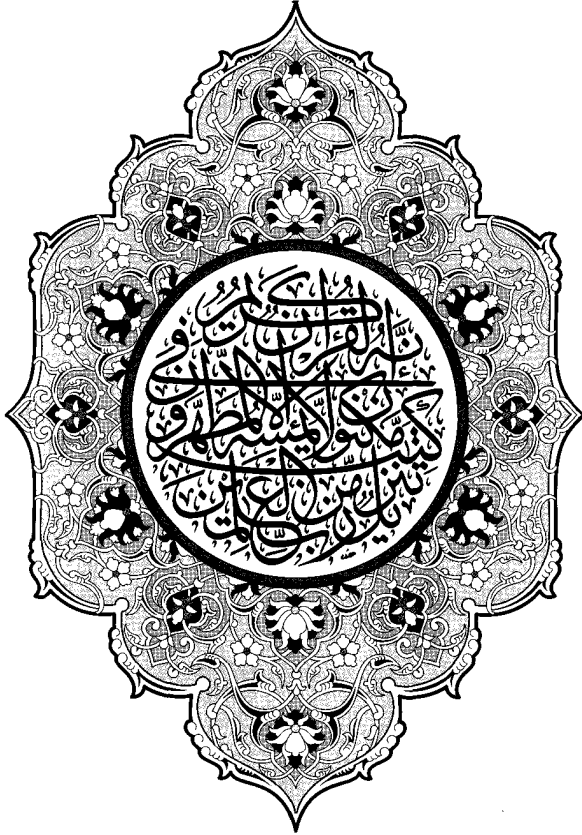


قورتانی
پیروز
له گه‌ل وهر گیزانی
مانا کانی بو زمانی
کوردی

هم گورتانه پیروزه له گه‌ل وهر گیزانی
مانا کانی میناری (خادم الحرمین الشریفین)
مملک عبدالله کوری عبدالعزیز
مال سعودیه

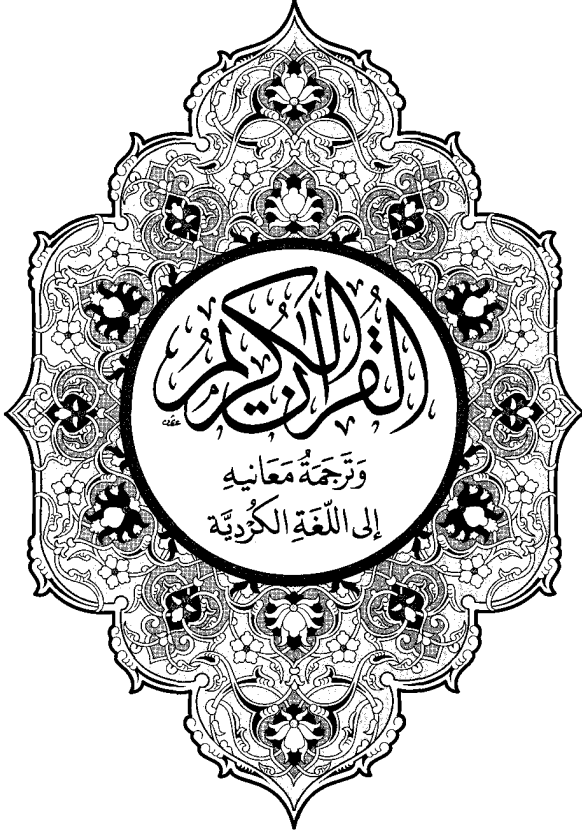
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْنَا الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ الْمُبِينُ



تخادم الحرمين الشريفين مهليك عبدالله كوري عبد العزيز ثالي سعود
مهليكي شانشيني عمرهستان سعوديه شهرهقمه ندبوو بهر ياردان لهسهر چا بکردن
قورثاني بيروز له گهل وهر گيزان مانا كان

تَقَرَّرَ بِالْأَمْرِ نَطِيعَةً هَكَذَا الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ وَرَحْمَةً مَعَانِيَهُ
تَحَارِيرَ الْعَبْدِ الشَّرِيفِ إِلَى الْمَلِكِ بِأَلَاذِيهِ الْعَبْدُ الْبِغِيضُ
مَلِكِ الْمَكَّةِ وَالْعَرَبِ وَالسُّعُودِيَّةِ

وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ
يُوزَعُ مَجَانًّا



مَجْمُوعَةُ الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سَعُودِ الشَّرِيفِ

ئەم قورئانە پىرۆزە لەگەڵ وەرگىزىرانى ماناكانى
دىيارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عبدالله كورى عبدالعزىز ئال سعودە
(بەخۆرايى دابەش دەكرىت)



كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۆ چاپكردى قورئانى پىرۆز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ
مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير
نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لكّ، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجرّوستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعترها ما يعترى عمل البشر كلّ من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی

به پیتوسی بایه دار شیخ صالح کوری عبدالعزیز کوری محمد نالی شیخ
وه زبری کاروباری نیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و نیرشاد و سه بهر شتباری گشتی
کومه لگی مه لیک فه هد بؤ چاپکردن قورئان پیروز

سو پاس و ستایش بؤ خوای په روردگاری
جیهانیان که له کتیبه پیروز که ی دا فه رموویه تی:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته: بیگومان له لایه ن خوای
گه وره وه نوور و کتیبیکی روون و ناشکراتان بؤ هاتووه.

وه دروود و سلا و بؤ سه ره ریترترینی پیغه مهران و نیردراوان، پیغه مهران
موحه مه د (ﷺ) که فه رموویه تی: «خیرکم من تعلم القرآن وعلمه»
واته: چاکریتان نه و که سه به که خوئی فیری قورئان ده کات و خه لکیش
فیزده کات.

نه مجا له باشان:

بؤ جیبه جیکردنی ریتما یه کانی (خادم الحرمین الشریفین) مه لیک عبدالله کوری
عبدالعزیز نالی سعود (خوا بیپاریزیت) به بایه خ و گرنگی بیدان به قورئان پیروز
و کارکردن بؤ ئاسانکاری له پینا و بلا و کردنه وه و دابه شکردنی له نیومو مسلمانان
له پرؤژه لآت و پرؤژئاوای سه ر زه ویدا، وه بؤ رافه کردن و وهر گیتانی مانا کانی
قورئان بؤ زمانه جوړا و جوړه کانی جیهان.

وه زاره تی کاروباری نیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و نیرشاد له شانشین
عهره بستانی سعودیه، باوهری پته وی هه یه به گرنگی وهر گیتانی مانا کانی قورئان
پیروز بؤ گشت زمانه گرنگه کانی جیهان، به مه به سستی ئاسانکردنی تیگه بشتنی
قورئان بؤ نه و موسلمانانای که به غهیری زمانی عهره بی قسه ده کهن، نه مه ش
له پینا و جیبه جیکردنی نه و فه رمانه ی که له فه رمووده ی پیغه مهران (ﷺ) دا هاتووه،
که ده فه رموویت: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته: له منه وه رایبگه یه ن به خه لکی
نه گهر ته نها تا که ئابه تیگیش بیت.

وہك خزمەتیکیش بۆ ئەو برباينەمان كە بەزمانى كوردى قسە دەكەن، كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدینەى منە و وەرە، خۆشحالە ئەم تەرجمە قورئانیه بەزمانى كوردى پيشكەش بەخوینتەرى بەرپىزى بکات، كە بەرپىز جەنابى (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامۆكى) پىئى ھەستاو، وە لەلايەن كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆزىش ھەرىكە لە بەرپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين لەك) و (مامۆستا ئومىد عمر چىرۆستانى) پيشدا چوونەتەو .

و ەسوپاسى خواى گەورە وپاك و بىگەرد و بالادەست دەكەين بۆ ئەنجام دانى ئەم كارە مەزنە، و ە ئومىدە وارين كە نىياز كە مەبەست لىئى تەنھارە زامەندى خواى گەورە بىت، و خەلىكيش لىئى سوودمەند بن ؟

بىنگومان ئىمە دەزانين كە تەرجمە و وەرگىرانى ماناكانى قورئانى پىرۆز - ھەرچەندە وورد بىت - كە موكورق ھەر دەبىت و ناتوانىت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بگەينىت كە دەقى قورئانى پىرۆز دەبىەخشىت، كە تەواوى خەلىكى لەئاست خۆيدا دەستە و سانكردوو، و ە بەراستى ئەو ماناىەى كە تەرجمەى قورئانە كە دەيدات بەدەستە و تەنھار بىرتى بە لەكۆى زانست و تىگەيشتى و ەرگىزە كە لە قورئانى پىرۆز، و ە ئەمەش كارىكە دووچارى ھەلەوكەم و كورپى دەبىت، و ەك ھەموو كار و ئىشىكى ترى ئادەمىزاد.

و ە لە كۆتايدا داواكارىن لە ھەموو خوینتەرىكى ئەم تەرجمەىە لەكاتى بىنىنى ھەر ھەلە و كە موكورپىەك يان زىادىيەك ئەگەر ھەبوو، ئاگادارى كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۆ چاپكردنى قورئانى پىرۆز لە مەدینەى مونە و وەرە بکاتەو؛ بۆ سوود لى و ەرگرتن و چاكردنسان لە چاپەكانى داھاتوودا بەيارمەق و وویسى خواى گەورە.

و ە خواى گەورەش پشت و پەناىە و تەنھارە و پىئى نىشاندەرە بۆ رىنگاى راست.

ئەى خواى پەروەردگار ئەم كارەمان لى قەبول بکە؛ چونكە بەراستى ھەر تۆى بىسەر و زانا.

سورہتی ﴿الفَاتِحَةُ﴾

ثم سورہتہ ناوتر اوه (الفاتحة) چونکہ قورثانی پیرؤز له سهره تاوه بهو ده ست پی ده کات وده کریته وه، وه بیئشی ده وتریت (المثنائی) چونکہ له هه موو رکاتیکی نویژدا ده خوینریت .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هه موو سوپاس و ستایشینک بو خوای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په روره دگاری جیهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به خشندهی میهره بان، (الرحمن) بهو مانایه ی ره حم و به زهیی په روره دگار له جیهانه دا هه موو مه خلوقاتی گرتوه ته وه به بی باوه رانیسه وه، وه (الرحیم) ره حم و به زهیی په روره دگار، وهك زانایان ده لین تابه ته به بر وادارانه وه له رۆژی دوا پیدا ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (ته نها نه وه) خاوه نی رۆژی سزا و پاداشت

دانه وه (باوه رداران له نویژه کانیاندا هه موو رکاتیک نه مه ده لینه وه، تاوه کو هه میسه رۆژی دوا بیان له بیر بیت و به کار و کرده وی چاکه، خوینی بو ناماده بکن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خواه) ته نها تۆده په رستین (ته نها توبت شایسته ی په رستن و جگه له تۆ هیچ کس شیاوی نه وه نیبه) ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وه ته نها له تۆ داوی یارمته ی ده که یین (له هه موو کار و کرده وه وینداویسته کماندا، چونکه هه موو فه رمانینک به ده ست تۆبه، جگه له تۆ هیچ کس به نه ندازه ی گه ردیله بهك خاوه نی هیچ شتیک نیبه) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ رینموونیمان بکه بو رینگای راستی (که رینگای راستی ثانی پیرؤزی نیسلامه، وه به رده وام بین له سه ری هه تا نه وه رۆژی ده که یین به دیداری زاتی هه ق ته عالی تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینگای نه وانه ی که چاکه ت له گه ل کردوون (له پیغه مبه ران و راستگو یان و شه هیدان و چاکه کاران) ﴿عَبْرَ الْمُغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نهك (رینگای) نه وانه ی خه شمی (تویان) لینگیراوه (وهك جوله که وه هاو کرده وه کانیان) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهك (رینگای) گو مپرایان وهك (گاوره کان و هاو کرده وه کانیان) ﴿لَهُ كُتُبٌ تَائِبَةٌ﴾ له کۆتایی تم سورته ته پیرؤزه وه سونه ته موسلمانان بلین (ثامین) واته: نهی خوای گه ووره ته وای تم نزا و داوا یانه مان لی وهر بگره .

سوره قی ﴿البقره﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان
 ﴿الْم﴾ به (نهلیف، لام، میم)
 ده خوینتیته وه، خوای گهوره زاناته ره
 به واتاکهی ^(١) ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ﴾ هم
 قورثانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانینکی
 تندا نیه (که له لایهن خوای گهوره وه
 نیراوه) ﴿هُدًى﴾ ری نیشاندهری
 ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ پارینزکارو له خوتراسانه
 (پارینزکاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وهی چاکه
 سوودی لی وهرده گرن، چونکه نه وانن
 له پوره دگاریان ده ترسن وشوین
 فرمان ورینما به کانی ده کهن) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾
 ﴿بِالْغَيْبِ﴾ به شته پنهان ونادیاره کان
 (نهو شته پنهانهی که به چه واس وعه قلی
 مرؤف ههستیان پی ناکریت، له ریگهی



وه حیه وه نه بیئت، وهك باوه به فریشته کان و به هه شت و دوزخ و زور شتی تریش... ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ﴾ وه نوپژ
 ده کهن (به ریك وینکی وله کاتی خویدا نه نجامی ئه دن) ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ له وهی کردو مانه به رزق
 و پرورزان ده به خشن (له بهر ره زامه ندی خوای گهوره) ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه ئه وانهی که بر و
 ده هیسن به و قورثانهی که بو تو (ئهی موحه ممد ﷺ نیراوه) ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و کتیانه شی که بو
 (بیغمه بهران ونیراوانی) پیش تو نیراونه خواره وه ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه بر وایان هه به پرورزی دوابی ﴿وَأُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (خاوه نی هم صیفه تانه) له سه ریگای راستن (به ته وفیق و یار مه تیدان) له لایهن
 په روره دگاریانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه ههر ئه وانن رزگار بووان (له دوونیا و دوارپورژدا) ﴿١﴾

(١) هم بیتانهی که له سه ره تای همدنیک له سوره ته کانی قورثاندا هاتون، تنها خوای گهوره ده زانیت مه بهستی بیان
 چیه، ئه هم راسترین تفسیره بو هم بیتانه کرابیئت، به لام به جهند جزریکی تریش ته تفسیر کراون له وانه : هم بیتانه ناون
 بو ئه و سوره تانهی له سه ره تاپانه وه هاتون، یان ناون بو خوای گهوره، یان بو دهسته وسانکردنی عه ره به بیباوه په کانه
 که ده یانوت هم قورثانه له لایهن خوداوه نه هاتوره خواره وه بو موحه ممد (ﷺ) بیان ده لیئت : ددی ئه گهر وایه
 وینه وهاوشیوهی هم قورثانه بهیسن، که ههر له و بیتانه پیکهاتوه که ئیوه قسهی پی ده کهن و به کاریان ده هیسن .

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
 أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيهِمُ الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
 يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمُ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَامَنُوا بَلْ لَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْإِيمَانُ
 فِي قُلُوبِهِمْ فَبُذِلُوا ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ
 بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئەوانہی کہ بی بروا بوون ﴿سَوَاءَ عَلَيْهِمْ﴾ بۆ ئەوان چوون یہ کہ
 ﴿أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بیان ترسیتیت یان نہ یان ترسیتیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بروا نہینن ﴿حَتَّىٰ﴾
 ﴿اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ﴾ خوا موری ناوہ بہ سہر دل و گوئیاندا ﴿وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ﴾ وہ
 پەردہ بہ سہر چاویانہ وہیہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ سزای زورگہورہ یان بۆ ہہیہ ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 ﴿مَنْ يَقُولُ﴾ وہ لہ ناو خہ لکیدا ہندی کہس ہہیہ کہ دەلی: ﴿أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بروامان ہیناوہ
 بہ خواو بہ پروژی دواہی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ لہ کاتیکدا ئەوان بروادار نین ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بہ لای خویانہ وہ) خواو ئەو کہ سانہ دە خہ لہ تینن کہ بروایان ہیناوہ ! ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾
 کہس ناخہ لہ تینن تہ نہا خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہستی بی ناکن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لہ دلپاندا نہ خوشی (ناپاکی) ہہیہ ﴿فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نہ خوشی یہ کہی زورتر کردن
 (بہ ہاتنی قورئان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وہ سزای سہختیان بۆ ہہیہ بہ ہوی ئەو
 درویانہ وہ کہ دەیان کرد (و دەیان وت بروامان ہہیہ) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتیک بی یان بووتراہ
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مہ نیتہ وہ لہ زہوی دا (نازاوہ بہ ریامہ کہن لہ ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا خُنْصُنَا وَمَنْ خُنَّ﴾
 دەیان ووت : تیمہ ہەر چاکہ کارین (ریکخہ رین) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾ ناگادار بن کہ بہ راستی
 ہەر ئەوانن ناشوبگیر ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہستی بی ناکن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتی بی
 یان بووتراہ ﴿ءَأَمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ بروا بینن وەك ئەو خہ لکانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نؤمن﴾
 دەیان ووت : چۆن تیمہ بروا بینن ﴿كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ﴾ وەك ئەو گیل ونہ فامانہی کہ بروایان ہیناوہ
 ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن کہ بہ راستی ہەر خویان گیل ونہ فامن ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لآم
 نازانن ﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتی (ناپاکان) بگہشتناہی بہوانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا ءَأَمِنَّا﴾
 دەیان ووت : تیمہش بروامان ہیناوہ ﴿وَإِذَا حُلُوا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ﴾ کاتیکیش بہ تہنیا بوونایہ لہ گہل گہورہ
 فیلبازہ کانیان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ دەیان ووت : تیمہ ہەر لہ گہل تیوہین ﴿إِنَّمَا خُنَّ مُسْتَهْزِئُونَ﴾ بینگومان
 تیمہ ہەر گالٹہ کہ رین (بہوان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالٹہ بہوان دە کات (لہ بہرانہر گالٹہ
 کردنہ کہ یان) ﴿وَيَمْدُهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ وەماوہ یان دەدات تا لہ سہر کہ شیی خویاندا سہر لی شیواو
 بن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَسْتَرُوا الصَّلَاةَ﴾ ئەمانہ ئەوانہن کہ گومراییان کری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ بہ ریتنمونہی
 ﴿فَمَا رِيحَتِ يَجِدَتْهُمْ﴾ جانہ بازارگانی یہ کہ یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نہ ریبازی
 راستیان گرت ﴿۱۱﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ
 بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
 ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ
 الصَّوْعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ
 يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَاهُ فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ
 قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ
 الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

﴿مَنْ لَهُمْ كَمِثْلُ الَّذِي اسْتَوْقَدَنَارًا﴾ (دوو رووه كان) وئنه‌يان وهك يه كينك وايه كه (له شه‌ويكي تاريكدا) تاگريتك هه لگير سيئيټ ﴿فَلَمَّا أَصَابَتْ مَحْوِلَهُ﴾ كه له گه‌ل ده‌ور و به‌ري رووناك كر ده‌وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ خوا (خير ا) رووناك يه كه يان لي بكوژيټيه وه ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بيان هيلټيه وه له‌ناو چه‌ند تاريكيه كي وادا كه هيچ نه بينن ﴿صُمُّوا كُرْهًا﴾ كه رو لال و كوئين ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بويه (له گومر ابي خويان) ناگه رينه وه ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ يا وهك (كه سانينك له چولټيه كدا) باران يكي ليز مه وه به خور يان (لي داكات) له ئاسمانه وه ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُورٌ﴾ كه تاريكي زور و هه‌وره تريشقه و بروسكه ي تيدا بيت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِءَ إِذْ أَنْهَرَهُمُ مِنَ الضُّلُوعِ﴾ (به جورينك كه) په‌نجه كانيان ده‌كهن به گوياندا له‌به‌ر گرمه ي هه‌وره تريشقه كان ﴿حَدَّرَ الْمَوْتَ﴾ بو خوياراستن له‌مردن ﴿وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا ده‌وري بي برواياني داوه ﴿يَكَاذِبُونَ﴾ نزيك بي نه و بروسكه يه ﴿يَخْتَفُؤْ أَبْصَرَهُمْ﴾ (بينايي) چاويان بفريني ﴿كُلَّمَا أَصَابَهُمُ﴾ هه‌ر كاتي رووناك يي بو بداناياه ته‌وه ﴿مَسَّوْا فِيهِ﴾ تايادا بروشتنايه ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه كاتي تاريكيشي بكر دايه ليان ﴿قَامُوا﴾ له‌جنگه ي خويان راده‌مان (ده‌هستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خودا بيويستايه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (به وه هه‌وره گرمه و بروسكانه) كه‌رو كوئيري ده‌كردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بيگومان خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتيكدا ده‌سه لاتداره ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ي خه‌لكينه ﴿أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ به‌روه‌ردگار تان به‌رستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كه‌ئيوه وه‌ئانه‌ي پيش ئيوه‌شي دروست كر دووه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لكوبه وه په‌رستنه خوتان بباريزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ رِشًا﴾ نه‌و (خوايه‌ي) كه‌زه‌وي بو راخستون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ئاسماني بو كر دوون به‌كوشك (ئاسماني بو‌گيرون به‌گومه‌زي) ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه‌ئاي (باراني) له‌ئاسمانه وه هيتاوه‌ته خواره وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ نه‌مجا ده‌ري هيتاوه به‌و ئاوه هه‌موو جووره ميوه و به‌روبو ميك بو روزه ي ئيوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ كه‌واته هاوتتا بو خوا په‌يدامه‌كهن. ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كه‌ئيوه خوتان ده‌زانن (بي هاوتايه) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ئيوه له‌گومان دان ﴿مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ له‌م (قورئانه‌ي) كه‌ناردومانه‌ته خواره وه بو به‌نده‌ي خويمان (موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ ده‌سوره‌تيك بينن به‌وينه‌ي نه‌و ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه بانگي هاوكاره كانتان بكه‌ن (له‌روه‌ان بيژان و شاعيران) بي‌جگه‌له خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌كهن، (به‌فه‌ر مووده‌ي خوي نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر نه‌مه‌تان نه‌كرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه‌ر گيز نايشي كه‌ن (نيتري بي بروامه‌بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ ده‌ي خوتان بباريزن له‌و تاگه‌ري ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ كه‌سوته‌مه‌ني يه‌كه‌ي خه‌لك (ي به‌دكار) و به‌رده ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بويي برويان ساز كراوه (ئاماده كراوه) ﴿﴾



وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ
 رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا
 وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا
 يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ
 إِلَّا الْفٰلسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا ءَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ
 تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ ءَمَوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
 ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ
 لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
 فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) مژدہ بدہ بہ وانہی ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کہ باوہر پان
ہینا و ہ کردوہ ہ باشہ کانیان کردوہ ﴿أَلَا لَهُمْ حَتَّىٰ﴾ کہ بیگومان بوئہ وان ہہ بہ ہشتانیک
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جوگہ ئاوی زور بہ ژیراندا دہروات ﴿كُلَّمَا رُفِعُوا مِنْهَا مِنْ شَمْرَةٍ
رُزْقًا﴾ ہر کاتی لہوی پوزیان بدریت لہ میوہات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُفِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دلین: ئہمہ ئوہیہ
کہ لہمہ و پیش پیمان درا (جیاواز لہ تام و بوندا) ﴿وَأَنْوَابِهِ مُتَشَابِهًا﴾ ئیستا وینہ یان ہینا وہ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ﴾ و لہو بہ ہشتانہ دا بوئہ وان ہہیہ ہاوسہرانی پاکیزہ ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وئہ وان لہو
(بہ ہشتانہ) دا ہتا ہتایین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ بیگومان خوا شہرم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا﴾ بہوی کہ (بو تیگہ یاندنی خہلک) ہر نمو ونہ یہ کہ بہیتتہ وہ ﴿بِعُوضَةٍ فَمَا وَقَفْنَا﴾ بہ میثولہ و بچو کتر
(یا گہورہ تر) لہویش ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہمجا ئوہانی کہ باوہر دارن ﴿فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ﴾ ئوہ چاک دہزانن کہئو (نمو ونہ ہینانہ وہیہ) راست و دروستہ لہ پەروردگار یانہ وہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ ئوہانہش کہ بی باوہرن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ دلین: خوا چی ویستوہ
بہم نمو ونہ ہینانہ وہیہ ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور کہسی پی گو مرادہ کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وہ
پرنمو ونی زور کہ سیشی پی دہ کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وہ گو مراناکات بہو نمو ونہ
ہینانہ وہیہ مہ گہر بہد کاران نہ بیت ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ ئوہانی کہ بہ پیمانی خوا دہشکینن
و (ہلنی دہوہ شیننہ وہ) ﴿مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ﴾ پاش بہستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وہ ئہ بیچرینن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ﴾ آن
یوصل ﴿ئو (پہیوہ ندیانہ) ی کہ خوا فہرمانی داوہ بہ بہیوہستی کردنی ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و لہ زہ ویدا
خرابہ دہ کہن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ہر ئوہانن زہر مہند و پرنجہر پو ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللَّهِ﴾ چون بی باوہر دہبن بہ خوا!!؟ ﴿وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیوہ بی گیان بوون،
و گیانی بہ بہردا کردن ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ لہ پاشان دہتان مریننی دوی ئوہش زیندووتان
دہ کاتہ وہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئہمجا بولای خوی دہ گہر پتریننہ وہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا ئوہ خواہیہ
﴿خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ کہ ہہر چی لہ زہوی دایہ دروستی کردوہ بوئوہ ﴿ثُمَّ أَسْتَوِي إِلَى
السَّمَاءِ﴾ پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات ﴿فَسَوَّيْنَهَا سَمَوَاتٍ﴾ ئہمجا ریکی خستن
بہ حہوت ئاسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ ئوہ ئاگادارہ بہ ہموو شتیک ﴿۱۵﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا
 أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
 بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَعَلَّمَ
 آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ
 أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ
 لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾ قَالَ يَا آدَمُ
 أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
 لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
 فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَقُلْنَا
 يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا
 الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٦﴾ فَتَلَقَى
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾

﴿وَاذْ قَال رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بیریان بینہ وہ) کاتیک کہ بہر و ہر دگاری تو بہ فریشتہ کانی ووت
 ﴿اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ بہ راستی من جی نشینیک دروست دہ کہم لہ سہر زہوی ﴿قَالُوْا اَنْجَعِلْ فِیْهَا
 مِّنْ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان: نایا کہ سیکی وای تیا دروست دہ کہیت ﴿یَقْسِدُ فِیْهَا﴾ کہ خرابہ و بہدیی
 تیدا بکات ﴿وَسَفِکُ الْاِیْمَةِ﴾ وہ خونسی تیا بر پڑی؟ ﴿وَنَحْنُ نَسُجُّ بِحَمْدِكَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیمہ
 یادت دہ کہین بہ ستایش کردنت ﴿وَنُقَدِّسُ لَکَ﴾ وہ بہ پاک رات دہ گرین ﴿قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾
 (خوا) فرموی: بیگومان نہ وہی من دہیزانم ئیوہ نایزانن ﴿وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 ہہموو شتیکی فیری ٹادہم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ لہ پاشان ٹہو شتانیہ نیشانی فریشتہ کان دا
 ﴿فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وہ (خوا پی) فرموی: ناوی ٹہمانہم پی بلین ﴿اِن كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ ٹہ گہر
 راست دہ کہن، (کہ ئیوہ لہ ٹادہم باشرن) ﴿قَالُوْا سُبْحٰنَكَ﴾ (ہہموو) ووتیان: خواہہ تو پاکیت
 لہ ہلہ ﴿لَا عَلَمَ لَنَا اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ ئیمہ ہہچ نازانین، مہ گہر ٹہ وہی کہ خوت فیرت کردین ﴿اِنَّكَ اَنْتَ
 الْعَلِیْمُ الْخَبِیْرُ﴾ بہ راستی ہہر توت زاناو دانا ﴿قَالَ يٰۤاٰدَمُ﴾ (خوا) فرموی: ٹہی ٹادہم ﴿اَنْبِئْهُمْ
 بِاَسْمَآئِہُمْ﴾ ناوی ٹہو شتانیہ یان پی بلی ﴿فَلَمَّا اَنْبَاہُمْ بِاَسْمَآئِہُمْ﴾ جاکاتیک کہ ناوہ کانی پی ووتن
 ﴿قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَکُمْ﴾ (خوا) فرموی: ٹہی پیم نہ ووتن؟ ﴿اِنِّیْ اَعْلَمُ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بیگومان
 من ٹاگادارم بہ نہیتی ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ﴾ وہ ٹاگادارم بہ وہی کہ ٹاشکرای دہ کہن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ﴾ وہ بہ ٹہوہش کہ دہیشار نہ وہ ﴿وَاذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (بینہ وہ بیرت) کاتیک
 ووتمان بہ فریشتہ کان ﴿اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾ سوژدہ بہن بو ٹادہم ﴿فَسَجَدُوْا﴾ جا (ہہموو) سوژدہ یان برد
 ﴿اِلَّا اِبٰلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ﴾ شہیتان نہ بیت کہ گوئی نہ دایہ و خوی بہ گہورہ زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ وہ لہ
 بی برویان بو ﴿وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ﴾ وہ ووتمان: ٹہی ٹادہم ﴿اَسْكُنْ اَنْتَ وَرَوْجُکَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنہ کہت
 نیشٹہ جی بن لہم بہ ہہ شتہ دا ﴿وَكُلَا مِنْہَا رَعْدًا﴾ وہ لہ ہہموو خوار دہ مہ نی بہ کی بخون بہ تیر و تہ سہ لی
 ﴿حِیْثُ شِئْتُمَا﴾ لہ ہہر شویتیک کہ حہز دہ کہن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وہ نزیکی ٹہم درہ ختہ مہ کہون
 ﴿فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ تا لہ ستہ مکاران نہ ژمیر درین - تا نہ بنہ ستہ مکار - ﴿فَاَزَلٰهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْہَا﴾ ٹہ مجا
 شہیتان ہہ لی خہ لہ تاندن لہ بہ ہہ شتدا ﴿فَاَخْرَجْہُمَا مِمَّا کَانَ فِیْہِ﴾ وہلو و خوشگوزہ رانیہی کہ تییدا بوون
 دہری بہراندن ﴿وَقُلْنَا اٰهٰطُوْا﴾ وہ ووتمان: (بہ ٹادہم و حہواو شہیتان) بچنہ خوار وہ (بو سہر زہوی)
 ﴿بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ہہندیکتان دوژمن ٹہ بن لہ گہل ہہندیکتاندا ﴿وَلَوْ کَفٰی الْاَرْضُ مُسْتَقْرًا﴾ وہ بوٹان
 ہہیہ جیگیربوون لہ سہر زہوی ﴿وَمَتَّعْ اِلٰی حِیْنٍ﴾ وہ بہرہ مہندی (وٹارہ زووی دونیا) تاما وہیہ ﴿﴿
 ﴿فَتَلَقَّ اٰدَمُ مِنْ رَبِّہٖ کَلِمٰتٍ﴾ ٹہ مجا ٹادہم چہ ندو تہیہ کی (پار اٹہ وہی) لہ بہر و ہر دگاریہ وہ ہر گرت ﴿فَتَابَ
 عَلَیْہِ﴾ (ٹہویش) لی گیرا کرد ﴿اِنَّہٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ بہ راستی ہہر ٹہو تہو بہ گیرا کہری میہرہ بانہ ﴿﴿

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ
 هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٣٠﴾ وَعَٰمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا
 لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَٰفِرٍ بِهِ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا
 الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٣﴾ * أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
 وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
 ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلْقَاوَرِبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٣٦﴾
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
 عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
 وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٨﴾



﴿قُلْنَا أَهْبُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: هه موو بچنه خواره وه له بهه شت ﴿فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ ته مها
 نه گهر له منه وه رينموني يه كتان بؤ هات ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ نه وه كه سهی دواي رينموني من كهوت
 ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه ترسيان له سه ره وه نه خم ده خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه
 نه وانهی كه بي برو ابوون و نيشانه و نايه ته كاني ئيمه يان به دروزاني ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه وانه هاو هل
 و هاوده می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تيايدا نه ميننه وه بهه تا هتايی وهه ميشه بي ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾
 نهی به نی ئيسرائيل (نه وه كاني يه عقوب) ﴿أَذْكُرُوا لِعَمَلِيَّ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بيرى نه و چاكانه بكه نه وه كه
 رشتوون به سه راندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وه به يمانی من بيه نه سه ر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تامنیش به يمانی ئيوه
 بيه مه سه ر ﴿وَإِنِّي فَازَهْبُونَ﴾ وه هه ر له من بتر سن ﴿وَأَمَّا مَنُوا بِمَا أَنْزَلْنَا﴾ هه ره ها بر وابهينن به و قورٿانه ی
 كه نار دوومه ته خواره وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ كه پشتيوانی به يامه كه ی لای ئيوه يه (تهورات و ئينجیلی
 ده ستكاری نه كراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ وه ئيوه مه بن به يه كه مين بي بروا به و قورٿانه ﴿وَلَا تَشْتَرُوا
 بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وه نيشانه و نايه ته كاني من مه گور نه وه به شتيكي كه م نرخ ﴿وَإِنِّي فَاتَقُونَ﴾ وه هه ر له
 (بي فهرمانی) من خوٿان پياريزن ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبُطْلِ﴾ راست و پهوا تيكله مه كه ن به نار هوا و
 درو ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ حه ق و راستی مه شار نه وه، له كاتيكد ا كه خوٿان نه مه ده زانن ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نويژ بكه ن و زه كات بدن ﴿وَأَنْكِعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ وه له گه ل
 كړنوش به راندا كړنوش به رن (بو خودا) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ ئايا فهران به سه ر خه لكيدا
 ده دن به چا كه ؟ ﴿وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوٿان فهرانموش ده كه ن ﴿وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (له گه ل
 نه مه شدا) كه ئيوه به را وه كه (تهورات) ده خوئيننه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی ئايا ژيرنابن و تي ناگه ن ؟ ﴿وَأَسْتَعِينُوا
 بِالْبَصْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ به نا بيه نه به رٿارام گرتن و نويژ كردن (بو به مه به سه ته كاتنان) ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾ وه
 بينگومان نويژ (نه ر كيني) كه و ره و گرانه ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مه گه ر لای نه وانه نه بي كه له خوا نه تر سن
 (خويان به زل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نه وانه ی كه دلنيان به خزمه ت په ره و ردگاربان
 ده گه ن ﴿وَأَنْهَرُوا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وه نه وان دلنيان بو لای نه وه ده گه ر ينه وه ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نهی به نی
 ئيسرائيل (نه وه كاني يه عقوب) ﴿أَذْكُرُوا لِعَمَلِيَّ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ يادی نه و به خششانه بكه نه وه كه
 رشتوومه به سه راندا ﴿وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وه من (كاتی خوئی) ريزی ئيوه دا به سه ر هه مواندا ﴿وَأَتَقُوا
 يَوْمًا﴾ وه خوٿان پياريزن له رورٿيك ﴿لَا تَحْزَنْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ كه كه س هيج سوو دينك
 به كه سهی تر ناگه يه نيٿ ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ وه هيج تكابه كي بو گيرا نا كريت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾
 وه بارمه ی لي وه رنا گيريت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه نه مانه يارمه تي نادرين ﴿﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ يُسُوؤًا سَاءَ الْعَذَابِ
 يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
 وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ
 أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْتُمْ الْعَجَلَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
 وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
 وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۗ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
 الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ
 جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
 مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمْ
 الْعُمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ پرزگارمان کردن ﴿مَنْ أَلْفَرَعُونَ﴾ له دست و پیوہندی
 فیرعون ﴿يَسْمُونَكُمْ سَوَاءَ الْعَذَابِ﴾ کہ سزای سهختیان پیئہ چہشتن ﴿يُذَيِّعُونَ آبْنَاءَكُمْ﴾
 کورہ کانتانیان سہر دہرین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ وہ کہہ کانتانیان دہہشتنہ وہ (بؤ کارہ کہری)
 ﴿وَفِي ذَلِكَ﴾ وہ له مہتاندا (لہم سزا سهختہی به سہر تاندا درا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ تاقی
 کردنہ وہ یہ کی گہورہ بوو له پەروردگار تانہ وہ بؤتان ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتینک کہ دہریامان بؤ لہت کردن ﴿فَأَلْحَيْنَاكُمْ﴾ و پرزگارمان کردن ﴿وَأَرْفَقْنَا أَلْفَرَعُونَ﴾ وہ
 دست و پیوہندی فیرعونمان خنکاند و نو قمی (دہریامان) کردن ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتینکدا
 ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ بہ لیتی چل
 شہومان دا بہ موسا ﴿ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له دوا یئو (پروشتنی موسا بؤ کیوی طور)
 گویرہ کہ کہ تان کرد بہ (خوای خو تان و بہرستان) ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ له کاتینکدا ئیوہ ستمکار بوون
 ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ تہ مجا دوا یئو (گویرہ کہ بہرستی بہ تان) لیتان خوش بوون
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تاسوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ (بیربکہ نہ وہ)
 کاتینک تہ ورات و جیا کہرہ وہ (له نیوان دروست و نادروست) مان دا بہ موسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بؤ
 ئہ وہی رینمونیی پیئہ بکہن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتینک کہ موسا بہ گہ له کہی
 وت ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ ئہی گہ له کہم بہرستی ئیوہ ستمتان کرد له خو تان ﴿بِإِخْتَادِكُمُ الْعِجْلَ﴾
 بہ گویرہ کہ بہرستیہ کہ تان ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ کہ واتہ بگہرینہ وہ بہ بہ شیمانی بؤ لای بہ دی
 ہینہرتان ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ و خو تان بکوزن (بیئہ تاوانتان تاوان بارتان بکوزیت) ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ
 لَّكُمْ﴾ تہ مہتان باشترہ بؤ خو تان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای بہ دی ہینہرتان ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ تہ مجا (خواش)
 بہ شیمانیہ کہی لی گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہرستی ہہر خواہہ گیرا کہری بہ شیمانی و
 میہرہ بانہ ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتین و وتان ئہی موسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ بروات پیئہ
 ناہینین ﴿حَتَّىٰ تَرَىٰ إِلَهَ جَهَنَّمَ﴾ تاخوانہ بینین بہ ناشکرا ﴿فَأَخَذْنَا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له پەرہ وورہ تریشقہ یہ کہ
 لیئہ دان ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتینکدا ئیوہ تہ ماشاتان دہ کردن ﴿ثُمَّ نَعْتَنُكُ﴾ له باشان زیندوومان
 کردنہ وہ ﴿مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ﴾ له دوا ی مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤئہ وہی سوپاسی (خوا) بکہن ﴿وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ وہ بہ ہور سیبہرمان کرد بہ سہر تانہ وہ، ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ وہ گہزؤ
 و بالندہی شیلاقہ مان بہ سہر دارشتن و بؤمان ناردن ﴿كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وہ پیمان ووتن)
 بخون لہ و خواردنہ پاکانہی کہ کردمان بہروریتان ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ (تہ وانہی ناسوپاسی یان کرد)
 ستمیان له ئیمہ نہ کرد ﴿وَلَا كُنْ كَأَنفُسِهِمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو ستمیان له خو یان کرد ﴿﴾



وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتِكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ *وَإِذْ أَسْتَسْقَى
 مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ
 مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كَلُوا
 وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
 رَبَّنَا يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
 وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ
 أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبُطُوا مَصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
 وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وَيَغَضِبَ مِنَ
 اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 النَّبِيَّ بِنِيعَتِ اللَّهِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ ووتمان: بچنہ ہم شمارہ (کہ قودسہ) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾، تہ مجا له وی (ہرچی ئارہ زو و دہ کسن) بخون بہ تیر و تہ سہ لی له ہر لایہ ک کہ حہ ز دہ کسن ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾، وہ لہ دہر گا و ہ بچنہ ژو و ر ہ و ہ بہ ملکہ چی (بہ کپرنوشہ و ہ) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾، و ہ بلین (خواہیہ) لہ گوناہہ کانمان خوش ببہ ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾، تہ و سالاہ گوناہہ کانتان خوش دہ بین ﴿وَسَيَرْزِقُ الْمُحْسِنِينَ﴾، و ہ لہ تائندہ دا پاداشتی چاکہ کاران زورتر دہ کین ﴿۵۸﴾ ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ کہ چی تہ و انہی ستہ مکار بوون (تہ و ہ ی پنیان و و ترا بوو) گورپیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾، بہ قسہ بہ ک کہ پنیان نہ و و ترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، تیر تیمہ ش رشتمان بہ سہر تہ و انہی کہ ستہ میان کرد ﴿رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾، سزایہ ک لہ تاسمانہ و ہ ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، بہ ہوی تہ و نافہرمانی یہی کہ کردیان ﴿۵۹﴾ ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکہ نہ و ہ) کاتیک کہ موسا دا وای باران بارینی کرد بو گہ لہ کہی ﴿فَنَقَلْنَا أُضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾، تیمہ ش پیمان ووت: گو چانہ کہت بدہ بہ و (تاشہ) بہر دہ دا ﴿فَأَنفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ (کہ لینی دا) لہ پر دوانزہ کانی لی ہ لثولا ﴿فَدَعَا كُلُّ أُنَاسٍ مِّنْهُمْ﴾، بیگومان ہہ موو تیرہ بہ ک چا و گہی (تا و ہ خورہی) خوی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (تہ مجا و و تمان) بخون و بخونہ و ہ لہ روزی خوا ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾، و ہ بلا و مہ بنہ و ہ لہ زہ ویدا بہ خرابہ کردن ﴿۶۰﴾ ﴿وَإِذْ قُلْنَا يَا مُوسَىٰ﴾ (بیربکہ نہ و ہ) کاتیک کہ ووتتان: تہی موسا ﴿لَنْ نَّبْرِيكَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَحَدِيدٍ﴾، ہر گیز خومان رانا گرین لہ سہر یہ ک جور خوراک ﴿فَادْعُ لِنَارِكَ﴾، کہ واتہ دا و امان بو بکہ لہ پەر و دگارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا نَبُؤُا الْأَرْضُ﴾، بومان دہر بہتسی لہ و ہی کہ زہ و ی دہر پو وینی ﴿مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا﴾، لہ سہ و زہ و اتی و تروزی و خہ یاری ﴿وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا﴾، و سیر و نیسکی و بیازی ﴿قَالَ أَتَشْتَبِدُونََ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ (موسا) فہر مووی: تائیا تپوہ شتی چاک دہ گور نہ و ہ بہ خراب (واتہ گہ زو و گوشتی بالندہ دہ گور نہ و ہ بہ سیر و بیاز) ﴿أَهَيُّوا مِصْرًا﴾، دابہ زن بو شاریک (لہم شارانہی فہ لہ ستین) ﴿فَإِن لَّكُمْ مَأْسَأَةٌ﴾، تہ و سالاہ پراستی چیتان دا و ا کردو و ہ دہ ستان دہ کہ ویت ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾، و ہ درابہ سہر یاندار پساوی و بی نہ وایی (ہہ ژاری) ﴿وَبَاءَ وَبِعَضْبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾، و ہ خہ شمی خویان بو خویان ہتیاہ و ہ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، تہ مہ لہ بہر تہ و ہ بوو کہ بی پروا بوون بہ نیشانہ و فرمانہ کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، و ہ پیغہ مہرانیان دہ کوشت بہ نارہ و ا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾، تہ مہ بہ ہوی تہ و ہ بوو کہ سہر پچی و دہ ست دریزی یان دہ کرد ﴿۶۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِيَّانَ مِنْ
 ءَأَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقَرَةً قَالُوا
 أَتَتَّخِذُنَا هُرُوجًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
 بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا
 تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہرِ اِستی ئہ وانہی ئیماندارن (موسولمانن) وئہ وانہی جوولہ کہن
 ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾ وئہ گاورو وئہ ستیرہ یان فریشتہ پھرستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہر کامیک
 لہ مانہ بر وای ہیٹا بہ خواو رِوژی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وئہ کردہ وئی چاکی کرد ﴿فَأَنهٗمْ أَخْرَجُوہُمْ مِنْ دَارِہُمْ﴾
 رِبَہْمَ ﴿ئہ وئہ پاداشتیان بؤہدیہ لہ لای پھر وئہ دگاریانہ وئہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَیہُمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ وئہ نہ خہفت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِیثَاقَہُمْ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ) کاتیک بہیمانمان لی وئہ رگرن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَکُمُ الطُّورَ﴾ وئہ (کیوی) طورمان بہر ز کردہ وئہ بہ سہر سہر تانہ وئہ ﴿خُذُوا مَاءَ آتِنَاکُمْ﴾
 یَوْمَ ﴿وئہ پیمان وتن) ئہ وئی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پیئکن ﴿وَأَذْکُرُوا مَآفِیہٗ﴾
 وئہ بیر کہ نہ وئہ لہ وئی کہ پیئدایہ ﴿لَعَلَّکُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو خوتان بیاریزن ولہ خواو بترسن ﴿فَتَرْتَوٰیہُمْ﴾
 مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ ﴿دیسان پشتتان ہل کرد دوا پییمان وئہ رگرن کہہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُہٗ﴾ ئہ مجا
 ئہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ بواپیہ بہ سہر تانہ وئہ ﴿لَکُم مِّنَ الْحَیْرِیْنَ﴾ ئہ وئہ ئیوہ لہ زہرہ رومہندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الذِّیْنَ﴾ سوئند بہ خوا بہرِ اِستی ئیوہ (دہنگ وباسی) ئہ وانہ تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدُوا مَنَکُمْ فِی السَّبْتِ﴾ لہ خوتان کہ دہست دریزیان کرد لہ رِوژی شہمہدا ﴿فَقُلْنَا لَہُمْ﴾ ئہ مجا
 پیمان وتن ﴿کُونُوا فِرْدًا حَیِّیْنَ﴾ بین بہ مہیموونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا نَعْلًا لِّمَا
 بَیْنَ یَدَیْہَا وَمَا خَلْفَہَا﴾ ئہ مجا ئہ سزایہ مان کردہ پند بؤ خہ لکانی ئہ و سہر دہمہ وئہ وانہی دوا پییمان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِیْنَ﴾ وئہ بہ نامورژکاری پی پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِہٖ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ)
 کاتیک موسا بہ گہلہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللّٰهَ یَأْمُرُکُمْ﴾ بیگومان خوا فہرمانتان پی دہدات
 ﴿أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَہٗ﴾ کہ مانگایہ ک سہر بیرن ﴿فَالَوْ أَتَّخَذْتُمْ نَاهِزًا﴾ وئہ تیان: ئایا گائتہ مان پی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُوذُ بِاللّٰهِ أَنْ أَکُونَ مِنَ الْجَاهِلِیْنَ﴾ وئہ تیان: پینا ئہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان بم ﴿فَالَوْ أَدْعُ لَنَا
 رَبَّکَ﴾ وئہ تیان: داوامان بؤیکہ لہ پھر وئہ دگارت ﴿بَیِّنًا لِّمَا هِیَ﴾ پیمان بلنی ئہ و مانگایہ کامیہ وچونہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّہٗ یَقُولُ﴾ وئہ تیان: بیگومان خوا دہ فہر موی: ﴿إِنَّہَا بَقْرَہٗ لَأَفْرِضَ وَلَا یَکُفِّرُ﴾ مانگایہ ک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَانَیْتَ ذٰلِکَ﴾ مام ناوہندی بی لہ نیوان ئہ دوانہدا ﴿فَأَقُولُوا مَا تَوَمَّرُونَ﴾
 زووبیکہن ئہ وئی فہرمانتان پیدراوہ ﴿فَالَوْ أَدْعُ لَنَا رَبَّکَ﴾ وئہ تیان: داوامان بؤیکہ لہ پھر وئہ دگارت
 ﴿بَیِّنًا لِّمَا لَوْ هِیَ﴾ پیمان بلنی رہنگی مانگا کہ چون بی؟ ﴿قَالَ إِنَّہٗ یَقُولُ﴾ وئہ تیان: بہرِ اِستی خوا
 دہ فہر موی: ﴿إِنَّہَا بَقْرَہٗ صَفْرَاءُ فَاقْعَلُوہَا﴾ مانگایہ کی زہردی تیرین ﴿تَسْرُّ النَّظِیْرَ﴾ (زہردیکی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿۱۰﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ
 تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَمَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
 لَئِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدُبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ
 قَاتَلْتُمُ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
 ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
 آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
 مِنْهَا الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن
 مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٧٤﴾ * أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
 يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ الْقَوَالِذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا
 خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمْ بِمَافَتْحَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤ بکہ له پەر وەر دگارت ﴿بَيْنَ لَنَا مَا هِيَ﴾ تہ او بؤمان پروون بکاتہ وه
چون بئی تہ ومانگایه؟ ﴿إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا﴾ بہر پاستی مانگا کہ مان لئی تیک چووه ﴿وَأَنَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ
لَهُمْ تَدُون﴾ وه بہر پاستی ئیمه تہ گہر خوا بیسہ وی ریتمونوی وەر ده گرین ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی:
خوا تہ فہر موی ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذُلُّ لَهَا وَلَا تَنْحَرُ الْأَرْضَ﴾ بہر پاستی مانگایه کی بی رانه هیترا بی نه به کیلانی زوی
﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه نه به ئاودیبری کشتو کال ﴿مُسَلَّمَةً لِّأَشْيَةٍ فِيهَا﴾ بی ننگ و بی په له بی ﴿قَالُوا
أَلَنْ جِئْتِ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نائیسنا هه والی راستت هینا ﴿فَذَبِحُوهَا وَمَا كَادُوا يُقَعَلُونَ﴾ تہ مجا سه ریان
بری وخه ریک بوو تہو (سه ربرینه) نه کهن ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾ (وه بیر که نه وه) کاتیک که یه کیکتان
کوشت ﴿فَأَدَّارًا ثُمَّ فِيهَا﴾ وه هه موو له خو تانتان دور ده خسته وه و ئا زا وه تان بوو ﴿وَاللَّهُ مَخْرُجٌ مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ﴾ وه خواش ناشکرای کرد تہ وهی تہ تان شارده وه ﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِعَظْمِهَا﴾ تہ مجا ووتمان:
به پار چه یه کی (مانگا سه ربر او که) له که سه کوز را وه که بدن ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ ئا (به و
شیو هیه) خوا مرد وه کان زیندو وه کاتہ وه ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ وه نیشانه کانی خویتان پیشان دہدات
﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بؤ تہ وهی ژیرین وتی بگہن ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاشان دلتن رہق بوو
دوای تہم (هه موو) موعجیزانه ﴿فِيهَا كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ دلتن وه که بمرده به لکو زور رہقتره
﴿وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ چونکه بہر پاستی بہردی وا هه یه له چہند لا وه جوگہ ئاوی لئی هہل
دہ قولی ﴿وَأَنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشْفُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وه بینگومان هی وایان هه یه که لهت لهت دہ بی و ئاوی
لئی دیتہ دہری ﴿وَأَنَّ مِنْهَا لَمَّا يَصْطَبُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وه بہر پاستی هی وایان هه یه له ترسی خوا (له لوتکی هی
شاخه کان) بہر تہ بیتہ وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوابی ئاگانی یه له وهی کہ دہ یکهن ﴿يُ
أَفْطَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا الْكُفْرَ﴾ جا ئایا بہ تہ مان (تہی موسولمانینہ) کہ (جووله که) بروا بینن بہ تایینه کہ تان
﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ﴾ له کاتیکدا دہستہ یه که له وان ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ فہر مووده ی خوایان
تہ بیست (له تہ ورات) ﴿ثُمَّ يَحْرِفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ کہ چی له پاش تی گہ یشتنی دہست کاریان
دہ کرد ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه تہ وان دہشیان زانی (کہ کاریکی نارہ وایه) ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا﴾
(جووله کہ کان) کاتیک تووشی موسلمانہ کان ببونایه دہیان وت: ﴿ءَأَمَّنَّا﴾ ئیمہش برومان هیتا وه (به
پیغہ مہرہ کہ تان) ﴿وَإِذْ أَخْلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا﴾ به لام کاتیک له پہ نایه کہ وه هہ نندیکیان به هہ نندیکیان
بگہ شستنا یه دہیان وت: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَكُمْ آيَاتٍ﴾ تہ وه ئیوہ تہو شتانه به موسولمانہ کان دہ لئین
کہ خوا بؤ ئیوہی باس کردو وه (له تہ ورات دا)؟ ﴿لِيَحْجُوكُمْ بِهِ﴾ تائہو تہ وراته بکہ نہ به لگہ به سه رتانه وه
﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پەر وەر دگارتان (له رژی دوایی دا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ جا ئایا ژیرنابن وتی

ناگہن؟ ﴿٦١﴾

أُولَا يَعْمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
 وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ
 إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
 ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
 ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
 أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ وَأَمْرٌ
 تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
 وَأَحْطَتْ بِهِنَّ خَطِيئَتُهُنَّ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَٰئِكَ آمَنُوا﴾ ثایا ئەوان نازانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ کہ بہہ راستی خوا ئاگا دارہ بہ وہی کہ بہ نہانی ئە کہن و ئە وہی ئاشکرای ئە کہن ﴿۷۷﴾ ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ وہ ہندیکیان نہ خویندہ وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا﴾ لہ بہہ راوہ کہ (تہورات) نازانن، تہنہا ئاوات و ہیوای ہیچ و پووج نہ بیت ﴿وَأَن هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ وہ ئەوان ہەر دوای گومان دہ کہون ﴿۷۸﴾ ﴿قَوْلِ الَّذِينَ﴾ ئەمجا ہاوارو تیاچوون بو ئەوانہی ﴿يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ کہ تہوراتہ (تیکدراوہ) کہ بہدہستی خویمان دہ نوسنہ وہ ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان دہلین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەم (نامہ بہ) لہ خواوہ بہ ﴿لَيْسَتْ رُؤْيَاهُ ثُمَّ قَلِيلًا﴾ تاشتیکی کہ می پی بکرن ﴿قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساہوارو تیاچوون بو ئەوان لہ وہ کہدہستی ئەوان نوسیویتیہ وہ ﴿وَقَوْلِ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وہ ہاوار بوئەوان لہ وہی کہ ئەنجامی ئەدہن ﴿۷۹﴾ ﴿وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّارَ﴾ وہ (جوولہ کہان) وتیان: ئاگری دوزہ خمان لی ناکہ ویت ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَةً﴾ مہ گہر چندہ روژنکی ژمیراو نہ بیت ﴿قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: ثایا بہیمانتان لہ خواوہ وەر گرتوہ؟ (بوئہمی کہ دہیلین) ﴿فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ تا خواش پیچہ وانہی بہیمانی خوئی نہ کات؟ ﴿أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان شتیکی وا ہلڈہ بہستن بہدہم خوداوہ کہ نایزانن ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نہ خیر وانی بہ ہەر کہ سیک خرا بہیک بکات ﴿وَأَحْطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ وہ تاوانہ کہی خوئی لہ ہہموو لایہ کہوہ دہوری داییت و دایگریتہ وہ ﴿قَالَ لَيْكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ثا ئەوانہ ہاوہ لی ئاگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہمیتنہ وہ بہ ہہمیشہ بی ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ئەو کہ سانہی کہ بر وایان ہینا و کردہ وہی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ثا ئەوانہ ہاوہ لی بہ ہہشتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہمیتنہ وہ بہ ہہمیشہ بی ﴿۸۰﴾ ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (وہ بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہیمانتان لہ جوولہ کہ وەر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ ہیچ شتیک نہ بہرستن جگہ لہ خوای گورہ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ چاکہ بکہن لہ گہل دایک و باوک ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّلَامِينَ﴾ وہ لہ گہل ہہتیوان و ہہ ژاراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وہ قسہی جوان بکہن لہ گہل خہ لکیدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وہ نویتز بکہن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات بدہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ ئەمجا پشتان ہل کرد کہ میتکتان نہ بیت ﴿وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وہ ئیوہ ہەر بہر بہرہ کانیکہر و (ہشت ہلکہرن) ﴿۸۱﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَآتِفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْذَرُوهُمْ وَهُمْ وَهْمٌ وَهُمْ مُحْرَمُونَ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْا مُنُونٌ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ
 فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ
 بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَإَيْدَنَّا لَهُ رُوحَ
 الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا
 غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴿۱﴾ وَهَ (بیر بکنه وه) کاتیک بهیمانمان لئی وەر گرتن ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خونینی یہ کتری نہ پڑن ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وہ خوتان دہر بہدہر نہ کہن له وولاتان ﴿ثُمَّ أَقْرَبْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ﴾ پاشان بریار تان دا (له سہر ئەم بہیمانہ) وہ ئیوہ (خوتان) شایہ تی له سہر ئەدہن ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَلْؤَلَاءَ﴾ ئەمجا ئیوہ ہەر ئەوانہن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ کہ یہ کتری دہ کوژن ﴿وَتُخْرِجُونَ فِرْيَاقَكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وہ ہہندیک له خوتان دہر بہدہر دہ کہن له وولاتیان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانہ) دہ کہن دزی ئەوان ﴿بِالْآثِمِرِ وَالْعُدْوَاتِ﴾ بہ ہدی و دەست دریزی ﴿وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى﴾ وہ ئە گہر دیلتان بویتن (له خوتان ئەیان کپرنه وهو) ﴿تَقْلُدُوهُمْ﴾ بریتی یان بۆ دەدہن ﴿وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ له گہل ئەمہش دا کہ دہر بہدہر کردنیان قہدہغہ کراوہ لیتان (بۆچی کار بہوہ یان دہ کہن و بہمہیان ناکہن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِعِضِ الْكِتَابِ وَكُفَرُونَ بِعِضِ﴾ جا ئایا بروا دہہینن بہہندیک له تہورات، و بی بروا دہبن بہہندیکی تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتو لہی ئەو کہ سانسہ کہوا بکن له ئیوہ ﴿الْآخِرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ہەر ریسوایی و بہد ناوی بہ لہ ژبانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہر وژی دواشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ دہ گہر پترینہ وه بۆ ناو سہ ختترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوابی ناگانی یہ لہ وهی کہ دہیکہن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەمانہ ئەوانہن ﴿أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کہ ژبانی جیہانیان کپی بہ دوار وژ ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئیتر نہ سزایان لہ سہر سووک دہ کریت ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ نہ یار مہ تی دہدرین و (نہ پشتگیری دہ کرین) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند بہ خوا بہراستی ئیمہ تہوراتمان دا بہ مووسا ﴿وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وہ دوا بہدوای ئەو پیغہمبہر انمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ﴾ وہ چہند نیشانہ یہ کی پوژنمان دا بہ عیسای کوری مہریم ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وہ پشتیوانیمان کرد بہ جوہرئیل ﴿أَفَكُلَّمَا جَاءَكَ رَسُولٌ بِبَيِّنَاتٍ﴾ جا ہەر کاتی پیغہمبہر یکتان بۆ بہاتاہہ ﴿يَمَّا لَا تَهْتَوَىٰ أَنْفُسُكُمْ﴾ بہ جوړیک کہ بہدلی خوتان نہ بوایہ ﴿أَسْتَكْبَرْتُمْ﴾ لووت بہرز بوون و خوتان بہ گہورہ گرتوہ ﴿فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾ جا دہستہ یہ کتان (لہ پیغہمبہران) بہ درو زانیوہ ﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کتان کوشتون ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وہ (جوولہ کہ کان) وتیان (بہ پیغہمبہر ﷺ) دلمان داپو شراوہ (قوفلدراوہ و قسہی توی ناگاتی) ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نہ خیر وانہ) بہ لکو خوا نہ فرینی لیکردن بہهوی بی بروایانہ وه ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ جا کہ میان ہہ بہ بروا بہینن ﴿۱﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
 وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٨٩﴾ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ ءَأَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
 بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْوِينُ رَبِّنَا
 عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
 مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ *وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
 اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
 مَاءَ اتِّينِكُمْ بَقْوَةً وَاسْمَعُوا قَالُوا لَوْ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
 وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا
 يَا أُمَّرُكُم بِهِ ءَيَّمْنُكُمُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾



﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ ﴿ کاتیک کہ نامہ یہ کیان بؤہات (کہ قورٹانہ) ﴿مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له لایہن خواوہ
 ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ کہ بہ سہند کہری تہ وراتہ کہی ٹہ وانہ (پیش ٹہ وہی دستکاری بکہن و بیگورن)
 ﴿وَكَاؤُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وہ ٹہ وان (جوولہ کہ کان) له وہو وپیش ﴿يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داوای
 زال بوونیان ٹہ کرد له خوا بہ سہر ٹہ وانہی کہ بی بروابوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ کہ چی کاتیک
 ٹہو (پیغہ مبرہ) ہی دەیان ناسی بویان ہات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی بروابوون پی ﴿فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْكٰفِرِينَ﴾
 کہ واتہ نہ فرینی خوا لہ بی بروایان بی ﴿بِسْمَا اَشْرَوْا بِهِۦٓ اَنْفُسَهُمْ﴾ شتیکی زور خراب بوو کہ
 خویانیان بی فروشت ﴿اَنْ يَكْفُرُوْا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ﴾ (ٹہو خرابہش) بی بروایان بوو بہو قورٹانہی
 کہ خوا ناردوویہ تہ خوا رہوہ ﴿بِعَیْنِ اَنْ يُزَلَّ اللّٰهُ﴾ بہ ہوی حہ سودیانہ وہ بوو بہوہی کہ خودا بریڑی
 ﴿مِنْ فَضْلِهِۦٓ عَلٰی مَنْ يَشَآءُ﴾ له بہ خششی خوی بہ سہر ہر کہ سیکدا کہ خوی بیہوی ﴿مِنْ عِبَادِهِۦ﴾
 لہ بندہ کانی (کہ مو حہ مہدہ ﴿فِیۡۤ اَوَّلِ عَصَبٍ عَلٰی عَصَبٍ﴾ ٹہ مجا تووشی خہ شم و رقی یہ ک له داوی
 یہ کی خوا بوون ﴿وَلِلْکٰفِرِیۡنَ عَذَابٌ مُّہِیۡنٌ﴾ وہ بو بی بروایان ہدیہ سزای ریسوا کہ ﴿وَإِذَا قِیۡلَ لَهُمْ
 ءَامِنُوْا﴾ کاتیک پی یان بوو ترایہ: بروا بہین ﴿بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ﴾ بہوہی کہ خوا ناردوویہ تہ خوا رہوہ (کہ
 قورٹانہ) ﴿قَالُوْا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُۤ اَنْ نَزَّلَ عَلَیۡنَا﴾ ٹہ یانوت: ٹیمہ بروا بہوہ دەہین کہ بو خومان نیر دراوہ تہ خوا رہوہ
 ﴿وَيَكْفُرُوۡنَ بِمَا وَاوَّءُوۡا﴾ وہ بی بروا ٹہ بوون بہ ٹہ وانہی کہ داوی (تہ ورات) نیراوہ (وہ ک قورٹان)
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا کہ ٹہو قورٹانہ راستہ وپشتیوانی تہ وراتہ (بی دەستکاری)
 یہ کہی ٹہ وانہو بہ راستی دەزانت ﴿قُلْ فِیۡہِ تَقْتُلُوۡنَ اَنْۢیۡۤاۡءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ﴾ بلی: بوچی لہ مہو پیش پیغہ مبرانی
 خواتان دە کوشت ﴿اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیۡنَ﴾ ٹہ گہر بر وادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَآءَکُمْ مُّوسٰی بِالۡبَیِّنٰتِ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی مووساتان بؤہات بہ چہند نشانہ یہ کی روشنہ وہ ﴿ثُمَّ اَتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
 بَعْدِہٖ﴾ کہ چی له داوی ٹہو گویرہ کہ تان بہرست ﴿وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوۡنَ﴾ بیگومان ٹہوہ ستمکارن ﴿وَ
 اِذْ اَخَذْنَا مِیۡثَاقَکُمْ ﴿ وہ بیریکہ نہوہ) کاتیک کہ بہ یمانمان لی وەر گرتن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَکُمْ
 الطُّوۡرَ﴾ وہ کیوی طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر تاندا ﴿خُذُوۡا مَآءَ اَتِیۡنَکُمْ بِقُوۡۃٍ﴾ (وہ ووتمان) ٹہوہی
 پیمانداوون (تہ ورات) باش کاری پی بکہن (وتووند دەستی پیوہ بگرن) ﴿وَاَسْمَعُوۡا﴾ وہ گوی بگرن
 ﴿قَالُوۡا سَمِعْنَا وَعَصَیۡنَا﴾ (بہ زمان) وتیان: بیستمان (بہ کردہوہ) بی فہرمانیمان کرد ﴿وَاَشْرٰوۡا فِیۡ قُلُوۡبِہُمُ
 الْعِجْلَ یُکْفِرِہُمْ﴾ وہ بہوہی بی بروایسی یانہوہ دلیان ٹاو درابوو بہ خوشہویستی گویرہ کہ کہ
 ﴿قُلْ بِسْمَا یَاۡمُرُکُمْ بِہٖۤ اٰیۡمٰنُکُمْ﴾ بلی: برواکہ تان چ فہرمانیکی بہ دتان پی دەدات ﴿اِنْ کُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِیۡنَ﴾ ٹہ گہر ٹہوہ بروادارن ﴿

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ
 يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
 ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
 يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّزٍ لَهُ مِنْ
 الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ
 كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ
 اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
 وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
 إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾
 أَوْ كَلَّمَآ عَاهِدُوا عَهْدًا بَيْنَهُمْ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلَّ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
 لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئہی موحمہ مد ﷺ بلی: ئہ گہر مالی دوایی (بہہ شست) بؤ
 ئیوہیہ لای خوا (وہ کہ خوتان دہ لئین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ﴾ بہ تابیہ تی بؤ خوتان بیت بہ بیئ ئہ وہی
 کہ س بیئ بہ ہاوبہ شتان ﴿فَتَمَتَّوْاْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ کہ واتہ داوای مردن بکہن ئہ گہر راست گؤن
 ﴿وَلَنْ يَسْتَمْتَوْهُ أَبَدًا﴾ وہ ہر گیز داوای مردن ناکہن ﴿يَمَّا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ بہ ہوی ئہو (گونہانہ)
 کہ بہ دہستی خویمان پیشیان خستوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ئا گادارہ بہ ستہ مکاران ﴿وَلَنْ
 جِدْتَهُمْ﴾ سوئد بیت ئہو (جوولہ کانہ) دہ بینیت ﴿أَخْرَجَ النَّاسَ عَلَىٰ حَيَوةٍ﴾ لہہ موو کہ س زیاتر
 حہز لہ زیان دہ کہن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ لہ وانہش کہ ہاوبہش بؤ خوا پہیدادہ کہن ﴿يُودُّ أَحَدُهُمْ﴾
 (لہ بہرئہوہ) ہر یہ کیکیان ئاوات دہ خوازی ﴿لَوْ يَعْمُرُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ کہ ہزار سال بڑیایہ ﴿وَمَا هُوَ
 بِمُرْجِرِجٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يَعْمُرَ﴾ وہ ئہو تہ مہنہ (کہ بہ سہری دہ بات) رزگاری ناکات لہ سزا ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ يَّمَا
 يَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا بینابہ بہ وہی کہ دہ یکہن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَدِيدٍ﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ)
 بلی: ہر کہ سیک دوزمنی جو برہ ئیل بیت (ئہوہ دوزمنی خواہیہ) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونکہ ئہو بہ فہرمانی خوا قورٹانی ہیناوتہ خواروہ بؤ سہر دلئ تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّ يَدِيهِ﴾ ہشتیوانی
 نامہ کانی پیش خوی دہ کات و بہر استیان دہ زانیت ﴿وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ پینموونی کہ رو
 مژدہ دہرہ بؤ پرواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ہر کہ سیک دوزمنی خوا و فریشتہ کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَئِيلَ﴾ و پیغہ مہرانی خوا و جو برہ ئیل و میکائیل بیت (ئہوہ بیئ پروایہ)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وہ بیگومان خواش دوزمنی بیئ پروایانہ ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سوئند
 بہ خوا بیگومان بؤمان ناردوویت ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ چہند نیشانہ کی روون و ئاشکرا (کہ قورٹانہ)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفٰسِقُونَ﴾ وہ کہ س بیئ پروا نابیت پییان، مہ گہر بہدکاران نہ بیت ﴿وَأُو۟كُلَّمَا
 عٰهَدُوا عٰهَدًا﴾ ئایا (بیئ پروا ئہ بن بہ ئایہ تہ کانی ئیمہ) ہر جاریئ کہ بہیمانئک بیہستن (لہ گہل
 پیغہ مہر ﷺ دا) ﴿بَدَدَهُ قُرَيْبٌ مِّنْهُمْ﴾ دہستہ یک لہ وانہ بہیمانہ کہیان ہلئوہ شانددوئوہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نہ کہ ہر ئہوہ ندہ) بہ لکو زور بہ بیان ہر پروا ناہینن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتیک کہ پیغہ مہر یکیان بؤ ہات لہ لایہن خواوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ بہ ہشتیوانی تہ وراتہ (دہستکاری
 نہ کراوہ) کہیان ﴿بَدَدَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللَّهِ﴾ دہستہ یک لہ وانہی کہ خواوہن
 نامہ بوون نامہ کہی خوا بیان فرئ دایہ ﴿وَرَأٰهُ ظُهُورِهِمْ﴾ ہشت خویمان و (ہشت گوئیان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و ہک نہ زانن (کہ ئہوہ نامہی خودایہ) ﴿

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنٌ وَلَا كَنَّ الشَّيْطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
 وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٣﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ مَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جو لہ کہ کان) دواى ئەو (شستانه) کہ وتن کہ شہیتانہ کان دەیان خویندەوہ (بۆ خەلکی) ﴿عَلَىٰ مَالِكَ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ﴾ لەسەر دەمی پاشایەتى سولەیمان دا، وە سولەیمان بى برۆا نەبوو ﴿وَالَّذِينَ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا﴾ بەلام شەیتانە کان بى برۆا بوون ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ السَّحَرُ﴾ خەلکیان فیری جادوو دە کرد ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمُرُوتَ﴾ هەر وەها ئەوہی نیر دراوہتە خوارەوہ لە بابل بۆ سەر ھارووت و مارووت (دوو فریشتە بوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا﴾ وە (ئەمانە) کہ سیان فیر نەدە کرد تا پێیان نەوتایە ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ ئیمە هەر تاقی کەر وەہی (ئادەمیزاد) ین کہ واتە بى برۆامەبە ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرُّونَ بِهِ مِنَ الْمَرْءِ وَرُجْحِهِ﴾ ئەمجا فیری جادووی وا دەبوون لیبانەوہ کہ ژن و میردی بى لەیەک جیا بکەنەوہ ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ﴾ ئەوان بەم جادووہ ناتوانن زیان بەکەس بگەینن ﴿إِلَّا بِالْإِذْنِ مِنَ اللَّهِ﴾ مەگار بەویستی خوا نەبیت ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وە فیری شتیک دەبن کہ زیانیان پى دەگەینەنى ئەک قازانج ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ﴾ ینگومان زانیان ھەر کہ سى جادو بکړی (وفیری بی ت) ﴿مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (بەفەر موودەى تەورات) لەرۆژى دوایدا بى بەش دەبى ﴿وَلَيْسَ مَا شَاءَ نَفْسُهُمْ﴾ بەراستى زۆر خرابە ئەو شتەى کہ (برۆای) خوینیان پى فرۆشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیابە ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا﴾ ئەگەر بەراستى ئەوان برۆایان بەینایە و پاریزکار بوایە ﴿لَمْ تَكُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرًا﴾ ئەوا پاداشتیکی چاکتر لەلایەن خواوہ بۆ ئەوان دەبوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیابە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى کہ برۆاتان ھیناوە ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مەلین ﴿رِعْسًا﴾ ووشەى جوین و بى ریزیبە بە لای جولەکەوہ ﴿وَقُولُوا﴾، وە بلین ﴿انظروا﴾ بەلەمان لى مەکە و چاوەرۆانیمان لەسەر بکە ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابٌ أليمٌ﴾ وە بۆ بى برۆایان ھەبە سزای سەخت ﴿مَا يَبُذُّ﴾ حەزناکەن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ آلِ كَتَابٍ وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾ ئەوانەى کہ بى برۆان لە خواوہ نامە و ھاوبەش پەیدا کەرە کان ﴿أَن يَنْزَلَ عَلَيْهِمْ كُرْسِيُّ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ کہ ھېچ شتیکی باشتان لەخواوہ بۆ بنیز دریتە خواوہوہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ بەلام خواش بەخششى خۆى بۆ کہ سیک کہ بیەوى تەر خان دەکات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خواوہنى چاکەى گەورەبە ﴿۱۵۰﴾



* مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ
 اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
 كَمَا سَأَلِ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾ وَدَكَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
 مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ؕ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾

﴿مَا تَسْخَرُونَ مِنْ آيَاتِهِ أَوْ يُنذِرُكُمْ﴾ ئە گەر ئایە تێک (لە ئایە تەکانی قورنان) بسپرنەو وە یان پشتگویی بەخەین
 ﴿تَأْتِي بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾ یە کێکی تری باشتەر لەو ، یان وەک ئەو دەهیتین ﴿أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئایا نازانیت خوا بەسەر هەموو شتێکدا بەدەسەلاتە ﴿أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ ئایا نازانیت کە مولکی ئاسمانەکان و زەوی هەر بۆ خوا یە ؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وە هیچ پشتیوان و یارییدە دەریکتان نی یە ، خوا نەبیت ﴿أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْتَأْذِنُوا
 رَسُولَكُمْ﴾ بایئو هە دەتانه وی داوای (شتی نەشیاو) بکەن لە پێنغەمبەرە کە تان ؟ ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾
 وە کە لە مەو پێش داوا کرالە موسا (علیە السلام) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾ هەر کە سێک بر و ابگورپتەو
 بە بێ پروایی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ئەو هە بێگومان رپی راستی وون کردووە ﴿وَدَكَ شَرٌّ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ﴾ زۆر لە خاوەن نامەکان ئاواتە خوازن ﴿لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَارًا﴾ کە بتانکە نەو
 بە بێ بر و ، دوا ی بر و ا هیتانان ﴿حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ﴾ لە بەر حەسو و دیکە کە لە دەروونیا نەو
 ﴿فَمَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (ئەمەش) دوا ی ئەو هی کە راستیە کە یان بۆ روون بوەتەو ﴿فَاعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا﴾ بە لام ئیو ه لیبان خوش بن و چاو بۆشیان لی بکەن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ﴾ تا خوا
 فەرمانی خوێتان بۆ دەنیریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بێگومان خوا بەدەسەلاتە بەسەر هەموو
 شتێکدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نوێژ بکەن وزە کات بدن ﴿وَمَا تَعْدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ﴾ وە هەر چی پێشبخەن لە چاکە بۆ خوێتان ﴿تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دەستان دە کەوێتەو
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بێگومان خوا بینایە بەو هی کە دەیکەن ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ﴾
 (جوولە کەو گاوورەکان) وتیان: کەس ناچیتە بەهەشتەو ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ مە گەر یە کێک
 کە جوولە کە یا گاوور بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَرَبُّكُمْ﴾ ئەمە ئاواتیانە ﴿قُلْ هَلْ أَرَبُّكُمْ﴾ بییان بلی: بەلگە تان
 بهیتن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر راست دەکەن ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ (نە و انییە) بەلکو هەر
 کە سێک بە راستی رووبکاتە خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و لە هەمان کاتدا چاکە کار بیت ﴿فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ﴾ ئەو هە بۆی هە یە پاداشت لە لای پەر وەرد گاریو هە ﴿وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نە ترسیان
 لە بەرە و نە خەمیش دەخون ﴿﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى
 لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ
 قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا
 أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ
 وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَؤْا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
 وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ كُلُّ لَّهُ قٰنِئِنُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ
 وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ ۗ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
 كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ
 قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
 بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَبِسَتْ النِّصْرَىٰ عَلَىٰ سَائِرِ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ جووله كه ئەلین: گاوور لهسه ر هیچ (ثابینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَبِسَتْ الْيَهُودَ عَلَىٰ سَائِرِ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه گاوور دهلین: جووله كه لهسه ر هیچ (ثابینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ له كاتینكا ئەوان نامه كانیان ده خوینده وه، (به كینکیان ته وورات و ئەوی تریش
 ئینجیل) ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ هه ر بهم جوړه یان ده ووت، ئەوانه ی كه نه زانن
 (له بت په رسته كان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَارُ يَوْمَ الْفَيْصَةِ﴾ ئەمجا خوا له رۆژی دواییدا له نینواناندا پر یار
 ده دات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له ووشتانه ی كه تیایدا جیاواز و ناكۆ كن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَبَ
 سِتْمًا مَّكَارَتِرَهُ لَوْ كَسَهُ﴾ مَنع مسجِد الله كه په ښگری له مزگه و ته كانی خوا ده كات ﴿أَنْ يُذَكَّرَ
 فِيهَا اسْمُهُ﴾ له وه ی كه ناوی خویان تیدا بیری ﴿وَسَعَىٰ فِي خِرَابِهَا﴾ وه هه ول ده دات بو ویران كردن یان
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئەوانه (كه قه ده غه ی خوا په رستی ده كه ن له مزگه و ته كاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَافِيَةً﴾ بویان نی یه بچنه مزگه و ته كانه وه به تر سه وه نه بیټ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ له زانی
 دونیادا ریسوایی بو ئەوانه ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه له رۆژی دوایشدا سزای گه و ره ﴿وَاللَّهُ
 الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ رۆژه لات و رۆژ ئاوا هه ر بو خوا یه ﴿فَإِنَّمَا تُولُوا فَتْرَةً وَجْهَ اللَّهِ﴾ كه واته
 رووبكه نه هه ر لایهك (له نوینژ كردندا به فهرمانی خودا) ئەوه روو گه یه و پرووتان له خودا كردو وه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ رَاسِعٌ عَلَيْهِ﴾ بینگومان خوا (به زه یی و میهره بانى) فراوانه و زانایه ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوورو جووله كه و بت په رسته كان) ووتیان: خوا مندالی بو خوی دانا وه ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ ئەو (خوا)
 پاك و به دووره له وه ﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ به لكو هه ر چی هه یه له ئاسمانه كان و زه وی دا
 مولكى ئەوه ﴿كُلُّ لَّهُ قَدْرٌ﴾ هه مو و فهران به ردار و ملكه چی ئەون ﴿بِذِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 (خوا) به دی هینه ری ئاسمانه كان و زه وی یه ﴿وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ وه كاتی كه ویستی شتی بكات
 ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ هه ر ئەوه نده ی پی ئەوی كه پی ی بلی: بیه ئیتر ئەبی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نه زانه كان ووتیان: بو چی خوا خوی قسه مان له گه ل ناكات
 ﴿أَوْ تَأْتِيَنَا آيَةٌ﴾ یا نیشانه یه كمان بو نایه ت ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ئەوانه ی
 كه له پیش ئەمانیش دا بوون هه مان شتیان ده ووت ﴿تَشَبَّهتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و ده روون یان له بهك ده چیت
 ﴿فَدَبَبْنَا الْأَيَاتِ لِقَوْمٍ يُّوقِنُونَ﴾ بینگومان نیشانه ی زورمان باس كردو وه بو كه سانیک به شوین
 دنیایی دا ده گه رین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان ئیمه تو مان نارد به ثابینکی راست
 و دروسته وه به مزده در و تر سینته ر ﴿وَلَا تُكَلِّمْنَا عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وه تو به رپر سیار نیت له یارانی

دوزه خ ﴿۱۱۱﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ
 إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ
 يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَبْنِي إِسْرَاءِيلَ أَذْكَرَ أَوْ نِعَمَتِي
 الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
 لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ * وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
 فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
 لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
 ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ
 مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأُمِّتُّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾



﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾ ہر گیز نہ جوولہ کہ و نہ گاوور لیت رازی نابن ﴿حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ﴾ ہتا دواى ناینان نہ کہویت ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ﴾ (پئی یان) بلی: ہر رینمونوی خواہہ رینمونوی راست ﴿وَلَمَّا أَتَبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دواى نارہ زوہ کانی ئەوان بکہویت (نہی موحمہد ﷺ) ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ئەوزانینہی کہ (لہ خواوہ) بۆت ہاتوہ (کہ قورنآنہ) ﴿مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ لَدُنْهِ وَلَا نَصِيرَ﴾ ہیچ سہر بہرشتی کہر و یار ییدہ دہر نکت نابئی لہ لایہن خواوہ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانہ کہ نامہ مان پنداوون ﴿يَتْلُوْنَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ بہ راستی دہ یخویننہوہ ﴿وَأُولَٰئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهِ﴾ ئەوانہ بر و ا ئەہینن بہرینمونوی خواى گہورہ (کہ ئیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ ئەوانہی پئی بر و این پئی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ﴾ ہر ئەوانن زہر ہر مہند و خہ سار و مہند ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰكَ الْكِتٰبَ﴾ ئەہی نہوہ کانی بہ عقوب (ئہی بہنی ئیسرائیل) بیری ئەو چاکانہ بکہنہوہ کہر شتوون بہ سہر تاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ﴾ وہ بیگومان من (پیشتر) ریزی ئیوہ دا بہ سہر ہموواندا ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا﴾ وہ خۆتان بپاریزن لہر و ژیتک ﴿لَا تَجْرِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس لہبری کہس تۆلہ و پاداشت نادرتہوہ ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وہ بار مہتی لئ و ہر ناگریت ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾ وہ ہیچ تکایہ کہلکی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرَوْنَ﴾ وہ یار مہتی نادرین و سہر ناخرین ﴿وَإِذْ أَسْرَأْنَا إِبْرٰهِيْمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ﴾ (بیر بکہنہوہ) کاتیک خوا ئیبراہیمی تاقی کردہوہ بہ چہند بریار و فہر مایشیتک ﴿فَاتَّقَهُنَّ﴾ کہ ئەویش بہ جئ ی ہینان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) فہرمووی: بیگومان من تۆدہ کہم بہ پیشہوای خہلکی ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ئیبراہیم) وتی: لہنہوہ شہم ئە کہیت (بہ پیشہو)؟ ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُ مِنَ الْعٰهْدِيْنَ﴾ فہرمووی: پیغہ مہر بہ تیسی من ناگات بہستہ مکاران ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾ (بیر بکہنہوہ) کاتیک کہ کہعبہ مان گیرا بہ بہ ناگای خہلکی و جئ ی ئاسایش ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّٰی﴾ (پیمان و وتن) شوینی ئەو بہر دہی ئیبراہیم (علیہ سلام) لہ سہری رادہوہستا (کاتی دروست کردنی کہعبہ) بکہنہ جیگای نویژ ﴿وَعٰهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ئیبراہیم و ئیسماعیل ﴿أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِيْنَ﴾ کہ مالہ کہم پاک بکہنہوہ بۆ ئەوانہی کہ بہدہوری کہعبہ دا دہسوریننہوہ ﴿وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ﴾ وہ بۆ ئەوانہی کہ تیایدا ئەمیننہوہ ہر وہا بۆ کر نوش بہران و سوژدہ بہران ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ (وہ بیر بکہنہوہ) کاتیک کہ ئیبراہیم و وتی: خواہہ ئەم شوینہ (کہ مہ ککہیہ) بکہ بہشاریکی پر لہ ئاسایش ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ السَّمَرٰتِ﴾ وہ رۆزی دانیشتوانی بدہ لہ بہر و بووم و میوہ ہات ﴿مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەوانہ یان کہ بر و ایان بہ خواو بہر رۆزی دواپی ہہیہ. ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيْلًا﴾ (خوا) فہرمووی: ئەوہش پئی بر و ابئی رۆزی پئی ئەدہم بۆ چہند رۆژیکی کہم ﴿ثُمَّ أَصْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ﴾ لہ پاشان ناچاری دہ کہم بہ سزای ناگری دۆزخ کہ خراپترین سہر ئەنجامہ ﴿

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
 لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ وَأَسْلِمْ
 قَالَ أَسَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ
 إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهًا وَإِلَهَ آبَائِكِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهَاهَا
 وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

﴿وَأَذِیْرَفُ اِبْرَهْمَ الْقَوَاعِدِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمَعِیْلُ﴾ (بیربکہرہ وہ) کاتیک کہ ئیراہیم و ئیسماعیل بناغہ کانی کہ عہ بیان ہرز دہ کردہ وہ ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ (دہیانوت) خواہی ہم کردہ وہ یہ مان لی گبرا بکہ بہراستی ہر توی بیسہری زانا ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِیْنَ لَكَ﴾ خواہی ہر دوو کمان بکہ بہ گوپرایہل و فہرمان ہررداری خوت ﴿وَمِن ذُرِّیَّتِنَا اُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ﴾ وہ نہ وہ شمان گہ لیک بکہ بہ فہرمان بہرداری خوت ﴿وَارِثًا مِّنْ اَسْكَانًا﴾ وہ رینگا کانی خواہر سستیمان نشان بدہ ﴿وَتَبَّ عَلَیْنَا﴾ وہ بہ شیمانیمان گیرابکہ ﴿اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ بہراستی ہر توی گیراکہری بہ شیمانی و میہرہ بان ﴿رَبَّنَا وَاَبْعَثْ فِیْہِم رَسُوْلًا مِّنْہُمْ﴾ خواہی لہ ناو نہ وہ کانماندا پیغہ مبریک بنیرہ لہ خویان ﴿یَتْلُوْا عَلَیْہِم ءَایٰتِکَ﴾ نایہ تہ کانی تویان بہ سہردا بخونیتتہ وہ ﴿وِیَعْلَمُوْہُمُ الْکِتٰبَ وَالْحِکْمَةَ وَیُرْکِیْہِمُ﴾ قورٹان و دانایی یان فیربکات و پاکیان بکاتہ وہ (لہ ہموو گوناہیک) ﴿اِنَّکَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ﴾ بیگومان ہر توی بہ توانای دانا ﴿وَمَنْ یَّرْعَبْ عَن مَّلَآئِیْتِہِمْ﴾ کی روو و ہر تہ گیرئی لہ نایینی ئیراہیم ؟ ﴿اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَہُ﴾ مہ گہر کہ سیک کہ خوی گیل و نہ فام کردیت ؟ ﴿وَلَقَدْ اَصْطَفٰی نَبَیًّا سُوْنِدٰی بَیْگومان ئیراہیممان ہلبرژارد لہ دونیادا ﴿وَاِنَّہُ فِی الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ وہ بیگومان تہو لہ روژی دواییدا لہ چاکہ کارانہ ﴿اِذْ قَالَ لہُ رَبُّہُ اَسْأَلُہُ﴾ (ہلی بژارد) لہ کاتیکدا خواہ پتی فرموو : گوپرایہل و فہرمان بہر دار بہ ﴿قَالَ اَسْأَلْتُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ (ئیراہیمیش) ووتی : واخوم سپارد بہ بہرہر دگاری جیہانیان ﴿وَوَصَّیْ بِہَا اِبْرَهْمَ بَنِیْہِ وَیَعْقُوْبُ﴾ ئیراہیم و بہ عقوب ناموژگاری کورہ کانی خویانیان کرد کہ فہرمان بہرداری خویان ﴿نَبِّیِّ اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰی لَکُمُ الدِّیْنَ﴾ (وہ ہریہ کہ بیان بیان و تن) رو لہ کانم : خوائینی یہ کتابہرستی بوہل بژاردوون ﴿فَلَا تَتُومِنُوْنَ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ کہواتہ مہمرن بہ موسولمانیتی نہ بیت ﴿اَمْ کُنْتُمْ شَہِدَآءَ اِذْ حَضَرَ یَعْقُوْبَ الْمَوْتُ﴾ (تہی خواوہن نامہ کان) نایا ئیوہ نامادہ بوون کاتی بہ عقوب لہ سہر مہر گدا بسو ﴿اِذْ قَالَ لِیْنِیْہِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِیْ﴾ کاتی بہ کورہ کانی ووت دوی من کی دہ بہرستن ؟ ﴿قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَکَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِکَ﴾ (تہوانیش) ووتیان : خوی توو باوو باپیرانت دہ بہرستین ﴿اِبْرَهْمَ وَاِسْمَعِیْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰہًا وَّحِدًا﴾ کہ خوی ئیراہیم و ئیسماعیل و ئیسمحاقہ کہ خواہی کی تاک و تہنہایہ ﴿وَنَحْنُ لَہُ مُّسْلِمُوْنَ﴾ وہ ئیمہش فہرمان بہر دار و گوپرایہلی تہوین ﴿تِلْکَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ تہو پیغہ مہرمانہ دہستہ یہ ک بوون تیبہرین ﴿لِہَا مَا کَسَبَتْ وَاَلِکُمْ مَا کَسَبْتُمْ﴾ ہر چیان کرد بو خویانیان کردہ (ئیوہش) ہرچی بکہن بوخوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْأَلُوْنَ عَمَّا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وہ ئیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی تہوان ﴿﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
 أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾
 فَإِنِ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا
 فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
 وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾
 أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ لَئِن سَأَلْتُمْ عَنِ
 اللَّهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَرَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (جولوہ کہ و گاوورہ کان) ووتیان: (بہ موسلمانہ کان) بسن بہ جوہ کہ یان بہ گاوور تابکہ ونہ سہر ریگای راست ﴿قُلْ بَل مَلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا﴾ بلی: بہ لکو بہ پیرہ ویی ٹایینی پاکی ٹیبراہیم دہ کہین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ کہلہ ہاوبہش پیداکہ اہران نہ بووہ ﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بلین: (ئہی موسلمانینہ) برومان ہینا بہ خواو ﴿وَمَا اُنزِلَ اِلَيْنَا﴾ بہو قورٹانہی کہ بوخو مان نیراوتہ خوارہوہ ﴿وَمَا اُنزِلَ اِلَّا اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیلَ وَاِسْحٰقَ وَاِیَعْقُوْبَ وَاَلِیْسٰطَ﴾ وہ بہو نامہ بہی کہ نیراوتہ بو ٹیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰی وَعِیْسٰی﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موسا و عیسا ﴿وَمَا اُوْتِيَ النَّبِیُّوْنَ مِنْ رَبِّہُمْ﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ ہموو پیغہ مہران لہ لایہن پوروہ دگاریانہوہ ﴿لَا نَقْرُبُ رَبِّکَ اَحَدٌ مِنْہُمْ﴾ جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیج کامیکیاندا ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ٹیمہ فہرمانبہردار و گوپراہیلی خواین ﴿فَاِنَّ ءَامِنُوْا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِہٖ﴾ ئہ مجا ئہ گہر بروایان ہینا بہو وینہ بہی کہ ٹیوہ پرواتان پی ہیناوتہ ﴿فَقَدْ اٰهْتَدُوْا﴾ ئہوا بیگومان ربی راستیان دوزیوہ تہوہ ﴿وَ اِن تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِی شِقَاقٍ﴾ وہ ئہ گہر پشتیان ہلکرد ئہوا ئہوان لہ دوو بہرہ کیی دان ﴿فَسَبِّحْہِکُمْ ہُوَ اللّٰهُ﴾ وہ خوا ناگاداری تو ئہ کات لہوان ﴿وہُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ وہ ہر خواہہ بیسہری زانا ﴿صِبْغَةَ اللّٰهِ﴾ دستبگرن بہو ٹاینہی خوداوہ کہ فیترہ تی پاکی ٹیوہی لہ سہر خہ لقمردوہ ﴿وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً﴾ بیگومان ہیج فیترہ تیکی بہو جوورہ پاک نیہ (کہواتہ چاک دہستی بیوہ بگرن) ﴿وَنَحْنُ لَہٗ عَلِیْدُوْنَ﴾ وہ ٹیمہش بہرستن و عبادت ہر بو ئہو دہ کہین ﴿قُلْ اَتَّخٰجُوْنِنَا فِی اللّٰهِ﴾ بلی: ٹایا دہمہ قالی و دہمہ و ہریمان لہ گہل ئہ کہن لہ کاری خوا ﴿وہُوْرَبُّنَا وَرَبُّکُمْ﴾ لہ کاتیکدا ئہو پوروہ دگاری ٹیمہ و ٹیوہیشہ ﴿وَلِنَا اَعْمَلْنَا وَاِلَکُمْ اَعْمَلُکُمْ﴾ وہ کردوہی خو مان بوخو مانہ و کردوہی خو مان بوخو تانہ ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُخْلِصُوْنَ﴾ وہ ٹیمہ تہنہا بہ دلسوڑی بہندایہ تی خوا دہ کہین ﴿اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِن اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ﴾ یاخود ٹیوہ ئہ لین: ٹیبراہیم و ئیسماعیل ﴿وَاِسْحٰقَ وَاِیَعْقُوْبَ وَاَلِیْسٰطَ﴾ و ئیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿کَانُوْا هُودًا اَوْ نَصَارٰی﴾ جوہ کہہ یا گاوور بوون؟ ﴿قُلْ اَنْتُمْ اَعْلَمُ اَم اللّٰهُ﴾ بلی: ٹایا ٹیوہ زانارن یا خوا؟ ﴿وَمَنْ اَظْلَمُ﴾ کی ستم کارتہ ﴿مَنْ کَتَرَ شَہِدَةً عِنْدَہٗ مِنْ اللّٰهِ﴾ لہو کہ سہی کہ شایہ تیہ کی لہ خوا و ہر گرتی و بیشارتہوہ ﴿وَمَا اللّٰهُ بِخَفِیْلِ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ خودا بی ناگانہی بہ لہوہی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿تِلْکَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ ئہو پیغہ مہرانہ دہستہ یہ کہ بوون تیہرین و روشتن ﴿لَهَا مَا کَسَبَتْ وَاِلَکُمْ مَا کَسَبْتُمْ﴾ ہرچی یان کرد بوخو یانیاں کرد، وہ ٹیوہش ہرچی بکہن بوخو تانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْئَلُوْنَ عَمَّا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وہ ٹیوہ بہرہر سیار نین لہ کردوہی ئہوان ﴿۱۱۱﴾

* سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا
 عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا
 شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا
 جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
 مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
 هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ
 فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلِئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ
 وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلِئِن أُتْبِعْتَ أَهْوَاءَ هُم مِّنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ ۖ هِنْدَىٰ نَهْزَانٌ وَكَيْلٌ وَنَهَامٌ لَّهْ خَلَكَ لَهُ لَيْنٌ ۖ﴾ مَا وَلَّهُمْ لَعْنُ قِيلَتُهُمَّ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ ۖ ﴿چى موسلمانانه كانى وەر گيړا لهو روو گه يان كه جار ان له سه رى بوون ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلى روژ هه لات و روژ تاوا هه مووى مولكى خوا به ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ كى ي بوى رينموونى ده كات بو ريبازى راست ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه روها كر دمانن به گه ليكي ميانه روو مامناوهند (ى هه لېزار ده) ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ تابينه شاهيد و چاو دير به سه ر خه لكه وه، و بيغه مبه ريش ﷺ شاهيد و چاو دير بيت به سه ر ئيو وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا ۖ﴾ ئه و روو گه يه ي كه جار ان له سه رى بوويت نه مان گيړا (به روو گه و له پاشان گو ريمان به كه عبه) ﴿إِلَّا لَتَعْلَمَنَّ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ﴾ ته نها بو ئه وه ي ده ر بكه ويت كى شوين بيغه مبه ر ﷺ ده كه ويت (وه جيا ده بيته وه) ﴿مَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ ۖ﴾ له وان هى كه پاش گه زده بنه وه ﴿وَأَنْ كُنْتَ لَكِبْرًا﴾ وه به راستى (ئه م گو رينه) كار يكي زور گه وره و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾ مه گه ر لاي ئه وان هى كه خوا رينموونى كر دوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ وه خوا ي گه وره بر وا (و نويزه كانى جار ان) تانى به زايه نه دا وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستى خوا له گه ل خه لكيدا ﴿لَرءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ دل سو زى ميه ره بانه ﴿قَدْ ذَرَىٰ تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به راستى ئيمه گه رانى روو خسارت روو به ئاسمان ده بينين ﴿فَلَقَوْلَيْسَكَ﴾ ده ي سويند به خوا رووت ده كه ينه ﴿قِبْلَةَ تَرْضَاهَا﴾ روو گه يه ك كه په سه ندت بى و رازى بيت پى ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ئيتر رووت و هر چهر خيته به ره و لاي كه عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئيوه ش ئه ي موسلمانان له هه ر لايه ك بوون ﴿قُولُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له نويزدا) رووتان بكه نه ئه وى، به ره و (مسجد الحرام) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به راستى ئه وان هى په ر اويان پيدرا وه ﴿لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ چاك ئه زانن كه ئه مه شتيكى راسته له به ره و رد گاريانه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بى ناگا نى به له وه ي كه ده يكن ﴿وَلَيْنَ آتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ﴾ سويند بيت ئه گه ر هه ر چى به لگه و نيشانه هه يه بى هيئت هه وه بو ئه م خاوه ن نامه و په ر اوانه ﴿مَا تَبِعُوا قِتْلَكَ﴾ دواى روو گه ي تو ناكه وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتُهُمْ﴾ وه تو ش دواى روو گه ي ئه وان ناكه وويت ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ﴾ وه ئه وان دواى روو گه ي يه كترى ناكه وون ﴿وَلَيْنَ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سويند بيت ئه گه ر تو دواى ئاره زو وه كانى ئه وان بكه وويت ﴿مَنْ يَبْعِدْ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ئه و زانينه ي كه (به سه رووش) بو ت هاتو وه ﴿إِنَّكَ إِذْ لَمِسَ الظَّلْمِ﴾ به راستى ئه و كانه تو له سته مكار ان ده بيت ﴿﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ
 وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ
 هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ
 جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 فَوَلِّ وِجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 فَوَلِّ وِجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
 وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ، لَعَلَّايَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْرِنَعْمَتِي عَلَيْكُمْ
 وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا
 عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكَرُكُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ته‌وانه‌ی که په‌راومان پی‌ داوون ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ر ﴿بَيْنَهُمْ﴾ ده‌ناسن وه‌ك چۆن كورونه‌وه‌كانی خۆیان ده‌ناسن ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ﴾ پی‌گومان كۆمه‌لیك له‌وان (له‌ته‌هلی كتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌وراستی په‌ده‌شار نه‌وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له‌كاتیكدا ته‌وان ده‌زانن (موحه‌ممه‌د ﴿بَيْنَهُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ره) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست ته‌وه‌یه (كه‌بۆت هاتووه) له‌په‌ر وه‌ردگار ته‌وه. ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ كه‌واته له‌گومانداران مه‌به ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ﴾ وه‌هه‌موو گه‌لیك رووگه‌یه‌كی هه‌یه ﴿هُوَ مَوْلَاهَا﴾ كه‌رپوی تی‌ده‌كات ﴿فَأَسْتَقِيمُوا الصِّرَاطَ﴾ ده‌ی ده‌ست پی‌شكه‌ری بكه‌ن له‌كرداره‌چاكه‌كاندا ﴿إِنَّ مَا تَكُونُوا﴾ له‌هه‌ر كوی هه‌بن ﴿يَأْتِيكُمْ بِاللَّهِ جَمِيعًا﴾ خودا هه‌مووتان كۆده‌كانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له‌هه‌ر كوی چوویته‌ده‌روه (به‌سه‌فه‌ر) ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ رووت وه‌ر بگیره‌بۆ لای كه‌عبه‌ی پی‌روز ﴿وَإِنَّهُ لَاحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌م رووكرده‌ت راسته‌وله‌په‌ر وه‌ردگار ته‌وه‌یه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خودا بی‌ناگانی به‌له‌وه‌ی كه‌ده‌یكه‌ن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له‌هه‌ر كوی چوویته‌ده‌ری ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له‌كاتی نوێژ كردندا) رووت وه‌ر بگیره‌بۆ لای كه‌عبه‌ی پی‌روز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه‌تیوه‌ش (ئی موسلمانینه) له‌هه‌ر كوی بوون ﴿فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ روو وه‌ر گپن بۆ لای ته‌و (كه‌عبه) ﴿إِلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بیانوی خه‌لكتان نه‌یه‌ته‌سه‌ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه‌گه‌ر سته‌م كاره‌كانیان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ جا لییان مه‌ترسن ﴿وَاحْشَوْنِي﴾ و له‌من بترسن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن يَتَّبِعُوا عَلَيَّ﴾ بۆ ته‌وه‌ی به‌خششی خۆمتان به‌ته‌واوی به‌سه‌ردا سپرژم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه‌به‌لكو رپبازی راست بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وه‌ك ره‌وانه‌مان كرد ﴿فِيكُمْ﴾ له‌ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پی‌غه‌مبه‌ر تیک له‌خۆتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ كه‌ئایه‌ته‌كانی ئیمه‌تان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه ﴿وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه‌دن وده‌رونتان پاكتان بكاته‌وه وه‌فیرتان كات ﴿الْكِتَابَ﴾ فیری قورئان ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌فیری دانایی (فه‌رمووده‌ی خو‌ی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه‌فیرتان كات ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ته‌و شتانه‌ی كه‌نه‌تان ده‌زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ كه‌واته یادم بكه‌ن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بكه‌م و له‌بیرتان نه‌كه‌م ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه‌سوپاسم بكه‌ن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پی‌نه‌زان و ناسوپاسیم مه‌كه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ته‌ی ته‌و كه‌سه‌انه‌ی كه‌پر واتان هیناوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت ببه‌ستن ﴿بِالْبَصِيرِ﴾ به‌خو‌راگرتن ﴿وَالصَّلَاةِ﴾ و نوێژ (كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِرِينَ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌ل خو‌راگرانه ﴿



وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أحيَاءٌ وَلَٰكِن
 لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٦﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
 وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ * إِنَّا الصَّافَاءِ وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَابِرِ اللَّهِ
 فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا
 وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
 لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
 ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوْا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
 وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾
 وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لئین ﴿لِمَن يُقْتَلُ﴾ بهو که سانه ی ده کو ژرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری نگه ی خوادا ﴿أَمْوَاتٌ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ به لکو زیندوون ﴿وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ئیوه ههستی پی ناکن ﴿وَلَنُبَلِّغَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا تاقیتان ده که بنه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه ندیك ﴿مِّنَ الْخَوْفِ﴾ له ترس ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برستی ﴿وَنَقْصِ﴾ و کهم بوونی ﴿مِّنَ الْأَمْوَالِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (کهس و کارتان) ﴿وَالْأَمْوَاتِ﴾ و به روو بووم ﴿وَبَشِيرٍ﴾ جامزه بده ﴿الْضَّالِّينَ﴾ به خو را گران ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی ﴿إِذَا أَحْبَبْتَهُمْ مُّصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سهختی و نه هه مته ی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئیمه هه ری خواین و هه ر بولای ئه ویش ده گه ری بنه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ ئا نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه یی به سهه ر ئه واندا ده باریت له لایه ن په ره و ده گاریانه وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّذِرُونَ﴾ و نه وانه ئه و که سانه ن هیدا به تیان و هه ر گرتو وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ﴾ به راستی سه فا و مه ره ﴿مِن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له در و شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سینک حه جی مالی خوای کرد ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هه چ خرا به و تاوانی ناگات ﴿إِن يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که هاتو چو سه عی نیوان سه فا و مه ره و به کات ﴿وَمَن طَوَّفَ خَيْرًا﴾ وه هه ر که سینک به ئاره زووی خو ی چا که به کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ ئه وه بینگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانابه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ ئه وه ی که نار دو ومانه ته خواره وه ﴿مِنَ الْبَيْتِ﴾ له ئایه تانی روشن و ﴿وَأَلْهَدِي﴾ ری نیامی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوا ی ئه وه ی که روونمان کرده ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه ی تهورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُونُونَ﴾ وه نه فره تکه رانیش نه فره تیان لی ده که ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿تَابُوا﴾ که په شیمان بووبنه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان کردبی و ﴿وَيَتَنَّبَأُ﴾ (نه وه ی شار دبو یانه وه) ئاشکریان کردبی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئا نه وانه ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ په شیمانان لی گیراده کهم ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بر و ابوون ﴿وَمَا تَوْأَمُ﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی بر و ابوون ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَأَلْمَنَّاكَ﴾ و فریشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ خه لکی به تی کرابی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میننه وه به هه می شه یی ﴿لَا يَخْفَى عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان له سهه ر سووک نا کر یته وه ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وه دوانا خرین له سزا ﴿وَالْحَاكِمُ﴾ په رستر اوی ئیوه ﴿إِلَهُ وَحْدٌ﴾ په رستر اویکی تاك و ته نه ایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه چ په رستر اویکی راست نی یه به ته نیا ئه و نه بیئت ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿۱۱۲﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْفَلَاحِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ
 الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
 إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
 وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ
 لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
 أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُفُّوا أُمَّامِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
 بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به‌راستی هیه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه‌کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزه‌وی ﴿وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ و جیاوازی شه‌ووروز (به‌کورتی و دریتزی) ﴿وَالْفَلَاقَ النَّبْتِ﴾ و ئه‌و که‌شتیانه‌ی ﴿تَجْرَى فِي الْبَحْرِ﴾ که‌دین و ده‌چن له‌ناو‌ده‌ریادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به‌وشتانه که‌قازانج ده‌گه‌یه‌ن به‌خه‌لکی ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه‌باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له‌ئاو (باران) ﴿فَأَخْبَا بِهَا الْأَرْضَ﴾ پاشان زه‌وی پی‌زیندوو کرده‌وه (پی‌بوورژانده‌وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَتَّ وَهَ بِلَاوِی کرده‌وه﴾ ﴿فِيهَا﴾ تیبدا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له‌هه‌موو جوړه‌زینده‌وه‌ریک ﴿وَتَصْرِيفَ الرِّيحِ﴾ وه‌گیرانی بایه‌کان (به‌هه‌موولایه‌کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه‌ئه‌وه‌هورانه‌ی ﴿الْمُسْحَرِ﴾ رام‌کراون ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له‌ناو‌هندی ناسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زه‌ویدا ﴿لَايَتٍ﴾ چه‌ند به‌لگه‌ن ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بؤ که‌سانیک که‌تیبگه‌ن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه‌که‌سانی واهیه‌له‌خه‌لکی ﴿يَخْذُونَ دُونَ اللَّهِ أَندَادًا﴾ که‌هاوبه‌شی زور بؤ خوا په‌یدا ده‌که‌ن ﴿يُحِبُّونَهُمْ﴾ خوشیان ده‌وین ﴿كَحَبِّ اللَّهِ﴾ وه‌ک خو‌شه‌ویستی (ئیمانداران بؤ) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی بر‌ویان هیتاوه‌زور زیاتر خویان خو‌ش ده‌ویت ﴿وَلَوْ كَرِهَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئه‌گه‌ر ببینن ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرده‌وه (به‌هاوبه‌شی په‌یدا کردن بؤخوا) ﴿إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ﴾ کاتیک که‌چاویان ده‌که‌ویت به‌سزا (ی‌خوا ده‌زانون) ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که‌هه‌رچی ده‌سه‌لات هیه‌هه‌مووی بؤخوا به‌﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه‌ببگومان سزای خوا زور سه‌خته ﴿إِذْ تَبَرَّ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ کاتیک که‌ئه‌و که‌سانه‌ی خه‌لک شوینیان که‌وتون له‌دونیادا (واته‌سه‌رو که‌گومرا‌که‌ره‌کان) یه‌خه‌هه‌لته‌ته‌کیتن ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ له‌وانه‌ی (له‌دونیادا) دویان که‌وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه‌سزای (دوزه‌خیان به‌چاوی خویان) ببینی ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه‌هه‌موو په‌یوه‌ندی یه‌کیان بچرایه‌وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌دویان که‌وتبوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خو‌زگه‌ئیمه‌بگه‌رانبایه‌ته‌وه (بؤ‌دونیا) ﴿فَتَبَرَّ آمَنَهُمْ﴾ تا یه‌خه‌مان لی‌هه‌لبته‌کاندنایه ﴿كَمَا تَبَرَّ وَأُمَمًا﴾ هه‌ر وه‌ک (ئه‌وان) چوون یه‌خه‌یان له‌ئیمه‌هه‌لته‌کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و شیویه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده‌وه‌کانیان نیشان ئه‌دات ﴿حَسَرَتِ عَلَيْهِمْ﴾ ئه‌یکات به‌داخ له‌سه‌ر دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِيَاحِجِينَ﴾ وه‌ئه‌وان دهر‌چوونیان نی‌یه ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له‌ئاگر ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿كُلُّوْا﴾ بخون ﴿وَمَسَايَ الْأَرْضِ﴾ له‌وه‌ی که‌له‌زه‌ویی دایه ﴿حَلَاكًا﴾ به‌حه‌لالی و ﴿طَبِيبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه‌دوای هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌وون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوژمنیکی ئاشکراتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾ به‌راستی (شه‌یتان) فهرمانتان پی‌ده‌دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به‌تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خرابه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له‌گه‌ل هه‌لبه‌سنتی شتی وَا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ده‌م خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که‌نازانن ﴿۱۱۶﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آفَيْنَا
 عَلَيْهِ ءِآبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءِآبَاءُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿١٧٦﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ
 بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٨﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ مِنْ غَيْرِ
 اللَّهُ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرِ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ءِآبَ اللَّهِ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٩﴾ إِنَّا الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ
 الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ءِثْمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
 فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
 أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٨٢﴾

﴿وَأَذِيقْ لَهُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت ﴿أَتَعْمُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوین ئەو (قورئان) ه بکهون که خوا ناردو به ته خواره وه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا﴾ ده لئین: نه خیر به لکو شوین ئەو ه ده که وین ﴿الْفِتْنَاءَ عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ که باوو باپیر انمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ﴾ ئە گهر چی باوو باپیر انیشیان ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تی نه گه یشتبن ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گو مر با بووین (رینمایش و هرنه گرن) ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی ئەو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الَّذِي يَبْعُوقُ﴾ وه ک به کیک وایه که دهنگ له نازه لیک بکات ﴿بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نایستی ﴿صُمُّ﴾ ئەمانه که پرن ﴿بُكْرٌ﴾ لائن، (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمَى﴾ کویرن (له بینینی ری ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تی ناگن و ژیر نین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئەو که سانه ی که پرواتان هتیاوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خوارده مه نی یه پاکانه ی کردومانه بهر و زیتان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ ئە گهر ئیوه ههر ئەو ده بهرستن ﴿وَإِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوه ی (که خوا) قده غه ی کردووه لیتان ته نها ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالدَّمْرَ﴾ و خوین (ی رۆشتوو) ﴿وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ﴾ و گوشتی بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ بِهِ﴾ و ئەوه ی که سهر برابن ﴿لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنْ أَضَلَّ﴾ ئەمجا ههر که سیک ناچار بوو (به خواردنی به کیک له مانه) ﴿غَيْرِ بَاطِلٍ﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَعَادٍ﴾ و دهر چوون له سنورور ﴿فَلَا آئْتَهُ عَلَيْهِ﴾ ئەوه هیچ گوناهیکی له سه رنی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بیگومان ئەوانه ی ئەو ئایه تانه ده شارنه وه که خودا ناردونیه ته خواره وه ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ له تهورات ﴿وَيَشْتَرُونَ﴾ و ده بگور نه وه ﴿بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ به نرخیکی کهم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانه ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیته سکیانه وه ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه خواله رۆزی دوابی دا قسه یان له گهل ناکات ﴿وَلَا يُرَكِّبُهُمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سهختیان ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا الضَّلَالَةَ﴾ نا ئەوانه که ساننکن که گو مرایی یان کپی ﴿بِالْهُدَى﴾ بهرینموونی ﴿وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ﴾ وه سزا (یان کپی) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ ئای چهنده خوراگرن له سه ر ناگر ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ئەمه (همه مووی) به هوی ئەوه وه یه که خوا کتیبه (بیروزه) کانی ناردوته خواره وه به راستی ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ وه بیگومان ئەوانه ی دوو بهر کیان تیکهوت ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له تهوراتدا ﴿لِنَبِيِّ شِقَاقِ بَعِيدٍ﴾ له دوو بهر که کی (وادان) که دوورن (له یه ک کهوتن) ﴿۷۱﴾



* لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
 وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَيَتِمَّىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
 الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
 وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ
 بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدِّئْهُ
 إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
 بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي
 الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ
 أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ وَبَعْدَ مَا سَمِعَهُ
 فَإِنَّمَا إِثْمُهُ وَعَلَى الَّذِينَ يَبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ﴾ چا‌که نه‌وه‌نی‌یه‌که‌روو‌ب‌کنه ﴿قِيلَ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ به‌ره‌و‌پ‌و‌ژ‌ه‌ل‌ات
 و‌پ‌و‌ژ‌ت‌ا‌و‌ا ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ﴾ به‌ل‌کو‌چا‌که‌نه‌وه‌یه ﴿مَنْ آمَنَ يَأْتِ اللَّهُ﴾ که‌م‌ر‌و‌ف‌پ‌ر‌و‌ای‌ب‌ی‌ن‌ب‌ه‌خ‌و‌ا ﴿وَالْيُورِ
 الْآخِرِ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌پ‌و‌ژ‌ی‌د‌و‌ای ﴿وَالْمَلَائِكَةَ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌ف‌ر‌ی‌ش‌ت‌ه‌ک‌ان ﴿وَالْكِتَابَ﴾ و‌ه‌ب‌ه‌ک‌ت‌ی‌ب‌ه‌ک‌ان ﴿وَالنَّبِيْنَ﴾
 و‌ه‌ب‌ه‌پ‌ی‌ن‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ان ﴿وَأَتَى الْمَالَ﴾ و‌ه‌د‌ار‌ای‌ی‌خ‌و‌ی‌ب‌ه‌خ‌ش‌ی ﴿عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ له‌گ‌ه‌ل‌ئ‌ه‌وه‌ی‌که‌خ‌و‌ش‌ی
 د‌ه‌و‌ی‌ت ﴿ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ به‌خ‌ز‌م‌ان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و‌ب‌ه‌ه‌ت‌ی‌و‌ان ﴿وَالْمَسْكِيْنَ﴾ و‌ب‌ه‌ب‌ی‌ن‌ه‌و‌ای‌ان (ه‌ه‌ژ‌ار‌ان)
 ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ و‌ب‌ه‌ر‌ی‌و‌ار‌ان‌ی‌ک‌ه‌م‌د‌ه‌س‌ت ﴿وَالسَّابِقِينَ﴾ و‌ب‌ه‌س‌و‌ال‌ک‌ه‌ر‌ان ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و‌ل‌ه‌ر‌ی‌ن‌ی‌ت‌از‌اد
 ک‌ر‌د‌نی‌ک‌و‌ی‌ل‌ه‌ک‌ان‌د‌ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و‌ه‌ن‌و‌ی‌ژ‌ی‌ب‌ه‌چا‌کی‌ک‌ر‌د‌ی‌ت ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ و‌ز‌ه‌ک‌ات‌ی‌د‌ا‌ب‌ی‌ت
 ﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ﴾ و‌پ‌ه‌ی‌م‌ان‌ب‌ه‌ج‌ی‌ه‌ی‌ت‌ه‌ر‌ان ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ ک‌ات‌ی‌ک‌ب‌ه‌پ‌ه‌ی‌م‌ان‌ی‌ان‌د‌ا‌ب‌ی‌ت ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و
 خ‌و‌ر‌ا‌گ‌ر‌ان ﴿فِي الْبَأْسَاءِ﴾ له‌ک‌ات‌ی‌ت‌ه‌ن‌گ‌د‌ه‌س‌ت‌ی ﴿وَالضَّرَّاءِ﴾ و‌ن‌ه‌خ‌و‌ش‌ی ﴿وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ و‌ل‌ه‌ک‌ات‌ی‌ج‌ه‌ن‌گ‌د‌ا
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ت‌ا‌ئ‌ه‌و‌ان‌ه‌ن‌ک‌ه‌ر‌ا‌س‌ت‌ی‌ان‌ک‌ر‌د ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ و‌ه‌ه‌ه‌ر‌ئ‌ه‌و‌ان‌ه‌ن‌پ‌ار‌ی‌ز‌ک‌ار‌ان ﴿۷۷﴾
 ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئ‌ه‌ی‌ئ‌ه‌و‌ک‌ه‌س‌ان‌ه‌ی‌که‌پ‌ر‌و‌ات‌ان‌ه‌ی‌ت‌ا‌و‌ه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌وه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر
 ت‌ان‌ت‌و‌ل‌ه‌س‌ه‌ن‌د‌ن‌ه‌وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له‌ک‌و‌ژ‌ر‌ا‌و‌ان‌د‌ا (ب‌ه‌ی‌ه‌ک‌س‌ان‌ی) ﴿الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ﴾ که‌س‌ی‌ت‌از‌اد‌ب‌ه‌که‌س‌ی‌ت‌از‌اد
 ﴿وَالْعَبْدَ بِالْعَبْدِ﴾ و‌ب‌ه‌ن‌د‌ه‌ش‌ب‌ه‌ب‌ن‌د‌ه ﴿وَالْأَنْفِ بِالْأَنْفِ﴾ و‌ژ‌ن‌ب‌ه‌ژ‌ن (م‌ی‌ی‌ن‌ه‌ب‌ه‌م‌ی‌ی‌ن‌ه) ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ﴾ ئ‌ه‌م‌ج‌ا
 ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌ب‌ه‌خ‌ش‌ر‌ا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له‌ل‌ای‌ه‌ن‌ب‌ر‌ای‌ه‌ک‌ی‌د‌ی‌ن‌ی‌ی‌ه‌وه ﴿شَيْءٌ﴾ ب‌ه‌ب‌ه‌ش‌ی‌ک‌(له‌خ‌و‌ی‌ن‌ه‌که)
 ﴿فَاتَّبَاعَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ئ‌ه‌ب‌ی‌(خ‌ز‌م‌ه‌ک‌ان‌ی‌ت‌ر) پ‌ه‌ی‌ر‌ه‌و‌ی‌ب‌ک‌ه‌ن‌ب‌ه‌ب‌اش‌ی ﴿وَأَدَّاءَ إِلَيْهِ بِالْحَسَنِ﴾ (ب‌ک‌و‌ژ‌ی‌ش) ب‌ه‌چا‌کی
 خ‌و‌ی‌ن‌ه‌که‌ب‌د‌ات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ ئ‌ه‌م‌ه‌س‌و‌و‌ک‌ر‌د‌ن‌ه ﴿مِنْ رَبِّكَ وَرَحْمَةٌ﴾ له‌پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌ار‌ت‌ان‌ه‌وه‌و‌م‌ی‌ه‌ر‌ه‌ب‌ان‌ی
 ی‌ه ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ئ‌ه‌م‌ج‌ا‌ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌د‌و‌ای‌ئ‌ه‌م‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌د‌ر‌ی‌ژ‌ی‌ی‌ک‌ر‌د ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ب‌و‌ئ‌ه‌و
 ه‌ه‌ی‌ه‌س‌ز‌ای‌ب‌ه‌س‌و‌ی، (ب‌ه‌ت‌از‌ار) ﴿۷۸﴾ ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ﴾ له‌ک‌و‌ش‌ت‌ن‌ه‌وه‌و‌ت‌و‌ل‌ه‌س‌ه‌ن‌د‌ن‌ه‌وه‌د‌ا‌ژ‌ی‌ان‌ب‌و‌ئ‌ه‌وه
 ه‌ه‌ی‌ه‌﴿يَأْتُوا بِالْأَلْبَابِ﴾ ئ‌ه‌ی‌ه‌و‌ش‌م‌ه‌ن‌د‌ان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌ل‌کو‌خ‌و‌ت‌ان‌پ‌ب‌ار‌ی‌ز‌ن ﴿۷۹﴾ ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ﴾
 پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌وه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌ت‌ان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ ک‌ات‌ی‌ک‌ی‌ه‌ک‌ی‌ن‌ک‌ت‌ان‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌م‌ه‌ر‌گ‌د‌ا‌ب‌و‌و ﴿إِنْ تَرَكَ
 حَيْرًا﴾ ئ‌ه‌گ‌ه‌ر‌م‌ال‌ی‌ل‌ه‌پ‌اش‌ب‌ه‌ج‌ی‌م‌ا ﴿أَلَوْصِيَةً لِلَّذِينَ﴾ و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ک‌ر‌د‌ن‌ب‌ه‌ب‌اش‌ی ب‌و‌د‌ای‌ک‌و‌ب‌ا‌و‌ک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ و‌خ‌ز‌م‌ان (پ‌ی‌ک‌ک‌ه‌م‌ی‌ر‌ات‌ی‌ان‌ب‌ه‌ر‌ن‌ه‌که‌و‌ی) ب‌ه‌ج‌و‌ان‌ی‌و‌ر‌ی‌ن‌ک‌و‌پ‌ی‌کی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾
 پ‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ک‌ر‌ا‌وه‌ل‌ه‌س‌ه‌ر‌پ‌ار‌ی‌ز‌ک‌ار‌ان ﴿۸۰﴾ ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ ئ‌ه‌م‌ج‌ا‌ه‌ه‌ر‌که‌س‌ی‌ک‌و‌ه‌س‌ی‌ه‌ت‌ه‌که‌ی‌گ‌و‌ر‌ی
 ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ د‌و‌ای‌ب‌ی‌س‌ت‌نی ﴿فَأَنَّمَا إِثْمُهُ﴾ ئ‌ه‌وه‌گ‌و‌ن‌ا‌ه‌ی‌(ت‌ا‌و‌ان‌ی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَدُلُّونَهُ﴾ ه‌ه‌ر‌ل‌ه‌م‌ل‌ی
 ئ‌ه‌و‌که‌س‌ان‌ه‌د‌ا‌ی‌ه‌که‌د‌ه‌ی‌گ‌و‌ر‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ب‌ی‌گ‌و‌م‌ان‌خ‌و‌اش‌ب‌ی‌س‌ه‌ر‌ی‌ز‌ان‌ای‌ه ﴿۸۱﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامِ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿١٨٤﴾ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
 لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 تَخْتَاوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ
 بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
 الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ
 عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا
 أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَاءِ إِلَى الْحُكَّامِ
 لَتَأْكُلُوا مِنْهَا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿١٧٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
 وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ
 مَنْ اتَّقَىٰ وَآتَى الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٧٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٨٠﴾



﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الْبَيِّنَاتِ﴾ ریتان پی دراوه له‌شه‌وانی رۆژوو (ی رهمه‌زان) دا ﴿الزَّكَاةَ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾ که بچه‌نه لای ژنه کانتان ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ﴾ ئەوان بۆ ئیوه پۆشاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ وه ئیوه‌ش بۆ ئەوان پۆشاکن ﴿عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَحْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده‌یزانی که ئیوه ناپاکیتان له‌خوتان ده‌کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بۆیه په‌شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه‌لیتان خوش بوو ﴿فَالَّذِينَ بَشِرْتُمْ﴾ ئیتر له‌ئیستاوه (به‌شه‌و) بچه‌نه لایان ﴿وَأَنْتُمْ أَمَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به‌دل بخوازن ئەوی که خوا بۆی نوسیوون (له‌من‌دال) ﴿وَكُلُوا وَأَشْرَبُوا﴾ وه بخۆن و بخۆنه‌وه ﴿حَتَّىٰ يَتَّبِعَ لَكُمْ﴾ هه‌تا بۆتان جیا ده‌بیتسه‌وه ﴿الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ روشته‌ی سپی (رۆژ) ﴿مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ له‌روشته‌ی په‌شی (شه‌و) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له‌شه‌به‌قدا ﴿ثُمَّ أَمْمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ الْإِيلِ﴾ له‌پاشان رۆژوه که‌تان ته‌واو بکه‌ن تاشه‌وی دوابی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ﴾ وه‌مه‌چنه‌لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَدَاوَةٌ فِي السَّجْدِ﴾ له‌کاتی‌کدا که له‌مزگه‌وتدا مابنه‌وه بۆ خوا په‌رستی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەمانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ نزیکیان مه‌که‌ونه‌وه ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ئاوا خوا باسی فرمانی خوی ده‌کات بۆ خه‌لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خویان پاریزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبِطْلِ﴾ مالی یه‌کتری مه‌خۆن له‌ناو خوتاندا به‌ناپه‌وا ﴿وَوَدُّوا بِهَا إِلَىٰ الْحُكَّامِ﴾ وه به (به‌رتییل) مه‌یده‌ن به‌کار به‌ده‌ستان و فه‌رمانداران ﴿لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌شیک له‌مالی خه‌لکی بخۆن به‌گونه‌هه ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئیوه‌ش ده‌زانن ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ﴾ په‌رسیارت لی ده‌که‌ن ده‌ره‌به‌ری نوی بونه‌وه‌ی مانگه‌ن نوی‌کان ﴿قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ بلی ئەمانه نیشانه‌ی کاته‌کانن بۆ خه‌لکی و بۆ حه‌ج ﴿وَلَيْسَ الْإِيلُ﴾ وه‌چاکه ئەوه‌نی یه ﴿بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له‌په‌ستی مال و خانووه‌کانه‌وه بچه‌نه ژووره‌وه ﴿وَلَكِنَّ الْإِيلَ مِنَ اتَّقَىٰ﴾ به‌لکو چاکه ئەوه‌یه ئەوه‌که‌سه پاریز کارو له‌خوا ترس بیت ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَدْبَارِهَا﴾ وه‌بچه‌نه مال‌ه‌کان له‌ده‌رگا‌کانیه‌وه ﴿وَأْتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ وه له‌خوا بترسن تا رزگار بین ﴿وَقَلْتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه‌نگ بکه‌ن له‌په‌ی‌خوادا ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُونَكُمْ﴾ له‌گه‌ل ئەوانه‌ی جه‌نگستان له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌ن ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ وه ده‌سه‌ت دریزی مه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به‌راستی خودا ده‌سه‌ت دریزی که‌رانی خوش ناویت ﴿

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ وَالْفِتْنَةُ
 أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا
 فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَإِنْ أَنْتَ هُوَ
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
 الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُمْ أَفْلَاحُ عُدُونِ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
 بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا أَنْ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ
 الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
 فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
 وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا أَنْ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ﴾ بیان کوژن (کافران) له ههر شوئینی دهستان که وتن و زال بوون به سه ریاندا
 ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ﴾ وه دهریان بکهن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ﴾ لهو شوئانه ی که ئیوه یان لی دهر کردوه ﴿وَأَلْفَشْنَا أَشْدَّ مِنْ
 الْقَتْلِ﴾ لادان له ربئی یه کتابه رستی خوی گهوره له خه لک کوشتن سهخت و گه وره تره ﴿وَلَا تَقْتُلُوهُمْ﴾ جهنگیان
 له گه ل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گه وتی که عبه دا ﴿حَتَّى يَقْتُلُوهُ فِيهِ﴾ تا نه وان له ویندا نه جهنگن
 له گه لئاندا ﴿إِن قَتَلْتُمْ﴾ نه مجائه گهر جهنگین له گه لئاندا ﴿فَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئیوهش بجهنگن له گه لئاندا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه یه توله ی بی پرویان ﴿إِن قَاتَلْتُمْ﴾ به لام نه گهر دهستان هه لگرت (له جهنگ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه هوا خوی گهوره لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَقَاتِلُوهُمْ﴾ جهنگیان له گه ل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادوژمنابه تی بوئاین وهاو له پر یاردان نه مینی ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ﴾ وه ئاین و ملکه چی هه ربو خواده بیت ﴿فَإِن
 أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ﴾ نه مجائه گهر دهستان هه لگرت ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾ ئیتر دهست درئیژی نی یه ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه گهر له سه ر
 سته م کاران نه بیت ﴿إِنَّ الشَّهْرَ الْحَرَامَ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ریزی مانگی حهرام به رانبه ر به ریزگر تنی نه وانه بو مانگی
 حهرام ده بیت ﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندن ی هه ریزیکیش توله ی هه یه ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ جاهه ر که سینک
 دهست درئیژی کرده سه رتان ﴿فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ ئیوهش دهست درئیژی بکه نه سه ری ﴿بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾
 به ونه ی دهست دریزر کرده کی نه هوا بو ئیوه ﴿وَأَنْتُمْ أَلَّاهُ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزنان
 که خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له گه ل باریز کارانه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خو تان به خت بکهن له
 ری ی خوا دا ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ وه به دهستی خو تان خو تان مه خه نه تیاجو ونه وه ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ وه
 چا که بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چا که کارانی خوش دهویت ﴿وَاتَّقُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومره (تان که دهست بی کرد) نه نها بو خوا به ته وای بی کهن ﴿فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ﴾ نه مجائه گهر هه ر
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وسا چیتان بو هه لسورا له قوربانی (سه ری بپن) ﴿وَلَا تَحْلِقُوا
 رُءُوسَكُمْ﴾ وه سه رتان مه تاشن ﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ ناقوربانیه که ده گاته چی ی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا هه ر که سینک له ئیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان نازاریک له سه ریدا بوو ﴿فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه گهر سه ری تاشی) بریتی یه ک بدات که پوژوو (ی سی پوژوه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ شُكْرٌ﴾ یان خیریک
 یان قوربانیه ک بکات ﴿فَإِذَا أَمِنتُمْ﴾ جا کاتیک دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ تَمَعَ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه مجائه وه که سه ی
 به هه ر مه ند بوو به به جهنئیانی عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تاکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وه چی بو هه لسورا له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گهر یه کینک نه بیوو ﴿فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ با سی پوژوه پوژوو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعُ إِدْرَاعَةٍ﴾ وه حهوت پوژوی تریش کاتیک گهرانه وه ﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ نه مه ده بیته ده
 پوژوی ته وواو ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرًا﴾ حاضری المسجد الحرام نه مه بو که سینکه که (خوی) و که س و کاری دانیشتووی
 ده ور و به ری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَأَنْتُمْ أَلَّاهُ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزنان ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خاونه ی توله و سزای سه خته ﴿۱۶۱﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
 رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ
 خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ
 وَاتَّقُونَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
 عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
 وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
 النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
 آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ
 ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَئِكَ
 لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

﴿الْحُجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ (کاتی) حج له‌چهند مانگیکی دیاری کراوادیه ﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ﴾
 نه‌مجا هه‌ر که‌سیک له‌م مانگانه‌دا حجی له‌سه‌ر خوی پنیوست کرد ﴿فَلَا رُفْتٌ﴾ بایتر نه‌چیته لای
 زن ﴿وَلَا سُوفٌ﴾ وه به‌دکاری نه‌کات ﴿وَلَا جِدَالٌ﴾ وه دهمه‌قاله نه‌کات ﴿فِي الْحُجِّ﴾ له‌حه‌جدا
 ﴿وَمَا تَقَعُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هه‌رچی بکه‌ن له‌چاکه ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خوابی‌ی ده‌زانی ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ وه
 تویشوو (ی پاریزکاری) و له‌خواترسان هه‌لبگرن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الشَّقْوَى﴾ که‌باشترین تویشوو
 له‌خواترسانه ﴿وَأَتَقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ وه له‌من بترسن نه‌ی هوشمه‌ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گوناختان له‌سه‌رنی به ﴿إِنْ تَبَتَّغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که‌دوای پوزی په‌روه‌ردگارتان بکه‌ون
 ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ نه‌مجا کاتیک بلاوه‌تان لیکرد و گه‌رانه‌وه له‌عه‌ره‌فات ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له‌لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ﴾
 وه‌یادی خودا بکه‌ن که‌رینمونی کردن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ با له‌پیش نه‌وه‌شا تیه
 له‌گومرایان بووبن ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَقَاضَ النَّاسُ﴾ له‌پاشان بگه‌رینه‌وه له‌وشوینه‌ی خه‌لکی
 لی‌ی ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه‌داوای لی‌ی خو‌شبوون بکه‌ن له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیگومان خوالی خو‌شبوو میهره‌بانه ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ مَسْجِدِكُمْ﴾ نه‌مجا کاتیک نه‌رکان و واجباتی
 حه‌جتان ته‌واو کرد ﴿فَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکه‌ن ﴿كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه‌ک ناو بردنتان بو
 باوو باپیرانتان ﴿أَوْ أَشْدَّ ذِكْرًا﴾ یان زورتر له‌ناوی نه‌وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ نه‌مجا هی واهه‌یه
 له‌خه‌لکی (هه‌ر داوای دنیا ده‌کات و) ده‌لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ خواهه بمانده‌ری له‌دنیادا
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه‌وانه) هیچ به‌شیکیان نی به‌له‌رورزی دوایی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَقُولُ﴾ وه‌هی واش هه‌یه ده‌لیت ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خواهه هه‌م
 له‌دنیوا و هه‌م له‌رورزی دواییدا خیر و خو‌شیمان بی‌بده ﴿وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بمان پاریزه له‌سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ نائه‌وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به‌شیکیان هه‌یه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ وه‌هی که‌کردوویانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه‌خوای گه‌ورو زور خیرایه له‌لیپر سینه‌وه‌دا ﴿۵۱﴾

* وَذَكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
 يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
 اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَمَنْ النَّاسُ مِنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٤﴾
 وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
 وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ
 أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُ لَهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ
 الْإِمَّهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ النَّاسُ مِنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
 الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَ تَكُفُّوا عَنِ الْبَيْتِ فَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِي الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣١﴾

﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن(الله اكبر بكنه) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چهند رۆژنیکی دیاری
 كراودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ هه كه سېك په له بكات له دوو رۆژدا(هه رسی جه مه ره كه بهر دباران
 بكات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هه كه سېكیش دوا بكه ویت (سی رۆژ
 په جم بكات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِنِ اتَّقَى﴾ گوناھی له سه رنی به بۆ كه سېك پارێز كاری بكات و له خوا
 بترسیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پباریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَكُمْ﴾ وه بزنان كه
 ئیوه ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ بۆ لای ئه و(ته گه رینه وه و) كۆده كریته وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناوخه لكی
 كه سانینك هه ن ﴿يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ﴾ كه به قسه سه رسامت ده كات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژبانی دونیادا
 ﴿وَيُشْهَدُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده كات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سه ر(راستی) ئه وه ی له دلبیاه تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّ﴾ كه چی ئه و دوزمنیکی سه ر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه كاتینك پشتی هه لكد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه وی دا (له وولاتدا) ﴿لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ بۆ ئه وه ی خرابه ی
 تیدا بكات ﴿وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ وه كشتو كال و وه چه و نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه كاری خو ش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه كاتینك پی ی بووتریت ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ دهمار ده یگری بۆ به د كرداری ﴿فَنَحَسَبُ وَجْهَهُمْ﴾ جائه و دوزه خی
 به سه ﴿وَلَيْسَ الْيَهُودُ﴾ كه به دترین جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناوخه لكیش كه سانینك هه ن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ كه گیانی خو ی ده فروشیت ﴿أَبْتَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ بۆ ره زامه ندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده كان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی بر واداران
 ﴿أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾ هه موو به ته و او ی بچه ناو ئیسلامه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی
 هه نگا وه كانی شهیتان مه كه ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونكه بیگومان ئه و دوزمنیکی ئاشكر اتانه ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾
 ئه مجائه گه ر لاتاندا(هه لخلیسكان) ﴿فَمِنْ بَعْدِ مَا﴾ دوا ی ئه وه ی ﴿جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ كه
 نیشانه ئاشكر اكانتان بۆهات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه چاك بزنان كه خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و كار
 دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ئایا ئه وانه چاوه روانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا یان بۆ بیت ﴿فِي ظُلْمٍ﴾
 له ناو چهند پارچه ﴿مِنَ الْعَمَامِ﴾ هه ورنیکی سبی دا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ هه ره ها فریشته كان (یان بۆ بی)
 ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ وه كاره كه كۆنایی پی بیت ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو كاریك هه ر بۆ لای خوا
 ده گه رینه وه ﴿۱۱﴾

سَلِّبْنَ إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣١﴾ زَيْنُ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿١٣٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
 فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٣﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
 وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ
 اللَّهِ أَلا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿١٣٤﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٣٥﴾

﴿سَلِّبِيْ اِمْرًا يَلِيًّا﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌بنی ئیسرائیل پیرسه ﴿كَرَّ اَتْبَانَهُمْ مِنْ اَيِّمٍ يَبِيْنَةٍ﴾ که چه‌ند به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی روشنمان داوه به‌وان ﴿وَمَنْ يَبْدَلْ﴾ وه ههر که‌سیک بیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اللّٰهِ﴾ به‌هره‌ی (ریتمونوی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی که‌ده‌ستی که‌وت ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ﴾ ته‌وه‌ی بیگومان خوداتوله‌ی زورسه‌خته
 ﴿رُزِيْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ جوان کراوه بو‌ی بر وایان (ناسوپاس که‌ران) ﴿الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ ژیا‌نی دونیا (به‌جورنیک)
 ﴿وَيَسْحَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ که‌گالته‌ده‌کن به‌بر واداران ﴿وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا﴾ (به‌لام پایه‌ی) ته‌وانه‌ی له‌خوا ترسن
 ﴿فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ که‌له‌ی به‌رزتره له‌وان له‌رورزی دوا‌ییدا ﴿وَاللّٰهُ يَرۡزُقُ﴾ وه خودا رزق و رورزی ده‌دات
 ﴿مَنْ يَّشَآءُ﴾ به‌ههر که‌سیک که‌به‌ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌بی شومار و حساب‌کردن ﴿كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً﴾
 خه‌لکی به‌ک کومه‌ل بوون (به‌سروشت) ﴿فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيْنَ﴾ ته‌مجا خودا پیغه‌مبه‌رانی نارد ﴿مُبَشِّرِيْنَ﴾
 به‌مژده‌دهر ﴿وَمُنذِرِيْنَ﴾ و ترسینه‌ر ﴿وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبی راستی و دروستی له‌گه‌لدا
 ناردونه‌خواره‌وه ﴿لِيَحۡكُمَ بِيْنَ النَّاسِ﴾ تا بریار بدات و حوکم بکات له‌ناو خه‌لکی دا ﴿فِيۡمَا اَخۡتَلَفُوۡا فِيۡهٖ﴾
 له‌و شتانه‌ی که‌جیاواز و دووبه‌ره‌ک بوون تیا‌یدا ﴿وَمَا اَخۡتَلَفَ فِيۡهٖ﴾ وه که‌س جیاواز و دووبه‌ره‌کی
 نه‌کرد له‌کتیبی ئاسمانیدا ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ اُوۡتُوۡهُ﴾ مه‌گه‌ر ته‌وانه‌ی که‌کتیبیان بی‌درا‌بوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ی
 ﴿مَا جَاءَتْهُمُ النَّبِيۡتُ﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌ی روشنمان بو‌هات ﴿غَيًّا بِيۡنَهُمُ﴾ به‌هوی حه‌ساده‌تی ناو خو‌یانه‌وه
 ﴿فَهَدٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوۡا﴾ ته‌مجا خوا‌خوی ریتمونوی بر وادارانی کرد ﴿لِۡمَا اَخۡتَلَفُوۡا فِيۡهٖ مِنَ الْحَقِّ بِاٰيٰتِهٖ﴾ بو
 ته‌و ریگا راسته‌ی که‌دووبه‌ره‌کیان تیا‌دا ده‌کرد ﴿وَاللّٰهُ يَهۡدِيۡ مَنْ يَّشَآءُ﴾ وه خوا‌کی ی بویت ریتمونوی ده‌کات
 ﴿اِلٰى صِرَاطٍ مُّسۡتَقِيۡمٍ﴾ بو‌ریبازی راست ﴿اَمۡرَ حَسَبۡتُمْ﴾ ئایا و اتان زانیسوه ﴿اَنۡ تَدْخُلُوۡا الْجَنَّةَ﴾ که‌ده‌چنه
 به‌هشت ﴿وَلَقَاۡ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوۡا مِنْ قَبۡلِكُمْ﴾ که‌چی هیشتا نه‌هاتوته‌ریتان ته‌وه‌ی له‌ناره‌حتی تووشی ته‌وانه
 بوون که‌له‌پنش ئیوه‌دا تپه‌رین ﴿مَسۡتَهۡمُ الْاِنۡسَاءِ وَالۡضُرَّاءِ﴾ (که‌له‌ری‌ی خودا) دوو‌چاری سه‌ختی و زه‌ره‌ر و
 زیان بوون ﴿وَرُزِلُوۡا﴾ وه زور به‌توندی ته‌کان دران و زوربان بو‌هات ﴿حَتّٰى يَقُوۡلَ الرَّسُوۡلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوۡا مَعَهُۥ﴾
 به‌ره‌نگیک که‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌و ته‌وانه‌ی که‌بر وایان هیتابوو له‌گه‌لیدا ده‌یان ووت ﴿مَتّٰى نَضَرَ اللّٰهُ﴾ سه‌ره‌که‌وتنی
 خوا‌که‌ی دبت ﴿اَلَا اِنَّ نَضَرَ اللّٰهُ قَرِيۡبًا﴾ ناگادار بن و دلنیا‌بن به‌راستی سه‌ره‌که‌وتنی خوا‌نزیکه ﴿مَتّٰى نَضَرَ اللّٰهُ﴾
 پرسیا‌رت لی‌ده‌که‌ن ﴿مَا ذَا اِنۡفِقُوۡتُمْ﴾ چی به‌خشن (له‌ری‌ی خودا) ﴿قُلۡ مَا اَنْفَقۡتُمْ﴾ بلی: ته‌وی ده‌بیه‌خشن
 ﴿مِنْ حَیۡرٍ﴾ له‌مالی پاک و حه‌لال ﴿فَالِیۡوَالِدِيۡنَ﴾ با بو‌باوک و دایک ﴿وَالْاَقْرَبِيۡنَ﴾ و خزمانی نزیک ﴿وَالۡاِیۡمٰتِيۡ﴾ و
 هه‌تیوان ﴿وَالۡمَسٰكِيۡنَ﴾ و هه‌زاران ﴿وَالۡاِنۡسٰیۡلِیۡنَ﴾ و ریبوارانی که‌م‌ده‌ست ﴿وَمَا تَعۡمَلُوۡا مِنْ حَیۡرٍ﴾ وه ههر چی بکه‌ن
 له‌چاکه ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖۤ عَلِيۡمٌ﴾ ته‌وه‌ی بیگومان خوا‌ناگاداره‌لی‌ی ﴿۵﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
 شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ
 لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ
 أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
 يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا وَمَنْ
 يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ
 اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ * يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَكَ ذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾



﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ ﴾ جهنگتان له سهر پیوست کرا ﴿ وَهُرُكُهُ لَكُمْ ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا ﴾ وهه گونجی شتیکتان بی ناخوش بی ﴿ وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ که چی باش وخیر بیت بوتان ﴿ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا ﴾ وهه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿ وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ﴾ و خراب بیت بوتان ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ﴾ وه خوا (چاک و خرابی ئیوه) نه زانیت ﴿ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ و ئیوه نایزان ﴿ يَسْأَلُونَكَ ﴾ پرسیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ﴾ ده باره ی مانگی حرام ﴿ قِتَالٍ فِيهِ ﴾ جهنگ کردن تیایدا ﴿ قُلْ ﴾ بلی ﴿ قِتَالٍ فِيهِ كَبِيرٌ ﴾ جهنگ له مانگی حرام دا گونا هیکی گه وره به ﴿ وَصَدَعَنَ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ به لام به ره لستی ریبازی خوا ﴿ وَكُفْرًا بِهِ ﴾ وه بی بروایی پی ﴿ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ وه (ری گری موسولمانان) له مزگه وتی حرام ﴿ وَالْأَخْرَاجِ أَهْلِهِ مِّنْهُ ﴾ ودهر کردنی خه لکی نه و مزگه وتی لی ﴿ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حرامدا) ﴿ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقِتَالِ ﴾ وه هاو هل به یاد کردن بو خودا وه ول دان بو په شیمان کردن وه ی موسلمان گه وره تره له (پیوا) کوشتن (له و مانگه دا) ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ ﴾ به رده و ام ده ست هه لنا گرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿ حَتَّىٰ يَرِدُوكُم مِّنَ دِينِكُمْ ﴾ تا په شیمانتان بکه نه وه له دینه که تان ﴿ إِنِ اسْتَظَلَّوْا ﴾ نه گهر بتوانن ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ ﴾ وه ههر که سینک له ئیوه له دینی خوی هه ل بگه رپته وه ﴿ قِيَمَتٌ وَهُوَ كَافِرٌ ﴾ وه به بی بروایی بمری ﴿ فَأُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾ ئا نه وانه هه موو کرده وه کانیا ن پوج نه بیته وه ﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له دونیا و دوار و ژیشدا ﴿ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ وه نه وانه یارو هاو ده می نا گرن ﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ تییدا ده میتنه وه به ئیجگاری ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ به راستی نه وانه ی بروایان هینا ﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ﴾ وه نه وانه ی کوجیان کرد ﴿ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ و تیگوشان له ری ی خوا دا ﴿ وَأُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ﴾ ئا نه وانه چاوه پروانی میهره بانی خودان ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ وه خوالی خوش بوو میهره بانه ﴿ يَسْأَلُونَكَ ﴾ ئهی موحه ممد پرسیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ ده باره ی عهره ق و قومار ﴿ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ ﴾ بلی له م دوانه دا گونا هی گه وره هه به ﴿ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ﴾ و چهند قازانجیک هه به بو خه لکی ﴿ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ ﴾ به لام گونا هه که بیان گه وره تره ﴿ مِنْ نَّفْعِهِمَا ﴾ له سوود و قازانجه که بیان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ وه پرسیارت لی ده کهن ﴿ مَاذَا يُنْفِقُونَ ﴾ چی بیه خشن ﴿ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ بلی نه وه ی لیتان زیاده ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ﴾ ئا وه ها خودا به لگه کان روون ده کاته وه بوتان ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَلَّيْ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ
 خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
 الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ
 خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
 حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ
 أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
 الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
 ﴿٢٢٢﴾ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْي شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
 وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له کاری دنیا و دوار و ژتان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الَّتِي ﴾ له باره ی هه تیوان (که چۆن بن له گه لیاندا) ﴿ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ﴾ بلی چاکسازی (تیکه لاوی کردن) بۆ نه وان چاکتره ﴿ وَإِنْ تَحُلْطُوهُمُ فَإِخْوَانُكُمْ ﴾ و هه گهر تیکه ل بین له گه لیاندا (قهینا کات چونکه) براتانن ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدِينَ الْمُضْلِحِينَ ﴾ و هخوا ده زانی کی خرابه کار و کی چاکه کاره (له گه ل هه تیوان) ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتَكُمْ ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری رهنج و نار هه تی ده کردن ﴿ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ به راستی خوازال و کار دروسته ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ ژنانی هاوبهش په یدا کهر ماره مه کهن ﴿ حَتَّى يُؤْمِنَ ﴾ تابروا دههینن ﴿ وَلَا مَآئِمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ ﴾ که نیزه کیکی برودار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ ﴾ باشتره له ژنه (نازادیکی) هاوبهش په یدا کهر ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتَكُمْ ﴾ با (هاوبهش په یدا کهر که) سه رسامیشی کردبن (به جوانی یان دارایان) ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ و ه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاوبهش په یدا کهران ﴿ حَتَّى يُؤْمِنُوا ﴾ تابروا دههینن ﴿ وَلَعَبُدُوا مُؤْمِنٌ ﴾ و ه کویله یه کی برودار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ﴾ باشتره له (نازادیکی) هاوبهش په یدا کهر ﴿ وَلَوْ أَنْجَبَكُمْ ﴾ با سه رسامیشی کردبن (به دارایی یا جوانیان) ﴿ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بۆ ناو ناگر ﴿ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْبَيْتَةِ ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بۆ به هه شت ﴿ وَالْمَغْفِرَةَ بِإِذْنِهِ ﴾ و لیخوش بوون به فهرمانی خوی ﴿ وَيَبِينَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ ﴾ و ه نیشانه کانی خوی روشن ده کاته و ه بۆ خه لکی ﴿ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ به لکو بیربکه نه وه ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ده رباره ی حمیز ﴿ قُلْ هُوَ ذِي حَمِيْزٍ نَّازِلٍ ﴾ فاعتر لو الی النساء که واته دوور بکه ونه وه له هاوسره کانتان ﴿ فِي الْمَحِيضِ ﴾ له کاتی حمیزا ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ ﴾ و هنزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿ حَتَّى يَطْهَرْنَ ﴾ تا پاک ده بنه وه ﴿ فَإِذَا طَهَّرْنَ ﴾ که خویان شت (دوای پاک بوونه وه) ﴿ فَأَتُوهُنَّ ﴾ نه مجا یچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ ﴾ له و شوینه وه که خوا فهرمانی پیداون ﴿ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ﴾ به راستی خواته و به کارانی خوش ده ویت ﴿ وَجُحُتِ الْمُنْطَهَرِينَ ﴾ و پا کانی خوش ده ویت ﴿ سَأَوْكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ﴾ ژنه کانتان کیلگه ی خوتانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ﴾ جا تۆو بوه شیننه ناو کیلگه که تانه وه (مه به ست چوونه لایانه) ﴿ أَنْ شِئْتُمْ ﴾ به هر شیوه یه که ده تانه و ی (له شوینی تاییه تی خوی که پیشه و یه نه که دواوه) ﴿ وَقَدِمُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ کرده و ی باش پیش بخه ن بۆ خوتان ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ له خوا بترسن ﴿ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ ﴾ و ه بزائن و دلنیا بن که به خزمه تی ده گه ن ﴿ وَيَشِرُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ و ه مزده بده به بر و اداران ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً ﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه ن به به ره لستی ﴿ لَا يَمْنَنُ ﴾ نه و شتانه ی سویند تان له سه ری خوار دووه ﴿ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا ﴾ که چاکیی و پاریز کاری ﴿ وَتُضِلُّوا بَيْنَ النَّاسِ ﴾ و رینکخستنی نیوان خه لکی یه ﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ و ه خوا بیسه ر و زانایه ﴿ ﴿﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصٌ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِن فَاءَ وَإِن فَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِن عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَٰلِكَ إِن أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ
فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَن تَأْخُذُوا
بِمَاءٍ آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَن يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَإِن خِفْتُمَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ
بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يَتَرَاجَعَا إِن ظَنَّا أَن
يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِيمَا كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ خوا سویندی بی هووده (لهدمه در چوون) تان لی ناگری ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام سویندی کتان لی ده گریت ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به سستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَظِيمٌ﴾ وه خوا لیخوشبوو له سهر خو به ﴿لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ شَرِّهِمْ﴾ بو نه وانه هه به سویند ده خون له گه ل ژنه کانیاں دروست نه بن ﴿تَرْبُصْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ چاوه روانی چوار مانگ بکن ﴿فَإِنْ فَأَوْ﴾ نه مچا نه گه گه رانه وه (بو لای ژنه کانیاں) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَظِيمٌ رَجِيمٌ﴾ نه و خوا لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَإِنْ عَرَمُوا﴾ اطلق وه نه گه ر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسه روزانیه ﴿وَاللَّهُ طَلَّقَتْ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَبَّصْنَ بِأَبْصِهِنَّ﴾ دان به خو یاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ تا ماوه ی سی حهیز ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی به بو نه وان ﴿أَنْ يَكْتُمْنَ﴾ که بیشارنه وه ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي آرْحَامِهِنَّ﴾ نه وه ی خوا له مندال دانیان دا دروستی کردوه (له حهیز یا مندال) ﴿إِنْ كُنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه گه ر بر وایان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی دوی ﴿وَيُؤْمَلُهُنَّ أَهْقُ﴾ وه میرده کانیاں شایسته ن ﴿بَرَدَهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به گیرانه ویاں له عیده دا ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گه ر بیانه وی به باشی بزین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلِيَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان هه به به سهر میردیا نه وه وه کو نه وه ی که بو پیاوان هه به به سهر ژنانه وه به پی ی باوونه ریتی (به سهند) ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ وه پیاوان پله به کیان هه به به سهر ژنایانه وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وه ی له دواوه بی) دوو جاره ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ﴾ دوا نه وه را گرتنه به خوشی ﴿أَوْ تَشْرِيحُ بِإِحْسَانٍ﴾ یان به ره لا کردن و ته لاق دانیه تی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ وه دروست نی به بو ئیوه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ که لی بسنه وه ﴿مِمَّا أَتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ هیچیک له وشتانه ی که داوانتی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا﴾ مه گه ر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنوری خوا رانه گرن ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گه ر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وه ی سنوری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه و پیاوو نافرته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا أَقْدَمْتُمْ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به پیاوه که ی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنوری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لییان دهرمه چن وده ستریزی نه که نه سه ریان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه هه ر که سیک له سنوری خوا دهر بیجیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گه ر ته لاقی (سیه می) دا ﴿فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ﴾ ئیتر نه وه ژنه بو نه و پیاوه دروست نی به ﴿حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ هه تا شسونه کات به میردیک تر (به ئیجگاری) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گه ر (میردی دو وه هم) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئیتر گونا نی به له سهر ژن و میرده (کونه) که ﴿أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ که بگه ر یننه وه لای به کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿إِنْ طَلَّأ﴾ نه گه ر بزائن ﴿أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنوری خوا دهر ناچن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوری خوان ﴿يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ پرونیان ده کاته وه بو گه لیک که تی بگن ﴿۱۷﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
 وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا
 طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ * وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
 كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا ۗ لَا تَضَارَّ
 وَالِدَةٌ بَوْلِدًا ۗ وَلَا أُمٌّ بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ ۗ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ
 أَرَادَ اِفْصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا بِوَالِدِكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 ءَاتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾



﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک زنانی هاوسه‌رتان ته‌لاق دا و ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه‌یشتن به‌ناخرو و ئوخری عیدده‌یان ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگرنه‌وه به‌خوشی ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان به‌ره‌لایان بکه‌ن و ته‌لایان بده‌ن به‌باشی ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا﴾ رایان مه‌گر نه‌وه به‌ئیش و ئازاره‌وه ﴿لَتَعْتَدُوا﴾ بؤئه‌وه‌ی سته‌میان لی بکه‌ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه‌ره‌که‌سینک کاری و ابکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئە‌وه‌سته‌می له‌خوی کردوه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه‌گالته به‌فه‌رمووده‌کانی خوا مه‌که‌ن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیربکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خواله‌گه‌لتاندا ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ و ئە‌وه‌ی که‌به‌سه‌ریدارپشتون ﴿فَمِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ له‌قورئان و فه‌رمووده‌ی به‌جی به‌وه ئاموزگاریتان ده‌کات ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ﴾ وه‌له‌خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه‌بزانن که‌خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌هه‌مووشت زانابه ﴿وَأِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنتان ته‌لاقدا ﴿فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیدده‌یان ته‌واو بسو ﴿فَلَا تَعْصَلُوهُنَّ﴾ ئیتر قه‌ده‌غه‌یان (به‌رگریبان) مه‌که‌ن ﴿أَنْ يَتَّخِذْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ که‌شوو بکه‌ن به‌خه‌لکانیکی تر که‌ده‌بن به‌میردیان ﴿إِذَا تَرَصَدُوا فِيئَهُمْ﴾ ئە‌گه‌ر ریک که‌وتن له‌ناو خویاندا ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ ئە‌مه‌په‌ند و ئاموزگاری تیدابه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بؤئه‌وه که‌سه‌ی که‌بروای به‌خواو به‌روژی دواپی بیت له‌ئیه‌وه ﴿ذَلِكَ أَرْزَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ ئە‌م په‌ند و هرگرتنه‌تان باشتره‌و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه‌خوا ده‌زانن و ئیه‌وه‌نایزانشن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بده‌ن به‌منداله‌کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته‌واو ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (ئە‌مه‌) بؤکه‌سینکه که‌بیه‌ویت ﴿أَنْ يَتَرَصَّاعَةً﴾ شیری ته‌واو بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له‌سه‌ر باو که‌که‌یه ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ رۆزی و کالای دایکه‌کان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌باشی ﴿لَا تَكُلْفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که‌سینک له‌توانای خوی زیاتر داوای لی‌ناکریت ﴿لَا تَضَارَّ وِلْدَةُ بَوْلِدِهَا﴾ با زبان نه‌گه‌یه‌ندری به‌هیچ دایکینک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَلَا مَوْلُودُهُ لِرَبِّهِ﴾ وه‌به‌هیچ باو کینک به‌هوی منداله‌که‌یه‌وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه‌ئە‌گه‌ر باو که‌که‌مرد) له‌سه‌ر میرانگره‌وه‌کو ئە‌وه‌ی (پیشوونه‌فه‌قه‌ی دایکی منداله‌که‌بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالًا﴾ ئە‌مجا ئە‌گه‌ر ویستیان (منداله‌که‌) له‌شیر بیپرنه‌وه (له‌پیش دوو ساله‌که‌دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی و راپوژیسی هه‌ردو لایه‌کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئە‌وه‌ه‌و گوناهیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه‌ئە‌گه‌ر (ئیه‌وه‌ی پیاوان) ویستان ﴿أَنْ تَتَرَصَّعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه‌ن بگرن بؤ منداله‌کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئە‌وه‌ه‌و گوناهتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ئە‌گه‌ر بیان ده‌نی ﴿فَمَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ ئە‌وه‌ی بؤتان داناوون به‌خوشی ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا﴾ وه‌له‌خوا بترسن و بزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَجْمَعُكُمْ لِيُصِِّرَ﴾ به‌راستی خوا بینابه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۳۷﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ﴿٢٢٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
 أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
 وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
 وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ
 مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى
 الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
 فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ
 أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
 وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٢٧﴾

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
 قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ كَبْنَا فَاذْأَمْنْتُمْ
 فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
 وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
 خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
 مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلَمَّا طَلَّكَتِ مَتْعُ
 بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ * أَلَمْ تَرَ
 إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
 عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾
 وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ
 ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا
 كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾



﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری له نویژه کانتان بکهن و بیانپاریزن ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ وه (به تابه‌تی) نویژی ناوهر است (که نویژی عه‌سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَلْبَيْنِ﴾ وه له نویژدا بوه‌ستن بؤ خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خَفْتُمْ﴾ ئەمجا ئە گهر ترسان ﴿فَرِحَالًا أَوْ كِبَانًا﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا آمَنْتُمْ﴾ که ترستان نه‌ما ﴿فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ﴾ ئەوسا یادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به وره‌نگه‌ی که فیری کردوون ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ ئەوه‌ی جاران نه‌تاندانه‌زانی ﴿وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ مِنْكُمْ﴾ ئەو بیاوانه‌ی ده‌مردن له‌ئیهو ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویان ژنه‌کانیان به‌جی ده‌هیلن ﴿وَصِيَةً لِأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فهرمانی کردوه) به وه‌سیه‌ت کردن بؤ ژنه‌کانیان ﴿مَتَلَعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به‌خیو بکرین ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ بی ئەوه‌ی ده‌ر بکرین (له‌مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ ئەمجا ئە گهر خویان چوونه‌ده‌روهه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئیتر هیچ گوناھتان له‌سه‌رنی به (ئهی کهس و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له‌وه‌ی که ئەو ژنانه‌ده‌بکهن ده‌رباره‌ی خویان ﴿مِن مَّعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خو‌ازال و بالاده‌ست و کار دروسته ﴿وَلَمَّا طَلَّكَتْ مَتْعًا﴾ بؤ ته‌لاق دراوان هه‌یه (به‌سه‌ر میرده‌کانیانه‌وه) به‌هره‌مه‌ند بکرین (به‌بریک پاره) ﴿يَا لَمَعْرُوفٍ﴾ به‌باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (ئه‌وه) پیوسته له‌سه‌ر پاریز کاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئاوا خوا ئایه‌تانی خویتان بؤ روون ده‌کاته‌وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تاتی بگهن و ژیربن ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا ووردنه‌بویته‌وه له‌وانه‌ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که له ولاتی خویان ده‌ر چوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له‌کاتی‌کدا که ئەوان هه‌زاران (که‌س) بوون ﴿حَدَّرَ الْمَوْتَ﴾ له‌ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ ئەمجا خوا پی‌ی وتن بمرن ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ له‌پاشان زیندووی کردنه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَدُو فَضْلٍ﴾ به‌پرستی خوا خاوه‌نی چاکه‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکهن ﴿وَقَلِيلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جه‌نگ بکهن له‌بری‌ی خودا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزنانن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به‌پرستی خوا بیسه‌ری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ﴾ کی‌ی به‌ئو که‌سه‌ی قهرز بدات به‌خوا ﴿فَرَضًا حَسَنًا﴾ به‌قهرزکی باش ﴿فِيضْعِفَهُ لَهُ﴾ ئەمجا خوابوی زیاد ده‌کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به‌زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ﴾ وه‌خوا (بروزی خوی) ئە گهریته‌وه وه‌فراوانی ده‌کات ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هر بؤ لای ئەویش ده‌گهریته‌وه ﴿۱۴﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذِ
 قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 قَالِ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَالَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
 مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
 إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ
 نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
 قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
 اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ
 وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
 تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ثابا وورد نه بو ویتوه له به سه رهاتی دهسته و کومه لیک له کار به دهست و ناودارانی
 ﴿مِنْ حَيْثُ أَسْرَبِلَ﴾ به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له دوا ی مووسا
 ﴿إِذْ قَالُوا لَنَبِيِّ لَّهُمْ﴾ که به پیغه مبه ریکی خو یان ووت ﴿أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿تُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکه یین له ری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی ثابا نزیک نییه ئیوه
 ﴿إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ نه گهر جهنگتان له سه ره فرز و پیوست بکری ﴿أَلَا تَقْتُلُوا﴾ جهنگ
 نه کهن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سو دی کمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه که یین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرَجْنَا﴾ له کاتیکدا که ده رکراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا
 وَأَبْنَاءَنَا﴾ له وولاتمان و مال و مندالماندا ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سه ره پیوست کرا ﴿وَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ﴾ خوایش ناگاداره به سه ره سته مکاراندا ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که یان
 پییی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بیگومان خوا طالوتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا إِنَّا يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه و چون نه بی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سه ره ئیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ﴾ که ئیمه له و شایسته ترین به پادشایی ﴿وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه دراوه تی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فه رمووی: به راستی خوا ئه وی هه لبار دو وه به سه ره
 ئیوه دا ﴿وَرَأَاهُ بَسِطَةً﴾ وه به شی زیاتری داوه تی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جهسته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكُهُ﴾ وه خوا مولک و پشایی خو ی دهدات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هه ره که س
 خو ی بیه وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانیه. ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که یان پییی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلَكِهِ﴾ نیشانه ی پادشای به که ی ئه وه به ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمْ
 مِنَ التَّابُوتِ﴾ که سندوق و داره مه یته که تان بو دیته وه ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی ثارامیتانه
 له په ره و ردگار تانه وه ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ له گه ل هندی ک له که له پوری ﴿إِلَّا مُوسَىٰ وَعَالِ هَارُونَ﴾
 خانه دانی مووسا و هاروون ﴿تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته هه لیده گرن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بیگومان له مه دا نیشانه و به لگه هه به بو ئیوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه بر وادار بن ﴿۱۱۰﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ وَقَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَكُوا اللَّهَ كَم مِّن فِئَةٍ
قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا
عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ ئەمجا کاتیک که طالووت به‌خوئی و له‌شکره که‌یه‌وه (له‌شار) دەرچوون ﴿قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ﴾ پئی ی ووتن بیگومان خوا ناقتان ده‌کاته‌وه ﴿بِنَهْرٍ﴾ به‌چه‌میک (روباریک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ ئەمجا هەر که‌سینک لئی خوارد‌وهه ﴿فَلَيْسَ مِنِّيْ﴾ ئەوه له (له‌شکری) من نی‌یه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ﴾ وه هەر که‌سینک لئی نه‌چه‌شت ئەوه له‌منه ﴿اِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً﴾ مه‌گەر که‌سینک پرمشتینکی لئی بگری ﴿بِيَدَيْهِ﴾ به‌دهستی خوئی (و بیخواته‌وه) ﴿فَشَرِبُوْا مِنْهُ﴾ جا هه‌موو تیریان لئی خوارد‌وهه ﴿اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ﴾ که‌میکیان نه‌بیئت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ هوه کاتیک طالووت لئی په‌ریه‌وهه ﴿وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ﴾ ئەوانه‌ش بر وایان هیتابوو له‌گه‌لیدا (بئ) ئەوانه‌ی که تیریان لئی خوارد‌وهه ﴿قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُوْدِهٖ﴾ ووتیان: ئەمرو ئیمه دهره‌فته‌ی جالووت و له‌شکره‌که‌ی نایه‌ین ﴿قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُوْنَ﴾ ووتیان: ئەوانه‌ی که پینان ابوو ﴿اَنَّهُمْ مُّلْكُوْا اللّٰهَ﴾ به‌خزمت خوا ده‌گن (له‌پوژی دوایی دا) ﴿كَم مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيْلَةٍ عَلَبْتَ﴾ زور ده‌سته‌ی که‌م زال بووه به‌سه‌ر ﴿فِتْنَةً كَثِيْرَةً﴾ ده‌سته‌ی زوردا ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ وه‌خوا له‌گه‌ل‌خو‌راگرانه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوتَ وَجُنُوْدِهٖ﴾ کاتیک که‌ پروبه‌پرووی جالووت و له‌شکره‌که‌ی وه‌ستان ﴿قَالُوْا﴾ ووتیان: ﴿رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ خواجه‌خو‌راگری بریژه به‌سه‌رماندا ﴿وَوَسَّيْتُ اَقْدَامَنَا﴾ وه‌پیمان جیگبیر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلٰی الْقَوْمِ﴾ وه‌زالمان بکه به‌سه‌ر گه‌لی ﴿الْكَافِرِيْنَ﴾ بئ بر وایاندا ﴿فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ ئەوسا به‌فه‌رمانی خوا شکاندنیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه‌داوود (که‌یه‌کینک بوو له‌سه‌ربازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَاَسْأَلُ اللّٰهَ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌خوا پاشایه‌تی و پیغه‌مبه‌ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ وه‌ئوه‌ی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللّٰهُ النَّاسَ﴾ ئەگەر خوا خه‌لکی له‌ناو نه‌بردایه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ هه‌موو سه‌ر زه‌وی پرده‌بوو له‌خراپه و تاوان ﴿وَلَا يَكُنْ اللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ﴾ به‌لام خوا خاوه‌نی به‌خششه ﴿عَلٰی الْعٰلَمِيْنَ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ﴾ ئەم (به‌سه‌رهاتانه) نیشانه‌کانی خوان ﴿تَتْلُوْهَا عَلَيْنَا﴾ ده‌یان خوئینیانه‌وه به‌سه‌رتدا ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی ﴿وَإِنَّا لَنِ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ وه‌بیگومان تۆ له‌پیغه‌مبه‌رانیت ﴿۱۳۲﴾

* تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
 فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا
 وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَّةٌ وَلَا
 شَفَعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا
 بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٣﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
 الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ
 النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَآجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ
 أَن ۚءَاتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحِى
 وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحِىء وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِ
 بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى
 كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوَكَلِّذِى
 مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنِى يُحِىء
 هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ
 قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ
 لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ
 وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَىٰ
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِكَ
 تُؤْمِنُونَ قَال بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ
 الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْأً
 ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٣١٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ
 يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
 أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴿٣١٢﴾ * قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
 يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
 رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
 صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ
 عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣١٤﴾



﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (تھی موحمہد بہ یاد بہتینہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی: ﴿رَبِّ ۙ تَعَالَىٰ﴾ (تھی بہرہ وردگارم
 ﴿أَرِنِي﴾ (نیشانم بدہ) ﴿كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَةَ﴾ (چون مردو و زیندو وہ کہتہ وہ؟) ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرموی:
 ﴿أَوَلَمْ نُؤْمَرْ﴾ (بروات پی ی نہ ہینا وہ؟) ﴿قَالَ بَلَىٰ﴾ (ووتی: بہ لئی بروام پیہتی) ﴿وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنُّ قَلْبِي﴾ (بہ لام
 (تہمہوی بینم) بؤتہ وہی دنیایم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرموی: ﴿فَخَذْنَا بَعَثَةً مِنَ الْأَطْيَارِ﴾ (کہواتہ چوار مہل
 بگرہ ﴿فَصَرَفْنَاهُنَّ إِلَيْكَ﴾ (تہمجا) (سہریان بپرہ) و پارچہ پارچہ بیان بکہ ﴿ثُمَّ﴾ (لہ پاشدا) ﴿أَجْعَلْ عَلَيَّ جَبَلٍ﴾
 ﴿مِنْهُنَّ جُزْءًا﴾ (ہر پارچہ یہ کیان لہسہر شاخیک دابنی) ﴿ثُمَّ ادْعُهُنَّ﴾ (لہ پاشان بانگیان بکہ ﴿وَيَأْتِيَنَّكَ﴾
 ﴿سَعْيًا﴾ (بہ بہ لہ دین بولات) ﴿وَأَعْلَمُ﴾ (وہ چاک بزانیہ) ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (دنیابہ بینگومان خوا
 بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ (وینہی) (خیری) تہوانہی ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ (کہ مالی
 خوئیان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (لہ ری ی خوادا) ﴿كَمَثَلِ جَذَعَةٍ﴾ (وہ کہ دنکہ) (توویک) (وایہ
 (روایت) و ﴿أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ (حہوت گولی گرتیت) ﴿فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ﴾ (لہ ہر گولی کدا
 ﴿مِائَةٌ حَبَّةٌ﴾ (سہد دانہی تیدا بیت) ﴿وَاللَّهُ يُضْعِفُ﴾ (وہ خوا لہمہش، زیتری دہ کات) ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 بؤ ہر کہ سینک کہ خوی بیہوت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾ (وہ خوا خواہن بہ ہرہی فراوانی ناگادارہ ﴿مَثَلُ
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ (تہوانہی کہ مال و دارایی خوئیان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (لہ ری ی خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا يُتَبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِمَّا وَلَا آذَى﴾ (دوای تہوہ ہیچ منہتیک نانیہ و نازاریک) (بہ دلی ہہ ژاران)
 ناگیہ نن ﴿لَهُمْ﴾ (تہو کہ سانہ بویان ہیہ ﴿أَجْرُهُمْ﴾ (پاداشتیان) ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ (لای بہرہ وردگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ (وہ ہیچ ترسیکیان لہسہر نی یہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (وہ ہیچ خہم و خہفہ تیکیان
 نیہ ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ (قسہ و گوفتاری جوان و شیرین) ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ (و چاوپوشی) (لہ ہلہ دا)
 ﴿خَيْرٌ﴾ (چاکترہ) ﴿مِنْ صَدَقَةٍ﴾ (لہ خیریک) ﴿يَتَّبِعَهَا آذَى﴾ (کہ نازارو دل ئیشانندی بہ دوادا بی
 ﴿وَاللَّهُ عِنِّي حَلِيمٌ﴾ (خوا دہولہ مہند و بی نیاز و لہسہر خوئہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (تھی تہوانہی
 برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَبْطُلُوا﴾ (پوچہ لئی مہ کہ نہ وہ) ﴿صَدَقَتَكُمْ﴾ (خیرو بہ خشینہ کانتان) ﴿بِالْمَنِّ﴾ (بہ منہت
 نان) ﴿وَالْآذَى﴾ (و نازاردان و دل ئیشان) ﴿كَالَّذِي﴾ (وہ کہ تہو کہ سہی) ﴿يُنْفِقُ مَالَهُ﴾ (مال و سامانی
 خوی دہ بہ خشیت) ﴿رَبَّاءَ النَّاسِ﴾ (بؤ روویامایی خہلک) ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ (وہ باوہری نی یہ ﴿يَا لِلَّهِ﴾ (بہ خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (بہ رۆزی دوایی) ﴿فَمَثَلُهُ﴾ (جا وینہی تہو ناپاکہ) ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانَ﴾ (وہ کہ بہر دیک
 ساف و لووس وایہ ﴿عَلَيْهِ تَرَابٌ﴾ (کہ گلیکی کہ می بہسہر وہ بیت) ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ (تہمجا بارانیکی
 لیزمہی لئی بدات) ﴿فَتَرَكَهُ صَدًّا﴾ (وہ بہرہ کہ بہتلیتہ وہ بہ رووتی) ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾
 ناتوانن دہستی بخن ہیچ شتیک لہ وہی کہ کردوویانہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (وہ خوا رینمونی
 گہلی بی بروا وخوا نہ ناس ناکات ﴿۱۶﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
 وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
 فَفَاتَتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣١٥﴾ أَيُّودٌ أَحَدَكُمُ أَن تَكُونَ لَهُ
 جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ
 ضِعْفَاءُ فَاصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣١٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
 لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ
 وَلَسْتُمْ بِتَّائِبِينَ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ ﴿٣١٧﴾ الشَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
 وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
 ﴿٣١٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
 أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣١٩﴾

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ ﴿۱۰۰﴾ نَمُوْنَهُیْ تُهْوَانَهُیْ ﴿۱۰۱﴾ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ ﴿۱۰۲﴾ كَهٗ مَالٍ وَّ دَارِیْیْ خَوَیْاْنَ دَهٗبِهٖ خَشْنَ ﴿۱۰۳﴾ اَتَبَعَا مَرْصَاتِ اللّٰهِ ﴿۱۰۴﴾ لَهٗ پِنَاو رَهٗ زامندی خوا ﴿۱۰۵﴾ وَتَبِیَّتَا فَمِنْ اَنْفُسِهِمْ ﴿۱۰۶﴾ وَهٖ بُوْ دَامَهٗ زرانندی دَلْ وَّ دَهٗ رَوْنِیَانِ (له سہر چاکہ) ﴿۱۰۷﴾ كَمَثَلِ حَنَّةٍ ﴿۱۰۸﴾ وَهٰكِیْ وَابِیْہِ ﴿۱۰۹﴾ بَرِّوْہِ ﴿۱۱۰﴾ كَهٗ بَهٗ شَوِیْتِیْ كِیْ بَهٗ رَهٗ وَهَبِیْتُ ﴿۱۱۱﴾ اَصَابَهَا وَاِبِلٌ ﴿۱۱۲﴾ بَارَانِیْ دَلُوْپْ گہورہی لَیْ بَدَاتِ ﴿۱۱۳﴾ فَتَاتَتْ اُكُلَهَا ضَعْفَیْنِ ﴿۱۱۴﴾ تُهٗ مَجَا مِیوہی خَوِیْ بَدَاتِ بَهٗ دَوُو ہیتندہ ﴿۱۱۵﴾ فَاِنْ لَّمْ یُصِبْہَا وَاِبِلٌ ﴿۱۱۶﴾ وَهٗ تُهٗ گہر بَارَانِیْ دَلُوْپْ گہورہشی لَیْ نَهٗ دَاتِ ﴿۱۱۷﴾ فَطَلَّ ﴿۱۱۸﴾ بَارَانِیْ وُورِد لَیْیِ نَهٗ دَاتِ (واتہ بی بہرہم نابیٹ) ﴿۱۱۹﴾ وَاللّٰهُ یَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ﴿۱۲۰﴾ وَهٗ خَوَاِیْ گہورہش بِنَابِیْہِ بَهٗ وِہی كَهٗ دَہِیْ كَهٗن ﴿۱۲۱﴾ ﴿۱۲۲﴾ اَیُّوْدُ اَحَدُكُمْ ﴿۱۲۳﴾ ثَاِیَا كَهٗس لَهٗ تُیُوْہِ حَهٗز دَہٗ كَاتِ ﴿۱۲۴﴾ اَنْ تَكُوْنَ لَہٗ رَجَنَةً ﴿۱۲۵﴾ كَهٗ بَاخِیْ كِیْ بَیْتِ ﴿۱۲۶﴾ مِّنْ نَّحِیْلِ ﴿۱۲۷﴾ لَہٗ دَرِہٗ خَتِیْ خُورِمَا ﴿۱۲۸﴾ وَاَعْنَابٍ ﴿۱۲۹﴾ وَهٗ جُورِہَا دَرِہٗ خَتِیْ تَرِیْ وَّ رَهٗز ﴿۱۳۰﴾ تَجْرِیْ مِّنْ تَحْتِہَا اَلْاَنْهٰرُ ﴿۱۳۱﴾ چہند جُوْگہ ٹاو پُرُوَا بَہٗ زَیْرِیَانِدَا ﴿۱۳۲﴾ لَہٗ ﴿۱۳۳﴾ بُوْ خَاوَهٗن بَاخَہٗ كَهٗ بَیْتِ ﴿۱۳۴﴾ فِیْہَا ﴿۱۳۵﴾ لَہٗ نَاوُ تُہٗ وَبَاخَہٗ دَا ﴿۱۳۶﴾ مِّنْ كُلِّ الشَّمْرَاتِ ﴿۱۳۷﴾ لَہٗ ہَمُوُو جُورِہٗ مِیوہِیْ كَهٗ ﴿۱۳۸﴾ وَاَصَابَہٗ ﴿۱۳۹﴾ لَہٗ كَاتِیْ كِدَا (خاوہنہ كہی) دَوُو چَارِیْ بَیْنِ ﴿۱۴۰﴾ اَلْكَبْرِ ﴿۱۴۱﴾ پِیْرِ ﴿۱۴۲﴾ وَلَہٗ ﴿۱۴۳﴾ وَهٗ بَیْسِیْ ﴿۱۴۴﴾ ذَرِیَّةٌ ضَعْفَلَةٌ ﴿۱۴۵﴾ چہند مَنَالِیْ كِیْ وُورِدِیْ بَیْ دَہٗ سَلَاتِ ﴿۱۴۶﴾ فَاَصَابَهَا اِعْصَارٌ ﴿۱۴۷﴾ تُہٗ مَجَا گہردہ لُوولِیْ كِیْ لَیْ ہَلْ بَكَاتِ ﴿۱۴۸﴾ فِیْہِ نَارٌ ﴿۱۴۹﴾ گُورِ سَہٗ مَوُومِیْ تَیْدَا بَیْ ﴿۱۵۰﴾ فَاحْتَرَقَتْ ﴿۱۵۱﴾ بَہٗ كَسَہَرِ بَاخَہٗ كَهٗ بَسُوْتِ ﴿۱۵۲﴾ كَذٰلِكَ ﴿۱۵۳﴾ ثَا بَہٗم رَہٗ نَگَہِ ﴿۱۵۴﴾ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَلْآیٰتِیْ ﴿۱۵۵﴾ خُوا نِیْشَانِہٗ كَانِیْ (مِیہرہ بانِی) خَوِیْتَانِ بُو رُوون دَہٗ كَاتِہٗ وَهٗ ﴿۱۵۶﴾ اَعْلَمَكُمْ تَفْکُرُوْنَ ﴿۱۵۷﴾ بُو تُہٗ وِہی بَیْرِ بَکَہٗ نَہٗ وَهٗ ﴿۱۵۸﴾ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ﴿۱۵۹﴾ تُہی تُہٗ وَكَہٗ سَانِہی پُرُوَاتَانِ ہِیْ نَاوِہٗ ﴿۱۶۰﴾ اَنْفِقُوْا ﴿۱۶۱﴾ بَیْہِ خَشْنَ ﴿۱۶۲﴾ مِّنْ طَیْبَتِیْ ﴿۱۶۳﴾ لَہٗ پَا كَتْرِیْنِ ﴿۱۶۴﴾ مَا كَسَبْتُمْ ﴿۱۶۵﴾ تُہٗ وِہی ہَیْدَاتَانِ كَرْدُووہٗ ﴿۱۶۶﴾ وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَكُمْ ﴿۱۶۷﴾ وَهٗ لَہٗ وِہی كَہٗ بُوْمَانِ دَہٗ رَہِیْتَاوون (پُرُوَانْدوون) ﴿۱۶۸﴾ مِّنْ اَلْاَرْضِ ﴿۱۶۹﴾ لَہٗ زَہْوِیْ ﴿۱۷۰﴾ وَلَا تَتَمَمُّوْا اَلْحَبِیْثَ مِنْہٗ تُنْفِقُوْنَ ﴿۱۷۱﴾ مَہٗرُوْنَ لَہٗ وِہی بَیْہِ خَشْنَ كَہٗ خِرَابِہٗ ﴿۱۷۲﴾ وَلَسْتُمْ بِتَاخِذِیْہِ ﴿۱۷۳﴾ لَہٗ كَاتِیْ كِدَا كَہٗ خَوْتَانِ تُہٗ وَشْتِہٗ خِرَابِہٗ وَہٗر نَاگَرِنِ (تَہٗ گَہر بَتَانِ دَرِیْتِیْ) ﴿۱۷۴﴾ اِلَّا اَنْ تَعْمِضُوْا فِیْہِ ﴿۱۷۵﴾ مَہٗ گَہر چَاوِیْ لَیْ پُوشِنِ ﴿۱۷۶﴾ وَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ ﴿۱۷۷﴾ وَہٗ چَاكِ بَزَانِنِ كَہٗ خُوا ﴿۱۷۸﴾ عَنِّيْ حَمِیْدٌ ﴿۱۷۹﴾ بَیْ نِیْزَانِیْ كِیْ شَاِیْسْتِہی سَتَاِیْشَہٗ ﴿۱۸۰﴾ ﴿۱۸۱﴾ اَلشَّیْطٰنُ یُعِدُّكُمْ اَلْفَقْرَ ﴿۱۸۲﴾ شَہِیْتَانِ دَہٗ تَانِ تَرَسِیْنِیْ بَہٗ ہَہٗ زَارِی ﴿۱۸۳﴾ ﴿۱۸۴﴾ وَاِیْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاۃِ ﴿۱۸۵﴾ وَہٗ فَہٗر مَانَتَانِ پَیْدَہٗ دَاتِ بَہٗ خِرَابِہٗ ﴿۱۸۶﴾ وَاللّٰهُ یُعِدُّكُمْ مَّعْفِرَةً مِّنْہٗ وَفَضْلًا ﴿۱۸۷﴾ وَہٗ خُوا بَہٗ لَیْنِیْ لَیْخُوشِ بُوون وَّ چَاكَہٗ تَانِ پَیْدَہٗ دَاتِ ﴿۱۸۸﴾ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۸۹﴾ خُوا بَہٗ رَہٗ فِرَاوَانِ مِیہرہ بانِی زَانَاِہِ ﴿۱۹۰﴾ ﴿۱۹۱﴾ یُوْتِیْ ﴿۱۹۲﴾ تُہی بَہٗ خَشْنَ ﴿۱۹۳﴾ اَلْحِکْمَہٗ ﴿۱۹۴﴾ زَیْرِیْ وَدَانَاِیْ ﴿۱۹۵﴾ مِّنْ بَیْشَاۃٍ ﴿۱۹۶﴾ بَہٗ ہَہٗر كَہٗ سَیْكِ كَہٗ بَیْہِ وِیْ ﴿۱۹۷﴾ وَہٗنْ یُوْتِ اَلْحِکْمَہٗ ﴿۱۹۸﴾ وَہٗ ہَہٗر كَہٗ سَیْكِ زَیْرِیْ وَدَانَاِیْ پَیْدِرَا ﴿۱۹۹﴾ فَقَدْ اُوْتِیْ ﴿۲۰۰﴾ تُہٗ وَہٗ ہَہٗرَ اسْتِیْ پَیْیِ دِرَاوِہٗ ﴿۲۰۱﴾ خَیْرًا كَثِیْرًا ﴿۲۰۲﴾ خَیْرِ وَّ چَاكَہٗ بَہٗ كِیْ زُورِ ﴿۲۰۳﴾ وَمَا یَدَّكُرُ ﴿۲۰۴﴾ پَہٗ نَدِ وَہٗر نَاگَرِنِ ﴿۲۰۵﴾ اِلَّا اَوْلَاۤ اَلْاَلْبَیْبِ ﴿۲۰۶﴾ تَہٗنَا خَاوَهٗن زَیْرِیْ وَ ہُوْشْمَہٗ نَدَہٗ كَانِ نَہِیْٹِ ﴿۲۰۷﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا
 الْأَصْدَاقَ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤَثِّوهُهَا
 الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ
 سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ * لَيْسَ
 عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
 تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
 ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
 يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾



﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ ثہ وہی بہ خشییبتان ﴿مَنْ نَفَقَةٍ﴾ لہ چاکہ ﴿أَوْ ذَرُّهُمِنْ نَذْرٍ﴾ یا نہ زریکتان ہر بار
دابی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غُرُوبَكُمْ﴾ ثہ وہ بیگومان خوا ناگای لی یہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بو ستمکاران
نیہ ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ہیچ بارمہ تی دہرک ﴿إِنْ تُبْدُوا﴾ ثہ گہر ٹاشکرای بکہن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾
خیرہ کانتان ﴿فَبِعِمَّاهُمْ﴾ ثہ وہ کاریکی باشہ ﴿وَإِنْ تَحْفَوْهَا﴾ وہ ثہ گہر بیشارنہ وہ ﴿وَتَوْتُوها﴾
و بیدہن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ بہ ہہ ژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ثہ وہ باشرہ بو ئیوہ ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ﴾
وہ خوا ہلی ثہ وہ رینیت لہ سہرتان و دہیسر پتہ وہ ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ہیئدی لہ گوناہہ کانتان
﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا بہ وہی کہ دہیکہن ناگادارہ ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ لہ سہر تو
نی یہ (ثہ ی موحمہد ﷺ) ﴿هُدَاهُمْ﴾ رینمونیی و موسولمان کردنی خہ لکی ﴿وَلَا كُنَّ﴾
اللہ ﴿بِهَلْ كُوْا﴾ ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ہہر کہ سینی بویت ہیدایہ تی دہات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وہ ثہ وہی
ئیوہ دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ دارایی (چاکہ) ﴿فَلَا تُنْفِكُمْ﴾ ثہ وہ (فازانجہ کہی) بو خوتانہ
﴿وَمَا تُنْفِقُونَ﴾ ئیوہ ہیچ نابہ خشن ﴿إِلَّا أَبْغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بو رہزای خوانہ بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾
وہ ثہ وہی دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ سامان و (چاکہ) ﴿يُوفَّ إِلَيْكُمْ﴾ پاداشتہ کہیتان دہست دہ کہویتہ وہ
﴿وَأَنْتُمْ لَا تظَلُمُونَ﴾ و ئیوہ ستمتان لی نا کری. ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (ثہم خیرہ) بو ثہ وہ ژارانہ یہ
﴿أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ دہست و بی بہ ستراون لہ ری خوادا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿ضَرْبًا﴾
فِي الْأَرْضِ ﴿بِوَرُوزِي﴾ پہیدا کردن بگہرین بہ زہوی دا ﴿يَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نہزانی بی خہ بہر وا
ہہست دہ کات ٹہوان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ کہ دہولہ مہندن بہ ہوی بی نیازی یانہ وہ (سوال نہ کردنیانہ وہ)
﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (ثہ ی موحمہد ﷺ) دہیان ناسییت ﴿بِسِيمَاهُمْ﴾ بہ شیوہ یاندا ﴿لَا يَسْتَلُونَ﴾
النَّاسَ ﴿داوای ہیچ لہ کہس نا کہن ﴿إِلْحَافًا﴾ بہ زور (وہک سوال کہرانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾
وہ ثہ وہی دہیبہ خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لہ مال و سامان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا ناگادارہ
پسی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ ثہ وانہی کہ مال و دارایی خو یان دہ بہ خشن ﴿بِأَيْدِي﴾ بہ شہو
﴿وَالنَّهَارِ﴾ و بہ روژ ﴿سِرًّا﴾ بہ پنهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و بہ ٹاشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا ٹہ وانہ ہہر
پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پہر و ہر دگار یانہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیچ ترسیکیان لہ سہر
نیہ (لہ داہاتو دا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وہ ٹہوان خہ فہت بار نابن لہ روژی دوایدا ﴿۱۷﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ
 عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ
 اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
 ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
 فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
 أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِن كَانَ
 ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا أَيُّومًا تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى
 اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾، ئەوانەى كە سوود (رېبا) دەخۆن ﴿لَا يَقُومُونَ﴾ (كاتى زىندوو بوونەوه) راست نابنەوه (لە گۆرە كانياندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِينَ﴾ مەگەر چۆن كەسى راست دەبیتەوه ﴿بِتَحِطُّهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ كە شەيتان دەستى لى وەشاندين (وە توشى فى بووبى) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ ئەوه بەهۆى ئەوه وەيه، سوود خۆران ووتيان: ﴿إِنَّمَا النَّبِيُّ﴾ كړين و فروشتن ﴿مِثْلَ الرِّبَا﴾ وەك سوود وايه ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ النَّبِيَّ﴾ لە كاتى كدا خوارى داوه بە كړين و فروشتن و حەلالى كردووہ ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بەلام سوود (رېبا) قەدەخە كردووہ ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ ئەمجا ئەو كەسەى پى گەيشت ﴿مَوْعِظَةٌ﴾ ئامۆزگارى يەك ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ لە پەرورەدگارى يەوه ﴿فَأْتَى﴾ وە خيرا دەستى لى هەلگرت ﴿فَلَمَّا سَلَفَ﴾ ئەوا ئەوهى لەوه پيش وەرى گرتووہ بوخۆيه تى (لە سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وە كارى ئەو حەوالە بەخوايه ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وە ئەوهى گەرايه وە (بو سوود خواردن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئائەوانە هاوپىرى ناگرن ﴿هُم فِيهَا﴾ تيا دەمیتنەوه ﴿خَالِدُونَ﴾ بە هەميشەى و هەتا هەتايى ﴿يَمَحُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا فەر و بەره كەتى سوود ناهيلت ﴿وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾ وە برەو بە خيرو بەخشين ئەدات و زيادى ئەكات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ﴾ وە خوا خوشى ناويت ﴿كُلَّ كَفَّارٍ﴾ هيچ بيناوەر و ناسوپاسگوزارىكى ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانكار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە برويان هيتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە كردهوه باشەكانيان كردوه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وە نوپزيان بەهوش و بيرهوه كردووہ ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وە زەكاتيان داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تەنها پاداشتيان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لاي پەرورەدگاريانە ﴿وَلَا حَوْلَ عَلَيْهِمْ﴾ وە هيچ ترسيكيان لەسەر نى يە (لەرۆزى دواييدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وە هيچ خەفەتەك برويان تى ناكات. ﴿يَتَّبِعُنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو كەسانەى برواتان هيتاوه (بە خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ لە خوا بترسن ﴿وَدَرُوا﴾ وە دەست هەلگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ لەو سوودەى كە لاي خەلك ماوتانە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر تيوه بروادارن ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ئەمجا ئەگەر دەستان لى هەلنەگرت ﴿فَأَذِنُوا﴾ كەواتە بزنان و ئاگادار بن ﴿بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ جەنگ لەگەل خوداو پينغەمبەرە كەى رادەگەيه ن ﴿وَإِنْ نُبِئَ﴾ وە ئەگەر پەشيمان بوونەوه ﴿فَلَكَرُؤُسٌ أَمْوَالِكُمْ﴾ ئەوا تەنها سەرمایە كاتنان هى تيوه يە ﴿لَا تَظْلُمُونَ﴾ نەستەم بكەن (لە خەلكى) ﴿وَلَا تَظْلُمُونَ﴾ وە نەستەمتان لى دەكریت ﴿وَإِنْ كَانَ دُونَ عَشْرَةٍ﴾ وە ئەگەر قەرزدار نەداربوو ﴿فَنُظْرَةٌ إِلَى ميسرَةٍ﴾ ئەوه با مۆلەتى بدریت تا خوا دەسەلاتى دەدا ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا﴾ وە ئەگەر (لە قەرزە كە) ئازاديان بكەن ﴿خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ باشترە بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر تى بگەن ﴿وَأَتَّقُوا﴾ وە بترسن ﴿يَوْمًا﴾ لە رۆزىك ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ دەگەر پترتيرنەوه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بۆ لاي خوا ﴿تُرْتَوَى﴾ لەپاشان پاداشت ئەدرتيرنەوه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ بە هەموو كەسەىك ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزاي) ئەوهى كردوو يە تى ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وە ئەوان ستميان لى ناكرى ﴿﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيَمْلِكِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيَمْلِكْ وَلِيَّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ
إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَ وَنَهَابَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَيَعْلَمِ كُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

﴿يَأْتِيهَا الْبُيُوتُ الْمُمَيَّنَاتُ﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هێناوہ ﴿إِذَا تَدَايَنُكُمْ بِيَدَيْنِ﴾ ئە گەر قەر زێکتان لە یە کترى کرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوہ یە کى ناویراو (دیاری کراو) ﴿فَأَكْتُبُوهُ﴾ ئەوہ بینووسن ﴿وَأَيُّكُمْ﴾ وە با بینوسى ﴿يَبْتَغِيكُمْ﴾ لە نێوانتاندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسەر نیک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بەراستى (ودادوهرى) ﴿وَلَا يَأْبَ كِتَابُ﴾ وە هێچ نووسەر نیک با سەر بێچى نە کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ لە نووسینى (سەنەدى قەر ز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ هەر وە ک خوا ئەوى فیرى نووسین کردووە ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بینوسى ﴿وَالْمِلَّةِ الَّتِي﴾ وە با ئەو کە سە دەقى سەنە دە کە بلى و بێخوینیتەوہ ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ کە قەر زە کەى بە سەر وە یە ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وە لە بەر وەرد گارى بترسى ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وە هێچى لى کەم نە کاتەوہ ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ ئەمجا ئە گەر ئەو کە سەى ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قەر زە کەى بە سەر وە یە ﴿سَفِيهَا﴾ بى عە قى بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان ناتەواو بوو ﴿وَأَلَّا يَسْتَطِيعَ﴾ یا نەى دە توانى ﴿أَنْ يُمِلَّ هُوَ﴾ خۆى دەقى سەنە دە کە بلى و بێخوینیتەوہ ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بەراستى (ودادبەر وهرى) ﴿وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ﴾ وە دوو شاھید بگرن ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ لە پیاوانى خۆتان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ تَارِجِلَيْنِ﴾ ئەمجا ئە گەر دوو پیاو نە بوو ﴿فَرَجُلٌ وَأَمْرَأَتَانِ﴾ ئەوہ با پیاو نیک و دوو ژن بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ لەوانەى کە بە سەندیان دە کەن ﴿مِنَ الشَّهَدَاءِ﴾ لە شاھیدە کان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بۆ ئەوہى ئە گەر یە کى بیان لە بیری چوو ﴿فَتَذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾ با ئەوى تریان بیری بخاتەوہ ﴿وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ﴾ با شایە تە کان سەر بێچى نە کەن ﴿إِذَا مَدَعُوا﴾ کاتیک بانگ کران (بۆ شایە تى دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وە بیزار مە بن ﴿أَنْ تَكْتُوبُوهُ﴾ لەوہى کە بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووک بىت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گەر وەرہ ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ﴾ تا کاتى خۆى ﴿ذَلِكَمُفْسَدُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەم نووسینە تان راست ترە بە لای خواوہ ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وە چە سببەر ترە بۆ شایە تى دانە کە ﴿وَأَدْنَىٰ أَلَا تَرَىٰ أَبَوًا﴾ وە نزیك ترە لەوہى کە نە کەو نە گو مانەوہ ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مە گەر کاتیک ئەو کردوہ یە بازر گانیە کى ﴿حَاضِرَةً تُدِيرُ وَنَهَايُنَاكَ﴾ دەست بە دەست بى بیگرن لە ناو خۆتاندا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوہ لەم کاتەدا گوناھتان ناگات ﴿أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾ ئە گەر نە بینووسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وە شاھید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتیک کرین و فروشتتان کرد ﴿وَلَا يُضَارَكُ كِتَابٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ وە با زیان بە نووسەر و شاھید نە گە یە ندرى ﴿وَإِنْ تَقَعُوا﴾ وە ئە گەر زیانتان گە یاند ﴿فِيَّانَهُ رُسُوفُ يَكُمُ﴾ ئەوہ بىگومان گوناھتان دە گات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ وە خوا فیر تان دە کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە هەموو شتیک زانا و ناگادارە ﴿س﴾



* وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كِتَابًا فَرِهَنْ مَّقْبُوضَةً^ص
 فَإِنْ أَتَى مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فليؤدِّ الَّذِي أُوتِيَ مِنْ أَمْنَتِهِ، وَلِيَتَّقِ
 اللَّهَ رَبَّهُ^ط، وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
 عِندَ اللَّهِ قَلْبُهُ^ق، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ
 يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ^ط
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
 مِنْ رَبِّهِ ءِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَكُتُبِهِ ءِ وَرُسُلِهِ ءِ لَا تَفْرُقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ءِ وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يَكِلِفُ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ^ط
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ، وَعَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ءِ وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نہ گہر لہ سہر سہ فہر بوون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و دەستان نہ کہوت ﴿کَاتِبًا﴾
نوو سہر نیک ﴿فَرَهَنْ مَّقْبُوضَةً﴾ ئەوہ بارمتہ بہک وەر گرن ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ جائہ گہر ہندیکتان
لہ ہندیکتان دلنیا بوون ﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ اٰمَنَتَهُ﴾ با ئەو کہ سہی کہ بہ ئەمین زانراوہ سپارده کہ بداتہ وہ
﴿وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ﴾ و ہ با لہ پەرورہ دگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ و ہ شایہ تی مہ شارنہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا﴾ و ہ ئەو کہ سہی بیشاریتہ وہ ﴿فَاِنَّهٗٓ اِنَّهٗٓ قَلْبُهُ﴾ ئەوہ بہ راستی بہ دل گوناہیارہ ﴿وَاللّٰهُ
يَمْتَعْمِلُنَّ عَلَیْہِمْ﴾ و ہ خوا ناگادارہ بہ ہموو کردہ وہ یہ کتان ﴿لِلّٰهِ﴾ ہەر ہی خواہیہ ﴿مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾
ئەوہی لہ ئاسمانہ کانایہ ﴿وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾ و ئەوہی لہ زہوہ دیاہیہ ﴿وَإِنْ تُبَدُّوْا﴾ ئە گہر ئاشکرای بکہن
﴿مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہی لہ دلتانداہیہ ﴿اَوْ تَخْفَوْا﴾ یا بیشارنہ وہ ﴿يَحٰسِبْکُمْ بِهٖ اللّٰهُ﴾ خوا
محاسبہ بہتان دە کات لہ سہری ﴿يَعْفِرْ لِمَنْ يَّشَاءُ﴾ ئەوسا خوْش دە بیئت لہو کہ سہی کہ بیہویت
﴿وَيُعَذِّبْ مَنْ يَّشَاءُ﴾ و ہ سزای کہ سینک دەدات کہ بیہویت ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ و ہ خوا بہ دەسہ لات
و بہ توانایہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿لِلّٰهِ﴾ ﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ﴾ بیئغہ مہر ﴿بِاللّٰهِ﴾ بروای ہینا ﴿بِمَا اَنْزَلَ اِلَیْہِ﴾
بہو نامہ یہی کہ بوی نیراوہ ﴿مَنْ رَبِّہٖ﴾ لہ پەرورہ دگاریہ وہ ﴿وَالْمُؤْمِنُوْنَ﴾ لہ گہل پرواداراندا
﴿كُلُّ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ﴾ ہموو پروایان ہینا وہ خوا ﴿وَمَلَئِكَتِہٖ﴾ و ہ بہ فریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِہٖ﴾ و ہ
ب نامہ کانی ﴿وَرُسُلِہٖ﴾ و ہ بہ پیئغہ مہرانی ﴿لَا تَقْرَفُوْا﴾ جیاوازی ناکہین ﴿بَیْنَ اَحَدٍ﴾ لہ نیوان ہیچ
یہ کینک ﴿مَنْ سُلِّیَہٗ﴾ لہ پہیامہرانی ﴿وَقَالُوْا﴾ (برواداران) ووتیان: (بیئغہ مہر ئایینی خوی بی گہ یانندین
ئیمہش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَاَطَعْنَا﴾ فہر مانہر ایمان کرد ﴿عَفْرٰنَكَ رَبَّنَا﴾ داوا ی لیخوْشبوونت
لیندہ کہین ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿وَاِلَیْكَ الْمَصِيْرُ﴾ و ہ ہر بۆ لای توبہ گہرانہ وہ ﴿لَا یُکَلِّفُ اللّٰهُ
نَفْسًا﴾ خوا داوا لہ ہیچ کہ سینک ناکات ﴿اِلَّا اَوْسَعَهَا﴾ مہ گہر بہ ئەندازہی توانای خوی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾
(سوودی) بۆ خوی ہہ یہ ہەر چاکہ یہک بکات (با ہەر بہ دلش بیئت) ﴿وَعَلٰیہَا مَا كَسَبَتْ﴾ و ہ (زیانی)
بۆ خوْپہ تی ہەر خراپہ یہک بکات ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿لَا تُؤٰخِذْنَا﴾ لیمان مہ گرہ ﴿اِنْ
تَسَبَّحْنَا﴾ ئە گہر کردہ وہ یہ کی بییوستان لہ بیر چوو ﴿اَوْ اَخْطَاْنَا﴾ یا بہ ہلہ گوناہی کمان کرد
﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگار ﴿وَلَا تُحْمِلْ عَلَیْنَا اِصْرًا﴾ لہ سہرمان دامہنی باری قورس ﴿کَمَا حَمَلْتَهُ﴾
وہک ئەوہی داتنا ﴿عَلٰی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ لہ سہر ئەوانہی پیش ئیمہ (ئوممہ تانی پیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی
پەرورہ دگارمان ﴿وَلَا تُحْمِلْنَا﴾ بہ لای وامن بہ سہردا مہدہ ﴿مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِہٖ﴾ کہ بۆمان ہلہ نہ گیریت
﴿وَاَعْفُ عَنَّا﴾ و ہ گوناہہ کانمان بسرہ وہ ﴿وَاَعْفِرْ لَنَا﴾ و ہ لیمان خوْشہ ﴿وَاَرْحَمْنَا﴾ و ہ میہر بانیمان
لہ گہلدا بکہ ﴿اَنْتَ مَوْلَانَا﴾ تو ی یاریدہدہر و پشتیوانمان ﴿فَاَنْصُرْنَا﴾ کہواتہ سہرمان بخہ ﴿عَلٰی
الْقَوْمِ﴾ بہ سہر گہلی ﴿الْکٰفِرِیْنَ﴾ بی بروایاندا ﴿لِلّٰهِ﴾

سورة آل عمران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ
 قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى
 عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
 فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٧﴾ هُوَ
 الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
 الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ
 مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ
 إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ
 رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾ رَبَّنَا
 إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٠﴾

سوره‌تی ﴿الْعَمْرَقَاتُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ ته‌نہا خوا مانا کہی ده‌زانیٔ به (ئلیف، لام، میم) ده‌خوئرتیٔ ته‌وه بو مانا کہی سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکہ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوائه و خوائیہ به کہ هیچ په‌ستروائیکی راست نیہ جگہ له‌ئو ﴿الْحَى الْقَيُّومُ﴾ زیندووہ و هه‌میشہ راگری بونه‌وه‌ره. ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردووہ تیه خواروه بوت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به‌راست دانهری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه‌موو ئو (کتیب) انه به له‌پیشیدا بیون ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه‌تہ‌ورات و ئینجیلی ناردہ خواروه ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش قورئاندا ﴿هُدًى لِلنَّاسِ﴾ به‌رینمونی خه‌لکی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ وه‌ناردی به‌خواروه ﴿الْفُرْقَانَ﴾ فورقان (واته: جیا که‌روه‌ی راست و ناراست - مه‌به‌ست بی‌ی قورئانه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی که بی‌ی پروابوون ﴿يَايَأْتِ اللَّهُ﴾ به‌ثایه‌ت و به‌لگه‌کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بویان هه‌به (له‌قیامت دا) سزای سه‌خت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه‌خوا بالا ده‌ست و به‌توانایه ﴿دُرِّتِقَارٌ﴾ خاوه‌نی توله‌و سزایه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به‌راستی خوا هیچ شتیکی لی وون نایت. ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌نه له‌ئاسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوائیہ زاتیکه ﴿يَصَوِّرُكُمْ﴾ شیوه‌تان ئه‌کیشی ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ له‌مندالده‌نه‌کاندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌ستروائیکی به‌هه‌ق و راست نیه ته‌نہا ئه‌و نه‌بیٔ ﴿أَعْرَبَ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالا ده‌ستی کار به‌جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوائیہ ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردووہ تی به‌خواروه بوت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿مِنْهُ ءَايَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ﴾ هه‌ندیکی له‌ثایه‌ته‌کانی (مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشنن ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ ئه‌و ثایه‌تانه‌بنه‌ره‌تی قورئانن ﴿وَأُخْرٌ مُّشْتَبِهَاتٌ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (ثایه‌تانیکن که مه‌به‌سته‌کانیان) رۆشن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ ئه‌مجا ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ که له‌دلیندا ﴿زَيْغٌ﴾ لادان و چه‌وتی هه‌به ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ دوی ئه‌و ثایه‌تانه‌ده‌که‌ون ﴿مَا تَشَاءُ مِنْهُ﴾ که له‌قورئاندا موته‌شابهن (هاوشیون، واتا‌کانی روشن نین) ﴿أَبْغَاءَ النَّفْسِ﴾ بو تیکدانی بیروباوه‌ری موسولمانان ﴿وَأَبْغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ وه‌بو رافه‌کردنی به‌ئاره‌زووی ناپاکی خویمان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ﴾ له‌حاله‌تیکدا که‌س رافه‌کردنی نازانیٔ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ ته‌نیا خاوه‌نه‌بیٔ ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ له‌گه‌ل زانیان و ئه‌وانه‌ی دامه‌زراوان له‌زانیٔ علمی شه‌رعیدا ﴿يَقُولُونَ﴾ ئه‌لین ﴿ءَأَمْثَابُهُ﴾ ئیمه‌پروامان هیناوه (به‌متسابه) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ هه‌مووی له‌په‌روردگارمانه‌وه‌ن ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ بیر له‌قورئان ناکه‌نوه ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ته‌نیا خاوه‌نانی ژیری و بیر وه‌وش نه‌بیٔ ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌لین ئه‌ی په‌روردگارمان ﴿لَا تُرِغْ﴾ لای مه‌ده (له‌ری‌ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دل‌ه‌کانمان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دوی ئه‌وی که رینمونیٔ کردین ﴿وَهَبْ لَنَا﴾ وه‌پیمان به‌خشه ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له‌لای خؤنوه ﴿رَحْمَةً﴾ به‌زه‌یی یه‌ک (میهره‌بانیه‌ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به‌راستی هه‌ر توی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به‌خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روردگارمان ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کو که‌روه‌ی خه‌لکیت ﴿لِيَوْمٍ﴾ بو رۆزیک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به‌لینی خوی ناشکیٔت و ده‌بیانه‌سه‌ر ﴿

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَابٍ ءِالٍ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾
 قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَىٰ
 الْعَيْنَ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ
 مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
 وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَمِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ
 مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَآبِ ﴿١٤﴾ * قُلْ
 أَوْبَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
 مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نهوانی بین بروا بوون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ هەر گیز کەلک و سوودیان بی ناگهینیت ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه مالیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ له (سزای) خوا بههیچ شیوهیهک ﴿وَأَوْلَادِكَ هُمْ﴾ وه ئا ئهوانه ﴿وَقَوْلُ النَّارِ﴾ سووته مهنی دۆزهخن ﴿كِدَابِ الْعِزَّةِ﴾ (داب و باوی ئەم بئ بروایانه) وهك داب ونه ریتی دهست و پئوهنده کانی فیرعهونه ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قِبَالِهِمْ﴾ و نهوانی له پئیش نهواندا بوون وایه ﴿كَذُوبًا بَيِّنَاتًا﴾ که نیشانه کانی ئیمهیان به دروزانی ﴿فَأَعَدَّ اللَّهُ﴾ ئەمجا خواش گرتنی ﴿يَذُوبُهُمْ﴾ به هوی تاوانه کانیانه وه ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه خوا تو لهی سهخته ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِينَ﴾ بهوانی ﴿كَفَرُوا﴾ که بئ بروان ﴿سَعَّالُونَ﴾ له مهولا نه شکین و ژیر ده کهون ﴿وَتَحْشُرُونَ﴾ وه کۆده کرینه وه ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ به رهو دۆزهخ ﴿وَبئسَ ألمهَاد﴾ که ناخوشتربین شوینه ﴿فَذَكَاتُ لَكُمْ آيَةٌ﴾ بیگومان نیشانهیه کی گرنگ پرویدا بو ئیوه (ئهی موسولمانینه یان ئهی کافره کان) ﴿فِي فَعْتَيْنِ التَّتَمَّتَا﴾ لهو دوو دهستهی (که له جهنگی به دردا) دایان بهیه کدا ﴿فِتْنَةً﴾ دهستهیه کیان ﴿تَقْتُلُ﴾ ده جهنگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پئی خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ﴾ وه ئه وهی تریان بئ بروا بوون ﴿يَرَوْنَهُمْ مَشَاهِيرَهُمْ﴾ موسولمانه کانیان ئه دبی به دوو ئه وهندهی خو یان ﴿رَأَى الْعَيْنُ﴾ به بینینی چاو ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ وه خوا پشت گیری ده کات ﴿بِصَّرَدِهِ﴾ به یارمه تی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو ههر کهس بیهویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی لهم یارمه تیدانه دا ﴿لَعِبْرَةً﴾ په ند وئاموزگاری هیه ﴿لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بو کهسانی خاوهن ژیری و بیروهوش ﴿ذُرِّيَّةٍ﴾ جوان کراوه و پرازینرا وه ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو خه لکی ﴿حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ خو شی وئاره زوه کانی نه فس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له ئافره تان ﴿وَالْبَنِينَ﴾ و کور و کالی زور ﴿وَالْقَنْطَرِ الْمَقْنَطَرَةَ﴾ و دارایی زوری که له که کراو ﴿مِنَ الذَّهَبِ﴾ له ئالتون و ژیر ﴿وَالْفِضَّةِ﴾ و زیو ﴿وَالْحَيْلِ﴾ و نه سپ و ماینانی ﴿الْمُسَوَّمَةَ﴾ نیشانه دار (به سستی ناوچه وان و ههر چوار بهلی) ﴿وَالْأَنْعَمِ﴾ ههروه ها ئا زه ل و چواربئی ﴿وَالْحَرْثِ﴾ و کشتو کال ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمانه ﴿مَنْعٌ﴾ به هره و (کهل و بهل) ی ﴿الْحَيَّةِ﴾ زینده گانی (ژیان) ی ﴿الدُّنْيَا﴾ دویان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وه لای خوا هیه ﴿حَسَنُ الْمَقَابِ﴾ خوشتربین جیگا و باشه پروژ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَوُنِّتُكُمْ﴾ خه بهرتان بده من ﴿يَخْتَرُ مِنْ ذَٰلِكُمْ﴾ به باشتر له مانه تان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو نهوانی که پارزیان کرد و له خودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای پهروه ردگاریان چهنده به هشتیک هیه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ که به ژیر یاندا ده روات ﴿الْأَنْهَارُ﴾ رووباره کان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه بی و هه تا هه تایی تیدا ده میننه وه ﴿وَأَرْوَحٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وه (بویان هیه) ژنانی پاکیزه ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه په زامهندی له خواوه ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا بینایه به بنده کان ﴿۱۵﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَاتِنِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
 بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 عِنْدَ اللَّهِ الْأِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ
 فَقُلْ أَسَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِّي فَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَمْتُ فَإِنْ أَسَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
 النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۗ
 وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ
 لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكَ مَن
 تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن
 تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ
 تُقَةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

﴿أَزْتَر﴾ نایا ورد نابتہوہ ﴿إِلَ الَّذِينَ﴾ لهوانہی ﴿أَتُوا﴾ بیان دراوہ ﴿نَصِيًّا﴾ بهشیک ﴿مَنْ﴾
 ﴿الْكِتَابِ﴾ له تہورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ دہ کریں ﴿إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ بؤ لای کتیبی خوا (تہورات)
 ﴿يَحْكُمُ﴾ بؤ تہوی ہر باربدات ﴿بِيَهُمْ﴾ له نیواناندا ﴿فَرِيْقٍ مِنْهُمْ﴾ له پاشان دہستہ ہک
 لهوان پشت ہلدہ کن ﴿وَهُمْ مُعْضُوتٌ﴾ له حالیکدا تہوان روو وەر گیرن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 تہمہ بہہوی تہوہویہ کہ بیگومان تہوان ﴿قَالُوا﴾ دہیان ووت: ﴿لَنْ نَمَسَّكَ﴾ ہەر گیز ہر له شمان
 ناکہ ویت ﴿النَّارُ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ تہنہا چہند رۆژیکی ژمیرا و کہم نہیت
 ﴿وَعَرَّهْمُ﴾ وہ خہلہ تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینہ کہیاندا ﴿مَا كَانُوا يَفْقَرُونَ﴾ تہو
 درویانہی کہ ہلیان دہ بہست ﴿نَكَيْفَ﴾ تہمجا دہبی حالیان چؤن بیت ﴿إِذَا جَمَعْتَهُمْ﴾ تہو
 کاتہی کہ کؤیان دہ کہینہوہ ﴿لِيَوْمٍ﴾ له رۆژیکدا ﴿لَارْتَبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانی یہ ﴿وَوُفِيَتْ﴾
 و پاداشتی تہوای دہدریتہوہ ﴿كُلِّ نَفْسٍ﴾ ہہموو کہسیک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ تہوہی کردیہتی ﴿وَهُمْ﴾
 لا یظلموت ﴿وہ تہوان ہیچ ستہمیکیان لی ناکریت ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی تہی خواہی ﴿مَلِكُ الْمَلِكِ﴾
 خاوہن دہسہلات ﴿تُوْفِيَ الْمَلِكُ﴾ دہسہلات دہدہیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ بہ ہەر کہسیک کہ بتہویت
 ﴿وَتَنْزِعُ الْمَلِكُ﴾ وہ دہسہلات تہسینتہوہ ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ له ہەر کہسیک کہ بتہویت ﴿وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ﴾
 وہ ہر ریزی دہ کہیت تہوہی بتہویت ﴿وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾ وہ بی ریزی دہ کہیت تہوہی بتہویت ﴿بِيَدِكَ﴾
 تہنہا بہدہستی تویہ ﴿الْحَيْرِ﴾ ہہموو چاکہیہک ﴿إِنَّكَ﴾ بہراستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ بہسہر ہہموو
 شتیکیدا ﴿قَدِيرٌ﴾ بہ توانیت ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شہو دہ کہیت بہناو رۆژدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 ایل ﴿وہ رۆژ دہ کہیت بہناو شہودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وہ زیندو دہردینی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتِ﴾ وہ مردو دہردینی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندو و ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وہ رۆزی دہدہیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾
 بہ ہەر کہسی کہ بتہویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بہبی حساب و بی شومار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی پرواداران بی باوہران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ بہ دوستی خویان ﴿مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی پرواداران
 ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ ذَلِكَ﴾ وہ ہەر کہسیک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ تیرتہ پەیوہستی له گہل خوادا
 نامیتی ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا مِنْهُمْ قَوْلًا﴾ مہ گہر بؤ خویاراستنتان بیت لی یان (بہشیوہیہک کہ بہ دہم بیلین
 و بہدل باوہرتان بیی نہیت) ﴿وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ وہ خوا دہتان ترسیتت له سزای خوی
 ﴿وَالَى اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وہ ہەر بؤ لای خواہی گہرانہوہ ﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی:
 ﴿إِنْ تُحِبُّوا﴾ تہ گہر بیشارنہوہ ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ تہوہی له دلتانداہیہ ﴿أَوْبُدُوهُ﴾ یان ناشکرای
 بکن ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خواہی دہزانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وہ دہیزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تہوہی له ئاسمانہ کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہوہی لہزہوی دایہ ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وہ خوا بہسہر ہہموو شتیکیدا ﴿قَدِيرٌ﴾ بہ
 توانیہ ﴿۱۵﴾

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحَضَّرًا وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ
نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾ * إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرٰهِيمَ
وآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذَرِيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِلِكْفِ
وَذَرِيَّتِهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَارِزِ قَا قَالِ يٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هٰذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾



﴿يَوْمَ تَجُذَّ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لهو پرژهی هه موو که سیک نه بینیت ﴿مَا عَمِلْتُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هه کاریکی باشی کردینت ﴿مُحَضَّرًا﴾ ناماده به ﴿وَمَا عَمِلْتُمْ مِنْ سُوءٍ﴾ وه هه کاریکی خرابی کردینت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ رُءُوسَ بَعِيزٍ﴾ ئاوات ده خوازیت که له نیوان ئهو و کاره خرابه که بیدا ﴿أَمَدًا بَعِيدًا﴾ ماوه به کی زور دوور بیوایه ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان ترسینن ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزای خوئی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به به نده کانی خوئی ﴿قُلْ﴾ ئهی موحه مه مد ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوئش ده ویت ﴿فَأَتَّبِعُونِي﴾ که واته دوای من بکه ون ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوهی خوئش بویت ﴿وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گونا نه کانتان خوئش بییت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ﴾ وه خوا لیخوئشبووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میهره بانه ﴿قُلْ﴾: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فهرمانه بردار و گوئیرایه لی خوا و پیغه مبه ر بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجا نه گهر پشت هه لکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئه وه بینگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بی بروایانی خوئش ناویت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ بینگومان خوا هه لی بزار دووه ﴿ءَادَمَ وَنُوحًا﴾ ناده م و نوح ﴿وَأَلَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه خانه واده ی ئیبراهیم ﴿وَأَلَّ عِمْرَانَ﴾ وه خانه واده ی عیمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ره هه موو جیهانیاندا ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نه وه به کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه نندیکیان له هه نندیکیان که وتوونه ته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه ری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانایه ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که زنی عیمران ووتی ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه ردگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بینگومان من نه زرم کرده بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ ئه وه ی که له سکم دایه نازاد کراو بییت (بو خز مه تی خانه ی تو که بیت المقدس) ه ﴿فَقَبِلَ مِنِّي﴾ ده توئش (ئه م نه زرم) لی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به راستی تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه ری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتیک که سکه که ی دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئهی پهروه ردگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به راستی خوا زاناتره ﴿بِمَا وَضَعْتَ﴾ به وه ی که بوویه تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾ کوریش وه ک کچ نی یه (مه به ست له وه یه له و کانه دا کوران ده کران به نه زرم بو خز مه تکر دنی بیت المقدس) ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بینگومان منیش ناوم نامهریه م ﴿وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِيَدِكَ وَذُرِّيَّתَهَا﴾ وه من خوئی و نه وه ی ئه پاریزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهیتانی ده ر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ ئه مجا پهروه ردگاری مهریه می وه رگرت ﴿يَقْبُولُ حَسَنًا﴾ به وه رگرتنیکی جوان ﴿وَأَلْبَسَهَا﴾ وه روواندی (پهروه ده ی کرد) ﴿بِجَانِحَسَنًا﴾ به روواندنیکی (پهروه ده یه کی) جوان ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه که ریا ده سته به ری کرد (ئه رکی زینانی گرت هه سستق و خودا کردی به ماموستای مهریه م) ﴿كَلَّمَاحَلَّ عَلَيْنَا نِزْلًا مُخْرَجًا﴾ هه ر کات زه که ریا پرؤشتایه بو لای مهریه م له شوئینی خوا په رسته که بیدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خوارده مهنی ورزق و پرؤزی له لادیه بینی ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی: ﴿يَمْرُؤٌ﴾ ئهی مهریه م ﴿أَنَّىٰ لَكَ هَذَا﴾ ئه مه مت له کوئی بو وه؟ ﴿قَالَتْ﴾ (مهریه م) ووتی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له لایه ن خوا وه یه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرِزُقُ﴾ به راستی خوارؤزی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هه ر که سیک که بیه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿۳۷﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ وَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَأِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۗ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً
قَالَ آيَاتُكَ أَلا تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلاَّ رَمَزًا وَآذَكَرَ
رَبِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالَتِ
الْمَلَأِكَةُ يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرَيْمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي
وَأُرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَقْلَمُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ
يَمْرَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى
ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

﴿هُنَالِكَ﴾ نالہ و کاتہدا ﴿دَعَا﴾ پاراپہوہ ﴿رَكَرِبًا رَبَّهُ﴾ زہ کہریا لہ پەرورہ دگاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ ئەی پەرورہ دگارم ﴿هَبْ لِي﴾ پیم بہخشہ ﴿مِن لَّدُنكَ﴾ لہ لایہنی خوتہوہ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورپکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بہراستی تو بیسہری بارانہوہیت ﴿فَنَادَاهُ الْمَلَكُ﴾
 جافریشتہ بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ لہ کاتیکدا کہ زہ کہریا لہ میحرابہ کہدا وہستابوو
 نویژری دہ کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بہراستی خوا مزڈدہت دہداتی ﴿بِخَيْرٍ﴾ بہ (کورپک ناوی) یہ حیاہ
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ کہ برواہینہرہ ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ بہ عیسای ووتہی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ وپنشہواہہ ﴿وَحَصُورًا﴾ وہ
 جلہوگری نہفسی خوتہتی ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہ کیکہ لہ پیغہمہرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زہ کہریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئەی پەرورہ دگارم ﴿أَنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ﴾ من چوں کورم دہبیت ﴿وَقَدْ بَلَغَى
 الْكِبَرَ﴾ لہ حالیکدا بہراستی پیری یہخہ گبیرم بووہ ﴿وَأَمْرًا نَّعَاقِرٌ﴾ وہ ژنہ کہشم نہزوکہ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خواواہہ ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 دہیکات ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً﴾ ئەی پەرورہ دگارم نیشانہیہ کم بو دابنی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فہرمووی: ﴿ءآيَاتِكَ﴾ نیشانہ کت ئەوہیہ ﴿أَلَا تُكَذِّبُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ کہ
 ناتوانیت قسہ لہ گہن خہ لکیدابکیت سنی رورژ ﴿إِلَّا رَمَزًا﴾ مہ گہر بہ نامازہ (ہینما) نہبیت ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ
 كَثِيرًا﴾ وہ زور یادی پەرورہ دگارت بکہ ﴿وَسَبِّحْ﴾ و تہ سببھاتی خوا بکہ ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ بہ ئیواران
 ﴿وَالْإِبْكَرِ﴾ وہ بیانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی ئەوہ بکہ) کاتیک کہ فریشتہ (جبیریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُاْ﴾ ئەی مہرہم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿أَصْطَفَاكَ﴾ توی ہہ لہبژارد ﴿وَوَهَّابُكَ﴾
 و پاکی کردیتہوہ (لہ ہہموو خووپرہ وشتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفَاكَ﴾ وہ ہہلی بژاردوی ﴿عَلَى
 سِنَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ بہسہر ہہموو ژنانی جیہاندا ﴿يَمْرُؤُاْ أَقْتَى لِرَبِّكَ﴾ ئەی مہرہم فہرمانبہرداری
 پەرورہ دگارت بکہ ﴿وَأَسْجُدِي وَأَرْكَبِي﴾ وہ سوژدہو کړنوش بہرہ ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ لہ گہن ئەوانہی کہ
 سوژدہو کړنوش دہبن ﴿ذَلِكَ مِّنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەوہی ووترا لہ ہہوالہ پەنہانہ کانن ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾
 بہ وہ چی بویت دہنیرین (ئەی موحممہ ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تۆ لہ لای ئەوان نہبویت
 ﴿إِذْ يُفُونَ أَقْلَامُهُمْ﴾ کاتیک کہ قہلہمہ کانیان ہاویشت ﴿أَيُّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرِيَمَ﴾ دہستہ بہریتی
 و سہر بہرشتی و بہخو کردنی مہرہ میان بہرہ کہوینت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تۆ لہ لایان نہبویت
 ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کہ دہمہ قالییان دہ کرد (لہم رووہوہ) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک کہ فریشتہ کہ ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُاْ﴾ ئەی مہرہم ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ﴾ بیگومان خوا مزڈدہت دہداتی ﴿بِكَلِمَةٍ وَهَّابَةٍ﴾ بہ ووتہیک لہوہوہ
 ﴿أَسْمَهُ الْمَسِيحِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مہسیح (عیسا) ی کوری مہرہمہ ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
 بہرینزو پایہ بہرہزہ لہ ہہردوو جیہاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وہ لہ نزیکانی خودایہ ﴿﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
 قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ ذَلِكَ
 اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ
 ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
 ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
 رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
 فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ
 فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
 وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحْلَلْ لَكُمْ
 بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ * فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمْ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾



﴿وَيُكِيدُ النَّاسَ﴾ وہ قسہ دہ کات له گہل خہ لکیدا ﴿فِي الْمَهْدِ﴾ له بیتشکہ داو ﴿وَكَهَذَا﴾ له (کاتی) گہ ورہی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ له پیاو چا کانشہ ﴿قَالَ﴾ مہرہم ووتی: ﴿رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ﴾ ئہی بہرہر دگارم من چوئن مندالم دہ بیت ﴿وَلَمْ يَمَسَّ يَدَايَهُ﴾ له کاتیکدا کہ پیاو نہ ہاتو تہ لام (لیم نہ کہ وتوہ)؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فہر مووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ﴾ وایہ (کہ ئہ لیت) خوا چی بویت دروستی دہ کات ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ کاتیک کہ بریاری شتیکی دا ﴿فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ ہہر ئہ و ہندہی دہ ویت پی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہہ، ئیر دہ بیت ﴿وَيَعْلَمُ الْكَيْبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ خوا فیری کتب و دانایی و تہورات و ئنجیلی دہ کات ﴿وَرَسُولًا﴾ وہ پیغہ مہر (دہ نیرت) ﴿إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بو بہ نو ئیسرائیل (نہوہ کانی بہ عقوب) ﴿أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ﴾ (پی بان دہ لیت) بہ راستی من نیشانہ بہ کم بو ہیناون ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ له بہرہر دگار تانہوہ ﴿أَنِّي آخِذٌ لَّكُمْ﴾ کہ من بو تان دروست دہ کہم ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له قور ﴿كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ﴾ (شتیک) له وینہی بالندہ ﴿فَأَنفُخُ فِيهِ﴾ ئہ مجا فووی پیادہ کہم ﴿فَيَكُونُ طَيْرًا﴾ یہ کسہر دہ بیت بہ بالندہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَأَبْرِي﴾ وہ چاکی ئہ کہ مہوہ ﴿الْأَكْمَةَ﴾ کویری زکماک ﴿وَالْأَبْرَصَ﴾ و بہ لہک ﴿وَأَحْيِ الْمَوْتَى﴾ وہ مردوانیش زیندو دہ کہ مہوہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَأُنشِئُكُمْ﴾ وہ خہ بہرتان دہ دہ می (لہ خواوہ) ﴿بِمَآ تَأْكُونُ﴾ چی ئہ خوئن ﴿وَمَا تَدْخُرُونَ﴾ چی بہ زہ خیرہ ہلئہ گرن ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له مالہ کانتاندا ﴿إِنِّي فِي ذَٰلِكَ﴾ بہ راستی ہہ بہ لہم مو عجیزانہ دا ﴿آيَاتٍ لَّكُمْ﴾ بہ لگہ و نیشانہی بہ ہیز بو ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہرہتی من) ﴿إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ پروادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وہ (من ہاتووم) بہ پرواہینہر ﴿لِمَآ بَيَّنَّتْ يَدَايَ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ بہو تہوراتہی کہ لہ بہر دہ ستمداہیہ ﴿وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي﴾ وہ ہاتووم بو ئہوہی حہ لال بکہم ہیتدی لہو شتانہی ﴿حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ کہ قہدہ غہ کراوہ لیتان ﴿وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ وہ بہ لگہم بو ہیناون لہ لای بہرہر دگار تانہوہ ﴿فَأَقْضُوا لِلَّهِ﴾ کہواتہ بترسن لہ (بی فہرمانی) خوا ﴿وَأَطِيعُوا﴾ وہ فہرمانہر داریم بکہن ﴿إِنَ اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بہ راستی خوا بہرہر دگاری من و ئیوہ بہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ دہی بیہرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾ ئا ئہ مہ بہ رینگای راست ﴿فَلَمَّا أَحْسَسَ عَيْسَىٰ﴾ ئہ مجا کاتیک کہ عیسا ہستی کرد ﴿مِنْهُمُ الْكُفْرَ﴾ بہ بی بروایی گہ لہ کہی ﴿قَالَ مَن نَّصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی: کی لہ گہ ل مندایار مہتی دہری دینی خواہیہ ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ شاگردہ کانی (حہوارییہ کانی) ووتیان ﴿نَحْنُ نَصَارُ اللَّهُ﴾ ئیمہ یار مہتی دہری دینی خواہین ﴿ءَامَنَّا بِاللَّهِ﴾ بروامان بہ خوا ہیتاوہ ﴿وَأَشْهَدُ﴾ و تو ئہی عیسا شاہید بہ ﴿بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ کہ ئیمہ گو تپراہل و ملکہہ چی ئہوین ﴿۵۶﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكْرًا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ
﴿٥٧﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ وَرَافِعُكَ إِلَى وَمُطَهَّرَكَ
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَاعَذِّبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِن نَّاصِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيُوفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ
عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦١﴾ إِنَّ مَثَلَ
عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٢﴾ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ
﴿٦٣﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٤﴾

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئہی پەروردگار مان ئیمہ باوہرمان هینا ﴿بِمَا أَنْزَلْتَ﴾ بہوی کہ ناردو تہ تہ خواریہ وہ
 ﴿وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ﴾ وہ پیرہوی پیغمبہری تۆمان کرد ﴿فَأَكْتُتَبَ﴾ دەی خواہی ناومان بنو سہ
 (بمانئ میزہ) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ دہفتہری بر وادارانی (یہ کتابہرست) دا ﴿وَمَكْرُؤًا﴾ (جوولہ کہ کان)
 پیلانیان گیرا (بو کوشتنی عیسا) ﴿وَمَكْرُؤًا لِّلَّهِ﴾ خواش لہ بہرانبہردا پیلانی لی گیران ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ
 الْمَكْرِينِ﴾ وہ خواش چاکترین پیلان گیرہ (لہ بہرانبہر پیلان گیراندا بو پو وچہ لکر دنہوی
 فر ویتلہ کانیان) ﴿إِنِّي إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعَيِّسُ﴾ (بہیتنہر وہ یادت) کاتی خوا فہرموی ئہی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَفِّكَ وَرَأَيْتُكَ إِلَىٰ﴾ من تو دہ بہ مہوہ و بہرزت دہ کہ مہوہ بو لای خوُم ﴿وَمَطَّهْتُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وہ باک کہرہوی تۆم لہ (ہاودہمی) ئہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿وَجَاعَلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وہ بہرہوانی
 (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہ مہوہ ﴿فَوَقَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہسہر بی بر وایاندا ﴿إِنِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تا رۆزی
 دواہی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ پاشان گہرانہ و تان بو لای منہ ﴿فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ﴾ ئہمجا بریار دہدم لہ
 نیواناندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شانہی کہ تیا یاندا جیاوازو نا کوکن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا ئہوانہی بی بر وایوون ﴿فَأَعَذَّبْنَاهُمْ﴾ سزایان دہدم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بہسزای سہخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو رۆزی دوایشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ ئہ و ئہوانہ ہیچ یار مہ تیدہر نکیان نی بہ ﴿
 وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ لام ئہوانہی کہ بر وایان هینا وہ ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہ وہ باشہ کانیان
 کردوہ ﴿فِيؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ﴾ ئہوہ خوا بہ تہ وای پادا شتابان دہداتہ وہ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگو مان
 خواستہ مکارانی خوش ناویت ﴿ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ﴾ ئہم بہسہر ہاتانہی کہ ئہیان خوئینہ وہ
 بہسہر تدا (ئہی مو حہ مہد) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ لہ نایہت وہ لگہ و نیشانہ کان ﴿وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ﴾
 و قورنانی پر لہ حکمہ تن ﴿إِنِّي مِثْلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بہراستی وینہی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمِثْلِ آدَمَ﴾ و ہک وینہی ئادہم وایہ ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ کہ دروستی کرد لہ گل ﴿قَالَ لَهُ﴾ لہ
 پاشان پی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہہ، ئہویش بوو (بہ مروف) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ قسہی راست ئہوہیہ
 کہ لہ خواوہ بہ تو گہیشٹ ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ کہوات لہ گو مانداران مہ بہ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 ئہمجا ہہر کہ سیک دہمہ قالنی لہ گہل کردیت (لہ بارہی عیساوہ) ﴿مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواہی
 ئہو زانینہی کہ (بہوہ حی) بوت ہات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَتُوسِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ توش بیسان بلنی و ہرن ﴿نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ﴾
 با بانگی کورہ کانمان و کورہ کانتان بکہین ﴿وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾ وہ (بانگی) ژنہ کانمان و ژنہ کانتان
 بکہین ﴿وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ وہ (بانگی) خو مان و خو تان بکہین ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾ لہ پاشاندا (ہہمو مان)
 لہ خواہی پارینہ وہ ﴿فَتَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ ئہمجا نہ فرہ تی خوا بکہین ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ لہ وانہ مان کہ
 لہ دروزنان ﴿﴾

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ
 ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ
 بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ
 وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٦٥﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
 تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
 وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾
 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ بیگو مان ہر تہ مہ یہ چیر وک و داستانی راست و دروست ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ﴾ وہ ہیج بہر ستر او یکی بہر راستی نی یہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنہا خوا نہ بنی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ بہر راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تہنہا خوی بالادہستی کار دروستہ ﴿۱۶﴾ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گہر ہشتیان ہل کرد۔ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ تہوہ بہر راستی خوا ناگادارہ ﴿يَا مُفْسِدِينَ﴾ بہر کردہوی بہر دکاران (گہندہ لکاران) ﴿۱۷﴾ ﴿قُلْ﴾ تہی مو حہ مہد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلسی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خاوہن نامہ کان ﴿تَعَالَوْا﴾ و ہرن ﴿إِلَى كَلِمَةٍ﴾ بؤ لای ووتہ یہ کی ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یہ کسان) ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾ لہ نیوان ئیمہ و ئیوہدا ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ جگہ لہ خوا نہ بہرستین ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ وہ ہیج شتیک نہ کہین بہ ہاوبہشی ﴿وَلَا يَتَّخِذَ عِضُدًا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ ہیندیکمان ہیندیکمان بہر ہرہر دگار دانہنیں ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گہر ہشتیان ہل کرد ﴿فَقُولُوا﴾ ئیوہش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ئیوہ شاہید بن کہہ ئیمہ فرمانبہر دار و گوئیہل و ملکہچی خوداین ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خاوہن نامہ کان ﴿لِمَ تَخَاجُونِ فِي بَاطِنِهِمْ﴾ بؤچی دہمہ قالی دہ کہن دہر بارہی ئیہراہیم ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہورات و ئینجیل نہنیرا و نہتہ خواروہ ﴿إِلَّا مِنْ عِندِنَا﴾ لہ دوا ی ئیہراہیم نہ بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی بؤتی ناگہن؟ ﴿۱۸﴾ ﴿هَذَا نَسْرُ﴾ ناگادار بن ئیوہ ﴿هُؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ﴾ تہوانہن کہ دہمہ قالیٹان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ لہوہی کہ شتیکتان لیدہزانی ﴿فَلِمَ تَخَاجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ تہی بؤ دہمہ قالی دہ کہن لہ شتیکدا کہ ہیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خوا دہیزانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ ئیوہ نازانن ﴿۱۹﴾ ﴿مَا كَانَ لِإِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا﴾ ئیہراہیم نہ جوولہ کہہ بوہو ﴿وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ نہ گاوور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ بہلکو پاک و خوا بہرست و گوئیہل و ملکہج بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہاوبہش بہیدا کہران نہ بوو ﴿۲۰﴾ ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ بیگو مان نزیکترین کہس لہ ئیہراہیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ تہوانہن کہ وہختی خوی بہرہویان کرد ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ وہ تہم پیغہمبہرہو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہی کہہ بر وایان ہیناوہ ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ خوا دوستی بر وادارانہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَدَّتْ﴾ حہزبان دہ کرد ﴿طَائِفَةٌ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ دہستہ یہ کہ لہ خاوہن نامہ کان ﴿لَوْ يُضْلُونَكُمْ﴾ کہہ گو مپراتان بکہن ﴿وَمَا يُضْلُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہس گو مپرا نا کہن ﴿إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لآم ہہستی پی نا کہن (تی ناگہن) ﴿۲۲﴾ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خاوہن نامہ کان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ بؤ بی بر وادہبن ﴿يَا بَيْتَ اللَّهِ﴾ بہ ئایہ تہ کانی خوا ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہہ شایہتی دہدہن (لہ سہر راستی تہوان) ﴿۲۳﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا
بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا ءَأْخِرَهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتُومِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ
الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ * وَمَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ مَنِ ان تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ
يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ ان تَأْمَنَهُ بِيَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
الْأُمِّيَّةِ مِنْ سَبِيلٍ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَأَخْلَقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ
إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾



﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خواہن نامہ کان ﴿لِرَتَابِ سُنِّ الْحَقِّ بِالْبَطْلِ﴾ بؤ پو شاکى درؤ ئہ کہن بہ بہر راستی
 دا ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ و ہر راستہ کہ دہ شارنہ وہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لہ کاتیکدا خو شتان ئہ مہ دہ زانن ﴿وَإِذْ
 وَقَّاتِ طَافِقَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ دہستہ بیک لہ خواہن نامہ کان ووتیان (بہ ہہندیکیان) ﴿ءَامِنُوا
 بِالَّذِي﴾ بروایتن بہ و قورثانہ ﴿أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کہ نیرا و تہ خوارہ وہ بؤ ئہ وانہی کہ پروایان ہینا وہ
 ﴿وَجَهَّ النَّهَارِ﴾ سہرلہ بہ یانیان (بہ فیل) ﴿وَأَكْفُرُوا ءِخْرَةً﴾ و ہ بئ بروا ببنہ وہ دہ مہ و ئیوارہ ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ بہ لکو ئہ وانیش بہ شیمان ببنہ وہ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوہرتان نہ بیت ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مہ گہر بہ کہ سیک کہ دواى دینی ئیوہ کہ و تبت ﴿فَلِإِنَّ الْهَدَى﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿بَلَى﴾ بہ راستی
 رینمونی ﴿هُدَى اللَّهِ﴾ ہہر رینمونی خواہی ﴿أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ﴾ (ئہی خواہن نامہ کان ئیوہ
 بیتان گرانہ) کہ بدری بہ یہ کیکی تر وینہی ئہ و دینہی کہ بہ ئیوہ دراوہ ﴿أَوْ يُحَاجُّوكُمْ﴾ یا دہ مہ قالیبان
 لہ گہل بکن (بورتان بدن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای بہر و رد گارتان ﴿قُلْ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿بَلَى﴾
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بہ راستی ئہ و بہرہ بہ (واتہ پیغہ مہرہ ایہ تی) بہ دہستی خواہی ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
 دہیدات بہ ہہر کہ سیک کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾ و ہ خوا خواہنی بہ خششی زور و زانایہ ﴿وَلَا
 يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ ئہ و (خواہی) رہ حمہت و میہرہ بانی خو ی تابت دہ کات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بؤ ہہر کہ سیک
 بیہ ویت (شیاوی بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ہ خوا خواہنی بہ خشش و بہرہ ی گہورہ بہ
 ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ لہ ناو خواہن نامہ کانی ہی واہیہ ﴿مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقِنطَارٍ﴾ ئہ گہر خہ زنہ بیک
 بہ سپارده لای دابنتی ﴿يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ دہ تاتہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ و ہ ہی واشیان تیاہ ﴿إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ﴾
 ئہ گہر دینار یکی لا دابنتی ﴿لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ ناتدانہ وہ ﴿إِلَّا مَا ذَمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مہ گہر بہ سہرہ بہ وہ
 بوہستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہم ناپاکی یہ بہ ہوی ئہ وہ وہ بوو ﴿قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّمِّنْ سَبِيلٌ﴾ گوناہمان ناگات لہ خوار دنی مالی ئہم نہ خویندہ وارانہ (واتہ عہرہ بہ کان) ﴿وَيَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ﴾ و ہ درؤ بہ دہم خواوہ دہ کہن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ و ہ خویمان دہ زانن (کہ درؤ دہ کہن) ﴿وَلَا
 يَلِيَّ﴾ نہ خیر وانی یہ (وہ ک دہ لین) ﴿مَن أَوْفَىٰ بَعْدَهُ﴾ ہہر کہ سیک بہ یمانی خو ی بہ جی بہینت
 ﴿وَأَتَى﴾ و ہ پاریزکاری بکات ولہ خودا بترسنت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئہ وہ بہ راستی خوا
 پاریزکارانی خو ش دہ ویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾ بیگومان ئہ وانہی دہ یفر و شن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 بہ یمانی خوا ﴿وَأَيَّمَنَهُمْ﴾ و سوتندہ کانی خویمان ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بہ نرخیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئہ وانہ
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بئ بہ شن (لہ بہرہ ی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ رورزی دواپی دا ﴿وَلَا يَكْفُرُهُمُ اللَّهُ﴾ و ہ خوا
 قسہ یان لہ گہل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ و ہ تہ ماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی قیامہ تدا
 ﴿وَلَا يُرَكِّبُهُمْ﴾ و لہ گوناہیان خو ش نابت و پاکیان ناکاتہ وہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و ہ بؤ ئہ وان ہ بہ
 سزای بہ ئیش و تازار ﴿﴾

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤُنَ الْأَسِنَّاتِ لَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
 مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ
 تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ
 إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَاءَ آتَيْتُكُمْ
 مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
 مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ وَقَالَ أَقْرَبْتُمْ وَأَخَذْتُمْ
 عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَبْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَغْيَرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيفًا﴾ به راستی له خاوهن نامه كان دهسته كه هه به ﴿يَأْتُونَ أَلْسِنَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ (ناو به ناو نامه كه بیان تینكده دهن و) زمانیان با ئه دهن و ئه پیچنه وه به خویندنه وهی كتیبه كه بیان (تهورات) ﴿لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا تو او بزانت له نامه ی خواجه ﴿وَمَا هُمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (له كاتینكدا) كه ئه وه له نامه ی خوانی به ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه ده لئین ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه وه له خاوه به ﴿وَمَا هُمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له كاتینكدا كه ئه وه له خاوه نی به ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ وه درو به دم خاوه ده كه ن و ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ خوشیان ده زانن (كه درویه) ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ﴾ نابی بو هیج ئاده می به كه ﴿أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ كه خوا نامه و شهریعت و پیغه مبه ریتی دابیتی ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ﴾ پاشان به خه لكی بلیت ﴿كُونُوا عِبَادًا لِي﴾ بین به بهنده ی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ﴾ به لكو (بیان ده لیت) خوا په رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كاتینكدا چونكه ئیوه خه لك فیری نامه كه ی خودا ده كه ن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وه ئیوه خوستان ده یخویننه وه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وه خوا فرمانتان بی نادان ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ﴾ كه فریشته و پیغه مبه ران بكن ﴿أَرْبَابًا﴾ به په رستراوی خوتان ﴿يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ﴾ چون (خودا) فرمانتان بی دعات بی پروان (كافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دواى ئه وهی كه ئیوه بروا دار بوون؟! ﴿وَلَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ (بهینه وه یادیان) كاتینك كه خوا په یمانی وه رگرت له پیغه مبه ران ﴿لَمَّا أَتَيْنَكُمْ﴾ كه هه رچیم دانى ﴿مِنْ كِتَابِ﴾ له نامه و ﴿وَحِكْمَةٍ﴾ حكیمت و (شهریعت) ﴿ثُمَّ جَاءَ كُمْ رَسُولٌ﴾ له پاشان پیغه مبه ران یكتان بو هات ﴿مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ﴾ به بروا هیته ره وه نامه ی كه له لاتانه ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ ده بی بروای بی بهینن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وه یارمه تی بدهن ﴿قَالَ﴾ خوا فرمووی: ﴿إِنِّي أَقْرَبُكُمْ﴾ ئایا دانتان نا بهم په یمانه دا؟ ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي﴾ وه له سه ره ئه وه په یمانی منتان وه رگرت ﴿قَالُوا﴾ پیغه مبه ران ووتیان: ﴿أَقْرَبْنَا﴾ به لی دانتان پیداناو په یمانان به ست ﴿قَالَ فَأَشْهَدُوا﴾ خوا فرمووی كه واته ئیوه به شاهید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وه منیش له گه ل ئیوه ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ به كینكم له شاهیدان ﴿فَمَنْ تَوَلَّى﴾ جا ئه وهی پشتی هه لكر د (لهم په یمانه) ﴿بَعْدَ ذَلِكَ﴾ دواى ئه م دان پیدانانه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ كه واته هه ره ئه وانن ده سته ی دهر چوان له فرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ئایا (بی بروایان) داواى غه بری دینی خوا ده كه ن؟! ﴿وَلَهُ أَسْمَاءٌ مِّنْ فِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ له كاتینكدا كه هه رچی له ئاسمان و زهوی دایه گویر ایه ل وملكه چی خودان ﴿طَوَّعًا﴾ بیانه وی (به ویستی خویمان) ﴿وَكَرِهًا﴾ یانه یانه وی (به ناچاری) ﴿وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ وه هه مو وه هر بو لای ئه وه ده گه رینرنه وه ﴿

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
 وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ
 يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ
 يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
 الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّن نُّقَبِّلَ تَوْبَتَهُمْ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ
 أَفْتَدَىٰ بِهِ ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی مو حہ مہ دے) بلی: ﴿ءَاَمَّا بِاللّٰهِ﴾ تہ مہ پر و امان ہینا و ہ بہ خوا ی گہ ورہ ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا﴾ و ہ بہ و ہ ی نیرا و تہ خوارہ و ہ بو مان ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلٰی اٰنْرٰہِیہ﴾ و ہ بہ و ہ ی کہ نیرا و تہ خوارہ و ہ بو نیرا ہیم ﴿وَاَسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَاِیَعْقُوْبَ وَاَلْاَسْبٰطَ﴾ و تہ سماعیل و تہ سحاق یہ عقوب و کورانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوْتِی﴾ و ہ بہ و ہ ی کہ دراوہ ﴿مُوْسٰی وَاِسْمٰعِیْلَ﴾ بہ موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِیُّوْتَ مِنْ رَّبِّہِمَّ﴾ و ہ پیغہ مبرہ کانی تر لہ پہرہ و دگاریانہ و ہ ﴿لَا فَرْقَ﴾ جیا وازی نا کہین ﴿بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْہُمْ﴾ لہ نیوان ہیچ کامیک لہ م پیغہ مبرانہ ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ و ہ تہ مہ بو خوا ی گہ ورہ گہ ردن کہ چین ﴿وَمَنْ یَّبْتَغِ غَیْرَ الْاِسْلَامِ دِیْنًا﴾ و ہ ہر کہ سینک دوا ی ہر ناینیک بکہ ویت جگہ لہ ناینی تہ سلام ﴿فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْہُ﴾ تہ و ہ لئی و ہر نا گیری ﴿وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ﴾ و ہ تہ و لہ روژی دوا یی دا ﴿مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ لہ زہرہ مہ ندانہ ﴿کَیْفَ یَهْدِی اللّٰهُ قَوْمًا﴾ چو ن خوا رینمونی گہ لیک دہ کات ﴿کَفَرُوْا﴾ بی بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اٰیْمٰنِہِمَّ﴾ دوا ی بر و ا ہینانیا ن ﴿وَشٰہِدُوْا﴾ و ہ شایہ بیان دابن ﴿اِنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ﴾ کہ تہ و پیغہ مبرہ راستہ و (لہ لایہ ن خودا و ہ ہاتوہ) ﴿وَجَا ءَہُمْ الْبَیِّنٰتُ﴾ و ہ نیشانہ ی زوریان بو ہاتبن ﴿وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ و ہ خوا رینمونی گہ لی ستہ مکاران نا کات ﴿اُوْلٰئِکَ جَزَاؤُہُمْ﴾ تہ وانہ سزایان تہ و ہ یہ ﴿اَنَّ عَلَیْہِمَّ لَعْنَةُ اللّٰهِ﴾ کہ لہ سہریانہ نہ فرینی خودا ﴿وَالْمَلٰٓئِکَۃُ﴾ و نہ فرینی فریشتہ کان ﴿وَالنّٰسِ اَجْمَعِیْنَ﴾ و نہ فرینی ہہ موو خہ لکی ﴿خٰلِدِیْنَ فِیْہَا﴾ لہ و (نہ فرینہ) دا دہ میننہ و ہ بہ تیجگاری و ہ ہ میسہ یی ﴿لَا یُخَفَّفُ عَنْہُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک نا کریت ﴿وَلَا ہُمْ یُنظَرُوْنَ﴾ و ہ مؤلہ ت نادرین ﴿اِلَّا الَّذِیْنَ﴾ مہ گہر تہ وانہ ی ﴿تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ﴾ توبہ بیان کردبن دوا ی تہ و ہ ﴿وَاَصْحٰبُوْا﴾ و ہ کردہ و ہ ی چاکیان کردبت ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾ تہ و ہ بینگومان خوالی خوشبو ی میہرہ بانہ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی کہ بن بر و ابو ن ﴿بَعْدَ اٰیْمٰنِہِمَّ﴾ دوا ی بر و ا ہینانیا ن ﴿ثُمَّ اَزْدَادُوْا کُفْرًا﴾ پاشان زیاتر بن باوہر بوون ﴿اِنَّ تَقْبَلَ تَوْبَتُہُمْ﴾ ہر گیز تہ و ہ بیان لی گیرا نا کریت ﴿وَاُوْلٰئِکَ ہُمُ الصّٰلُوْنَ﴾ نا تہ وانہ تہ وانہ کہ گو مپ ابوون ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی بن بر و ابوون ﴿وَمَا تَوَاوُہُمْ کُفْرًا﴾ و ہ بہ بن بروایی مردن ﴿فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِہُمْ﴾ تہ و ہ ہر گیز (فدیہ) لہ ہیچ کامیکیان و ہر نا گیری ﴿مِلَّ الْاَرْضِ ذَہَبًا﴾ با پر بہ ہہ موو زہ ویش زبر بیت ﴿وَلَوْ اَفْتَدٰی بِوہٖ﴾ بیہ خشیت لہ بریتی دا (بو سووک کردنی سزا لہ سہری) ﴿اُوْلٰئِکَ لَہُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ و ہ تہ وانہ سزای بہ نازاریان بو ہ یہ ﴿وَمَا لَہُمْ مِّنْ نّٰصِرِیْنَ﴾ و ہ ہیچ یاریدہ دہر و سہر خہر تکیان نی یہ ﴿﴾



لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٦﴾ * كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي
إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
الْتَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٩٧﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٩﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٠﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ
إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
﴿١٠١﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٢﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ آمَنَ تَبَغُّوهَا عَوْجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ﴾ ئیوه هه‌ر گیز به خیرو چاکه ناگه‌ن (وه ده‌سگیر تان نابیت) ﴿حَتَّى تَفْقَهُوا مِمَّا نُحِبُّ﴾
 تانه‌بیه‌خشن هه‌ندی له‌و دارایی به‌ی که خوش‌ستان ده‌ویت ﴿وَمَا تَفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه‌ر چی بیه‌خشن
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ ئه‌وه بیگومان خودا ناگای لی به (به پی‌ی دل و ده‌رو و ننان پاداش‌تان ده‌دانه‌وه) ﴿يُؤْتِي
 كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلًّا﴾ هه‌موو جو‌ره خوواره‌مه‌نیه‌کان حه‌لال بون ﴿لَبِئْسَ إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی
 به‌عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلَ﴾ بیجگه له‌وه‌ی که به‌عقوب حه‌رامی کرد ﴿عَلَى نَفْسِهِ﴾ له‌سه‌ر خو‌ی
 ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له‌پیش ﴿أَنْ تَنْزَلَ التَّورَةُ﴾ نار دنه خوواره‌وه‌ی ته‌ورات ﴿قُلْ فَأُوْبَا التَّورَةِ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د
 ﷺ) بلی: ده‌ی ته‌ورات به‌ینن ﴿فَاتَّوٰهَآ﴾ و بیخو‌یننه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ی راست ده‌که‌ن
 ﴿فَمَنْ أَفْرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ ئه‌مجا هه‌ر که‌س در بۆ به‌ده‌م خواوه‌هه‌له‌بستنی ﴿مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ له‌پاش
 ئه‌وه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ که‌واته ئه‌وانه خو‌یانن سه‌تمکارن ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د
 ﷺ) بلی: خو‌اراستی فه‌رموو ﴿فَاتَّعَوْا مِلَّةَ إِبْرٰهِيْمَ﴾ که‌وا بوو به‌یره‌وه‌ی ئایینی ئیبراهیم بکه‌ن ﴿حَنِيفًا﴾
 که‌پاکه (به‌ویستی خو‌ی له‌بیرو باوه‌رو کرداری هه‌له‌لای داوه بۆ بیرو باوه‌رو کرداری راست)
 ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه هیه‌چ کاتیک له‌هاوبه‌ش بریار ده‌ران نه‌بووه ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ﴾ به‌راستی به‌که‌م
 مَالِكٍ ﴿وَضَعَّ لِلنَّاسِ﴾ دانراوه بۆ (خواپه‌رستی) خه‌لکی ﴿الَّذِي بَكَتْ﴾ ئه‌و ماله‌یه‌که له‌به‌که‌که (مه‌که‌که)
 دایه ﴿مَبَارَكًا﴾ پی‌روز کراوه ﴿وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ وه‌رینمونی به‌بۆ جیهانیان ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ تیا‌یدا
 هه‌یه‌چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌ی روون ﴿مَقَامَ إِبْرٰهِيْمَ﴾ (که‌یه‌کیکیان) شو‌ین وه‌سه‌تانه‌که‌ی ئیبراهیمه
 ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س چو‌وبیته ئه‌و شو‌ینه ﴿كَانَ آمِنًا﴾ بی‌ترس بووه (له‌زیان و نازاردان)
 ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ﴾ خودا بریاریداوه له‌سه‌ر خه‌لکی و فه‌رزی کردوه له‌سه‌ریان ﴿حُجَّ الْبَيْتِ﴾ حه‌جی ماله‌که‌ی
 (خو‌ی) ﴿مَنْ أَسْطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک که‌توانای گه‌یشتن و (رو‌یشتنی) هه‌بیت بۆی ﴿وَمَنْ
 كَفَرَ﴾ وه‌هه‌ر که‌س باوه‌ری نه‌بی (یان توانای هه‌بیت و نه‌چیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَلَ الْعَالَمِينَ﴾ ئه‌وه‌به
 راستی خوا‌بی نیازه له‌هه‌موو جیهانیان ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ئهی نامه‌داران (خواه‌ن کتیبه‌کان)
 ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر چی بی‌بروان ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ کاتیکدا خوا بیناو
 ناگاداره. ﴿عَلَى مَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌ئه‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: ئهی خواه‌ن کتیبه‌کان
 ﴿لِمَ تَصُدُّونَ﴾ له‌به‌ر چی به‌رگری (رینگری) ده‌که‌ن ﴿عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوا ﴿مَنْ آمَنَ﴾
 که‌سیک که‌بروای هینابی (مه‌به‌ست پی‌ی پی‌غه‌مه‌رو باوه‌ردارانه) ﴿تَبَعُوهَا وَعَجَبًا﴾ ده‌تانه‌وه‌ی به‌ناراست
 بیخه‌نه به‌رچاوی خه‌لک ﴿وَأَنْتُمْ شٰهِدَةٌ﴾ له‌کاتیکدا ئیوه‌ی زاناو ناگاداران (به‌وه‌ی ری‌ی خوا‌یه)
 ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ﴾ وه‌خوا‌بی ناگانی به‌﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئهی ئه‌و که‌سه‌نیه‌ی که‌برواتان هیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌گو‌یرایه‌لی ده‌سته‌به‌که‌ن بن
 ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له‌وانه‌ی که‌نامه‌یان پیدراوه ﴿يُرِيدُوا كَيْدًا يَمِينًا كُفْرِينَ﴾ ده‌تانکه‌نه‌وه‌به‌کافر
 دوا‌ی بر‌وا هینانه‌که‌تان ﴿

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ
 رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١١٥﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١١٦﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
 النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١٨﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٩﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضتْ
 وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢١﴾ تِلْكَ آيَاتُ
 اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بی پروا دهبن؟ ﴿وَأَنْتُمْ تُنْتَلَىٰ عَلَيْنَا﴾ له کاتیکدا ده خوینریته وه به سه راناندا
 ﴿ءَايَاتُ اللَّهِ﴾ به لگه کانی خوا (ثایه ته کانی قورئان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولٌ﴾ وه پیغه مبه ره که ی له ناوتاندا یه
 ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ﴾ وه هر که س دهست بگری به (ثایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ نه وه به راستی
 رینمونوی کراره ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بو ریبازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتان هینا وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له خوا ﴿حَقَّ نَقَاتُهُ﴾ ترسانیک که شباویتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾
 وه ممرن ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسَاهِبُونَ﴾ ههر به موسولمانی نه بی ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه موتان دهست
 بگرن به هوی په یوه ستیان به خوا وه (که قورئانه) ﴿وَلَا تَفْرُقُوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مبه بن
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به هره و چاکه ی خوا بکه نه وه به سه رانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ﴾ له
 کاتیکدا که ئیوه دوزمنی یه کتر بوون ﴿فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ به لام خوا هوگری خسته نیوان دلّه کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ئیتر بوون به برای یه کتر به هوی نه و چاکه ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَا حُفْرٍ مِّنَ
 النَّارِ﴾ وه ئیوه له سه ر لئواری چالی بوون له ناگر ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا﴾ به لام خوا رزگاری کردن لی ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ ثا به و جوړه ﴿يَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا به لگه و نیشانه کانی خوی روون ده کانه وه
 بوټان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به رده و ام بن له سه ر رینمونوی (بان له سه ر شاره زایی) ﴿وَلَسْتَ كُنْ مِّنْكُمْ
 أُمَّةٌ﴾ نه بی له ناو ئیوه دا کومه لیک بییت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگه واز بکه بن بو چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدن به هه موو چاکه یه ک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری بکه بن له هه موو
 خرابه یه ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خویمان سه ر که وتوو و سه رفرانن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِيصَةٌ﴾ نه وانه مبه بن (وه ک نه هلی کتاب) ﴿تَفْرُقُوا﴾ که به ش به ش و ﴿وَأَخْتَلَفُوا﴾ جیا واز بوون
 ﴿مِنَ بَعْدِ﴾ له پاش نه وه ی ﴿مَاجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ نه وه به لگانه ی بویان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه نه وانه سزایه کی گه وره بان بو هیه ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ روژنیک دیت که چند روویه ک
 سپی دهبن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند روویه ک رهش دهبن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که روویان رهش بووه ﴿أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (پسی یان ده ووتریت) بوچی بی پروا بوون له پاش
 پروا هینتان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که واته بچیزن سزا ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بی پروایی تانه وه ﴿يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه مبه بن (وه نه وانه مبه بن) ﴿فِي رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ نه وه له ناو به زهی
 خوادان (له به هه شتدان) ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تیسدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿تَكَآءَىٰ آيَاتُ اللَّهِ﴾
 نه مانه ثایه ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ ده یان خوینینه وه به سه رت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَمَا اللَّهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه ویت ﴿ظَلَمًا لِلْعَالَمِينَ﴾ هیچ سته مینک بو جیهانیان ﴿﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿١٤٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ
 الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
 الْفَاسِقُونَ ﴿١٥٠﴾ لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا آذَىٌ وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ
 يُؤْتُواكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٥١﴾ ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ
 الدِّلَّةُ آيَةً مَا تُقْفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ
 وَبَاءُ وَبِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ
 بَأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
 بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٥٢﴾ * لَيْسُوا
 سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ
 إِذَا نَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١٥٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُسَدِّعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٥٤﴾ وَمَا
 يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٥٥﴾



﴿وَاللَّهُ مَافِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نہا بۆ خواہه ہەر چی له ناسمانه کاندایه (ومولکی خودایه) ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
وه ہەر چی له زهوی دایه ﴿وَالِیَّ اللَّهُ﴾ وه ہەر بۆ لای خودا ﴿تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ ده گهر پته وه هموو کاره کان ﴿
﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ ثیوه (موسولمانان) باشترین گهلینک بوون ﴿أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بۆ خهلکی هینراییته
دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌دهن به چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه جلوه‌گیری ده‌که‌ن
له خرابه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بر‌وا ده‌هینن به‌خوا ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئە گهر نامه‌داره کان
(خاوه‌ن کتیبه‌کان له جوله‌که‌و گاوره‌کان) بر‌ویان به‌یتایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوه باشتر بوو بۆیان
﴿مَنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ههندی له‌وان بر‌وادارن و (باوه‌ریان هیناوه به‌تاینی ئیسلام) ﴿وَكَرَّهُمُ
الْفَاسِقُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌بان له‌فهرمانی خوا ده‌رچوون ﴿لَنْ يَضُرُّكُمْ﴾ ههر گیز ئەوان زیانتان
پئی ناگه‌یه‌نن ﴿إِلَّا الْأَذَى﴾ مه‌گهر زیانیکی که‌م ﴿وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ وه ئە گهر بجه‌نگین له‌گه‌لتاندا
﴿يُولُوكُمْ الْآذِبَارَ﴾ پشتان تی ده‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يُضْرُونَ﴾ دواتریش سه‌ره‌که‌وتوو نابن ﴿طُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الَّذِلَّةُ﴾ دراوه به‌سه‌ریاندا سه‌ر شو‌ری و ریسوایی ﴿آيَاتٍ مَا تَقْفُونَ﴾ له‌ههر شو‌یتیک بین ﴿إِلَّا يَحْتَلِمَنَّ
اللَّهُ﴾ مه‌گهر به‌هوی به‌لین له‌لایه‌ن خوداوه نه‌بیست ﴿وَحَلَّلِ مِنَ النَّاسِ﴾ وه به‌لینیک له‌لای خهلکه‌وه
﴿وَبَاءَ وَيَعْصِبُ مِنَ اللَّهِ﴾ شایسته‌ی خه‌شمیکی گه‌وره‌بوون له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةُ﴾
وه دراوه به‌سه‌ریاندا هه‌ژاری (ده‌روون و چاو بر‌ستی) ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كَانُوا﴾ ئەوه له‌به‌ر ئەوه بوو ئەوان
﴿يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بی بر‌وابوون به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه پیغه‌مبه‌رانیان
ده‌کوشت ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ به‌ناره‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەوه‌ش به‌هوی ئەوه‌وه بوو که‌ئه‌وانه سه‌ره‌پیچی
﴿وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ و ده‌ست در‌یژیان ده‌کرد ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ ههموو (نامه‌داره‌کان) چوون یه‌که‌ن
﴿مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌ناو خاوه‌ن نامه‌کاندا ﴿أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ ده‌سته‌یه‌که‌ راست و پرئک ههن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ
اللَّهِ﴾ ثایه‌ته‌کانی خوا ده‌خوینن (وباوه‌ریان هیناوه به‌تاینی ئیسلام) ﴿آتَاءَ اللَّيْلِ﴾ له (کاته‌کانی)
شه‌ودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وه له (کاته‌کانی) کړنوش بر‌دنیان دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ بر‌ویان هه‌به
به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به‌رۆزی دوابی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فرمان ده‌دهن به‌هەر چی چاکه‌یه
﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به‌رگری ده‌که‌ن له‌هەر چی خرابه‌یه ﴿وَيَسْعُرُونَ فِي الْخَبْرَاتِ﴾ وه پېشپرکی
ده‌که‌ن له‌ههموو چاکه‌کاندا ﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه ئەوانه له‌کۆمه‌لی چاکانن ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ﴾ ههر خیره‌و چاکه‌یه‌که‌ بکه‌ن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوهُ﴾ ئەوه ههر گیز بی به‌ش نا‌کری‌ن له‌پادا‌شته‌که‌ی
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش به‌ئاگایه‌له‌پاریزکاران وله‌وانه‌ی لی‌ده‌ترسن ﴿۱۵﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ
 اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرَّتْ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْدَكَتُهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا
 وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿١١٨﴾ هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ
 كُلِّهِ وَإِذَا الْقُوكُمُ قَالُوا ءَأَمْنَا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيكُمُ
 الْأَنَامِلَ مِنَ الْعِيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بِيغِيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ
 سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعَدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئەوانە ہی کەبێ برۆا بۆون ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بەوان ناگەبەنئی ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نەمالە کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وە نە منداڵە کانیان ﴿مَنْ لَّلهِ شَيْئًا﴾ هیچیک لە لای خواوە ﴿وَأَوْلَادِكَ﴾ ئا ئەوانە ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ھاوڵ و ھاوڕبئی ناگر دەبن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوان تیندا دەمیننەو بە ھەمیشەبئی ﴿مِثْلَ مَا يُفْقُونَ﴾ وینە ہی ئەو مال و داراییە ہی کە بەختی دەکەن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لەم ژبانی دنیا بە دا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ بە وینە ہی بابە کە ﴿فِيهَا صُرٌّ﴾ سەرما و سوۆلە ہی تیندا بیت ﴿أَصَابَتْ حَرَّتَ قَوْمٍ﴾ بدات لە کشتو کالی تا قمیك ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کەستە میان لە خویمان کرد بیت ﴿فَأَهْلَكَتُمْ﴾ جا ئەو (با) و سەرما بە کشتو کالە کە ہی لە ناو بە ربیت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللهُ﴾ وە خوا ستەمی لی نە کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بە لکو خویمان ستە میان لە خویمان دە کرد ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ہی کە سانە ہی کە برۆاتان هیناوە ﴿لَا تَتَّخِذُوا﴾ مە گرن بۆ خوۆتان ﴿بَطَانَةً﴾ دوۆستی گیانی بە گیانی ﴿مَنْ دُونِكُمْ﴾ جگە لە خوۆتان (واتە جگە لە باو و پاران) ﴿لَا يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ در یغبتان لی نا کەن ﴿حَبَالًا﴾ لە هیچ شەر و خرابە بە کە ﴿وَدُّوا﴾ ئاواتە خوازی ﴿مَاعَبَتُكُمْ﴾ ناخوۆشیتانن ﴿قَدْ بَدَتْ﴾ بینگومان دەر ئە کە ویت ﴿الْبَغْضَاءَ﴾ خەشم و قین ﴿مِنْ أَقْوَاهِمَ﴾ لە (قسە کانی) دە میانەوہ ﴿وَمَا تُحِبُّنِي صُدُّرُهُمْ أَكْبَرُ﴾ وە ئەوہ ہی لە دلایندا شار دو یانە تەوہ گەورە ترە ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بە راستی بە لگە و نیشانە کانمان بۆ روون کردو نە تەوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ ژیر بن ﴿هَلْ أَنْتُمْ أَوْلَاءُ لِمُجْرِمِيكُمْ﴾ بیدار بن ئا ئەوہ ئیوہن کە ئەو اتان خوۆش دە ویت ﴿وَلَا يُجِبُّونَكُمُ﴾ وە ئەوان ئیوہ یان خوۆش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾ وە باو و پرتان ھە بە ﴿بِالْكِتَابِ كُتِبَ﴾ بە ھەموو نامە ئاسمانی بە کان ﴿وَإِذَا الْفُؤُكُ﴾ کاتیک ئەوان بیتان بگەن ﴿قَالَ أَوْلَاءُ مَا﴾ دە لئین برۆامان هیناوە ﴿وَإِذَا حَلَقُوا﴾ وە کاتیک تەنھا بو نەوہ ﴿عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ﴾ سەر بە نەجە کانی خوۆیان ئە گەزن لیتان ﴿مِنَ الْعَيْظِ﴾ لە رقدا ﴿قُلْ مُوتُوا﴾ بلی بمرن ﴿يَغِيظُكُمْ﴾ بە داخ و رقی خوۆتانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بە راستی خوا زانایە ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بەوہ ہی لە ناو دلە کاندایە ﴿إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ﴾ ئە گەر چاکە و خوۆش بە کتان پی بگات ﴿تَسُوهُمْ﴾ غەمبار دە بن ﴿وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ﴾ بە لام ئە گەر ناخوۆش بە کتان پی بگات ﴿يَقْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوۆش دە بن پیی ﴿وَإِنْ تَصْرَبُوا﴾ ئە گەر ئیوہ بە ئارام بن (لە سەر گوێر ا بە لی خوا) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَا يَصْرَبُونَ كِيدَهُمْ شَيْئًا﴾ پیلانی ئەوان هیچ زبانی کتان پی ناگەبە نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بە راستی خوا تەواو ئا گادارە بە ھەر چی ئەوان دەبکەن ﴿وَإِذْ﴾ وە (بیتەوہ بیر یان) کاتی ﴿عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ کە بە یانی زو و دەر چوویت لە لای مال و خیزانت ﴿تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ برۆادارە کانت نیشتە جی ئە کرد ﴿مَقْلَعِدًا لِلْقِتَالِ﴾ لە چەند شوینیکدا بۆ جەنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بیسەری

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١١٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُنزَلِينَ ﴿١١٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 ﴿١١٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
 وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١١٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبَ اللَّهُمَّ فِي نَفْسِهِمْ أَوْ يَكْتَسِبَ اللَّهُمَّ فِي نَفْسِهِمْ
 لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاتَّخِذْ
 ظُلُمُونَ ﴿١١٨﴾ وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ
 لِلْكَافِرِينَ ﴿١٢١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاتہدا کہ دوو کوّمهل له ئیوہ خہریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست بن وتیک بشکین و (بگہرینہوہ) ﴿وَاللّٰهُ وَابِعُهُمَا﴾ بہ لام خوا دوّست و یارمہ تی دہریان بوو ﴿وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ بروا داران با پشت تہنہا بہ خوا بیہ سستن ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ﴾ سویند بہ خوا بینگومان خوا ئیوہی سہر خست ﴿بِئَدْرِ﴾ له (جہنگی) بہ دردا ﴿وَأَنْتُمْ أَوْلٰهُ﴾ له کاتیکدا ئیوہ کہم و لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللّٰهَ﴾ دەی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو سوپاس گوزاری بن ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بیریان بخہرہوہ) ئەو کاتہی دہتووت بہ بروادارہ کان ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ ئایا بہ ستان نی یہ ﴿أَنْ يُمَدَّدَ لَكُمْ﴾ بہرورہدگار تان کوّمہ کتان بکات ﴿بِئَلٰهِنَا﴾ بہ سی ہزار ﴿مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُزِيلِينَ﴾ له فریشتہ دابہزینراوہ کان ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا﴾ بہ لی، ئە گہر ئارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وہ له خوا بترسن ﴿وَيَأْتُوكُمْ مِنْ قُرْهُهُمْ هَدًآ﴾ بہ لامارتان بدن لہم کاتانہدا ﴿يُمَدَّدُ لَكُمْ﴾ بہرورہدگار تان کوّمہ کتان بکات ﴿بِخَمْسَةِ آلْفٍ﴾ بہ پینج ہزار ﴿مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له فریشتہ نیشانہدارہ کان ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ﴾ وہ خوا تہنہا ئەو (کوّمہ کی) یہی کرد ﴿إِلَّا بُشْرٰی لَكُمْ﴾ بہ مزدہ بوتان ﴿وَلِيَتَّظَمِنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾ وہ بوّ ئەوہی دلہ کانتانی پی ئارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ﴾ (ئہوہش بزانشن) سہر کہوتنیش تہنہا له لایہن خوای ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بالآ دەستی داناوہیہ ﴿لِيَقْطَعَ طَرَفًا﴾ (وہ ناردنی فریشتہ کان) بوّ ئەوہ بوو دابریّت (له ناوی بات) بہ شیک ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لهوانہی کہ بی بروان ﴿أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ﴾ یان خہفہت باریان بکات (بہ تیشکانیان) ﴿فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾ ئەمجا بگہرینہوہ بہ نائومیڈی ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ دہربارہی ہلہاتوہ کانی شہری ئو خود بہ راستی بہدہست تونی یہ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ ہیچ شتیک لهو کارہدا ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ (ج خوا) تہوبہیان لی وەرگری ﴿أَوْ يَعَذِّبَهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿فَأَنَّهُمْ ظٰلِمُونَ﴾ چونکہ بہ راستی ئەوانہ ستہمکارن ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ہەر بوّ خوایہ ہەرچی له ئاسمانہ کاندایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ ہەرچی له زہوی دایہ ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوّش ئەبی له ہەر کہس خوّی بیہوی وہ سزای ہەر کہسیش ئەدات خوّی بیہوی ﴿وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ خوالی بوردهی میہربانہ ﴿يَأْتِيهَا الذِّبْنَءُ آمِنًا﴾ ئەی کہسانی کہ برواتان ہیناوہ ﴿لَا تَأْتِكُمْ لَئِن يَازِلُوا﴾ سوود مہخون ﴿أَصْعَقًا مُّضْعَفَةً﴾ چہند بہرامبہر ﴿وَاتَّقُوا اللّٰهَ﴾ ولہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بوّ ئەوہی رزگار بن ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾ وہ خوّتان پیاریزن لهو ناگرہی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بوّ بی برواکان ﴿وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ گوئی رایہ لی خودا و پیغہمبہر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بینگومان میہربانیتان له گہل ئە کریت ﴿



* وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
 فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
 فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
 لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَىٰ مَا
 فَعَلُوا وَهُمْ يَعْمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن
 رَبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعَمَ
 أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَايْرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
 ﴿١٣٧﴾ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
 ﴿١٣٩﴾ إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
 الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیشبرکی بکہن بولی بوردنیکی گہورہی (خودا) ﴿مِّن رَّبِّكُمْ﴾
 له لایہن پەرورہ گارتانہوہ ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وہ بؤ بہہشتیک کہ پانیہ کہی (بہ ئەندازہی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی یہ ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بؤ له خوا ترسان ﴿۳۳﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ ئەوانہی مال دہ بہ خشن (لہ ری ی خوادا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی
 (دہولہ مہندی) و ناخوشی دا ﴿وَاللَّكَظِيمِينَ الْعَظِيمِ﴾ و رقی بہ تینی خویان دہ خونہوہ و ﴿وَالْعَافِينَ
 عَنِ النَّاسِ﴾ دہ بورن له خہلکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکہ کارانی خوش دہویت ﴿۳۴﴾
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ وہ ئەوانہی کہ کاتیک کردہوہ یہ کی ناشیرین دہ کہن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ﴾
 یاستم له خویان دہ کہن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ کہ یادی خویان کردہوہ ﴿فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ ئەمجا
 داوای لی بووردن دہ کہن بؤ گوناہہ کانیان ﴿وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ نایا کی دہ بووریت له گوناہہ کان
 ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ له خوا؟ ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا﴾ وہ بہر دہوام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾ لہ سہر ئەوہی کہ کردوویانہ
 ﴿وَهُمْ يَعْمُرُونَ﴾ له کاتیکدا بزائن (گوناہہ) ﴿۳۵﴾ ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا ئەوانہ ﴿جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ﴾ پاداشتین
 لی بووردنہ ﴿مِّن رَّبِّهِمْ﴾ له لایہن پەرورہ دگاریانہوہ ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چند باخاتیک (بہہشتیک)
 ﴿جَنَّتْ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہر بارہ کان دہرؤن بہ ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەمیننہوہ لہو بہہشتانہدا
 بہہمیشہیی ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ چند چاکہ پاداشتی چاکہ کاران ﴿۳۶﴾ ﴿فَدَحَلَتْ﴾ بیگومان رابورد
 ﴿مِن قَبْلِ كُرْسِيِّ﴾ له پیش ئیوہوہ چند ری و یاسایہک (باونیک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا
 ئیوہ بگہرین بہ زہویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سہرنج بدنہ نایا چؤن بوو ﴿عِقبَةُ الْمَكْدِبِينَ﴾
 سہر ئەنجامی بی بر واکان ﴿۳۷﴾ ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾ ئەمہ روون کردنہوہ یہ بؤ ہموو خہلکی
 ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ﴾ و رینموونیی و نامورگاری یہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿۳۸﴾ ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾
 سست و دل لاواز مہبن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وہ غہ مبار مہبن ﴿وَأَنتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ ہەر ئیوہ بہرز و بلند ترن
 ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر بر وادار بن ﴿۳۹﴾ ﴿إِن يَمَسُّكُمُ قَرْحٌ﴾ ئە گہر ئیوہ (لہ ئو خوددا) زام و برینتان
 توش بووہ ﴿فَقَدَمَسَ الْقَوْمَ قَرْحٌ﴾ ئەوہ بیگومان ئەو ہوزہ (بتہرستہ کان له بہردا) زام و برینیان توش
 بووہ ﴿مَّثَلُ﴾ بہ ویتہی زامی ئیوہ ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ﴾ ئەو چہرخ و رورانہی (زالبون و سہر کہوتانہ)
 ﴿نُذِرُوا لَهَا أَيَّامَ النَّاسِ﴾ دہیگہرین له ناو خہلکیدا (جاریک بؤ ئیوہ و جاریک بؤ ئەوان) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾
 لہ بہر ئەوہی (لہ دونیادا) خوا دہری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانہی بر وایان ہیناوہ ﴿وَيَتَّخِذَ
 مِنكُمْ﴾ و له ناو ئیوہدا ہہ لبر ژیریت ﴿شُهَدَاءَ﴾ چند کہ سیک بہ شہید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
 وہ خوا ستم کارانی خوش ناویت ﴿۴۰﴾

وَلِيَمَّحِصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمَّحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ
 حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
 إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
 انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ
 اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
 لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ
 ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
 وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ
 رِيبُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
 وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
 وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ
 الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

﴿وَلِيْمَحْصَ اللّٰهُ﴾ وہ تا خوا (لہ تاوان) پاک بکاتہ وہ ﴿الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ئەوانہی کہ بر وادارن ﴿وَيَمَحَقَ الْكٰفِرِيْنَ﴾ وہ بی باوہران بنہ بر بکات ﴿۱۵۱﴾ ﴿اَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ئایا ئیوہ وا گو مانتان دہ برد ﴿اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ﴾ کہ دہ چنہ بہ ہہشت ﴿وَلَمَّا عَلِمَ اللّٰهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا دہری نہ خستہ و اتہ تاقی نہ کردونہ تہ وہ ﴿الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہی تی دہ کوشن لہ ئیوہ ﴿وَيَعْلَمُ الصّٰدِقِيْنَ﴾ و ہیشتا دہری نہ خستون کہ ساتیک لہ ئیوہ کہ خورآگران ﴿۱۵۲﴾ ﴿وَلَقَدْ كُتِبَ﴾ سوئند بی بنگومان ئیوہ ﴿تَمَمَّتْ اَلْمَوْتُ﴾ ئاواتی (شہیدی و) مردنتان ئەخواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پیٹش ئەوہی ﴿اَنْ تَلْفُوْهُ﴾ پی ی بگن ﴿فَقَدَرْتُمْوْهُ﴾ خو بہ راستی مردنتان بینی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ زہق سہیرتان دہ کرد ﴿۱۵۳﴾ ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ﴾ مو حہ مہد ﷺ تہ نہا پیغہ مہبریکہ (نہ مرئی بہ) ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِہِ الرُّسُلُ﴾ بنگومان لہ پیٹش ئەو پیغہ مہبرانی تر رابوردون ﴿اَفَاِيْنَ مَاتَ﴾ جا ئایا ئە گہر و ہفاتی کرد ﴿اَوْ قُتِلَ﴾ یان کوزرا ﴿اَنْفَلَتْہُ عَلٰی اَعْقٰبِکُمْ﴾ دہ گہرینہ وہ بو دواوہی خو تان (باشگہز دہ بنہ وہ) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ ہہر کہس ہہ لگہریتہ وہ ﴿عَلٰی عَقِبَيْہِ﴾ بو دواوہی خوئی (بو بت بہرستی) ﴿فَلَنْ يُّصَّرَ اللّٰهُ شَيْئًا﴾ ئەوہ ہہر گیز (ئہو کہسہ) ہیچ زبانیگ نا گہینیت بہ خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللّٰهُ﴾ وہ بہ زووی خوا پاداشتی ﴿الشّٰکِرِيْنَ﴾ سو پاس گوزاران دہ دانہ وہ ﴿۱۵۴﴾ ﴿وَمَا کَانَ لِنَفْسٍ﴾ ہیچ کہسیگ نہ بووہ ﴿اَنْ تَمُوْتَ﴾ کہ بمریت ﴿اِلَّا بِالْاِیْذِنِ اللّٰهِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی خوا ﴿کَتٰبًا مُّوْجَلًّا﴾ نوسراوئیکی کات دیاری کراوہ (لہو کاتہ دا کہ خوای گہورہ دیاری کردوہ) ﴿وَمَنْ يُّرِدْ﴾ ہہر کہسیگ دہ بہ ویت ﴿تُوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و دہستکہ وتی دونیایی ﴿تُوْبَتِہٖ مِنْہَا﴾ لہو (پاداشتی دنیا) ہہ ندیکی پی دہ دہین ﴿وَمَنْ يُّرِدْ﴾ وہ ہہر کہسیگ دہ بہ ویت ﴿تُوَابِ الْاٰخِرَةِ﴾ پاداشتی باشہرورؤ ﴿تُوْبَتِہٖ مِنْہَا﴾ لہو (پاداشتی باشہرورؤ) ہہ ندیکی پی دہ بہ خشین ﴿وَسَيَجْزِي اللّٰهُ﴾ وہ بہ زووی پاداشتی سو پاس گوزاران دہ دہینہ وہ ﴿۱۵۵﴾ ﴿وَكٰیۤنَ مِنْ نَّبِيٍّ﴾ زور لہ پیغہ مہبران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جہنگ و کوشتاریان کردوہ لہ گالیاندا (شانہ شانیان) ﴿رَبِّيُّوْنَ کَثِيْرًا﴾ زور لہ زانایان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوْا﴾ جا سست و دہستہ پاچہ نہ بوون ﴿لِمَا اَصَابَهُمْ﴾ بہوئی ئەوہی کہ دوو چاریان بووہ ﴿فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿وَمَا ضَعُفُوْا﴾ وہ بی ہیز و لاواز نہ بوون ﴿وَمَا اسْتَكَثَلُوْا﴾ وہ سہریان شور نہ کرد بو دوڑمن ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰدِقِيْنَ﴾ وہ خوا خورآگرانی خوٹ دہ ویت ﴿۱۵۶﴾ ﴿وَمَا کَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ہہر ئەمہ ووتہی ئەوان بوو ﴿اِلَّا اَنْ قَالُوْا﴾ کہ دہ بیان ووت ﴿رَبَّنَا اَعْفِرْنَا﴾ ئەی بہرورہر دگارمان لیمان بیورہ ﴿ذُنُوْبَنَا﴾ لہ گوناہہ کانمان ﴿وَاسْرَفْنَا﴾ وہ لہ زیادہ رپہویمان ﴿فِيْ اَمْرِنَا﴾ لہ کارووبارماندا ﴿وَوَقَّيْتُ اَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جینگیر بکہ (لہ جہنگدا) ﴿وَأَنْصَرْنَا﴾ و سہرمان بخہ ﴿عَلٰی الْقَوْمِ الْکٰفِرِيْنَ﴾ بہ سہر کومہ لی بی پروایاندا ﴿۱۵۷﴾ ﴿فَنَاتٰهُمُ اللّٰهُ﴾ بہوئی ئەوہ وہ خوا پی ی بہ خشین ﴿تُوَابِ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحَسَنَ تُوَابِ الْاٰخِرَةِ﴾ وہ پاداشتی چاک و شیرینی رورئی دوابی ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ خوا چاکہ کارانی خوٹ دہ ویت ﴿۱۵۸﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ
﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ءَسْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعَدَهُ وَإِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ءَحْتَىٰ إِذْ أَفْشَلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ
مَّا تُحِبُّونَ مِّنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
﴿١٥٢﴾ * إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَىٰ أَحَدٍ
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ فَأَتَيْتُمْ
غَمًّا بَغْمٍ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا
مَا أَصَابَكُمْ ؕ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾



﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیئاوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌گوپرایه‌لی بکه‌ن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی بی پروان ﴿بَرُدُّوكُمْ﴾ ئه‌تان گپرنه‌وه ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بۆ دواوه‌ی خو‌تان (بۆت په‌رستی) ﴿فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر پنه‌وه به‌ زیانباری ﴿۱۵﴾
 ﴿بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (ئه‌وانه‌ دۆستان نین) به‌لکو خوا یارمه‌تی ده‌ر و دۆستی ئیوه‌یه ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّاصِرِينَ﴾ وه‌خوا باشت‌رینی هه‌موو یارمه‌تی ده‌رانه ﴿۱۶﴾ ﴿سَأَلْتِي فِي قُلُوبٍ﴾ به‌زوویی ده‌خه‌ینه‌ دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه‌ی بی پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی به‌تین ﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ﴾ به‌هوی
 ئه‌وه‌ی کرد بوویانه‌هاو به‌شی خوا ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ شتانی که خوا هیچ به‌لگه‌ی نه‌ناردۆته
 خواره‌وه له‌سه‌ری ﴿وَمَا أُوْنَهُمُ التَّارُ﴾ که جیگا و شوینی ئه‌وان ناگه‌ر ﴿وَيَسَّ مَتَوَى﴾ وه‌چه‌ند
 نیشه‌ جینه‌کی خرابه ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جیگه‌ی) سته‌مکاران ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند
 بیت بیگومان خوا به‌جئی هیئا بو‌تان ﴿وَعَدَهُ﴾ به‌لینه‌که‌ی ﴿إِذْ حَسَبْتَهُمْ﴾ کاتیک (سه‌ره‌تای جه‌نگی
 ئو خود) هه‌ستتان لی برین (ده‌تان کوشتن) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِّتُمْ﴾ هه‌تا
 کاتیک (له‌ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ ئازاوه و دووبه‌ره‌کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له‌کاری جه‌نگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وه‌بی فه‌رمانیتان کرد ﴿مَنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی که خوا نیشانی دان
 ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ ئه‌وه‌ی (له‌جه‌نگه‌که‌دا) پیتان خوش بوو (که‌سه‌ر که‌وتن له‌سه‌ره‌تایی جه‌نگه‌که‌دا)
 ﴿مِنْكُمْ﴾ هه‌ندیک له‌ ئیوه ﴿مَنْ يُرِيدِ الدُّنْيَا﴾ (ده‌سه‌که‌وتی) دونیایی ده‌ویست ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ﴾ وه
 هه‌ندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رۆژی دواپی ده‌ویست ﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئیوه‌ی گپرایه‌وه له‌ (جه‌نگی) ئه‌وان (وتی شکان) ﴿لِيَتَّبِعَكُمْ﴾ تاتاقیتان بکاته‌وه (له‌خو‌راگر تندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لیتان بو‌ورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوه‌نی به‌هرو
 چاکه‌یه ﴿عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌سه‌ر برواداران هه‌وه ﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ تَصَعَّدُونَ﴾ کاتیک دوورده‌که‌وتنه‌وه
 (سه‌رده‌که‌وتن به‌کیوی ئو خوددا) ﴿وَلَاتُؤْتُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وه‌به‌رپی که‌س نه‌ئه‌وه‌ستان
 ولاتان نه‌ده‌کرده‌وه به‌لابدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ له‌کاتیکدا پیغه‌مبه‌ر بانگی لی ده‌کردن ﴿فَتِ
 أُخْرِبَكُمْ﴾ له‌دواتانه‌وه ﴿فَأَثْبَكُمْ غَمًّا بَعْرًا﴾ جا (خوا) پاداشتی غه‌م و خه‌فته‌ی هه‌ر به‌غه‌م
 و خه‌فته‌دانه‌وه ﴿لِكَيْ لَا تَحْزَنُوا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی غه‌مبار نه‌بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له
 ده‌ستان چووه ﴿وَلَا مَا آصَبَكُمْ﴾ وه‌ (غه‌مبار نه‌بن به‌) ئه‌وه‌ی دوو چارتان بووه ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ئاگاداره ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۹﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُبُؤًا سَائِعِشَى طَافِيَةً
 مِنْكُمْ وَطَافِيَةً قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
 قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ
 يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
 وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
 يَوْمَ أَلْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ
 مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا
 وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ پاشان دایہ زانند بہ سہر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِّنْ بَعْدِ الْعَمِّ﴾ لہ پاش ئو غمہ (ی کہ چہ شستان) ﴿أُمَّتٌ﴾ نارامی ﴿نَعَّاسًا﴾ کہ وہ نہوزیک بوو ﴿يَعْتَسِبُ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ بہ سہر دہستہ یہ کہ لہ ئیوہ داہات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ بہ لام دہستہ و تاقمیکی دیکہ تان (کہ باوہریان ہیندہ بہ ہیز نہ بوو) ﴿فَدَأَمَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ راستی ہہر خویمان مہ بہست بوو ﴿يَظُنُّونَ﴾ گومانی ﴿بِاللَّهِ عَيْزَ الْحَقِّ﴾ ناراست و ناہہ قیان بہ خواہد برد ﴿ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةَ﴾ و ہ کہ گومانی نہ فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ ئہ یان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ ئایا بو مان ہہ یہ (بہ دہستمانہ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لہم کارہدا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگومان کاروبار ﴿لَكَرَهُ اللَّهُ﴾ ہہ مووی بہ دہست خواہہ ﴿يُخْفُونَ﴾ دہ بشار نہوہ ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ دہر و و نیاندا ﴿مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ﴾ ئہوہی کہ دہری نابرن بوٹ ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانْ لَنَا﴾ دہ لین ئہ گہر بہ دہست ئیمہ بوایہ ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ لہم کارہدا شتیک (لہ سہر کہوتن) ﴿مَا فَعَلْنَا هَهُنَا﴾ ئیمہ لیرہدا نہدہ کوزر این ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾ بلی ئہ گہر ئیوہ ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ لہ مالہ کانی خوشتاندا بوونایہ ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ہہر دہردہ چوون ئہوانہی ﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ کہ کوزرانیان لہ سہر نووسرا بوو ﴿إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ بو جیگای کوزرانیان (پراکشانیان) ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ﴾ بو ئہوہی خوا تاقی بکاتہوہ ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ ئہوہی کہ لہ سنگتانداہہ ﴿وَلِيُمَحِّصَ﴾ و ہ بو ئہوہی پالفتہ و پاکی بکاتہوہ ﴿مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ ئہوہ (پروایہ) ی کہ لہ دلتانداہہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ و ہ خوا زانایہ ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہ سینہوہ دہرونہ کانداہہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی ئہوانہی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ ہشتیان ہہ لکرد لہ ناوتاندا ﴿يَوْمَ اتَّخَذْتُمُ الْجَمْعَانَ﴾ لہو رورہی کہ ہہر دوو کو مہل گہیشتن بہ یہ کہ (لہ ئو خود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْتَأْذِنُكُمْ الشَّيْطَانَ﴾ بیگومان تہنہا شہیتان ہہلی خلیسکاندن ولہ خشتہی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ بہہوی ہندی لہو گوناہانہی کہ لہوہو پیش کردبوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لی یان خو شبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بہ راستی خوا ﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ لیسووردہی بہ نارام و لہ سہر خوہہ (لہ تولہ سہندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی کہسانی کہ براتان ہیتاوہ ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ کہ ئہوانہ مہبن کہ بیساوہر بوون ﴿وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾ بہ برا بیساوہرہ کانیان دہووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سہفریان بگردایہ ﴿أَوْ كَانُوا عُرَىٰ﴾ یان غہزایان بگردایہ و بچوونایہ بو جہنگ ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا﴾ ئہ گہر لای ئیمہ (نیشتہ جی) بوونایہ ﴿مَا مَاتُوا﴾ نہ دہمردن ﴿وَمَا قُتِلُوا﴾ و نہ دہ کوزران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ﴾ تا خوا ئہوہ بکات تا خوا ئہوہ بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بہ داخ و مہراق لہ دلباندا ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي﴾ و ہ خوا (مرؤف) دہر ئینی ﴿وَيُمِيتُ﴾ و دہیشی مرینیت ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ و ہ خودا بیباہہ بہ ہہر کردہوہ یہ کہ ئیوہ دہیکن ﴿وَلَمَّا قُتِلَتْ﴾ سویند بی ئہ گہر ئیوہ بکوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿أَوْ مُتَّحِرًا﴾ یان بمرن ﴿لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً﴾ ئہوہ بہ راستی لیسووردن و مہرہبانی لہ لایہن خواوہ ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ لہوہی کہ کوئی دہ کہ نہوہ ﴿۷۰﴾

وَلَئِنْ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تَحْشُرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ
 لَئِن لَّهُمْ لَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ
 يُغَلَّ وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
 نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ
 اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا أَوْلَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ
 مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمْ آتِ
 أَصَابَتِكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

﴿وَلَيْنَ مُتُّهُ﴾ سویند بی تہ گہر ئیوہ بمرن ﴿أَوْ قَلْبُكُمْ﴾ یان بکوڑرین ﴿لِإِلَهِ اللَّهِ﴾ ہہر لای خوا
 ﴿تُحْشَرُونَ﴾ کوڈہ کرینہوہ ﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ بہہوی بہزہمی خواوہیہ ﴿لِنْتَ لَهُمْ﴾ بو تہ وان نہرم
 و نیانی بویت ﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾ تہ گہر تو ﴿فَطَّأ﴾ بہدخوو قسہ رہق و ﴿عَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ دل رہق بوویتاہ
 ﴿لَأَنْفَضُوهُ﴾ تہوہ ہہموو بلاوہ یان دہ کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ لہدہورت ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ﴾ کہواتہ لی
 یان بسورہ ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ و داوای لی بوردونیان بو بکہ لہ خوا ﴿وَسَارَوْهُمْ﴾ و راویڑیان پی بکہ
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاروباردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویڑ کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ تہوہ
 پشت بہ خوا بہستہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بہراستی خوا تہوانہی خوش دہویت کہ پشت بہ خوا
 دہ بہستن ﴿إِنْ يَصْرِكُ اللَّهُ﴾ تہ گہر خوا سہرتان بخات ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ تہوہ ہیچ کہس
 زال نابی بہسہرتاندا ﴿وَإِنْ يَحْذُكُمُ﴾ وہ تہ گہر یارمہ تبتان نہدا (پشتتان بہردات) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کیہ تہوہ کہسہی؟ ﴿يَصْرِكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہباش خوا سہرتان دہخات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وہ با سپر واداران پشت ہہر بہ خوا بہستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ﴾ وہ بو ہیچ پیغہ مہر تک نہ بوو
 ﴿أَنْ يُعْلَى﴾ کہ خیانت بکات ﴿وَمَنْ يُعْلَلْ﴾ وہ ہہر کہس خیانت بکات ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾ بہو
 خیانتہوہی کردیہ تی دیت (بہ کوئیوہیہ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ باشہر وژدا (روژی ہہستانہوہ)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ پاشان پاداشت دہدریتہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہموو کہسینک ﴿فَمَا كَسَبَتْ﴾ ہہرچی کردیت
 ﴿وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ﴾ وہ تہوان سستہ میان لی ناکریت ﴿أَفَمَنْ أَتَّبِعْ﴾ دہی ثایا کہسینک کہ شوینی
 ﴿رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ رہزامندی خوا کہو تبت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وہک کہسینک وایہ بگہریتہوہ ﴿سَخَطِ مِنَ اللَّهِ﴾
 بہخہ شمیکہوہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ﴾ وہ جینگا و شوینی تہو ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرِ﴾
 کہ سہر تہ نجامیکی چہند خراپہ؟ ﴿هُمُ دَرَجَاتٌ﴾ (چاکہ کاران و خراپہ کاران) خواوہنی چہند پلہی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وہ خوا بینایہ ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ تہوہی کہدہیکہن ﴿وَلَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بینگومان خوا چاکہ و منہتی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہسہر برواداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیہم ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ کہدہ بخونیتہوہ بہسہر یاندا ﴿ءَايَاتِهِ﴾ بہلگہ و نیشانہ کانی خودا ﴿وَنَزَّلْنَا﴾
 و پاک و خاوینیان دہ کاتہوہ ﴿وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ قورٹان و فہرموودہ یان فیردہ کات
 ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ تہ گہر چی تہوان لہ پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومرایی یہ کی روون و ناشکرادا
 بوون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ ثایا بوچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشبہک (لہو خود دا)
 ﴿قَدْ أَصَابَكُمْ مِثْلَهَا﴾ بینگومان ئیوہ دووقاتی تہوہ تان دوو چاری تہوان کرد (لہ بہدردا) ﴿قُلْتُمْ﴾
 ووتتان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ تہمہ لہ کوئیوہ ہات ﴿قُلْ﴾ بلی (تہی موہمہد ﴿لَعَلَّ﴾) ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ﴾ تہوہ
 لہ لایہن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوٹانہوہ بوو (کہ فہرمانی پیغہ مہرتان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہراستی خوا
 ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہسہر ہہموو شتیکیدا بہتوانایہ ﴿۱۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَى الْجَمْعَانَ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ
 أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا
 لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا قُلُوبًا فَادْرَأْ وَأَعَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَاءِ اتِّهَمُهُمْ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ
 مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ * يَسْتَبْشِرُونَ
 بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
 الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
 الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا الْكُفْرَ فَاخْشَوْهُمْ
 فزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾



فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ هُوَ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يَسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ الْأَيُّعَلَّ لَهُمْ حَظًّا فِي الْأَخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا
نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْحَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمَّا لِلَّهِ
وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ
مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا بِلِلَّهِ
عَهْدٌ إِلَيْنَا إِلَّا نُوْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿١٨٣﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَن رُّحِزَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَعُ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ * لَتَبْلُوتَنَّ فِي
أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذْيَ كَثِيرًا
وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہ راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی ئەو (جوولہک) انہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 فَعَبْرٌ ﴿بینگومان خوا ہہزارہ ﴿وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ و تئمہ دەولہ مہندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دە کات
 مہ بہ ستیان لہ ئایہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ ئەوہی کہ ووتیان دەینوسین
 ﴿وَقَاتِلْهُمْ أَلْبَانِيَّةَ﴾ (وہ دەینوسین) کوشنتی ئەوانہ بو پیغہ مہرہ کان ﴿بِعَرِيضٍ﴾ بہ نارہوا ﴿وَنَقُولُ﴾
 دُفُؤًا ﴿وہ (بیان) دەلین بچہ ژن ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای ناگری سووتینەر ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (سزاسہختہ)
 ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبَدِيكُمْ﴾ بہ ہوی کردہوی (خرابی خو تانہ وہیہ) کہ بیستان خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان
 خوا ﴿لَيْسَ بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ ہیچ جوړہ ستہ میک ناکات لہ بندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ ئەو (جوولہ کانہی)
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَهْدَ الْيَمِينِ﴾ بہ یمانی داوہ بہ تئمہ ﴿أَلَا نُؤْمِنُ لِرَسُولٍ﴾
 کہ بروا نہ ہیتین بہ ہیچ نیراویک ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَٰنَا بِقُرْبَانٍ﴾ ہہ تا قوربانی و خیر یکمان بو نہ ہیتیت
 ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (بیتہ خوارہ وہو) بیسو تینت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان ہانتن بولاتان
 ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ چہ ند پیغہ مہرئک لہ پیش منہوہ ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بہ بەلگہ پروونہ کانہوہ ﴿وَبِالَّذِي قُلْتُمْ﴾ وہ بہ
 ئەو (موجیزہ ہی) کہ ووتتان ﴿فَلِمَ قَاتَلْتُمُوهُمْ﴾ دەی بوچی ئەو (پیغہ مہر) انہ تان کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾
 صدقین ﴿ئە گەر ئیوہ راست دە کەن ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ جائہ گہر باوہریان پی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾
 ئەوہ بینگومان بروا نہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی
 لہ پیش تووہ ﴿جَاءَهُ وَبِالْبَيِّنَاتِ﴾ ہیناویانہ بەلگہ پروونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ئاسمانی (نامہی پەند
 و تہمی کەر) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و نامہی پروون کەرہوہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہ موو (خواوہن)
 گیانیک ﴿ذَابِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دە چیژت ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّتْ﴾ وہ بہ راستی بہ تہوای بیتان دەدریت
 ﴿أَجْرُكُمْ﴾ پاداشتہ کانتان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ روزی دواپی دا (ہہ ستانہ ودا) ﴿فَمَنْ ذُحِرَ﴾ ئەمجا
 ہہر کسہ دوور خریدہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہوہ
 ﴿فَقَدْ فَازَ﴾ ئەوہ بہ راستی ئەو کسہ سہر کہ وتوہ ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ ژیانی دونیاش ہیچ شتیک
 نیہ ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ جگہ لہ چہند سات و ئارہ زوویہ کی فریودہ نہ بیت ﴿لَسْبُلُوۡتَ﴾
 سویتد بیت بینگومان تاقی دە کرینہوہ ﴿فِيۡ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خو تاندا
 ﴿وَلَسْمَعُوۡتَ﴾ سویتد بیت بینگومان دە بیستن ﴿مِنَ الَّذِيۡنَ اَوْفُوا۟ الْكِتٰبَ﴾ لہ وانہی کہ نامہیان
 پیدراوہ ﴿مِنۡ قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ئیوہ ﴿وَمِنَ الَّذِيۡنَ اٰسْرُوۡا﴾ وہ لہ وانہی ہاوبہ شیان بو خوا داناوہ
 ﴿اٰذٰی كَثِيْرًا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَاِنْ نَّصَبُوۡا﴾ جائہ گہر ئیوہ ئارام بگرن ﴿وَتَقْتُلُوۡا﴾
 و پاریز کاربن ﴿فَاِنَّ ذٰلِكَ﴾ ئەوہ بینگومان ئەوہ ﴿مِنۡ عَزْمِ الْاُمُورِ﴾ لہ کارہ بہ ہیز و گہورہ کانہ (لہو
 کارانہ ہی لی برانی دەوی) ﴿۱۸﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا
 قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا
 أُتُوا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ
 لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
 وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَنِ أَنْ
 ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ
 رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (بیته‌وه بیربان) کاتیک که‌خواوری گرت ﴿مِيثَاقَ الَّذِينَ﴾ په‌یمان له‌وانه‌ی ﴿أَوْثُوا الْكُتُبَ﴾ که‌نامه‌یان پی‌به‌خشرا بوو (له‌جوله‌که‌و گاواره‌کان) ﴿أَتَيْتُنَا بِاللَّسِيسِ﴾ ده‌بی‌ئو نامه‌یه‌روون بکه‌نه‌وه بو‌خه‌لکی ﴿وَلَا تَكْفُرُونَهُ﴾ وه‌نه‌یشار نه‌وه ﴿فَنَبَذُوهُ﴾ به‌لام‌ئو (په‌یمان‌ه‌یان) فری‌دایه ﴿وَرَأَاهُ ظُهُورِهِمْ﴾ پشت‌خویانه‌وه ﴿وَأَشْرَوْا بِهِ﴾ و‌کر بیان به‌و نامه‌یه ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ نر‌خیکی کمه ﴿فِي سَائِرِ مَا يَشْتَرُونَ﴾ نای‌چهن‌د‌خرابه‌ئوه‌ی کر بیان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ وه‌گومان مه‌به ﴿الَّذِينَ يَبْعَثُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌شادمانن ﴿بِمَا اتَّخَذُوا﴾ به‌وه‌ی که‌کر بیان ﴿وَيُحِبُّونَ﴾ و‌پیان‌خوشه ﴿أَنْ يُحْمَدُوا﴾ که‌سو پاس بکرین ﴿بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ به‌شتیک که‌نه‌یان کردوه ﴿فَلَا تَحْسَبْتَهُمْ﴾ ئه‌وه‌هر گیز گومان‌یان پی‌مه‌به ﴿بِعَمَلِهِمْ مِنَ الْعَذَابِ﴾ به‌ر‌زگار بوو له‌سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و‌بو‌ئو‌وانه‌ه‌به‌سزایه‌کی ﴿أَلِيمٌ﴾ ناز‌دهر ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ﴾ هه‌ر‌بو‌خوا‌یه‌پادشایه‌تی و‌مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیک‌دا ﴿قَدِيرٌ﴾ ده‌سه‌لات‌داره ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به‌راستی له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌ویدا ﴿وَأَخْتِلَافِ﴾ و‌له‌جیا‌وازی و‌گو‌رانی ﴿الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و‌روژ‌دا ﴿لَا يَتَّخِذُ﴾ چهنده‌ها به‌لگه‌ه‌به ﴿لَا أُولَى الْأَلْبَابِ﴾ بو‌خوا‌ون بیرو هوشه‌کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌یادی‌خوا‌ده‌که‌ن ﴿فِيمَا وُفِّعُوا﴾ به‌پی‌وه‌به‌دانیشتنه‌وه ﴿وَعَلَى جُوبِهِمْ﴾ به‌راکشانه‌وه ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ﴾ وه‌بیر ده‌که‌نه‌وه له‌دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و‌زه‌وی ﴿رَبَّنَا﴾ (ئه‌لین) ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگار مان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ ئم (جیهانه‌ت) دروست نه‌کردوه ﴿بِظُلْمٍ﴾ به‌بی‌هوده ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پا‌ک و‌بینگه‌ردی بو‌تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ده‌سا‌توش بمان پار‌یزه‌له‌سزای‌ئاگری‌دو‌زه‌خ ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگار مان ﴿إِنَّكَ مِنْ تَدْخِيلِ النَّارِ﴾ هه‌ر‌که‌س‌تو بیخه‌پته‌ئاگری‌دو‌زه‌خه‌وه ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ ئه‌وه‌بینگومان‌ریسوات‌کردوه ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وه‌هیچ‌پشتیوانیک‌نه‌بو‌سته‌مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگار مان به‌راستی ئیمه ﴿سَجَعْنَا مُنَادِيًا﴾ گو‌یمان له‌بانگ‌خوا‌زیک‌بوو (مه‌به‌ست پی‌پیغه‌مه‌به‌ری‌خودایه‌ﷺ) ﴿يُنَادِي لِلْإِيمَانِ﴾ بانگی‌ئه‌کرد بو‌پرواهینان ﴿أَنْ آمِنُوا بِيَوْمِ يُرْتَكَبُ﴾ (ده‌ی‌ووت) بروا‌بیتن به‌په‌روه‌ر‌دگارتان ﴿فَقَامَتَا﴾ ده‌ست به‌جی‌پروامان‌هینا ﴿رَبَّنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگار مان ﴿وَأَعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ ده‌ی‌له‌گوناهه‌کانمان خوش‌بیه ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا﴾ و‌بسره‌وه‌لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خراپه‌کانمان ﴿وَتَوَقَّاتَا﴾ و‌بمان‌مرینه ﴿مَعَ الْأَجْرَارِ﴾ له‌گه‌ل‌که‌سانی‌چاکه‌کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگار مان پیمان‌به‌خشه (له‌پاش‌مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ ئه‌وه‌ی به‌لیت پی‌داین ﴿عَلَى رُسُلِكَ﴾ له‌سه‌ر‌زوبانی‌پیغه‌مه‌به‌ره‌کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و‌ریسوامان‌مه‌که ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی‌دوایی‌دا (هه‌ستانه‌وه) ﴿إِنَّكَ﴾ بینگومان‌تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ به‌لین‌ناشکینیت ﴿۱۱۱﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
 ذَكَرٍ أَوْ أُنثِيَ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
 لَا يَغْرَبَنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۗ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمِهَادُ ﴿١٩٦﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبِرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنْ مِنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
 وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
 ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا
 وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

سورة النساء

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ئەمجا پەرورەدگار یان وەلامی (نزاکانی) دانەوہ ﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ﴾ (فەر مووی) بینگومان من زاہە ناگەم ﴿عَمَلٍ عَمِلْتُمْ﴾ کردەوہی (ہیچ) خاوەن کردەوہیەک لە ئیوہ ﴿مَنْ ذَكَرَ وَأُنْتِ﴾ لە نیر یان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ ھەندیکتان لە ھەندیکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا ئەوانەہی کہ کوچیان کرد ﴿وَأُخْرُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وەر کران لە جی و شوینی خویان ﴿وَأُوذُوا فِي سَبِيلِ﴾ و ئەشکەنجەو ئازار دران لە ری مندای ﴿وَقَاتَلُوا﴾ و جەنگیان کرد ﴿وَقَاتَلُوا﴾ و کوژران ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ﴾ سویند بەخوا دەیسر مەوہ لییان ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خرابەکانیان ﴿وَلَا ذُنُوبَهُمْ جَنَّتِ﴾ وە بینگومان دەیان خەمە بەھەشتانیکەوہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان دین و دەچن بەژیریاندا ﴿ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەمە پاداشت دانەوہیە کہ لە لای خواوہ ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وە لای خواہیہ ﴿حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يُغْنِيكَ﴾ لە خشتەت نەبات (فریوت نەدا) ﴿تَقَلُّبِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ھات و چۆی ئەوانەہی بی بروان (بەخۆشی و ئاسوودەیی یەوہ) ﴿فِي الْبِلَادِ﴾ لە وولاتدا ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ﴾ ئەو ئاسوودەییە ئەوان خۆشی یەکی کہمہ ﴿كُذِّبُوا وَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و شوینیان دۆزەخە ﴿وَبِئْسَ الْمَهَادُ﴾ ئای چ شوینیکی خراب و بەدە ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ بەلام ئەوانەہی ﴿أَتَقْوَارَهُمْ﴾ لە پەرورەدگاریان دەر سن ﴿لَهُمْ جَنَّتِ﴾ بۆیان ھەہەشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان دین و دەچن بەژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دەمیننەوہ بە ھەمیشەیی ﴿نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئامادە کراوہ لە لایەن خواوہ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وە ئەوہی کہ لای خواہیہ ﴿خَيْرٌ لِلْآبَرَارِ﴾ چاکترە بۆ چاکە کاران ﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بینگومان لەناو نامە دارەکاندا ھەہە ﴿لَنْ يُؤْمِنُ﴾ بآللہ کہ سانیک کہ بپروا دەھینن بەخوا ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و بەو نامەہی کہ نیراوەتە خواوہ بو ئیوہ (مەبەست پی قورئانە) ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ و بەو نامەہی کہ نیراوەتە خواوہ بو خویان ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ مل کہ چن بۆ خوا ﴿لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بەلگەکانی خوا نافروشن ﴿ثَمَّ قَلِيلًا﴾ بە نرخیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو نامە دارانہ ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بۆیان ھەہە پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە لای پەرورەدگاریانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لپرسینەوہ و موحاسە بە کردنی خیراہیہ ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەوانەہی کہ پرواتان ھیناوە ﴿أَصْبِرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (لە خوگری دوزمن) خوگر تر بن ﴿وَرَابِطُوا﴾ و لە سەنگەردا ئیشک بگرن ﴿وَأَتَقْوَا اللَّهَ﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ ئەوہی رزگار بین ﴿



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
 بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَءَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ
 وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ
 كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا
 مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّا مَثَىٰ وَثَلْتِ وَرُبِعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا
 فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾ وَءَاتُوا
 النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُنَّ فَكُلُوهُ
 هِنِيئًا مَّرِيئًا ﴿٤﴾ وَلَا تَتَوَلَّوْا السُّفَهَاءَ أَمْوَالِكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
 قِيمًا وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا
 الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
 إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ
 غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا
 دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌ی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئە‌ی خه‌لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ خۆتان بیاریزن له (سزای) به‌روه‌ردگار تان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ئە‌وه‌ی که درووستی کردوون ﴿مِنْ نَفْسٍ وَحِدَةٍ﴾ له‌یه‌ک که‌سه‌وه (که‌ئاده‌مه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه‌ه‌هر له‌ ئە‌ویش هاوسه‌ره‌که‌ی درووست کردووه ﴿وَوَسَّاتُ مِنْهُمَا﴾ و بلاوی کردۆ‌ته‌وه له‌وه‌ دووانه ﴿رَجَالًا كَثِيرًا﴾ پیاوانی زۆر ﴿وَنِسَاءً﴾ هه‌روه‌ها ئافره‌تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خۆتان بیاریزن له‌وه‌ خوی‌یه‌ی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به‌ناوی ئە‌وه‌وه‌ داوا ده‌که‌ن له‌یه‌ کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه‌ (خۆتان بیاریزن له‌ بچراندنی) خزمایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿عَلَيْكُمْ رَيْبًا﴾ چاودیره‌ به‌سه‌رتانه‌وه ﴿وَوَاتُوا﴾ بیده‌نه‌وه ﴿الْيَتَامَى﴾ به‌هه‌تیوان (دوای بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ بِالْظُلْمِ﴾ وه‌ بیس (له‌ مالی خۆتان) مه‌گۆرنه‌وه به‌ پاک (له‌ مالی ئە‌وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه‌ ماله‌ کانیان مه‌خۆن ﴿إِنَّ أَمْوَالَكُمْ﴾ له‌ گه‌ل ماله‌ کانی خۆتان ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بیگومان ئە‌وه‌ خواردنه ﴿خَوْبًا كَثِيرًا﴾ گونا‌هه‌یکی گه‌وره‌یه ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر ترسان ﴿الْأَنْتِظُوا﴾ دادبه‌روه‌ره‌ نه‌بن ﴿فِي الْيَتَامَى﴾ له‌ (ماره‌یی) ئە‌وه‌ ئافره‌ته‌ بی باو‌کانه‌دا (ماره‌یان مه‌که‌ن) ﴿فَإِنْ كُنْتُمْ﴾ ئە‌وه‌ ماره‌ به‌که‌ن ﴿مَاطَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌وه‌ ئافره‌تانه‌ی چه‌لآ‌لن بۆ‌تان ﴿مَتَى﴾ دوو دوو ﴿وَتِلْكَ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرَبِّعٌ﴾ یا چوار چوار (واته‌ تا چوار ژن درووسته‌ له‌یه‌ک کاتدا کۆی به‌که‌پته‌وه) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا‌ئه‌ گه‌ر ترسان ﴿الْأَعْدَاءُ﴾ داد‌گه‌ر نه‌بن ﴿فَوَاحِدَةٌ﴾ ئە‌وه‌ یه‌ک ئافره‌ت (ماره‌ به‌که‌ن له‌وانه‌ی ئازادن) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان ئە‌وه‌ که‌نیزه‌کانه‌ی که‌ مو‌لک‌تانن ﴿ذَلِكَ أَتَى﴾ ئە‌وه‌ه‌ نزیک‌تره ﴿الْأَتُولُوا﴾ که‌سه‌تم نه‌که‌ن (یا هه‌ژار نه‌که‌ون) ﴿وَوَاتُوا مِنَ النِّسَاءِ﴾ بیده‌ن به‌ ئافره‌تان (نه‌ک که‌س و کاربان) ﴿صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً﴾ ماره‌یه‌ کانیان وه‌ک به‌خشین نه‌ک وه‌ک کری ﴿فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَشْيٌ فَمِنْدَنَفْسًا﴾ ئە‌مجا‌ئه‌ گه‌ر به‌ دل بییان خۆش بوو به‌خشینی شتیک له‌وه‌ (ماره‌یی به‌) به‌ئوه ﴿فَكُلُوهُنَّ حَيْثُ آمَرْتُمْ﴾ ئە‌وه‌ ئیوه‌ بیخۆن به‌خۆشی و چه‌لآ‌لی (نوشی گیانتان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ مه‌یده‌نه‌ گیل و که‌م عه‌قله‌کان ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ ماله‌ کانتان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌ حاله‌تیکدا خوا‌ئه‌وه‌ (مالانه‌) ی بۆ‌ کردوون ﴿فِيمَا﴾ به‌هۆی راوه‌ستانی زیانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُنَّ فِيهَا﴾ وه‌ (بی عه‌قله‌کان) رۆزی و خۆراکیان بده‌نی له‌وه‌ ماله‌ ﴿وَأَكْثُوهُنَّ﴾ و پۆشاکیان بۆ‌ به‌که‌ن ﴿وَقُولُوا لَهُنَّ﴾ و گفتو‌گۆیان له‌ گه‌ل به‌که‌ن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به‌ گفتو‌گۆیه‌کی باش ﴿وَأَبْتَلُوا الْيَتَامَى﴾ هه‌تیوان تا‌قی به‌که‌نه‌وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ هه‌ر کاتیک گه‌یشتنه‌ (ته‌مه‌نی) ژن هه‌تیا‌ن و شوو‌کردن ﴿فَإِنْ ءَانَسْتُمْ﴾ ئە‌مجا‌ئه‌ گه‌ر هه‌ستان کرد ﴿مِنْهُمْ رُشْدًا﴾ له‌واندا ژیری (و بیگه‌یشتن) ﴿فَادْعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ سامان و ماله‌ کانیان پی بده‌نه‌وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ و ماله‌ کانیان مه‌خۆن ﴿إِسْرَافًا﴾ به‌ زیاده‌ره‌وی ﴿وَيَذَارُ أَنْ يَكْبَرُوا﴾ و به‌به‌له‌ نه‌وه‌ک گه‌وره‌ بین (ولیتان وه‌رگرنه‌وه) ﴿وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا﴾ وه‌ هه‌ر که‌س (له‌سه‌ره‌رشتیاری هه‌تیوان) ده‌وله‌مه‌ند بوو ﴿فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ با خۆی بگریته‌وه (له‌ خواردن مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَاقِرًا﴾ وه‌ هه‌ر که‌س له‌وان هه‌ژار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ با (لی‌ی) بخوات به‌ نه‌ندازه‌ی پیویست ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئە‌مجا‌هه‌ر کات مالی هه‌تیوه‌ کانتان دایه‌وه‌ بییان ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ ئە‌وه‌ شایه‌تیا‌ن له‌سه‌ر بگرن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به‌سه‌ خوا بۆ‌ لپیر‌سینه‌وه (به‌سه‌رتانه‌وه) ﴿

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ
 مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا
 مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
 ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا
 خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
 بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي
 أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً
 فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلَا بُوَيْهَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ وَوَرِثَةٌ وَأَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ
 كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا
 أَوْ دِينَءٌ أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

﴿لَيْزَالَ نَصِيبٌ﴾ بۆ پیاوان هه‌یه به‌شیک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌یلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه‌نزیکه‌کان ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بۆ ئافره‌تانیش هه‌یه به‌شیک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له‌و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌یلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه‌نزیکه‌کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾ له‌ئوه‌ی (به‌جی ده‌یلن) کهم بیت یان زور ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به‌به‌شیکی برپار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا‌ئه‌گهر کاتی دابه‌ش کردنی (میراته‌که) ئاماده‌بوون ﴿أُولُو الْقَرْبَىٰ﴾ خزمه‌نزیکه‌کان (که میرات ناگرن له‌مردوو) ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه‌تیوو و هه‌زاره (بیگانه) کان ﴿فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ ئه‌و له‌و که له‌پووره به‌شیان بدن (ئهم به‌ش دانه سوننه‌ته نه‌ک واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وه قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿فَوَلَا مَعْرُوفًا﴾ به‌قسه‌کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلْيَحْشَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ی (سه‌رپه‌رشتیاریان) با بترسن ﴿أَوْ تَرَكَوْا﴾ ئه‌گهر به‌جی به‌یلن ﴿مَنْ خَلْفَهُمْ﴾ له‌پاش خویانه‌وه (پاش مردن) ﴿ذُرِّيَّةً ضِعْفًا﴾ مندالانی لاواز (بحوک) ﴿خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ ده‌ترسن لیان (بفه‌وتین) ﴿فَلْيَقُولُوا لِلَّهِ﴾ ده‌با له‌خوا بترسن ﴿وَلْيَقُولُوا فَوَلَّاسِدًا﴾ و قسه‌ی راست و په‌وا بکه‌ن (مه‌به‌ست پی ئه‌وه‌یه وه‌سیه‌تیک نه‌که‌ن زیان بگه‌یه‌نن به‌منداله‌کانیان پاش خویان به‌هه‌زاری به‌جیان به‌یلن وه‌موو مال و سه‌روه‌ته‌که‌یان بکه‌ن به‌خیر و سه‌ده‌قه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ﴾ که‌مالی هه‌تیوه‌کان ده‌خون ﴿ظُلْمًا﴾ به‌سته‌م و نا‌په‌وا ﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌به‌س له‌سکی خویان ئاگر ده‌خون. ﴿وَسَيَصَوْنُونَ سَعِيرًا﴾ وه له‌مه‌وپاش ده‌چنه‌ئاگر نیکی به‌تین و هه‌لگیر ساوه‌وه ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ئامۆزگاریتان ده‌کات ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ ده‌رباره‌ی (میراتی) رۆله‌کانتان ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِيَّاتِ﴾ بۆ نیرتیک هه‌یه (له‌میرات) به‌وینه‌ی به‌شی دوو می ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً﴾ خو‌ئه‌گهر (منداله‌کانتان) ته‌نها ئافره‌ت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد له‌دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ ئه‌وا بۆیان هه‌یه ﴿كُلًّا﴾ دوو به‌ش له‌سی به‌شی ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ ئه‌وه‌ی (مردووه‌که) به‌جی هیشتوووه ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾ به‌لام ئه‌گهر یه‌ک ئافره‌ت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ ئه‌وه‌نیوه‌ی (میراته‌که‌ی) بۆ هه‌یه ﴿وَلَا يُؤْتِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا﴾ وه بۆ هه‌ر کام له‌دایک و باوکی مردووه‌که هه‌یه ﴿السُّدُسُ﴾ شه‌ش یه‌ک ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی که به‌جی هیشتوووه ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَةٌ﴾ ئه‌گهر مردووه‌که مندالی هه‌بوو ﴿فَإِنَّ لِرَّيْكِ لَءُ وَوَلَّتْ﴾ به‌لام ئه‌گهر مردووه‌که مندالی نه‌بوو ﴿وَوَرَّثَهُ آبَاؤُهُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأُمَّهَ الْكُلُّ﴾ ئه‌وه‌سی به‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ به‌لام ئه‌گهر (مردووه‌که) چهند برایه‌کی هه‌بوو ﴿فَلِأُمَّهَ السُّدُسُ﴾ ئه‌وا شه‌ش یه‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ﴾ له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿يُوصِي بِهَا﴾ وه‌سیتی پی کرابی (له‌لایه‌ن مردووه‌که‌وه) ﴿أَوْ دِينَ﴾ یان دانه‌وه‌ی قهرزیک (که له‌سه‌ری بیت) ﴿ءَابَاؤُكُمْ﴾ باو که‌کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره‌کانتان ﴿لَا تَدْرُونَ﴾ نازانن ﴿أَبُهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾ کامه‌بان به‌سوود ترن بۆتان ﴿فَرِيضَةٌ مِّنْ اللَّهِ﴾ (ئهو دابه‌ش کردنه) له‌لایه‌ن خواوه‌پنویست کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه



* وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
 لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ
 وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
 فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
 مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ
 رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَوَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ
 وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ
 فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى
 بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
 ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
 يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

﴿وَلَكُمْ ذِئْبٌ﴾ بُوئِوہ ہہیہ نیوہی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجَكُمْ﴾ ئەو (میراتہی) کہ ژنہ کانتان بہ جی یان
ہیشتوہ ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وِلْدٌ﴾ ئە گەر ئەو ژنانہ مندالیان نہ بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَهُنَّ وِلْدٌ﴾ جا ئە گەر
مندالیان ہہ بوو ﴿فَلَكُمْ الزُّبْعُ﴾ بُوئِوہ ہہیہ چوار یہک ﴿وَمَا تَرَكَتِ﴾ لہوہی (ژنہ کانتان) بہ جیان
ہیشتوہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿يُوصِيَتِ بِهَا﴾ کہ کرد بییان ﴿أَوْ
ذِيئَةٍ﴾ یان قہرزیک (کہ لہ سہریان بیت) ﴿وَلَهُنَّ الزُّبْعُ﴾ بُو (ژنہ کانتان) ہہیہ چوار یہک ﴿مَا تَرَكَتِ﴾
لہوہی بہ جیان ہیشتوہ ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وِلْدٌ﴾ ئە گەر ئیوہ مندالتان نہ بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ
وِلْدٌ﴾ جا ئە گەر مندالتان ہہ بوو ﴿فَلَهُنَّ الزُّبْعُ﴾ ئەوہ بُو ئەوان ہہیہ ہشت یہک ﴿مَا تَرَكَتِ﴾ لہوہی
بہ جیان ہیشتوہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک ﴿تُوصِيَتِ بِهَا﴾ کہ کرد بییان
﴿أَوْ ذِيئَةٍ﴾ یان دانہوہی قہرزیک (کہ لہ سہرتان بیت) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً﴾ وہ
ئە گەر بیاوئیک یان ئافرہ تیک کہ میراتی لی ئە گیرا (مردبوو) نہ باوان (دایک و باوک) ی ہہ بوو نہ مندال
﴿وَلَهُ زَوْجٌ أَوْ أُخْتُ﴾ وہ تہنہا برایہک یان خوشکیکی (لہ دایکہوہ) ہہ بوو ﴿فَلِكُلِّ وَجِدٍ﴾ ئەوہ بُو ہەر یہک
﴿مِنْهُمَا﴾ لہو دووانہ ہہیہ ﴿السُّدُسُ﴾ شہش یہک ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ بہ لام ئە گەر ئەوان زیاتر بوون
﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ لہ برایہک یان خوشکینک (ی دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئەو کاتہ ئەوانہ ہہ موویان ہاوبہ شن
﴿فِي الثُّلُثِ﴾ لہسی یہک (ی میراتہ کہ دا) ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دەر کردنی) وەسیہ تیک
﴿يُوصَى بِهَا﴾ کہ کرایت ﴿أَوْ ذِيئَةٍ﴾ یان قہرزیک ﴿غَيْرِ مُضَارٍّ﴾ کہ (وہ سیتہ کہ یا قہرزہ کہ بُو
میراتگران) بینیان بیت ﴿وَصِيَّتِهِ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ ہر بارہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ خواش
زانای لہ سہر خوہی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەو (یاسایانہ) سنورہ کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِعِ﴾
ہەر کہ سیک گویرا ہلی ﴿اللَّهُ وَرَسُولَهُ﴾ خواو پتغہ مہرہ کہی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا)
دہیخاتہ ناو بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہر ووبارہ کان دین و دہ چن بہ ژیریاندا
﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دہ میتنہوہ بہ ہہ میسہیی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وئوہیہ سہر کہ و تنی
زور گہورہ ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہەر کہ سیکیش سہر پیچی خواو پتغہ مہرہ کہی
بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنورہ کانی (خوا) بہ زیتیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ دہیخاتہ ناگریکہوہ
﴿حَلِيدًا فِيهَا﴾ ہہ میسہ دہ میتنہوہ تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وەسزایہ کی ریسوا کہری بُو

وَالَّتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
 أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ
 حَتَّىٰ يَتَوَقَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿٥﴾
 وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَاعْزُوا بِهِمَا بِمَا فِي آبَائِهِمَا وَاصْطَلِحُوا
 لَهُنَّ مِثْلَ مَا كَانَ لِآبَائِكُمْ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾
 إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
 ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ إِنِّي تَبْتُ الْعُلْنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
 أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
 لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَاءِ اتِّبَتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
 مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ
 أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٩﴾

﴿وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ﴾ ئەوانه‌ی که کاری زۆر پیس و ناشرین (زینا) ده‌کهن ﴿مِنْ سَائِكُمْ﴾ له‌ئافره‌تان (ی بروادار) تان ﴿فَأَشَدُّ شَهَادَةً أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ ئەوه چوار شایه‌ت له‌خوتان له‌سه‌ریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ ئەمجا ئە‌گەر شایه‌تبیان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُمْ﴾ ئەوه ئەوه (ژنه زیناکارانه) به‌ند بکهن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ له‌ماله‌کانتاندا ﴿حَتَّىٰ يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا (فریسته‌ی) مه‌رگ گیانیان ده‌کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوارپ‌نگایه‌ک (ی رزگار بوون) یان بۆ‌دائه‌نه‌ی (ئەمه‌ حوکمی زیناکردن بوو پیتش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی النور واته‌ حوکمی ئەم ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء) به‌ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی النور س‌ر‌راوه‌ته‌وه) ﴿وَالَّذَانَ﴾ وه‌ ئەوه‌ دووانه‌ی (کورپو کچه‌ی) ﴿يَأْتِيَنِهَا مِّنْكُمْ﴾ ئەو کاره‌ پیسه (زینا) ده‌کهن له‌ئێوه ﴿فَعَادُوهُمَا﴾ ئەوه‌ ئازاریان بدن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا ئە‌گەر گه‌رانه‌وه‌وه‌ تو به‌یان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه‌ چاک بوون ﴿فَاعْرَضُوا عَنْهُمَا﴾ ئەوا وازیان لی بینن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکه به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیبورده‌ی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بیگومان وه‌رگرتنی ته‌وبه ﴿عَلَىٰ اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ﴾ لای خوا ته‌نها بۆ ئەوانه‌یه‌ که گونه‌ده‌کهن به‌نه‌فامی ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وه ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ به‌زویی (پیتش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ ئا ئەوانه ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گه‌رانه‌وه‌یان لی وه‌رده‌گریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش هه‌میشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ په‌شیمانی (وه‌رگرتن) نی‌یه ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بۆ ئەوانه‌ی تاوانی زۆر ده‌کهن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا کاتی سه‌ره‌مه‌رگی یه‌کینیان دی ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْقَنَ﴾ ده‌لیت: به‌راستی من نیستا ته‌وبه‌م کرد ﴿وَلَا الذَّيْبُ﴾ وه‌ بۆ ئەوانه‌ش نی‌یه ﴿يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ که ده‌مرن به‌بی بروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ ئەوانه‌ی (باسکران) ئاماده‌مان کردوه‌ بۆیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه‌کی ئازار ده‌ر ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەوانه‌ی که پرواتان هیتاوه ﴿لَا يَجِلُّ لَكُمْ﴾ چه‌ل‌ال‌نی یه‌ بوتان ﴿أَنْ تَرْتُؤُوا النِّسَاءَ كَرهًا﴾ که ئافره‌تان به‌زۆر (به‌ناچاری) به‌میراتی به‌رن (بۆ خوتان) ﴿وَلَا تَقْضُلُونَهُنَّ﴾ وه‌ به‌رگری شوکردنیان لی مه‌که‌ن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌ندی له‌و (ماره‌یی یه‌ی) که پیتان داون بیهن (بۆ خوتان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گه‌ر کاتی که کرده‌وه‌یه‌کی زۆر ناشرین (زینا) به‌ناشکرا بکهن ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه‌ ره‌فتاریان له‌گه‌ل بکهن به‌چاکی (و ژیانیان له‌گه‌ل بیهنه‌سه‌ر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا ئە‌گەر چه‌رتان لییان نه‌بوو (ته‌لاقیان مه‌ده‌ن) ﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکه له‌وانه‌یه‌ ئێوه چه‌رت نه‌کهن له‌شتیک ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و خوا له‌وه‌دا دینابیت ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ چاکه‌ و خیرینیکی زۆر ﴿۱۹﴾

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
 بُهْتَنَا وَإِنَّمَا مُمِينَانَا ﴿١٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
 بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا
 ﴿١١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ
 سَبِيلًا ﴿١٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
 الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
 وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ
 وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ
 اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
 أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا
 مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣﴾

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ نہ گہر ویستان ﴿أَسْتَبْدَالِ زَوْجٍ﴾ گورینی ژنیک ﴿مَكَانَ زَوْجٍ﴾ له شوین ژنیک (کہہزی لی ناکہن) ﴿وَأَتَيْتُمْ إِخْدَانَهُنَّ﴾ و دایتان بہیہ کیکیان ﴿قَطَارًا﴾ مالیکی زور (بہ مارہبی) ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ ئەوہ مہی سہننہوہ ﴿مِنْهُ شَيْئًا﴾ لی ہیج شتیک (لہو مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونََهُ بُهْتَانًا﴾ نایا ئەو (مارہبی بہ) یان لی ئەسہننہوہ بہ بوختان کردن ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوانیکی ناشکر (بہ رامہبری نافرہتہ کہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چوں و ہری دہ گرنہوہ؟ ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ لہ کاتیکدا چوونہتہ لای بہ کتری (تیکہ لای زن و میردایہ تیتان لہ گہل یہ ک کردوہ) ﴿وَإِخْدَانًا مِنْكُمْ﴾ و ئەو نافرہتانہ و ہریان گرتوہ لیتان ﴿مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ بہیمانیکی پتہ و بہیز (کہوا بہ سنی نیکاہ) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ (ئہی پیوان) مارہی مہ کهن ﴿مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئەو نافرہتانہی کہ باو کہ کانتان مارہیان کردوون (واتہ باوہ ژنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر ئەوہی پیش لہم (حہرام کردنہ) کرابیت ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بہراستی ئەو مارہ کردنہ ﴿فَاحْشَةً﴾ کردوہ بہ کی زور پیس و چہ بہلہ ﴿وَمَقْتًا﴾ زور بیزارو ﴿وَسَاءَ سَيِّلًا﴾ وریازیکی زور خراب و بہدہ (کہ گیراوتہ بہر) ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہدہ غہ کراوہ لہ سہرتان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی) دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخْوَانُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَدَنُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی باو کتانتان) ﴿وَوَخَلَّاتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکانتان) ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأَخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمْ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾ ئەو دایکانہ تان کہ شیریان پی داوون ﴿وَأَخْوَانُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہوہ ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی ژنہ کانتان (خہسوو) ﴿وَرَبِّبَاتُكُمْ﴾ و کچانی ژنانتان کہ لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ ئەوانہی کہلہ مالی ئیوہدا دہ ژین ﴿مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي﴾ لہو ژنانتان ﴿دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ کہ چوونہتہ لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ جا ئە گہر نہ چوویونہ لایان (دایکی کوزلہ بہسہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوہ ہیج گوناہیکتان لہ سہر نی بہ (لہ مارہ کردنی کچہ کانیاندا) ﴿وَحَلَالٌ أَبْنَائِكُمُ﴾ وہ (حہرامہ بوٹان) ہاوسہری کورہ کانتان (بووک) ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ئەوانہی کہلہ ہستی خوٹانتان ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہدہ غہ و حہرام کراوہ لہ سہرتان) کوز کردنہوہ ﴿بِبَنَاتِ الْأَخْتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خووشک لہ یہ ک کاتدا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر ئەوہی پیش ئەم (حوکمہ لہ نہ فامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ بیگو مان خواہہ میسہ ﴿عَفْوًا رَحِيمًا﴾ لیوردهی مہرہ بانہ ﴿﴾



* وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإُحْلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ﴿٤٤﴾ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
 الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مَنْ
 فَتَيْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ
 مِنْ بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ
 أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
 مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
 مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٤٥﴾ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٦﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (هروه‌ها حه‌رام کراوه‌لیتان) ئەوانه‌ی که میردیان هه‌یه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له‌ئافره‌تان
 ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگه له‌وانه‌ی که بوونه‌ته مولکتان (که‌نیزه‌ک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 (ئه‌و حوکمانه باسکران) بی‌یوست کراوو نوسراوی خوایه له‌سه‌رتان ﴿وَأَجَلَ لَكُمْ﴾ وه‌بوتان
 حه‌لال‌کراوه ﴿مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ بی‌جگه له‌وانه (که باسکران هه‌مووی حه‌لاله‌ بوتان تا چوارژن
 به‌یه‌که‌وه کوبه‌نه‌وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که به‌مال و سامانتان خوازیبتی (ئافره‌تان) بکه‌ن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ﴾ (به‌مه‌رجی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه‌بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جا‌ئه‌وه‌ی که له‌زرتان لی‌ وهرگرت له‌و ئافره‌تانه‌(ی حه‌لالن) ﴿فَأَوْهُنَّ أَجْرَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 ئه‌وا ماره‌یی به‌که‌یان بی‌ بدن که‌فه‌رز کراوه له‌سه‌رتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تاوانتان له‌سه‌رنی به
 ﴿فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ﴾ له‌وه‌ی که له‌سه‌ری پینک هاتن (له‌گه‌ل ژنه‌کانتان دا له‌که‌مکرده‌وه‌ی ماره‌یی)
 ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ له‌پاش دیاریکردنی ماره‌یی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌پراستی
 خودا هه‌میشه‌ زانای کاردرسته ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وه‌ئه‌وه‌ی له‌ئیه‌وه‌نیتوانی
 له‌به‌ر هه‌ژاری ﴿أَنْ يَكَّحَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ که ئافره‌تانی ئازادی ئیماندار ماره‌بکات
 ﴿فَإِنْ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ ئه‌وه‌با له‌وانه ماره‌بکات که بوونه‌ته مولکتان ﴿مِنْ فَتْيَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾
 له‌که‌نیزه‌که ئیمانداره‌کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وه‌خو‌ا زاناره‌به‌باوه‌ره‌که‌تان ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکتان له‌هه‌ندیکی تر تانن (هه‌مووتان نه‌وه‌ی ئاده‌من) ﴿فَأَنْكِحُوهُنَّ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ ماره‌یان بکه‌ن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ﴾ به‌ره‌زامه‌ندی که سوکاریان ﴿وَأَوْهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ و ماره‌یی به‌که‌یان بی‌ بدن
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به‌شیاو‌زیتی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفَاتٍ﴾ له‌کاتی‌کدا ئه‌و که‌نیزه‌کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (وزینا کاری به‌ئاشکرا) نه‌بن ﴿وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ و دۆستیان نه‌بی (به‌نه‌پنی بۆزینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أَحْصَيْنَ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر ئه‌و (که‌نیزه‌کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَلْحَشَةٍ﴾ پاشان خرابه‌به‌کی
 ئاشکریان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَدَابِ﴾ ئه‌وه‌نیوه‌ی سزای ئافره‌ته
 ئازاده‌کانیان له‌سه‌ره (لییان بدریت که په‌نجاه‌لده) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ ئه‌و (ماره‌کردنی
 که‌نیزه‌که) بۆ که‌سیکه له‌ئیه‌وه له‌تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌لام ئه‌گه‌ر
 ئارام بگرن (و که‌نیزه‌ک ماره‌نه‌کن) چاکتره بوتان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ خوالی‌بوره‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوادیه‌ویت ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بوتان روون بکاته‌وه ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وه‌رینموونیتان
 بکات ﴿سُنَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بۆری و شوینی ئەوانه‌ی له‌پیش ئیه‌وه بوون (له‌خو‌اناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لیتان خوش بییت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه‌خو‌ا زانای کاردرسته ﴿

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ
 تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
 وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمًا ﴿٣١﴾
 وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ
 نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَ
 وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ
 نَصِيبَهُمْ ؕ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ﴾ وہ خواوہیہ ویت ﴿اَنْ يُّتُوْبَ عَلَیْكُمْ﴾ کہ لیتان ببوریت ﴿وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ﴾ بہ لآم تہ یانہ ویت
 تہ وانہش ﴿يَتَّبِعُوْنَ الشَّهْوَاتِ﴾ کہ شوین نارزو و ہہواو ہہوسہ کانیان کہوتون ﴿اَنْ تَمِيْلُوْا﴾ کہ
 لاتان بدن ﴿مِيْلًا عَظِيْمًا﴾ بہ لادانیکی گہورہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾ خواوہیہ ویت ﴿اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾
 کہ تہرکتان لہسہر سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْاِنْسَانَ ضَعِيْفًا﴾ چونکہ ٹادہمی بہ لاواز دروست کراوہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ تہی تہ وانہی باوہرتان ہٹاواہ ﴿لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی یہ کتری مہخون
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ لہنیوانتاناہا بہ نارہوا ﴿اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجْرَةً﴾ مہ گہر بازر گانی یہک بیت ﴿عَنْ كَرَاحِ
 مِّنْكُمْ﴾ بہرہ زامہندی لہنیوان خوتان دا ﴿وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ﴾ وہ خوتان مہ کورن (یان خوتان
 مہ فہوتین بہ تاوان) ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا﴾ بہراستی خواہہ میسہ بہ بہ زہیسی یہ پیتان ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿وَمَنْ يَعْصِ اٰتِئَاتِكَ﴾ وہ ہہر کہ سیک تہوہ بکات (واتہ یہ کیک بکوڑیت) ﴿عُدُوْنَا وَطَلْمَا﴾ بہدہست
 دریزی و ستہم ﴿فَسَوْفَ نُصَلِّيْهِ نَارًا﴾ تہو لہ مہودوا دہیخہینہ ناو ٹاگرہوہ ﴿رَكَاتَ ذَلِكَ عَلَى اللّٰهِ﴾
 یسیرا ﴿وہ تہوہش ہہ میسہ بو خوا ٹاسانہ ﴿اِنْ تَحْتَسِبُوْا كَبٰرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ تہ گہر دوور
 بکہونہوہ لہو تاوانہ گہورانہی کہ لیتان قہدہ غہ کراوہ ﴿نُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تہوہ تاوانہ
 بچو کہ کانتان بو دہ پوشین ﴿وَنُدْخِلْكُمْ مِّنْ دَخْلًا كَرِيْمًا﴾ وہ دہ تانخہینہ شویتیکی چاک و
 ریزداروہ ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وہ ٹاوات مہ خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بو تہو پلہیہی کہ
 خوا فہ زلی ہہندیکتانی داوہ بہسہر ہہندیکی تراندا ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيْبٌ﴾ بو پیاوان ہش ہہیہ ﴿وَمَا
 اٰكْتَسَبُوْا﴾ لہوہی بہدہستی تہہین ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِيْبٌ﴾ وہ بو ٹافرہ تانیش ہش ہہیہ ﴿مِمَّا اَكْتَسَبْنَ﴾
 لہوہی بہدہستی تہہین ﴿وَسَلُّوْا اللّٰهَ﴾ وہ داوا لہ خوا بکہن ﴿مِنْ فَضْلِهٖ﴾ لہ بہ ہرہو بہخششی
 خوی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَلِيْمًا﴾ بہراستی خوا ہہ میسہ بہ ہہموو شتیک زانایہ ﴿يُرِيْدُ اللّٰهُ﴾
 ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وہ دامان ناوہ بو ہہموو (مردوویہک یان میراتیک) ﴿مَوْلٰی﴾ چہند میرات گریک (کہ
 ہشی تہ گرن) ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَاتِ وَالْاَقْرَبُوْنَ﴾ لہوہی کہ دایک و باوک و خزمانیان بہ جینان ہیشٹوہ
 ﴿وَالَّذِيْنَ عَقَدْتُمْ اَيْدِيَكُمْ﴾ وہ تہ وانہش کہ بہیماننان لہ گہل گری داون (کہ میرات لہیہ کتر بہرن)
 ﴿فَاَوْهَمُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ﴾ تہوہ بہشی خویانیاں بدنہی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شٰهِدًا﴾ بہراستی خوا
 ہہ میسہ بہسہر ہہموو شتیکدا ٹاگدارو چاودیرہ ﴿۸۳﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَتٌ
 حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ
 نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا
 فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
 يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 خَبِيرًا ﴿٣٥﴾ * وَعَبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
 وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ
 وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾



﴿الرجال قوّمون على النساء﴾ پیوان سہر بہرشتیاری (کار بہ دستن) بہ سہر نافرہ تانہ وہ ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ بہ ہوی ئہ وہ وہ خوا فہ زلی ہندیکیانی داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہندیکیاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَعُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ ہر وہا بہ ہوی ئہ وہی کہ (پیوان) لہ سامانہ کانیان خرچ دہ کہن ﴿فَأَصْلَحَتْ﴾ جا نافرہ تہ چاکہ کان (ئہ وانہن) ﴿قَتَلَتْ﴾ گویرایہ لانی بہر دہ وام (بو خواو پاشان میردہ کانیان) ﴿حَفِظَتْ لِّلْغَيْبِ﴾ پاریزہ رانی (داوینی خوئیان و سامانی میردہ کانیان) کہ میردہ کانیان لہ مالہ وہ نہ بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ بہ ہوی ئہ وہی خوا فہرمانی پاراستنی داوہ ﴿وَالَّتِي تَخَافُ﴾ وہ ئہ وہ نافرہ تانہ ش کہ ئیوہ دہ ترسن ﴿تُشْرَهُنَّ﴾ سہر بیچیتان بکہن ﴿فَعَطَّوهُنَّ﴾ ئہ وہ ٹاموژ گاریان بکہن ﴿وَأَهْرُجُوهُنَّ فِي الْمَصَاحِبِ﴾ و جینگہ بان لی جیا بکہنہ وہ (و لہ گہ لیان مہ خہ ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لیان بدہن (لیدانیک کہ لہ شی عیب دار نہ کات) ﴿فَإِنِ اطَّعْتَكُمْ﴾ جا ئہ گہر گویرایہ لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً﴾ ئہ وہ ئیتر ہیچ رینگہ بہ کہ لہ دژیان مہ گر نہ بہر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ بہ راستی خواہہ میسہ بہر ز و بلندی گہورہ یہ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وہ ئہ گہر ترسان ﴿شِقَاقَ بَيْنَهُمَا﴾ لہ تیچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا حُكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ﴾ ئہ وہ ناو بیژوانیک بنیرن لہ خزمی پیاوہ کہ ﴿وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بیژوانیک لہ خزمی نافرہ تہ کہ ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا﴾ ئہ گہر (دو و ناو بیژوانہ کہ) ناشتیان بویت ﴿يُوفِقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میردہ کہ چاک دہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ بہ راستی خواہہ میسہ زانای ناگادارہ ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بہس خوا بہرستن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و ہیچ شتیک مہ کہن بہ ہا و بہ شی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ ہر وہا لہ گہل دایک و باو کتاندان چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزم و نریکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و ہہ تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و ہہ ژاران ﴿وَالْحَارِزِي الْقُرْبَىٰ﴾ و ہاوسنی خزم ﴿وَالْحَارِ الْجَبِ﴾ و ہاوسنی بیگانہ یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ﴾ و ہاوپنی ہہ میسہ بی یا ہاوپنی سہ فہر ﴿وَأَنِ السَّبِيلِ﴾ و ریبار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و ئہ وانہی بوون بہ مولکتان (چاک بن لہ گہ لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بہ راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُحْتَبًا فَخُورًا﴾ ئہ وہ کہ سہی کہ خو بہزل زان و شانازیکہر بیت ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ ئہ وانہی کہ چرووکن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فہر مانیش دہ کہن بہ خہ لکی بہ چرووکی ﴿وَيَرَكُمُونَ مَاءَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ دہیشار نہ وہ ئہ وہی خوا پنی بہ خشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہ خشیوی خوئی ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ وہ ٹامادہ مان کردوہ بو بیباوہران

وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَقَرِينًا فَسَاءَ
 قَرِينًا ﴿٧٨﴾ وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
 مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٧٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضْعَفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
 أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٨٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
 وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٨١﴾ يَوْمَ يَذُودُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
 اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
 سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي
 سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
 أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
 فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٨٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنْ
 الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٨٤﴾

﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وہ ٹہوانہی مالہ کانیان دہ بہ خشن ﴿رَبَاءَ النَّاسِ﴾ لہ بہر روپامایی خہ لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوہریش ناہیتن نہ بہ خواہ ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نہ بہ روڑی دواہی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا﴾ وہ ہر کہس شہیتان ہاورتی بیت ﴿فَسَاءَ قَرِينًا﴾ ٹہوہ (شہیتان) ہاورتیہ کی
 زور خرابہ ﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ ٹہوانہ چ زینانیکیان دہ کہوتہ سہر؟ ﴿لَوْءَا مَنُوا بِاللَّهِ﴾ ٹہ گہر باوہرپان
 بہیناہ بہ خواہ ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وہ بہ روڑی دواہی ﴿وَأَنْفَقُوا﴾ وہ بیان بہ خشی یاہہ ﴿مِمَّا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ﴾ لہ وہی کہ خواہ پی ی بہ خشیوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ زانایہ پیمان ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَظْلِمُ مِقَالَ دَرَّةٍ﴾ بہراستی خواہ بہ ٹہندازہی گہر دیلہ یہ کہ ستہم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وہ ٹہ گہر
 چاکہ یہ کہ ہہ بیت ﴿بُضِعَتْهَا﴾ (خودا) پادا شتہ کہی چہند جارہ دہ کاتہ وہ ﴿وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ﴾ ودہ بہہ خشیت
 لہ لایہن خوہ وہ ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پادا شتہ کی گہورہ ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ ٹہ مچا (حالی کافران)
 چوٹ بیت کاتیک ہیتامان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ لہ ہہ موو ٹومہ تیکدا شایہ تیک (کہ پیغہ مہرہ کہیانہ)
 ﴿رَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان ہینا (ٹہی مو حہ مہد ﴿عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ بہ شایہ ت بہ سہر ٹائہ وانہ وہ ﴿وَلَا
 يُؤْمِدُ﴾ لہو روڑہدا ﴿يُودُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ﴾ ٹاوات دہ خوازن ٹہوانہی کافر بوون و
 سہر پیچی پیغہ مہریان کرد ﴿لَوْ نَسَوْنَ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ کہ زہویان بہ سہر دا تہخت بکریٹ (واتہ بخریٹنہ
 ژیر زہوی و نہ ہیرینہ دہرہ وہ) ﴿وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ وہ (لہو روڑہدا) ہچ قسہو باسیک لہ خوا
 ناشارنہ وہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ٹہی ٹہو کہسانہی کہ برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ
 سُكَرَىٰ﴾ نزیکی نوٹز مہ بنہ وہ کاتیک ٹیوہ سہر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ ہہ تا بزائن چی
 دہ لین ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وہ ہر وہا نزیکی (جیگای) نوٹز مہ بنہ وہ لہ کاتیکدا لہ شتان بی نوٹزہ (لہ شتان
 پیسہ) ﴿الْأَعْيَابِ سَبِيلًا﴾ مہ گہر تیبہر بن (بہ مز گہوتدا) ﴿حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا﴾ ہہ تا خوتان دہ شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرَضَىٰ﴾ وہ ٹہ گہر ٹیوہ نہ خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان لہ سہ فہر دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ
 مِنَ الْبَيْتِ﴾ لہ شوننی دہست بہ ٹاوا گہ یاندنہ وہ ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جہوت بوون لہ گہل خیزانہ کانتاندا (یالہ یہ کہ وتن لہ گہل ٹافرہ تانی نامہ حرہ مدا) ﴿فَلَا تَجِدُوا
 مَاءً﴾ ٹہ مچا ٹاوتان دہست نہ کہوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ٹہوہ بہ خوٹیک کی پاک تہ بہ موم بکہن
 ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا بہو توڑو خوٹہ روو خسار و دہستہ کانتان تہ بہ موم بکہن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ بہراستی خواہ ہمیشہ سہرہ وہی تاوانہ و لیووردہ یہ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ٹایا
 سہیری ٹہوانہ ت نہ کردوہ ﴿أَوْ تَوَّاصِبًا مِنْ الْكِتَابِ﴾ کہ بہ شیک لہ نامہ کہیان بی دراوہ (کہ تہ وراتہ)
 ﴿يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ﴾ گو مریسی ہلہدہ بزیرن (دہ کرن) ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ وہ دہیانہ ویت ٹیوہش
 لہر یبازی راست گو مریابن ﴿

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيًّا بِالسِّنِّهِمْ
 وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطَّيْسَ وُجُوهًا فَتَرُدَّهَا
 عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
 اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
 ﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
 وَلَا يُلْطَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
 مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ و ہ تہ نہا خوا چاڪ ٹاگادارہ بہ دوڑمنہ کاتنان ﴿وَكُنِّي بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ وہ تہ نہا خوا بہ سہ
دوست بیت ﴿وَكُنِّي بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ تہ نہا خواش بہ سہ یاریدہ در بیت ﴿مَنْ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہہ نندیک لہ
جوولہ کہ کان ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فہر موودہ کانی خواوہ گوڑن لہ شوین و مہ بہستی خزی
﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ وہ دلین: بیستمان و سہر بیچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمَعٍ﴾ گوی بگرہ
قہت گویت لی نہ بی!! ﴿وَرَاعِنَا﴾ وہ دلین (راعنا) چاڪ گویمان بو بگرہ (بہ لآم بہ زمانی جوولہ کہ
واتہ تو خراپترینمانی ئەوان ئەم مانایان مہ بہست بوو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دە میان خوار دە کردہ وہ
(بو ئەوہی مہ بہستہ خراپہ کہ بگہ یہ نیت) ﴿وَطَعَنَ فِي الَّذِينَ﴾ وہ بو تانہ وہ تہ شہردان ئەلایینی (ئیسلام)
﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ وہ ئە گہر ئەوان بیان ووتایہ ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایہ لین ﴿وَأَسْمَعُ وَأَطُرْنَا﴾
و (قسہ مان) بیستہو پہلہ مان لی مہ کہ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا﴾ ئەوہ چاڪترو راست تر بوو بویان
﴿وَلَكِن لَّمْ يَفْعَلُوا﴾ بہ لآم خوا نہ فرینی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ بہ ہوی بی باوہر بیہ کہ یانہ وہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ
إِلَّا قَلِيلًا﴾ بویہ بروا ناہینن کہ میکیان نہ بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی ﴿أَوْ تَوَّأكَتَبَ﴾
کہ نامہ تان پی بہ خشر اوہ ﴿ءَأَمُّوا بِمَآزِنَنَا﴾ بروا بہینن بہو (قورٹانہ) ی نار دوومانہ تہ خوارہ وہ
﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ کہ بہ راست دانہری ئەو (تہ وراتہ) ی ئیوہیہ ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَطْمَسَّ وُجُوهُهَا﴾ پیش
ئہوہی رو خسار اینک ساف بکہین (لہ پیشہ وہ) ﴿فَنَزَّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا﴾ ئەمجا بیہینہ پشت سہریان
﴿أَوْ نَعْنَهُمْ﴾ یان نہ فرہ تیان لی بکہین ﴿كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ﴾ وہك چون نہ فرہ تمان کرد لہ خہلکانی
شہممہ (ئہوانہی کہ راوہ ماسییان لی قہدہ غہ کرا لہ روڑی شہممہ دا کہ چی دە ہاتن لہ روڑی ہہینیدا
توڑہ کانیان دادہ خست و روڑی یہك شہممہ ہہ لیان دە گرتہ وہ) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وہ بریاری خوا
ہہمیشہ بہدی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يُشْرِكُ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش نایت
گہر ہاوبہشی بو دابنری بیجگہ لہوہ خوش ئە بیت لہ ہر گوناہیکی تر ﴿لَمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ہر کہ سیک
کہ بیہویت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وہ ہر کہ سیک ہاوبہش بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقْنَا إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ئەوہ
بیگومان گوناہیکی زور گہورہی ہہ لہ بستوہ ﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ﴾ ئایا سہیری ئەوانہت نہ کردوہ
﴿يُرْكُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ کہ خوزیان بہ پاك و چاڪ دەزانن ﴿بَلِ اللَّهُ يُرْكِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی یہ) بہلکو خوا ہر
کہ سیک بویت پاك و خاویتی دە کات ﴿وَلَا يظْلَمُونَ قِتْلًا﴾ و کہمترین ستمیان لی ناکریت (بابہ ئەندانہی
ئہو دەزوہ باریکہی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سہیری بکہ چون ﴿يَقْتُرُونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ﴾
بہ دەم خواوہ درو ہلدہ بہستن ﴿وَكُنِّي بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ وہ بہ سہ ئەو درو یہ کہ گوناہیکی روون و ئاشکرایہ
﴿الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ الَّذِينَ﴾ ئایا ئاوریکت نہ داوہ تہ وہ لہوانہی ﴿أَوْ تَوَّأَصِيْبًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ بہ شیک لہ نامہی
خواییان پیدراوہ ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْحَبِيبِ وَالظَّالِمُوتِ﴾ بروا ئەہینن بہشتی بی نرخ و بہر نامہی غہیری خوا (بہ
جادوو گہران و بہ شہیتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ئەلین بہوانہی کہ بی بروان ﴿هَلْؤَاءِ أَهْدَىٰ﴾
ئہوانہ ریبازیان راسترہ ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا﴾ لہوانہی کہ باوہر یان ہیناوہ ﴿

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾
 أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٥﴾ أَمْ
 يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٦﴾
 فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّعْتَهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٧﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَمَا نُصَلِّيَتْ
 جُلُودُهُمْ بِدَلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذَّوْقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا اللَّهُ فِيهَا
 أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ضُلَّالًا ظِلِيلًا ﴿٥٩﴾ * إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ
 أَنْ تُوَدُّوا إِلَى الْأَقْرَبِينَ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
 تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ﴿٦٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
 الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ
 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦١﴾



﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ نائنه وانه که سانیکن که خوانه فرینی لی کردوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهَ﴾ ههر که سینکیش خوانه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه وه ههر گیز دهست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هه یه ﴿مِنَ الْمَالِ﴾ له دهسه لاتی پاشایه تی (خاوه نی تی بوونه وهر)؟ ﴿فَإِذَا لَاقُوا النَّاسَ نَقِيرًا﴾ (جائنه گهر بیانوبایه) نه و کانه به خه لکی یان نه ده به خشی (به نه ندازه ی) تونکلی دهنکه خورمایه ک ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ﴾ یان ئیره یی (حه سوودی) ده بن به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْهَهُ اللَّهُ﴾ له سه ره وه ی خوا پتی به خشیوون (که پیغه مبه ریتی یه) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و به هری خوی ﴿فَقَدَاءُ آتِنَا﴾ نه وه بیگومان داومانه ﴿ءَالِ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابِ﴾ به نه وه ی ئبراهیم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ و پیغه مبه ریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ مِّلْكَ عَظِيمًا﴾ ههر وها بیمان به خشین دهسه لاتیکی گه و ره ﴿مِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بسو و پروایان به (موحه مه سه) هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَعَتُهُ﴾ هه شیان بوو به رگری لی کردووه ﴿وَكُنِيَ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که ناگریکی هه لگیر ساوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به ئایه ته کانی ئیمه ﴿سَوْفَ نُضَلِّيهِمْ نَارًا﴾ له مه و لا ده یان خه ی نه ناو ناگریک ﴿كَمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ﴾ ههر کاتیک که پیستیان سووتا (و برزا) ﴿بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ بو نه وه ی سزاکه (به چاکی) به چژن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه زالی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی باوه ریان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه بیان کرد ﴿سَنَدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له مه و لا ده یان خه ی نه چهنده به هشتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروپاره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیابدا به هه همیشه یی ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مٌطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه یه تیابدا هاوسه رانی پاک و خاوین ﴿وَنَدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ وه ده یان خه ی نه ژیر سیه ری چرو به رده وامه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا فرمانتان بی ده کات ﴿أَنْ تُوَدُّوا الْأَمْنَتَ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بو خاوه نه کانیان ﴿وَإِذَا حَكَّمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک دادوهر یتان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا فرمان ده کات) به داد حو کم بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْظِمُكُمْ بِهِ﴾ به راستی خوا به چاکی نامور گاریتان ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه همیشه بیسه ری بینایه ﴿بِآيَاتِهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوه رتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گوپرایه لی خوا و گوپرایه لی پیغه مبه ر بن ﴿وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گوپرایه لی کار به ده سه ته (عادیله) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَرَغَبْتَ فِي شَيْءٍ﴾ جائنه گهر دوو به ره کیتان هه بوو له شتیکدا ﴿فَوَدُّوا إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه وه بیگیز نه وه بولای خوا و پیغه مبه ر ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر ئیوه باوه رتان هه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به رورزی دواپی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ نه وه باشره ﴿وَإِحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه نجامی چاکتره ﴿۵۱﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
 وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 صُدُودًا ﴿٦٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا
 قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٩﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 حَتَّىٰ يُمَكَّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٧٠﴾

﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا ناوړیکت نه داوه ته وه به لای ته وانهی ﴿يَرْغُمُونَ﴾ وا خو نیشان ددهن ﴿أَنْهُمْ﴾
 ءَامَمُوا﴾ که به راستی ته وان باوهریان هیتاوه ﴿بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ به وهی دابه زیوه بو تو (که قورثانه)
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وهش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ دیهانه ویست که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ دادگای و حومکیان بیهن بولای یه کیک که حوکم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی فرمانیان پی کر اوه ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که بر وایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه بیتان ده یه ویست ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گومر ایان بکات ﴿صَلَاةً﴾
 به گومر ایه کی دوور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه ته گهر پی یان بو تریت : ورن
 ﴿إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بولای ته وهی خوا نار دوو یه تیه خواره وه ﴿وَالَى الرَّسُولِ﴾ وه بولای پیغه مبهر ﴿وَلِلَّهِ﴾
 ﴿رَأَيْتِ الْمُتَفَقِّهِينَ﴾ ده بینی (تهی موحه مده ﴿وَاللَّهُ﴾ دوو رووه کان ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهر انیک کی ته او ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چون ته بیت
 کاتیک به سه رهاتیک کی ناخوشیان تووش بیت ؟ ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ به هوی ته وهی ده سیان پیشی
 خستووه (کردو یانه) ﴿فَجَاءُوكَ﴾ پاشان دیتنه وه بولات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند ده خون به خوا
 ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا آلَٰحْسَنَاتًا وَتُوفِيقًا﴾ ته نها نیازی چاکه و به ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حوکم ده بهین
 بولای غهیری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ته وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی
 له دلیاندا هیه ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ که واته پرویان لی وهر گیره ﴿وَعَظُّهُمْ﴾ وه ناموز گاریان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی پیمان دهر باره ی خو یان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ و ته به کی رهوان و کاریگر ﴿وَلِلَّهِ﴾
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغه مبهر یکمان ره وانه نه کر دووه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نها بو ته وه نه بیت
 گو تر ایه لی بکریت ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَلَوْلَا أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان ته گهر ته وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا﴾
 آنفسهم ﴿کاتیک سته میان له نه نفسی خو یان کرد ﴿جَاءُوكَ﴾ بهانایه بولات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بور دونیان بکر دایه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ پیغه مبهر یش داوای لی خوش بوونی
 بو بکر دایه ﴿وَلَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَجِعُوا﴾ بیگومان ده یان بینی خوا په شیمانی وهر گری به به زه یه
 ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ نه خیر (وانی یه که خو یان به باوهر دار نیشیان ددهن) سویند به په روه ر دگارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ﴾ بروا دارنن تاتو نه کهنه دادوهر ﴿فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له ههر نازاوه و
 دوو بهر کی یه کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان ههست نه کهن له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه که له و بریاره ی تو داوته ﴿وَيَسْأَلُونَكَ سَلِيمًا﴾ و مل که چ نه بن
 به ملکه چی یه کی ته او ﴿وَلِلَّهِ﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ ائْتُوا بِدِينِكُمْ
 يُدْرِكُمْ مَافَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
 بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيئًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا آلَتِنَهُمْ
 مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
 ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى
 بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
 فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِن مِّنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ
 فَإِن أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ
 مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
 لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِئْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
 فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَايُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
 يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾



﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ بیگومان نہ گھر ٹیمہ پیوستمان بکر دایہ لہ سہریان ﴿أَن يَقُولُوا أَنفُسُكُمْ﴾ کہ یہ کتری بکوژن (واتہ باوہرداران بی باوہران بکوژن) ﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ﴾ یان لہ مالہ کانتان دہر بچن ﴿مَا فَعَلُوهُ﴾ ئەوہیان نہدہ کرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾ کہ میکیان نہ بیئت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وہ ئە گھر بہراستی ئەوان کاریان بکر دایہ ﴿مَا يُعْطُونَ بِهِ﴾ بہ پنی ئەو ناموژ گاریانہی دہ کران ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوہ باشتر بوو بویان ﴿وَأَشَدُّ تَنبِيْئًا﴾ وہ دامہ زراوتر دہ بوون (لہ سہر ٹایینہ کہیان) ﴿وَإِذَا لَاتَبْتَهْمُ﴾ جائہ و کاتہ بیگومان پیمان دہ بہ خشین ﴿مِن لَّدُنَّا﴾ لہ لایہن خو مانہوہ ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿وَلَهْدِيْبَهُمْ﴾ وہ رینمو و نیمان دہ کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وہ ہەر کہ سینک گو پرایہ لی خواو پیغہ مہر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جائہ وانہ لہ گہل کہ سانینک ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ کہ خواو فہزل و بہرہی (خوی) رشتو و بہ سہریاندا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ﴾ لہ پیغہ مہران و راستگو یان ﴿وَالشَّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شہیدان و پیاو چاکان ﴿وَحَسَنَ أَوْلَادِكَ رَفِيقًا﴾ وہ ئەوانہ چ ہاوری و ہاوہ لیکی چاکن ﴿ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ ئەو فہزل و بہرہیہ تہنہا لہ لایہن خواوہیہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ وہ بہ سہ کہ خواو زانایہ (بہ ہہموو شتیک) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی کہ سانیک کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿خُدُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداریی خوژتان و ہر گرن ﴿فَأَنْفِرُوا فِي الْحَبَاتِ﴾ ئەو سا تا قس تا قس ہیرش بہرن (دہر چن بۆ جیہاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ یان ہہموو پینکہوہ ہیرش بہرن (دہر چن بۆ جیہاد) ﴿وَإِن مِّنكُمْ﴾ وہ بیگومان لہ ناوتاندا بہ ﴿لَمَنْ يُؤْتِيَنَّ﴾ کہسی وا بہراستی خوی دوا دہ خات ﴿فَإِن أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ جائہ گہر تووشی بہ سہرہاتیکی خراب ہاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ دہ لیت بہراستی خواو فہزل و بہرہی رشت بہ سہرمدان ﴿إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ کہ لہ گہ لیاندا نامادہ نہ بووم ﴿وَلِئِن أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ ئە گہر تووشی فہزل و بہرہیہ ک بوون لہ خواوہ ﴿لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ يَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ رَمْدَةٌ﴾ بیگومان دہ لیت و ہک لہ نیوان ٹیوہ و ئەو ہیچ دوستایہ تی بہک نہ بوو بیت ﴿يَلَيْسَتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ ئەی خوژگہ لہ گہل ئەواندا بوو ما بہ ﴿فَأَقْوَصُ قَوْسًا عَظِيمًا﴾ تا قازانجیکی زور گہورہم بکر دایہ ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کہ واتہ با بجنہ گیت لہ ربی خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْآلْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ کہ سانیک کہ ژبانہی دونیا دہ فروشن بہرورژی دواہی ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جائہر کہ سینک بجنہ گیت لہ ربی خوادا ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ ئەمجا بکوژری (شہید بیئت) ﴿أَوْ يَغْلِبْ﴾ یان زال بیئت ﴿سَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ ئەوہ دواتر پنی دہدہین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا
 ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
 كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ
 يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ
 عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تظالمونَ فتيلاً ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا تَكُونُوا
 يُدْرِكْكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ حَسَنَةٌ
 يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصَبِّهُمُ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
 عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
 حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ
 فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەوه چیتانه (بهج بیانویوهك) جهنگ ناکهن له پیناوی خواد
 ﴿وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیناوی چه سواوه کان له پیاوان و ئافره تان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ئەوانه ی که ده لئین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ئە ی په روه ردگار مان رزگار مان که ی له م
 شاره (مه بهست پنی شاری مه ککه یه) ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ که خه لکه که ی سته مکارن ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾
 وه له لایهن خو ته وه بشتیوانیکمان بو بهدی بهینه ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ لَدُنْكَ﴾ وه له لایهن خو ته وه بهدی بهینه
 بۆمان ﴿فَصَبِرًا﴾ یار مه تی ده ریک ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو که سانه ی باوه ریان هیناوه ﴿يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیناوی خواد ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه ی بی باوه رن ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیناوی
 نار هوا (بان شهیتان) دا ده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که واته شه ربکه ن له گه ل دوسته کانی شه ی تاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان هه ر لاواز بووه ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾
 نایا سهیری ئەو که سانه ت نه کردوو که پینان ووترا ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ دهستان بگیزنه وه (له جهنگ
 و کوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویتز بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بدهن؟ ﴿فَمَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾
 که چی کاتیک جهنگیان له سه ر پیویست کرا ﴿إِذَا فُرِقَ مِنْهُمْ يَحْسَبُونَ النَّاسَ﴾ یه کسه ر دهسته یه کیان
 له خه لکی ده ترسان ﴿كَحَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وه ک ترسان له خودا ﴿أَوْ أَسَدْحَشِيَّةٍ﴾ بگره زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده یان ووت ئە ی په روه ردگاری ئیمه ﴿لِرَبِّكَتَّ عَلَيْنَا الْقِتَالَ﴾ بوچی جهنگت له سه رمان
 پیویست کردوه. ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ کردن) بو ماوه به کی
 که م ﴿فَلَمَّا مَتَّعَ الدُّنْيَا قَلِيلًا﴾ بلی خو شی و له زه تی دنیا زور که مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و روژی دوایی باشتره
 ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بو که سیگ له خوا بترسیت ﴿وَلَا تُظَاهَمُونَ فَتِيلًا﴾ وهسته متان لی ناکریت به (نه ندازه ی)
 تالی ناو که خورمایه ک ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا﴾ له هه ر شوینیک بن ﴿يُذَرِّكُمْ كَمَا الْمَوْتُ﴾ مردن پیتان ده گات
 ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّشْتَدَّةٍ﴾ باله ناو قه لا و کوشکی به رزو قایمشدابن ﴿وَأَنْ تُصْبِحُوا حَسَنَةً﴾ وه ئە گه ر (ناپاکان)
 خو شی و چاکه هاته ریان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لئین ئەمه له لایهن خواو هیه ﴿وَأَنْ تُصْبِحُوا سَيِّئَةً﴾
 وه ئە گه ر توو شی نا خو شی و خراپه یه ک هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده لئین ئەمه له لایهن توو هیه (ئه ی
 موحه ممد ﷺ) ﴿فَلَمَّا كُنْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایهن خواو هیه ﴿فَقَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ﴾ ئەوه ئەو خه لکه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه کو له هه یج قسه یه ک تی نه گه ن وایه ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ
 اللَّهِ﴾ هه ر چاکه به کت تووش بوو ئەوه له خواو هیه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه ر خراپه یه کت تووش
 بوو ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ ئەوه له خو ته وه یه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ و ئیمه تو مان نار دووه به پیغه مبه ر
 بوخه لکی ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی ئەوه بدات ﴿﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
 عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ
 بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
 لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
 أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ
 مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾
 فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ الْإِنْفُسَ وَحَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
 وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
 نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا
 بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ ہر کہ سیک گویا رہی پیغمبر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ ئەو بہ راستی گویا رہی خوی کر دووہ ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ ہر کہ سیکیش پشت ہل بکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئەوہ تیمہ تو مان رہوانہ نہ کر دووہ ﴿عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ بہ چاودیر و پاریزہر بہ سہر یانہوہ ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دوورہ کان) دلین گویا رہین (مل کہ چ و فہر مانبہر دارین) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ بہ لام کاتیک لہ لای تو دہر چوون ﴿بَيَّتَ طَافِقَةً مِّنْهُمْ﴾ کوملنیک لہوان شہو دہ کہ نہوہ بہ پیلان گیران (لہ موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ بہ پیچہوانہی قسہ کانی تو ﴿وَاللَّهُ بِكُفْرَائِيَّتِنَا يَتَّبِعُ﴾ وہ خوادہ بنووسیت ئەو (پیلانانہی) شہو کر دیوانہ ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ کہواتہ وازبان لی بینہ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت بہ خوا بہ سہتہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا بہ سہ پستیوانت بی ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَّانَ﴾ ئەوہ بو بیسر ناکہ نہوہ لہ قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو ئە گہر لہ لایہن کہ سیکی ترہوہ بوایہ جگہ لہ خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ﴾ بیگومان دہ یانبینی تایدا ﴿اِخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ جیاوازی زور ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ﴾ وہ کاتیک ہوا لیکیان بی بکات ﴿مِّنَ الْأَمْنِ﴾ دہ بارہی ناسایش و ہیمنایہ تی (نیوانتان) ﴿أَوْ الْخَوْفِ﴾ یان لہ بارہی ترسہوہ ﴿أَدْعَاؤُهُمْ﴾ بلاوی دہ کہ نہوہ ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ بہ لام ئە گہر بیانگہر اناہیہ تہوہ بو لای پیغمبر ﷺ ﴿وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بو لای کاربہ دہستانی خویان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَشِيطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ ئەوہ ئەوانہی راستی ہوا لہ کان دہر دہینن دہ زانن ہوا لہ کہ (راستہ یان درویہ) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وہ ئە گہر چاکہ و بہ زہی خوا نہ بوایہ بہر امبہر بہ نیوہ ﴿لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بیگومان شوین شہیتان دہ کہوتن کہ میکتان نہ بیت ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ) لہ پیناوی خوادا بجہنگی ﴿لَا تَكْلَفُ الْاَنْفُسَ﴾ تو تہنہا نرکی خوٹ لی داوا کر اوہ (یا تو تہنہا نرکی خوٹ لہ سہرہ) ﴿وَحَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہانی بروادارانیش بدہ (بو جیہاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیدہ خوا ﴿أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہر گری ہیزی بی باوہران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا﴾ وہ خوا بہ ہیترہ ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و تولہی بہ تین ترہ ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً﴾ ہر کہ سنی تکایہ کی چاکہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ بہ شیکی لہ (پاداشتی) ئەو چاکہ یہ بو ہہیہ ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً﴾ وہ ہر کہ سنی تکایہ کی خرابہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ ئەویش بہ شیکی دہ بیت لہ (سزای) ئەو خرابہ یہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خوا ہہ میسہ ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا﴾ بہ سہر ہموو شتیگدا بہ توانایہ (چاودیرہ) ﴿وَإِذْ أَحْبَبْتُمْ بَنِيَّ﴾ ہر کاتیک سلاو یکتان لی کرا ﴿فَاحْبُوا بِأَحْسَنِ مَنَاسِكُمْ﴾ ئەوہ بہ چاکتر لہو سلاوہ سلاو بکہ نہوہ (لیان) ﴿أُورِدُوهُنَّ﴾ یان وہ کو خوی بیسہ نہوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بیگومان خوا ہہ میسہ پرساو چاودیرہ بہ سہر ہموو شتیگدا ﴿﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ
 وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾ * فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
 فِعْتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ
 أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَذُو لُؤْلُؤٍ تَكَفَّرُونَ
 كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۗ فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ
 يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 وَجَدْتُمُوهُمْ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُليًا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ
 صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَسَاطَهُمُ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقتِلُوكُمْ
 وَالْقَوَا إِلَىٰ كُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾
 سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا
 مَا رَدُّوهُ إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا
 إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيَدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩١﴾

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوئکی راست نی‌یه جگه له‌خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سوئند به‌خوا بی‌گومان کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ (لیپرسینه‌وه‌ی) ئەو رۆژی دوایه‌ی ﴿لَارَبِّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیندا نیه ﴿وَمَنْ أَضَدُّكَ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئی له‌خوا قسه‌(و به‌لئنی) راست تره ﴿اللَّهُ﴾ ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ ئەوه چیتانه ﴿فِي الْمُنْفِقِينَ﴾ فنتین ﴿ده‌باره‌ی دوو روه‌کان بوونه‌ته‌ دوو ده‌سته﴾ ﴿وَاللَّهُ أَرَّكَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له‌کاتیکدا خوا ئەوانه‌ی گه‌راندۆته‌وه بۆ بی‌باوه‌ری به‌هۆی کرده‌وه کانیانه‌وه ﴿أَتُرِيدُونَ﴾ نایا ده‌تانه‌وئیت ﴿أَنْ تَهْتَدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که‌سبک بکه‌ن که‌خوا گومرای کردووه؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه‌هر که‌سبک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەوه‌هر گیز ناتوانی رینگای راستی بۆ بدۆزیته‌وه ﴿وَهُدًى لِّمَنْ شَاءَ﴾ ئەوان ئاواته‌خوازن ئیوه‌ش بی‌باوه‌ربن ﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه‌ک چۆن خۆیان بی‌باوه‌ر بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه‌وه ئەوان یه‌کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ که‌واته ئەوان به‌دۆست و یارمه‌تی ده‌ر هه‌لمه‌بژیرن ﴿حَتَّىٰ يَهْجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌تا (په‌شیمان ده‌بنه‌وه) کۆچ ده‌کن له‌ری‌ی خوادا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا نه‌گه‌ر روویان وه‌ر گتیرا و پشتیان هه‌لکرد ﴿فَخَذُوهُمْ﴾ ئەوه (به‌دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانکوژن له‌هه‌ر شوئینک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا ضَمِيرًا﴾ وه‌هیچ دۆست و یارمه‌تی ده‌رنیک له‌وان هه‌لمه‌بژیرن ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ﴾ جگه له‌وانه‌ی په‌یوه‌ندی ده‌کن به‌که‌سانیکه‌وه ﴿يَبْتَغُونَ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که‌له‌نیوان ئیوه‌وه ئەواندا په‌یمان هه‌یه ﴿أَوْجَاءً وَكَمْ حَصَرْتُمْ صُدُورُهُمْ﴾ یان هاتوون بۆ لاتان له‌سه‌ر دلپان نار‌ه‌حه‌ته (حه‌زناکه‌ن) ﴿أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌جه‌نگتان له‌دژ بکه‌ن یا جه‌نگ له‌دژی خزمه‌کانیان بکه‌ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿أَسَاطِئَهُمْ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده‌کردن به‌سه‌ر تاندا ﴿فَلَقَاتِلُوهُمْ﴾ و جه‌نگیان دژتان ده‌کرد ﴿فَإِنْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ﴾ جا ئەگه‌ر ئەوان که‌نارگیر بوون له‌ئیه‌وه ﴿فَلَا يَقْتُلُوهُمْ﴾ و جه‌نگیان له‌دژتان نه‌ده‌کرد ﴿وَالْقَوْلَ الْيَمِينُ﴾ و پیشنیاری ناشتیا ن کرد بۆتان (مل که‌چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِكُفْرِهِمْ سَبِيلًا﴾ ئەوه‌خوا ریگه‌ی نه‌داوون که‌ده‌ستیان بۆ به‌رن و (نابی‌شه‌ریان له‌دژ بکه‌ن) ﴿سَتَجِدُونَءَآخِرِينَ﴾ له‌مه‌ولا که‌سانیکه‌ی تر ده‌بینن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا قَوْلَهُمْ﴾ ده‌بیانه‌وئیت له‌ئیه‌وه ئەمین بن ﴿وَيَأْتُمُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه‌له‌هۆزه‌که‌ی خۆشیان ئەمین بن ﴿كُلُّ مَا رَدُّوا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ﴾ هه‌ر کاتیک بانگ کرابن بۆ بئی‌باوه‌ری و بت په‌رستی ﴿أُرْسِلُوا فِيهَا﴾ گه‌راونه‌ته‌وه بۆی (واته به‌ناشتی رازی نه‌ده‌بوون) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوا﴾ جا ئەگه‌ر که‌نارگیر نه‌بوون لیسان ﴿وَيَقُولُوا إِلَيْكُمْ أَلَسْتُمْ﴾ وه‌جله‌وی ناشتیا ن نه‌دایه‌ده‌ستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیا ن نه‌کیشایه‌وه (له‌جه‌نگ کردن) ﴿وَخَذُوا هُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئەوه به‌دیل بیانگرن و بیانکوژن ﴿حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ﴾ له‌هه‌ر شوئینک که‌به‌رده‌ستان که‌وتن ﴿وَأُولَٰئِكَ جَعَلْنَا لِكُفْرِهِمْ﴾ ئەوانه‌ی (باسمان کرد) داومانه‌به‌ئیه‌وه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له‌دژیان ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ ده‌سه‌لاتی ناشکرا ﴿۱﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
 إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ
 لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
 مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
 أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ تَوْبَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩١﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا
 فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
 فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَفْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیج باوہردارینک رهوانی یه باوہردارینک بکوژیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هه‌له نه بیٚت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه ههر که سیک ئیماندارینک به هه‌له بکوژیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئه وه (له سه‌ریه‌تی) نازادکردنی کویله‌یه‌کی باوہردار ﴿وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخی) خوینیکیش بدات به کهس و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ مه گهر بیسه‌خشن (له
 خوینه که به‌خیزی خوین) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ به لام ئه گهر کوزراوه که له گهلینک بوو که
 دوزمنتان بوون (کافری شه‌ر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ ئه وه (هر له سه‌ریه‌تی) نازادکردنی به‌نده‌یه‌کی ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه ئه گهر
 (کوزراوه باوہرداره که) له گهلینک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که له نیوان ئیوه وه ئه وانداه‌یمان هه‌بوو
 ﴿فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ ئه و (نرخی) خوینیک بدنه‌که‌سی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾
 له گهل نازادکردنی کویله‌یه‌کی ئیماندار ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا ئه و (بکوژ) هی ده‌ستی نه کهوت (یان نه‌ی
 بوو) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ ئه وه (له سه‌ریه‌تی) رۆژوو گرتنی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سه‌ریه‌ک
 ﴿تُؤْتِيهِ مِنَ اللَّهِ﴾ (ئهم برپاره) لی بووردنه له لایهن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه‌میشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا﴾ وه ههر که سیک ئیماندارینک به‌ده‌س
 ئه‌نقه‌س بکوژیت ﴿فَجَزَاءُُهُ جَهَنَّمُ﴾ ئه وه توله‌ی ئه وه که سه‌دوزه‌خه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه‌میشه‌یی
 تیایدا نه‌بیٚت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه‌شمی لیگرتووه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه‌فرینی لی کردووه و سزایه‌کی گه‌وره‌ی بوئاماده کردووه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی که سانیٚک
 که‌برواتان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتیٚک دهر‌چوون (بؤ جهاد کردن) له‌ریگه‌ی خوا‌دا
 ﴿فَتَيَسَّرُ﴾ هه‌موو شتیٚک پروون بکه‌نه‌وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه‌لین به‌و که سانه‌ی ﴿أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ
 أَسْلَمَ﴾ که سلاوه‌ی موسلمانانه‌تان لی ده‌کن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بروادار نیت؟ ﴿تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به‌دوای شتوومه‌ک و سامانی دونیاییدا بگه‌رین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِرُ كَثِيرَةٌ﴾
 ئه‌وه لای خوا ده‌سکه‌وتی زور هه‌یه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه‌ش له‌مه‌و پیٚش هه‌روه‌ها بوون
 (ئیمان‌ه‌که‌تان ده‌شارده‌وه) ﴿فَمَنْ أَلَّفَ اللَّهُ عَلَيْهِ كُمْ﴾ ئه‌مجا خوا منته‌ی نا به‌سه‌رتاندا (به‌هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَيَسَّرُ﴾ ده‌ی که‌واته هه‌موو شتیٚک پروون بکه‌نه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَانَعُمُونَ خَيْرًا﴾
 به‌راستی خوا هه‌میشه ناگاداره به‌وه‌ی ئیوه ده‌یکهن ﴿۴۱﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
 الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً
 وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
 قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ
 جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَيْسَ تَطِيعُونَ حِيلَةَ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
 فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾ * وَمَنْ
 يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافًا كَثِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ
 يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ
 وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي
 الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
 أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكٰفِرِينَ كَانُوا كُفْرًا عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾



﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین ئەو باوهر دارانهی دانیشتون و جهاد ناکەن ﴿عِزُّ أُولِي الْأَرْزِقِ﴾ جگه له خاوهن عوزره کان نه بیت (وهك نه خوش، و کویر، وشهل) ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گەل تیکۆشه رانی رینگه ی خوادا ﴿يَأْمُرُوهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فه زلی تیکۆشه ران به مال و گیانیانی داوه ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سەر دانیشتون (له جهاد) دا به پله یهك ﴿وَالَّذِينَ وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَى﴾ وه ههر یهك له دوو تاقمه خوا به لئینی پاداشتی زور چاکی پی داوون (که به هه شته). ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ریزی تیکۆشه رانی داوه به سەر دانیشتون و کاندایه پاداشتیکی گه وره ﴿وَدَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زور و لی خوش بوون و میهره بانیان بۆ هیهه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لیبوره دی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ به راستی ئەوانه ی که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتی که کده سته میان له خوین ده کرد (به کوچ نه کردنیان) ﴿قَالُوا لِمَ كُنتُمْ﴾ (به شه ره وه بییان) ده لئین (ده رباره ی نایینه که تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لئین نیمه چه و ساوه بووین له سهر زهوی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسَعَةً﴾ (بییان) ده لئین مه گهر زهوی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَتَهَاجَرُوا فِيهَا﴾ تا کوچتان بکر دایه تیایدا ﴿قَالُوا لَيْتَكُمَا أَوْهَمَّ جَهَنَّمَ﴾ جا ئەوانه شوینیان دۆزه خه ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ پاشه رۆژیکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بیجگه له و چه و ساوانه ی که له بیوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و نافرەتان ﴿وَأَوْلَادِنَ﴾ و له مندا لانس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ که توانای هیچ چاره به کیان نی به (له بهر بی هیزی و بیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شیوازیك ری دهر ناکەن ﴿قَالُوا لَيْتَكُمَا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ﴾ ئا ئەوانه ئومید هه یه خوالی یان خوش بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه چاوبوشیکه ر و لی خوشبووه ﴿وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سینک کوچ بکات له ری ی خوادا ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سستی ده که ویت له زهویدا ﴿مُرْعًا كَثِيرًا﴾ جینگه و رینگه ی زور (که دوزمن پی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له رۆزی ژباندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه ههر که سینک له مالی خوی دهر چیت ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بۆ لای خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿تُرِيدُ لَهُ الْوَتُونَ﴾ پاشان مردن پی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ئەوه بیگومان پاداشتی ئەو که سه که وتوته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میسه لی بوره دی به به زه یی به ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سه فهران کرد (و گهران) به زهوی دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوه هیچ گونا هیتکتان له سهر نی به ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ که نوژنه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە گهر ترسان ئەوانه ی بی باوهرن جهنگتان له گەل بکهن ﴿إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ مِيمًا﴾ به راستی بی باوهران هه میسه بۆ ئیوه دوزمنیکی

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
 مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسِدِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
 مِنْ وِرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
 مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسِدِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسِدِحَتِكُمْ وَأَمْتَعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
 عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسِدِحَتَكُمْ
 وَحِذْوَكُمْ وَإِنْ أَنْ أَلَّ اللَّهُ أَعْدَدَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١١٢﴾
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا وَعَلَى
 جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١١٣﴾ وَلَا تَهِنُوا فِي
 ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَكُمْ كَمَا
 تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٤﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
 بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١١٥﴾

﴿وَإِذْ كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌جه‌نگدا) له‌ناو بر‌وادارندا بوویت ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ و پيش نو‌یژیت بو کردن ﴿فَلَتَقَدْ طَافَ مِنْهُم مَّعَكَ﴾ ته‌وه با تا قمیگ له‌وان له‌گه‌ل تو نو‌یژ بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا صَلَاتَهُمْ﴾ و با چه‌که کانیان بی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سوژده‌یان برد (ر کاتیکیان ته‌واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّارِكُمْ﴾ با (بچه‌ن دواوه) له‌پشتانه‌وه بن (باسه‌وانتان بن) ﴿وَلَمَّا تَطَافَتْهُ آخَرَى﴾ وه با تا قمه‌که‌ی تر بین ﴿لَمْ يَصْلُوا﴾ که نو‌یژیان نه‌کردوه (و پاسه‌وان بوون) ﴿فَلْيَصْلُوا مَعَكَ﴾ و له‌گه‌ل تو نو‌یژ بکه‌ن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وه با ووربای خو‌یان بن ﴿وَأَسْلِحَتْهُمْ﴾ و چه‌که کانیسیان بی بیت ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی با وهران ناوا ته‌خوان ﴿لَوْ تَعْلَمُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ که ئیوه بی ناگابن له‌چه‌که کانتان ﴿وَأَمَّتْ كُمْ﴾ و شت و مه‌که کانتان ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا په‌لامارتان بدنه ﴿مَيْلَةً وَحِدَةً﴾ به‌په‌لاماریکی په‌کجاره‌کی (بدنه به‌سه‌ر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه تا وائتان له‌سه‌ر نی په ﴿إِنْ كَانَ يَكُومُ مِنْ مَطَرٍ﴾ ته‌گهر به‌هوی بارانه‌وه نار ه‌حت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى﴾ یان نه‌خوش بوون ﴿أَنْ تَصُومُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ که چه‌که کانتان دانین ﴿وَأَخُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ به‌لام ووربایی خو‌تان بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی خوا ئاماده‌ی کردوه بو بی با وهران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایه‌کی ریسوا که‌ر ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ ته‌مجا کاتیک نو‌یژه کانتان به‌جی هینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ته‌وسا یادی خوا بکه‌ن ﴿فِيمَا وَفَعُدَا﴾ به‌پنوه و به‌دانیشته‌وه ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ وه له‌سه‌ر ته‌نیشان (به‌پالکه‌وتنه‌وه) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا ه‌ر کاتیک دل ئارام بوون (و ترس نه‌ما) ﴿فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ته‌و کاته نو‌یژه کانتان به‌ریگ و بیکی بکه‌ن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ به‌راستی نو‌یژ ﴿كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه‌میشه له‌سه‌ر با وهراران ﴿كَتَبْنَا مَوْثِقَاتًا﴾ فه‌رز کراویکی کات بو دیاری کراوه ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مه‌بن ﴿فِي آيَاتِ الْقَوْمِ﴾ له‌به‌دوا گه‌رانی دوژمتاندا (یان له‌به‌دوا گه‌رانی ته‌و قه‌ومه کافراندا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ﴾ ته‌گهر ئیوه ئیش و نازارتان بی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ يَا أَلْمُونَ﴾ بینگومان ته‌وانیش ئیش و نازاریان بی ده‌گات ﴿كَمَا تَأْلَمُونَ﴾ وه‌ک چو‌ن ئیوه ئیش و نازارتان بی ده‌گات ﴿وَتَرْجُوتَ مِنَ اللَّهِ﴾ وه ئیوه ئومید ده‌که‌ن له‌خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ ته‌وه‌ی ته‌وان ئومیدی ناکه‌ن (که پاداشت و سه‌ر که‌وته‌ن) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه به‌راستی خوا هه‌میشه زانای کار درسته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بینگومان ئیمه دامانه‌زاندو ته‌سه‌ر تو ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ته‌م قورئانه به‌راستی ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بو ته‌وه‌ی بریار بده‌ی له‌نیوان خه‌لکیدا ﴿يَمَا أَرْنَكَ اللَّهُ﴾ به‌و بریاره‌ی که‌خوا نیشانی داویت ﴿وَلَا تَكُنْ لِلْخَافِيْنَ خَصِيمًا﴾ وه بو ناپاکان مه‌به به‌پاریزه‌ر و پشتیوان و لایه‌نگر ﴿۱۰﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١٦﴾ وَلَا تَجِدَلْ
 عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
 خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١١٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
 مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ
 وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١١٨﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ
 جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجِدِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ
 سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ وَثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
 رَّحِيمًا ﴿١٢٠﴾ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ وَعَلَىٰ نَفْسِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢١﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً
 أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا
 ﴿١٢٢﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَهَمَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ
 أَن يَضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
 مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
 مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١٢٣﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ داواى ليخوشبوون له خوا بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا ليخوش بووی به به زہی یہ ﴿وَلَا تُجِدِلْ عَنِ الدِّينِ﴾ به رگری مه که له وانهی ﴿يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن دہ بارہی خوین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْبَاطِلِينَ﴾ بیگومان خوا خوشی ناویست ﴿مَنْ كَانَ خَوَانًا أَلِيمًا﴾ ئه وانهی که به رده وام زور ناپاک و گوناہبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تاوانه کانی) خوین دہ شارنہ وه له خه لکی (له ترساندا) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشارنہ وه له خوا (شہرم ناکه ن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گه لیاندا یہ ﴿إِذْ يَبْتَئِنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به نہیئی) له شه ودا تہ گبیر دہ کهن و قسہ یہ کہ دہ کهن خوا پئی رازی نی یہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خوا هہ میشہ زاناو ناگادارہ به ہمر کردہ وه یہ کہ ئه وان دہ یکہن ﴿هَآئِنُ مَقُولَةٌ إِذِ اللَّيْلُ حَدِثَتْ عَنْهُمْ﴾ (ثیمانداران) بیداربن وا ئیوہ به رگریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زینانی دونیادا ﴿فَمَنْ يُجِدِلِ اللَّهَ عَنَّهُمْ﴾ دہی ئایا کی بہ رگریان لی دہ کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان دہ گریتہ دہ ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه ہہر کہ س کردہ وه یہ کی خراب بکات ﴿أَوْ يَظَلِرْ نَفْسَهُ﴾ یان ستم له خوئی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داواى لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ دہ بینت خوا لیور دہ میہرہ بانہ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه ہہر کہ سینک گوناہیک (ی گہ ورہ) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ وَعَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ بیگومان (زینانی) ئه و گوناہہ ہہر بو خو یہ تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هہ میشہ زانای کار درو وستہ ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه ہہر کہ سینک گوناہیک بکات (به ہلہ) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گوناہیک بکات (به قہ ست) ﴿ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا﴾ پاشان (ئو تاوانه) بخاتہ سہر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا﴾ ئه وه بیگومان خستویہ تہ ئه ستوی خوئی (سزای) بوہتانیک ﴿وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ و تاوانیکی ئاشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه ئه گہر به خشش و به زہی خوا به سہر تہ وه نہ بوا یہ (ئہی مو حہ مہد ﴿عَلَيْكَ﴾) ﴿لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان دہ ستہ یہ کہ له و ناپاکانہ به نیازبوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ کہ گومرات بکہن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لام ئه وانه به س خوین گومرا دہ کہن ﴿وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ئه وانه ہیچ زینانی ناگہ بنہ به تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نار دوویہ تہ خوارہ وه بو سہرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورٹان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه ئه وهی کہ نہ تہ زانای فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه ہہ میشہ به خششی خوا به سہر تو وه زور گہ ورہ یہ ﴿

* لَأَخَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ جُؤْلِهِمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
 أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن
 يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
 سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
 مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 بَعِيدًا ﴿١١٦﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۖ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ
 إِلَّا الشَّيْطَانَ مَرِيدًا ﴿١١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾ وَلَا ضِلَّةَ لَهُمْ وَلَا يُغْنِيهِمْ
 وَلَا مَرْتَنَهُمْ فَلَيبِتَّ كُنَّ ۖ إِذْ أُنزِلَتْ الْأَنْعَامُ وَلَا مَرْتَنَهُمْ
 فَلْيَغْيِرْ بَخْلَقِ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن
 دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ
 وَيُمْنِيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾ أُولَٰئِكَ
 مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که یه ک نی یه له زوربه ی چه و سر ته کردنه کانیان دا ﴿إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گهر یه کیک فهران بکات به مال به خوشین له ربی خوادا یان فهران کاردن به چا که ﴿أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ یان چا کاردنی نیوان خه لکی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا ههر که سینک ته وه بکات ﴿أَتَيْغَاةَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ ته وه له داهاتو ودا پی ده به خوشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه وه ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه ههر که سینک دریا ته تی پیغهمبر ﷺ بکات ﴿مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ﴾ پاش ته وه ی که ربیازی راستی بو روون بوویه وه ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی رینگایه کی تر بکه ویت بیجگه له رینگای بر واداران ﴿تُؤَلِّهُمَا مَالَهُمْ﴾ رووی ورده گیرین بوئه و ربیازه ی که هه لی بزار دووه ﴿وَنُصَلِّهِ أَجْهَةً﴾ و ده یخه ینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای ج پاشه رورژکی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ﴾ به راستی خوا خوش نایبیت ﴿أَن يُشْرَكَ بِهِ﴾ له وه ی که ها وه لی بو دابنریت ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه ههر چی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لِمَن يَشَاءُ﴾ له ههر که سینک که (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه ههر که سینک ها وه ل بو خوا دابنیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ته وه به راستی گو مپا بو وه به گو مپا بوینی دوور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن (نایبه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا إِنشَاءً﴾ ته نها له چه ند (بتیکی ناولیتر او ی) میینه نه بیت (وه لات و مونات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایبه رستن جگه له شه ی تانی یاخی و سه رکه ش نه بی ﴿وَلَمَّا تَنَسَّاهُ﴾ که خوا نه فرینی لی کرد وه ﴿وَقَالَ لَا تَخْذَن﴾ وه (شه ی تان) و وتوویه تی سویند بیت هه لده بژیرم (به بهنده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له بهنده کانت دا ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شیکی دیاری کراو ﴿وَلَا ضِلَّيْتَهُمْ﴾ سویند بیت گو مپا یان ده کم ﴿وَلَا مُنِيبَتَهُمْ﴾ و به ناوات و خه یالی دروینه سه رگه ر میان ده کم ﴿وَلَا مُرْتَهَمٌ فَلْيَبْتِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ﴾ وه فهران یان پی ده دم جا بیگومان ته و انیش گو یچکه ی نازه له کان ده برن (له سه رده می نه فامیدا ههر و و شتریک پینج سکی بکر دابه گو ییان ده بری و له سه ر خویان حه رام ده کرد) ﴿وَلَا مُرْتَهَمٌ﴾ وه فهران یان پی ده دم ﴿فَلْيَعْبُرُوا خَلْقَ اللَّهِ﴾ ته وسا ته و انیش دروست کراوی خواده گو رن ﴿وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سینک شه ی تان بکات به دوستی خوی بیجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ ته وه بیگومان زبانی لی که وتووه به زبانیکی دیار و ناشکرا ﴿يَعْبُدُهُمْ وَيُمَتِّعُهُمْ﴾ (شه ی تان) به لینیان پی ده دات و ناوات و ثومیدیان ده خاته بهر ﴿وَمَا يَعْبُدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرْوًا﴾ دلنایان شه ی تان هیچ به لینیکیان پی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ ته وانه شوین و جیگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شوینی راکردن و لادانیان ده ست ناکه ویت لی ی ﴿﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ
 حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
 وَلَا بِأَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
 وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾ وَمَنْ
 أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْمَرَ وَجْهَهُ، لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
 مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾ وَلِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
 فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا تَوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرَعُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
 وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ
 وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئو كه سانه‌ی باوهریان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کرده‌وه
 ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتوویه کی نزیکدا ده‌یانخه‌ینه به‌هشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که رووباره کان به ژیر دره‌خته کانیان دا ده‌رون ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده‌میننه‌وه تیایدا به‌هه‌میشه‌یی
 ﴿وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لینی خوایه و راسته (به‌دی ده‌هینریت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه‌ئایا کی له
 خوا راست بیتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌رزی و پاداشت) نه‌به‌ئاره‌زووی
 تیویه‌وه و نه‌به‌ئاره‌زووی خاوه‌ن کتیبه‌کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ ههر که سینک خرابه‌یه‌ک بکات
 پاداشتی ده‌دریته‌وه ﴿وَلَا يَجِدَ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌ده‌ستی نا‌که‌ویت بیجگه له‌خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾
 هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که‌سی‌کیش کرده‌وه چاکه کان جی
 به‌جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ له‌نیریان له‌می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له‌همان کاتدا‌ئو که‌سه‌بر‌وادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئه‌وه‌ئو‌وانه‌ده‌چنه‌به‌هه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِإًا﴾ و‌بجوو‌کترین
 سته‌میان لی‌نا‌کریت (هینده‌ی تو‌یکلی نا‌وکه‌خور‌مایه‌ک) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ ئایا کی‌ئایینی
 چاکتر و جوانتره (وه‌کی‌دیندارتره) ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له‌که‌سینک که‌خوی به‌کلا
 کردیته‌وه بو‌خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له‌همان کاتدا‌ئو که‌سه‌چاکه‌کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا﴾ و‌شوینی ئایینی ئیبراهیم که‌وتبیت به‌راستی و پاکی (که‌به‌ویستی خوی له‌به‌تال‌لای
 داوه‌بو‌لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه‌خوا ئیبراهیمی هه‌ل‌ب‌ژارد به‌دؤست و‌خوشه‌ویستی
 خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌نها بو‌خوایه ههرچی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی دا‌هه‌یه
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ وه‌خوا به‌رده‌وام نا‌گاداری هه‌موو‌شتیکه ﴿وَلَسْتَ تُفْتَنُكَ فِي الْنِسَاءِ﴾
 وه‌ئهی مو‌حه‌مه‌د ﴿پرسیارت لیده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئافره‌تان ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی‌خوا
 وه‌لامتان ده‌داته‌وه ده‌رباره‌یان ﴿وَمَا يُشْرِي عَلَيْكُمْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی به‌سه‌رتاندا ده‌خو‌ینریته‌وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾
 له‌قورئاندا ﴿فِي يَسْمَى النِّسَاءِ﴾ (وه‌لامیکه) له‌باره‌ی کچانی هه‌تیوه‌وه ﴿الَّتِي لَا تَوْنُوْنَهُنَّ﴾ ئه‌وانه‌ی پی
 یان‌ناده‌ن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ ئه‌وه‌ی نو‌وسراوه‌بو‌یان (واته‌میراتی باوکیان) ﴿وَتَرَعْبُونَ أَنْ تَنْكَحُوْنَهُنَّ﴾ وه‌
 حه‌ز نا‌که‌ن ماره‌یان بکه‌ن (له‌به‌ر میراته‌که‌شیان ناهیلن شوو‌بکه‌ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْوَالِدِينَ﴾ وه‌له‌
 باره‌ی ئه‌و منالانه‌ی که‌بی‌ده‌سه‌لاتن ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ﴾ وه‌خوا فه‌رمان ده‌دات) به‌داد‌گه‌ری
 له‌گه‌ل هه‌تیوان دا‌بجو‌لینه‌وه ﴿وَمَا تَعْمَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه‌ههر کرده‌وه‌یه‌کی باش بکه‌ن ﴿فَارَبَّ اللَّهُ
 كَانَ بِهِ عِلْمًا﴾ ئه‌وه‌بینگومان خوا به‌ئا‌گایه‌لی ی ﴿١٧﴾

وَإِن أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا أَنْ يَصْلِحَا بَيْنَهُمَا صِدْقًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
 وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسَ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
 بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا
 كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلاًّ مِنْ سَعَتِهِ
 وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا
 ﴿١٣١﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
 ﴿١٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
 ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

﴿وَإِنَّ أُمَّرَأَةً﴾ وہ نہ گہر ٹافرہ تیک ﴿خَافَتْ﴾ ترسا ﴿مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ لہ گوی بی نہ دان یا پشت ہل کردنی میردہ کمی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ٹوہ ہر دو وکیان ہیچ گوناہیکیان لہ سہر نی یہ ﴿أَنْ يُصَلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾ کہ ناشتہ وایہ کی چاک بکہن لہ نیوان خویندا ﴿وَأُصْلِحَ خَيْرٌ﴾ ہر ناشتہ وایہ و یہ کہ و تن چاکترہ ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ہر چہندہ چروکی و رہ زلی تیکہ لاوی دہرونہ کان کراوہ ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ وہ نہ گہر چاکہ کار و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ ٹوہ دلتیان بہراستی خواہمیشہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بہ ٹاگاہ لہ وہی کہ دہیکہن ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ ٹیوہ ہر گیز ناتوانن داد بہر و رہن ﴿بَيْنَ النَّسَاءِ﴾ لہ نیوان ژنہ کانتان دا ﴿وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾ ہر چہندہ سوور بن (ہہول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ جا کہواتہ بہتہ وای خوار مہبنہ وہ (لہ ہاوسہری یہ کیکیان) ﴿فَتَذَرُوهُمَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ بہو ہویہ وہ واز بہین لہوی تریان وک ہلہ ستر او (نہ ٹوہیہ میردی ہہ بیت نہ بہرہ لاش کرا بیت و تہ لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾ وہ نہ گہر بسازین و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ ٹوہ بہراستی خواہمیشہ لیور دہی میہرہ بانہ ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَغْنِ اللَّهُ كِلَيْهِمَا سَعْيَهُمَا﴾ وہ نہ گہر لیک جیا بونہ وہ بہر و ہر دگار ہریہ کہیان (لہوی تر) بی نیاز و پنیستی بہرہ حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خواہمیشہ ﴿رَاسِعًا حَكِيمًا﴾ بہرہ فراوان و کاردروستہ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ بو خواہیہ ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہراستی ٹیمہ نامورژ گاریمان کردون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ٹوہانہی کہ نامہیان پندراوہ ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ٹیوہ دا ﴿وَإِيَّاكُمْ﴾ ہر و ہا ٹیوہش ﴿أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ کہ لہ خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وہ نہ گہر بی باوہر بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ٹوہ بہراستی ہر ہی خواہیہ ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا﴾ وہ خوا ہمیشہ دہولہ مہندو سوپاس کراوہ ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بو خواہیہ مولکی ٹوہ ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زوی دایہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ تہنہا خوا بہسہ پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ ٹہ گہر خوا بیہ ویت ناتانہیلیت و لہ ناوتان دہبات ﴿أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ٹہی خہلکینہ ﴿وَأَيَّاتِ بَاطِنِينَ﴾ وہ دہستہ یہ کی تر دہینیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ وہ خوا ہر دہم بہسہر ٹوہ دا بہتوانیہ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ ہر کہسیک پاداشتی دونیای دہ ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ ٹوہ لای خواہیہ ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دواروژ ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ وہ ہمیشہ خوا بیسہری بیناہ ﴿۱۳۱﴾



*يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ
 عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا
 فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوُّوا
 أَوْ تَعْرَضُوا فَأِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ
 بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
 ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ
 كَفَرُوا ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ
 يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ
 عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
 الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ﴿١٤٠﴾
 إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی که سانیک که باوهرتان هیناوه ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ﴾ به‌رده‌وام زور داد‌گه‌ربن ﴿شُهِدَ اللَّهُ﴾ له‌بهر خواسیاهتی بدن ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایه‌تی به‌که دژ به‌خوشتان بیت ﴿أَوِ الْوَالِدَيْنِ﴾ یان دژی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و دژی خزمه‌نزیکه کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه‌گه‌ر (شایه‌تی له‌سهر دراوه‌که) ده‌وله‌مند بیت یان هه‌ژار (شایه‌تیه‌که ههر بدن) ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَّا﴾ چونکه خوا به‌وان له‌پیشتره (و فازانجیان چاکتر ده‌زانیّت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ که‌واته شوین نارو و مه‌که‌ون ﴿أَنْ تَعْدُوا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی له‌هق لانه‌ده‌ن ﴿وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعِرْتُمْ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر (شایه‌تیه‌که) پیچه‌وانه بدن یان نه‌یدن و گویی نه‌ده‌نی ﴿فَاتَّ اللَّهُ كَانَ﴾ ئه‌وه به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿يَمَاتَمَلُونَ خَيْرًا﴾ به‌کاره کانتان ئا‌گاداره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴿ئهِ﴾ ئه‌ی که سانیک که باوهرتان هیناوه به‌رده‌وام بن له‌سهر باوهر به‌خودا و پیغه‌مبهره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و به‌و قورئانه‌ی نار دو و یه‌تیه‌خواره‌وه، بۆ پیغه‌مبهره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌ به‌و کتیبانه‌ش که‌پیشتر نار دو و یه‌تیه‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وه‌ ههر که‌سیک بی باوهر بیت به‌خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و به‌ فریشته‌کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ وَرُسُلِهِ ﴿وَبِه‌ کتیبه‌کانی و پیغه‌مبهره‌کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه‌ به‌ روژی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ئه‌وه به‌راستی گومرا بووه به‌گومرایی به‌کی زور دوور (له‌راستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بی باوهر بوونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوهر یان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ ئه‌وسا بی باوهر بوونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آذُوا كُفْرًا﴾ پاشان له‌بی بروایی دا زیادتر روچوون ﴿لِيَكُنَّ اللَّهُ لِعَفْوِ لَهُمْ﴾ خوا ههر گیز لیان خووش نابیت ﴿وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ وه‌ پرنمایی یان ناکات بۆ پرینگای راست ﴿بَشَرِ الْمُنَافِقِينَ﴾ مورژده‌بلده به‌دوو روه‌کان ﴿بِأَنَّهُمْ عَدَابًا أَلِيمًا﴾ به‌وه‌یکه به‌راستی سزایه‌کی به‌نازاریان بۆه‌یه ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ ئه‌وانه‌ی که بی باوهران به‌دوست و خووشیستی خویمان داده‌نین ﴿مَنْ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگه له‌ئیمانداران ﴿أَيْتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾ ئایا به‌ته‌مان سه‌ر به‌ر زیان لای ئه‌وان ده‌س که‌وی؟ (بۆچونیککی هه‌له‌یه) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی سه‌ر به‌ر زیو بالا ده‌ستی هه‌مووی بۆ خواجه ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وه‌ بیگومان خوا نار دو و یه‌تیه‌خواره‌وه بۆتان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌قورئاندا ﴿أَنْ إِذَا سَأَلْتُمُ ابْنَ اللَّهِ﴾ ههر کاتیک بیستان ئابه‌ته‌کانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿يُكْفِّرْ بِهَا﴾ بروایان بی ناکریت ﴿وَيُسْأَلُنَّ عَنْهَا﴾ و گالته‌یان بی ده‌کریت ﴿فَلَا تَعْدُوا عَنْهُمْ﴾ ئه‌وه دامه‌نیشن له‌گه‌لیاندا (له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی گالته به‌ئایه‌ته‌کانی خودا ده‌که‌ن) ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا ده‌چنه ناو باسیکی تره‌وه (و باسه‌که ده‌گورن) ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَشَأْتُمْ﴾ بیگومان نه‌گه‌ر دانیشن له‌گه‌لیاندا (و هاوبه‌شیان بکه‌ن) ئه‌وه ئیوه‌ش وه‌ک ئه‌وانن ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ به‌راستی خوا کو‌که‌ره‌وه‌ی ﴿الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دووروه‌کان و بی باوهره‌کانیشه ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به‌تیکراله‌دۆزه‌خدا ﴿۱۰۰﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا
 أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا
 أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
 سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا
 قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
 اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لِآلِي هَؤُلَاءِ وَلَا لِآلِي
 هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا
 ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ﴾ (دو پوروہ کان) ئەوانەى چاوەرۋانى (سەر ئەنجامى) ئىيۈە دەكەن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جا ئەگەر بۆ ئىيۈە بوو ﴿فَتَحُّ مِنْ اللَّهِ﴾ سەر كەوتن لە لای خواوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ دەلین مەگەر ئىيمە لە گەل ئىيۈە نەبووين؟ ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ بەلام ئەگەر بى پر وایان بە شىكیان (لەسەر كەوتن) ھەبوو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ﴾ ئەلین ئایا ئىيمە زالمان نەكردن بەسەر ئەوان دا؟ ﴿وَمَنْعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئىيۈەمان نەپاراست لە ئىمانداران؟ (كەواتە بەشمان بدەن) ﴿قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ جا خوا لەرۆژى دوايیدا برىارى يە كجارى دەدات لە نىوانتاندا ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وە ھەر گىز خوا (بەلگەى) كافران بەسەر ئىمانداران (ى راستە قىنە) دا سەر ناخات (لەم جىھانەدا) و دروست نىبە باوہرداران ملكەج و سەر شوپرى بىباوہران بن و حوكمى ئەوان جى بەجى بكەن ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ بە راستى دوو پوروہ كان ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ دەبانە وىت خوا بخەلە تىسن ﴿وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ كەجى (لەبەر امبەردا) خوا خەلە تىسەرى ئەوانە و فر و قىلە كانیان پووچەل دەكاتەوہ) ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ھەر كاتىكيش ھەستن بۆ نوێژ ﴿قَامُوا كَسَالٍ﴾ بە تەمەلى و سستى ھەلدەستن ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ﴾ روباىمى بۆ خەلكى ئەكەن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وە يادى خوا ناكەن كەمىك نەبىت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دوودل و دلەراو كىيانە لە نىوان (كوفر و باوہر) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نە لای پر وادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وەنە لای بى باوہرانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وە ھەر كەسىك خوا گومراى بكات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەوہ ھەر گىز رىنگە يەكى راستى بۆ نادۆزىتەوہ (بىگە يە نىت بەمەبەست) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كە پر و اتان ھىناوہ ﴿لَا تَسْتَحْذُوا الْكَافِرِينَ أُولِيَاءَ﴾ بى پر و اكان مەكەنە دەستى خوتان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لەبرى ئىمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ﴾ ئایا (بەم كارە) دەتانە وىت بىدەن بە خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا﴾ بەلگە يەكى روون لەدزى خوتان؟ ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ (بابزانن) بەراستى دوو پوروہ كان ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ لە خانە و تەبەقى ھەرە ژىرەوہى ناگردان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وە ھەر گىز رزگار كەرىكت بۆ ئەوان دەست ناكە وىت ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگە لەوانەى كە تەوبە دەكەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاك دەكەن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و دەست دەگرن بە (ئایىنى) خواوہ ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ و ئایىنە كەيان پاك و خاوین دەكەن بۆ خوا ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا ئەوانە (ى ئەو مەر جانەيان بەجى ھىتا) لە گەل ئىمانداراندا دەبن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بىگومان لە داھاتوودا خوا دەبىە خشىت بە ئىمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتىكى زور گەورە ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ﴾ ئایا خوا چ ئىشىكى ھەبە بە سزادانتان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ ئەگەر سوپاسى بكەن ﴿وَأَمَنْتُمْ﴾ وە باوہرى بى بىنن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ وە خوا ھەمىشە سوپاسگوزارى بەندە چاكە كانىتەى و زاناىە پىيان ﴿۱۷﴾

* لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَن
 سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوقًا دِيرًا ﴿١٤٩﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ، وَيَقُولُونَ
 نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا
 لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ
 أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
 أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ
 مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ
 ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
 عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا لَمُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
 الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
 لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ﴾ خوا پپی خوش نی یہ ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ٹاشکرا کردنی قسہی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مہ گہر کہ سیک ستمہی لیکرا بیت (بوی دروستہ خرابہی ستمہکار ٹاشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وہ خوا ہمیشہ بیسہری زانیہ ﴿إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا﴾ تہ گہر خیر و چاکہ دہرخن (بہ ٹاشکرا بیکن) ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾ یان بیشارنہ وہ ﴿أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یہ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ تہ وہ بینگومان خوا ہمیشہ لیوردهی بہ توانایہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی تہ وانہی بی باوہرن ﴿يَا اللَّهُ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیغمبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ و دہیانہ ویت جیاوازی بخنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خوا و پیغمبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ﴾ و دہ لین باوہر بہ ہندیک (لہ پیغمبران) دہیتین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ﴾ و ہ باوہر ناہینن بہ ہندیک تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہیانہ ویت ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہ و نیوانہ دا ریگہ یہ ک بدہنہ بہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا﴾ ٹائہ وانہ بہ راستی بی باوہری تہ اوون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ﴾ و ہ ٹامادہ مان کرد و ہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکہر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ہ ٹوانہی ہر وایان ہینا و ہ ﴿يَا اللَّهُ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیغمبرہ کانی ﴿وَلَمْ يُفَرِّقُوا﴾ و ہ ہیچ جیاوازی یہ کیان نہ خستہ ﴿بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہ و پیغمبرانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹائہ وانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ لہ داہاتوودا خوا پاداشتیان دہداتہ وہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ و ہ خوا ہمیشہ لی بووردهی میہرہ بانہ ﴿يَمَنَّا أَهْلَ الْكِتٰبِ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) خا و ہن نامہ کان داوات لی دہ کہن ﴿أَنْ تَنزَلَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بویان بینتہ خوارہ وہ ﴿كِتٰبًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ ہر اوونک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ مووسا ﴿أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہ ورتہر لہ وہ ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَيْتُمْ جَهَنَّمَ﴾ خوا مان نشان بدہ بہ ٹاشکرا ﴿فَاتَّخَذْتُمْ الضَّعِيفَةَ﴾ جابروسکہ یہ لی ی دان و گرتنی ﴿يُظَاهِرُ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہ وہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ ہرستراوی خویان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش تہ وہی بویان ہات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ بہ لگہ ٹاشکرا کان ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ تہ مجا ٹیمہ چا و پو شیمان لہ ویش کرد (لہ گویرہ کہ ہرستیہ کہ یان) ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى﴾ و ہ بہ خشیمان بہ مووسا ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ مو عجیزہ و بہ لگہی ٹاشکرا (تا باوہر بینن) ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ﴾ و ہ ہر زمان کردہ وہ بہ سہر سہریانہ وہ (کیوی طور) ﴿بِمِثْقٰلِ ذَرَّةٍ﴾ بہ ہوی بہیمانہ انیانہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ و ہ ووتمان پی یان ﴿ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ ژوورہ و لہ دہر گای (قودسہ وہ) بہ مل کہ چی و سوژدہ بردنہ وہ ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ و ہ ووتمان بینان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریژی مہ کہن لہ روژی شہ مماندا (بہرا و کردنی ماسی) ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمُ﴾ و ہرمان گرت لیان ﴿مِثْقٰلًا غَلِيظًا﴾ بہیمانکی بہ ہیز و بتہ و ﴿۱۵۱﴾

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٩﴾ فَبُظِّلِم مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَتِ أُحْلَتْ لَهُمْ وَبَصَدَّ هُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدَّحُوا عَنْهُ وَأَكَلِهِمْ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَكِنِ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿فَمَا تَقْصِيهِمْ﴾ جا بہ ہوی ہلہو شانندنہوی ﴿مِيثَاقَهُمْ﴾ پھیمانان ﴿وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وہ بہ ہوی بروا نہہینانیاں بہ نایہ تہ کانی خوا ﴿وَقَوْلِهِمْ الْأَنْبِيَاءُ﴾ وہ کوشتنی پیغہ مہرانیان ﴿بِعَدْوٍ حَقِّ﴾ بہ نارہوا (وہک زہ کہریاویہ حیا) ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبًا غُلْفٌ﴾ وہ بہ ہوی ئەو ووتہ یہیان: ئیمہ دلمان داپو شرارہ ﴿بَلْ طَعَّ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ (نہ خیر وانیہ) بہ لکو خودا موری ناوہ بہ سہر دلہ کانیان دا ﴿يَكْفُرِهِمْ﴾ بہ ہوی باوہر نہہینانیاںہوہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہواتہ باوہر ناہیتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مہ گہر کہ میکیان نہ بیت ﴿وَيَكْفُرِهِمْ﴾ وہ بہ ہوی پروانہ ہینانیاںہوہ ﴿وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وہ قسہ کردنیان لہ دژی مہریہم ﴿بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ کہ بوختانیکی زور گہورہ بوو ﴿وَقَوْلِهِمْ﴾ وہ بہ ہوی ئەوہی کہ ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بیگومان ئیمہ مہسیح عیسی کوری مہریہمان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ پیغہ مہری خواہہ ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ لہ کاتیکدا نہ شیان کوشتبوو ﴿وَمَا صَلَّبُوهُ﴾ وہ ہلشیان نہواسی بوو ﴿وَلَا كُنْ شَيْئًا لَهُمْ﴾ بہ لکو لیان گوردرہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ وہ بیگومان ئەوانہی دو بہرہ کیان تی کہوت دہر بارہی عیسا ﴿لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ لہ گوماندان لہ کوشتنہ کہیدا ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ ہیچ زانینکیان دہر بارہی نی یہ ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ جگہ لہ شوین کہوتنی گومان نہ بیت ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وہ بہ راستی و بیگومان نہیان کوشتبوو ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (وانی یہ) بہ لکو خوا بہرزی کردہوہ بولای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہ ہمیشہ زالی کار دروستہ ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ ہیچ کہ سیک نی یہ لہ نامہ دار و (خاوهن کتب) ہکان ﴿إِلَّا الْيَاقُونَئُ بِهِ﴾ مہ گہر پروای پی دینیت (بہ عیسا) ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش مردنی ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لہ رژی دوایشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عیسا) دہ بیت بہ شایہت بہ سہریانہوہ ﴿يُظَلِّمُونَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ ہوی ستم کردنہوہ لہ لایہن جوولہ کہ کانہوہ ﴿حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ﴾ حہرامان کرد لیان ﴿طَبَقَاتٍ﴾ چہند خوراکیکی پاک و خاوتن ﴿أَجَلَتْ لَهُمْ﴾ کہ حہ لال کرابوو بویان ﴿وَوَصَدَّقْنَاهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ وہ بہ ہوی زور دزایہ تی کردن و بہرہ لستی کردنیان لہ ریگہی خوا ﴿وَأَخَذْنَاهُمُ الرِّبَا﴾ وہ بہ ہوی سوودوہر گرتیانہوہ ﴿وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ کہ بیگومان لیان قہدہغہ کرابوو ﴿وَأَكَلْنَاهُمْ أَقْوَالَ النَّاسِ﴾ وہ بہ ہوی سامان و مالی خہلکی خوار دویانہوہ ﴿يَا لَيْطَلُ﴾ بہ نارہوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وہ نامادہ مان کردوہ بوی بروا کانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی زور بہ نازار ﴿لَكِنَّ الرِّسْحُونَ﴾ بہ لآم دامہ زراوان و شارہ زایان ﴿فِي الْعَالَمِ مِنْهُمْ﴾ لہ زانیاریدا لہ وان (لہ جوولہ کہ کان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ و باوہر دارہ کان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ بروایان ہیہ بہ ہوی نیردراوہتہ خوارہوہ بوسہر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ بہوہش پیش تو نیردراوہتہ خوارہوہ ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ جی ہیتہرانی نویر ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات دہران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و باوہر داران بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رژی دواپی ﴿أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ﴾ ئەوانہ لہ داہاتووہ کی نزدیکدا بییان دہ بہ خوشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گہورہ ﴿



* إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
 لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 ﴿١٦٥﴾ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمُهَا وَالْمَلَكَةُ
 يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بہ راستی نیمہ نیگامان بؤ کردوی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وہك چؤن نیگامان کرد بؤ نوح ﴿وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بؤ پیغہ مبرہ کانی پاش ئهو ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه نیگامان کرد بؤ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نه وه کانی یه عقوب ﴿وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ﴾ وه بؤ عیساو ئعیوب و یونس و هارون و سوله یمان ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ رُبُّورًا﴾ وه زه بوری شمان به خوشی به داوود ﴿وَرُسُلًا﴾ وه پیغہ مبرہ رانیک ﴿فَدَقَّصَّصْنَاهُمْ عَلَيْكَ﴾ بیگومان به سهراته کانیمانان گیراوته وه بؤت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْضِ صُدُورَهُمْ عَلَيْكَ﴾ وه پیغہ مبرہ رانیک به سهراته کانیمانان نه گیراوته وه بؤت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ وه خوا قسه ی کرد له گهل موسا به قسه کردن ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ﴾ پیغہ مبرہ ران (مان نارووه) که مورژده رن ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسینه رن بن ﴿لِكَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ﴾ بؤ ئه وه ی بؤ خه لکی نه بیت ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ به لگه به سهر خوا وه دوا ی (ناردنی) پیغہ مبرہ ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا همیشه زالی کار دروسته ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾ به لام خوا شایه تی ده دات ﴿بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به (راستیه تی) ئه و قورٹانه ی نار دویه تیه خواره وه بؤت ﴿أَنْزَلْنَاهُ رِعْلِمًا﴾ به زانینی خوی نار دویه تیه خواره وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ﴾ و فریشته کانیش شایه تی ئه دن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی بیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی ئه وانہ ی که بی باوه رپوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به ره لستی ریگای خوابان کرد ﴿فَدَّضَلُوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بیگومان ئه وانہ گومر ابوون به گومر ابوونیکی دوور و له راده به دهر ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا﴾ به راستی ئه وانہ ی رپوایان نه هینا وه سته میان کرد ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا لیان خوش نابیت ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ رینموونیشیان ناکات بؤ هیچ ریگایه ک ﴿إِلَّا لَطِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بیجگه له ریگه ی دوزخ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ئه میتنه وه تیایدا به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وه ئه وه ی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ سِيرًا﴾ لای خوا ئاسانه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه ی خه لکینه ﴿فَدَّجَاهُ كُرُّ الرُّسُولِ﴾ بیگومان پیغہ مبرہ هینا وه تی بؤتان ﴿بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راستی و ره و اله لایه ن پهروه ردگار تانه وه ﴿فَتَأْتُوا خَيْرَ الْكُرِّ﴾ که واته ئیوه ش باوه ر بهیتن چاکتره بؤتان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وه ئه گهر باوه ر نه هینن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وای بیگومان ههر چی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هی خوابه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا همیشه زانای دانای (کار دروسته) ﴿﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ أُلْقِيَتْهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ أُنْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ
إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧٣﴾ لَنْ يَسْتَكْفِ
الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
وَمَنْ يَسْتَكْفِ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ
إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ءَ وَأَمَّا الَّذِينَ
اسْتَكْفَرُوا أَسْتَكْفَرُوا فَيُعَذِّبُهُمُ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا
﴿١٧٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٧﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خاوهن پہراوہ ئاسمانی یہ کان ﴿لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پہوی مہ کہن
 له ناینہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وه شتیک مه لین له بارہی خواوہ بیجگہ له راستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان مه سیح عیسی کوری مہریہم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تنہا پیغہ مہری
 خواہہ ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوہ بہ) ووتہی خوئی (بہ) ﴿أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ بہ (جیریل دا) ناردی
 بؤ مہریہم ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانیکہ له لایہن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ واتہ پروا
 بہینن بہ خواو پیغہ مہرانی ﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً﴾ وه مه لین (خواکانمان) سیانن (الله و عیسی و مہریہم)
 ﴿أَنْتُمْ أَحْبَبْنَا لَكُمْ﴾ (له ووتہ بہ) کؤتایی بہینن چاکترہ بؤتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان خوا
 پہرستر اوئیکی تنہایہ ﴿سُبْحٰنَهُ ۗ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ پاك و بی گہردی بؤ خوا له وهی رؤلہی هہ بیت
 ﴿لَهُ ۗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ہہر ہی خواہہ ہہر چی له ئاسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہر چی له زہویدایہ
 ﴿وَكُنِّي بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وه خوا بہسہ چاودیربی (و ہموو شتیک بدریتہ دست) ﴿لَنْ يَسْتَكْفَرَ﴾
 الْمَسِيحُ ﴿ہہر گیز مہ سیح لاری نی یہ (نارازی نی یہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ له وهی بندهی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ہہر وہا فریشتہ نزیکہ کانیش ﴿وَمَنْ يَسْتَكْفِرْ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وه ہہر کہس
 بہ بنداہتی خوا رازی نہ بیت ﴿وَيَسْتَكْبِرْ﴾ وه خوئی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾
 ئہوہ له دہاتوودا ہہموویان کؤدہ کاتہوہ لای خوئی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جا ئہوانہی کہ ہر وایان
 ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہ چاکہ کانبان کردوہ ﴿فِيْهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ ئہوا پاداشتیان دہداتہوہ
 ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بؤیان زیادیش دہ کات له بہ ہرہی خوئی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا﴾ بہ لام
 ئہوانہی لاری یان کرد (له بنداہتی ئہو) ﴿وَاسْتَكْبَرُوا﴾ وه خوئیان بہ گہورہ زانی ﴿فَيَعَذِّبُهُمْ﴾
 ئہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزایہ کی بہ نازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه جگہ له خوا
 دہستیان ناکہ ویت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دؤست و پشت گیرنک (سہر خہرنک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُمْ﴾ ئہی خہ لکینہ بہ راستی بؤتان ہات ﴿بُرْهٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بہ لگہی ئاشکر الہ بہر و ہر دگارتانہوہ
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وه ناردمانہ خواوہوہ بؤتان ﴿تُورًا مِّمِّيًّا﴾ پروناکیہ کی ئاشکر اکہر (کہ قورئانہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا ئہوانہی باوہریان بہ خوا ہیناوہ ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیان بہو بہستوہ
 و دہستیان گرت بہ ناینہ کہ یانہوہ ﴿فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةِ مِّنْهُ﴾ ئہوہ بیگومان دہ بانخاتہ ناو بہ زہی
 خوئہوہ ﴿وَفَضَّلِ﴾ و بہرہو چاکہ (ی خوئہوہ) ﴿وَيَهْدِيَهُمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه رینمایان دہ کات
 بؤلای خوئی کہ رینگای راستہ ﴿﴾

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَلَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ
 لَيْسَ لَهُ وُلْدٌ وَوَلَدٌ لَهُ وَآخَةٌ فَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ
 لَمْ يَكُنْ لَهَا وُلْدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ
 وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

سورة المائدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَمِ
 إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مَحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
 يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ
 وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
 وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن
 تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧٨﴾



﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) داواوی فتوات لی دہ کہن ولیت دہ پرسن ﴿قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلی خوا فتواتن بؤدہدات ﴿فِي الْكَلْبَةِ﴾ دہ بارہی کہ لالہ (کہسیکہ نہوہ و کورو باوک و بابیری نہبیت) ﴿إِنْ أَمْرًا هَلَكَ﴾ ئە گەر پباویک مردوو ﴿لَيْسَ لَهُ وَرَدٌ﴾ مندالی نہبوو ﴿وَالَهُ أُخْتُ﴾ تہنہا خوشکیکی ہہبوو ﴿فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ ئەوہ نیوہی میراتی برا مردووہ کہی دہ کہویت ﴿وَهُوَ بِرِثَهَا﴾ وہ ئە گەر ئافرہ تی بمریت و تہنہا براہہ کی ہہبیت) ئەو (براہہ) میراتی خوشکہ مردووہ کہی ہہموو دہبات ﴿إِنْ لَرِيكُنْ لَهَا وَرَدٌ﴾ ئە گەر خوشکہ مردوہ کہی مندالی نہبیت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ بہ لآم گەر دوو خوشک بوون (دواوی برا مردووہ کہیان) ﴿فَلَهَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ ئەوہا (دوو خوشکہ کہ) دوو سیّ یہ کی میراتی برا کہیان دہبن ﴿وَلِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ وہ ئە گەر میرانگرہ کان چہند خوشک و براہک بوون، پباوان و ئافرہ تان ﴿فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ ئەوہ بؤ ہەر نیرینہ بہک ئەندازہی بہشی دوو مینہ ہہیہ ﴿يَسِينُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا بؤتان پروون دہ کاتہوہ ﴿أَنْ تَضِلُّوا﴾ تا گو مرآ نہبن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بہ ہہموو شتیک زانایہ ﴿﴾

سورہ ق ﴿المائدۃ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہ خشنہدی میہرہ بان

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی بر واداران ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ بہ لیتہ کانتان ببہ نہسەر ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ﴾ حە لآن کراوہ بؤتان ﴿بِهَيْمَةَ الْأَنْعَامِ﴾ (گوشتی) نازہل و چوارپی (مہ پرو بزن و ووشترو رەشہ و ولاغ) ﴿إِلَّا مَا بَلَغَ عَلَيْكُمْ﴾ ببجگہ لہوہی کہ دہ خویرتیرتہوہ بہسەر تان دا (حەر امن) ﴿عَبْرَ مَجْلِ الصَّبِيِّ﴾ دروست نی یہ راو بکہن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ لہ کاتیکدا قیوہ لہ ئیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بہ راستی خوا ہەر چی بویت بریاری بؤ دہدات ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی بر و اتان ہیناوہ ﴿لَا تُحْلُوا شَعْرَ اللَّهِ﴾ ریّ مہ گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہلی مہوہ شینتہوہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ و جہنگ مہ کہن لہ مانگہ حەر امہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ وہ ریّ مہ گرن لہو قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہیتیرین بؤ مہ ککہ ﴿وَلَا الْقَلْبِدَ﴾ و (ریّ مہ گرن و زیان مہدہن) لہو قوربانیانہی ملوانکہیان لہ مل کراوہ (دیاری کراون بؤ نزر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا ءَايَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وہ مہشکینن ریژی ئەوانہی نیازی مالی خوا دہ کہن ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ بہ تہمای بہ ہرہ مہندی و پزہامہندی بہروردگار یانن ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ وە کاتیک ئیحرام تان شکاند ئەوہ (دروستہ) راو بکہن ﴿وَلَا يَحْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ﴾ باخہ شم و قیتان لہ کو مہ لیک و اتان لیتنہ کات ﴿أَنْ صَدُّوا عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر ئەوہی بہر گریبان کردن لہ مزگوتی حەر ام (کہعبہ) ﴿أَنْ تَعْتَدُوا﴾ کہ دہست دریتی بکہن ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ وە کو مہ کی یہ کتری بکہن لہسەر چاکہ و ہاریزگاری و لہ خواترسان ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وە کو مہ کی یہ کتر مہ کہن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ لہسەر تاوان و دہست دریتی ﴿وَأَنْفُوا لِلَّهِ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ببگو مان خوا تو لہی بہ تینہ ﴿﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
 وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْلَمِ ذَٰلِكُمْ فَسُقِيَ الْيَوْمَ يَبِيسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا
 تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ
 نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ
 غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا
 أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
 مُكَلَّبِينَ تُعَامُونَ هُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
 وَاذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣١﴾
 الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ
 وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ﴾ لہسہرتان یاساغ کراوہ ﴿الْمَيْتَةَ﴾ (گۆشتی) مردارہوہ بوو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُونَ﴾ وہ خوین
وہ گۆشتی بہراز ﴿وَمَا أَهْلَ الْبَيْتِ يَدْرُسُونَ﴾ و ئەو نازہلہی لہ کاتی سہر بریندا ناوی غہیری خوای لی برایت
﴿وَالْمُتَحَفِّفَةَ﴾ و نازہلی خنکاو (و خنکیتراو) ﴿وَالْمُؤَدَّبَةَ﴾ وہ ئەوہی کہلی ی درابی تاگیانی دہرجویبت
﴿وَالْمُتَرَدِّدَةَ﴾ وہ ئەوہی لہ بہرزنی کہ و تیبته خووارہوہ و مردیبت ﴿وَالطَّيِّبَةَ﴾ وہ شوخ لیدراو (کہ بہو شوخ لی دانہ
مردبی) ﴿وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ﴾ وہ ئەوہی درندہ لی ی خواریبی ﴿إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ﴾ بیجگہ ئەوہی (پیش مردن) سہرتان
بری بیبت ﴿وَمَا يُبِخَ عَلَى الثُّبِيِّ﴾ ہہرہہا (یاساغ کراوہ لہ سہرتان) ئەو نازہلہی لہ سہر بہرد سہر برایت (نصب:
چہند بہردیک بوون لہ دہوری کہ عہ بہ پیروز سہر دہ کران و لہ لایندا نازہلیان سہر دہبری) ﴿وَأَنْ تَسْتَفْسِرُوا
بِالْزُّلُمِ﴾ و داوا کردنی بہش بہخت (و نیاز گرتتہوہ) بہ تیرو پشک (کہ ہہموو جوڑہ یانصیب ہاوشیوہ کانی
دہ گرتتہوہ) ﴿ذَلِكَ فِتْنٌ﴾ (تہ نجام دانی) ئەمانہ ہہمووی لہ فرمان دہرچوون و تاوانہ ﴿أَلْيَوْمَ يَسُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
ئەوانہی بروایان نہ ہیتاوہ ئەمرؤ ناومید بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لہ ناینبہ کہتان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ کہواتہ لیبان مہترسن
﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ تہنا لہ من بترسن ﴿أَلْيَوْمَ كُنْتُ لَكُمْ دِينِكُمْ﴾ ئەمرؤ ناینبہ کہتانم تہواو (کامل) کردوہ بۆتان
﴿وَأَتَمَّتْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ و چاکہو بہرہری خویم بہ تہواوی رشتوہ بہ سہرتاندا ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و رازی
بووم کہ نیسلام نایبتان بیبت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ﴾ جا ہہر کہس ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لہ برسبہ تیدا ﴿غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِأَيِّمٍ﴾
بی ئەوہی نہتی گونہا کردنی ہہ بیبت (لہو گۆشتانہ بخوات گونہای ناگات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوہ
بہ راستی خوا لیخوش بووی بہ بہزہبی یہ ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) برسپارت لی دہ کہن ﴿مَاذَا
أَجَلَ لَكُمْ﴾ چی حلال کراوہ بۆیان؟ ﴿قُلْ أَجَلُكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ بلی حلال کراوہ بۆتان ہہموو خوڑاکہ پاکہ کان
﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْحَرَامِ مَكِيدِينَ﴾ وہ (نیجیری) ئەو بالندہو تانچی و سہگہ راو کہرانہی کہ فیری راوتان کردوون
﴿فَعَامُونَ هُمْ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ فیری راویان ئە کہن لہوہی خواییری کردوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا آسَنَ عَلَيْكُمْ﴾ دہ بخون
لہوانہی بۆتان دہ گرن ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوای لہ سہر بیبتن (کاتی تانچی یہ کہی تی بہرئدہن
وکاتی دہ بخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بیگومان خوا لیبرسبہوہی خیرایہ ﴿
أَلْيَوْمَ أَجَلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ ئەمرؤ حلال کراوہ بۆتان خوڑاکہ پاکہ خواینبہ کان ﴿وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وہ خوڑاکی
ئہوانہی نامہیان بی دراوہ (ئہلی کتاب) ﴿حَلَّ لَكُمْ﴾ حلالہ بۆتان ﴿وَطَعَامُ كُلِّ حَلَّ لَكُمْ﴾ وہ خوڑاکی تیوہش
حلالہ بۆ ئەوان ﴿وَأَلْمَحَصْتُمْ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وہ نافرہتانی (نازادی) داوین پاک لہ ئیمانداران (حلالہ بۆتان)
﴿وَأَلْمَحَصْتُمْ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ہہرہوہا نافرہتانی (نازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاور و جولہ کہ)
﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش تیوہ ﴿إِذَاءً تَنْبِئُهُمْ بِأَجْرِهِمْ﴾ ئە گہر تیوہ مارہبی یہ کانیان بدنہی (حلال ل بۆتان) ﴿مُخَصَّيْنَ﴾
تیوہ دہبی داوین پاک بن ﴿غَيْرِ مُسْتَجِبِينَ﴾ داوین پس نہبن (بہ ناسکرا) ﴿وَلَا تَمْتَحِنُوا أَعْدَانَكُمْ﴾ و دوستی زبیر
بہ زبیرتان نہبی (بۆ داوین پیسی) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾ وہ ئەوہی بی باوہر بی ہئیمان و شہرہعت ﴿فَقَدَحِطَّ
عَمَلُهُ﴾ ئەوہ بیگومان کردوہ کانی ہلدہوہ شیبہوہ ﴿وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ وہ لہرؤزی دواپی دا یہ کیکہ لہ
خہسارؤ مہندان ﴿

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ
الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَا كِنٌ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيَتِمَّ نِعْمَتَهُ وَعَلَيْكُمْ لَعَدَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾
وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر دارن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ئە گەر هەستان بۆ نوێژ کردن
 ﴿فَأَغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ ئەووە دەم و چاوتان بشۆن ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ هەر وەها دەستە کانتان لە گەل
 نانیسکە کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وە دەستی تەر بهینن بە سەرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وە
 بینکانتان (بشۆن) لە گەل هەردوو قولە پیتان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ حُبًّا فَأَنْظِرُوا﴾ وە ئە گەر لەش گران بوون
 ئەووە خۆتان خاوین بکەنەووە (خۆتان بشۆن) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وە ئە گەر نەخۆش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ
 سَفَرٍ﴾ یان لەسە فەردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان کەسیکتان هاتەووە لەشوینی پتویستی
 سەرتا و کردن ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت بوون (یا پستان بەریەك کەوت) لە گەل خیزانە کانتان دا
 ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان دەست نە کەوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئەووە تەیه موم بکەن بە خۆلێکی پاک
 ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جادەست بهینن بە دەم و چاوو دەستە کانتان دا بەو تۆز و خۆلە
 پاکە ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایە و یت هیچ جوړە تەنگی و نارە حەتیهك لە سەرتان
 دا بنیت ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ﴾ بە لکو ئەیهوی پاکتان بکاتەووە ﴿وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکە
 و بەهرەى خۆی تەواو بکات بە سەرتانەووە ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بە لکو سوپاسی بکەن ﴿
 وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکە و فەزلى خوا بکەنەووە بە سەرتانەووە. ﴿وَمِثْلَهُ الَّذِي وَاللَّهِ
 بِهِ﴾ وە ئەو پەیمانەى کە دايمە زرانلن پىی ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک کە ووتان بیستمان
 و گوێرا بەل بووین ﴿وَأْتَفَوْا اللَّهَ﴾ لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بە راستى خوا چاک
 ئاگادارە بەوہى لە سینگە کاندایە ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هیتاوە ﴿كُونُوا قَوْمًا
 لِلَّهِ﴾ زۆر بەرىکویىکی هەستن بە ئەنجام دانى فەرمانە کانى خوا ﴿شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾ شایەتى دەربین
 بە داد و راستى ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ﴾ بارق و کینەتان لە دەستەو کۆمە لیک هاتنان نەدا ﴿عَلَىٰ
 الْأَعْدَاءِ﴾ لە سەر ئەوہى راست نەروڤن و داد گەر نەبن ﴿أَعْدَاؤُا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ داد گەرین ئەوہ
 نزیکترە لە پارێزکاری و خواپەرستى یەوہ ﴿وَأْتَفَوْا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 ینگومان خوا ئاگایە بە کردەوہ کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ خوا بە لىنى داوہ بەوانەى بر وایان هیتاوە
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەوہى چاکە کانیان کردوہ ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆیان هەیه لیخۆش بوون
 ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و باداشتیکى گەورە ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ * وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي
 مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
 وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾ فِيمَا نَقَضِهِمْ
 مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
 الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
 بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾



﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹہوانہی بر وایان نہہینا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہتہ کانی ٹیمہیان بہ درو
دائہنا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ٹہوانہ ہاورپی ٹاگری دوزہخن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
ٹہی ٹہوانہی بروانان ہٹناوہ ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکہ و بہرہی خوا بکہنہوہ
بہسہرتانہوہ ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ﴾ کاتیک کومہلک نیازیان کرد ﴿أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ کہدہست
دریژ بکہن بوتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری دہست درئیڑی ٹہوانی لیگردن ﴿وَأَتَقُوا
اللَّهَ﴾ وہ لہخوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ با برواداران ہہرپشت بہخوا بہستن ﴿لِ
وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہخوا، بہراستی خوا بہیمانی بہہیزی وەرگرت لہنہوہی
ئیسرائیل ﴿وَعِثْنَا مِنْهُمْ﴾ و ہلمان بژارد لہوان ﴿أَثَقَ عَشَرَ نَفِيسًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ
اللَّهُ﴾ وہ خوا فہرموی ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بیگومان من لہ گہلتانم ﴿لَئِنِ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند
بہخوا ٹہ گہر بہر وپیکی نوئڑ بہجی بہینن ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات بدن ﴿وَوَاعَيْتُمُ الرِّسْلَى﴾
و باوہر بہینن بہ نیراوہ کانم ﴿وَعَزَّزْتُمُوهُمْ﴾ وہ یارمہتیاں بدن و پریزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ﴾
وہ قہرز بدن بہ (بہندہ کانی) خوا وخیریان ہی بکہن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہقہرزدان وخیربکی جوان
وچاک ﴿لَا كُفْرَانَ عَنْكُمْ فِي آيَاتِكُمْ﴾ ٹہوہ بیگومان گوناہ و خرابہ کانتان ٹہسہمہوہ ﴿وَلَا دَخَلْتُمْ
جَنَّتٍ﴾ وہ ٹہنان خہمہ بہہہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہرہوارہ کان دین و دہچن بہژیریاندا
﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ٹہمجا لہپاش ٹہو مہرج و پہیمانہ ہہر کہس لہٹیوہ ہی بروا بیئت
﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ٹہوہ بیگومان ریگای راستی وون کردوہ ﴿فِيمَا تَقْضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ﴾
ٹہمجا بہہوی (پاش گہز بوونہوہو) ہہلہوشاندنہوہیان بو پہیمانہ کہیان ﴿لَعَنَّا هُمْ﴾ نہفرہتمان لی
کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلْسِيَةً﴾ و ہدلہ کانیانمان گیڑا بہدلیکی رہق و ووشک ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
ووتہ و فہرموودہی خوا لادہدہن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شوینہ کانی خوی ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِرُوا
بِهِ﴾ وہ لہبیریان کرد بہشیکی زورلہوہی کہٹاموژگاری کرابوون پی ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ ہی کونایى
ودواہاتن (بہردہوام) ﴿تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ﴾ ٹاگادار ٹہبی بہسہر ناپاکی وکردوہی ناپاکیانہوہ
(وہردہوام خہریکی فر وفتل وناپاکین) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْهُمْ﴾ مہ گہر کہمیک لہوان نہبیئت (کہ ٹہمہ
پیشہیان نی یہ) ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾ جا بپورہ لییان و چاو پویشی بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
بہراستی خوا چاکہ کہرانی خوش دہوئٹ ﴿۱۶﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا
 حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ
 جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ
 قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾
 يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
 وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
 وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
 الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
 الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَوَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وہ لہ وانہی کہدہ بیان ووت ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ ئیمہ گاوورین ﴿أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾
 بہ لئین و پھیمانی بہ ہیزمان لی و ہرگرتن ﴿فَسَوَّأْنَا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ﴾ بہ لام بہ شیکی گہورہ
 لہوہی کہ ناموزگاری کران پی (لہسہر زمانی عیسی) لہ بیربان چوو ﴿فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَادَاتِ﴾
 وَالْبَعْضَاءَ ﴿بہ ہوی ئہ و ہوہ دوژمنایہ تی و کینہ بہریمان خستہ نیوانیان ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی
 دواہی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ وہ لہ مہودوا خوا ہہ والیان پیدہ دات ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بہوہی
 کہدہ بانکرد (لہ جیہان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی نامہ دارہ کان (ئہ ہلی کتاب) ﴿قَدْ جَاءَكُمْ﴾
 رَسُولُنَا ﴿بیگومان نیرراومان ہاتوہہ بو ئیوہ ﴿يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ روونی دہ کاتہ و ہوتان ﴿كَثِيرًا مِمَّا﴾
 كُنْتُمْ تُخْفُونَ ﴿زوری لہوہی کہ ئیوہ دہ تان شارہوہہ ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ لہ کتب (ی تہورات و
 ئینجیل) دا ﴿وَيَعْنُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ و ہچاو پوئی دہ کات لہ زوریک لہ وانہ ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 بیگومان ہوتان ہاتوہہ لہ لایہن خواوہ ﴿نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ رووناکی یہ کی گہورہ و نامہ یہ کی
 روون کہرہوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ خوا رینمونوی کہ سیکی پی دہ کات شوین
 رہ زامہندی ئہ و بکویت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بوریگہ کانی ئارامی و ئاشتی ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ و ہدہریان
 دہ ہینیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ لہ تاریکی بہ کانی (بی باوہر بہوہ) ہوناو رووناکی (ئیمان و
 ئیسلام) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بہ فہرمانی حوی ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ و ہ رینمونویان دہ کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 ہو رینگای راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بی باوہر ہوون ئہ وانہی
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بہ راستی خوا ہر مہ سیحی (عیسی) کوری مہر بہ مہ
 ﴿قُلْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلنی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئہوہ کی دہ توانیت رتی ہیچ شتیک
 بگریت لہ خوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ ئہ گہر بیہویت مہ سیحی کوری مہر بہ
 لہ ناو بیات ﴿وَأَمَّهُ وَوَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہر و ہا دایکی و ہرچی کہ سیش لہ زہوہی دا ہہ بہ
 ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و ہ ہر ہو خواہہ دا ریتی ئاسمانہ کان و زہوی و مولکی ئہون
 ﴿وَمَا يَبِينُهُمَا﴾ و ہرچی و لہ نیوانیاندا ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دروست ئہ کاو دایئہ ہینیت ہرچی بیہویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہ خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ توانیہ ﴿۱۱۰﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ مَنۢ نَّحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ ۗ قُلْ
 فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنۢ خَلَقَ يَعْزِرُ لِمَنۢ
 يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنۢ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
 رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
 مِنۢ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذۢ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَتَقَوْمِ آذِكُرُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذۢ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا
 وَءَاتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَتَقَوْمِ آذِ خُلُوا
 الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا
 عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خٰسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ آتِ
 فِيهَا قَوْمًا جِبَارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن
 يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكروا
 غٰلِبُونَ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ﴾ جو لہ کہ وگا وورہ کان دہیان ووت ﴿لَنْ نَحْنُ أَبْنَاءَ اللَّهِ وَأَحِبُّهُ﴾ ثیمہ کوران و خوشہ ویستانی خواین ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلی دہی بوجی سزاتان دہدات بہ ہوی گوناہہ کانتانہوہ ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾ (نہ خیر راست نی بہ) بہ لکو ئیوہ مروفقین ﴿مَنْ خَلَقَ﴾ لہو مروفانہی کہ خوا دروستی کردون ﴿يَعْرِفُ لِمَنِ يَشَاءُ﴾ خوش ٹہ بیت لہ ہہر کہس بیہ ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و سزای ہہر کہ سیش ٹہدات کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ہہر بؤ خواہہ مولکی ٹاسمانہ کان و زوی و ہہرچی والہ نیوانیندا ﴿وَأَلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ و ہہر بؤ لای ٹہویشہ گہرانہوہ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ٹہی نامہ دارہ کان ﴿فَدَجَّ كَرُّسُوتُنَا﴾ بیگومان نیراوہ کہمان ہات بؤ ناوتان ﴿يَبِينُ لَكُمْ﴾ (بہرنامہی خوا) پروون دہ کاتہوہ بؤتان ﴿عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسْلِ﴾ پاش ماوہیہ کہ لہ ناردنہ بیغہ مہبران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ لہ بہر ٹہوہی نہ لین: ﴿مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نہ ہات بؤ لامان ہیچ مژدہ دہرو ترسینہ ریک ﴿فَقَدَجَّ كَرُّبَشِيرٍ وَنَذِيرٍ﴾ ٹہوہ تا بیگومان مژدہ دہرو ترسینہ رتان بؤ ہاتوہ ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہخوا بہ توانا و دہسہ لات دارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿وَأَذَقْنَا لِقَوْمِهِ﴾ باسی ٹہو کاتہ بکہ کہ مووسا فہرموی بہ گہ لہ کہی ﴿يَقُولُوا أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ٹہی گہ لہ کہم بییری چاکہ و بہرہی خوا بکہ نہوہ بہ سہر تانہوہ ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ آيَاتٍ﴾ کاتیک کہ بیغہ مہبرانہی تیدا ہہ لختستون ﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾ و ہ چہ ندینی کردوون بہ پادشا و مہلیک ﴿وَمَا أَتَاكُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا﴾ و ہ شتیکہ پی بہ خشیوون کہ نہی بہ خشیوہ بہ ہیچ کہس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ لہ جہانیان ﴿يَقُولُوا﴾ ٹہی گہ لہ کہم ﴿أَدْخَلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنہ ناو ٹہو خاکہ بیروزہی (پاکراوہ تہوہ لہ بت پہرستی کہ مہ بہست پی بیت المقدسہ) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ کہ خوا پریاری داوہ بؤتان ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ و ہ پاشہ و پاش و ہر نہ گہرینہوہ لہ آئینہ کہ تان ﴿فَتَنَقَّلُوا خَلِيمِينَ﴾ (ٹہ گہر بگہرینہوہ) ٹہوہ بہزبانباری و نائومیدی ٹہ گہرینہوہ ﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ و وتیان ٹہی مووسا ﴿إِن فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾ بہرستی گہ لیکہی زور دارو ستمکار لہو شارہ دایہ ﴿وَأَنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا﴾ و ہ ٹیمہ ہہر گیز ناچینہ ناوی ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ٹہوان لی ی دہر نہ چن ﴿فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ٹہمجا ٹہ گہر ٹہوان لی دہر چوون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ٹہو کاتہ بیگومان ٹیمہ تہی ٹہ چین ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پیاو و وتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ لہوانہی لہ خوا دہ ترسان ﴿أَن نَّمَّ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ و ہ خوا چاکہ ی ٹیمانی رشت بوو بہ سہریندا ﴿أَدْخَلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بدہن بہ سہریندا لہ قاپی شارہوہ بچنہ زورہوہ ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ جا ٹہ گہر چوونہ ناویہوہ ٹہوہ بہرستی ٹیوہ زال دہن بہ سہریندا ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ و ہ ہشت ہہر بہ خوا بہ ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ باوہردارن ﴿۱۱۱﴾

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ
 أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي
 لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
 يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
 ﴿٢٦﴾ * وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
 مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
 قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِن بَسَطَ إِلَىٰ يَدِكَ
 لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
 رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُو أَبَائِي وَآتُمُّكَ فَتَكُونَ
 مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
 لَهُ وَنَفْسُهُ وَقَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ وَفَاصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
 فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ وَكَيْفَ يُورِي
 سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلَتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
 الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَاصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ وَمَنْ قَتَلَ
 نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
 مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّمَا
 جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
 الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
 وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿٢٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَ أَنَّ لَهُمْ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ ﴾ ہر لہبر ئہ وہ (ی کہ لہو داستانہ دا باسکرا) ﴿ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ بیویستمان کرد لہسہر نہ وہی ئیسرائیل ﴿ أَنَّهُ ﴾ کہ بیگومان بریار ئہ مہیہ ﴿ مِنْ قَتْلِ نَفْسًا ﴾ ئہ وہی تہ نیا کہ سیک بکوژیت ﴿ بَعِيْرَ نَفْسٍ ﴾ لہ تؤلہی کہ سیک کوزراودا نہ بیت ﴿ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ ﴾ یان تؤلہی خرابہ کاری و ئاژاوه بنتہ وہ لہسہر زہوی دا ﴿ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ﴾ ئہ وہ و ہک ئہ وہ وایہ ہہ موو خہ لکی کوشت بیت ﴿ وَمَنْ أَحْيَاهَا ﴾ ئہ و ہش بی تاونیک رزگار کات لہ کوزران ﴿ فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ﴾ ئہ وہ و ہک ئہ وہ وایہ ہہ موو ئادہ می رزگار کرد بیت و زیندووی کرد نہ وہ ﴿ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ سویند بہ خوا بیگومان، پیغہ مہرہ کانمان ہاتن بؤلایان بہ بہ لگہ روونہ کانہ وہ ﴿ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ ﴾ کہ چی لہ پاش ئہ وہ زوریک لہ وانہ ﴿ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴾ زیادہ رہویان کرد لہ زہویدا ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ ﴾ بہ راستی تؤلہی ئہ وانہی ﴿ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﴾ کہ جہنگ و دوژمنایہ تی ئہ کہن لہ گہل خواو پیغہ مہرہ کہی دا ﴿ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ﴾ وہ ہہ ول ئہ دهن لہ زہویدا خرابہ بلاوبکہ نہ وہ ﴿ أَنْ يَقْتُلُوا ﴾ (ئہ وہ تؤلہ یان) ئہ وہیہ بکوژرین ﴿ أَوْ يُصَلِّبُوا ﴾ یا ہہ لبواسرین بہ دارا ﴿ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ ﴾ یان دہست وقاچیان بپر دیت ﴿ مِنْ خَلْفٍ ﴾ بہ پیچہ وانہ وہ (راست و چہ پ) ﴿ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ یان دوور بخریئہ وہ لہ وولات ﴿ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا ﴾ ئہ مہ زہونی و ئابرو بردنیانہ لہ جیہاندا ﴿ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ﴾ لہ دواروژیشدا بؤیان ہہیہ ﴿ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ سزایہ کی گہ ورہ ﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا ﴾ بیجگہ لہ وانہی تہ وہ بے یان کردوہ ﴿ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ ﴾ لہ پیش ئہ وہی دہسہ لاتنان بیت بہ سہریاندا ﴿ فَأَعْلَمُوا ﴾ تا بزائن ﴿ أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ کہ بہ راستی خوا لی بوردہی میہرہ بانہ ﴿ يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئہی ئہ وانہی برواتان ہینا وہ ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ ﴾ لہ خوا بترسن ﴿ وَأَتَّبِعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ ﴾ بگہرین بہ دوا ی ہہ موو ہو کار نکدا کہ نزیکتان بخاتہ وہ لہ خوا ﴿ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ ﴾ و ہتی بکوژن و خہ بات بکہن لہرنگہی خوا دا ﴿ أَعْلَمَكُمْ فَلْيُحَوِّتْ ﴾ بہ ئو میدی رزگار بونتان ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ بہ راستی ئہ وانہی کہ لہ جیہاندا بی بروا بوون ﴿ لَوْ أَنَّ لَهُمْ ﴾ ئہ گہر بینہ خوا ہنی ﴿ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴾ ہہر چی لہ زہویدا یہ ہہ مووی ﴿ وَرَسُولُهُ مَعَهُ ﴾ ئہ و ہندہی تریشی لہ گہل بیت ﴿ لِيُقْتَلُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ بؤ ئہ وہی خو یانی بی بکر نہ وہ و رزگار کہن لہسزای روژی دوا یی و بیہ خشن بؤ رزگار بوونیان ﴿ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ ﴾ لی یان و ہر ناگیریت ﴿ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ وہ بؤیان ہہیہ سزایہ کی بہ ئازار ﴿

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَاهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا
الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمَنْ
الَّذِينَ هَادُوا وَسَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ بِحُرْفٍ أَلْكَمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
يَقُولُونَ إِنْ أُوْتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ نُؤْتُوهُ
فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ
شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾



﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دہیانہ ویت لہ ناگری دوزخ بیتہ دہرہ وہ ﴿وَمَا هُمْ بِيُخْرِجِينَ مِنْهَا﴾
 بہ لام ہر گیز دہر چو نونان لہ (ناگری دوزخ) نی بہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بہر دہ و امیان
 بؤہ یہ ﴿۲۷﴾ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و ٹافرہ تی دز ﴿فَأَقْطَعُ آيِدِيَهُمَا﴾ دہستیان بیرن ﴿جَزَاءً بِمَا
 كَسَبَا﴾ لہ تۆلہ ی ئەو دزیہ ی کردویانہ ﴿نَكَالًا مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ تۆلہ و تہ می کردنیکہ لہ لایہن
 خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا بالا دہستی کار دروستہ ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا ہر
 کس تۆبہ ی کرد لہ پاش ستہ مہ کہی (دزیہ کہی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وہ کردہ وہی چاکی کردو باش بوو
 ﴿فَاتَّ اللَّهُ يُتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەوہ بیگومان خوا تۆبہ کہی لی و ہر دہ گریٹ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بہ راستی
 خوا لیبورہی میہر بانہ ﴿۲۸﴾ ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ ثایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ کہ ہر بؤ خواہ
 خواہیتی ناسمانہ کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زہوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہر کہ سینک دہدات کہ بیہ ویت
 ﴿وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وہ ئەبووریت لہ ہر کہس خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وہ خوا بہ سہر ہموو شتی کدا بہ توانا و دہسہ لاتارہ ﴿۲۹﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ ئەہی پیئہ مہر ﴿ﷺ﴾
 ﴿لَا يَحْزَنكَ﴾ خہم بارت نہ کات ﴿الَّذِينَ يُسَدِّعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانہ ی کہ پیشہر کی دہ کہن لہ ہی
 بروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ لہ وانہ ی بہدہم ئەلین برومان ہیئاوہ ﴿وَلَمْ يُؤْمِنُوا قُلُوبُهُمْ﴾
 کہ چی دلہ کانیان بروای نہ ہیئاوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہر وہا لہ وانہس کہ جوولہ کہن ﴿سَمِعُونَ
 لِلْكَذِبِ﴾ زور گوی قولاخن بؤ درو ﴿سَمِعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ﴾ زور گوی لہ مشتی دہستہ بہ کی
 ترن ﴿لِيَبْأُتُوكَ﴾ کہ نہ ہاتون بؤ لای تو ﴿يُحْرِفُونَ الْكَلِمَ﴾ ووتہ کانی (تہورات) دہ گورن ﴿مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ﴾ لہ پاش ئەوہی خوا لہ شوینی خوی دایناون ﴿يَقُولُونَ إِن أُوتِيتُمْ هَذَا﴾ ئەلین ئە گہر
 ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی گوترا (لہ لایہن موحمہ مد ﴿ﷺ﴾) ﴿وَخَذُوهُ﴾ ئەوہ و ہری گرن ﴿وَإِن لَّمْ
 تُوْتُوهُ﴾ ئە گہر لہ ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی نہ گوترا ﴿فَأَحْذَرُوا﴾ ئەوا خوتان بہاریزن ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ﴾ وہ ہر کہ سینک خوا بیہوی کافرو گومرای بکات ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ﴾ مین اللہ شیئاً ﴿ئەوہ تو
 لہ بہر امبہر خوا دا ہیچت پی نا کریت بؤی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ کہ سانیکن ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَظْهَرَ
 قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نہ بیوستو و دلہ کانیان پاک بکاتہ وہ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہ دونیادا سہر شور دہ بن
 ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وہ لہ رورزی دو اییشدا بؤیان ہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی زور گہورہ ﴿۳۰﴾

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
 فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ
 يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ
 وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ
 فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْمَعُوا
 لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ
 كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
 وَأَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

﴿سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ ئەو (جوولہ كانہ) زۆر گووی قولآخی درۆن (هه میشه گووی هه لده خه ن بۆ درۆ) ﴿اَكَلُوْنَ لِلسَّحْتِ﴾ مالى حه رام زۆر ده خون ﴿فَإِنْ جَاءَكَ﴾ جا ئە گه ر ئەوانه هاتن بۆلات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ ئەوه (به ویستی خۆت) بریار بده له نیواناندا ﴿أَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ یان وازبان لى بهینه ﴿وَإِنْ نَعَضْ عَنْهُمْ﴾ خۆ ئە گه ر وازبان لى بهیتی ﴿فَلَنْ يَصْرُوكَ شَيْئًا﴾ ئەوه هیچ زیانیکت پى ناگه یه نن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾ وه ئە گه ر بریارت دا له نیواناندا ئەوا به دادوهری بریار بده ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکه به راستی خوا دادگه رانى خۆش ده ویت ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَ﴾ وه ئەوانه چۆن تۆده كه ن به دادوهر ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ اَلْعَهْدَ﴾ له كاتیكدا ته وراتیان لابه ﴿فِيهَا حُكِمَ بِاللَّهِ﴾ كه حوكم و بریاری خواى تیا به ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئەمجا له پاش ئەوه (ی كه كر دیتیان به دادوهر) روو وه ر ده گیرن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان ئەوانه بر وادار نین ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾ بیگومان تیه مه ته وراتمان نارده خواره وه ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ كه برینموونى و پروناكى تیدا بوو ﴿يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ اَلَّذِينَ﴾ ئەو پیغه مبه رانه حوكمیان پى ده كرد ﴿أَسْمَعُوا﴾ كه موسلمان و ملكه چ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۆ ئەوانه ی كه جووله كه بوون ﴿وَالرَّسُولُ وَالْأَخْبَارُ﴾ ههروه ها زانا خواناسه كان و زانا شه رع زانه كان (حوكمیان پى ده كرد) ﴿بِمَا أَسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ به هوی ئەوه ی فه رمانى پاریز گاری كتیبی خوا (تهورات) یان پى كرا بوو (له لایه ن پیغه مبه ره كانیا نه وه) ﴿وَكَأَنُوعًا لِيَهْدَى﴾ وه شایه تیش بوون له سه رى ﴿فَلَا تَحْتَشُرُوا النَّاسَ﴾ كه واته ئەى (زانایانى جووله كه) له خه لكى مه تر سن ﴿وَإِخْشَوْنَ﴾ به لكو ته نها له من بتر سن ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ به لگه وه فه رمانه كانى من مه گۆر نه وه (مه فروشن) ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نرخیكى كه م ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وه هه ر كه س حوكم نه كات به و بریارانه ی كه خوا نار دوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ اَلْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانه بى باوه رن و موسلمان نین ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ له ته وراتدا نوسیمان (بیویستمان كرد) له سه ریان ﴿أَنْ اَلْتَفَسَّ اَلنَّفْسُ بِالنَّفْسِ﴾ كه بیگومان هه ر كه سىك به ده ستى ئەنقه ست كه سىك بكوژیت ئە كوژریتسه وه له به رامبه ریدا ﴿وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ﴾ وه چاو له برى چاو ﴿وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ﴾ وه لووت له برى لووت ﴿وَالْأَذُنُ بِالْأَذُنِ﴾ وه گوینچه كه له برى گوینچه كه ﴿وَالسِّرُّ بِالسِّرِّ﴾ وه ددان له برى ددان ﴿وَالجُرُوحُ قِصَاصٌ﴾ وه زامه كانیش تۆله یان زامدار كردنى ده ست درىژى كه رانه ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾ جا هه ر كه س له تۆله سه ندن خۆش بىت ئەوه ئە بیه ته هوی سه رینه وه ی گونا هى ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ﴾ وه هه ر كه سىك حوكم نه كات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ به وه ی كه خودا نار دوویه تیه خواره وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ اَلظَّالِمُونَ﴾ ئەوا هه ر ئەو كه سانه سته م كاری ته واون ﴿۱۵﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
 مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾
 وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
 وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَاءِ آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
 بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ
 بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ
 بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
 الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ تہ مجاہ بہ دوا ی پیغہ مہرانی (جو ولہ کہ دا) ر ہوانہ مان کرد ﴿يَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ عیسیٰ کوری مہریم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوہری ہدیہ بہ تہو تہوراتہی کہلہ پیش خویہوہ ہاتوہوہ (راستی دہردہ خات و باوہری پیہ تہی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ و تہینجیل مان پی بہ خشی کہرینمونی و رووناکی تیدایہ ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ و تہو تہوراتہ بہراست دہزانیت کہلہ پیش تہوہوہ ہاتوہوہ ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ و ہرینمونی و ناموزگاری یہ بو پاریز کاران ولہ خواترسان ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ﴾ دہبا بہیرہوانی تینجیل حوکم بکہن ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ بہوہی کہخوا ناردوویہ تہہ خواروہ تیایدا ﴿وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ و ہہر کہس حوکم نہ کات بہوہی کہخوا ناردوویہ تہہ خواروہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ تا تہوانہ بہتہواوی یاخین و لہ فہرمانی خوا دہرچون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ و ہ تہم قورنآنہ مان ناردہ خواروہ بو تہو بہحق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیبہ کانی پیش خوی بہراست دہزانی و پشتیوانیان لی دہ کات (پیش دہست تہیخستن و گورینیان لہ لایہن جو لہ کہ و گاورہ کانہوہ) ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ و چاودیریانہ ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ کہواتہ حوکم و بریاربده لہ ناو نامہ دارہ کاندا بہوہی خوا ناردوویہ تہہ خواروہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و ہ شوین ہہواو ہہوہوسی تہوان مہ کہوہ ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانہ دہی لہو حوکم و بریارہ ہق و راستہی کہ بو ت ہاتوہوہ ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مَنكُم﴾ دامان ناوہ بو ہہر تہومہ تہک لہ تہوہ ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شہریعت و رینگہ کی روون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ و ہ تہ گہر خوا بیویستایہ تہوہی تہ کرد بہہک تہومہت و کومہل ﴿وَلٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ﴾ بہ لآم (نہیکردوون) بو تہوہی تاقیتان بکاتہوہ ﴿فِي مَاءٍ آتٰكُم﴾ لہو شہریعت و یاسایانہی کہ پئی بہخشیوون ﴿فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ کہواتہ پیش برکی بکہن بو تہو شتانہی کہ چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گہرانہوہ تان ہہر بو لای خواہ بہ گشتی ﴿فِي نَبْتِكُمْ﴾ تہمجا ہہوالتان پیدہ دا ﴿يَمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ بہوہی کہلہ جیہاندا جیاوازبوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ و ہ فہرمانمان پی کردیت) کہ حوکم بکہ لہ تہوانیاندا ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بہوہی کہخوا ناردوویہ تہہ خواروہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و شوین ہزوز نارہزوین نہ کہوہیت ﴿وَاحْذَرُوا أَن يَفْسِدُوا﴾ و ہ ووربابہ لیان لہوہی بت ترازین ﴿عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لہ ہہندیک لہوہی خوا ناردوویہ تہہ خواروہ بو ت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر تہوانہ رویان و ہر گپراو سہرپیچی یان کرد ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ تہوہ بزانه و دلنبابہ خوا تہہوہیت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُوبُهُمْ﴾ بہوہی ہہندیک لہ تاوانہ کانیانہوہ سزایان بدات و تووشی زینان بکات ﴿وَأَن كُفِرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ﴾ بیگومان زور لہ تادہمی یہ کان سہر کہشن و لہ سنووری خوا دہرچون ﴿أَلْحَسَنَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْعُونَ﴾ تیا تہوان داوا ی حوکمی نہ فامی دہ کہن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِّنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ تیا کی حوکم و بریاری لہ ہی خوا جوان و چاکترہ؟ ﴿لَقَوْمٍ يُوقُونَ﴾ بو کہسانیک کہ پروای تہواویان ہہیہ ﴿



* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
 نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ
 فَيُصِيبُ حُجُوعًا عَلَىٰ مَا اسْتَرَأْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَهْلُؤَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
 يَخَافُونَ لَوْمَةً لَآئِمَةً ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
 عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِمَّنْ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

﴿يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەر تان هیناوە ﴿لَا تَسْخِذُوا بِالَّذِينَ آمَنُوا﴾ جوولە کە و گاوور
 مە کەن بە پشتیوان و خو شە و یستی خو تان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ئەوانە هەندیکیان دۆستی یە کترن ﴿وَمَنْ
 يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ ئەو ئەوان ئەوان بکات بە پشتیوان و دۆستی خو ی ﴿فَاللَّهُ مَنَّ مِّنْهُ﴾ ئەو بە راستی ئەو کە سە لەوانە
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوارینمونی گەلی سته مکاران ناکات ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ﴾ بۆیە ئەبینی ئەوانەى دلایان نە خو شى (دوو روویى) تیا بە ﴿يَسْتَرْعُونَ فِيهِمْ﴾ پێش پر کى ئە کەن
 لە دۆستایە تى ئەو (جوولە کە و گاوور) انە دا ﴿يَتُولُونُ غُخْنِي﴾ ئەلین ئە تر سین ﴿أَنْ تُصِيبَا دَابَّةً﴾ کە بە سەر
 هاتى نا خو شى رۆژ گار دوو چار مان بێت ﴿فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ﴾ دەى نزیکە خوا سەر کە و تن و زال
 کردنى تە و او بنیزت (بۆ پیغە مبه ر ﷺ) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ یان لە لایەن خو یە وە کار یکى تر بکات
 ﴿يُضِضُ حُجُوعًا عَلَى مَا أَسْرَأُوا﴾ بە هو ی ئە وە وە وایان لیدیت لە وە ی پە نهانیان کر دبو و ﴿فِي أَنفُسِهِمْ تَلْمِيزٌ﴾ لە دەر و و نى
 خو یاندا پە شیمان دە بنه وە ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە و سە ئە و انە ی بر وایان هینا وە دە لێن ﴿أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ
 أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ئایا ئە و کە سە نە ئە و انە کە سویتدیان بە خو ئە نە خو ارد ﴿جَهْدًا مُّجْتَهِدًا﴾ بە توندترین سویتدیان
 ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمُ﴾ کە بە راستی ئە و ان لە گە ل تانن ﴿حَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کر دە وە کانیان بو چە ل بو و یە وە ﴿فَأَصْبَحُوا
 حَسْرِينَ﴾ بە هو ی ئە وە وە زەرەر مە ندو رە نجه ر و بوون ﴿يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئە و انەى کە باوەر تان
 هینا وە ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ﴾ هەر کە س لە ئیو هە لگەر یتە وە لە ئاینه کە ی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ
 ئە وە بە زو و یى خوا لە باتى ئە و ان گە ل و کۆ مە لیکى تر ئە هیتیت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا ئە و انى خو ش
 ئە ویت و ئە و انیش خو یان خو ش ئە ویت ﴿أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بە سو زو بە زه یین بە رانبه ر بر واداران ﴿أَعْدَاءَ
 عَلَى الْكُفْرِينَ﴾ بە هیزو توندن بە رانبه ر بى بر وایان ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تى کۆ شان دە کەن لە ریبى خوا دا
 ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ و ناترسن لە سەر زه نشتى سەر زه نشت کاران ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ئە وە ی با سکر ا
 چاکه و بە هره ی خوا به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ئە یبه خشیت بە هەر کە س کە خو ی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾
 وە خوا ده سته لات فرا وانى زانایه ﴿إِنَّمَا وَاكِرُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بینگومان دۆست و یار مە تى دە رى ئیو ه
 تە نه ا خوا و پیغە مبه ره کە یى ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بر واداران ﴿الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ئە و انەى کە بە ر پک و
 پیکى نو یژە کانیان بە جى ئە هیتن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات ئە دە ن ﴿وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ بە رده و ام مل کە چن بۆ
 فەرمانى خوا ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە هەر کە س خوا و پیغە مبه رو ئیمانداران بکات
 بە پشتیوانى خو ی ﴿فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ ئە وە بینگومان هەر کۆ مە لى خودا زال و سەر کە و توون ﴿وَالَّذِينَ
 يَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى کە سانیك کە بر وواتان هینا وە ﴿لَا تَسْخِذُوا بِالَّذِينَ آمَنُوا وَإِدْبَتُكُمْ﴾ دامه نین ئە و انەى
 کە ئاینه کە ی ئیو ه داده نین (بە شتیکی) ﴿هُزُوا وَلِجَاءٍ﴾ گالته و لا قرتى پیکرا و ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾
 لە و انەى نامە یان پى بە خشر او ه ﴿مِن قِبَلِكُمْ﴾ لە پێش ئیو ه دا ﴿وَالْكَفَّارُ﴾ وە لە بى بر واکانیش ﴿أَوْلِيَاءُ﴾
 (دایان مە نین) بە دۆست و خو شە و یستی خو تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئە گەر
 ئیو ه بر وادارن ﴿٥٧﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا وَعَلَيْكُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا
 بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾
 قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَظِبَ
 عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ
 مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ قَوْلُ آيَةٍ آمَنَّا وَوَقَدْ
 دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
 ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ
 السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
 وَالْأَحْبَارُ عَنِ قَوْلِهِمْ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمْ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا
 بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
 مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَابِينَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا
 اللَّهُ وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

﴿وَإِذْ أُنزِلَتْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتیک تیوہ بانگ دہدن بؤ نویژ ﴿اتَّخَذُوا هَاهُنَا آلِهَةً﴾ ئەو (دوو پروانہ) گالتہو لاقرتی پی ئە کەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئە مەش بە ھۆی ئەو ھوہ یە کە ئەوان گەلیکی نہ فام و نہ زانن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی ئەی نامەدارە کان ﴿هَلْ تَقِفُونَ مِمَّا﴾ ئایا ھیچ پەخنەو رقیکتان ھە یە لە ئیمە ﴿إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ بیجگە لە ھوی کە بر و امان ھیتاوە بە خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا﴾ وە بەو قورئانە ی ھیتراو تە خوارو ھوہ بۆمان ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ وە بە ھوی لە مە و پێش ھیتراو تە خوارو ھوہ ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾ بیگومان زۆر بە تان سەر کەش و لە سنوور دەر چوون ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ﴾ ئەی مو حە مە د ﴿بِاللَّهِ﴾ بلی ئایا ھەوالتان بە دەمی ﴿بِشَرِّ مَنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ کی شوین و پاداشتی خرابترە لای خوا لە ھوہ ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئەو ھوہ کە سیکە خوا نہ فرەتی لی کرد بیئت ﴿وَعَصَبَ عَلَيْهِ﴾ وە شمی لیگرت بیئت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْحَنَازِيرَ﴾ وە ھەندیکی لی کرد بن بە مە یموون و بەراز ﴿وَعَبَدَ الطُّغُوتَ﴾ وە بت و تاغوتی پەرستی بیئت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا﴾ ئەوانە ی باسکران خرابترین شوینیان ھە یە ﴿وَأَصْلٌ عَنْ سِوَايَ السَّبِيلِ﴾ و گومرترین کە سن لە ڕیگای راست ﴿وَإِذْ جَاءَهُمْ قَوْلُ آتَمِنَّا﴾ وە کاتیک دین بۆ لان دە لێن بر و امان ھیتاوە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوئندی بیگومان بە بی پروای ی ھوہ ھاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وە بیگومان ھەر بە بی پروا یش ھوہ دەر چوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ وە خوا زۆر چاک دە زانی بە ھوی کە دە بیان شار دە ھوہ ﴿وَوَتَرَكْنَا كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ وە ئە بیسی زۆریک لە وانە ﴿لِيَسْرِعُونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ﴾ پێش پرسی ئە کەن لە گونا ھو دە ست درێژی کردن ﴿وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ﴾ وە حەرام خوار دندا (وە ک بە رتیل) ﴿لِيَسْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ئە ھوی کە دە بیان کرد زۆر بە دو خراب بوو ﴿لَوْلَا بِنَهْدِهِمُ الرَّسُولَ وَالْأَخْيَارَ﴾ ئە ھوہ بۆ چی بە رگریان نہ کردن خوا پەرست و زانا کانیان ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْآثِمَ﴾ لە گو فتاری گونا ھیان و ﴿وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ﴾ لە حەرام خوار دنیان (وە ک بە رتیل) ﴿لِيَسْ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بە راستی شتیکی بە دیبو ئە ھوی دە بیان کرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە کە کان و وتیان ﴿بِذَلِكَ مَعْلُوءٌ﴾ خوا دەستی بە ستراوہ (پاک ی بۆ خودا) ﴿غَلَّتْ أَبْيَدِيهِمْ﴾ یا خوا ئە وان خۆیان چنگ قوچراو و دە ست بە ستراوین ﴿وَلِعَبُوا بِمَا قَالُوا﴾ وە نہ فرینیان لیگرا بە ھۆی ئە ھوی کە و وتیان ﴿لَبِ يَدَاؤُا مَسْخُوطَاتٍ﴾ (نە خیر وانی یە) بە لکو ھەر دوو دەستی خودا ھە می شە کراو ھە یە (لە م نایە تە دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفە تی دە ست بۆ خودا ھاتو ھە ئیمە باو ھەر مان پێتە تی بە بی لی جواندن و شیوہ کە ی نازانین و تە نہا خودا دە یزانی ت) ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بیو یت دە یبە خشی ت ﴿وَلَمْ يَدْنُ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ وە سو یند بە خوا زیاد دە کات بۆ زۆر لە وان (بۆ زاناو سەر و کە کانیان) ﴿مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئەو قورئانە ی ھیتراو تە خوارو ھوہ بۆ تو لە لایەن پەر و ھەر دگارتە ھوہ ﴿طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ سەر کە شی و بی پروای (زیاد ئە کات بۆ یان) ﴿وَالْقِيَانَا بَيْنَهُمْ﴾ وە خستومانە تە نیوانیان ﴿الْعُدْوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ دوزنایە تی و کینە و رقە بە ری ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تار و ژری دوایی ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارَ الْحَرْبِ﴾ ھەر جار ی ک ناگ ریکیان ھە لگیر سان دی ت بۆ نا ژا و ھە نانە ھو ھوہ جە نگ ﴿أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ خوا ئە و ناگ رە ی کوزاند و تە ھوہ ﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە تیکو شان ئە کەن لە زەوی دا بۆ خرابە و تیکدان ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خرابە کارانی خو ش ناو یت ﴿

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ
 بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
 رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
 تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَلِيُزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
 فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَ هُمْ رَسُولٌ
 بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾



﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ خُو تہ گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (تہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان بہنیاہ ﴿وَأَتَقُوا﴾ و خویان بیاراستاہ و پاریز کار ولہ خواترس بوونایہ ﴿لَا كَفَرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان گوناہو خراہہ کانیانمان دہسری یہوہ لیان ﴿وَلَا دَخَلْنَاهُمْ حَتَّىٰ التَّعْبِيرِ﴾ وہ
 دہمانخستہ ناو بہہشتانی پرناز و نیعمت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آفَأُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ بیگومان تہ گہر تہو
 نامہ دارانہ تورات و ئینجیلیان کار ہی بگردایہ ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ ہر وہا تہو قورثانی کہ ہینراوہ تہ
 خواروہ بویان ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار یانہوہ ﴿لَا كَلُومًا مِنْ قَوْمِهِمْ﴾ بیگومان رُوژی یان
 دہ خوار د لہ لای سہرویانہوہ (لہ ئاسمانہوہ) ﴿وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ وہ لہ ژیر پیانہوہ (لہ زوی یہوہ)
 ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دابہ دہستہ و کومہ لیکری ریک و بیک ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ بہ لام زوریک لہ وان
 ﴿سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾ تہوہی دہیکہن زور بہ دو خراہہ ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾ تہی پیغہ مہبر ﴿بِشَيْءٍ مَّا أَنْزَلَ
 إِلَيْكَ﴾ رایگہ یہنہ (بہ خہ لک) تہوہی ہینراوہ تہ خواروہ ہوت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ
 ﴿وَإِن لَّرَفَعَلٌ﴾ وہ تہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ تہوہ پاسپیریہ کہی خوات رانہ گہ یاندوہو
 بہ جیت نہ ہیناوہ ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ خواتو دہ پاریزیت لہ خہ لکی (کہ بت کوژن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بیگومان خوا رینمونی بی بروایان ناکات ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی
 موحمہ مہد ﴿بَلَىٰ﴾ تہی نامہ دارہ کان (تہی تہ ہلی کتاب) ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ تہوہ لہ سہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُتِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ہتا بہ ریک و راستی بہ پەرہوی تہورات و ئینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكُمْ﴾ ہر وہا تہو قورثانی کہ ہینراوہ تہ خواروہ ہوتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ لایہن پەرورہ دگار تانہوہ
 ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَيْدًا مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا زیاد تہ کات بو زوریان ﴿مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ تہوہی ہینراوہ تہ
 خواروہ ہوت لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ ﴿طُعِينًا وَقَفًّا﴾ سہر کہشی و بی باوہ ریمان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہواتہ خہم مہ خو لہ سہر کومہ لی بی بروایان ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ بہ راستی تہوانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و تہوانہی بوون بہ جوولہ کہ ﴿وَالصَّادِقُونَ﴾
 تہستیرہ پەرست یان فریشتہ پەرستہ کان ﴿وَالنَّصْرَىٰ﴾ وہ شوین کہوتوانی عیسی پیغہ مہبر ﴿مَنْ آمَنَ
 بِاللَّهِ﴾ ہہر کہس لہوانہ بروایان ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رُوژی دواہی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾
 و کردہوہی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ تہوہ نہ ہیچ مہترسیہ کیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وہ نہ خہفت بار تہ بن (لہ رُوژی دواہی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا بہ یمانی
 بہ ہیزمان و ہر گرت لہ بہنو ئیسرائیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چہند پیغہ مہبر یکمان نارد بو یان
 ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ہہر جاریک پیغہ مہبر یکیان بو بہاتاہی ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ ہہر فہرمانی کہ
 بہدلیان نہ بواہی ﴿فَرِيقًا كَذَبُوا﴾ دہستہ یہ کیان بہدروزن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کیشیان
 دہ کوشتن ﴿۷﴾

وَحَسِبُوا أَنَّ أَتَّكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ
 عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾
 لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ
 بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
 لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ
 ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا
 عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
 أَقْبَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾
 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ
 صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ فَانظُرْ كَيْفَ بُيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ
 ثُمَّ أَنْظِرْ أُنِي يُؤْفِكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ
 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ
 قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

﴿وَحَسِبُوا أَن لَّمْ تَكُونِ فِتْنَةً﴾ وایان دہ زانی کہ تو لہ و سزا دوو چاریان نایبیت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بویہ کو یرو کہ ربوون (لہ ناست بیستن و بیننی ہق) ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان خوا تہ وبہو گہ پانہ وہی لی و ہر گرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ تہ مجا لہ پاش تہ وہ زور بہ یان کو یرو کہ ربوون (لہ بیستن و بیننی بہ لگہو تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ وہ خوا بیننہ رہ بہ ہر کردہ وہ یہ ک کہدہ یکن ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگو مان خوا مہ سیحی کو ری مہ ربہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک پہ وانہ کرا) ووتی تہی بہنو ئیسرا ئیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہرستن کہ بہرہر دگاری من و ئیوہ شہ ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ بہرستی ہر کہس ہاوبہش بو خوا دانبت ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ تہوہ بیگو مان خوا بہہ شتی لی حہرام کردوہ ﴿وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ وہ جیگا و شوینی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بو تہوہ ستم کارانہ ہیچ یار مہ تی دہر تیک نی یہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہرستی بی باوہ ربوون تہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِكٌ لِّدَلَّةٍ﴾ بیگو مان خوا یہ کیکہ لہو سی خوا (کہ برتین لہ پہرہر دگارو عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیچ پہرستراو یکی راست نی یہ بیجگہ لہ تہ نیا خوا یہ ک ﴿وَإِن لَّمْ يَتَذَكَّرْ أَعْمَاءٌ يَقُولُونَ﴾ وہ تہ گر واز نہ ہینن لہو ووتہ نارہوا بہ دانہ ﴿لِمَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری تہ وانہ یان تہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی بہ نازارو سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی ئایا بو توبہ ناکہن و ناگہرینہوہ بولای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ و داوای لیور دنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیور دہی میہرہ بانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کو ری مہ ربہ مہ ہیچ نی یہ جگہ لہ پیغہ مہری خوا ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگو مان لہ پیش تہوہوہ چہندہا پیغہ مہرہ بوون ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾ دایکیشی نافرہ تیکی زور راست گو یہ ﴿كَانَ يَأْكُلُ الْطَعَامَ﴾ ہر دوو کیان خوا ر دنیان دہ خوا ر د (واتہ خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ بُدِّلَ لَهُمُ الْأَيَاتُ﴾ سہرنج بدہ چون تہ بیت و بہ لگہ کان پروون دہ کہ بنہوہ بو یان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سہر کہ ﴿أَنِّي يُؤْفَكُونَ﴾ چون لادہ درین لہ حق بہرہو بہ تال دہرؤن ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿ص﴾) بلی ئایا ئیوہ بیجگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا فَنَاءً﴾ کہ ہیچ زہرہر و سوو دیکی نی یہ بو تان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر خو ی بیسہری زانایہ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿ص﴾) بلی تہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَعْلَوْا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ رو ی مہ کس لہ تہ اینہ کہ تاندا ﴿غَيْرَ لِحْيَةٍ﴾ جگہ لہوہ نہ بیت کہ راست و حہ قہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شوین نارہ زووی کہ سانیک مہ کہون ﴿فَدَضَلُوا مِنْ قَبْلِ﴾ کہ بہرستی پیشتر گو مپراو سہر لی شیواو بوون ﴿وَأَضَلُّوا أَعْيُنًا﴾ وہ زور کہ سیشیان گو مپرا کرد ﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وہ خوشیان گو مپراوون و لایاندا لہرینگی راست ﴿ص﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا
أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ * لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ
ذَلِكَ يَأْتٍ مِنْهُمْ قِسِيصٌ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى
الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا
مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾



﴿لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی برو ابون ﴿مَنْ بَدَعَ إِسْرَائِيلَ﴾ لہ بہرہ ونہ وہی ئیسرائیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سہر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ ولہ سہر زمانی عیسای کوری مہرہ میس
 ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەو نہ فرینہش لہ بہر ئەوہ بوو سہر بیچیان کرد ﴿وَكَاذِبُونَ﴾ و ہہ میسہ
 دەست دریزیان دە کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾ ئەوانہ بہر گری یہ کتری یان نہ دە کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ لہ ہہر کاریکی بیزارو ناشہرعی کہ دە یان کرد ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بیگومان زور
 بہ دیو و ئەوہی کہ ئە یان کرد ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ ئە بینی (ئہی مو حہ مہد ﴿يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 دؤ ستایہ تی ئە کہن لہ گہل ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنفُسُهُمْ﴾ بیگومان زور بہد و خراپہ ئەوہی کہ پیشیان خست بو خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہ شم و قینی خوا بوو لیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ئەوانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی برانہ وہ دە میتنہ وہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و ئە گہر ئەوانہ بروایان بہیناہ بہ خوا
 ﴿وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ و بہ پیغہ مہرہ و بہو بہر نامہ یہی کہ نیراوتہ خواروہ بو سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو بی بروایانہ یان نہ دە کرد بہ دؤ ست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَلَا كَانَ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ بیان ﴿فَلْيَقُوتُوا﴾ لہ ئاین دہر چون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دە بینیت (ئہی مو حہ مہد ﴿خِرَابِطِنِي خَلَكِي بؤ دوزمنایہ تی
 لہ گہل بر واداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ اشْرَكُوا﴾ جوو لہ کہ و ہاوبہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم
 مُّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و سویند بیت دە بینیت نزیکترینیان لہ خوشہ ویستی بؤ بر واداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾ ئەوانہن کہ دە یان ووت بیگومان ئیمہ گاوریسن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَسِيحِينَ
 وَرُهْبَانًا﴾ ئەوہش لہ بہر ئەوہیہ بیگومان لہ ناویاندا قہ شہ و گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی ئەوان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گویان لی بووابہ ﴿مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ ئەو قورئانہی کہ نیراوتہ خواروہ بو پیغہ مہرہ ﴿تَرَىٰ
 أَعْيُنُهُمْ﴾ دە بینی چاوہ کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لہ فرمیسک (پردہ بی) و دہر ژنت ﴿وَمِمَّا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ بہر ئەوہ راستی یہی کہ زانیویانہ (بو یان دہر کہ وتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئەلین
 ئہی پەرورد گارمان ئەو ئیمہ باوہرمان ہینا (بہو قورئانہی نار دووتہ خواروہ بو مو حہ مہد)
 ﴿فَأَكْفَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ دہتوش لہ گہل شاہیہ تی دہران ناومان بنوسہ و (لہ گہل ئەواندا بمانز میرہ) ﴿۸۷﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا
 رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثْبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا
 طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
 بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
 فَكَفَرْتُمْ ۖ وَإِطَعْتُمْ عَشْرَةَ مَسَكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
 أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفْرَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا
 أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بۆچی ده‌بی ئیمه باوهر نه‌هیتین به‌خوای ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْبَلِّ﴾ و به‌وه‌ی که بۆمان هاتووه له‌حق و راستی ﴿وَنُظَمُّ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبُّنَا﴾ له‌کاتی‌کدا ئومیدمان وایی به‌روه‌ردگارمان بمانخاته ﴿مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی بی‌او چاکانه‌وه ﴿قَالَتْ لَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا‌خوای پاداشتیان نه‌داته‌وه به‌وه‌ی نه‌وه‌وه که ووتیان ﴿جَنَّتِ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌چهند باخیک که رووبار به‌ژیر یاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌میننه‌وه تیایدا به‌همیشه‌یی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه‌ئه‌وه‌یه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی باوهر یان نه‌هیناو نایه‌ته‌کانی ئیمه‌بان به‌درو ده‌زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ ئه‌وانه‌ن هاوه‌لانی دوزخ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿لَا تَحْرَمُوا طَيْبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئه‌وشته‌پاک و خو‌شانه‌ی که خو‌ا‌حلالی کردوه بۆتان یاسا‌غی مه‌که‌ن له‌خۆتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مه‌شکینن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکه بیگومان خو‌ا‌سنوور شکینه‌رانی خو‌ش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخۆن له‌ورزق و روزبانه‌ی که خو‌ا‌پنی به‌خشیوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که‌حلال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خو‌تان بپاریزن و بترسن له‌و‌خو‌ایه‌ی که ئیوه باوهرتان بی‌یه‌تی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خو‌الی‌تان نا‌گریت ﴿بِاللَّغْوِ فِيمَنْ كُفِرْتُمْ﴾ ئه‌و سویندانه‌تان که نیازی دلی له‌گه‌لدانی یه‌ ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به‌لام لی‌تان ئه‌گریت (به‌گوناه‌بارتان داده‌نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ به‌(شکاندن) سویندیک که به‌نیازی دل‌داتان به‌سستیٔ ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا‌که‌فاره‌تی (سپینه‌وه‌ی شکاندن) ئه‌و سویندانه‌ ﴿إِطْعَامِ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خو‌راک دانی (ده) هه‌زاره‌ ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ له‌خۆراکیک مام ناوه‌ندی که به‌مندال و خیزانی خو‌تانی ده‌دن ﴿أَوْ كَسْوَتَهُمْ﴾ یا پۆشاک‌ی (ده) هه‌زار ﴿أَوْ تَحْرِيرِ رَبَّةٍ﴾ یا نازاد کردنی به‌نده‌یه‌ک ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌که‌وت هیچ کام له‌مانه‌ ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ ئه‌وه‌سی رۆژ به‌رۆژ و بیت ﴿ذَلِكَ كَفَرَةٌ أَيَمْنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ ئه‌وه‌(ی باسکرا) که‌فاره‌تی سوینده‌کانتانه کاتی‌ک که سویندتان خو‌ارد(و سوینده‌که‌تان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وه‌ سوینده‌کانتان بپاریزن ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ به‌و‌جو‌ره‌خو‌ا‌نایه‌ته‌کانی خو‌ی به‌روونی باسی ئه‌کات بۆتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی سوپاسی بکه‌ن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بیگومان ئاره‌ق و قومار و ئه‌و به‌ردانه‌ی که کراون به‌بت ﴿وَالْأَزْلُمُ﴾ و ئه‌و پارچه‌دارانه‌ی (که به‌کار نه‌هیتین بۆ دیار کردنی به‌ش و چاره‌نووس) ﴿رِحْسٍ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ ئه‌وانه‌پیسن و له‌کرده‌وه‌ی شه‌یتانن ﴿فَأَجْتَبَاهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ که‌واته‌دوور که‌ونه‌وه‌لی تارزگار بن

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ
 الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ
 مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
 بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ
 مِنكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا
 عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ
 أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
 سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ بیگومان شہیتان ہر ئہوی ئہوی ﴿أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ کہ
 دوژمانہتی و کینہہ ورق بخاتہ ناوتانہوہ ﴿فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ بہہوی ئارہق و قومارہوہ ﴿وَيَصَّدَّكُمْ
 عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وہ بہرگریتان بکات لہیادی خودا و لہنویژ کردن ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُنْتَهُونَ﴾ دەی ئایا ئیوہ وازدہیتن (لہو خرابانہ)؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ﴾ وہ فہرمانبہر و گوپرایہلی
 خوابن ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ وہ فہرمانبہر و گوپرایہلی نیراوہ کہی بن ﴿وَأَحْذَرُوا﴾ و بترسن (ئاگا دارین)
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئەمجا ئەگەر ئیوہ روو وەرگیرن و فہرمان بہری نہکەن ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ئەوا بزانی
 ﴿أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا﴾ بیگومان ئەوہی کہ لہسەر نیردراوہ کہی ئیمہ بیت ﴿الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ تہنہا راگہ یاندنی
 روون و ناشکرای ئایینہ کہیہ ﴿يَسْ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہبووہ نی یہ لہسەر ئەوانہی کہ پرایان
 ہیناوہ ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہوہ چاکہ کانیان کردوہ ﴿جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ ہیچ گوناہیک لہوہی
 خواردویانہ (ئارہق و پارہی قومار پیش حہرام کردنیان) ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا﴾ ئەگەر خویمان پاراستیبت
 (لہو چہرخەدا لہوہی کہ حہرام بووہ لہ سہریان) ﴿وَأَمَّا﴾ وہ باوہردار بووبن ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 و کردہوہ چاکہ کانیان کردیبت ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان خویمان پاراستیبت (لہوہی کہ حہرام کرابیبت)
 ﴿وَأَمَّا﴾ و پرواشیان ہہبویبت (بہوہی کہ ہاتبیبت لہ لایہن خواوہ) ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان بہردہوام
 بووبن لہسەر خو پاریزی ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ و چاکہ کانیان بہ چاکہ کردیبت ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾
 وہ خوا ئەو چاکہ کارانہی خوئ دەویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی پرواتان ہیناوہ
 ﴿لِيَسْئَلُكُمْ اللَّهُ﴾ سویند بہ خوا، خواتاقیتان دە کاتہوہ ﴿بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيِّدِ﴾ بہ ہہندیک نیچیر ﴿تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ
 وَرِمَاحُكُمْ﴾ کہ بہدہست دەیانگرن و بہ رپمہ کانتان راویان دە کەن ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَحْفَاهُ وَالْيَاقِوتِ﴾ تا خوا دەری
 بخات کی لی دەترسیت بہ پەنہانی ﴿فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ئەمجا ہەر کہس دەست دریزی بکات دوا
 ئەو (ہہوال پیدانہ) ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئەوہ بوی ہہیہ سزایہکی بہ ئازار ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی
 ئەوانہی پرواتان ہیناوہ ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ﴾ نیچیر مہ کوژن ﴿وَأَنْتُمْ حُرُمٌ﴾ لہ کاتبیکدا ئیوہ لہ بیحرامدان
 ﴿وَمَن قَتَلَهُ﴾ منکەر متعمداً و ئەوہ تان بہدہستی ئەنقہست بیکوژیبت ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ﴾ ئەوہ لہسەر یہتی
 سہر برینی وینہی ئەوہی کہ کوشتویہتی ﴿مِنَ النَّعَمِ﴾ لہ ئازان و مالات ﴿يُحْكَمُ بِهِ﴾ ئەوہ بریارہ
 بدن (نیچیرہ کہ لہ بہرانبہرچ ئازہ لیکدایہ) ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ دوو پیای موسلمانہی چاک لہخوتان
 ﴿هَذَا بَلِغُ الْكُتُبَةِ﴾ بہ شیوہی قوربانی بگاتہ کہعبہ (ولہوی بیکات بہقوربانی) ﴿أَوْ كَفْرَةٌ طَعَامُ
 مَسْكِينٍ﴾ یان بہ ئەندازہی نرخی قوربانیہ کہ خوړاك بدات بہ چہند ہزاریک ﴿أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا﴾
 یان بہقہدەر ئەو خوړاکدانہ روژوو بگریبت ﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ﴾ بو ئەوہی بچیزیت توبالی کارہ کہی
 ﴿عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ﴾ خوا خوئ بووہ لہوہی کہ تیبہری و بہسەر چوو ﴿وَمَن عَادَ﴾ بہلام ہەر کہ سینک
 بگہریتہوہ (بو سہر ئەو کردہوہیہ) ﴿فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾ ئەوا خوا تۆلہی بہ تینی لی دەسیتیت
 ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ وہ خوا زالہ و خواوہنی تۆلہی بہ تینہ ﴿۱۵﴾

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعَالَى لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
 وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
 إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ * جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْتِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ
 وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
 أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْوِكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلُ
 الْقُرْءَانُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾
 قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ
 اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

﴿أَجَلٌ لِّكُلِّ صَيْدٍ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾. ڤاوی نیچیر) و خوارده‌منی ده‌ریایی حه‌لال‌کراوه بۆتان ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلنَّيَّارِ﴾ تائیوه و گه‌شتیاره‌کان سوودی لی و ده‌برگرن ﴿وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ﴾ و ڤاوی (نیچیری) کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لی‌تان ﴿مَا ذُمَّهُ حُرْمًا﴾ تاله ئیحرامدا بن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له (بیقه‌مانی) ئه‌و خواجه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ هه‌ر بۆ لای ئه‌و کۆده‌کرینه‌وه (له‌رۆژی دواپی دا) ﴿يَجْعَلُ اللَّهُ لِكُلِّ عِبَةٍ اللَّيْتِ الْحَرَامَ﴾ خوا که‌عبه‌که (بیت‌الحرام) ه‌دایناره‌تاه‌کو (جیگای) ﴿فِيمَا لِلنَّاسِ﴾ ڤاوه‌ستانی کاروباری دین و دونیای خه‌لکی بیت ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبِدَ﴾ وه‌هه‌روه‌ها مانگه یاساغه‌کان (که‌جه‌نگ تیئاندا حه‌رامه) و قوربانیه‌دیاری نه‌کراوه‌کان و قوربانیه‌دیاری کراوه‌کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لَتَعْمَأُونَ اللَّهَ﴾ ئه‌وش بۆ ئه‌وه‌ی که‌بزانن به‌راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئه‌زانیت و به‌ئاگایه‌که‌چی و اه‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌بیگومان خوا به‌هه‌موو شتیک زانایه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزائن که‌به‌راستی خوا توله‌ی زور به‌تینه (بۆ یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی خوا لی‌یورده‌ی میهره‌بانه (بۆ تو به‌کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ نیردراوه‌که‌ی خوا (موحه‌مه‌د ﷺ) هیچی له‌سه‌رنی یه‌بیجگه‌له‌راگه‌باندن نه‌بیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ مِنَ اللَّهِ قُلُوبًا لَا يَسْتَوِي الْحَيِّثُ وَالطَّيِّبُ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئی پیس و ڤاک وه‌ک یه‌ک نین ﴿وَلَوْ أَعْبَجَكَ﴾ هه‌ر چه‌ند سه‌رسامت بکات ﴿كَتْرُهُ الْحَيِّثُ﴾ زوری پیسه‌که ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَأْتُوا بِالْأَلْبَابِ﴾ ئهی خواهه‌نانی ژیری و هۆشمه‌ندان ﴿اعْلَمَكُمْ فَيَلْحُقُونَ﴾ تا ڤزگار بین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهی ئه‌وانه‌ی ڤرواتان هیتاوه ﴿لَا تَسْأَلُونَ عَنْ أَسْبَابِهَا﴾ ڤرسیار مه‌که‌ن له‌شتانیک ﴿إِنْ تَبَدَّلَكُمُ تَسْوَرَةٌ﴾ ئه‌گه‌ر ئاشکرا بکرین بۆتان ناخۆش و خراپ ده‌بیت بۆتان ﴿وَإِنْ سَأَلْتُمْ عَنْهَا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ڤرسیار بکه‌ن ده‌باره‌یان ﴿حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَلْ لَكُمْ﴾ کاتیک قورئان ده‌نیردیتته‌خواره‌وه، بۆتان ئاشکرا ده‌کرین ﴿عَمَّا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خۆش بووه‌له‌و ڤرسیارانه‌ی له‌وه‌و پیش ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوا زور لی‌یورده‌ی له‌سه‌رخویه ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ﴾ بیگومان ئه‌و (جوړه) ڤرسیارانه‌یان کرد کۆمه‌لنیک ﴿فَمِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوه ﴿ثُمَّ أَصْحَبُوا كَافِرِينَ﴾ پاشان بی ڤروا بوون به‌هۆی ئه‌و ڤرسیارانه‌وه. ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا دای نه‌ناوه و ڤریاری نه‌داوه (بۆ بته‌رست و هاه‌و‌لدانه‌ران که‌حهرامی بکه‌ن له‌سه‌رخویان و جیی به‌یلن بۆ بته‌کانیان و سوودیان لی و هه‌رنه‌گرن) ﴿مِنْ حَبِيرَةٍ﴾ له‌به‌حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بگردایه‌و پینجهم نیر بوايه، ئه‌و کاته گویچه‌کیان له‌ت ده‌کرد و به‌ره‌لایان ده‌کرد) ﴿وَلَا سَابِقَةَ﴾ و سائیبه: (ووشتریک بوو که‌ده‌تا دوانزه‌سکی بگردایه‌هه‌موو میینه‌بوايه) ﴿وَلَا وَصِيْلَةَ﴾ و وه‌صیله: (ووشتریک بوو یه‌که‌م و دوهم سکی میینه‌بوايه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾ و حام: (ووشتریک نیر بوو که‌له‌پشتی ئه‌و ده‌سک به‌یدا ببوايه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُدْبَ﴾ درؤ به‌ده‌م خواوه‌هه‌له‌ئه‌به‌ستن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و زوربه‌یان ژیر نین (نه‌زانن) ﴿۱۳۴﴾

وَإِذِ قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا
 مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ
 لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
 فِئْتَبَتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ
 بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا
 عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَأَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
 فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَآ نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١١٦﴾ فَإِنْ عَثَرَ
 عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
 اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقُّ مِنْ
 شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٧﴾ ذَلِكَ أَذِنَّا
 أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْههَا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ
 أَيْمَنِهِمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٨﴾

﴿وَإِذِاقِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا﴾ وہ کاتیک کہ بووتری ہی یان ورن ﴿إِلَّا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤ لای ئەو قورئانہی کہ خوا نارودیہ تیبہ خواروہہ ﴿وَالِی الرُّسُولِ﴾ و بؤ لای پیغہمبہر ﷺ ﴿قَالُوا أَحْسَبُنَا﴾ دلین ہسمانہ ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتًا﴾ ئەو (نائیہی) کہ باوک و باپیرانمان لەسہری بوون ﴿أُولَئِكَ أَنْاءِ آبَاؤُهُمْ﴾ ئایا (چاویان لئی دە کەن) ئە گەر لە حالیکدا باو باپیرانیشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ هیچ شتیکیان نہ زانیسی و گومرا بووین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی پرواتان ہیناوە ﴿عَلَيْكَ أَنْفُسُكَ﴾ ہوشتان بہ خوئانہوہ بیت ﴿لَا يَضُرُّكَ مَنْ ضَلَّ﴾ زیانتان ہی ناگہ بہ نیت ئەوہی گومرا بووہ ﴿إِذَا هَتَدْتُمْ﴾ ئە گەر ئیوہ لەسہر پئی راست بن (بہر گری کردن لە خرابہ بہ شیکہ لە رینمونی وەر گرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ہەر بؤ لای خوایہ گہرانہوہی ہہ مووتان بہ گشتی ﴿فِي سَبِيلِكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئەمجا ہہوالتان ہی ئەدا بہ ہەر کردوہیہک کہ کردوواتانہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی کہ پرواتان ہیناوە ﴿شَهِدَةٌ بَيْنَكُمْ﴾ شایہتی بدن لە نیوانتاندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک کہ مردنی ہەر کامتان نریک بوویہوہ ﴿حِينَ الْوَصِيَّةِ﴾ لە کانی و ہسپت کردنتاندا ﴿أَنْتَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ دوو کہسی دادبہرورہ لە خوئتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ آخِرَانِ مِّنْ عِبْرِكُمْ﴾ یان دوو کہسی تر جگہلہ خوئتان (کافر بن) ﴿إِن أَنْتُمْ صَرِفْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە گەر ئیوہ بہسہ فہر رۆشتبوون بہ وولاتدا ﴿فَأَصْبَحَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾ و بہ لای مردنتان تووش ہات ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الْوَلَايَةِ﴾ (دوو شایہتہ کہ) راگرن لە باش نویتز (ی عہسر) ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ دەہی سویند بخون بہ خوا ﴿إِنِ ارْتَبْتُمْ﴾ ئە گەر گومانتان بوو (لہ راستی و پاکی یان) ﴿لَا نَشْتَرِي بِوَهْتَمًا﴾ ئیمہ (سویند خواردنمان) بہ خوا ناگورینہوہ بہ هیچ نریخیک ﴿وَلَوْ كَانِ ذَاقِرَيْنِ﴾ باشایہتی بوڈراوہ کہ خزم و نریکیش بیت ﴿وَلَا تَنْكُرُ شَهِدَةَ اللَّهِ﴾ و ہ شایہتی (دان بؤ) خواناشارینہوہ ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَلَمِينَ﴾ بیگومان (ئہ گەر شایہتیہ کہ مان شاردوہ) کہ واتہ بہ راستی لہ گونہباران دەبین ﴿فَإِنِ عَثَرَ عَلَى﴾ ئەمجا ئە گەر زانرا (باش سویند خواردنمان) بہوہی ﴿أَنْهَمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾ کہ ئەو دوو شایہتہ درویان کردوہو خوئان تاوان بار کردوہو ﴿فَتَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ ئەوہ دوو کہسی تر لہ شوینی ئەواندا ہلدہستن (بہ سویند خواردن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَیٰنَ﴾ لەوانہی کہ شیاوو نریکتر بن (لہ مردوہ کہ) لەو دووانہ ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ئەمجا ہەر دوو کیان سویند بخون بہ خوا ﴿لَنْ شَهِدْنَا أَحَدًا مِّنْ شَهِدَتَيْهِمَا﴾ کہ بہ راستی شایہتیہ کہی ئیمہ راسترہ لە شایہتیہ کہی ئەو دووانہی پیشوو ﴿وَمَا أَحْتَدِيْنَا﴾ و ہ لە راستی لامان نہ داوہ (لہ سویند خواردنہ کہماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان (ئہ گەر لا بدہین) ئەو کاتہ ئیمہ لەستہ مکاران دەبین ﴿ذَٰلِكَ أَذَقْنَا﴾ ئەو (جوہرہ شایہتی دانہ) نریکترہ ﴿أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهِدَةِ عَلٰی وَجْهِهَا﴾ کہ شایہتہ کان ہلسن بہ شایہتیہ کہیان بہ شیوہ راستہ کہی ﴿أَوْ يَخِافُوا أَنْ تَرُدَّ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابترسن لە رەد کردنہوہی سویندہ کان (بؤ خزمی نریکی مردوہ کہ) ﴿بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ دوا سویند خواردنی ئەمان (واتہ بہ درؤ بخریئہوہ) ﴿وَأَتَّفَعُوا لِلَّهِ وَأَسْمَعُوا﴾ بترسن لە خواو خوئتان پباریزن و گوپراہلی فہرمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا رینمونی کۆمہلی لەسنور دەر چوو ناکات ﴿



*يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
 الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
 مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ
 طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
 الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ
 جَعَلْتَهُمْ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا
 إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا
 بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾
 إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
 أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوُونَ اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
 وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له رُوژنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه‌ران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه وسا پیمان ده‌فهر مویت چ وه لامیکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده‌لین هیچ زانیاریه کمان نییه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَ الْعَبُوبَ﴾ بیگومان ته‌نهایتا گاداری هه موو نه‌پینه کانت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه‌ره وه) کاتیک خوا به عیسای کورپی مه‌ریه می فه‌رموو ﴿أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾
 بیر بکه‌ره وه له چاکه وه به‌هره‌ی من به‌سه‌ر خووت و دایکته وه ﴿إِذْ إِذْنُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتیک که پشتیوانیم
 لی کردیت به گیانی هه‌ره پیروز (جوهر ئیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کاتی له بیشکه‌دا
 بوویت و به‌گه‌وره‌ییش قسه‌ت له گه‌ل خه‌لکیدا ده‌کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
 وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه کاتیکیش فی‌ری کتیب (ونووسین) و حیکمه‌ت و ته‌ورات و ئینجیلیم کردیت ﴿وَإِذْ
 نَخَّأْتُ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا﴾ وه بیر بکه‌ره وه کاتیک به‌فهرمانی من له قور شتیکت
 له شیوه‌ی بالنده دروست ده‌کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده‌ست به‌جی به‌فهرمانی من نه‌بوو به بالنده
 ﴿وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به‌فهرمانی من کویری زکماک و به‌له‌کیت چاک ده‌کرده وه
 ﴿وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتِ بِإِذْنِي﴾ وه کاتی به‌فهرمانی من مردوانت له گور ده‌رده‌هینا (به‌زیندوو کراوه‌یی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه‌ره وه کاتیک به‌رگری نه‌وه کانی ئیسرائیلیم کردیت
 (بنکوژن) ﴿إِذْ جَعَلْتَهُم بِالْبَيْتِ﴾ کاتیکیش موعجزه روونه کانت بو‌هینان ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ﴾ جا نه‌وانه‌یان که بی باوه‌ربوون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی نه‌مه هیچ نی‌یه
 جگه‌له جادوو‌یه کی ئاشکرا نه‌بیت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتَ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ﴾ وه (بیر بکه‌ره وه) کاتیک خسته‌مه
 دلی هاوه‌له تایه‌تیه کانت ﴿أَنْ أَمْسُوا بِرَبِّكُمْ﴾ که‌بروا بینن به‌من و به پیغه مبه‌ره که‌م (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمَّا وَأَشْهَدُ بِأَنْتَ مُسْلِمُونَ﴾ نه‌وانیش ووتیان: نه‌وا بر و امان هینا و توش شایه‌ت به‌که
 بیگومان ئیمه‌ موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ کاتیک حه‌واره‌یه کان ووتیان: نه‌ی
 عیسای کورپی مه‌ریه‌م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ ئایا به‌ره‌ردگاری تو ده‌توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ نَامِيسَةَ مَن
 السَّمَاءِ﴾ له ئاسمانه وه خوانیکمان بو‌بنی‌ریته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌ردارن ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ (حه‌واره‌یه کان) ووتیان
 ده‌مانه‌ویت لی بخوین ﴿وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُنَا﴾ و دل‌مان نارام بی و دل‌نیا بین (که پیغه مبه‌ریت) ﴿وَتَعْلَمُ أَنْ قَدْ
 صَدَقْتَ﴾ وه بزاینن که بیگومان راست له‌گه‌ل کردوین (له‌وه‌ی که‌بیت را‌گه‌یاندین) ﴿وَتَكُونُ عَلَيْهِمَنْ
 السَّاهِدِينَ﴾ ئیمه‌ش بینن به‌شایه‌ت له‌سه‌ری (بو‌نه‌وانه‌ی ئاماده‌نین) ﴿

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
 مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ وَعَذَابِيَ لَا أُعَذِّبُهُ وَأَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
 وَأُمَّيَ الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
 مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ وَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي
 وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ
 إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
 شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن
 تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
 الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾ لِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عيسای کورې مهريه م فرموي ﴿اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ نهی
 خوای په روره دگارمان له ناسمانه وه خو اینکمان بو بنیره خواره وه ﴿تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا﴾ تا
 بیئت به جهژن بو ئیستامان و نه وه کانی داهاتو و شمان ﴿رَبَّآيَا مَنَّا﴾ و ه موعجیزه و به لگه یه ک بیت
 له لایه ن تووه ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ وه رزق و روزیمان پی به خشه چونکه تو باشترینی هه مو و
 روزی دهرانی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكَ﴾ خوای گه وره فرموی: به راستی من نه و خوانه دهنیرمه
 خواره وه بوتان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنِّكَ﴾ نه مجا هر که س له ئیوه بی پروا و نا سوپاس بیئت له پاش نه وه
 ﴿إِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ نه وه بیگومان سزایه کی نه دم ﴿لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ که سزای هیچ که سی پی
 نادمه له جیهانیان ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه (بیر بکهره وه) کاتیک خوا ده فرموی (له روزی
 دوایدا) نهی عیسای کورې مهريه ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ ئایا تو ووتو ته به خه لکی ﴿أَتُخِذُونِي وَأُمَّي
 إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که من و دایکم به دوو په ستر او دابنن (ویمان په رستن) له جیاتی خوا؟ ﴿قَالَ
 سُبْحَانَكَ﴾ (عیسای) ووتی: پاک و بیگهردی بو تو نهی خواجه ﴿مَا كُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ﴾ نایبیت و
 ناگونجیت بو من شتیک بلیم که به هیچ شیوه یه ک مافی من نی یه ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾ نه گهر من نه و قسه یه م
 کرد بیئت ﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ نه وه به راستی تو ناگات لی یه ﴿تَعَلَّمَ مَائِي نَفْسِي﴾ چونکه تو نه وه ی له نه فسم دایه
 ده یزانی ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَائِي نَفْسِكَ﴾ به لام من نازانم و بی ناگام له وهی که له نه نفسی تو دایه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ
 الْغُيُوبِ﴾ به راستی ته نها تو زانای ته وای به هه مو و نهیتی یه ک ﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ﴾ هیچم پی نه و توون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بیجگه له وه نه بیئت که تو فرمانت پی کردوم ﴿أَنْ أَعْبُدَ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ که به ندایه تی
 خوا بکن که په روره دگاری من و ئیوه یشه ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شایهت و چاودیر
 بووم به سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾ نه مجا کاتیک تو منت برده وه (و به رزت کرده وه
 بو ناسمان) ﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ ههر خوت چاودیر بووی به سه ریانه وه ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وه خوت ناگادار و شایهتی به سه ره مو و شتیکه وه ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ﴾ نه گهر سزایان
 بده یب، نه وه بیگومان به ندهی خوتن ﴿وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ﴾ وه نه گهر لیئسیان خوش بیی ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ نه وه بیگومان ته نها خوتی به ده سته لاتی کاردروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوای گه وره فرموی:
 ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ﴾ نه مه روزیکه راستبیزان راستیه که یان که لکیان پنده گه یه نی ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به هه شتانیکیان بو هیه که رووباره کان به ژیریاندا دهرون ﴿حَلَالِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 نه میننه وه تیایدا به هه میشی ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا رازی بووه لیان و نه وانیش له خوارازی
 بوون ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سه ره که ووتنی زور گه وره ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر بو خواجه
 خاوه ندرایتی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و ههر چیشیان تیدایه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته نها
 نه وه به سه ره مو و شتیکدا به توانا و ده سه لا تداره ﴿﴾

سورة الأنعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَا هُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَامْسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِسْحَرُّمُومِينَ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ لَوْ نَزَّلْنَا مَلَكَ الْقَضِي الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

سوره‌قی ﴿الأنعام﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشه‌نده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هه‌موو سوپاس و ستایشی هه‌ربؤ‌ئه و خوایه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردووه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی یه‌کان و رووناکی داناوه ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەمجا ئەوانه‌ی بی باوه‌ر بوون هاوتا و هاوبه‌ش بؤ‌په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌دهن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائه و زاته‌به که ئیوه‌ی له‌قور دروست کردووه ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا﴾ پاشان کاتیکی دیاری کردووه (بؤ‌مردن) ﴿وَأَجَلَ مُّسَمًّىٰ عِنْدَهُ﴾ وه کاتیکی دیاری کراویش لای خوای گه‌وره دانراوه (بؤ‌قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ که چی دوا‌ئه‌وش ئیوه به‌گومانن ﴿هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها ئه‌و خوایه (بالاده‌ست و په‌رستراوه) له‌ئاسمانه‌کان وله‌زه‌ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَعَلَّمَ مَا لَمْ يَكُنُونَ يَعْلَمُونَ﴾ نه‌ینی و ئاشکراتان ده‌زانی و به‌هه‌موو کرده‌ویه کیش که‌ده‌یکه‌ن ئاگاداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا إِلَّا أَنْتُمْ لَهَا عَاثِرِينَ﴾ وه هه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک له‌به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بؤ‌بیت ﴿إِلَّا كَالْوَعْدِ إِذْ عَاهَضْتُم بِهَا وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِمْ يَرْجُوا كَفَالًا كَذِبًا يُؤْتُونَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی کاتیک قورئانیان بؤ‌هات به‌درویان دانا ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ جُثَاثٌ مِنَ الثَّمَرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌پاش بؤ‌یان دیت ﴿أَنْتُمْ أَمَّا كَالْوَعْدِ إِذْ عَاهَضْتُم بِهَا وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِمْ يَرْجُوا كَفَالًا كَذِبًا يُؤْتُونَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ئایا نه‌یان دیوه (نه‌یان زانیوه) له‌پیش ئه‌وانه‌وه چه‌ند گه‌ل و نه‌وه‌مان له‌ناو بردووه ﴿مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌سه‌لا‌تمان پیدا بوون له‌زه‌ویدا ﴿مَا لَهُمْ لَكُمْ بِهِ شَيْءٌ يَهْتَكِرُونَ﴾ به‌شئیه‌یه‌ک که به‌ئیه‌مان نه‌دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ و بارانی په‌یتاپه‌یتامان به‌سه‌ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ وه جو‌گه‌و رووباره‌کانمان والی کرد بوو که به‌بن باخ و کوشکه‌کانی‌اندا ده‌رویشت ﴿فَأَهْلَكَ كَثُرُهُمْ يَدُونُهُمْ﴾ له‌ناو مان بردن به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه ﴿وَأَشْرَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له‌دوای ئه‌وان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾ گه‌ل و نه‌ویه‌کی تر ﴿وَلَوْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه ئە‌گه‌ر نامه‌یه‌کی نوسراومان بنار دایه‌ته‌خواره‌وه‌بؤت ﴿فِي قُرْطَابٍ﴾ له‌ناو کاغه‌زیکدا بوايه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیشان لی‌بدایه‌﴿لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌گومان ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ده‌یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئە‌مه‌ته‌نها جادوویه‌کی ئاشکرايه ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ وه‌ده‌یان ووت: بؤ‌چی فریشته‌یه‌ک نه‌نیترراوه‌ته‌خواره‌وه‌بؤسه‌ری (بیبینن) ﴿وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا﴾ ئە‌گه‌ر فریشته‌یه‌کمان بنار دایه‌ته‌خواره‌وه ﴿لَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ بی‌گومان کارته‌واو ده‌بوو (له‌ناو بردنیان چی‌به‌چی‌ده‌کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُظْلَمُونَ﴾ پاشان مؤ‌له‌ته‌نه‌ئهدران ﴿١﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
 يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِنَا مِن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
 سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ سِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى
 نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَ كُفْرًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
 فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ *وَلَهُ
 مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾ قُلْ
 أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
 رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ
 وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾



﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ﴾ نہ گہر نہو (پیغہ مبرہ) مان بگردایہ بہ فریشتہ یہ کہ ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بینگومان
 ده مانگورہ بہ وینہی پایوتک (تایبسنن و قسہی له گہل بکہن) ﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَائِلًا سُونَ﴾ و بینگومان
 لیمان ده شیواندن و ہک چوں خویان له خویان ده شیواند ﴿وَلَقَدْ أَسْهَيْتُمْ بِرُسُلِنَا قَتِيلًا﴾ سوئندی
 بینگومان گالته کراوہ بہ پیغہ مبرانی پیش تویش ﴿فَوَحَّاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سہر نہ انجام بوئہ وانہ یان
 گالته یان ده کرد دابہ زوی و دەوری دان ﴿فَمَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تۆلہی تہوہی گالته یان پندہ کرد
 (لہ سزای سہخت) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ بَرُّونَ وَبَغْضًا﴾ بلی برؤن و بگہرین بہ زہویدا
 ﴿ثُمَّ انظُرُوا﴾ پاشان سہر نچ بدن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سہر نہ انجامی تہوانہی بہ لگہ کانی
 خویان بہ درؤ دادہ نا چوں بوہ ﴿قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ نٰيَا هٰي
 كُنِي تہوہی لہ ناسمانہ کان و زہویدا یہ ﴿قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِي الرَّحْمَةَ﴾ بلی تہ نہا بو خواہ کہ بہ زہیبی و
 میہرہ بانی پیوستی کردوہ لہ سہر خوی ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ﴾ سوئند بہ خواہ بینگومان کوتان
 ده کاتوہ لہ رۆزی دوابی دا ﴿لَا رَيْبَ فِيْهِ﴾ کہ ہیچ گومان و دوو دلی تیدانی یہ ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ﴾
 تہوانہی خویان دوراندوہ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تہوہ تہوانن کہ برؤا ناہین ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْيَلِ
 وَالنَّهَارِ﴾ و ہہر بو خواہ تہوہی نارامی گرتوہ لہ شہو و رۆژدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ و ہہر تہو
 بیسہری زانایہ ﴿قُلْ اَعْبَدُوا اللّٰهَ اتَّخِذُوا لِيَا﴾ (تہی مو حہ مہد) ﴿بَلَىٰ نٰيَا؟ يَبْجُجُ لَهَ خَوَا دُوسْت
 و ہہر سترای تر بوخوم دانیم؟ ﴿فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ تہو بہ دیہینہری ناسمانہ کان و زہویہ
 ﴿وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ﴾ تہو خواہ رۆزی دہدات و رۆزی ہی نادری ﴿قُلْ اِنِّي اُمِرْتُ﴾ بلی بہ راستی من
 فہر مانم ہی دراوہ ﴿اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ﴾ کہ یہ کہم کہس بم مل کہچ کہم (بو فہرمانی خوا) ﴿وَلَا
 تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ و ہہر مانم پیدراوہ لہ لایہن خوداوہ ہہر گیز لہاوبہش دانہران مہبہ ﴿قُلْ
 اِنِّيْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ﴾ پیمان بلی: بینگومان من دہتر سم تہ گہر سہر بیچی لہ فہرمانی ہہر و ہر دگام
 بکہم ﴿عَذَابِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ﴾ لہ سزای رۆژیکسی گہورہ ﴿مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ﴾ ہہر کہس تہو
 سزایہی لی لادری لہو رۆژدہ ﴿فَقَدَحَهُ﴾ تہوہ بینگومان خوا بہ زہیبی پیدہا توتوہوہ ﴿وَذٰلِكَ الْقُوْرُ
 الْمُنِيْنُ﴾ و تہوہیہ سہر کہوتنی ناشکراو تہواو ﴿وَ اِنْ يَمَسُّكَ اللّٰهُ بِصُرٍ﴾ و ہہر تہو گہر خوا دوو چاری
 بہ لاو زینایتک بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهٗ الْاَهِوٰءِ﴾ تہوہ جگہ تہو (خوا) کہس نی یہ بتوانی لایات
 ﴿وَ اِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ﴾ و ہہر تہو خیر و خوشیہ کیشت ہی بگہیہ نیت ﴿فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ تہوہ
 خودا دہسہ لاتدارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿وَهُوَ الْفَاہِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ﴾ و ہہر تہوہ دہسہ رۆیشتو
 زالہ بہ سہر بہندہ کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْحَدِيْرُ﴾ ہہر تہوہیش کار دروستی ناگادارہ ﴿

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ هَاهُ
 أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
 ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾
 ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَوْ اللَّهُ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾
 أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا
 جَاءَهُمْ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا
 أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
 يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْثَرُ شَهَادَةً ۗ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: شایه‌تی دانی کی له هه‌موو شایه‌تی داتیک گه‌وره‌تره (له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ ۗ﴾ بلی: خوا گه‌وره‌ترین ﴿شَهِيدَتِي وَيُنَكِّرُ﴾ شایه‌ته له نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه‌ئهم قورئانه س‌ر‌وش (وه‌حی) ک‌راوه بو من ﴿لَا تُذَكِّرُ بِهِ ۗ وَمَنِ ابْلَغَ ۗ﴾ بو‌ئوه‌ی ئیوه‌ی بی‌ترستیم و ه‌هر که‌س‌نکی که‌ش که‌ بی‌ی ده‌گات ﴿أَيُّكُمْ لَشَهِدُونَ أَنْ مَعَ اللَّهِ ۗ﴾ ئایا به‌راستی ئیوه‌ شایه‌تی ئە‌ده‌ن به‌ دلنیا‌یه‌وه که‌ له‌گه‌ل خوا‌دا ﴿إِلَٰهَةٌ أُخْرَىٰ﴾ چه‌ند به‌رست‌راویکی تره‌بی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ ۗ﴾ بلی: من شایه‌تی (وا ناره‌وا) ناده‌م ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۗ﴾ بلی: بی‌گومان ه‌هر ئه‌و به‌رست‌راوی تاک و ته‌نهایه ﴿وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ وه‌ به‌راستی من به‌ریم له‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش بو خوا ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكُتُبَ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌ نامه‌مان بی‌ به‌خشین (له‌گاورو جوله‌که‌کان) ﴿يَعْرِفُونَهُ ۗ﴾ ئە‌م پی‌غه‌مبه‌ره ده‌ناسن (که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌یه به‌ه‌وی باس‌کردنی نیشانه‌کانی له‌ته‌ورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ۗ﴾ وه‌ک چ‌ون ک‌وره‌کانیان ئە‌ناسن ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئە‌وانه‌ی خ‌ویان د‌وراند‌و خ‌ه‌سار‌و‌مه‌ند کرد ﴿فَهَمَّ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئە‌وه ئە‌وانس بر‌وا ناهینن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ﴾ کی س‌ته‌م کار‌تره له‌و که‌سه‌ی در‌و‌ه‌له‌ب‌ستی به‌ده‌م خوا‌وه ﴿أَوَكَذَّبَ بَيَاتِهِ ۗ﴾ یا‌بی با‌وه‌ر بو‌وبی به‌ئایه‌تاکانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی س‌ته‌م کاران ر‌زگار‌یان ناییت ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه‌ر‌و‌زی ه‌موویان ک‌و‌ده‌که‌ینه‌وه (له‌قیامه‌تدا) ﴿قُلْ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ﴾ پاشان ئە‌لین به‌وانه‌ی ها‌وه‌لیان بو‌خوا‌دانابوو ﴿إِنَّ شِرْكَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَمُونَ﴾ ک‌وان ئە‌وا‌وه‌لانه‌ی که‌ به‌خه‌یالی خ‌وتان به‌ها‌وه‌لی خ‌واتان دانابوون ﴿قُلْ لَرَبِّكُمْ فَتَنَّهُمْ إِلَّا ۗ﴾ پاشان به‌هان‌ه‌یان ه‌یچ نه‌بوو بی‌جگه‌له‌وه‌ی ﴿أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ که‌ ووتیان سو‌نبد به‌خوا‌ی په‌روه‌ر د‌گارمان ئیمه‌به‌ه‌یچ ج‌ورنیک هاوبه‌ش دانه‌ر نه‌بووین بو‌خوا ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۗ﴾ سه‌یر که‌ چ‌ون در‌و‌له‌د‌زی خ‌وشبان ده‌که‌ن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ و لیبان وون بوون ئە‌و به‌تانه‌ی خ‌ویان به‌در‌و‌ه‌لیان به‌ستبوون ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ الْيَكَّ ۗ﴾ وه‌له‌و (کافرانه) که‌سان‌ی ه‌یه‌ه‌یه‌ که‌ گویت بو‌ده‌گرن که‌قورئان ده‌خون‌ی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ آيَةً ۗ﴾ به‌لام ئیمه‌ (به‌ه‌وی تا‌وان گونا‌وه‌ها‌وه‌لدانانیا‌نه‌وه) چه‌ند به‌رده‌یه‌کمان دا‌وه‌به‌سه‌ر دل‌ه‌کانی‌اندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوْا ۗ﴾ بو‌ئوه‌ی تی نه‌گه‌ن ﴿وَفِي آدَانِهِمْ وَقْرًا ۗ﴾ وه‌که‌ری و گوی گرانیمان خ‌ست‌وته‌ناو گوی‌چکه‌یا‌نه‌وه ﴿وَإِنْ يَرَوْا كُفْلًا ۗ﴾ تا‌ئ‌وه‌راده‌یه‌کاتی بین ب‌ولات ده‌مه‌ده‌می و به‌ر‌به‌ره‌کانیت له‌گه‌ل ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ﴾ ئە‌وانه‌ی بی‌با‌وه‌رن ئە‌لین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ﴾ ئە‌م قورئانه‌ه‌یچ نی‌به‌بی‌جگه‌له‌ئ‌فسانه‌ی پ‌شینان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ ۗ﴾ ئە‌وان به‌ر‌گری (خه‌لک) ئە‌که‌ن له‌و (قورئانه) ﴿وَيَسْعَوْنَ عَنْهُ ۗ﴾ و خ‌وشیان لیبی د‌و‌ور ده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنْ يَهْجُرْ إِلَّا أَفْسَهُمْ ۗ﴾ ه‌یچ که‌س‌یش له‌ناو ناب‌ه‌ن خ‌ویان نه‌بی ﴿وَمَا يَسْعُرُونَ﴾ وه‌ه‌ست‌یش ناکه‌ن (که‌له‌چی خ‌ه‌سار‌و‌مه‌ندبه‌کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ ۗ﴾ وه‌ئ‌ه‌گه‌ر بیان بینیت کاتیک که‌له‌سه‌ر قه‌راغی د‌و‌زه‌خ وه‌ستین‌راوون ﴿فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ ۗ﴾ که‌ده‌لین خ‌وزگه‌ده‌گه‌ر‌یت‌راینه‌وه بو‌د‌ونیا ﴿وَلَا نَكْذِبُ بَيَاتٍ رَبَّنَا ۗ﴾ وه‌به‌لگه‌کانی په‌روه‌ر د‌گارمان به‌در‌و‌نه‌د‌ه‌زانی ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌له‌بر‌واداران ئە‌بووین ﴿

بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
 بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا
 بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
 ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ
 بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
 عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلْسَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِلْدَارُ الْأٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
 وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ
 رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ
 نَصْرُنَا وَلَا مَبْدَلٍ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأَمْرَسِلِينَ
 ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْتِطْعَتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
 نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَاتِّبِعْهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه‌خبر به‌راستیان نی‌یه) به‌لکو‌ئه‌وی که‌له‌وو پیش‌ده‌یانشارده‌وه
 بۆیان‌ده‌ر که‌وتووه ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُمْ وَعَانَتْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بگه‌رینترینه‌وه (بۆ‌دونیا) بی‌گومان‌دو‌وباره
 ده‌گه‌رینه‌وه بۆ‌ئه‌و کارانه‌ی که‌لییان‌فده‌غه‌کر‌ابوو ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ﴾ وه‌به‌راستی‌ئه‌وانه‌در‌وزن ﴿۱۸﴾
 ﴿وَقَالُوا لَنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وه‌ووتیان‌به‌راستی‌هه‌ر‌ئه‌م‌ژیانه‌(ی‌دونیا)‌مانه‌ ﴿وَمَا لَنَا بِمَبْعُوثِينَ﴾
 وئیمه‌زیندوو‌نا‌کرینه‌وه ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَفْقُوهَ أَعْلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌وانه‌ده‌بینی‌ئه‌وکاته‌ی‌که‌له‌حزووری
 به‌روه‌رد‌گار‌ی‌اندا‌هستین‌را‌ون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِأَلْحَقٍ﴾ (به‌روه‌رد‌گار)‌ده‌فه‌رموی‌ئایا‌ئه‌مه‌راست‌نییه؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ ئە‌لین: به‌لئ‌راسته‌سویند‌به‌به‌روه‌رد‌گار‌مان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌فه‌رموی‌ده‌ی
 بجه‌ژن‌ئه‌و‌سزابه‌ ﴿يَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی‌ئه‌وی‌که‌پر‌واتان‌نه‌هی‌تا‌وه (ئین‌کار‌تان‌ده‌کرد) ﴿۲۰﴾
 ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌ی‌که‌دیداری‌به‌روه‌رد‌گاریان‌به‌درو‌ده‌زانی‌زه‌ریان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا‌کانی‌له‌نا‌کا‌و‌روژی‌دوایی‌یان‌به‌سه‌ردا‌دیت ﴿قَالُوا يَحْسَرُنَا عَٰلِیٰ
 مَا قَرَّظْنَا فِيهَا﴾ ئە‌لین‌ئای‌داخ‌و‌به‌شیمانی‌سه‌خت‌بۆ‌ئیمه‌چهن‌د‌که‌م‌ته‌رخه‌میمان‌کرد‌له‌دونیا‌دا‌و
 له‌ده‌ستمان‌چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْثَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌کاتیک‌دا‌تا‌وانه‌کانیان‌هه‌ل‌گه‌رتووه‌به‌کۆ‌لیانه‌وه‌به
 ﴿الْآسَاءَ مَا يَرْبُونَ﴾ ئای‌چهن‌د‌به‌دو‌خرابه‌ئه‌و‌باره‌گرانه‌ی‌هه‌لی‌ده‌گرن ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ وه‌ژیانی‌دونیا‌هیچ‌نیه‌بی‌جگه‌گالته‌و‌سه‌رقالی‌نه‌بی ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّ الَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾
 وه‌بی‌گومان‌مالی‌دو‌ار‌پۆژ‌چاکتره‌بۆ‌ئه‌وانه‌ی‌خویان‌ده‌باریزن‌و‌له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی
 ئایا‌بۆ‌زیر‌نابن ﴿۲۲﴾ ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به‌راستی‌ئیمه‌ده‌زانی‌که‌بی‌گومان‌ئه‌وه‌ی
 که‌ئه‌وان‌ده‌یلین‌غه‌مبارت‌ده‌کات ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ﴾ به‌لام‌بی‌گومان‌ئه‌وان‌تۆ‌به‌درو‌زن‌دانانین
 ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَاتٍ اللَّهُ﴾ به‌لکو‌ئه‌وسته‌م‌کارانه‌ئایه‌ته‌کانی‌خوا ﴿بِحَدُونٍ﴾ ئین‌کار‌ده‌کن‌(وبه‌درو‌ی
 ده‌زان) ﴿۲۳﴾ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند‌به‌خوایی‌گومان‌پیغه‌مبه‌رانی‌پیش‌توش‌(ئه‌ی‌موحه‌مه‌د
 ﴿عَلَيْهِمْ﴾) با‌وه‌ریان‌بی‌نه‌کراوه‌ ﴿فَصَبْرٌ عَلٰی مَا كَذَّبُوا﴾ به‌لام‌ئارامیان‌گرت‌له‌سه‌ر‌ئه‌و‌با‌وه‌ر‌پی‌نه‌کرانه‌یان
 ﴿وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا﴾ وه‌ئه‌زیه‌ت‌و‌ئازار‌دران‌تایار‌مه‌تی‌و‌سه‌رخستنی‌ئیمه‌یان‌بۆ‌هات
 ﴿وَلَا مَبْدِلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ وه‌فه‌ر‌مانه‌کانی‌(به‌لینه‌کانی)‌خوا‌به‌هیچ‌که‌سی‌ک‌نا‌گو‌پردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند‌بیت‌بی‌گومان‌هه‌والی‌هه‌ندی‌له‌و‌پیغه‌مبه‌رانه‌ت‌بۆ‌هاتووه ﴿۲۴﴾ ﴿وَإِنْ كَانَ كَبْرَ عَلَيكَ
 إِعْرَاضُهُمْ﴾ خۆ‌هه‌ر‌چهن‌د‌روو‌وه‌ر‌گیرانی‌ئه‌وانه‌سه‌خت‌و‌گرانه‌له‌سه‌رت ﴿فَإِنْ أَسْطَعَتْ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر
 توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌ناخی‌زه‌ویدا‌تونیلک‌لی‌ده‌یت ﴿أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾ یان
 په‌یژه‌یه‌ک‌بۆ‌ئاسمان‌دا‌نییت‌به‌هۆ‌یه‌وه‌به‌لگه‌یه‌کیان‌بۆ‌به‌نیی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدَىٰ﴾ وه
 ئه‌گه‌ر‌خوا‌بیویستابه‌ئه‌وانه‌ی‌کۆ‌ده‌کرده‌وه‌له‌سه‌ر‌رینموونی‌و‌بر‌وا‌هی‌تان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْخَالِئِينَ﴾
 که‌واته‌هه‌ر‌گیز‌له‌وانه‌مه‌به‌که‌نه‌زان ﴿۲۵﴾

* إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
 يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمُّ أَمْثَلِكُمْ
 مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾
 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوهُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ
 اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
 تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ بَلْ إِلَٰهُهُمْ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ
 مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ
 قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا
 نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ﴾ بہ راستی تہنہا تہوانہ و ہلامی تو تہدہنہوہ کہ (بہ دل) تہ بیسن ﴿ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ﴾ مردوہ کانیش (تہوانہ ی باوہر ناہیتن) خوا زیندوویان دہ کاتہوہ ﴿ تُوَلِّيهِ يَرْجِعُونَ ﴾ پاشان ہر بولای خوئی دہ گہرینہوہ ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ﴾ ووتیان بوجی لہ لایہن بہرورہ دگارہوہ موعجیزہ کی بؤ نہ ہاتوتہ خوارہوہ ﴿ قُلْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ فَادْرُكْ ﴾ بلی بیگومان خوا بہ توانایہ ﴿ عَلَيَّ أَنْ يُزِيلَ آيَةَ ﴾ کہ بہ لگہ و نیشانہ یہ ک بہیتتہ خوارہوہ ﴿ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْمَلُونَ ﴾ بہ لام زور بہ بیان نازانن ﴿ وَمِمَّنْ دَاخِرًا فِي الْأَرْضِ ﴾ ہیچ گہر و کیکی گیان لہ بہرنی بہ لہ زہویدا ﴿ وَلَا ظَلَمَ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ ﴾ وہ ہیچ بالندہ یہ کی بہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہی ﴿ إِلَّا أَمَمٌ مِّثَالِكُمْ ﴾ مہ گہر تہوانیش و ہ کئیوہ نومہ تانیکن ﴿ مَا قَرَّبْنَا فِي الْأَكْتَابِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ ہیچ شتیکمان فہر اموش نہ کردوہ لہم کتیبہدا (لوح المحفوظ یا قورٹان دا) ﴿ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴾ پاشان تہوانہ (لہ رورئی دواپی دا) لای بہرورہ دگاریان کؤدہ کرینہوہ ﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا ﴾ وہ تہوانہ ی بی باوہر بوون بہ بہ لگہ کانی تئیمہ ﴿ صُرُّوا فِي الْأَظْلَمَاتِ ﴾ کہر و لالسن لہناو تاریکستاندان ﴿ مِنْ مِثْلِ اللَّهِ يُضِلُّهُ ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گومرای دہ کات ﴿ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ یخاتہ سہر ریگای راست ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُرُوا أَن تَنْكُرُوا عَذَابَ اللَّهِ ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی ہہوالم پی بدن تہ گہر سزای خواتان بؤ بیت ﴿ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ ﴾ یان رورئی دواپی یہ خہتان بگریت ﴿ أَعْبُرُوا اللَّهَ تَدْعُونَ ﴾ نایا ہاوار دہ کہنہ ہیچ شتیک بیجگہ لہ خوا ﴿ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ تہ گہر تئیوہ راستگون ﴿ بَلْ إِنِّي آهٌ تَدْعُونَ ﴾ (نہ) بہ لکو تہنہا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ ﴾ تہمجا تہویش تہ گہر ویستی تہوہی ہاواری (لہ دہست) تہ کہن ناہیلنی ﴿ وَتَسْئَلُونَ مَا تُنْشَرُونَ ﴾ و تہو شتانہ تان لہ بیر دہ چیتہوہ کہ دہ تانکردن بہ ہاوبہش بؤ خوا ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ سویند بیت بیگومان تئیمہ پیغہ مہر انمان نارد بؤ گہ لانی پیش تو (تہی موحمہد ﷺ) ﴿ فَأَخَذْتَهُمُ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ ﴾ و تہوشی نہ بوونی و ہہ زاری و ہنہ خوشی و ترس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿ لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُّونَ ﴾ بؤ تہوہی بگہرینہوہ و بہ شیمانی دہریرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿ فَلَوْلَا إِذْجَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا ﴾ دہی بؤ نہ پارانہوہ کاتیک سزای تئیمہ یان بؤہات؟ ﴿ وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ ﴾ بہ لام دلیان رہق بووہ ﴿ وَرَبَّنَا لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ و ہشہیتان تہو کردہوہ خرابانہی بؤ رازاندبوونہوہ کہ دہ یانکرد ﴿ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ﴾ جا کاتی لہ بیریان چوہوہ تہوہی کہ پی نامورگاری کران ﴿ فَتَحَنَّنَّا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ دہر گای ہہموو شتیکمان لہ سہر کردنہوہ ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا ﴾ تاکاتی دلخوش بوون بہوہی پی یان درابوو ﴿ أَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً فَيَاذُؤُا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ لہ نا کاودا تو لہ مان لی سہندن تئیر تہوانیش ناو مید و سہر گہردان

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرِيفِ الْآيَاتِ
ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ قُلُوبِ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ
رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَاوِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ وَمَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَطَرَدَهُمْ فَكَونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

﴿فَقُطِعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئەمجا ئەو گەلە ی کە ستەمیان کرد دوا براو کران ﴿وَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 و هەموو سوپاس و ستایشی ھەر بۆ خوای پەرورە دگاری جیھانیانە ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د
 ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن آخِذَ اللَّهِ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَ﴾، ئە گەر خوا ھە ستی بیستەن و بینیتان لێ بسە نیتە وە
 ﴿وَحَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾، مۆریش بنی بە سەر دلە کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ﴾، چ پەرستراویک ھە یە
 بیجگە خوا بۆتان بە نیتە وە ﴿انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ﴾، تە ما شا بکە چۆن بە لگە کان دە گۆرین و
 چە ند بارە یان دە کە یە وە ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدُقُونَ﴾، پاشان ئە وان پشتی تی دە کە ن و پوو وەر دە گێرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿بَلَىٰ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن آخِذَ اللَّهِ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَ﴾، ئە گەر سزای
 خوا لە نا کاو دا یا بە ئاشکرا بیت بۆتان ﴿هَلْ يَهْدِيكُمُ اللَّهُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، ئایا لە ناو دە بری (بە سزای
 خوا بی) بیجگە لە کۆ مە لی ستە م کاران نە بیت؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾، وە نیرا وە کائمان نە نار دو وە
 ﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾، مە گەر بە موز دە دە رو تر سێنەر نە بیت ﴿فَمَنْ أَمْرٌ وَأَصْلَحَ﴾، جا ھەر کە س پر وای
 ھێنا و کرد وە ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ئە وە ھیچ مە ترسی بە کیان لە سەر نا بن
 و غە م باریش نا بن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئە وانە ییش بێ پر وای بوون بە بە لگە کانی ئیمە ﴿يَمَسَّهُمُ
 الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾، بە ھۆی دەر چوونیان لە سنوور (ی فەرمانی خوا) سزایان لێ دە کە وێ
 و دە یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿بَلَىٰ مِنْ بَيْنِنا نَالِمُ
 خە زینە کانی خوا لای منە ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾، وە شتی نھینیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾، وە
 بیتان نالیم بینگومان من فریشتە م ﴿إِنْ أَتَيْتُمُوهَا مِنْ سِوَى الْمَدِينَةِ﴾، شوینی ھیچ نا کە و م ئە وە نە بیت کە بۆ نیگام
 کرا وە ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾، بلی ئایا کو یتر و بینا یە کسانن؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾، دە ی ئایا بۆ
 بیر نا کە نە وە؟ ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفُونَ﴾، بە م قورنانه بتر سێنە ئە وانە ی دە تر سن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
 (لە وە ی کە) کۆ بکری نە وە لای پەرورە دگاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾، لە کاتی کدا بیجگە
 لە خوا ھیچ یار مە تیدەر و تکا کار یکیان نی یە ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، بە لکو خویان پاریزن ولە خودا
 بتر سن ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾، وە ئە وانە دەر نە کە ی ت کە پەرورە دگاریان دە پەرستن (وھاواری
 لێ دە کە ن) ﴿يَالْعَادُوَّةَ وَالْعِشِيَّةَ يَرْيَدُونَ وَجْهَهُ﴾، بە بە یانیان و ئیواراندا (رە زامە ندی) خویان دە وێ
 ﴿مَاعَلَيْكَ مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، و لپیر سینە وە ی ھیچ شتیکیان لە سەر تو نی یە ﴿وَمَا مِنْ حَسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
 شَيْءٍ﴾، وە لپیر سینە وە ی ھیچ شتیکی تو ش لە سەر ئە وان نی یە ﴿فَتَطْرُدْهُمْ﴾، جا ئە گەر دەر یان کە ی ت
 (دور یان خە ی تە وە) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ئە وە لە ستە مکاران دە بیت ﴿

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَ اللَّهُ
 عَلَيْهِم مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا
 جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
 رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا
 بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٧﴾
 وَكَذَلِكَ نَقُصُّكَ الْأَيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٥٨﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ
 لَا آتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْمَأْنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
 ﴿٥٩﴾ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
 تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ
 خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ
 الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ * وَعِنْدَهُ
 مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ
 الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾



﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وہ بہو جوڑہ ہہندیکیانمان بہہندیکی تریان تا قی کردہوہ ﴿لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾ بؤ ئہوہی بلین نایا ئہوانہ خوا ریزو بہہرہی پی بہ خشییون لہ ناو ئیمہ دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ نایا خوا لہ ہہموو کہس زانانرنی یہ بہوانہی شوکرانہ بڑیرن؟ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ وہ کاتئ ئہوانہی کہ بروایان ہہیہ بہ ئایہ تہ کانی ئیمہ ہاتن بولات ﴿فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيَّ﴾ ئہوہ پیمان بلئ سللاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ بہرورہدگارتان بہزہی و میہرہبانی لہسہر خوئ پیویست کردوہ ﴿أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ﴾ بینگومان ہہر کہس لہ ئیوہ کاریکی خراب بکات بہنہزانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ﴾ پاشان بگہریتہوہو تہوبہ بکات و خوئ چاک بکات ﴿فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئہوہ بہراستی خوا لیورہدی بہ بہزہی یہ ﴿وَكَذَلِكَ نَفُصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نابہو جوڑہ ئایہ تہ کان روون دہ کہینہوہ ﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤ ئہوہی رینگای تاوانباران روون بیتہوہ ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ﴾ بلئ: بینگومان من قہدہ غہم لیکر اوہ لہوہی کہ بہندیایہ تی بکہم بؤ ئہوانہی ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئیوہ ہاواریان لیدہ کہن و دہیان بہرستن بینگہ لہ خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلئ من شوینی نارہزووہ کانی ئیوہ ناکہوم ﴿قَدْ ضَلَّكَ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ ئہ گہر وا بکہم بینگومان من گومرا دہبم و ہلہ ریزی ئہو کہسانہدا نام کہ ریتنموونیان و ہر گرتوہ ﴿قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي﴾ بلئ بینگومان من لہسہر بہ لگہیہ کی ناشکرام کہ لہ لایہن بہرورہدگار مہوہیہ ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ کہ چی ئیوہ پرواتان پی نہہینا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ ئہو (سزای) ئیوہ بہلہی ہاتنی دہ کہن بہ دہست من نی یہ ﴿إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ فہرمان رہوایی تہنہا بؤ خوایہ ﴿بِقُضِّ الْحَقِّ﴾ حہق و راستی باسی دہ کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ وہ ئہو چاکترنی پریار دہر و جیا کہرہوہیہ ﴿قُلْ لَو أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ﴾ بلئ ئہ گہر لام بوایہ ئہوہی ئیوہ بہ لہ دہ کہن لہ ہاتنی ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ ئہوا کاری نیوان من و ئیوہ کوتایی پی دہہیترا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا چاک ناگادارہ بہستہم کاران ﴿وَإِعْنَدُهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ وہ کلیلی ہہموو نہیتی یہ کان ہہر لای خوایہ ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کہس نایانزانت جگہ لہ (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ (خوا) دہزانی چی لہ ووشکانی و دہریادا ہہیہ ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا أَعْلَمُهَا﴾ وہ ہہر گہ لایہک بکہویتہ خواروہ خوا پی ی دہزانت ﴿وَلَا حَافِي فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ﴾ و ہہر دانہ و نیلہ یہک لہ تاریکی یہ کانی زہویدا بیت ﴿وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ﴾ و ہہر تہرو ووشکیک ہہبیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ہہر ہہموویان لہ کتبیی ناشکرا لہ (لوح المحفوظ) دان ﴿﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ
 يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ
 يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
 وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ
 رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ
 أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنجَانَا مِنْ
 هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ
 ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ
 فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
 بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ
 بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ
 مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
 الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وہ ہر ٹھو خواہیہ کہ دہتان خہوینیت لہ شہودا (لیرہدا خہو بہ مانای مردن ہاتوہ) ﴿وَيَعْلَمَ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وہ شہزانی (لہ رورڈا) ج کاریکتان نہ انجام داوہ ﴿ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ﴾ پاشان لہ رورڈا لہ خہو بیدارتان دہ کاتہوہ ﴿لِيُقَضَّىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بوق ٹھوہی تہواو بیی ماوہی دیاریکراو (ی ہہموو کہسی) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ٹھوسا ہہر بولای ٹھوہ گہرانہوتان ﴿ثُمَّ يَبْتَلِيكُمْ بِنَامِكُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان ہہوالتان بی دہدات بہہر کردہوہبہک کہ کردوتانہ ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ٹھو (خوا) زال و دہسہ لاتدارہ بہسہر بہندہ کانیدا ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾ و فریشتانیکتان بوق دہنیریت (کہ چاودیر و پاریزہر و نوسہری کردہوہ کانتانن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدِكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاکاتی یہ کیکتان دیت ﴿تَوَفَّيْتُمْ﴾ نیراوہ کانمان گیانی دہ کیشن ﴿وَهُمْ لَا يَفْرَطُونَ﴾ کہ ہہچ سستی و کہ مہتر خہمی یہک ناکہن (لہ کارہ کانیندا) ﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ﴾ پاشان دہ گہریتیرنہوہ بولای خوا کہسہروہری راستہ قینہ یانہ ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾ ٹاگاداربن فہرمان رہوایی و بریار ہہر بوق ٹھوہ ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْحِسَابِ﴾ ہہر خوایشہ لپرسینہوہی خیراترہ لہ ہہموو کہس ﴿قُلْ مَنْ يُحْيِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (ٹھوی موحمہد ﷺ) بلی: ٹایا کئی ٹیوہ رزگار دہ کات لہ تاریکیہ کانی ووشکانی و دہریا ﴿تَدْعُوهُ نَضْرَعًا وَخُفْيَةً﴾ کہ ہاوار و نزای لیدہ کہن بہ ٹاشکراو نہینی ﴿لَئِنْ لَمْ نَحْنَمْ مِنْ هَذِهِ﴾ (ٹھلین) سویند بہ خوا ٹھہ گہر لہم مہترسی یہ رزگارمان بکات ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ٹھوہ بیگومان لہ سوپاس کارانی خوا دہبین ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْعَثُ كِفَاؤَهَا﴾ بلی: ہہر خوا ٹیوہ رزگار دہ کات لہو مہترسی یہ ﴿وَمِنْ كُلِّ دُوبٍ﴾ و لہ ہہموو نارہحتی و غم و بہزارہیہک ﴿ثُمَّ أَنْشَرْتَهُمْ﴾ (لہ گہل ٹھوہشدا) پاشان ٹیوہ ہاوبہش بوق خوا بریار دہدن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: ہہر ٹھو خواہی بہتوانا و دہستہ لاتدارہ ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ کہ سزایہ کتان بوق بنیریت ﴿مَنْ فَوْقَكُمْ﴾ لہ سہروتانہوہ ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یان لہ ژیریتانہوہ ﴿أَوْ يَلْسَكُكُمْ شَيْعًا﴾ یان سہرتان لی بشیونیتی و بتان کات بہچہند دہستہ و تاقمیکہوہ ﴿وَيُذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جاہہندیکتان بہ ہہندیکی ترتان سزاو نازار بدات ﴿انظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ﴾ سہرنج بدہ چون ٹایہتہ کان دہ گورین (لہ جوریکہوہ بوق جوریکی تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ تا ٹھوان تیبگن و بیربکہنہوہ ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گہلہ کت باوہریان بہم قورٹانہ نہ کرد کہ ہہر ٹھوہ حق و راست ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بلی: من پاریزہر و بہرپرستان نیم ﴿لِكُلِّ نَسَائِمٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ بوق ہہموو ہہوالتیک کاتیکی دیاریکراو ہہیہ (کہ راست و دروی تبادا رپون دہبیتہوہ) ﴿وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ﴾ و بہزوویی دہزانن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ہہر کاتی ٹھوانت دی قسہی ناشایستہ دہ کہن دہربارہی ٹایہتہ کانی ٹیمہ ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ ٹھوہ رپو و ہر گیرہ لییان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دہچنہ سہر باسیکی تر ﴿وَإِمَّا يَنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ﴾ وہ ٹھہر شہیتان لہ بیری بردیتہوہ ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ٹیتر لہ پاش بیرکہوتنہوہت لہ گہل کومہلی ستم کاران دامہ نیشہ ﴿

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَا كُنْ
 ذِكْرًا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
 لِعِبَادٍ لَهُمْ وَأَغْرَبْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ
 تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
 وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
 الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ
 اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
 هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ
 حَيْرَانَ لَهُ وَأَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَىٰ الْهُدَىٰ اسْتِنَافًا قُلْ إِنَّ
 هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمْرًا نَّسْلِمُهُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾ وَأَنْ
 أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
 فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٧﴾

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (ہر چہ نندہ) ئەوانەى خۆيان دەباريزن هيج پرسيارو تاوانى ئەوانيان لەسەر نى بە ﴿وَلَا يَكُنْ ذِكْرِي لَعْنَهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بەلام بىر خستنه وەبە تا خۆيان بپاريزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَاطِلٍ آلِهَتِهِمْ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) واز بێنە لەوانەى ئاينە کە بيان کرد وە بە گەمە و گالته جارى ﴿وَعَذَرْتَهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ و ژيانى دونيا هەلى خەلە تاندون ﴿وَذَكَّرْتَهُمْ﴾ وە بە قورٹان ئاموژ گاريان بکە ﴿أَنْ يُسَلِّ نَفْسًا بِمَا كَسَبَتْ﴾ بۆ ئەوەى هيج کەس تيانە چى بە هەوى ئەو (خراپانە) ی کرد وەبە نى ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ کە جگە لە خوا هيج دۆست و تکا کارىکى نى بە ﴿وَإِنْ تَعَدَّلْ كُلُّ عَدَلٍ لَا يُؤَخِّذْ مِنْهَا﴾ ئە گەر هەموو فیدا و برىتى يەك بدات لى وەر ناگيرى ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾ ئەوانە کە سانىکن بە هەوى ئەو (خراپانە) ی کە کرد و وەيانە تياچوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بۆ ئەوانەى خوار دنە وەبە يەك لە ئاوى زۆر گەرم و بە کول ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بىما کە ئاوى کەرون ﴿وسزای زۆر بە ئازار يش بە هوى ئەوەى کەبى بربوون ﴿فَلِأَنْدَعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بلى ئايا بيجگە لە خوا هاوار بکەين (و بپەرستين) ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾ شتىک کە نەسو و دمان پى دە گەبە نيت و نە زيان ﴿وَسُرُّدٌ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا﴾ وە بەرەو دوا بگەر پىنە وە (باشگە زىنە وە لە ئاينە کە مان) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ لە پاش ئەوەى کە خوا رىنم و نى کردىن (بۆ رىنگای راست) ؟ ﴿كَأَلَيْكَ أَشْهُوَةٌ الشَّيْطَانِ﴾ بە وىنەى ئەو کە سەى کە شەيتانە کان سەريان لى شىواند بى ﴿فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ﴾ لە زەوى داسەر گەردان بى ﴿لَهُ وَأَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى﴾ و چەند هاورى بە کى هەبى بانگى کەن بۆ رىنگای راست ﴿أَتَيْتَا﴾ (بلىن) وەرە بۆ لای ئىمە (کە چى بە گوويان نە کات) ﴿فَلِإِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى﴾ بلى بە راستى هەر رىنم و نى خوارى نم و نى راسته ﴿وَأَمَّا نَسِيحٌ لَرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و فەرمانمان پىدراوہ کە مل کەچ و گوپرايەل بىن بۆ پەر وەرد گارى جىهانيان ﴿وَأَنَّ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا زَكٰوةً﴾ وە (فەرمانمان پىدراوہ) کە بە رىکى نوپىژ بە جى بىنن و لەو (پەر وەرد گارە) بترسىن ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وە هەمووتان هەر بۆ لای ئەو زاتە کو دە کرىنە وە (لەر وژى دوايىدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وە هەر ئەو خوايە يە کە ئاسمانە کان و زەوى بەدى هيتا وە بە حەق و راستى ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وە هەر ر وژى بە شتىک بفر مووى بىبە ئەو يش دەست بە جى دەبى ﴿قَوْلَهُ الْحَقُّ﴾ فەرمان و ووتەى ئەو راسته ﴿وَلَهُ الْمَلٰٓئِكُ يَوْمَ يُفْعٰلُ فِي الصُّورِ﴾ هەر بۆ ئەو وە مولک و خوا و نى تى لە و ر و ژە دا کە فو و دە کرىت بە (صور) کەرە نادا ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و ئاگايە بە هەموو نەبى و ئاشکرايەك ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ و هەر ئەو کاردروست و بە ئاگا ﴿۷۷﴾



* وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرًا أَنْ يَدِينَكَ بِالْهُدَىٰ أَسْنَمَاءَ ۚ إِلَهَ تِيٍّ
 رَبِّكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ
 مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ
 ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكَبَاتِ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُرِيدُ بِنِي بِرْيَاءً ۖ مِمَّا تَشْرِكُونَ
 ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۖ قَالَ
 أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۖ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ۚ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
 أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَكْ﴾ وہ (بیریکرہوہ) کاتیک کہ ئیراہیم ووتی بہ نازہری باوکی ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً﴾ ئایا تو بتانیک دہ کہ یتہ بہر سترای حوت؟ ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَ إِذْ أُنزِلْتُ فِي سَكَنِ مِثْنٍ﴾ بہرستی من توو گہلہ کہت لہ گو مریبی یہ کی تہ واو و ئاشکرادا دہ بینم ﴿يٰۤاِبْرٰهِيْمُ﴾ وکذٰلک نرٰی ابرٰهيم ﴿بہو شیوہ بہ نیشانی ئیراہیم مان دا﴾ مَلٰکُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴿دہسہ لآت و خواہنتی (خوا بو) ئاسمانہ کان و زہوی ﴿وَلِيَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بوئہوی لہ ریزی باوہردارہ راستہ قینہ کاندہ بیست ﴿يٰۤاِبْرٰهِيْمُ﴾ ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ﴾ کاتی شہوی بہسہردا ہات ﴿رَاَ الْاَوْكِيْنَ﴾ ئہستیرہیہ کی بینی ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّيْ﴾ ووتی ئہمہ بہر وہردگاری منہ ﴿فَلَمَّا أَقْبَلَ﴾ بہ لآم کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا اَحِبُّ الْاٰفَلِيْنَ﴾ ووتی من ہہرچی ئاوا بی خو شم ناوی ﴿فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِعًا﴾ ئہمجا کاتی مانگی بینی ہلہات ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّيْ﴾ ووتی ئہمہ بہر وہردگاری منہ ﴿فَلَمَّا أَقْبَلَ﴾ بہ لآم کاتی کہ ئاوابوو ﴿قَالَ لَیْن لِّرَبِّيْ رَبِّيْ﴾ ووتی سوئند بہ خوا ئہ گہر بہر وہردگارم پرنموونیم نہ کات ﴿لَاكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضّٰلِيْنَ﴾ بیگومان لہ کومہ لی گو مریان دہبم ﴿فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسُ بَازِعَةً﴾ ئہمجا کاتی خوری بینی ہلہات ﴿قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَا اَكْبَرُ﴾ ووتی ئہمہ بہر وہردگاری منہ ئہمہ گہورہ ترہ (لہوان) ﴿فَلَمَّا أَفْلَتْ﴾ جا کاتی خو ریش ئاوا بوو ﴿قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ سَرِيْعٌ مِّنْ اَمْتِ اَشْرِكُوْتِ﴾ ووتی ئہی گہلہ کہم بہرستی من بہریم لہ ہہرشتی کہ ئیوہ دہیکہن بہ ہاوبہش بو خوا ﴿اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ﴾ بہرستی من رووی خو م و ہر ئہ گیرم بولای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ کہ ئاسمانہ کان و زہوی ہدی ہیناوہ ﴿حَنِيفًا﴾ جگہ لہ خوا رووم لہ ہیچی تر ناکہم ﴿وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ وہ بیگومان من لہ ہاوبہش بہیدا کہ ران نیم ﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمًا﴾ (بہ لآم ئیراہیم) گہلہ کہی دہمہ قالیان لہ گہلدا کرد ﴿قَالَ اَنْحَرُوْنِيْ فِيْ اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنِيْ﴾ فہر مووی ئایا ئیوہ دہمہ دہمی و موجدہ لہم لہ گہلدا دہ کہن؟ لہ بارہی خواوہ کہ بہرستی پرنموونی منی کردوہ ﴿وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖ﴾ من ناترسم لہوہی کہ ئیوہ دہیکہن بہ ہاوبہش بو خوا (چونکہ زیان ناگہینن) ﴿اِلَّا اَنْ يَّبْسَا رَبِّيْ شَيْئًا﴾ مہ گہر شتیک کہ بہر وہردگارم بیہوی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگاداری بہر وہردگارم ہموو شتیکی گرتوتہوہ ﴿اَقْلَاتَدَّكَرُوْنَ﴾ دہی ئایا بو بیرناکہنہوہ ﴿وَكَيْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَكْتُمْ﴾ وہ من چوں دہترسم لہوہ بتانہی کہ ئیوہ کردوہ تانہ بہ ہاوبہش بو خوا ﴿وَلَا تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ﴾ کہ ئیوہ ناتر سن بیگومان بتانیکتان کردوہ ہاوبہش بو خوا ﴿مَا لَرِيْزُلْ بِهٖ عَلَیْكُمْ سُلْطٰنًا﴾ کہ ہیچ بہلگہیہک نہ نیرراوہ بو تان (کہ ئہوان بہرستن) ﴿فَاَنَّى الْفَرِیْقِيْنَ اَحَقُّ بِالْاٰمِنِ﴾ دہی کہواتہ کام لہم دوو دہستہ بہ شایستہ ترہ بہ نہ ترسان (و ئارامی) ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾ ئہ گہر ئیوہ ہیچ دہزانن ﴿۱۳۷﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
 وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
 مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
 وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
 وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْتَهُمْ
 وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي
 بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
 وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
 بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْتَدِ
 قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانەى كە برۆيان هیناوه ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ و برۆا كە بیان تىكەل بەستەم (هاوەل دانان) نە كەردووہ ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ هیمنى و ئاسایش تەنھا بۆ ئەوانەى هەر ئەوانەش پێنمۆن كراوون ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو (بەلگانە) بەلگەى ئیمە بوون كە دابوو مان بە ئیبراھیم ﴿عَلَى قَوْمِهِ﴾ لەبەرانبەر گە لە كە یەوہ ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ هەر كە سێك بمانەوێت بلەو پابەى بەرز دە كە یەنەوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستى پەرۆرد گارت كاردروستى زانایە ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وە ئیسحاق و (لەئیسحاقیش) یە عقوبمان پێ بەخشى ﴿كَلَّا هَدَيْنَا﴾ پێنمۆنى هەموو یانمان كرد ﴿وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِّن قَبْلُ﴾ وە لەوہو پێش پێنمۆنى نووح و حیشمان كرد ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ﴾ و لەنەوہ كانى نووح داوود و سولەیمان و ئەيووب و یوسف و موسا و هاروونمان (پێنمۆنى كرد) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا بەو چەشنە پاداشتى چاكە كاران دەدە یەنەوہ ﴿وَرَكْرَكًا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ﴾ وە زە كە ریا و بەحیا و عیسا و ئیلاسا ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هەر یەك لەمانە لە چاكە كاران بوون ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَأَيُّوبَ﴾ وە ئیسماعیل و یەسەع و یونس و لوط ﴿وَكَلَّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ هەر یە كە لەمانە پێزمانداون بەسەر هەموو خەلكیدا ﴿وَمِن آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِحْوَانَهُمْ﴾ هەر وەها هەندى لەباوك و نەوہ و براكانیان ﴿وَأَجْتَنَّبْتَهُمْ وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هەلمان بزاردوون و پێنمۆنىمان كردوون بۆ پێگەى راست ﴿ذَلِكَ هَدَىٰ اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ ئەوہ پێنمۆنى خوا بە پێنمۆنى هەر بەندەى كى پێدە كات ﴿بِشَاءٍ مِّنْ عِبَادِهِ﴾ لەبەندە كانى كە خۆى بیهوى ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْلُونُ﴾ وە ئە گەر هاو بەشيان رەو بادا بە بۆ خوا بێگومان ئەو چاكەنى كردبووان هەمووى بێ پاداشت دەردە چوو ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە كە سانێكن ﴿آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ پەيام و زانین و حوكمراڤى و پێغەمبەر پێمان پێ بەخشوون ﴿فَإِن يَكْفُرْهَا هُنَّ لِآءٍ﴾ جا ئە گەر ئەوانە (قورەيش) برۆاى پێ نەهێتن ﴿فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لِّيَسْأَلِبَهَا كَافِرِينَ﴾ ئەوہ بێگومان بەدەستە بە كى ترمان سپاردووہ (چاودێرى بكەن و) بێ برۆاش نابن بێى ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ئەوانە (ئەو پێغەمبەرەنەى باس كران) كە سانێك بوون خوا پێنمۆنى كردن ﴿فِيهِمْ أَقْتَدَةٌ﴾ دەى بە پرەوى پێگە و پێبازى ئەوان بكە (ئەى مو حەمەد ﷺ) ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (ئەى مو حەمەد ﷺ) بلى داواى هېچ كرى و پاداشتىكتان لێنا كەم لەسەرى ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم قورئانە تەنھا ئامۆژگارى بە بۆ هەموو جیهانیان ﴿

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ ۗ
 قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى
 لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلَمْتُمْ
 مَا لَمْ تَعْمَوْا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ
 يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
 وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي
 غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ
 الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ عَذَابِ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ
 الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا
 فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
 ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
 شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٤﴾

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ وہك پیویست خویان نه ناسی و پریزان نه گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتی ووتیان ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ خوا هیج شستیکی نه نار دوتہ خوار وه بو هیج ئاده می یهك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي بِلِسَانِ نَبِيِّكَ﴾ بلی ئه می کی ئه و کتیبه ی ناره خوار وه ﴿جَاءَهُ بِهِ مَوْسَى﴾ که موسا هینای ﴿نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ﴾ (ئهو کتیبه) پروناکی و ریتموونی بو بو خه لک (پیش ده ستکاری کردنی له لایه ن جوله له که کانه وه) ﴿يَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ﴾ ئیوه ئه و (کتیبه) ده که نه چه ند به ره و کاغه زینک ﴿بَدُّوْنَهَا وَخُفُّوْنَ كَثِيْرًا﴾ به شستیکی (که قازانجتانه) ئاشکرای ده که ن و زوریسی (که زبانی خوتانه) ده یشار نه وه ﴿وَعَلَّمْتُمَا مَا لَمْ تَلَّمَا﴾ شتانیک فیئر کرا وون که ئیوه نه تان ده زانی ﴿أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾ نه خوتان و نه با و با پیران تان ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی هه رخوا (کتیبه ی بو موسا نارد وه) ﴿مَرَدَّرَهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ﴾ پاشان لینان گهری له نا و به تالی خویاندا گالته و یاری بکه ن و پروچن ﴿وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئه م قورٹانه ئیمه نارد و و مانه ته خوار وه ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیروز و فه رداره ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ئه و کتیبه انه ش پیش ئه و هاتوون به راستیان داده نیت (پیش ئه وه ی گا و و جوله که کان بیشتوینن) ﴿وَلِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ هه ر وه ها بو ئه وه ی دانیشتوانی مه که که و ده و رو به ری ئا گادار که یته وه و بیانتر سینی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا ئه وانه ی پروایان به دواروژ هه بی پروا به و (قورٹانه) دینن ﴿وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ئه وان پاریزه رن بو نویژه کانیان و به چاکی له کاتی خویاندا ده یانکه ن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و که سه سته م کارتره که درو هه لبه سته ی به دم خوا وه ﴿أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ یان بلی نیگا و سرووشم بو کرا وه ﴿وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به لام هیج نیگا و سرووشیکیشی بو نه کرابی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه ر وه ها که سی که بلی منیش وینه ی ئه و قورٹانه ی خوا دایبه زان دو وه داده به زینم ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوز گه سته مکارانت ده یینی کاتی ﴿فِي عَمْرَاتِ الْمَوْتِ﴾ وان له ناره حه تی و سه ختی سه ره مهر گدا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ﴾ و فریشته کان ده ستیان بو ده بن (بو گیان کیشانیان) ﴿أَخْرِجُوا النَّفْسَ الْكَاْفِرَةَ﴾ (بیان ده لین) خوتان ده رباز که ن (له م ناره حه تی گیان کیشانه ئه گهر راست ده که ن) ﴿الْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئه م پرو پاداشتی ریسوا که ر ده درینه وه ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ به هوی ئه وه ی که قسه ی ناراستان هه لته به ست به دم خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خوتان به گه و ره ده زانی له به رانه بر ئایه ته کانی خوا دا ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًى﴾ سویند بیت بیگومان ئیوه به ته نیا و یهك یهك گه رانه وه بو لامان ﴿كَمَا خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر وه کویه که م جار دروستمان کردن ﴿وَلَنْ نَّعْبُدَكُمْ مَا خَلَقْتُمْ وَإِنَّا لَنَعْبُدُكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾ و ئه وه ی پیمان دابوون به جیتان هیشت له دوا ی خوتان (له مال و سه روه ت و سامان) ﴿وَمَا نُرِيكُمْ مَعَكُمْ﴾ وه نابینین له گه لئاندا ﴿شُعَاعَ كَوْكَبٍ أَلْوَنٍ رَّعِمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئه و تکا کارانه ی که لاتان و ابو و ها و به شی خوان له تکا کردن بو تان ﴿لَقَدْ نَقَعَ بَيْنَكُمْ﴾ سویند به خوا بیگومان پچرا په یوه سته نیوان تان ﴿وَصَلَّ عَنكُمْ مَا كُنْتُمْ تَرْمَعُونَ﴾ وه ئه وه ی به پشتیوانی خوتان دادنا وون بوو لیتان ﴿۱﴾



* إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ
 الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَاتَىٰ تَوْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
 وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
 بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ﴿٩٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
 خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ
 دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِبِّ وَخَلَقَهُمْ
 وَخَرَقُوا لَهُ وَبَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ
 ﴿١٠٠﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ يُكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ به راستی خواله تکه‌ری دانه و نیله و ناو که تزوه (کاتیک که دهر پوینریت له زه ویدا) ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهر ته هیئنی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) دهر هیئنه‌ری مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَالِقُ الْفَجْرِ إِسْجَارًا﴾ نه ویهه خوای ئیوه دهی که واته ئیوه چؤن (له بهر سستی نه و خوابه) لا دهر دین؟ ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به دی هیئنه‌ری شه به ق و پروناکی رۆژ بوونه و یه ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی ئارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خور و مانگی کردو ته هوی حساب دیار یکردن و زانینی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه و هوش نه ندازه گرتنی خوای به دهسه لاتی زانابه ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه ههر خوابه که نه سستیره‌ی داناوه بؤتان ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ بؤئه و هی رییان پیئدر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و دهر یادا ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردو ته وه بؤ کؤمه لئی که بزائن و تی بگن ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه نه و خوابه زاتیکه که ئیوه‌ی دروست کردوه له یه که کس که (ئادهم) ﴿فَسَمَّرَ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾ نه مجا (له پشتی باو کتانا) نیشته جئ کران (دواتریش له منداللدانی دایکتاندا) دانران به شیوه‌ی کاتبی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ به راستی ئایه ته کانمان پروون کردو ته وه بؤ کهسانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ وه نه و خوابه زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ که بارانی له ئاسمانه وه باراندوووه ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه) هه موو جو ره چه که ره یه کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مجا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوووه ﴿خُجْرٌ مِنْهُ جِبَامٌ مَّا كِبَا﴾ وه له و (پرووه که سه و زه) دانه و نیله له له سه ره یه که له که بوومان دهر هیئناه وه گولی جو و گنم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه له دار خورما له چه ند به لیککی هیئشووی شو ره وه بوو دهر ده هیئنین ﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه (دهر پوینین به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جو ر ﴿وَالزُّبُونُ وَالرَّهْمَانُ﴾ و زه بتون و بنه هه ناری ﴿مُشْتَبِهًا وَعَبْرٌ مُّتَشَابِهٌ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا) ﴿أَنْظُرْ إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه رنجی به ره مه که ی بدهن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ کاتیک بهر ده گریت و پی ده گات ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان له م سه رنج دانه دا چه ند به لگه‌ی گه و ره هیه (له سه ره گه و ره‌ی دهسه لاتی خودا) بؤ که سانیک که بر واده هیئین ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاو به شانیکیان بر یار دا وه بؤ خوا که جنو کهن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له کاتیک دا خودا نه و (جنو کانه‌ی) دروست کردوووه ﴿وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به درو و بوختان چه ند کوپ و کچیان ره وادا وه بؤ خوا به بی زانیاری ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْفِقُونَ﴾ پاک و بی گهردی بؤ خوا له وه‌ی که نه و بی بر وایانه بر یاری نه دهن بؤ خوا ﴿يَدْبَعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) داهیتنه‌ری ئاسمانه کان و زه وی یه له نه بوون ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ وِلْدٌ وَتَرْتَكُنَ لَهُ صٰلِحَةٌ﴾ چؤن مندالی ده بی که ژن و هاوسه‌ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوووه ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه و به هه موو شتی زانا و به ناگایه ﴿۱۶۰﴾

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ
 وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١١٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ
 يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١١٣﴾ قَدْ جَاءَكُمْ
 بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا
 وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١١٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ
 وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾ اتَّبِعْ
 مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١١٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ
 عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 ﴿١١٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِيُؤْمِنُوا
 بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ
 يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنْذِرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢٠﴾

* وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ وَكَأَنَّهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا
 عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِهِمْ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
 وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١٣﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا وَشَيْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
 زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا
 يَفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٥﴾ أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أُمَّتِي
 حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
 وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٦﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
 صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿١١٧﴾ وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ
 يَتَّبِعُونَ إِلَّا الْأَطْنَآنَ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ
 أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٩﴾ فَكُلُوا
 مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿وَلَوْ أَنَّا﴾ وه بیگومان ئە گەر ئیمه ﴿نَزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ﴾ فریشته‌مان بۆ لای ئەو (بیباوهر) انه بناردایه
 ﴿وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْقِنَ﴾ و مردوووه‌کان قسه‌یان له‌گه‌ل بگردنایه ﴿وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه‌موو
 شتیکیمان بۆ کۆبگردنایه‌ته‌وه ﴿فَبَلَّأ﴾ روو به‌روو به‌پیش چاویانه‌وه (یان کۆمه‌ل کۆمه‌ل) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ بروایان نه‌ده‌هیتا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿وَلَا يَكُنْ لَهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ به‌لام
 زۆر به‌یان نازانن و بی‌ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌ بۆ هه‌موو بیغه‌مبه‌ریک
 دوژمنیکیمان داناوو ﴿شَیْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له‌شه‌یتانه‌کانی مروّف و جنۆکه ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ که‌به‌نه‌یتی به‌یه‌کتی راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَحُرْفَ الْقَوْلِ غَرُورًا﴾ ووته‌ی رازاوه و بریقه‌دار بۆ فریودانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه ئە‌گه‌ر په‌روه‌ردگارت بیویستایه ئە‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿فَدَرَّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
 ده‌لییان گه‌ری به‌خویان و ئە‌و درویانه‌ی که‌هه‌لی ده‌به‌ستن ﴿وَلِيَصْحَقَ إِلَيْهِ﴾ وه بۆ ئە‌وه‌ی
 گوئیگری بۆ ئە‌و (ووته‌ بریقه‌دارو رازاوه‌ی بۆ‌یه‌کتی ده‌که‌ن) ﴿أَفَدَّةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 ئە‌و که‌سانه‌ی بروایان نی‌یه‌ به‌رۆژی دوایی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی رازی بین پی‌ی ﴿وَلِيَقْرَأُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ﴾ وه‌تا ئە‌نجامی بدن ئە‌و گوناها‌نه‌ی ئە‌نجامی ئە‌ده‌ن ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا﴾ جا ئایا
 جگه‌ له‌خوا دادوهریکی تر بۆ خۆم بریار بده‌م؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له‌کاتی‌کدا (خوا) ئە‌و زاته‌یه
 که‌ناردویه‌تیه‌ خوارووه‌ بۆ ئیوه ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ ئە‌م قورئانه‌ که‌روون که‌روه‌ی هه‌موو باسیکه‌
 به‌دریژی ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئە‌وانه‌ش که‌نامه‌مان پی‌ به‌خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاک‌ده‌زانن بیگومان ئە‌م قورئانه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ به‌حق و راستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُكْفِرِينَ﴾ که‌واته‌ هه‌رگیز له‌گومانداران مه‌به‌ ﴿وَوَعَدْتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ فه‌رمان
 و ووته‌ی په‌روه‌ردگارت ته‌واو بووه‌و به‌ئه‌نجام گه‌یشت ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ به‌راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ که‌هه‌ج که‌س ناتوانی بریارو ووته‌کانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه‌ر
 خوا بیسه‌ری زانایه ﴿وَإِنْ نُطِعَ أَكْثَرٌ مِنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئە‌گه‌ر تو گوئپرایه‌لی زۆر به‌ی ئە‌وانه‌ بیت
 له‌سه‌ر زه‌ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ریگه‌ی خوا گومرات ده‌که‌ن ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ئە‌وان
 هه‌ر شوینی گومان که‌وتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌ هه‌میشه‌ درۆو گۆتره‌ کاری ده‌که‌ن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾
 بیگومان هه‌ر په‌روه‌ردگارت چاک‌ده‌زانیت ﴿مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کی گومرا
 بووه‌ و لای داوه‌ له‌ریگای ئە‌و ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه‌ هه‌ر ئە‌و زانتره‌ به‌وانه‌ی ریبازی راستیان
 گرتووو ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرْتُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ ده‌بخۆن له‌و (سه‌ربراو)‌ه‌ی که‌ناوی خوا‌ی له‌سه‌ر هه‌تره‌وه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ئایه‌ته‌کانی خوا بروادارن ﴿﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
 لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا
 لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ
 ﴿١١٦﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
 سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا
 يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ
 إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ
 ﴿١١٨﴾ أَوْ مَن كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ
 فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ
 زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا
 فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمَّا كُرُوا فِيهَا وَمَا
 يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٠﴾ وَإِذَا جَاءَ تَهُمْ
 آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ وَسَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
 عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئیوه ناخون؟ ﴿وَمَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له (گۆشتی) ئەو (ناژه‌لان)‌ه‌ی که‌ناوی‌ خ‌وای‌ له‌سه‌ر ه‌یتراوه (له‌کاتی‌ سه‌ربرینی‌ دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَحْرَمَ عَلَيْكُمْ﴾ که‌ب‌ی‌گومان‌ خ‌وا بۆتانی‌ ر‌وون کردۆت‌ه‌وه ئه‌وه‌ی‌ ه‌ه‌وه‌ی‌ ح‌ه‌رام‌ی‌ کرد‌وه له‌سه‌رتان ﴿إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ ج‌گه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ناچار ده‌بن بۆی (ب‌ی‌خۆن له‌و خ‌واردان‌ه‌ی‌ که‌ ح‌ه‌رام‌ن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به‌راستی‌ زۆر که‌س خه‌لکی‌ گومرا ده‌که‌ن به‌ه‌ه‌وا و ئاره‌زوی‌ خ‌ویان ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌ب‌ی‌ ه‌یچ زانیاری‌ یه‌ک (که‌ له‌خ‌واوه وهر گیرا بیت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ ب‌ی‌گومان‌ په‌روه‌ر د‌گارت ده‌ست در‌یژ کاران و سه‌ر که‌شان چا‌ک ده‌ناسی ﴿وَدَرُّوا ظُهُورَ الْأَنْثَرِ وَبَاطِنَهُ﴾ له‌گونا‌هی‌ ئاش‌کرا و نه‌یتی‌ واز ب‌ینن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ الْأَنْثَرُ﴾ به‌راستی‌ ئه‌وانه‌ی‌ که‌ گونا‌ه ده‌که‌ن به‌ ده‌ستی‌ ئه‌نقه‌ست ﴿سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْرُقُونَ﴾ به‌ز‌ووی‌ تۆله‌یان ل‌ی‌ ده‌سه‌ن‌ریت به‌ه‌و‌ی‌ ئەو تاوانانه‌ی‌ ده‌یان‌کرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له‌و (سه‌ربر‌اوه) مه‌خۆن که‌ناوی‌ خ‌وای‌ له‌سه‌ر نه‌ه‌یتراوه (له‌کاتی‌ سه‌ربریندا) ﴿وَإِنَّهُ لَفَسْقٌ﴾ ب‌ی‌گومان (خ‌واردنی) ئه‌وه تاوان و له‌سنور ده‌رچ‌ونه ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَخُونُ أَلَّا يَأْتِيهِمْ﴾ وه ب‌ی‌گومان شه‌یتانه‌کان به‌نه‌یتی‌ شت به‌دۆستانیان ده‌ل‌ین ﴿لِيُجِدُوا لَكُمْ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی‌ م‌وجاده‌له و ده‌مه ده‌م‌یتان له‌گه‌ل ب‌که‌ن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمُ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ جائه‌گه‌ر به‌گو‌نیان ب‌که‌ن ئه‌وه ب‌ی‌گومان له‌هاوبه‌ش دانهران ده‌بن ﴿أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْبَبْتُهُ﴾ ئایا که‌س‌یت‌ک که‌مرد‌وو بیت (واته‌ ب‌ی‌ پروا بیت) و ئیمه زیند‌وو مان کرد‌وه (ه‌یدایه‌ت‌ماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ و ر‌وون‌اکیه‌ ک‌مان بۆ فه‌راه‌م ه‌یتا (که‌قورثانه) به‌ ه‌و‌ی‌ ئه‌وه‌وه له‌ناو خه‌ل‌کی‌دا ده‌گه‌ر‌ی‌ و ده‌روات ﴿كَمَنْ شَهِدُ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئایا وه‌ک ئه‌وه وایه که‌ له‌ناو تاریک‌ستانی‌ک‌دا بیت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ که‌ به‌ه‌یچ ج‌ور‌ی‌ ده‌رچ‌وونی‌ نیه‌ ل‌ی‌ ﴿كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و ش‌ی‌وه‌یه ر‌از‌ی‌ن‌راوه‌ته‌وه بۆ ب‌ی‌پروایان ئه‌و کرد‌وه (خ‌رابانه‌ی‌) ده‌یان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمِيهَا﴾ به‌و ش‌ی‌وه‌یه له‌ه‌موو شار‌ی‌ک‌دا گه‌وره‌ترین‌ی‌ تاوان‌باریمان کرد (به‌ده‌سه‌ل‌اند‌ار) ﴿لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی‌ پ‌یلان و ف‌یل ب‌که‌ن له‌و شار‌انه‌دا ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ وه ف‌یل و پ‌یلان نا‌که‌ن (له‌که‌س) ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌خ‌ویان ﴿وَمَا يَتَّبِعُونَ﴾ به‌لام ئه‌وان ه‌ه‌ستی‌ ب‌ی‌ نا‌که‌ن ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ﴾ وه کات‌یک‌ ئایه‌ ت‌ی‌کیان بۆ بیت ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ﴾ ده‌ل‌ین ئیمه ه‌ه‌ر گ‌یز باوه‌ر ناه‌ینین ﴿حَتَّىٰ تَوَدَّىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ هه‌تا ویت‌ه‌ی‌ ئه‌وه‌ی‌ به‌پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی‌ خ‌وا دراوه به‌ئیمه‌ش نه‌در‌یت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خ‌وا چا‌ک ده‌زانی‌ت به‌پ‌ام و پ‌ی‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌ خ‌و‌ی‌ بۆ ک‌وی‌ ده‌ن‌یر‌یت (و ک‌ی‌ ش‌یاو تره‌ بۆ ئه‌و کاره‌) ﴿سَيَصِيبُ الَّذِينَ اجْرَمُوا﴾ به‌ز‌ووی‌ ئه‌وانه‌ی‌ تاوانیان کرد‌وه دووچار‌یان ده‌ب‌یت ﴿صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سووکی‌ و‌ر‌ی‌سوایی‌ لای خ‌وا و س‌زای‌ سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌ه‌و‌ی‌ ئەو پ‌یلان و ف‌یلانه‌وه‌ی‌ که‌ده‌یان‌کرد (له‌پ‌رواداران) ﴿۱۶۳﴾



فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيَشْرِحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ
 يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا
 يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٤٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجِنِّ قَدْ أَنتَكُم مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
 أَوْلِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
 أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي
 بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤٩﴾
 يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
 يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٥٠﴾

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا هه‌ره‌که‌سیک خوا بیه‌ویت پرتنمونی بکات ﴿يَسْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ سینگ‌ی فراوان ده‌کات بوئیسلام (وبرواهیئان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه‌هه‌ره‌که‌س خوا بیه‌ویت گو‌م‌رای کات (له‌به‌ر نه‌شیایوی و سه‌ره‌که‌شی خو‌ی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سنگ‌ی زور ته‌نگ ده‌کات ﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وه‌ک نه‌وه‌ی (بیه‌ویت) به‌رز بیته‌وه به‌ره و ئاسمان (چونکه مروف تا به‌ره و ئاسمان به‌رز بیته‌وه هه‌سه‌ت به ته‌نگه نه‌فه‌سی ده‌کات و به‌نا‌ره‌حت هه‌نا‌سه‌ی بو ده‌دریت) ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْرِجْسَ﴾ به‌و جو‌ره خوا پسی و نا‌پاکی داده‌نیت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له‌سه‌ره‌ئه‌وانه‌ی که‌بر و نا‌هیئن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەم ئیسلامه رینگای په‌روه‌دگار ته‌که‌رێک و راسته ﴿فَدَصَّلْنَا الْآيَاتِ﴾ بیگو‌مان به‌روونی ئایه‌ته‌کانمان با‌س‌کردووہ ﴿لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو کومه‌لیک که‌بیر بکه‌نوه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلْوِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بو‌ئه‌وانه‌یه لای په‌روه‌دگاریان مالی ئاشتی که (به‌هه‌شته) ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها ئه‌ویش دۆستیانه به‌هو‌ی ئه‌و کرده‌وه چا‌کانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه‌ روژیک (خوا) تی‌ک‌را کویان ده‌کاته‌وه (ده‌فه‌رمو‌یت) ﴿يَوْمَ تَعْتَرِ الْجِنَّ﴾ نه‌ی ده‌سته و کومه‌لی جنو‌که. ﴿فَدَأَسْتَكْتَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ بیگو‌مان ئی‌توه زور که‌سه‌تان له‌ئاده‌میه‌کان گو‌م‌را کرد ﴿وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ وه‌ دۆسته‌کانیان له‌ئاده‌می ده‌لیئن ﴿رَبَّنَا اسْتَمِعْ بَعْضَنَا بَعْضًا﴾ نه‌ی په‌روه‌دگارمان هه‌ندی‌کمان سوودو که‌لکمان له‌هه‌ندی‌کمان وه‌رگرت. ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الَّذِي أَجَلَتْ لَنَا﴾ وه‌ به‌و کاته‌و موله‌ته‌گه‌یشتین که‌بو‌ت دیاری کرد بو‌وین. ﴿قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ﴾ خوا‌فه‌رمو‌وی ئاگر شو‌بیتانه. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی و بی برانه‌وه ده‌مینه‌وه تیا‌یدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه‌له‌و کاته‌ی که‌خوا بیه‌و‌ی ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌دگارت کار دروستی زانایه ﴿وَكَذَلِكَ نُفِي بَعْضُ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ به‌و شی‌وه‌به‌هه‌ندیک له‌سته‌مکاران ده‌که‌ین به‌دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکی تریان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هو‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی ئه‌نجامیان دده‌ا ﴿يَوْمَ تَعْتَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ نه‌ی ده‌سته و کومه‌لی جنو‌که و ئاده‌می ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ ئایا پیغه‌مه‌رانتان له‌خوتان بو‌نه‌هات ﴿يُقِصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی منتان بو‌بخو‌بینه‌وه ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه‌له‌گه‌یشتن و دوو‌چار بوونی ئەم روژه‌یان نه‌ترساندن ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا﴾ ده‌لیئن (راسته‌و) شایه‌تی له‌سه‌ر خو‌مان ده‌ده‌یین ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به‌لام ژیا‌نی دویاخه‌له‌تان‌دینی ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه‌تیان له‌سه‌ر خو‌یان دا ﴿أَنْتَهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ که‌بیگو‌مان ئه‌وان بی بروا بوون ﴿﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
 غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
 يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَتَقَوْمِ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ تَكُونُ لَهُ وَعَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
 فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
 يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ
 زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكًا لَأَلْفَرَىٰ يَطْلُبُونَ﴾ ئەوێ باسکرا له‌به‌ر ئەو‌یه که‌به‌روه‌ردگارت له‌ناو‌به‌ری (خه‌لکی) شارو گونده‌کان نه‌بووه و زولم و سته‌می لێ نه‌کردوون ﴿وَأَهْلُهَا عَفْوُونَ﴾ له‌کاتی‌که‌دا خه‌لکی ئەو شارو گونده‌نه‌ بی‌ئاگابووبن ﴿۱۳﴾ ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ هه‌ر یه‌کێک (له‌جنۆکه‌و ئاده‌می) چه‌ند پله و پایه هه‌یه له‌به‌رانه‌به‌ر کرده‌وه‌کانیاندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارت له‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن (ئهو سته‌م کارانه) بی‌ئاگانیه‌ ﴿۱۴﴾ ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆ بێ‌نیازه و خوا‌هنی میه‌ره‌بانی یه‌ ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ ئە‌گه‌ر بیه‌ویت له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَنَّا يَشَاءُ﴾ وه‌ کێی بو‌یت دوا‌ی ئیوه‌ ده‌یکاته‌ جێنشین (ی ئیوه‌) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وه‌ک چۆن ئیوه‌ی له‌نه‌وه‌ی کۆمه‌لێکی تر به‌دی هینا ﴿۱۵﴾ ﴿إِنْ مَا تَوْعَدُونَ لَأْتِيَنَّكُمْ﴾ بێ‌گومان هه‌ر به‌لێنیکتان بێ‌ده‌ری هه‌ر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه‌ له‌ده‌س خوا‌ده‌رناچن ﴿۱۶﴾ ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی ئهی گه‌له‌که‌م له‌سه‌ر رێبازی خۆتان ئە‌وه‌ی له‌ده‌ستان دیت بیکه‌ن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بێ‌گومان منیش کارو کرده‌وه‌ی خۆم ده‌که‌م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَرْقَبَةُ الدَّارِ﴾ جا له‌مه‌و پاش ده‌زانن سه‌ره‌ئه‌نجامی ئە‌وه‌ دونه‌یا بۆ‌کێ ده‌بیت ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ بێ‌گومان (بێ‌باوه‌ران و) سته‌م کاران رزگاریان نابیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه‌ به‌ریاریاندا بۆ‌خوا‌له‌وه‌ی که‌ (خوا) دروستی کردو‌ای هینا ﴿مِنَ الْحَرْثِ وَالْآنْعَامِ نَصِيبًا﴾ به‌شێک له‌کشتو‌کال و ئازهل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَحْمَتِهِ﴾ جا به‌گومانی خۆیان ووتیان ئە‌مه‌ بۆ‌خوا‌یه‌ ﴿وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ وه‌ ئە‌وه‌ش بۆ‌ها‌وبه‌شه‌کانمان (به‌ته‌کانمانه‌) ﴿فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جائه‌وه‌ی بۆ‌ها‌وبه‌شه‌کانیان ئە‌وه‌ به‌خو‌اناکات ﴿وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ش بۆ‌خوا‌یه‌ ئە‌وه‌ ده‌گات به‌ها‌وبه‌شه‌کانیان (واته‌: خو‌انایه‌ویت و ئە‌یداته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چ خرابه‌ ئە‌وه‌ی به‌ریاری ده‌ده‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ﴾ ئا به‌و شێوه‌یه‌ شه‌یتانه‌کان کوشتنی پۆ‌له‌کانیان بۆ‌زۆر له‌ها‌وه‌ل دانه‌ره‌کان رازانده‌وه‌ ﴿لِيُرَدُّوهُمْ وَلِيَلْبَسُوا عَلَيْهِمُ دِيْنَهُمْ﴾ بۆ‌ئە‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن (به‌کوشتنی که‌سانی بێ‌تاوان) وه‌ بۆ‌ئە‌وه‌ی ئاینه‌که‌یان لێ‌ بشیوینن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر خوا‌ بیویستایه‌ ئە‌وه‌ بیان نه‌ده‌کرد ﴿فَدَرَّهْمٌ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ که‌واته‌ لێیان گه‌ری با له‌گه‌ل ئە‌وه‌ درۆ‌وه‌ له‌سه‌یه‌ی که‌ هه‌لی ده‌به‌ستن (بێ‌ئاگا و گومرا‌بن) ﴿۱۹﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَّحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يُطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
 بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حَرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ
 أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ
 لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً
 فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
 عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ * وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ
 مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا
 أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
 كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ وَیَوْمَ حَصَادِهِ
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾ وَمِنَ الْأَنْعَمِ
 حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾



﴿وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ حَرَّتْ جَحْرٌ﴾ وه (به گومانی خویمان) ده‌بیان ووت ئەمانه ئازهل و مالآت و کشتو کالیکن که‌قه‌ده‌غه کراون ﴿لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابئ لییان بخوات که‌سائیک نه‌بئ خویمان بمانه‌وئت ﴿بِرَعْمِجٍ﴾ به‌گومانی خویمان ﴿وَلَأَنْعَمُ حَرَمَتَ طُحُورِهَا﴾ مالآتیکیش پشتیان قه‌ده‌غه کرابوو (نابئ) باربان لی بنری یا سواربان ببن) ﴿وَلَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ هه‌روه‌ها ئازهل و مالآت هه‌یه (له‌کاتی سه‌ربرین دا) ناوی خویان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفْتَرَاءَ عَلَيْهِ﴾ به‌درو هه‌لبه‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خواتو له‌ی ئەو درو هه‌لبه‌ستن بیان لی ده‌سته‌نئت ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه ده‌بیان ووت ئەوه‌ی له‌سکی ئەم ئازهل و مالآتانه دابه ﴿خَالِصَةً لِّلْكُورِنَا﴾ تابه‌ته به‌نیرینه کانمانه‌وه (پیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا﴾ وه قه‌ده‌غه کراوه له‌سه‌ر ژنه کانمان ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِمَّنَّاهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ وه ئە‌گه‌ر مرداره‌وه بوو بوون ئەوا هه‌موو تیایدا هاوبه‌شو به‌شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَّهُمْ﴾ به‌زوویی خوا‌سزای ئەم پئناسه (نه‌فامانه) بیان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خواتو کار دروستی زانابه ﴿فَدَخَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به‌راستی زینابار بوون ئەوانه‌ی رو له‌کانی خویمان کوشت ﴿سَفْهَاءٌ بَعِيرٌ﴾ به‌نه‌فامی وه‌زانئ ﴿وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ وه ئەوه‌ی که‌خواتو پئی به‌خشسیوون له‌خویمان قه‌ده‌غه کرد ﴿أَفْتَرَاءَ عَلَى اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست هه‌لبه‌ست و درو به‌ده‌م خواوه ﴿فَدَخَسَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گومرا بوون و رینمونی کراو نه‌بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ته‌نها خویاه که‌به‌دی هیناوه باخاتی ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که‌پرو هه‌رزاله بو کراو (یا ساق به‌رز) ﴿وَعَدِيدٍ مَّعْرُوشَاتٍ﴾ وه که‌پرو هه‌رزاله بو نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مُخْتَلَفًا أَلْهَةً﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی هیناوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَاتَ﴾ زه‌یتون و هه‌ناریشی (به‌دی هیناوه) ﴿مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ له‌به‌ک چوو (له‌وئینه و دیمه‌ندا) و له‌به‌ک نه‌چوو (له‌تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌رو بوومی کاتیک هاته‌به‌ر ﴿وَوَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه له‌روژی دروئینه و چینییدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لی بدن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌روئ مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان خواتو زیاده‌روئیی خوش ناوئت ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمَلَةٌ وَقَرَشٌ﴾ له‌ئازهل و مالآتیش هه‌ندیکی باره‌لگه‌ره و هه‌ندیکی بو کولک و خوری (که‌پراخه‌رو فه‌رشی لی دروست ده‌کرئت) ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که‌خواتو پئی به‌خشسیوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوئنی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بیگومان شه‌یتان دوزمنیکی ئاشکرای ئیوه‌یه. ﴿۱۴۶﴾

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
 قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَكْتَ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَ الذَّكَرَيْنِ
 حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَا اشْتَمَكْتَ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ
 أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُمُ اللَّهَ بِهَذَا فَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
 عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
 مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ وَرِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ءَ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرُ بَاعٍ وَلَا عَادٍ
 فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
 بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

﴿ثُمَّ نَبَيَّةَ آرُوحَ﴾ (خوا) ههشت جور ئازهل و مالاتی (دروست کردوه) ﴿بَيْنَ الطَّانِ أَثْنَيْنِ﴾ له‌مەر دووان (مەر و به‌ران) ﴿وَمِنَ الْمُعَرَّاثَيْنِ﴾ وله‌بزن دووان (بزن و ساب‌رین) ﴿قُلْ أَلَدَّكَرَيْنِ حَرَمَ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی: ئایا خوا‌ئهو دوو نیره‌ی حه‌رام کردوه؟ ﴿أَمْ الْأُنثَيْنِ﴾ یا‌ئهو دوو می‌یه؟ ﴿أَمَا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ﴾ یا‌ئهو بی‌چوانه‌ی که له‌سکی ئهو دوو (جوره ئازله) مینه‌دایه ﴿يَعُونِي يَعْلَمَنَّ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گەر ئیوه راست ده‌کن هه‌والم بده‌نی به‌زانیاریه‌ک (له‌خواوه) ﴿وَمِنَ الْأَيْلِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أَثْنَيْنِ﴾ وه‌له‌حوشتر دووان و له‌ریشه‌و‌لاخ دووان (نیرو مینه‌ک) ﴿قُلْ أَلَدَّكَرَيْنِ حَرَمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی ئایا خوا‌ئهو دوو نیره‌ی حه‌رام کردوه یا‌ن ئهو دوو می‌یه؟ ﴿أَمَا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ﴾ یا‌ئهو بی‌چوانه‌ی که له‌سکی ئهو دوو (جوره و‌ولاخه) مینه‌دایه ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهَذَا﴾ یا‌ن ئیوه ناماده‌و شایه‌ت بوون ئهو کاته که خوا‌فرمانی بی‌کردن (به‌م قه‌ده‌غه‌کردنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌واته کی‌له‌و که‌سه‌سته‌م کار تره که‌درو به‌ده‌م خواوه هه‌لده‌به‌ستیت ﴿يُضِلُّ النَّاسَ﴾ بو‌ئهو‌ی خه‌لکی گومرا بکات ﴿بِعَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بی‌هیچ زانیاری یه‌ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونیی کومه‌لی سته‌م کاران ناکات ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِی مَا أُوحِیَ إِلَیَّ مُحَرَّمًا عَلَی طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نابینم له‌وه‌ی که (وه‌حی) و‌سرووشم بو‌کراوه هیچ خوراکی‌ک حه‌رام بیت بو که‌سیتک که بی‌خوات ﴿إِلَّا أَنْ یَكُونَ مِیْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُورًا﴾ جگه له‌مرداره‌وه بوو یا‌ن خوینیکی رژی‌نراو نه‌بیت ﴿أَوْ لَحْمَ خِنزیر فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ یا‌گوشتی به‌راز چونکه بی‌گومان ئه‌وه‌ش بیس (وحه‌رامه) ﴿أَوْ فِئْسًا أَهْلَ لَعْنٍ لَعْنِ اللَّهِ بِهِ﴾ یا‌ن سه‌ربراونیک (کاتی سه‌ربرین) ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر هیترا بیت ﴿فَمَنْ أَضَلُّ عَنِ بَیْعِ﴾ جا‌هه‌ر که‌س ناچار بوو (که‌ئهو حه‌رامانه بخوات له‌به‌ر برسیت‌ی و‌خواردنی حه‌لالی ده‌ست نه‌که‌وت) با‌زیاد له‌بی‌ویست نه‌خوات ﴿وَالْعَادِی﴾ و‌مه‌به‌ستی سنوور به‌زاندن نه‌بیت ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه بی‌گومان په‌روه‌دگارت لی‌سورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا﴾ تنه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بوونه جووله‌که حه‌راممان کرد ﴿كُلَّ ذی طُفْرٍ﴾ هه‌موو چرنو‌کدارنیک (بالدار بیت یا ئازهل) ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَیْهِمْ شُحُومًا﴾ وه‌له‌(گوشتی) ره‌شه‌و‌لاخ و مه‌رو بزنی‌ش پیو و به‌زه‌کانیمان لی‌حهرام کردن ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌به‌سه‌ر پشتیانه‌وه بیت ﴿أَوْ الْحَوَاِیَ﴾ یا‌ئهو‌ی به‌ریخوله‌کانیانه‌وه بیت ﴿أَوْ مَا أَحْتَمَطَ بِعَظْمٍ﴾ یا‌تیکه‌ل بووبیت و لکا بیت به‌ئیسکه‌وه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِیْنَ یَبْغُونَ﴾ به‌هوی سه‌ر که‌شیانه‌وه ئه‌و توله و‌سزمان دان ﴿وَإِنَّ الصِّدْقُوتَ﴾ وه‌بی‌گومان ئیمه راست گۆین ﴿۱۱۱﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بِأْسُهُ وَعَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمْ شُهَدَاءُكُمْ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعَدُلُونَ ﴿١٥٠﴾ * قُلْ
تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِمَّنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَنْزِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تُقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾



﴿فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ﴾ ئەمجا ئەگەر باوه‌ریان بێ نه‌کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَسَعَةٍ﴾ ئەوا (بێیان) بلی په‌روه‌ردگارتان خاوه‌نی میهره‌بانی فراوانه ﴿وَلَا يَرْضَأُ بِأَسْأَلِهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمَجْرِمِينَ﴾ وه‌سزاو تۆله‌ی ئەو (خوا که‌هات) له‌هۆزی تاوانباران ناگیردریته‌وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ئەوانه‌ی که‌هاوبه‌شیان بو‌خوا دانا بو‌له‌مه‌و دوا ده‌لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ ئەگەر خوا بیویستایه‌ ئیمه‌و باوو باپیرانمان هاوبه‌شمان (بو‌خوا) دانه‌ده‌نا ﴿وَلَا حَرَمَ تَابِنَ شَيْءٍ﴾ وه‌هیچ شتی‌کمان حه‌رام نه‌ده‌کرد ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر به‌و شیویه‌ ئەوانه‌ی پیش ئەمانیش درو‌یان کرد ﴿حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ هه‌تا سزاو تۆله‌ی ئیمه‌یان چه‌شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا هیچ زانیاریه‌کتان لایه ﴿فَخَرَجُوهُ لَنَّا﴾ نا‌ده‌ری بخه‌ن بۆمان و ده‌ری بېرن ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا أَظْنَ﴾ ئیوه‌ شوینی هیچ شتی‌ک نا‌که‌ون بێجگه‌ له‌گومان نه‌بیت ﴿وَإِنْ أَنْشَرُوا إِلَّا حُرُوفًا﴾ و ئیوه هه‌ر له‌خۆتانه‌وه‌ به‌گوته‌ر شت ده‌لین ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ﴾ بلی ده‌ی که‌واته‌ به‌لگه‌ی به‌هیز (ده‌سه‌لات) هه‌ر بو‌خوا به ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا ئەگەر (خوا) بیویستایه هه‌ر هه‌مووتانی ده‌خسته‌سه‌ر رپی راست ﴿قُلْ هَلْ هُنَّ شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِينَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو شایه‌تانه‌تان بێتن ﴿يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که‌شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌خوا ئەمه‌ی حه‌رام کردوه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ﴾ جا ئەگەر (به‌درو) شایه‌تیان دا تۆ له‌گه‌لیاندا شایه‌تی مه‌ده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌شوین هه‌واو هه‌وس و ئاره‌زوای ئەوانه‌ مه‌که‌وه که‌باوه‌ریان نه‌هینا به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه‌شوین ئەوانه‌ش مه‌که‌وه که‌پروایان نی‌یه‌ به‌پوژی دوابی ﴿رَهُمْ يَرْبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەوانه‌ش که‌هاوبه‌ش و هاوتابو په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌ده‌ن ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی وه‌رن با‌یخوینمه‌وه (بوتان) ﴿مَاحَرَمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوه‌ی په‌روه‌ردگارتان (حه‌رام) و با‌ساعی کردوه له‌سه‌رتان ﴿الَّذِينَ شَرَكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (فه‌رمانیداوه که‌وا) هیچ شتی‌ک نه‌که‌ن به‌هاوبه‌ش بو‌ی ﴿وَيَا لَوْلَا الَّذِينَ إِحْسَنَّا﴾ و له‌گه‌ن باوک و دایکدا تا‌کار چاک و ره‌فتار جوانبێن ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ﴾ و منداله‌کانتان مه‌کوژن له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌بوونی ﴿نَحْنُ نَنْزَرُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ئیمه‌ پوژی ئیوه‌و ئەوانیش ده‌ده‌بن ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ وه‌نزیکی گونا‌هو کرده‌وه زور به‌ده‌کان مه‌که‌ونه‌وه ﴿مَاطْهَرٌ مِنْهَا وَمَاطِطٌ﴾ ئەوه‌ی که‌به‌ ئاشکرا ده‌کری له‌و (خراپانه) ئەوه‌ش په‌نه‌هان ده‌کری ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه‌ئو که‌سه مه‌کوژن که‌خوا کوشتنی حه‌رام کردوه مه‌گه‌ر هه‌ق بێ (بکوژریته‌وه له‌تۆله‌دا) ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوا ئەمانه‌ی به‌ئیوه‌ راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی تی‌بگه‌ن (و ژیری خۆتان به‌کاربه‌یتن) ﴿

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
 وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَفِ نَفْسًا إِلَّا
 وَسَعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَلَا تَكُنْ زَاكِرًا لِوَعْدِ رَبِّكَ
 وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
 أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يَلْقَاءُ
 رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ
 الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
 ﴿١٥٦﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
 مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْرِي الَّذِينَ
 يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه‌ نزیکی مالی هه‌تیوان مه‌ که‌ونه‌وه‌ ﴿إِلَّا بِأَلْفٍ هِیَ أَحْسَنُ﴾ مه‌ گهر به‌و شیوه‌ی که‌ جوانتر و چاکتر بیت (بوئه‌وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده‌بیت و ده‌ گاته‌ هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌ پیوانه‌و کیشانه‌ بی زیادو که‌م ئه‌نجام بده‌ن به‌داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای هیچ ئه‌رک و فهرمانیک له‌ که‌س ناکه‌ین به‌ئه‌ندازه‌ی توانای خوی نه‌بیت ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا﴾ وه‌ کاتیک (بو‌شایه‌تی دان و شتی تر) قسه‌تان کرد دادوهر و پر است بن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فَاقِرِينَ﴾ با (له‌دری) خزمی نزیکی خوشتان بیت ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ وه‌ به‌لین و په‌یمانی خوا به‌چاک‌ی به‌نه‌سه‌ر ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خواهه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و راسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌ ﴿وَإِنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا﴾ (فه‌رمانی داوه‌ که‌) بیگومان ئه‌مه‌ ریگای راستی منه‌ که‌ راست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که‌ واته‌ شوینی بکه‌ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کویره‌ ریگا و ریچکه‌ کانی تر مه‌ که‌ون ﴿فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنِ سَبِيلِهِ﴾ چونکه‌ دوورتان ده‌خه‌نه‌وه‌و لاتان ده‌ده‌ن له‌ریگه‌ی خوا ﴿ذَلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خواهه‌و شتانه‌ی به‌ئیه‌و راسپاردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بوئه‌وه‌ی پاریزکار و له‌ خواترس بن ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ ته‌ور اتمان به‌خشی به‌موسا ﴿تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بوئه‌واو کردنی چاکه‌و به‌هره‌مان به‌رانهر که‌سیک که‌به‌چاک‌ی پی هه‌لساوه‌ ﴿وَتَقْضِيًّا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیک بی ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه‌ ری‌نیشانده‌رو ری‌نمونی و میهره‌بانی بی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُم بِؤْمُونٍ﴾ بوئه‌وه‌ی باوهر به‌ین به‌گه‌یشتیان به‌حوزوری به‌ره‌ورد گاریان (له‌ پوژی دواییدا) ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُورًا﴾ وه‌ ئه‌م قورئانه‌ پیروزه‌ به‌فه‌ر و بیته‌مان نار دوته‌ خواره‌وه‌ ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که‌ واته‌ ئیه‌وه‌ش شوینی بکه‌ون ﴿وَأَتَيْنَا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خوتان بیاریزن و (پاریزکار بن) تاره‌حمتان بی بکریت ﴿إِنْ تَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ﴾ بیگومان کتیب ته‌نها بو سه‌ر دوو کوهملی (گاوورو جووله‌که‌) نیراوته‌ خواره‌وه‌ ﴿مِنْ قَبْلِنَا﴾ له‌پیش ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَرْضَوْنَ لَعْنَتَنَا﴾ که‌به‌راستی ئیمه‌ له‌خویندنه‌وه‌و لیکوئینه‌وه‌ی کتیبه‌کانیان بی ئاگابوین ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه‌ بوئه‌وه‌ی نه‌لین ﴿لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به‌راستی ئه‌ گهر کتیبی ئاسمانی بو ئیمه‌ش به‌اتبابه‌ ﴿لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾ ئه‌وه‌ ئیمه‌ له‌وان ری‌نمون تر ده‌بوین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئیه‌و بیگومان به‌لگه‌و نیشانه‌ (قورئان) ی رووتان له‌ په‌ره‌ورد گارتانه‌وه‌ بو هاتووه‌ ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ که‌ره‌نمونی و میهره‌بانیه‌ کی گوره‌به‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌ واته‌ کی سته‌م کار تره‌ له‌و که‌سه‌ی بی باوهر بیت به‌ئایه‌ته‌ کانی خواو به‌دروی بزانت ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ وه‌ روویان لی وه‌ر گپرت ﴿سَجَرِی الذِّینَ یَصْدُقُونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له‌مه‌و دوا به‌زووی توله‌ ده‌سین له‌وانه‌ی سه‌ر پیچی ده‌کن له‌ ئایه‌ته‌ کانی ئیمه‌ ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به‌سزایه‌ کی به‌دو سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا یَصْدُقُونَ﴾ به‌هوی ئه‌و لادانه‌وه‌ که‌ده‌یانکرد ﴿١٥٧﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ
 آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 لَمْ تَكُنْ ءَامِنًا مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْتَظِرُونَ
 إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَاعًا لَسْتَ
 مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 فَلَا يُجْزَى إِلَّا أَمْثَالَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ فِي
 مَاءِ اتِّكُمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئاخو ئه‌وان چاوه‌روانی چ شتیک ده‌که‌ن بیجگه له‌وه‌ی مه‌لائیکه‌ی گیان کیشان) یان بو بیت ﴿أَوَلَيْكَ رَبِّكَ﴾ یان په‌روه‌ر دگارت بیت (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿أَوَلَيْكَ بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یان هه‌ندیگ له‌موعجیزه و نیشانه ئاشکر اکانی په‌روه‌ر دگارت به‌دی بیت ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضَ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ ئه‌و روژی هه‌ندیگ له‌نیشانه و به‌لگه‌ه‌رونه‌کانی په‌روه‌ر دگارت به‌دی دیت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْسَاهَا﴾ باوه‌ره‌ینان سوود ناگه‌یه‌نیت به‌هیچ که‌س ﴿لَنْ تَكُنَّ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌پیشتر بر‌وای نه‌هینا بیت ﴿أَوْ كَسِبَتْ فِي إِيْسَائِهَا خَيْرًا﴾ یان هیچ خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌کردینت له‌گه‌ل نیمان‌ه‌که‌یدا ﴿فَلْيَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ بلی: چاوه‌روان بن (هه‌ره‌شه‌یه) ئیمه‌ش چاوه‌روانی ده‌که‌ین ﴿إِنَّ الْآدِينَ قَرُوفًا يَهْتَمُّ بِهَاسْتِي ئه‌وانه‌ی ئاینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کرد ﴿وَكَاؤُوشِيَعًا﴾ و بوون به‌چهند ده‌سته و تاقمیکه‌وه ﴿أَلَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ تو له‌هیچ شتیکدا له‌ئه‌وان نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بیگومان کاری ئه‌وان ته‌نها بو‌لای خوا ده‌گه‌ر پته‌وه ﴿فَرُؤِيَّتُهُمْ بِمَا كَانُوا يُعْمَلُونَ﴾ پاشان خوا هه‌والیان پی ده‌دا به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که‌کردویانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه‌ر که‌سیگ چاکه‌بکات ﴿فَلَهُ عَشْرُ مِثْلِهَا﴾ ئه‌وه (له‌روژی دوایی دا) ده‌ئه‌وه‌ندی چاکه‌که‌ی پاداشتی بو‌ه‌یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیگ خرابه‌بکات ﴿فَلَا يُجْرَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ ئه‌وه‌توله‌ی لی ناسیترئ ته‌نها به‌وینته‌ی خو‌ی نه‌بی ﴿وَهُزْ لَا يُظْمَوتُ﴾ و ئه‌وانه‌سته‌میان لی نا‌کرتیت ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان من په‌روه‌ر دگارت ری‌نموونی کردووم ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو‌رنگای راست ﴿دِينًا قِيَمًا﴾ ئاینیکی زور راست و پاک (که‌هیچ لاریه‌کی تیا نی‌یه) ﴿مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ ئاینی ئه‌و ئیبراهیمه‌به‌که‌له‌هه‌موو ئاینه‌ ناراسته‌کان لایداوه‌بو‌په‌رستنی خوا به‌ته‌نها ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌به‌هیچ جو‌رنیک له‌هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران نه‌بووه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّاتِي وَسُكُوتِي﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان نویژو (به‌ندایه‌تی) و قوربانی ﴿وَمَجِيئِي وَمَمَاتِي﴾ و ژیان و مردن ﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر بو‌خوای په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانیانه ﴿لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ هیچ هاوبه‌شینی نی‌یه ﴿وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ﴾ وه‌هه‌ر به‌وه‌هه‌رمانم پی دراوه ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌من به‌که‌می ناوه‌موو موسلمانان و فرمانبه‌ردارانم (بو‌خودا) ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ إِلَّا رَبِّي﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا بیجگه له‌خوا په‌رستراویکی تر بو‌خووم هه‌لبزیرم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌و په‌روه‌ر دگاری هه‌موو شتیکه ﴿وَلَا تَكُفِّرُ كُلَّ نَفْسٍ وَلَا عَلِيمًا﴾ وه‌هه‌ر که‌سیگ هه‌ر گوناوه‌ خرابه‌یه‌ک بکات ته‌نها له‌سه‌ر خو‌یه‌تی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه‌هیچ که‌سیکی گوناه‌کار گوناهی که‌سیکی تر هه‌لنا‌گریت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بو‌لای په‌روه‌ر دگارتانه ﴿فَبِتَابِكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ئه‌مجا هه‌والتان پی ده‌دا به‌وه‌ی که‌ئیه‌ تیا‌یدا جیا‌واز بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ﴾ وه‌خوا ئه‌و زاته‌یه‌که‌ئیه‌ی کردووه به‌جیشینانی زه‌وی (کو‌مه‌ل له‌دوای کو‌مه‌ل دین) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ چهند پله هه‌ندیگتانی به‌رز کردو‌توه به‌سه‌ر هه‌ندیکی تراندا ﴿أَسْبُوكُمْ فِي مَاءِ تَلْحَمِكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه له‌ودا که‌پنی به‌خشییون ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارت تو‌له‌سه‌ندنی خیرایه (بو‌به‌دکاران) ﴿وَلَهُ الْعُرْوُورُ حَيْمٌ﴾ وه‌به‌راستی ئه‌و لیبوره‌ی میه‌ره‌بانه (بو‌چاکه‌کاران) ﴿۱۵﴾

سورة الاعراف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَص ١ كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَاسِحٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ ۚ وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ
مِن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
٣ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهَدَكُنَّهَا فَجَاءَ هَا بِأَسْنَابَيْتًا أَوْ هُمْ
قَائِلُونَ ٤ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَاءِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٥ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ٧
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْمُونَ ٩ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ
١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ١١

سورەتی ﴿الأعراف﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿الْمَصِّ﴾ به‌(تەلیف، لام، میم، صاد) دەخوێنرێتەوه، خوا زانتره به‌ماناو مه‌به‌ست پیتی، بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورەتی (البقرة) بکه ﴿١﴾ ﴿كَتَبْنَا نَزْلَ إِلَيْكَ﴾ (تەم قورئانه) نامه‌یه‌که نیراوه‌ته خواره‌وه‌بو تو (ئەه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ که‌واته دل تەنگ مه‌به‌(به‌په‌یره‌وه نه‌که‌رانی) ﴿لِيُنذِرَ بِهِ﴾ بو‌ئەوه‌ی (ئەوان) به‌م قورئانه بترسینی ﴿وَذَكَرَى لِمَنْ مَّوَدَّ﴾ و‌بیر خستنه‌وه و‌ئاموزگاریش بی بو‌بر و‌اداران ﴿١﴾ ﴿أَنْعَمْنَا مَا نَزَّلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ په‌یره‌وی ئەوه بکه‌ن که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه دابه‌زینراوه‌ته خواره‌وه بو‌تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه‌ بیجگه له‌ئو (خودا) شوین هیچ په‌رستراوانیکی تر مه‌که‌ون و مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خو‌تان ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیوه زور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿١﴾ ﴿وَكَمْ مِنْ قَبْلِهِ أَهْلًا كَانَتْهَا﴾ وه‌ چه‌نده‌ها شار و گوندمان و‌یران کرد ﴿فَجَاءَهَا بِأَسْتَايَاتُهَا﴾ و‌سزای ئیمه‌یان بو‌هات له‌شه‌ودا ﴿أَوْهَمَ قَائِلُونَ﴾ یان ئەوان له‌خه‌و و‌پشووی نیوه‌رودا بو‌ون. ﴿١﴾ ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْتَا﴾ جا کاتیک سزای ئیمه‌یان بو‌هات هاوارو نزایان هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیجگه له‌وه‌ی که‌ده‌یان ووت: به‌راستی ئیمه‌ستم کاربوین. ﴿١﴾ ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که‌په‌غه‌مبه‌رانیان بو‌نیردا (که‌چون پیشوازیان لیکردن) ﴿وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌ بیگومان پرسیاریش ده‌که‌ین له‌په‌غه‌مبه‌ران (که‌چون وه‌لام درانه‌وه). ﴿١﴾ ﴿فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ عِلْمَهُ﴾ جا سویند به‌خوا به‌راستی (ئەوه‌ی کردوویانه) بو‌یان ده‌گیرینه‌وه له‌رووی زانیاریه‌وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه‌ئیمه‌ هیچ کاتیک بی ناگا نه‌بوین (لییان) ﴿١﴾ ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کیشانه‌ی راست (بو‌کرده‌وه کانتان) له‌و پرۆزه‌دا ده‌بیت و گومانی تیدانی یه ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه‌ر که‌س کیشراو (ی چاک) ه‌کانی قورس بیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰئِلُونَ﴾ ئەوه ئەوانه‌ن پرزگارو گه‌بشتوو به‌ئامانج ﴿١﴾ ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س کیشراو (چاکه‌کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ئەوانه‌ که‌سانیکن که‌خو‌یانیان دۆراندوو وه‌ زه‌ره‌ر مه‌ندبوون ﴿يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْمُونُ﴾ به‌هوی ئەوه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئیمه‌ (و به‌درویان دانا) ﴿١﴾ ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكَ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیمه‌ ئیوه‌مان نیشه‌جی و جیگیر کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ فِيهَا مَعِيَشٌ﴾ و جو‌ره‌ها هوی ژبانمان تیدا بو‌ره‌خساندن ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (به‌لام) ئیوه زور که‌م سوپاس گوزارن ﴿١﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ نُصُورًا نُّكَّرًا﴾ سویند بیت بیگومان ئیوه‌مان به‌دی هینا و پاشان شکل و شیوه‌مان کیشان ﴿ثُمَّ قَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَشْجُدُوا لِآدَمَ﴾ پاشان ووتمان به‌فریشته‌کان سوژده‌به‌ن بو‌ئادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه‌موویان یه‌کسه‌ر سوژده‌یان برد بیجگه له‌ئیبلیس (له‌شه‌یتان) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ که‌له‌سوژده‌به‌ران نه‌بوو ﴿١﴾

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدًا إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
 وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
 فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ
 ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فِيمَا أَعْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
 صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَا تَيَسَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
 أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمَأْمُودًا لِمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَتَقَادِمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
 شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسَّوَسَ
 لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ
 مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ
 أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾
 فَدَلَّهُمَا بَعْرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ
 تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا أَنْتَ جَدَّ إِذَا أَمَرْتُكَ﴾ (خوا) فەرمووی چی بەرگری کردی که سوژده نەبەیت کاتیک فەرمانم پینکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شەیتان) ووتی: من لە (ئادەم) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونکه منت لە ئاگر دروست کردوووە و ئەوت لە قوور دروست کردوووە ﴿قَالَ فَأَهْطُ مِنْهَا﴾ (خوا) فەرمووی: (لە بەهەشت) بەرۆرە خواریوە ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکه بۆت نی یە لەو (بەهەشتە) دا خۆت بە گەورەو زل بزانی ﴿فَأَخْرَجَ﴾ یە کسەر دەر چۆ ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ بەراستی تۆ لەبێ نرخ و پرسیوایانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مۆلەتم بدە (مەممرینە) ﴿إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ﴾ تائەو رۆژە ی زیندوو دە کرینەووە ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فەرمووی: بینگومان تۆ لە مۆلەت دراونیت ﴿قَالَ فِيمَا آغْرَبْتُ لِأَقْعَدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئە ی پەرورەدگار بەهۆی ئەووە که گومرات کردم بینگومان بۆیان (ئادەم و نەوەکانی) دادەنیشم ﴿صِرْطَكَ الْمَسْتَقِيمَ﴾ لەرێگە راستە کە ی تۆ دا ﴿قُلْ لَا يَنْبَغِي لَكُمْ أَنْ تَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ ئەمجا سویندبێ بینگومان بۆیان دەجم لە پیشیانەووە و لە دوایانەووە ﴿وَعَنْ أَيْمِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ وە لەلای راستیان و لەلای چەپیانەووە ﴿وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾ ئەوسا نابینی زۆر بەیان سوپاس گوزارین ﴿قَالَ أَخْرَجْنَاهُمَا مِنْهَا مَذْحُورًا﴾ (خوا) فەرمووی: دەر چۆ تێیدا بە لۆمە کراوی و دەر کراوی ﴿لَمَنْ يَمَكُ مِنْهُمْ﴾ سویندبێ بینگومان هەر کەس شوینی تۆ کە وتبیت لەوان ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئەووە بینگومان دۆزەخ پەر دە کەم لە ئێووە هەمووتان ﴿وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ بەخۆن لەهەر چی کەویست و حەزتان لێ بوو ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ بەلام نزیک ی ئەو درەختە مە کەو نەووە ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئە گینا لەستەم کاران دەبن ﴿فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ ئەمجا شەیتان خەیاڵ و خەتەرە و وەسوسە ی خراب ی خستە دلایان ﴿لِيُذَيَّ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ إِلَهُمَا﴾ بۆ ئەو ی دەر یخات بۆیان ئەو عەیب و عەورەتە ی کە شار دەبوویەو لێیان (و بەدەرەو نەبووە) ﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ﴾ وە پێی ووتن: پەرورەدگارتان (لەبەر هیچ هۆیەك) بەرگری ئەو درەختە ی لێ نە کردون ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ﴾ مە گەر لەبەر ئەو ی کە نەبنە دوو فریشتە ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْظَالِمِينَ﴾ یان (لەبەهەشتدا) بمیتنەووە بەهەمیشە یی ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنْ كُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾ وە سویندی بۆ خواردن ووتی بینگومان من لە ئامۆژگاریکە رانی دلسۆزی ئێووە ﴿فَدَلَّهُمَا بِعُرْوَةٍ﴾ سەر ئەنجام بەخەلە تاندن هانی دان ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیک (لەبەر و بوومی) ئەو درەختە یان چەشت ﴿بَدَّتْ لَهُمَا سَوْءُهُمَا﴾ هەردووکیان عەیب و عەورەتیان دەر کەوت ﴿وَطَفِيفًا خِصِمًا عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ وە دەستیان کرد بە داپۆشینی خۆیان بە گەلای (درەختانی) بەهەشت ﴿وَوَادَّ لَهُمَا رَبُّهُمَا﴾ وە پەرورەدگاریان بانگی هەردووکیان کرد ﴿أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ ئایا ئەو درەختە مە قەدەغە نە کرد لێتان ﴿وَأَقَلَّ لَكُمَا﴾ وە ئایا پێم نەووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ کە بینگومان شەیتان بۆ ئێووە دۆزمنیکی ئاشکرا یە ﴿۱۵﴾

قَالا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَعْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ لَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ
 لِبَاسًا يُورِي سَوْءَ تَكْمُرٍ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَلِكَ خَيْرٌ
 ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
 الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
 لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَهُمَا إِنَّهُ يُرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ
 حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
 بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْمُونَ
 ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾
 فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
 الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا﴾ ههردووکیان ووتیان ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ئیمه‌ سته‌مان له‌خۆمان کرد
 ﴿وَأَن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا﴾ جا نه‌گه‌ر لیمان نه‌بوری و میه‌ره‌بانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌یت ﴿لَنَكُونَ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به‌خوای بیگومان ئیمه‌ له‌زیانباران ده‌بین ﴿قَالَ أَهَيُّوهُ﴾ (خوای) فه‌رمووی برۆنه
 خواره‌وه‌ (له‌به‌ه‌شت) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه‌ندیکتان دوزمنی هه‌ندیکی ترانن ﴿وَأَكْفَرُ فِي الْأَرْضِ
 مُسْتَقَرًّا﴾ وه‌ بو‌تان هه‌یه‌ له‌زه‌ویدا نیشه‌ته‌جی بوون ﴿وَمَتَّعَ إِلَىٰ حِينٍ﴾ وه‌وی رابواردن و ژیان تاماوه‌یه‌ک
 ﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوای) فه‌رمووی: له‌زه‌وی دا ده‌ژین و له‌ویشدا ده‌مرن ﴿وَمِنْهَا
 تُخْرَجُونَ﴾ و هه‌ر له‌ویش ده‌ره‌ده‌یه‌ترین (وزیندوو ده‌کرینه‌وه) ﴿يَبْنِيءَ آدَمَ﴾ ئە‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م
 ﴿فَدَأْتَرْنَا عَلَيَّكَ لِبَاسًا﴾ بیگومان پۆشاکمان بو‌ناردوون ﴿يُورِي سَوَءَ تَكْوَرٍ وَرِيثًا﴾ که‌عه‌یب و عه‌وره‌تتان
 داده‌پۆشی وه‌ پۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌یش (مان بو‌ناردوون) ﴿وَلِبَاسٍ التَّوْبَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ به‌لام پۆشاک‌ی
 ترسان له‌خوای و پارێزکاری چاکتر و باشته‌ر ﴿ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئە‌وه‌ی باسکرا هه‌ندیکه‌ له‌به‌ل‌گه‌و
 نیشه‌انه‌کانی خوای ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو‌ئە‌وه‌ی بی‌ریکه‌نه‌وه‌و ئاموژگاری وه‌رگرن ﴿يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنُكَ
 الشَّيْطَانُ﴾ ئە‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م با شه‌یتان فریوتان نه‌دات و نه‌تانخه‌له‌تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ
 هه‌رچۆنی‌ باو‌ک و دایکتانی له‌به‌ه‌شت ده‌رکرد ﴿يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له‌حالی‌کدا پۆشاکه‌که‌یانی
 لی‌ دا‌که‌ندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوَءَ تِيمَانٍ﴾ بو‌ئە‌وه‌ی عه‌یب و عه‌وره‌تبان (ده‌ریخات و) نیشه‌انان بدات ﴿إِنَّهُ
 يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ﴾ به‌راستی شه‌یتان خۆی و ده‌سته‌که‌ی ده‌تانبین ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له‌جی‌گایه‌که‌وه
 که‌ئیه‌وه‌ ئه‌وان نابین ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ شه‌یتانه‌کانمان گه‌راوه‌ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 به‌دۆست و خۆشه‌ویست بو‌ئە‌وانه‌ی که‌به‌روا نه‌یتن ﴿وَيَا دَاعُوا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ وه‌ کاتیک کرده‌وه‌یه‌کی
 زۆر به‌دو ناشیرینیان ده‌کرد (که‌ به‌رووتی ته‌واف کردن نموونه‌یه‌که‌یت) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَاتِنَا﴾
 ده‌یان ووت: له‌ باوو باپیرانمانه‌وه‌ بو‌مان مائه‌وه‌ه‌ ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه‌ خوای فه‌رمانی ئە‌و (کرده‌وه‌) ی‌ پی
 داوین ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بیگومان خوای فه‌رمان نادا به‌کرده‌وه‌ی
 به‌دو خراب ﴿أَتَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئایا به‌ده‌م خواوه‌ شتیک ده‌لین که‌نایزانن و بی‌ئاگان لنی؟ ﴿قُلْ
 أَفَأَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی به‌دادپه‌روه‌ری داوه‌ ﴿وَاقِمُْوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 وه‌ له‌کاتی هه‌موو نوێژیکدا راست روو بکه‌نه‌ خوای ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ و دل‌سو‌زانه
 هاواری لی‌ بکه‌ن و بیه‌رستن ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ هه‌رچۆنی له‌یه‌که‌م جار ه‌وه‌ (خوای) دروستی
 کردون به‌و شیه‌یه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ (بو‌لای خوای) ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ﴾ ده‌سته‌یه‌کی رینمونی کرده‌وه‌
 ﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده‌سته‌یه‌کیش گو‌م‌رایی به‌سه‌ریاندا چه‌سپا ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ
 به‌راستی ئە‌وانه‌ شه‌یتانه‌کانیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به‌دۆست و پشتیوانی خۆیان له‌جیانی خوای
 ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ وه‌ وا گو‌مان ده‌به‌ن که‌رێ نموونی کراوون ﴿



* يَبْنِيءَ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
 الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِجْيَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَّنَ وَإِلْتِمَ وَالْبَغْيَ بَعْدَ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
 بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
 ﴿٢٤﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَّا يَا تَيْبَتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي فَمَنْ
 اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِءَايَاتِنَا وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بِءَايَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ
 رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٢٧﴾

﴿يَتَّبِعْ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، بۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌تان بپۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (چوونه‌ مز‌گه‌وتی‌کتاندا) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه‌ (له‌وه‌ی که‌ خوا‌ه‌لال‌ی کردووه‌ بۆتان) و زیاده‌ رۆ‌ی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌رۆ‌یانی خو‌ش ناوێت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ک‌ی رازاندنه‌وه‌ و جوان‌ی و (نازونیعه‌ته‌) خوا‌ییه‌کان‌ی حه‌رام کردووه‌ ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که‌خوا‌بو به‌نده‌کان‌ی دروست‌ی کردووه‌ ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ هه‌روه‌ها رۆ‌زی و خو‌راکه‌ پاک و خو‌شه‌کان (ک‌ی حه‌رام‌ی کردوون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ئه‌وانه‌ بو بروادارانه‌ له‌زبانی دونیادا (ب‌ی بروایانیش له‌په‌نای ئه‌واندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (به‌لام) له‌رۆ‌زی دوا‌ی دا‌تایه‌ته‌ به‌بروادارانه‌وه‌ ﴿كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ﴾ به‌م ش‌یوه‌یه‌ ئایه‌ته‌کانمان باس ده‌که‌ین و پ‌روونی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو‌گه‌ل و کو‌مه‌لێک که‌ ده‌زانن و ت‌ی ده‌گه‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ﴾ بلی‌ بینگومان په‌روه‌رد‌گارم ته‌نها ئه‌و کرده‌وانه‌ی حه‌رام کرده‌ که‌ زۆ‌ر به‌دو خراپ‌ن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ ناشکران و ئه‌وانه‌ش نه‌ینن ﴿وَالْإِنْتِهَاءَ﴾ وه‌ گونا‌هی (حه‌رام کرده‌وه‌) ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه‌ ده‌ست در‌یژی به‌ناه‌ق ﴿وَأَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه‌ (حه‌رام‌ی کرده‌وه‌) ش‌تیک به‌که‌نه‌ هاوبه‌ش بو‌خوا ﴿لَمْ يُزَلَّ بِهِ سُلْطَانًا﴾ که‌به‌لگه‌ی بو‌نه‌هاتووه‌ ﴿وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ (حه‌رام‌ی کرده‌وه‌) که‌به‌ده‌م خوا‌وه‌ ش‌تانیک ب‌لین که‌نا‌یزانن ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ وه‌ بو‌هه‌موو ئومه‌ت‌ی کاتیک‌ی دیاری ک‌را وه‌یه‌ (بو‌مردن و س‌زادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئه‌مجا کاتیک ما‌وه‌ (ی مردن یا س‌زا) که‌یان هات ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ ساتیک دوانا‌که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پ‌یش‌ش نا‌که‌ون ﴿يَتَّبِعْ آدَمَ إِمَامًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌گه‌ر بۆ‌تان هات ﴿رَسُولٌ مِّنْكُمْ﴾ پ‌یغه‌مبه‌رانی‌ک له‌خۆ‌تان ﴿يَقُصُّونَ عَلَيْكَ مَا يَنْصِيحُكَ﴾ ئایه‌ته‌کان‌ی میان بو‌ده‌خویندنه‌وه‌ ﴿فَمَنِ انْتَهَىٰ وَأَصْلَحَ﴾ جا‌هه‌ر که‌س خو‌ی باراست (له‌نا‌فه‌رمان‌ی خوا) و کرده‌وه‌ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئه‌وه‌ مه‌ترسی یان له‌سه‌ر نه‌یه‌ و خه‌مه‌ و خه‌فه‌تیش ناخۆن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ ئه‌وانه‌ش که‌ ب‌ی بروا بوون به‌ئایه‌ته‌کان‌ی ئیمه‌ ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ و خو‌یان به‌زل ده‌زانی له‌به‌رانه‌ر ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ ها‌وه‌لانی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وانه‌ به‌هه‌میشه‌یی تیا‌یا ده‌میننه‌وه‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا‌ک‌ی له‌وه‌ سه‌مه‌کار تره‌ که‌ درۆ‌ به‌ده‌م خوا‌وه‌ هه‌له‌به‌ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یان ب‌ی بروا ب‌یت به‌ئایه‌ته‌کان‌ی خوا ﴿أُولَٰئِكَ بِمَا نَصِبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ﴾ ئه‌وانه‌ ئه‌و به‌شه‌ی بو‌یان نوس‌راوه‌ دوو چاریان ده‌ب‌یت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ تَهْمٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ن‌یردرا‌وه‌کانمان (بو‌گیان ک‌یشن) د‌ین بو‌یان ﴿يَقُولُونَ هُمْ﴾ ده‌یانمر‌ینن و (گیانیان ده‌ک‌یشن) ﴿قَالُوا إِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ پ‌ییان ده‌ل‌ین ئه‌وانه‌ی له‌جبات‌ی خوا ئیوه‌ ها‌وارو ن‌زاتان ل‌ی ئه‌کردن له‌کو‌ین ﴿قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا﴾ (له‌وه‌ لام‌دا) ده‌ل‌ین دیار‌ن‌ین و وون بوون لی‌مان ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خو‌یان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ که‌ بینگومان ئه‌وانه‌ له‌ دونیادا ب‌ی بروا بوون ﴿

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 فِي النَّارِ كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا
 فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلِيهِمْ رَبَّنَا هَلْؤَلَاءِ أَضَلُّونَا فَنَاتِيهِمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَقَالَتْ أَوْلِيَهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
 وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهِمْ أَنْ تَهَرُوقًا وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ (خوا پیتانی) فەرموو ئیوه له‌گه‌ل ئەو ئوممه‌تانه‌ی که له‌پیش ئیوه وه‌بوون له‌جنۆ که وه‌ئاده‌میزاد بچه‌ن ئاگری دۆزه‌خه‌وه ﴿كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا﴾ هەر جارێک ده‌سته‌یه‌ک ده‌چنه‌ ناویه‌وه نه‌فرین له‌هاویرانی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ إِذَا آذَرْتُمُوهَا فِيهَا جَمِيعًا﴾ هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کۆده‌بنه‌وه یه‌ک ده‌گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنَهُنَّ وَلَا لِهِنَّ﴾ دوایینه‌کانیان (که‌شوین که‌وتوو بوون) ده‌باره‌ی پێشوه‌کانیان (که‌پێشه‌وا بوون) ده‌لێن ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ئە‌وانه‌ ئیمه‌یان گو‌مرا کرد ﴿فَقَاتِلْهُمْ عَدَآءًا بَعْضًا مِنَ النَّارِ﴾ ده‌تۆش له‌ئاگرده‌ دووقات سزایان بده ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ﴾ بۆ هەر کامتان (سزا) دوو به‌رامبه‌ره ﴿وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌لام ئیوه‌ نازان و بێ‌ئاگان ﴿وَقَالَتْ أُولَئِهِنَّ لِأَخْرَجْنَهُنَّ﴾ سه‌رۆک و چاو لیکراوه‌کان به‌شوین که‌وتوو هه‌کانیان ده‌لێن ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ فَضْلِ﴾ ئیوه‌ش هه‌یج زیاده‌ ریزیکتان به‌سه‌ر ئیمه‌دا نییه ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌ئیوه‌ش سزا بچه‌ژن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئە‌و (خراپانه‌وه‌ی) ده‌تان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ به‌راستی ئە‌وانه‌ی بێ‌بروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ وه‌خۆیان به‌گه‌وره‌و زل داده‌نا له‌به‌رامبه‌ریاندا ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُمُ أَبْوَابَ السَّمَآءِ﴾ ئە‌وانه‌ ده‌رگا‌کانی ئاسمانیان بۆ نا‌کریته‌وه ﴿وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ و نا‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه ﴿حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ هه‌تا حوشر نه‌چیت به‌کونی ده‌رزی دروماندا (ئهمه‌ش مه‌رچیکه‌ هه‌ر گه‌یز نایه‌ته‌دی) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره تۆله‌ له‌تاوانباران ده‌ستین ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئە‌وانه‌ی له‌دۆزه‌خدا فه‌رش و راخه‌ریان (له‌ئاگره) ﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ عَوَاشٍ﴾ وه‌له‌لای سه‌روشیا‌نه‌وه‌ لیفه‌و دا‌پۆشه‌ریان (له‌ئاگره) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئا به‌و جو‌ره تۆله‌ له‌سته‌مکاران ده‌ستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ئە‌وانه‌ی که‌بروایان هه‌تاه‌وه و کرده‌وه‌ی چاکه‌شیا‌ن کردوه‌وه ﴿لَأَنكُمُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ دا‌واله‌هه‌یج که‌سه‌ نا‌که‌ین زیاده‌توانای خۆی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئە‌وانه‌ها‌وه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئە‌وان هه‌میشه‌بین تیی‌دا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ئە‌وه‌ی له‌دلیاندا بو‌ویت دامن‌رنی ﴿مِنْ عِلٍّ﴾ له‌کینه‌ورق (ده‌باره‌ی به‌کتری) ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ رو‌وباره‌کان ده‌رۆن به‌ژیر (کو‌شک و با‌خه‌کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا﴾ وه‌ده‌لێن سو‌پاس بۆ ئە‌و خ‌وابه‌ی که‌رێنمو‌نی کردین بۆ ئە‌م رێگایه ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که‌ئیمه‌ هه‌ر گه‌یز رێبازی راست شاره‌زان ده‌به‌بوین ﴿وَلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئە‌گه‌ر خ‌وارینمو‌نی نه‌کردینایه ﴿لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ سو‌یند به‌خ‌وا بێ‌گومان نیراوه‌کانی په‌روه‌ردگارمان راستیان هه‌تاه‌وه ﴿وَنُودُوا أَن تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ وه‌بانگیان لێ‌ ده‌کریت به‌مه‌ی که‌ئهو به‌هه‌شته ﴿أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پیتان به‌خه‌شرا به‌هۆی ئە‌و کرده‌وه (چا‌کانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿



وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
 رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ
 مُؤَدِّنُ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا
 حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا
 أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ يَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾
 * وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَعْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾
 أَهْلُولَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
 لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ
 الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا
 إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَعَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
 وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالِ يَوْمَ نَسْفُهُمْ كَمَا نَسْفُوا
 لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥١﴾

﴿وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له‌دۆزه‌خیه‌کان ﴿أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا﴾ بی‌گومان ئیمه‌ئوه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لئینی پیداین راست بوو پی‌گه‌بیش‌تین ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا‌ئایا ئیوه‌ش ئه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگار تان به‌لئینی پیدان راست بوو پی‌گه‌بیش‌تن؟ ﴿قَالُوا لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ ده‌لئین به‌لی ﴿فَأَذَّتْ مُوَدَّتُ بَيْنَهُمْ﴾ پاشان جار‌چیه‌ک جاری ده‌دا له‌نیوانی‌اندا ﴿أَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که‌نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی له‌رئی خواده‌که‌ن ﴿وَيَعْوَنُهَا عَجَابًا﴾ وه‌یان ویست ئه‌و (رینگایه) به‌خوارو ناریک نیشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا ئه‌وان بی‌بروا بوون به‌رۆزی دوابی ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ وه‌نیوانی‌اندا په‌رده‌و جیا‌که‌روه‌یه‌که‌ه‌به‌ه‌به‌ه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه (که‌به‌رزاییه‌که‌له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا) پیاوانیک هه‌ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ هه‌ر به‌که‌له‌به‌هه‌شتی و دۆزه‌خیه‌کان ده‌ناسنه‌وه به‌هۆی نیشانه (وشیوه‌ی تایبه‌ت) ی یانه‌وه ﴿وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ جا‌به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لئین: سه‌لامتان لی بیت ﴿لِيُرِيدُوا أَنَّهُمْ يُظْلَمُونَ﴾ نه‌چوونه‌ته‌ناویه‌وه به‌لام ئومیدیان هه‌یه‌و به‌ته‌مان بچنه‌ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک پرویان لادری و وه‌رگیردری ﴿تَلَقَّاءَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به‌روه‌لای دۆزه‌خیه‌کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌لئین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌مانخه‌نه‌ریزی گه‌لی سته‌م کاران ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه‌ئوانه‌ی وان به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه پیاوانیک بانگ ده‌که‌ن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که‌به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی یان‌دا ده‌یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه‌له‌که‌تان سوودی پی‌نه‌گه‌یاندن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ هه‌روه‌ها خو‌به‌زل زانین و له‌خۆبایی بوونتان به‌که‌لکتان نه‌هات ﴿أَهْلُوا الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا ئه‌وانه‌(هه‌زاره‌باوه‌رده‌ره‌کان) هه‌ر ئه‌وانه‌نین که‌ئیه‌وه (له‌دونیا‌دا) سویندتان ده‌خوارد ﴿لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که‌خوا به‌ر میهره‌بانی خو‌یان ناخات ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌باوه‌رده‌ره‌کان ئه‌لی) بچنه‌به‌هه‌شت هیچ مه‌ترسیه‌کتان له‌سه‌رنی یه‌ه‌ه‌ه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیه‌وه‌خه‌م ناخون ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ وه‌دۆزه‌خیه‌کان بانگ و هاوار له‌به‌هه‌شتیه‌کان ده‌که‌ن ﴿أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده‌لئین) هه‌ندی‌ئاومان پی‌به‌خشن ﴿أَوْ مَوَازِرَ قَوْمِ اللَّهِ﴾ یان هه‌ندی له‌رۆزیه‌ی که‌خوا پی‌ی به‌خشیون ﴿قَالُوا إِنْ لَمْ نَكُفَّ عَنِ الْكُفْرِينَ﴾ (له‌وه‌لامی‌اندا) ده‌لئین: خوا هه‌ردوو‌کی له‌سه‌ر بی‌برویان حه‌رام کردوه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ئاینه‌که‌ی خو‌یان کردبووه ﴿لَهُمْ أَوْلِيَاءُ﴾ سه‌رقالی بی‌سوود و گالته‌جاری ﴿وَعَزَّيْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ژیانی دنیا هه‌لیخه‌له‌تاندن ﴿فَالْيَوْمَ تَنْسَهُمُ﴾ بویه‌ئمه‌رۆ ئه‌وان له‌بیر خو‌مان ده‌به‌ینه‌وه ﴿كَمَا نَسُوا الْآيَةَ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ هه‌ر چۆنیک ئه‌وان دیداری ئه‌م رۆژه‌یان له‌بیری خو‌یان بردبووه ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ وه‌(له‌به‌رئوه‌ی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان ئینکار ده‌کرد (دانیان پیدانه‌هه‌ینا) ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ وَيَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
 يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي
 كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿٥٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ
 يَطْلُبُهُ حَيْثُ شَاءَ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
 بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾
 ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٤﴾
 وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
 إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
 سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
 الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾

﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیمه کتیبیکمان بوهیتانوں ﴿فَصَلَّاهُ عَلَىٰ عِمْرٍ﴾ له‌رووی زانسته‌وه به‌روونی شیمان کردۆته‌وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ که‌پرینمونی و میهره‌بانی به‌بو که‌سانیک بر‌وا ده‌هیتن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ ئایا چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن بیجگه‌له‌سه‌رئه‌نجامی هه‌ره‌شه‌کانی ئەو (قورئانه)؟ ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ ئەو رۆژه‌ی که‌سه‌رئه‌نجامی (هه‌ره‌شه‌کانی) به‌دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ ئەوانه‌ی له‌وه‌و پیش له‌بیریان کردبوو ده‌لین ﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی نیراوه‌کانی به‌روه‌ردگارمان به‌راستیه‌وه هاتن ﴿فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا﴾ جا ئایا (ئه‌مرو) تگا کارائیک بو ئیمه هه‌یه‌تکامان بو بکه‌ن ﴿أَوْرَدْنَا مَعْمَلَ غَيْرِ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ یا بگه‌رتنرینه‌وه بو دنیا تا کردوه‌ی چاک بکه‌ین نه‌که ئەوه‌ی ده‌مان کرد ﴿فَدَخَسُوا نَفْسَهُمْ﴾ بیگومان خو‌یانیان دۆراند ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَأْكَلًا أَوْ يَفْتَرُونَ﴾ ئەوه‌ی هه‌لیان ده‌به‌ست وون بوو لییان ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگار تان ئەو خواجه‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی له‌شه‌ش رۆژدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به‌رز بووه‌وه سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (ئیمه ئیمانمان پی‌ه‌تی به‌لام شیوه‌که‌ی زانانین بر‌سیار کرا له‌ئیمامی مالیک ده‌باره‌ی (استواء) فه‌رموی وه‌ستانه‌که‌حه‌قیقه‌ته‌و چو‌نئیه‌که‌ی نه‌زانراوه‌و پر‌سیار کردن ده‌باره‌ی بیدعه‌ته‌و باوه‌ربوون پی‌ی واجبه) ﴿يُعْشَىٰ لَيْلَ النَّهَارِ﴾ به‌(تاریکی) شه‌و (رۆشنایی) رۆژ داده‌پوشیت (به‌په‌چه‌وانه‌شه‌وه) ﴿يَطْلُبُهُ حَبِيبَاتٌ﴾ (رۆژ به‌شوین شه‌وه‌یه به‌خیرایی) وشه‌و به‌شوین رۆژه‌یه به‌خیرایی ﴿وَالسَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ خو‌رو مانگ و ئەسته‌یره‌کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ ژیر بار کراوون به‌فه‌رمانی خو‌ی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ بیداربن که‌به‌دی هیتان و فه‌رماندان هه‌ر بو خواجه ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاک و بیگه‌رده (له‌هه‌موو که‌م و کو‌ری یه‌که) خو‌ای به‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ له‌به‌روه‌ردگارتان پارینه‌وه به‌زه‌لیلی (و کروزانه‌وه) و به‌نه‌نی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ بیگومان خوا ده‌ست درێژی کارانی خو‌ش ناویت ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ خراپه‌کاری مه‌که‌ن له‌زه‌ویدا پاش ئەوه‌ی که‌خوا چاکی کردوه ﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه‌هاوار و نزا به‌رن بو خوا به‌ترس و ئومیده‌وه ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی میهره‌بانی خوا له‌چا‌که‌کارانه‌وه نزیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي يُسِيلُ الْأَرْبَحَ﴾ وه‌ئهو (خوا) زاتیکه‌بايه‌کان ده‌نیریت ﴿بِشْرَائِبِنَ يَدَي رَحْمَتِهِ﴾ به‌موژده‌ده‌ر پیش (بارانی) ره‌حمه‌تی به‌روه‌ردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا بِثَبَالًا﴾ هه‌تا کاتی هه‌وری قورس (ی بارانای) هه‌له‌گرن ﴿سُقْتَهُ لِإِبْرَاهِيمَ﴾ ده‌بنیرین بو وولاتیکی مردوو (وشکی بی‌گیا) ﴿فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ جا به‌و (هه‌وره) باران ده‌بارینن ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به‌هوی ئەوه‌وه هه‌موو به‌روبوومیک ده‌رده‌هینن (له‌زه‌ویدا) ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾ هه‌ر به‌و ویته‌به‌مردوو کان له‌زه‌وی ده‌ره‌هینن (وزیندوو یان ده‌که‌ینه‌وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه بیرکه‌نه‌وه ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ وَيَأْذِنُ رَبُّهُ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ
 إِلَّا تَكَدُّماً كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾
 قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ يَا قَوْمِ
 لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾
 أَبْلِغْكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحْ لَكُمْ وَأَعْلَمْ مَنِ اللَّهُ
 مَا لَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ * وَإِلَى
 عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
 إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾
 قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾



﴿وَالَّذِي ظَلَمْنَا لِيُطِيبَ﴾ زهوی و خاکی پاک و به‌بیت ﴿يَخْرُجُ بَنَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهٖ﴾ روه‌ك و شیناییه‌كه‌ی به‌فه‌رمانی
 په‌روه‌ردگاری ده‌رویت ﴿وَالَّذِي حَبَّتْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی بیس و بی‌خیتره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّكَ﴾ درك و دال‌نه‌بی
 لسی‌ی نارویت و ده‌رنا‌یه‌ت ﴿كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ﴾ ئابه‌و جو‌ره‌ ئایه‌ته‌كه‌انی خو‌مان باس ده‌كه‌ین
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ‌گه‌لیك كه‌ سو‌پاس‌گوزارین ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهٖ﴾ سو‌یند به‌خوا
 بی‌گومان ئی‌مه‌نو و حمان په‌وانه‌ كرد بۆ‌لای گه‌له‌كه‌ی ﴿فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی: ئه‌ی گه‌له‌كه‌م
 ته‌نها خوا‌بهرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ﴾ ئیوه‌هیچ په‌رستراوینكتان‌نی په‌بیجگه‌له‌و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم (دوو‌جاری) ئیوه‌بی ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای رۆژئکی گه‌وره
 (كه‌ رۆژی دوایی‌یه) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهٖ﴾ كاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدارانی گه‌له‌كه‌ی ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌تۆ‌له‌گو‌م‌رایه‌كه‌ی ئاشكراده‌بینین ﴿قَالَ يَتْلُو لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ﴾
 فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌كه‌م هیچ گو‌م‌رایه‌ی به‌كه‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لكو
 من نیراوم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه ﴿أَتَيْلُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي﴾ په‌یامه‌كه‌انی په‌روه‌ردگارم
 راده‌گه‌یه‌نم پیتان ﴿وَأَنْصَحْ لَكُمْ﴾ وه‌ ئامۆژگاریتان ده‌كه‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌وه‌ی من
 له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ ده‌یزانم ئیوه‌نا‌یزانن ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌رما‌وه
 له‌هاتنی په‌یام و یادخه‌روه‌یه‌كه‌له‌لایه‌ن په‌وره‌ردگاران‌وهه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ﴾ بۆ‌پیاوئك له‌خوتان
 (كه‌نوو‌حه) ﴿لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی ئا‌گادارتان كاته‌وه‌و بتانترسیتیت و خوتان پباریزن
 (له‌نا‌فه‌رمانی خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی په‌رحمتان پئی‌بكریت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ﴾ دوا‌ی
 ئه‌وه‌ په‌روایان پئی‌نه‌هیتا ئی‌مه‌ش (نوح) مان رزگار كرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ﴾ هه‌روه‌ها‌ئه‌وانه‌ش
 له‌گه‌لیدا بوون له‌كه‌شته‌كه‌دا ﴿وَأَعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان ئه‌وانه‌ی په‌روایان نه‌بو‌وه‌به
 ئایه‌ته‌كانمان نو‌قمان كردن و خنكاندمانن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌كۆ‌مه‌لی (دل)
 كو‌یران بوون ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ وه‌ناردمان بۆ‌لای گه‌لی عاد برا‌كه‌یان كه‌هوود (په‌یغه‌مبه‌ره)
 ﴿قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌كه‌م به‌ته‌نها خوا‌بهرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِبْرَةٌ﴾ هیچ
 په‌رستراوینكتان‌نی په‌بیجگه‌له‌و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌پاریزكار نابین و له‌خودا‌ناترسن؟! ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ﴾ ئه‌و كاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدارانه‌ی كه‌بی‌په‌روابوون له‌گه‌له‌كه‌ی
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌تۆ‌له‌گیلی و نه‌فامیدا‌ه‌بینین ﴿وَإِنَّا لَنظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وه‌به‌راستی وا‌گومان ده‌به‌ین كه‌تۆ‌له‌درو‌وزنان بیت ﴿قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ فه‌رمووی ئه‌ی
 گه‌له‌كه‌م هیچ گیلی و نه‌فامی به‌كه‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لكو‌من نیراویك‌م
 له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿٧٧﴾

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ
 جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
 وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
 فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۗ فَأَذَكُرُوا ۗ وَالْآءُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْذِحُونَ
 ﴿١٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْعَبْدِ اللَّهُ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ
 آبَاءَنَا فَأَتِنَا بِمَا تَعَدُّنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٠﴾
 قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۗ
 أَتَجِدَ لُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيَّتُمْوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ
 مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
 الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٢٢﴾ وَإِلَى شَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ وَقَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ
 هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
 اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ الْيَمِّ ﴿٢٣﴾

﴿أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي﴾ په‌یامه‌کانی په‌رو‌رد‌گارم به‌ئیوه‌را ده‌گه‌یه‌نم ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ وه‌من بو‌ئیوه‌
 نامۆز‌گاری‌که‌ری‌کی ده‌ست پاك و‌ئه‌مینم ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌ر‌پ‌ماوه‌
 له‌هاتنی (نی‌گاو) نامۆز‌گاری له‌لایه‌ن په‌رو‌رد‌گار تانه‌وه‌ ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ بو‌پیاویك
 له‌خۆتان تا بتانتر سینیٔ ﴿وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ وه‌بیری (چا‌که‌کانی خوا) بکه‌نه‌وه‌ کاتی ئیوه‌ی کرد
 ﴿خُلِقَ آدَمُ مِنْ عَدْوٍ قَوْمِ نُوحٍ﴾ به‌جینشین له‌پاش گه‌لی نوح ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ تَضَاطُّعًا﴾ وه‌له‌ش
 وقه‌لافه‌تی ئیوه‌ی له‌وان گه‌وره‌تر دروست کرد ﴿فَأَذَكُرُوا وَاءِ آيَةَ اللَّهِ﴾ که‌واته‌ بیری چا‌که‌و به‌هره‌کانی
 خوا بکه‌نه‌وه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی رزگارتان بیٔ ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ﴾ ووتیان
 ئایا بو‌ئه‌وه‌ هاتووی بو‌ناومان که‌به‌ته‌نها خوا به‌رستین ﴿وَنَذَرُ مَا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ وه‌وازی‌بین
 له‌وه‌ی باوك و‌باپیرانمان ده‌یان‌په‌رستن ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا عَدُّنَا﴾ که‌واته‌ ئه‌و (سزایه‌ی) که‌به‌لینت پی‌ داوین
 بو‌مان بینه‌دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و‌له‌راست گو‌یانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ
 عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ فه‌رمووی: بی‌گومان له‌لایه‌ن په‌رو‌رد‌گار تانه‌وه‌ تووشتان بو‌وه‌ ﴿رَجَسٌ
 وَعَصَبٌ﴾ سزاو خه‌شم و‌توره‌یی ﴿أَتَجِدُونِي فِي أَسْمَاءٍ﴾ ئایا ده‌مه‌ قالمه‌ له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ده‌ر‌باره‌ی
 چه‌ند ناویك ﴿سَمَّيْتُمْوهَا أَنْثَىٰ وَآبَاؤُكُمْ﴾ که‌ئیوه‌و باوو باپیرانتان ناوتانه‌ له‌بتانیک ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَآئِنِ
 سُلْطٰنٍ﴾ که‌خوا هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ریان نه‌نارد‌وته‌ خواره‌وه‌ ﴿فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾
 جا که‌واته‌ چا‌وه‌روانی بکه‌ن منیش له‌گه‌لتان له‌چا‌وه‌روانانم ﴿فَأَذَكُرْنَا وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةِ مِّنَّا﴾
 ئه‌وسائه‌وو ئه‌وانه‌ش له‌گه‌لی بوون (و‌با‌وه‌ریان پی‌ هینا‌بوو) به‌میه‌ر‌ه‌بانیه‌ك له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ رزگاران
 کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌شمان له‌ریشه‌ هینا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی
 ئیمه‌یان به‌درو‌ داده‌ناو با‌وه‌ردار نه‌بوون ﴿وَالَّذِينَ تَتَّبِعُوا لَهُمْ صٰلِحًا﴾ وه‌بو‌گه‌لی سه‌مودیش
 صالحی برایانمان نارد ﴿قَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا به‌ته‌نها به‌رستین
 ﴿مَا لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ عِبَادَةٍ﴾ جگه‌له‌و په‌رستراویکی ترتان نی‌یه‌ ﴿فَدَجَّآ نَكْرَ بَيْتَهُ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بی‌گومان
 مو‌عجیزه‌یه‌کی روونتان له‌په‌رو‌رد‌گار تانه‌وه‌ بو‌هاتووه‌ ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه‌مه‌ حوشتی
 خوا‌به‌ که‌ مو‌عجیزه‌یه‌که‌ بو‌ئیوه‌ ﴿فَذَرُوها تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ جالی‌ی گه‌رین با‌بخوا و‌بله‌وه‌رینت
 له‌زه‌وی خوا‌دا ﴿وَلَا تَمْسُوها سِوٰهُ﴾ و‌نازاری مه‌ده‌ن و‌ده‌ستی بو‌مه‌به‌ن به‌خرا‌به‌ ﴿فِي أَخَذَكُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ (ئه‌گه‌ر و‌ابکه‌ن) تووشی سزابه‌کی سه‌خت و‌به‌نازار ده‌بن ﴿

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَتَّحِثُونَ
 الْجِبَالَ بِيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ الْآءِ اللَّهُ وَلَا تَعْتَوْا فِي
 الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ أُسْتَكَبَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ لِلَّذِينَ أُسْتُضِعُوا الْمِنَاءَ آمِنَ مِنْهُمْ أَنْ يَعْلَمُونَ
 أَنَّ صَاحِبًا مَرَّ سَلُّ مِّن رَّبِّهِ قَالَ إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
 مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ أُسْتَكَبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
 ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتَابِ مَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
 رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ
 ﴿٧٩﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
 بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ ﴿١﴾ بَیْر بَکَنَهُ وَهوَ لَهُ وَكَاتِهِ كَخَوَاتِيهِ وَغَيْرًا ﴿٢﴾ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ ﴿٣﴾ بِهَجْتِشِينَ
 لَهُ بِشَ هُوزِي عَادٍ ﴿٤﴾ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ ﴿٥﴾ لَهُ زَهْ وِيدَا دَائِمَه زَرَانْدَن وَ نِشْتَه جَبِي كَرْدَن ﴿٦﴾ تَتَخَذُونَ مِنْ
 سُهُولِهَا قُصُورًا ﴿٧﴾ لَهُ دَه‌شْتَه كَانِيدَا كُوشَكِي بَه‌رَز دَرُوسْت دَه‌كَن ﴿٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ﴿٩﴾
 وَهِيَ لَه‌شَاخَه كَانِي دَا، مَالٍ وَ خَانُووَ دَائِه تَا شَن ﴿١٠﴾ فَأَذْكُرُوا لِلَّهِ ﴿١١﴾ دَه‌بَیْر بَکَنَهُ وَهوَ لَهُ چَا كَه گَه‌وَرَه كَانِي
 خَوَا (وَ سَوِيَاسِي بَكَن) ﴿١٢﴾ وَلَا تَعْتَوِفِ الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٣﴾ وَ خِرَابَه كَارِي مَه‌كَن لَهُ وَ لَاتَدَا (وَ مَه‌بَن
 بَه‌خِرَابَه كَار وَ گَیْرَه شَيُوزِينَ) ﴿١٤﴾ ﴿١٥﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ﴿١٦﴾ دَه‌سَه لَاتَدَارَه لُووت بَه‌رَزَه كَانِي
 گَه‌لَه‌كَه‌ی وَوَتِيَان ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا ﴿١٨﴾ بَه‌وَانَه‌ی لَاوَاوُ زُيْر دَه‌سْتَه كِرَابُوون ﴿١٩﴾ لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ ﴿٢٠﴾
 ثَه‌وَانَه‌ی بَرُوَايَان هَيِنَا بُوو لَه‌نَاوَايَانْدَا ﴿٢١﴾ أَعْلَمُونَ أَنَّ صَلِيحًا مَرَّسَلٌ مِنْ رَبِّهِ ﴿٢٢﴾ ثَايَا دَه‌زَانَن كَه‌صَالِحٍ رَه‌وَانَه
 كِرَاوَه لَه‌لَايَه‌ن پَه‌وَرَه‌د گَارِيَه‌وَه ﴿٢٣﴾ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَوَتِيَان بِيَنگُومَان ثَيْمَه بَرُوَادَارِيَن
 بَه‌وَه‌ی كَه‌صَالِحٍ پَيِي رَه‌وَانَه كِرَاوَه ﴿٢٥﴾ ﴿٢٦﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا ﴿٢٧﴾ ثَه‌وَانَه‌ی خَوْيَان بَه‌زَل دَه‌زَانِي وَوَتِيَان
 ﴿٢٨﴾ إِنَّا يَا لَأَلِيٍّ ءَامَنْتُمْ بِهِ كَفَرُونَ ﴿٢٩﴾ بَه‌رَاَسْتِي ثَيْمَه بِيِي بَاوَه‌رِيَن بَه‌وَه‌ی كَه‌ثَيُوه بَرُوَاتَان پَيِي هَيِنَاوَه
 ﴿٣٠﴾ فَفَقَرُوا النَّاقَةَ ﴿٣١﴾ ثَه‌مَجَا حُوشْتَرَه كَه‌يَاَن سَه‌رَبَرِي ﴿٣٢﴾ وَعَتَرُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ﴿٣٣﴾ وَه سَه‌ر كَه‌شِيَاَن كَرْد
 لَه‌فَه‌رْمَانِي پَه‌رُوه‌د گَارِيَاَن ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا يَا صَلِيحُ ﴿٣٥﴾ وَه وَوَتِيَان: ثَه‌ي صَالِح ﴿٣٦﴾ أَتَيْنَا بِمَا نَعِدُنَا ﴿٣٧﴾ ثَه‌و بَه‌لَيِنِي
 (سَزَا) ي بَه‌ثَيْمَه دَه‌دَه‌يْت بُوْمَان بِيَنه‌دِي ﴿٣٨﴾ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٩﴾ ثَه‌گَه‌ر تَو لَه‌پَيِنِغَه مَبَه‌رَانِي ﴿٤٠﴾
 ﴿٤١﴾ فَأَخَذْتُمْ الرِّجَّةَ ﴿٤٢﴾ بَه‌هَوِي ثَه‌وَه‌وَه بُوْمَه لَه‌رَزَه‌بَه‌كِي بَه‌تِيَن لَيِي دَاَن ﴿٤٣﴾ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَلِيثِينَ ﴿٤٤﴾
 ثَيْتَر هَه‌مُوويَاَن لَه‌مَالٍ وَخَانُووه كَانِيَاَن دَا بُوون بَه‌(لَاشَه‌ي) بِيِي گِيَاَن وَ بِيِي جُولَه ﴿٤٥﴾ ﴿٤٦﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُمْ ﴿٤٧﴾
 جَا صَالِحٍ رُوي لِي وَهَر گَیْرَان (وَ وَازِي لِي هَيِنَاَن) ﴿٤٨﴾ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِي ﴿٤٩﴾ وَه
 فَه‌رْمُوي ثَه‌ي گَه‌لَه‌كَه‌م سُوَيِنْد بَه‌خَوَا بَه‌رَاَسْتِي پَه‌يَاَمِي بَه‌رُوه‌ر د گَارَم بِيِي رَاگَه‌يَاَنْدَن ﴿٥٠﴾ وَنَصَحْتُ لَكُمْ ﴿٥١﴾
 وَه ثَا مَوْز گَارِيَم كَرْدَن وَ دَلْسُوز بُوْم بُوْتَان ﴿٥٢﴾ وَلَكِنْ لَأَنْجِبُونَ النَّاصِحِينَ ﴿٥٣﴾ بَه‌لَاَم ثَيُوه ثَا مَوْز گَارُو دَلْسُوزَاَنْتَان
 خُوشَنَاوَيْت ﴿٥٤﴾ ﴿٥٥﴾ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ﴿٥٦﴾ وَه لُوطْمَان نَارِدَا، كَاتِيَك بَه‌گَه‌لَه‌كَه‌ي وَوَت ﴿٥٧﴾ أَتَانُونَ الْفَلْحِشَةَ ﴿٥٨﴾
 چُون ثَيُوه ثَه‌و كَارَه زُور بَه‌دُو خِرَابَه دَه‌كَن كَه (نَبِيْر بَازِيَه) ﴿٥٩﴾ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٦٠﴾ هِيچ
 كَه‌س لَه‌جَبِهَانْدَا پَيِنِشْتَان نَه‌كَه‌وَ تُوَه لَه‌و (كَارَه پَيِسَه) دَا ﴿٦١﴾ إِنْ كُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً ﴿٦٢﴾ بَه‌رَاَسْتِي
 ثَيُوه بَه‌پِيَاوَان ثَارَه‌زُوتَان دَه‌شَكِيَتِيَن؟ ﴿٦٣﴾ مِنْ دُونَ السَّاءِ ﴿٦٤﴾ لَه‌جَيَاتِي ثَا فَرَه‌تَان؟ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٦٦﴾
 بَه‌لَكُوه ثَيُوه دَه‌سْتَه‌بَه‌كِي زِيَادَه رُون ﴿٦٧﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
 قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ وَإِلَّا أَمْرَاتُهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ وَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ۖ
 فَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
 ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا
 تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ
 سَبِيلِ اللَّهِ ۚ مَنْ عَمِيَ بِهِ وَتَبَغُّوهَا عِوَجًا ۖ أَدْكُرُوا
 إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكثَّرَكُمْ ۖ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ
 ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ ۖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
 حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ و وه لآمی گه له که‌ی هیج نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له وه‌ی که وو تیان
 ﴿أَخْرَجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولاته که تان (لووط و ئیمانداره کان) ده ربکه ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وانه که سانیکن که خو بیان پاک و ته میز پاده گرن ﴿فَأَنْجَبْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ ته مجا ئیمه خو‌ی و شوینکه و توانیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا أُمَّرَأَةً كَانَتْ مِنَ الْعَدِيَّةِ﴾ جگه
 له خیزانه که‌ی که له تیا چووان بوو ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانیکمان به سه‌را باراندن (به‌رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌رئه نجمی تاوان باران چوون بوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بو گه‌لی مه‌دیبه نیش شوو عه‌یی برابانمان نارد
 ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمووی نه‌ی گه له که‌م به ته‌نها خوا به‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیج
 به‌رستراوینکتان نی به بیجگه له‌و ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان له لایه‌ن به‌ر و وردگار تانه وه
 به‌لگه‌و موعجیزه‌یه کی روون و ئاشکراتان بو هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که‌واته له بیوانه
 و کیشانه تان دا ریک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه شت و مه‌کی خه‌لکی
 که‌م مه‌که‌نه وه (به‌دزی) ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له‌زه ویدا خرابه‌کاری مه‌که‌ن
 له‌باش چاگردنی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه‌وه‌ی باسکرا چاکتره بو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ته‌گه‌ر ئیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه‌ر هه‌موو ریگایه‌ک دامه‌نیشن (ریگه
 مه‌گرن) ﴿تُوَعَّدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه‌ره‌شه بکه‌ن و به‌ره‌لستی ریگه‌ی خوا بکه‌ن
 ﴿مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ له‌و که سه‌ی باوه‌ری بی هینابی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه‌ویت ریگای خوا
 به‌لاری و چه‌وتی بخه‌نه‌روو ﴿وَأَذْكُرُوا﴾ وه بیری نه‌و کاته بکه‌نه‌وه که ئیوه که‌م بوون
 ﴿فَكَفَرَكُمُ﴾ باشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده‌ی سه‌رنج بدن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه‌رئه نجمی خرابه‌کاران چوون بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه ته‌گه‌ر کو‌مه‌لیک له ئیوه ﴿ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه‌ریان هینا بیت به‌و په‌یامه‌ی به‌مندا
 نیردراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه کو‌مه‌لیکی تر تان باوه‌ریان نه‌هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه‌وه ئارام بگرن
 ﴿حَقَّ يَحْكُمُ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه‌تا خوا بریار ده‌دات له نیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه‌و (خوا)
 باشترینی بریارده‌رانه ﴿۷۱﴾



* قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَؤُ
 كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
 إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ
 ﴿٩٠﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩١﴾ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا
 هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْغَضْتُكُمْ
 رَسَلْتُ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ
 كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
 بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَالَهُمْ يُضْرَعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا
 مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
 الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ئەو كار به دهست و دهسه لاتدارانەى كه خويان به گه و ره دائه نا له ناو گه له كهى (شوعهيب) دا ووتيان ﴿لِنُحَرِّجَنَّكَ يَسْعَيْبُ﴾ ئەى شوعهيب بينگومان دهرت ده كه ين . ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه ئەوانهش كه برويان هيتا وه له گه ل تودا ﴿مِن قَوْمِنَا﴾ له شاره كه مان ﴿أَوَلَمْ نَعُدَّنْ فِي مِلَّتِنَا﴾ يان ده بى بگه ريته وه سه ر ئاينى ئيمه ﴿قَالَ﴾ (شوعهيب) فه رموى : ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾ ئە گه ر چه زيش نه كه ين و پيشمان ناخوش بيت ﴿قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ بينگومان درويه كى گه و ره مان بو خوا هه لبه ستوه . ﴿إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ ئە گه ر بگه ريته وه ناو ئاينه كه تان (كه بت به رستى به) ﴿بَعْدَ إِذْ بَخَّنا اللَّهُ مِنْهَا﴾ پاش ئە وهى كه خوا رزگارى كر دين لى ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ په وانيه بومان بگه ريته وه بو ناو ئەو (بت به رستى به) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ مه گه ر خواى به روه ر دگار مان بيه و يت . ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگادارى به روه ر دگار مان هه موو شتيكى گر توته وه . ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشتمان به خوا به ستوه ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتيان) : ئەى به روه ر دگار مان ، له نيوان ئيمه و گه له كه ماندا حوكم و بريار بده ﴿يَا حَقُّ﴾ به هق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تو باشترينى بريار ده راتى ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ده ستوه ئە شرافى هوزه كهى كه بى بروا بوون ووتيان ﴿لِيَنْتَعِبَهُ شُعَيْبًا﴾ سويند به خوا ئە گه ر ئيوه شوين شوعهيب بكهون ﴿إِنَّ كُرَادًا لِّخَيْرُونَ﴾ به راستى ئەو كانه زيان ليكه و توان خوتانن ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ﴾ جا به هوى ئەوه وه بومه له رزه به كى توند لى دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَحِيمِينَ﴾ هه موويان له ماله كانباندا له ناو چوون (بى گيان و جووله كه و تن) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ ئەوانهى كه شوعهيبان به دروزانى (باوه ريان پى نه هيتا) ﴿كَانَ لِيَعْتَبُوا فِيهَا﴾ (واتيا چوون) وهك هه ر له و مالا نه دا نه بووبن (وتيدا نه زيان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ ئەوانهى كه شوعهيبان به دروزانى (باوه ريان پى نه هيتا) ﴿كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ﴾ هه ر ئەوان خه سار و مه ند بوون ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ ئيتر (شوعهيب) رووى لى وه ر گيран ﴿وَقَالَ يَقَوْمُ﴾ فه رموى بيان : ئەى گه له كه م ﴿لَقَدْ أَبْغَضْتُكُمْ بِرِسَالَتِ رَبِّي﴾ سويند به خوا به راستى من په يامى به روه ر دگار م به ئيوه گه ياند ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ و ئاموزگاريم كردن ﴿فَكَيْفَ ءَأَسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چوون بو هوزى بى بروا و كافر غه م و خه فه ت بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ﴾ ئيمه بو هه ر گوندو شارتيك بينه مبه ريكمان ره وانه كرديت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا آلِهَاتِهِمْ﴾ دانيش توانيمان تووش كر دووه ﴿يَا بِلْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ به نه بوونى و كه م ده رامه تى (به زيان و نه خوشى) ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّ عَوْتَ﴾ تاله به روه ر دگار بپاريته وه و په شيمان بينه وه ﴿ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ له دو اييدا خرا به و ناخوشيه كه مان گورپى به چا كه و خوشى ﴿حَتَّىٰ عَفَوْا﴾ هه تا زور بوون و گه شه يان كرد له مال و سه ر وه تدا . ﴿وَقَالُوا﴾ وه ووتيان : ﴿قَدْ مَسَّ آيَاتُْنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾ بينگومان باو و بابيرانمان تووشى زيان و ناخوشى و نه خوشى بوون ﴿فَأَخَذْتَهُمُ بَعْتَةً﴾ جا له نا كاودا سزمان گرتنى ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له كاتيكداهه ستيان نه ده كرد ﴿﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 بَيْتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم
 بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ
 لِلَّذِينَ يَرْتُوبُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءِ
 أَصَبَتْهُمْ يَدُؤُبِهِمْ وَنَظَبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
 ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ
 قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ يَافِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ وہ نہ گہر دانیشتونانی شار و گوندہ کان ﴿ءَامِنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوہر یان بہینایہ و خو یان
 ہار استایہ (لہ قہدہ غہ کراوہ کانی خوا) ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہر راستی دہر گای
 بہرہ کاتی ٹاسمان و زہویمان بُو دہ کردنہوہ ﴿وَلٰكِنْ كَذَّبُوا﴾ بہ لَام پروایان نہہینا (بہ پیغہ مبرہ کہ یان)
 ﴿فَأَخَذْنَا مِنْهُم مَّثَلًا لِّمَن كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِاتِّقَاءِ اللَّهِ﴾ نہ مجا ٹیمہ ش ٹہوانمان گرت و سزامان دان ﴿يَمَّا كَانُوا أَكْثَرُ مِنكُمْ﴾ بہ ہوی ٹہو خرابانہوہی
 دہیان کرد ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ ٹایا خہلکی ٹہو شار و گوندانہ ترسیان نہبوو ﴿أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
 بِيْتَاتٍ﴾ لہوہی سزای ٹیمہ یان بُویت لہ شہودا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ کاتیک ٹہوان خہوتوون ﴿۱۷﴾
 ﴿وَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وہ ٹایا خہلکی ٹہو شار و گوندانہ ترسیان نہبوو ﴿أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا﴾ لہوہی
 کہ سزای ٹیمہ یان بُویت ﴿صَحِيٍّ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ لہ چیشٹہنگاودا لہ کاتیکدا یاری و گالٹہ دہ کہن
 ﴿۱۸﴾ ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا ٹایا لہ پیلانی خوا نہ ترسان و بی باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 دہی کہس لہ پیلانی خوا دلنیا ناییت ﴿إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ﴾ جگہ لہ کہسانی زہر مہند نہییت
 ﴿۱۹﴾ ﴿أُولَئِكَ يَهْدِي اللَّهُ لِدِينٍ يَّزُومُ الْأَرْضَ﴾ ٹایا روون نہ بُو تہوہ بُو ٹہوانہی زہویمان بہ میرات بُو دہ مینیتہوہ
 ﴿مِن بَعْدِ أَهْلِهَا﴾ دوا ی (تیا چوونی) خواوہنہ پیشوہ کانیان ﴿أَن لَّوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ٹہ گہر ہمانہویت
 ﴿أَصَابَهُمْ يَذُوبُهُمْ﴾ بہ ہوی گوناہہ کانیانہوہ دوو چاری بہ لایان دہ کہین ﴿وَنَضْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ وہ
 مؤر دہ نین بہ سہر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ٹیتر ٹہوان (ہیچ ہند و ٹاموژ گاریہک) نایستن ﴿۲۰﴾
 ﴿تِلْكَ الْقُرَىٰ﴾ ٹہو شار و گوندانانہی (کہ ویرانمان کردن) ﴿نَقَضْنَا عَلَيْكَ مِنْ أَنْبِيَائِهَا﴾ ہہندیک لہ
 ہہوآلہ کانی دہ گیرینہوہ بُوٹ ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویتند بہ خوا بہر راستی پیغہ مبرہ انیان
 بُوہات بہ ہلگہو نیشانہی روونہوہ ﴿فَمَا كَانُوا يُوْمِنُونَ﴾ بہ لَام باوہر یان نہہینا ﴿يَمَّا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ﴾
 بہوہی کہ لہ پیش دا بہ درو یان دہزانی ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ ٹا بہو جوڑہ خوا مؤر دہ نیت
 بہ سہر دلئی بی باوہر ان دا ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ﴾ زور بہی ٹہوانمان نہدی خواوہنی ہیچ
 پھیمانیک بن ﴿۲۲﴾ ﴿وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ بہر راستی زور بہ یانمان دی سہر پیچی کہر (و تاوانبار)
 بوون ﴿۲۳﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ﴾ پاشان دوا ی ٹہوانہی (کہ باسمان کردن) مووسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بہ ہلگہو مو عجیزہ کانمانہوہ بُو لای فیرعہون و دارو دہستہ کہی ﴿فَقَالَ مُوسَىٰ
 يَا هَٰؤُلَاءِ مَا لَكُمْ بِآيَاتِنَا﴾ بہ لَام ٹہوان بہ نیشانہ کان (بی پروا بوون) و سٹہ میان کرد ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا پروانہ و سہرنج بدہ کہ سہرہنجامی لہ فرمان دہر چووان و خرابہ کاران چوون بوو ﴿۲۴﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَلْفِرُونَ﴾ مووسا فہر مووی : ٹہی فیرعہون ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بہر راستی من
 پیغہ مبرہ ٹکم لہ لایہن پەرور دگاری جیہانیاہوہ ﴿۲۵﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
 مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
 جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَى
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ
 لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
 ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَا تُوكَّ
 بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
 لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
 لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
 نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
 أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُبُوهُمْ وَجَاءَهُ بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾
 * وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
 ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا
 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿حَقِيقٌ عَلَيَّ أَنْ لَا أَقُولَ﴾ و اشیاوہ و (سوورم) کہ هیچ شتیک نہ لیم. ﴿عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ﴾ بہ ناوی خواوہ جگہ لہ ہق و راستی ﴿قَدْ جِئْتُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بہ راستی لہ لایہن بہرہ وردگار تانہ وہ بہ لگہی پروون و ناشکرام بو ہیناون. ﴿فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ کہواتہ بہنو ئیسرائیل لہ گہل من بنیرہ (بہرہ لایان کہ، لہ کویلہ بی و چہوسانہوت) ﴿قَالَ﴾ (فیرعہون) ووتی: ﴿إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا﴾ نہ گہر بہ لگہ و موعجزیہ یہ کت ہیناوہ (ئہی موسی) نہوہ نشانی بدہ ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نہ گہر تو لہ راست بیژانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي مُبْرَأٌ﴾ نہ مچا موسا گوچانہ کہی فریڈا. ﴿فَإِذَا هِيَ تَعْبَانٌ مُبِينٌ﴾ یہ کسہر گوچانہ کہ بو بہ ماریکی گہورہی ناشکرا ﴿وَوَرَعَ يَدَهُ﴾ دہستی (لہ باخہل یہوہ یان لہ بن ہنگل یہوہ) دہرہینا ﴿فَإِذَا هِيَ بِبَيْضَاءٍ لَللَّظَّيْرِينَ﴾ لہ پرئو (دہستہ) سبی و پرشنگذار بوو بو بینہران ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ ہنندیک لہ کار بہدہست و دہسہ لانداری گہلہ کہی فیرعہون ووتیان: ﴿إِنَّ هَذَا السَّحْرُ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی ئەم (موسایہ) جادوو گہریکی زور زانہ ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ﴾ دہیہوئت لہ خاک و وولاتی خوٹان دہرتان کات ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جا ئیوہ فہرمان و راتان چہ (لہم بارہوہ) ﴿قَالُوا﴾ نہ وانیس ووتیان: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ کاری (موسا) وبرا کہی دوا بخہ ﴿وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ کہ سانیکی کز کہرہوہ بنیرہ بوئوہ شارانہ (ی جادوو گہری لی یہ) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ﴾ ہہموو جادوو گہریکی شارہزات بو دہہین ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ جادوو گہران ہاتن بولای فیرعہون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿إِن لَنَا لَأَجْرًا﴾ بیگومان ئیمہ پاداشت و خہ لاتی گہورہمان دہبیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر ئیمہ سہر کہوتین (بہسہر موسا دا)؟ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعہون) ووتی: بہلی پاداشتی گہورہتان دہبی: ﴿وَأَنْتُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ و بیگومان ئیوہ لہنزیکانی (خوم) دہبن ﴿قَالُوا يَمْسُونَ﴾ (جادوو گہرہکان) ووتیان ئہی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ لِتَقِي﴾ یاتو (ئہوہی بیتہ) فری ی دہ ﴿وَلَمَّا أَنْ تَكُونَ تَحْتَ الْمُلْكِ﴾ یان ئیمہ دہبہاوئیزین و فری دہدہین ﴿قَالَ الْقَوْمُ﴾ (موسا) ووتی: ئیوہ بیہاوئیزن (ئہوہی پیتانہ) ﴿فَلَمَّا الْقَوْمُ﴾ نہ مچا کاتی (ئہوہی پیمان بوو لہ جادوو) فری یان دا ﴿سَحْرُوا عَيْنَ النَّاسِ﴾ چاوبہستیان لہ خہلک کرد ﴿وَأَسْرَهَبُوهُمْ﴾ و ترستیکی گہورہیان خستہ دلیانہوہ ﴿وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيمٌ﴾ وہ جادووہ کی گہورہیان نواند ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وہ حیمان کرد بو موسا ﴿أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ کہ گوچانہ کہت فری بدہ ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ئیتر یہ کسہر ئەو (گوچانہ بوو بہ مارو) ہرچی جادووی دروینہ یان کردبوو ہہلی لووشی ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی دہر کہوت و پروون بووہوہ ﴿وَوَضَّلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نہ وانیس ہرچی (سیحر) یان کردبوو پو وچہل بووہوہ ﴿فَعَلَبُوا هَاتِلَكَ﴾ ہہر لہوئیدا (فیرعہون و شونیکہ ووتوانی) ژیر خران و دوڑان ﴿وَأَنْقَلَبُوا صَاحِرِينَ﴾ و بہ رسوایی گہرانہوہ ﴿وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ﴾ وہ جادوو گہران ہہموویان سووژدہیان برد (بو بہرہ وردگاریان) ﴿

قَالُوا أَمَّا رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٣٢﴾ قَالَ
 فِرْعَوْنُ ءَأَمِنْتُمْ بِهِ ءَقَبَلْ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا الْمَكْرُ
 مَكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
 ﴿١٣٣﴾ لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّ بَنَّاكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٣٥﴾ وَمَا نَقِمُ مِنْهَا
 إِلَّا أَنْ ءَأَمَّنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَ ثَنَّا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
 وَتَوَقَّنَا مُسِيمِينَ ﴿١٣٦﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى
 وَقَوْمَهُ ءَلِيْفِسِدُ وَفِي الْأَرْضِ وَيَذُرُكَ ءَوَءَ الْهَتَّكَ قَالَ سَنَقْتَلُ
 أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ ءَوَءَ الْهَتَّكَ قَالَ سَنَقْتَلُ
 قَالِ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ ءَوَءَ الْهَتَّكَ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ
 لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ءَوَءَ الْهَتَّكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾
 قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا ءَوَءَ الْهَتَّكَ وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ
 عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
 بِالسِّنِينَ وَنَقَّصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٤٠﴾

﴿قَالُوا﴾ (ساحیره کان) ووتیان: ﴿ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیمه بر و امان هینا به په روه ردگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که په روه ردگاری موسا و هاروونه ﴿۱۳۵﴾ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی: ﴿ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾ پیش نه وهی ئیزنتان بدهم باوهرتان پی هینا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به پرستی نه مه ﴿لَمَكْرٌ مَّكْرُكُمْ فِي الْمَدِينَةِ﴾ فیل و پیلانیکه (ئیوه و موسا) نه خشه تان بو کیشاوه له م شارهدا. ﴿لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ تا دانیشتوانه که ی لی دهر بکهن. ﴿فَسَوَفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا له دواییدا ده زانن (چیتان لی ده کهم) ﴿۱۳۶﴾ ﴿لَا قُطْعَانَ أَیْدٍ بِكُمْ وَارْجِلُكُمْ﴾ سویند بیت دهست و قاچتان بیرم ﴿مَنْ خَلَفَ﴾ به پیچه وانه وه (چهپ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَضْلِبَنَّكُمْ أَجْعِلِينَ﴾ نه مجا سویند بی گشتان هه لده واسم ﴿۱۳۷﴾ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (به فیرعهون) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ ئیمه دلنیاین که بو لای په روه ردگارمان ده گهر پینه وه ﴿وَمَا نَتَّقُمُ مِّنَّا﴾ تو هیچ ره خنه به کت له ئیمه نی یه ﴿إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا﴾ جگه له وهی که ئیمه باوهرمان به به لگه و نیشانه کانی په روه ردگارمان هیناوه ﴿لَمَآ جَاءَتْنَا﴾ کانی بو مان هات ﴿رَبَّنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ ئهی په روه ردگارمان نارامیمان به سهردا بریژه ﴿وَوَفَّقْنَا مَسْمِیْنَ﴾ و به موسو لمانیه تی بمان مرینه ﴿وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ هه ندیک له دهسه لاتداران و کاربه دهستانی گه لی فیرعهون ووتیان ﴿أَنْتُمْ مُوسَى وَ قَوْمُهُ﴾ ئایا واز له موسا و هوزه که ی ده هینی ﴿لِیَفْسِدُوا فِی الْأَرْضِ﴾ بو ئه وهی له وولاتدا (خاکی میسردا) خرابه کاری بکهن ﴿وَيَذُرْكُمُ ۗ وَءَالِهَتُكُمْ﴾ و دهست له خوٚت و په رستراوه کانت هه لبرگن ﴿قَالَ﴾ (فیرعهون) ووتی: ﴿سَنُقَلِّبُ أَتْنَاءَهُمْ﴾ له مه و دو اکوپره کانیاں ده کوژین ﴿وَنَسْتَجِیءُ نِسَاءَهُمْ﴾ و ثافره تانیان ده هیلینه وه به زیندوویی (بو خزمهت کردن). ﴿وَإِنَّا نَفْعُهُمْ قَهْرُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه دهسه لاتدارین به سهر یاندا ﴿۱۳۸﴾ ﴿قَالَ مُوسَى الْقَوْمِ﴾ موسا به گه له که ی ووت ﴿اسْتَعِیْبُوا بِاللهِ وَاصْبِرُوا﴾ داوای یارمه تی له خوا بکهن و خوٚ راگر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان هه مو زه وی مولکی خوا به. ﴿یُورِثُهَا مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ دهیدا به ههر که س له به نده (شیاوه) کانی که خوٚی به ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ و سهر نه نجامی چاک بو خواناسانه ﴿۱۳۹﴾ ﴿قَالُوا﴾ (گه له که ی) ووتیان: ﴿أُوذِیْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِنَا﴾ پیش هاتنی تو بو ناومان نازار درابن ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ هه روه ها باش هاتنی تو بو ناومان (به پیغه مبه رایه تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه رمووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ یُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ﴾ به لکو په روه ردگارتان دوژمنه که تان له ناو به ریت ﴿وَيَسْتَخْلِفُکُمْ فِی الْأَرْضِ﴾ و ئیوه بکات به جیششین (ی دوژمنه کانتان) له سهر زه وی ﴿فَیَنْظُرْ کَیْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا ته ماشا ده کات ئیوه چون کار ده کهن ﴿۱۴۰﴾ ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند به خوا به پرستی ئیمه داروده سته ی فیرعهونمان سزادا ﴿بِاللِّسَنِیْنَ﴾ به ووشکه سالی وقات وقری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرِیْنَ﴾ و کهم بوونه وهی به رو بوومی میوه و کشتو کاله کانیاں ﴿لَعَلَّهُمْ یَذَّکَّرُونَ﴾ بو ئه وهی بیر بکه نه وه و (په ند وهر بگرن) ﴿۱۴۱﴾

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
يَظُنُّوْا يُمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَلَيْتُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ
مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ
آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
عَهِدَ عِنْدَكَ لِيُنزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً كَمَا نُؤْمِنُ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَدَرْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا
مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

﴿فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ الْحُسْنَىٰ﴾ جا کاتی چاکہ یان بؤ بہا تابه (له سہر ووت و بہر و بووم) ﴿قَالُوا لَنَاهَذَا هَدًى﴾ دہیان ووت: ئەمە ھەر ھی ئیمەیه (شایستہی ئیمەیه) ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾ بہ لām کاتی تووشی بہ لاو خرابہ بوونایہ ﴿يَظُنُّوْا يُمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ (دہیان ووت) بہ ھوئی شوومی مووسا و شوین کہ و تووانیہ و ھیہ ﴿أَلَا إِنَّمَا طَرَيْتُمْهُم مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بیدار بن بیگومان ئەو (ناخوشیانہ) ی بہ لایانہ و ھو شووم و خرابہ لہ لایەن خواو ھیہ (نہک مووسا و ئیمانداران) ﴿وَلَا كِنَّا أَكْرَهُمْ لِأَيْعَلْمُونَ﴾ بہ لām زور بہ یان بی ئاگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ دہیان ووت (بہ مووسا) ﴿مَهْمَا تَأْتَانِيهِ مِنْ آيَةٍ﴾ ھەر مو عجیزہ ھیہ کمان بؤ بہینی ﴿لِنَسْحَرَنَّ بِهَا﴾ بؤ ئەو ھی جادوو مان لی بکہی بی ی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو ھی ئیمہ باو ھرت پی ناھیتین ﴿فَأَنْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ ئەوسا ئیمہش ناردمانہ سہریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ وکوللہ ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ وئەسپی ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ جۆرہا بوق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿آيَاتٍ مُّصَدِّقَاتٍ﴾ کہ چەند بہ لگہ و مو عجیزہ ھیہ کی روون بوون ﴿فَأَسْتَكْبِرُوا﴾ کہ چی خو یان بہ گہورہ زانی (لہو ھی کہ بر وا بہینن) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئەوانہ گہ لیکی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْدُ﴾ کاتیکیش ئەو سزاو بہ لایان بہ سہردا ھات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْؤُوسَىٰ اذْعُ لَنَا رَبِّكَ﴾ ئەی مووسا لہ بہر و ھرد گارت بیار پیر ھوہ بۆمان ﴿بِمَاعَهْدِ عِنْدِكَ﴾ و ھک بہ لیتی بہ تو داوہ ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ سویندی گہر ئەم بہ لاو سزایەمان لہ سہر لابہری ﴿لِنُؤْمِنَ بِكَ﴾ بیگومان باو ھرت بی دینین ﴿وَلِنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و بہ نو ئیسرائیلت لہ گہ لدا دہ نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ﴾ بہ لām کاتیک سزا کمان لہ سہریان لابر د ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ لَّهُمْ بَلْعُوهُ﴾ تاگہ یشتنہ ماو ھی دیاری کراو (بؤ تیاچوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكَبُونَ﴾ دەست بہ جی بہ یمانہ کہ یان ھہ لو ھ شانده و ھ ﴿فَأَلْتَقَمْنَا مِنْهُمُ﴾ جا تو لہ مان لی سہندن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي آيَةٍ﴾ و ھ لہ دەریادا خنکاندمانن ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ لہ بہر ئەو ھی ئەوان باو ھریان بہ نیشانہ کانی ئیمہ نہ بوو ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ و ھ ہمیشہ لی یان بی ئاگا بوون ﴿وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ ئیتر (لہ جیگای گہ لی فیر عون) ئەو گہ لہ مان نیشته جی کرد ﴿كَانُوا يَسْتَعْصِمُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ کہ ھہ میسہ دە چہ و سیترانہ و ھہ پور ژھ لآت و پور ژاوا ی ئەو وولاتہ دا ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ کہ بیت و بہرہ کہ تمان تی خست بوو ﴿وَوَدَّعْتُمْ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و بہ لیتی ھەر جوانی بہر و ھرد گارت بہ تہ واوی ھاتہ دی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بؤ نہوی ئیسرائیل ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ بہ ھوئی ئارامگری یانہ و ھہ (لہ سہر نارہ حەتی یەکان) ﴿وَوَدَّعْتُمْ﴾ و ھ روو خاندمان و تی کمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ ئەو کۆشک و تہ لارانہی فیر عون و گہ لہ کہی دروستیان کرد بوو ﴿وَمَا كَانُوا بِعِرْشُونِ﴾ ھەر و ھہا ئەو (میوہ و ھز و باخانہی) کہ کہ پریان بؤ کرد بوو ﴿

وَجَوْرَنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
 عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا آلِهَةً كَمَا
 لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ
 مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ
 أَبْغِيكُمْ إِلِهَاتٍ وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
 أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ * وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأْتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْنَمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 رَبُّهُ وَقَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ
 أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ وَفَسَّخْنَا رَبِّي فَلَئَمَا
 تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا
 أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾



﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَمِّ﴾ ئەمجا نه وهی ئیسرائیلمان لهو دهریا پهرانده وه (فیرعهون و گه له که یمان تیدا خنکاند) ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ﴾ ئەمجا تووشی خه لکانیک بوون ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾ بهردهوام خه ریکی په رستنی بته کانیاں بوون ﴿فَالأُولَئِكَ سَمِعُوا﴾ (جووله که کانیش) ووتیان: ئەهی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمُ آلِهَةٌ﴾ ههروهك ئەو په رستراوانه ی ئەوان تۆیش په رستراویکمان بۆ دابنێ ﴿قَالَ﴾ موسا فەر مووی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به راستی ئیوه هۆزیک ی نه فامن ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ بَيْنَكُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وه هه رچی ده که ن به تال و هه لو هشاویه ﴿قَالَ﴾ (موسا) فەر مووی: ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ئایا جگه له خوا داوای په رستراویکی تران بۆ بکه م؟ ﴿وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ که (ئەو خوا به) ریزی داوون به سه ر جیهانیاندا ﴿وَإِذْ أَخْبَرْنَا مَرْيَمَ بِأَنَّهَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ وه (بیر بکه نه وه) له وه خته ی رزگارمان کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعهون ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْعَذَابِ﴾ که ئەشکه نجه و ئازاری سه ختیان ده دان ﴿يَقُولُونَ أَبْنَاءُ كُمْ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَ كُمْ﴾ و ئافره تانی ئیوه یان ده هیسته وه (بۆ خزمه تی خو یان) ﴿وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ وه له وه (ئازار دانه) تاندا تاقی کرد نه وه به کی گه و ره بوو له لایهن په روه ردگار تانه وه ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ﴾ وه به لیمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شهو ﴿وَأَثَمْتُنَّهَا عِشْرَ﴾ به ده شهوی تر ماوه که مان ته و او کرد ﴿فَتَرَمَقَتْ رَبِّهٗ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ ئەوسا وه ختی دیداری په روه ردگاری بوو به چل شهوی ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَفِي فِي قَوْمِ﴾ تو له ناو گه له که مدا جیتشینم به ﴿وَأَصْلِحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی ریبازی خراپه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بۆ کات و شوینی دیاری کراومان (بۆ گفتو گو کردن له گه لمان) ﴿وَوَكَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه ردگار و تو و یژی له گه لدا کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: ئەهی په روه ردگارم ﴿أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خۆتم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ لَنْ نَرِيَنَّ﴾ (په روه ردگار) فەر مووی: تو (له دونیادا) من نابینی ﴿وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لأم سهیری (لای) شاخه که بکه ﴿فَإِنِ اسْتَفْرَمَ مَكَانَهُ﴾ جا ئە گه ره ئه و شاخه له شوینی خوی دا نه جو لا ﴿فَسَوْفَ نَرِيَنَّ﴾ ئەوه دوای که میك تو ش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ﴾ جا کاتیک په روه ردگاری خوی ده رخت بۆ شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكَّ﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (وله گه ل زه ویدا ته ختی کرد) ﴿وَحَرَّمَ مَوْسَىٰ صَعْقًا﴾ و موسا ش به ی هۆشی کهوت به روودا ﴿فَلَمَّا أَتَاهُ﴾ جا وه ختی هۆشی به خویدا هاته وه (چاک بوویه وه) ﴿قَالَ سُبْحٰنَكَ﴾ فەر مووی: پاک ی و بی گه ردی بۆ تو (ئەهی په روه ردگار) ﴿ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾ به په شیمانی گه رآمه وه بۆ لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من یه که می بر و ا دارنم ﴿۱۶۷﴾

قَالَ يَمْوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي
 فَخُذْ مَاءً اتِّبْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ
 دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
 وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
 الْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ
 عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُورٌ الْمَيْرُ وَأَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
 وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾
 وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن
 لَّمْ يَرِحْمَنَّارَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌دگار) فه‌رمووی: ﴿يَمْوِسَىٰ﴾ ئە‌ی مووسا ﴿إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بی‌گومان من تۆم هه‌لبژاردوه‌به‌سه‌ره‌موو‌خه‌لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به‌په‌یامه‌کانم ﴿وَرِيكَالِي﴾ و‌قسه‌کردنم (له‌گه‌لت راسته‌وخۆ) ﴿فَخَذَ مَاءً آتَيْتُكَ﴾ که‌واته ئە‌وه‌ی پیم به‌خشیوی توند ده‌ستی پیوه‌بگه‌ره ﴿وَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌سوپاس‌گوزاران به ﴿وَكُنْتَبَا لَهٗ فِي الْاَلْوَاخِ﴾ و‌له‌و پارچه‌ته‌ختانه‌دا بۆمان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌هه‌موو‌جوژه‌باسینک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ به‌ند و‌نامۆزگاری و‌باسی هه‌موو‌شتیک به‌روونی (که‌پنۆستیان‌پی‌ی‌بیت) ﴿فَخَذَ هَا بِقَوْوٍ﴾ که‌واته (مووسا) به‌توندی بیانگه‌ره و‌ئاگاداریان به ﴿وَأْمُرَ قَوْمَكَ﴾ وه‌فه‌رمان به‌گه‌له‌که‌ت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِأَحْسَنُهَا﴾ تا‌ده‌ست‌بگرن و‌ره‌فتار‌بکه‌ن به‌جواتر و‌چاکتر‌بینان ﴿سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَلْسَفِيِّنَ﴾ به‌زویبی‌جی و‌شوین‌له‌سنوور ده‌رچو‌واتان‌نیشان‌ده‌دهم ﴿سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي﴾ لایان‌ئه‌دهم له‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌و‌ئایه‌ته‌کانم ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌خۆیان به‌گه‌وره‌داده‌نین له‌سه‌ر‌زه‌ویدا ﴿بِعِبْرِ الْآخِثِ﴾ به‌ناه‌ق و‌نا‌ره‌وا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَاتٍ﴾ ئە‌وانه ئە‌گه‌ره‌هه‌موو‌ئایه‌ت و‌مو‌ع‌ج‌یزه‌به‌ک‌بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوهَا﴾ با‌وه‌ر‌پیی‌نا‌ه‌ینن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ئایینی‌راست و‌دروست‌بینن ﴿لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ نایکه‌ن به‌ری‌باز و‌ئایینی‌خۆیان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌ریگه‌ی‌گو‌م‌رایی و‌ئایینی‌چه‌وت‌بینن ﴿يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ده‌یکه‌ن به‌ئاین و‌ری‌باز‌بو‌خۆیان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه‌موو‌ئه‌مانه‌له‌به‌ره‌ئه‌وه‌یه که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌یان‌به‌درو‌ده‌زانی ﴿وَكَأَنُوعَهَا عَافِيَةٌ﴾ وه‌هه‌میشه‌بی‌ئاگا‌بوون‌لینان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌که‌سانیک که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌یان‌به‌درو‌زانی ﴿وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ هه‌روه‌ها‌دیداری‌رۆژی‌دو‌ایان (به‌درو‌زانی) ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کارو‌کرده‌وه‌ی (چاکیان) به‌هیچ‌ده‌ر‌چوو (بو‌چه‌ن‌بو‌ویه‌وه) ﴿هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئایا‌جگه‌له‌و (خرابانه‌ی) که‌ده‌یان‌کرد‌سزا‌ده‌درین؟ ﴿وَالتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ﴾ وه‌هۆزی‌مووسا‌پاش (رۆیشتی) مووسا‌دروستیان‌کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عَجَلًا حَسَدًا﴾ له‌خشل‌و‌زیره‌کانیان به‌یکه‌ری‌گو‌یره‌که‌یه‌ک ﴿لَهُ خَوَازِ﴾ که‌قۆره‌ی (وه‌ک‌گو‌یره‌که‌ی) هه‌بوو ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ﴾ ئایا‌ئه‌وانه‌نه‌ی‌اینی که‌بی‌گومان‌ئه‌و (گو‌یره‌که‌یه) قسه‌یان‌له‌گه‌لدا‌ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و‌هیچ‌ری‌باز‌نیکیشیان‌نیشان‌نادات ﴿التَّخَذُوهُ﴾ کردیان‌به‌(به‌ر‌ستراو) ﴿وَكَأَنُوعَهَا ظَلْمِينَ﴾ و‌ئه‌وانه‌سته‌م‌کار‌بوون ﴿وَلَمَّا سَوَّطُ فِي آيَاتِهِمْ﴾ وه‌کاتی‌له‌ده‌ستیان‌ده‌ر‌چوو (زۆر‌به‌شیمان‌بو‌ونه‌وه) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ صَلُّوا﴾ وه‌تیگه‌یشتن و‌بینان که‌بی‌گومان‌گو‌م‌رابوون ﴿قَالُوا﴾ و‌وتیان: ﴿لَئِن لَّمْ يَرَحْمَنَّا رَبَّنَا﴾ سو‌یتد‌به‌خوا‌ئه‌گه‌ر‌په‌روه‌دگار‌مان‌به‌زه‌یی‌پیماندا‌نه‌یه‌ته‌وه ﴿وَيَعْفِرْ لَنَا﴾ وه‌له‌گو‌ناهه‌کانمان‌خۆش‌نه‌بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئە‌وه‌به‌راستی‌ئیمه‌له‌زیان‌لی‌که‌وتوان

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضَبَ عَلَيْهِمْ غَضَبَ مَنْ أَسَفَا قَالَ بِسْمَا حَلَفْتُمْ وُنِي
 مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَالْقَىٰ الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
 أَخِيهِ بِمَجْرُهُ ۖ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
 يَقْتُلُونِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيْنًا لَهُمْ
 غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن
 بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾
 وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ فِي نُسْخَتِهَا
 هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ
 قَوْمَهُ ۖ وَسَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
 رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَابِي ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
 السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
 مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه رایه وه ناو هوزه که می ﴿عَصَبَنَ أَسْفًا﴾ بهرق و توره بیه کی زوره وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (به گویره که په رسته کان) ﴿بَسْمًا خَلْفْتُمْ مِّنْ تَعْدَىٰ﴾ له دوی من چ جیشینیکی بهد فپرو خراب بوون ﴿أَعْلَمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ﴾ نایا په له تان کرد له فهرمانی په روره دگارتان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأُلُوحَ﴾ (موسا) ته خته کانی (تهوراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ وه (قزی) سه ری (هاروونی) برای گرت و به ره و خوی رایکیشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) ووتی: ﴿ابْنَ أُمَّ﴾ ئهی کوری دایکم ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي﴾ به راستی ئهم گه له لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبًا بَقُولُونِي﴾ نریک بوو بسم کوژن ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ﴾ که واته دوزنمانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ له گه ل هوزی سته م کاراندا دامه منی ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهر مووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ ئهی په روره دگارم له خوم و براکم خوش به ﴿وَأَدِّجِنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وه بمانخه ره ناو به زهی و میهره بانسی خوته وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره بان ترینی هه موو میهره بانانیت ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ به راستی ئهو که سانه ی که گویره که په رست بوون ﴿سَيَبْتَأُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ﴾ له مهو دوا ده که ونه به رق و خه شمی په روره دگاریان ﴿وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه روه هار سوایی و زه لیلی له ژبانی دونیادا. ﴿وَكذَلِكَ جَزَى الْمُفْرَتِينَ﴾ هه ر به و جوړه سزای درو هه لبه ستان ده ده یں ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ وه ئه وانهی گونا هیان کرد ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِهَا﴾ پاشان دوی ئه وه تهو به بیان کرد ﴿وَأَمَّا أُولَٰئِكَ﴾ باوه رپان هینا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بیگومان په روره دگارت پاش ئهو (باوه رهی تان و توبه کردنه) ﴿لَعَنُورًا جِئِمًّا﴾ لیورده ی میهره بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا توره بی به که ی نیشه وه ﴿أَخَذَ الْأُلُوحَ﴾ ته خته کانی (تهوراتی) هه لگرت هه وه ﴿وَفِي سُخْرِيهَا﴾ له ره نووس و نوسراوی ئهو (تهختانه) دا ﴿هَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ رینموونی و به زهی گه و ره هه بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَهْتَبُونَ﴾ بو که سانیک که له په روره دگاریان ده تر سن ﴿وَإِخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له گه له که ی خوی هه لی بژارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ هفتا پیاو ﴿لِمِيقَاتِنَا﴾ بو کات و شوینی دیاری کراو له گه ل ئیمه (بو ئه وه ی له کیوی طور تهو به بکه نه له تاوانی گویره که په رستیه که یان، جا کاتیک هاتنه ئه وی ووتیان به موسا بروات پی ناهینین تا خوا نه بینین تو خوت قسه ت له گه ل کرد با ئیمه ش ببینین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و بومه له رزه ی بو ناردن) جا کاتیک که بوومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهر مووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ ئهی په روره دگارم گه ر بتویستایه ﴿أَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلِ وَإِثْنًا﴾ له مهو و پیش ئه وان و منیشت له ناو ده برد ﴿أَهْلَكْنَا﴾ نایا تو هه موومان له ناو ده به بیت ﴿بِمَا فَعَلْنَا لِنُقَهِّهَا مِنَّا﴾ به هوئی ئه وه ی که گیل و نه فامه کانمان ئه انجامیان داوه ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا أِفْتِنَاكَ﴾ ئه مه ته نه نا تا قی کردنه وه به کی خوته ﴿فَصَلِّ بِهَا مَن نَّشَاءُ﴾ هه ر که سیکت بویت بهو هو یه وه گو مرای ده که بیت ﴿وَنَهْدِي مَن نَّشَاءُ﴾ وه هه ر که سیکت بوئی رینموونی ده که بیت ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ هه ر تو پشتیوان و (به رستروامانی) ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ که واته لیتمان خوش بیه و ره حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه باشرین لی بورده هه ر توی ﴿﴾



* وَكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ
 إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُوبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا أُمَّهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾ وَمِنَ
 قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

﴿وَأَكْتَبْنَا فِي هَذِهِ الْكِتَابِ مَا كَانَ لَكُمْ بِهِ حِسَابٌ﴾ (خوابیہ) لہم دونیادا چاکہ مان بؤ بنووسہ ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ہەر وہا لہر وژی دوایشدا ﴿إِنَّا هَدَانَا إِلَيْكَ﴾ بہراستی تئیمہ بؤ لای تو گہراوینہ توہوہ ﴿قَالَ﴾ (پہرور دگار) فہرمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو ئازارم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری ہەر کہسی دہ کہم کہ بمہوی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وہ بہزہیی و رھمہ تیشم ہہ موو شتیکی گرتو توہوہ ﴿فَسَأَلُوكَ بِهَا الَّذِينَ﴾ جا لہ دوایی دائہو (بہزہیی یہم) دہ نووسم بؤ ئہ وانہی ﴿بَتَّغُونَ﴾ پاریزکار و لہ خوا ترسن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات دہدن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِعَابَتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئہ وانہش کہ برہو بہبہ لگہو نیشانہ کانی تئیمہ دینن ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (ئہم رھمہ تہی پەرور دگار) بؤ ئہ وانہیہ کہ شوین پیغہ مہبر ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾ کہو توون کہ پیغہ مہبریکی نہ خویندہ وارہ و (لہ لایہن پەرور دگار وہ ہاتوہوہ) ﴿الَّذِي يَدْعُهُمْ إِلَى الْوَعْدِ الَّذِي بَعَدَهُمْ﴾ ئہو کہسہ (پیغہ مہبریکہ ئہ ہلی کتاب سیفہ تی دہ زانن) چونکہ بہ نووسراوی لایانہ ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ لہ تہورات و ئینجیل دا ﴿يَأْمُرُهُم بِالْعُرْفِ﴾ کہ فہرمانیان بئی دہکات بہ چاکہ ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ریگریان لی دہکات لہ خرابہ ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتہ خاوین و پا کہ کانیان بؤ حلال دہکات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ وہ شتہ پیسہ کانیان لی حہرام (قہدہ غہ) دہکات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و بارہ قورس و گرانہ کانیان لہ سہر لادہبات و ﴿وَالْأَعْلَالُ﴾ ئہو کوٹ و زنجیرانہش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بہسہریانہوہ بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ ئہمجا ئہو کہسانہی کہ باوہریان بہو (پیغہ مہبرہ) ہینایت ﴿وَعَزَّوهُ﴾ و ریزو قہدریان بؤ دانایت ﴿وَنَصَّرُوهُ﴾ یارمہ تیان دایت و پشتیوانیان لی کردیت ﴿وَأَتَّبَعُوا النُّورَ﴾ و پیرہوی ئہو نورہریان کردیت (کہ قورئانہ) ﴿الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾ کہ لہ گہ لیدا نیراوتہ خوارہوہ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئہوان ہہ موو (کہ باسکران) لہ رزگار بووانن ﴿قُلْ﴾ (ئہی مہمہمد ﷺ) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئہی خہلکینہ ﴿إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ بہراستی من پیغہ مہبری خوام بؤ ئیوہ ہہ مووتان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئہو (خوابیہی) کہ تہنہا بؤ ئہوہ، مولکی ہہ موو ئاسمانہ کان و زوی ﴿إِلَّا إِلَهُ الْإِلَهِ﴾ ہیچ پەرستراویکی راست نیسہ جگہ لہ ئہو ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ دہ ڈینیت و دہمرینیت ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہواتہ برہو بہخواو پیغہ مہبرہ کہی بہینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ کہ نیراویکی نہ خویندہ وارہ ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ئہویش باوہری بہخوا ﴿وَكَلِمَاتِهِ﴾ و بہووتہ کانی ہہیہ ﴿وَأَتَّبِعُوهُ﴾ ئیوہش شوینی بکہون و پیرہوی بکہن ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تابکہونہ سہر ریگای راست ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وہلہ ہوزہ کہی مووسادا ﴿أُمَّةً﴾ تاقمیکی گہورہ ہہن ﴿يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ﴾ کہ ریتموونی خہلکی دہ کہن بہحق وراستی ﴿وَبِهِ يَعْدُونَ﴾ و ہەر بہحقیش دادوہری دہ کہن ﴿۱۵۹﴾

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَوْحَيْنَا إِلَى
 مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَآنَ اضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَّ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
 الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَا كُنَّا نُؤْتُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾
 وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
 حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
 نَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
 لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
 حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
 كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

﴿وَقَطَّعَتْهُمْ أَسْبَاطَ أَسْمَاءَ﴾ ئەوان (جۈولە که) مان کرد بە دوانزە تیرە و تایفەوہ ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وە وەحیمان بۆ موسا کرد ﴿إِذْ أَسْتَسْقَدُهُ قَوْمُهُ﴾ کاتیک کہ هۆزە کہی داوای ئاویان لئی کرد (لە تینواندا) ﴿أَنْ أُضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ کہ بە گوچانە کەت بدە لە بەردە کہ ﴿فَأَلْبَسْتَهُمْ﴾ ئیتر دەست بە جی لئی هەلقولا ﴿أَنْتَا عَشْرَةَ عِمَاتًا﴾ دوازدە کانی ﴿فَدَعَلَمَ كُلُّ أَنْبِئٍ مَشَرَّيْهُمْ﴾ بینگومان هەر تیرە و تایفە یەک جینگای ئاو خوار دنی خۆی دەزانی ﴿وَوَطَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمُ الْعَمَمَ﴾ وە هە وەرمان کرد بە سییەر بە سەریانەوہ ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ و گەزۆ و بالندە ی (شیلایە) مان بۆ نار دنی ﴿كُلُّ لَؤْمِنٍ ظَلَمْتَ مَا زَرَفْنَا كَعْمَ﴾ لە وەرزق و رۆزیه پاكانە بخۆن کہ پینمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وە ئەوانە (بە و تاوانانە) هیچ سته مینکیان لە ئیمە نە کرد ﴿وَلَكِنَّ﴾ بە لکو ﴿كَأَنْفُسِهِمْ يَظْلِمُونَ﴾ هەر سته میان لە خۆیان دە کرد ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ (بیر بکەرەوہ) کاتی بەوان ووترا ﴿أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ لە ناو ئەو شارەدا (بیت المقدس) نیشتە جی بین ﴿وَكُلُّ لَؤْمِنٍهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ لە (خواردنە کانی) ئەو ی بخۆن لە هەر لایەک حەزتان کرد ﴿رَوْوُلُوا حِطَّةً﴾ و بلین: (داوای) ئیمە سرپینەوہ ی گونا ناهە کانا نە ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و لە دەروازە ی (شارەوہ) بە سوژدە بردنەوہ برۆنە زوورەوہ ﴿تَعَفَّرَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ﴾ ئەوسا لە خراپە و تاوانە کانتان دەبوورین و خوش دە بین ﴿سَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ لە ئایندهدا (پاداشتی) چاکە کاران زیاد دە کەین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ کہ جی ئەوانە یان کہ سته میان کرد گورپیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ ئەو (ووتە ی) کہ پینان ووترا بوو بەو ووتە ی کی تر ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْسًا﴾ ئیمەش (داوای ئەوہ) سزایە کمان نار دە سەریان ﴿فِي السَّمَاءِ﴾ لە ئاسمانەوہ ﴿يَمَاكَ أَنْوَاطِلْمُونَ﴾ بە هۆی ئەوہ که بەردەوام سته میان دە کرد ﴿وَسَأَلْتَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ وە پرسسیاریان لئی بکە دەربارە ی ئەو شارە ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ کہ لە نزیک دەریا (ی سور) بوو ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾ کہ لە رۆژی شەممەدا دەست درێژی یان دە کرد (بەوہ ی راوہ ماسیان دە کرد لە کاتیکدا خوای گەورە لەو رۆژەدا راوہ ماسی لئی قەدەغە کردبوون) ﴿إِذْ كَانَتْ يَوْمَهُمْ حَيْثُ تَأْتِيهِمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا﴾ چونکە لە رۆژی شەممە که یاندا ماسیە گەورە کان دەهاتن و دەردە کەوتن بە سەر ئاوهوہ (خوای گەورو بە مە تاقی کردنەوہ) ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ﴾ وە رۆژیک کہ شەممە نەبوایە ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ ماسیە گەورە کان نە دەهات بۆیان ﴿كَذَلِكَ نَبُؤُهُمْ﴾ ئا بەو جوړە تاقیمان کردنەوہ ﴿يَمَاكَ أَنْوَاطِلْمُونَ﴾ چونکە لە فەرمانی خوا در دە جوون و سەر پێچیان دە کرد (بەوہ ی فیلان کرد، دە چوون لە رۆژی هەینیدا توڤرە کانیان دادەنا، و رۆژی یەک شەممەش هەلیان دە گرتەوہ بە ممەش فەرمانە کہی خویان شکاند) ﴿۱۷۱﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعُظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَعَلَاهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
 فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
 وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِيسٍ بَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
 فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾
 وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ
 سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ
 دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ
 يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن
 يَأْتِنَهُمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
 أَن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَارِ الْأَخِرَةُ
 خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
 بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ﴾ کانی تا قومی له‌وان (به‌تاقمیک‌ی تریانی) ووت ﴿لَهُ تَعْطُونَ قَوْمًا﴾ بوجی نامورگاری کومه‌لیک ده‌کن ﴿اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ﴾ که‌خوا له‌ناویان ده‌بات ﴿أَوْ مَعَدَّيْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به‌سزابه‌کی سه‌خت سزایان ده‌دات ﴿قَالُوا مَعَدَّةَ إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ ووتیان: تا لای په‌روه‌ردگار تان به‌هانه‌و عوزر بی (و تا و انبار نه‌بین له‌سه‌ر بی‌ده‌نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ و به‌لکو نه‌وان له‌خوا بترسن ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ نه‌مجا کانی نه‌وه‌ی پی نامورگاری کرابوون له‌بیریان چوو ﴿أَخْبَتْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنَىٰ﴾ نه‌وانه‌ی به‌رگریان ده‌کرد له‌خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَحْذَنَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌وانه‌ش که‌سته‌میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابِنَا﴾ به‌سزابه‌کی زور خراب ﴿يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به‌هوی ده‌رچوونیان له‌فرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّأْهُوَ عَتَيْنَاهُمْ﴾ جا کاتیک یاخی بوون له‌نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه کرابوون لی‌ی ﴿فَلَمَّا لَهُمْ كُتُوبٌ فَهَسِبُوا﴾ نه‌وسا پیمان ووتن: بینه چند مه‌یموونیک‌ی دوور خراوه‌ی بی‌نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بِئْسَ بَدِيعًا﴾ بیر بکه‌روه) کانی په‌روه‌ردگارت رایگه‌باندو دای به‌گویچه‌باندا ﴿لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ﴾ سویندبی بیگومان ده‌ینیری بویان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رژی دویسی ﴿مَنْ يَسُوهُمُ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سانی که‌سزای توند و به‌دیان بی‌بجیژی ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت توله‌ی خیرابه ﴿وَاللَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی لی‌خوش بوو و میهره‌بانیشه ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا﴾ وه نه‌وانمان له‌سه‌ر زوی دابه‌ چند کومه‌لیک دابه‌ش کرد ﴿مَنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ هه‌ندیکیان چاکه‌کارن ﴿وَمَنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندیکیان وه‌ک نه‌وان نه‌بوون (بی‌باوه‌ر بوون) ﴿وَيَبْلُغُهُم بِالْحَسَنَاتِ﴾ وه تا قیمان کردنه‌وه به‌چه‌نده‌ها چاکه‌و خوشی ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به‌چه‌نده‌ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به‌ئومیدی نه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه (بویان خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دوی نه‌وان جی نشینانیک‌ی خراب هاتنه‌ جیگه‌یان ﴿وَرِثُوا الْكُتُبَ﴾ که‌میراتگری ته‌ورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ هَذَا الْأَدْنَىٰ﴾ که‌هه‌ر بو مال و سامانی (حه‌رامی) نه‌م دونیابه‌هه‌ولیان نه‌دا نه‌وه‌شیان هه‌لبسزارد ﴿وَيَقُولُونَ سَتِغْفِرُ لَنَا﴾ وه ده‌یانووت بیگومان نیمه‌عه‌فو ده‌کرین ﴿وَإِن يَأْتِهِمْ﴾ له‌کاتیک‌دا نه‌گه‌ر بویان بیت ﴿عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ﴾ کالابه‌کی وه‌ک نه‌وه‌ی تر نه‌گه‌ر چی خرابیش بویه‌هه‌ریان ده‌گرت ﴿أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ﴾ نایا لییان وه‌رنه‌گیراوه و پیویست نه‌کراوه له‌سه‌ریان ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ په‌یمان له‌ته‌ورات‌دا ﴿أَن لَّا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ﴾ که‌به‌ده‌م خواوه‌هیچ نه‌لین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه‌له‌راستی نه‌بیت ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ته‌ورات‌دا هه‌بوو خویندویانه‌ته‌وه ﴿وَالدَّارُ الْآخِرَةُ﴾ وه رژی دویسی و (ده‌ست که‌وتی نه‌و پورژه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر و باشره‌بو نه‌وانه‌ی ﴿يَتَّقُونَ﴾ که‌خو پاریزو له‌خواترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نایا هیشتا ژیر نابن؟ ﴿وَالَّذِينَ يَمَسُّكُونَ بِالْأَيْدِي﴾ وه نه‌وانه‌ی به‌توندی ده‌ست ده‌گرن به‌ته‌ورات‌ده‌وه (و په‌یره‌ویان ده‌کرد پیش هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژه‌کانیان به‌جی ده‌هینن ﴿إِنَّا لَأَنْصِبُ﴾ بیگومان نیمه‌وونی ناکه‌ین ﴿أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه‌کاران ﴿۷﴾

* وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
 خُذُوا مَاءَ آتِنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
 وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
 عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
 آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا
 بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكُهُ
 يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ مِّنْ يَهْدِي اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٧﴾

﴿وَإِذْ تَنْقَعُ الْجِبَلُ فَوْقَهُمْ﴾ (بهینه‌وه بیران) کاتیک که کیو (ی طور) مان بهرز کرده‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿كَأَنَّهُمْ ظُلَّةٌ﴾ وه‌کو هه‌وریک (سییه‌ریک) بوو ﴿وَوَطَّئُوا أَنفُسَهُمْ وَوَأَقْبَحَ إِلَهُهُم﴾ وه لایان وابوو که ده‌که‌ویت
 به‌سه‌ریاندا ﴿خُدُومَاءَ اتَّبِيتَكُمْ بُقُوَّةً﴾ (پیمان ووتن) نه‌وه‌ی که پیمان داوون به‌توندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا
 مَا فِيهِ﴾ وه‌نه‌وه‌ی تیدایه (له ناموزگاری و حوکم) به‌رده‌وام له بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به‌لکو
 بینه پاریزکار و له‌خواترس ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ وه کاتی که په‌روه‌ردگارت وه‌ری گرت (ده‌ری هینا)
 ﴿مِنَ ابْنِ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ﴾ له‌پشتی ئاده‌می یه‌کان ﴿ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾
 وه‌کردنی به‌شابهت به‌سه‌ر خویانه‌وه ﴿الَّتِي بَرَكْتُ﴾ (پئی ووتن) ئایا من په‌روه‌ردگاری ئیوه نیم؟
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (له وه‌لامدا) ووتیان: به‌لی شایه‌تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نه‌لین ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له
 رۆزی دوی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه بی‌ئاگا بووین له‌مه (که‌خوا په‌روه‌ردگار مانه)
 ﴿وَأَنْتَقُولُوا﴾ یا نه‌وه‌کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانمان هاو به‌شیان بریار داوه
 ﴿مِن قَبْلُ﴾ له‌پیش (ئیمه‌وه) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ئیمه‌ش وه‌چه و نه‌وه‌ی دوی ئه‌وان بووین
 ﴿أَفَتُهْلِكُنَا﴾ ده‌ی ئایا له‌ناومان ده‌به‌یت ﴿بِمَا فَعَلْنَا لَمَلُوتًا﴾ به‌وه‌ی که بی‌فه‌رو خراپه‌کاران
 کردوویانه ﴿وَكذلك نَقُصُّ الْأَلْبَابِ﴾ ئا به‌و جوړه نیشانه‌کانی خوا پروون ده‌که‌ینه‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ به‌لکو (به‌ره‌وه‌هق) بگه‌رینه‌وه ﴿وَأَنْتَلَّ عَلَيْهِمْ﴾ وه (ئهی موحه‌مه‌د) بخوینه‌ره‌وه
 به‌سه‌ریاندا ﴿بِأَلَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا﴾ هه‌والی ئه‌و که‌سه‌ی که نیشانه‌کانی خومان بی‌به‌خشی ﴿فَأَنْسَلَخَ
 مِنْهَا﴾ که‌چی خوی لی‌داری (و‌ده‌رچوو له‌فرمانی خوا) ﴿فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ﴾ ئه‌م‌جاشه‌یتان دوی
 که‌هوت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه بو به‌یه‌کیک له‌گومرایان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 ئه‌گه‌ر بمان ویستایه به‌و ئایه‌تانه پله‌یمان به‌رز ده‌کرده‌وه ﴿وَلَكِنَّهُ﴾ به‌لام ئه‌و ﴿أَخَذَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نوساند به‌زه‌وی به‌وه ﴿وَأَتْبَعَهُ هُمُوتٌ﴾ و دوی ئاره‌زووی خوی که‌هوت ﴿فَتَلَّهُ كَمِثْلِ الْكَلْبِ﴾
 نمونده‌ی ئه‌و وه‌ک ئه‌و سه‌گه‌یه ﴿إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ﴾ ئه‌گه‌ر لینی بده‌یت و ده‌ریکه‌یت (موره‌ت لی
 ده‌کات و) زمانت لی‌ده‌ردینی ﴿أَوْ تَرُكَّهُ يَلْهَثُ﴾ وه‌گه‌ر وازیشی لی‌به‌یتی هه‌ر زمان ده‌رده‌یتی
 ﴿ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ئه‌و (سیفه‌تانه) نمونده‌ی ئه‌و که‌سه‌انه‌یه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی
 ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ﴾ ده‌ی ئه‌و داستان و چیرۆکانه‌باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بچنه‌وه به‌خویاندا و بیر بکه‌نه‌وه ﴿مَاءً﴾ به‌دو خراپه ﴿مِثْلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وینه و (چیرۆکی) ئه‌و
 که‌سه‌انه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ﴾ ئه‌وانه‌ه‌میشه
 سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌س خوار پیموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِیُّ﴾
 هه‌ر ئه‌و پیموونی کراوه ﴿وَمَنْ يُضِلِّ﴾ هه‌ر که‌سیش (خوا به‌هوی کرده‌وه‌کانیه‌وه) گومرای بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه‌زیان لی‌که‌وتوو ره‌نجه‌رؤن ﴿﴾

وَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ
 بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا
 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَلِلَّهِ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يَدْحُونَ فِي أَسْمَائِهِ
 سَيُجْرَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
 وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم
 مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أُولَئِكَ
 يَتَفَكَّرُونَ مَا بَصَابِحِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾
 أُولَئِكَ يَنْظُرُونَ فِي مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ
 مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ
 بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
 قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّاكُمْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

﴿وَلَقَدْ دَرَأْنَا﴾ وه سویتند به خوا به راستی دروستان کردوه ﴿لِيَجْهَنَّمَ﴾ بؤ دوزخ ﴿كَيْرِاَمِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ زوریک له جنز که و ناده می ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلیان هه به به لام پیی تیناگهن (له راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان هه به (هه قی) پیی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان هه به (هه قی پی) نایستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ ئه وانه وهك ئازهل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ بگره خرابتر و گومرا ترن (له ئازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ﴾ ههر ئه وانن بئی ئاگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ههر بؤ خوابه جوانترین و چاکترینی ناره کان ﴿فَادْعُوهُ بِهَا﴾ جائیوهش به و ناوانه بانگ و هاواری لی بکن ﴿وَدَرُّوا الَّذِينَ﴾ واز بهینن و نرخ دامه نین بؤ ئه وانن ﴿يُلْجِدُونَ فِي أَسْمَاءِهِ﴾ که له ناره کانن (خوا) دا گورپان و لادان ده کهن (ده بیکه نه ناو بؤ بته کانیان) ﴿سَيَجْزُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به زوویی توله ی ئه وه ی ده یانکرد لییان ده سه نریت ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ﴾ وه له وانن که دروستان کردوه کؤمه لیک هه به ﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ﴾ ریتموننی خه لک ده کهن به (ثابینی) راست ﴿وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ داد وهریشی پی ده کهن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا﴾ وه ئه وانن که نیشانه کانن ئیمه یان به درؤ دانا ﴿سَسْتَدْرِيْهُمْ﴾ وورده (پله به پله) نزیکیان ده که ینه وه له تیاچوون ﴿فَمَنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به جوریک که خویشیان به خوئیان نازانن ﴿وَأُمْلِي لَهُمْ﴾ ماوه به ک مؤله تیان ده دم ﴿إِن كِيدِي مَتِينٌ﴾ به راستی بیلانی من زور پته و به هیزه ﴿أُولَئِكَ يَتفَكَّرُونَ﴾ ئایا ئه وان بیریان نه کردوته وه ﴿مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ﴾ که هاوری که یان موحه ممه د ﴿هَرَّ گیز تووشی شیتی نه بووه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه و نه نهن تر سینهن ریکی ئاشکرایه (بؤ ئیوه) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُونَ﴾ ئایا ئه وانن ناروانن؟ ﴿فِي مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له و مولکه گه ووره و فراوانن له ئاسمانه کان و زه ی دا هه به ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه له و شتانه ی خوی گه وره دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ﴾ وه له وانن به نریک بویتته وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ کؤتایی (زیان) یان ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به چ قسه به ک له پاش قورئان بر وادینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که س خوا گومرای بکات (به تاوانی کرده ی خرابی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ ئه و هیچ ریتموننی که ریکی بؤ نیبه ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازیان لی دینیت ﴿فِي طُعْيَيْنِهِمْ يَعْجَمُونَ﴾ له گومرای پی و یاخی بوونی خویناندا گیز بخون ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿پرسیارت لی ده کهن ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ له باره ی رورزی دوابی یه وه ﴿آيَاتٍ مُّرْسَلًا﴾ که ی ده بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدِي﴾ بلی: زایننی ئه وه نه نها لای په روره دگارمه ﴿لَا يُجَلِّيهَا لِوَقَيْهَا﴾ هیچ که س (نانوانیت) کاته که ی ئاشکرا بکات ﴿إِلَهُوْ﴾ جگه له په روره دگار نه بیت ﴿نُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامت) بؤ ئاسمانه کان و زه ویش گران و قورسه ﴿لَا تَأْتِيكُمُ اللَّيْلَةُ﴾ نایه ت به سه راندا (رونادات) له نا کاودا نه بیت ﴿يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ له توه په رسن وهك ئه وه ی که تو ﴿حَيٌّ عِنْدَهَا﴾ له (هاتنی) رورزی دوابی ئاگاداری ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بلی: ﴿إِنَّمَا عَلَّمَهَا﴾ بینگومان زایننی (هاتنی) ئه و رورزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه نها لای خوابه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوریک له خه لکی نایزانن ﴿

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
 إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَإِن آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾
 فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَاؤُهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
 أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلَيْسَ تَجِيبُوا لَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَمْ هُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَلَمْ هُمْ أَيْدٍ يَبِطْشُونَ
 بِهَا أَلَمْ هُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَلَمْ هُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
 بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٥﴾

﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه مهده ﷺ) بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوهنی هیچ سوودو زیانیک نیم بوخوم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر نه وهی خوا بیهوی ﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمَ الْغَيْبِ﴾ نه گهر من غیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَمْسَتْ كَثْرَتُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیرو خوشی زورم بهدهست دهینا ﴿وَمَا مَسْنَى السُّوءِ﴾ وهیچ خرابه و زیانیکم بی نه ده گهیی ﴿إِنَّا أَنَا الْأَنْذِيرُ وَبَشِيرٌ﴾ من نهها ترسینهرو مردهدم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بوخه لکانیک که باوهر دهینن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) نهو زاتهیه که تیوهی دروست کردوه ﴿فَنَفْسٍ وَجَدِوْهُ﴾ لهیه کهس (که نادمه) ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ ههر له خوی هاوسه ری بهدی هینا ﴿لَيْسَ كُنَّ إِلِيهَا﴾ تاله لای بهحسیتیه وه (ئارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَعَشَّيْهَا﴾ جاکاتیک (پیاوه که) له گهل هاوسه ره کهی جوت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا﴾ باری سووکی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ نه مجا له سهر نه م (سک پر به) ماو هیه که تیهری ﴿فَلَمَّا أَتَقَلَّتْ﴾ جاکاتیک (سکه کهی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهُ رَبَّهُمَا﴾ (ژن و میرده که) ههردو له خوا پارانه وه ﴿لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا﴾ سویند بی نه گهر تو مند الیککی چاک و تهواومان بی بدهیت ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگومان له سوپاس گوزاران دهینن ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا﴾ بهلام کاتیک (نهوه کانی نادم و حهوا پاش خویان) پهروه ردگار مند الیککی چاکی بیدان ﴿جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ﴾ چهند هاو به شیکیان بوخوا دانا (وهک نهوهی بتپه رسته کان دهیانکرد) ﴿فِيمَا آتَاهُمَا﴾ لهوهی که پیی دابوون ﴿فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا له وه بهرزو بلند تره که هاو به شیی بو دابینن ﴿أَلَيْسَ كُونَ مَا لَا يُخْلُقُونَ﴾ ئایا شتانیک ده کهن به هاو به شیی خوا که ناتوانن هیچ شتیک دروست بکهن ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ له کاتیکدا خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (نهو بت و په رستراوانه) ناتوانن هیچ یار مه تی به کیان بدن ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ههروه ها ناتوانن یار مه تی خویشیان بدن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر تیوه نهوان (بته کان) بانگ بکهن بو ریی راست ﴿لَا يَتَّبِعُونَكَ﴾ شویتتان ناکهون ﴿سَوْءًا عَلَيْهِمْ أَدْعَوْنَهُمْ﴾ بو تیوه یه کسانه چ بانگیان بکهن ﴿أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ﴾ یان بی دهنگ بن (سوودتان بی ناگهینن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ بِرَأْسِي نَهْوَانِي﴾ به راستی نهوانی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ که تیوه هاوارو داویان لی ده کهن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أَمْثَلُكُمْ﴾ نهوانیش چهند بهنده کن وهک خوتان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ دهی بانگ وهاوریان لی بکهن ﴿فَلَيْسَتْ حَبِيبًا لَكُمْ﴾ با وه لامتان بده نهوه (ویسته کانتان به جی بهینن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر تیوه راست گون، ﴿أَمْ لَهُمْ آزْجُلٌ يَمْسُونَ بِهَا﴾ ئایا نهوانه (هیچ نه بی وهک خوتان) قاجیان هه به که پی ی پرون به رییدا ﴿أَمْ لَهُمْ آيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا﴾ یان ده ستیان هه به که دهستی پی بوه شیتن ﴿أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا﴾ یان چاویان هه به که پی ی بینن ﴿أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیان هه به که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه مهده ﷺ) بلی: ﴿ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ بانگی هاو به شه کانتان بکهن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بو داینن ﴿فَلَا تَنْظُرُونَ﴾ وموله تیشم مهدهن ﴿۱۷۵﴾

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ
 ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ
 وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾ خذِ الْعَفْوَ
 وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ
 مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغِيِّ ثُمَّ
 لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذْ أَلَمَ تَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
 قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَهُوَ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾



سورة الأنفال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝١ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ۝٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۝٣ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ۝٥
يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝٧
لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝٨



سوره‌تی ﴿الْأَنْفَالُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْعَاؤُنَا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پرس‌یارت لی‌ ده‌که‌ن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه‌باره‌ت به‌ ده‌سکه‌وته‌کان (ی‌ جه‌نگی به‌در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ته‌و ده‌ست که‌وته‌انه ههر بو‌ خوا و پیغه‌مبه‌رن ﷺ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته خو‌تان پار‌یزن و له‌ خوا بترسن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه به‌یوه‌ندی نیوان خو‌تان چاک بکه‌نه‌وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وگو‌پزایه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ته‌گه‌رئیوه بر‌وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگومان بر‌واداران ته‌نها که‌سانینکن ﴿إِذَا دُعِيَ اللَّهُ﴾ کاتیک که‌ باسی خوا کرا و ناوی هیتره ﴿وَجِلَّتْ لُفُوفُهُمْ﴾ دل‌بان ده‌ترسیت و ترسی لی‌ ده‌نیشیت ﴿وَإِذَا نُتِيَ عَلَيْهِمْ آيَاتُ﴾ کاتیکیش ئایه‌ته‌کانی خوا بخو‌ینرته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بر‌ویان (بی‌ی) زیاد ده‌بیت ﴿وَعَلَىٰ رِجْلَيْهِ تَوَكَّلُونَ﴾ و ههر پشت به‌ په‌روه‌ردگاری خو‌یان ده‌به‌ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ته‌وانه‌ن که‌ به‌راستی نو‌پژه‌کانیان به‌جی‌ ده‌هینن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له‌و رزق و روزه‌ی پیمان داوون (له‌ پیناوی خوادا) ده‌به‌خشن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ﴾ ههر ته‌وانه‌ن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر‌وادارانی راسته‌قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله‌ی به‌رزبان بو‌ هه‌یه لای په‌روه‌ردگاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی‌ خو‌ش بوونی (تا‌وانه‌کانیان) و روزی په‌سه‌ندو چاک (یان بو‌هه‌یه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ ههر چو‌نیک که‌ په‌روه‌ردگارت له‌ ماله‌که‌ت (له‌شاری مه‌ینه) ده‌ریه‌نیت (بو‌ جه‌نگی به‌در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و راستی ﴿وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌ کاتیکدا بیگومان ده‌سته‌یه‌که‌ له‌ بر‌واداران ﴿لَا كَرِهُونَ﴾ بیزاربوون و بییان ناخو‌ش بوو ﴿يُحَدِّثُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده‌مه‌قالیت له‌گه‌لدا ده‌که‌ن له‌ (ستی) هه‌ق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دوا‌ی ته‌وه‌ش که‌ بو‌یان روون بو‌ته‌وه (که‌ راسته‌ هیشتا جه‌نگیان لا‌گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه‌ک ته‌وه‌ی به‌ توندی به‌ره‌و مردن بیری‌ن ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به‌چاوی خو‌یان (مردن) ببینن ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بیری ته‌و کاته بکه‌نه‌وه) که‌خوا به‌لینی به‌ئیوه‌دا ﴿إِخْدَى الْأَعْيُنِ﴾ ده‌ست که‌وتی یه‌کیک له‌و دوو کو‌مه‌له‌ (کاروانه‌ بازرگانیه‌که‌ یان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریاندا) ﴿أَنَّهُ لَكُمْ﴾ به‌راستی ده‌بیته‌هی ئیوه‌ ﴿وَتَوَدُّونَ﴾ وه‌ ئیوه‌ ته‌وه‌تان بی‌ خو‌شه ﴿أَنْ غَيَّرَذَاتِ الشُّوَكَةِ﴾ که‌ ته‌و ده‌سته‌که‌وته‌ بی‌چه‌که‌، (کاروانه‌ بازرگانیه‌که‌) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بو‌ئیوه‌ بیت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكُلِّ مَنِيَّةٍ﴾ به‌لام خوا ده‌یه‌ویت و وته‌کانی خو‌ی به‌راست ده‌رچی (حه‌ق سه‌رکه‌وی) ﴿وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكُفْرِينَ﴾ و ره‌گ و ریشه‌ی بی‌باوه‌ران له‌بن بی‌نی ﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ﴾ تا‌ه‌ق جی‌گیر بکات ﴿وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ﴾ و ناحه‌قی‌ش له‌ناو به‌ری و بو‌چه‌لی بکاته‌وه ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با‌تا‌وانبارانیش بییان ناخو‌ش بیت ﴿

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ
 مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى
 وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ
 عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
 رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ
 ﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا سَأَلِقَى فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا
 فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا زَحَفَافًا فَلَا تُولُوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يَوْمَئِذٍ
 دُبُرَهُ إِلَّا الْمُتَحَرِّفَ الْقِتَالِ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
 بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک (له به در دا) هانانان بؤ په وهر دگارتان دهر د ﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ خواش هات به هانانان وه ﴿أَنِّي مُمِدِّكُمْ﴾ ووتی من ده نیرم بؤ یار مه تیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَمَّا كُنْتُمْ فِي شَرِّ دِينِكُمْ وَالنُّصْرَ الْأَمِينَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه سهر كه و تنیش ته نها لای خوا وه وه بهس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بهراستی خوا به ده سته لاتی كار به جی یه ﴿إِذْ يَعْبُدُوكُمُ الْغَاسِقِينَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتی (خوا) وه نه وزی به سهر تاندا هیتا ﴿أَمَنَةً مِّنْهُ﴾ (بووه هوی) دلنایی نیوه له لایهن (په وهر دگار) خویه وه ﴿وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیشی له ئاسمانه وه بؤ باراندن ﴿لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ﴾ تا پاك تان بكاته وه پنی ﴿وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ﴾ و پسی شه تان (دوو دلای و گومان) له نیوه دوور بخاته وه ﴿وَلِيُرِيظَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ و په یوه ندی دل کانتان پته و بکات ﴿وَيُنِذِرَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وه بهو (بارانی) پیکانتان دامه زراو و جیگیر بکات ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک كه په وهر دگارت نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَكِكُمْ﴾ بؤ فریشته كان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (كه به پیغه مبه ر و باوه داران رابگه یه نن) كه بیگومان من (خوای گه و ره) له گه لتانم ﴿فَتَبَيَّنُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دهی دلای كه سائیک قایم و دامه زراو كه نن كه باوه ریان هیتا وه ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به زوویی ترس و بیم ده خه مه دلای نه وه كه سانه ی كه بی باوه ر بوون ﴿فَأَضْرَبُ بَأْوَقَ الْأَعْتَابِ﴾ جا نیوه هس له سهر ووی گه ر دنیان بدن (واته سهر یان) ﴿وَأَضْرِبُ أَمْهَةً كُلِّ بَنَانٍ﴾ وه له هه موو سهر په نجه کانیان بدن (واته له هه موو لاشه یان بدن له سهر وه تا خواره وه) ﴿ذَلِكَ﴾ نه وه ﴿يَأْتُهُمْ شَأْوَأُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ له بهر نه وه ی كه بهراستی نه وانه درایه تی خواو پیغه مبه ره كه یان كرد ﴿وَمَنْ يُسَاقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر كه سیکیش درایه تی خواو پیغه مبه ره كه ی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بیگومان توله و سزای خواو زور سخت و به تینه ﴿ذَلِكَ﴾ فدووه ﴿حُكْمٌ وَ سزای نیوه) نه وه دهی بیچه ژن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بهراستی بؤ بی بروایان سزای ناگری دوزخ هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی نه وه كه سانه ی كه برواتان هیتا وه ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (له جهنگ دا) روو به رووی زوریک له بی باوه ران بوونه وه ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ قهت پشتیان تی مه کهن و هه لمه یه نن ﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدُ بِهِمْ﴾ وه ههر كه س له و روزه دا پشتیان تی بکات و هه لبیت ﴿إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ﴾ مه گهر (مه بهستی نه وه بیت) بؤ هیرش كردن بگه ریته وه سهر یان ﴿أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ یان بروات بؤ لای کومه لیکتی تر (ویار مه تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بَعْضُ بَنَاتِ اللَّهِ﴾ نه وه بیگومان بهرق و خه شمی خواوه ده گه ریته وه ﴿وَمَا أُولَئِهِ جَهَنَّمَ﴾ وه جیگای دوزخ ده بیت ﴿وَيُنْسُ الْمَصِيرَ﴾ كه جیگایه کی زور خراب و به ده ﴿۱۶﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَا كِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ
 الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ
 تَنْتَهُوا فهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نُغْنِيَ عَنْكُمْ
 فِئَتِكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
 وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
 لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ * إِنْ شَرَّ الدَّوَابُّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ
 الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
 وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
 وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ وَ إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾



﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾ ده که واته ئیوه ئەوانتان نه کوشت ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ به لکو خوا ئەوانی کوشت
 ﴿وَمَارَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خۆل و زیخت رو و به کافران) هاو یشت به ته نها تو نه تهاو یشت
 ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ رَجَى﴾ به لکو خوا هاو یشتی (و لیبدان) ﴿وَلِيُجِبَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو ئەوه‌ی خوا بر واداران تاقی
 بکاته وه ﴿مِنَ بَلَاءِ حَسَنًا﴾ له لایه‌ن خۆبه وه به تاقی کردنه وه یه کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه‌ری زانایه ﴿ذَلِكَ﴾ (سه‌ر ئەنجامی با وه‌رداران و کافران) ئەوه بوو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ كَيْدَ الْكٰفِرِينَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی بر وایان بو چه له ده کاته وه
 ﴿إِن تَسْتَفْتِ خَوًّا﴾ نه گهر ئیوه ئەی (بیباوهران) داوای یار مته‌ی و سه‌ر که وتن ده که‌ن ﴿فَقَدْ جَاءَهُ كُرُّ
 الْفَتْحِ﴾ ئەوه به راستی سه‌ر که وتنتان بو هات (گالته‌یان پی ده کات) ﴿وَأَن تَسْتَهْوُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کو تایی بهینن (له‌دوژمنایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان کو تایی بهینن به بت په‌رستی) نه وه چاک‌تره بو تان
 ﴿وَأَن تَعُوذُوا نَعْدًا﴾ وه نه گهر بگه‌رینه وه (بو سه‌ر دژایه‌تی یان بت په‌رستی) نه وه ئیمه‌ش ده گه‌رینه وه (بو
 سه‌ر خستی با وه‌رداران) ﴿وَلَن نُّغْنِيَنَّ عَنْكُمْ فِتْنَةَ أَشْيَا﴾ هه‌ر گیز ده‌سته و کو مه‌له که تان هیه‌چ سوو دیکتان
 بی ناگه‌یه‌نن ﴿وَلَوْ كُرْتُمْ﴾ هه‌ر چه‌ند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له‌گه‌ل
 بر واداران دابه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەو که‌سانه‌ی بر واتان هینا وه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گوێزایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ﴾ و پشتی تیمه‌ که‌ن ﴿وَأَن تَسْمَعُونَ﴾ له کاتی که‌دا ئیوه
 تیده‌گه‌ن و ده‌بیستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو ئەوانه مه‌بن که (به‌سه‌ر زاره‌کی) ووتیان
 :بیستمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ له کاتی که‌دا هیه‌چ نایستن و تینا گه‌ن ﴿إِن شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خرابترینی هه‌موو گیان له‌به‌ران له لای خوا ﴿أَلَصُّمُ الْبُكْرُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەو
 که‌ر و لالانه‌ن (مه‌به‌ست پی بیباوهرانه) که بیرنا که‌نه وه و ژیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیاه ﴿فِيهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه‌یه‌ک له‌و (بیباوهرانه‌دا) هه‌یه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لێ ده‌کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فه‌رمانی خۆی) پی بیستنايه ﴿لَتَوَلَّوْا﴾ هه‌ر روویان وه‌رده‌گیرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه ئەوان هه‌ر گوێ پی نه‌ده‌رن ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەو که‌سانه‌ی
 بر واتان هینا وه ﴿أَسْتَجِيبُ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لایمی خوا و پیغه‌مبه‌ر بده‌نه وه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾
 کاتیک که بانگتان ده‌که‌ن بو لای ئەو (تایینه‌ی) که‌زیندووتان ده‌کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنَّ
 اللَّهَ﴾ به راستی (ویستی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده‌بیته به‌ر به‌ست له‌نیوان ئاده‌می و دلیدا
 (واته ئەو به‌ری ده‌سته‌لاتی هه‌یه به‌سه‌ر دلێ بده‌نه‌کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه به راستی هه‌ر
 لای ئەو کو ده‌کرینه وه (له‌روژی دوایی دا) ﴿وَأَن تَقُوفَتَهُ﴾ وه خو تان بیاریزن له‌ناشوب و به‌لایه‌ک
 ﴿لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که تووشی سته‌م کارانتان نابیت به‌تایه‌تی (هه‌مووتان
 ده‌گریته وه) ﴿وَأَعْمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی تو له‌ و سزای خوا زور

وَذُكِّرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
 أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَزَرَقَكُمْ
 مِنَ الْأَرْضِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٣٧﴾ وَعَلِمُوا أَنَّ أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ فَتَنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ
 عِنْدَهُ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا
 اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
 وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
 وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ
 إِذْ يَسْتَأْذِنُ لَوْ أَقَدَّ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا
 إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
 هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
 أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
 فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿وَأَذَكُرُوا﴾ بیر بکہنہوہ ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک کہ ئیوہ ﴿قَلِيلٌ مُسْتَضْعِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کہم و لاوازکراو و ژبر دہستہ بوون لہ زہوی (مہ ککہ) دا ﴿تَخَافُونَ﴾ دہترسان ﴿أَنْ يَتَخَفَتَكُمْ النَّاسُ﴾ کہخہ لکی بتان فرینن وبدن بہسہر تاندا ﴿فَوَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہمجا خوا پہنای دان ﴿وَأَيُّكُمْ يَصْرَوهُ﴾ وہ بہیار مہتی خوئی پشتیوانی کردن ﴿وَرَزَقْنَاكَ مِنَ الرِّزْقِ﴾ وہ رزق و رۆزی لہ شتہ پاک (و حہ لالہ) کان پی بہخشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہوہی سوپاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی باوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَحْنُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ناپاکی مہ کہن لہ گہل خوا و پیغہ مہر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی مہ کہن لہ سپارده کانی ناو خوٲان ﴿وَأَسْأَلُ عَمَلِكُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیوہ دہزائن (ناپاکی یہ) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وہ بزائن ﴿أَتَمَّ أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ﴾ بہراستی مال و مندالتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ہوئی تاقی کردنہوہی (ئیون) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وہ بہراستی لای خوا پاداشتی زور گہورہ ہہیہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہسانہی کہ باوہرتان ہیناوہ ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ تہ گہر ئیوہ خواناس بن و خوٲان بیاریزن ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ ہوئی جیا کہرہوہی (راست و ناراست) تان بؤ فہراہم دینیت ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و لہ گوناہہ کانتان دہبوری ﴿وَيَعْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیٲان خوٲش دہبیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہ خوا خواون بہہرہ و چاکہی زور گہورہیہ ﴿وَأَذِيْمَكُرْبِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ (بیر بکہرہوہ) کاتیک تہوانہی بی باوہر بوون پیلانیان لہ دژت دہ گیرا ﴿لِيُنْفِثَكُمْ﴾ تا بہندو کوٲت بکہن ﴿أَوْ يُنْفِثُوكُمْ﴾ یان بتکوژن ﴿أَوْ يُخْرِجُوكُمْ﴾ یان (لہ مہ ککہ) دہرت بکہن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وہ تہوانہ (بہرہوہام) پیلان دہ گیرن و فرو فیل دہ کہن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وہ خوایش لہ بہرامہر تہواندا پیلان دہ گیریت بؤ پوچہل کردنہوہی پیلان و فر و فیلہ کانیان ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِالْمَكْرِينَ﴾ وہ خوا چاکترینی پیلان گیرانہ (بہرامہر پیلان گیران) ﴿وَلَا تُنْفِثُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ وہ کاتیک کہ نایہ تہ کانی ئیمہ یان بہسہردا دہ خوینرتہوہ ﴿فَأَلْوَأَدٌ سَمِعَتَا﴾ دہلین : بیستمان (واتہ گرنگ نی یہ) ﴿لَوْ شَاءَ لَقُلْنَا هَذَا﴾ تہ گہر بمان ویستایہ وینہی تہو نایہ تانہمان دہووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ﴾ تہمہ ہہچ نی یہ جگہ لہ تہفسانہی پیشینان ﴿وَأَذَقُوا آلَهُمُ﴾ (بیر بکہرہوہ) کاتیک (کہ بی باوہرہ کان) دہیان ووت تہی بہرہردگار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقِّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ تہ گہر تہم قورنانہ راستہو لہ لایہن تۆوہ ہاتووہ ﴿فَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا﴾ دہی بہرد بہسہرماندا بیارینہ ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ لہ ئاسمانہوہ ﴿وَأَوْتَيْنَا بَعْدَ آبِ آيْمٍ﴾ یان سزای سہختی پر ئازارمان بؤ بنیرہ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وہ بہراستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ لہ کاتیک دا تۆ (تہی موحہ مہد ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہ ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ ہہروہا خوا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ لہ کاتیکدا تہوان داوای لیبوردن بکہن لہ خودا ﴿

وَمَالَهُمُ الْأَيْدِيَّ بِهْمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 يُحْشَرُونَ ﴿٢٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
 فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٨﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ
 لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ
 أَنْتَ هُوَ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٣٠﴾

﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾ خوا چؤن سزایان نادات؟! ﴿وَهُمْ يُصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا ئەوان بەرگری (موسولمانان) دەکەن له چوون بۆ مزگهوتی بەرپرزو پیرۆزی (کهعبه) ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ لَهُ﴾ له کاتیکدا ئەوان خۆشهویست و سەر بەرشتیاری ئەو (مزگهوته) نین ﴿إِنْ أَوْلِيَاءُ لَهُ إِلَّا الْمُشْكُونَ﴾ بەراستی سەر پەرشتیار و خۆشهویستی ئەو (مزگهوته) خوا ناسان و پارێزکارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهلام زۆر بهیان نازانن ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وه نوێزی ئەوان (بت پەرسته کان) له مالی خوادا هیچ نی به ﴿إِلَّا مَكَاةً﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَوَصَّيْتَهُ﴾ و چه پله لیدان نه بیته ﴿فَدَوُّوا الْعَذَابَ﴾ کهواته بچهژن سزای سهخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هۆی پروا نه هیناتاناه وه ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی ئەوانه ی کهبێ باوهرن ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خهرج دهکەن ﴿لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوهی بهر هه لستی رینگه ی خوادا بکهن ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا﴾ جاله مهودوا (مال و سامانیان) بهخت دهکەن و دهیبه خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ له پاشان ده بیته به داخ و په ژاره بویان ﴿ثُمَّ يَعْلَمُونَ﴾ پاشان ژیر دهکەون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه ی کهبێ باوهرن ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ هه ره له دۆزهخ دا کۆ ده کرینه وه ﴿﴿﴾ ﴿لِيَحِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ بۆ ئەوهی خوادا دهسته ی ناپاک له دهسته ی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کانیش له سه ره یه که هه لچنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ ته مجا هه مووی پیکه وه کۆ بکاته وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دۆزهخه وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه ره ئەوانه زیانبار و خه سارۆ مهندی ته اوون ﴿﴿﴾ ﴿قُلْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﴿﴾) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به ئەوانه ی که بێ باوهر بوون ﴿إِنْ يَسْتَهْوُوا﴾ ته گه ر کۆتایی بهیتن (بهبێ پروایه ی به کیهان) ﴿يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ بهراستی (خوا) ده بوریت له هه رچی له وه و پیش کردوویانه ﴿وَإِنْ يَعُدُّوا﴾ بهلام ته گه ر بگه رینه وه (سه ر کرده وه ی پینشوویان) ﴿فَقَدْ مَضَّتْ سُنَّتُ الْأَوْلِيَاءِ﴾ ته وه بهراستی باوو یاسای پینشینه (خرابه) کان چی بوو (بۆ ئەمانیش دووباره ده بیته وه) ﴿﴿﴾ ﴿وَقَلَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾ (باوه رداران) جهنگ بکهن له گه ل بێ باوه راندا ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ هه تا ناژاوه (بێ باوه ر ی و بت به رستی) نامینیت ﴿وَيَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێ باوه راندا ﴿﴿﴾ ﴿فَاتَّخَذُوا﴾ جاته گه ر کۆتایی یان هینا ﴿فَاتَّخَذَ اللَّهُ﴾ ته وه بهراستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ صَبِيرٌ﴾ به هه ر کرده وه یه که (بێ باوه ران) ده یکه ن بینایه ﴿﴿﴾ ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته گه ر روویان وه ر گپرو پشتیان هه لکرد ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ته وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستی خوا پشتیوان و یارمه تی ده رتانه ﴿بِعَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تهو (خوا) باشته رین پشتیوانه ﴿وَبِعَمَلِ النَّصِيرِ﴾ وه باشته رین یاریده ده ر و سه ره رتانه ﴿﴿﴾

*وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ
 يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ إِذْ
 أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
 أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيْعَدِ
 وَلَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَن
 هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَن حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ وَإِنَّا لَللَّهِ
 لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَادَكُمُ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكِنَّا اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ
 يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّيَمُّنِ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
 فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
 فَانْبِتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وەبزانی **﴿أَتَاغَاغِمَهُمْ مِّن شَيْءٍ﴾** بیگومان هەر چیه کتان له‌غه نیمه‌ت (ده‌سکه‌وت) و گرت
 ﴿فَأَنَّ لِلَّهِ خُسْفًا﴾ ئەوه به‌راستی پینج یه‌کی ئەو (ده‌سکه‌وته) بۆ خوا **﴿وَالرَّسُولِ﴾** و بۆ پیغه‌مبەر **﴿ﷺ﴾**
 ﴿وَلِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بۆ خزمانی (پیغه‌مبەر **﴿ﷺ﴾**) **﴿وَأَلَيْتَمَنَى﴾** و بۆ هه‌تیوان **﴿وَالْمَسْكِينِ﴾** و بۆ هه‌زاران
 ﴿وَأَيْنَ السَّبِيلِ﴾ و بۆ رێبوارانه **﴿إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾** ئە‌گەر ئیوه باوه‌رتان هیناوه به‌خوا **﴿وَمَا أَنْزَلْنَا﴾**
 وه به‌وه‌ی نار دوومانه‌ته خواره‌وه **﴿عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾** بۆسه‌ر به‌نده‌که‌مان (که‌موحه‌ممه‌د پیغه‌مبەر **﴿ﷺ﴾**)
 ﴿يَوْمَ الْقُرْقَانِ﴾ له‌رۆزی جیاکردنه‌وه‌دا (واته‌ جه‌نگی به‌در) **﴿يَوْمَ اتَّقَىٰ الْجَمْعَاتِ﴾** له‌و رۆژه‌ی که‌دوو
 کۆمه‌ل به‌یه‌ک گه‌یشتن (دژ به‌یه‌ک جه‌نگان) **﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا
 ده‌سه‌لانداره **﴿۱﴾** **﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا﴾** وه‌کاتی‌ک ئیوه لای خواری (شیوه‌که‌ی) نزیک (مه‌دینه) دا
 بوون **﴿وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ﴾** و ئەوانیش له‌لای سه‌روی (شیوه‌که‌ی) دوورتر (له‌مه‌دینه) دا بوون
﴿وَأَرْكَبُوا﴾ کاروانه‌که‌ش **﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾** له‌خوارتری ئیوه بوو **﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾** وه‌ئە‌گەر به‌لیتتان
 به‌یه‌کتر ب‌دایه **﴿لَاخْتَلَفْتُمْ﴾** بیگومان جیاواز ده‌بوون **﴿فِي الْأَيْعَادِ﴾** له‌به‌لیتنه‌که‌دا (جه‌نگتان نه‌ده‌کرد)
﴿وَلَاكُنْ﴾ به‌لام **﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾** (کۆی کردونه‌ته‌وه) بۆ ئە‌وه‌ی خوا کاری‌ک به‌دی به‌یت **﴿كَانَ﴾**
﴿مَفْعُولًا﴾ هه‌ر به‌دی دیت **﴿لِيَهْلِكَ مَن هَلَكَ﴾** بۆ ئە‌وه‌ی له‌ناو به‌جیت ئە‌و که‌سه‌ی (به‌لای خواوه)
 له‌ناو چووه **﴿عَنْ بَيْتَةٍ﴾** له‌رووی به‌لگه‌وه **﴿وَيَخِي مَن حَا عَنْ بَيْتِنَا﴾** وه‌بۆ ئە‌وه‌ی بژی ئە‌وه‌ی (به‌لای
 خواوه) ده‌زی له‌رووی به‌لگه‌وه **﴿وَإِنِ اللَّهُ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾** وه‌به‌راستی خوا بیسه‌ری زانایه **﴿۲﴾**
﴿إِذْ يُرِيدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بیر بکه‌روه) کاتی‌که‌خوائه‌و (بێ پروای) انه‌ی نیشان ده‌دایت **﴿فِي مَنَامِكُمْ قَلِيلًا﴾**
 له‌خه‌وتدا که‌م بوون **﴿وَلَوْ أَرَادَكُمُ فَكَثِيرًا﴾** خو‌ئە‌گەر (خوا ژماره‌ی) ئە‌وانه‌ی به‌زۆر نیشان
 ب‌دایتایه **﴿لَفَشَلْتُمْ﴾** ئە‌وه بیگومان ده‌ترسان و ده‌شکان **﴿وَلَتَنْزَعَنَّهُمْ﴾** وه‌جیاواز ده‌بوون **﴿فِي الْأَمْرِ﴾**
 له‌پریاری جه‌نگدا **﴿وَلَاكُنِ اللَّهُ سَلَمًا﴾** به‌لام خوا پاراستنی **﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾** به‌راستی ئە‌و (خوا) زانایه
﴿بِدَاتِ الضُّدُورِ﴾ به‌ئە‌وه‌ی له‌ناو دلان‌دایه **﴿۳﴾** **﴿وَإِذْ يُرِيدُكُمُ هُمْ﴾** (بیر بکه‌نه‌وه) کاتی‌ک خوا ئە‌وانی
 نیشان دان **﴿إِذْ اتَّقَيْتُمْ﴾** کاتی‌که‌رووبه‌روو بوونه‌وه **﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾** له‌به‌ر چاوتان به‌که‌م ده‌بیران
﴿وَقَلِيلًا كُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه‌شی له‌به‌ر چاوی ئە‌وان به‌که‌م نیشان دا **﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾** بۆ ئە‌وه‌ی خوا
 کاری‌ک به‌دی به‌یت **﴿كَانَ مَفْعُولًا﴾** هه‌ر به‌دی دیت **﴿وَأَلَىٰ اللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ﴾** وه‌هه‌موو کاره‌کان
 هه‌ر بۆلای خوا ده‌گیرتیرینه‌وه **﴿۴﴾** **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾** ئە‌ی ئە‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه **﴿إِذَا لَبِيتُمْ﴾**
﴿فِرْعَانَ﴾ کاتی‌که‌له‌جه‌نگدا) له‌گه‌ل کۆمه‌لی‌کدا رووبه‌روو بوونه‌وه **﴿فَاتَّبَعُوا﴾** خو‌گربن (هه‌لنه‌یه‌ن)
﴿وَأَذَكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زۆر بکه‌ن **﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾** بۆ ئە‌وه‌ی سه‌رکه‌وتووبن **﴿۵﴾**

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
 رِيحُكُمْ وَأَصِيرُوا إِنَّا اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ
 لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
 النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ
 عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ
 الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ
 وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ
 تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ
 وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾
 كَذَّابٌ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (ئی باوہ پاران) گو پرایہ لی خوا او پیغہ مبرہ کہی بکن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن تَفَشَلُوا﴾
 وہ جیا واز مہ بن و دوو بہرہ کی مہ کمن بہ ہویہ وہ بکشین و لاواز بین ﴿وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ و ہیزتان پروا
 نہ میتیت ﴿وَأَصْرُوفًا﴾ وہ خور اگر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ بہ راستی خوا لہ گن خو گر اندایہ ﴿وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ و ہك ئەوانہ (بت پەرستہ كان) مہ بن دەر چوون ﴿مِن دِيرِهِمْ﴾ لہ مال و وولاتی خو یان
 ﴿بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ﴾ بہ فیز و پرو پامایی بو خہ لك كردن ﴿وَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بہر گری (خہ لکیان)
 دہ کرد لہ پیگہی خوا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ و ہ خوا بہ ہہ مو و ئەو کارانہی دہ یکن ناگدارہ ﴿۱۷﴾
 ﴿وَأَذِّنْ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ (بیر بکہرہ وہ) کاتیک کہ شہیتان کردہ وہ کانیانی (بوت پەرستہ کان)
 رازاندنہ وہ ﴿وَقَالَ﴾ و ہ ووتی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ ئەمرو ہیچ کس بہ سہر تاندا زالنابی
 ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بیگومان من پنادەر (و پاریزہر) ی تیوم ﴿فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئْتَانِ﴾ ئەمجا کاتیک
 ہر دوو دہستہ کہ پرو بہر ووی یہ کتر بوونہ وہ ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شہیتان) پاشہ و پاش بہدوای
 خو ی دا گہر پایہ وہ ﴿وَقَالَ﴾ و ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾ بہ راستی من بہریم لہ تیوہ ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ﴾ چونکہ بہ راستی ئەو ہی من دہ بینم تیوہ نایبینن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ بہ راستی من لہ خوا دہ ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور تولہی بہ تین و سہختہ ﴿۱۸﴾ ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ﴾ (بیر بکہرہ وہ) کاتی
 دو وروہ کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ و ئەوانہ ی نہ خوشی لہ دلیاندا بوو دہ یان ووت ﴿عَرَّهَوْلَاءَ
 دِيَهُمْ﴾ ئەوانہ (موسولمانہ کان) ناینہ کہ یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ ہر کہ سی پشت
 بہ خوا بیہ ستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ئەوہ بہ راستی خوا بہ دہ سہ لاتی کار دروستہ ﴿۱۹﴾ ﴿وَلَوْ
 تَرَى﴾ و ہ ئە گہر دہ تبینی ﴿إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک فریشتہ کان گیانی بی باوہ ران
 دہ کیشنن ﴿يَصْرُفُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَاهُمْ﴾ لہ دہ موچاوو پاشیان دہ دن ﴿وَدُوُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 دہ لین) بچہ ژن سزای ناگری سوتیتہر ﴿۲۰﴾ ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيَاتِكُمْ﴾ ئەو (نازار و سزایہ) بہ ہوی
 ئەوہ وہ بہ دہستی خوتان پیشی خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ و ہ بہ راستی خوا بہ ہیچ شیوہ یہ ک
 ستہ مکار نی یہ بو بندہ کانی ﴿۲۱﴾ ﴿كَذَّابٌ أَلْفِرْعَوْنَ﴾ (ئم بی باوہ رانہ باوو نریتیان) ہر وہ کو باو
 و نریتی دہستہ ی فرعون ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و ئەوانہ یہ لہ پیش ئەوانہ وہ بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 کہ بی پروا بوون بہ نیشانہ کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیر (سزای) خوایش گرتنی بہ ہوی
 گوناہہ کانیانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بہ راستی خوا بہ توانای تولہ بہ تینہ ﴿۲۲﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى
 يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٌ أَهْلِ
 فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
 مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَّقَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ
 خِيَانَةٍ فَاثْبُدْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
 ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ * وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ
 فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
 بِنَصْرِهِ مَوْجِبًا بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾ وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ وَعَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
 اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ
 يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مَنِ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَنْ خَفَفَ
 اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
 صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا
 أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٧٠﴾ مَا كَانَ لِنَبِيِّ
 أَنْ يَكُونَ لَهُ وَأَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
 الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ لَوْلَا كَتَبَ
 مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٢﴾ فَكُلُوا
 مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا﴾ وہ نہ گہر ویستیان ﴿أَنْ يَخْذَعُوكَ﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ ئەوہ بہ راستی خوات
 بہسہ (پشت و پهنات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصَرِهِ﴾ خوا ئەوہ زاتہ بہ کہ بہ ہیژی کردیت بہ یارمہ تی
 خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بہ بر واداران ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وہ ہوگری خستہ نیوان دلہ کانیان
 ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ﴾ ئە گہر بتبہ خشیاہ ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہر چی لہ زہ ویدا ہہیہ ﴿مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾
 ہوگریت نہ دہہ خستہ نیوان دلہ کانیانہوہ ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ﴾ بہ لام خوا ہوگری خستہ نیوانیان
 ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی ہہر ئەوہ زالی کار دروستہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە ہی پیغہ مہبر ﴿حَسْبُكَ
 اللَّهُ﴾ خوات بہسہ ﴿وَمَنْ أَتَيْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہہر وہا ئەوہ بر وادارانہش کہ شویئت کہ وتون ﴿يَا
 أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە ہی پیغہ مہبر ﴿حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ ہانی بر واداران بدہ لہسہر جہنگ
 کردن (لہ گہل دوزماندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ ئە گہر لہ تیوہدا بیئت ﴿عَشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ بیست کہسی
 خوراگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دہبن بہسہر دووسد کہسی (بی باوہر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتَةٌ﴾
 وہ ئە گہر سہد کہس لہ تیوہ ہہ بیئت ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتَةَ﴾ زال دہبن بہسہر ہزار کہس دا ﴿مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ لہ ئەوانہ ہی بی باوہرن ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بہ ہوی ئەوہی بہ راستی ئەوانہ کومہ لیکن
 نافامن ﴿الْقِنِ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فہرمانہ کہی سووک کرد لہسہرتان ﴿وَعَلِمَ أَنْ
 فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ وہ زانی کہ لاوازبتان تیداہہ ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا ئە گہر لہ تیوہدا بیئت ﴿قَاتَةٌ
 صَابِرَةٌ﴾ سہد کہسی خوراگر ﴿يَعْلَمُوا مَا تَتَى﴾ زال دہبن بہسہر دووسد کہس (ی بی باوہر)
 دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ وہ ئە گہر ہزار کہس لہ تیوہ ہہبن ﴿يَعْلَمُوا الْقَاتِينَ﴾ زال دہبن بہسہر
 دوو ہزار کہس دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وہ خوا لہ گہل خوگر انداہہ
 ﴿مَا كَانَ لِنَبِيِّ﴾ بوہیج پیغہ مہبریک رہوانی بہ ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى﴾ کہ دیلی (لہ دوزمانان)
 ہہ بیئت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يَشْرَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہتا کوشتاری زوریان لی نہ کات و دہسہ لاتی
 نہ چہسپیئت لہ زہ ویدا ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ ثابائیوہ مالی دونیاتان دہویت (بہ وہر گرتنی فیدیہ)؟
 ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (لہ کاتیکدا) خوی گہورہ (پاداستی) روری دواہی دہویت (بو تیوہ) ﴿وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا بہ توانا و زالی کار دروستہ ﴿لَوْلَا كِتَابٌ﴾ ئە گہر نووسراو (وہ بریار) یک
 ﴿مِنَ اللَّهِ سَبَقَ﴾ لہ لایہن خواوہ پیش نہ کہ وتاہہ (کہ حہ لال بوونی دہستکہوت و غہ نیمہ تی جہنگہ)
 ﴿لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ﴾ بیگومان لہ بہر ئەوہ (فیدیہ) کہ وہرتان گرت (لہ بہر امہر نازاد کردنی دیلہ کاندا)
 تووشتان دہبوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہورہ ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ﴾ کہواتہ بخون لہوہی کہ
 بہ غہ نیمہت گرتان ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ حہ لال و پاکہ ﴿وَأَقْوَأُ اللَّهُ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بہ راستی خوالی بوردہی مہرہ بانہ ﴿

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِن قَبْلُ فَأَمَّا كَن مِنْهُمْ ^{قُل} وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا
وَإِن أَسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّشْقُوقٌ ^{قُل} وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن بَعْدِ
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنكُمْ وَأُولَئِكَ الْأَرْحَامُ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ته ی پیغمبر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنْ فِي آيَاتِكُمْ﴾ بلئی به وانه ی که له ژیر دهستان دان ﴿مِنَ الْأَسْرَى﴾ له دیله کان ﴿إِنْ عَمَّرَ اللَّهُ﴾ ته گهر خوا بزائیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ حَيْرًا﴾ له دله کانتاندا چا که یه که هیه ﴿يُؤْتِكُمْ حَيْرًا﴾ پیتان ده به خشیت چاکتر ﴿وَمَا أَخَذْنَا مِنْكُمْ﴾ لهو (فیدیه) ی لیتان وهر گیراوه ﴿وَنِعْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیتان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ وه ته گهر (تهو دیلانه) بیان هویت ناپاکیت له گه لدا بکه ن ﴿فَقَدَّ حَاوُوا اللَّهَ﴾ ته وه بیگو مان ناپاکیان له گه ل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (ته مه دا) ﴿فَأَمَّا مَن مِّنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی ته وانه ی پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا﴾ و تیکۆشان ﴿بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رینگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ وَنَضَرُوا﴾ وه ته وانه ی (کۆچره کانیان) گرت ه خویمان و کۆمه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ته وانه پشتیوان و دوستی یه کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا﴾ وه ته وانه ی که پروایان هینا وه و کۆچیان نه کردوه ﴿مَالِكُمْ﴾ بو ئیوه نی یه ﴿مَنْ وَلَّيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جور ه دوستایه تیه کیان بکه ن ﴿حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا﴾ هه تا کۆچ نه کنن ﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكُمْ﴾ وه ته گهر داوای یارمه تیان لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾ له (پاریز گاری) نایین ته وه پیویسته له سه رتان یارمه تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ مه گهر له دژی گه لیک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّقْتُ﴾ له نیوان ئیوه ته وانه پیمان هه بیئت (نابیت یارمه تیان بدن) ﴿وَاللَّهُ يَمَانِعُمُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به وه ی که ده یکه ن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته وانه ی که بی پروان بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیانن ﴿إِلَّا اتَّمَعْتُمْوه تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ ته گهر تهو (پشتیوانی یه) نه کنن له زه ویدا ئازا وه و فسادو به د خویه کی گه و ره به ربا ده بیئت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ته وانه ی که پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکۆشان له رینگه ی خوادا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ وَنَضَرُوا﴾ ته وانه ش (کۆچره کان) یان گرت ه خویمان و کۆمه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه ر ته وانه ن پرواداران ی راسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو ته وانه یه لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و رۆزه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدِ﴾ وه ته وانه ی له دواییدا پروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کۆچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گه ل ئیوه دا تیکۆشان ﴿فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ﴾ نا ته وانه له ئیوه ن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه ته وانه ی خزمی یه کترین ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیک ی تریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتیبی خوادا (له قورئان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿۷۵﴾

سورة التوبة

سورة
التوبة
١٩

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝٢ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَإِن تَبَتُّم فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آلِيمٍ
۝٣ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا
وَلَمْ يُظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَمْذَأَفَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَاهَدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝٤ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٥ وَإِن أَحَدٌ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَةَ
اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغَهُ مَأْمَنَهُ وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝٦

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾
 كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
 ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
 فَالِيقُونَ ﴿٨﴾ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن
 سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ
 فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾ فَإِن
 تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
 الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِن
 نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
 فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
 يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ
 وَهَمُّوْا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 أَتَخْشَوْنَ اللَّهَ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

﴿ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ ﴾ چؤن عهد و په‌یمان ده‌بیٔ بؤ هاوبه‌ش دانهره‌كان ﴿ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ ﴾ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ﴿ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ ﴾ بیجگه له‌وانه‌ی که په‌یمان‌تان له‌گه‌لبه‌ستن ﴿ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ لای مزگه‌وتی حه‌رام (که که‌عه‌ی پی‌روزه) ﴿ فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ ﴾ جاچهند ئه‌وانه ریک و راست بسون له‌گه‌لتان ﴿ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ﴾ ئیوه‌ش ریک و راست بن له‌گه‌لیان ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴾ به‌راستی خوا خو پاریزه‌ران و خواناسانی خوش ده‌ویت ﴿ كَيْفَ ﴾ چؤن (په‌یمان ده‌به‌نه‌سه‌ر) ﴿ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ ﴾ له‌کاتیکدا نه‌گه‌ر زال بین به‌سه‌ر‌تاندا ﴿ لَا يَرْفُؤُوا فِيكُمْ ﴾ له‌به‌ر چاوا ناگرن ده‌باره‌ی ئیوه ﴿ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ ﴾ هیچ خزمایه‌تی و سویند و به‌لینیک ﴿ يَرْضُونَكُمْ بَأْفْوَاهِهِمْ ﴾ به‌وته‌ی ده‌میان رازیتان ده‌کن ﴿ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ ﴾ به‌لام دل‌ه‌کانیان دژتانس و رقیان لیتان ده‌بیته‌وه ﴿ وَأَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ ﴾ نا ئه‌وانه زور به‌یان سنوره‌کانی خودا ده‌به‌زینن ﴿ أَشْتَرُوا بِعَابَتِ اللَّهِ ﴾ به‌لگه و نایه‌ته‌کانی خویان گو‌ریبه‌وه ﴿ تَمَنَّا قَلِيلًا ﴾ به‌نرخیکی زور که‌م ﴿ فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ﴾ نه‌مجا به‌ر گریان له‌رینگه‌ی خوا کرد ﴿ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ به‌راستی زور خراب بسو ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد ﴿ لَا يَرْفُؤُونَ فِي مَوْمِنٍ ﴾ له‌به‌ر چاوا ناگرن ده‌باره‌ی هیچ برواداریک ﴿ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ ﴾ هیچ خزمایه‌تی و سویندو به‌لینیک ﴿ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴾ وه‌هر ئه‌وانه ده‌ست دریژی که‌رن ﴿ فَإِنْ تَابُوا ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه ﴿ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ﴾ و نویژیان به‌جی هینا ﴿ وَآتَوْا الزَّكَاةَ ﴾ و زه‌کاتیاندا ﴿ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ﴾ ئه‌وه براتان له‌تاییندا ﴿ وَنُقِصَلُ الْأَيْتِ ﴾ وه‌تیمه به‌لگه‌کان روون ده‌که‌ینه‌وه ﴿ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾ بؤ گه‌لینیک که‌ده‌یزانن ﴿ وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر سویندو په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شانده‌وه ﴿ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ ﴾ پاش به‌ستنی په‌یمان‌ه‌کیان ﴿ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ ﴾ وه‌تیشه‌رو تانه‌یاند له‌تایینه‌که‌تان ﴿ فَفَتَلُوا آيَمَةَ الْكُفْرِ ﴾ ئه‌وه بجه‌نگن له‌دژی پیشه‌وایانی بی باوهر ﴿ إِنَّهُمْ لَا آيَمَانَ لَهُمْ ﴾ به‌راستی ئه‌وانه هیچ جو‌ره په‌یمانیکیان نی‌یه ﴿ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴾ به‌لکو کوتایی بیتن (به‌بی باوهری) ﴿ إِلَّا نَقَلْتُمُوتَ قَوْمًا ﴾ نایا ئیوه جه‌نگ ناکه‌ن له‌گه‌ل گه‌لینکدا ﴿ تَكْفُرًا بِآيَمَانِهِمْ ﴾ که‌په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شانده‌وه (په‌یمانی خوده‌بییه) ﴿ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ ﴾ و نیازی ده‌ر کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان کرد ﴿ وَهُمْ يَدْعُوكُمْ أَوْلَٰئِ مَرَّةٍ ﴾ هر ئه‌وانیش له‌یه‌که‌م جاره‌وه ده‌ستیان کرد به‌جه‌نگ له‌گه‌ل ئیوه‌دا ﴿ أَتَخْشَوْنَهُمْ ﴾ نایا لیلیان ده‌ترسن ﴿ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ ﴾ (له‌کاتیکدا) هه‌ر خوا شایسته‌تره‌که‌لنی بترسن ﴿ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه بروادارن ﴿

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْصُرُكُمْ
 عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيَذْهَبُ غِيْظُ
 قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
 وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ
 وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ
 اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِهِمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ
 اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى
 الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ
 الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ * أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿١٩﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾



﴿تَتَلَوْنَهُمْ﴾ (نہی باوہ پردازان) بیان کوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا بہ دہستی نئیوہ سزایان دہدات
 ﴿وَيُخَذِّبُهُمْ﴾ و پرسیویان دہکات ﴿وَيَضْرِبُهُمْ عَلَيْهِمْ﴾ و سہرتان دہخات بہ سہریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
 مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینہ و دلی کومہلی بر وادار خوش دہکات ﴿١٤﴾ ﴿وَيَذْهَبَ عَيْظُ قُلُوبِهِمْ﴾ و رق
 و خہشمی دلہ کانیان دادہ مرکتی و ناہیلتیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ وہ خوا ی گہورہ تہو بہ و ہر دہ گری ﴿عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ﴾ لہ ہہر کہ سیک کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای دانایہ ﴿١٥﴾ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
 نایا گومانتان و ابو کہ وازتان لی دہہتریت ﴿وَلَمَّا بَعَثَ اللَّهُ﴾ لہ کاتیکدا ہیشتا خوا ناشکرای نہ کردوہ
 ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ئەوانہی تیکوشان لہ نئیوہ (لہ پینا و خوادا) ﴿وَلَوْ يَتَذَكَّرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ نہیان
 کردوہ و ہلایان نہ بزار دوہ جگہ لہ خوا ﴿وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و پیغہ مہرہ کہی و موسولمانان
 ﴿وَلِيَجْزِيَ﴾ بہ ہاواراز و جینی نہ پینان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وہ خوا ناگاہ بہ ہہرچی
 کہ نئیوہ دہیکہن ﴿١٦﴾ ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ نابت ہاوبہش دانہران ﴿أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مز گہوتہ کانی خوا
 ناوہدان بکہنہوہ (و سہر بہرشتیان بکہن) ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ﴾ لہ کاتیکدا خویان شاہیدن
 لہ سہر خویان کہ بیباورن ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئەوانہ کردوہ کانیان ہلہوہ شاوہتہوہ ﴿وَفِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ وہ ئەوانہ لہ ناو ناگردا ہہمیشہ بین ﴿١٧﴾ ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ بہراستی مز گہوتہ کانی
 خوا ناوہدان دہکاتہوہ ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ کہ سیک کہ پروای ہینابیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہرورزی
 دواہی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نویژہ کانی بہ جی ہینابیت ﴿وَوَاتَى الزَّكَاةَ﴾ و زہ کاتی دابیت ﴿وَلَوْ يَخْشَى
 اللَّهُ﴾ و لہ کہس نہ ترسا بیت بیجگہ لہ خوا ﴿فَعَسَىٰ أُولَئِكَ﴾ جا بہ لکو ئەوانہ ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
 لہو کہسانہ بن کہ ریتمونوی کران ﴿١٨﴾ ﴿أَجَعَلْتُمْ سَفَايَةَ الْحَاجِّ﴾ (نہی بیباورن) نایا پینان وایہ ناودان
 بہ حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سہر بہرشتی و) ناوہدان کردنہوہی مز گہوتی حہرام
 (کہ عہی پیروز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ وہ کو کہ سیکہ کہ باورہی ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و بہرورزی دواہی ﴿وَجَاهَدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشا بیت لہ رنی خوادا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چوون
 ہک نین بہ لای خوداوہ (و یہ کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خوا ریتمونوی کومہلی
 ستہمکاران ناکات ﴿١٩﴾ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ ئەوانہی کہ برویان ہیناوہ و کوچیان کردوہ
 ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشاون لہ ریگای خوادا ﴿يَأْمُرُهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ بہ مالیان و بہ گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پلہیان بہرترہ لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ و ہہر ئەوانہ سہر کہوتوون (لہ دنیا و

دوا روژدا) ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿١١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ إِن
كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
بِأَمْرِهِ ؕ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ
اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ
سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا
لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم﴾ په روه ردگاریان موزده بیان ده داتی ﴿بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ به میهره بانی و په زامه ندی له لایهن خو یوه ﴿وَحَتَّتِ لَهُم﴾ هه روه ها به هه شتانیکیان بؤ هیهه ﴿فِيهَا نِعْمٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ نازو نبعمه تی به رده وام و هه میشه بی تیدایه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میشه بی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هه ره گه و ره ی لایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانهی که بر واتان هیئاوه ﴿لَا تَسْخِذُوا ءَبَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ﴾ باوک و براکانتان دامه نیئن (هه لمه بزیرن) ﴿ءُولِيَآءَ﴾ به دؤست و خو شه ویست ﴿إِن أَسْتَحْوَأَ الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَنِ﴾ نه گه ر بی باوهر بیان له باوهر لا خو شه ویسترو چاکتر بوو ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمَتَّكُم﴾ وه هه ر که س له ئیوه نه وانه بکات به دؤستی خو ی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هه ر نه وانه ستم کارن ﴿قُلْ إِن كَانِ ءَابَآؤُكُمْ﴾ نه ی موحه ممه د ﷺ بلی: نه گه ر باوکانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره کانتان ﴿وَأِخْوَانُكُمْ﴾ و براکانتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ و هاوسه ره کانتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ و خزم و عه شره تان ﴿وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾ و ممال و دارایی بهك (به زه حمهت) په یداتان کردوه ﴿وَتِجْرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ و بازرگانیهك که ده تر سن به روی نه بیئت (بی بازار بیئت) ﴿وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا﴾ و خانوو به ره بهك که پیی رازین ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خو شه ویست تره لاتان له خواو پیغه مبه ره که ی ﴿وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ و تیکو شان له ریگه که یدا ﴿فَتَرَضُّوا﴾ نه وه چاوه پروان بکه ن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرٍ﴾ هه تا خوا فه رمان (و توله) ی خو ی دینیئت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا ریتموونی کهسانی تیپه ر له سنوور ناکات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی خوا سه ری خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زور جیگا و شویندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له رورزی حونه نیشدا (بارمه تی دان) ﴿إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كُرُوكُكُمْ﴾ که به زوری خو تاندا ده نازین ﴿فَلَا تَتَّعِنَ عَنْكُمْ سَبِيحًا﴾ به لام (نه و زوره) هیچ سوودنیکی نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ ءَأْرَاصُ﴾ و زه ویتان له سه ر تنگ بوو به وه ﴿يَمَّا رَحِبَتْ﴾ به و فراوانیه ی که هیه تی ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ پاشان پشتان کرده دوزمن و هه له اتن ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ له پاش نه وه خوا ئارامی خو ی نارد ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بؤ سه ریغه مبه ره که ی ﴿وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ سه ر بر واداران ﴿وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّا تَرَوُهَا﴾ وه سه ر بازانیکی (له ئاسمانه وه) نارده خواره وه که ئیوه نه تانده بینین ﴿وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزای بی پروا کانیسی دا (به کوشتن و برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه وه ش سزای بی باوه رانه ﴿

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
 مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ
 وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ
 وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَذَىٰ يُوَفِّكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ وَعَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ﴾ پاشان خوا خوش دہ بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش ٹه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له ههر كه سيك كه بهويت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالئ بوردهئ ميهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهئ ئه وانهئ كه بر واتان هئنا وه ﴿إِنَّمَا الْمَشْرُكُونَ نجس﴾ بيگومان هاوبهش دانهران بيسن ﴿فَلَا يَصْرِفُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ كه واته با نزئكي مزگهوتئ حرام نه كه ونه وه ﴿بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾ پاش ئه م ساله يان (ئه و سالهئ فه تحئ مه كه كه كرا) ﴿وَأَنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ وه ئه گهر له نه بهوونئ تر سان ﴿فَسَوْفَ يُعْزِيكُمُ اللَّهُ﴾ ئه وه له مه و پاش خوا ده وه له مه ندتان ده كات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چا كه و فزل و به هرهئ خؤئ ئه گهر و بستئ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ به راستئ خوا زانائ كار دروسته ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ جهنگ بكن له گهل ئه وانهئ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ كه بروا ناهئتن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيَوْمَ الْآخِرِ﴾ وه به رؤزئ دوابئ ﴿وَلَا يُحَرِّمُونَ﴾ وه به حهرامئ دانائئن ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ئه وهئ كه خوا و پئغه مبه ره كهئ حهرامئان كر دوه ﴿وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملكه چ ناكه ن بؤ ئائئئ راست و دروست (ئائئ ئئسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له ئه وانهئ كئئئئان پئ به خشر اوه (مه به ست پئئ گا ور و جوله كه كانه) ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هه تا باج و سه رانه ده دهن (به ده وه له تئ ئئسلامئ) ﴿عَنْ يَدٍ﴾ به ده ستئ خؤئان و به ملكه چئ ﴿وَهُمْ صَغِيرُونَ﴾ له كائئكدا ئه وان سه رشور و پئسوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوله كه كان ووتئان ﴿عُرِّيْرَاتٌ لِلَّهِ﴾ عوزه ير كورئ خوابه ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ﴾ و گا وره كانئش ووتئان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سئح كورئ خوابه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ ئه وه ووتهئ ئه وانه به ده ممئ خؤئان ده پئئئن ﴿يُضِلُّهُمُ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ك ووتهئ ئه وانه ده لئنه وه ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ كه پئشتر بئ بروا بوون ﴿قَاتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناوئان به رئت ﴿أَنْ يُؤْفَكُونَ﴾ چؤن درؤ ده كهن و له هق و راستئ لاده دهن ﴿اتَّخَذُوا آجْرَهُمْ وَرَهْبَهُمْ﴾ زانا و قه شه كانئان كر دوه ﴿أَرَبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به په ره درگار له جئائئ خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه روه ها مه سئحئ كورئ مه ربه مئش (ئان كر دوه به خوا) ﴿وَمَا أُمْرُوا﴾ له كائئكدا فه رمانئان پئ نه درا وه ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بئجگه له وهئ كه به ك خوا پبه رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كه هئچ په رستر اوئكئ راست ئهئ به بئجگه له ئه و ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاك و بئگه ردى بؤ ئه و (خوا) بهئ ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وهئ دهئكه نه هاوبه شئ ﴿

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٢٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينٍ الْقَاسِطِ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
يَكْتَنُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا
فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُورٌ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَأُظْهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ دہیانہ ویٹ رووناکی (ٹائینی) خوا بکوڑتینسہ وہ ﴿بِأَقْوَاهِمَ﴾ بہ فووی
 دہمیان ﴿وَيَأْتِي اللَّهُ﴾ وہ خوا نایہ ویٹ و ناہیلٹ ﴿إِلَّا أَن يُبَيِّنَ نُورَهُ﴾ و ہر رووناکی حوی (کہ ٹائینی
 پیروزی ٹیسلامہ) تہواو دہ کات سہری دہ خات (بہ سہر تہواوی بیباوہر اندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 ہر چہندہ بی باوہر ان پی یان ناخوش بیٹ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا ذاتیکہ
 کہ پیغہ مبرہ کہی نار دووہ ﴿يَأْتِيهِمُ الْبُحْبُوحُ﴾ بہ رینمونی و ٹائینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بؤ تہووی زالی بکات بہ سہر ہہ موو ٹائینہ کاندہ بہ گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہر
 چہندہ بت بہرستان بیان ناخوش بیٹ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہی تہوانہی کہ ہر واتان ہتیاوہ
 ﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ﴾ بہ راستی زور لہ زاناو قہ شہ کانی (جوولہ کہو گاوور) ﴿يَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبِطْلِ﴾ سامان و مالی خہ لکی دہ خون بہ ناہق ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بہر گری
 (خہ لک) دہ کہن لہ ریگہی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وہ تہوانہی ٹالتون و زیو
 سہریہ ک دہ نین و کودہ کہ نہوہ ﴿وَلَا يُسْفِقُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نایہ خشن و زہ کاتہ کہی دہر نا کہن لہ
 پینا و خودا ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ تہوہ موڑدہ یان پی بدہ بہ سزایہ کی نازار دہر ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا﴾
 لہ پوڑتیکدا سوور دہ کریتہوہ ﴿فِي تَارِحَتِّهَا﴾ لہ ٹاگری دوزخ دا ﴿فَتَكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ﴾
 تہو سا بہو (ٹالتون و زیوہ سوورہوہ بووہ) داخ دہ کریت روویان ﴿وَجُوهُهُمْ مَّطْمُورَةٌ﴾ و تہ نیشتیان
 و پشتیان ﴿هَذَا مَا كَرَّمْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ﴾ (پیان دہو و تریٹ) تہمہ تہو (سامانہیہ) کوٹان دہ کردہوہ بؤ خوٹان
 ﴿فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دہ بچیزن (تولہی) تہوہی کوٹان دہ کردہوہ ﴿إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 بہ راستی ژمارہی مانگہ کان (ی سال) لای خوا ﴿أَنَا عَشْرَ شَهْرًا﴾ دوانزہ مانگہ ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 لہ (لوح المحفوظ) وا دانراوہ ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ لہ پوڑتیکہوہ (خوا) ٹاسمانہ کان و زہوی
 دروست کردوہ ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرٌّ﴾ چوار لہو مانگانہ گہورہو بہر پیزن (شہریان تیدا قہدہ غہ کراوہ)
 ﴿ذَلِكَ الَّذِي كَفَرْتُمْ﴾ تہوہ ٹائینی ریک و راستہ ﴿فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِم أَنفُسَكُمْ﴾ کہ واتہ لہو چوار
 مانگہ دا ستہم مہ کہن لہ خوٹان (و کوشتاریان تیدا مہ کہن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً﴾
 وہ بچہنگن لہ دڑی تہواوی بت بہرستان بہ تیکرا ﴿كَمَا يَقْتُلُونَكُم كَآفَّةً﴾ ہر روہ ک تہوان دڑی
 تہوہ دہ جہنگن بہ تیکرا و (بی جیاوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ تہوہ ش بشران ﴿أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 کہ بیگو مان خوا لہ گہل پاریز کاران و خواناساندایہ (بہ چاودیری و باراستن) ﴿﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا يُحْلُونَهُ وَمَا يَحْمِرُّ مَوْنَهُ وَعَامًا لِيُوَاطِّئُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ
 سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
 أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَنْ رَضِيتُمْ
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ
 عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
 شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ
 فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
 إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
 مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
 لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
 وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿إِنَّمَا النَّبِيُّ﴾ به راستی دواخستن و گویرینی (مانگه حهرامه کان) ﴿زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾
 رُوچونونه له بی باوه‌ری دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌رانی بی گومراده کریت ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستننه که) سالتیک حه‌لالی ده کهن ﴿وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حهرامی ده کهن ﴿يُؤَاطِلُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بُوئه‌وی رپیک بین له گه‌ل زماره‌ی نهو چوار مانگه‌ی که خواریزداری کردوون
 (جه‌نگی تیاندا حهرام کردوه) ﴿وَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه‌نجام نه‌وی خوا حهرامی کردبوو
 حه‌لالی ده کهن ﴿رُزِقَتْ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بویان ﴿سُوْءَ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده‌وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش رینمونی که‌سانی بی باوه‌ر ناکات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذْ أُقِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت
 ﴿أَنْفُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دهر چن (بُو جیهاد) له‌ری خوادا ﴿أَنْ أَقْلُتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ له‌شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده‌خه‌ن) ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئیوه‌ پازین به‌م ژبانه‌ی
 دونیا له‌بری پاشه‌روژ ﴿فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی کامه‌یه خوشی و شادیی هم ژبانه‌ی دونیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له‌به‌رامبه‌ری خوشی پاشه‌روژدا زور که‌مه ﴿إِلَّا تَتَفَرُّوا﴾ نه‌گه‌ر نه‌روون
 و دهر نه‌چن (بُو جیهاد کردن) ﴿يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده‌دا به‌سزایه‌کی سه‌خت
 و ئازار دهر ﴿وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه‌له‌بری ئیوه‌ گه‌لیکی تر ده‌هیتت (جیاواز له‌ئیوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ
 شَيْئًا﴾ و ئیوه‌ هیچ زیانیکی بی ناگه‌به‌نن ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانایه‌ به‌سه‌ر هه‌موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ یارمه‌تی نه‌و (پیغه‌مبه‌ره ﷺ) نه‌ده‌ن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه‌وه
 بی‌گومان خوا یارمه‌تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی پروایان دهر یان کرد له‌مه‌که‌که
 ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ﴾ پیغه‌مبه‌ره یه‌کیک بوو له‌وه‌ دوو که‌سه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ﴾ کاتیک نه‌و دووانه (پیغه‌مبه‌رو نه‌بو
 به‌کر) نه‌ئه‌شکه‌وتی (ثور) دابوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نه‌و کاته‌به‌هاوله‌که‌ی (به‌ئوبه‌به‌کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَخْزَنَ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه‌م مه‌خو بی‌گومان خوا له‌گه‌لمانه ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا
 خوا ئارامی و ئاسایشی بُو‌نارده‌ خواره‌وه ﴿وَأَيْدُهُمْ يَجُودُونَ لِتُرُوقِهَا﴾ وه‌ یارمه‌تی دا به‌سه‌ربازانیک
 که‌نه‌تانه‌به‌بینن ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووتی بی باوه‌رانی گپرا ﴿السُّفْلَىٰ﴾ به‌ژیر که‌وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووتی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ ههر به‌رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زالی
 بِالْأَدَهْسْتِي كَارْدِرُوسْتَه ۱۱

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
 وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
 لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ
 حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ
 ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ
 يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾
 إِنَّمَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ * وَلَوْ
 أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ
 فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
 مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَفُوا لَكُمْ إِلَّا ذَلَالًا يَبْغُونَكُمْ
 الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾



﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا﴾ برون و دهرچن (بؤ جیهاد) چ سووک بن (لهش ساغ و دهوله‌مهند و دسه لاتداربن)
 ﴿وَتِقَالًا﴾ چ قورس و گران بن (نه‌خوش و هه‌زاربن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تیکوشن ﴿بِأَمْوَالِكُمْ
 وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به‌مال و گیانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌رینگه‌ی خوادا ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌واتان چاکتره بؤتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه بزنان ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا﴾ نه‌گهر ده‌ست که‌وتیکی نزیک
 ﴿وَسَفَرًا قاصِدًا﴾ و سه‌فه‌ریکی ئاسان بوايه ﴿لَاتَّبِعُوكُمْ﴾ نه‌وا شوینت ده‌که‌وتن (ده‌رده‌چوون
 له‌گه‌لتا) ﴿وَلَا كُنْ بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به‌لام (پرینی) رینگه‌ی دورو و دژوار (ی جهنگی ته‌بووک)
 بؤ نه‌وان نار‌ه‌حه‌ته ﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بیگومان (باش گه‌رانه‌وه‌تان له‌ته‌بووک) سویند
 ده‌خون به‌خوا ﴿لَوْ اسْتَطَعْنَا﴾ نه‌گهر بمانتوانیایه ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له‌گه‌لتان ده‌رده‌چوون
 (بؤ جیهاد) ﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نه‌وانه‌ خویان ده‌فه‌وتینن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه‌خوا ده‌زانی
 به‌راستی نه‌و (دوو رو‌وانه) دروزن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خوالیت بیوریت
 ﴿لَمَّا آذَنْتَ لَهُمْ﴾ له‌به‌رچی مؤله‌تی نه‌و (دوو پروانه‌ت) دا ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ﴾ هه‌تا بؤت ده‌ر که‌ویت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌راستیان کرد ﴿وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ﴾ وه‌دروزنه‌کان بناسیت ﴿
 لَا يَسْتَدْرِكُ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مؤله‌ت لی وهر ناگرن (بؤ نه‌وه‌ی خویان دوا بخه‌ن له
 جیهاد کردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ پروایان هیناوه به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به‌روژی
 دوايي ﴿أَنْ يَّجَاهِدُوا﴾ که‌تیکوشن ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گیانان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه
 خوا تاگاو زانایه به‌خو پاریزه‌ران ﴿إِنَّمَا يَسْتَدْرِكُ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه مؤله‌ت لی وهر ده‌گرن
 (که‌ نه‌به‌ن بؤ جیهاد کردن) ﴿لَا يُؤْمِرُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که‌ پروایان نی‌یه به‌خوا و به‌روژی
 دوايي ﴿وَأَزَّاتَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ و دله‌کانیان له‌گومان و دوو دلی دایه ﴿فَهَرَفَتْ رِيحُهُمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 بویه نه‌وانه له‌گومان و دوو دلی خویاندا سه‌رگه‌ردانن ﴿لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه‌گهر بیان و یستایه
 ده‌ربچن (بؤ جیهاد کردن) ﴿لَاعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه‌وه‌هو و که‌ره‌سته‌ی پیوستیان بؤ ئاماده‌ده‌کرد
 (له‌جه‌ک و وولاخ و تفاق‌ی جه‌نگ) ﴿وَلٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِبَعَاثَتِهِمْ﴾ به‌لام خوا ده‌رچوونی نه‌وانی بی‌ناخوش
 بوو ﴿فَتَبَطَّهَرُوا﴾ بویه (خوا) خاوی کردنه‌وه (له‌ده‌رچوون بؤ جیهاد) ﴿وَقِيلَ أَقْعُدُوا﴾ بیان ووترا
 دانیشن ﴿مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ له‌گه‌لجی ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِیْكُمْ﴾ نه‌گهر له‌گه‌لتاندا ده‌رچوونایه
 ﴿مَا زَادُوكُمْ إِلَّا حَبَالًا﴾ هیچ شتیکیان بؤ زیاد نه‌ده‌کردن بیجگه له‌تیکدان و خرابه‌کاری نه‌بیئت
 ﴿وَلَا وَضَعُوا لِحَلَالِكُمْ﴾ و نیوان ئیوه‌یان تیکده‌دا (به‌دوو زمانی و هاتو هوت) ﴿بِیَعُونَكُمُ الْفِتْنَةَ﴾
 ئازاوه‌یان بؤ ده‌نانه‌وه ﴿وَفِیْكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ وه‌له‌ناو ئیوه‌دا خه‌لکانیک هه‌ن چاک گوئیان لی
 ده‌گرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا به‌تاگاو و زانایه به‌سته‌م کاران ﴿

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى
جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ
مَنْ يَقُولُ أَسْذَنُ لِي وَلَا تَقْتَبِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ
لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا
أَحَدَى الْحَسَنَيْنِ وَيَحْسَبُنَّ نَرْبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ
بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا فَوَيْبُكُمُ إِنَّمَا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ
مِنْكُمْ إِلَّا تَكُم كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَا
مَنْعَهُمْ أَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

﴿لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ﴾ سوئند به خوا به راستی دستیان دابویه نازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَقَبُولِكَ الْأُمُورِ﴾ و جورها فرمان و پیلانیان بو (لاواز کردن) ت به کارهینا ﴿حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَوَهَّرَ أَمْرَ اللَّهِ﴾ وه کارو فرمانی خوا سهر کهوت ﴿وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ که نه وان بیان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ﴾ وه هندی کهس له وانه ده لین ﴿أَنزَلْنَا لِي﴾ (ته ی موحه ممهده ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ و تووشی گونا هو خرابه م مه که ﴿الْأَفْرَافَةَ سَقَطُوا﴾ ناگادارین (له ئیسته وه) که و توونه ته ناو گونا هو خرابه وه ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بیگومان دوزخ ده وری بی باوه رانی داوه ﴿إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾ نه گهر به هره و چاکه و سهر که و تن بیته ریگات ﴿سَوَّهتْ﴾ نار په حهت و غه مبار ده بن ﴿وَأَن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ﴾ وه نه گهر نار په حهتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به که شخه وه) ده لین ﴿قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا﴾ به راستی ئیمه کاری خو مان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پیش ﴿وَيَقُولُوا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾ جا روو و هره گیرن به خوشحالی و شادمانی یه وه ﴿قُلْ لَّيِّنَ يُصِيبَا﴾ (ته ی موحه ممهده ﴿يَوْمَ لَسْنَا﴾ خوا پشتیوانی ئیمه یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَايَتُوكَ كُلِّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت به خوا بیهستن ﴿قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ إِنَّا﴾ (بیان) بلی: نایا چاوه روانی چی ده کهن بو ئیمه ﴿إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِ﴾ بیجگه له یه کیک له دوو شته زور چاکه که (سهر که و تن یان شه هید بوون له بیناو خوادا) ﴿وَنَحْنُ نَرْتَضِي بِكَ﴾ ئیمه ش چاوه روانین بو ئیوه ﴿أَن يُصِيبَكَ اللَّهُ﴾ که خوا دوو چارتان بکات ﴿بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ به سزایه ک له لایه ن خو یه وه ﴿أَوْ بِأَيْدِيكَ﴾ یان به دهستی ئیمه ﴿فَتَرْتَضُوا﴾ که واته چاوه روانی بکه ن ﴿إِنَّمَا عَمَلِكُم مَّرْتَضُونَ﴾ بیگومان ئیمه له گه ل ئیوه دا چاوه روانین ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممهده ﴿بَلَى﴾: ﴿أَنفِقُوا طَوْعًا﴾ مال بیه خشن به خوشی خو تان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان به زور و ناچاری ﴿لَن يُقْبَلَ مِنْكُمْ﴾ ههر گیز لی تان و هر ناگیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکه به راستی ئیوه کو مه لیکی له سنور دهر چوو بوون ﴿وَمَا مَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک بهر گری نه وانه ی نه کردووه ﴿أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿فَنَقَلْتَهُمْ﴾ نه وه ی که به خشییان ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیجگه له وه ی که بیگومان نه وانه بی باوه ر بوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به خوا و پیغمبره که ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه نایه ن بو نویژ کردن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى﴾ به ته مه لی نه بیت ﴿وَلَا يُفْقُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ ئیلا بیان ناخوشه و ناچارن ﴿

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ
 ﴿٥٥﴾ وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَئِنْ هُمْ
 قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَدْجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدَّ خَلًّا
 لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي
 الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
 إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ * إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
 وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
 وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً
 مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾



يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ وَمَنْ
يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ
تُنزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزْؤُا
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نَعِدْ بَطَائِفَةٍ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِنَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ
حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ (ناپاکان) به‌خوا سویندنان بؤ ده‌خون ﴿لِيُرْضَوْكُمْ﴾ بؤ‌ئه‌وی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته‌تره‌به‌وی که‌رازی بکه‌ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌بروادارن ﴿۱۶﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ نایا نه‌وانه‌نازانن ﴿أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بیگومان هه‌ر که‌س دزایه‌تی‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَأَن تَأْرَجَّحْتُمْ﴾ نه‌وه
 بیگومان (توله‌ی) نه‌و که‌سه‌ئاگری دؤزه‌خه ﴿حَدِيدًا فِيهَا﴾ بؤ‌هه‌میشه‌ی‌تیایدا ده‌مینته‌وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه‌ریسواپی و زه‌بوونی زؤر‌گه‌وره ﴿۱۷﴾ ﴿يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ﴾ دوو‌رووه‌کان
 مه‌ترسی ده‌که‌ن ﴿أَنْ تُزَلَّ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له‌وه‌ی که‌سوره‌تیک‌ده‌رباریان بنیررته‌خواره‌وه ﴿ثَبَّتَتْ لَهُمْ﴾
 که‌هه‌والیان له‌سه‌ربدات ﴿يَمَانِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌وه‌ی که‌له‌دلپان دایه ﴿قُلِ اسْتَخِرُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 بلی: گالته و لاقرتی بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ به‌راستی‌خوا ده‌رخه‌رو‌ئاشرکاراکی
 نه‌وه‌یه‌که‌مه‌ترسی‌لی‌ده‌که‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویندبی‌نه‌گه‌ر برسیاریان‌لی‌بکه‌یت ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾
 به‌راستی‌ده‌لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلپاین‌نیمه‌هه‌ر ده‌مه‌ته‌قی و گالته‌ده‌که‌ین ﴿قُلِ﴾ توش
 بلی: ﴿أَيُّ اللَّهِ وَعَآيَاتِهِ﴾ نایا به‌خواو به‌لگه‌کانسی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾
 ئیوه‌گالته‌و لاقرتینان‌ده‌که‌ن؟ ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَعْتَدُوا﴾ به‌هانه‌مه‌هینته‌وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به‌راستی‌ئیوه‌بی‌پروا
 بونه‌وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش‌پروا‌هیناننان ﴿إِنْ نَعَفَ﴾ نه‌گه‌ر‌بورین و چاوبوشی‌بکه‌ین ﴿عَنْ طَآئِفَةٍ
 مِنْكُمْ﴾ له‌کؤمه‌ل و تاقمیکتان (به‌هوی‌گه‌رانه‌وه‌تانه‌وه) ﴿تُعَذِّبُ طَآئِفَةً﴾ سزای‌کؤمه‌ل و تاقمیکی‌تر
 ده‌هین ﴿يَا أَيُّهَا كَانُوا مَجْرِمِينَ﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی بیگومان نه‌وانه‌تاوانبار‌بوون ﴿۲۰﴾ ﴿الْمُنْفِقُونَ﴾ پیاوانی
 دووروو ﴿وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ و‌ئاقره‌تانی‌دوو‌روو ﴿بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان‌پشتیوانی‌هه‌ندیکیان
 ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ﴾ فه‌رمان‌ده‌که‌ن به‌خراپه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به‌رگری‌ده‌که‌ن له‌چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده‌ستیان‌ده‌قوچن (وخیر‌ناکه‌ن) ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ خوا‌یایان‌له‌بیر‌چؤ‌ته‌وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 بؤیه‌خو‌اش‌له‌بیری‌کردوون و وازی‌لی‌هینان ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمْ﴾ به‌راستی‌دوو‌رووه‌کان‌هه‌ر‌نه‌وانن
 ﴿الْفٰسِقُونَ﴾ که‌ده‌ر‌چوون‌له‌سنوور ﴿۲۱﴾ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾ خوا‌به‌لینی‌داوه‌به‌پیاو
 ئاقره‌ته‌دوو‌رووه‌کان ﴿وَالْكُفَّارِ﴾ و به‌بی‌باوه‌رانیش ﴿تَأْرَجَّحْتُمْ﴾ به‌ئاگری‌دؤزه‌خ ﴿خَلِيدَتِ
 فِيهَا﴾ ده‌مینته‌وه‌تیایدا به‌هه‌میشه‌ی‌ی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ئاگری‌دؤزه‌خیان‌به‌سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه‌فرینی‌لی‌کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای‌هه‌میشه‌ی‌یان‌بؤ‌هه‌یه ﴿۲۲﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
 وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
 كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
 كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٦﴾ الْمَرِيَاتِهِمْ
 نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
 أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 ﴿٧١﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (ئيوه ئه ی دو ورو وه كان) وهك ئه وانهن له پيش ئيوه دا بوون ﴿كَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ قَوْمٌ﴾
 ئه وانه زور به هيز تر بوون له ئيوه ﴿وَكَثُرَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ و مال و سامان و منداليشيان زور تر بوو (له ئيوه)
 ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ ئه مجا ئه وان شادمان بوون به شى خويان پريان بوارد ﴿فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِكُمْ﴾
 وه ئيوه ش پراتان بواردو شادمان بوون به به شه كه ي خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ههر چو نيك
 ئه وانه ي له پيش ئيوه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شى خويان ﴿وَحُصَّةٌ﴾ وه ئيوه رو چوون له ناهق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاطُوا﴾ به وينه ي رو چوونى ئه وان ﴿أُولَٰئِكَ حَاطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ئه وانه كرده وه كانيان
 بو جهل و بيسوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونياو روژى دوايشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ وه
 ههر ئه وانهن زهره مندو رهنجه روون ﴿الْمَالِيَّاتِهِمْ﴾ ثايا نه هاتو وه بويان و پي يان نه گه يشتو وه
 ﴿نَبَأَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والى ئه وانه ي كه له پيش ئه مانه وه بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له گه لى نوح
 وعاد ﴿وَشَمُودَ﴾ و سه موود (هوزى صالح) ﴿وَقَوْمِ إِبْرٰهِيْمَ﴾ وه گه لى ئيرا هيم ﴿وَأَصْحٰبِ مَدْيَنَ﴾
 و خه لكى مهديه ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره كانى ژيرو زه بهر كراو (هوزى لوط) ﴿أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾
 پينغه مبه ره كانيان هاتن بو ناويان ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به لگه رو و نه كانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ يظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته مى لى نه كردن ﴿وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يظْلِمُونَ﴾ به لكو ئه وانه خويان سته ميان له خويان كرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و ئافره تانى باوهر دار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيٰٓءُ بَعْضٍ﴾ هه نديكيان پشتوان
 و يارمه تى دهرو خو شه ويستى هه نديكى تر يانن ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ددهن به چا كه
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گرى ده كه ن له خرابه ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ﴾ و به ريك و بيكى نويز جى به جى
 ده كه ن ﴿وَيؤْتُونَ الزَّكٰوةَ﴾ و زه كات (ى سامانيان) ددهن ﴿وَيُطِيعُونَ اَللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ﴾ وه گو يرا به لى
 خواو پينغه مبه ره كه ي ده كه ن ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ﴾ ئه وانه له داهاتو ودا خوا ره حميان بيده كات
 ﴿إِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ﴾ به راستى خوا به ده سه لاتى كار دروسته ﴿وَعَدَ اللّٰهُ﴾ خوا به لئىنى داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ﴾ به پياوان و ئافره تانى برودار ﴿حَتّٰى﴾ به به هه شتانيك ﴿تَخْرُجَ مِنْ حَتْمِهَا﴾
 الّا نهر ﴿كه رو باره كان ده روون به ژير ياندا﴾ ﴿خٰلِدِيْنَ فِيْهَا﴾ تييدا ده ميننه وه به هه ميشه يى ﴿وَمَسْكَنَ﴾
 طَبِيَّةً ﴿و (به لئىنى پى داوون) به چهنه كوشكى چاك و رازاوه ﴿فِي حَتّٰى عَدْنٍ﴾ له به هه شتانيكى
 هه ميشه يى دا ﴿وَرِضْوٰنٍ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ﴾ و په زامه نديش له لايه ن خواوه كه گه و ره تره (له هه موو
 شتيك) ﴿ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ﴾ ههر ئه وه يه سه ر كه و تنى زور گه و ره ﴿٧٦﴾

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جِهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا
بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعدَّبْهُمْ
اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ * وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَينِءَاتِنَا
مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
﴿٧٥﴾ فَلَمَّآ آتَاهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾
أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ
عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾



﴿يَتَابِعُهَا الَّتِي﴾ ئه‌ی پیغهمبر ﷺ ﴿جِهَادِ الْكُفَّارِ﴾ جهاد بکه دژی بی باوهران ﴿وَالْمُتَفَقِّينَ﴾
 و دوور و ه‌کان ﴿وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ و ه‌تون‌دو تیژ به‌له‌دژیان ﴿وَمَا أَرْهَمَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ شوینی حه‌وانه‌وه‌ی ئه‌وانه
 دوزه‌خه ﴿وَبَشَّ الْمَصِيرُ﴾ که دوار و ژو چاره‌نوسینکی خراپه ﴿٧٦﴾ ﴿يَخْلَفُونَ بِاللَّهِ﴾ (دوور و ه‌کان)
 سویند ده‌خون به‌خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (ئه‌و و وتانه‌ی دراو‌ته‌ی پالیان) نه‌یان و وتوه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ
 الْكُفْرِ﴾ سویند به‌خوابیگومان و وته‌ی بی باوهر بیان و وتوه ﴿وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ و ه‌بی بر و ابو‌نه‌ته‌وه
 له‌پاش موسولمان بو‌نیان ﴿وَهُمْ أَيْمَانُ يَتْلُونَ﴾ و نیازی شتیکیان بو‌به‌لام بو‌یان نه‌کرا (کوشتنی
 پیغهمبر ﷺ) کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ته‌ببوك) ﴿وَمَا تَقْمُوا﴾ و ه‌هیچ ره‌خنه‌و رقیکیان نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ
 آغَتْ لَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ تنها له‌بهر ئه‌وه‌نه‌بیئت که خواو پیغهمبره‌که‌ی (و بر و ادارانیان) ده‌وله‌مه‌ند کردوه
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌فزل و به‌هره‌ی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌گهر ئه‌وان بگهر پینه‌وه و په‌پشیمان بینه‌وه
 ﴿يَا خَيْرَ آلِهِمْ﴾ ئه‌وه چاکتره‌بو‌یان ﴿وَإِنْ يَتُوبُوا﴾ و ه‌ئه‌گهر رو و ه‌ر گیرن و (نه‌گهر پینه‌وه) ﴿بَعْدَ إِهْتِامِ اللَّهِ﴾
 ئه‌وه خوا سزایان ده‌دات ﴿عَذَابَ أَلِيمًا﴾ به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له‌دونیا و باشه‌ر و ژردا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ه‌له‌زه‌وه‌ی دانی یه‌بو‌ئوان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دؤست و یار مه‌تی ده‌ریک ﴿٧٧﴾
 ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾ و ه‌له‌ناپاکان که سانیک ه‌ه‌ن که په‌پیمانان داوه‌به‌خوا ﴿لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ سویند
 به‌خوا ئه‌گهر خواله‌فزل و به‌هره‌ی خوی پیمان ببه‌خشیت ﴿لَتَصَّدَّقَنَّ﴾ ئه‌وه بیگومان خیر و چاکه
 ده‌که‌ین ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ و ه‌بیگومان له‌چاکه‌کاران ده‌بین ﴿٧٨﴾ ﴿فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾
 که چی کاتیک خواله‌فزل و به‌هره‌ی خوی بی به‌خشین ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ رژی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشیمان ه‌لکرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌وانه‌رو و ه‌ر گیرن ﴿٧٩﴾ ﴿فَاعْتَقِبْهُمْ﴾ ئه‌مجا
 خواش سه‌رئه‌نجامی ئه‌وانی گیرا ﴿يَفَاقَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به‌دوو رووی له‌دلیاندا ﴿إِلَّا يَوْمَ يَلْقَوْتَهُ﴾ ه‌تا
 ئه‌و رژی به‌دیداری (خوا) ده‌گن ﴿بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به‌هوی نه‌برد نه‌سه‌ری ئه‌و به‌لیته‌ی
 که دا بو‌ویان به‌خوا ﴿وَمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به‌هوی ئه‌وه‌شه‌وه‌درویان ده‌کرد ﴿٨٠﴾ ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾
 ئایا نه‌یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ به‌راستی خوا ئه‌وپه‌ری راده‌ئاگا و زانیه‌به‌شاراوه‌په‌نه‌هانه‌کان ﴿٨١﴾
 ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ﴾ ئه‌و که سانه‌ی که تانه‌و ته‌شهر ده‌ده‌ن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له‌و
 باوهر دارانه‌ی جگه‌له‌زه‌کات مال و سامانیان ده‌به‌خشین ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ﴾ و ه‌(تانه‌و ته‌شهر
 ده‌ده‌ن) له‌وانه‌ی که تنها که میکیان ه‌یه‌به‌زه‌حمه‌ت په‌یدایان کردوه ﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ ئه‌وسا
 ه‌ر گالته‌شیان بی ده‌که‌ن ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته‌به‌وان ده‌کات (له‌بهرامبر گالته‌ی ئه‌واندا)
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه‌خت بو‌ئه‌وانه ﴿٨٢﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
 خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
 لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكِوْا كَثِيرًا جَزَاءً
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَعَذَنُوكَ لِلخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
 مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
 عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا
 أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ
 أُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾

﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) دا‌وای لی‌یوردونیان بۆ‌بکه‌یت ﴿اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ یان دا‌وای لی‌یوردونیان بۆ‌نه‌که‌یت (یه‌کسانه‌) ﴿اِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ ئە‌گەر دا‌وای لی‌یوردونیان بۆ‌بکه‌یت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ هه‌فتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ئە‌وه‌ خوا هه‌ر گیز لی‌یان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ئە‌وه‌ش ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ به‌هۆی ئە‌وه‌یه‌ بێ‌گومان ئە‌وانه‌ بێ‌ با‌وه‌ر بوون ﴿يَا اللَّهُ وِرَسُولُهُ﴾ به‌خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌ خوا ریت‌موونیی خه‌ل‌کانی ده‌ر‌چوو له‌ئایین ناکات ﴿فَوَجَّ الْمَحَلُّونَ﴾ (ئە‌وه‌ دوو ر‌و‌وانه‌ی) دا‌واکه‌وتن له‌ جیهاد کردن و (له‌مه‌دینه‌دا مابو‌ونه‌وه‌) دل‌خۆش بوون ﴿يَمْعَدُونَ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به‌دانیشتن و به‌جیمانیان له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (له‌جه‌نگی ته‌بووک دا) ﴿وَكِرَهُوا أَنْ يَجْهَدُوا﴾ وه‌ پشیمان ناخۆش بوو که‌ جیهاد بکه‌ن و تیکۆشن ﴿يَا مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌مال و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ر‌یی خوا‌دا ﴿وَقَالُوا﴾ (به‌ئیماندارانیان) ده‌ووت ﴿لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرْبِ﴾ له‌م (وه‌رزه‌) گه‌رمایه‌دا ده‌رمه‌چن بۆ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿تَايَبْتُمْ أَشْدْحَبًا﴾ ئاگری دۆزه‌خ زۆر گه‌رم تره‌ (له‌م گه‌رمایه‌) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئە‌گەر ئە‌وانه‌ تێ‌بگه‌ن و بزائن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده‌ی با که‌م پێ‌ بکه‌ن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زۆر بگه‌رن ﴿حَزَّائِمًا كَأُولَىٰ كَيْبُوتٍ﴾ (ئە‌وه‌ سزایه‌) تۆله‌ و پادا‌شتی ئە‌وه‌ کرده‌وانه‌یه‌ که‌ ده‌یان کرد ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ﴾ ئە‌وسا ئە‌گەر خوا تۆی گه‌راند‌وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ له‌ته‌بووک) ﴿إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ﴾ بۆ‌لای کۆمه‌لێک له‌و به‌جێ‌ ما‌وانه‌ ﴿فَأَسْتَدْرِكُ لَكَ الْخُرُوجَ﴾ و دا‌وایان لێ‌ کردیت بۆ‌ ده‌ر‌چوون (بۆ‌غه‌زایه‌کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ تۆش بلی: ﴿أَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ هه‌ر گیز تێ‌وه‌ له‌ گه‌ل مندا ده‌ر‌ناچن بۆ‌ جیهاد ﴿وَلَنْ تَقْتُلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ و هه‌ر گیز تێ‌وه‌ له‌ گه‌ل مندا جه‌نگ ناکه‌ن له‌ گه‌ل هه‌یج دوز‌مینکدا ﴿إِنْ كَرِهْتُمْ﴾ چونکه‌ بێ‌گومان تێ‌وه‌ رازی بوون ﴿بِالْفُجُورِ أَوْلَٰ مَرَّةً﴾ به‌دانیشتن له‌یه‌ که‌م جاردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که‌واته‌ هه‌ر دانیشتن له‌ گه‌ل به‌جێ‌ ما‌واندا ﴿وَلَا تَصِلْ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) تۆ نوێ‌تر مه‌ که‌ ﴿عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ﴾ له‌سه‌ر هه‌یج که‌س له‌وانه‌ که‌مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه‌تا هه‌تایه‌ ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ﴾ وه‌ ر‌امه‌وه‌سته‌ له‌سه‌ر گۆره‌ که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بێ‌گومان ئە‌وانه‌ بێ‌ با‌وه‌ر بوون ﴿يَا اللَّهُ وِرَسُولِهِ﴾ به‌خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌ی ﴿وَمَا تَأْوَىٰ﴾ و مردن ﴿وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئە‌وانه‌ به‌رده‌وام سنوور‌شکین بوون ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) با‌سه‌رت سو‌ر‌نه‌هینیت ﴿أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ مال و مندالی زۆریان ﴿إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌یه‌ویت ﴿أَنْ يَعْدِيَهُمْ بِهَا﴾ به‌وه‌ (مال و مندال) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له‌دونیادا ﴿وَتَرَهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه‌ گیانیان ده‌ر‌بجیت ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئە‌وانه‌ بێ‌ با‌وه‌رن ﴿وَلَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ و هه‌ر کاتی‌ک سو‌ره‌تێک بنی‌ر‌دیته‌ خواره‌وه‌ ﴿أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ به‌مه‌ی که‌ با‌وه‌ر به‌خوا بێ‌تن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و تیکۆشان بکه‌ن له‌ گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ره‌ که‌یدا ﴿أَسْتَدْنَاكَ﴾ مۆله‌ت لێ‌ وه‌رده‌گرن ﴿أَوْ لَوْ أَنْطَلُوا مَعَهُمْ﴾ ئە‌وانه‌یان که‌ خوا‌هن ده‌سه‌لات و سامانن ﴿وَقَالُوا لَوْ دَرْنَا﴾ و ده‌لێ‌ن لێ‌مان گه‌ر‌ی و وازمان لێ‌ بێ‌ته‌ ﴿تَكُنْ مَعَ الْفَاعِلِينَ﴾ با له‌ گه‌ل دانیشتو‌وه‌ کاندای بێ‌ن (وه‌ک ئا‌فره‌ت و مندال و په‌که‌ه‌وته‌) ﴿٤١﴾

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُوْلَآئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
 وَأُوْلَآئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾
 وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
 كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَسَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
 حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ * إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَسْتَعِدُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْمُونَ ﴿٩٣﴾



﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون به وهی که له گه ل به جی هیلراوان دا بن (وهك ئافرهت و منداك و په ككه وه ته كانان) ﴿وَطُوعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نه وان هیچ تینا گهن و نازانن ﴿لَسَكِنَ الرَّسُولُ﴾ به لام پیغه مبهه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ وه وان هی که پروایان هینا وه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکوشان به مال و گیایان ﴿وَأَوْلِيَّكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی ههر بۆ نه وان هه ﴿وَأَوْلِيَّكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه ههر نه وان هه سهر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بۆ ناماده کردون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرووباره کان دین و ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تیا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سهر که وتنی زور گه وه ﴿وَجَاءَ الْمَعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له عه ره به ده شته کییه کان هاتن (بۆ لای پیغه مبهه) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی ریگه یان پی بدریت (نه پرون بۆ جهیهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نه وان هی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گه ل خوا و پیغه مبهه که یی ﴿سَيَصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بیگومان نه وان هیان که بی پروا بوون له داهاتودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی سه ختی نازاردهر ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سهر بی هیز و په ککه وه ته ونه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ﴾ نه وان هه که هیچیان نی یه خهر جی بکهن (بۆ پیوستی جهیهاد) هیچ گوناهیکیان له سهر نی یه (که نه پړوشتون بۆ جهیهاد) ﴿إِذْ أَنْصَحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بۆ خوا و پیغه مبهه که یی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ ریگه یه ک نی یه بۆ (تاوانبار کردنی) نه و چا که کارانه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش بووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نه و که سانهش نی یه ﴿إِذَا مَا أُنزِلَتْ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه مبهه د) بۆ نه وه ی (وولاخیان بۆ دابین که ییت و) سواریان که ییت ﴿قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووتت وولاخم ده ست ناکه ویت سوارتان بکه م (بۆ جهیهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه وانیش گه رانه وه ﴿وَأَعْيَبُهُمْ تَفْيِضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیسکی ده رشت ﴿حَزَنًا أَلَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته دا که هیچیان نه بوو خهر جی بکهن (بۆ پیداویستی جهیهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ نه نهار ریگه (بۆ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نه وان هیه ﴿يَسْتَدِينُونَكَ وَهُمْ أَعْيُنِي﴾ داوا ی مؤله تت لی ده کهن له کاتیکدا ده و له مه ندیشن (و توانای پړوشتن بۆ جهیادیان هیه) ﴿رَضُوا﴾ رازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وه ی که له گه ل به جی ماوه کاندا بن (له جهیهاد وهك ئافرهت و منداك و نه خوش) ﴿وَطُوعَ اللَّهِ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هویه وه هیچ نازانن ﴿

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْفِقُ فَرْصُوهَ فَمَا أَتَى اللَّهَ بِشَيْءٍ
فِي نَبِيِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَكُمْ إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنُحْضِرُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآؤُهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ يَجْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
﴿٩٦﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِن
الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ
الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِن
الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيَدْخِلُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِيَّانَ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و بهانه‌تان بؤ دههیننه وه ﴿إِذَا جَعَلْتُمْ إِلَيْهِنَّ﴾ کاتیک (له‌جیهاد و غه‌زا) گه‌رانه وه بؤ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی بهانه و عوزر مههیننه وه ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ﴾ نیمه هر گیز باوهرتان پی ناکه‌ین ﴿قَدْ بَيَّنَّا لِلَّهِ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ چونکه به‌راستی خوا ناگاداری کر دوین له هه‌واله‌کانتان (که ئیوه ناپاک و دوور وون) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داهاتوودا خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿فَتُرَدُّونَ﴾ پاشان (له‌رؤزی دوا‌ی‌ی‌دا) ده‌گه‌رینرنه وه ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بؤ لای زانای هه‌موو نه‌ینی و ناشکرکان (که خوی گه‌وره‌ی) ﴿فِي نَبِيِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی دها به‌وه‌ی له دونیادا ده‌تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَكُمْ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به‌زووی سوتندتان بؤده‌خون به‌خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِنَّ﴾ کاتیک گه‌رانه وه بؤ لایان ﴿لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی چاوپوشیان لی بکه‌ن و سه‌ره‌نش‌ت‌یان نه‌که‌ن ﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه‌ش روویان لی وهر گیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به‌راستی ئه‌و (دوور و و) انه بیس (ونه‌گریسن) ﴿وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جینگایان دؤزه‌خه (له‌رؤزی دوا‌ی‌ی‌دا) ﴿جَزَاءَٰ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ توله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هوی ئه‌و تاوان و خراپه‌ی له‌دونیادا ده‌یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به‌درو) سوتندتان بؤ ده‌خون ﴿لِنُرْضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی لیان پازی بن ﴿فَإِن تَرَضُوا عَنْهُمْ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش لیان پازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ﴾ ئه‌وه بیگومان خوا پازی ناییت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌که‌سانی ده‌رچو له‌سنور (تاوانبار) ﴿وَالْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا﴾ عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌کان بی بروایی و دوو رووی یان به‌هیز تره ﴿وَأَجْدُرُ الْأَيْمَانُ﴾ و شایسته‌ترین که نه‌زنان ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌و سنورانه‌ی خواناردوویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بؤ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کاردرسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه له‌وه‌ عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌اندا هه‌ندیک هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ ئه‌وه‌ی لی‌ی وهرده‌گیریت و ده‌ی به‌خشیت به‌باج و سه‌رانه‌ی داده‌نیت ﴿وَيَرِثُ بِكُمْ الذَّوَابِرَ﴾ وه چاوه‌روانی ده‌که‌ن به‌سه‌ر هاتی خراپتان به‌سه‌ردا بیت ﴿عَلَيْهِنَّ دَابِرَةُ السَّوَاءِ﴾ به‌لا و به‌سه‌ر هاتی خراپ به‌سه‌ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه هه‌ندیکی تر له‌وه‌ عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌اندا هه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که باوهرپان به‌خوا و به‌رؤزی دوا‌ی‌ی‌هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ﴾ وه وای داده‌نیت ئه‌وه‌ی ده‌ی به‌خشیت هوی نریک بوونه‌وه‌یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ﴾ بیدارین بیگومان ئه‌وه هوی نریک بوونه‌وه‌یانه له‌خوداوه ﴿سَيَدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له‌ثاینده‌دا خوا ده‌بانخاته‌ناو میهره‌بانی و ره‌حمه‌تی خوی‌وه‌ه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خوا لیورده‌ی میهره‌بانه ﴿۹۱﴾

وَالسَّابِقُونَ الْأَوْلَىٰ أُولَئِكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
 مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَىٰ النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابِ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٠٢﴾ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ
 إِمَّا يَعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

﴿وَالسَّيْفُونَ الْأَوْلَوتُ﴾ و به پیشکوه و توه به که مه‌کان (ئه وانه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه باوه‌ریان هینا) ﴿مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له‌کوچه‌ران و یاریده‌ده‌ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ ئه‌وانه‌ش زور به چاکی به‌یره‌وی ئه‌وانیان کردووه و شویتیان که‌وتوون ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا‌لییان رازیبه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه‌وانیش له‌خوا رازین ﴿وَاعَدَ لَهُمُ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به‌هشتانیکی بو‌ئاماده کردوون ﴿تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پروباره‌کان دین و ده‌جن به‌ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی و بی‌برانه‌وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئه‌ویه که‌یشتن به‌ئامانجی گه‌وره ﴿وَمَنْ حَوَّلَ كُفْرًا إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ و له‌و عه‌ربه‌به‌ده‌شته‌کیانه‌ی که له‌ده‌ورو به‌رتان دان ﴿مُنْفِقُونَ﴾ ناپاکانیک هه‌ن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه‌ندیک له‌خه‌لکی مه‌دینه‌ش ﴿مَرَدُوا عَلَى الْإِتِّفَاقِ﴾ له‌سه‌ر ناپاکی راهاتوون و خو‌یان بو‌ته‌رخان کردووه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمُهُمْ﴾ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نایاناسیت ئیمه‌چاک ده‌یا نناسین ﴿سَعَدَ لَهُمْ مَرَاتِنَ﴾ له‌ئاینده‌دا دوو‌جار سزایان ده‌ده‌ین ﴿ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دو‌اتریش ده‌گه‌ر نترینه‌وه بو‌ناو سزایه‌کی گه‌وره (دوزه‌خ) ﴿وَأَخْرَجُوا بِدُونِ بَهْمَةٍ﴾ وه که‌سانیکی تر هه‌ن دانیان ناوه به‌گونه‌هاه‌کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده‌وی چاکیان تیکه‌ل کردووه ﴿وَأَخْرَجْتَنِي﴾ له‌گه‌ل کرده‌وی تری خراپدا ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ئومید وایه خوا‌توبه‌یان لی وهر گرتیت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا‌لی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿حَدَّثَنَا مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وه‌برگه له‌مال و داراییان (زه‌کات و سه‌ده‌قه) تا به‌هویه‌هاکیان بکه‌یته‌وه (له‌گونه‌ها و تاوان) ﴿وَتُرَكِّبُهُمْ﴾ و (دلیان) بوخت و خاوین ده‌که‌یت به‌و مال به‌خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بو‌یکه ﴿إِنَّ صَلَوَاتِكَ سَكُنَ لَهُمْ﴾ به‌راستی دوعای تو‌ئارامی و دل خو‌شی یه‌بو‌ئه‌وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه ﴿إِلَّا يَعْلَمُوا﴾ ئایا نه‌بان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بیگومان هه‌ر خوا‌توبه و به‌شیمانی له‌به‌نده‌کانی وهر ده‌گرتیت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه‌ر ئه‌و خیر و به‌خشینه‌کان وهر ده‌گرتیت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به‌راستی هه‌ر خوا‌یه وهر گری ته‌توبه‌یه و میهره‌بانه (له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌وانه (بلی: کارو کرده‌وه بکه‌ن ﴿فَسِيرِ اللَّهُ عَمَلَكُمْ﴾ ورسوله‌و‌الْمُؤْمِنُونَ ﴿جای بیگومان خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پرواداران کرده‌وه کانتان ده‌بینن ﴿وَسَرُّدُونَ﴾ له‌باشان ده‌گه‌ر نترینه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالَمِينَ وَاللَّهِدَىٰ﴾ بۆلای (خوا‌ی) زانا به‌هه‌موو نه‌یتی و ناشکرکان ﴿يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌مجا هه‌و‌التان ده‌داتی به‌هه‌رچی که ئیوه له‌دوینادا ده‌تان کرد ﴿وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ﴾ (له‌به‌جی ماوه‌کان دا) که‌سانیکی تر هه‌بوون که دو‌اخران ﴿لَا تَمُرَّ اللَّهُ﴾ بۆ فه‌رمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يَعِدُّهُمْ﴾ یان سزایان ده‌دات ﴿وَمَا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان به‌شیمانیان لی وهر ده‌گرتیت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه خوا‌زانای کار دروسته ﴿۵۳﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ
 مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مِمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيْبَةً
 فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 ﴿٢٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
 وَيُقْتَلُونَ وَعَدَّ عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٢١﴾



﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ و (له‌ناپاکان) نه‌وانه‌ی مز‌گه‌وتیکیان دروست کرد ﴿ضُرَارًا﴾ بۆ زیان گه‌یاندن (به‌موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه‌ناسی ﴿وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیا‌وازی خسته‌نیوان تیمانداران ﴿وَأَرْصَادًا لِّلْمَنِّ﴾ و بۆ چاوه‌روانی کردنی که‌سانی ﴿حَارَبَ اللَّهُ وَّرَسُولَهُ﴾ که‌دزابه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان کرده ﴿مِن قَبْلِ﴾ له‌وه‌و پیش ﴿وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَ﴾ بیگومان (ئه‌و دوو‌رو‌وانه) سویتد ده‌خون (ده‌لین) تنها‌چاکه‌مان ویستووه ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به‌لام خوا‌شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وانه‌ دروژن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هه‌رگیز نویژی تیدانه‌که‌ی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ﴾ بیگومان مز‌گه‌وتیک که‌له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌قوا و له‌خوا‌ترسان دامه‌زرا بیت ﴿مِن أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له‌یه‌که‌م روژه‌وه (یه‌که‌م روژ هانتت بۆ شاری مه‌دینه) ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته‌تره‌که‌نویژی تیدا‌بکه‌یت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ بیاوانیکی تیدا‌یه‌پیان خو‌شه ﴿أَنْ يَّظَهَّرُوا﴾ که‌خویان خاوین و پا‌ک بکه‌نه‌وه (له‌زه‌نگ و ژاری سه‌رده‌می نه‌فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ خوایش نه‌وانه‌ی خو‌ش ده‌ویت که‌ده‌بانه‌ویت خویان پا‌ک بکه‌نه‌وه ﴿أَفَمَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ﴾ جا‌ئایا که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زرا‌ند بیت ﴿عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له‌سه‌ر خواناسی و به‌ده‌ست هیئانی ره‌زامه‌ندی خوا‌چاک‌تره ﴿أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُيُوتُهُ﴾ یان که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زرا‌ند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ﴾ له‌سه‌ر لیواری که‌نده‌لانیکی فسه‌ل و رووخه‌ک ﴿فَأَنهَارٍ بِيَهُ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا‌به‌خویه‌وه بر‌وخیته‌ناو تاگری دوزه‌خه‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوارینم‌وینی که‌سانی سته‌مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ يُبْعِثُهُمُ اللَّهُ﴾ به‌رده‌وام ئه‌و دروست کراوه‌یان ﴿بَنَوًا﴾ که‌دروستیان کرد ﴿رِبْعَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی‌ئارامی و گومانه‌له‌دلیندا (واته‌هه‌رگیز له‌دلین ده‌رنا‌چیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه‌گه‌ر دلین پارچه‌پارچه‌بکریت (وبمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا‌زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشْرَىٰ﴾ به‌راستی خوا‌کریویه‌تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌بساوه‌رداران ﴿أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنَّهُمُ الْحَتَّةُ﴾ به‌وه‌ی که‌به‌هه‌شتیان ده‌داتی له‌بریتیدا ﴿يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئه‌و بر‌وادارانه) ده‌جه‌نگن له‌رپی خوادا ﴿يَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ ته‌مجا (بن‌باوه‌ران) ده‌کوژن و (خو‌شیان) ده‌کوژین (شه‌هید‌ه‌بن) ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ ئه‌مه‌به‌لینیکی راسته (و‌خوا‌بر‌یاری داوه) له‌سه‌رخوی ﴿فِي التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ﴾ جا‌کی به‌به‌لین و په‌یمانی خوی وه‌فادار‌تره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه‌ک‌خوای گه‌وره؟ ﴿فَأَسْتَبْشِرُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ﴾ که‌واته‌مژده‌به‌خشن و شادمان بن‌به‌و فروشته‌تان ﴿بِأَعْتُرُ بِهِ﴾ که‌مامه‌له‌تان پیوه‌کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی) هه‌ر نه‌وه‌یه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی زور‌گه‌وره ﴿

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاعِدُونَ
 الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ
 مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا
 إِلَيْهِ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
 هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾
 لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ
 فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی ریگای خوا، ئەمانه سیفه‌تیانه) تۆبه‌کارن ﴿الْحَادِدُونَ﴾ خوابه‌رستن
 ﴿الْحَادِدُونَ السَّاجِدُونَ﴾ سوپاسگوزار و گه‌شتیارن (کۆچهرن له‌پیتناو خوادا) ﴿الرَّكِعُونَ﴾
 السَّاجِدُونَ ﴿كِرْنُوش و سوزده بهرن (نویژ خوینن) ﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌رن به‌چاکه
 و ﴿وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ به‌رگری که‌رن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ پارێزه‌ران بۆ
 سنووره‌کانی خوادا ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) موزده بده به‌و باوه‌رداران‌هی (ئه‌و
 سیفاتانه‌یان تیدایه) ﴿﴿﴾ ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَاللَّذِينَ آمَنُوا﴾ ره‌وا وشایسته‌نی یه بۆ پیغه‌مبه‌ر و باوه‌رداران
 ﴿أَنْ يَسْتَعْفِفُوا وَالْمُشْرِكِينَ﴾ که داوای لی‌بوردن بکه‌ن بۆ هاوبه‌ش دانهران ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولِي
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکیشیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ له پاش ئه‌وه‌ی که بۆیان ده‌رکه‌وتوووه
 ﴿أَنْهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ که بیگومان ئه‌و (هاوبه‌ش دانهرانه) هاوه‌ل و پیری دۆزه‌خن ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِعْفَاؤُا بَرَهًا لِلَّذِينَ﴾ وه داوای لی‌خۆش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی ﴿إِلَّا لَعَنَ مَوْعِدَهُ﴾ تنه‌ها
 له‌به‌رواده و به‌لینیک بوو ﴿وَعَدَهَا آيَةً﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی‌بوردنی بۆ بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ جا کاتیک بۆی روون بوویه‌وه ﴿أَنَّهُ وَعَدُ اللَّهِ﴾ که بیگومان باوکی دوزمنی خوایه ﴿تَبَيَّرَ
 مِنْهُ﴾ خوی لی‌به‌ری کرد ﴿إِنْ اِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ به‌راستی ئیبراهیم زۆر له‌خو‌ا ترس و له‌سه‌ر
 خۆ بوو ﴿﴿﴾ ﴿وَمَا كَانَتِ اللَّهُ يُضِلُّ قَوْمًا﴾ وه خوادا هیچ گه‌ل وه‌وزنیک گومرا ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْتَهُمْ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی رینمونی کردوون ﴿حَتَّىٰ بَيَّنَّ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هه‌تا بۆیان روون نه‌کاته‌وه
 ئه‌وه‌ی پیویسته‌خو‌یانی لی‌بپاریزن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلِّبُ نَبِيًّا عَلَيْهِ﴾ بیگومان خوا زانا و ناگاداره به‌هه‌موو
 شتیک ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه‌ر بۆ خوایه پادشایه‌تی و مولکی هه‌موو
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژینیت و ده‌شم‌رینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه بیجگه‌ له‌خوا بۆ ئیوه‌ نیه ﴿مَنْ وَلِيَ وَلَا نَصِيرٌ﴾ هیچ دۆست و فریاد‌ره‌س و یارمه‌تی ده‌رنیک ﴿﴿﴾
 ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ بیگومان خوا ته‌وبه‌ی وه‌رگرت له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ﴾ و له‌و کۆچهر و یاری ده‌ده‌رانه‌ی ﴿اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمَسْجِدِ﴾ که شوینی (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) که‌وتن
 له‌کاتی سه‌ختی و نار‌ه‌حه‌تیدا (مه‌به‌ست پنی جه‌نگی ته‌بوکه) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ قَرِيبٍ مِنْهُمْ﴾
 پاش ئه‌وه‌ی نزیک بوو دلی کۆمه‌لێکیان له‌هه‌ق لاب‌دات ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا ته‌وبه‌ی لی
 وه‌رگرتن ﴿إِنَّ رَبَّهُمْ﴾ به‌راستی خوا له‌گه‌لیان ﴿رَوْفٌ رَحِيمٌ﴾ دل‌سۆز و میه‌ره‌بانه ﴿﴿﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
 بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَدْجَأَ
 مِنِ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
 الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَن حَوْلَهُمْ
 مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا
 بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ
 وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا
 يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مَن عَدُوٍّ تِيْلًا إِلَّا كَتَبَ
 لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
 وَادِيًّا إِلَّا كَتَبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ * وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً
 فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
 وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾



﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا﴾ هه‌روه‌ها (خو‌ا ته‌وبه‌ی وه‌ر گرت) له‌و سی‌ که‌سه‌ش که‌ دو‌اخ‌ران (خو‌ا ده‌بار‌ه‌یان پر‌یاری نه‌داب‌و) ﴿حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ﴾ هه‌تا‌ئو کاته‌ی لی‌یان ته‌سک بو‌ویه‌وه ﴿الْأَرْضُ يَمَاحَبَّتْ﴾ زه‌وی به‌و فر‌اوانیه‌ی که‌هه‌یه‌تی ﴿وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ﴾ و بی‌زار بو‌ون له‌ گیانی خو‌شیان ﴿وَوَظَنُوا أَن لَّا مَلِجًا﴾ و زانیان هیچ به‌ناگه‌یه‌ک نی‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له‌ (سزای) خو‌ا ﴿إِلَّا إِلَيْهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌نابی خو‌ی نه‌بی‌ت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمُ﴾ پاشان به‌شیمانی لی‌ وه‌ر گرتن (به‌ دابه‌زاندنی چه‌ند ثابه‌تیک) ﴿لِيَسْتَوُوا﴾ بو‌ئوه‌ی توبه‌بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی خو‌ا هه‌میشه‌توبه‌ وه‌ر گری می‌هره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بر‌واتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خو‌تان پار‌یزن له‌ (توله‌ی) خو‌ا ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وه‌له‌گه‌ل راست گو‌یاندابن وه‌له‌ریزی ئه‌واندابن ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ نه‌ده‌بوو خه‌لکی مه‌دینه ﴿وَمَنْ حَوَّلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ﴾ و ئه‌و عه‌ره‌به‌ ده‌شته‌کیانه‌ی به‌ده‌وور و به‌ریاندان ﴿أَن يَتَخَفَّوْا عَن رَّسُولِ اللَّهِ﴾ له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خو‌ا ﴿بِهِ جُنْحٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ له‌ جیهاد کردن) ﴿وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ﴾ و گیانی خو‌یان له‌ گیانی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿خَوْشَرَبُوا﴾ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئه‌وه له‌به‌ر ئه‌ویه‌به‌ که‌ بی‌گومان ئه‌وان ﴿لَا يُصِيبُهُمْ﴾ دو‌و چاریان نابیت ﴿ظَمًا وَلَا نَصَبًا﴾ هیچ تینویه‌تی و ماندوو بو‌ون ﴿وَلَا مَحْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بر‌ستی یه‌ک له‌رپی خو‌ادا ﴿وَلَا يَطَّوْنُ مَوْطِئًا﴾ هه‌روه‌ها بی‌ناخه‌نه هیچ شو‌تینک (له‌خاکی کافران) ﴿يَغِيظُ الْكُفَّارَ﴾ که‌ر قی کافرانی بی‌هه‌لسی و تور‌ه‌یان کات ﴿وَلَا يَأْتُونَ مِن عَدُوِّ تَبَلًا﴾ وه‌هیچ زیانیک له‌ دو‌ژمن ناده‌ن (دیل کردن و کوشتیان یا گرتنی مال و سامانیان) ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ﴾ ئیلا به‌م کرده‌وانه‌ بو‌یان دهنوسریت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کرده‌ویه‌کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بی‌گومان خو‌ای گه‌وره ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکه‌ کاران وون ناکات ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً﴾ وه‌هیچ شتیک (له‌ریگه‌ی خو‌دا) نابه‌خشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ بچو‌وک بی‌ت یان گه‌وره (که‌م بی‌ت یان زور) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ و هیچ دو‌ل و شیونیک نابرن ﴿إِلَّا كُتِبَ لَهُمُ﴾ ئیلا بو‌یان دهنوسریت ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ﴾ بو‌ئوه‌ی خو‌ا پاداشتیان بداته‌وه ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌چاکترین پاداشتی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یانکرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه‌نه‌ده‌بوو با‌وه‌ر داران ﴿لِيَسْفَرُوا كَافَةً﴾ تیکرا هه‌موو ده‌رچن و بر‌ون (بو‌جیهاد) ﴿فَلَوْ لَا نَفَرْنَا﴾ ئه‌گه‌ر ده‌ریچو‌ونا به‌ ﴿مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ له‌هه‌موو کو‌مه‌لیکیان چه‌ند که‌سینک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بو‌ئوه‌ی له‌ئینه‌که‌یان تیبگه‌ن و شاره‌زابن ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾ بو‌ئوه‌ی گه‌ل و هوزه‌که‌یان (شاره‌زا بکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فیری بو‌ون) بیشیان تر‌سینن (له‌ناگری دو‌زخ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گه‌رانه‌وه (له‌جیهاد کردن) بو‌لایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بو‌ئوه‌ی ئه‌وانیش (شاره‌زابین) و بی‌دار بینه‌وه (له‌نه‌زانی) ﴿۱۳۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
﴿١١٣﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١١٤﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ
رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١١٥﴾ أَوَلَا
يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ
ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١١٦﴾ وَإِذَا مَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ
مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١١٧﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٨﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١١٩﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هـی ئەوانە‌ی کە ئیمانتان هێناوه ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ بجهنگن له‌دژی ئەوانە‌ی
 ﴿يَلُونَكُمْ﴾ کە نزیکن لێتانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌بێ پروایان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ وه‌با‌بێ باوه‌ران
 له‌ئێوه‌دا توندو تیزی ببینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وبزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بئێگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گه‌ن‌باریز کاران
 وه‌خوا ترساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک (له‌قورئان) بنێردیته‌ خواره‌وه
 ﴿فَمَنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ﴾ (دوو پروه‌کان) ه‌ی وایان ه‌به‌به‌ ده‌لیت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ کام له‌ئێوه
 باوه‌ری به‌م (سوره‌ته) زیاد‌ی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا ئەوانە‌ی کە باوه‌ریان هێناوه ﴿فَزَادَتْهُمْ
 إِيمَانًا﴾ ئەمه‌ ئیمانیان زیاد‌ده‌کات (و به‌هێتر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ وه‌ئەوان مژده‌ به‌خشن
 وخۆش‌حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام ئەوانە‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ له‌نیو‌دلیاندا نه‌خۆشی (وناپاک‌ی) ه‌ه‌یه
 (وه‌ک دوو پروه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ ئەوه‌ سوره‌ته‌که‌ بۆیان زیاد‌ده‌کات ﴿وَيَجَسَّأ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌رای پیسی
 وناپاک‌ی خۆیان پیسی وناپاک‌ی تر ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ﴾ ئەو (ناپاکانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَفَرُونَ﴾ له‌کاتیکدا کە
 بێ پروان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئایا ئەوانه‌ نازانن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ بئێگومان ئەوان تاقی ده‌کرینه‌وه
 ﴿فِي كُلِّ عَامٍ﴾ له‌هه‌موو سالیکدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جاریک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَأْتِيكُمُ الْبَٰشَانُ
 إِذْ تُؤَخَّرُونَ﴾ له‌هه‌موو ساڵێکدا نه‌ناکه‌ن ﴿وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ وه‌په‌ند وه‌ر ناگرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾
 وه‌کاتیک سوره‌تیک بنێردیته‌ خواره‌وه ﴿نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (ئەو دوو پروانه) ده‌روانن بۆ یه‌کتری
 ﴿هَلْ يَرِيكُم مِّنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لێن) ئایا ه‌یچ کەس ده‌تان ببینت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به‌دزیه‌وه)
 ده‌گه‌رینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی وه‌رگیرا (له‌پرواهیتان) ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾
 چونکه‌ به‌راستی ئەوانه‌ کۆمه‌لێکن ه‌یچ تی ناگه‌ن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 بۆتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ پێغه‌مبه‌ریک له‌خۆتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه‌ به‌لایه‌وه
 ﴿مَاعَشِيرَتِهِ﴾ نا‌ره‌حه‌تی و ناخۆشی ئێوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زۆر سووره‌له‌سه‌ر (باوه‌ره‌یتان) تان
 ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بۆ ب‌رواداران زۆر دلسۆز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا ئە‌گه‌ر
 پرویان وه‌رگیرا و گوییان بێ نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ ئەوسا بلسی من ته‌نها خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾ که ه‌یچ په‌رستراویکی راست نی یه‌ جگه‌ له‌ئەو ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشت به‌وه‌ ده‌به‌ستم
 ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ئەویش په‌روه‌ر دگاری عه‌رش‌ی گه‌وره‌یه ﴿۱۲۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
 أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُونَ
 إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
 وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
 يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ
 ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيٰتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
 اللَّهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّٰهَ﴾ به (تالیف، لام، راو) ده‌خوینرئته‌وه‌خوازاناتره‌به‌ماناکه‌ی بۆ‌زانباری زیاتر سه‌سیری سه‌ره‌تای
سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾ ئەمه‌ئایه‌ته‌کانی ﴿الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ قورئانی نه‌گۆرایی پر‌حیکمه‌ته
﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ ئایا به‌لای خه‌لکه‌وه‌سه‌یره ﴿أَنْ أَوْحَيْنَا﴾ که‌ئیمه‌نیگامان کردوه ﴿إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾
بۆ‌پیاویک له‌خویان ﴿أَنْ أُنذِرَ النَّاسَ﴾ (پیمان ووتوه) که‌ئاده‌می بترسینه ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌موژده
بده‌به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿أَنْ لَّهُمْ﴾ که‌بینگومان بۆیان هه‌یه ﴿قَدَّمَ صِدْقٍ﴾ پله‌وه‌پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ
رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ر‌دگاریان ﴿قَالَ الْكٰفِرُونَ﴾ به‌لام بی‌باوه‌ران ووتیان ﴿إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ بینگومان
ئهم (پیاوه) جادوو‌بازیکی ناشکرایه ﴿إِنَّ رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌پراستی په‌روه‌ر‌دگاری ئیوه‌ئهو‌زاته‌یه
﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که‌هه‌موو ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا
﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه‌سه‌ره‌عرش و‌قه‌راری گرت (باوه‌رمان پییه‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکی
نازانین) ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ (خوا) هه‌موو کاروباره‌کان هه‌لده‌سوریتیت ﴿مِمَّنْ شَفِيعٌ﴾ هیچ‌تکا‌کاریک‌نی
یه (بۆ‌که‌س) ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ إِذِئذٍ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ریگه‌دانی ئهو (خوا) نه‌بیته ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەه‌وزاته
په‌روه‌ر‌دگاری ئیویه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌ه‌واته‌هه‌ر ئهو‌به‌رستن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌بیرناکه‌نه‌وه ﴿
﴿إِلَىٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بۆلای ئه‌وه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌لیننی خوا‌حق و‌پراسته
﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ بینگومان خوا‌له‌سه‌ره‌تاوه‌دروست‌کراوان دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ دوا‌ی
(مردنیان) دووباره‌دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی پاداشتی ئه‌وانه‌بداته‌وه ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ﴾ که‌به‌روایان هیناوه‌وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌دادگه‌رانه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
وه‌ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیناوه ﴿لَهُمْ شُرَكَاءٌ مِنْ حَيْرٍ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کولآو‌کولئی زۆر‌گه‌رم
﴿وَعَذَابُ آلِيمٍ﴾ وه‌سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌دو‌نیادا‌بی‌باوه‌ر‌بوون ﴿
﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ﴾ خوا‌زاتیکه‌که‌خۆری گیراوه ﴿ضِيَاءً﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ مانگیسی گیراوه
به‌رووناکی ﴿وَقَدَرَهُ مَتَازِلًا﴾ بۆ‌(گه‌رانی) مانگ‌چه‌ند قوناغیکی دیاری کردوه ﴿لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و‌حیسابی (مانگ و‌رۆژی) پی‌بزنان ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكُمْ﴾ خوا
ئه‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حق و‌پراستی نه‌بیته ﴿يَفْصَلُ الْآيَاتِ﴾ ئایه‌ته‌کان شی‌ده‌کاته‌وه
﴿لِقَوْمٍ يَعْمُونَ﴾ بۆ‌کۆمه‌لیک‌که‌زانان و‌تیده‌گه‌ن ﴿إِنَّ فِي آخْتِلَافِ﴾ بینگومان له‌جیاوازی
﴿النَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌وو‌رۆژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ﴾ وه‌هرچی خوا‌دروستی کردوه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدا ﴿الَّذِينَ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ چه‌ند نیشانه‌وه‌به‌لگه‌هه‌یه بۆ‌ئه‌وانه‌ی که‌خویان
ده‌پاریزن و‌له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
 بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَئِكَ مَا لَهُمْ
 النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَاخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ * وَلَوْ يِعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
 اسْتَعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنذَرُ الَّذِينَ
 لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
 الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
 لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا تَلَمَّوْا أَوجَاءَ تَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ بَجَرِي الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلَافَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾



﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نهوانه ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له دواروژدا) ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ورازی بوون به ژبانی دنیا ﴿وَاطْمَأَنُّوا بِهَا﴾ و دلنیا بوون پیی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه نهوانه ی بی ناگان له نایه ته کانی نیمه ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ﴾ نهوانه جیگیان دوزخه ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له بهر نهو کرده وانه ی که (له دونیادا) ده یان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به راستی نهوانه ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کردوه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ بهر و رد گاریان رینمو نیان ده کات ﴿بِإِيمَانِهِمْ﴾ به هوی باوره که یانه وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ روبراه کان دین و ده چن به ژیریان دا ﴿فِي حَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به هه شتانی پر نازو نیعمه ت دا ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ دو عایان تییدا (نهویه که ده لین) پاکو بیگه ردی بو تو نه ی پروه رد گارمان ﴿وَنَحْمِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ سلاو کردن لینان لهو (به هه شته دا) به ووشه ی سه لاهه ﴿وَوَآخِرُ دَعْوَاهُمْ﴾ وه دوا هه مین دو عایان (نهویه که ده لین) ﴿أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بیگو مان سو پاس و ستایش هه ر بو خواجه که بهر و رد گاری هه مو جیهانه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ﴾ وه نه گه ر خوا په له ی بکر دایه (له قوبول کردنی دو عای) شهرو خراپه دا بو خه لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه که په له کردنی (له قوبول کردنی دو عای) خیر و خو شسی ﴿لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ﴾ نه وه ماوه که یان دوایی پیی ده هینرا (وکاتی مردونیان ده هات) ﴿فَنذَرُ الَّذِينَ﴾ بویه مؤله تی نهوانه ده ده یین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به هیوای دیداری نیمه نین (له رورژی دوایی دا) ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له نینو گومرایی و سهر که شسی خویان دا بسور پینه وه و بتلینه وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه کاتیک ناده می زیانکی لی بکه ویت ﴿دَعَا نَاجِيَةً أَوْ قَائِمًا﴾ بهراکشان یان به دانیشن یان به پیوه لیمان ده پارینه وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُرُوفَهُ﴾ نه مجا کاتیک زه رهرو زیانه که مان له سهر لابر دو نه مان هیششت ﴿مَرَّ﴾ ده روات (ده چپته سهر حالی پیشووی و ده گه رپته وه سهر کاری ناپه سهندی) ﴿كَأَن لَّرِيْدَعْنَا﴾ وه که هاوار و دو عای نه کر دبت لیمان نه پارینه وه ﴿إِلَى صُرْمَسَّةٍ﴾ بو لابر دنی زیانیک که دوو چاری بو بوو ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ﴾ بهو جو ره رازینرا و ته وه ﴿لِلْمُتْرَفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بو زیاده رهویان نهو کرده وانه ی که ده یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به خوا به راستی له ناومان برد ﴿الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چه ند گه ل و نه ته وه له پیش نیوه دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک ناهه قیان کرد ﴿وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له کاتیکدا که پیغه مبه رانیان به به لگه ی رو ونه وه بو هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ هه ر باوره یان نه هینا ﴿كَذَلِكَ نُجَزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا بهو جو ره تو له له کومه لی تاوانباران ده ستیین ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له پاشان نیوه مان کرد به جیگر و جیشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش نهوان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بو نه وه ی سه رنج بدین نیوه چون رهفتار و کرده وه ده که ن ﴿۱۱﴾

وَإِذْ اتَّمَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا أَنْتَ بَقْرَةٌ إِنِ عَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ
 لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ وَمَنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ
 ابْنِي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ وَعَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ
 فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَدْعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا
 فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا
 كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَاتَنْظَرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ ﴿٢٠﴾

﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَرْشِ جِبْرِيْلَ﴾ وه کاتیک بخوئیرتته وه به سه ریاندا ﴿ءَايَاتِنَا يَتَّبِعُونَ﴾ نایه ته روونه کانی ئیمه ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ ئهوانه‌ی به ته‌مای دیداری ئیمه نین (له‌دوار وژ دا) ده‌لین ﴿أَنْتَ بِقُرْءَانِ غَيْرِ هَذَا﴾ قورئانیکی تر جگه له‌م قورئانه بینه ﴿أَوْبَدَّلْنَا﴾ یان بیگوره ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) بییان بلی بؤ من نی‌یه ﴿أَنْ أَدْبَلَهُ مِنْ تَلْقَائِي﴾ نفیسی ﴿كُلَّ لَيْلٍ﴾ که له‌لایه‌ن خو‌مه وه بیگورم ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ﴾ من شوین هیج شتی ناکه‌وم ﴿إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْنَا﴾ جگه له‌وه‌ی وه‌حی و سرووش ده‌کریت بؤم ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ ئه‌گه‌ر سه‌ر بیچی به‌روه‌ردگارم بکه‌م ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای رۆزئیکی گه‌وره (که رۆزی دوایی‌یه) ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (بییان) بلی ئه‌گه‌ر خوا بویستایه ﴿مَا تَأْتَوْنَهُ﴾ عَلَیْكُمْ ﴿ثُمَّ﴾ قورئانه‌م نه‌ده خوئینده وه بؤتان ﴿وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ﴾ وه له‌و (قورئان) ناگادارم نه‌ده کردن ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ﴾ چونکه بیگومان من مامه‌وه له‌ناوتاندا ﴿عُمْرًا مِنْ قَبْلِهِ﴾ ماوه‌ی ته‌مه‌نیکی دریز پیش هاتی ئه‌م قورئانه ﴿أَفَلَا تَعْقُلُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه بؤ زیر نابن و بیرناکه‌نه‌وه؟ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ جا کی سه‌مه‌کارتره ﴿مَنْ﴾ له‌و که‌سه‌ی ﴿أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درؤ به‌ده‌م خواوه هه‌لبه‌ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یانایه ته‌کانی قورئان به‌درؤ دابیت ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ به‌راستی تاوان باران رزگاریان نابیت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه بیجگه له‌خوئا شتانیک ده‌به‌رستن ﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ که نه‌زانیان پی‌ده‌گه‌یه‌نن ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نه‌سوود و قازانج ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ﴾ وه ده‌لین ئه‌و بتانه ﴿شَفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ تکا کارمان لای خوا ﴿قُلْ أَنتُمُ اللَّهُ﴾ (ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌وانه (بلی ئایا ئیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوا) ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ﴾ به‌شتیک که بی‌ئاگایه‌لی ی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿سُجِّلَتْ لَهُ وَقَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگه‌رد و بلند له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه‌ها و به‌شی ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ﴾ خه‌لکی له‌رابوردودا ﴿إِلَّا أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ هه‌ریه‌ک ئوممه‌ت بوون (بروا دار بوون به‌خوا) ﴿فَأَخْلَقْنَا﴾ ته‌مجا جیاواز بوون ﴿وَوَلَّاكُمُ اللَّسَانَ﴾ وه ئه‌گه‌ر بریارئیک پیشتر نه‌درایه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ ئه‌وا بریار ده‌دراله‌نیواناندا ﴿فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی که تیدا جیاواز بوون ﴿قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ سَبَقَتْ﴾ وه ئه‌وانه ده‌لین ﴿وَلَوْلَا أَنْزِلَ عَلَيْنَا﴾ با به‌یترایه ته‌خواره وه بؤی ﴿ءَايَاتٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاریه وه ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغِيبُ﴾ توش بلی بیگومان (زانینی) نه‌یسی و به‌نهانی ﴿لِلَّهِ﴾ تابه‌ت به‌خوايه ﴿فَأَنْظِرُوا﴾ که‌واته چاوه‌روانی بکه‌ن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به‌راستی منیش له‌گه‌ل ئیوه‌دا ﴿وَمَنْ﴾ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿يَهْ كَيْكَمْ﴾ له‌چاوه‌روانکه‌ران ﴿

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ
 فِيءَ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
 ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفَلَاحِ
 وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ
 دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾
 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَأَخْتَلَطَ
 بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
 أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
 عَلَيْهَا آتَاهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَنْ
 بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾ وَاللَّهُ يَدْعُوا
 إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾

﴿وَإِذْ أَوْفَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتیک که ناعمهت و ره حمه تی خو مان ده ده بن به خه لکی و تامی نه و
نعمته یان پنده چیزین ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَعْمِرٍ﴾ له پاش زیان و ناخوشیه که لییان که وتوو ه ﴿إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ﴾ ده ست به جی نه وان پیلان ده گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده باره ی به لگه و نایه ته کانی نیمه ﴿قُلْ
اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ (نه ی موحه مه ده ﷺ) بل ی خوا خیر اتره له پیلان کردندا (له به رامبر پیلانی نه واندا)
﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ بیگو مان فریشته و چاودیره کانمان ﴿يَكْفُرُونَ مَا تَكْفُرُونَ﴾ هه ر پیلان و فر و فیلیک (نه و
بی باوره انه)ده یکه نه ده یوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان بی ده کات ﴿فِي
الْبُرِّ وَالْبَحْرِ﴾ له ووشکایی و له ده ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه تا کاتیک تبوه ﴿فِي الْفُلْكَ﴾ له که شتی دان
﴿وَجَرَيْنَ بِهِمْ﴾ (که شتیه کان) ده یان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَبَیْعَةٍ﴾ به هوی شنه بایه کی خو شوه و ﴿وَفَرَحُوا بِهَا﴾
و خوش حال ده بن بی ﴿جَاءَ تَهَاوُجٌ عَاصِفٌ﴾ (له پر) ره شه بایه کی زور به هیز له و (که شتیانه) هه لکات
﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ و شه پولیان بو بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه مو و لایه که وه ﴿وَوَطَّئُوا أَنفُسَهُمْ﴾ وه دلنیا بوون
له وه ی که نه وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ دوره دراون (و له ناو ده چن) ﴿دَعَاؤُا اللَّهِ﴾ هاوار ده که نه خوی گه وره
﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ زور به دل سوزی و گه ردنی بو که چ ده که ن ﴿لَمَّا نَجَّيْنَا﴾ (و ده لین) سویند به خوا
نه گه ر زگار مان بکه یث ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له م سه ختی و ناره حه تیه ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگو مان نیمه له
سو پاسگوزاران ده بین (بو تو نه ی خواهی) ﴿فَلَمَّا أَلْجَأَهُمْ﴾ نه مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (له و
ناره حه تیه) ﴿إِذَا هُمْ يَمُوجُونَ﴾ کو تو پر ده ست ده که نه وه به خراپه کاری و بی باوه ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا
﴿بِعَبْرِ الْحَقِّ﴾ به ناره و ا ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی ناده می یه (خرابه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَعِثْنَاكُمْ﴾ له راستیدا سته م
و ناحقی یه کانتان ﴿عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ﴾ زبانی هه ر بق خوتانه ﴿مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ له زه تی زبانی دونیاش
بی نرخه ﴿ثُمَّ إِنَّا مَرَجَعَكُمُ﴾ پاشان گه رانه و هتان هه ر بولای نیمه یه ﴿فَنَبِّئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا
هه و انسان بی ده ده بین به وه ی که (له دونیادا) ده تان کرد ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بیگو مان وینه ی
زبانی دنیا ﴿كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارانیک وایه له ناسمانه وه باراند و مانه ﴿فَلَا تَخْتَطِبُوا بِهِ بَنَاتِ
الْأَرْضِ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه ره کی زور روا وه و) سه وزی و ره وه کی زه وی تیکه له به یه ک بوون
و به یه کدا چوون ﴿وَمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وه ی که خه لکی و نازه لیش ده یخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا
کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأُزْبِثَتْ﴾ زه وی (به سه وزی و ره وه ک) ره ونه ق و جوانی خوی ورده گریث
و خوی ده راز نیمه وه و ﴿وَوَطَّنَ أَهْلَهَا﴾ دانیشتون و خه لکی نه و (زهویه) واده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدَرُونَ عَلَيْهَا﴾
که به راستی نه وان به توانان به سه ر (دروینه کردن) یدا ﴿أَنَّهُا أُمَّرُنَا﴾ (له نا کاویکدا) فه رمانی نیمه بیت
بو نه و (زه وی و کشتو کاله) ﴿يَلَا أَوْلِيَاءَ﴾ له شه و یان له ر و ژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ نه مجا وه ک دروینه
کراوی لی بکه ین (و هیچیان بو نه میتیته وه) ﴿كَأَن لَّمْ يَرْتَعْ بِالْأَمْسِ﴾ وه که له وه و پیش هه ر نه بو بیت
﴿كَذَلِكَ نَقْضِلُ﴾ نابه و جو ره روونی ده که ینه وه ﴿الْأَلْبَتِ﴾ نایه ت و به لگه و نیشانه کانمان ﴿لِقَوْمٍ
يَفْكَرُونَ﴾ بو گه لی که بیر بکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه خوا (خه لک) بانگ ده کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾
بو مالی ناشتی و نارمی (به هشت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه رینموونی هه ر که سیک ده کات ﴿بَشَاءَ﴾ که
به ویث ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو ریگه ی راست ﴿

* لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
 وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَا لَهُمْ
 مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَانَمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ
 مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ۗ ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فزَيَّلْنَا
 بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۗ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ ﴿٣٩﴾
 هُنَالِكَ تَبَأَوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۗ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
 الْحَقُّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
 فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤١﴾ فَذَالِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٤٢﴾ كَذَٰلِكَ
 حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

﴿لَلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بُوْئِه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿الْحَسَنَىٰ وَزِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (به‌هشت) و زیاتریان
 هه‌یه (که‌بینینی خواجه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ﴾ دهم و چاویان داین‌اگرنت (لی‌ی نانشیت) ﴿قَتَرٌ
 وَلَا ذَلَّةٌ﴾ هیچ ره‌شی و ته‌ب و توزو ریسوایه‌ک ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئه‌وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاو‌رپی به‌هشتن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وانه له‌و (به‌هسته) دان به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئه‌وانه‌ش ﴿كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾
 که‌کرده‌وی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءً سَيِّئَةٍ﴾ تۆله‌ی هه‌ر خرابیه‌ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و
 (خرابه‌یه تۆله‌ی لی‌ی ده‌سیندری) ﴿وَتَرَهُمْ ذُلًّا﴾ وه‌ ریسوایی دایان ده‌گریت ﴿مَّا لَهُمْ﴾ بویان نیبه
 ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په‌ناده‌ریک له‌ (سزای) خودا ﴿كَلَّمَآ أَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ﴾ (به‌راده‌یه‌ک روویان
 ره‌ش بووه) ده‌لی‌ی دهم و چاویان دابو‌شراوه ﴿قَطَعْتَ أَلْبَانَ الْمُظْلِمِ﴾ به‌چند به‌شینک له‌شه‌وه زه‌نگ
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاو‌رپی ناگری دۆزه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه‌وان تییدا
 ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿يَوْمَ تَخْشَرُ جَمِيعًا﴾ (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) باسی بکه‌ بویان) ئه‌و پۆژهی
 هه‌موویان کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿رُفُقُوا لِلَّذِينَ﴾ ئه‌مجا ده‌لین به‌وانه‌ی ﴿أَشْرَكُوا﴾ هاوبه‌شیان بُوْ خوا بریار داوه
 ﴿مَكَانَكُمْ﴾ له‌شوینی خو‌تاندا نه‌جولین (پراوه‌ستن) ﴿أَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ﴾ خو‌تان و بت و په‌رستراوه‌کانتان
 ﴿فَؤَلَّيْنَا بَيْنَهُمْ﴾ ئه‌مجا لیکیان جیاده‌که‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ﴾ په‌رستراوه‌کانیان ده‌لین ﴿مَا كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا
 تَعْبُدُونَ﴾ ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست ﴿فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا‌خوا به‌سه‌که‌ شاهید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا نَعْنِ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلٍ﴾ بیگو‌مان ئیمه بی‌ ناگابوین له‌به‌ندایه‌تی کردنتان
 بُوْ ئیمه ﴿هُنَالِكَ تَتْلَوْنَ﴾ له‌ویندا ده‌رده‌که‌وینت ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا سَأَلَتْ﴾ هه‌موو که‌سیک چی پیش
 خوی خستوه ﴿وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌ هه‌موو ده‌گه‌رینرینه‌وه بۆلای خوا ﴿مَوْلَهُمُ الْحَقُّ﴾ که‌کۆمه‌کی که‌ر
 و په‌روه‌دگاری حه‌ق و راستیانه ﴿وَوَضَّلَ عَنْهُمْ﴾ وه‌ لییان وون ده‌بیت ﴿مَا كَانُوا يُفَعَّرُونَ﴾ ئه‌و (په‌رستراوه
 درویانه‌ی) هه‌لیان به‌ستبوون ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ﴾ (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ی ئایا کی‌ی رزق و پۆزیتان
 ده‌دات ﴿مِنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌روه‌ک) ﴿أَمْ يَمْلِكُ﴾ یان کی‌ی
 خاوه‌نی (دروستکه‌ری) ﴿السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ﴾ گو‌ی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْغَلِيَّةَ مِنَ الْمَيْتِ﴾ وه‌ کی‌ی زیندوو
 له‌ مردوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيْتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه‌ مردوو له‌زیندوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾
 هه‌روه‌ها کی‌ی کاره‌کان هه‌له‌سه‌ورینتی ﴿فَسَيُؤَلُّونَ اللَّهُ﴾ بیگو‌مان یه‌کسه‌ر ده‌لین خوا ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾
 که‌واته (ئی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بییان بلی‌ی ده‌ی بُوْ خو‌تان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا)؟ ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ﴾
 هه‌ر ئه‌و خواجه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ په‌روه‌دگاری راستی ئیوه‌یه ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ﴾ ده‌ی له‌پاش راستی هیچ
 هه‌یه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه‌له‌گو‌م‌رایی ﴿فَأَنِّي تُصْرَفُونَ﴾ ده‌ی چو‌ن له‌رنگه‌ی راست لاده‌درین؟! ﴿وَلَا
 كَذَّابٌ حَقٌّ﴾ به‌و جو‌ره‌چه‌سپاوه ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌دگارت ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی
 ﴿فَسَفُّوا﴾ له‌سنوور لایان داوه ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بیگو‌مان ئه‌وانه بر‌وا ناهینت ﴿

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ وَقُلِ اللَّهُ يَبْدُوا
 الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا لَأَنْ يَبْذُلَ الْأَنْظَانَ إِنْ الْأَنْظَانَ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
 وَمَا يُتَّبَعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنْ الْأَنْظَانَ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
 لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَدْعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهْمَتًا وَإِلَهُ كَذَلِكَ
 كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
 وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ
 بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ (ئی موحه‌مده ﷺ) بلی له‌وانه‌ی کردوتانه به‌هاوبه‌شی خوا ﴿مَنْ يَدْعُوا الْحَقَّ﴾ که‌سیک هه‌یه شتیک له‌نه‌بو و نه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، ئەمجا (له‌باش مردنی) دووباره‌ی بکاته‌وه ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْحَقَّ﴾ بلی خواله نه‌بو و شت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾، ئەمجا (له‌باش مردنی) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چۆن له‌راستی لاده‌درین ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ له‌ناو په‌رستراوه‌کانتاندا ﴿مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ که‌سی هه‌یه په‌رینموونی بکات بۆرینگای راست ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ رینموونی ده‌کات بۆرینگای راست ﴿أَفَنْ يَهْدِي﴾ جائایا که‌سیک که‌رینموونی ده‌کات ﴿إِلَى الْحَقِّ﴾ بۆراسته‌ری ﴿أَحْسَبُ أَنْ يُبْعَثَ﴾ شایان تره‌به‌وه‌ی په‌یره‌وی بکریت و شوینی بکه‌ویت ﴿أَمْ لِي لَا يَهْدِي﴾ یان که‌سیک رینبازی راست شاره‌زا نابی ﴿إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ مه‌گر شاره‌زا بکریت ﴿فَمَا لَكُمْ﴾، ئەوه چیتانه ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چۆن ئەو بریار ده‌دهن؟ ﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ﴾ وه‌زۆر به‌یان شوین هیچ ناکه‌ون ﴿إِلَّا الظَّنَّ﴾ جگه‌له‌گومان ﴿إِنْ أَظُنُّ﴾ به‌راستی گومان ﴿لَا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ له‌ئاست حه‌قدا هیچ سوودیک (به‌خواه‌نه‌که‌ی) ناگه‌نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ زانایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ره‌وانی یه‌و ناگونجیت ئەم قورئانه ﴿أَنْ يُفْتَرَى﴾ هه‌له‌به‌سترا بی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه) جگه‌له‌خوا ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي﴾ به‌لکو به‌راست دانهری ئەو (کتیبانه‌ی) ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پیش خۆیه‌تی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) ﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ وه‌روون که‌ره‌وه‌ی کتیبه‌ئاسمانیه‌کانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (ئهم قورئانه) هیچ گومانی تیدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه‌هاتووه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ یان ده‌لین (موحه‌مده ﷺ) خۆی ئەم قورئانه‌ی هه‌له‌به‌ستووه‌به‌ده‌م‌خواوه ﴿قُلْ فَأَنَّى يَسُورُ﴾ به‌وانه‌بلی سوره‌تیک به‌ئین ﴿مِثْلَهُ﴾ وه‌که‌ئهو ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعَتْ عُمُرُ﴾ وه‌هر که‌سیک که‌ده‌توانن بانگی بکه‌ن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿بَلْ﴾ (ئهو وه‌ازلن بینه) به‌لکو ﴿كَذَّبُوا بِمَا﴾، ئەوانه‌بر وایان به‌قورئان نه‌هیناو به‌درویان دانا ﴿لَمْ يَجْهَلُوا بِعِلْمِهِ﴾ که‌هیچ زانیاریان ده‌رباره‌ی نه‌بوو ﴿وَلَمَّا﴾ که‌هینستا ﴿يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ سه‌رته‌نجامی (سزاوله‌ی) قورئانیان بۆ نه‌هاتووه ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ﴾ به‌همان شیوه‌(په‌یامی پیغمبه‌رانیان) به‌درو زانی ئەوانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌پیش ئەمانه‌وه‌بوون ﴿فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ﴾، ئەمجا سه‌رنج بده‌که‌چۆن بوو ﴿عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ دواروژ و تا کامی سته‌م کاران ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ له‌وانیشدا که‌سی واهه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بروا به‌قورئان ده‌هینیت ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ که‌سی واشیان هه‌یه ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بروای بی‌ناهینیت ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارت له‌هه‌موو که‌س زاناره ﴿يَأْتِفْسِدِينَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئە‌گه‌ر بروایان بی‌نه‌ینای ﴿فَقُلْ لِي عَمَلِي﴾ ئە‌وه‌پینان بلی (پادا‌شتی) کرده‌وه‌ی خۆتان بۆ خۆتان ﴿أَنْتُمْ بَرِيءُونَ﴾ ئیوه‌به‌رین (به‌رپرسیارین) ﴿وَمَا أَعْمَلُ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکه‌م ﴿وَأَنْتَ بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ منیش به‌ریم (به‌رپرسیارنیم) له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ (کافران) که‌سی وایان هه‌یه ﴿يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ﴾ گویت لئ ده‌گرن (که‌قورئان ده‌خوینیت) ﴿أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الضَّمَمَ﴾ جائایا تو گوفتارت به‌که‌رانه‌ده‌ژنه‌وینی؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَإِيقُونَ﴾ ئە‌گه‌ر چی ئەو که‌رانه‌هیچیش تینه‌گه‌ن ﴿

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسُهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
 يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا
 مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ
 فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ
 أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
 أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ وَبَيَّتًا تُأْوِنُونَ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمِرُّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ ؕ أَلَمْ تَكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
 تَسْتَعِجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
 هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ * وَيَسْتَنْبِغُونَكَ
 أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ وَلِحَقٍّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾



﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ و ہ ی وایان ہ ہ یہ ﴿يَظُنُّرَيْكَ﴾ دہروانیت بؤت ﴿أَفَأَتَتْهَدَى الْعُمَى﴾ دہی ئایا تو
 رینموونیی ئوہ کویرانہ دہکہیت (مہبست پی بی باوہرانہ کہ کویرن لہ ئاست بینینی ہق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ ئہ گہر چی ئوہ کویرانہ نایناش بن؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہراستی خواہ
 ﴿يَظْلُمُ النَّاسَ شَيْئًا﴾ ہیچ ستم لہخہ لکی ناکات ﴿وَلَا يَكُنُّ النَّاسَ﴾ بہلکو خہ لکی ﴿أَنْفُسُهُمْ يَظْلُمُونَ﴾
 خویمان ستم لہخویان دہکہن ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾ و ہ (بیران بخنہنہوہ) ئوہ روژہی کہ (خواہ)
 ہموویان کو دہکاتہوہ ﴿كَانَ لِرَبِّكَوَأَ﴾ دہلئی لہ دونیادا نہماونہتہوہ ﴿الْإِسَاعَةَ﴾ ساتیکی کہم
 نہبیت ﴿مِنَ النَّهَارِ﴾ لہ روژیک ﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویمان بہیہ کتر دہناسینن ﴿فَدَخِرَ الَّذِينَ﴾ بہراستی
 زہرہر مہند ہوون ئوہانہی ﴿كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ کہ بروایان نہہینا بہ (زیندووبونہوہ) دیداری خواہ
 ﴿وَمَا كَانُوا مُتَدَبِّرِينَ﴾ وئوہانہ رینموون و ہر گرنہوون ﴿وَأَمَّا نُرَيْكَ﴾ بہراستی ئہ گہر نیشانہت بدہین
 ﴿بَعْضُ﴾ ہہندیك ﴿الَّذِي نَعُدُّهُمْ﴾ لہوہی بہلینمان داوہ بییان (زالوونت بہسہریاندا) ﴿أَوْتَوْفَيْكَ﴾ یان
 توہرینین (پیش ہدی ہاتنی) ﴿فَالْيَا مَرَّجُهُمْ﴾ ئوہوہ گہرانہوہ یان ہہر بؤلای ئیمہیہ ﴿لَمْ يَلَمْ﴾ پاشان
 خواہ ﴿شَهْدٌ﴾ شایہتہ ﴿عَلَى مَا بَعُولُونَ﴾ لہسہر ئوہ کردہوہانہی کہ دہیکہن (لہپاش تو) ﴿وَلِكُلِّ﴾
 ائمہ رسول ﴿وہ بؤ ہموو گہلک پیغہمہرک ہہبوہوہ ﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغہمہرہ کہ یان
 (لہقیامہتدا) ہات بؤلایان ﴿فَضَى بَيْنَهُمْ﴾ ہر بار دہدریت لہنتوایاندا ﴿يَأْلُقُطُ﴾ بہداد گہری و راستی
 ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ و ہ ئوہان ہیچ ستمہیان لی ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى﴾ دہلین کہی دہبیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ئوہ بہلین و ہرہشہیہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ راست دہکہن ﴿قُلْ﴾ (ئہی موحمہمد ﴿صَلِّ﴾)
 بلئی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لِنَفْسِي﴾ بہدہستم نی یہ بؤ خودی خووم ﴿ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ ہیچ زیان و سوودیک
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر ئوہی خواہیہویت ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بؤ ہموو گہل و نہتہوہیہ ک کاتیکی دیاری
 کراو ہہیہ ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئہ گہر کاتہ کہ یان ہات ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ سَاعَةً﴾ ئوہانہ ساتیک دوا دہکہون
 ﴿وَلَا يَسْتَفْعِدُونَ﴾ نہپیشیش دہکہون ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ توہلئی (بہوانہ) پیم بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَادَابُهُ﴾ ئہ گہر
 سزای خواتان بؤہات ﴿بَيِّنَاتٍ أَوْزَاهَا﴾ لہشہودا یان لہروژدا ﴿مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ ئایا تاوانباران
 بؤچی (سزایہک) پہلہ دہکہن ﴿أَنْتُمْ إِذَا مَا وَعَى﴾ ئایا پاش ئوہی رووی داو ہدی ہات ﴿ءَأَمْتُمْ بِهِ﴾
 ئیوہ بروای ہی دینن؟! ﴿ءَأَلْفَنَ﴾ ئائیسنا (بروای ہی دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ خوہ بہراستی ئیوہ
 پہلہی ہاتنی (ئوہ سزا) یہتان دہ کرد ﴿قُلْ قِيلَ﴾ ئہمجا بییان دہووتریت ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہوانہی
 کہ ستمہیان کردوہ ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ بچہژن سزای ﴿الْجَلْدِ﴾ ہہمیشہیی ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ﴾ ئایا ئیوہ تولہتان
 لی دہسہندریت ﴿إِلَيْمًا﴾ مہ گہر بہوہی ئوہ (کارانہوہ) نہبیت ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ کہخوتان دہتان
 کرد ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ﴾ (ئہی موحمہمد ﴿صَلِّ﴾) لیت دہپرسن ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ ئایا ئوہ سزایہ راستہ (بہدی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي﴾ بییان بلئی بہلی سویند بہپہرورہر دگہرم ﴿إِنَّهُ وَلِحَقِّ﴾ بیگومان ئوہ راستہ
 ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ہ ئیوہ ناتوانن خوتانی لی قوتار بکہن ﴿۵۱﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّ
 وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمِمْ مَوْعِظَةٌ
 مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
 ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۚ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
 يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ
 فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ۗ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَّكُمْ أَمْ عَلَىٰ
 اللَّهِ تَفَتَّرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

﴿وَأَن لَّكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه‌گه‌هی هه‌ر که‌سبک بیت ﴿ظَلَمَتْ﴾ که‌سته‌می کردووه (له‌دونیا‌دا) بیان بی‌باوهر بوو بیت ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌زه‌ویدا‌یه ﴿لَا فَتَدَّتْ يَدَهُ﴾ له‌بریتی خو‌ی ده‌یدات (ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرَأُ التَّأَمَّةَ﴾ وه (بی‌باوهران) په‌شیمانی خو‌یان ده‌شارنه‌وه (له‌و روزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَى الْعَذَابَ﴾ کاتیک که‌ئه‌و سزایه‌ده‌بینن ﴿وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا‌بربار ده‌دریت له‌نیویاندا‌به‌دادوهری ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و‌ئه‌وانه‌هیچ‌سته‌میان لی‌ناکریت ﴿إِلَّا أَن لَّهِ﴾ ناگادارین به‌راستی مولکی‌خوا‌یه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدا‌یه ﴿إِلَّا إِنْ وَعَدَ اللَّهُ﴾ ناگادارین به‌راستی به‌لینتی (هه‌ره‌شه‌ی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن ﴿هُوَ يُحْيِي وَهُوَ يُمِيتُ﴾ ئه‌و (خوا‌یه) ده‌ژنیت و‌ده‌مریتیت ﴿وَالْيَهُودُ يَرْجِعُونَ﴾ و‌هه‌ر بولای ئه‌و ده‌گه‌پرینه‌وه (له‌روژی دوا‌یدا) ﴿بِأَيِّهَا النَّاسُ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿فَدَجَاءَ نَكَرٌ﴾ بیگومان بوتان هاتووه ﴿مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ناموزگاری (قورئان) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَشِقَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾ وه‌شیفنا و‌چاره‌یه بو‌ئه‌وه‌ی له‌ناو دل و‌ده‌رونتان دایه ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً﴾ وه‌رینموونی و‌میهره‌بانیه ﴿لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌برواداران ﴿فَلْ يَفْضَلِ اللَّهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌ر به‌هو‌ی چاکه‌و ﴿وَوَرِحْمَتِهِ﴾ و‌میهره‌بانی خوا‌وه‌یه ﴿فِيذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ جا‌که‌واته‌بابه‌وه دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرٌ﴾ ئه‌و چاکتره (بو‌یان) ﴿مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ له‌وه‌ی کو‌ی ده‌که‌نه‌وه (له‌شتی ئه‌م دونیا‌یه) ﴿فَلْ أَرِيتُمْ﴾ بلی (به‌و بی‌بروایانه) پی‌م بلین ﴿مَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌وه‌ی خوا ناردو‌ویه‌تیه خواروهه ﴿لِّكُم مِّن رِّزْقٍ﴾ بوتان له‌رزق و‌روزی ﴿فَجَعَلْتُم مِّنْهُ﴾ هه‌ندیکی‌تان کردووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به‌حرام و‌ (هه‌ندیکی) به‌حلال ﴿فَلِئِنَّ اللَّهَ﴾ بلی ئایا خوا ﴿أَذِنَ لِّكُمْ﴾ مؤله‌تی (ئه‌وه‌ی) پی‌داوون (له‌خوتانه‌وه شتانیک حلال و‌شتانیکیش حرام بکه‌ن) ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَتَّرُونَ﴾ یان درو‌ده‌که‌ن به‌ناوی خوا‌وه ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ﴾ وه‌گومانی ئه‌وانه‌چیه ﴿يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که‌درو‌ه‌له‌ئه‌به‌ستن به‌ناوی خوا‌وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌روزی دوا‌یدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَدُوْضِلٍ﴾ خوا‌وه‌نی چاکه‌و فزل و‌به‌هره‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سه‌ر خه‌لکی یه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سو‌باسی (ئه‌و چاکه‌و به‌هرانه) ناکه‌ن ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو‌له هه‌ر مه‌به‌ست و‌کاریک‌داییت ﴿وَمَا تَلَاؤُمَنَّهُ مِّن قُرْآنٍ﴾ وه‌هه‌رچی له‌قورئان بخو‌ینتی ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِّنْ عَمَلٍ﴾ و‌ (ئیوه) هه‌ر کرده‌ویه‌ک بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ بیگومان ئیمه‌به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿شُهَدَاءَ﴾ شایه‌تین و‌ناگادارین ﴿إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده‌رو‌نه‌ناو‌یه‌وه و‌پیوه‌ی خه‌ریکن ﴿وَمَا عُرِئُوا﴾ وه‌وون ناییت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگار ﴿مِن مَّقَالٍ ذَرَبٍ﴾ به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و‌نه‌له‌ئاسماندا ﴿وَلَا أَصْعَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه‌نه‌بجو‌کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا أَكْبَرَ﴾ و‌نه‌گه‌وره‌تر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌تا له‌ناو په‌راویکی ئاشکرادا (که‌مه‌به‌ست پی‌ لوح‌المحفوظه) ﴿

الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ
 اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
 الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ الْآيَاتِ لِلَّهِ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
 وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
 مَا لَا تَعْمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَفَرُوا ﴿٧٠﴾

﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولِيَاءَ اللَّهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سه‌ر نیه ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَبُونَ﴾ خه‌فه‌تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ی باوه‌ریان هیتناوه ﴿وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وهه‌میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ هه‌ر بو ئەوانه مزگیتی و موژده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوارپوژیشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾ گووران نییه ﴿لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ بو ووته (و به‌لینه) کانی خوا ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ هه‌ر ئەوه‌یه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووتنه‌ی ئەوانه ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ﴾ چونکه به‌راستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌مووی بو‌خوایه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوایش بیسه‌ری زانایه ﴿الْآيَاتِ لِلَّهِ﴾ ناگادار بن به‌راستی هه‌ر بو‌خوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يَتَّبِعُ﴾ په‌په‌رویان نه‌کردوه ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانه‌ی بیجگه‌له‌خوا ده‌په‌رستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ په‌رستر اوانی (هاوبه‌شانی بو‌خوا) ﴿إِنْ يَشَاءُ يُغَوِّتِ الْأَنْظَانَ﴾ ئەوانه‌ی بیجگه‌له‌خوا ده‌په‌رستن ﴿وَمَنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌ئەوانه‌ی ته‌نهما درو‌ده‌که‌ن (به‌گومان و گو‌تره‌شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئەو‌خوایه‌زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ آيَاتٍ﴾ شه‌وی بو‌داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهَا﴾ تاتییدا به‌حسینه‌وه ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ روژیشی داناوه به‌روونا‌ککه‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژیان و گو‌زه‌رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که باس کرا) ﴿لَا يَكْتُمُ الْقَوْمَ يَسْمَعُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌ه‌یه‌بو که‌سانیک که‌ده‌بیستن و ژیرن ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ ئەوانه‌ده‌لین‌خوا‌مندالی بو‌خوی هه‌لبزاردوه!! ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی بو‌خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ ئەو‌بی‌نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌نهما ئەو‌خوا‌ه‌نیانه‌هه‌رچی و له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و هه‌رچی و اله‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِنْدَكُم مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا﴾ هه‌ج به‌لگه‌یه‌کتان لانیه‌به‌مه‌ی که‌ده‌یلین. ﴿أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ ئایا شتیک ده‌لین به‌ده‌م‌خواوه که‌نایزانن و بی‌ئاگان لئی ﴿قُلْ إِنْ الَّذِينَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلنی به‌راستی ئەوانه‌ی ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْعَذَابَ﴾ که‌درو‌هه‌ل ده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا يُفْلِحُونَ﴾ (هه‌ر‌گیز) رزگار نابن ﴿مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هه‌ر و رباوار دنیکی که‌م له‌دونیادا (به‌سه‌ر ده‌به‌ن) ﴿ثُمَّ آتَيْنَاهُمْ﴾ پاشان بو‌لای ئیمه‌یه ﴿مَرَجَعُهُمْ﴾ گه‌رانه‌وه‌یان ﴿ثُمَّ نَذِبْنَاهُمْ﴾ ئەمجا بییان ده‌چیژین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِيدَ﴾ سزای زور توند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی ئەوه‌ی که‌بروایان نه‌هینا (تامردن) ﴿۷﴾



* وَأْتَلُ عَلَيْهِمُ بَنَاتُنُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ
 عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
 فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
 أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ
 وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ
 ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيَوْمٍ أُولَئِكَ نَطَعُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِيهِمْ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾
 قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْطِحُ
 السَّحْرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِتِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
 وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ﴾ (ئهی موحه ممه دﷺ) دهنگویاس و ههوالی نوح (علیه السلام) یان بۆ بخوینره وه
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتیک به گهله که هی ووت ﴿يَتَّقُوا﴾ ئهی گهله که م ﴿إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ﴾ ئه گهر
 به لاتانه وه قورس و گرانه ﴿مَقَامِي﴾ مانه وه له ناوتاندا ﴿وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ئاموژگاری کردنم
 (بۆتان) به ئایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ئه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ﴾ ئیوه ش
 کارو بریاری خو تان کۆ که نه وه ﴿وَشُرَّكَائِكُمْ﴾ له گه ل هاو به شه کانتان دا ﴿لَنْ يُؤْمِرُكُمْ عَلَيْهِمْ عُمَّةٌ﴾
 ئه مجا با کارو بریاره کانتان شاراهه نه بیت به لاتانه وه (به لکو ناشکر ابیت) ﴿لَمْ أَقْضُوا إِلَيْ﴾ پاشان به لامارم
 بدن ﴿وَلَا تُظِرُّونَ﴾ و ماوه مدهن ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ جا ئه گهر سه ریچیتان کردم (پشتم تی ده که ن)
 ﴿فَمَا سَأَلْتُمْ﴾ ئه وه من داوام نه کردووه لیتان ﴿فَرِحَ الْجُرُجُ﴾ هیچ پاداشتیک ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من ههر له سه ر خوايه ﴿وَأْمُرْتُ﴾ وه فهر مانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فهر مان به درارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ئه مجا به درویان زانی ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْعَهُ﴾ ئه وسا ئیمه ش ئه و
 (نوح) و ئه وانه ش که له گه لسی بوون رزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلِّ﴾ له که شستیه که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه کردمان ﴿خَلَائِفَ﴾ به جی نشینانی (ئه وان له زه ویدا) ﴿وَأَعْرَفْنَا الْأَزِينَ﴾ ئه وانه شمان زبیر تاو خست ﴿كَذَّبُوا﴾
 بآیاتی ﴿كَبُرُوا﴾ به برویان به ئایه ته کانی ئیمه نه هینا ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ ئه مجا سه رنج بده و بروانه بزانه چۆن
 بوو ﴿عَقِبَةُ الْمُنذَرِينَ﴾ دواروژ و ئاکامی ترسیتر اوان ﴿لَمْ يَعْشُرُوا مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئه مجا له دوا ی نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغه مبه رانیک ﴿إِلَى قَوْمِهِمْ﴾ بۆ ناو گهله کانیا ن ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئه وانیش هاتن
 بۆ لایان به به لگه روونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ که چی ئه وان برویان نه هینا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وه ی که له ر ابر دوودا برویان پیته هینا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْعُ﴾ به و جوړه مؤر ده نیین ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به سه ر
 دلی ﴿الْمَعْتَبِينَ﴾ ده ست دریز کاراندا (تاتیگه ن) ﴿لَمْ يَعْشُرُوا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 ئه و نیراوانه ﴿مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ موسا و هاروون بۆ لای فیرعه ون ﴿وَمَلَأْنَاهُ﴾ وه بۆ لای
 دهسته و تاقمه که ی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به لام ئه وان خو یان
 به گه و ره زانی ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ و ئه وان هۆزیک ی تاوان بار بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بۆیان هات ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه ق و راستی له لایه ن ئیمه وه ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَأَ﴾ ووتیان بیگو مان ئه مه
 ﴿لَيْسَ حُرْمِيْنٌ﴾ جادوویه کی روون و دیاره! ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی (بییان) ﴿أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ﴾ ئایا
 ئیوه به م هه ق و راستیه ده لین (جادووه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بۆتان هاتووه ﴿أَسِحْرٌ هَذَا﴾ ئایا ئه وه جادووه
 ﴿وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُونَ﴾ که جادو و بزان رزگاریان ناییت ﴿قَالُوا أَلْحَقْنَا﴾ ووتیان ئایا هاتووی بۆ لامان
 ﴿لِتَلْقُنَا﴾ بۆ ئه وه ی لامان ده ی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آباءَنَا﴾ له وه ی باوو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿وَتَكُونُ﴾
 لکما تا بۆ ههر دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِرْيَاءَ﴾ گه وه ری (وسه رۆ کابه تی به نو ئیسرا ئیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَاتَخُنَا لِكَمَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه ئیمه هه گیز باوه رتان پی ناکه یین ﴿﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَتَمَاجَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
 مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ
 عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءَ أَمْنٍ لِمُوسَى إِذْ ذَرَيْتُهُ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى
 خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن
 كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾
 فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَبِحَنَاءٍ بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
 وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا بِمِصْرَ بِيوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ
 قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَى
 رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
 وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ﴿ فیرعهون ووتی (به کومه له کهی) ﴿ اَتُوْنِیْ بِکُلِّ ﴿ بوم بینن و) کوی بکه نه وه) هه موو ﴿ سَجِرِ عَلَیْهِ ﴿ جادوو گهریکی زور زانا و لیزان ﴿ ﴿ فَمَا جَاءَ السَّحَرَةُ ﴿ جا کاتیک جادوو گهره کان هاتن ﴿ قَالَ لَهُمْ مُوسَى ﴿ موسا پیی ووتن: ﴿ الْقَوَامَا اَنْتُمْ مَلْقُوْتٌ ﴿ نه وهی ده تانه وی بیهاویژن (فری دهن) ﴿ ﴿ فَلَمَّا اَلْقَوْا ﴿ نه مجا کاتیک (جا دووه کانین) فری دا ﴿ قَالَ مُوسَى ﴿ موسا ووتی ﴿ مَا جِئْتُمْ بِهٖ السِّحْرُ ﴿ هه رچی نیوه هیناوتانه جادوو ه ﴿ اِنَّ اِلٰهَ سَیِّطِلُهُ ﴿ بیگومان خوا به زووی پیوجه لی ده کاته وه ﴿ اِنَّ اِلٰهَ لَا یُصْلِحُ ﴿ چونکه به راستی خوا چاکی ناکات ﴿ عَمَلِ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿ کرده وهی خرابه کاران ﴿ ﴿ وَیُحٰی اِلٰهَ الْحَقِّ ﴿ خوا حه ق و راستی سه رده خات (ده بجه سپینت) ﴿ بِکَلِمَتِهٖ ﴿ به فهران و به لینه کانی ﴿ وَتُوْکِرَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿ با تاوانبارانش پییان ناخوش بیت ﴿ ﴿ فَمَا ءَامَنَ ﴿ جا (له سه رده تاوه) بروای نه هینا ﴿ لِمُوسٰی ﴿ به موسا ﴿ اِلَّا دَرَبَتْ ﴿ چه ند که سیک نه بیت ﴿ مِنْ قَوْمِهٖ ﴿ له گه له کهی ﴿ عَلٰی خَوْفٍ ﴿ به هوئی ترس و بیمیان ﴿ مِنْ فِرْعَوْنَ ﴿ له فیرعهون ﴿ وَمَا لِهِنَّ ﴿ و کار به ده ست و گه وره کانین ﴿ اَنْ یَفْتِنَهُنَّ ﴿ نه وه ک بیانگیریتنه وه بوبی دینی ﴿ وَاِنْ فِرْعَوْنُ ﴿ به راستی فیرعهون ﴿ لَعَالِیْ فِی الْاَرْضِ ﴿ خویه زل زان و زال بوو له زهوی (میسر) دا ﴿ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِیْنَ ﴿ وه به راستی له سنوور به زینان بوو ﴿ ﴿ وَقَالَ مُوسٰی ﴿ وه موسا ووتی ﴿ یَقُوْمُ ﴿ نهی گه له که م ﴿ اِنْ کُنْتُمْ ﴿ گهر نیوه ﴿ ءَاٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ ﴿ برواتان به خوا هیناوه ﴿ فَعَلَيْهٖ تَوَكَّلُوْا ﴿ نه وه ته نها پشت به خوا بیهستن ﴿ اِنْ کُنْتُمْ مُّسْلِمِیْنَ ﴿ نه گهر نیوه فهران بهر و مل که چن ﴿ ﴿ فَقَالُوْا ﴿ نه وانیش (باوه رداره کان) ووتیان ﴿ عَلٰی اِلٰهِ تَوَكَّلْنَا ﴿ ته نها پشتمان به خوا به ستووه ﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً ﴿ نهی په روه ردگارمان مه مانگیره به جیگه ی نه شکهنجه ونازار ﴿ لِقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ﴿ بو گه لی سته مکاران ﴿ ﴿ وَحِجَابًا ﴿ وه رزگارمان بکه ﴿ بِرَحْمَتِكَ ﴿ به به زبسی خوت ﴿ مِنْ الْقَوْمِ الْکٰفِرِیْنَ ﴿ له ده ست کومه لی بی بروایان ﴿ ﴿ وَاَوْحٰیْنَا ﴿ وه نیگامان کرد ﴿ اِلٰی مُوسٰی ﴿ بو موسا ﴿ وَاٰخِیْهِ ﴿ وبرا که ی (هاروون) ﴿ اَنْ نَّبُوْءَ ﴿ که پیکی بینن و ناماده ی بکه ن ﴿ لِقَوْمِکُمْ ﴿ بو گه له که تان ﴿ بِمَصْرٍ یُّبُوْءُ ﴿ چه ند خانوویه ک له میسر دا (که تیندا بچه وینه وه) ﴿ وَاَجْعَلُوْا بُیُوْتَکُمْ قِبَلَهٗ ﴿ وه خانووه کانتان بکه ن به قبیله (واته بیکه ن به جیگای په رستی خودا) ﴿ وَاَقِمْوْا الصَّلٰوةَ ﴿ و به ریکو پیکی نویژ به جی بینن ﴿ وَنَشِّرِ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿ مژده ش بده به بر واداران (به به هه شت و سه ر که وتن) ﴿ ﴿ وَقَالَ مُوسٰی ﴿ و موسا ووتی ﴿ رَبَّنَا اِنَّکَ ﴿ نهی په روه ردگارمان به راستی تو ﴿ ءَاٰتِیْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَئِهٖ ﴿ به خشییو ته به فیرعهون و کومه له کهی ﴿ زِبْنَۃً وَاَمْوَالًا ﴿ هو کاری رازانه وه و جوانی و مال و سامانی زور ﴿ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ﴿ له ژیانی دونیادا ﴿ رَبَّنَا لِیُضِلُّوْا ﴿ نهی په روه ردگارمان بو نه وهی خه لک گومرا بکه ن ﴿ عَن سَبِیْلِکَ ﴿ له رینگای تو ﴿ رَبَّنَا اطْمِسْ ﴿ نهی په روه ردگارمان له ناوی به ره و مه یه نیله ﴿ عَلٰی اَمْوَالِهٖمَّ ﴿ مال و سامانیان ﴿ وَاَشْدُدْ عَلٰی قُلُوْبِهٖمَّ ﴿ دله کانین ره ق و ره ش بکه ﴿ فَلَا یُؤْمِنُوْا ﴿ چونکه بروا نه بینن ﴿ حَتّٰی یُرَوُّوْا ﴿ هه تا نه بینن (به چاوی خوین) ﴿ الْعَذَابِ الْاَلِیْمِ ﴿ سزای سه ختی نازارده ر ﴿ ﴿



قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ مَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ * وَجَوْرَ نَابِيِّ إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ
 فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ وَبَغِيًّا وَعَدَّ وَاحْتَىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ
 قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِ ءَبْنُو إِسْرَائِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلْكَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
 خَلْفَكَ ءَأَيَّةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ ءَأَيَّتِنَا لَغَافِلُونَ
 ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
 الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
 بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
 مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَأَيَّةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خوای گه‌وره) فرموی بیگومان ﴿أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ﴾ داوای هر دو و کتان و هر گیرا ﴿فَأَسْتَقِيمًا﴾ جا خو راگر و بهره‌وام بن (له‌سه‌ر ئایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ﴾ وه مه‌که‌ونه شوین
 ریگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْمُرُونَ﴾ ئەوانه‌ی که نازانن ﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ﴾ ئەمجا نه‌وی ئیسرائیلمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) په‌راندووہ ﴿فَاتَّبَعَهُمْ وَعَوْنٌ وَجُودُهُ﴾ ئەمجا فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی
 شوینیان که‌وتن ﴿بَعِيًا وَعَدُوًّا﴾ به‌سته‌م و ده‌ست دریزی کردن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا ئەو کاته‌ی
 ﴿أَدْرَكَهُ الْعُرْقُ﴾ خه‌ریک بوو (فیرعه‌ون) بخنکی ﴿قَالَ آمَنْتُ﴾ ئەوسا ووتی بروام هینا ﴿أَلَمْ يَلَا
 إِلَهَ﴾ که‌هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه ﴿إِلَّا الَّذِي﴾ جگه‌له‌ئو (خوایه) نه‌بیئت ﴿آمَنْتَ بِهِ﴾ که
 بروایان پی‌هیناوه ﴿بَنُو إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وی ئیسرائیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه منیش له‌موسلمانانم ﴿وَ
 أَقْلَنَ﴾ ئیستا (باوهر دیتی٩) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ که‌بیگومان له‌ووو پیش سه‌ریبچیت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ وه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْيَوْمَ﴾ به‌لام ئەمرو ﴿سَجَّيكَ بِبَدَنِكَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌مین ﴿لَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾ بو‌ئو‌ه‌وی بی‌به‌په‌ند بو‌ئو‌ه‌وی
 له‌دوای تو دیت ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ﴾ وه‌به‌راستی زوریک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ آيَاتِنَا لَعْفُلُونَ﴾
 بی‌ئاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی ئیمه ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان نیشته‌جیمان کردن
 ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وی ئیسرائیل ﴿مُبَوَّأَصِدْقٍ﴾ له‌شوینیکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾
 و روزی چاک و پاکمان پی‌دان ﴿فَمَا اختلفوا﴾ جاراجیاو دوو به‌ره‌ک نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به‌راستی په‌روهر دگارت ﴿يَقْضِي بَيْنَهُمْ﴾ بریار
 ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وی ئەوان تیدا راجیا بوون
 ﴿إِن كُنْتَ﴾ جائه‌گه‌ر تو ﴿فِي شَكِّ﴾ له‌گوماندای ﴿مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ له‌وی که‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه
 بؤ ﴿فَسَلِّ إِلَيْنَ﴾ ئەوه‌پرسیار له‌وانه‌بکه ﴿بِقُرْءٍ وَنَاكِتٍ﴾ که‌کتیبی ئاسمانی شاره‌زان
 و ده‌یخویننه‌وه ﴿مِن قِبَلِكَ﴾ له‌پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بؤ هاتووہ ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌په‌روهر دگارت‌ه‌وه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ که‌واته له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به ﴿وَ
 لَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ﴾ و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خوابان به‌دروزانی
 (و باوهر یان پی‌هینان) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (ئه‌گه‌ر و ابکه‌یت) ئەوه‌ده‌چیته‌ریزی زه‌ره‌م‌ندانه‌وه ﴿وَ
 إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ﴾ ده‌رچووہ و چه‌سپاوه‌بو‌یان ﴿كَلِمَتِ رَبِّكَ﴾ بریاری
 په‌روهر دگارت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بروا‌ناهیتن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (بروا‌ناهیتن) هه‌رچه‌ند بو‌یان بیئت
 ﴿كَلِّمَ آيَةٍ﴾ هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌یه‌ک ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا﴾ هه‌تا نه‌بینن (به‌چاوی خو‌یان) ﴿الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی ئازارده‌ر ﴿۷۷﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
 لَمَاءَ أَمْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
 كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
 ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ
 عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 قُلْ فَانْتَظِرُوا وَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ وَأُمِرْتُ
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 وَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
 يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾

﴿قُلْ لَآ كَآنتَ قَرْيَةً ءَامَنَتْ﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک (لہ وانہی کہ ہہرہ شہیان لیکرا) و باوہریان
 ہیسا (کاتی بینین و دابہ زینی سزای پەرورہ دگار) ﴿فَتَفَعَّلَهَا بَعْدَ ذَلِكَ﴾ باوہرہ کہیان ہیچ سوودی پی
 نہ گہ یاندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ نَّؤُسُ﴾ جگہ لہ گہ لی یونس (علیہ السلام) نہ بیئت ﴿لَمَّا ءَامَنُوا﴾ کاتیک ہہ مووہر وریان
 ہیسا و تہ وہ بیان کرد (کہ دل نیابوون سزای پەرورہ دگار دابہ زیوہ بؤ سہریان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان
 برد لہ سہریان ﴿عَذَابَ الْحَرِيِّ﴾ سزای سہر شورپی و پرسیوایی ﴿فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ لہ ژیانہی دونیادا
 ﴿وَمَتَّعْنَاهُمُ إِلَىٰ حِينٍ﴾ و بہ ہرہ و خویشیمان پیدان تا ماوہیہک (تاکاتی مردنیان) ﴿وَوَسَّءْنَا رَبُّكَ﴾
 وہ نہ گہر پەرورہ دگارت بیویستایہ ﴿لَا مَنَ﴾ بروای دہ ہیسا ﴿مَنَ فِي الْاَرْضِ﴾ تہو (خہ لکھی) والہ زہویدان
 ﴿كُلُّهُمْ جَمِيعًا﴾ ہہ مووہ بہ تیکرا ﴿اَقَانَتْ﴾ دہی ثایا تو (تہی موحممہد ﷺ) ﴿تُكْرَهُ النَّاسُ﴾ زور
 لہ خہ لکی دہ کہیت ﴿حَقِّي يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ﴾ ہہ تا بینہ بر وادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وہ بؤ ہیچ کہ سینک
 نی یہ ﴿اَنْ تُؤْمِنَ﴾ کہ بروا بیئی ﴿اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ مہ گہر بہ ویستی خوانہ بیئت ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ وہ پیسی
 (وی بی باوہری) دہ خاتہ ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سہر تہ وانہی ﴿لَا يَعْقِلُوْنَ﴾ کہ تی ناگہن و بیر ناگہنہ وہ ﴿قُلْ اَنْظُرُوْا﴾
 (تہی موحممہد ﷺ) بلی: سہرنج بدن ﴿مَا ذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ چی لہ ٹاسمانہ کان و زہویدایہ
 ﴿وَمَا نَعْنِيْ اِلَّا بَيْتَ وَالدُّرَّةَ﴾ کہ چی نیشانہ و ترسیئہرہ کان ہیچ سوود ناگہنہ نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾
 بہ کہ سانیک بروانہ ہیسن ﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ﴾ دہی چاوہروانی چی دہ کہن ﴿اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ﴾
 بیجگہ لہ رووداویک و ہک رووداوہ کانی تہ وانہی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ کہ لہ پیئشیانہ وہ رابوردن
 ﴿قُلْ فَانْتَظِرُوْا﴾ بلی دہی چاوہروان بکہن ﴿اِنِّيْ مَعَكُمْ﴾ بہ راستی منیش لہ گہل ٹیوہدا
 ﴿مَنْ الْمُنْتَظِرِيْنَ﴾ لہ چاوہروانانم ﴿ثُمَّ نَتَجِيْ﴾ پاشان ٹیمہ رزگاری دہ کہین (لہ کاتی نارہ حہ تیدا)
 ﴿رُسُلَنَا﴾ پیغہ مہر انمان (﴿وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ و تہ وانہی بروایان ہیساوہ ﴿كَذٰلِكَ﴾ ٹابہ و شتوہ
 ﴿حَقًّا عَلَيْنَا﴾ پیویستہ لہ سہرمان ﴿نُجِجَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ٹیمان داران رزگار بکہین ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ﴾
 بلی تہی خہ لکینہ ﴿اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ﴾ تہ گہر ٹیوہ لہ گو مانندان ﴿مِّنْ دِيْنِيْ﴾ لہ (راستی) ٹاینہ کہم
 ﴿فَلَا اَعْبُدُ الَّذِينَ﴾ تہوہ من ناہرستم تہ وانہی ﴿تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ کہ ٹیوہ دہی پہرستن بیجگہ لہ خوا
 ﴿وَلٰكِنْ﴾ بہ لکو ﴿اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ﴾ تہوہ خواہیہ دہ پہرستم ﴿يَتَوَفَّكُمُ﴾ کہ ٹیوہ دہ مرئی ﴿وَاْمُرْتُ اَنْ اَكُوْنَ﴾
 وہ من فرمانم پی کراوہ کہ ﴿مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ لہ بر واداران بم ﴿وَاَنْ اَقْرَبَ وَجْهَكَ﴾ وہ رووت ریک
 و راست بکہ ﴿لِلَّذِيْنَ حَبِيْبًا﴾ بؤ ٹاینیک کہ راستہ ﴿وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ وہ بہ ہیچ جوړیک لہ ہاوبہش
 دانہران مہ بہ ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ ہاوارمہ کہ (مہ پہرستہ) ﴿مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ بیجگہ لہ خوا ﴿مَا لَا يَفْعَلُكَ﴾
 شتی نہ سوودت پی دہ گہ یہ بیئت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نہ زیانت لی دہ دات ﴿فَاِنْ فَعَلَتْ﴾ جا تہ گہر وات کرد
 ﴿فَاِنَّكَ اِذَا﴾ تہوہ بیگو مان تہو کاتہ تو ﴿مِنَ الظَّالِمِيْنَ﴾ لہ سہتہ مکارانی ﴿﴾

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
 بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
 وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ
 فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا وَحَىٰ
 إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَخُوكُمُ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١١٩﴾

سورة هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِبِ أَحْكَمَتْ أَيْتُهُ وَثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يَمَتِّعْكُمْ مَّتَّعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
 كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
 كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيْسَتْ خَفُوفًا مِنْهُ الْأَحِينُ لَيْسَتْ غَشُونٌ ثِيَابَهُمْ
 يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

﴿وَإِن يَمَسُّنَكَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا به تو بگه به نیت ﴿بَصُرٍ﴾ زینتک ﴿فَلَا كَشْفَ لَهُ﴾ هیچ لاده ریک نی به بو نه و (زیانه) ﴿الْأَهْوَى﴾ بیجگه له خوا ﴿وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ﴾ وه نه گهر خیر و خوشیه کی بویت بؤت ﴿فَلَا رَادَ لِقَضَائِهِ﴾ نه وه هیچ به گری که ریک نیه بو چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به هر مه نندی ده کات نه وه که سه ی خوی بیه ویت ﴿مَنْ عَادُوهُ﴾ له به نده کانی ﴿وَهُوَ الْعَوْرُ الرَّجِيمُ﴾ وه هر نه و لی بورده ی به به زه بیه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (ته ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ﴾ ته ی خلکینه ﴿فَدَجَاءَ كَرَّ الْحَقِّ﴾ به راستی (قورناتی) حه قتان بو هاتووه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له لایه ن به روره دگار تانه وه ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ جا هر که سیک رینموونی وه رگرتیت ﴿فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ نه وه بیگومان (قازنجی) رینموونیه که ی بو خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هر که سیش گومرا بوویت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ نه وه بیگومان (زیانی) گومرا بوونه که ی بو خویه تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكَ﴾ وه من له تیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ به بر پس یار نیم ﴿وَاتَّبِعْ﴾ شوین نه وه بکه وه ﴿مَالِوَجَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش وه حی کراوه بویت ﴿وَأَصْرِحْ﴾ وه به نارام و خوگر به همتا ﴿يَحْكُمُ اللَّهُ﴾ خوا بریاری ده دات (له نیوانی تو و نه واند) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه و (خوایه) چاکترینی هموو دادور و بریاره رانه ﴿

سورته‌ی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهر بان

﴿الر﴾ به (ته لیف، لام، را) ده خوینتریته وه خوا زاناتره به مانا که ی، بو زیناری زیاتر سه بری سه رته ی سورته ی (البقرة) بکه ﴿كِتَابٌ أُحْكِمَتْ﴾ نه مه کتیبیکه به ته و دار برژراوه ﴿ءَايَاتُهُ﴾ نایه ته کانی ﴿تُرْفُصَّتْ﴾ پاشان پروون کراونه ته وه ﴿مِن لَّنِّ﴾ له لایه ن ﴿حِكْمِ خَيْرٍ﴾ (خوی) کار دروستی زاناوه ﴿الْأَعْبَادُ﴾ بو نه وه ی هیچ شستیک نه به رستن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ﴾ به راستی من له لایه ن نه و (خوا) وه بو تیوه ﴿نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ ترسینهر و مورده درم ﴿وَإِن أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكَ﴾ هر وه ها بو نه وه ی داوای لیوردرن بکه نه له به روره دگارتان ﴿وَأُوْبُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان تو به بکه ن و بگه رینه وه بؤلای ﴿يَمَعَكُمْ مَعًا حَسَنًا﴾ ده تان ژنی به ژیانکی چاک و خوش ﴿إِلَّا أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ تاماوه ی دیاری کراو (بؤنان) ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ﴾ وه ده به خشیت به هه مو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلًا﴾ خاوه ن چاکه و به هر هه ک (پاداشتی) چاکه و به هر ه ی خوی ﴿وَإِن تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر روو وه رگیرن و سه بریچی بکه ن ﴿فَإِنِ أَخَافُ﴾ نه وه به راستی من مته رسی ده کم ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به خه تان بگری ﴿عَذَابٍ يَوْمَ كَبِيرٍ﴾ سزای پوژنیکی گه وره (که پوژنی دوا بیه) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ هر بؤلای خوایه ﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ گه رانه وه تان ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه و (خوایه) ده سه لات داره به سه ر هه مو و شتیکدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُ﴾ ناگادار بن بیگومان نه وان ﴿يَسْتَوُونَ صُدُورُهُمْ﴾ سنگیان ده بیچنه وه (له سه ر کینه و دژایه تی) ﴿لَيْسَتْ خَفُومًا مِّنْهُ﴾ بو نه وه ی خویان بشار نه وه له خوا ﴿الْأَجِينَ﴾ بیدار بن کاتیک ﴿يَسْتَعْشُونَ ثِيَابَهُمْ﴾ نه وانه خویان داده پوژن بش به پوژن شاکه کانیان (بو نه وه ی بیلانه کانیان دهر نه که ون) ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانیت ﴿مَائِيسُرُونَ وَمَاعِلُونَ﴾ به وه ی ده بشار نه وه وه نه وه ی ناشکرای ده که ن ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بیگومان نه و (خوایه) به ناگا و زانا به ﴿يَدَاتِ الصُّدُورِ﴾ به و (نه پنیانه ی) له سینه و دلّه کاندایه ﴿

* وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
 مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَهُوَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
 قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ هَذَا إِلَّا السِّحْرُ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
 أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَأَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
 مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِتَارِحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
 لَيَكْفُرُ كَفُورٌ ﴿٩﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ
 مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ
 ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْجَاءٌ
 مَعَهُ وَمَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

﴿وَمِمَّنْ دَابَّآءَ﴾ هیچ گیان له‌به‌ریک نی یه ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌وی دا ﴿إِلَّا عَلَىٰ آلِهَةٍ﴾ نیلا له‌سه‌ر خوابه ﴿رِزْقُهَا﴾ رزق و روزه‌که‌ی ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا﴾ وه (خوا) ده‌زانی شوینی مانه‌وه‌ی ﴿وَمُسَوِّدَعَهَا﴾ وه شوینی لی دهر چوونی ﴿كُلُّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ هه‌مووی نوسراوه له‌کتیبی روون که‌روه (لوح المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ ئهو (خوابه) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ناسمانه‌کان وزه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش روزدا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَىٰ الْمَاءِ﴾ و عه‌رشه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاو بوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ناقینان بکاته‌وه ﴿أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کرده‌وه‌ی چاکتر (ده‌که‌ن) ﴿وَلَمَّا قَلَّتْ﴾ سویندی نه‌گه‌ر بلیت (به‌وانه) ﴿إِنَّا كَرَّمْنَا نُوْحًا﴾ به‌راستی ئیوه زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿مِن بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له‌پاش مردن ﴿لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی که بی پروان ده‌لین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه‌مه هیچ نی یه بیجگه له‌جادوویه‌کی روون و دیارنه‌بیت ﴿وَلَمَّا أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ﴾ وه سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر ئه‌و سزایان دوا بخه‌ین ﴿إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ﴾ تاماویه‌کی که‌می دیاری کراو ﴿لِيَقُولَنَّ مَا يَجْسُرُونَ﴾ ئه‌وه به‌راستی ده‌لین چی ئه‌و سزای راگرتووه (بوچی بومان نایه‌ت) ﴿الْأَيَّامِ بَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن روژی ئه‌و سزابه‌یان بو دیت ﴿لَيْسَ مَصْرُوعًا عَنْهُمْ﴾ لیان لا نادری ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه ده‌وریان ده‌دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌وه‌ی که ئه‌وانه گالته‌و لافرتیان بی ده‌کرد ﴿وَلَمَّا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر ئیمه بیجیزین به‌ئاده‌می ﴿مَسَاحِمَ﴾ چاکه و فه‌زل و به‌هریه‌ک لای خو‌مانه‌وه ﴿كُنُوزَ عَنَّا مَتَّحِينَ﴾ پاشان ئه‌و (چاکه و به‌هریه‌ی) لی بگرینه‌وه ﴿إِنَّهُ وَابْنُ مَرْيَمَ﴾ بینگومان ئه‌و زور ناومید و سپله‌یه (له‌و کاته‌دا کوفری نیعمته‌کانی خوا ده‌کات) ﴿وَلَمَّا أَذَقْنَا﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر پنی بیجیزین بیده‌نی ﴿نِعْمَاءَ بَعْدَ صِرَاءٍ مَّسْتَه﴾ به‌هره و چاکه دوا‌ی ئه‌و سه‌ختی و نار‌ه‌حتیانه‌ی تووشی بووه ﴿لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي﴾ بینگومان ده‌لیت گشت سه‌ختی و زیانه‌کانم له‌مل بوویه‌وه (به‌روکی به‌ردام) ﴿إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ بینگومان (له‌وکاته‌دا) زور دلخوش و لوت به‌رزو خو‌به‌زل زانه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگه له‌وانه‌ی که بائارام و خو‌گر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان به‌جی هینا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ ئه‌وانه بویان هه‌یه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لییوردن و پاداشتی گه‌وره ﴿فَلَمَّا تَرَكَ تَارِكًا﴾ ئایا تو‌وازه‌ینه‌ری ﴿بِضْعٍ مَا يُوحَىٰ لِيَنَّكَ﴾ له (راگه‌یاندنی) هه‌ندیك له‌وه‌ی نیگات بو کراوه ﴿وَصَاحِبًا بِهٖ صَدْرُكَ﴾ و دل ته‌نگ ده‌بی بی ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ده‌لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا﴾ بوچی گه‌نج و خه‌زینه‌ی بو ناینر دریتسه خواره‌وه ﴿أَوْجَاءَ مَعَهُ وَمَلُوكًا﴾ یان بوچی فریشته‌یه‌کی له‌گه‌لدا نه‌ها‌تووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ بینگومان تو‌ته‌نها ترسینه‌ری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ و خوا بو‌ه‌موو شستیک سه‌ره‌ر شستیکارو چاودیره ﴿

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
 وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِلَهُمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
 لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمَنْ قَبْلَهُ
 كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ وَفَلَاتُكَ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ
 رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
 أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ﴾ یان نه‌وانه ده‌لین پیغه‌مبهر ﷺ نه‌و (قورئانه‌ی هه‌لبه‌ستووه ﴿قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾ بلی ده‌ی ئیوه‌ش ده‌ سورته‌ی وه‌ کو‌ئو (قورئانه) بیئن ﴿مُقْتَرَبَاتٍ﴾ هه‌لبه‌ستراوین ﴿وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ﴾ وه‌بانگ بکه‌ن (بو‌پشتیوانیتان) ههر که‌س ده‌توانن ﴿مَنْ دُونَ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿فَالرَّيْسَ سَجِيبًا لِّكُفْرٍ﴾ جائه‌گه‌ر وه‌ لامیان نه‌دانه‌وه
 ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلْنَا﴾ نه‌وه‌ بزنانن که‌بیگومان نه‌م (قورئانه) نیردراوته‌ خواروه‌ه ﴿بِعَلْمِ اللَّهِ﴾ به‌ناگاداری
 و‌زانیی خوا ﴿وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه‌روه‌ها بزنانن هیچ به‌رستراوئیکی راست نی‌یه‌ بیجگه‌له‌نه‌و
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ مل که‌چ و‌ موسلمانن؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ ههر که‌س ده‌یه‌ویت
 ﴿الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ ژیان‌ی دنیا و‌ پازاوه‌ و‌ جوانی نه‌و ﴿تُوْفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا﴾ ئیمه‌ (به‌رهم‌می)
 کرده‌وه‌ کانیان به‌ته‌واوی پی‌ ده‌ده‌ین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخُسُونَ﴾ وه‌ نه‌وان له‌م ژبانده‌ا که‌م و‌ کوری
 یان له‌گه‌ل ناکریت ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه که‌سانیکن بویان نی‌یه‌ ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾
 له‌روژی دواییدا جگه‌له‌ئاگر ﴿وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا﴾ وه‌ نه‌وه‌ی کردیان تییدا پوچ و‌ بی‌ به‌رهم‌ بووه
 ﴿وَوَطِّلُوا مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ وه‌ ههر چیان کرد به‌رده‌وام بووه‌هیچ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جائا یا که‌سیک ﴿عَلَىٰ
 بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرای بی‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یه‌وه‌ ﴿وَيَسْأَلُهُمْ شَاهِدًا مِّنْهُ﴾ و‌ شایه‌تیک لای
 نه‌وه‌وه‌ بوی بخوینتیه‌وه‌ ﴿وَمَنْ قَبْلَهُ كَتَبْتُ مُوسَىٰ﴾ وه‌ له‌پیش نه‌م (شایه‌تیه‌ی خو‌یه‌وه‌) په‌راوی مو‌ساش
 (شایه‌ته‌ بوی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که‌په‌په‌روه‌ پیشه‌واو میهره‌بانیه‌ ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه‌وانه بروایان هه‌یه
 به‌و (شایه‌ته‌ که‌قورئانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه‌ ههر که‌س باوه‌ری پی‌ نه‌بیت ﴿مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ له‌و کو‌مه‌ل
 و‌ تاقمانه‌ (نه‌وانه‌ی کو‌بونه‌وه‌ له‌سه‌ر درایه‌تی ئیسلام) ﴿فَالنَّارُ موعِدُهُ﴾ نه‌وه‌ ئاگر جینگابه‌تی ﴿فَلَا
 تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ که‌واته‌هیچ جو‌ره‌ گومان و‌ دوو‌ دلیه‌کت نه‌بیت له‌و (قورئانه) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 به‌راستی نه‌و قورئانه‌ راسته‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ هاتووه‌ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام
 زو‌ریک له‌خه‌لکی برواناهینن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه‌ئایا کی‌ سته‌مکارتره‌ له‌و که‌سه‌ی ﴿أَفْتَرَىٰ
 عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌درو‌ه‌له‌بسته‌نی به‌ده‌م خواوه‌؟ ﴿أُولَٰئِكَ يَعْزُوبُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه ده‌برینه‌ حوزوری
 په‌روه‌ردگاریان (ووته‌کانیان ده‌خریته‌ روو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌ شایه‌ته‌کان (له‌پیغه‌مبه‌ران
 و‌فریشته‌کان) ده‌لین ﴿هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ ئانه‌وانه نه‌و که‌سانن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (له‌دونیادا) درویان
 هه‌لده‌به‌ست به‌ده‌م په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ بیدارین نه‌فرینی خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ بو
 سته‌مکارانه ﴿الَّذِينَ بَصُودُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی به‌ره‌لستی ری‌نگه‌ی خوا ده‌که‌ن ﴿وَيَسْأَلُونَهَا
 عَوجًا﴾ و‌ ده‌بانه‌وی به‌لارو‌ چه‌وتی نیشانده‌ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وان به‌روژی دوایی
 ﴿هُمْ كَفِرُونَ﴾ بی‌ پروان ﴿﴾

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١١﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٣﴾ *مِثْلَ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
 وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتَنِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلْيَسٍ ﴿١٦﴾
 فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
 وَمَا تَرَىٰ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدَىٰ الرَّأْيِ
 وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿١٧﴾
 قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَآتَنِي رَحْمَةً مِّنْ
 عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْكُمْ هَا وَاتَّمَّ لَهَا كِرْهُونَ ﴿١٨﴾



﴿أُولَٰئِكَ لَا يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ ۞ ئەو (نەفرین لى كراو) انە ناتوانن (لە دەستی خوا) خوڤان قونار بکەن
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ ۞ لە وولات و زەویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ ۞ و نیانە ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ ۞ بیتجگە لە خوا هیچ
 پشتیوان و دوستیک ﴿بُضِعْفُ لَهُمْ﴾ ۞ بۆیان دووقات دە کریتەوہ ﴿الْعَذَابُ﴾ ۞ سزا ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ﴾
 السَّمْعَ ﴿توانای بیستی (ئەو قورنانه) یان نەبوو ﴿وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ ۞ (هە قیشیان) نە دەبینی ﴿۝﴾
 ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ۞ ئەوانە کە سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ۞ کە خوڤان دۆرانند ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ﴾ ۞ وە لیسان
 وون بوو ﴿مَا كَانُوا يُفَرِّقُونَ﴾ ۞ ئەو درۆو دە لە سانە ی لە دونیادا دەیان کرد ﴿۝﴾ ﴿لَا حِجْرَ لَهُمْ﴾ ۞ بە راستی
 و بیگومان ئەوانە ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ ۞ لە پۆزی دوا پیدا ﴿هُمُ الْأَخْسَرُونَ﴾ ۞ زەرەر مەندترین کەس خوڤانن
 ﴿۝﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۞ بە راستی ئەوانە ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۞ و کردەوہ چاکە کانیان
 بە جی هیناوه ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ۞ و گەردن کەچ و دل ئارام بوون بۆ (فرمانە کانی) پەرورەدگاریان
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ۞ ئەوانە هاوہ لانی بە هەشتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۞ تیدا دە میتنەوہ بە هەمیشە یی ﴿۝﴾
 ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ﴾ ۞ وینە ی ئەو دوو دەستە بە ﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْأَبْصِرِ وَالْسَّمِيعِ﴾ ۞ وە کۆنر و کەر و بیسەر
 و بیناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ۞ نایا ئەو دوو دەستە بە یە کسانن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ۞ دە بۆ بیرناکەنەوہ ﴿۝﴾
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ ۞ سویتند بە خوا بیگومان ناردمان ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ ۞ نوح بۆ لای گەلە کە ی ﴿إِنِّي﴾
 لکۆ نذیر مبیئ ﴿بِئِي وَتَن﴾ دلنیا بن من ترستینە ریکی ئاشکرام بۆتان ﴿۝﴾ ﴿أَنْ لَّاتَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ ۞ کە جگە
 لە خوا نە پەرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ ۞ (چونکە) بە راستی من دە ترسم یە خەتان بگری ﴿عَذَابَ يَوْمِ﴾
 الَّيْلِ ﴿سزای پۆزیکی سەخت و بە ئازار ﴿۝﴾ ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ ۞ جا کار بە دەست و دەسە لاتدارە کان
 ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۞ ئەوانە ی کە پڕویان نە هینا بوو ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ ۞ لە گەلە کە ی (نوح) ﴿مَا تَرْكُ﴾
 ئیمە تو نابینن ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا﴾ ۞ جگە لە ئادەمی یە کی وە ک خوڤان ﴿وَمَا تَرْكُ﴾ ۞ وە نابینن تو ﴿اتَّبَعَكَ﴾
 هیچ کەستیک شویتت کە وتبیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ ۞ جگە لەوانە ی ﴿هُمْ أَرَادُوا﴾ ۞ کە هژار و پەستە کانمانن
 ﴿بَادِيَ الْأَرْضِ﴾ ۞ بی ئاوهزا و ساویلکەن (پروالەت بینن) ﴿وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ﴾ ۞ وە نابینن ئیوہ ﴿عَلَيْتَابِنِ﴾
 فَضْلِ ﴿هیچ شتیکنان لە ئیمە زیادیی ﴿بَلْ نَطْمِئُكَ كَلِيدِينَ﴾ ۞ بە لکۆ بەدورزنان دە زانین ﴿۝﴾ ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾
 (نوح) ووتی ئە ی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ ۞ هەوالم بەدەنی ﴿إِنْ كُنْتُ﴾ ۞ ئە گەر من ﴿عَلَىٰ بَيْنَةٍ﴾ ۞ بە لگە ی
 ئاشکرام هە بیت ﴿مِنْ رَبِّي﴾ ۞ لە لای پەرورەدگار مەوہ ﴿وَأَتَانِي رَحْمَةً﴾ ۞ و پەحمە تیکی پی بە خشسیم
 ﴿مِنْ عِنْدِهِ﴾ ۞ لە لایەن خو یەوہ ﴿فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ﴾ ۞ بە لام ئەوہ لە ئیوہ شاردرایتەوہ ﴿أَنْزَلْنَا مَكُونَهَا﴾ ۞ نایا بە زۆر
 پابەندتان بکەین بیەوہ ﴿وَأَنْزَلْنَا كَرِهُونَ﴾ ۞ لە کاتیکدا ئیوہ حزی لی ناکەن و پیتان ناخۆشە ﴿۝﴾

وَيَقَوْمٍ لَا اسْتَأْذَنُوا عَلَيْهِ مَا لَا إِنِّ اجْرِي اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا
 بِطَارِدِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلَقَوْنَ بِهِمْ وَلَكِنِّيْ اَرۡبَابُكُمْ قَوْمًا
 تَجۡهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مِّنۡ يَّنۡصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنۡ طَرَدْتُهُمْ اَفَلَا
 تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنۡدِيْ خَزَايِۡنُ اللّٰهِ وَلَا
 اَعۡلَمُ الْغَيۡبِ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزۡدِرِيْ
 اَعۡيُنُكُمْ لَنۡ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۗ اللّٰهُ اَعۡلَمُ بِمَا فِيْ اَنۡفُسِهِمْ اِنِّيْ
 اِذَا لَمِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿٣١﴾ قَالُوۡا اَيۡنُوحُ قَدۡ جَدَلۡتَنَا فَا كَثُرَتۡ جِدَالُنَا
 فَاَتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنۡ كُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿٣٢﴾ قَالِ اِنۡمَا
 يَأۡتِيۡكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنۡ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعۡجِزِيۡنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنۡفَعُكُمْ
 نَصِيۡحِيْ اِنۡ اَرَدۡتُ اَنْ اَنۡصَحَ لَكُمْ اِنۡ كَانَ اللّٰهُ يُرِيۡدُ اَنْ
 يُغۡوِيۡكُمْ هُوَرۡبُكُمْ وَاِلَيْهٖ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٣٤﴾ اَمْ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰهُ
 قُلۡ اِنۡ افۡتَرَيْتُهٗ وَفَعَلۡتُ اِجۡرَامِيْ وَاَنَا بَرِيۡءٌ مِّمَّا تُجۡرِمُوۡنَ
 ﴿٣٥﴾ وَاُوۡحِيَ اِلَيۡ نُوۡحٍ اَنَّهُ وَاِنۡ يُّؤۡمِنُ مِّنۡ قَوۡمِكَ اِلَّا مَنۡ قَدَّ اٰمَنَ
 فَلَا تَبۡتَسِّسۡ بِمَا كَانُوۡا يَفۡعَلُوۡنَ ﴿٣٦﴾ وَاَصۡنَعِ الْفُلۡكَ بِاَعۡيُنِنَا
 وَوَحِّينَا وَلَا تَخۡطِبۡنِيْ فِي الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا اِنَّهُمْ مُّعۡرَفُوۡنَ ﴿٣٧﴾

﴿وَيَقُولُ﴾ وہ ٹھی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ لہ سہر ٹہم (گہ بانڈنی بہ یامہ) داوا ی ہیچ مال و ساما نیکتان لی ناکہم ﴿إِن أُجْرِي﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ہہر لہ سہر خواہہ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وہ من ٹہوانہ دہر ناکہم ہر وایان ہینا وہ ﴿إِنَّهُمْ مُلْفُونَ رَبِّهِمْ﴾ بہ راستی ٹہوانہ بہ دیداری بہر و ہر دگاریان دہ گہن (لہر وژی دوا پیدا) ﴿وَلَكِنِّي أَرْجُو﴾ بہ لام من ٹیوہ دہ بینم ﴿قَوْمًا تَجَاهَلُونَ﴾ کہ کؤمہ لیکی نہ زانن ﴿وَيَقُولُ مَن يَصْرُفُ﴾ ٹھی گہلہ کہم کی یار مہ تیم دہ دات ﴿مِنَ اللَّهِ إِنْ ظَرَ دُئِبُهُمْ﴾ لہ بہر انہر خوا دا ٹہ گہر ٹہوانہ ہتاری ٹہم (و دہریان بکہم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دہی ٹایا بو ہیر نا کہ نہ وہ؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیتان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ خہزینہ کانی خوا لای منہ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ و ناشلیم غہیب و شتہ نادیارہ کان دہ زانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ ہہر وہا نالیم من فریشتم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلزَّيْتِ﴾ بہوانہش نالیم ﴿تَزِدِّي أَخْيُنُكَ﴾ کہ لہ بہر چاوی ٹیوہ سووک و بی ریزن ﴿لَنْ يُؤَيِّتَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا ہیچ چا کہ یہ کیان ناداتی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہ زانی ﴿بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ بہ وہی لہ دہروونی ٹہواندایہ ﴿إِنِّي إِذْ أَلَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی من ٹہو کاتہ (ٹہ گہر ٹہو ہہزارانہ دہر بکہم) لہ سہتم کاران دہ ہم ﴿قَالُوا يَنْبُحُ وَوَتِيَانُ ٹھی نوح ﴿فَدَجَدْنَا﴾ بیگومان دہمہ قالیٹ کرد لہ گہ لماندا ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا﴾ زوریش دہمہ قالیٹ کرد لہ گہ لماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا عَدْنَا﴾ دہی ٹہ وہی بہ لیٹمان پی دہ دہیت (لہ سزا) بو مان بہینہ ﴿إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ٹہ گہر تو لہ راست گو یانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بیگومان خوا بوٹان دہ ہینیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ ٹہ گہر بہہ ویت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ ٹیوہ ناتوانن (لہ سزای خوا) خوٹان قوتار بکہن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وہ ناموژ گاری من سوودتان پی ناگہ بہ نیت ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ گہر بہہ ویت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ ناموژ گاریتان بکہم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ ٹہ گہر خوا بہہ ویت ﴿أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ گو مر اتان بکات ﴿مُؤَرِّبِكُمْ﴾ ٹہو بہر و ہر دگارتانہ ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وہ ہہر بو لای ٹہویش دہ گہرینہ وہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یا ٹہوانہ دہ لین مو حہ مہد ﴿ثُمَّ﴾ (قورٹانہی) بہ ناوی خوا وہ ہلہ بہ ستو وہ ﴿قُلْ إِنِّي افْتَرَيْتُهُ﴾ بلی ٹہ گہر من ہہ لم بہ ستیٹ ﴿فَعَلَىٰ إِجْرَامِي﴾ ٹہوہ گوناہو تاوانہ کہی تہنہا لہ سہر خو مہ ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُخْرَمُونَ﴾ وہ منیش بہریم لہ تاوانی ٹیوہ ﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ﴾ وہ حی کرا بو نوح (علیہ السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ کہہوا کہسی تر ہر و ناہینیت ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ لہ گہلہ کہت ﴿إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ﴾ بیجگہ لہ وہی بہویش ہر وای ہینا وہ ﴿فَلَا تَتَّبِعِيسَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ کہواتہ نارہ حہت و غہ مبار مہ بہ بہ وہی ٹہوان دہیکہن ﴿وَأَصْحَ الْفُلْكَ﴾ وہ کہشتیہ کہش دروست بکہ ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ بہ پیش چا و چاودیری و فہرمان و نیگای ٹیمہ (لہم ٹایہ تہ دا باسی سیفہ تی - چا و، عین - ہاتو وہ بو خوا ی گہورہ، ہر وامن پیٹہ تی بہ بی ہیچ لیچوانڈن ولیکدانہ وہیہ ک ، شیوہ کہی نازانین وہ تہنہا خوا خو ی دہ زانیت) ﴿وَلَا تُخْطِبُنِي﴾ وہ ہیچ قسم لہ گہ لدا مہ کہ ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لہ بارہی ٹہوانہی سہتہ میان کردوہ (و بی ساوہر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرَفُونَ﴾ چونکہ بیگومان ٹہوانہ دہ خنکیترین ﴿۳۷﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ
 ﴿٢٨﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٢٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَاءً آمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٠﴾ * وَقَالَ ارْكَبُوا
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿٣١﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
 وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
 قَالَ سَأَوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
 الْمُغْرَقِينَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ أَقْلِعِي
 وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدَ اللَّقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
 مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكِيمِينَ ﴿٣٥﴾



﴿وَصَنَعَ الْمَلَأَك﴾ وه دهستی کرد به دروست کردنی که شتیبه که ﴿وَكَلَّمَآ مَرَعَلَبَهُ﴾ هه‌ر کاتیک تی به‌رینایه به لایدا ﴿مَلَأْتِن قَوْمَهُ﴾ کۆمه‌لی له‌گه‌له‌که‌ی ﴿سَخِرُوا مَنَّهُ﴾ گالته‌بان پی ده‌کرد ﴿قَالَ إِن تَسْخَرُوا مِنَّا﴾ (نوح) ده‌یووت نه‌گه‌ر ئیوه ئیسته‌ گالته‌و لاقرتی به‌ئیمه ده‌که‌ن ﴿فَأَنآ تَسْخَرُونَا﴾ ئه‌وه بی‌گومان ئیمه‌ش لاقرتی به‌ئیوه ده‌که‌ین ﴿كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ هه‌ر چۆن ئیوه لاقرتی به‌ئیمه ده‌که‌ن ﴿فَسَوْفَ تَعْمُونَ﴾ جا له‌مه‌وپاش ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کی سزای بو دیت ﴿يُخْرِيهُ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ سه‌ر شوپی ده‌کات (له‌دونیا داو له‌قیامه‌تیشدا) سزای هه‌میشه‌یی به‌سه‌ر دادیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (نوح) (که‌شتیه‌که‌ی دروست کرد) هه‌تا کاتیک ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾ فه‌رمانی ئیمه‌ هات (بو له‌ناو بر دنیان) ﴿وَفَارَ التَّنُورُ﴾ و ته‌نوره‌که‌ ناوی لی هه‌ل قولا ﴿فُلْنَا أَحْمِلَ فِيهَا﴾ و وتمان (به‌نوح) له‌و (که‌شتیه‌) دا هه‌لی بگه‌ ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ له‌هه‌موو نیرو میه‌که‌ دووان ﴿وَأَهْلَكَ الْأَمَنَ﴾ زن و منداله‌کانیشت هه‌لبگه‌ر ئه‌وه‌بان نه‌بیت ﴿سَخَّرَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ برپاری خوی له‌سه‌ر دراوه (به‌خنکاندن) ﴿وَمَنْ أَمِنَ﴾ هه‌ر ئه‌وانه‌ش (هه‌ل بگه‌ر که) بر وایان هیتا (له‌گه‌له‌که‌ت) ﴿وَمَاءَ أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه‌ خه‌لکیکی که‌م نه‌بیت بر وایان نه‌هیتا له‌گه‌لی دا ﴿وَقَالَ أَكْبَرُ فِيهَا﴾ (نوح) ووتی هه‌مووتان سوارین له‌و (که‌شتیه‌) دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرْسَلَهَا﴾ به‌ناوی خواوه له‌کاتی روشتن و وه‌ستانی دا ﴿إِن رَّبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌دگارم ﴿لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ زۆر لی بورده‌ی میه‌ره‌بانه ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ﴾ که‌شتیه‌که‌ ده‌بیردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به‌ناو شه‌پۆلی وه‌ک کیوو شاخ دا ﴿وَنَادَى نُوحٌ أَبْنَاهُ﴾ نوو حیش علیه‌ السلام کوره‌که‌ی بانگ کرد (که‌ناوی که‌نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَعْرِلٍ﴾ که‌له‌شوئینیکی که‌ناردا بوو ﴿يَبْنَئُ رُكْبَ مَعْنَا﴾ (ووتی) ئه‌ی کوری خو‌شه‌ویستم له‌گه‌لمان دا سوار به‌ ﴿وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و له‌گه‌ل بی بر وایان مه‌به ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ الْجَبَلِ﴾ (کوره‌که‌ی) ووتی په‌نا بو شاخیک ده‌به‌م ﴿يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ که‌ه‌پاریزیت له‌م لافاوه ﴿قَالَ لَأَعَاصِمَ الْيَوْمَ﴾ (نوح) ووتی ئه‌مرو هیچ پاریزه‌ریک (به‌ناده‌ریک) نه‌ ﴿مَنْ أَمَرَ اللَّهُ﴾ له‌فه‌رمانی خوا (که‌خنکاننده) ﴿إِلَّا مَنْ رَجَعُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سینک خواره‌حمی پی بکات (و باوه‌ردار بیت) ﴿وَحَالِ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له‌وکاته‌دا شه‌پۆلی لافاوه‌که‌وته نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمَعْرِقِينَ﴾ جائه‌و (کوره‌خنکاو) له‌خنکاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا رَجُلُ﴾ ئه‌وسا ووترا ئه‌ی زه‌وی ﴿أَبْلَىٰ مَاءَ كِ﴾ ناوه‌که‌ت هه‌لمزه ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْبَلِي﴾ و ئه‌ی ئاسمان باران مه‌بارینه ﴿وَعِصَى الْمَاءِ﴾ ئیتر لافاوه‌که‌ روچوو به‌ناخی زه‌وی دا ﴿وَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاره‌که‌ (خنکانیان) ته‌واو کرا ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ﴾ و (که‌شتیه‌که‌) وه‌ستا به‌سه‌ر (کیوی) جوو دیه‌وه ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ ووترا دووری له‌په‌حمی خوا ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو‌گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ﴾ نوح هاواری کرده‌په‌روه‌دگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌دگارم ﴿إِن آبَنِي﴾ به‌راستی کوره‌که‌م ﴿مِنْ أَهْلِي﴾ له‌که‌س و کاری منه ﴿وَإِن وَعَدَكَ الْحَقُّ﴾ و بی‌گومان به‌ئینی توش راسته ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه‌ توش دادوه‌رتیرینی هه‌موو فه‌رمان په‌وایانی ﴿

قَالَ يَنْفُوحُ إِنَّهُ وَلَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ وَعَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَأْنِ
 مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
 ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
 تَغَفَّرْ لِي وَتَرَحَّمْ بِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَنْفُوحُ
 أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّمَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
 وَأُمٌّ سَمَّتِي عَنْهُمْ وَتُمْيِسُّهُمْ مِثَّا عَذَابِ الْيَوْمِ ﴿٤٨﴾ تِلْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعُقُوبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾
 وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالَ أُوَيْسُ هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِ هَيْثَمَانَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

﴿قَالَ يَنْفُخُ الْبُوقَ﴾ (خوا) فہر مووی ئەی نوح بہرستی ئەو (کہنعان) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ کہس و کاری تونی یہ ﴿إِنَّهُ عَمَلٌ﴾ بینگومان ئەو (کورہ) کردہوی ﴿عَبْرَ صُلْحٍ﴾ خراب و ناہسہند بوو ﴿فَلَا سَلْبَانَ﴾ جا کہواتہ داوای شستیکم لیٰ مہ کہہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہزانیاریت دہربارہی نی یہ ﴿إِنِّي آعِطُكَ﴾ بہرستی من نامورژگاریت دہ کہم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ تا لہنہ فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ (نوح) ووتی بہروردگارم بہرستی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ پهنات بیٰ دہ گرم (لہوی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾ داوای شستیکم لیٰ بکہم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ کہنایزانم ﴿وَالَا تَعْزُزْ لِي وَتَرَحَّصْتَ﴾ وہ ئە گہر نہبوریتم لیم وپہرہم بیٰ نہ کہی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ لہزبان لیکہوتوان دہبم ﴿قَالَ يٰ نُوحُ﴾ ووترائی ئەی نوح ﴿أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا﴾ دابہزہ (لہ کہشتیہ کہ) بہہیمنی و بیوہی لہلابہن ئیمہوہ ﴿وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ﴾ وہ بہبیت و فہری زور بہسہر خوتہوہ ﴿وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ وہ بہسہر گہ لانیک کہ بہیدئہ بن لہوانہی کہ لہ گہل تودان (یا بہسہر ئەو خہلکانہی لہ گہل تودان) ﴿وَأُمَّمٍ سَمِعَتْهُمُ﴾ چہند نہتہوہ و گہل دواتر دین خوئی و نازو نیعمہ تیان بیٰ دہدہین ﴿فَرِيضَةً مِّنَّا﴾ پاشان لہلابہن ئیمہوہ دوو چاریان دہبیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہختی نازاردہر ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەمانہ (ی باسکران) لہہوالہ گرنگہ نادبارہ کانہ ﴿تُوجِبُهَا إِلَيْكَ﴾ بہنیگا بومان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾ نہتو و نہ گہل کہت نہتان دہزانیان ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ لہبیش ئەم (نیگای ئیمہ) ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہواتہ خور اگر بہ ﴿إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہرستی سہر ئەنجام بو لہخوارترسانہ ﴿وَالِإِلٰهَ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ وہ بولای (گہلی) عاد هوودی بر ایانمان نارد ﴿قَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئەی گہل کہم خوا بہرستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ہیچ بہرستراویکتان نی بہ جگہ لہ ئەو ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ بیوہ تہنہا درو ہلئہ بہستن ﴿يَقَوْمُ﴾ ئەی گہل کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ لہسہر ئەم (گہ یاندنی بہیامہ) داوای ہیچ پاداشتیکتان لیٰ ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي﴾ پاداشتی من ہہر لہسہر ئەو (خوا) یہ ﴿فَطَرَنِي﴾ کہدروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ئایا ژیر نابن ﴿وَيَقَوْمُ﴾ وہ ئەی گہل کہم ﴿أَسْتَغْفِرُكُمْ﴾ دہروردن لہ بہروردگار تان بکہن ﴿ثُمَّ نُوبُوا إِلَيْهِ﴾ دواتر بگہرینہوہ بولای ئەو ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْهِ كُفْرًا﴾ (ئہ گہر و ابکہن خوا) لہئاسمانہوہ (باران) دہباریتیت بہسہر تاندا ﴿مَدْرَارًا﴾ بہلیز مہ ﴿وَيُرْدِكُمْ قُوَّةً﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿إِلَىٰ قَوْمِكُمْ﴾ بو ہیزہ کہتان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ وەر وو و ہر مہ گیرن (لہ بانگہوازہ کہم) بہتاوان باری ﴿قَالُوا يٰ هُودُ﴾ ووتیان ئەی هوود ﴿مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ﴾ تو ہیچ بہلگہیہ کی رونت بو نہہیناویسن ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَيْثًا﴾ بوہ ئیمہش واز لہ بہرستراوہ کان (خواکان) مان ناہیتین ﴿عَنْ قَوْمِكَ﴾ لہ بہر قسہی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ئیمہ باوہرت بیٰ ناکہین ﴿۵۷﴾

٥٤ إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ الْهَتِنِ بَسُوهُ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
 وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدٌ مِنِّي
 جَمِيعًا ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبَغَيْتُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
 رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ وَشَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
 ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَمَجِيئِنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَبِرَحْمَةٍ مِنَّا
 وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا
 بَعْدَ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ * وَالْإِلَى شَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوُّوهُ
 أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَهُوَ آخِشًا كُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ
 ﴿٦١﴾ قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
 مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾



﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا﴾ ئیمہ تنہا (ئہوہ بہ تو) دہ لئین ﴿أَعْتَرَيْكَ بَعْضَ إِلَهِنَا﴾ ھہ نڈیک لہ بہر ستر اوہ کانمان
تووشیان کردوی ﴿يَسْؤُا﴾ بہ شیتی ﴿قَالَ إِنِّي﴾ وتی بہ راستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا دہ کہم بہ شایہت
﴿وَأَشْهَدُوا﴾ و ئیوہش شایہت بن ﴿أَبِي بَرِيءٍ﴾ کہ بہ راستی من بہریم و دوورم ﴿وَمَا أَشْرَكُوتَ﴾ لہ وہی
کہ ئیوہ دہیکہ نہ ھاو بہش بو خوا ﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگہ لہ خوا ﴿فَكَيْدُونِي جَمِيعًا﴾ جا ھہ مووتان پیلانم
لی بگپن ﴿ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ﴾ لہ پاشان مؤلہ تیشم مہدہن (ولیم مہوہستن) ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
بہ راستی من پشتم بہ خوا بہستوہ ﴿رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ کہ بہرہوردگاری من و بہرہوردگاری ئیوہیشہ
﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِعَاتِقِهَا﴾ ہیچ گیان لہ بہرینک نیہ لہ ژریر رکیفی خوا ی گہورہدہ نہ بیت (بگری
پیشہ سہریہتی) ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی بہرہوردگارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ لہ سہر رینگہیہ کی راستہ
﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئہوسا ئہ گہر ئیوہ روو و ہر گپن ﴿فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ﴾ ئہوہ بیگومان من پیس راگہ یاندون
﴿مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ ئہوہی بہ مندا نبردراوہ بوتان ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وہ بہرہوردگارم
کوہ لئیکی تر لہ شوئی ئیوہ دادہنی ﴿وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا﴾ ئیوہش ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہ بہنن
﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی بہرہوردگارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَظِيظٌ﴾ بہ سہر ھہ موو شتیکدا چاودیرو پاریزرہ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
وہ کاتیک فہرمانی ئیمہ ھات (بو لہ ناو بردنیان) ﴿فَنَجَّيْنَا هُودًا﴾ ھوودمان رزگار
کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ ئہوانہش باوہریان ھینابوو لہ گہلی ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ بہ میہرہ بانی خو مان
﴿وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ وہ ئہوانمان لہ سزایہ کی توندو بہ ھیزر رزگار کرد ﴿وَنَالِكَ عَادٌ﴾ ئہوہش
گہلی عاد بوو ﴿حَدِّثُوا بَيِّنَاتٍ رَّبِّهِمْ﴾ باوہریان نہ ھینا بہ بہ لگہو مو عجیزہ کانی بہرہوردگاریان
﴿وَعَصَوْا وَرَأَوْا﴾ و سہر پیچی نیراوہ کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرًا كُفْرًا﴾ و شوین فہرمانی ھہ موو
﴿جَبَّارَعَيْنٍ﴾ زورداریکی سہر کہش کہوتن ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ بہ شوینباندان نیرا ﴿فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾
نہ فرین لہم دونیابہدا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ رورزی دوایشدا ﴿أَلَا إِنَّ عَادًا﴾ بیدار بن بہ راستی گہلی
عاد ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بروایان بہ بہرہوردگاریان نہ ھینا ﴿أَلَا بُعْدًا﴾ بیدار بن دووری و لہ ناو چوون
﴿لِعَادٍ قَوْمٍ هُودٍ﴾ بو عادی گہلی ھوود ﴿وَالْأَنْكُمُودُ﴾ بو گہلی سہموودیش ناردمان ﴿أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾
صالح پیغہ مہر علیہ السلام ی بریایان ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ وتی ئہی گہ لہ کہم ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا بیہرستن
﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ہیچ بہر ستر اوہیکتان نیہ بیجگہ لہ ئہو ﴿هُوَ أَنشَأَكُمُ﴾ ئہو دروستی کردون
﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ زہویدا ﴿وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ و کردونی بہ ئاوہدان کہرہوہ تیبدا ﴿فَأَسْتَغْفِرُوهُ﴾ کہواتہ
داوای لیبوردنی لی بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگہریتہوہ بولای ﴿إِنْ رَبِّي﴾ بہ راستی بہرہوردگارم
﴿قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾ زور نزیکی دوعا و ہر گرہ ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ﴾ ووتیان ئہی صالح ﴿قَدْ كُنْتَ فِينَا﴾ بہ راستی
تو لہ ناو ماندا ﴿مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾ جیتی ئومید بووی پیتش ئہمہ ﴿أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ﴾ ئایا بہر گریمان دہ کہی
لہ بہرستن ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ ئہوہی کہ باو و باپیرانمان بہرستوویانہ ﴿وَأَنَا لِنَبِيٍّ شَاكٍ﴾ و بہ راستی ئیمہ
لہ گوماندا بن ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ رَبِّيبٍ﴾ لہوہی تو بانگمان دہ کہیت بولای و دوو دلین ﴿

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي
 مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ وَمَا تَزِيدُونِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
 فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْدُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
 نَجِيًّا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبِرَحْمَةِ مِّنَّا وَمِن
 خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنْ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٦٧﴾
 كَانُوا لَمْ يَغْتَوُوا فِيهَا إِلَّا إِنْ شَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا
 بَعْدَ الشَّمُودِ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا
 سَلَمًا قَالَ سَلَمٌ فَمَا لِيثَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حِينٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ
 أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
 قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ وَقَائِمَةٌ
 فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

﴿قَالَ يَتْلُونَ﴾ صالح ووتی ئەی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ﴾ پیم بلین ئە گەر من ﴿عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي﴾ بەلگە یەکی ئاشکرام ھەبێ لە لایەن پەرورەدگار مەوہ ﴿وَأَتَلْنِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾ وە لە لایەن خۆیەوہ پیغەمبەریتی پی بەخشسیم ﴿فَمَنْ يَضُرُّنِي﴾ جا کئی یار مەتیم دەدات ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لە بەر امبەر خوادا ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ ئە گەر سەر پیچی ئەو بکەم ﴿فَمَا تَرِيدُونَ﴾ کەواتە ئێوہ هیچ بۆ من زیاد ناکەن ﴿عِزِّي تَحْسِرُ﴾ زەرەر و زیان نەبیت ﴿وَيَقُولُ﴾ ئەی گەلە کەم ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ﴾ ئەمە ووشرە کە ی خوا یە ﴿لَكُمْ آيَةٌ﴾ کە موعجیزە یە کی روونە بۆ ئێوہ (لە سەر راستی پیغەمبەریتی کەم) ﴿فَذَرُوهَا﴾ جا ئێوہش وازی لی بینن ﴿تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ بە لای زەوی خوا بخوات (بەو ھەر پیت) ﴿وَلَا تَمْسُوهُا بِسَوْءٍ﴾ بە خراپە دەستی بۆ مەبەن ﴿فَيَأْخُذُكَ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ ئە گینا سزایە کی بە زوویی تووشتان دەبیت ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ کە چی ئەوان ووشرە کە یان سەر بری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) ووتی ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ﴾ رابوین لە مالی خۆتاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سێ رۆژ ﴿ذَلِكَ وَعَدٌ﴾ ئەوہ بەلینیکە ﴿عِزْمَكُذُوبٍ﴾ درو نییە ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتیک فەرمانمان ھات (بۆ لەناو بردنیان) ﴿نَجَّحْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان رزگار کرد ﴿وَالزَّيْنَبَ أُمَّتُوهَا﴾ ئەوانەش بریوان ھینابوولە گەلیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بە بەزەبیە کە لە لایەن خۆمانەوہ ﴿وَمِنْ خِزْيِ يُومِيذٍ﴾ لە سەر شووری و ریسوایی ئەو پوژە (پەنمان دان) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ بە راستی پەرورەدگار ت ھەر خۆی بە تواناو بە دەسە لاتە ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ ئەوانەش کەستە میان کرد شریخە یە ک گرتنی ﴿فَأَصْحَابُ حُوفٍ يُرِيدُهُمْ جَحِيمٌ﴾ ئیتر لەناو مالە کانیاندا کەوتن بە رووداو جوولە یان لی برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَخْرُوفْهَا﴾ وە ک ئەوہ ی لەویدا نەبووین ﴿أَلَا إِنْ نُمُودًا﴾ بیدار بن بە راستی گەلی سەموود ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بی بریوون بە پەرورەدگاریان ﴿أَلَا بَعْدَ لَثْمُودٍ﴾ بیدار بن دووری و لەناو چوون بۆ گەلی سەموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سویتند بە خوا بیگومان نیراوە کانمان ھاتن ﴿إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ بۆ لای ئیبراھیم بە مژدەوہ ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووتیان سەلامی خوات لی بیت ﴿قَالَ سَلَمٌ﴾ (ئەویش) ووتی سەلامی خوا لە ئێوہش ﴿فَمَا لَيْتَ﴾ ئەمجا ئەو نەندە ی نەبرد ﴿أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَيْنِيذٍ﴾ (ئیبراھیم) خیرا گوێرە کە یە کی برزاوی ھینا بۆ یان ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ﴾ جا کاتیک بینی دەستیان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ درێژ ناکەن بۆ ی (ولسی ناخون) ﴿رَبِّهِمْ﴾ نائاسایی ھاتنە بەر چاوی ﴿وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لە دەروونی خۆیدا مەترسی لی کردن (کە نیازی خراپیان ھەبیت) ﴿قَالُوا لَأَنحَنَّ﴾ ووتیان مەترسە ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بە راستی ئیمە نیراوین ﴿إِلَى قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ بۆ سەر گەلی لووط ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ﴾ لەو کاتەدا خیزانە کە ی وەستابوو ﴿فَضَحِكَتْ﴾ و پیکەنی ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئیمەش مژدەمان پی دا بە ئیسحاق ﴿وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ وە لە پاش ئیسحاق (مژدەمان پێدا) بە یەعقوب (کە کوری ئیسحاقە) ﴿٦١﴾

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۗ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ رَحِمَتُ اللَّهِ
 وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۖ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
 عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ
 قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَأْتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيسَىٰ ۖ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ وَيُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَقَوْمِ هَلْؤَلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۗ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾
 قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ
 ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ إِيَّايَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا
 يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
 مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
 مَا أَصَابَهُمْ ۖ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۖ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

﴿قَالَتْ يَوٰیلتَیْ ﴿۶۱﴾ خَیْرَانِیْ تُبْرَهِیْمَ) ووتی وه پرو (وای) ﴿ءَالِدٌ وَاَنَا عَجُوزٌ ﴿۶۲﴾ چَوْنِ مَنْدَالِمٍ دَه بَیْتِ کَه مَن پیره ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْحًا ﴿۶۳﴾ تَه و ه س مِرْدَه کَه مَه کَه پیر بووه ﴿إِنَّ هَذَا لَنَتِيٌّ عَجِيبٌ ﴿۶۴﴾ به پراستی تَه مَه شتیکی سهیره ﴿﴿۶۵﴾ قَالُوا ائْتَجِبْنَ ﴿۶۶﴾ (فریشته کان) ووتیان تُو سَه رت سوره مینیت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﴿۶۷﴾ له کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمَتْ اللَّهُ وَرَكَعَتْهُ وَعَلَيْكُمْ ﴿۶۸﴾ ره حمهت و بهره که تی زوری خواتان له سه ریبت ﴿أَهْلِ الْبَيْتِ ﴿۶۹﴾ تَه ی نال و بهیتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ وَحَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿۷۰﴾ به پراستی خوا سو یاس کراوی چاکه فراوانه ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ ﴿۷۱﴾ تَه مَجَا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاجوو نهما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبُرْصَى ﴿۷۲﴾ وه مژده که شی بو هات ﴿يُحَدِّثُنَا فِي نَوْمِهِ لُوطٌ ﴿۷۳﴾ له باره ی گه له که ی لوط گفتو گو ی له گه له ده کردین ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ ﴿۷۴﴾ (چونکه) به پراستی ئیبراهیم ﴿حَلِيمٌ أَوْهٌ مُنِيبٌ ﴿۷۵﴾ له سه رخزو دلنرم و روو له خوابوو ﴿﴿۷۶﴾ تَبْرَاهِيمُ ﴿۷۷﴾ تَه ی ئیبراهیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا ﴿۷۸﴾ و از بهینه له م کاره ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَكَ ﴿۷۹﴾ به پراستی بیگومان ده رچوو (بو تَه و کاره) ﴿أَمْرٌ رِيكٌ ﴿۸۰﴾ فره مانی به روه رد گارت ﴿وَأَنَّهُمْ ءَاتَاهُمْ ﴿۸۱﴾ وه به پراستی بو تَه وانه دیت ﴿عَدَابٌ عَرْمَدٌ رُدُورٌ ﴿۸۲﴾ سزایه کی نه گه راه ﴿﴿۸۳﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ كَاتِيكٌ كَه هَاتَن ﴿رُسُلْنَا لُوطًا ﴿۸۴﴾ فریشته کانمان بولای لوط ﴿سَيِّءٌ بِهِمْ ﴿۸۵﴾ هاتینانی بی ناخوش بوو ﴿وَصَافَقَ بِهِمْ ذُرْعًا ﴿۸۶﴾ وه دلگران بوو بیان ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمَ عَصِيبٍ ﴿۸۷﴾ وه ووتی تَه م روزه روزه کی سه خته ﴿﴿۸۸﴾ وَجَاءَهُ رِقْمُهُ ﴿۸۹﴾ وه گه له که ی هاتن بولای ﴿يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ﴿۹۰﴾ به له بیان ده کرد (له هاتن) بولای ﴿وَمِنْ قَبْلِ ﴿۹۱﴾ له کاتیکدا تَه وان له وه و پیش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ﴿۹۲﴾ هه میشه کرده وه به ده کانیمان تَه نجام ددها (که نیربازی بوو) ﴿قَالَ يَقْوِي ﴿۹۳﴾ ووتی تَه ی گه له که م ﴿هُؤَلَاءِ بَنَاتٍ ﴿۹۴﴾ تَه وانه کچه کانی منن (مه بهستی کچه کانی هوزه که ی بوو) ﴿هَنَ أَظْهَرَ لَكَ ﴿۹۵﴾ تَه وانه پاک و حه لالن بوتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ ﴿۹۶﴾ ده ی له خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَيِّئِي ﴿۹۷﴾ و سه رشورم مه که نه له وه ی ده تانه ویت به رامبه ر میوانه کانم بیکن ﴿أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿۹۸﴾ ناخو پیاو یکی ژیر و تیگه یشتو تان تیدانی به ﴿﴿۹۹﴾ قَالُوا لَقَدْ ﴿۱۰۰﴾ ووتیان سو ی بندیت بیگومان ﴿عَلِمْتَ ﴿۱۰۱﴾ تُو ده زانیت ﴿مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَوٍّ ﴿۱۰۲﴾ تيمه هيچ هق (و تاره زوو) یگمان له کچه کانتدانیه ﴿وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿۱۰۳﴾ وه به پراستی تُو ده زانی تيمه چیمان ده ویت ﴿﴿۱۰۴﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكَ قُوَّةٌ ﴿۱۰۵﴾ ووتی تاي خوزگه له به رانبه ر تيو هدا هیز یگم ببوايه ﴿أَوْءَاوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿۱۰۶﴾ یان په نایه کی قایم ببوايه په نام بی بیردایه (به رگرم ده کردن) ﴿﴿۱۰۷﴾ قَالُوا يَبْلُوطُ ﴿۱۰۸﴾ (فریشته کان) ووتیان تَه ی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ ﴿۱۰۹﴾ به پراستی تيمه نیرراوی په روه رد گاری توین ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ ﴿۱۱۰﴾ هه رگیز ناگنه له لای تو ﴿فَأَسْرِبْهُمْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ آيِلٍ ﴿۱۱۱﴾ جاتو و مال و مندالت و تَه وه ی باوه ری بی هیتاویت له به شینکی شه ودا برؤن (و تهم شاره به جی به یلن) ﴿﴿۱۱۲﴾ وَلَا يَلْتَفَتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ ﴿۱۱۳﴾ وه هيچ کس له تيو ه لانه کاته وه به دوا ی خویدا ﴿﴿۱۱۴﴾ إِلَّا أَمْرًا تَكُ ﴿۱۱۵﴾ جگه له ژنه که ت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَكُمْ ﴿۱۱۶﴾ به پراستی تَه و تووشی ده بیت تَه وه ی که تووشی تَه وان (گه له که ت) ده بیت (چونکه بی باوه ر بوو) ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ﴿۱۱۷﴾ بیگومان وه ختی له ناو بردنیان به ره به یانه ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿۱۱۸﴾ تايبا به ره به بیان نزيك

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ ﴿٨٢﴾ مَسْؤَمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 وَمَاهِي مِّن الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ * وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوْمِ
 أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ
 اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلَوْتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ
 مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ
 لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ
 عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نایم هات (بۆ له‌ناوبردنیا) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا﴾ ئەو (شوینە) مان سەر و ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا﴾ و باراندمان بەسەریاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ وورده‌زیخی گلین ﴿مَنْضُوبٍ﴾ بەدوای یه کداو بی‌بچران (دەباری) ﴿مُسَوَّمَةً﴾ هەموو ئەو (وورده‌زیخانه) دیاری کرابوون ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای پەروردگار تەوہ ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِعَبِيدٍ﴾ و ئەو (سزایه) دور نی یه لەستم کارانەوہ ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ﴾ وە (ناردمان) بۆ (خەلکی) مەدیەنیش ﴿أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ شووعی بی برابان ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ ووتی ئەی گەلە کەم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا بپەرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ پەرستراویکتان نی یه بیجگە ئەو ﴿وَلَا تَتَّقُوا﴾ وە کەم و کوری مە کەن ﴿الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾ لەپێوانە و کیشانەدا ﴿إِنِ ارْتَبْتُمْ﴾ بەراستی من دەتان بینم ﴿بِحَيْثُ﴾ بەمال و سامانی زۆرەوہ ﴿وَإِنِ أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وە بەراستی من دەترسم لیتان ﴿عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ سزایە کە گەمارۆتان بدات و لێ رزگار نەبن ﴿وَيَقَوْمِ﴾ جا ئەی گەلە کەم ﴿أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پێوانە و کیشانە راست و دروست ئەنجام بدن ﴿وَلَا يَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وە کەم و کوری مە کەن لەشت و مەکی خەلکیدا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابە کاری مە کەن (یاخرابە بلاومە کەنەوہ) لەزەویدا ﴿بِقِيَّتِ اللَّهِ خَيْرَ لَّكُمْ﴾ ئەوہی خوا دەبھیلتەوہ (لەقازانجی حەلال) چاکترە بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوہ بروادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِمُحْطِظٍ﴾ و من پارێزەر نیم بەسەرتانەوہ ﴿قَالُوا يَسْعَيْبُ﴾ ووتیان ئەی شووعیب ﴿أَصَلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ﴾ ئایا نوێژە کەت فەرمانت پێ دەدات ﴿أَنْ نَّبْرُكَ﴾ کە نایمە واز بێنین ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ لەوہی باوو باپیرانمان پەرستوویانە ﴿أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْتَوُا﴾ یان واز بێنین لەوہی بەویستی خویمان لەمال و سامانماندا دەیکەن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ بەراستی تۆ پەلەنە کەری لێ زان و هوشمەندیت ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ ووتی ئەی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هەوالم بەدەنی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ ئەگەر من بەلگە یه کی روونم لەلایەن پەروردگار مەوہ پێ بیت ﴿وَرَزَقْنِي مِّنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وەرۆزیه کی زۆرو باشی پێدایم لەلایەن خۆیەوہ (چ مەبەستیکم هەیه درۆ بکەم) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ﴾ وە من هەر گیز نامەوێت پێچەوانە ی ئێوہ بکەم ﴿إِلَّا مَا أَنهَدَكُم عَنْهُ﴾ لەو (کارە ی) بەرگری ئێوہی لێ دەکەم (خۆم بیکەم) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هیچ مەبەستیکم نی یه بیجگە لەچاککردن و چاکسازی نەبیت ئەو نەدە ی بتوانم و لەتوانامدا بیت ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سەرکە و تیشیم تەنھا بە (پشتیوانی) خوا بە ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هەر بەو بەستووہ ﴿وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ هەر بۆلای ئەویش دەگەرمەوہ ﴿﴾

وَيَقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
 رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
 وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْ لَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
 عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
 وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ
 سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ
 وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا
 شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَبَرَحْمَةً مِّنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ﴿٩٤﴾
 كَأَن لَّمْ يَغْفُرْ فِيهَا إِلَّا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَإِيهِ ۖ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

﴿وَيَقُولُ لَا يُحْرَمُهُ يَتَّقَى﴾ ئەى گه‌له‌که‌م دژایه‌تیتان له‌گه‌لم نه‌بیته‌ه‌وى ئە‌ه‌وى ﴿أَنْ يُصِيبَكَ مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان بیته‌ی وینه‌ی ئە‌و (سزایه‌ی) تووشی ﴿قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ گه‌لی نووح بان گه‌لی هوود بان گه‌لی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِعَمِيدٍ﴾ خو‌گه‌له‌که‌ی لووط دوور نی‌یه‌ لیتانه‌وه (چیسان به‌سه‌ر هات) ﴿۸۱﴾ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ وَأَرْبُكُم﴾ وه‌ داوای لیئوردنیش له‌په‌روه‌ردگار تان بکه‌ن ﴿ثُمَّ نُورِثُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه‌رینه‌وه‌ بۆ‌لای ﴿إِنَّ رَبَّ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم میه‌ره‌بانى دل‌سۆزه ﴿۸۲﴾ ﴿قَالُوا لَشُعَيْبٌ﴾ ووتیان ئە‌ى شو‌عه‌یب ﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا﴾ ئیمه‌ تینا‌گه‌بین له‌زۆریتک ﴿مِمَّا قُولُ﴾ له‌وه‌ی تو‌ده‌یلئیت ﴿وَأَنَا﴾ به‌راستی ئیمه ﴿لَكَ رَبُّكَ فَمَا صَعْصَعْنَا﴾ تو‌به‌ لا‌واز ده‌بینین له‌ناوماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ﴾ خو‌ئه‌گه‌ر (له‌به‌ر) خزمه‌کانت نه‌بوایه ﴿لَرَجَمْنَاكَ﴾ دل‌نیابه‌ به‌رد بارانمان ده‌کردی ﴿وَمَا آتَىٰ عَلَيْنَا بَعِيزٍ﴾ (چونکه) تو‌خۆت هیچ ده‌سه‌لاتیتک نی‌یه‌ له‌به‌رامبه‌ر ئیمه‌دا ﴿۸۳﴾ ﴿قَالَ يَقُولُ﴾ ووتی ئە‌ى گه‌له‌که‌م ﴿أَرَهْطَىٰ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ﴾ ئایا خزمه‌کانم به‌ده‌سه‌لات ترن له‌به‌رامبه‌ر ئیوه‌دا ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا﴾ له‌کاتیکدا فه‌رمانی ئە‌و (خوا) تان پشت گو‌ی خستوو‌ه ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطٌ﴾ ئا‌گاداره‌ به‌هه‌رچی ئیوه ده‌یکه‌ن ﴿۸۴﴾ ﴿وَيَقُولُ﴾ ئە‌ى گه‌له‌که‌م ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ﴾ کرده‌وه‌ بکه‌ن له‌سه‌ر بارو‌حاله‌تی خو‌تان ﴿إِنِّي عَمَلٌ﴾ به‌راستی منیش کارو کرده‌وه‌ ده‌که‌م ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌ودوا ده‌زانین ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کى سزای بۆ‌دیت ﴿يُخْزِيهِ﴾ ریسواو سه‌ر شو‌ری ده‌کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه‌ کیش درۆزانه ﴿وَأَرْتَقُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا‌چاوه‌روانی بکه‌ن به‌راستی منیش له‌گه‌لتان چاوه‌روانم ﴿۸۵﴾ ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فه‌رمانی ئیمه‌هات (بۆ‌له‌ناو‌بردن) ﴿نَجَّيْنَا شُعَيْبًا﴾ شو‌عه‌ییمان رزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ وئه‌وانه‌ش بروایان هینابوو‌له‌گه‌لیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ به‌به‌زه‌یی له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی سته‌میان کرد بوو‌ناله‌و شریخه‌که (نه‌عه‌ره‌ته‌که) گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ ئیتر هه‌موویان له‌مال و جینگا‌کانیاندا ده‌مه‌و روو‌که‌وتن و جووله‌بان نه‌ما (مردن) ﴿۸۶﴾ ﴿كَانَ لَمْ يَغْنَوْفِيهَا﴾ (وایان لیتهات) وه‌ك هه‌ر تئیدا نه‌بووبن ﴿أَلَا بَعْدَ الْمَدِينِ﴾ بیداربن دووری و تیا‌چوون بۆ‌خه‌لکی مه‌دیه‌ن ﴿كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ وه‌ك چۆن گه‌لی سه‌موود تیا‌چوون و دوور بوون له‌په‌حمی خوا ﴿۸۷﴾ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سو‌یند به‌خوا بی‌گو‌مان ناردمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا به‌مو‌عجیزه‌کانمانه‌وه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ وه‌ به‌را‌به‌رو به‌لگه‌ی رو‌ونه‌وه ﴿۸۸﴾ ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆ‌لای فه‌رعه‌ون و ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ به‌لام ئە‌وان شو‌ین فه‌رمانی فه‌رعه‌ون که‌وتن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ له‌کاتیکدا فه‌رمانی فه‌رعه‌ون راست و په‌وانه‌بوو ﴿۸۹﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ وَعَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آهَاتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾
وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾
وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُ نَفْسٌ
إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْ
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
* وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنْ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿١٠٨﴾

﴿بِقَدْمُ قَوْمِهِ﴾ پيش گه له که ی ده که ویت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوژی دوا پیدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه مجا
 هه موویان ده با ته ناو ناگری دوزخ ﴿وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ﴾ نای چند خرابه نه و شوینه نای وانی
 بو ده بریت ﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وه له م (دونیا) دا نه فرینان به شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه روه ها له پوژی دوا بیاشدا ﴿بِئْسَ الرَّقْدُ الْمَرْقُودُ﴾ نای چند خرابه نه و به خشر او هی بیبان به خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى﴾ نه وه ی (باسکرا بو ت چند هه وایک) له هه والی شاره کانی رابوردو
 ﴿نَفْسُهُ وَعَلَيْكَ﴾ ده یگیرینه وه بو ت (له م سوره ته دا) ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه ندیکان ماون
 وه هه ندیکی تریان نه ماون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وه ئیمه سته ممان لی نه کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لکو خویمان سته میان کرد له خویمان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوودیکی
 پی نه گه یانندن ﴿إِنَّ الْهَتَّهُمُ الْآلِي﴾ نه و پهر ستر او انه یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که ده یان پهرستن و هاواریان لی ده کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به هیچ شتیک (سو دیان پی نه گه یانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾
 کاتی فهرمانی پهر و ردگارت هات (بو له ناو بردنیان) ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ﴾ نه و (بت) انه هیچان
 زیاد نه کرد بو نه وانه (ی ده یان پهرستن) بیجگه زیان و له ناو چون نه بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ تا به و
 شیوه سزادانی پهر و ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفَرَى﴾ کاتیک خه لکی شاره کان سزاده دات ﴿وَرَهِي ظِلْمَهُ﴾
 له کاتیکدا سته مکار بوون ﴿إِنْ أَخَذَهُ﴾ به راستی تو له سهدنی نه و ﴿الْيَوْمَ شَدِيدٌ﴾ نازار دهر و به تینه
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له ودا (باسکرا) په ندو ناموزگاری هه به ﴿لَمَنْ خَافَ﴾ بو که سینک بترسیت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له سزای دوار پوژ ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه و پوژه پوژیکه ﴿مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ﴾ که نه آدمی بو
 کوده کریته وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾ نه و پوژیکه دیارو بهر چاوه (هه موان نامادهن تیدا) ﴿۱۳﴾
 ﴿وَمَا نُؤَخِّرُهُ﴾ وه ئیمه دوا ی ناخهین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ﴾ مه گهر بو کاتیکه دیارو بهر چاوه نه بیت ﴿۱۴﴾
 ﴿يَوْمَ يَأْتُ﴾ نه و پوژه که دیت ﴿لَا تَكْفُرْ نَفْسٌ﴾ هیچ که س قسه ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر به مؤله تی خوا
 ﴿فِي نَفْسِهِ شِقْوٌ وَسَعِيدٌ﴾ نه و سا له ناو یاندا هه به بی بهخت (وچاره رهش) و هه به بهخته وه (وئاسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه وانه ی بی بهخت وچاره رهش بوون ﴿فَفِي النَّارِ﴾ نه و له ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَاقٌ﴾ له ناو نه و (ناگره) دا هه ر ئاخ وئوف و هه نیسکیانه ﴿حَلْدَيْنِ فِيهَا﴾ تیایدا
 ده میننه وه به هه میشه یی ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمانه کان و زه ی بمینیت (مه به ست پنی
 ئاسمان و زهویه له قیامه تدا که نه و انیش هه ر ده مینن) ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه گهر نه و که سه ی
 پهر و ردگارت بیه ویت (ورزگاری بکات) ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به راستی پهر و ردگارت ﴿تَعَالَى لِمَا يُرِيدُ﴾
 نه وه ی که بیه ویت ده بکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به لام نه وانه ی ﴿سُعِدُوا﴾ که به خته وه ر وئاسووده کراون
 ﴿فَفِي الْجَنَّةِ﴾ نه و له به هشت دان ﴿حَلْدَيْنِ فِيهَا﴾ به هه میشه یی ده میننه وه تیایدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ئاسمان و زه ی بمینیت ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه گهر نه و که سه ی پهر و ردگارت بیه ویت
 ﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مُجَدُّزٍ﴾ نه و به خشینیکه بی برانه وه ﴿۱۵﴾

فَلَاتَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 ءَابَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۗ وَنَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
 ﴿١٠٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
 ﴿١١٠﴾ وَإِن كُلاً لَّمَّا لِيُوقِنَنَّ هُمْ رَبُّكَ أَعْمَاهُمْ ۗ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقًا مِّنَ
 اللَّيْلِ ۚ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرِي
 لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ ۚ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصَدِّحُونَ ﴿١١٧﴾

﴿فَلَاتَكُفِ فِي رِيَّةٍ﴾ که‌واته هیچ‌جوره گومان و دودلیه‌کت نه‌بیئت ﴿مَّمَا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ﴾ له‌(ناراستی) نه‌وی‌ئه‌وانه ده‌پیره‌ستن ﴿مَّا يَعْبُدُونَ﴾ ته‌نانه‌وه ده‌په‌رستن ﴿إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ که‌باوو باپه‌رانیان ده‌یان په‌رستن ﴿مِّن قَبْلٍ﴾ له‌وهو و پیش ﴿وَإِنَّا لَمَوْفُوهُهُمْ﴾ به‌راستی ئیمه‌ پیمان ده‌دین به‌ته‌واوی ﴿نَضْمِبَهُمْ﴾ به‌شی‌خویان (له‌سزا) ﴿عَبْرَ مَنْقُوصٍ﴾ به‌بی‌لی که‌مکرده‌وه (په‌راوپر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه به‌خشیمان ﴿مُوسَى الْكَتَبَ﴾ به‌مووسا په‌راوی (ته‌ورات) ﴿فَأَخْتَلَفَ فِيهِ﴾ نه‌مجا جیاوازی تیداکرا ﴿وَلَوْلَا كَيْدُهُ سَبَقَتْ﴾ نه‌گه‌ر له‌به‌ر بریاریک نه‌بوایه که‌پیشتر دراوه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له‌لایه‌نی په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری ده‌کرا له‌نیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و به‌راستی نه‌وانه ﴿لَئِن شِئْنَا مِنهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدان له‌و (قورئانه) ﴿وَإِن كَلَّا﴾ بی‌گومان هه‌موو (نه‌وانه‌ی جیاوازی) ﴿لَمَّا لَوِيَ تَرَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ﴾ په‌روه‌ردگار (پاداستی) کرده‌وه کانیان به‌ته‌واوی بی‌ده‌دات ﴿إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و ناگاداره به‌هر کرده‌ویه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿فَأَسْتَوِمَّ كَمَا أَمَرْتِ﴾ که‌واته راست به‌به‌و شیوه‌ی فرمانت پندراوه ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ش توبه‌یان کرده‌وه له‌گه‌ل تودا (و گه‌راونه‌ته‌وه) ﴿وَلَا تَطْعَمُوا﴾ زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) بینایه به‌هر کرده‌ویه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا﴾ پال مه‌ده‌ن ﴿إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌وه که‌سته‌میان کرده‌وه ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکه دوو چاری ناگری دوزخ ده‌بن ﴿وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ﴾ و بی‌جگه له‌خوا هیچ‌پشتیوانیکنان نابی ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوتُ﴾ پاشانیش یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَقْبِر الصَّلَاةَ﴾ وه‌نویژ ته‌نجام بده ﴿طَرَفِي النَّهَارِ﴾ له‌م سه‌رو نه‌وسه‌ری رۆژدا (له‌به‌یانیان و ئیواراندا) ﴿وَرُلَّمَا مَنِ الْإِيلُ﴾ و له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ﴾ چونکه به‌راستی (کرده‌وه) چاکه‌کان ﴿يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (کرده‌وه) خرابه‌کان لاده‌به‌ن و ده‌یانسپه‌نوه ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ﴾ نه‌وه په‌ند و نامۆزگاری یه‌بو په‌ند و هر گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وه‌خۆراگر به‌ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به‌راستی خوا ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداستی چاکه‌کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ده‌ی بابیوایه له‌ناو نه‌و نوممه‌تانه‌ی ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ که‌له‌پیش ئیوه‌دابوون ﴿أُولَٰئِيقَاتٍ﴾ که‌سانی‌خواه‌ن‌تایین و ژیری ﴿يَهْوَت عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ که‌به‌ر گریان بگردایه له‌خرابه‌کاری له‌زه‌ویدا ﴿إِلَّا قِيَالًا﴾ مه‌گه‌ر که‌میک ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مَنَّهُمْ﴾ له‌وانه‌ی رزگارمان کردن له‌و گه‌لانه‌دا ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا بِهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌سته‌میان کرد شوینی ژیان خوشی و رباوردن که‌وتن ﴿وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ و به‌رده‌وام بوون له‌خرابه‌کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ هه‌ر گیز په‌روه‌ردگار ته‌به‌ستمه‌خه‌لکی شارو گونده‌کان له‌ناو نابات (واته‌خوای گه‌وره‌سته‌مکار نیه) ﴿وَأَهْلُهَا مُصَلِحُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا دانیش‌توانی (نه‌و شارانه) موصلح و چاکه‌کار بوون ﴿۱۱۷﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
 ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ ۗ وَكَلَّا نَقْصُ
 عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ ۗ فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
 الْحَقُّ ۗ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ ۗ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ ۗ وَانظُرُوا ۗ إِنَّا مُنظِرُونَ ۗ
 ﴿١٢٢﴾ ۗ وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۗ
 فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

سورة يوسف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ
 الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ
 لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
 أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گهر به‌روه‌دگارت بیوستایه ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خه‌لکی ده‌کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ به‌(په‌یره‌وی) یه‌ک‌ثابین ﴿وَلَا يَرِئُونَ مَخْتَلِفِينَ﴾ به‌لام‌نه‌وان به‌رده‌وام جیا‌وا‌زده‌بن ﴿إِلَّا آمَنَ زَجَمَ رَبُّكَ﴾ مه‌گهر که‌سیک په‌روه‌دگارت می‌ه‌ره‌بانی له‌گه‌ل کردیبت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ه‌هر له‌به‌ر نه‌وش دروستی کردون ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌دگارت ده‌ر‌چو (کو‌تایی‌هات) ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌سویند به‌خواد‌وزه‌خ پر‌ده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنو‌که‌و له‌ئاده‌می هه‌موو پی‌که‌وه ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ هه‌مووت بؤ‌ده‌گیرینه‌وه ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ له‌هه‌والی پی‌غه‌مبه‌ران (علیهم‌السلام) ﴿مَا نَشِئْتَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بؤ‌نه‌وه که‌دلی‌توی پی‌داهه‌زراو‌بکه‌ین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾ وه‌له‌م (سوره‌ته‌دا) حه‌ق و‌راستیت بؤ‌هاتووه ﴿وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ئاموز‌گاری و‌په‌ندی‌شی تیایه بؤ‌برواداران ﴿وَقُلْ لِلذِّكْرِ﴾ وه‌بلی‌به‌وانه‌ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ که‌پر‌وا‌ناهنین ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِرِكُمْ﴾ ئیوه‌کار و‌کرده‌وه بکه‌ن له‌سه‌ر نه‌وشیوه‌ی خو‌تان (که‌نه‌وه‌تان له‌سه‌ری) ﴿إِنَّا عَمَلُونَ﴾ بی‌گومان ئیمه‌ش کرده‌وه ده‌که‌ین (به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی که‌خودا‌فرمانی پی‌کردو‌ین) ﴿وَأَنْتَظِرُونَ﴾ إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿نه‌وسا‌چاوه‌روانی بکه‌ن (بؤ‌به‌سه‌رهاتی خراب) به‌راستی ئیمه‌ش‌چاوه‌روانین ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها بؤ‌خوایه (زانینی) نه‌یتی ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی و‌ته‌نها هه‌ر نه‌ویش پی‌ئی‌ئاگاداره ﴿وَالَيْهِ يُرْجَعُ﴾ هه‌ر بؤ‌لای نه‌ویش ده‌گه‌رینر‌پته‌وه ﴿الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هه‌موو‌کار و‌باریک ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ که‌واته نه‌و به‌رسته‌وه هه‌ر‌پشت به‌و به‌سته ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌بی‌گومان په‌روه‌دگارت بی‌ئاگانیه له‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک ئیوه‌ده‌یکه‌ن. ﴿

سوره‌تی ﴿يُوسُفُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی‌خوای به‌خشنده‌ی می‌ه‌ره‌بان

﴿الرَّءِ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینر‌پته‌وه‌خو‌ازاناره به‌مانا‌که‌ی بؤ‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نه‌مانه‌نیشانه‌کانی کتیبی‌ئاشکران ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ به‌راستی ئیمه‌ناردومانه‌ته‌خواره‌وه ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیک به‌عه‌ربی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بؤ‌نه‌وه‌ی ژیرین‌ولئی‌تی‌بگه‌ن ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ئیمه‌ده‌گیرینه‌وه بؤ‌تو ﴿أَحْسَنَ الْقَصِّ﴾ جوان‌ترین‌چیرۆک و‌به‌سه‌رهات ﴿يَمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ له‌ری‌گای‌ئهم‌قورئانه‌وه نیگامان‌کردووه‌بؤت ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ هه‌ر‌چه‌نده‌تو‌له‌پیش (هاتی) ئهم‌قورئانه‌دا ﴿لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ له‌م‌به‌سه‌رهاته‌بی‌ئاگا‌بوویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (بیریان‌خه‌روهه) کاتیک‌یوسف‌به‌باوکی ووت ﴿يَبْتَئِنِّي إِنِّي رَأَيْتُ﴾ نه‌ی‌بابه‌گیان‌به‌راستی‌من‌له‌خه‌م‌لدا‌دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُوكَبًا﴾ یازده‌ئه‌ستیره ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و‌مانگ و‌رۆژ ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیم‌سوزده‌یان بؤ‌ده‌بردم ﴿

قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
 رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ * لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلْسَائِلِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخُوهُ أَحَبُّ
 إِلَيَّ أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾
 أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَيِّكُمْ
 وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ
 لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
 السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالَ أُوَيَّا أَبَا نَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَايَرَتَع وَيَلْعَبُ
 وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالَ الْوَالِئِن
 أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾



﴿قَالَ يَبْنَئُ﴾ ووتی ئه ی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ﴾ خه وه کت مه گیره وه ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾
 بؤ براکانت ﴿فَيَكِدُّوْا لَكَ كَيْدًا﴾ نه وه ک به هؤیه وه فیل و پیلانیکت لی بگین ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به راستی
 شهیتان ﴿لِللَّاسِنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دوزمنیکی ئاشکرایه بؤ ئاده می ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ﴾ ئابه و شتویه
 هه لئت ده بژیرت (بؤ پیغه مبرایه تی) ﴿رَبِّكَ﴾ به روه ردگارت ﴿وَيُعَلِّمُكَ مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾
 وه فیبری لیکدانه وه ی خه ونه کانیشث ده کات ﴿وَيُنْمِئُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾ وه نیعمت و به هره ی خو ی
 ته او ده کات بؤت ﴿وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ وه بؤ بنه ماله ی به عقوبیش ﴿كَمَا آتَمَهَا عَلَىٰ آبَائِكَ﴾ هر چونیک
 ته او ی کرد بؤ هه ردو و باپیره ت ﴿مِن قَبْلُ﴾ له پیشدا ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ﴾ که ئیبراهیم و ئیسحاق
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی به روه ردگارت زانای کاردرسته ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾
 سویند به خوا به راستی له به سه هاتی یوسف و براکانی دا ﴿آيَاتٍ لِّلنَّاسِ بَلَايِنَ﴾ په ندو ئاموزگاری هه یه
 بؤ پرسیار که ران ﴿وَإِذْ قَالُوا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ﴾ بیگومان یوسف
 و براکه ی ﴿الْحُبِّ إِلَىٰ أَيْمَانًا﴾ خوشه و یسترن له ئیمه به لای باو کمانه وه ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه
 کؤمه لیککی به هیز و توانین ﴿إِنَّ آبَاءَنَا﴾ به راستی باو کمان ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له هه له به کی روون و
 ئاشکرادایه ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ (هه ندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یافرئی بدنه
 زه وی به کی دوور ﴿يَحْتَلْ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ﴾ (ئهو کاته) سه رنجی باو کتان نه نیا بؤ لای ئیوه ده بیت
 ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ و له دوای ئه وه وه ده بن به کؤمه لیککی چاکه کار (به توبه کردن) ﴿
 قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ﴾ قسه که رنک له وان ووتی ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ یوسف مه کوژن ﴿وَأَلْفُوهُ فِي عَنَابِ الْجُبِّ﴾
 به لکو فرئی بدنه بنی بیرنکه وه ﴿بَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ هه ندیک له کاروانیه کان (ده ی دوزنه وه)
 وه لی ده گرن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ ئه گهر ئیوه (کاره که) هه ره ده که ن ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْتِنَا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾
 (باش کیشانی نه خشه و پیلانه که یان) ووتیان ئه ی باوکی به ریزمان له به رچی تو له یوسف لیمان
 دنیانیت و (به گومانیت لیمان) ﴿وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ﴾ له کاتیکدا که ئیمه دلسوژو خه مخورین بؤی ﴿
 أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا﴾ سه بنی له که لمان بینیره (بؤده ر وده شت) ﴿يَرْجِعْ وَيَتَّبِعْ﴾ (به ئاره زووی خو ی) خو اردن
 بخوات و یاری بکات ﴿وَإِنَّا لَهُ لَنَحْفَظُونُ﴾ و بیگومان ئیمه پاریزگاری ده که ی ن ﴿قَالَ إِنِّي يَحْرَجُبِي﴾
 (باوکیان) ووتی به راستی دلته نگ و خه مبرده بم ﴿أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ که ئیوه یوسف به رن (له گه ل خو تان)
 ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ وه ده ترسم که ئیوه لی بی ئاگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ ووتیان چون گورگ ده یخوات !؟ ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه
 کؤمه لیککی به هیزین ﴿إِنَّا إِذَا أَلْحَسِرُوتُ﴾ به راستی ئهو کاته ئیمه زهره ر مه ندین (روو زهر دی تو
 ده بین) ﴿

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا
إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بَأْمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَ
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ
وَتَرَكَنا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكُلْهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ
بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ
يَدٌ مِرْكَبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَاِرِدْهُمُ فَاذْلَى دَلْوَةٌ قَالِ يَكْبُشْرِى هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ
بِضَاعَةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ
الَّذِى اشْتَرَاهُ مِنْ مِّصْرَ لَا مِرَاتِهِ أَكْرَمِى مَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَوَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ وَمِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ
ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ﴾ **﴿ثُمَّ جَاءَكَ يَوْسُفُ بْنُ مَرْيَمَ إِذْ هُوَ مُسْتَغْنٍ﴾** **﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْحُبْلِ﴾**
 وه هموو پر یاریاندا بیخه‌نه بنی بیره‌که وه **﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾** وه ئیمه وه‌حی و سرووشمان بؤ (یوسف)
 کرد **﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا﴾** سویند به‌خواهه‌والی ئهم کاره‌یان پی دده‌دیت (که‌پیشان کردی)
﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئه‌وان هه‌ست ناکهن **﴿وَجَاءَ آبَاؤَهُمْ عِشَاءً يَسْكُونَ﴾** جا ئیواره
 دره‌نگانیک (براکانی یوسف) به‌گریانه‌وه هاتنه‌وه بؤ لای باوکیان **﴿قَالُوا إِنَّا بَنَاتُنَّ﴾** ووتیان نه‌ی
 باوکی ئیمه **﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾** به‌راستی ئیمه رویشتین پیش‌پیر کیمان ده‌کرد **﴿وَوَرَّكَ نَايُوسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا﴾**
 و یوسفمان لای شتومه‌که کانمان به‌جی هیشت **﴿فَأَكَّاهُ الذَّنْبُ﴾** بویه‌گورگ خواردی **﴿وَمَا آتَتْ**
﴿يُمُومِينَ لَنَا﴾ وه تو قه‌ت باوهر به‌ئیمه ناکه‌یت **﴿وَأَوْكُنَّا صَادِقِينَ﴾** ههر چه‌ند ئیمه راستگوش
 بین **﴿وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾** (براکانی) کراسه‌که‌ی (یوسف) یان هینایه‌وه که خوینی
 دروینه‌ی پیوه‌بوو **﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا﴾** (باوکیان) ووتی به‌لکو دل و ده‌روونی خو‌تان
 ئهم کاره (ناپه‌سه‌نده‌ی بؤ ئاسان و جوان کردوون **﴿فَضَبَّرَ حَمِيلًا﴾** (ووتی جا ئارام ده‌گرم) به‌ئارام
 گرتینکی چاک و په‌سه‌ند **﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾** خواش یارمه‌تی ده‌رمه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
 باسی ده‌که‌ن **﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾** جا کاروانیک هات **﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾** و ئاو هینه‌ره‌که‌یان نارد
 (بؤ ئاو) **﴿فَأَدَّى دُونَهُ﴾** ئه‌ویش دو لچه‌که‌ی داهیلأ بؤ ناو بیره‌که **﴿قَالَ بَشْرِي﴾** (که‌دو لچه‌که‌ی
 هینایه‌سه‌روه‌ه) ووتی نه‌ی خه‌لکینه‌موژده‌بی **﴿هَذَا غُلٌّ﴾** ئه‌مه‌کوپنیکه **﴿وَأَسْرَوْهُ بِضْعَةً﴾** وه ئه‌وان
 (یوسف) یان شارده‌وه کردیانه‌کالای بازرگانی **﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾** وه خوا زانایه‌به‌وه‌ی
 ئه‌وانه‌ده‌یکهن **﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾** و فروشتیان به‌نرخ‌یککی که‌م **﴿دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾** که چه‌ند
 ده‌ره‌میک بوو **﴿وَكَاؤُافِيهِ مِنَ الرَّهْدِيَّتِ﴾** و ئه‌وان بی نیاز بوون لیبی (چونکه‌ده‌ترسان رازیان
 ده‌ره‌کویت) **﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْأَتِي﴾** وه ئه‌و که‌سه‌ی له‌میسر یوسفی کپی
 ووتی به‌ژنه‌که‌ی **﴿أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾** ریزی لی بگره (شونینی حه‌وانه‌وه‌ی چاکی بؤ ناماده‌بکه)
﴿عَسَى أَنْ يَفْعَلَنَا﴾ به‌لکو سوودمان پی بگه‌یه‌نیت **﴿أَوْ نَنجِدَهُ وَوَلَدًا﴾** یان بیکه‌ین به‌کوری خو‌مان
﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئابهم جو‌ره یوسفمان جی گیر کرد (و پله‌و پایه‌مان پیدا)
 له‌زه‌وی (میسر) دا **﴿وَلِنَعْلَمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾** (ئه‌مه‌مان کرد) تا فیری خه‌و لیکنده‌وه‌ی بکه‌ین
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ﴾ وه خوا به‌سه‌ر کاری خو‌یدا زال و به‌ده‌سه‌لانه **﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾** به‌لام
 زوربه‌ی خه‌لکی نازانن **﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾** وه کاتیک بوو به‌پیاو و پی‌گه‌بی **﴿ءَأْتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾**
 فرمان په‌وایی و زانیاریمان پیدا **﴿وَكَذَلِكَ نَجَّزِي الْمُحْسِنِينَ﴾** وه ئابهم جو‌ره پاداشتی چا که‌کاران

وَرَأَوْتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
 لَوْلَا أَنَّ رَأَىٰ أَبْرَهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصَّرَفَ عَنْهُ السُّوءَ
 وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ وَمَنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَأَسْتَبَقَا
 الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَأَوْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِّنْ
 الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ وَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
 هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 ﴿٢٩﴾ * وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
 عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكَةُ وَفِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ﴾. ئەو ئاڤره‌ته‌ی یوسف له‌مالیدا بوو ده‌ست تێکه‌لاوی (وخیانه‌تی) له‌یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأُبُوبَ﴾ و هه‌موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْت لَكَ﴾ ووتی ده‌ی وهره پیشه‌وه بوو ئەوه‌ی بۆت ئاماده‌کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من به‌نا ده‌گرم به‌خوا ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ به‌پرستی ئەو (خوا) په‌روه‌ردگاری منه ﴿أَحْسَنَ مَثْوًى﴾ ریزی لێ گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به‌پرستی سته‌م کاران پرزگاریان نابیت ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئەو ژنه به‌ته‌واوی نیازی (تێکه‌لی ژن و می‌ردی) یوسفی کرد، یوسفیش نیازی ئەو ژنه‌ی ده‌کرد به‌خه‌ته‌ره‌ی نه‌فسی به‌شه‌ری ﴿لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهٖ﴾ ئەگەر ئەو به‌لگه‌ روونه‌ی په‌روه‌ردگاری نه‌دیبايه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره (به‌لگه‌مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بۆ ئەوه‌ی خرابه‌و داوین پیسی لێ دوور بخه‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به‌پرستی ئەو (یوسف) له‌به‌نده‌ پاک و هه‌لبێژارده‌کانی ئیمه‌به ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ (یوسف و ئاڤره‌ته‌که) ههر دوو کیان به‌راکردن گه‌شته‌ی لای دهر گاکه (یوسف بۆ خو‌رپرزگارکردن و ژنه‌که‌ی (عزیزی میصر) یش بۆ ئەوه‌ی بگات به‌یوسف (بۆ به‌جێهێنانی مه‌به‌ستی خو‌ی) ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ﴾ (ئاڤره‌ته‌که) کراسه‌که‌ی (یوسفی) دراند له‌دواوه ﴿وَأَنْفَيْسَا سَيْدَهَا﴾ جا ههر دوو کیان تووشی می‌ردی (ئاڤره‌ته‌که) بوون ﴿لَا الْبَابَ﴾ له‌به‌رده‌م دهر گاکه (ی دهر وه) دا ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ (ئاڤره‌ته‌که بۆ ئەوه‌ی خو‌ی له‌و تاوانه‌ به‌دوور بگریت و خیانه‌ته‌که‌ی دهر نه‌که‌ویت) به‌به‌له‌ ووتی: سزای ئەو که‌سه‌ چیه‌ که‌ ویستیی خرابه‌ (داوین پیسی) له‌گه‌ل خه‌یزانه‌که‌تدا بکات ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجِّنَ أَوْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ جگه‌ له‌وه‌ی به‌ند بگریت یان سزایه‌کی سه‌خت بدریت ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَن نَّفْسِي﴾ (یوسف) ووتی ئەو (ژنه) داوین پیسی له‌من و ویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ ئەو سا شایه‌تیک له‌که‌س و کاری ئەو (ئاڤره‌ته‌) شایه‌تی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ (ووتی) ئەگەر کراسه‌که‌ی (یوسف) ﴿فَقَدْ مِّنْ قُبُلٍ﴾ له‌پیشه‌وه‌ درپنرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ ئەوه ئاڤره‌ته‌که‌ راست ده‌کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ وه (یوسف) له‌ درۆزنان (خرابه‌کارانه) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ وه ئەگەر کراسه‌که‌ ٢ی ﴿فَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له‌دواوه‌ درپنرا بیت ﴿فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەوه ئاڤره‌ته‌که‌ درۆ ده‌کات و (یوسف) له‌پرست گۆیا نه‌. ﴿فَلَمَّارَةٌ أَقْمِيصُهُ﴾ ئەمجا کاتیک (عزیز) بینی کراسه‌که‌ی یوسف ﴿فَقَدْ مِّنْ دُبُرٍ﴾ له‌دواوه‌ دراوه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكُنَّ﴾ ووتی به‌پرستی ئەمه‌ له‌فرو فیلی ئیوه‌ی (ئاڤره‌تانه) ﴿إِنْ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ به‌پرستی فرو فیلی ئیوه‌ زۆر گه‌وره‌یه ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَن هَذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازبیته‌ له‌م کاره‌و باسی مه‌که‌ ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ﴾ و (ژنه‌که‌) تووش بۆ گونا نه‌که‌ت داوای لی‌بوردن بکه‌ ﴿إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ چونکه به‌پرستی تو له‌پیری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (ده‌سته‌به‌که) له‌ژنانی شار (پاش ئەوه‌ی هه‌واله‌ که‌یان بیست به‌ته‌شه‌ره‌وه) ووتیان ﴿أَمْرًآٓ الْعَرِيزِ﴾ ژنه‌که‌ی (عزیز) (ی میصر) ﴿تُرَوِّدُ فِتْنَاهَا عَن نَّفْسِهِ﴾ ده‌یه‌ویت (هه‌ول ده‌دا) له‌گه‌ل غولامه‌که‌ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَشَعَهَا حَبًّا﴾ به‌پرستی خو‌شه‌ویستی (ئه‌و غولامه‌) چووه‌ته‌ ناو په‌رده‌ی دلێ ﴿إِنَّا لَنَرُّهَا﴾ به‌پرستی ئیمه‌ ئەو (ژنه) ده‌بینن ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌گومراییه‌کی روون دایه ﴿

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكًا
وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ
أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدتُّهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَأَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيَسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ وَفَضَّرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِ لَيْسَ جُنَّتَهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي
خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

﴿فَمَا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ جا کاتیک ژنہ کہہ (ی عزیز) تانہو تہ شہری ٹہوانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ ناردی بہدوایاندا ﴿وَأَعَدَّتْ لَهُنَّ مَكَّاءَ﴾ تامادہی کرد بویان شوینی (خوشی دانیشن و) شان دادان ﴿وَوَاتَتْ كُلَّ وَجِدٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا﴾ و ہرہیک لہوان چہ قویہ کی پیدان (بؤ میوہ لہت کردن) ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَ﴾ ٹہوسا ووتی (بہیوسف) و ہرہ بؤ ناویان (بابینین) ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ﴾ ہر کہ ٹہو (یوسف) یان بینی چہ بہسان (لہ جوانی ٹہودا) ﴿وَوَقَطْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ و ہرہ موویان (لہ کاتی میوہ لہ تکرندا) دہستی خویانیاں بری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکی وینگہردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ ٹہمہ ٹادہمی نیہ ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ ٹہمہ تہنہا فریشتہ یہ کی بہرزو بہریتزہ ﴿قَالَ﴾ (ژنہ کہ) ووتی پییان ﴿فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ﴾ ٹہمہ ٹہو کہ سہیہ کہہ ﴿لُئِمَّتَنِي فِيهِ﴾ ٹیوہ سہرزہ نشتی متان دہ کرد لہ سہری ﴿وَلَقَدْ رَوَدُّنَهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ وہ سویند بہ خوا بیگومان ویستم دہستم لہ گہ ل تیکہ ل کات ﴿فَأَسْتَعْصِمَ﴾ بہ لام ٹہو خوی گرتوہ (نہیکرد) ﴿وَلَمَّا لَمْ يَفْعَلْ مَاءَ أُمْرَةٍ﴾ وہ سویند بہ خوا ٹہ گہر ٹہوہی فہرمانی پی دہ کہم نہیکات ﴿لَمَسَّ جَنَنًا﴾ و لیکونان الصغیرین ٹہوہ بیگومان بہند دہ کریت و لہر یسویان دہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾ (یوسف) ووتی ٹہی پەر و ہر دگارم بہند کردنم لا خوشترہ ﴿وَمَا يَدْعُنِي إِلَيْهِ﴾ لہوہی کہ ٹہوانہ داوای دہ کہن لیم (کہ بیکہم) ﴿وَالْأَصْرَفَ عَنِّي كَيْدُهُنَّ﴾ وہ ٹہ گہر پیلانی ٹہو ژنانہم لی لانہدہی ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾ لہوانیہ دلہم بؤ لایان برؤا (حہزیان لی بکہم) ﴿وَأَنْ مِّنَ الْجَاهِلِينَ﴾ پاشان لہنہ فامان دہبم و دہ چہمہ ریزیانہوہ ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ ٹہوسا پەر و ہر دگاری دوعاکہی لی و ہر گرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانہ کہی ٹہو (ژنانہ) ی لی لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بہراستی ہر خوا بیسہری زانایہ ﴿قَدْ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِنَا﴾ ٹہمجا بویان دہر کہوت و پییان چاک بوو پاش ٹہوہی ٹہو ہرہ موو بہ لگہیان (لی) بینی ﴿لَيْسَ جُنُنُهُ حَتَّىٰ حِينَ﴾ تاماویہک بہندی بکہن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ﴾ ٹہوسا دوو کوری لاو (خزمہ تکار) لہ گہ لی چوونہ بہندیخانہ ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ یہ کیکیان ووتی (بہیوسف) ﴿إِنِّي أَرَانِي﴾ بہراستی لہ خہ و مدا خؤم دی ﴿أَعْرِضْ حُرًّا﴾ تریم دہ گوشی کہدہ بی بہ عہرہق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ وہ ٹہوی تریان ووتی ﴿إِنِّي أَرَانِي﴾ بیگومان لہ خہ و دا خؤم دی ﴿أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾ نانم ہلڈہ گرت بہ سہر سہر مہوہ ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ بالندہ لی دہ خوارد ﴿بَشَائِطَ أُولِيئِهِ﴾ لیکندانہوہی ٹہو (خہو) ہمان پی بلنی ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بہراستی ٹیہم تو لہ چاکہ کاران دہ بینین (کہ چاک خہو لہیہک دہدہیتہوہ و پەرژینی دہ کہیت) ﴿قَالَ لَا يَا أَبَتِ كَمَا طَعَّمَا نُرزِقَانِهِ﴾ (یوسف) ووتی: (سبہینی) ہیچ خوراکیکتان پی نادریت کہ بیخون ﴿إِلَّا نَبَاتُكُمْ﴾ پتا و پلویہ ﴿بہ ہرہر دووکتان دہ لیم چی و چیتان بؤ دہیتن ﴿فَقُلْ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیش ٹہوہی بگاتہ لاتان ﴿ذَلِكَ مَا مَعَا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ ٹہمہ ش لہو بہرہانہیہ کہ پەر و ہر دگارم فیری کردوم ﴿إِنِّي تَرَكْتُ﴾ بہراستی من وازم ہینا وہ ﴿وَمَا قَوْمِ﴾ لہ تاینی گہ لیک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ کہ بر وایان بہ خوا نہ ہینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ وہ ٹہوان بی پرواش بوون بہ رورزی دواپی ﴿۱۷﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
 لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
 النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾ يَصْحَبِي
 السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
 وَءَابَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
 أَمَرَ الْأَتَّعِبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يَصْحَبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ مَا
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَأْسِهِ ءَقُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ
 لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ
 الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
 ﴿٤٢﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
 سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي﴾ و ه شوینی ثانی باو و پیرانم که و تووم ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ که (ثانی) ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوبه ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایسته و شیوانی یه بؤمان (بؤ شویتکه و توانی ئیبراهیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ که هیچ شتیک بکهین به ها و به ش بؤ خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ ئه مه ش چاکه و به هره‌ی خواجه به سهر ئیمه وه ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ و به سهر خه لکیشه وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لام زوربه‌ی خه لکی سوپاسی خوا ناکه ﴿يَصْلِحِ السَّاجِدِينَ﴾ ئه‌ی دوو هاورپنکه‌ی به ندینخانه م ﴿أَمْ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ﴾ ئایا چند خواجه کی جیاجیا باشترن ﴿أَمْ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ یان خواجه کی تاکی به ده سه لات ﴿مَاتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئیوه بیجگه له خوا هیچ شتیک ناپه رستن ﴿إِلَّا الْأَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَشْرَوْا بِآبَائِكُمْ﴾ جگه له چند ناویک نه بیت که ئیوه باو و پاپیر اتان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا هیچ به لگه‌یه کی ده باره یان نه نار دوته خواره وه (که نه وانه به رستن) ﴿إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ﴾ بیگومان بر یار ته نها بؤ خواجه ﴿أَمْ أَلَّا يَأْتِيَنَّاهُ﴾ فه رمانی داوه بیجگه له و هیچ شتیک نه به رستن ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَنْقَضَ﴾ ئه وه یه ثانی راستی دامه زراوی نه گوراو ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه‌ی خه لکی نازان ﴿يَصْلِحِ السَّاجِدِينَ﴾ ئه‌ی دوو هاورپنکه‌ی به ندینخانه م ﴿أَمْ آتَاهُكُمْ مَا فَسَقَ رَبُّهُ خَيْرًا﴾ یه کیکتان عاره ق ده ر خواردی گه وره که‌ی (پاشا) ده دات ﴿وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصَلِّبُ﴾ به لام ئه وی تر تان (ده کوژریت و) هه لده واسریت ﴿فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ ئه وسا بالنده له سهر (و دم چاوی ده خوات ﴿فَضَى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ ئه و کاره‌ی که ئیوه ده باره‌ی بر سیار ده کهن (له لایه‌ن خودا وه) بر یاری له سهر دراوه (ونا گورپت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) و وتی به وه‌ی که ده یزانی ﴿أَنْتَ نَاجٍ فَتَهُمَا﴾ رزگاری ده بیت له دوو به ند کراوه که ﴿أَذْكُرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکه لای گه وره و پادشاکه ت (که به ناهه ق گیراوم) ﴿فَأَسْأَلُهُ السَّيِّطَانُ﴾ به لام شه بیتان له بیر ی برده وه ﴿ذَكَرَ رَبِّهِ﴾ که باسی (یوسف) بکات لای پادشاکه‌ی ﴿فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضَعِّ سِنِينَ﴾ بویه ماوه‌ی چند سالتیک (یوسف) له به ندینخانه دا میه وه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ و ه پادشا (خه وینکی بینی) و وتی ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ بیگومان من له خه و مدا حهوت مانگای قه له نوم بینی ﴿يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ که حهوت (مانگای) له ر و لاواز ده یخواردن ﴿وَسَبْعُ سُنْبُلَاتٍ خَضْرٍ وَأَخْرَ يَأْسَتٍ﴾ و ه حهوت گوله دانه و نیله‌ی سه وزو حه وتی تری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ ئه‌ی کار به ده ست و دونیا دیدان ﴿أَفَتُونِي فِي رُءْيَايَ﴾ ئه م خه وه م بؤ لیک بدنه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ئه گه ر ئیوه مانای خه وه کهن و ده زانن خه و به ر ژین بکه ن ﴿۱۵﴾

قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخْرَى يَا سَيِّدُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرَوْهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا
 قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَمِنَّا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

﴿قَالُوا أَضَلَّتْ أَهْلِمِ﴾ ووتیان خه‌وی تی‌که‌ل و بی‌که‌ل (و پر و پوچه) ﴿وَمَا تَخْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَلْمِ دِينِ﴾
و ئیمه‌ش لیکدانه‌وه‌ی خه‌وی تی‌که‌ل و بی‌که‌ل نازانین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَكَرَّ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
ئه‌وسا ئه‌وه‌یان که‌رزگاری بوو له‌دوو (به‌ندکراو) ه‌که له‌پاش چ‌هند سالی‌ک بیری که‌وته‌وه ووتی
﴿أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ﴾ من بو‌تان لیکده‌ده‌مه‌وه مانای ئه‌و خه‌وه ﴿فَأَرْسَلُون﴾ جا (فه‌رموو) بمینرن
(به‌دوای یوسف دا که له‌به‌ندینخانه‌دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتی) یوسف ئه‌ی
هاورپی راستگو ﴿أَفَتِنَانِي سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُرُهُنَّ سَعْبَ عَجَافٍ﴾ مانای ئه‌و خه‌وه‌مان پی بلی
چی یه؟ حه‌وت مانگای قه‌له‌و که‌ح‌ه‌وت مانگای له‌رو لاواز بیانخوات ﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خَضْرٍ
وَأَحْمَرٍ يَابِسَاتٍ﴾ هه‌روه‌ها حه‌وت گولی دانه‌ویل‌ه‌ی سه‌وزو حه‌وت گولی ووشک ﴿أَلَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
الْأَيَّامِ﴾ تا من بگه‌ریمه‌وه بو‌لای خه‌لکی ﴿أَلَعَلَّهُمْ يَفْعَلُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ئه‌وان ئه‌وه بزانشن ﴿وَلَا
يُؤْتُونَكَ تَرْجُونَ سَبْعَ سِنِينَ ذَا بَأْسٍ﴾ (یوسف) ووتی حه‌وت سال کشتوکان ده‌ک‌هن به‌دوای یه‌ک‌داو
به‌به‌رده‌وامی ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلَيْهِ﴾ جائه‌وه‌ی که‌دروینه‌تان کرد بی‌هیلنه‌وه له‌گوله‌که‌میدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ که‌میک نه‌بیت له‌وه‌ی که‌ده‌یخون ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾ ئه‌مجا
له‌پاش ئه‌و (ح‌ه‌وت ساله) ح‌ه‌وت سالی تردیت که‌سه‌خت وقات و قریبه ﴿يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ
لَهُنَّ﴾ هه‌رچیتان پاشه‌که‌وت کردووه بو‌ئه‌م (ح‌ه‌وت ساله‌سه‌خته) ده‌یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتَصُمُونَ﴾
مه‌گه‌ر که‌میک له‌وه‌ی قایم هه‌لی ده‌گرن (بو‌نه‌توو وناشتنه‌وه‌ی سالیکی تر) ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ﴾ پاشان دوای ئه‌و (ح‌ه‌وت ساله‌سه‌خته) سالیکی دیت ﴿فِيهِ يُغَاكُّ النَّاسُ فِيهِ يَعْصُرُونَ﴾ خه‌لکی تیدا
(رزگار ده‌کرین) بارانیاں بو‌ده‌بارنیریت و تیدا دو‌شاو (ی میوه‌هات) ده‌گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُؤْتُونِي بِهِ﴾ ئه‌و (پیاوه) م بو‌بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک نیردراوه‌که‌(ی پاشا) هاته‌لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه‌رپر‌ه‌وه بو‌لای گه‌وره‌که‌ت (پادشاکه‌ت) ﴿فَسَتَاهُ﴾
و پرسیاری لی بکه ﴿مَا تَأْتِي السُّوَةَ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ هوی چی بوو که‌ئه‌و ژاننه‌ده‌ستی خو‌یانیان
بیری ﴿إِنَّ رَبِّي يَصَدِّقُنِي﴾ بینگومان په‌روه‌ر دگارم به‌پیلانی ئه‌و (ژن) انه‌ ناگادارو زانایه ﴿وَلَا
يُؤْتُونَكَ إِذْ رَوَدْتُهُنَّ يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ووتی (به‌ژنه‌کان) مه‌به‌ستان چی بوو کاتیک ویستان
یوسف بخه‌له‌تینن و کاری خرابی پی بکه‌ن ﴿فَلَنْ حَسَّ لِلَّهِ﴾ (نافره‌ته‌کان) ووتیان پاک و بینگه‌ردی بو
خوا ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ئیمه‌هیچ خرابیه‌که‌مان لی نه‌دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه‌که‌ی عه‌زیز ووتی
﴿الَّذِي حَصَّصَ الْخُبْرُ﴾ ئائیت‌ستا ح‌ق و راستی دهر‌که‌وت ﴿أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده‌مویست (یوسف)
ده‌ستم له‌گه‌ل تی‌که‌ل کات ﴿وَأَنَّ لَهُ مِنَ الصِّدْقِينَ﴾ و بینگومان ئه‌و له‌راست گو‌یانه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي﴾ (یوسف ووتی) ئه‌وه بو‌ئه‌وه‌ی (پادشا) بزانی به‌راستی من ﴿لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌په‌نه‌هانی ناپاکی
وخیانه‌تم نه‌کردووه لی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌به‌راستی خواهش پیلانی ناپا‌کان ناگه‌یه‌نیته
ئه‌نجام ﴿۵۱﴾

* وَمَا أَتَرَىٰ نَفْسِي إِلَّا النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۗ
 إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ
 لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾
 قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ
 مَكَّنَّا يُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ
 بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا أَجْرُ
 الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ
 إِخْوَةَ يُوْسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
 ﴿٥٨﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُؤْتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا
 تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي
 بِهِ ۖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ
 وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفَتَيْنِهِ اجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
 فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَ نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي﴾ و (یوسف ووتی) من هر گیز پا کانه بو خوم ناکم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونکه) به راستی نفس زور فرمان دهره به خرابه ﴿إِلَّا مَرَجِرِي﴾ بیجگه نه و نه فسه‌ی پهروه دگارم په حمی پی کردبیت ﴿إِنَّ رَبِّيَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی پهروه دگارم لیورده‌ی میهره بانه ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به ژیرده‌سته کانی) ﴿أَتُورِي بِهِ﴾ نه و یوسفم بو بینن ﴿أَسْتَخْلَصُهُ لِنَفْسِي﴾ دهیکه مه (که سیکی) تایبته به خوم ﴿فَلَمَّا كَمَمُوهُ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه‌ی له گن کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی به راستی تو ﴿أَلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾ نه مرو لای ئیمه خاوه‌نی پله و پایه و باوره پیکراوی ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَصِيظٌ عَلِيمٌ﴾ (یوسف) فرمانداری (به پادشا) له سهر خه زنه و دارایی زه‌وی (میسر) دابمنی به راستی من پاریزه‌ریکی شاره زام ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ﴾ ثابو جوړه یوسفمان پایه دارو جیگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له خاک (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُوا مَنَّا حَيْثُ يَشَاءُ﴾ له ههر شوینیک (ی میسر) دایو استایه ده ژیا ﴿ضُجَيْبٌ يَّرْحَمَتَنَا مَن نَّشَاءُ﴾ ههر که سمان بوی بهر میهره بانی خومانی ده خه‌ین (له دونیادا) ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه‌ین ﴿وَلَا نُجْزِي الْأَخْرَجَةَ حَبْرٌ﴾ وه به راستی پاداشتی رژی دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نه و که سانه‌ی برویان هیناوه ﴿وَكَا نُوا يَتَّقُونَ﴾ و به هه میسه‌یی خو پاریز بوون (له هاوبه‌ش بریاردان و تاوان) ﴿وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ﴾ وه (له کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بو میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ نه و سا چوونه لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ ده‌ست به جی (یوسف) نه وانی ناسی به وه به لام نه و ان نه میان نه ناسی به وه ﴿وَلَمَّا حَفَّزَهُم بِجَهَنَّمَ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه وه‌ی که و بستیان پیی دان ﴿قَالَ أَتُورِي يَا حُكْرَمَانَ أَيْكُرُ﴾ ووتی برابه‌کی باو کیتان هه به بوم بینن ﴿الْآتِرُونَ أَيْ﴾ ثابا نابینن که من ﴿أَوْفِي الْكَيْلِ﴾ پیوانم تیر و ته‌واوه (بو کرپاره کان) ﴿وَأَتَاخِرُ الْمُزْلِينَ﴾ وه من خانه خویی چاکم ﴿فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ﴾ جا نه گهر نه و (برابه‌تان) م بو نه بینن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُون﴾ نه وه پیوانه (ی دانه و نیله) تان لای من نه و نزیك (نهم و ولاته‌ش) مه که ونه وه ﴿قَالَ اسْرُودَعْنَهُ أَبَا﴾ ووتیان هه ول و ته‌قه لا ده‌ده‌ین له گن باو کی دا ﴿وَأَنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ و دلنبا به ئیمه نه و کاره ده که‌ین ﴿وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ﴾ وه (یوسف) ووتی به بهر ده‌ست و خز مه تکاره کانی ﴿اجْعَلُوا رِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ﴾ دراوه کانیان که داویانه (به دزی به وه) بیخه‌نه ناو باره کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْفَعُونَهَا﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ کاتیک که گهرانه وه بو ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (بیته هوی نه وه‌ی) بگهرینه وه و بینه وه (جاریکی تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَيْهِمْ﴾ نه مجا کاتیک گهرانه وه بو لای باو کیان ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان نه‌ی باو کی بهر پزمان ﴿مَنْعَ مِّنَ الْكَيْلِ﴾ (بو سالی داهاتو) پیوانه مان لی قه‌ده‌غه کراوه (شتمان بینا فروشن نه گهر بنیامین نه نیریت له گه لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَنَا نَكْتَلُ﴾ جا که واته برا که مان له گه لماندا بنیره پیوانه‌ش ده که‌ین (دانه و نیله ده کرین) ﴿وَأَنَّا لَهُ لَحَفْظُونَ﴾ و دلنبا به ناگاداریشی ده که‌ین ﴿۳۳﴾

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ
 قَبْلُ فَأَلَّهٖ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَنَاتَنَا
 مَا نَبَغِي هَٰذِهِ بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ
 أَخَانَا وَنَزِدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتَنِي
 بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
 نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدَخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ
 وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن
 شَيْءٍ إِنْ أُلْحَمْتُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ
 يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
 قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يَوْسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ
 قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

﴿قَالَ﴾ (یہ عقوب) ووتی (بیجان) ﴿هَلْ أَمُوكُمْ عَلَيْهِ﴾ نایا دلنایم لیتان دہر بارہی ﴿إِلَّا كَمَا أَمُنَاكُمْ﴾
 عَلَٰنَ أَخْبِهِ مِنْ قَبْلُ ﴿ہر وہك پیشتر دنیا بووم لیتان دہر باری (یوسفی) برای ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا﴾ کہ واته
 خوا چاکترین پاریزہرہ ﴿وَهُوَ أَحْرَمُ الرَّحِمِينَ﴾ وہ ٹہو بہزہبی دارترینی ہہموو بہزہبی دارانہ ﴿وَلَمَّا﴾
 فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ ﴿جا کاتیک بارہ کانیاں کردہوہ ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی بان دہ سماہ کہ بان بو
 گہر پتراو تہوہ ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَنَا﴾ ووتیان ٹہی باوکی بہر یزمان ﴿مَا نَبِيٌّ﴾ چیمان دہو ویت ﴿هَذِهِ بَضْعَتُنَا﴾
 ٹہمہ دراوہ کہ مانہ ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بو مان نیر دراوہ تہوہ ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ بڑیویش بو خوا خیز انمان دہ ہینین
 ﴿وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا﴾ وبرا کہ شمان دہ پاریزین ﴿وَيَزَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ﴾ وباری ووشتریکیش (دانہ وینلہ)
 زیاد دہ ہینین ﴿ذَلِكَ كَيْلُ سَيِّرٍ﴾ ٹہم (بارہش) پٹوانیہ کی کہ مہ (و بہ ٹاسانی دہ مان دہنی) ﴿وَلَمَّا﴾
 ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (یہ عقوب) ووتی ہر گیز نایتیرم لہ گہ لٹان ﴿حَتَّىٰ تَوْتُونَ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ ہہ تا
 بہ لیتیکی بتہوم ہی نہ دہن لہ لایہن خواوہ (تا سویندم بو نہ خون بہ خوا) ﴿لَمَّا تَنَبَّيْ بِهٖ﴾ کہ بیگومان
 (بہ بیوہی) ٹہی ہیننہوہ بووم ﴿إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ مہ گہر دہور بدرین وچار تان نہ میتیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ﴾
 مَوْثِقَهُمْ ﴿ٹہمجا کاتیک پہیمانیاں پیندا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ﴾ (یہ عقوب)
 ووتی خوا ٹاگدار و جاوڈیرہ سہ بارہت بہوہی کہ دہ بیلین ﴿وَقَالَ بَنِيَّ﴾ وہ ووتی ٹہی کورہ کانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ ہہمووتان لہ دہر گایہ کہوہ مہ چنہر ژوورہوہ ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ بہ لکو
 لہ چنہند دہر گایہ کی جیا جیاوہ بچنہ ژوورہوہ ﴿وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ من ہیچ سوودتان
 پی نا گہینم لہ بہر انہر (پیشہاتی) خوادا ﴿إِنَّ الْحَاكِمَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ہہموو حوکم و پریاریک تہنہا بو خواہ
 ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت ہر بہو دہ بہستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خوسپیرانیش با خوین
 ہر بہو بسپیرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتیک چوونہ ژوورہوہ ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمُ اللَّهُ﴾ لہو شوینہوہی
 کہ باوکیان فہرمانی ہی دابوون ﴿مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ ٹہو (چوونہ بہو جوڑہ) ہیچ سوودی ہی نہ گہ یاندن
 ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ لہ بہر امبہر (قہدہری) خوادا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ بہ لکو ٹہوہ مہ بہستیک بوو ﴿فِي نَفْسِ﴾
 يِعْقُوبَ ﴿لہ دہروونی یہ عقوبدا بوو ﴿فَضَلَّهَا﴾ (بہم شیوہ) ٹہنجامی دا ﴿وَأَنَّهُ وَلَدُ عَلِيمٍ﴾ وہ بہراستی
 یہ عقوب خواوہنی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلِمَتْهُ﴾ چونکہ ٹیمہ فیرمان کرد بوو ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ﴾
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿بہ لام زوربہی خہ لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيَّ يَوْسُفَ﴾ کاتیکیش کہ چوونہ
 ژوورہوہ بو لای یوسف ﴿أَوْىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا کہی بردہ پنا خوہوہ ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾
 ووتی بہراستی من برا کہی تو م ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ﴾ کہو تہ ہیچ غمبار مہ بہ ﴿يَمَاكَ أَنْوَاعًا لَمَّا عَلِمُوا﴾ بہوہی
 کہ ٹہوان دہیکہن (لہ گہ لٹ) ﴿۶۵﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ
 ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا
 وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧٢﴾ قَالُوا لَوْ أَنْفَقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ
 وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 ﴿٧٤﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٧٦﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ
 وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ * قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 وَلَمْ يَبْدَاهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَأَلَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ وَإِنَّا نَرُوكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾



﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که ریکی خستن و نه وهی ویستیان پنی دان ﴿جَعَلَ السَّقَايَةَ﴾ ناو خووری (پئوانه که‌ی) مه لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ ناو باری برا که‌ی ﴿ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ﴾ پاشان جار چی یه ک جاری دا ﴿أَيُّهَا الْعِيرُ﴾ نه‌ی کاروانه که ﴿إِنَّمَا كُنْتُمْ لِسُرِّيَّةٍ﴾ به‌راستی ئیوه دزن ﴿قَالُوا وَقَبُلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پروویان تیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَقْفُدُونَ﴾ چیتان گوم کرده؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَقْفُدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ﴾ ناو خووره که‌ی (پئوانه که‌ی) پادشامان دیارنیه ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جَمَلٌ بَعِيرٌ﴾ هه‌ر که‌سیک بهیئیته وه باری ووشتریک (خو‌راکی) ده‌دریتی ﴿وَأَنَّا بِهِ زَعِيمٌ﴾ وه‌منیش ده‌سته‌به‌ری نه‌و (باره) ده‌بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی ئیوه ده‌زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که‌ئیمه نه‌هاتوین ﴿لِنُقْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه‌وه‌ی خراپه بکه‌ین له‌وولاتدا ﴿وَمَا كُنَّا لَسْرِقِينَ﴾ وه‌ئیمه پیشتر دز نه‌بوین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده‌ی نایا تو له‌ی نه‌و دز چه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه دروژن بوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان تو له‌ی نه‌وه‌یه ﴿مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سیکدا دوزرایه وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هه‌ر نه‌و که‌سه خوی تو له‌ی بیت (واته): نه‌وه‌ی دزیه که‌ی کردو وه نه‌بیته عه‌بد و کویله‌ی نه‌وه‌ی دزیه که‌ی لی کراره ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نا‌به‌و جو ره تو له‌سه‌مکاران ده‌سینین ﴿فَكَذَّبَ أَبَاوَعِيَّتِهِمْ﴾ نه‌وسا (یوسف) ده‌ستی کرد به‌بشکنینی جه‌واله‌ کانیان (باره کانیان) ﴿فَقَبَلَ وَعَاءَ أَخِيهِ﴾ له‌بیش بشکنینی جه‌والی (بنیامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ اسْتَحْرَجَهَا﴾ له‌پاشان (ناو خو‌ر - پئوانه که‌ی) ده‌ری هینا ﴿مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌جه‌والی برا که‌یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نا‌به‌و جو ره ﴿كَذَّبْنَا لِيُوسُفَ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف دا ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَنْ يَأْتِيَ بِكَ﴾ نه‌و نه‌یده‌توانی برا که‌ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به‌پنی ثابنی و یاسایی پادشا (به‌لکوبه‌بی‌ی نه‌و قسه بوو براکانی خو‌یان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر (کاتیک) که‌خوا بیه‌ویت ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سیک بمانه‌ویت پله‌ی به‌رز ده‌که‌ینه وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ له‌سه‌ر هه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ خاوه‌ن زانستیکه وه‌زاناتر هه‌یه (مه‌به‌ست پی خودایه) ﴿قَالُوا إِنِّي سَرِقٌ﴾ ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بنیامین) دزبیتی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه بیگومان برا که‌شی پیشتر دزی کردو وه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پیناخو‌شبوونی خوی) به‌م (تومه‌ته) له‌ده‌رونی خویدا شارده وه ﴿وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾ ده‌ری نه‌بری بو نه‌وان ﴿قَالَ أَنْتُمْ﴾ (ته‌نها) ووتی ئیوه ﴿سَرُّمَكُنَّ﴾ له‌وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌تیوه ده‌یلین ﴿قَالُوا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿إِن لَّهُ آيَاتٍ سِيَّحَاتٍ كَثِيرًا﴾ به‌راستی نه‌و باو کیکی زور پیری به‌ته‌منی هه‌یه ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّا مَكَانَهُ﴾ جابه‌کیک له‌ئیمه له‌جياتی نه‌و بگه‌ر ﴿إِنَّا نُرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه تو له‌چاکه‌کاران ده‌بینین ﴿۸﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعِنَاهُ إِذَا
 إِذَا الظَّالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 ﴿٨١﴾ وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ
 يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
 ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي
 وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ نَّأْخُذَ الْإِمْنَ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ﴾ له‌وه‌ی که هیچ که‌سی بگریں بیجگه له‌وه‌ی که ئاو خور (پئوانه) که‌مان لا دوزیوه‌ته‌وه (که‌دزرا بوو) ﴿إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا لَنَا تَمَدًّا أَوْ كَانُوا أَهْلِ بَلَدٍ آخَرٍ لِّمَا ظَلَمْنَا لَهُمْ فَزَيَّلْنَا اللَّهُ وَجْهَهُمْ لِيُتَمَادُوا فِي ظُلْمِهِمْ﴾ به‌راستی ته‌گه‌ر وا بکه‌ین ئیمه له‌ستم کاران ده‌بین ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسُرُوا مِنْهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بوون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چونه که‌ناریک به‌چپه راویژیان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْبَرُهُمْ﴾ برا گه‌وره که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ ئه‌ی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که‌ بیگومان باو کتان ﴿فَدَاخَذَ عَلَيْهِمْ مَوْتَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ سویند و په‌یمانیک‌ی به‌ناوی خواوه‌ لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْهُمْ فِي بُيُوتٍ﴾ بیشتریش (له‌و به‌لینه‌ی پیتان دابوو) ده‌باره‌ی یوسف که‌مته‌ر خه‌میتان کرد ﴿فَلَنْ أَرْجِعَ الْأَرْضَ﴾ که‌واته من ئهم زه‌ویه به‌جئی نایه‌لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَ لِي آيَاتٍ﴾ هه‌تا باو کم مؤله‌تی (گه‌رانه‌وه‌م) پی‌نهدات ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بر یارم بو‌نهدات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ هه‌رئه‌ویش باشتینی دادوه‌رانه ﴿أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ﴾ ئیوه‌ بگه‌رینه‌وه‌ بو‌لای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنَاتٌ بَلِيغٌ نَّهَى بَاوَكِي خَوْمَانِ﴾ ائبناک سرق به‌راستی کوره‌که‌ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَتِمَمْشُ بِيَجْغَه‌ له‌وه‌ی ده‌مانزانی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا كُنَّا الْعَجِبِ حَافِظِينَ﴾ خو ئیمه ناگاداری شاراهه ونه‌یتی یه‌کان نه‌بووین ﴿وَسَلَّ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو ئه‌گه‌ر بر وانا که‌یت) له‌خه‌لکی ئه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌ئیمه‌ی لی بووین ﴿وَالْعَبْرَاتِ الَّتِي أَفْبَلْنَا فِيهَا﴾ وله‌و کاروانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیدا گه‌راینه‌وه ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه راست گوین ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (یه‌عقوب علیه‌السلام) ووتی وانی یه‌به‌لکو نه‌فسی خو‌تان کاریکی بو‌جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبَّرْ جَمِيلاً﴾ بویه‌چارم دان به‌خودا گرتنه‌به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به‌و ئومیده‌ی خوا هه‌موویان (یوسف و بونیا‌مینش) م بو‌به‌یتیه‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌رئه‌و زانای کار دروسته ﴿وَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ ئه‌وسا روی لی وهر گپران ﴿وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَى يَوْسُفَ﴾ ووتی ناخ و داخ بو‌یوسف ﴿وَأَبْصَحْتَ عَيْتَاهُ مِنَ الْحَرْنِ﴾ وه‌هه‌ردوو چاوی سبی (و کوئر) بوون له‌داخ و خه‌فه‌تدا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه‌ر داخ و خه‌فته‌ی خو‌ی ده‌خوارده‌وه ﴿قَالُوا تالله﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَقْتَوُنَا تَدْكُرُ يَوْسُفَ﴾ وازنا هیتی هه‌ربری یوسف ده‌که‌بته‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَصًا﴾ هه‌تا په‌که‌ت ده‌که‌ویت به‌نه‌خوشی و خه‌فه‌ت خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده‌مریت و ده‌چپته‌ریزی له‌ناو‌چوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنْتِي وَحَزَنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکالا و ده‌ردی دل و خه‌فه‌ت و په‌زاره‌م هه‌ر لای خواده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایهن خواوه‌شتانیک ده‌زانم که‌ئیه‌ نایزان ﴿۸۱﴾

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيَسُوا
مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيَسُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهْلْنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزْجَةٍ فَأَوْفِ لَنَا
الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ
﴿٨٨﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ
جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَءِذَا نَكَرْنَاكَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ
وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ
ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ
عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
﴿٩٢﴾ أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَاَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

﴿يَبِيَّ أَذْهَبُوا﴾ (یه‌عقوب ووتی) ئە‌ی کورپه‌کانم برۆن ﴿فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ جا بگه‌رین و هه‌والی یوسف و براکه‌ی بزنان ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ نائومیدیش مه‌بن له‌به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نائومید نایست له‌ره‌حم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه له‌وانه‌ی که‌بی بروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا کاتیک که چوونه لای ئە‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ئە‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿مَسَنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسیتی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرَجَلَةٍ﴾ و دراو‌یک‌ی که‌ممان هیناوه (بو کرینی خو‌راک) ﴿فَأَوْفَ لَنَا الْكَيْلَ﴾ تو‌ش پی‌وانه‌که‌مان به‌ته‌واوی بده‌ری ﴿وَوَصَّدَقَ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان بی بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌راستی خواپاداشتی خیر هه‌مه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی ئیوه ده‌زانن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به‌یوسف و براکه‌ی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌ئیه نه‌زان بوون ﴿قَالُوا لَئِنْ نَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ﴾ ووتیان به‌راستی تو یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پییان) من یوسفم و ئە‌مه‌ش برامه ﴿قَدِمَ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا منه‌تی نابسه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مِنْ بَيْنِ وَبَيْنِ﴾ به‌راستی هه‌ر که‌س خو‌ی پیا‌ریزیت وله‌خوا بترسیت و دان به‌خویدا بگریت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئە‌وسا به‌راستی خوا پاداشتی چاکه‌کاران و ون ناکات ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا تو‌ی هه‌ل بژارد به‌سه‌ر ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ﴾ وه به‌راستی ئیمه له‌خه‌ناکاران بووین ﴿قَالَ لَا تَزِرَ وَرَاءَكَ ظُهُورُكَ﴾ (یوسف) ووتی ئە‌مرۆ هه‌چ سه‌رزه‌نشست و ته‌شه‌ریکتان له‌سه‌ر نییه (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا لیتان خو‌ش بیت ﴿وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه ئە‌وه (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا﴾ ئە‌م کراسه‌ی من بیه‌ن ﴿قَالَ قُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي﴾ و بیده‌ن به‌سه‌ر دهم و چاوی باو کم دا ﴿يَأْتِ بِصِيرًا﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَنْوَبَ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئە‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بینن بو (ئهم و لاته‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَ الْعِيرُ﴾ جا کاتیک کاروانه‌که (له‌میسر) دهر چوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باو کیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجْدُرِيحُ يُوسُفَ﴾ به‌راستی من بو‌نی یوسف هه‌ست بی ده‌که‌م ﴿لَوْلَا أَنْ تُفِئِدُونِ﴾ ئە‌ه‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی‌عه‌قلم دانه‌نین ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ مُتَقَدِّيرٍ﴾ تو هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کو‌نی خو‌تی ﴿قَالَ﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَهْ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا
 يَا بَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾ قَالَ سَوْفَ
 أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾ فَلَمَّا
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا بَاتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم
 مِنَ الْبَدْرِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ * رَبِّ
 قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
 فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ
 الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
 وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾



﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ﴾ جا کاتیک مژده دهره که هات ﴿أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ ئەو (کراسه‌ی دابه‌سه‌ر دم و چاویدا ﴿فَأَرَادَ بَصِيرًا﴾ یه کسه‌ر بینایی گه‌رایه‌وه (که‌پیشتر نابینا بوو بوو) ﴿قَالَ أَنرَأَيْتَ لَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی من به‌ئیوم نه‌ووت؟ ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دلنیا‌بن من له‌لایه‌ن خوا‌وه شتانیک ده‌زانم ئی‌وه‌ نایزان ﴿قَالُوا إِنَّا بَنَاتُنَا﴾ ووتیان ئە‌ی بابە ﴿أَسْتَعْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دا‌وای لی‌ خوش بوونی گونا‌هه‌ کانمان بۆ‌بکه (لای په‌رو‌ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِبِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ گونا‌ه‌بار بو‌وین ﴿قَالَ سَوْفَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی پینان دواتر ﴿أَسْتَعْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ دا‌وای لی‌وردنتان بۆ‌ده‌ که‌م له‌په‌رو‌ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَوْرُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئە‌و لی‌ورد‌ده‌ی می‌ه‌ره‌بانه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ جا کاتیک چو‌ونه لای یوسف (له‌ولاتی میسر) ﴿ءَأَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُويَ﴾ دایک و باو‌کی برده‌ نزیک‌ی خو‌ی (و ده‌ستی کرده‌ ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا فِي هَٰذِهِ﴾ و فه‌رمو‌ی پینان و ه‌رنه‌ میسر ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ﴾ ئە‌گه‌ر خوا‌به‌و‌یت ئارام ده‌بن (هیچ زیانی‌کتان تو‌وش نایه‌ت) ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾ وه‌ باو‌ک و دایکی له‌سه‌ر ته‌خت (ی حو‌که‌مرانی خو‌ی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سُجَّدًا﴾ وه‌ هه‌موو که‌وتن به‌رو‌ودا بۆ‌ی به‌سو‌ژده‌ برده‌وه ﴿وَقَالَ يَتَابَت﴾ (یوسف) ووتی ئە‌ی باو‌کی خو‌شه‌ویستم ﴿هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ ئە‌مه‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م بوو ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿فَدَجَعَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ بی‌گومان په‌رو‌ردگارم به‌راستی گپ‌را ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه‌ به‌راستی خوا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم ﴿إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کاتی له‌ زندان ده‌ری هیتام ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ وه‌ ئی‌وه‌شی له‌ لادی و بیابانه‌وه‌ هیتا (بۆ‌ ناوشار) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ﴾ دا‌وای ئە‌وه‌ی شه‌یتان ناخو‌شی و ناکو‌کی خسته ﴿بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِ﴾ نیوان من و برا‌کانم ﴿إِنِّي﴾ به‌راستی په‌رو‌ردگارم ﴿طَيْفٌ لِّمَائِسَاءَ﴾ می‌ه‌ره‌بانه به‌رامبه‌ر ئە‌وه‌ی به‌و‌یت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئە‌و زانای کار‌دروسته ﴿رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي﴾ ئە‌ی په‌رو‌ردگارم به‌راستی بی‌ت به‌خشی‌ووم ﴿مِنَ الْمَلِكِ﴾ هه‌ندی‌ک له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمَنِي مِمَّا تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ﴾ وه‌ هه‌ندی‌کیش له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی خه‌ونت فیر‌کردوم ﴿فَاطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئە‌ی دروست‌که‌ری ئاسمانه‌کان وزه‌وی ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو‌ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ری منی له‌دو‌نیا و له‌رو‌ژی دوا‌یی دا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا﴾ به‌موسولمانیتی بمم‌رینه ﴿وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ و بمخه‌ره‌ ریزی پیاو‌چا‌کانه‌وه‌ (له‌دوا رو‌ژدا) ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئە‌وه‌ی (که‌ باس کرا) له‌ هه‌واله‌نه‌زانراو و په‌نه‌انه‌ کانه ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ که‌ به‌ وه‌حی بۆ‌ت ده‌نیرین (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتُ لَدَيْهِمْ﴾ تو‌ لای ئە‌وان (برا‌کانی یوسف) نه‌بو‌ویت ﴿إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ کاتی که‌هه‌موو بریاری خو‌یان دا (به‌نه‌یتی) ﴿وَهُمْ يَمَكُرُونَ﴾ و پیلانیان دارشت ﴿وَمَا أَكْفَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ مُؤْمِنِينَ﴾ وه‌زو‌ربه‌ی خه‌ل‌کی هه‌رچه‌ند تو‌ سو‌وربیت (له‌سه‌ر باوه‌ر هیتانیان) باوه‌ر ناهیتن ﴿۱۱۷﴾

وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
 ﴿١١٤﴾ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
 وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١١٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا
 وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١١٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ
 اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ قُلْ
 هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾
 حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
 جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
 مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
 وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٢١﴾

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿تَوَّ دَاوَايَ هِيَجَّ پَادَاشْتِيكْ لِهَوَانِه نَاكَه‌يْتْ لِه‌سَه‌ر﴾ (گه‌ياندنی) ته‌و ﴿قُورْئَانِه﴾ ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ته‌و قُورْئَانِه هَه‌ر بَه‌نَد و تَامُوزْ‌گَارِيَه بُو جِيَهَانِيَان ﴿وَكَيْفَ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ يَنْزِلُ فِي سَعْدٍ مُّجْتَمِعَةٍ يَنْزِلُ فِي سَعْدٍ مُّجْتَمِعَةٍ﴾ لِه‌ئَا سَمَانِه‌كَان زِه‌وِيْدَا ﴿يَمْزُونَ عَلَيْهَا﴾ بَه‌ لَايَنْدَا دِه‌رُؤَن ﴿وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ بَه‌ لَامْ تِه‌وَان رُوِيَان لِيْ وِه‌رْدِه‌گِيِرَن ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِإِلَهِهِمْ﴾ جَا زُورْ بَه‌يَان بَاوَه‌ر نَاهِيْتِن بَه‌خُوَا ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ مُّشْرِكُونَ﴾ مَه‌گَه‌ر تِه‌وَان لِه‌و كَاتِه‌دَا هَاوِبَه‌ش بَرِيَار دِه‌رَن بُو خُوَا ﴿أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ﴾ جَا تَايَا تِه‌وَانِه نَاتِرْسَن يَه‌خَه‌يَان بَغْرِيْتْ ﴿غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ سَزَايَه‌كِي دَابُوشَه‌رِي خُوَا ﴿أَوَتَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ يَان لِه‌نَا كَاوَدَا رُؤُزِي دَوَايِيَان بَه‌سَه‌ر دَا بِيْتْ ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لِه‌كَانِيْكَدَا تِه‌وَان هَه‌سْتِي بِيْ نِه‌كَه‌ن ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ بَلِيْ تِه‌مَه رِيْنگَاي مَنه ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بَانْگِي (خَه‌لْكِي) دِه‌كَه‌م بُو لَاي خُوَا ﴿عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾ لِه‌سَه‌ر بَه‌لْگَه‌ي رُوون و چَاوِرُوشَنِي ﴿أَنَا وَمَنْ آتَبَعَنِي﴾ مَن و تِه‌وَانِه‌ش شُويْتِم كَه‌تُوون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ و خُوش پَاك و بِيْگَه‌رْدِه ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وِه مَن هِيَجَّ كَات لِه‌هَاوِبَه‌ش دَانِه‌رَان نِيْم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وِه نِيْمَه پِيْش تُو (پِيْغَه‌مبَه‌رْمَان) نِه‌نَار دُوَوِه ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جِگَه لِه‌بِيَاوَانِيْكَ ﴿نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ كَه‌نِيْگَامَان بُو دِه‌كِرْدَن ﴿مَنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ لِه‌خَه‌لْكِي شَار و گُونْدِه‌كَان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ دِه‌ي تَايَا تِه‌و (بِيْ بَرُوَايَانِه) نِه‌گَه‌رَاوَن بَه‌سَه‌ر زِه‌وِيْدَا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ تَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ تَا سَه‌ر نَج بَدَه‌ن چُون بُووِه ﴿عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سَه‌ر تِه‌نَجَامِي تِه‌وَانِه‌ي كَه‌لِه‌پِيْش تِه‌مَانِه‌وَه بُوون ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ وِه بِيْگُومَان رُيَانِي رُؤُزِي دَوَايِي چَاكْتِه‌ر ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بُو تِه‌وَانِه‌ي خُويَان بَارَا سْتُوَوِه و لِه‌خُواتِرْس بُوون (لِه‌دُونِيَادَا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دِه‌ي نِيْوَه رُيِرِنَابِن و تِي نَاگَه‌ن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هَه‌تَا كَاتِي پِيْغَه‌مبَه‌رِه‌كَانِيَان نَا تُوْمِيْد بُوون (لِه‌سَه‌ر كَه‌وَتِن) ﴿وَضَبُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا﴾ وِه گَه‌لَه‌كَه‌يَان وَايَان زَانِي كَه (پِيْغَه‌مبَه‌رَان) دَرُويَان لِه‌گَه‌لْدَا كِرْدُون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرٌ﴾ (لِه‌و كَاتِه‌دَا) سَه‌ر كَه‌وَتِن و يَار مَه‌تِي نِيْمَه‌يَان بُو هَات ﴿فَنُوحِي مَنْ نَشَاءُ﴾ جَا تِه‌وَانِه‌ي دِه‌مَانُويْسْت رِزْگَار كِرَان ﴿وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا﴾ سَزَا شِمَان نَاگَه‌رِيْتِرِيْتِه‌وَه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ لِه‌گَه‌ل و هُوزِي تَاوَانِبَار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سُوِيْتِنْدِيْت بِيْگُومَان لِه‌دَا سْتَانِي (پِيْغَه‌مبَه‌رَانْدَا عَلِيْهِمُ السَّلَام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بَه‌نَدُو تَامُوزْ‌گَارِي هَه‌يَه بُو خَاوَه‌ن بِيْر و هُوشَان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ تِه‌م (قُورْئَانِه) چِيْرُوك و قَسَه‌يَه‌ك نِي بَه‌هَلْبَه‌سْتَرَايْتِ ﴿وَلَا كُنْ نَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بَه‌لْكُو بَه‌رَا سْت دَانِه‌ر و پَشْتِگِيِرِي تِه‌و (كْتِيْتِيَانِه‌يَه‌كَه‌لِه‌پِيْش خُويَه‌وَه هَاتُوون پِيْش دِه‌سْتَكَارِي كِرْدِنِيَان لِه‌لَايَه‌ن جُولَه‌كَه‌و گَاوَرِه‌كَانِه‌وَه) ﴿وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هَه‌ر و هَا رُوون كَه‌رِه‌وَه‌ي هَه‌مُو و شَتِيْكَه ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وِه رِيْنْمُوونِي و مِيْهَرِه‌بَانِيَه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بُو تِه‌وَانِه‌ي كَه‌بَرُوَا دِيْنَن ﴿﴾

سورة الرعد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ
 بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِيسَى
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجِينَ مِثْلَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلَ
 النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾ وَفِي الْأَرْضِ
 قِطْعٌ مُّتَّجِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ
 وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضَ لِبَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾ * وَإِنْ تَعَجَبَ
 فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أءِذَا كُنَّا تُرَابًا أءِ نَأْتِنِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
 أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥﴾



سوره‌تی ﴿الرَّعْدِ﴾

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّجْمَ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّعْدِ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینریته‌وه‌ خوازاناتره‌ به‌ مانا‌که‌ی، بۆزانیاری زیاتر سه‌یری
سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ ئەمانه‌ نایه‌ته‌کانی کتیبی (ئاسمانین)
﴿وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی نیراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بۆتۆ ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ حه‌ق
وراسته ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی باوه‌ر ناهین ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئەوه‌ خوایه‌ی
﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه‌کانی به‌رز کردۆته‌وه‌ ﴿بِعَبْرِ عَمْدٍ﴾ به‌بی هیچ‌پایه‌وستونیک ﴿تَرَوْنَهَا﴾ وه‌ک ده‌بینن
﴿ثُمَّ أُنزِلَ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوه‌وه‌ بۆ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (به‌و شیوه‌ی شایسته‌ی خوا‌بیت
که‌ئیمه‌ چو‌نیتیه‌ که‌ی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه‌خۆرومانگی رام‌هیناوه‌ (بۆخ‌مه‌تکردنی خه‌لکی)
﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ر یه‌ که‌یان ده‌گه‌ری تا‌کاتی دیاری کراو ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ هه‌موو کاروباریک
هه‌لده‌سورینتی ﴿يَفْضِلُ الْآيَاتِ﴾ و نایه‌ته‌کان روون ده‌کاته‌وه‌ (بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءَ رَبَّكُمْ تَوْفَئُونَ﴾ هه‌تا
له‌ (زیندوو بوونه‌وه‌) گه‌یشتن به‌خ‌مه‌ت په‌روه‌ردگار تان دلنیا‌بن ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
ئه‌و زاته‌یه‌ که‌ زه‌وی راخستوه‌ (به‌پانی و دریزی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْيًا وَأَنْهَارًا﴾ وچه‌ندا‌ها چیا و رووباری
تیدا داناوه‌ (دروست کردوه‌) ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌له‌ هه‌موو جوړه‌ میوه‌یه‌ک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجْيًا وَأَنْهَارًا﴾
جو‌تیک نیر و می‌ تیدا دروست کردوه‌ ﴿يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ﴾ شه‌وه‌دات به‌سه‌ر رۆژدا ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾
به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌لگه‌ و نیشانه‌ هه‌به‌ بۆ ئەوه‌ که‌سه‌انه‌ی که‌بیرده‌که‌نه‌وه‌ ﴿
﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا ﴿قَطْعَ مَّتَجْرَاتٍ﴾ چه‌ند پارچه‌ی له‌ پال به‌کتريدا هه‌ن ﴿وَجَعَلَتْ مِنْ أَغْطَابٍ﴾
هه‌روه‌ها باخاتی تری و ره‌ز ﴿وَزَرْعٍ﴾ و کشتوکال ﴿وَوَحْيٍ﴾ و (باخاتی) دارخورمای ﴿صِنَوَانٍ﴾
وَعَبْرٍ صِنَوَانٍ ﴿دوو قه‌ده‌ (ی به‌ک بنج) و یه‌ک قه‌ده‌ ﴿يَسْقَى بِيَمَاءٍ وَّحِدٍ﴾ هه‌موویان به‌یه‌ک ئاو ئاوده‌درین
﴿وَنُفُضِلَ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ﴾ که‌چی فه‌زلی هه‌ندیکیمان داوه‌ به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿فِي الْأَكْثَلِ﴾
له‌خواردندا ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وانه‌دا ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند نیشانه‌ی روون هه‌به‌ بۆ ئەوانه‌ی
تی ده‌گه‌ن و بیرده‌که‌نه‌وه‌ ﴿وَإِنْ تَعْجَبْ﴾ جا ئە‌گه‌ر تو سه‌رت سو‌ر بمیتی ﴿فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ ئەوه‌
قه‌سه‌ی ئەوانه‌ جینی سه‌ر سو‌رمانه‌ که‌ده‌لین ﴿أَلَمْ يَكُنْ أُنزِلَ﴾ ئایا کاتیک (که‌مردین و) بوینه‌وه‌
به‌خاک ﴿أَلَمْ تَأْتِ خَلْقَ حَبِيدٍ﴾ ئایا ئیمه‌ سه‌ر له‌ نو‌ی دروست ئە‌که‌رینه‌وه‌ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانه‌
که‌سانیکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که‌ بی باوه‌ر بوون به‌ په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأُولَئِكَ الْأَعْمَلُ فِي أَعْتَابِهِمْ﴾
جا ئەوانه‌ کۆت و زنجیر له‌ گه‌ردنیا‌دایه‌ ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌ ئەوانه‌ هاوه‌لانی ئا‌گرن
﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که‌ به‌هه‌میشه‌ی ده‌مینه‌وه‌ تیدا ﴿

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
 أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ
 هَادٍ ﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ
 أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
 بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 يَحْفَظُونَهُ وَمِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا
 مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا أَفَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا
 لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍلِ ﴿١١﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا
 وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٢﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ
 وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
 مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ﴿١٣﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ يَا سَيِّدَةَ﴾ به‌په‌له داوای سزات لی ده‌کهن ﴿قَبْلِ الْحَسَنَةِ﴾ بی‌ش چاکه‌و به‌زه‌بی ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ﴾ که بی‌گومان له‌پیش نه‌مانه‌وه زور هه‌بوون توله‌یان لی سه‌نراوه ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ و به‌راستی په‌روه‌دگارت ﴿لَذُو مَعْفِرَةٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه‌نی لی بوردنه بو خه‌لکی ﴿عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ گه‌رچی سته‌مکاریش بن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ هه‌روه‌ها به‌راستی په‌روه‌دگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینییکی توند و تیژه ﴿وَيَسْأَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باور بوون ده‌بان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ﴾ نه‌وه بو نه‌تیردراوته خواره‌وه بوی ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ مو‌عجیزه‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار به‌وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ هی مو‌حه‌ممه‌د ﷺ تو هه‌ر ترسینه‌ری ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بو هه‌موو گه‌لیک ریتیشاندیره‌یک هه‌یه ﴿اللَّهُ بَعَثَ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ خوا ده‌زانی هه‌موو میینه‌یه‌ک (له‌ منال‌اندیدا) چی هه‌لگر تووه (کور‌یان کچ) ﴿وَمَا تَعْصُوا الْأَرْحَامَ﴾ وه هه‌روه‌ها ده‌زانیت مند‌الدانه‌کان چی لی که‌مده‌بیته‌وه ﴿وَمَا تَزَادُ﴾ و چی زیاد ده‌کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ وه هه‌موو شتیک لای نه‌و (خوا) نه‌ندازه‌ی (دیاری کراوی خو‌ی) هه‌یه ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانایه به‌هه‌موو دیار و نادیاریک ﴿الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ﴾ گه‌وره و به‌رزه و بلنده ﴿سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ﴾ یه‌کسانه (بو‌خوا) نه‌وه‌تان به‌نه‌ینی قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه نه‌وه‌تان به‌ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِأُيُنُوقِ﴾ و نه‌وه‌ی که له‌شه‌ودا خو‌ی ده‌شاریته‌وه ﴿وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ﴾ نه‌وه‌ی که له‌رژدا ده‌رده‌که‌ویت ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ﴾ بو نه‌و (ئاده‌می) هه‌یه چه‌ند فریشته‌یه‌ک که به‌دوای یه‌کدا دین ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له‌پیش و له‌دوایه‌وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوا‌ده‌ی پاریزن له‌زیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ﴾ (بار و حالی) هیچ گه‌لیک نا‌گوریت ﴿حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ هه‌تا نه‌وان خو‌یان (بار و حالی) خو‌یان نه‌گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه کاتیک خوا‌بیه‌ویت ﴿يَقُولُ سُوءًا﴾ گه‌ل وه‌وزیک تووشی به‌لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدَ لَهُ﴾ هیچ شتیک ناتوانیت ریگری لی بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ آلٍ﴾ و جگه له‌و (خوا) هیچ یارمه‌تی ده‌ر و پشتیوانیکیان نی یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه‌و زاته‌یه ﴿يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ بروسکه‌تان نیشان ده‌دات ﴿حَقَاقًا وَطَمَعًا﴾ که‌هوی ترساندن و هیوا و ئومیدتانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ﴾ هه‌روه‌ها هه‌وری قورس (به‌ئوای باران) به‌دی ده‌هینیت ﴿وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ﴾ وه هه‌وره‌گرمه‌سوپاس و ستایشی نه‌و (خوا) ده‌کات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ هه‌روه‌ها فریشته‌کانیش له‌هه‌یه‌ت و ترسی نه‌و (ستایشی ده‌کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (په‌روه‌دگار) هه‌وره‌بروسکه‌کان ده‌نی‌ریت ﴿فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده‌یدات له‌هه‌ر که‌سی که‌بیه‌ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه ده‌مه‌ده‌می (ومو‌جاده‌له) ده‌کهن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْحِقَالِ﴾ و نه‌و (خوا) هیز و توانای



لَهُ، وَدَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا
 كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿١٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
 لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
 تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا خَلْقَهُ فَتَشَبَهَ
 الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْدُ ﴿١٦﴾ أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
 وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ
 كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
 وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
 الْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
 لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْمَلْئِكَةِ﴾ نزاو پانه‌وه‌ی هه‌قیش هه‌ر بۆ (خوابه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ئەوانه‌ش ده‌لالیتنه‌وه و نزا لای غه‌یری خوا ده‌که‌ن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ﴾ هیچ وه‌لامیکیان ناده‌نه‌وه (نابهن به‌هاواربانه‌وه) ﴿إِلَّا كَيْفَ يَكْفِيهِ إِلَى الْمَاءِ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌سینک (که‌تینووی بیت له‌دوو‌روه) هه‌ردوو مشت‌ی خۆ‌ی بۆ‌لای تاوینک درینژ کردبئی ﴿يُسَبِّحُ فَاهُ وَمَا هُوَ بِمُزِيلِهِ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی (ئاو) بگاته‌ده‌می به‌لام‌نایگاتی ﴿وَمَا دَعَا الْكُفْرَانَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دو‌عای بئی بروایان (له‌بته‌کانیان) هیچ نیه‌جگه له‌گو‌م‌رای‌ی و سه‌ر لئی شیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سو‌ژده بۆ خوا ده‌بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیانه‌و‌ی و نه‌یانه‌و‌ی ﴿وَوَلِلَّهِمْ بِالْعُدْوَىٰ وَالْأَصْحَالِ﴾ هه‌روه‌ها سیئهره‌کانیان له‌به‌یانیان و ئیواراندا (سو‌ژده ده‌به‌ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی کئی په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُ مَنْ دُونَهُ آلِيَاءَ﴾ ده‌ی ئیوه بیتجگه له‌و (خوا) پشتیوانانیکتان هه‌لبژاردوه (بۆ خۆتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ که‌خواه‌نی هیچ سو‌ود و زیانیک نین بۆ خۆشیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ ئایا کویر و چا‌وسا‌غ یه‌کسانن؟ ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ یان ئایا تاریکه‌کان و رووناکی وه‌ک یه‌ک وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌خیر ئەوانه چهنده‌هاوبه‌شینکیان بۆ خوا داناوه؟ ﴿خَلَقُوا لَنْفُسِهِمْ﴾ (گوایه) وه‌ک دروست‌کراوانی خویان دروست کردبیت؟ ﴿فَتَسْبِّحُ الْمَلَأُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەوسا دروست کراوه‌کیان لئی شیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه‌موو شتیکه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه‌ر ئەو‌یسه تا‌ک و ته‌نیای زاله‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له‌ئاسمانه‌وه باراندوه ﴿فَسَاكَ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ جا هه‌ر شیو و دۆلیک به‌ئەندازه‌ی خۆ‌ی لافاوی هه‌لده‌سیت ﴿فَأَخْتَلَّ السَّبَّلُ﴾ ئەوسا لافاوه‌که هه‌لی ده‌گریت ﴿زَيْدًا كَرِيمًا﴾ که‌فیک‌ی به‌رزبوه (به‌لافاوه‌که‌وه) ﴿وَمَا يُؤَدُّونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و (کانزایانه‌ش په‌ی‌دا‌ده‌بئی) که‌ئاگری بۆ تا‌وده‌ده‌ن (ده‌یتویننه‌وه) ﴿أَنْبِعَاءَ حَيَاتِهِ﴾ به‌مه‌به‌ستی دروست کردنی خشل (زیر و زیو) ﴿وَأَمْتِعْ﴾ یان شتوومه‌کی تر (وه‌ک قاپ و قاچاغ) ﴿زَيْدٌ مَّمْلُوكٌ﴾ که‌فیک وه‌کوئه‌و (که‌فی لافاوه‌په‌ی‌دا‌ده‌بئی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ خوا نموونه‌ی حه‌ق و به‌تال دیتیتنه‌وه ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ جا که‌فه‌که‌ده‌روات و له‌ناو ده‌چی ﴿وَأَمَّا مَا يَنْفِخُ النَّاسُ﴾ به‌لام ئەوه‌ی که‌سو‌ود ئە‌گه‌یه‌نیت به‌خه‌لکی ﴿فَيَمُوتُ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ده‌میتیتنه‌وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ئابه‌و جو‌ره خوا نموونه‌کان ده‌هیتیتنه‌وه ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بۆ ئەوانه‌ی وه‌لام‌ی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان دابه‌وه ﴿أَلْحَسَنَى﴾ (پادا‌شتی) هه‌ره‌چا‌ک (به‌هه‌شت) هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ ئەوانه‌ش وه‌لام‌ی بانگه‌وازی (په‌روه‌ردگار) یان نه‌دابه‌وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ئە‌گه‌ر هه‌ر چی واله زه‌ویدا هه‌مووی هه‌ی ئەوان بئی ﴿وَوَشَّاهُمْ مَعَهُ﴾ ئە‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌ل بیت ﴿لَأَفْتَدُوا بِآيَةٍ﴾ ده‌ی‌ده‌ن له‌بریتی و به‌ده‌لی سزای رۆژی دوایی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ ئەوانه بۆ‌یان هه‌یه ﴿سُوءَ الْحِسَابِ﴾ لپه‌رسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و خراب ﴿وَمَا يُهْرَجُهُمْ جَهَنَّمَ﴾ و جینگابان دۆزه‌خه ﴿وَيَبْسُ إِلَيْهَا﴾ ئای که‌چهنده شوتینکی به‌د و خرابه ﴿﴾

* أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
 أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
 ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾
 وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ
 اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
 مَتَعٌ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

﴿أَمَّنْ بَعَّمَ﴾ جا ئایا که سیتک که بزائیت (ژی‌ری بخاته کار) ﴿أَمَّا أَرْسُلَ إِلَيْكَ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی نیراوه‌ته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْخَفِيُّ﴾ له‌لایهن په‌روه‌ردگارته‌وه‌ حق وراسته ﴿كُنْ هُوَ الْعَمِيُّ﴾ وه‌ك نه‌وه‌ که‌سه‌یه که کویریبت (ژی‌ری خوی نه‌خاته کار و بی باوه‌ر بیت) ﴿إِنَّمَا تَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ بی‌گومان هه‌ر نه‌وانه بیر ده‌که‌نه‌وه‌ که‌خاوه‌نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ په‌یمانی خوا ده‌به‌نه‌ سه‌ر ﴿وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثُ﴾ وه‌ به‌لین ناشکیتن و هه‌لی ناوه‌شیتنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يَصُلُونَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به‌وه‌ی خوا فه‌رمانی داوه‌ که‌ په‌یوه‌ست بکریت له‌گه‌لیاندا (وه‌ك به‌سه‌ر کر دنه‌وه‌ی خزمان) ﴿وَيُحْشَوْنَ رَهْمَهُمْ﴾ وه‌ له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿وَيُخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه‌ له‌خرابه‌ و سه‌ختی لپرسینه‌وه‌ ده‌ترسن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ن که‌ دانیان به‌خویاندا گرت ﴿اتَّبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ به‌مه‌به‌ستی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌ نویریان به‌جی هیتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمْ﴾ وه‌ له‌و روزه‌ی پیمان داوون به‌خشپوویانه ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نه‌ییتی و به‌ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ وه‌ به‌چاکه‌ به‌رگری له‌خرابه‌ ده‌که‌ن (به‌چاکه‌ خرابه‌ کانیان ده‌سر نه‌وه‌ و لای ده‌به‌ن) ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه‌ر نه‌نجامی چاک‌ی نه‌وه‌ دنیا هه‌ر بو نه‌وانه ﴿حَتَّىٰ عَدِنَ﴾ به‌هه‌شتانیک جیگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که‌ نه‌وان ده‌چنه‌ ناویه‌وه ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش که‌ چاک بیون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ﴾ له‌باو و باپیرانیان ﴿وَأَرْوَاهُمْ وَرَدَّتْهُمْ﴾ وهاوسه‌رانیان و وه‌چه‌ و نه‌وه‌ کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کانیش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده‌چنه‌ ژوره‌وه‌ بو لایان له‌هه‌موو ده‌ر گایه‌ که‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَيْهِمْ﴾ (بیان ده‌لین) سه‌لامتان لی بی ﴿يُحَاصِرُهُمْ﴾ چونکه‌ نارامتان گرت (له‌ دونیادا) ﴿فَوَعِدْنَاهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ جا‌چهند سه‌ر نه‌نجامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی که‌ په‌یمانی خوا هه‌ل ده‌وه‌شیتنه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له‌پاش به‌ستن و گری دانی ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه‌وه‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی که‌ خوا فه‌رمانی پی داوه‌ به‌جی ناهیتن و نه‌بیچریتن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خرابه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ هه‌ر بو نه‌وانه‌ نه‌فرین و دووری له‌به‌زه‌یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌وه‌ها بو نه‌وانه‌ سه‌ر نه‌نجامی خراب ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوارزق و روزه‌ی فراوان ده‌کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو‌هه‌ر که‌سیتک خوی بیه‌ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه‌ که‌می ده‌کات (بو‌هه‌ر که‌سیتک بیه‌ویت) ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ دلخوش بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له‌کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ نیه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌چاو روزه‌ی دواییدا ﴿الْآمَنَعَ﴾ جگه‌ له‌رابواردنیکی چهند ساتیکی کم نه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ که‌بی پروا بوون ده‌لین ﴿أَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ﴾ بو‌چی نه‌نیرا بو‌ی ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجزیه‌یه‌ك له‌لایهن په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی به‌راستی خوا ﴿يُضِلَّ مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت گومرای ده‌کات (که‌شپاوی گومرا کر دنه‌) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ﴾ وه‌ پرتنمونی هه‌ر که‌سیتک ده‌کات که‌ بو‌لای خوی گه‌رابتیه‌وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بروایان هیتاوه ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلایان نارام ده‌بیت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ به‌یادی خوا ﴿الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ﴾ تاگاداربن که‌هه‌ر به‌یادی خوا ﴿تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ دل‌ه‌کان نارام

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّتَابٍ ﴿٢٩﴾
 كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوا
 عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانَا
 سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ الْمَوْتَىٰ
 بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ
 اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
 بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن
 قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا
 لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
 بَظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَمَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَعَذَابٌ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ی بر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردوه ﴿طُوبَىٰ لَهُمْ﴾
 خوش به ختی بۆ ئەوانه ﴿وَحَسَنَ مَقَابٍ﴾ له گهل سه ره نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ هه ره به شیوه‌ی
 (پیغه مبه‌رانی تر) تۆمان ره‌وانه کردوه ﴿فِي أُمَّةٍ﴾ له‌ناو گهل و ئومه تیکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا أُمَّمٌ﴾
 که له پیش ئەوانه وه گهل و ئومه تی تر هاتوون و چوون ﴿لَسْتُمْ لَهَا عَلَيْهِمُ اللَّذَى﴾ بۆ ئەوه‌ی بیخوینتیه وه
 به سه‌ریاندا ئەوه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کردوه بوئ ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له کاتیگدا ئەوانه
 بر وانا هینت به‌خوای میهره بان ﴿فَلْهُورِي﴾ بلی ئەو به‌روه‌ردگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستر اوئیکی
 به‌هق نی به بیجگه له ئەو ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه ره به وه به‌ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابٌ﴾ گه‌رانه وه شسم
 هه ره بۆلای ئەوه ﴿وَلَوْ أَنَّ قُورْآنًا﴾ به‌راستی ئە گه‌ر قورئانیک (به‌خویندنه‌وه‌ی) ﴿سُورَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾
 چیاکانی بئی بیره‌یه (بۆ شوینتیکی تر) ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی بئی له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَوْ كَلِمَةٍ بِهِ
 الْمَوْتُ﴾ یان له گهل مردوواندا قسه‌ی بکر دایه (ئه‌مجا باوه‌ر ناهینن) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو
 کاروباره‌کان به‌ده‌ست خوآن ﴿أَفَلَمْ يَأْتِيسْ﴾ ده‌ی ئایا بئی هیوا نه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئەوانه‌ی که بر وایان هیتاوه ﴿أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ که ئە گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهَادَى النَّاسَ جَمِيعًا﴾ هه‌موو
 خه‌لکی ده‌خسته سه‌ر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی که بئی باوه‌ر بوون هه‌میشه
 ﴿نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعًا﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی ئەوه‌ی کردوویانه ﴿أَوْ تَحُلَّ قِريَاتٍ
 دَارِهِمْ﴾ یان ئەو (به‌لایه) له‌ نزیك ماله‌ کانیانه وه ره‌وده‌دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لیننی خوا
 دیته‌ دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ به‌راستی خوا به‌لیننی خوی به‌دی ده‌هینتیت ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ﴾
 سویند به‌خوای بیگومان گالته و سوو کایه‌تی کرا ﴿بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ به‌ پیغه مبه‌رانی زور له‌ پیش تۆوه
 ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مۆله‌تم دا به‌وانه‌ی بئی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ﴾ پاشان
 ئەوانم گرت (تۆله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ عِقَابٌ﴾ جا چۆن بوو تۆله‌ی من (ده‌ر باره‌یان) ﴿وَلَقَدْ
 أَقَمْنَا هُوقَائِمًا﴾ ده‌ی ئەو (خوایه‌ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو که سه‌وه هه‌رچی
 کردوه (وه‌ک بتانیکه‌ ئاگای له‌ هیچ نی یه) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ ئەوانه هاوبه‌شانیکیان بۆ خوا بریار
 داوه ﴿فَلْ سَمَوْهُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ناوی ئەو (بت و هاوبه‌شانم) بۆ بلین ﴿أَمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾
 یان ئیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوای ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی ئیوه) نایزانیت له‌زه‌ویدا
 ﴿أَمْ يَظْهَرُ مِنَ الْقَوْلِ﴾ یان قسه‌ی روت و (بئی مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ رِزْقِنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمُ﴾ (نه‌خیر خوا
 هاوبه‌شی نی یه) به‌لکو ئەوانه‌ی بئی باوه‌ر بوون قیل و پیلانی خو‌یان بۆ رازیتراه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ
 السَّبِيلِ﴾ وه‌ قه‌ده‌غه کران له‌ ریگه‌ی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که‌سیش خوا گوم‌رای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ئەوه هیچ ری نیشانده‌ریکی بۆ نی یه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا﴾ ئەوانه له‌ زبانی
 دونیادا سزایان بۆ هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به‌راستی سزای رۆزی دوایی سه‌خت تر و گران تره
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه بیگومان هیچ پاریره‌ریک نی یه بۆ ئەوان له (سزای) خوا ﴿﴾

* مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
 الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ وَقُلْ إِنَّمَا
 أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ
 ﴿٢٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَنْ تُبَعِّثَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَرْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
 لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِعَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٢٨﴾
 يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ مَا
 نُزِينَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ
 وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٣٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرَ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینہی ئەو بەہہ شتہی کہ بہ لئین دراوہ بہ پاریز کاران و لەخواترسان
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبراہ کان دەرۆن بہ ژیر باخہ کانیدا ﴿أَكْمَلُهَا دَائِمًا وَظُلُمَاتًا﴾ میوہ و سیبہ رەکانی
 (بہہ شت) ہہ میسہیین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ ئەو (بہہ شتہ) ئاکامی ئەوانہ یہ کہ خوزیان پاراست
 (لہ دونیادا) ولہخواترسان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ئاکامی بی باوہرانیس ہەر ئاگرہ ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانہش کتیبمان بی دابوون ﴿بِقُرْحُونِ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ شاد دەبن بہوہی نیراوہ تہ
 خواروہ ہوت ﴿وَمِنَ الْأَخْرَابِ﴾ و ہندی لہ گرو و تاقمہ کان ہن ﴿يُنْكِرُ بَعْضُهُمْ﴾ ہہندی لہوہ
 ئینکار دەکن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ بلی من تہنہا فہرمانم بہوہ پئدراوہ ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ کہ خوا بہرستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و ہیج ہاوبہ شیکی بو دانہ نیم ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابٍ﴾ ہەر بولای خوا (خہ لکی)
 بانگ ئە کم گہر انہوہ شم تہنہا بولای ئەو (خوایہ) ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ بہو شیوہ ئەو (قورٹانہ) مان
 نار دوتہ خواروہ (بو تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ کہ فرمانیکی عہرہ بیہ ﴿وَلَمَّا اتَّخَذَتْ أَهْلُهَا﴾ سویند بہ خوا
 بہرستی ئە گہر تو شوینی ئارہزوہ کانی ئەوانہ بکہوی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ لہدوای ئەو وەحی و
 شارہزیبہی کہ ہاتوہ ہوت ﴿مَالِكٌ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ ہیج پاریزہ ریکت نایبت لہ (سزای) خوا ﴿وَ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان پیش تو پیغمبہر انیکمان نار دووہ ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَزَوَّجْنَاهُمْ﴾ ہاوسەر و نہوہ و وەچہ ﴿وَمَا كَانَ لِرُسُلٍ﴾ وە بو ہیج پیغمبہر ریک نہ بووہ
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِنَايَةَ﴾ (پیش تو) نیشانہ یہک (موعجزیہک) بینی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ ئیزنی خوا نہ بیبت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بوہموو کاریک وەختیک تیبہتی ہہ یہ کہ نوو سراوہ ﴿يَسْخَرُونَ اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُنْتَبِئُونَ﴾
 ئەوہی خوا بیہوی دەیسریتہوہ و (ئەوہش بیہوی) دەہیئیتہوہ ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سہر چاوی
 کتیبہ کان لای ئەو (خوایہ کہ لوح المحفوظ) ہ ﴿وَلَنْ نَأْزِيَنَكَ﴾ جا ئە گہر نیشانت دەین ﴿بَعْضُ
 الَّذِينَ هُنْدِيكَ لَهُ﴾ ہەرہ شانہی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفِّيَنَّكَ﴾ یان (پیش ئەوہ) بتمرنین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ بیگومان تو ہەر راگہ یاندنت لہ سہرہ ﴿وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ و لیپر سینہوہش لہ سہر
 ئیمہ یہ ﴿أَوْ لَمَّا يَرَوْنَ﴾ ئایا (بیباوہر ان) سہر نجیان نہ داوہ ﴿أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ کہ ئیمہ
 زہوی کہم دە کہینہوہ لہ ہموو لایہ کانی یہوہ ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ﴾ و خوا (بہویستی خوئی) بریار
 دەدات ﴿لَا مَعْصِيَةَ لِحُكْمِهِ﴾ کہس ناتوانی برباری ئەو (خوا) بگوری (یا ہلہوہ شیتیتہوہ) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و ئەو (خوا) لیپر سینہوہی خیرایہ ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ بیگومان ئەوانہی پیش
 ئەمانیش فیل و پیلانیان گیرا ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ بہ لأم ہموو پیلان و (نہخشہ یہ کی سہر کہوتوو) بو
 خوایہ (لہ بہر امبہر نہخشہ و پیلانی ئەواندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) دەزانتت ہموو کہس چی
 دەکات ﴿وَسِعَ الْعُقْبُورُ﴾ و لہمہو دواش بی باوہر ان دەزانن ﴿لَمَنْ عَقِبَى الدَّارِ﴾ سہرئہ نجمی (ہەر
 دوو جہان) بو کی دەبیبت ﴿

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٢﴾

سورة إبراهيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكِيْبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٣﴾ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
فِيضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِهِ
اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون پیت ده‌لین ﴿لَسْتَ مَرْسَلًا﴾ تو ره‌وانه‌کراو (ویغهمبهری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ئه‌ی موحه‌ممه ﷺ پیمان) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِدْنَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ شایهت بیت له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ش که‌شاره‌زایی کتیبی (ناسمانی) لایه ﴿۱۳﴾

سوره‌تی ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (ئه‌لیف لام را) ده‌خوینترته‌وه خوا زانتره به مانا‌که‌ی، بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿كَيْتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ ئه‌مه په‌راویکه نار دو مانه‌ته خوار وه بو تو (ئه‌ی موحه‌ممه ﷺ) ﴿لِيُخْرِجَ النَّاسَ﴾ بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی یه‌کانه‌وه بو رووناکی (له‌تاریکی بی باوهر په‌وه بو رووناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئیزنی په‌روه‌ر دگاریان ﴿إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ رینموونیان بکه‌یت) بو ریگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و زالی سوپاس کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئه‌و خوی‌ه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان وزه‌ویدایه‌هی ئه‌وه ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و هاوار و وای بو بی باوهران ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحْبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه‌ی که ژبانی دونیایان لا خوشتره له‌ژبانی رۆژی دوایی ﴿وَيُضْطَرُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقه‌ده‌غی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌ریگای خوا ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ ده‌یانه‌وینت ئه‌و (ریگای خوا) لار و چه‌وت نیشان دهن ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ عَبِيدٍ﴾ نه‌وانه له‌گومراییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغهمبهر ریکمان په‌وانه نه‌کردوه ﴿إِلَّا لِبَلْسَانَ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت ﴿يَسِيرَتِ لَهُمْ﴾ بو ئه‌وه‌ی (ثایینه‌کیان) بو روون بکاته‌وه ﴿فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئه‌وسا خوا هه‌ر که‌سی ویستبیت گومرای کردوه (به‌هوی سه‌ر که‌شی خو‌یه‌وه) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی‌کیشی ویستبی رینموونی کردوه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر ئه‌ویش زال و به‌ده‌سه‌لاتی کار دروسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی مووسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ﴾ (فه‌رمانمان پیدا) که گه‌له‌که‌ت رزگار بکه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی باوهر په‌وه) بو رووناکی (باوهر وئیمان) ﴿وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ رۆزه (پیرۆزه) کانی خودایان به‌بیر به‌یتنه‌روه (یا فه‌زله‌کانی خویان بیر بخه‌روه) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی له‌و (بیر خسته‌نه‌وه) دا په‌ند و به‌لگه‌ی زور هه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو هه‌موو خوراگریکی سوپاس گوزار ﴿۱۴﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
 وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
 ذَلِكَ لَكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ
 لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
 لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ وَقَالَ مُوسَى إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
 بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾
 * قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
 مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
 عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَانْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾



﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیری ئه‌و فزل و به‌ره‌ه و چاکه‌ی خودا بکه‌نه‌وه که به‌سهر تانه‌وه‌یه ﴿إِنَّا نَحْنُكُمْ﴾ (ئه‌ویش ئه‌وه بوو) کاتیک که‌ر زگاری کردن ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُوت﴾ له دارو ده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ون ﴿يَسْؤُمُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سزای خرابیان پی‌ده‌چه‌شتن (به‌هه‌میشه‌یی) ﴿وَيَذَّيْحُونَ آبْنَاءَكُمْ﴾ و کورانی ئیوه‌یان سه‌رده‌بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و ئافره‌تانی ئیوه‌یان به‌زیندوویی ده‌هیسته‌وه (بو‌خزمه‌ت کاری) ﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له‌وه‌تاندا تاقی کرده‌وه‌یه کی گه‌وره بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخهره‌وه) کاتیک که په‌روه‌ردگارتان رای گه‌یاند ﴿لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سو‌یندبی بیگومان ئه‌ گهر ئیوه سوپاسی (چاکه‌ی) من بکه‌ن بوتان زیاد ده‌که‌م ﴿وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّا شَدِيدٌ﴾ به‌لام بیگومان ئه‌ گهر ناسوپاسی بکه‌ن ئه‌وه به‌راستی سزای من زور به‌تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فه‌رمووی ﴿إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ ئه‌ گهر ئیوه ناسوپاسی (نیعمه‌ته‌کانی خوا) بکه‌ن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَمِيْعًا﴾ و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ش له‌زه‌ویدان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنِي حَمِيْدٌ﴾ ئه‌وه به‌راستی خوابی نیازی سوپاس کراوه ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ﴾ نایا بوتان نه‌هاتووه ﴿نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ هه‌والی ئه‌و گه‌لانه‌ی که له‌پیش ئیوه‌دا بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودٍ﴾ وه‌ک گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که له‌پاش ئه‌وان بوون وه‌اتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له‌خوا هیچ که‌س نایانزانیئت ﴿جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بو‌هات به‌موعجیزه و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان ده‌ست و په‌نجه‌ی خو‌یان گه‌ست له‌رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان به‌راستی ئیمه‌بی باوه‌رین ﴿يَمَا أَرْسَلْتُمْ بِهِ﴾ به‌و (په‌یامه‌ی) که به‌ئیوه‌دا نیردراوه ﴿وَأَنَّا لَفِي شَكٍّ﴾ وه‌ به‌راستی ئیمه‌له‌گومان‌داین ﴿مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له‌وه‌ی ئیوه بانگمان ده‌که‌ن بو‌لای و دوو دلین ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ووتیان (بیان) ﴿أَفِی اللَّهِ شَكٌّ﴾ ئاباله (بوونی) خودا گومان هه‌یه ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که به‌دیه‌تیه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿يَذَّكَّرُكُمْ﴾ بانگتان ده‌کات ﴿لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی له‌گونه‌ه کانتان خوش بیست ﴿وَرُبُّكُمْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بو‌کاتیکی دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا نَسُوا﴾ ووتیان ئیوه‌ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا﴾ هه‌ر ئاده‌میه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن ﴿تُرِيدُونَ أَن تَضُدُّوُنَا﴾ ده‌تانه‌ویت به‌رگری ئیمه‌بکه‌ن و لامان ده‌ن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له‌(په‌رستنی) ئه‌وه‌ی که باوو باپیرانمان ده‌یان په‌رست ﴿فَأَنزَلْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ ده‌ی نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی روونمان بو‌بینن (ئه‌ گهر راست ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌رن) ﴿۱۰﴾

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
 بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 ﴿١١﴾ وَمَالْنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا وَنَصَّبِرَنَّ
 عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
 ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ سِاهِمٌ لِنُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِنَا
 أَوْ لِنَعُودَنَّ فِي آلِهَتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهَلِكَنَّ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَنُشْكَرَنَّكُمْ ۗ وَالْأَرْضُ مِنْ بَعْدِهِمْ
 ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾ وَأَسْتَفْتَحُوا
 وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَيِّغُهُ ۗ وَيَأْتِيهِ
 الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَآئِهِ
 عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ مِّثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۗ أَعْمَلَهُمْ
 كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ
 مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

﴿قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ پیغمبره کانیان بییان ووتن ﴿إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئیمه هر ناده‌میه کین وه کو ئیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به‌لام خوا ﴿يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت دهنیت به‌سهر هر کام له‌به‌نده کانیدا که‌بیه‌ویت (ده‌یکاته پیغمبره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه ئیمه هر گیز ناتوانین ﴿أَن نَّاتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ موعجزه وه به‌لگه‌یه کتان بو بیتین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر به‌ئیزنی خوا نه‌بیت ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بابر واداران پشت هر به‌خوا به‌ستن ﴿وَمَا لَكُمُ اللَّاتِي تَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ﴾ وه ئایا بوچی پشت به‌خوا نه‌به‌ستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا﴾ که‌بینگومان نه‌و (زاته) رینگای راستی نیشان داوین؟ ﴿وَلَتَصِدْرُنَّ﴾ وه به‌راستی دان به‌خوامندا ده‌گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَدْرِيْمُونَا﴾ له‌سهر هر نازاریک که‌بمان دهن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده‌با خو‌سپیران پشت هر به‌خوا به‌ستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌برواکان ووتیان ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به‌پیغمبره کانیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا﴾ به‌راستی له‌خاک و ولاته که‌مان دهر تان ده‌که‌بین ﴿أَوَلَتَعْدُونَ فِي مِلَّتِنَا﴾ یان به‌راستی ده‌بی بگهرینه‌وه ناو ئاینه‌که‌ی ئیمه ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾ جا به‌روه‌رد گاریان نیگای بو (پیغمبره‌ران) کرد ﴿لَنُهَلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ که‌بینگومان سته‌مکاران له‌ناو ده‌به‌ین ﴿وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ﴾ و بینگومان ئیوه نیشه‌جی ده‌که‌بین ﴿الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌و خاکه‌دا باش (تیاجوونی) نه‌وان ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نه‌وش بو که‌سانیکه له‌وه‌ستانی به‌رده‌م من ده‌ترسن (له‌قیامه‌ندا) ﴿وَحَافٍ وَعِیدٍ﴾ وه (بیشتتر) ترسایت له‌هه‌ره‌شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه (پیغمبره‌ران) داوای سهر که‌وتن و زال بو نیان کرد (له‌خوا) ﴿وَحَافٍ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ﴾ وه همو و مله‌ورو یاخیه‌ک بی هیوا بوون ﴿مَنْ وَرَّأٰیہٗ جَهَنَّمَ﴾ له‌دوای (تیاجوونی جیگای) نه‌و دوزه‌خه ﴿وَيَسْقٰی مِنْ مَّاءٍ صَدِیدٍ﴾ وه له‌کیم و زووخاو ئاو دهر دیت (ده‌کریت به‌گه‌روویاندا) ﴿يَتَجَرَّعُهُ﴾ که‌قوم قوم (زور به‌قیزه‌وه) ده‌یخواته‌وه ﴿وَلَا یَكَادُ یُسیغُهُ﴾ به‌لام ناتوانی قوتی بدات ﴿وَيَأْتِیہِ الْمَوْتُ﴾ و مردنی بو دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌همو و لایه‌که‌وه ﴿وَمَا هُوَ بِمِیتٍ﴾ و که‌چی ناشمریت ﴿وَمِنْ وَرَآیہٗ﴾ وه له‌دوای نه‌وش ﴿عَدَابٌ عَلِیْظٌ﴾ سزای سه‌خت (ده‌دریت) ﴿مِثْلَ الَّذِینَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی بی‌بروا بوون به‌په‌روه‌رد گاریان نموونه‌ی ﴿أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ﴾ کرده‌وه کانیان وه‌ک خو له‌میشتیک وایه ﴿أَسْتَدَّتْ بِرِّ الرِّیحِ﴾ به‌توندی بالئی هه‌لکر دیت ﴿فِي یَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له‌روژیکی ره‌شه‌بای سه‌ختدا ﴿لَا یَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰی شَیْءٍ﴾ نه‌وان هیچیان ده‌ست ناکه‌ویت له‌وه‌ی که‌له‌دونیا‌دا کردویانه ﴿ذٰلِكَ هُوَ الظُّلْمُ الْبَعِیدُ﴾ ئا نه‌وه‌به‌گومر ابوونی دوور له‌راستی ﴿

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ
 يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
 ﴿٢٠﴾ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
 إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّ لَنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سِوَاهُ عَلَيْنَا
 أَجْرِنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَا
 قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ
 فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
 أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْمُونِي وَلَوْ مَوَّأَنْفُسَكُمْ
 مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ
 بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّاتُهُمْ
 فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
 كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه‌تان زانیوه (نه‌تانینیوه) که بیگومان خوا ﴿حَاقَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾
 ئاسمانه‌کان و زهوی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْبِكُ﴾ نه‌گه‌ر به‌ویت ئیوه لا
 ده‌بات و ناتان هیلئت ﴿وَيَأْتِي بِحَاقِّ جَدِيدٍ﴾ وه (له‌جی ی ئیوه) دروست کراویکی ترده‌هیتت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه‌هوش بو خوا گران و زه‌حمت نی یه ﴿وَيُرْوَاهُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾
 وه‌هموویان (له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌روه) بو خوا ده‌رده‌که‌ون و ناشکرا ئه‌بن ﴿فَقَالَ الضُّعْفُورُ﴾
 نه‌مجا (له‌روژی دوا پیدا) بی‌ده‌سه‌لا‌ته‌کان ده‌لین ﴿لَلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌زور دارو خو به‌زل زانه‌کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌دونیا‌دا ﴿لَكَ تَبَعًا﴾ شوین که‌وتووی ئیوه‌بووین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ ناخو
 ئیوه ﴿مُعْتَدُونَ﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ئیمه ﴿مَنْ عَذَابَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هه‌ندیک له‌سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نه‌وانیش) ده‌لین ﴿لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر خوا ئیمه‌ی رینمونی بگردایه‌ئیمه‌ش
 ئیوه‌مان رینمونی ده‌کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یه‌کسانه‌بو‌مان ﴿أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا﴾ هاوار و ناله‌بکه‌ین
 یان ئارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّجِيعٍ﴾ رزگار بوونمان نی یه (له‌سزای خوا) ﴿وَقَالَ السُّعْطُنُ﴾
 جاشه‌یتان ده‌لئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که‌کار ته‌واو ده‌بیت (ولپرسینه‌وه‌یان کوتابی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بیگومان خوا به‌لئیتی پیدان ﴿وَعَدَّ الْحَقُّ﴾ به‌به‌لئیتی هه‌ق و راست ﴿وَوَعَدْتُمْ﴾
 فَأَخْلَفْتُمْ ﴿وَمَنِش به‌لئیم پیدان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لتاندا ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ﴾ وه‌من نه‌م
 بوو به‌سه‌رتاندا ﴿مِن سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و ده‌سه‌لاتیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ ته‌نها نه‌وه‌نه‌بیت که‌بانگم
 کردن (بو گو‌م‌رابی) ﴿فَأَسْتَجَبْتُ لِي﴾ ئیتر ئیوه‌ش به‌ده‌نگمه‌وه‌هاتن (و به‌گو‌یتان کردم) ﴿فَلَا تُلْمُونِي﴾
 که‌واته‌لومه‌ی من مه‌که‌ن ﴿وَلَوْ مَوَّالْتُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ به‌لکو لومه‌ی خوتان بکه‌ن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 به‌راستی من ناتوانم بیم به‌هاواری ئیوه‌وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي﴾ و ئیوه‌ش ناتوان بین به‌هاواری منه‌وه
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ به‌راستی من پروام نه‌بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌وه‌ی که‌پیشتر (له‌دونیا‌دا)
 متان کرد بوو به‌هاوبه‌ش بو خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی سته‌م کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سه‌ختیان بو‌هیه ﴿وَأَدْخَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی باوهریان هیناوه و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردووه‌ده‌خرینه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو به‌هه‌شتانیک که‌روباره‌کان دین
 و ده‌چن به‌ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا يَأْتِيهِمْ﴾ به‌هه‌میشه‌تیایدا ده‌میننه‌وه به‌ئیزی په‌روه‌دگاریان
 ﴿فَيَحْبَبُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ به‌خیر هاتنیان له‌و (به‌هه‌شته‌دا) به‌ووته‌ی سه‌لامه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثایا نه‌ت زانیوه؟
 ﴿كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چو‌ن نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه ﴿كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَتَجَرَّةٍ طَيِّبَةٍ﴾ که‌ووته‌ی چاک
 و راست (لا‌إله‌إلا‌الله) وه‌که‌دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿أَصْلُهَا تَائِبٌ﴾ ره‌گی قایم (له‌زه‌ویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَوَعُودًا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و بو‌په‌کانیشی (به‌رز بو‌ویته‌وه) به‌ئاسماندا ﴿

تُوتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمِثْلُ كَلِمَةِ خَيْثَةٍ
 كَشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ أَجْتُتٌ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ
 قَرَارٍ ﴿٢٦﴾ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ
 مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
 وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٢٨﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ
 الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
 تَمَتَّعُوا فَإِنَّمَا مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿٣١﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

﴿تُؤْتِي أَكْلَهَا﴾ ؎ هو (دره‌خته) میوه و بهرگریت ﴿كُلِّجِينَ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ ؎ هه‌موو کاتیک به‌ئیزی به‌رورده‌گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ؎ وه‌خوا‌ئو‌نمو‌وانه‌ده‌هینتیه‌وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ؎ بو‌خه‌لکی بو‌ئوه‌ی بیرکه‌نه‌وه ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ ؎ وه‌نمو‌ونه‌ی ووت‌هی خراب و پيس (بئ‌باوه‌ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ ؎ وه‌کو‌دره‌ختیکی خراب و پيس وایه ﴿اجْتَنَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ﴾ ؎ هه‌لکه‌نرابیت له‌سه‌رزه‌وی (وره‌گی نه‌بیت) ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ ؎ ههرخوی نه‌گریت ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ؎ ئه‌وانه‌ی که‌بروایان هیناوه‌خوا‌داه‌مه‌زراویان ده‌کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ ؎ به‌وت‌هی به‌رئ‌وجئ (که‌شایه‌تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ؎ له‌زیانی دونیادا و له‌رؤژی دوایشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ ؎ وه‌خواسته‌م کارانیش گو‌مراده‌کات ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ ؎ وه‌خواه‌رجی بیه‌ویت ده‌یکات ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ ءَثَابَ سَهِيرِي ءُثْوَانَتٍ نَهْ كَرْدُووهٖ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ ؎ له‌جیانی (سوپاسی) به‌هره وچاکه‌ی خوا‌بئ‌باوه‌ر و سپله‌بوون ﴿وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ ؎ وگه‌له‌که‌یان به‌ره‌وه‌لدیر برد ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا﴾ ؎ ئه‌ویش دوزه‌خه‌که‌ده‌چنه‌ناوی ﴿وَبئْسَ الْقَرَارُ﴾ ؎ که‌جیگایه‌کی زور خرابه ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ (بئ‌باوه‌ران) چنده‌هاوتابان بو‌خوا‌بریاردا ﴿لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ؎ بو‌ئوه‌ی (خه‌لک) گو‌مرابه‌کن له‌رئگه‌ی خوا ﴿فَلْ تَمْتَعُوا﴾ ؎ ئه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ) بلئ‌به‌وانه‌راپویرن (له‌دونیادا بو‌کوی ده‌چن؟) ﴿فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ ؎ چونکه‌بئگومان چاره‌نوستان ههر دوزه‌خ ده‌بیت ﴿فَلْ لِعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئ‌به‌وبه‌ندانه‌م که‌بروایان هیناوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ؎ به‌رئکی نوژی‌ه‌کان بکه‌ن ﴿وَيُقِيمُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ ؎ وه‌وه‌ی بئمان داوون ببه‌خشن ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ ؎ به‌نه‌نی و تاشکرا ﴿مَنْ قَبْلَ﴾ ؎ له‌پیش ئه‌وه‌ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ ؎ که‌رؤژنک بیت ﴿لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ﴾ ؎ نه‌کرین و فروشتنی تیدایه‌نه‌دوستایه‌تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ؎ خوا‌ئو‌زاته‌یه‌که‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ؎ وه‌ئاسمانه‌وه‌بارانی باراندوه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ ؎ وه‌ه‌موو به‌روبوم (ودانه‌ویلله‌یه‌کی پئ‌رواندوهه ﴿رِزْقًا لَكُمْ﴾ ؎ که‌رزق و رؤژه بو‌ئوه ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ﴾ ؎ ههره‌ها که‌شتی بو‌رام هیناون (و خسته‌ویه‌تیه‌خزمه‌تانه‌وه) ﴿لِيَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ ؎ بو‌ئوه‌ی بروات به‌ناو ده‌ریادا به‌فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ ؎ وروباره‌کانی بو‌رام هیناون (وله‌خزمه‌تاندايه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ ؎ وه‌هره‌وه‌ها رامی هیناوه‌بو‌تان و (له‌خزمه‌تاندايه) ﴿الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ﴾ ؎ رؤژ و مانگ به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ ؎ وه‌شه‌و و رؤژی شی بو‌رام هیناون ﴿

وَءَاتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ ﴿٢٥﴾ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَّانَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ
 تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٦﴾ رَبَّنَا
 إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادِعَ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ
 الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ
 ﴿٢٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ
 الدُّعَاءِ ﴿٢٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
 وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ
 الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

﴿وَمَا تَدْرُكُنَّ كُلَّ مَآسِئِ الشُّمُوءِ﴾ و ه لهه موو ئه و شتانه كه داواتان كردووه بی ی به خشییون ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ خو ئه گهر به هره و نیعمه ته كانی خوا بژمیرن ﴿لَا تُحْصُوهَا﴾ بؤتان نازمیردرین ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾ به راستی ئاده می (بی پروا) ﴿أَظْلَمُ كَفَّارًا﴾ زور ستهم كار و سپلهیه (به رامبه ر نیعمه ته كانی خودا) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ﴾ (بیریان بخه ره وه) كاتيك ئیبراهیم ووتی ئه ی پهروه ردگارم ﴿اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئه م شاره (مه ككه) بكه به شاریکی ئارام و ئاسایش ﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ﴾ وه خووم و كوره كانم بیاریزه و دوور خه ره وه ﴿أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له وه ی بته كان بیهرستین ﴿رَبِّ إِنِّي﴾ ئه ی پهروه ردگارم بیگومان ئه و بتانه ﴿أَصْلَلَنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ زور له خه لكیان گو مړا كرده (و لایان دان له ریگه ی راست) ﴿فَمَنْ يَّعْنَىٰ فَإِنَّهُ رَبِّي﴾ جا هه ر كه سینك (له روله كانم) شوین من كه وت ئه وه بیگومان له منه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ هه ر كه سیش سه ر پیچی كردم ﴿فَإِنَّكَ عَفْوٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه وه بیگومان تو لیسورده ی میهره بانى ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه ی پهروه ردگارمان من هه ندیک له روله كانم نیشته جی كرد ﴿وَادِ عَيْرِ ذِي زُرْعٍ﴾ له شیونکی بی كشتو كال دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله پیروز و ریز گیراوه كه ت ﴿رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان هه تا به چاکی نوئز به جی بینن و ئه نجامی بدن ﴿فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ﴾ به لكو دلی خه لكاتيك وا لیبكه يت ﴿تَهْوَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ سوژی و مه لیان بیئت بؤ لایان ﴿وَأَرْزُقُهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و له هه موو بهر و میوه به كیش روربان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به لكو شو كرا نه بژیربن ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان به راستی تو ده زانی ﴿مَا نُحْفِي وَمَا نُعْلِيٰ﴾ به هه ر چی ده یشارینه وه و هه ر چی ده ی ده برین ﴿وَمَا نُحْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هیج شتی لای خوا شاراوه نی به ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی و نه له ئاسماندا ﴿أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه موو سو پاس و ستایشیک بؤ ئه و خوا یه ی ﴿وَهَبْ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ كه ئیسماعیل و ئیسه قاقی بی به خشیم به پیری ﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به راستی پهروه ردگارم بیسه ری دوعا و پارانه وه به ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ ئه ی پهروه ردگارم من و روله كانم و لیبكه ی به چاکی نوئزه كان به جی بینن ﴿رَبَّنَا وَقَبَلْ دُعَاءَ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان پارانه وه و هر گره ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه ی پهروه ردگارمان له من و باوكم و دایكم و هه موو بر و اداران بیوره و خوش ببه ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له رورئكدا كه لیپرسینه وه ده كریت و بهرپا ئه بیئت ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا﴾ و مه زانه خوا بی ناگایه ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له و (زولم و سته مه ی) كه سته م كاران ده یكه ن ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ﴾ بیگومان ئه و دویان ده خات بؤ رورئیک ﴿تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ﴾ كه چاوه كان تییدا ئه بله ق ده بن (و ناینوقین له ترسا) ﴿۱۶﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
 وَأَفْعَدَتْهُمْ حِوَاءَهُ ۝٤٣ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تَيْتِيمُ الْعَذَابِ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ مَّجْبُوبٍ
 دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أُولَئِكَ تَكُونُوا آقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ
 مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۝٤٤ وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ
 الْأَمْثَالَ ۝٤٥ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝٤٦ فَلَا
 تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفًا وَعَدِيهِ رُسُلَهُ ۚ وَإِن كَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
 ذُو انْتِقَامٍ ۝٤٧ يَوْمَ تَبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ
 وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝٤٨ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
 مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝٤٩ سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَغَشَىٰ
 وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۝٥٠ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝٥١ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ
 وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٥٢

﴿مُهْطِعِينَ﴾ به خیرایی دهر پون (به دم بانگ که ریانه وه) ﴿مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ﴾ سه ریان به رز کردو ته وه (بو ناسمان) ﴿لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ ظَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَقْعَدَتْهُمُ هَوَاهُ﴾ و دلیان خالی به (له تیگه شتن) ﴿وَإَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه ممه د ﷺ) خه لکی ناگادار بکه و بترسینه ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ لهو روزه‌ی که سزایان بو دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه مجائنه وانه‌ی که سته میان کردو وه ده لین ﴿رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ئه‌ی پهروه ردگار مان بو ماوه‌یه کی کم دوامان بخه ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لامی بانگه وازه کهت بدهینه وه ﴿وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ و شوینی پیغه مبه‌ران بکه وین ﴿أُولَئِكَ كُونُوا آفَئِسْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه‌ی ئیوه نه‌بوون پیشتر سویتندان خوارد ﴿مَالِكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ که هر گیز له ناوانچن ﴿وَسَكَتُمْ فِي مَسْكِئِنَ الَّذِينَ﴾ هر له جی و شوینی نه‌وانه نیسته جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که سته میان له خویمان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و به‌روونی بوتان دهر کهوت ﴿كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ که چیمان به‌سه‌ر هینان ﴿وَصَرَّيْنَاكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بوتان هینابه وه ﴿وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بیگومان ئه‌و (بی باوهرانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویمانان گیرا (دری پیغه مبه‌ره کانیان) ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره ناگاداره به پیلانه کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هر چه‌نده پیلانه که بیان ﴿لِتُرْوَلَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ شاخه‌کانی پی برزایت (وله بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا و گومان مبه‌به‌خوا ﴿مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ﴾ ئه‌و به‌لئینه‌ی داویه‌تی به پیغه مبه‌رانی به‌دی ناهیتیت و نایه‌یتیه جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن توله‌یه ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ﴾ له‌روژنکدا که ئه‌م زه‌وی یه ده‌گوریت ﴿غَيْرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه کی تر و ناسمانه‌کانیش (ده‌گورین به ناسمانی تر) ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ئه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانیان دینه‌دهر وه) دهرده‌که‌ون بو خودای ته‌نهای زال و به‌ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَتَرَى الْمَجْرَمِينَ يَوْمِ بَدِّ﴾ و له‌و روزه‌دا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کوٓت و زنجیردا پینکه وه به‌ستراون ﴿سَرَّابِهِمْ مِنْ قِطْرَانٍ﴾ پو‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَعَسَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارِ﴾ و دم و چاویشیان ناگر دایپوشیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خواتوله‌و باداشتی هه‌موو که‌سیک بدات به‌گوریه‌ی ئه‌وه‌ی که کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موحاسه‌کردن) ولیترسینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا بَلَّغٌ لِّلنَّاسِ﴾ ئه‌م (قورئانه) را‌گه‌یاندن و جارینکه بو هه‌موو خه‌لک ﴿وَلِيُنذِرَ رُءُوبَهُ﴾ وه هه‌تا پینی بیدار بکرنه‌وه ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ وه بو‌ئه‌وه‌ی بزائن بیگومان ئه‌و (خوا) به‌رستراویکی تاك و ته‌نهایه ﴿وَلِيَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ و تا خاوه‌ن ژیریبه‌کان بیرکه‌نه‌وه و به‌ند وهر بگرن ﴿٥٦﴾

سورة الحجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّتِّكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانِ مُبِينٍ ۝١ رَبَّمَا يَوَدُّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝٢ ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا
 وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِيهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَمُونَ ۝٣ وَمَا أَهْلَكْنَا
 مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ
 أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ ۝٥ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ
 الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝٦ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ۝٧ مَا نُنزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
 إِذًا مُنظَرِينَ ۝٨ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝٩
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝١٠ وَمَا يَأْتِيهِمْ
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝١١ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝١٢ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
 ۝١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝١٤
 لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝١٥

سورہتی ﴿الحجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿الرَّءِیَءُ﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہ خوینرتہ وہ خوا زانترہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہتای سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ﴾ تہ مانہ ٹاہت و نیشانہ کانی
 قورئانی پوون کہرہوہ وٹاشکران ﴿رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہر بوون
 (لہ ٹایندهیہ کی نزیکدا) زؤر جار ٹاوات دہ خوازن ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 بوونایہ. ﴿ذَرَهُمْ يَبْغُوا وَيَتَمَتَّعُوا﴾ لیان گہری بابخوون و رابویرن ﴿رِيْلِهِمُ الْأَمَلُ﴾ وٹومید
 وھیوا بی ٹاگیان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا بیگومان لہ مہو دوا دہ زانن (چون سزایان دہ دہین)
 ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ﴾ (خہ لکی) ہیچ شاریکمان لہ ناو نہ بردوہ ﴿إِلَّا وَهِيَ كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾
 مہ گہر کاتی دیاری کراو بؤ لہ ناو چوونیان ہہ بوہ ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وہ ہیچ ٹوممہ تیک
 پیش ناکہ ویت ﴿أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ﴾ لہ کاتی لہ ناو بردنی خوئی ہہ روہا دواش ناکہ وئی ﴿
 وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي﴾ (بی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿يُنزِلْ عَلَيْنَا الذِّكْرَ﴾ کہ قورئان نیراوتہ
 خوار بؤ سہرت ﴿إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ بہ راستی تو شیتیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلَكَةِ﴾ دہی بؤ فریشتہ مان
 بؤ ناہیتی (شایہ تی بدات تو پیغہ مہری) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ تہ گہر تو لہ راست گویانیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ٹیمہ فریشتہ ناٹیرنہ خواروہ مہ گہر بہ راست و رہو ناہیت
 ﴿وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہوانہ مؤلت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ بیگومان
 ہہر ٹیمہ قورئانمان نارڈوٹہ خواروہ ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ﴾ و بہ راستی ہہر ٹیمہش دہی پاریزین ﴿
 وَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیت بیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ مہر انمان نارڈوہ ﴿فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہ ناو ہوزو کؤمہ لہ پیشوہ کاندہ ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ ہیچ پیغہ مہر یکیان بؤ نہ ہاتوہ
 ﴿إِلَّا كَأَنَّهُ يَسْتَهْرِكُونَ﴾ ٹیلا گالتہ ولاقرتیمان بی کردوہ ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
 ٹاہو جوڑہ ٹیمہ تہو (قورئانہ) دہ خہینہ ناو دلئی تاوان بارانہ وہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہ چی تہوان
 باوہری بی ناہیتن ﴿وَقَدْ خَلَّتْ سَنَةُ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ بیگومان باوو ریبازی پیشوہ کانیش ہہر و ابوہ ﴿
 وَوَقَفْنَا عَلَيْهِمْ﴾ تہ گہر بؤمان بکر دنایہ تہوہ ﴿بَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ دہر گایہ ک لہ ٹاسمانہ وہ ﴿فَطَلَّوْا فِيهِ﴾
 یعروون ﴿و تہوان پایدا بروشتناہ تہ سہرہ وہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا﴾ تہوسا دہیان ووت
 بیگومان ٹیمہ چاوبہ ستمان لیکراوہ ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴾ بہ لکو ٹیمہ کؤمہ لیکین جادوومان لی
 کراوہ ﴿

وَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ وَشَهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
 فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
 عِنْدَنَا خِزْيَانُهُ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِإِقْدَارٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا
 الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ
 لَهُ بِمُخْزِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ مُحِيءٌ وَنُحْيِيَةٌ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾
 وَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُتَّقِدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُسْتَخْرِينَ
 ﴿٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ
 قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا
 مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَوَفَّقْتُ فِيهِ
 مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند به‌خوای بیگومان نیمه‌دروستمان کردوه ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چهند بورجیک له‌ئاسماندا ﴿وَرِيَّتَهَا اللَّطْفَ بِنُورٍ﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان رازاندو‌ئهو به‌یو سه‌ره‌نج‌ده‌ران و ته‌ماشاکه‌ران ﴿وَحَفِظْنَا﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان پاراستووه ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ له‌هه‌موو شه‌ینانیکی دهر‌کراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌به‌دزیه‌وه گوی‌ده‌گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ وَشَهَابٌ مُّبِينٌ﴾ به‌کسه‌ر‌گرو و ئاگریکی دیار‌دوای‌ده‌که‌ویت (و‌راوی‌ده‌نی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَا﴾ زه‌ویشمان‌را‌خستووه ﴿وَالْقِبَا فِيهَا رَاسِي﴾ و‌چهند کیوو شاخی دامه‌ز‌راومان تیدا‌داناوه ﴿وَأَنْشَأْنَا فِيهَا﴾ و‌رواندوو‌مانه‌تایدا ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ له‌هه‌موو‌رووه‌ک و دره‌ختیک به‌رینک و پینکی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئْمَةٍ مَعِيشًا﴾ وه‌له‌و (زه‌ویه) دا‌هو‌کاره‌کانی ژیانمان بو‌ئیوه‌ره‌خساندوه ﴿وَمَنْ لَّسْنَا لَهُ بَرْزَقِينَ﴾ هه‌روه‌ها‌بو‌ئه‌وانه‌ش که‌ئیوه‌ر‌زق و‌ر‌وزیان‌نادهن ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ وه‌هیچ‌شتیک‌نیبه‌مه‌گه‌ر خه‌زینه‌کانی لای‌نیمه‌به‌﴿وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ و‌نای‌نیرین و‌نایده‌ین به‌ئه‌ندازوی‌دیاری کراو‌نه‌بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ﴾ وه‌با (هه‌وا) مان‌ناردووه‌که‌پیتینه‌ری‌دارو‌دره‌خت‌بیت ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئه‌مجا‌له‌ئاسمانه‌وه‌بارانمان‌باراندووه ﴿فَأَنْسَيْنَاكُمْ﴾ وه‌ئیوه‌مان‌پی‌تیراو‌کردووه ﴿وَمَا أُنزِّلُهُ رَبِّكَ إِلَّا نَذِيرًا لِّالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ﴾ له‌کاتیکدا‌ئیوه‌نه‌تان‌ده‌توانی‌ئهو (ئاوه) خه‌زن‌بکه‌ن ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ﴾ بیگومان‌هه‌ر‌نیمه‌ده‌ژنین و‌ده‌شم‌رینین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ هه‌ر‌نیمه‌ش‌میراتگری‌هه‌مووانین ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمُ﴾ سویند به‌خوای‌نیمه‌ئاگادارین‌به‌وانه‌ی‌له‌پیش‌ئیوه‌وه‌بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾ و‌سویند به‌خوای‌بیگومان‌ئه‌وانه‌ش‌ده‌ناسین‌که‌باش‌ئیوه‌دین ﴿وَإِنْ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ﴾ بیگومان‌هه‌ر‌په‌روه‌رد‌گارت‌هه‌موویان‌کو‌ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی‌هه‌ر‌خوی‌کار‌دروستی‌زانابه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند‌بیت‌بیگومان‌نیمه‌ئاده‌میمان‌دروست‌کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ له‌قورینکی‌ره‌شی‌ترش‌اوی‌ره‌ق ﴿وَالْجِبَانَ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو‌که‌شمان‌پیشتر‌دروست‌کرد ﴿مِنْ نَّارِ السَّمُومِ﴾ له‌ئاگرینکی‌به‌تین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ (بیریان‌بخه‌روه) کاتیک‌په‌روه‌رد‌گارت‌به‌فریشته‌کانی‌فه‌رموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا﴾ به‌راستی‌من‌به‌شه‌رینک‌دروست‌ده‌که‌م ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ له‌قورینکی‌ره‌شی‌ترش‌اوی‌ره‌ق ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ هه‌ر‌کاتیک‌رینک‌و‌بیکم‌کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ و‌فوم‌به‌به‌ریدا‌کرد‌له‌رو‌حیک‌که‌خوم‌دروستم‌کردووه (مه‌به‌ست‌له‌دانه‌پالی‌روح‌بو‌لای‌خوای‌ر‌یزو‌ته‌شریفه) ﴿فَنفَعُوهُ وَسَجَدُوا لَهُ﴾ ده‌بی‌یه‌کسه‌ر‌سوژده‌ی‌بو‌به‌رن ﴿فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا‌فریشته‌کان‌هه‌موو‌تیک‌را‌سوژده‌یان‌برد (بو‌ی) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئیبلیس (شه‌یتان) نه‌بیت‌که‌سه‌ر‌پیچی‌کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّٰجِدِينَ﴾ له‌وه‌ی‌که‌له‌گه‌ل‌سوژده‌به‌ر‌اندا

بیت ﴿

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمَّا كُنْتُ
 لِأَسْجَدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ وَمِنْ صَاصِلٍ مِّنْ حَمَائِمِ مَسْنُونٍ ﴿٣٣﴾
 قَالَ فَأَخْرَجَ مِنْهَا فِئَاذَكَ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
 مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ
 ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
 أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾ إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ إِمْنِينَ ﴿٤٦﴾
 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مَُّتَقَلِينَ
 ﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾
 * نَبِيِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي
 هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ﴾ (خوا) فہر مووی ئەئی ئیبلیس بو چی تو ﴿أَلَمْ تَكُنْ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ له گەل سوژده بهراندانە بوویت؟! ﴿قَالَ لَأَكُنُّ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کاتی سوژده نابەم بو بەشەریک ﴿خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ کە دروست کردوو له قورینکی رەشی ترشای رەق ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خوای پتی) فەر موو دەلهوئ (بەهەشت) برۆدەرەو ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکە بەراستی تو لەبەزەیی من دەر کراوی ﴿وَإِنْ عَلَيَّ اللَّعْنَةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وە بەراستی نەفرینت لەسەرە تاروژی دوایی ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ووتی ئەئی پەرورەدگارم دەئی مۆلەتم بدە تاروژی (مردوان) زیندوو دە کریئەوہ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوای) فەر مووی ئەوہ بەراستی تو لەمۆلەت دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی کە کاتی دیاری کراوہ ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ ووتی ئەئی پەرورەدگارم لەبەر ئەوہی گومرات کردم ﴿لَأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بیگو مان خوشی (دونیا) یان لەزەویدا بو دەر ازینمەوہ ﴿وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وە بەراستی هەموویان گومرای دە کەم ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ بەندە دلسوژە کانت نەبیت ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (خوای) فەر مووی ئەمە ریگای هەق و راستە بەرەو من ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ بەراستی بەندە کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ تو هیچ دەسەلاتت نیە بەسەر یاندا ﴿إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ جگە لەو گومرایانەئی کە شویتت کەوتوون ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وە بیگو مان دۆزەخ جیگای هەموویانە ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ (دۆزەخ) حەوت دەر گای هەبە ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمُ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ هەر دەر گایە کیشیان لەوانە دابەش کراوہ بو چەند بەشیک ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بەراستی خو پاریزو لە خواترسان لەناو باخات و کانیادان ﴿أَدْخُلُوها إِسْلَامًا آمِنِينَ﴾ (بیسان دەووتریت) بچنە ناویانەوہ بەهیمنی و ئاسوودەیی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ﴾ هەر رق و کینەبەک لەدلیاندا بوو بیت دەرمان هیناوە ﴿إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ برای بەکترن بەرامبەر بەکترن لەسەر کورسی دانیشتوون ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ لەویدا ماندوو بوونیان تووش نایەت ﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ و هەر گیز لەو (بەهەشتە) دەرنا کرین ﴿نَبِيٍّ عِبَادِي﴾ هەوال بدە بەبەندە کانم ﴿أَنَا الْعُقُورُ الرَّجِيمُ﴾ کە بەراستی هەر من لیبۆر دەئی میهرەبانم ﴿وَأَنْتَ عَذَابٌ مُؤَلِّمٌ﴾ و بیگو مان هەر سزای منە سزای سەخت ﴿وَنَبَذْنَاهُمْ عَنِ صِفِّيفٍ إِبْرَاهِيمَ﴾ وە هەواییان پی بدە دەر بارەئی میوانە کانی ئیبراهیم ﴿

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
 لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ
 مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيهِ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَدِيطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنُطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ إِلَّا الْضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ لُوطٍ
 إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ
 الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَامْضُ وَاحِدٌ تَوْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَهُمْ لَآءٌ مَّقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا﴾ كَاتِيكَ چوونہ زورہوہ بؤلای ووتیان سہلامت لی بَیْتِ ﴿قَالَ
 إِنَّمِنْكُمْ وَجُلُونَ﴾ (ئبیراہیم) ووتی بہ راستی ئیمہ لیتان دہ ترسین ﴿قَالُوا لَا تَوَجَّلْ﴾ ووتیان (بنی)
 مہ ترسہ ﴿إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ بہ راستی ئیمہ مژدہت دہدہ بنی بہ (لہدایک بوونی) کورینکی زانا
 ﴿قَالَ أَبَشِّرْ مُنُونِي﴾ ووتی ئایا مزگینیم ہی دہدہن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیر بووم
 ﴿فَبَشِّرُونِي﴾ ئبیر چی مژدہیہ کم دہدہنی ﴿قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ﴾ ووتیان ئەو مژدہی داومانہ
 پیت راستہ (ودیتہ دی) ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْقٰذِبِينَ﴾ جا لہ نائومیدان مہبہ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 رَبِّهِ﴾ ووتی جا کی لہ میہرہبانی پەرورہدگاری نائومید دہبیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مریان نہبیت ﴿
 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئبیراہیم) فہر مووی ئەہی رہوانہ کراوان (ی خوا) چ کارینکی
 گرنگتان ہہبہ ﴿قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہ راستی ئیمہ نیر دراوین بؤ سہر گہ لینکی
 تاوانبار (لہ ناویان بہرین) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَجُوعُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگہ لہ مالان و مندالی لووط
 کہ بینگومان ہہ موویان رزگار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرًا تَقْدَرْنَا إِنَّا هَالِكُونَ﴾ ژنہ کہی نہبیت
 کہ بینگومان بریار مانداوہ ئەو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتیک
 نیر دراوہ کان ہاتن بؤ لای خاوخیزانی لووط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرُونَ﴾ (لووط) ووتی بہ راستی
 ئیوہ دہستہیہ کی نہناسراون ﴿قَالَ أُنَبِّئُكَ أَنَّكَ وَوَتِيَانُ بِلْکُو ئیمہ بؤمان ہیناوی ﴿بِمَا كَانُوا فِیہِ
 یَمْتَرُونَ﴾ ئەو (سزای) کہ ئەوان تیندا دوودل بوون ﴿وَأْتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ ئیمہ راستیمان بؤ تو ہیناوہ
 ﴿وَأِنَّا لَصٰدِقُونَ﴾ بینگومان ئیمہ راست گوین ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّیْلِ﴾ جا کہواتہ لہ بہ شینکی
 شہودا شہورہوی بہ (شوینکہوتووان و) خاوخیزانت بکہ (لہ شار دہر چؤ) ﴿وَاتَّبَعِ أَزْوَاجَهُمْ﴾ و خؤت
 دویان بکہوہ ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ﴾ ہیچ کامتان لانہ کہ نہوہ ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ و برون بؤ ئەو
 شوینہی کہ فہر ماتان پندر اوہ ﴿وَفَضَّلْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ﴾ ئەم کارہمان بہ نیگا بہ لووط راگہ یاند
 ﴿أَنْ دَابِرَ هٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ بیاند ئەوانہ دوا براو دہن (ہہ موویان لہ ناو
 دہچن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خہلکی (نیر بازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی
 لووط) و مژدہیان بہیہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِنَّ هٰؤُلَاءِ ضٰعِفٰی﴾ (لووط) ووتی دنیابن ئەمانہ میوانی منن
 ﴿فَلَا تَضْحَكُوْنَ﴾ دہی ئابروم مہبہن ﴿وَأْتَفَوْا اللّٰهَ وَلَا تَحْزَنُوْنَ﴾ ولہ خوا بترسن و شہر مہزار و پریسوام
 مہ کہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ﴾ ووتیان ئیمہ پیمان نہوونیت نابی بہرگری لہ کہس بکہیت
 (نابی کہس توخت بکہویت) ﴿۷﴾

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّالْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 فَاتَّقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَاتَيْنَهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
 ﴿٨١﴾ وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذْتَهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنْ الْمَثَانِي
 وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ
 إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لوط) فەر مووی ئانه‌وانه کچانی منن (ماره‌یان کهن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ ته‌گەر ئیوه (ئه‌ه‌وکاره) ئەنجام ددهن ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ﴾ سویند به‌ته‌مەن و ژبانی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌راستی ئەوانه ﴿لَنْ يَسْكُرَيْهِنَّ يَعْمَهُنَّ﴾ له‌سه‌ر خووشی خو‌یابندا سه‌رگه‌ردانن ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُسْرِقِينَ﴾ جا له‌کاتی خو‌ر هه‌له‌اتندا شریخه‌یه‌کی به‌هیز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا﴾ ته‌مجا ئەو (شاره) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و گلی به‌ردینمان به‌سه‌ردا باراندن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ تَوَسَّعَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی زور هه‌یه‌بو ئەوانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِنَّهَا لَلْبَيْبِلُ الْمُقْبِرُ﴾ وه‌ بینگومان ئەو (شاره و یران کراوه) له‌سه‌ر رینگای سه‌ره‌کی (کاروانه‌کان) دابه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يَمِينُ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌ی گرنگ هه‌یه‌بو به‌رواداران ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ﴾ به‌راستی خاوه‌ن باخاته‌ زور پره‌کانیش (قهومی شو‌عه‌یب) له‌سته‌م کاران بوون ﴿فَاتَّقِمْنَا مِنْهُمُ﴾ جا تو له‌مان لێ سه‌ندن ﴿وَإِنَّهُمْ لِلْمَأْمُونِينَ﴾ جا به‌راستی ئەم دووانه‌ له‌سه‌ر رینگایه‌کی ئاشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان خه‌لکی حیجربیش (گه‌له‌که‌ی صالح) به‌روایان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نه‌کرد ﴿رَبِّ انبِئْهُمْ آيَاتِنَا﴾ به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خو‌مانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ به‌لام ئەوان به‌روایان لێ وه‌رگه‌را ﴿وَكَانُوا يَتَحَدَّثُونَ مِنَ الْجِبَالِ﴾ ئەوانه‌ له‌شاخه‌کاندا ده‌یان‌تاشی ﴿يَبُوءُتَّاءِ آمِينَ﴾ خانووی زوری (قایمی) بی‌ ترس و بیم ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ﴾ ته‌مجا ده‌نگ و بیا‌هه‌ل‌شاخانیکی به‌هیز گرتنی له‌به‌ره‌به‌یابندا ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالُهُمْ مَا كَانُوا يُكْسِبُونَ﴾ جا هه‌ر چیان کردبوو (خانوو له‌چیا‌کاندا) هه‌یج سوودی پی نه‌گه‌یابندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه‌ ئی‌مه‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویمان دروست نه‌کردوه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا الْآبَاقُ﴾ ئەوه‌ش له‌نیو‌ایابندا یه‌به‌ه‌ق و راستی نه‌بی‌ت ﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ وه‌ بینگومان روژی دوا‌یی دی‌ت ﴿فَأَصْفَحْ أَصْفَحَ الْجَمِيلِ﴾ توش به‌جوانی چا‌وپوشی بکه‌ لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر به‌روه‌ر دگارت به‌دی هه‌ت‌ه‌ری زانایه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَعَاءً مِنَ الْمَثَانِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هه‌وت ئایه‌تی دووباره‌ کراوه‌مان بی به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌ سوره‌تی الفاتحه‌ یه‌ که‌ چه‌ند جارێک له‌ نو‌یژدا دووباره‌ ده‌بی‌ته‌وه) ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ هه‌روه‌ها قورئانی گه‌وره‌ش ﴿لَا تَحْذَنَّ عَيْتِكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) چاوت مه‌به‌ره‌ ئەو نازو نی‌عه‌می (دونیا) که‌دا‌وامانه‌ به‌ ﴿أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ کو‌مه‌لێک له‌و بی‌ باوه‌رانه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خه‌میان بو‌ مه‌خو ﴿وَاحْضِصْ جَنَّاكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌ با‌لی به‌زه‌یی راخه‌ بو‌ به‌رواداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ وه‌ بلی به‌راستی من ترسینه‌ریکی روون و ئاشکرام (ده‌تان ترسینم له‌ سزایه‌ک) ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ الْمُقْتَسِمِينَ﴾ وینه‌ی ئەو (سزایه‌ی) ناردمان بو‌ دابه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست پی‌ جو‌له‌که‌ و گا‌وره‌کانه‌ که‌ باوه‌ریان ده‌کرد به‌هه‌ندیکی قورئان و بی‌ باوه‌ریش بوون به‌هه‌ندیکی تری) ﴿

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَنَّهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعَأْمُ
 أَنْكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

سُورَةُ التَّحَلُّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿١﴾ يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٤﴾ وَالْأَنْعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ
 ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾



﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ئەوانە ی که قورئان یان کردە چەند بەشەوہ (باوەردار بوون بەهەندیکی و کافریش بوون بەوہی تری) ﴿۹۱﴾ ﴿قَوْلِكَ لَسَعَلَّهِنَّ أَجْمَعِينَ﴾ جا سویند بە پەروەردگارت پرسیار لەهەموویان دەکەین ﴿۹۲﴾ ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لەوہی کہ دەیانکرد (لەدونیادا) ﴿۹۳﴾ ﴿فَأَصْحَابُ بُعَاثٍ﴾ جا هەر فەرمانیکت پی دەدریت بەناشکرارای گەینە ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوی بەهاوہبەش دانەرەن مەدە ﴿۹۴﴾ ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بەراستی ئیمە تۆ دەپارێزین لەشەر و بیلانی ئەو کہسانە ی گالته و لاقرتی دەکەن بە ئاینەکەت ﴿۹۵﴾ ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئەوانە ی لەگەڵ خوادا پەرستراویکی تر دادەنن ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا دواتر دەزانن (چۆن سزایان دەدەین) ﴿۹۶﴾ ﴿وَلَقَدْ نَعَأْنَا﴾ سویند بەخوا بیگومان ئیمە دەزانن ﴿إِنَّكَ بَصِيقٌ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ کہ بەراستی تۆ دلت تەنگ دەبی بەوہی ئەوانە دەیلین ﴿۹۷﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ کہواتە تەسبیحانی پەروەردگارت بکە ﴿وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾ و لەسوژدە بەران بە ﴿۹۸﴾ ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ وە پەروەردگارت بەرستە ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ هەتا مردن یەخەت پی دەگریت ﴿۹۹﴾

سوره قی ﴿النحل﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشیندە ی میهرەبان

﴿إِنِّي أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ ئەوا فەرمانی خوا (بە سزادانیان) هات بۆیە بەلە مەکەن (لەهانتی) ﴿سُبْحَانَكَ وَبِعَظَمَةِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بیگەردی بو خوا لەهەر شتیک ئەوانە دەیکەن بەهاوہبەشی ﴿يُنزِلُ الْمَلَكُ الْكِتَابَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فریشتە دەنیریتەخوارەوہ بەوہی بەفەرمانی خوای ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بو هەر کہ سیك لەبەندەکانی کہ خوای بیویت ﴿أَن نَّذَرُوا﴾ بەوہی کہ خەلکی بترسینن ﴿أَنَّهُ لَوْلَا إِلَهٌ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُوا﴾ کہ بەراستی بیجگە لەمن هیچ پەرستراویکی تر نی یە کہواتە هەر لەمن بترسن ﴿۱﴾ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانەکان و زوہی بەهەق دروست کرد ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بەرزو بلندە لەهەرچی ئەوانە دەیکەنەهاوہبەشی ﴿۲﴾ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (خوای گەورە) ئادەمی دروست کرد لە دلوپە ئاویک ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ کہ چی بو تە دوزمنیکی ئاشکرای (بەرنامەکە ی خودا) ﴿۳﴾ ﴿وَالآنَعَمَّ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ ئازەلشی بو ئیوہ دروست کردوہ ﴿فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْعُومٌ﴾ کہ (هوی) گەرمایی و کەلکیان تیدایە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە (گۆشتی) ئەوان دەخونن ﴿۴﴾ ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ وە بو ئیوہ هەبە لەو (ئازەلانەدا دیمەنی) جوانی و رازاوہ ﴿حِينَ تَرْتَجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ کاتی دەیان هیننەوہ لە لەوەرگا و کاتیکیش دەیان بەن بو لەوەرگا ﴿۵﴾

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَاغِيهِ إِلَّا بَشِقًا
 الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
 وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ
 مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجْرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُبْدِئُ لَكُمْ
 بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الشَّجَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿١١﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
 أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾
 وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
 وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ
 فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ﴾ (هه‌ندی لهو مالآتانه) باره کانتان هه‌لده‌گرن (وده‌بیهن) بؤ شار و جیگایه ﴿لَمْ تَكُونُوا إِلَيْهِ إِلَّا شِقَاقَ الْأَنْفُسِ﴾ که ئیوه پئی نه‌ده‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر زؤر به‌ناره‌حده‌ت نه‌بیته ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگار تان زؤر به‌سوزو به‌به‌زه‌یی به (بؤ‌ئاده‌می) ﴿وَالْحَبَلُ وَالْقَالُ وَالْحَمِيرُ﴾ وه‌ئه‌سپ و ماین و ئیسترو گوی درئژ (ی بؤ دروست کردون) ﴿لَتَرْكَبُنَّهَا وَزِينَةً﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی سواریان بن و هوی رازانه‌وه‌ش بن بؤ ئیوه ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (خوا) شتی وا دروست ده‌کات که (ئیستا) ئیوه نایزان ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ ریگای راست نیشان‌دان (به‌به‌نده‌کان) ته‌نها بؤ خوابه ﴿وَمَنْهَا جَائِرٌ﴾ وه هه‌ندیك له‌ریگاکان لارو ناریکه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (خوا) بیویستایه هه‌مو تانی رینمونی ده‌کرد ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئهو (خوا) زاتیکه که له‌ئاسمانه‌وه بارانی بؤ باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ئاو خوارده‌نه‌وه‌تان له‌وه (بارانه) به ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ وه‌وی سه‌وز بوونی روه‌کیشه که مه‌ر و مالآتی لی ده‌له‌وه‌رینن ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ به‌وه (ئاوه‌خوا) بؤ تان ده‌روینت کشتو کال ﴿وَالزُّبُرُ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ﴾ و زه‌یتوون و دار خورما میو و رهبز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌موو به‌روه‌میوه‌یه‌ک ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌یه‌کی روون هه‌یه بؤ ئهو که سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌رامی هیناوه بؤ تان شه‌وو رؤژ (له‌خزمه‌تی ئیوه‌دابه) ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خؤرو مانگ ﴿وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانیش رام هینراوون به‌فه‌رمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس کرا) به‌لگه‌ی زؤر هه‌یه بؤ ئه‌وانه که ژیرن و تیده‌گه‌ن ﴿وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه (رامی هیناوه) بؤ تان ئه‌وه‌ی دروستی کردووه له‌زه‌ویدا و بلاوی کردووه‌وه ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ که‌رهنگ و جؤریان جیاوازه ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ نیشانه‌یه‌کی روون هه‌یه بؤ ئه‌وانه‌ی که ئامؤژگاری وه‌رده‌گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ وه‌ئهو (خوابه) زاتیکه که ده‌ریای رام هیناوه بؤ ئه‌وه‌ی گوشتی تازه‌ی لی بخؤن (مه‌به‌ست ماسی وهاوشیوه‌کانیه‌تی) ﴿وَلَسْتَ تَخْرُجُ مِنْهُ حَالِيَةً تَلْبَسُونَهَا﴾ وه بؤ ئه‌وه‌ی خشلیشی لی ده‌ر به‌یتن که ده‌ی پؤشن (بؤ خؤ رازاندنه‌وه وه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَتَرَىٰ الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾ و که‌شتیه‌کان ده‌بینی ئاوی ده‌ریاکه له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَلَيَتَّبِعُوهُ مِنَ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه بؤ ئه‌وه‌ی هه‌ندیك له‌فه‌زل و رؤزی خوا به‌ده‌س بئین و بؤ ئه‌وه‌ی سوپاسی خواش بکه‌ن ﴿۱۵﴾

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ
 ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
 تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ
 غَيْرَ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ
 وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَاجِرْمَ أَنْ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَسْرُونَ وَمَا
 يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿وَالْقَلْبُ فِي الْأَرْضِ رَوِيٌّ﴾ وہ (خوا) لہزہ پیدا چہند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بؤ
 ٹہوہی ٹیوہ نہ لہرزیتیت وبتوانن لہسہری بڑین ﴿وَأَنْهَرَا﴾ وہچہم و پروبیاری (تیاداناوہ) ﴿وَسُبُلًا
 لَمَّا كُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ہر وہا ریگای زور (ی ہدی ہیناوہ) بؤ ٹہوہی ٹیوہ ری ی پی دہر کہن ﴿۱۵﴾
 ﴿وَعَلِمَتْ رَبًّا بِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ہر وہا نشانہی زوری داناوہو بہئہستیرہش خہلکی ری دہر ٹہ کہن
 (لہشہودا) ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾ جا ئایا زاتیک (ٹہمانہ) دروست دہکات وک کہسیک وایہ
 کہ ہیچ دروست نہکات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ٹہوہ بؤ بیرناکہنہوہ؟ ﴿۱۷﴾ ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وہ ٹہ گہر (بتانہویت) نیعمہ کاتی خوا بڑمیرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا لیپوردهی میہربانہ ﴿۱۸﴾ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ﴾ وہ خوا دہزانی چی دہ شار دنہوہ ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 وچی ناشکرادہ کہن ﴿۱۹﴾ ﴿وَالذِّبْرَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ٹہوانہش ہاواریان لی دہ کہن بیجگہلہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیچ شتیک دروست نا کہن بہلکو خویان دروست کراون ﴿۲۰﴾ ﴿أَمْ أَرْبَابٌ
 أُخْرَىٰ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (ٹہو بتانہ) ہہست نا کہن کہی (خویان
 و خہلکی) زیندو دہ کرینہوہ ﴿۲۱﴾ ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ خوا ی ٹیوہ خواہی کی تاک و تہنیاہ
 ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ٹہوانہی کہبروا ناہینن بہرورزی دواپی ﴿فَلَوْ لَهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ﴾ دلہ کانیاں بی باوہرہو ہہمیشہ خویان بہزل دہزانن ﴿۲۲﴾ ﴿لَا جَرَمَ أَنْ اللَّهُ يَعْلَمَ﴾ راستہ
 بیگومان خوا دہزانیٹ ﴿مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ بہٹہوہی دہی شارنہوہو ٹہوہی ٹاشکرای دہ کہن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہزل زانانی خوش ناوٹ ﴿۲۳﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾ وہ کاتیک بہوانہ بوتریٹ ئایا بہرورہر دگارتان چی ناردوٹہ خوارہوہ
 ﴿قَالُوا أَأَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ دہلین ہیکایہت وٹہفسانہی پرو پوچی پٹشوہوہ کان ﴿۲۴﴾ ﴿لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بؤ ٹہوہی باری گونہی خویان بہتہواوی ہہلبگرن ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہرورزی دواپدا
 ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضَلُّونَهُمْ﴾ لہ گہل ہہندیک لہباری گونہی ٹہوانہی کہ ٹہمان گومرایان دہ کردن
 ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بہبی زانباری ﴿الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بیدار بن زور بہدہ ٹہوہی کہہہلبدہ گرن (و دہبگرنہ
 ٹہستو) ﴿۲۵﴾ ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی ٹہوانہش کہ لہپٹش ٹہمانہوہ بوون پیلانیاں گپرا
 ﴿فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہ کانیاںی لہبن و بناغہوہ دہرہینا
 ﴿فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ ٹہوسا سہربانہ کانیاں لہسہریانہوہ روخا بہسہریاندا ﴿وَأَتَتْهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہلایہ کہوہ سزایان بؤ ہات کہہہستیان پی نہدہ کرد ﴿۲۶﴾



ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
 ﴿٣٠﴾ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾
 الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ
 تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَيْكٌ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾
 فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان له‌روژی دوایدا ریسوا و سه‌رشوریان ده‌کات ﴿وَيَقُولُ ابْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ﴾ و (خوا بییان) ده‌فهرمویت له‌کوین نه‌و هاوبه‌شانه‌ی ﴿كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ﴾ که‌ئیه‌و له‌به‌ر نه‌وان ململانیی (پیغه‌مبه‌ره‌کان و بر‌واداران) تان ده‌کرد ده‌باره‌یان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه‌وانه‌ی زانیاریان پی‌ درابوو ده‌لین ﴿إِنَّ الْحِزْبَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ﴾ به‌راستی ریسوایی و به‌دبه‌ختی نه‌مرو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بوی باوهرانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن ﴿ظَالِمِينَ أَنفُسِهِمْ﴾ له‌کاتیکدا ستم کار بوون له‌خویان ﴿فَأَقْضُوا الصَّلَاةَ﴾ جاله‌و کانه‌دا مل که‌چ ده‌بن ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مِنْ سُوءٍ﴾ (و نه‌لین) ئیمه‌هیچ خراپه‌یه‌کمان نه‌کردووہ ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌لنی (خراپه‌تان کردووہ) بیگومان خوا ئا‌گاداره‌به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ئیه‌و ده‌تان‌کرد ﴿وَأَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ که‌واته‌له‌ده‌ر گاکانی دوزه‌خوه‌و برؤنه‌ژوره‌وہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیننه‌وه‌به‌ه‌میشه‌ی (هه‌تاهه‌تایی) ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُكْرِمِينَ﴾ ئای جیگه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌زانان چه‌ندناخۆش و خراپه‌ی ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه‌ووترا به‌وانه‌ی که‌خویان پاراست (له‌بی بروایی) ﴿مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْقُرْآنَ إِلَّا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ نه‌وه‌په‌روه‌ردگارتان چی ناردوته‌خواره‌وه‌؟ ده‌لین خیرو چاکه‌ ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَبُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که‌له‌م دونیایه‌دا چاکه‌یان کردووہ چاکه‌هیه‌هه‌یہ ﴿وَلَذَٰلِكَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و بیگومان جیگای روژی دوایی چاکتره‌ ﴿وَلِنَعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ وچ خوشه‌مال و شوینی پاریزکاران وله‌خواترسان ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ به‌هه‌شتانیک جیگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌بین که‌نه‌وان ده‌چنه‌ناوی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباره‌کانی ده‌رؤن به‌ژیر (قه‌سرودره‌خته‌کان) یاندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له‌و به‌هه‌شتانه‌دایه‌نه‌وه‌ی بیانه‌وی بویان ناماده‌یه ﴿كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ ئابه‌و جوړه‌خوا پاداشتی خۆ پاریزهران و خواناسان ده‌داته‌وه‌ ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌فریشته‌کانی (گیان کیشان) گیانیان ده‌کیشن به‌پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین سه‌لامتان لی بیت ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنه‌به‌هه‌شته‌وه‌به‌هوی که‌ده‌تان‌کرد (له‌دونیا‌دا) ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئایا (نه‌و بوی باوهرانه) چاوه‌رئی ی چی نه‌که‌ن جگه‌له‌وه‌ی فریشته‌کان بوتان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رِيكٌ﴾ یان فهرمانی په‌روه‌ردگارت بیت (بۆ سزادانیان) ﴿كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی پیش نه‌مانیش هه‌روه‌کو نه‌مانیان کرد ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواسته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ له‌ئا‌کامدا تولی‌ئو خراپانانه‌یان تووش بوو که‌کردبوویان ﴿وَصَاقِبُهُمْ تَاكَاوُبُهُمْ يَسْتَرْزِقُونَ﴾ وه‌نه‌و (سزا) ی که‌نه‌وان گالته‌یان پی‌ده‌کرد ده‌وری دان و هاته‌سه‌ریان ﴿۳۳﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ
 شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
 فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ
 ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله
 واجتنبوا الطغوت فمنهم من هدى الله ومنهم من
 حقت عليه الضلالة فسيروا في الأرض فانظروا كيف
 كان عقبة المكذبين ﴿٣٦﴾ إن تحرص على هداهم
 فإن الله لا يهدي من يضل وما لهم من نصيرين ﴿٣٧﴾
 وأقسموا بالله جهداً أيمنهم لا يبعث الله من يموت بلى
 وعداً عليه حقا ولكن أكثر الناس لا يعلمون ﴿٣٨﴾
 ليبين لهم الذي يختلفون فيه وليعلم الذين كفروا
 أنهم كانوا كذابين ﴿٣٩﴾ إنما قولنا لشيء إذا أردناه أن نقول
 له ونكون فيكون ﴿٤٠﴾ والذين هاجروا في الله من بعد ما ظلموا
 لنبؤنهم في الدنيا حسنة ولأجر الآخرة أكبر لو كانوا
 يعلمون ﴿٤١﴾ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ﴿٤٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ ٹہوانہی ہاوبہ شیان داناوہ بؤ خوا دلین ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ٹہ گہر خوا بیوستایہ ﴿مَاعَبَدْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ بیجگہ ٹہو (خوا) ہیج شتیکمان نہدہ بہرست ﴿نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا﴾ نہ ٹیمہو نہ باو و باپیرانمان ﴿وَلَا حَرَمَاتَا﴾ وہ حہراممان نہدہ کرد ﴿مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ ہیج شتیک بہ بی فہرمانی ٹہو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ پیشینانی ٹہ مانیش ہہر بہو جورہیان دہ کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ ٹایا پیغہ مہبران ہیچیان لہسہرہ بیجگہ لہراگہ یاندنیکی ﴿الْمُبِينُ﴾ ٹاشکرای (ٹاینی یہ کتابہرستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا﴾ سویند بہ خوا لہناو ہہموو گہل و ٹوممہ تیکدا پیغہ مہرینکمان ناردوہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (کہ فہرمان دہ کہن بہ خہ لکی) بہوہی تہنہا خوا بہرستن و دوور کہو نہوہ لہ (بہرستنی) ہہر بہرستراونکی تر ﴿فَمَنَّهُم مَّن هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ہہندیکی لہو (ٹوممہ تانہ) رینموونی کرد ﴿وَمَنَّهُم مَّن حَقَّ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ و ہہندیکیشیان (لہ بہر خراپیان) گومرایی یہ خہی گرتن ﴿فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ دہی بہ زہویدا بگہرین و تہ ماشاکہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ سہر ٹہنجامی بی باوہر ان چؤن بوو ﴿إِن تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ہہر چہند زؤر سووربی لہسہر رینموونی ٹہوانہ (بی سوودہ) ﴿فَاتَّ اللَّهُ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ﴾ چونکہ بہراستی خوا رینموونی کہ سینک ناکات کہ (بیہوی) گومرای بکات ﴿وَمَا لَهُم مِّن تَصْرِيحٍ﴾ ہیج پشتیوانیکیشیان نی یہ ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ ٹہوانہ زؤر توند سویندیان دہ خوارد بہ خوا ﴿لَا يَجِدُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ﴾ (دہیان ووت) ہہر کہس ہمریت خوا زیندووی ناکاتہوہ ﴿بَلَىٰ وَعَدَّ عَلَيْهِ حَقًّا﴾ بہ لئی (زیندووی دہ کاتہوہ) بہ لیتیکی ہہق و راستی خواہہ ﴿وَلَكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زؤر بہی خہ لکی نازانن ﴿يَسِيرِينَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ بوٹہوہی رپوونی بکاتہوہ بوخہ لکی ٹہوہی تیایدا جیاوازن ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و تانہوانہش کہ بی باوہر بوون بزائن ﴿أَنَّهُم كَانُوا كَاذِبِينَ﴾ کہ بہراستی ٹہوان درؤزن بوون ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ بہراستی کاتیک (زیندوو کردنہوہ وبہدہیتانی ہہر شتیکمان) بویت ﴿أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (ٹہمہ یہ) کہ پئی دلین ببہ ٹہویش یہ کسہر دہ بیت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وہ ٹہوانہی لہر پی خوادا کوچیان کرد ﴿مِن بَعْدِ مَا ظَنَرُوا﴾ دواہی ٹہوہی ستہ میان لی کرا ﴿لَنبُوِّنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بیگومان لہدوینادا نیشٹہ جی یان دہ کہین زؤر بہ چاکی ﴿وَلَا نُجْزِي الْأَخْرَءَ أَكْبَرًا لَّنَا لَنَعْلَمُونَ﴾ وہ بہراستی پاداشتی رؤزی دواہی گہورہ ترہ ٹہ گہر بیان زانیاہ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ٹہوانہ کہسانیک بوون دانیان بہ خویاندا گرت و تہنہا پشتیان بہ بہرورد گاریان دہ بہست ﴿۴۱﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَتَفَيَّؤُا ظِلَّةً عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ
 أُشْتَبِهَ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَأَرْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ
 نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ فِإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا
 كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾



﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه ره‌وانه‌مان نه‌کردووه له‌پیش تو ﴿إِلَّا رِجَالًا لَّوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ بیجگه له‌بیاوانی که نیگامان بو ناردوون ﴿فَسَتَلَوْا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ ده‌ی پرسیار بکه‌ن له‌زانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ نه‌گهر ئیوه نازانن ﴿يَا بَنِيَّ وَالزُّبُرُ﴾ له‌گه‌ل چه‌ندین به‌لگه‌و به‌راوی ئاسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ و‌قورئانیشمان بو تو نارد ﴿لِنُنزِلَ لِلنَّاسِ مَائِزَلًا إِلَيْهِمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی روونی بکه‌یته‌وه بو‌خه‌لکی ئه‌وه‌ی بویان نیر دراو‌ته‌خواره‌وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه‌وتی بگه‌ن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ده‌ی ئایا ئه‌وانه‌ی که‌پیلان و‌خراپه‌یان کردووه بی‌باکن و‌ناترسن له‌وه‌ی ﴿أَنْ يَخْصِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ که‌خوابیان بات به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ یان سزایان بو‌بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌شویئیکه‌وه که‌هه‌ستی پی‌ناکه‌ن ﴿أَوْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَقَدُّبِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گریت له‌کاتی گه‌ران و‌ها‌تو‌چو‌دا ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیتر ناتوانن خو‌یان قوتار که‌ن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان له‌کاتی‌کدا ده‌ترسن (له‌سزادان) له‌ناویان ده‌بات ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ لَرَءٍوْفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار تان زور دلسوز و‌میهره‌بانه ﴿أَوْ لَوَّيْرًا إِلَىٰ مَا حَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا ئه‌وانه‌نابینن و‌سه‌رنج‌نا‌ده‌ن که‌هه‌رچی خوا‌درستی کردووه ﴿يَتَفَتَّؤْنَ ظُلُمًا﴾ سیبهره‌کانیان ده‌گوریت ﴿عَنِ السَّمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ به‌لای راست و‌چه‌پاندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا دَخْرُونَ﴾ به‌مل که‌چه‌وه‌سورده بو‌خوا‌ده‌بن ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدایه‌هه‌ر بو‌خوا‌سورده‌ده‌بن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌گیان له‌به‌ران و‌فریشته‌کان له‌هه‌مان کاتدا خو‌شیان به‌گه‌وره‌دانانین ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ﴾ له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن که‌له‌لای سه‌روویانه‌وه‌یه ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و‌هه‌ر فه‌رمانی‌کیان پی‌بکریت ده‌یکه‌ن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خوا‌فه‌رمووی دوو په‌رستراو بو‌خوتان دامه‌نین ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان په‌رستراو (ی ئیوه) ته‌نها یه‌کیکه (که‌خوای گه‌وره و‌بالاده‌سته) ﴿فَإِنِّي فَازِهْبُونَ﴾ که‌واته‌هه‌ر له‌من بترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌نها مولکی خوایه ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و‌له‌زه‌ویدایه ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَأَصْبَابٌ﴾ وه‌گو‌ی‌رایه‌لی به‌رده‌وام هه‌ر بو‌ئه‌وه ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا له‌غه‌یری خوا‌ده‌ترسن؟ ﴿وَمَا يَكُرُّنَّ تَعْمَةَ فِئِنَّ اللَّهِ﴾ وه‌هه‌ر چاکه و‌به‌هه‌ریه‌کتان هه‌بیت ئه‌وه‌هه‌مووی له‌خوایه‌یه ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری زیان و‌ناره‌حه‌تیه‌ک بین ﴿فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ﴾ ئه‌وه‌په‌ناو‌هاوار هه‌ر بو‌لای ئه‌وه‌ده‌بن ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ﴾ له‌پاشان کاتیک ناره‌حه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر لایردن ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ﴾ کتوپر ده‌سته‌یه‌ک له‌ئیوه ﴿بَرَّهْمَ يَشْرُكُونَ﴾ ها‌وبه‌ش بریار ده‌ده‌ن بو‌په‌روه‌ردگاریان (وده‌گه‌رینه‌وه‌سه‌ر بی‌باوه‌ری) ﴿

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ
 لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَسْتَعْلَنَ عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ، وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
 ﴿٥٧﴾ وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ، وَمُسُودًا أَوْ هُوكَ ظِيمٍ ﴿٥٨﴾
 يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ
 أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
 وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا جَاءَ أَجْلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
 أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَاجِرًا إِنَّ لَهُمُ النَّارَ
 وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
 فزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ
 الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لیان گه‌ری) با بی‌باور و سپله بن به‌رام‌بهر ئه‌وه‌ی پیمان به‌خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَنصَرُونَ﴾ وه (له‌دونیا‌دا) رابویرن جا له‌مه‌و دوا ده‌زانن (چی‌ان لی ده‌که‌ین) ﴿
 وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْمَلُونَ﴾ وه (بت په‌رستان) بو ئه‌و (بت) انه‌ی که‌هیچ نازانن داده‌نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾
 به‌شینک له‌وه‌ی که‌ئیمه پیمان به‌خشیوون (له‌خواردن و خواردنه‌وه) ﴿تَاللَّهِ لَنَسْتَأَنَّ عَنْكَ نِجْمًا
 نَقَرُونَ﴾ سویند به‌خوا په‌سیارتان لی ده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌و دروو بوختانه‌ی که‌هه‌لتان ده‌به‌ست ﴿
 وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتَ﴾ ئه‌و (بت په‌رستانه) کچان بو خوا داده‌نین (وده‌لین فریشته‌کان کچی خودان)
 ﴿سُبْحٰنَهُ ۗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ پاک و بی‌گه‌ردی بو خوا و بو خوشیان چی‌ان پی خوشه (دایده‌نین که
 حزبان له‌کور) ﴿وَإِذَا بَشَّرْنَا أَحَدَهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ هه‌ر کاتی به‌کیک له‌وانه مزگینسی کچی پی بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطٍ﴾ روی په‌ش دانه‌گه‌ریت و بو خوی پیش ده‌خواته‌وه ﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ﴾
 خوی ده‌شاریته‌وه له‌خه‌لکی ﴿مِن سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ﴾ له‌به‌ر ئه‌و مزده‌خرابه‌ی پنی دراوه (به‌گومانی
 خوی) ﴿أَيُّسِيكُم عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (ئه‌و کچه) بی‌هلیته‌وه به‌سه‌ر شوپر (ی به‌خوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾
 یان زینده‌به‌چالی کات ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن ئای چهند خرابه‌ئو په‌ریاره‌ی ده‌یده‌ن! ﴿
 لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بو ئه‌وانه هه‌یه که‌پروایان به‌رورزی دوابی نی به‌ ﴿مَثَلُ السَّوءِ﴾ نمونه‌ی خراب
 ﴿وَاللَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ نمونه‌ی هه‌ره به‌رزیش هه‌ر بو خوا به‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر ئه‌و (خوا)
 زالی به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَنَأَسَّ﴾ وه ئه‌گه‌ر خوا خه‌لکی سزا بده‌یه ﴿يُظْلِمُهُمْ﴾
 به‌هوی سته‌م (وبی پروایی) یانه‌وه ﴿مَاتَرَكَ عَلَيْهِمْ دَابَّةً﴾ هیچ گیان له‌به‌ری (مروف) یکی له‌سه‌ر
 (زه‌ویدا) نه‌ده‌هیشت ﴿وَلَكِنْ يُخَذِّرُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام دوابان ده‌خات تا کاتی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتیک کاتی دیاری کراو یان هات (رورزیان ته‌واو بوو) ﴿لَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً﴾ هیچ
 کات و ساتیک دوانا که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پیشیش نا که‌ون ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وه ئه‌وان
 شتی بو خوا داده‌نین که‌خویان حه‌زی لی نا که‌ن ﴿وَصَفُّوا لِسِنَّتَهُمُ الْكُذِبَ﴾ وه زمانیان به‌درو ده‌لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ که‌بیگومان پاداشتی زور چاک هه‌ر بو ئه‌وانه ﴿لَا جَرَمَ أَن لَّهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راسته
 و گومانی تیدانی به‌ (پاداشتی) ئه‌وانه هه‌ر ناگری (دوزه‌خ) ه‌و زوو به‌په‌له‌ده‌رین (بوی) ﴿
 تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بی‌غه‌مبه‌رانمان نار دووه بو سه‌ر گه‌لانی پیش تو
 ﴿فَرِيقٍ لَّهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰهُمُ﴾ جاشه‌یتان کرده‌وه (خرابه‌کان) یانی بو رازاننده‌وه ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بویه ئه‌مرو (شه‌یتان) پشتیوانیانه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بو ئه‌وانه سزای سه‌ختی به‌نازار هه‌یه ﴿
 وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ﴾ وه ئیمه قورئانمان نه‌نار دوته‌وه خواره‌وه بوت ﴿إِلَّا لِنَبِّئِنَّ لَهُمْ﴾ مه‌گه‌ر بو ئه‌وه‌ی
 پرونی بکه‌یته‌وه بو خه‌لکی ﴿الَّذِي أَحْتَفَلُوا فِيهِ﴾ ئه‌وه‌ی که‌تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ وه تارینمونی و میهره‌بانیش بیت بو که‌سانی که‌باوهر دینن ﴿

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِيُقِيبَكُمُ
 مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَاخًا لِصَاسِغًا لِلشَّارِبِينَ
 ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى التَّحْلِ
 أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ
 كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا
 شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى
 أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾
 وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا
 بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
 اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وہ خواہ ناسمانہ وہ بارانی باراندو وہ ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا بہو (بارانہ) زہوی زیندو کردہ وہ دوای تہ وہی کہ مردبوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہ مہدا ﴿لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نیشانہ و بہ لگہ بہ کی پروں ہہ بہ بو کہ سانیک کہ (راستی) دہ بیستن ﴿وَإِن لِّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ﴾ وہ بہ راستی لہ نازہل و مالآتیشدا بو تہ وہ پہنند و ناموزگاری ہہ بہ ﴿سُنِّيَكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ لہ وہی لہ ناو سکی دایہ بہ تہ وہی دہ نوشین ﴿مَنْ يَبْنِ فَرْثًا وَيَبْنِ لَبًّا خَالِصًا سَابِعًا لِلشَّيْبِ﴾ لہ نبتوان سپروان (پسی) و خویندا شیرینی پاکی بی خہوشتان پی دہ نوشیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ وہ لہ بہرو بوومہ کانی دار خورما و پزہ کانیس ﴿تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا﴾ (خواردنہ وہی) سہر خو شکرہی لی دروست دہ کەن ﴿وَرَزَقًا حَسَنًا﴾ و ہرؤزی و بزئوی پاک و چاکیشی (لی دروست دہ کەن و ہک میوز و دوشاو) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بہ راستی لہ وہدا نیشانہ ہہ بہ بو کہ سانیک کہ تیدہ گەن ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وہ بہرورہ دگارت سرووش (نیلہامی) کرد بو ہنگ ﴿أَنْ تَأْتِيَهُ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ کہ لہ چیا کاندان خانو (بو خوت) ساز بدہ ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ و لہ (کونی) دارو درہ ختہ کان لہ و (شوین) انہی کہ خہ لکی دروستی دہ کەن (بوی) ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ پاشان لہ ہہ مو بہرو بوومیک بمزہ ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ تہ وسائو و پگیانہی بہرورہ دگارت بگرہ بہر بہمل کہ چی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ لہ سکی تہ و (ہہنگانہ وہ) دیتہ دہر ﴿شَرَابًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ خواردنہ وہیہ ک (ہہنگوین) کہ پزہنگہ کانی جیاوازہ ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ کہ شیفای تیدایہ بو خہ لکی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان لہ وہدا نیشانہی گہورہ ہہ بہ بو کہ سانیک کہ بیبر دہ کەنہ وہ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّكُمْ﴾ بیگومان خوا تہ وہی دروست کردو وہ پاشان دہ تان مرینیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ﴾ وہ ہہ ندیک لہ تہ وہ (زور پیر دہ بی تا) دہ گہر پزرتتہ وہ بو لاواز ترینی تہ مہن ﴿لَٰكِن لَّا يَعْلَمُ بَعْدَ عَلْمِهِ شَيْئًا﴾ بو تہ وہی لہ پاش زانین ہہیچ شتیک نہ زانیت (ہہ مو و شتیک لہ بیبر بچیتہ وہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بہ راستی خوا زانای بہ توانایہ ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وہ خوا فہ زلی ہہ ندیک تانی داوہ بہ سہر ہہ ندیک تاند لہ (پیدانی) رزق و رؤزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ جائہ وانہی کہ فہ زلی خودایان بہ سہرہ وہیہ و رزق و رؤزیان زورہ بہ شی بہ ندہ کانی لی نادہن ﴿فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ تہ ہوی تہ وہ وہ تہ وان (بہ ندہ کان و) تہ مان یہ کسان بن تیدا ﴿أَفَتَعْمَىٰ اللَّهُ يَخْلُدُ وُت﴾ دہی نایا تہ وانہ تینکاری چاکہ و نیعمتہ تہ کانی خوا دہ کەن؟ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ خوا لہ پزہ گہزی خوتان ہاوسہری بو بہ دی ہیناون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةً﴾ وہ لہ زن و ہاوسہرہ کانتان کورپ نہ وہی بو فہراہم ہیناون ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ رزق و رؤزی پاک و خوشی پیدا وون ﴿أَفَأَبْطِلُ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا تہ وان ہہر بہ ناہق و بہ تال باوہر دینن ﴿وَبِعَمَّتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وہ بہ چاکہ و نیعمتہ تہ کانی بی باوہر و سپلہن ﴿۷۶﴾



وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٦﴾ فَلَا تَضْرِبُوا اللَّهَ الْأَمْثَالَ
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ * ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
 مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا
 فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
 أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
 أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيِّاتٍ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
 الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾
 وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ
 مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَهُمْ مِنْ جِيَا تِي خَوَا شْتَانِيْ دِه پهرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ كه خاوه نی هیج رزق و پوزیه کی ئەوان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نه له ئاسمانه كان و نه له زه ویدا ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (پوزیان بدن) ﴿فَلَا تَضُرُّوْا لِلَّهِ اَلْاَمْثَالَ﴾ كه واته وینه بو خوا مه هیتنه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به راستی خوا ده زانیت و ئیوه نازانن ﴿صَرََبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ خوا نمو ونه ی هینا وه ته وه به بنده یه کی خاوه ن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ كه توانای به سهر هیج شتیكدا نیه ﴿وَمَنْ زَرَقْنَاهُ مِثْرًا رِّقًا حَسَنًا﴾ له گه ل كه سیکی (باوه ردار) كه رزق و روزی چا كمان بی دایت له لایه ن خو مانه وه ﴿فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ ئەویش له و (پوزیه ی) به خشیت به نهیئی و ناشكرا ﴿هَلْ يَسْتَوُونَ﴾ ئایا ئەو دووانه یه كسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایش بو خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوره بیان نازانن ﴿وَصَرََبَ اللَّهُ مَثَلًا تَجْلِينَ﴾ وه ههروه ها خوا نمو ونه ی هینا وه ته وه به دوو پیاو ﴿أَحَدُهُمَا أَتَىكَ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ یه کیکیان لالی زگماکی یه كه توانای به سهر هیج شتیكدا نیه ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾ و ئەو (پیاوه) ئەرك و باره به سهر خاوه نه كه یه وه ﴿أَيْتِمًا يَوْجُهُ لَأَيَّاتٍ يَخْبِرُ﴾ به ره وه هه رشوینیک بینیری هیج خیر و چا كه یه ك ناهینیته وه ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ ئایا ئەو كه سه یه كسانه له گه ل كه سینك فرمان به داد گه ری بدات ﴿وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و ئەو (كه سه) له سهر رینگه یه کی راست بیټ ﴿وَلِلَّهِ عِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هه ره بو خوا به نهیئی و په نهانیه كانی ئاسمانه كان و زهوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وه هاتنی روزی دوايش (به لای خواوه) ﴿إِلَّا لَكُمَّحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ هه ره وه كو چا و تروكانیک وابه یان نزیك تر له وهش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به سهر هه موو شتیكدا به توانایه ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ خوا ئەو خوا به یه كه ئیوه ی له سکی دایكتان دهره یناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ كه هیچتان نه ده زانی ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه (خوا) گوی و چا و دلی پیدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو ئەوه ی سوپاسی (خوا) بكن ﴿أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ﴾ ئایا ئەوان سه رنجی بالنده یان نه داوه؟ ﴿مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾ كه چو ن له هه وای ئاسماندا رام هیتراون ﴿مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه له خوا کی رایان ده گریټ (به و ئاسمانه وه) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له و (راگیر كرده) دا چهند نیشانه و به لگه هه یه بو ئەوانه ی باوه ر دینن ﴿﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمِتْعًا إِلَىٰ حِينِ
 ﴿٨٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
 الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
 الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
 وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِذَارَاءَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَارَاءَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَ هُمْ قَالُوا
 رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ كَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوْلُ إِلَىٰ
 اللَّهِ يَوْمَ يَذِلُّ السَّلْمُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ و ه خوا مالّه کاتنای کردوه به جی دانیشن و حه وانوهه ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ و ه له پیستی نازه لیش ده وارو ره شمالی بو فراهم هیتاون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (هله دریت و ده گوئزرتیه وه) به ئاسانی له پروژی کوچ و بار کردتاند او له پروژی مانه وه ونیشه جی بوتاند ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ وه (سازاندویه تی بوتان) له خوری و کولکی (ته و نازه لانه) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتَاعًا﴾ وه له مووه کانیان شتومه کی ناومال که که لکی لی وهرده گرن ﴿إِلَى الْحِينِ﴾ تا ماوهیه ک ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾ وه خوا له وهی که دروستی کردوه سیبیری زوری ره خساندوه بوتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنَاتًا﴾ وه له چیاکاندا په ناگا و نه شکه وتی بو به دی هیتاون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ﴾ وه سازیدوه بوتان جل و بو شاکیک که ده تان باریزی له گهر ما ﴿وَسَرَائِلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ﴾ ههروه ها جل و بو شاکیک که له کاتی جه نگدا ده تان پارزیت (له دورنمان) ﴿كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ ئا به و جوړه چاکه و نیعمه ته کانی خوی ته و او ده کات به سه رتانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو ئه وهی مل که چ و موسولمان بین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيَّ﴾ ئه وسائو گهر ئه وان روویان وهر گیرا ئه وه بیگومان ئه وهی له سه ر تویه ته نها ﴿الْبَلَّغِ الْمُبِينِ﴾ راگه یاندنی ئاشکرای (ئاینه که ته) ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ﴾ ئه وان ه به ره کانی خوا ده ناسن (و ده زانن) ﴿ثُمَّ يُكْفَرُونَ﴾ پاشان ئینکاری ده کهن ﴿وَكَفَرَهُمُ الْكُفْرُونَ﴾ وه زوربهی ئه وان هه ربی باوه رن ﴿وَيَوْمَ نَعْتَمِنُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه پروژیک دی ئیمه له هه ر ئوممه تیک شایه تیک (پیغه مبه ریک) یان بو ده نیرین ﴿ثُمَّ لَا يُؤَدُّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وسائ مؤلّه ت نادریت به وان ه ی باوه ریان نه هیتاوه ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لی وهر ناگیریت ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ وه کاتی ئه وان ه ی سته میان کردوه وسزای دوزخ ده بینن ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نه سزاکه یان له سه ر سووک ده کریت نه مؤله تیش ده درین ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾ وه کاتیک ئه وان ه ی که هاوبه شیان داناوه په رستراوه کانیان ده بینن ﴿قَالُوا﴾ ده لئین ﴿رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا﴾ ئه ی په روره دگارمان ئه وان ه په رستراوه کانمان ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَعُوْا مِنْ دُونِكَ﴾ که ئیمه هاوارمان لی نه کردن له جیاتی تو ﴿فَالْقَوْلُ إِلَيْهِمْ لَقَوْلِ انَّا كُمْ﴾ ئه مجا ئه و (په رستراوانه) ووته یان ئاراسته ده کهن (و ده لئین) به راستی ئیوه ﴿لَا كَذِبَتْ﴾ دروزن ﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ﴾ وه له و پروژدها هه موو گوئزیه لی و ملکه چی ئه نوینن بو خوا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ وه وون ده بیت لیان ئه و درویانه ی که هه لیان ده به ست (له دونیادا) ﴿﴾



الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
 فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي
 كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ
 شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ﴿٩٠﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثَاتٍ خِذُوا مِنَّا مَنَاسِكَمُ دَخَلْنَا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ
 بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَنَسْعَلَنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەوانەى كە بى باوەر بوون و بەرگرى خەلكيشيان كردووە لە پرىگەى خوا ﴿رَزَقْنَاهُمْ عَذَابَ قَوْقُوسٍ أَلْعَابٍ﴾ جگە لە سزا كەى خۆيان سزايان بۆ زيات دەكەين ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ﴾ لە بەر ئەوەى كە خراپە كاربان دەكرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ و ئەو پوژەى كە ئىمە لە هەر ئوممە تىك شايە تىك (پىغەمبەرىك) دە نىرین ﴿عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بۆ سەربان لە خۆيان (كە شايە تيان لى بدات) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ هَؤُلَاءِ﴾ وە توش دەهينين (ئەى موحەممەد ﷺ) بە شايەت لە سەر ئەوانە ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وە ئىمە قورئانمان نار دۆتە خوارە وە بۆت ﴿تَبَيَّنَّا الْكُلَّ شَيْءٍ﴾ كە پروون كەرە وە يە بۆ هەموو شتىك ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وە رينموونى و مېهرەبانى و مژدە يە بۆ موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ بە راستى خوا فەرمان دەدات بە داد گەرى و بە چاكە ﴿وَأَيُّ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بە بەخشين بە خزم و خوئيش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ وە (خوا) بەرگرى دەكات لە داوین بېسى و خراپە و دەست درېژى ﴿يَعْظُمُ عَلَيْكُمْ تَذَكُّرُونَ﴾ ئاموژگاريتان دەكات بۆ ئەوەى بەند وەرگرن و بېرىكەنە وە ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وە بە لىنى خوا بە جى بىنن كاتى كە بە لىن دەدەن ﴿وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ﴾ و بە لىن و پەيمانە كاتان مەشكيتن ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ لە پاش بەستن و دووباتكر دەنە و يان ﴿وَقَدْ جَعَلْنَا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ كَيْدًا﴾ لە كاتى كدا خواتان كردووە بە شايەت و چاودر بە سەر خۆتانە وە ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ﴾ بە راستى هەر چى دەكەن خوا دەيزانىت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَضَيْتُمْ عَرَضًا﴾ وە ك ئەو (ئافەرەتە) مەبن كە ريسە كەى كردووە بە خورى ﴿مِن بَعْدِ قَوْلِ أَنْكَتْنَا﴾ لە پاش بادان و رستن و شەتەك دانى ﴿تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ﴾ سويندو پەيمانە كاتان دەكەن بە هۆى ناپاكى و فرو فيل لە نيو ئاتاندا ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ لە بەر ئەوەى دەستە و كۆمە لىك زۆر تر و بەهيز ترە لە دەستە و كۆمە لىكى تر ﴿إِنَّمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ يَدَهُ﴾ خوا بە وە تاقيتان دەكاتە وە ﴿وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وە سويند بە خوا لە پوژى دواييدا بۆ تان پروون دەكاتە وە ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ئەوەى كە ئيوە تاييدا جياواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وە ئە گەر خوا بيوستايە ئيوەى دەكرد بە يەك ئوممەت ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ بە لām (خوا) هەر كە سىكى بویت گومراى دەكات (بە هۆى سەر كەشى خۆ يە وە) ﴿وَيَهْدَىٰ مَن يَشَاءُ﴾ هەر كە سىكى بویت رينموونى دەكات ﴿وَلَتَسْمَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وە سويند بە خوا پرسيارتان لى دەكرىت لە وەى كە دەتان كرد ﴿۝﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
 ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ
 يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾
 فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 ﴿٩٨﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
 هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ
 لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ و ه سویتد و په‌یمانان مه‌کهن به‌هوی ﴿دَخَلَا بَيْنَكُمْ﴾ غه‌درو ناپاکی له‌نیوان یه‌کترا ﴿فَقَرَلْ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تا پی له‌پاش جیگیر بوونی (له‌سهر باوهر) هه‌لنه‌خلیسکی ﴿وَتَذَوُّوا السُّوءَ﴾ و سزاو ناره‌حه‌تی نه‌چه‌ژن ﴿بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌هوی به‌ره‌لستی کردنتان له‌ریبازی خوا ﴿وَلِكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (ئه‌گهر وابن) سزای زور گه‌وره‌تان بو‌ده‌بیت ﴿وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَتًّا قَلِيلًا﴾ وه به‌لین و به‌یمانی خوا به‌نرخیکی که‌م مه‌گورنه‌وه ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ مَوْحِیَاتُ لَكُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی که‌لای خوا هه‌یه‌چاکتره‌بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گهر ئیوه‌بزانن ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (چونکه) ههرچی لای ئیوه‌یه‌ته‌واو ده‌بیت ئه‌فه‌وتیت ونامتیت به‌لام ئه‌وه‌ی لای خوا یه‌هر ده‌میتیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویتد به‌خوا ئه‌وانه‌ی که‌به‌ئارام بوون پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاداشتی چاکتر له‌کرده‌وه‌کانیان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفَى﴾ ههرکه‌س له‌نیر بیان له‌می کرده‌وه‌ی چاکی کردبیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و برواداریش بوو بیت ئه‌وه سویتد به‌خوا به‌زیانیکی خوش ده‌بان ژبه‌نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ﴾ و سویتد بی پاداشتیان بده‌ینه‌وه به‌چاکتر ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئه‌وان ده‌یانکرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده‌کلام) کاتیک ویستت قورئان بخوینی ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ﴾ په‌نا بگره به‌خوا له‌شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو و ده‌رکراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّهُ وَلِيَ لِرُّسُلِهِ سُلْطٰنٌ﴾ به‌راستی ئه‌و (شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نی یه ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌سهر ئه‌وانه‌ی که‌باوهر بیان هیتاوه ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ته‌نها پشت به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته‌نها ده‌سه‌لاتی به‌سهر ئه‌وانه‌دا هه‌یه ﴿يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ که‌ئو (شه‌یتان) ده‌که‌نه‌دو‌ست پشتیوانی خو‌یان و ئه‌وانه‌ی به‌هوی ئه‌وه‌وه‌بو‌ونه‌ته‌هاو‌لدانه‌ر ﴿وَإِذْ بَدَلْنَا ءآيَةَ مَكَانِ ءآيَةٍ﴾ ههر کاتیک ئابه‌تیک له‌جی ئابه‌تیکی تردا دابه‌زینین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُزَلُّ﴾ وه‌خوا چاکتر ده‌زانی چی ده‌نیریتته‌خواره‌وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ﴾ ده‌لین تو له‌خو‌ته‌وه‌درو هه‌لده‌به‌ستی به‌ناوی خواوه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو زور به‌بیان هیچ نازانن ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ بلی جوهره‌ئیل دابه‌زاننده ﴿مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ له‌لابه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌به‌راستی ﴿لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا ئه‌وانه‌ی باوهر بیان هیتاوه‌دامه‌زراویان بکات ﴿وَهُدَىٰ وَيُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و رینمونی و موژده‌ش بیت بوموسولمانان ﴿

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ
 ﴿١١٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١١٥﴾
 مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
 مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
 صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 ﴿١١٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
 الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
 ﴿١١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١١٨﴾ لَاجِرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فِتْنَاكُمْ جَاهِدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

﴿وَلَقَدْ تَعَلَّمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویتند به‌خوابیگومان نیمه‌ده‌زائین که‌ئهو (بی‌باوه‌رانه) ده‌لین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ هەر ئاده‌می یه (ئم قورئانه‌ی) فی‌ری (موحه‌مه‌د) ده‌کات (مه‌به‌ستیان
 کابرایه‌کی پومی بوو) ﴿لِسَانَ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي﴾ که‌چی زمانی ئهو که‌سه‌ی ئه‌وی
 ده‌ده‌نه‌پال عه‌جه‌می یه ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ و ئهم (قورئانه) ش به‌زمانی عه‌ره‌بی پاراو و پروون
 (دابه‌زیوه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌پر وایان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا
 نی یه ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوای گه‌وره پینموونیان ناکات، و سزای سه‌ختی بو
 ئاماده‌کردوون ﴿إِنَّمَا يَتَرَى الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ ییگومان ته‌نها ئه‌وانه در وه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی
 خواوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌باوه‌ریان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا نی یه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 وهر خویمان دروزنن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ ئهو که‌سه‌ی بی باوه‌ر بی به‌خواله‌پاشان
 باوه‌ره‌تانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ مه‌گر که‌سیک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دل‌ی
 دامه‌زراو ئارام بیت به‌باوه‌ر ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ به‌لام که‌سی دل‌ی خوش و شادمان
 بیت به‌بی باوه‌ری ﴿فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئه‌وه به‌ر خه‌شم و قینی خوا که‌وتوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گه‌وره‌بان ده‌بی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئهم (هه‌ره‌شه‌یه) له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌راستی ئه‌وانه
 ﴿أَسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زبانی دنیا یان لا خوشه‌ویستر بوو له‌زبانی رژی دواپی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و به‌راستی خوا رینموونی که‌سانی بی باوه‌ر ناکات ﴿
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه که‌سانیکن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موری ناوه به‌سه‌ر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَبْصَرِهِمْ﴾ و به‌سه‌ر گوئی و چاویاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وه هه‌ر ئه‌وانه بی ئاگیان ﴿
 لَاجِرًا أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راسته و ییگومان ئه‌وانه له‌رژی دواپییدا ﴿هُمُ الْكَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وان
 زه‌ره‌مه‌ندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ پاشان به‌راستی په‌روه‌ر دگارت بو ئه‌وانه‌ی کۆچیان
 کردوه ﴿مَنْ بَعْدَ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی سزا دران پاشان جیهاد و تی کۆشانیان کرد
 ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و به‌ئارام بوون ییگومان په‌روه‌ر دگارت له‌دوای ئه‌وه ﴿لَعَنُوا
 رَجِيمٌ﴾ لی بورده‌ی میهره‌بانه (بویان) ﴿۱۱۰﴾



* يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَدِلٍ عَنِ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ
 نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن
 كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
 الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ
 ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَأَشْكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ
 اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ
 هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِن
 الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 مِن قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رِزْقُهَا﴾ له رپوژنکدا که هه موو که سیک دیت ﴿تَجِدِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ بهرگری له خوئی ده کات ﴿وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه هه موو که سیک ههرچی کردیت پاداشتی ته اووی وهرده گری ﴿وَهُمْ لَا يظلمون﴾ و نه وان سته میان لی ناکریت ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا﴾ خوانمو ونه ی هینا و ته وه به (خه لکی) گوند و شارنک ﴿كَانَتْ أُمَّةً مُّطْمَئِنِّةً﴾ که هینمن و دلنیا بوون ﴿بِأَيَّتِهَارِزُّقُهَا رِزْقًا﴾ رزق و پوژی زوری بو ده هات ﴿وَمِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو شوینیکه وه ﴿فَكَفَّرْتَ بِأَعْمِرٍ﴾ که چی بهرانبه ر چاکه و نیعمه ته کانی خوا ناسویاس و سپله بوون ﴿فَادَّأَهَا اللَّهُ﴾ جا خوا به و هوبه وه کردی به بهر (خه لکه که) یدا ﴿بِإِسَاءِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ پو شاکمی برسیتی و ترس و بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ له بهر نه و کرده وانه ی که ده یان کرد ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ﴾ سویند به خوا به راستی پیغه مبه ریکیان له خوئیان بو هات ﴿وَكَذَّبُوهُ﴾ که چی باوهریان بی نه هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا سزا گرتنی له کاتیکدا سته م کاربوون ﴿فَكَانُوا مِمَّا زَكَّرَ اللَّهُ﴾ جاله و بژیویه ی خوا بی ی به خشییوون بخون ﴿حَلَّالًا طَيِّبًا﴾ که حه لال و پاکه ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و سویاسی چاکه و نیعمه تی خوا بکه ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَاءُ الْعِبَادُونَ﴾ نه گهر ئیوه ههر نه وه ده بهرستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بیگومان (خوا) نه وه ی حهرامی کردوه له سه رتان ته نها مرداره وه بوو ﴿وَالذَّمَّ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ﴾ و خوین و گوشتی بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ لَعْنٍ إِلَّا اللَّهُ بِهِ﴾ و نه وه ی (که سه رپراوه و) ناوی غه بری خوی لی هینراوه ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ عَلَيْهِمْ وَلَا عَدِيٍّ﴾ به لام ههر که سیک ناچار بوو (له و حهرامانه بخوات) بی ده ست دریزی و زیاده روی ﴿فَاتَّ اللَّهُ عَفْوَ رَحِيمٌ﴾ نه وه بیگومان خوالی بورده ی میهره بانه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ وه له خوتانه وه نه لین ﴿لِمَا تَصِفُ السِّتْرُ الْكَذِبَ﴾ نه وه ی که به زماناندا دیت به درو ﴿هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ نه وه حه لاله و نه وه حهرامه ﴿لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بو نه وه ی درو هه لبه ستن به دهم خواوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به راستی نه وانه ی درو هه لبه به ستن به ناوی خواوه ﴿لَا يُلْحِقُونَ﴾ پرزگار نابن ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ (له دونیادا) رابورادنیکی که م (یان ده بی) ﴿وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ (له دوا روژدا) سزای سه ختیان بو هه به ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وه له سه ر نه وانه ی که جووله که بوون ﴿حَرَمْنَا فَصَّصْنَا عَلَيْكَ﴾ حهراممان کرد (لییان) نه وه ی که باسمان کردوه بوئ ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش (دابه زینی نه م نایه ته) ﴿وَمَا ظَلَمْتُمْ﴾ وه ئیمه سته ممان لی نه کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو خوئیان سته میان له خوئیان ده کرد ﴿

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾
 إِبراهيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَهُوَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَجْتَبَدَهُ وَهَدَانَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٢١﴾ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جَعَلُ السَّبْتِ عَلَى الَّذِينَ أُخْتَفُوا
 فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِ لَهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
 ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَإِنْ
 صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ
 إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيْتِ﴾ پاشان بہرہ پستی پەرور دگارت بؤ ئەوانہی ﴿عَمِلُوا الشُّوءَ بِجَهَلَةٍ﴾ خرابہ بیان کردووہ بہ نہ فامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواى ئەوہ گہراونہ تہوہو تو بہ بیان کردووہ ﴿وَأَصْحَابًا﴾ و کرداری خویمان چاک کردووہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہرہ پستی پەرور دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لہ پاش ئەوانہ ﴿لَعَفُورٌ رَجِيمٌ﴾ لیسوردہی میہرہ بانہ ﴿إِنَّ ابْرَہِيمَ﴾ بہرہ پستی ئیبراہیم ﴿كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ (بؤ خوئی) ئوممہ تیک بوو گوئیرایہل و فہرمانبہر دار بؤ خوا ﴿حَنِيفًا وَلَا يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ لا دہربوو لہ مہموو ثابینیکی ناہق و ہرگیز لہ ہاوبہش دانہران نہ بووہ ﴿شَاكِرًا لِّلنِّعَمِ﴾ شو کرانہ بزیری (خوا) بووہ لہ بہرہ امبہر نازو نیعمہ تہ کانیدا ﴿أَجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەویش ہەلی بژارد و پینگہی راستی نشان دا (کہ ئیسلامہ) ﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ وہ ئیمہ لہ دونیادا نیعمت و بہرہی چاکمان پی بہ خشی ﴿وَأَنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہرہ پستی ئەو لہ روژی دوایشدا لہ پیزی چاکاندایہ ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بؤ کردیت ﴿أَنْ أُنشِئَ مَلَأَ ابْرَہِيمَ﴾ کہ بہ پیرہوی ثابینی ئیبراہیم بکہ ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ چونکہ پاک و راست بوو بہ ہیچ جوڑی لہاوبہش دانہران نہ بوو ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الذَّيْتِ﴾ بیگومان (پیزگر تنی) روژانی شہمہ تہنہا لہ سہر ئەوانہ دانرا ﴿أَحْتَفِلُوا فِيهِ﴾ کہ جیاواز بوون تیایدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وہ بہرہ پستی پەرور دگارت ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دہ کات لہ نتیوانیاندایہ ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ روژی دوایشدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہوہی کہ ئەوان تیایدا جیاواز بوون ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خہ لکی) بانگ بکہ بؤ پریازی پەرور دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بہ دانایی و بہ ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَوَحَّدَهُمْ﴾ وہ لہ گہ لیان بدوی (موجادہ لہ بکہ) ﴿بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ بہ چاکترین شیوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بیگومان پەرور دگارت خوئی چاک دہ زانی ﴿بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بہ وانہی گومرابوون و لایاندا وہ لہ پینگاہی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وہ ہەر خوئی زانیہ بہ وانہی لہ سہر پینگاہی راستن ﴿وَإِنَّ عَاقِبَتَهُمْ﴾ وہ ئە گہر تۆلہ تان سہندہوہ ﴿فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوذْتُمْ بِهِ﴾ ئەوہ بہ ئەندازہی ئەو سستہمہی دژتان کراوہ تۆلہ بکہ نہوہ ﴿وَلَيْتَ صَبَّرْتُمْ﴾ وہ ئە گہر ئارام بگرن ﴿لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ئەوہ باشترہ بؤ ئارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ (ئہی مو حہمہد ﷺ) دان بہ خوئندا بگرہ ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئارام گرتنہ کہ شت ہەر بہ (یارمہ تی) خوابہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خفہ تیان بؤ مہ خو ﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بہو فیل و پیلانانہش دہ یکہن دل تہنگ مہ بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الذَّيْتِ اتَّقُوا﴾ بہرہ پستی خوا لہ گہل ئەوانہیہ کہ خویمان پاراستووہ (لہ تاوان) ﴿وَالذَّيْتِ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ہرورہ لہ گہل ئەوانہ شدایہ کہ خیر خواز و چاکہ کارن ﴿۱۷۱﴾

سورة الإسراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
 الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ وَلَنُرِيَهُ وَمِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلاَّ تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
 ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
 وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
 مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا
 بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ
 الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ
 عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا
 ﴿٦﴾ إِنَّ أَحْسَنَكُمْ أَحْسَنَكُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِن أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
 جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْأَوْجُوهُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
 كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

سورہ فی (الإسراء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہربان

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِكَ وَبَيْگہ ردی بُوْئہ وزاتہی کہ شہ ورہوی کرد ﴿بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ بہ بندہی خوٰی
 لہ شہ وینکدا ﴿مَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ مز گہ وتی حہ رامہ وہ (لہ شاری مہ ککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بُوْ مز گہ وتی (الاقصی) لہ (بیت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ کہ دہ ورو بہ ریمان پیروز و فہ ردار
 کردوہ ﴿لِزَيْبِہُ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بُوْئہ وہی ہیندیک لہ بہ لگہ و نیشانہ پرونہ کانی خوٰمانی نیشان بدہین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بہ راستی ہر ئو بہ سہری بینایہ ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكَتَبَ﴾ و تہ ورا تیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و تہ و (تہ وراتہ) مان کردہ ہوی ریتمونوی بُوْ نہ وہی
 ئیسرائیل ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ مِنْ دُونِي وَكَيْلًا﴾ (پیمان ووتن) کہ بیجگہ لہ من کہ س مہ کہ نہ پشتیوانی
 خوٰتان ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلٍ مَع نُوْحٍ﴾ (ئہی) نہ وہی تہ و کہ سانہی کہ لہ گہ ل نوح (لہ کہ شتیدا)
 ہلمان گرتن ﴿إِنَّهٗ رَكَاتَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ بہ راستی نوح بندہ یہ کی زور سو پاس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكُتُبِ﴾ نہ وہ کانی ئیسرائلمان ناگادار کردو ہہ ولمان پیدان لہ نامہ کہ یاندا
 ﴿لَتُفْسِدَنَ فِي الْأَرْضِ مَرَجًا﴾ کہ سویند بہ خوا ئیوہ خرابہ کاری دہ کہن لہ زہوی دا دوو جار ﴿وَتَعْلَنَ
 عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ و بیگومان بہ رز دہ بنہ وہو زال دہ بن (بہ سہر خہ لکی دا) بہ بہ رز بونہ وہیہ کی زور گہ ورہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهِمَا﴾ جا کاتیک یہ کہ مین بہ لئین (لہو دووانہ) ہات (کہ بہ لئینتان پیدراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا﴾ دہینیرینہ سہرتان چہند بہ بندہ یہ کی خوٰمان ﴿أُولَىٰ بِأَبْصَارِہِمْ﴾ کہ خواہنی
 دہست و ہشاندینکی بہ تینن لہ جہنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾ تہ مجا تہ وانہ دہ گہ رین بہ ناو
 وولاتہ کہ تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾ و تہ وہ بہ لئینکی بہ دی ہیتراو بوو ﴿فُرُودًا أَلَكْرَةَ
 عَلَيْهِمْ﴾ لہ باشان جاریکی تر ئیوہ بہ سہر یاندا زال دہ کہینہ وہ ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ و ہ دارایی
 و کوری زورٹان ہی دہ بہ خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا﴾ و لہ شکر و کہستان (لہ جاری پیشو)
 زورتر دہ کہین ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ تہ گہر ئیوہ چاکہ بکہن تہ و اچاکہ بُوْ خوٰتان دہ کہن
 ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ و تہ گہر خرابہش بکہن تہ و ا (سزاکہی) ہر بُوْ خوٰتانہ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتی بہ لئینی (سزا و تولہی) دووہم ہات ﴿لِيَسْتَوُوا رُجُوهُمْ﴾ بُوْئہ وہی بہ زارہ و خہ فہت
 بہر و خسارتانہ وہ دہر کہ ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ و بُوْئہ وہی بچنہ وہ ناو مز گہ وتی تہ قضاوہ
 ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چو نیک لہ جاری یہ کہ مدا چوونہ ناویہ وہ ﴿وَلِيَسْتَرُوا مَا عَمَلُوا آتْسِرًا﴾
 و بُوْئہ وہی ویرانی بکہن بہ ویران کردینکی گہ ورہ ﴿۷﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾
 وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿١١﴾
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۖ فَمَحْوَنَاءَ آيَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۖ لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلَنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾ وَكُلَّ
 إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا
 يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
 ﴿١٤﴾ مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۚ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا ﴿١٥﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمْرًا مِّنْ فَيْهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
 فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ
 مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكُمُ﴾، ٹومید وایہ پەروردگار تان پره حمتان پی بکات (تہ گہر بگہر یتنہ وہ بؤلای خوا)
 ﴿وَإِنْ عُدَّتْ عِدَّتَانَا﴾، تہ گہر بگہر یتنہ وہ (بؤسہر تاوان) یتمش ده گہر یتنہ وہ (بؤ سزادانتان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾، وہ دؤزه خمان کرد به بهندیخانه بؤ بی باوہران ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾، به پراستی تہم قورنانه
 ریتنمونی ده کات ﴿لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾، بؤ ریتازو بهرنامه یکه که پراست ترینه ﴿وَيَبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾، و موزدهش
 ده دات به و باوہردارانہی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾، کہ کردہ وہ چاکہ کان ده کہن ﴿أَنْ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾، کہ به پراستی
 پاداشتی گہورہیان بؤ ہہیہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، و بہ پراستی تہوانہی کہ باوہریان نیہ ﴿بِالْآخِرَةِ﴾، بہرؤزی
 دواپی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، سزایہ کی سہ ختمان بؤ تہامده کردون ﴿وَوَدَّعَ الْإِنْسَانُ بِالْآخِرَةِ﴾، وہ تہامہ می نزاو
 ہاوار بؤ شہر پ و خراپہ ده کات ﴿دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ﴾ (ہہرہ کو) داوا و نزا کردنی بؤ خیر و چاکہ ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَوَلًا﴾
 وہ تہامہ می ہہمیشہ ہہر پہلہ یہ تی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾، شہو و پؤژمان کرد بہ دوو نیشانہی (گہورہی
 دہ سہ لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَا آيَةَ الْآيِلِ﴾، تہمجان نیشانہی شہومان تاریک کرد (یا سربہ وہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُرًا﴾
 و بہ لگہ و نیشانہی پؤژمان پووناک کردہ وہ ﴿لِيَتَّبِعُوا أَفْضَالَ مَنْ رَبَّكُمْ﴾، بؤ تہ و ہہی بہ شہوتین پؤزی پەروردگار تاندا
 بگہرین ﴿وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾، وہ بؤ تہ و ہہی ژمارہی سالہ کان و حیسابی (مانگ و شہوو پؤژہ کان)
 بزانی ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾، وہ یتیمہ ہہموو شتی کمان بہر وون و پہوانی باس کردوہ (بؤتان) ﴿وَكُلَّ
 آيَةٍ آتَيْنَاهُ ظَاهِرًا وَفِي عُرُقِهِ﴾، وہ ہہموو مرفؤیک (لہرؤزی دوا پیدا) کردہ و ہہی خویمان کردؤتہ گہردنیہ وہ
 (چاکہ بیت یا خراپہ) ﴿وَنُحِجُّ لَهُ رُبُومًا لِّقِيَمَةٍ﴾، وہ لہرؤزی دوا پیدا بؤی دہرہ ہیتن ﴿كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾
 نامہ یکہ کہ بہ کراوہی (و ہہموو کردہ و ہہی کانی تیدا نوسراوہ) و دہ بیبیت ﴿أَفَرَأَيْتَ كِتَابَ﴾ (پہی دہوو تریت)
 نامہ کہت بخوینتہرہ وہ ﴿كَلِمَاتٍ يَتَوَفَّاهُنَّ عَلَيْكَ أَيُّومًا حِسَابًا﴾، تہم پؤ خوؤت بہ سیت کہ مو حاسہ بہی خوؤت بکہیت
 ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾، ہہر کہ س ریتنمونی و ہیدایہ تی و ہر گرتیت تہ و ہہ بیگومان ریتنمونی
 و ہیدایہ تہ کی (سوود و قازانجہ کہی) ہہر بؤ خوؤی دہ بیت ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، و ہہر کہ سیش گومرا
 بووبت تہ و ہہ بیگومان (زبان و سزاکہی) ہہر بؤ خوؤی دہ بیت ﴿وَلَا تَرْوَرُوا رُؤُوسَكُمْ﴾، و ہہیچ کہ سیکی گونہ کار
 گوناہی ہہیچ کہ سیکی تر ہہلنا گریت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾، یتیمہ ہہر گیز سزای (بہندہ کان) نادہین ﴿حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 رَسُولًا﴾، ہہتا پیغہ مبر نہ نیرین (بؤیان) ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا﴾، وہ کاتیک بمانہ ویت ﴿أَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک لہناو بیہین ﴿أَمْرًا مَّرْفُوعًا﴾، فرمان دہدہین (بہ گورپراپہ لی و کردہ و ہہی چاک) بہ دہ و لہمہندہ
 خراپہ کار و زؤردارہ کانی ﴿فَفَسَّخُوا فِيهَا﴾، کہ چی تہوان یاخی دہبن و لہ فرمان دہرہ چن ﴿فَقِيَ عَلَيْهَا الْقَوْلُ﴾
 جا بریاری (سزادان) پیویست دہ بیت بؤ (دانیشتوانی) تہو شار و گوندانہ ﴿فَدَمَّرْنَا تَدْمِيرًا﴾، جا تہوسا ویرانیان
 دہ کہین بہویران کردنیکی تہواو ﴿وَرَكِبَ أَهْلُهَا﴾، و ہ زؤر (گہل و میللت) مان لہناو برد ﴿مِنَ النَّارِ﴾، بہندہ کانی
 نوح ﴿لہ چہرخہ کانی پاش نوح﴾ ﴿وَكُنْ بِرَبِّكَ يُدُوبُ عِبَادَهُ﴾، پەرورہدگارت بہ سہ بہ گوناہی بہندہ کانی
 ﴿خَيْرًا نَّبِيْرًا﴾، کہ ناگادار و بینایہ ﴿

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
 جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَدْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ
 الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ
 سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا تُمَدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ
 عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ
 فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ
 تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَدْمُومًا مَمْحُودًا
 ﴿٢٢﴾ * وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
 يَبُلُغْنِ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أِفٌّ وَلَا تُنهرهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا
 جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
 صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾ وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ
 وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ
 كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٧﴾



﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سیک تہ نہا ژانی دونیای بویت ﴿عَجَلَتْ لَهُ فِيهَا﴾ لہم (دونیا) دا زو و بین
ی دہدین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ ٹہوی بمانہوی بؤ ہر کہ سیک ﴿فَجَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاشان دوزہ خمان
بؤ سازداوہ ﴿بِضَلِّهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا﴾ دہ چیتہ ناوی بہ لؤمہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانی خوا ﴿۱۵﴾
﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سیکیش مہ بہستی رؤژی دواپی بوویت ﴿وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا﴾ و ہہ ولی
بؤ بدات بہو جوڑہی شایستہی ٹہوہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہرداریش بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ كَانَتْ سَعِيَهُمْ
مَشْكُورًا﴾ ٹائہوانہ کردوہ و تیکؤشانہ کہ بان و ہر گیراوہ (لای بہر و ہر دگاریان) ﴿۱۶﴾ ﴿كَلَّا تُمِدُّ
دَهَبَ خَشِينٍ بِهِ مِثْقَالَ عِلَاقَةٍ﴾ ٹہوانہ (کہ ہر دونیایان دہویت) و ٹہوانہش (کہ رؤژی
دواپیان دہوی) ﴿مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ﴾ لہ بہ خششی بہر و ہر دگارت (لہم دونیایہدا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا﴾ بیگومان رؤژی و بہ خشرای بہر و ہر دگارت ہر گیز قہدہ غہ کراو نہ بووہ ﴿۱۷﴾ ﴿أَنْظُرْ
كَيفَ﴾ (ٹہی مو حہ مہد ﴿۱۸﴾) سہرنج بدہ چون ﴿فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (لہ دونیادا) فہ زلی
ہہ ندیکیانمان داوہ بہ سہر ہہ ندیکیاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ و ہ بیگومان پلہ کان
لہ رؤژی دواپیدا گہورہ ترہ و فہزلہ کانیش گہورہ ترن ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (ٹہی ٹادہمی)
لہ گہل خوادا بہرستراویکی تر مہ بہرستہ ﴿فَتَقَعْدَ مَذْمُومًا مَذْحُولًا﴾ ٹہ گینا دہیتہ لؤمہ کراویکی
سووک و رسوا ﴿۲۰﴾ ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ و ہ بہر و ہر دگارت بریاری داوہ ﴿الْأَعْبُدُوا إِلَٰهَآئِهِ﴾ کہ ہیچ
شتیک نہ بہرستن بیجگہ لہ ٹہو ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ و ہ لہ گہل دایک و باوکتان چاکہ بکہن ﴿إِنَّمَا
يَبْتَغِي عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ ٹہ گہر یہ کیکیان (باوکت و دایکت) یان ہر دووکیان لای تو
پیربون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ﴾ قسہی ناخوشیاین ہی مہلئی تہ نانہت ٹوفیش ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ و ہ تیبیان
مہ خورہ و بیاندا ہلہ مہ شاخی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) ووتہی نہرم و شیرینیان (لہ گہلدا)
بہ کارینہ ﴿۲۱﴾ ﴿وَخُفِّضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالی خو بہ کہم زانین و میہرہ بانیتیان بؤ رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا﴾ بلی ٹہی بہر و ہر دگارت رہ حمیان ہی بکہ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ہر چؤنیک
ٹہوان میان بہر و ہر دہ کرد بہ مندالی ﴿۲۲﴾ ﴿رَبُّكَ عَلِيمٌ بِمَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ بہر و ہر دگارتان چاک دہ زانیت
بہ ہرچی لہ دل و دہر و نتاندا ہہیہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان
بیت ﴿فَاتَهُ﴾ کان لآؤوبین عفورا ﴿۲۳﴾ ٹہوا بیگومان ٹہو (خوایہ) لی بوردہیہ بؤ توبہ کاران ﴿۲۴﴾
﴿وَأَنذَا الْقُرْآنَ حَقًّا﴾ و ہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (ہر و ہا مافی) ہہ ژارو
ریبواریش ﴿وَلَا تُبَدِّرْ بَدْرًا﴾ زیادہ رپویش مہ کہن ﴿۲۵﴾ ﴿إِنَّ الْمُبْدِينَ﴾ بہرستی زیادہ رپوہوان
﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ دؤست و برای شہیتانہ کانن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانیش بہر انہر
(ناز و نیعمہ تہ کانی) بہر و ہر دگاری ہہ میسہ سہلہ بہ ﴿۲۶﴾

وَإِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ أَبْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
 مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
 كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ وَكَانَ بِعِبَادِهِ خَيْرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا
 أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَ
 خِطَاكُمْ كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ الَّذِي آتَيْنَاهُ وَكَانَ فَرِيضَةً مِن رَّبِّكُمْ
 سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
 الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا أَمْوَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كَلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عِنْدَهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾
 وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
 الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

﴿وَأَمَّا نَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ وہ نہ گہر رووت و ہر گہیرا لہوانہ (لہ بہر نہ داری) ﴿أَبْتَعَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرَجُّهَا﴾
چا و ہر وانی بہ خششی و رُوزیہ ک بوویت لہ لایہن بہر و ہر دگار تہ و ہ ﴿نَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيَّسُورًا﴾ تہ و ہ قسہی
جوان و نہر میان لہ گہ لدا بکہ ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ وہ دہ ستت مہ کہ کُوت بہ گہر دنتدا
(واتہ دہ ست قو و چا و مہ بہ لہ خیر کردندا) ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ و کرا و ہ بہرہ لاشی مہ کہ
بہ تہ و اوی (ہر چیت ہمہ بہ بیدہی بہ خہ لکی) ﴿فَتَقَعَدَ مَلُومًا مَحْسُورًا﴾ تا نہ بیتہ کہ سہیکی لُومہ کراوی
ہیچ بہ دہ ستہ و نہ ما و ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی بہر و ہر دگار ت ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ رزق و رُوزی فراوان
دہ کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بُو ہر کہ سہی کہ بہی ویت و و ہ تنگی دہ کات بُو ہر کہ سہی بہی ویت
﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہ راستی تہ و ہ ہمیشہ ناگا و بیناہ بہ بہ نہ دہ کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾
وہ رُو لہ کانتان مہ کوزن ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ لہ ترسی ہہ زاری و نہ داری ﴿مَنْ تَرَفُّهُمْ وَآيَاتِكُمْ﴾ نیمہ رُوزی
تہ و انیش و ئیو ہش دہ دہین ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَاتِبٌ كَبِيرٌ﴾ بہ راستی کوشتنی تہ و ہ (تہ و مندالانہ تان)
ہلہ و تا و انیکہ گہر ہہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّقَّ﴾ و نزیکہ زیناش مہ کہ و نہ و ہ ﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً﴾
بہ راستی تہ و ہ کردہ و ہہ کی زور ناشرین ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و رینگہ ہہ کی پیس و خرا بہ ﴿وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ وہ کہ سہی کہ مہ کوزن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ کہ خوا کوشتنی تہ و ہ حہرام کردہ
مہ گہر بہ (ہُو ہہ کی) راست و رہ و انہ بیت (وہ کہ تہ گہر ہاتو و کہ سہیکی کوشتہ و و، یان لہ تان
باشگہز بیو ہ و ہ، یان شووی کردہ و یان رُنی ہینابو و زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَطْلُومًا﴾ جا ہر کہ سہی کہ
بہ نا ہق و ستہم لی کراوی کوزرا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لُولِيِّهِ سُلْطٰنًا﴾ تہ و ہ دہ سہ لانمان دا و ہ بہ خوا و نہ کہی
(بہ سہر بکوڑہ کہ دا) ﴿فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خوا و نہ کہی زیادہ رُوی نہ کات لہ تُو لہ سہ نندہ و ہا
(تہ گہر عہ فووی کرد پاش تہ و ہ نہ چیت تُو لہ لی بسہ نیتہ و ہ، و ہ تہ گہر کوشتیشیہ و ہ بہ جوانترین
شیوہ بیکوڑیتہ و ہ و رازی بیت بہ بریاری خودا ہر چُونیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکہ
بہ راستی تہ و ہ (خوا و نہ) یار مہ تی درا و ہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وہ نزیکہ مالی ہہ تیو مہ کہ و نہ و ہ
﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مہ گہر بہ چاکترین شیوہ نہ بیت (کہ بریتی یہ لہ پاراستن و بہر ہم ہینانی) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ﴾ ہہ تا (ہہ تیو ہ کہ) دہ گاتہ کہ مالی رُیری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ و ہا بکہن بہ بہ لین
و بہیمانہ کانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ بہ راستی (خوا و نہ) بہ لین و بہیمان لہیر سرا و ہ بہر امبہر بہ لینہ کانی
﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُلْتُمْ﴾ و ہ کاتیک کہ پیوانہ دہ کہن (بُو خہ لکی) بہ ریک و پیکہ پیوانہ بکہن
﴿وَرَبُّوْا السُّنْطٰنِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ و کیشانہش بکہن بہ تہ رازوی راست و دروست ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ تہ مہ
(بُو ئیو ہ) چاکتر و نا کامیشی باشترہ (لہ دنیا و قیامہ تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ و ہ شوین
شتیک مہ کہ و ہ کہ زانیاربت دہر بارہی نی یہ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ بہ راستی گووی و چا و دل
﴿كُلٌّ أُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ ہہ مو و تہ و ہ (خوا و نہ کانیان) بہر برسیارن لیان ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
مَرْحًا﴾ و ہ مہر و بہ زہ و بیدا بہ فیز زلی و شاناز بہ و ہ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونکہ) بہ راستی تُو نہ دہ توانی
زہوی کون کہیت ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ و ہ نہ دہ گہیتہ شاخہ کان لہ دریزیدا ﴿كُلٌّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ﴾
ہہ مو و تہ و ہ باسکرا خرا بہ کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لای بہر و ہر دگار ت نا بہ جی و بیتر او ہ ﴿

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءآخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثَاءً إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾
 قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءِلهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا
 ﴿٤٢﴾ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِن
 لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ فَانصت له فَتَسْمَعُونَ أذْيُنًا وَلَٰكِنَّ أَصْوَافًا بَيْنَ أَعْيُنِنَا
 حَفَاحًا مَّن لَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِهِ سِوَا اللَّهِ فَاذْكُرْهُ أَنصِتِينَ ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَلَغَتْ
 أَعْيُنُهُمْ الْغُبُورَ وَإِن لَّا يَفْقَهُوهُ فَاكْفُرُوا إِن لَّا تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاصْبِرُوا
 حَتَّىٰ يَخْرُجَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ قُرْآنًا يُنصِتُونَ أَصْوَابًا وَمَا يَفْقَهُوهُ
 فَالَّذِينَ لَمْ يَرْغَبُوا عَنْ آلِهَتِهِمْ كَمَا رَغَبُوا عَنَّا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 قُلُوبٌ سَمْعًا وَلَٰكِن لَّا يَفْقَهُوهُ فَاصْبِرُوا لِحُكْمِ رَبِّكُم إِنَّهُ لَآ يَنصِتُ
 لَكُمْ وَأَكْبَرُ يُخَوِّفُ مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّجُلٍ أَوْ يَذُوقُ الْعَذَابَ فِي الْآخِرَةِ
 وَأَكْبَرُ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْغَبُوا عَنَّا أَن يَقُولُوا أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَظِيمٍ
 ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٨﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ
 إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٩﴾

﴿ذَلِكَ وَمَا أُوتِيَ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ * ئەوه (ی که باس کرا) هه‌ندیکه له‌و دانایی و حیکمه‌ته‌ی که په‌روه‌دگارت نیگای کردووه بۆت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ * وه هیج په‌رستراویکی تر له‌گه‌ل خوادا مه‌په‌رسته ﴿فَتَأْتِي فِي جَهَنَّمَ﴾ * ئە‌گینا فری د‌ه‌دریته ناو دۆزه‌خوه ﴿مَأْمُومًا مَدْحُورًا﴾ * به‌لۆمه‌کراوی د‌ووورخراوه‌ی له‌به‌زه‌یی خوا ﴿فَإِصْفِدْ لِرَبِّكَ بِاللَّيْلِ﴾ * ئایا په‌روه‌دگارتان په‌گه‌زی کورپی تابه‌تی کردووه به‌ئیه‌وه ﴿وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا﴾ * له‌ فریشته‌کانیشی دا کچانی بۆخوی هه‌ل‌ب‌زار دووه ﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ * به‌راستی ئیه‌وه‌ته‌یه‌کی زۆر‌گه‌وره (ونا‌به‌جی) ده‌لین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ * وه سویند به‌خوا بینگومان (مه‌به‌سته‌کانمان) به‌چ‌ه‌ند جور هیناوه له‌م قورئانه‌دا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ * بۆ ئه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه و ئامۆزگاری وه‌رگرن ﴿وَمَا يَرِيذُهُمُ الْإِنْفُورُ﴾ * به‌لام (خوانه‌ناسان) هه‌ر دوورکه‌وته‌وه‌یان زیاتر ده‌بیت (به‌و باسکردنه) ﴿قُلْ لَوْ كَانُ مَعَهُ إِلَهَةٌ﴾ * (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بل‌ی ئە‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا په‌رستراوانیکی تر ببوايه ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ * وه‌ک ئه‌و (بت په‌رستان) ده‌لین ﴿إِذَا لَاتَبَعُوا﴾ * ئه‌و کاته ده‌گه‌ران به‌دوای ﴿إِلَّا ذِي الْعَرْشِ سَيِّدًا﴾ * ریگایه‌ک‌دا بۆلای خاوه‌نی عه‌رش (که‌خوايه) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَى﴾ * پاك و بى گه‌رد و به‌رز و بلنده ئه‌و (خوايه) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ * له‌وه‌ی ئه‌و (بت په‌رستانه) ده‌لین (ده‌ر‌باره‌ی خوا) ﴿عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ * زۆر به‌رز و بلنده‌تره ﴿سُبْحٰنَ لَهٗ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ﴾ * هه‌ر چه‌وت ئاسمانه‌کان ته‌سبیحاتی خودا ده‌که‌ن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ﴾ * و زه‌وی و هه‌رچی له‌ناویاندايه ﴿وَإِن مِّن شَيْءٍ﴾ * وه هیج شتیک نیه ﴿إِلَّا أَسْبَحُ بِحَمْدِهِ﴾ * که ته‌سبیحات و سوپاس وستایشی ئه‌و نه‌کات ﴿وَلٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ سَبِّحَهُمْ﴾ * به‌لام ئیه‌و تى ناگه‌ن له‌ته‌سبیحاته‌که‌یان ﴿إِنَّهٗ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ * به‌راستی خوا هه‌میشه‌به‌ئارام وله‌سه‌رخ و لیب‌ورده‌یه ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ * وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتیک قورئان ده‌خوینیت (به‌سه‌ریاندا) ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾ * داده‌نیین له‌نیوان تو‌و ئه‌وانه‌دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ * که باوه‌ریان به‌رۆزی دواپی نیه ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ * په‌رده‌به‌کی نادیار (داپۆشه‌ر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ * وه ده‌یده‌ین به‌سه‌ر دل‌یاندا ﴿أَكِنَّةً﴾ * چه‌ند په‌رده‌به‌کی زۆر ئه‌ستوور ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾ * بۆ ئه‌وه‌ی له‌قورئان تى نه‌گه‌ن ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ * و گویشیان که‌رده‌که‌ین (تانه‌بیستن) ﴿وَإِذَا ذُكِرَتِ رَبُّكَ﴾ * وه هه‌ر کاتیک ناوی په‌روه‌دگارت ده‌به‌یت (لای ئه‌و بى باوه‌رانه‌دا) ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾ * له‌قورئاندا به‌تاک و ته‌نیایی ﴿وَلَوْ أَعْلَمَ الَّذِينَ نَفَقًا﴾ * به‌بیزاری پشت تى ده‌که‌ن ﴿تَحْتِ أَعْلَمَ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾ * ئیمه چاک ده‌زانین بۆچی ئه‌وان گوئ ده‌گرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ * کاتیک گوئ ده‌گرن له‌تۆ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَإِذْ هُمْ يُحْشَوْنَ﴾ * هه‌روه‌ها کاتیک پینکه‌وه چه‌یه ده‌که‌ن ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ * کاتی سته‌م کاره‌کان ده‌لین ﴿إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ * ئیه‌و ته‌نها شوینی پیاویکی جادولیکراو ده‌که‌ون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ * سه‌رنج بده‌چۆن ﴿صَرَخُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ * نموونه‌ی جورا و جورت بۆدیننه‌وه ﴿فَضَلُّوا﴾ * سه‌رئه‌نجام گو‌م‌را بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ * ئیتر ناتوانن ریگای راست بدۆزنه‌وه ﴿وَقَالُوا لَئِنَّا كُنَّا عَظَمَاءُ وَرَفَآءَ﴾ * ده‌شلین ئایا کاتی بووینه ئیسک پروسکیکی رزیو و پتورکاو ﴿إِنَّا لَنَالِمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ * ئایا (جاریکی تر) زیندوو ده‌کریننه‌وه و ده‌بیننه‌وه به‌دروسکراویکی نوئ ﴿



* قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي
 صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ
 يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
 إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنْ الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
 مُّبِينًا ﴿٥٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَاءُ رَحِمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَاءُ
 يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٥﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى
 بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا ﴿٥٦﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ
 دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
 وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ وَإِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
 مُحْدُورًا ﴿٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بییان بلی ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ تہوہ بین بہ ہر دیاہ ناسن ﴿۱﴾ ﴿أَوْ خَلْقًا مِّمَّا﴾ یان ہر درست کراویکی ترلہوی ﴿يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ لہ میسک و دلٹاندا گہورہیہ ﴿فَسِيقُوتُونَ﴾ جابینگومان تہوانہ دلین ﴿مَنْ يُعِدُّنَا﴾ کی زیندوومان دہ کاتہوہ ﴿قُلِ الَّذِي﴾ بلی تہوہ زاتہ (زیندووتان دہ کاتہوہ) ﴿فَطَرِكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ کہ یہ کہم جار دروستی کردوون ﴿فَسِيقُوتُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾ جا (بہ لاقرتیہوہ) سہرت بؤ دہلہ قینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و دہلین تہوہ کہی دہ بیست ﴿قُلِ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی لہوانیہ تہوہ (رؤزہ ہاتنی) نزیک بیت ﴿۲﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ تہوہ رؤزہی کہ بانگنان دہ کہن (لہ گورہ کانتانہوہ) ﴿فَلَسْتَ حَيُّونَ بِحَدِيثِهِ﴾ جائتہوش دہست بہ جی دین بہدہم بانگ کردنہ کہوہ بہ سوپاس و سہناکردنہوہ ﴿وَنظُنُّوْنَ إِنْ لَيْسَتْ﴾ و وا دہزانن نہماونہ تہوہ (لہ دونیادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماویہ کی کہم نہ بیست ﴿۳﴾ ﴿وَقُلِ لِعِبَادِي﴾ وہ (تہی موحمہد ﷺ) بلی بہہندہ کانم ﴿يَقُولُوا أَلَمْ يَكُنْ﴾ قسہیہ ک بکن کہ جواتر و باشتیرینی قسہ بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہراستی شہیتان ﴿يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾ ناکوکی و نساژوہ دہخاتہ نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ بہراستی شہیتان ہہمیشہ بؤنادہمی ﴿عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ دوورٹمنیکی رون و ناشکرایہ ﴿۴﴾ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ بہرورہر دگارتان زاناترہ بہتہوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُرْسِلْكُمْ﴾ تہ گہر بیہوی رہ حمتان پین دہ کات ﴿أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ یان تہ گہر بیہوی سزاتان دہدات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكُمْ﴾ وہ تیمہ تۆمان نہناردوہہ ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ بہچاودیر و پاریزہر بہسہریانہوہ ﴿۵﴾ ﴿وَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ﴾ وہ بہرورہر دگارت زاناترہ ﴿يَمُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہہرہر چی لہ ناسمانہکان ولہ زہوی دایہ ﴿وَلَقَدْ فَضَلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وہ سویند بہخوا بینگومان فہزلی ہہندی لہ پیغہمبہر انمان داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہسہر ہہندیکی تریاندا ﴿وَأَعْتَدْنَا أَوْدُوحًا زُورًا﴾ و زہبورمان بہخشی بہ داوود ﴿۶﴾ ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی (بی باوہران) ہاوار بکن لہ تہوانہی ﴿رَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ تہوہ بہ خواتان دہزانین بیجگہ لہخوا ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ﴾ جا تہوانہ دہسہ لاتیان نیہ ﴿كَشَفَ الضَّرْعَ عَنْكُمْ﴾ بہلاو زیانتان لہسہر لابہن ﴿وَلَا تَحْزِنُوا﴾ وہ (دہسہ لاتی) گورپانیشیان نی بہ ﴿۷﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ تہوانہی کہ تہوہ (نہفامانہ) ہاواریان لی دہ کہن ﴿يَدْعُونَ إِلَى رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ﴾ تہوانہ بہدوای ہوکاریکدا دہ گہرین کہ نزیکیان کاتہوہ لہ بہرورہر گاریان ﴿أَلَيْسَ أَقْرَبَ﴾ کامیان نزیک ترہ (لہ خواوہ و پلہو پایہی بہررتہرہ) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وہ بہہیوا و ٹومیندو رہحمی تہون ﴿وَيَحْتَفُونَ عَلَيْهِ﴾ و لہ سزایشی دہترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ بہراستی سزای بہرورہر دگارت ﴿كَانَ مَحْدُورًا﴾ ہہمیشہ مہترسی لینکراوہ و خوئلیپاریزراوہ ﴿۸﴾ ﴿وَإِنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ وہ (خہلکی) ہیچ شاروگونڈیکمان ﴿إِلَّا تَحْتِ مُهْلِكُوهَا﴾ کہ تیمہ لہ ناویان بہین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ پیش (ہاتنی) رؤزی دواپی ﴿أَوْ مَعَدَّ يُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بیان سزایان بدہین بہ سزایہ کی سہخت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ٹیللا تہوہ (سزادانہ یان لہناو بردنہ) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿۹﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ
 وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
 إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
 الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
 فِي الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
 قَالَ لَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي
 كَرَّمْتَنَا عَلَى لَيْنِ أَعْيُنِنَا إِنْ يَأْمُرُ بِالسُّجُودِ لِأَبْنَائِنَا
 ذُرِّيَّتِهِ وَالْأَقْبَالِ ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
 جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَأَسْتَفْزِرُّ مِنْ أَسْطَعَتَ
 مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَبِيرِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
 غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
 بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ تَحْتِ أَلْفُكٍ فِي
 الْبَحْرِ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

﴿وَمَا مَعَنَا﴾ و ههچ شتیک بهرگری ئیمه‌ی نه کردووہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ ئه و موعجیزانه بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ﴾ جگه له وهی که پیشینه کان به دروئان ده زانی ﴿وَأَتَيْنَا تَمُودَ النَّاقَةَ﴾ ناردمان بو (هوزی) سه موود ئه و حوشتره‌ی ﴿مُبْصِرَةً﴾ کہ (موعجیزه‌ی کی) ناشکرا بوو ﴿فَطَلَمُوا بِهَا﴾ که چی (باوه‌ریان نه هیتا و) سته میان لیکرد و (سه‌ریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾ وه ئیمه موعجیزه کان نانیرین ﴿إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ مه گهر بو ترسانندی (ئو گه له نه بیت) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ﴾ (بیربکه‌روه) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنْ رَبِّكَ﴾ به‌راستی په‌روه ردگارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ ده‌وری هه‌موو خه‌لکی داوه (ده‌سه‌لانی هه‌یه‌به‌سه‌ریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا آيَةَ الْآيَاتِ﴾ وه ئه و خه و بینینه‌ی که پیشانی تو ماندا (له‌وشه و په‌ویه‌دا) ﴿إِلَّا لِيَتَذَكَّرَ لِنَاسٍ﴾ هه‌رله‌به‌ر تا قی کردنه‌وه‌ی خه‌لکی بوو ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ هه‌روه‌ها ئه و دره‌خته نه‌فرین لی کر اوش ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾ که له‌قورئاندا باسماں کردووہ ﴿وَتَخَوَّفَهُمْ﴾ وه ئیمه (به و جوړه به‌لگانه) ئه‌وانه ده‌ترسینین ﴿فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ که چی ئه و (ترساننده) هه‌چیان بو زیاد ناکات جگه له یاخی بوون و سه‌ر که‌شی نه‌بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ وه باسی ئه‌وکاته‌بکه که ئیمه به‌فریشته‌کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده‌به‌رن بوئادهم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئه‌وانیش یه‌کسه‌ر هه‌موویان سوژده‌یان برد بیجگه له ئیبلیس (شه‌یتان نه‌بیت) ﴿قَالَ آسَجُدْ﴾ ووتی ئایامن سوژده‌به‌رم ﴿لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا﴾ بو که‌سیک که له‌قور دروستت کردووہ ﴿قَالَ آرَأَيْتَكَ﴾ (ئیبلیس) ووتی بینم بلئی و هه‌والم بده‌ری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ﴾ له‌باره‌ی ئه‌مه‌وه که ری‌زی ئه‌وت داوه به‌سه‌رمندا؟! ﴿لَنْ آخَرَنِّي﴾ سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر دوام بخه‌یت ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دواپی (نه‌رم) ﴿لَأَخْتَبِكَ نَّ دَرِيئَةً﴾ به‌راستی زال ئه‌بم به‌سه‌ر نه‌وه‌کانیدا (به‌گومرا کردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ که میسک له‌وان نه‌بیت (که به‌نده‌تایه‌تیه‌کانی خوان) ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خوا به‌شه‌یتانی) فه‌رمو و برو ﴿فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ﴾ سا‌هه‌ر که‌س له‌وان شوینی تو که‌وت ﴿فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ كُلِّ﴾ ئه‌وه به‌راستی تو له‌ی هه‌مووتان دوزه‌خه ﴿جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ که تو له‌یه‌کی پر به‌پره ﴿وَأَسْفَرِيْرٍ مِّنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ﴾ وه هه‌ر که‌س له‌وانه که ده‌توانی گومرای بکه ﴿بِصَوْتِكَ﴾ به‌ده‌نگت و سه‌دای (ناهفت) ﴿وَأَجَلَتْ عَلَيْهِمْ﴾ و بده به‌سه‌ریاندا و تی یان خوړه ﴿بِحَبْلِكَ وَرَجُلِكَ﴾ به‌سوار و بیاده‌ی له‌شکره که ته‌وه ﴿وَشَارِكُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وه هاو به‌شیمان بکه له‌مال و سامان و مندالیاندا ﴿وَعِدَّهُمْ﴾ به‌لئیشیان بی بده ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ به‌لام شه‌یتان به‌لئیشان بی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾ به‌خه‌له‌تانندن نه‌بیت ﴿إِنْ عِبَادِي﴾ بی‌گومان به‌نده‌کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ﴾ ده‌سه‌لانت به‌سه‌ریاندا نی‌ی (و ناتوانی گومرایان بکه‌یت) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ وه په‌روه ردگارت به‌سه‌ پاریزه‌رو چاودیر بیت ﴿رَبُّكُمْ الَّذِي﴾ په‌روه ردگارتان ئه‌و زاته‌یه ﴿يُرْسِلُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ﴾ که که‌شتی له‌دیریادا هاتو چو پنده‌کات بو ئیوه ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو ئه‌وه‌ی بگه‌رین به‌دوای هه‌ندیکه‌ه‌ره و روژی ئه‌ودا ﴿إِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا﴾ به‌راستی ئه‌و (خوایه) هه‌میشه‌یی میهره‌بان و به‌به‌زی یه‌به‌رامبه‌ر به‌ئیه ﴿۱۱﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا
 نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كُفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ
 أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ
 لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً
 أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
 ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ عَلَيْنَابِهِ تَبِعًا ﴿٦٩﴾ * وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي
 آدَمَ وَحَمَلْنَا هُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَا هُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا
 كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ
 يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ
 فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِنْ
 كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
 عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَا تُخَذُّوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَقُولَا أَنْ تَبْتَئِكَ
 لَقَدْ كُنتَ تَرَكُنَّ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
 الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾



﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہر یادا تووشی بہ لاو زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا﴾ ھہموو
 ٲہو (پہر ستر اوانہ ی ھاواریان لی دہ کہن وون دہ بن بیحگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا تَخَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگار تان دہ کات و دہ گنہ نہ ووشکانی ﴿أَعْرَضْتُمْ﴾ روو وہ ردہ گیرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) ئادہ می ھہ میسہ سپلہ و ناسو پاسہ ﴿أَفَأَمِنْتُمْ﴾ جا ئایا ئیوہ ناتر سن و بیباکن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ حَابِئُ الْبَرِّ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکایی دا (بوو مہ لہ رزہ) بتانبات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناتر سن لہ وہی) بای توندتان بنیرتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيْلًا﴾ پاشان پاریزہ ریکیشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ﴾ ئہ ی ئایا دلنیا و بیباکن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُمْ فِيهِ﴾ لہ وہی بتان گیرتہ وہ ناو دہ ریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جار یکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ ئہ مجا بینیرتہ
 سہرتان ﴿فَاصْفَايْنِ الرَّيْحِ﴾ باہ کی توندو تیزی ویران کەر ﴿فَيَعْرِقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ ئہ و سالہ دہ ریا کہ دانقو متان
 بکات لہ بہر ئہو بی باوہر و سپلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ ستان نا کہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْهِ تَابٌ
 تَبِيْعًا﴾ ھیچ کہ سیک کہ داوای تو لہ ی ئیوہ لہ ئیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویتد بہ خوا
 بیگومان ریزمان لہ نہ وہی ئادہم گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ﴾ ولہ ووشکانی و لہ دہ ریا دا ھلمان
 گرتن (بہ سواری و گہر انمانن) ﴿وَوَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و رۆزی پاک و خاوینمان پی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيْرٍ﴾ و ہفہ زلمان داون بہ سہر زورنیک ﴿مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا﴾ لہ ووشتانہ ی کہ در و ستمان
 کردون بہ فہر زلیکی گہورہ ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنْسَانٍ﴾ (بیریان بخنہ وہ) ئہو رۆژہ ی کہ ئیمہ ھہموو
 ئادہ میسہ ک بانگ دہ کہین ﴿بِأَمْمِهِمْ﴾ بہ ناوای پیغہ مہرہ کہ یانہ وہ (بہ ناوای پھیامہ کہ یانہ وہ) ﴿فَمَنْ أُوتِيَ
 كِتٰبَهُ بِرِيْمِيْنِهٖ﴾ جا ھہر کہ سیک نامہ ی کردہ وہ کہ ی بدرت بہ دہ سستی راستیہ وہ ﴿فَأُولٰٓئِكَ يَفْرُوْنَ
 كِتٰبَهُمْ﴾ ئائہ وانہ نامہ کہ یان دہ خویننہ وہ ﴿وَلَا يُظْلَمُوْنَ﴾ و ہ ستہ میان لی نا کریت ﴿تَسِيْلًا﴾ بہ ئہ نڈازہ ی
 ئہو تالہ باریکہ ی بہ دہ وری ناو کی خور مادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهِ اَعْمٰی﴾ بہ لام ھہر کہ سیک لہم
 (دونیا یہ) دا کویر بوو بیت (ورینگہ ی راستی نہ بینا بیت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ اَعْمٰی﴾ ئہوہ ئہو کہ سہ لہ رۆژی
 دوایشدا کویرہ ﴿وَأَصْلُ سَبِيْلًا﴾ بگرہ لہ کویریش گومر اترہ ﴿وَلَنْ كَادُوْا لِيْفْتَحُوْنَكَ﴾ و ہ بہ راستی
 نریک بوو ئہ وانہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ﴾ لہ وہی کہ نیگمان کرد بوت ﴿لِنَفْتَرِيْ عَلَيْكَ اَعْيٰرًا﴾
 بو ئہ وہی جگہ لہ قورٹان شتیک بہ دہم ئیمہ وہ ھہ لہ سستیت ﴿وَإِذَا لَا تَجِدُوْكَ حٰلِيْلًا﴾ (ئہ گہر گویرا یہ لیان
 بوو بیتا یہ) ئہوہ لہو کاتہ دا دیان کردیت بہ دؤست و خوشہ ویستی خوین و (گومر ایان دہ کردیت) ﴿وَلَوْ
 اَنَّ اَنْ تَبْتَكَ﴾ خو ئہ گہر ئیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَقَدْ كَدْتُمْ﴾ بہ راستی نریک بوو تو
 ﴿تَرْكُنَ اِلَيْهِمْ شَيْءًا قَلِيْلًا﴾ کہ میٹ بہ لایاندا بچی ﴿اِذَا لَادَفَقْنَاكَ﴾ جا بینگومان ئہو کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿ضَعْفَ الْحِيْرَةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) ریمان ﴿وَضَعْفَ الْمَمَاتِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوْكَ﴾ پاشان دہ ست نہ دہ کہوت ﴿عَلَيْنَا نَصِيْرًا﴾ یار مہ تی دہر نیک بہرانبہر بہ ئیمہ (کہ بہرگری
 ئہو سزایہ ت لی بکات) ﴿٧٥﴾

وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِرُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
 وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ
 الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ
 إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ
 بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
 وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ
 الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ
 شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾
 وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ
 الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ
 بِمَن هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ
 أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن سَأَلْتُمُ النَّازِحِينَ
 بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

﴿وَأَن كَادُوا﴾ وہ بہ راستی نریك بوو ئەو (بئ باوهر) انه ﴿لَيَسْفِرُ وَنَكَ﴾ (بہ بیلان و دوژمنایه تی) نارہ حتت بکہن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لە خاکس مہ ککہ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بو ئەوہی دہرت بکہن لئ ی ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ﴾ جا ئەو کاتہ ئەوانہ نەدەمانەوہ لەپاش تو ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکس کەم نەبیت (خوا لەناوی دەبردن) ﴿سُنَّةً مِّن قَدَّارَسْنَا﴾ ریگا ونہریتیکہ لە (ئیمەوہ) بو ئەوانہی کە نار دو مانن . ﴿فَبَكَتْ مِن رُّسُلِنَا﴾ لە پیغەمبەر انمان پیش تو ﴿وَلَا يَحِذُّنَا أَخْبِيًّا﴾ باوو یاسای ئیمەش گوړانی بەسەردانایەت ﴿أَقْرَبَ الصَّلَاةِ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) نوێژ بەجئ بہینہ ﴿لِدُلُوكَ الشَّمْسِ﴾ لە کاتی لادانی خۆر (لەناوہ راستی ئاسمان) ﴿إِلَّ عَسَىٰ أَلْبَلٌ﴾ هەتا (هانتی) تاریکی شەو ﴿وَقَدْ آتَانَا الْفَجْرُ﴾ هەر و ہا نوێژی بەیانی (بەجئ بیتہ) ﴿إِن قُرْآنَاتِ الْفَجْرِ﴾ بہ راستی قورئان خویندنی نوێژی بەیانی ﴿كَانَ مَشْهُودًا﴾ ہمیشہ دەبیریت (لە لایەن فریشتەکانی شەو و روژوہ) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وہ (ئە ی موحمەد ﷺ) لە بەشبکی شەو دا ﴿فَتَهَجَّدَ بِهِ﴾ ہەستہ شەو نوێژ بکہ بہ قورئان خویندن تییدا ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ ئەوہ زیادہ نوێژی تاییبەت بہ توبہ ﴿عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ ئومیدەوار بہ پەر و ہر دگارت بتگہ یەنیتہ ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ بلہ و جیگاہہ کی بہسەندکراو (کە شەفاعەتی گہورہ یە بۆ خەلکی لەقیامەتدا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وہ بلی ئە ی پەر و ہر دگارم ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾ (لە ہەر کاریکدا بووم) راست و چاک بئم ئەنجام بدہ ﴿وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکیش بئم کو تایی بیتہ ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِّن لَّدُنْكَ﴾ وہ لە لایەن خوتوہ و بوم بسازینہ ﴿سُلْطَانًا صَبِيرًا﴾ دەسەلاتینکی یارمەتی دەر (کە زال بم بەسەر ہممو و کو سپیکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وہ بلی تایی راست ہات ﴿وَرَهَقَ الْبُطْلُ﴾ وہ تایی ناحق و بہتال نہما و روشت ﴿إِنَّ الْبُطْلَ كَانَ زَهُوًّا﴾ بہ راستی بہتال ہمیشہ لە ناوچووہ ﴿وَيُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ وہ لەم قورئاندا دەنیرنہ خواروہ ﴿مَّا هُوَ شَقَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەوہی کە ہوی شینفا و میہربانی یە بو بڕوا داران ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ بہ لام (هانتی ئەم قورئانہ) بۆستەم کاران ہیچ زیادناکات جگہ لەخەسار و مەندی نەبیت ﴿وَإِذَا انْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وہ کاتیک چاکہ ونیعمەتی خو مان بڕیزین بەسەر ئادەمی (بئ باوہردا) ﴿أَعْرَضَ﴾ روو و ہر دە گیریت (لە زبکری و یاد ی ئیمہ) ﴿وَنَكَحْنَا نِبِيَّهُ﴾ و دوور دە کە ویتوہ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وہ کاتیک ناخوشی و زبانی لئ بکہ ویت ﴿كَانَ يُوَسْوِسُ﴾ زور نا ئومید دە بیت ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) بلی ہممو و کەس کار دە کات ﴿عَلَىٰ شَاكِلَتَيْهِ﴾ لەسەر سرووشت و (رینازی) خوی ﴿فَرِيحًا أَعْلَمَ بِعَمَلِ هُوَ﴾ جا پەر و ہر دگارتان زانترہ بہو کەسە ی ﴿أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾ کە ریبازہ کە ی راسترہ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ وہ (ئە ی موحمەد ﷺ) پرسسارت لئ دە کەن لەبارہ ی روحوہ (کە چی یە) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی رووح لە کار و فرمانی تاییبەت بہ پەر و ہر دگارمہ ﴿وَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وہ ئیوہ تہنہا کەمیک لە زانیارتان بئ بہخساروہ ﴿وَلَيْنِ شِئْنَا﴾ وہ سویند بہخو ا ئە گەر بمانہ ویت ﴿لَتَذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بئگو مان ئەو (قورئانہ ی) نیگامان کردووہ بۆت ناییبتین (لە دل و پەرہ کاندا) ﴿ثُمَّ لَآتِيْجُدُ لَكَ﴾ لە باشان دەست ناکە ویت ﴿بِهِ عَيْنًا وَكِبَالًا﴾ لە ہر انبەر ئیمەدا کەسینک کە بہر گریت لئ بکات ﴿

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ
 لِّئِن أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
 لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾
 وَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ
 النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ
 لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَدْبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن مَّحِيلِ
 وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقَطَ السَّمَاءُ
 كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
 قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ
 وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ وَقُلْ
 سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ
 أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
 رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ
 لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ خَيْرًا بِصِيرًا ﴿٩٦﴾

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ کہ گہر میہرہ بانیبہک لہ لایہن پەر وەر دگار تہ و ہ نہ بیت ﴿إِن فَضَلُكَ كَانَ عَلَيْكَ كَمِيرًا﴾
 بہر استی فہزل و چاکہی تہ و بہ سہر تہ و ہ گہ و رہیہ ﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (تہی مو حہ مہد
 ﷺ) بلی سونید بہ خوا تہ گہر ٹادہ می و جنو کہ ہہ مو و کوبینہ و ہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بؤ تہ و ہ ی
 ویتہ ی تہ م قورٹانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوان و یتہ ی تہ و بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ نندہ ہشتیوانی یہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ و ہ سونید بہ خوا ئیمہ ہیتا و مانہ تہ و ہ بؤ
 خہ لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہ م قورٹانہ دا ﴿مِن كُلِّ مِثْلٍ﴾ لہ ہہ مو و جو ر ہ نمو و نہ یہ ک ﴿فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ﴾
 کہ چی زور بہ ی خہ لکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفْرًا﴾ جگہ لہ سپلہ یی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ﴾
 ووتیان ہہر گیز باوہر ت پی ناہیتین ﴿حَتَّىٰ تَقْجُرَكُمَا مِنَ الْأَرْضِ يَكْبُوعًا﴾ ہہ تا
 لہ م زوہیہ دا کانیو یکمان بؤ ہلنہ قولتینی ﴿أَو تَكُونُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعَنِي﴾ یان باخیتک
 بیت لہ دارخورما و تری ﴿فَتَقْجِرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَقْجِيرًا﴾ و چہند روبریک ہلنہ قولتیت لہ نیوان
 درہ ختہ کانیدا بہ خوہر پروات ﴿وَأَنْتُمْ فِي السَّمَاءِ﴾ یان ناسمان پروختی ﴿كَمَا زَعَمْتُمْ عَلَيْنَا كَسَمًّا﴾
 بہ سہرماندا ہہر چو ن لافت لیداوہ کہ بہ پارچہ پارچہ دہ کریت ﴿أَو تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بتی ﴿قَبِيلًا﴾ رو بہ رو (بیان بینین) ﴿أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشک و مالیکت بیت
 ﴿مِن زُحْرَفٍ﴾ رازاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَو تَرَفِّي فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر زبیتہ و ہ بؤ ناسمان ﴿وَلَن نُّؤْمِنَ لِرَبِّكَ﴾
 و ہ ہہر گیز باوہر ناہیتین بہ بہر زبونہ و ہ کہ شت ﴿حَتَّىٰ نُزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾ ہہ تا پہ یامیکمان
 بؤ نہ ہینیتہ خواریہ و ہ خو مان بیخوینتہ و ہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) بلی پاکی
 و بیگہردی بؤ ہر و ہر دگارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ نایا من (شتیکی ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا﴾ جگہ لہ ٹادہ میہ کی
 نیراو و پیغہ مہر (واتہ من دہ سہ لاتی تہ و شتانہ نیہ بہ لکو من تہ نہا مرو فیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہ لکی نہ کرد ﴿أَن يُّؤْمِنُوا﴾ لہ و ہ ی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہ رینموونی و ثابنی حہ قیان بؤ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہ و ہ ی دہ بیان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ چو ن خوا ٹادہ میہ ک بہ پیغہ مہر دہ نیرت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ﴾
 ﴿مَلَائِكَةٌ يُّحْسِنُونَ مَطْمَئِنِّينَ﴾ بلی تہ گہر لہ زہوی دا فریشتہ ہہ بوایہ و بہ دلنایبہ و ہ (تاییدا) بگہر اناہ
 (بہ ویتہ ی ٹادہ می) ﴿لَن نُّزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ناسمانہ و ہ دہ مان نار دہ خواریہ و ہ بویان ﴿مَلَكَ﴾
 رَسُولًا ﴿فَرِيشته بہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی بیان خوا بہ سہ کہ شاہید بیت ﴿بَيْنِي﴾
 و بِنَكَرٍ ﴿لہ نیوان من و ئیوہ دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بَعِيدًا حَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہر استی خوا ہہ میشہ بہ ٹا گادار و بینایہ
 بہ بہ نندہ کانی ﴿۶۱﴾



وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
 مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا
 وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۗ كُلَّمَا حَبَتْ زِدْنَهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾
 ذَلِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
 وَرُفَاتًا أَيْ نَالِ الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ * أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾
 قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
 الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ
 آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
 إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا أَنزَلَ
 هَٰؤُلَاءِ إِلَّآ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ وَجَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
 أَسْكِنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوارینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ہر ئەو کہسہ رینمونی کراوہ (بہراستی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ و ہر کہسش خوا گومرای بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُم﴾ ئەوہ ہر گیز دەستت ناکەوئت بۆیان ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بیجگہ لەخوا دۆست و یارمەتی دەرائنیک ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لەہەرۆژی دوایدا حەشریان دەکەین ﴿عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ بەسەر پروومەت و دەم و چاویاندا ﴿عَمِيًا وَكَمَا وَصَلْنَا﴾ کہ کوئرو لال و کەرن ﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ شوونی نیشتەجیان دۆزەخە ﴿كُلَّمَا حَبَخَبْت﴾ ہەر جارنیک (دۆزەخ) بلیسە ی بنیشیتەوہ (دامریتەوہ) ﴿رَدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ بلیسە ی تاگرہ کہیان بۆ زیاد دەکەین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ هُم﴾ ئەوہ تو لہ ی ئەوانە یہ ﴿يَأْتُهُم كَهْرُ أُولَئِكَ﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نەہینا بەنایەتەکانی ئیمہ ﴿وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا﴾ و دەیان ووت ئایا ئەگەر ئیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وُرُفَاتًا﴾ ئیسک و پروسکی پارہ پارہ ی رزیو ﴿أَنَّا نَالَمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ ئایا ئیمہ جارنیک تر زیندوو دەکرینەوہ بەدروست کردنیک تازہ ﴿أُولَئِكَ رَأَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ ئایا ئەوانە نەیانزانوہ بیگومان ئەو خواہیہ ی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ئاسمانەکان و زوہ ی دروست کردوہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ دەسەلات دارو بەتوانایە کہوئتە ی ئەوانە دروست بکاتەوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا﴾ وە کات و ماوہیہ کی دیاری کردوہ بۆیان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانیہ ﴿فَأَبَى الْأَطْلُفُونَ الْإِكْفُورًا﴾ بەلام سستەمکاران هیچیان ناوئت بی باوہری نەبیت ﴿قُلْ لَأَوَاتَنَّ﴾ بلی ئەگەر ئیوہ ﴿تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾ خواوہنی خەزینەکانی چاکہ و نیعمەتەکانی بہرور دگارم بن ﴿إِذَا لَأَمْسَكُنَّ﴾ ئەو کاتە دەتانگریتەوہ (لەبەخشین) ﴿حَسْبِيَ الْإِنْفَاقُ﴾ لە ترسی خەرچ بوون و تەواو بوون ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا﴾ وە ئادەمی ہمیشہ رژدە و چروکہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى﴾ وە سوئند بەخوا بہراستی بہخشیمان بہمووسا ﴿تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ نو موعجیزہ ی روون و ئاشکرا ﴿فَتَكَلَّمَ بِنُورٍ﴾ (ئە ی موحەمەد ﷺ) دە ی پرسیار لەنەوہ ی ئیسرائیل بکہ (سەبارەت بہروداوی مووسا و فیرەوون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (مووسا) ہاتە لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ ئەمجافیرەوون بی ووت ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی ئە ی مووسا من و اگوومان دەبەم کہ تۆ جادو لئی کراو بیت ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ﴾ (مووسا علیہ السلام) فەر مووی سوئند بەخوا بیگومان تۆ دەزان ی ﴿مَا أَنزَلَ هُنَالِكَ﴾ ہیچ کہس ئەم موعجیزانہ ی نەناردۆتە خواوہوہ ﴿الْأَرُبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ﴾ جگہ لەبەرور دگاری ئاسمانەکان و زوہ ی نەبیت کہ روونکەرەوہن (بۆ خەلکی) ﴿وَأِنِّي لَأَظُنُّكَ﴾ وە بہراستی من دلنیم کہ تۆ ﴿يَفِرُّونَ مَثُورًا﴾ ئە ی فیرەوون لە ناو دەچیت ﴿فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَ هُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرەوون ویستی کہوا (مووسا و کوومەلہ کہ ی) دەر کات لە زوہ ی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾ ئیتر ئیمہ ش فیرەوون و ئەوانہ ی لەگەلی بوون ہمەموویانمان خنکاند لە دەریادا ﴿وَقُلْنَا مِمَّنْ بَعْدَهُ﴾ ئەوسا لەپاش خنکاندیان و وتمان ﴿لَبِيِّ إِسْرَائِيلَ﴾ بہنەوہ ی ئیسرائیل ﴿أَسْكُوا الْأَرْضِ﴾ نیشتە جی بن لەو زوہ یہ ی (کہ فیرەوون ویستی دەر تان کات لئی ی) ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کائیک بەلینتی روژی دواہی ہات ﴿حِجَابًا كَرِيمًا﴾ ئەوسا ہمەموتان بینکەوہ (بۆ دادگای خوا) دینین ﴿



وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾
 وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٦﴾
 قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذْ آيْتَلَى
 عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ
 وَعَدَّ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
 خُشُوعًا ﴿١٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ أَيًّا مَاتَ دَعْوَاهُ فَلَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا ﴿٢١﴾

سورة الكهف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا
 ﴿١﴾ فِيمَا لَيْنَدَرُ بِأَسَاسٍ دِيمًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾
 مَّكَثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾ وَيُنذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ و ه ئەم (قورئانه) مان به ههق ناردۆته خواروه ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ﴾ وه به حهق و راستیش هاتوو ته خواروه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وه تو مان ره وانه نه کردوو ه ﴿إِلَّا مَبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به موژده دهر و تر سینه نه بیت ﴿وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ﴾ وه قورئانمان بهش بهش بو ت ناردوو ه ﴿لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بو ئەوهی بیخوینیته وه به سه ر خه لکیدا ﴿عَلَىٰ مَكِّيٍّ﴾ به له سه ر خوویی و هیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ وه ئەم (قورئانه) مان به شو ه دابه زاندا ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه ممه د ﷺ) پیان) بلی باوهرینن به م (قورئانه) ﴿أَوْ لَا تُوْمِنُوا﴾ یان باوهری پی نه هینن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ به راستی ئەوانه‌ی که زانیاریان پی به خشراره ﴿مِنْ قَبْلِهِ﴾ له پیش ئەم (قورئانه) دا ﴿إِنَّا نَسِئِلُ عَلَيْكُمْ﴾ کاتیک (قورئان) بخوینرته وه به سه ر یاندا ﴿يَخْرُجُونَ لِلْذَّقَانِ سُجَّدًا﴾ به جه سه پانی ده که ون به رو دا به سوژده بردن ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وه ده لئین پاک و بیگه ردی بو په روه ردگار مان ﴿إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ به راستی هه میشه به لئینی په روه ردگار مان به دی دیت ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلْذَّقَانِ يَخْرُجُونَ﴾ وه ده که ون به سه ر رو دا وده گرین ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ و (قورئان) هه میشه ملکه چیان بو زیاد ده کات ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ﴾ بلی نزا و هاوار له خوا بکه ن ﴿أَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان هاوار له په حمان بکه ن (یه کسانه) ﴿أَيَّ مَآ تَدْعُوا﴾ به سه ر کامیان نزا و هاوار داوای لی بکه ن ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ چونکه هه ر بو خوا به هه موو ناوه زور جوانه کان ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾ له نو یژ کردندا ده نگ به رزمه که ره وه ﴿وَلَا تَخْفٰتْ بِهَا﴾ و به نه نیش مه بکه ﴿وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ له و نیا وانه دا ریگایه که هه لبریره (به شیوه یه که خوت گویت له خوت بیت) ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (ئه‌ی موحه ممه د ﷺ) بلی هه موو سو پاس و ستایش هه ر بو خوا به ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَدًا﴾ زاتیک که هه یچ مندالیکیی بو خوی بریار نه داوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ و هه یچ هاو به شیکیی نه بووه ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ له مولک و پادشایه تیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ﴾ هه یچ دۆست و یار مه تی دهر یکیی نه بووه ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ له بهر بی ده سه لاتی ﴿وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾ (که واته) خوا زور به گه و ره بگه ره ﴿

سوره‌تی ﴿الْكَافِرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده‌ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه موو سو پاس و ستایش بو ئەو خوا به‌ی ﴿أَنْزَلَ﴾ که ناردوو به تیه خواروه ﴿عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الْكِتٰبِ ﴿قُرْآنًا بُو سَه ر به نده که‌ی خوی (موحه ممه د ﷺ) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ و هه یچ جو ره لاریه کی تیدا دانه ناوه ﴿فِي مَآ تٍ﴾ (کتیبیکیی) راست و پایه داره ﴿لِنُنزِّلَ بِأَسْوَ دٍ﴾ بو ئەوه‌ی به سه زایه کی زور به تین بتر سیتیت (ئه‌وانه‌ی که باوهری پی ناهینن) ﴿مِنَ الدُّنْيَا﴾ له لایه ن خو به وه ﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و مژده ش بدات به و باوهر دارانه‌ی ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّٰلِحٰتِ﴾ که کرده وه چاکه کان نه نجام دهن ﴿أَنَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ به مه‌ی که پاداشتیکی چاکیان بو هه یه ﴿مَنْ كَانَتْ فِيهِ آبَدًا﴾ له و (به هه شته) دا بی برانه وه ده میتنه وه ﴿وَيُنذِرُ الَّذِينَ﴾ وه (بو ئەوه‌ی) که ساتیک بتر سیتیت ﴿قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ وَوَلَدًا﴾ که ده یان ووت خوا رۆله‌ی بو خوی بریار داوه ﴿

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
 أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُحِّ نَفْسِكَ
 عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
 جَعَلْنَا مَا عَلَىٰ الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 ﴿٧﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
 أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ
 فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ
 الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَالِ الْبُثُورِ أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾
 وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا ﴿١٤﴾
 هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ
 بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

﴿ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ﴾ نہ خویمان زانا بوون پنی ﴿ وَلَا لِابَائِهِمْ ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿ كَذَّبَتْ كَلِمَةً ﴾ حج قسه یہ کی (بوختانیکی) گہور یہہ ﴿ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ﴾ کہ لہدہ میان دہردہ چیت ﴿ إِنْ يَتُوبُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴾ جگہ لہدرو هیچ شتیکی تر نالین ﴿ فَلَعلَّكَ بِنَحْوِ فَسَقٍ ﴾ جا لہوانہ یہ خووت لہ ناوبہری ﴿ عَلَيَّ أَتْرَاهُ ﴾ لہبہر کردہوی ئەوان ﴿ إِنْ لَمْ يَرْؤُا أُمَّةً ﴾ ئە گہر ئیمان نہہینن ﴿ يَهْدَا الْحَدِيثَ آسَفًا ﴾ بہم قورٹانہ لہداخ و خہفہ تدا (بمریت) ﴿ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ ﴾ بہراستی ئیمہ ہہرچی و ابہسہر زہوی یہوہ کردو ومانہ ﴿ زِينَةً لَّهَا ﴾ بہزینہت و جوانی بو زہوی ﴿ لِيَتَّبِعُنَّ ﴾ بو ئەوہی خہلکی تاقی بکہینہوہ ﴿ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴾ کامیان کردہوی جوانترو چاکترہ؟ ﴿ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا ﴾ وہ بہراستی ئەوہی و ابہسہر زہویہوہ ئیمہ ہہمووی دہکہین ﴿ صَعِيدًا جُرُزًا ﴾ بہ زہویہکی تہختی ووشک و برنگ ﴿ أَمْ حَسِبْتَ ﴾ ئایا وات زانی ﴿ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ ﴾ کہ ہاوا لانی ئەشکہوت و تابلو (ئہو بہردہی ناویانی تیا نوسرا بوو) ﴿ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ ئەوان لہناو نیشانہ کانی ئیمہدا شتیکی سہر سورہینتہر بوو؟ ﴿ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ ﴾ کاتئ کوملہ گہنجیک پہنایان بردہبہر ئەشکہوتہ کہ ﴿ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ﴾ ووتیان ئەی بہرورہدگارمان لہلایہن خووتہوہ رہحمہتیکمان پی بہخشہ ﴿ وَهِيَ لَنَا مِن أَمْرِنَا رَشَدًا ﴾ وہ فہراہم بیتہ بو مان لہم کارہی کہواین تیایدا پنی راست و پزگاری ﴿ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ ﴾ جا ئیمہش (دوعاکہ یانمان گیرا کردو) بہردہمان ہینا بہسہر گوئیاندا ﴿ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴾ لہو ئەشکہوتہدا چہند سال (خہومان لی خستن) ﴿ ثُمَّ نَعَثْنَهُمْ ﴾ لہباشان خہبہرمان کردنہوہ ﴿ لِنَعْلَمَ ﴾ بوئہوہی دہر یخہین ﴿ أَيُّ الْجَزَيْنِ ﴾ لہودوو تاقہ کامیان ﴿ أَحْصَى لِمَا لَسُوا أَمْدًا ﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویمان دہرئیرن (لہ ئەشکہوتہ کہدا) ﴿ تَخُنْ نَقْضُ عَلَيَّكَ ﴾ ئیمہ بوٹ دہگیرینہوہ ﴿ بِنَاهُرِ بِالْحَقِّ ﴾ ہہوالی ئەوان بہرینک و راستی ﴿ إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ ﴾ بہراستی ئەوانہ کوملہ لاوینک بوون ﴿ أَمْ أَسْأَلُ بِرَبِّهِمْ ﴾ باوہریان ہینابوو بہپہرورہدگاریان ﴿ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴾ ئیمہش پینموونیمان زیاد کردن ﴿ وَرَبِّطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ ﴾ و دلینمان بہہیز کرد (لہسہر ئەو باوہرہ) ﴿ إِذْ قَامُوا ﴾ لہکاتیکدا ہہستان و پاپہرین ﴿ فَقَالُوا رَبَّنَا ﴾ ووتیان بہرورہدگاری ئیمہ ﴿ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ بہرورہدگاری ئاسمانہکان و زہوی بہ ﴿ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا ﴾ ئیمہ ہہرگیز بیجگہ لہو بہرستراوینکی تر ناہہرستین ﴿ لَقَدْ فَلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴾ (ئہ گہر جگہ لہخواستئ تر بہہرستین) سویند بہخوا ئەوکاتہ درؤمان ووتوہ ﴿ هَلْؤَلَاءِ قَوْمًا ﴾ ئانہوانہ گہلہ کہی ئیمہن ﴿ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً ﴾ بیجگہ لہخوا بہرستراوی تریان بوخویمان برپار داوہ ﴿ لَوْلَا يُأْتُونَ عَلَيْهِمْ ﴾ دہی با بویمان بیہیننہوہ ﴿ سُلْطٰنٍ بَيْنَ ﴾ بہلگہو نیشانہی روون و ئاشکرا ﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ﴾ دہی کی ستہم کارترہ لہو کہسہی ﴿ أَفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ کہ درؤ ہہلہستئ بہدہم خوداوہ ﴿

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْ قَوْمِ آلِ الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
﴿١٦﴾ * وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًا مُرْشِدًا ﴿١٧﴾ وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتِنَا
وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَا
لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِرُوقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ
بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾



﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا مَوْمَنًا﴾ (ئە‌ی ھاو‌ه‌لانی ئە‌شکەوت) کاتیک ئیو‌ه دوورە پە‌ریزتان گرت لە‌وان (لە‌و بی‌باو‌ه‌رانە) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لە‌و (پە‌رستراو) انە‌ش بی‌جگە لە‌ خودا دە‌یان پە‌رستن ﴿فَأَوْرَأُوا إِلَى الْكَهْفِ﴾ دە‌ی کە‌واپە بە‌نا بە‌رنە ئە‌شکەوتە کە ﴿يَسْتَرْكِبُونَ رَبِّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ پە‌روە‌ردگاران بلاوی دە‌کاتە‌و‌ه بۆ‌تان بە‌زە‌یی و پە‌رحمە‌تی خۆ‌ی ﴿وَيُهَيِّجُ لَكُمْ﴾ و بۆ‌تان فە‌راھە‌م دە‌ھینیت ﴿مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ لە‌م کارە‌تاندا ھۆ‌ی گوزە‌ران و ژیا‌نتان ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خۆ‌ر دە‌بینی کاتیک کە‌ھە‌لدیت ﴿تَزُورُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لە‌ لای راستی ئە‌شکەوتە کە‌یان دە‌دات ﴿وَإِذْ أَعْرَضْتَ نَقْرُضُهُمْ﴾ کاتیکیش ئاوا دە‌بیت لای دە‌دا لیبان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بە‌ لای چە‌پدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ﴾ لە‌ کاتیکدا ئە‌وان لە‌ ناو بۆ‌شایی فراوانی ئە‌شکەوتە کە‌دان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئە‌و‌ه ھە‌ندیکە لە‌ بە‌لگە و نیشانە کانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ھەر کە‌سی خوا رینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ تە‌نھا ئە‌و کە‌سە رینمونی کراو‌ه ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ و ھەر کە‌سیش گومرا بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا﴾ ئە‌و‌ه دە‌ست ناکە‌وی بۆ‌ی ھیچ پشتیوان و ریی نیشاندە‌ریک ﴿وَنَحْسَبُهُمْ آتِقَاتًا﴾ (ئە‌گەر بیان بینیت) وا دە‌زانیت بە‌خە‌بە‌رن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کە‌ چی خە‌وتوون ﴿وَوَقَلْبُهُمْ﴾ و ئە‌و (خە‌وتو) انە‌م دیو و دیویان پی دە‌کە‌ین (بۆ ئە‌و‌ی لاشە‌یان تیک نە‌چیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بە‌ لای راست و بە‌ لای چە‌پدا ﴿وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ﴾ و سە‌گە کە‌یان ھە‌ردوو دە‌ستی درێژ کردبوو ﴿يَأْتِصِدْنَ﴾ لە‌بەر دەر گای ئە‌شکەوتە کە‌دا ﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئە‌گەر سە‌یر بک‌ت بک‌ر دنیا‌یە ﴿وَأُولَئِكَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بینگومان بە‌ پ‌اک‌ردن بە‌رە‌و دوا دە‌گە‌راییتە‌و‌ه ﴿وَأُولَئِكَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ و پ‌ر بە‌ دل لیبان دە‌ترسایت ﴿وَوَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ﴾ نابە‌و شیو‌ه (لە‌ خە‌و) خە‌بەر مانک‌ر دنە‌و‌ه ﴿لِيَسْأَلَ لَوْلَا بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئە‌و‌ی پ‌ر سیار لە‌ یە‌کتری بکە‌ن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ یە‌کیان ووتی ﴿كَمْ لَبِئْتُمْ﴾ چە‌ندە ماونە‌تە‌و‌ه (بە‌ خە‌وتووی) ﴿قَالُوا﴾ (ھە‌ندیکیان) ووتیان ﴿لَيْسْنَا بِيَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ رۆژیک یا کە‌متر لە‌ رۆژیک ماوینە‌تە‌و‌ه ﴿قَالُوا رَبُّكُمُ اعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ﴾ (ھە‌ندیکی تریان) ووتیان پە‌روە‌ردگاران زانائە‌ر بە‌ماو‌ی مانە‌و‌تان ﴿فَاتَعَثُوا أَعْدَاكُمْ يَوْمَ كُفِّرُوا عَنْ هَذِهِ﴾ دە‌یە کیکتان بە‌م دراو‌ه (زیو‌ه) تان بنیرن ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بۆ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرْ أَتِيهَا أَرْكُنًا طَعَامًا﴾ با سە‌یر کات کی (لە‌ خە‌لکی شار) خۆ‌راکی پاک‌ترە ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ﴾ ئە‌و‌ه بە‌لە‌و‌ه خۆ‌راکتان بۆ بە‌یتیت ﴿وَلْيَتَاطَفُ﴾ با نە‌رم و نیان و لە‌سەر خۆ‌بیت لە‌ ھە‌لسو کە‌وتیدا (تا نە‌ناسریتە‌و‌ه) ﴿وَلَا يَشْعُرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ و کە‌س لە‌ئێو‌ه ئاگادار نە‌کات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکە بینگومان ئە‌گەر ئە‌وان بیتان بزائن ﴿يَرْجُمُوكُمْ﴾ بە‌رد باران‌تان دە‌کە‌ن ﴿أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ﴾ یان دە‌تان گێر نە‌و‌ه بۆ‌ناو ئایینە کە‌ی خۆ‌یان ﴿وَلَنْ نَقْلِحَ حَوْلاً إِذْ أَنْبَأْنَا﴾ ئە‌و کاتە ئیو‌ه ھەر گیز رزگارتان نابیت ﴿

وَكَذَلِكَ أَخْرَجْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
 السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
 ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
 أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿١١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ
 رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
 رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي
 أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا الْقَلِيلُ ﴿١٢﴾ فَلَا تُحَارِبْهُمْ إِلَّا الْمِرْيَاءَ
 ظَاهِرًا وَلَا تَتَّبِعْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿١٣﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ شَيْءٌ
 إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿١٤﴾ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ
 إِذْ أَنْسَيْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا
 ﴿١٥﴾ وَلْيَتُوبَ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا
 ﴿١٦﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَتُوبُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَبْصُرْ بِهِ ۖ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ ۖ مِنْ وَلِيِّ وَلَا يَشْرِكُ
 فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿١٧﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
 رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿١٨﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
 يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ۗ وَلَا تَطَّعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ ۗ وَعَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ ۗ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
 شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُهَا ۗ
 وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۗ بِئْسَ
 الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَئِكَ
 لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
 مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۗ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ * وَأَضْرِبْ
 لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
 بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أَكْهُمَا وَلَمْ
 تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا ۗ وَفَجَّرْنَا خِلَافَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ وَثْمٌ فَقَالَ
 لِصَاحِبِهِ ۗ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ ۗ وَأَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا ۗ وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾



﴿وَأَصْرِبْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خوت را گرہ لہ گہل نہ وانہی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ لہ پەر ورہ دگاریان دہ پارینتہ وہ
 ویادی ئەو دہ کہن (و دہ پیرستن) ﴿بِالْعَذْوَةِ وَالْعَیْشِ﴾ بہ یانیان و تیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ کہ مہ بہ ستیان
 رہ زامہندی خواپہ ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ جاوہ کانت لہ وان لامہ دہ و وەر مہ گپہ (بو کہ سانی بی
 باوہری دہ ولہ مہ ند) ﴿تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ کہ جوانی و رازاوہیسی ژبانی ئەم دونیای دہ ویت
 ﴿وَلَا تَطْعَمَنْ مَن﴾ و بہ گوئی کہ سینک مہ کہ ﴿أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ کہ دلیمان لہ یادی خو مان بی ناگا کردوہ
 ﴿وَأَتَعَ هَوْنَهُ﴾ و شوینی ہہ او اثارہ زوی خوئی کہ وتووہ ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ ہہ موو کارہ کانی خراب و
 لہ سنوور دہر چووہ ﴿وَقَالَ الْحَقُّ﴾ بلئی حق (ئہم قورٹانہ) ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ لہ لایہن پەر ورہ دگارتانہ وہ
 ہاتووہ ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا ہہر کہ سہی دہیہ ویت با باوہریننی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ہہر کہ سیش
 دہیہ ویت با بی باوہر بیت (ئہ مہش جو ریکہ لہ ہہر شہ و سہر زہ نشت) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾
 بہ راستی ٹیمہ نامادہ مان کردووہ بو سستہ مکاران (بی باوہران) ﴿نَارًا أَلْحَاطُ بِهِنَّ سُرَادِقُهَا﴾ ناگریک کہ
 بلینسہ کہی (وہ کو رہ شمال) دہوریان دہ دات ﴿وَإِن يَسْتَغِيثُوا﴾ وہ ئە گہر (لہ تینوانا) ہاواری ناو
 بکہن ﴿عَاثُوا بِمَاءِ كَالْمُهْلِ﴾ ناویکیان بو دہ ہینری و ہک مسی تو اوہ (یا وہك چلک و چہ بہ لی رون و
 زہیت وایہ) ﴿يَشْوَى الْوُجُوهُ﴾ روو دہم و چاوہ کان دہ برژیننی ﴿يَسْسُ الشَّرَابِ﴾ نای چ خواری دہ وہیہ کی
 پس و خرابہ ﴿وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا﴾ و نای چ شوین و جیگاہیہ کی خرابہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 بہ راستی ئەوانہی کہ باوہرپان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہی چاکہ یان کردووہ ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾
 آجر من آحسن عملاً ﴿بیگومان ٹیمہ پاداشتی ئەوانہ وون ناکہین کہ کردوہی چاکیان کردوہ ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾
 بو ئەوانہ ہہیہ ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ﴾ بہ ہہشتانیکی ہہ میشہیی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ
 رو بارہ کان بہ ژیر یاندا دین و دہ چن ﴿يَجُولُونَ فِيهَا﴾ دہر از تیرینتہ وہ لہو (بہ ہہشتانہ) دا ﴿مِن أَسْوَرٍ مِنْ دَهَبٍ﴾
 بہ بازنی زوری ٹالتون ﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا﴾ وہ بو شاکی سہوز دہ بو شن ﴿مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ لہ
 ناو ریشمی تہنک و ئەستور ﴿مُنكِرِينَ فِيهَا عَلَى الْأَعْيُنِ﴾ بال دہ دہنہ وہ لہو (بہ ہہشتہ) دا بہ سہر کورسی
 و بالہشتہ کانہ وہ ﴿نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا﴾ نای چہند پاداشتیکی چاکہ و جیگاہیہ کی خوشہ ﴿﴿
 ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا﴾ (ئہی مو حہ مہد ﴿وَالَّذِينَ﴾ بویان بگپہرہ وہ نمو نہی ﴿وَجَلَّيْنَ﴾ ئەو دوو پیاوہ ﴿جَعَلْنَا
 لِأَحَدِهِمَا دَابُوسًا﴾ دابوومان بہ یہ کیکیان (کہ بی باوہر بوو) ﴿جَتَّتَيْنِ مِنَ الْعُتْبِ﴾ دوو باخ لہ ہہ موو جوہ
 تریہک ﴿وَحَفَفَتْهُمَا بِخَزَلٍ﴾ بہ دار خو رما دہوری ہہر دوو باخہ کہ مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَبَابًا﴾
 لہ نیوان ئەو دوو باخہ دا کشتو کالمان فہراہم ہینابوو (بوئی) ﴿﴿ ﴿كَلَّمَا الْجِنِّينَ إِذ تَلَّتْ أَعْنَاقُهُمَا﴾ ہہر دوو
 باخہ کہ ہری چاکیان گرتبوو ﴿رَوَّيْتُمْ لَهُمْ شَيْئًا﴾ ہیچیان لی خہ سار نہ بوو بوو ﴿وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا﴾
 و لہ نیوان ئەو دوو باخہ دا کانیاو یکمان ہہلقولاندبوو (بو ناودانیان) ﴿﴿ ﴿وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ﴾ ہہر وہا
 (خواہنی ئەو دوو باخہ) مال و سامانی زوری ہہ بوو (لہ ٹالتون وزیووشتی تر) ﴿فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾
 جا بہ ہاوری (ٹیماندارہ ہہ ژارہ) کہی ووت لہ کاتیکدا کہ قسہی لہ گہ لدا دہ کرد ﴿إِنَّا كُنَّا نُرِ
 مِنْكَ مَا لَا﴾ من مال و سامانم لہ تو زورترہ ﴿وَأَعَزَّنَا فِ﴾ کور و کال و خزمہ تکاریشم زیاترہ ﴿﴿

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ
 أَبَدًا ﴿٢٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
 خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٢٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ
 بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ﴿٢٧﴾
 لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٢٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ
 جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرِنَا أَقْلَ مِنْكَ
 مَا لَوْ وُلِدْنَا ﴿٢٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
 عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٣٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ
 مَاؤها غُورًا فَلَنْ نَسْتَطِيعَ لَهُ وَطَلَبًا ﴿٣١﴾ وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ
 فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
 عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٢﴾ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ وَمِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٣٣﴾ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٣٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
 فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣٥﴾

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾ (بی باوره که بیان) چووه ناو باخه که یه وه ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا که ستم کار بوو له خوئی ﴿قَالَ مَا أَطْنُ أَنْ يَبْدَهُ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوره ناکهم هر گیز ثم باخهم له ناو بیحیت ﴿وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوره بیش ناکهم رُوژی دواپی بیت و روو بدات ﴿وَلَمَّا رُودَتْ إِلَى رَبِّهِ﴾ سوئند بی خو ته گدر (پاش مردن) بمگیر نه وه بو لای په روو ردگارم ﴿لَا جِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بیگومان باشتر لهم باخهم ده ست ده که وی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ هاوورئ (ئیمانداره) که ی پی ووت ﴿وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾ له کاتیکدا که گفتوگوی له گله‌دا ده کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ ثابا تو بی باوره بیت به و زاته‌ی که تو ی له خاک دروست کردووه ﴿فَمِنْ تَطَفُّعٍ﴾ پاشان له دلویه ثاوئک ﴿ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا﴾ پاشان کردویتی به پیاو ﴿لَكِنَّتَ أَهْوَاءَ اللَّهِ رَبِّي﴾ به لام من هر (ده لئیم) نه و خوا په روو ردگارم ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ که سیش ناکهم به هاو به شی په روو ردگارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وه باکاتی چوویته ناو باخه که ته وه ﴿فَلَمَّا مَشَاءَ اللَّهُ﴾ بتو و تابه هر چی خوا بیه وی (هر نه وه ده بیت) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ هه موو توانایه کیش هر به ده س خواهی ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ﴾ نه گدر تو من ده بینی له تو که متریش. ﴿مَالًا وَوَلَدًا﴾ مال و دارایی و مندالم هه یه ﴿نَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ئومیدم وایه که په روو ردگارم ﴿أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له باخه که ی تو م پی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و به لا و بروسکه یه کیش له ئاسمانه وه بنیریت بو باخه که ی تو ﴿فَنُصِصَ صَعِيدًا لِّقَابًا﴾ جا (باخه که ت) بیت به زه و یه کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ نُصِصَ مَاؤَهَا غَوْرًا﴾ یان ئاوه که ی روچی به ناخی زه ویدا ﴿فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾ ئیتر هر گیز نه توانی بیدوزینه وه ﴿وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ سامان و بهر و بوومه که ی له ناو برا (به هه و ره بروسکه سوتا و نه ما) ﴿فَأَصْبَحَ يُقَدِّبُ كَفَّيْهِ﴾ نه مجا کابر اش له داخا ده سه کانی ده پرواند و ده دیدان به یه کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ له سه ره نه و ماله‌ی که خهر چی کرد بوو (له باخه که یدا) ﴿وَيَهِيَ حَارِيَّةٌ عَلَىٰ عُرْوِهَا﴾ له کاتیکدا (که پری) باخه که ی هه موو که و توون به سه ره یه کدا ﴿وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي﴾ (جا له پاشه روژدا) ده لئیت : خوژگه ﴿لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ که سم نه کردایه به هاو هلی په روو ردگارم ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَّصْرُوهُ﴾ که سائیک نه بوو یار مه تی بدن و بین به هانا یه وه ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا﴾ خویشی سه ره که و توو نه بوو ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْخَلْقِ﴾ له و شوئنه نهدا پشتیوانی تابه تی خوی راست و حقه ﴿هُوَ خَيْرٌ تَوْبًا﴾ هه ره ئویش چاکترین پاداشت نه داته وه ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سه ره نه نجامی باشیش (به ئیمانداران) ده دات ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيوةِ الدُّنْيَا﴾ (ئه‌ی موحه ممه د) بهینه ره وه بو ئه و (بی باوره) انه نمونه‌ی ژبانی دنیا ﴿كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارائیک وایه له ئاسمانه وه ده بیارینین ﴿فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ﴾ نه و سا جو ره ها روای زه وی (بی ده رویت و) ده روون به ناو یه کدا ﴿فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ﴾ نه مجا ده بیته پوش و به لاش و با پرش و بلاوی ده کاته وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وه خوا هه میشه به توانا و ده سه لات داره به سه ره هه موو شتیکدا ﴿۱۵﴾

أَمْالٍ وَالْبُنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى
 الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعُرِضُوا
 عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
 أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوبِلَتْنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ
 لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
 حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
 بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ * مَا أَشْهَدْتُهُم خَلْقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
 ﴿٥١﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
 النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾



﴿أَمْأَلٌ وَالنَّيْبُونُ رَبُّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ مال و کور و کال جوانی و زینته‌ی ژبانی دونیان ﴿وَأَلْبَيْتِكُمْ أَصْلَابِكُمْ﴾ کرده‌وه چاکه‌کان که (پاداشتیان) ده‌میتته‌وه ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکتره لای په‌روه‌رد گارت ﴿وَخَيْرٌ أَمْأَلًا﴾ و زیاتر جینگه‌ی نومیدن (له‌مالی دونیا) ﴿وَيَوْمَ نُسِئُ الْجِبَالَ﴾ وه (یادیان خه‌روهه) رپوژی که شاخه‌کان ده‌خه‌بینه ری ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و رپووی زه‌وی به رپوونی و نه‌ختی ده‌بینی ﴿وَحَشْرَنَّهُمْ﴾ و هم‌موو (خه‌لکی) کؤ‌ده‌که‌بینه‌وه ﴿فَلَمَّا نَعَادَ رَبَّهُمْ أَحَدًا﴾ و هیچ که‌سیان به‌جی ناهیلین ﴿وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا﴾ و هم‌موو (ئاده‌می) له‌به‌رده‌م په‌روه‌رد گارت‌دا ریز ده‌کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سویند به‌خوا دینه‌وه بو لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هر به‌و شیوه‌یه‌ی که‌یه‌که‌م جار دروستمان کردن (به‌رپوونی و بی‌به‌رگی) ﴿بَلْ رَعَمْتُمْ﴾ به‌لام ئیوه‌گومانتان وابوو ﴿أَلَنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا﴾ که‌ئیمه‌کاتیک دانائین بو (لپرسینه‌وه) تان ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ﴾ نامه‌ی کرده‌وه‌کان دابه‌ش ده‌کریت (ده‌دریته‌ده‌ستی راست چاکان و ده‌ستی چه‌پی تاوانباران) ﴿فَتَرَى الْمَجْرِمِينَ﴾ نه‌مجا تاوانباران ده‌بینیت ﴿مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ﴾ زور ده‌ترسن له‌و (هم‌موو تاوان و خراپه‌ی) که‌تیدابه ﴿وَيَقُولُونَ بَلْ لَنَنصُرَنَّكَ﴾ و ده‌لین ئای هاوار بو ئیمه ﴿مَالٍ هَذَا الْكَتَابِ﴾ نه‌م‌نامه و ده‌فته‌ره‌چییه؟ ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی بچووک و گه‌وره‌ی به‌جی نه‌هیشتووه و تواماری کردووه ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ هر کرده‌وه‌یه‌کیان کردبیت (تاییدا) ئاماده‌یه ﴿وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و په‌روه‌رد گارت ستم له‌که‌س ناکات ﴿وَأَذَقْنَا لِلْمَلِكِ إِكْرَامًا﴾ (بیریان به‌ینه‌روهه) کاتیک به‌فریشته‌کانمان ووت سوژده‌به‌رن بو ئاده‌م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نه‌وانیش هم‌موو سوژده‌بان برد جگه‌له‌ئیبلیس (شه‌یتان) نه‌بیت ﴿كَانَ مِنَ الْإِجْنِ﴾ که‌له‌پیری جنوکه‌کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بویه له‌فرمانی په‌روه‌ردگاری ده‌رچوو ﴿أَفَتَسَخَّدُوهٗ وَذُرِّيَّتَهُ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه (ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان) نه‌وه‌نه‌وه‌ی ده‌که‌نه ﴿أُولِيَاءَ مِنْ دُونِ﴾ دؤست و پشتیوانی خوئان له‌جیاتی من ﴿وَهُرُّكُمْ عَدُوٌّ﴾ له‌کاتیک‌دا که‌ئه‌وان دوژمنی ئیوه‌ن ﴿بَشٍ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ئای چ‌گورینه‌وه‌یه‌کی خراپه‌بو ستم‌مکاران ﴿مَّا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من‌ئه‌وان (شه‌یتان و نه‌وه‌ی)م ئاماده‌ی دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی نه‌کردووه ﴿وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ﴾ هر‌روه‌ها له‌(کاتی) دروست کردنی خوئشیان‌دا (ئاماده‌م نه‌کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُمْ مُمَّخَذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا﴾ وه‌من هر‌گیز گومر‌اکه‌رانم نه‌کردووه به‌یارمه‌تی ده‌ری خووم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءَ الَّذِينَ رَعَمْتُمْ﴾ رپوژنیک ده‌بیت که‌خوا ده‌فرمووی بانگی ئه‌و بتانه‌بکه‌ن که‌لاتان و ابوو هاوبه‌شی منن (با‌یارمه‌تیتان بدن) ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه‌وانیش بانگیان ده‌که‌ن به‌لام و له‌امیان ناده‌نه‌وه (و‌نایه‌ن به‌هاواربان‌ه‌وه) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وه‌ئیمه‌له‌نیوانیان‌دا شیونکی پر نازارمان داناووه ﴿وَرَزَّ الْمَجْرُمُونَ النَّارَ﴾ وه‌تاوانباران ناگری دوزخ ده‌بینن ﴿فَطَلَّوْا أَنَّهُمْ مُوقِعُهَا﴾ و هم‌موو ده‌زانن و دلنایان که‌ده‌چنه‌ناوی و تیی ده‌که‌ون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا﴾ و رینگایه‌کیان ده‌ست ناکه‌ووی بو‌گه‌رانه‌وه‌له‌و (ئاگره) ﴿

وَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
 الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
 إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
 الْأُولَىٰ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
 إِلَّا مَبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَمُجَدِّلِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَطْلِ
 لِيُحْضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
 مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
 أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا
 لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
 مَوْيلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
 لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
 بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہم موو جوڑہ نمو ونہ یہ ک بؤ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لآم ہمہ می شہ ٹا دہ می ﴿أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا﴾
لہ ہم موو شتی زیاتر موجدہ لہ و دہ ما قالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْفِكُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتیک ریگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ رہینن کاتیک ہیدایہ ت و رینمو وینان بؤہات
﴿وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ﴾ و داوای لی بوردن بکہن لہ پەروردگار یان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأُولَى﴾ جگہ
لہ وہی و ہک ٹومہ تانی پیشینان لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾
یان سزا رو بہ پرویان بیتہ وہ (بہ چاوی خو یان بیستن) ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمہ پیغہ مہر انمان
ناردوہ ﴿الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہ نہا مورڈہ دہر و تر سینہر بن ﴿وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ﴾
تہ وانہی کہ بیواہرن بہناہق و بہتال دہمہ قالی دہ کہن ﴿لِيُحْضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ تہ وہی (ٹائینی) راستی
پی لہ ناو بہرن ﴿وَأَتَّخَذُوا آلِهَتِي وَمَا أَنْزَرُوا هُزُؤًا﴾ ٹایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و تہو ہہر شانہ ی پی
تر سینراون بہ گالٹہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی ستمکار ترہ لہو کہ سہی کہ
ٹامور گاری کرا بیت بہ ٹایہ تہ کانی پەروردگاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لآم تہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَسَيِّ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ و تہو تاوانانہی کہ کردیہ تی لہ بیری خو ی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
ئیمہ چہ ند پەر دیہ کی تہ ستورمان داوہ بہ سہر دلایندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا تینہ گہن (لہ ٹایہ تہ کانی ئیمہ)
﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ وہ قورسی و کہ ریمان خستو تہ گویانہ وہ (تاراستی نہ بیستن) ﴿وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جا تہ گہر بانگیان بکہیت بؤ سہر ریگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدًا﴾ تہ وانہ ہہر گیز ہیدایہ ت و ہر نا گرن
﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ پەروردگارت لی بووردهی خواوہن بہ زہیہہ ﴿لَوْ وَاخَذْتَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾
تہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ ہو ی تہو (تاوانانہ وہ) ی کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ﴾ بیگو مان بہ
پہلہ سزای سہختی بؤ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لآم بؤ (سزادانی) تہ وان کاتیکی دیاری کراو ہہیہ
﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا﴾ بیجگہ لہو (خواہیہ) ہیچ پہنایہ کیان دہست ناکہ و ی (لہو سزایہ) ﴿وَلَيْكَ الْقُرْآنُ أَهْلَكَ تَنَّهُ﴾
و تہو ہم موو شار و گوندانہ مان بہ رساد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک
(دانیشتونان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بؤ لہ ناو برد نشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا بوو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ﴾ (باسی تہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بہر دہستہ کہی خو ی ووت
﴿لَا أَرَى حَتَّىٰ أَبْلُغَ﴾ من ہہر دہرؤم ہہتادہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہ یہ ک گہیشتنی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَمْضَىٰ حُفَاً﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دریر دہرؤم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا﴾ جا کاتی گہیشتنہ تہو
شوینہی دوو دہریاکہ بہ یہ ک دہ گہن ﴿نَسِيًا حَوْثُهُمَا﴾ ماسی یہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ وہک تویشوو بؤ
سہفرہ کہ یان پیمان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خو ی فری داو) ریگہی خو ی
گر تہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ٹاوہ کہ) لہت دہبوو وہک خو ی لی نہ دہہاتہ وہ ﴿

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي نَادَيْتُكَ لَمَنِ اتَّبَعْتَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
 هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
 الْحُوتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
 فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا
 قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
 وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ وَمُوسَى هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ
 تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَهُ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
 صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
 سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
 فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
 ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا
 لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
 لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
 تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا الْيَقِينَا لَمَّا فَقَتَلَهُ
 قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کاتی تپه‌رین (لهو شوینه) ﴿قَالَ لِقَتَهُ إِيتَانَا عَذَابَنَا﴾ (موسا) فہر مووی به لاوله
 بہرہ دستہ کہی خوار دنہ کہمان بو بینہ ﴿لَقَدْ لَبِيتْنَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہم
 سہ فہرہ ماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمہت بووین ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیرتہ
 ﴿إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کاتی چوینہ بہنا بہرہ گہورہ کہ (بو پشوودان) ﴿فَإِنِّي لَسَيِّئُ الْحَوْتِ﴾ جا بہ راستی
 من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا أَسْتَدِينِي﴾ ہیچ شتی نہو (ماسیہ کہ) ی لہ بیر نہ بردمہوہ ﴿إِلَّا
 الشَّيْطَانَ أَنْ أَدْرُكُهُ﴾ کہ باسی بکہم بؤ بیجگہ لہ شہیتان ﴿وَأَلْحَدَسَ سَيْبِلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ (ماسیہ کہ) زیندوو
 بویہوہ و) بہ شتیوہیہ کی سہیر ریگای خوی لہ دہریاکہ گرتہ بہر ﴿قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَتَّبِعُ﴾ (موسا) ووتی
 ٹیمہ شہوہ مان دہو بست ﴿فَأَرْزَقْنَا عَلَيْهِمُ إِتَارِهِمَا﴾ نہمجا بہ شوینی خویندا گہرانہوہ ﴿فَضَصَّا﴾ بہ سہرنج
 دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہ بندہ یہ کہ بہ بندہ کانی ٹیمہ یان دی ﴿عَاتِبْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن
 خؤمانہوہ رہ حمہ تمان پیدا بوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شارہ زاشمان کرد بوو ﴿مِن لَدُنَّا عِلْمًا﴾ لہ زانیاری تابیہ تی
 خؤمان ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا بہو (بہ بندہ صالحہ) ی ووت ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ﴾ ثایا (هاورپہ تیت بکہم و)
 شوینت بکہوم ﴿عَلَى أَنْ نَعْلَمَنَّ﴾ بؤ نہوہی فیرم بکہیت ﴿وَمَا عَلَّمْت رُسُدًا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری
 بوویت ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہر گیز ناتوانی لہ گہل
 مندا خؤ بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى﴾ تو چؤن خؤ دہ گری لہ سہر ﴿مَا لَمْ يُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ شتی کہ لہ
 رازو نہینی نہو ناگدار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نہ گہر خوا بیہوی
 بہ خؤرا گہر دہ مینی ﴿وَلَا أَصْبِرُ لَكَ أَمْرًا﴾ و سہر بیچی لہ ہیچ فہرمانیکت ناکہم ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي﴾
 ووتی (بہ موسا) جا نہ گہر شوینم کہوتی ﴿فَلَا تَتَّبِعْنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ نہوہ پرساری ہیچ شتیکنم لی مہ کہ
 ﴿حَتَّىٰ أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ہہتا خؤم دہر بارہی قسہت بؤ دہ کہم (لہ نہینیہ کہی ناگدارت دہ کہم) ﴿وَلَا
 فَاطْلِقًا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبْتُمُ السَّفِينَةَ﴾ نہمجا پیکہوہ ہہر دوو کیان رویشتن ہہتا سواری کہ شتیہک بوون
 ﴿خَرَقَهَا﴾ (پیاو چاکہ کہ) کہ شتیہکی کون کرد ﴿قَالَ أَخْرَقَهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شتیہک کون تن کرد
 ﴿لِنُعْرِقَ أَهْلَهَا﴾ بؤ نہوہی سہر نشینہ کانی (لہ دہریادا) نؤم بکہیت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی کاریکی زور خراب و ناشایستہت کرد ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ﴾ (بہ بندہ چاکہ کہ) ووتی ثایا من نہم ووت
 ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہر گیز ناتوانی خؤ بگری لہ گہل مندا ﴿قَالَ لَا تَأْخُذْ بِمَا أَسْبِغُ﴾
 (موسا) ووتی لیم بیسورہ لہ بہر نہوہی (نہو مہر جہی دامان نابوو) لہ بیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي
 عُسْرًا﴾ نہم زانیاری فیر بوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿قَالَ طَلَقًا﴾ نہمجا پیکہوہ ہہر دوو کیان رویشتن
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ لَاطِبَةً﴾ ہہتا گہشتن بہ تازہ لایٹ ﴿فَقْتَلَهُ﴾ یہ کسہر (پیاو چاکہ کہ) نہو (تازہ لاولہ) کوشت
 ﴿قَالَ أَفَلَيْتَ نَفْسًا رَكِيبَةً﴾ (موسا) ووتی کہ سیتیکی پاکی بی گوناہت ہہروا کوشت ﴿بِعَيْرِ نَفْسٍ﴾ بی
 نہوہی کہ سیتیکی کوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و نارہوات

* قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِنْ
 سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَدِّقْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا
 ﴿٧٦﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَأُ
 أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ وَ
 قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي
 وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَا
 السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ
 أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَا
 الْعُلَمَاءُ فَكَانَ آبَاؤُهُمْ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا
 وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ
 رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
 وَكَانَ تَحْتَهُ وَكُنُزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ
 يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كُنُزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
 وَمَا فَعَلْتُهُ وَعَنَ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ لَكَ﴾ (بهنده چاکه که) ووتی (به موسا) بپم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگومان تو هر گیز ناتوانی خوٚت بگری له گهل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا﴾ (موسا) ووتی نه گهر دواى ئەم جاره پرسىارى ههر شتیکم لى کردى (ره خنهم لى گرتیت) ﴿فَلَا تُصِحِّحِي﴾ ئیئر هاورپیه تیم مه که ﴿فَدَبَلْتَنِي مِن لَّدُنِّي عَذْرًا﴾ چونکه به راستی له لایهن منه وه بیانوت هه به (له وهى وازم لى بیتیت) ﴿فَأَنْطَلَقَا﴾ نه مجا پینکه وه ههر دوو کیان رویشتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ﴾ هتا که شتنه لای خهلکی شارنک (له و کاته‌دا برسپان بوو) ﴿اسْتَظَعَا أَهْلَهَا﴾ داواى خوٚر اکیان کرد له خهلکی شاره که ﴿فَأَبْوَأْنَ إِلَىٰ هُمَا﴾ ئەوانیش (خهلکی شاره که) میوان داریان لى نه گردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ ئەمجا بینیان دیوارنک له ودا (له و شاره‌دا) ﴿يُرِيدَانِ بَقْعَ﴾ نزیك بوو بکه ویت ﴿فَأَقَامَهُمَا﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه وه لیچنیه وه ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتی ئە گهر بتویستایه ﴿لَتَخَذْتُ عَلَيْهِمْ أَجْرًا﴾ کرپیه کت له سه‌ری وهرده گرت ﴿قَالَ هَذَا إِفْرَاقُ بَنِي رَبِّكَ﴾ ووتی ئالیره‌دا کانی جیا بوونه وه ی من و تویه ﴿سَأَيْدُكَ بَأْسًا وَاوِيلُ﴾ ئاگادارت ده که م له حکیمه‌تی ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئەو شتانه‌ی که تو نه توانی خوٚت بگری له سه‌ر (پرودان) یان ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ﴾ هوی (کون کردنی) که شتیه که (ئه وه بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ﴾ (ئه وه که شتیه) هی چند که سیکی هه‌زار بوو ﴿يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ ئیشپان ده کرد (به وه که شتیه) له و دهر یابه‌دا ﴿فَأَرَدْتُمْ أَنِ اتَّيَبُوا﴾ بویه ویستم (به کون کردنی) عه‌یب داری بکه م (تا پاشا ده‌ستی به سه‌ردا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّرْكُ﴾ چونکه له پیشپانه وه پاشابه‌ک هه بوو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ده‌ستی ده گرت به سه‌ر هه موو که شتیه کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْفُلُ﴾ وه تازه لاوه که ش (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُم مُّؤْمِنِينَ﴾ ئەوه باوک و دایکی ئیماندار بوون ﴿فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا﴾ جا ئیمه‌ش ترساین (خوشه‌ویستی ئەو لاوه) پالیان پیوه بیتت ﴿طُفَيْنَا وَكُنَّا﴾ بوسه‌ر که شی و بی باوهری ﴿فَأَرَدْنَا أَن يُبَدِّلَهُمَا مِنهُمَا﴾ جا (سه‌و کاره) ویستمان به‌روردگار یان (له‌بری ئەوا) بویان بگوپیت ﴿خَبَرًا مِّنْهُ رَكُوعًا﴾ (به‌مندالیکى) چاکتر له و باکتر له گوناھـ ﴿وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾ به‌سوزو به‌زه‌یى تر بی بویان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه هوی (چاک‌کردنه‌وی) دیواره که ش چونکه هی دوو مندالی هه‌تیو بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له شاره‌که‌دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا﴾ له‌زیریدا گهنجینه‌یه‌ک هه‌بوو که هی ئەو دوو منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ وه باوکى ئەو دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ﴾ له‌به‌ر ئەوه به‌روردگارت ویستی ﴿أَنْ يُبَلِّغَهُمَا أَشَدَّهُمَا﴾ ههر دوو کیان گه‌وره وه به‌هیز بین ﴿وَوَسَّخْنَا وَجْهَهُمَا﴾ پاشان گهنجینه‌که‌یان دهر بیتن ﴿رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ ئەمه‌ره‌حمه‌تیک بوو له لایهن به‌روردگارت وه (له‌به‌ر باوکیان) ﴿وَمَا فَعَلْتَهُ عَن أَمْرِي﴾ ئەو (شتانه‌ی) کردم له خوٚمه‌وه نه‌بوو ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ﴾ ئەوه نه‌پنی و هوی ئەو کرده‌وانه بوو ﴿مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خوٚ گرتت نه بوو له سه‌ر (کردن) یان ﴿وَيَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْقَرْيَتَيْنِ﴾ هه‌روه‌ها پرسپارت لى ده‌که‌ن دهر باره‌ی (ذو القرنین) ﴿فُلْ سَأَلْتُوا عَنِّي كَمَا سَأَلْتُمُونِي﴾ (له وه لایماندا) بلی له باره‌ی وه هه‌ندیک باس ده‌که‌م بۆتان ﴿۱۸﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا
 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ
 وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٥﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكِرًا ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 الْحَسَنُ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٧﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٨﴾ حَتَّىٰ
 إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
 دُونِهَا سِتْرًا ﴿٨٩﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٠﴾ ثُمَّ
 أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩١﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٢﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ
 وَمَا جُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ
 تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٣﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
 بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٤﴾ ءَاتُونِي زُبُرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ
 بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ
 قَطْرًا ﴿٩٥﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نُقْبًا ﴿٩٦﴾

﴿إِنَّمَا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی ٲیمه هیز و دهسه لآتمان بی داله زهویدا ﴿وَأَنزَلْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ وه هؤ کاری هه موو شتیکمان بی دابوو (که باشایه‌تی پیوستی بوو) ﴿فَأَتَتْ سَبَّابًا﴾ ٲه ویش که لکی له هؤ کاره کان وهرده گرت (بو گشتن به مه‌به‌ست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و له‌شکره که رُیشت) تا هؤ کاته‌ی گه‌یشته شوینی ناوا بوونی خؤر ﴿وَجَدَهَا عُرْبٌ﴾ (لهو شوینده‌ئا) وادیار بوو خؤر ناوا ده‌بی ﴿فِي عَيْنِ حَمَّارٍ﴾ له کانیا ویکدا که قوره‌په‌شه‌ی به‌ده‌ور دایه ﴿وَجَدَهَا قَوْمًا﴾ جالهو جینگادا رپی که‌وت له‌گه‌لیکی (بی باوه‌ر) ﴿فَلَمَّا بَدَأَ الْفَرِّقِينَ﴾ پیمان ووت نه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَنْعَزَبٌ﴾ یا سزایان بده (به‌کوشتن گهر باوه‌ریان نه‌هینا) ﴿وَمَا أَلَّنَّ تَتَّخَذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ یان چاکه‌ی ان له‌گه‌لدا بکه (گهر باوه‌ریان هینا) ﴿قَالَ أَتَمَّانَ ظَلَمَ﴾ (ذو القرنین) ووتی هؤ‌هی سستم بکات (باوه‌ر نه‌هینتی) ﴿فَسَوِّفَ نَعَذِّبُهُ﴾ هه‌وه بیگومان ٲیمه سزای نه‌دین (به‌کوشتن) ﴿فَتُرِيدُ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان ده‌گهر ٲترته‌وه بو لای په‌روه‌ردگاری ﴿فِعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا تُكْرَهُ﴾ هه‌ویش سزای ده‌دات به‌سزایه‌کی سه‌خت که وینه‌ی نه‌بینراوه ﴿وَأَتَمَّانَ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به‌لام هه‌و‌هی باوه‌ر پیتی و کرده‌وه‌ی چاکیش بکات ﴿فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ﴾ هه‌وه باداشتی هه‌ره چاک (له‌دوار وُرُدا) بو هه‌وه ﴿وَسَسْئُولُ لَهُ مِنْ أَمْرًا لَّا يُسْرًا﴾ و کارو فه‌رمانی خؤمانی بو سووک و ئاسان ده‌که‌بین ﴿فَأَتَتْ سَبَّابًا﴾ پاشان گهر پابه‌وه بو رُوزه لات، و هه‌وه هؤ کارانه‌ی گرت به‌ره‌که‌خوای گوره‌ه‌بی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هه‌تا کاتی گه‌یشته شوینی هه‌لانی خؤر ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بینی خؤر هه‌لدیت له‌سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ﴿فَلَمَّا جَعَلَ لُهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبَّابًا﴾ که‌هیچ په‌رده‌وه‌ه‌نایه‌کمان بو دانه‌نابوون (له‌خؤر بیانشارته‌وه) ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌وه شیوه بوو (به‌سه‌ره‌اتی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَحْضَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾ بیگومان ٲیمه به‌وه‌ی هه‌یبوو (له‌بیریدا بوو) ناگادار بووین ﴿ثُمَّ أَتَتْ سَبَّابًا﴾ هه‌تا گه‌یشته‌نیوانی دوو به‌ره‌به‌ست (نیوان دوو چیا) ﴿وَجَدْنَاهُمْ فِي دُونِهَا قَوْمًا﴾ له‌نزیک هه‌وه‌و دوو به‌ره‌به‌سته‌دا گه‌لیکی دی ﴿لَا يَتَّكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ له‌هیچ ووتیه‌ک تی نه‌ده‌گه‌یشتن (به‌زمانی خؤیان نه‌بیت) ﴿قَالُوا بَدَأَ الْفَرِّقِينَ﴾ ووتیان نه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ به‌راستی (یأجوج و مأجوج) ﴿مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌م خاکه‌دا خرابه‌کارن ﴿فَهَلْ جَعَلْنَا لَكَ خَرِجًا﴾ ناخؤ خهر جیکت بی‌بده‌ین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ بو هه‌وه‌ی به‌ره‌به‌ستی له‌نیوان ٲیمه‌وه‌واندا دروست بکه‌یت ﴿قَالَ مَا مَكَّنَّا فِيهِ رَبِّ حَيْرٌ﴾ ووتی هه‌وه سامان و دهسه‌لآته‌ی په‌روه‌ردگارم پیتی داوم چاکتره (له‌وه‌ی ٲیوه باسی ده‌کن) ﴿فَأَعْيُونِي يُرْوَوْنَ﴾ جانیوه به‌هیز و بازوو یارمه‌تیم بده‌ن ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ له‌نیوان ٲیوه‌وه‌واندا به‌ره‌به‌ستیک دروست نه‌که‌م ﴿أَتَأْتُونَ بُرْجًا لَّحْدِيدًا﴾ پارچه ئاسنم بو پیتن (له‌سه‌ره‌یه‌ک داینتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدْقَيْنِ﴾ هه‌تا نیوانی هه‌ر دوو کیوه‌که‌ی پر کردو رٲکی یه‌ک بوون ﴿قَالَ لَنْفُخَنَّ﴾ ووتی: (به‌موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن (لهو ناگره‌ی له‌رُیریدا کرا بوویه‌وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هه‌تا کاتی هه‌وه (پارچه ئاسنانه‌ی کرد به‌ئاگر) ﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿أَتَأْتُونَ أُفْرًا عَلَيْهِ قَطْرًا﴾ مسی تاووم بو پیتن بیکه‌م به‌سه‌ریدا ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا أَن يَظْهَرُوهُ﴾ هه‌مجا (یأجوج و مأجوج) نه‌یان ده‌توانی سه‌ره‌که‌ون به‌سه‌ریدا (به‌هؤ‌ی به‌رزی و ساف و لوسی یوه) ﴿وَمَا اسْتَطَعُوا أَن يَنفُخُوا﴾ وه‌نه‌یان ده‌توانی کونی ٲیکه‌ن (له‌به‌ر ره‌قی و نه‌ستووری) ﴿

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
 حَقًّا ﴿٩٨﴾ * وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾
 الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا
 ﴿١٠١﴾ الْخَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا
 أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا
 ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ
 صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ وَهُمْ جَهَنَّمُ
 بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفَذَ
 الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَفْدَكِلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی ئەم (دروست کردنه) په‌حمه‌تیکه له لایهن په‌روه‌دگارمه‌وه
 ﴿فَادْأَجَّ وَعَدَرَّتْ﴾ جا‌هه‌رکات به‌لیتی په‌روه‌دگارم‌هات (به‌ده‌رجوونی یا‌جوج و مأجوج) ﴿جَعَلَهُ رَكَاةً﴾ ده‌بکاته
 زه‌ویه‌کی ته‌خت ﴿وَوَكَانَ وَعَدَرَّتْ حَقًّا﴾ وه بینگومان به‌لیتی په‌روه‌دگارم‌هه‌ق و راسته ﴿وَتَرَكَاةً﴾ واز (له‌خه‌لکی)
 دینین ﴿بَعْضُهُمْ يَوْمِيذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ﴾ له‌و‌رۆزه‌دا دین و ده‌چن به‌ناو به‌کتردا (وه‌کو‌شه‌پولی ده‌ریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فوو‌ده‌کری به‌شه‌پور دا ﴿فَجَمَعْتَهُمْ جَمْعًا﴾ ئەوسا هه‌موویان کۆ‌ده‌که‌ینه‌وه‌سه‌راپا (که‌سیان لی‌جی نامیتیت) ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌و‌رۆزه‌دا دۆزه‌خ نیشانی کافران ده‌ده‌ین ﴿عَرَضًا﴾ به‌نیشان دانیکی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ كَانَتْ أَغْيُوبُ﴾ ئەوانه‌ی که (له‌م‌دونیا‌به‌دا) چاویان ﴿فِي غَطَاةٍ عَنْ زَكْرَى﴾ په‌رده‌ی به‌سه‌ردا هاتبو‌و له‌یادی من
 ﴿وَكَانُوا لَا يَسْطِغُوبُونَ سَمَاءً﴾ وه‌ئەوانه‌ نه‌یان ده‌توانی (قورئان) بیستن ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئایا ئەوانه‌ی
 بی‌باوه‌رن وا‌گومان ده‌به‌ن (سوودی هه‌بی بۆیان) ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي﴾ که‌به‌نده‌کانم (وه‌ک‌فریشته‌و عیسا) بکه‌ن
 ﴿مِنْ دُونِ آلِيَّاهُ﴾ به‌یار و یاوه‌ر و په‌رستراو جگه‌له‌من ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ به‌راستی ئیمه‌دۆزه‌خمان ناماده
 کردووه ﴿لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا﴾ به‌جیگا و شوین (میوانداری) بۆ بی‌باوه‌ران ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ﴾ بلی ئایا هه‌والتان بده‌ینی
 ﴿بِالْآخِزِينَ أَعْمَالًا﴾ به‌خه‌ساره‌تمه‌ندترین (که‌س) له‌کارو‌کرده‌وه‌کانیاندا ﴿وَالَّذِينَ صَلَّوْا سَعْيُهُمْ﴾ (ئه‌وانه) ئەو
 که‌سه‌نانه‌که‌کرده‌وه‌و کۆششیان به‌فیرو‌چوو ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ﴾ واشیان گومان ده‌برد
 به‌راستی ئەوان ﴿يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ کاریکی زۆر چاک‌ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانه‌که‌سه‌انیکن بی‌باوه‌ر بوون
 ﴿بِإِذَاتِ رَبِّهِنَّ وَلِقَائِهِمْ﴾ به‌نیشانه‌کانی په‌روردگاریان و گه‌یشتن به‌خزمه‌تی (له‌دوارو‌ژدا) ﴿فَخَطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ له‌به‌ر
 ئەوه‌کرده‌وه‌کانیان پوجه‌ل و بی‌پادا‌شت ده‌رجوو ﴿فَلَا يُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ که‌واته‌له‌رۆزی دوا‌یی دا هه‌چ نرخ
 و ریزیکیان بۆ دانانین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوه‌تۆله‌و‌سه‌زایان دۆزه‌خه‌﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ له‌به‌ر ئەوه‌بی‌باوه‌ر بوون
 ﴿وَأَنفَضُوا آبِيَّ وَرُسُلَهُرُوا﴾ و گالته‌بان ده‌کرد به‌نیشانه‌کان و پیغه‌مه‌برانی ئیمه‌﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی
 ئەوانه‌که‌نیمان و باورپان هه‌تاوه‌﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾
 به‌هه‌شته‌کانی فیره‌دوس جیگای (میوانداری) ئەوانه‌﴿وَالَّذِينَ فِيهَا﴾ به‌به‌رده‌وامی تیی‌دا ده‌میتنه‌وه
 ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا﴾ دا‌وای گواسته‌وه‌ناکه‌ن له‌و‌(به‌هه‌شته‌)دا ﴿قُلْ لَوْ كُنَّا الْبَحْرُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَى﴾
 ئە‌گه‌ر (ئاوی) ده‌ریاکان ببوا‌یه‌﴿مِدَادَ الْكَلِمَاتِ رَبِّي﴾ به‌مه‌که‌ب بۆ (نوسینی) زانیاری په‌روه‌دگارم‌﴿لِنَفِّذَ الْبَحْرُ﴾
 بیگومان (ئاوی) ده‌ریاکان ته‌واو ده‌بوون ﴿فَبَلَّ أَنْ تَفْذَكَ كَلِمَتُ رَبِّي﴾ پېش ئەوه‌ی زانیاری په‌روه‌دگارم‌ته‌واو بیت
 ﴿وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ ئە‌گه‌ر چه‌ند ئەوه‌نده‌ی ده‌ریاکانیش بیتین (بیکه‌ین به‌مه‌که‌ب زانیاری خوا‌ته‌واو ناییت)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ بلی (به‌و‌بی‌باوه‌رانه) بیگومان منیش ته‌نها ئاده‌میزادیکم وه‌ک‌ئیوه‌﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام وه‌حیم
 بۆ دیت ﴿أَنَّمَا الْكَلِمَةُ لَإِلَهِ وَحْدٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌دگاری ئیوه‌ په‌روه‌دگاریکی تا‌ک و ته‌نیا‌به‌﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهٖ﴾ جا
 هه‌ر که‌س به‌ته‌مایه‌به‌خزمه‌ت په‌روه‌دگاری بگات (له‌قیامه‌ندا) ﴿فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ ئەوه‌با‌کرده‌وه‌ی چاک بکات
 ﴿وَلَا يَتَّبِعْ لَهَا بَعَادَةً رَبِّهٖ أَحَدًا﴾ وه‌له‌په‌رستنی په‌روه‌دگاری دا که‌س نه‌کات به‌ها‌ویه‌شی ﴿﴾

سورة مريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيْعِصَ ① ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكْرِيَّا ② إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
 وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيًّا
 ④ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ
 آلِ يَعْقُوبَ ⑥ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦ يَنْزَكِرِيَّا إِنَّا
 نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 ⑧ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا
 وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ
 رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْئٍ ⑩ وَقَدْ خَلَقْتِكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
 شَيْئًا ⑪ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ⑫ قَالَ آيَتُكَ الْأَى
 تُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑬ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ
 الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑭

سوره‌تی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿كَيْعَصَ﴾ به (کاف، ها، یا، عهین، صاد) ده‌خوینریتته‌وه خوا زانتره به ماناکه‌ی، بوزانیاری
 زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (ئه‌مه‌ی ده‌خوینریتته‌وه
 به‌سه‌رتدا) باس ویادی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارته ﴿عَبْدَهُ زَكَاةً﴾ به‌بنده‌ی خو‌ی که‌زه‌که‌ریابه ﴿
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ له‌کاتیکدا پاراپه‌وه له‌په‌روه‌ردگاری ﴿يَذَّأَبُ حَفِيًّا﴾ به‌پارانه‌وه‌به‌کی نه‌یتی و به‌نامه‌کی
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي وَوَتَىٰ ئُمِّي هُنَّ مِثْرُكَ فَأَرْسَلْ رِجْلَيْكَ فَاغْرَبْهُمَا يُومِئًا مِمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ لِيَذَّبَ الْتِمَّامَ﴾ له‌بهر پیری سه‌رم (به‌مووی سه‌ی) گری گرتوه (ئه‌مه‌ جو‌رئیکه له‌په‌روانبیژی
 زمانی عه‌ره‌بی به‌کاردیت به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که‌ مووی سه‌ی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌موو
 ره‌شه‌کانی سه‌رده‌می که‌نجیتی) ﴿وَلَمَّا أَكُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيحًا﴾ په‌روه‌ردگارم هر‌گیز له‌پارانه‌وه‌م لیت
 بی هیوا نه‌بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌ئاینی خوا لاده‌ن)
 ﴿مِنْ وِرَآئِي﴾ له‌پاش (مردنی) خو‌م (چونکه که‌سیکیان تیدانیه‌ جیگری من بیت) ﴿وَكَاَنَّتِ آمْرَأَتِي
 عَاقِرًا﴾ و خیزانه‌که‌شم نه‌زو‌که (مندالی نایت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه
 منالیک‌ی چاکم پی‌بیه‌خشه ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ میراتگری (پتغه‌مبه‌ریتسی) من
 وبنه‌ماله‌ی به‌عقوب بی ﴿وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم واشی لی بکه که‌خوت لی
 رازی بیت ﴿يَنْزَكِرِيْنَا إِنَّا نَبِئْرُكَ﴾ (خوای گه‌وره‌ فهر مووی) ئه‌ی زه‌که‌ریا به‌راستی موژده‌ت
 ده‌ده‌نینی ﴿يَعْلَمُ أَسْمَهُ﴾ یخچی به‌مندالی که‌ناوی به‌حیایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ پیشتر که‌سمان
 به‌و ناوه‌ناو نه‌ناوه ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم چون مندالم ده‌بی
 ﴿وَكَاَنَّتِ آمْرَأَتِي عَاقِرًا﴾ له‌کاتیکدا خیزانم نه‌زو‌که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ بیگومان
 خو‌شم له‌پیریدا گه‌بشتوومه‌ته‌وه په‌ری پیری ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ ووتی (بریار) به‌و جو‌ره‌به
 ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ په‌روه‌ردگاریشت فهر موویته‌ی ﴿هُوَ عَلِيمٌ هَدِيدٌ﴾ ئه‌و (کاره) به‌لای منه‌وه زور ئاسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان پیشتریش تو‌م دروست کردوه ﴿وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا﴾ که‌شیتک نه‌بویت
 (پیش ئه‌و دروست‌کردنه) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم
 نیشانه‌به‌کم بو‌دابنی (کاتی ئه‌و مژده‌هاته‌دی) ﴿قَالَ آيَاتُكَ﴾ (خوای گه‌وره) فهر مووی نیشانه‌ی
 تو ئه‌وه‌به (له‌سه‌ر بوونی ئه‌و کوره) ﴿أَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گف‌تو‌گو له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌یت
 ﴿ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ سی‌شه‌و له‌سه‌ر به‌ک (به‌روژه‌کانیه‌وه‌هر چه‌نده) ساغیت و لال نیت ﴿فَخَرَجَ
 عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه‌که‌ریا له‌به‌رستگاکه‌ی هاته‌ده‌ر بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ جا
 به‌ئیشاره‌ت پی‌ووتن ﴿أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که‌به‌یانیان و ئیواران ته‌سبب‌حاتی خوا بکه‌ن ﴿

يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٣﴾
وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٤﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ
يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٥﴾ وَسَلَّمُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
مِن أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيَّ هَيْئًا ۖ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ
مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾



﴿يَجِيحِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾ (خوادا فهرموتت به یه حیا پاش گوره بوونی) ئەوی یه حیا ته ورات به توندو گرنگ بگره ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْكِتَابَ صَبِيًّا﴾ تیگه یشتنی ته ورات (یا حیکمهت و ژیری) مان پنبه خشی له ته مهنی منالیدا ﴿وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً﴾ له گهل دلسوژی و پاک و خاوتنی له لایهن خو مانه وه ﴿وَكَانَ نَفِيًّا﴾ وه ئەو (یه حیا) له خواترس و پاریزکار بوو ﴿وَوَكَّرًا بُولَدِيَّةً﴾ هه لئسو كهوتی له گهل دایك و باوكیدا جوان بوو ﴿وَلَوْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ خو بهزل زان و سهه پیچی كهر نه بوو (له فهرمانی خوا) ﴿وَسَأَلَهُ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سهلامی خوا ی له سهه بیته له و روزه ی له دایك بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه له و روزه ی كه وه فات ده كات ﴿وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ وه له و روزه ی كه زیندوو ده كرتسه وه ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ مَرِيَمَ﴾ (ئهوی موحه ممه دﷺ) باسی به سهه رهاتی مه ریهم بكه له قورناندا ﴿إِذْ أَنْبَأَتْ مِن أَهْلِهَا﴾ ئەو كاته ی كه كه نارگیری كرد له كهس و كاری ﴿مَكَانًا شَرِيفًا﴾ له شوپننکی روزه لاتی (مزگهوتی قودس دا خوا په رستی ده كرد) ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ ئەمجا په رده یه کی دانا له نیوان خووی و ئەوان (كهس و كاری) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ نیمه یش جویره ئیلمان نارد بؤلای ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وه كو به شه ریگی ته و او خو ی پیشانی (مه ریهم) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (مه ریهم) ووتی من په نادا ده گرم به خوا ی میهره بان له تو ﴿إِنْ كُنْتَ نَفِيًّا﴾ ئە گهر تو له خواتر سیت (وازم لی بیته و زیانم بی مه گه یه نه) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جویره ئیل ووتی (ترست نه بی) من نیردراوی په روره دگارتتم ﴿لَأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ بو ئەوی مندالیکی پاک و خاوتنت بی به خشم ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ (مه ریهم) ووتی من چون مندالم ده بیت!! ﴿وَلَوْ يَمَسُّنِي بَشَرٌ﴾ كه هیچ به شه ریك (لیم نه كه وتوه) په رفاقه تی نه كردوم (به حه لالی) ﴿وَلَوْ لَأَكْبَعِيًّا﴾ وه داوین پیسیش نه بووم ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (جویره ئیل) ووتی كاره كه بهو جویره یه (كه پیم ووتی) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ په روره دگارت فهرموویته ﴿هُوَ عَلَى هَيْنٍ﴾ ئەو كاره لای من زور ناسانه ﴿وَلَنَجْعَلَنَّهَا آيَةً لِلنَّاسِ﴾ و بو ئەوی بیكه ین به مو عجزیه و نیشانه یه ك بؤ خه لكی ﴿وَرَحْمَةً مِّنَّا﴾ په رحه مته یکی تایبه تیش له لایهن نیمه وه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾ ئەوه كاریکی بریار دراوه (له لایهن خواوه) ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾ جا (مه ریهم) سکی پر بوو بهو (كۆر په له وه) ﴿فَأَنْبَأَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ ئەمجا به (سكه كه) وه دوور كه وتوه بؤ شوپننکی دوور (له كهس و كاری) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ ئەوسا تیشی پیش ژانی مندال بوون ناچار ی كردو بردی ﴿إِلَى جَنَّةِ النَّخْلِ﴾ بؤلای قه دی دار خورمایه ك (تاله كاتی مندال بوومه نه كه ییدا خو ی پیوه بگریت و پالی پیوه بدات) ﴿قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مَثَقَلْتُ بِهَذَا﴾ (مه ریهم) ووتی ئای خوزگه پیش ئەم (روداوه) بمردمایه ﴿وَكَنتُ نَسِيًّا قَدْسِيًّا﴾ و من شتیکی له بیر چووه ی باس نه كراو بوومایه ﴿فَتَادَّبَرْنَا مِنْ خَلْفِهَا﴾ ئەمجا (جویره ئیل) بانگی مه ریهمی كرد له ژیری (دار خورماكه) وه ﴿الْأَخْرَجْنِي﴾ (ووتی) خه فتهت مه خو و غه مبار مه به ﴿فَدَجَعَلَ رَبُّكَ تَحْتِكَ سَرِيًّا﴾ بینگومان په روره دگارت له خواته وه جو گه یه ك ئاوی بؤ فهرامه هیتاوی ﴿وَهَزَى إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ﴾ قه دی ئەو دار خورمایه ش بؤلای خو ت راوه شینه ﴿تَسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ خورمای تازه بی گه بیووت به سه ردا ده باریت ﴿

فَكُلِي وَأَشْرِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْتَ
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْعًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أَخْتَ هُرُونِ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ ۗ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي﴾ تمہیجا (لہو خورما) بخو و (لہو ناوہش) بخورہوہ ﴿وَقَرِي عَيْنًا﴾ چاوو دل روشنہ
﴿فَمَا تَتَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا تہ گہر ہر کہ سینکت بینی (پرسیاری تہم مندالہی لی کردی)
﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ بہ (نیشارہت) بینی بلی بہ راستی من قسہ نہ کردنم لہسہ خوّم نہزر کردوہ
﴿بِوَيْلٍ﴾ (خوای) میہرہ بان ﴿فَلَنْ أَكْمَلَ إِلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ لہ بہر تہوہ تہ مرو قسہ لہ گہل ہیچ کہ سینکدا ناکہم ﴿فَمَا تَتَرِينَ فِيهَا مِنْ مَنَاجِدٍ﴾ جا بہو (مندالہوہ) ہاتہوہ بولای کہس و کارہ کہی ﴿تَحْمَلُهُ﴾ تہو (مندالہی)
گرتبو بہ باوہ شیوہہ ﴿قَالُوا لِمَ يَمُرُّكُمُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان تہی مہریہم ﴿لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ بہ راستی
شتیکی زور خراب و نابرو ہرت کردوہ ﴿يَتَأَخَذُ الْهَرُونَ﴾ تہی تہوہی و ہک خوشکی ہاروون
وایت (لہ تہقوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَرِيًّا﴾ نہباوکت پیاوئکی خراب و داوین پیس
بووہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ نِعْيًا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زینا کار بووہ ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ جا (مہریہم)
نیشارہتی بو تہو (مندالہ) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكْفُرُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان چون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَيًّا﴾ لہ گہل منالیکدا کہ لہ بیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہاتہ قسہو) ووتی
بہ راستی من بہندہی خوام ﴿ءَأَتَيْنِي الْكِتَابَ﴾ بہ راوی ئینجیلیم پی دہدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دہمکات
بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مَبَارَكًا إِنَّ مَا كُنْتُ﴾ و ہ پیروز و فہر داری کردوم لہ ہر جینگاہ کدا ہم
﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فہرمانی پیدام بہ نوپڑ کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہتا لہ
ژیاندام و زیندوم ﴿وَبِرًّا بِوَالِدَتِي﴾ و (کردومی) بہ رولہ بہ کی چاکہ کارو گویرایہل بو دایکم
﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نہی کردوم بہ ملہورئکی بہدہ رفتار ﴿وَالسَّلَامَةَ عَلَيَّ﴾ سلای خوام
لہسہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ تہو رورہی کہ لہ دایک بووم و تہو رورہی کہ دہمرم ﴿وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا﴾ و تہو رورہی کہ زیندوو دہ کریمہوہ ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ تہوہ (کہ باس کرا)
عیسای کوپی مہریہمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہ بہ کی راستہ (دہ بارہی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمَّرُونَ﴾
کہ تہوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تپیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایہن
نی بہ بو خوا مندالی ہہ بیت ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک و بیگہردی بو خوا ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ ہہر کاتی بہوئی
کاریک بیی ﴿فَأَنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ تہوہ بیگومان تہنہا پیی دہلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہ، یہ کسہر دہ بیت ﴿رَبِّ
وَأَنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بیگومان خوا ہرورہدگاری من و ئیوہ شہہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کہواتہ ہہر تہو بہرستن
﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ تہمہیہ ریگا و رپیازی راست و دروست ﴿فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾
بہ لام دہستہو تاقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نیو خویندا رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ)
﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو لہناو چون بو تہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ مَشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ بینی
رورہ زور گہورہ کہ (کہ رورہی دوایی یہ) ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ﴾ ئای کہ چہندہ بیسہر و بینہرن (تہو
بی باوہرانہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُونَ نَارًا﴾ لہ رورہی کدا کہ دینہوہ بو لامان (لہ قیامہتدا) ﴿لَكِنَّ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ﴾ بہ لام
ستہمکاران تہ مرو (لہ دونیادا) ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مپرایہ کی ناشکر ادان ﴿

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ﴿٢٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَاذْكُرْ
 فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٣١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
 لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٣٢﴾ يَا أَبَتِ
 إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
 سَوِيًّا ﴿٣٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا ﴿٣٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
 فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٣٥﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْتِ
 يَا إِبْرَاهِيمُ لَنْ لَمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا ﴿٣٦﴾ قَالَ
 سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٣٧﴾
 وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا
 أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلْتَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٣٩﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٤٠﴾
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٤١﴾

﴿وَأَنْذَرَهُمْ يُومَ الْحَسْرَةِ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ئە‌و (سه‌ته‌م‌کار) انه له‌رۆ‌زی داخ و خه‌فه‌ت به‌رس‌یه‌یه‌ ﴿إِذْ فُصِّي الْأَمْرُ﴾ کاتی کارو باری (خه‌ل‌کی) کۆ‌نایی پی‌ ده‌ه‌یت‌ری ﴿وَهُرْفِي عَقَلٍ﴾ له‌ کاتی‌کدا ئە‌وانه‌ غافلن ﴿وَهُرْوَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و باوه‌ریش ناهیت‌ن (به‌رۆ‌زی دوا‌یی) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئی‌مه‌ ﴿نَزَتْ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾ ده‌بینه میرات‌گری زه‌وی و ئە‌وه‌ی له‌سه‌ریه‌تی ﴿وَالْيَا بُرْجَعُونَ﴾ وه‌ هه‌ر بۆ‌ لای ئی‌مه‌ ده‌گه‌رئنه‌وه‌ ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه‌ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) له‌ قورئاندا باسی ئی‌براهیم بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی ئە‌و (ئی‌براهیم) زۆ‌ر راست‌گۆ و پی‌غه‌م‌به‌ر بو‌و ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾ کاتی به‌باو‌کی ووت ﴿يَا أَبَتِ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ بۆ‌ ده‌په‌رستی ﴿مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يَبْصُرُ﴾ شتی که‌ نایستی و نابینی ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ وه‌ هیچ سو‌ودنی‌کت پی‌ ناگه‌یه‌نی ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم به‌راستی د‌ل‌نیا‌به‌ زانست و زانیاری‌کم بۆ‌ هات‌وه‌ه ﴿مَا لِي يَا أَبَتِ﴾ که‌ بۆ‌ تو‌ نه‌هات‌وه‌ه (وب‌یت نه‌دراوه‌) ﴿فَاتَّبَعْتَنِي﴾ که‌واته‌ شو‌ینم که‌وه‌ و گو‌یاریه‌لیم بکه‌ ﴿أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ پ‌ن‌مو‌ونیت ده‌که‌م بۆ‌ ری‌بازی راست ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم شه‌یتان مه‌په‌رسته‌ ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی شه‌یتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ هه‌میشه‌ سه‌رپنجی که‌ر و یاخی یه‌ له‌ خ‌وای میه‌ره‌بان ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ﴾ ئە‌ی باو‌کی خۆ‌شه‌ویستم به‌راستی ده‌ترسم (گه‌ر به‌کاف‌ری بم‌ری) ﴿أَنْ يَسْأَلَ عَذَابٌ﴾ تو‌وشی سزابه‌ک بی‌ی ﴿مَنْ الرَّحْمَنِ﴾ له‌ لایه‌ن خ‌وای میه‌ره‌بان‌وه‌ه ﴿فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ ئیتر بی‌ته‌ ه‌اوپ‌ری و ه‌اوده‌می شه‌یتان (له‌دۆ‌زه‌خ‌دا) ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ئە‌ی ئی‌براهیم ﴿لَئِنْ لَرْتَنَّتَهُ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ سو‌یند‌بی ئە‌گه‌ر واز نه‌ه‌یتی (له‌قسه‌ ووت‌ن به‌ به‌رست‌راوه‌ کانم) د‌ل‌نیا به‌ به‌رد بارات ده‌که‌م ﴿وَأَهْرَجْنِي مَلِيًّا﴾ (ده‌ی) به‌رۆ‌ ماوه‌یه‌کی زۆ‌ر دو‌ور که‌وه‌ره‌وه‌ لیم ﴿قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ﴾ (ئی‌براهیم) فه‌رمو‌وی سه‌لامت لی‌ بیت ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي﴾ له‌ مه‌ودوا داو‌ای لی‌ بو‌ردنت بۆ‌ ده‌که‌م له‌ به‌روه‌رد‌گارم ﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ (چون‌که‌) به‌راستی ئە‌و (به‌روه‌رد‌گار) له‌گه‌لم‌دا میه‌ره‌بان‌ه (و دو‌عام گیرا ده‌کات) ﴿وَأَعَزَّنَا لَكُمُ وَوَمَاتَدْعُونَ﴾ وه‌ دو‌وره‌ به‌رئ‌ز ده‌بم له‌ ئی‌وه‌و ئە‌و شتانه‌ش ده‌بیه‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه‌ له‌ خوا ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ ته‌نها په‌رورد‌گارم ده‌په‌رستم ﴿عَسَىٰ﴾ ئومیده‌وارم ﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ له‌ په‌رستن و نزای په‌روه‌رد‌گارم دا‌بی هی‌وا و نا‌ئومید نه‌بم (وه‌کو ئی‌وه‌) ﴿فَلَمَّا أَعْتَزَلْتَهُمْ﴾ جا کاتی (ئی‌براهیم) دو‌ور که‌وته‌وه‌ لی‌یان (له‌گه‌له‌ بت په‌رسته‌که‌ی) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وله‌و شتانه‌ش ئە‌وان ده‌یان په‌رست جگه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌ ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ ئی‌مه‌ ئی‌سحاق (وله‌ ئی‌سحاق‌یش) یه‌عقوبمان پی‌ به‌خشی ﴿وَكَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ وه‌ره‌یه‌که‌ له‌وانی‌شمان کرد به‌ پی‌غه‌م‌به‌ر ﴿رَوَّهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ له‌ په‌حه‌متی خۆ‌مان ئە‌وانمان به‌ه‌ره‌مه‌ند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ باسی چاکه‌ی ئە‌وانمان خسته‌ سه‌ر زمانی (ئاده‌میزا ده‌کان) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ﴾ له‌ قورئاندا باسی مو‌وسا بکه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا﴾ به‌راستی ئە‌و (که‌سین‌کی) هه‌ل‌بژا‌رده‌ بو‌و (بی‌ گه‌ردبو‌و له‌ نانه‌واوی) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نیرا‌و و پی‌غه‌م‌به‌ر بو‌و (بۆ‌ خه‌ل‌کی) ﴿۵۱﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
 رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٧﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
 صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٨﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
 وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٩﴾ وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ
 كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٦٠﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٦١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ
 ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَذَتِ عَلَيْهِمُ
 آيَاتُ الرَّحْمَنِ خُرُوجًا وَسُجْدًا وَأَبْكَيًّا ﴿٦٢﴾ * فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ
 خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٦٣﴾
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٤﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
 بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦٥﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا
 سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٦﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
 نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٧﴾ وَمَا نُنزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٨﴾



﴿وَتَذَكَّرَ﴾ و ه ټیمه نه‌ومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستی کیوی طوره‌وه ﴿وَقَوَّيْتَهُ يَحْيَى﴾ و ه ټه‌و (مووسا) مان نزیك کرده‌وه تا قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ین ﴿وَوَهَّبْنَا لَهُ مِنَ رَحْمَتِنَا﴾ و ه له‌به‌زه‌یسی و به‌خشنده‌ی خۆمان به‌خشیمان به‌و (مووسا) ﴿أَحَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ هاروونی برای که پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَأَذَكَّرَ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ و ه له‌قورئاندا باسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بیگومان ټه‌و له‌په‌یمان و به‌لیته‌کانیدا راست گو بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و ټه‌و نیرراو پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ آلَهُ﴾ و ه همیشه‌فرمانی ده‌دا به‌خیزان و که‌س و کاری ﴿بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ به‌نویژ کردن و زه‌کات دان ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و ه همیشه‌لای په‌روه‌ردگاری جیگه‌ی په‌زامه‌ندی بوو ﴿وَأَذَكَّرَ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ و ه باسی ئیدریس بکه له‌قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی ټه‌و زور راست گو و پیغه‌مبه‌ر بوو ﴿وَرَفَعَهُ مَكَانًا عَالِيًّا﴾ و پایه و په‌یمان بلند و به‌رز کرده‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ ټه‌وانه‌ی (که‌باس کران) که‌سانیکن که‌خوانیعمه‌ت و چاکه‌ی خوی رشت به‌سه‌ریاناندا ﴿فَمِنَ الَّذِينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾ له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که‌له‌نه‌وی ټاده‌من (وه‌ک ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَع نُوحٍ﴾ و ه له‌(نه‌وه‌ی) ټه‌وانه‌بیش (که‌له‌که‌شتیه‌که‌دا) له‌گه‌ل نوح دا ه‌لمان گرتن (وه‌ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنَ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ﴾ و ه له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و په‌عقوب (وه‌ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْتَنَا وَاجْتَبَيْتَنَا﴾ و ه ټه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان داون ه‌لمان بزار دوون ﴿إِذْ أَنْتَلَّ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ﴾ ټا ټه‌وانه‌هر کاتی ټایه‌ته‌کانی خوی به‌به‌زه‌ییان بو بخوئیرته‌وه ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌رودا به‌سوزده و گریانه‌وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ﴾ ټه‌مجا له‌پاش ټه‌وان که‌سانیک (له‌نه‌وه‌کانیان) بوونه‌جینشینیان ﴿أَصْأَعُوا الصَّلَاةَ﴾ که‌نویژبان ده‌فه‌وتاندا ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾ و شوین ه‌ه‌واو ټاره‌زوو که‌وتن ﴿سَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ جا ټه‌وانه‌له‌داهاتوودا تووشی (سزای) گومراییان ده‌بن ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌توبه‌ی کردبیت و باوه‌ری ه‌تیبیت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردبیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ټا ټه‌وانه‌ده‌چنه‌به‌ه‌شته‌وه ﴿وَلَا يُظَلَّمُونَ شَيْئًا﴾ و هیچ‌سته‌میکیان لی‌ناکریت (له‌پاداشتی کرده‌وه‌چاکه‌کانیان که‌م‌ناکریته‌وه) ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ به‌ه‌ه‌شتانی جی‌مانه‌وه‌ی ه‌همیشه‌ی په‌﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾ که‌خوی میهره‌بان به‌لینی داوه ﴿عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌به‌نده‌کانی که‌نادیارو په‌نه‌انه‌و به‌چاونه‌یانبنیوه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ به‌راستی خوا به‌لینی به‌دی دیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به‌ه‌شتیه‌کان) له‌به‌ه‌شتدا هیچ‌وته و قسه‌به‌کی بی‌سوود نایستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾ ته‌نها سه‌لام کردن ده‌بیستن ﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا﴾ له‌ویدا رزق و رۆزی ټاماده‌به‌بویان ﴿بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ به‌بیانان و ټیواراندا ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ ټه‌و به‌ه‌ه‌شته‌ی باسی کرا ﴿الَّتِي نُورِثُ﴾ ټه‌وه‌یه‌که‌ده‌بیه‌خشین ﴿مِنَ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا﴾ به‌و که‌سه‌نه‌ی که‌(له‌دونیا‌دا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَمَنْ تَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ ټیمه (فریشته‌کان) له‌ټاسمانه‌وه‌دانابه‌زین به‌فرمانی په‌روه‌ردگارت نه‌بی ﴿لَهُ مَائِينَ آيِدِينَا وَمَا خَلَقْنَا﴾ ته‌نها بو‌خوابه (و‌خواه‌ه‌زانی) ه‌هموو کاروباری داهاتوو رابووردوو ﴿وَمَا يَنبَغُ ذَلِكَ﴾ و ئیستا مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ و ه په‌روه‌ردگارت (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی) له‌بیر نه‌کردوه ﴿

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَاتَ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوْلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ
شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ
هُمُ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهَا آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءِيًّا ﴿٧٤﴾
قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا
مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْمُونَ مِنْ هُوَشْرٍ
مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
وَالْبَقِيَّةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾

﴿ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ﴾ که پهروه دگاری ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی له نیوانیاندایه
 ﴿ فَأَعْبَدُهُ وَأَصْطَرَّ لِعِبَادَتِهِ ﴾ که واته بیهرسته و زور خوگر به له په رستیدا ﴿ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾
 ئایا ئاگاداریت وینهی ئەو (خواهه کی تر) هه بیست ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ ﴾ ئادهمی (بی بر وا) ده لئی
 ﴿ إِذْ أَمَّاكْتُ ﴾ ئایا که مردم ﴿ لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا ﴾ له داهاتوودا به زیندووی (له گۆر) دهرده هیتیریم ﴿ ۱۶ ﴾
 ﴿ أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ ﴾ ئەوه ئاده میزاد بو بیر ناکاته وه ﴿ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ که بیگومان ئیمه له سه ره تا وه
 ئەومان دروست کردو وه ﴿ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴾ که ئەو شتیک نه بوو ﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ قَوْمًا لَمْ يَكُن لَّهُمْ ﴾ ئەمجا سویند
 به پهروه دگارت ئەو (بی بر وایانه) کۆده کهینه وه (له پوژی دواییدا) ﴿ وَالشَّيْطَانِ ﴾ (له گه له)
 ئەو شه بینانانهی (که گومریان کردن) ﴿ ثُمَّ لَمْ نَخْضِرْ لَهُمْ ﴾ پاشان به راستی هه موویان ئاماده ده که بین
 ﴿ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴾ به دوری دوزه خدا به سه ره ئەز ئو یاندا که وتوون (له بهر تر سناکی ئەو روژه) ﴿ ۱۸ ﴾
 ﴿ ثُمَّ لَمْ نَزَعْنَا ﴾ پاشان بیگومان ده ری دینین (و ده یخه یه دوزه خه وه) ﴿ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ ﴾ له هه ر پیرو
 دهسته یه که ﴿ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴾ کامه یان تاوانبار تر (یاخی تر) بو وه له به رانه بر خوای میهره باندا
 ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ ثُمَّ لَمْ نَخْنِ أَعْلَمُ ﴾ ئەمجا بیگومان ئیمه زانترین ﴿ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاتًا ﴾ به وانه ی که شیواترین
 بخرینه دوزه خ و بسوتین پی ﴿ وَإِنْ مِنْكُمْ ﴾ که س نییه له ئیوه ﴿ إِلَّا وَارِدُهَا ﴾ نه روا ت و تینه په ریت
 به سه ره دوزه خدا ﴿ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴾ (ئەو تپه رینه) بریاریکی بر او هیه له پهروه دگارت ه وه ﴿ ۲۰ ﴾
 ﴿ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا ﴾ دواتر ئەوانه رزگار ده که یه که پاریز کار وله خواتر س بوون ﴿ وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا ﴾
 جِثِيًّا و ستم کاران له سه ره چوک له ناو (دوزه خ) دا ده یلینه وه ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ﴾
 هه ر کاتی ئایه ته روون و ئاشکر اکانی ئیمه به سه ره یاندا بخو تر یه ته وه ﴿ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ ئەوانه ی
 بی بر وا بوون ده یان ووت ﴿ لِلَّذِينَ آمَنُوا ﴾ به وانه ی ئیمان یان هینا بوو ﴿ أَيُّ الْقَرِيبِينَ حَيْرَ مَقَامًا ﴾
 کام له م دوو کۆمه له جی و شوینی (خانوو به ره ی) خو شتره ﴿ وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴾ و کۆرو
 مه جلیسی چاکتره ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ ﴾ وه پیش ئەمان چه ندینمان له ناو برد ﴿ مِنْ قَبْرٍ ﴾ له گه له
 (بی باوهره کان) ﴿ هُمْ أَحْسَنُ أَتْنًا وَرِيًّا ﴾ که ل وه لی ناو مال و لاشه و قیافه تیشیان له مان جوانتر بوو ﴿ ۲۳ ﴾
 ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ ﴾ (ئەو موحه مه د ﷺ) بلی ئەوه ی له گومرایی دایه ﴿ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدَدًا ﴾
 باخوای میهره بان موله تی پی بدات و ته منه ی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه ن) ﴿ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ ﴾
 هه تا کاتی ئەو هه ره شانیه کر او ه لیان ده بینن (دیته دی) ﴿ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ﴾ (ئەوه وش) یان
 سزایه (له دنیا دا) یان (هانتی) پوژی دواییه ﴿ فَسَيَعْمُونَ ﴾ جا له داهاتوودا ده زانن ﴿ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا ﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به ره ی) خراب و ناخوشه ﴿ وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴾ وه کی سه رباز و له شکری
 بی هیزتره (کافران یان باوهره داران) ﴿ ۲۴ ﴾ ﴿ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْتَدَوْا هُدًى ﴾ ئەوانه ی له سه ره ریازی
 هیدایه ت بوون خوا هیدایه تیان بو زیاد ده کات ﴿ وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ ﴾ ئەو کرده وه چاکانه ی له
 (پوژی دواییدا) ده مینه وه ﴿ حَتَّىٰ عِنْدَ رَبِّكَ تُؤْتَىٰ ﴾ لای پهروه دگارت باداشتی چاکتره ﴿ وَحَيْرَ مَرَدًّا ﴾
 و ئاکامیشی باشتره ﴿ ۲۵ ﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا
 ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ آتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا
 سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَزِيئُهُ
 مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَآتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
 لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
 عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ
 تَوْرِهِمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾
 يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
 إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ آتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا آتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ
 جَعَلْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ
 وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
 ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ
 وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا ئه و كهسه ت دیوه ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوهر بوو به نیشانه و ثابته‌کانی ئیمه
 ﴿وَقَالَ﴾ ووتی ﴿لَأُوتِيَنَّ مَلَاوَلَدًا﴾ (له رۆژی دوا بیسدا) مان و کورم بی دهری ﴿أَطَّلَعَ الْغَيْبَ﴾
 ثابا به نه‌تیه‌کان ناگاداره ﴿أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا به‌لینی له خوای میهره‌بان وهر گرتووه ﴿كَلَّا﴾
 ﴿نَهْخَيْرَ﴾ (وانیسه) ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ له مه‌وپاش ئه‌وه‌ی ده‌یلنی ده‌ینوسین (له‌سه‌ری)
 ﴿وَتَمُدُّهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوه‌ی سزای بو دریز ده‌کینه‌وه ﴿وَرَبُّهُ مَا يَقُولُ﴾ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌یلنی
 (له‌مال و مندل) به‌میرات لی وهر ده‌گرینه‌وه ﴿وَيَأْتِيَنَا قُرْآنًا﴾ (له‌رۆژی دوا بییدا) به‌ته‌نهادیته‌وه لامان ﴿س﴾
 ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه بیجگه له خوا بریاریان داوه بو خویان ﴿إِلَهًا﴾ چند په‌رستراویک
 ﴿يَكُونُوا لَهُمْ عَزًّا﴾ بو ئه‌وه‌ی ئه‌وه په‌رستراوانه بینه یارمه‌تی دهر (و‌تکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نه‌خیر (وانیسه) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ به‌لکو په‌رستراوه‌کان (له‌قیامت دا) ئینکاری په‌رستنه‌که‌ی
 ئه‌وان ده‌کهن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صُدًّا﴾ وه‌ده‌بنه‌دزیان و به‌ر په‌رچیان ده‌ده‌نه‌وه ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا نه‌ندیوه
 (سه‌رنجت نه‌داوه) ﴿أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ که بیگومان ئیمه شه‌بانه‌کانمان زال کردووه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 به‌سه‌ر بی باوهران دا ﴿تَوَزَّهُمْ أَذًّا﴾ چاک هانیان ده‌ده‌ن (بو کوفر و تاوان) ﴿س﴾ ﴿فَلَا تَجْعَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (ئی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌له‌بان لی مه‌که ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا﴾ بیگومان ئیمه به‌ژمار دینکی ورد (رۆژی
 ته‌مه‌نیان) ده‌ژمیرین ﴿س﴾ ﴿يَوْمَ نَخْتُمُ الْمُتَّقِينَ﴾ باسی ئه‌وه رۆژه بکه که پاریز کاران وله‌خواترسان کو
 ده‌که‌ینه‌وه ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا﴾ ده‌سته ده‌سته و کومه‌ل کومه‌ل به‌ریز و حورمه‌ته‌وه ده‌بانبه‌بن بو لای خوای
 میهره‌بان ﴿س﴾ ﴿وَسُقُوا الْمَجْرِمِينَ﴾ تاوانباریش ده‌ده‌ینه‌به‌ر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرِذًّا﴾ بو دوزخ به‌تینویه‌تی (به‌ویته‌ی
 گه‌له‌ ئازهل) ﴿س﴾ ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ ده‌سه‌لاتی تکاوا لاله‌یان نی یه ﴿إِلَّا مَنْ يَشَاءُ﴾ جگه له‌وه‌که‌سه‌ی
 ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ به‌لینی له خوای میهره‌بان وهر گرتووه (وه‌ک پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان) ﴿س﴾
 ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وِلْدَانًا﴾ (گاوور و جووله‌که‌کان) ده‌یان ووت خوا مندالی بو‌خوی داناووه
 ﴿س﴾ ﴿لَقَدْ جَعَلْنَا شَجَاةً إِذَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی شتیکی زور نابه‌جی و سه‌یر ده‌لین ﴿س﴾
 ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ﴾ نزیکه ئاسمانه‌کان ﴿بِتَفْطَرَتِ مِنْهُ﴾ له‌ت له‌ت و پاره‌پاره بین له‌به‌ر ئه‌وه (قسه‌یه)
 ﴿وَتَنَسَّقُ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکه) زه‌ویش شه‌ق به‌ریت و بقلیشی ﴿وَنَحْرُ الْجِبَالِ هَدًّا﴾ و (نزیکه) چیاکان
 به‌یه‌ک جار بروخین ﴿س﴾ ﴿أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وِلْدَانًا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (بی باوهران) مندل ده‌ده‌نه‌پال خوای
 میهره‌بان ﴿س﴾ ﴿وَمَا يَتَّبِعِي لِلرَّحْمَنِ﴾ بو خوای میهره‌بان شیاو نیه ﴿أَنْ يَتَّخِذَ وِلْدَانًا﴾ که مندالی هه‌بی ﴿س﴾
 ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان ﴿إِلَّا إِيَّ الرَّحْمَنِ عِبَادًا﴾
 به‌به‌نده‌یی دینه‌لای خوای میهره‌بان (هیچ که‌سی له‌وانه‌نیه‌بنده‌ی خوای میهره‌بان نه‌بی) ﴿س﴾
 ﴿لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هه‌موویانی سه‌رژمیری کردووه به‌ژماردن ﴿س﴾
 ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْفَيْصَةِ فَرِذًّا﴾ هه‌ر هه‌موویان به‌تاک و ته‌نهادینه‌وه بو لای (خوا) له‌رۆژی

قیامتدا ﴿س﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
 الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
 الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
 مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحْسِبُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سورة طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا تَذَكُّرَةً
 لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
 الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِن يُجْهَرِ بِالْقَوْلِ
 فَإِنَّهُ وَيَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
 فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا الْعُلَى ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ
 أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ﴿١١﴾ إِنِّي
 أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

﴿إِنَّ الْآيَاتِءَآمَنُوۡا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که باوهر بیان هیتاوه ﴿رَعَمَلُوۡا الصَّٰلِحٰتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیشیان کردوه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًا﴾ بینگومان خوی میهره‌بان خو‌شه‌ویستیان ده‌کات (له‌دلی باوهر‌داراندا) ﴿فَاِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهٗٓ اِلٰهًاۙ لٰسَآئِكُ﴾ جا به‌راستی ئیمه قورئانمان له‌سهر زمانی تو‌ئاسان کردوه ﴿لِكَيْبَرِيَهٗ الْمُتَّقِيۡنَ﴾ تا مژده‌ی پی‌بده‌یت به‌پاریز کاران و له‌خواتر سان ﴿وَسُوۡدِرَٔ بِهٖٓ قَوْمًاۙ لَّاۤ اِلهَآ اِلَّا هُوَۙ كَسٰنَهٗ شِيۡءٌۙ بِيۡ بُرْسِيۡنِيۡتٍۙ كَهَبِهٖۙ سَهۡخٰتِيۡ دُرّٰهِيۡتِيۡتٍۙ دَهۡكَمَنۙ﴾ ﴿رَوَّكُهٗۙ اَهْلًاۙ كَعَفَاۙ لَهُمُۙ مِّنۡ قَرْنٍ﴾ گهل و کومه‌لی زورمان پیش نه‌مان (له‌بهر خرابیان) له‌ناوبرد ﴿هَلۡ نَحْشُ مِنْهُمۡ مِّنۡ اَحَدٍ﴾ ئایا هه‌ست نه‌کیت به‌هیچ که‌سینگ له‌وانه‌ماییت؟ ﴿اَوۡ تَسْمَعُ لَهُمۡ رِكۡزًا﴾ یان هیچ وورته و سرته‌یه کیان ده‌بیستیت ﴿۱۸﴾

سوره‌تی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طه﴾ به (طا، ها) ده‌خوئیرته‌وه، خوا زاناره به‌ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿مَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَیۡكَ الْفُرۡقَانَ﴾ قورئانمان نه‌ناردوته‌ه خواره‌وه بو‌سه‌رتو ﴿لِنَشۡقُقَۙ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی دوو چاری نارچه‌تی غهم و به‌زاره بییت ﴿اِلَّا تَذَكَّرَۙ لَمَنۡ نَّحۡشِيۡ﴾ ته‌نها ناموزگاری و بیر خسته‌نه‌ویه بو‌ئه‌وه‌ی که‌سه‌ی (له‌خوا) ده‌ترسی ﴿تَزِيۡلًاۙ مِّمَّنۙ﴾ (ئهم قورئانه) به‌به‌ش به‌ش نیردراوته‌ه خواره‌وه له‌لایه‌ن زاتیکه‌وه ﴿حَاقَۙ الْاَرْضَۙ وَالسَّمَوٰتِۙ الْعُلٰی﴾ که‌زه‌وی و ئاسمانه به‌رزو بلنده‌کانی دروست کردوه ﴿الرَّحۡمٰنُ﴾ که (خوی) میهره‌بانه ﴿عَلٰی الْعَرۡشِۙ اَسۡتَوٰی﴾ که به‌رز بو‌وه سه‌ره‌عرش و قهراری گرت (به‌و شیوه‌ی شیاوی بییت ئیمه چونه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُۥۙ مَا فِی السَّمٰوٰتِۙ وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ ته‌نها مولکی خویبه‌ئه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان وئه‌وه‌ی له‌زه‌ویدایه ﴿وَمَا بَیۡنَهُمَاۙ وَمَا تَحۡتَ الْاَرۡضِ﴾ وئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه‌وه‌ی له‌زیر خاکدایه ﴿وَاِنۡ نَّجۡهَرۡ بِالۡقَوْلِۙ﴾ نه‌گهر تو‌به‌ئاشکرا قسه‌بکه‌یت ﴿فَاِنَّهٗۙ بَعۡلُۙ الْاِنۡسِۙ وَالۡحَقۡقِ﴾ ئه‌وه به‌راستی ئه‌وه (خوا) نه‌ینی و له‌نه‌ینی شاراوهریش ده‌زانن ﴿اِنَّهٗۙ لَاۤ اِلَهَۙ اِلَّا هُوَۙ﴾ خوا (ئه‌و زاته‌یه) که هیچ به‌رستراوئیکی تری به‌هق و راستی نی‌یه جگه له‌ئه‌وه ﴿لَهُۥۙ الْاَسۡمَآءُ الْحُسۡنٰی﴾ ته‌نها بو‌ئه‌وه‌ی ناوه‌ه‌ره جوانه‌کان ﴿وَهَلۡ اَتٰتَكَ حَبِیۡثُۙ مُوسٰی﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ئایا هه‌وال و ده‌نگوباسی موسا پیغه‌مبه‌رت پی‌گه‌بشتوه ﴿اِذۡرَاۙ اَنۡاۙرَاۙ﴾ کاتی ناگریکی بینی (له‌گه‌رانه‌وه‌یدا بو‌میسر له‌شه‌ویکی سارددا) ﴿فَقَالَۙ لِاٰهۡلِهٖۙ اٰمُكُوۡا﴾ جا (موسا) ووتی به‌خیزانه‌که‌ی لیره‌بمیئنه‌وه ﴿اِنِّیۙۙ اَنْتَۙ نَارًا﴾ به‌راستی من ناگریکم به‌دی کردوه ﴿لَعَلَّۙۙ اٰیٰتِکُمْۙ وَنَهَآۙ یَقۡبَسِۙ﴾ (ئه‌روم بو‌لای) به‌لکو له‌و ناگره‌ه چلو‌سکیکتان بو‌بیتم (خوتانی پی‌گهرم بکه‌نه‌وه) ﴿اَوۡ اٰجِدُۙ عَلٰی النَّارِۙ هُدٰی﴾ یان لای ئه‌و ناگره‌ه ریگا‌نیشان ده‌ریکم ده‌ست که‌وی ﴿فَلَمَّاۙ اٰتٰنَهَاۙ﴾ جا که‌گه‌شته‌لای (ناگره‌ه) ﴿وَوُۡدِیۙ بِمُوسٰی﴾ بانگی لی‌کرا: ئه‌ی موسا ﴿اِنِّیۙۙ اَنَاۙ رَبُّکَ﴾ به‌راستی من به‌روه‌ردگاری تو‌م ﴿فَاَخۡلَعۡۙ عَعۡلٰتِکَ﴾ ده‌ی پیلاوه‌کانت داکنه‌ه (له‌بهر ریزی شوئنه‌که) ﴿اِنَّکَۙ بِالۡاَوْلَادِۙ الْمَقۡدَسِۙ طُوۡیۙ﴾ چونکه بینگومان تو‌له‌شیوی بیرو‌زو به‌فه‌ری (طووا) دایت ﴿۱۹﴾

وَأَنَا أَخْتَرُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَأَعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتَجْزِيَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
 عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَاتِلَكَ
 بِمِيزَانِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا
 وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَىٰ عَنَقِي وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَقْبَهَا
 يَمْوَسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
 وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمَ يَدَكَ
 إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ
 مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
 رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلَلْ عَقْدَةً مِنِّي
 لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُهُ أَقْوَامِي ﴿٢٨﴾ وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَرُونَ
 أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ دَبِيهًا أَرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ نُسَبِّحَكَ
 كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
 أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ﴾ من توّم هہ لبرڑار دووہ (بؤ پیغہ مہر اہ تہی) ﴿فَأَسْتَعِمْ لِمَا بُوِحَى﴾ کہ واتہ گوی بگرہ
 بؤ ئەوہی نیگا دە کری (بؤت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ بہ راستی ہەر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ ہیج
 بہر ستر اوئیکی راست نییہ جگہ لہ من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ کہ واتہ من بہر ستہ ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
 بہ چاکی نو یژ بہ جی بیئہ نامنت بیئہ وہ یاد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بیگو مان رۆزی دوایی دینت
 ﴿أَكَادُ أَخْفِيهَا﴾ نزیك بوو (کاتی ہاتنی لہ خویشم) بشار مہ وہ، (چا جای لہ فریشتہ و پیغہ مہر ان، کہ واتہ
 زانیی کاتی ہاتنی رۆزی دوایی تہ نہا بہر و ہر دگار دەیزانیت) ﴿لِنُجِزِي﴾ بؤ ئەوہی یادداشت بدریتہ وہ ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ ہہ موو کہ سینک ﴿بِمَا تَسْعَى﴾ بہ گویرہی ئەو کردہ وہی کہ دەیکات ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا﴾
 جا بار پیگری نہ کات لی ی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ ئەو کہ سہی باوہری نی یہ بہو (قیامہ تہ) ﴿وَاتَّبَعِ هَوَاهُ﴾
 و شوین ہہ وا و ئارہ زووی خوئی کہ و تووہ ﴿فَتَرَدَى﴾ ئەوسا تیا دە چیت ﴿وَمَا تَلَكَ بِمِيزَانِكَ
 يَمُوسَى﴾ (خوا فہر مووی) ئەی مووسا ئەوہ چہ بہ دەہستی راستہ وہ ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ (مووسا)
 فہر مووی ئەوہ گو چانہ کہ مہ ﴿أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا﴾ خوّم دەدہم بہ سہریدا (کاتی رۆیشتن) ﴿وَأَهْشُ بِهَا
 عَلَى عَنَقِي﴾ گہ لای درہ ختی پی دەوہر ینم بؤ مہرہ کانم ﴿وَلِي فِيهَا مَعَارِبُ أُخْرَى﴾ وہ چہند کارو پیویستی
 تری پی دە کہم ﴿قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَى﴾ (خوا) فہر مووی ئەی مووسا گو چانہ کہت فری بدہ ﴿قَالَ
 أَلْقَاهَا﴾ جا ئەویش فری دا ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ دەست بہ جی گو چانہ کہ بووہ بہ ماریک
 بہ خیرایی دہر پویشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای گہ ورہ) فہر مووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾ بیگرہ و
 مہ ترسہ ﴿سَعِيدٌ هَاسِرٌ تَهَا الْأُولَى﴾ دلنیا بہ دەی گیرینہ وہ بؤ شینوہ کہی یہ کہم جاری (دہیکہ ینہ وہ
 بہ گو چان) ﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾ دەستت بخرہ بن بالٹ (باشان دہری بیئہ) ﴿تَخْرُجُ بِيضًا﴾
 کہ دہر دیت سپیہ (وہک کافور دہر ہوشیتہ وہ) ﴿مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ بی ئەوہی بہ لہ کی و نہ خویشی بیت
 ﴿آيَةٌ أُخْرَى﴾ (نہ مہش) مو عجیزہ یہ کی ترہ (جگہ لہ گو چانہ کہت) ﴿لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْأُخْرَى﴾ بؤ
 ئەوہی ہہ ندی لہ مو عجیزہ و بہ لگہ گہ ورہ کانی خوّمانت پیشان بدہین ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ برؤ بؤ
 لای فیرعون ﴿إِنَّهُ رَطِيءٌ﴾ چونکہ بہ راستی لہ سنور دہر چوہ و یاخی بووہ ﴿قَالَ رَبِّ أَسْرِ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی بہر و ہر دگارم سنگم (دل و دہرونم) فراوان بکہ ﴿وَأَيَّرَ لِي أَمْرِي﴾
 وہ نیش و کارم بؤ ئاسان بکہ ﴿وَأَحْلَلْتُ عُقْدَةَ ثَنِّ لِسَانِي﴾ و گریی زانیشم بہرہ لآ بکہ ﴿بِقَفْهَاهُ أَقُولِي﴾
 بؤ ئەوہی لہ قسہ کانم تیگن ﴿وَأَجْعَلْ لِي زُرِّيًّا مِنْ أَهْلِي﴾ وہ لہ خزم و کہسی خوّم کہ سینک بکہرہ
 پشتیوانم ﴿هَرُونَ أَخِي﴾ کہ ہاروونی برامہ ﴿أَشْدُّ بِهِ أَرِي﴾ پشتمی پی قایم و بہ ہیز بکہ
 ﴿وَأَشْرِكُ فِي أَمْرِي﴾ بیکہرہ ہاوبہشم لہ کارہ کہمدا (گہ یاندنی پہیامی خوا) ﴿كُلُّ سَيْحَاكَ
 كَيْرًا﴾ بؤ ئەوہی زور ستایشت بکہین ﴿وَنَذْرُكَ كَيْرًا﴾ وہ یاد و زیگری زورت بکہین ﴿إِنَّكَ
 كُنْتَ بِتَابِعِيرًا﴾ بہ راستی تو بینای بہ (ہہ موو شتیکی) ئیمہ ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾ (خوای
 گہ ورہ) فہر مووی بہ راستی ئەوہی داوات کرد پیت درا ئەی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ جاریکی تر منہ تمان ناوہ تہ سہرت ﴿

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِيفِيهِ
 فِي الْيَمِّ فَمَلِكُهَا الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذُهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْقَمِيَّتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ
 هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ وَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
 وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا
 فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ﴿٤٠﴾
 وَأَصْطَنَعْتَكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا
 تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا
 لِّيَنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ
 عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ
 ﴿٤٦﴾ فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
 الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
 وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

﴿إِذْ أَحْبَبْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ﴾ کاتنی ٹیمہ ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَا أُوحِيَ﴾ ٹہوہی پیویست بوو ناگادار بکریت ﴿وَأَن آقَدِفِيهِ فِي الْتَابُوتِ﴾ کہ ٹہو (مووسای شیرہ خوڑہ) بخہرہ ناو سندوقیکہوہ ﴿فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ ٹہمجا فربئی دہرہ دہریاوہ ﴿فَلْيَقْبِهِ إِلَيْمُ بِالسَّاحِلِ﴾ جا بادہ رباش بیاتہ کہناری ٹاوہ کہ ﴿يَأْخُذُهُ عُرْوَةٌ رَّعْدُودَةٌ﴾ (لہ ناگامدا) دوڑمنی من و دوڑمنی ٹہو ﴿کہ فیرعہونہ﴾ بگریٹہوہ ﴿وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي﴾ لہ لایہن خوڑمہوہ جوڑہ خوڑشہ ویستیہ کم پندایت ﴿وَأَنْضَجَ عَلَىٰ عَيْتِي﴾ بو ٹہوہی بہرورہدہ بگریت لہ پیش چاوی خوڑم ﴿بہ چاودبیری و پاریز گاری خوڑم﴾ ﴿وَأَن نَّقِيبَ الْأُخُوتِ﴾ (لہ بیرت بی) کاتنی کہ خوشکہ کہت دہرؤیشت ﴿فَقُولُ﴾ و دہیووت (بہ فیرعہون و دہستہ کہی کہ مووسا دہ گریا و شیری ہچ ٹافرہ تیکی نہدہ خوارد) ﴿هَلْ أَذُكَّرُ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ﴾ کہ سیکتان نشان بدہم کہ بہ بخوی کات ویگریٹہ ٹہستو ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ﴾ بہو ہویہوہ تو مان گیراہیوہ بو لای دایکت ﴿لِي نَشْرَعَنَّ لَهَا وَا لَبَنَّا نَحْنُ﴾ نا چاو ودلی گش بیٹہوہو خہفہت نہخوات ﴿وَوَفَّاتْنَا نَفْسًا﴾ وہ کہسیکت کوشٹ (لہ ناومی فیرعہون) ﴿فَوَجَّعْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ﴾ بہ لام ٹیمہ رزگارمان کردی لہو غہم و پہزارہیہ ﴿وَوَفَّاتْنَاكَ فُتُوًّا﴾ وہ دوو چاری چہندہہا تاقی کردنہوہمان کردی ﴿فَلْيَبْتَ سَيِّئِينَ﴾ ٹہمجا چہند سالیک مایٹہوہ ﴿فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ لہ ناو خہلکی مدہبہندا ﴿فَوَجَّعْتَ عَلَٰ قَدْرٍ مُّؤَسَّىٰ﴾ پاشان ٹہی مووسا لہ کاتی دیاری کراودا ﴿بُو پینغمہ مہرایہ تی) ہاتوویٹہ تیرہ ﴿وَأَصْطَفَيْتَ لِقَيْسِي﴾ وہ تو م ہلبارد بو خوڑم (ٹاکو پینغمہ مہر بیت و بہیامی من راگہ بہ نیت) ﴿أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوتُكَ بِآيَتِي﴾ برؤ خوٹ و براکت بہ بہلگہ و موعجزہ کانمہوہ ﴿وَلَا تَبْيَأِي ذِكْرِي﴾ سستی نہ کہن لہ زیکر و یادی مندا ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ ہمدووکشان برؤن بولای فیرعہون ﴿إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ چونکہ بہراستی لہسنوور دہرچوہ و یاخی بووہ ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا﴾ جا قسہی لہ گہل بکہن بہ نہرم و نیانی ﴿أَعْلَاهُ يَنْدَرُ أَوْبَاحِي﴾ بہلکو بیربکانہوہ یا بترسی (لہ سزای خوا) ﴿فَالَا رَبَّنَا﴾ ہمدووکیان ووتیان ٹہی بہرورہدگارمان ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ بہراستی ٹیمہ دہترسین ﴿أَن يَفْطَرِ عَلَيْنَا﴾ دہس دربڑی بکاتہ سہرمان پیش ٹہوہی ٹیمہ ہیچ بلین ﴿أَوَّانَ يَطْعَىٰ﴾ یان زیاتر یاخی و سہر کہش بیت ﴿فَالَا نَحْنُ﴾ (خوا) فہرموی مہترسن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بہراستی من لہ گہلنام ﴿أَسْمَعُ وَأَرْى﴾ دہبیستم و دہبینم ﴿فَأَيُّهَا قَوْلًا﴾ کہو ابوو بچنہ لای و (پنی) بلین ﴿إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾ بنگومان ٹیمہ ہمدووک نیراوی بہرورہدگاری توین (بو سہرتو) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ جا واز لہ بہنی ٹیسراٹیل بہتہ (با بینن) لہ گہل ٹیمہدا ﴿وَلَا تَعْدُبُهُمْ﴾ وہ نازار و سزایان مدہہ ﴿فَدَجَّجْنَكَ بَيَاتٍ مِّنْ رَبِّكَ﴾ بہراستی ٹیمہ لہ لایہن بہرورہدگار تہوہ بہلگہو موعجزہ مان بو ہیناوی ﴿وَأَلْسَمْنَاكَ عَلَىٰ مَن آتَمَعَ الْهُدَىٰ﴾ سلاویش لہسہر کہسیک بیت کہ شوین رنگای راستی دہ کہوی ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا﴾ بہراستی ٹیمہ نیگامان بو کراوہ ﴿أَن الْعَذَابُ﴾ کہ بنگومان سزا ﴿عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ بو کہسیکہ (پینغمہ مران) بہدرؤ دہزانی و پرووہرہدہ گیریت (وباوہر ناہینی) ﴿فَقَالَ مِمَّنْ رَبُّكُمْ إِنَّمَا يُسَمِعُ النَّاسَ وَنُفُوسَهُمْ﴾ (فیرعہون) ووتی باشہ مووسا بہرورہدگاری ہمدووکتان کی بہ؟ ﴿فَقَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ﴾ (مووسا) فہرموی بہرورہدگاری ٹیمہ ٹہوزانہیہ کہہموو شتیکی بہشیوہیہ کی پینک وپینک و جوان دروستکردوہ ﴿فَرَّهَدَىٰ﴾ پاشان رینموونیشی کردوہ (بو کاری خوئی) ﴿فَقَالَ مَبَابِلَ الْأُورُونَ الْأُولَىٰ﴾ (فیرعہون) ووتی ٹہی خہلکانی سہرمدہمہ پیشوہ کان حالیان چیہو چؤنہ (لہ پاشی



قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ﴿٥٢﴾ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَكَّ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٣﴾ كُلُوا
 وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ * مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ
 أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا
 مِّنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٧﴾ فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ
 فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سَوْى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحَشِّرَ النَّاسَ صُحَى
 ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُم
 مُوسَى وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا فَسِحِّتْكُمْ بِعَذَابٍ
 وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ﴿٦١﴾ فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
 النَّجْوَى ﴿٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى ﴿٦٣﴾
 فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾

﴿قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرموی زانیاری ئه وه لای په روه رد گارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له په راوی کدایه
 ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ په روه رد گارم هیچی لی وون نایی و هیچی له بیر ناچی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (په روه رد گارم) زاتیکه که زهوی بؤ کردونه ته شوینی حه سانه وه (وه کو بیسکه) ﴿وَسَاكَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾
 وه له ناویدا چنده ها رینگای بؤ فراهم هیناوان ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له ئاسمانه وه باران ده بارینی
 (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾ جا بهو بارانه ی رواندومانه ﴿أَنْزَلْنَا مِنْ بَنَاتِ شَقِيٍّ﴾ زور جوتی جوراو جور له رووه ک
 (که جیاوازن له تام و بون و پهنگ و شیوه دا) ﴿كُلُوا وَارْزُقُوا أَعْمٰكُمُ﴾ (ته ی مروفه کان) بخون و نازه
 و مالانه کانیشتان بله وهرینن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له ودا (که باسکرا) ﴿لَا يَتْلُو لِأُولَى النَّهْيِ﴾ به لگه و نیشانه ی
 زور هیه به بؤ ئه وانه ی خاوه نی زیرین ﴿وَمِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ لهم زهویه دروستان کردون ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده تانگپرینه وه ناو زهوی (به مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جارنکی تر له و زهویه ده رتان
 دینینه وه (به زیندووی بؤ لیرسینه وه) ﴿وَلَقَدْ آرَبْنَا آيَاتِنَا لَكُمَا﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه هه مو
 به لگه و نیشانه کانی خومان نیشان فیرعه ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَإِن﴾ که چی باوهری نه هینا و سه ربیچی کرد ﴿وَلَقَدْ
 آجَعْنَا لُحْيَٰرِحَنَا﴾ (فیرعه ون) وتی هاتوویت بؤ ناومان بؤ ئه وی ده رمان که یت ﴿مِنْ آيَاتِنَا بِسِحْرِ كَيْمُوسَى﴾
 له خاکه که مان به جادوو گهریه که ت ئه ی موسا ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ﴾ سویند بی جادویه کت بؤ (به کار)
 بیتین ﴿مِثْلَهُ﴾ وه ک ئه و (جادوهی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتیک له نیوان ئیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه ئیمه و نه تو خومانی لی نه بویرین ﴿مَكَانًا سَوِيًّا﴾ (با) جیگایه کی
 تهخت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ﴾ (موسا) فرموی کاتی دیارکراوتان رورژی خورپازاندنه وه
 (رورژی چه زن) بیت ﴿وَأَنْ يُخْرِجَ النَّاسَ صُحَّى﴾ به مهرجی له کاتی چیشته نگاهوا دا خه لکی کوبکرینه وه ﴿وَلَقَدْ
 فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ﴾ ئه مجا فیرعه ون رویشت له و جیگایه ﴿وَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾ وه هه مو جادوو گهره کانی کورده وه
 ﴿ثُمَّ أَنْ﴾ پاشان هات (بؤ شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾ موسا به جادوو گهرانی ووت
 ﴿وَيْدَكَ لَا تَقْرُؤُا عَلَيَّ اللَّهُ كَذَّابًا﴾ هاوار بؤ ئیوه درو به دهم خواوه نه کن ﴿فَسَجَّكَ بِعَدَابٍ﴾ ئه گینا به سزایه ک
 له ناوتان ده بات ﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ أَقْرَبِي﴾ به راستی هه که سی درو هه لبه سستی به دهم خواوه رهنجه روه بیت
 ﴿فَتَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْبُيُوتُ﴾ ئه مجا (جادوو گهره کان) سه باره ت به کاره که یان له نیوانیان دا جیاوازی په یدا
 بوو ﴿وَأَسْرَأَ النَّجْوَى﴾ و نه نیننی چر په بیان ده کرد ﴿قَالُوا إِن هَذَا لَسِحْرٌ حَرِينٌ﴾ ووتیان به راستی ئه مانه دوو
 جادوو گهرن ﴿يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ﴾ ده یانه وی ده رتان په رینن ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له خاک و وولاته که تان
 به جادوو که یان ﴿وَيَذَّهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى﴾ وه ریباز و نه ریته هه ره باشه که تان له ناو به رن ﴿فَأَجْمَعُوا كَيْدَهُمْ﴾
 جا که واته هه مو جادوو و پیلانیکتان کوبکه نه وه ﴿فَتَرْتَضُوا مِثْلًا﴾ پاشان به یه ک ریز بیتنه (گوره پانه وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾ به راستی هه که سی ئه مرق سه ره کوئی رزگاری ده بی و سه رفرازه ﴿وَلَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾

قَالُوا يَمْوَسِيٰٓ اِمَّا اَنْ تُلْقٰى وَاِمَّا اَنْ تَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ
 اَلْقَوُا فَاِذَا جَا اِلَهُمْ وَعَصِيْبُهُمْ يُحِيْلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهُا
 تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقَ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَنَعُوْا
 كَيْدٌ سِحْرٍ وَّلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاَلْقٰى السَّحْرَةَ سُبْحٰنًا
 قَالُوْا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَاٰمَنْتُمْ لِهٖ وَقَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ
 لَكُمْ اِنَّهٗ وَاَكْبَرُكُمْ الَّذِى عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَا تُقِطَعَنَّ اَيْدِيكُمْ
 وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَّلَا صُلِبْتُمْ فِيْ جُدُوْع النَّخْلِ وَّلَتَعْمَلَنَّ
 اَيُّنَا اَشَدُّ عَذٰبًا وَاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلٰى مَا جَا ءَنَا مِنْ
 الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِى فَطَرَنَا فَاَقْضِ مَا اَنْتَ قٰضٍ اِنَّمَا تُقْضٰى هٰذِهِ
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّا ءَاْمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا
 عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾ اِنَّهٗ وَمَنْ يَّاتِ رَبَّهٗ وَهُجِرَ مَا
 فَاِنَّ لَهُ وُجْهًا لَّا يَمُوْتُ فِيْهَا وَّلَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاتِهٖ مُّؤْمِنًا قَدْ
 عَمِلَ الصَّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ
 تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاُولٰٓئِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكٰى ﴿٧٦﴾

﴿قَالُوا لِمُوسَىٰ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئەهی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ یاتو (چادوو هه کهت) فری بدە ﴿وَأَمَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلَمَ﴾ یا ئیمه له سه ره تاوه فری ی ده دهین ﴿قَالَ بَلْ أَلَمُوا﴾ (موسا) فه رمووی نه خیر ئیوه (له پیشه وه) فری ی بدەن ﴿فَإِنَّا جَاءَ الْهُدَىٰ وَعَصِيْبُهُ﴾ (ئه وانیش فری اندا) جا له نا کاودا گوریس و دار ده سه ته کانیاں ﴿يُخَيِّلُ الْإِنسَانَ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُمْ اتَّعَسَىٰ﴾ وه ها ها ته پینش چاوی (موسا) به هوی جادوو هه که یانه وه که به راستی ده جولین و ده روڤن ﴿فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ﴾ جا موسا له دلی خویدا که می ترسا ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ﴾ ووتمان پنی مه تر سه و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَخْيَرُ﴾ بیگومان هه ر تو سه ره که وتوو ده بی ﴿وَأَلَمَ مَا فِي يَمِينِكَ﴾ نه وهی له دهستی راستدایه (که گو چانه که ته) فری بدە ﴿تَلَقَّىٰ مَآصِعًا﴾ هه ر چی (جادوو) ئەوان کردوو یانه قوتی ده دات (هه لی ده لوشی) ﴿إِنَّمَا تَصْعَقُونَ الْبَشَرَ﴾ بیگومان نه وهی ئەوانه کردوو یانه ته نها فری و نیلی جادوو بازه ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ﴾ جادوو بازیش سه ره که وتوو نابی له هه ر کوئی وه هاتبی (هه ر چی بکات) ﴿قَالَ السِّحْرُ مُّجَدَّ﴾ نه وس جادوو گه ره کان خران به روودا به سوژده بر دنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا إِنَّا بَرِّتْ هُرُونَ وَمُوسَىٰ﴾ ووتیان پرومان هینا به په ره و ره دگاری هاروون و موسا ﴿قَالَ﴾ (فیر عون) ووتی بیان ﴿إِنَّمَا لَهُ قَلِيلٌ مَّا أَذِنَ لَكُمْ﴾ ئایا ئیوه پروتان بی هینا پیش نه وهی مؤله تان بدەم ﴿إِنَّهُ لَكَيْفٌ كَالَّذِي﴾ بیگومان نه وه موسا گه و ره تانه ﴿عَلَّمَكَ السِّحْرَ﴾ که فیری جادووی کردوون ﴿فَلَا قَطْعَ﴾ جا سویند بیت ده بیرم (ده یقر تینم) ﴿أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مَن خَلَفَ﴾ ده ست و قاچتان به بیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿وَلَا صِلَمَتَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾ وه بیگومان به قه دی دار خور مادا هه لتان ده واسم (ده تان که م به دارا) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ﴾ (نه وس) به راستی ده زانن ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَىٰ﴾ کاممان (من یان خوا که ی موسا) سزیمان سه خترو به ره ده وام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئیمه هه ر گیز تو هه لتا بر تیرین ﴿عَلَىٰ مَا جَاءَ نَا مِنْ آيَاتِنَا﴾ به سه ره نه و نیشانه و موعجیزانه دا که بو مان هاتوو ه ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه تو هه لتا بر تیرین به سه ره) نه و خوا به ی که له نه بوون ئیمه ی دروست کردوو ه ﴿فَأَقْضَ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ جا هه ر چیت له ده ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بیگومان تو ته نها له م ژیا نی دنیا ده ست ده رو او بر یار ده دهیت ﴿إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا﴾ به راستی ئیمه با وه رمان هینا به په ره و ره دگاران ﴿لِيَعْرِفُنَا أَخْطَبْنَا﴾ بو نه وهی له تا وانه کانمان خوش بییت ﴿وَمَا أَرْهَفْنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ هه ره ها له و جادوو هه ش که به زور بیت ده کردین ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ وه خوی گه وه (پاداشتی) چاکتره و به ره ده وامتره ﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ﴾ به راستی هه ر که سی بگه ر پته وه لای په ره و ره دگاری ﴿مُجْرِمًا﴾ به تا و انباری ﴿فَإِن لَّهُ جَهَنَّمَ﴾ نه وه بیگومان دوزخ جینگا به تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ نه ده مرئی تییدا نه ده ژی (به ئاسووده بی) ﴿وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا﴾ وه نه و که سه ی به با وه ر داری بگه ر پته وه لای (خوای گه وه ره) ﴿فَدَعَمَلُ الصَّالِحَاتِ﴾ به راستی کرده وهی چاکیشی کرد بی ﴿قَالُوا لَيْكُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ﴾ ئانه وانه پله و پایه ی به رزو بلندیان هه به ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ﴾ که به هه شتانی که جینگای مانه وهی هه مه میسه به یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رو باره کان ده روڤن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه وه ده میتنه وه تییدا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَن زَكَّىٰ﴾ نه وه پاداشتی که سی که خوی پاک و خاوین را بگری (له کوفر و تاوان) ﴿

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا
 فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَحْشَى ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
 بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
 وَمَاهَدَى ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَاءَ يَلْ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَوَعَدْنَاكَ
 جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ﴿٨٠﴾ كُلُوا مِنْ
 طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
 وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَد هَوَى ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ
 وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴿٨٢﴾ * وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ
 قَوْمِكَ يَا مُوسَى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَيَّ أَثَرِي وَعَاجَلْتُ إِلَيْكَ
 رَبِّ لِتَرْضَى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
 السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
 يَلْقَوْمِ لَمْ يُعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ
 أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
 مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
 أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾



﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌راستی نیگامان نارد بۆ موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ که به‌نده کانم به شه و بیه (وله مبصر ده‌رجن) ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ رینگه‌یه کی ووشکیان له ده‌ریای (سور) دا بۆ بکه‌روهه ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) بیت بگات ﴿وَلَا تَحْشَى﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان له‌ده‌ریادا) ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ يَجُودُونَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به سه‌ربازه‌کانیه‌وه شوئینیان که‌وتن ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا عَاشِيَهُمْ﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌پۆلی خویدا) داپۆشی چ داپۆشینیك ﴿وَأَضَلَّ فَرَعَوْنَ قَوْمَهُ﴾ فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَدَىٰ﴾ وپرتنموونی نه‌کردن ﴿يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿قَدْ أَجْنَبْتَ كُرْمَ عَدُوِّكَ﴾ به‌راستی رزگارمان کردن له‌دورمه‌نه‌کاتان ﴿وَوَعَدْنَاكَ﴾ وه به‌لیمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ (به‌هاتنی موسا بۆ) لای راستی کیوی طور ﴿وَوَرَّلْنَا عَلَيْكَ﴾ و بۆمان ناردن ﴿الْمَنَ وَالسَّوْئِي﴾ گه‌زۆ و شیتلاقه (بالنده‌یه‌که‌گوشتی له‌هه‌موو بالنده‌یه‌که‌خوشره) ﴿كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخون له‌و رۆزیه‌پاکانه‌ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْعَمُوا فِيهِ﴾ و زیاده‌رۆی تیدا مه‌که‌ن ﴿فِي حِلِّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگریته‌وه ﴿وَمَنْ يَخْلَعْ عَلَيْهِ غَضَبِي﴾ جا ههر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدَّ هَوَىٰ﴾ نه‌وه بیگومان تیاچووه‌و هه‌لدی‌راوه ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ﴾ وه به‌راستی من زۆر لییوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌ویه‌ی کردبی ﴿وَأَمِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا﴾ و باوه‌ری هینابی و کرده‌وی چاکی کردبیت ﴿ثُمَّ أَهْتَدَىٰ﴾ پاشان به‌رده‌وام بویی له‌سه‌ر نه‌و ریبازه ﴿وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمْوَسَىٰ﴾ (خوا فهرمووی) نه‌ی موسا بۆ چی پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بۆ گه‌یشتن به‌کیوی طور) ﴿قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي﴾ (موسا) فهرمووی گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌ون ﴿وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ﴾ بۆیه به‌به‌له‌هاتم بۆ لات نه‌ی به‌روه‌ردگارم ﴿لِتَرْضَىٰ﴾ بۆ نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فهرمووی ﴿فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ﴾ جا به‌راستی ئیمه‌ قه‌ومه‌که‌تیمان تا‌قی کرده‌وه ﴿مِنْ بَعْدِكَ﴾ له‌پاش (هاتنی) تو ﴿وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ﴾ وه سامیری گومرای کردن ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی ته‌ورات) موسا گه‌راهیه‌وه بۆ لای گه‌له‌که‌ی ﴿غَضَبَنَا أَسْفًا﴾ به‌تووره‌یی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ﴾ نایا به‌روه‌ردگارتان به‌لیننی بی‌نهدان ﴿وَوَعَدْنَا حَسَنًا﴾ به‌به‌لیننی چاک ﴿أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾ بۆچی من زۆرم پی‌چوو ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ﴾ یان ههر ویستان ﴿أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ توره‌یی و خه‌شم له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگارتانه‌وه‌یه‌خه‌تان بگریت ﴿فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي﴾ بۆیه به‌لیننی متان شکاند ﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ﴾ ووتیان ئیمه‌ به‌لینه‌که‌ی تو‌مان نه‌شکاند ﴿يَمْلِكُنَا﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لاتی خو‌مان ﴿وَلَكِنَّا أَحْمِلْنَا أَوْزَارًا﴾ به‌لکو ئیمه‌ چه‌ند کۆل و بارئ درابوو به‌کۆلماندا ﴿مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ﴾ له‌خشلی قیبتیه‌کان ﴿فَقَدَّ فَتَنَهَا فَكَذَّابَكَ الْفَى السَّامِرِيُّ﴾ جا فریماندا به (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش فریبی دا ﴿﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُورًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَأِلَهُ مُوسَىٰ فَانصَبَ ۗ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۗ ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ
مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي
وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۗ ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ
إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۗ ﴿٩١﴾ قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۗ ﴿٩٢﴾
أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتُ أَمْرِي ۗ ﴿٩٣﴾ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِدِحِّي
وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرَ قُبُ قَوْلِي ۗ ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ ۗ ﴿٩٥﴾ قَالَ
بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَشْرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۗ ﴿٩٦﴾ قَالَ
فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۗ ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ ﴿٩٨﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا﴾ ئیتر (سامیری لهو خشله تواوانه) په‌یکه‌ری گویره‌که‌به‌کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُ خُورًا﴾ بۆره‌یه‌کی هه‌بوو (وهك بۆره‌ی گویره‌که) ﴿فَقَالُوا﴾ ئەمجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
 مُوسَى﴾ ئەمه خوای ئیوهو خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ ئەوه (مووسا) له‌بیری چووه (ده‌گه‌رئ) به‌شوین
 (خوادا) ﴿فَأَلَّيْرُونَ﴾ ئایا ئەوان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (ئهو گویره‌که‌یه) وه‌لامی
 هیچ ووتیه‌کیان ناداته‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ وه‌خاوه‌نی هیچ زیان و قازانجیک نییه‌ بو‌یان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی هاروون پی‌ی ووتن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له‌وهو پیش
 ﴿يَقُولُ﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م ﴿إِنَّمَا تَسْمُونَ بِهِ﴾ بینگومان ئیوه‌ به‌م (گویره‌که‌یه) تاقی کرانه‌وه (گومرا بوون)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾ به‌راستی به‌روره‌دگاری ئیوه‌ خوای میهره‌بانه ﴿فَاتَّبَعُونِي﴾ که‌واته شوینی من
 بکه‌ون ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره‌لی فه‌رمانی من بن ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ﴾ ووتیان هه‌رگیز واز
 ناهینن و به‌دوره‌یدا دینن و ده‌په‌رستین ﴿حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه‌تا مووسا ده‌گه‌رته‌وه بو‌لامان
 ﴿قَالَ يَهُدُونَ﴾ (مووسا) ووتی ئە‌ی هارون ﴿مَامَعَكَ﴾ چ شتیک به‌رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ
 ضَلُّوا﴾ کاتی بینیت ئە‌مانه گومرا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له‌وی) که‌شوین من بکه‌وی ﴿أَفَعَصَيْتَ
 أَمْرِي﴾ ئایا سه‌ره‌په‌چی فه‌رمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ﴾ (هاروون) فه‌رمووی ئە‌ی کوری دایکم
 ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه‌رم مه‌گره و رایمه‌کیشه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به‌راستی ترسام
 (که‌هاتیه‌وه پیم) بلییت ﴿فَرَفَّتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ توجیا وازیت خسته‌ نیوان به‌نی ئیسرائیلیه‌که‌انه‌وه ﴿وَلَمْ
 تَرْفُقْ قَوْلِي﴾ و چاوه‌روانی فه‌رمانی منت نه‌کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِيرِيُّ﴾
 ئە‌ی سامیری تو ئە‌م کاره‌ ترسناکه چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی ئە‌وان نه‌یانزانی (یامن شتیکم پی‌ی ئە‌وان نه‌یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
 الرَّسُولِ﴾ ئە‌مجا من مشتیکم له‌شوین پی‌ی (وولاخه‌که‌ی) جویره‌ئیل هه‌لگرت ﴿فَتَبَدَّتْهَا﴾ وه
 پرزاندم (به‌خشله‌تواوه‌که‌دا) ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به‌و جویره‌نه‌فسم ئە‌و کاره‌ی بو‌جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده‌برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ﴾ ئە‌وسا بینگومان
 تاماوی له‌م ژبانه‌دا (هه‌ر که‌س لی‌ت نزیک بو‌یه‌وه) ده‌بی بلییت: ﴿لَأَمْسَأَنَّ نَزِيكًا مِّنْكُمْ مَهْ وَهْ وَهْ،
 وَدَهْ سَمْتُ لِي مَهْ دَهْ﴾ ﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ نُخْلِفَهُنَّ﴾ وه‌بینگومان به‌لینیکیشته‌ه‌یه‌ (له‌رؤزی دوا‌ییدا) هه‌رگیز
 رزگار ناییت لنی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكْ﴾ وه‌سه‌یری په‌رستراوه‌که‌شت که ﴿الَّذِي ظَلَمَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾
 که‌به‌رده‌وام ده‌ته‌پرست ﴿لَنْ حَرَقَنَّهُ﴾ دلنبا‌به‌چا‌ک ده‌یسوتینن ﴿ثُمَّ لَنْ نَسْفَعَنَّ فِي آلِيهِ﴾ پاشان بینگومان
 (خۆله‌میشه‌که‌ش) پرژو بلا‌وه‌که‌ینه‌وه به‌ده‌ریادا ﴿نَسْفًا﴾ به‌پرژو بلا‌ویکی وه‌ها (که‌شوینه‌واریشی
 نه‌مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلْهُكُمُ اللَّهُ﴾ په‌رستراوی (راسته‌قینه‌ی) ئیوه‌ته‌نها‌خوا‌یه ﴿الَّذِي لَا إِلْهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که‌هیچ په‌رستراویکی راست نی‌یه‌ئه‌وه نه‌بیته‌ ﴿وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری ئە‌وه‌هه‌موو شتیکمی
 گر تو‌ته‌وه ﴿١٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا
 ﴿١٠٠﴾ خَلِيدٍ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾ يَتَخَفَتُونَ
 بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾ مَنَّ أَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
 أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾
 لَا تَبْقَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ
 لَعِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
 قَوْلًا ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
 عِلْمًا ﴿١١٠﴾ * وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
 ظُلْمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۖ فَلَا يَخَافُ
 ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
 فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾



﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿ثَابِتًا وَجَوْرًا دِهِبْغِيرِنَهْوَه بَوْت﴾ ﴿مِنَ الْبَنَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ ﴿هَهَنْدِيكَ﴾
 لہ بہ سہرہات و ہہ وائی ئہو (گہ لانہی) رابوردون ﴿وَقَدْ آتَيْنَكَ﴾ بینگومان بیمان داویت ﴿مِنَ لَدُنَّا﴾
 ﴿ذِكْرًا﴾ لہ لایہن خو مانہوہ قورنان ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ﴾ ہہر کہ سی پستی تی بکات ﴿فَاتَّخَذَ لِحْمَلٍ﴾
 ئہوہ بہ راستی ہلیدہ گری ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پوڑی دوا پیدا ﴿وَرُزًّا﴾ باریکی قورس (لہ تاوان) ﴿وَالْحَالِدِينَ فِيهِ﴾
 بی برانہوہ تیدا دہ میننہوہ ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا﴾ ج باریکی خراب و بیفہریان بہ کولہوہ بہ
 لہ پوڑی دوا پیدا ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ﴾ ئہو پوڑی کہ فوو دہ کری بہ شہہ پوردا (بو جاری دوہم)
 ﴿وَتَحْمِلُ الْمُرْجِرِينَ﴾ ئہو سا تاوان باران کوزہ کہینہوہ ﴿يَوْمَ يُسْذِرُ الرُّزْقًا﴾ لہو پوڑدہ لہش و چاویان شین ہلگہ راوہ
 ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ بہ چرپوہ لہ نیوان خویندا دہ لین ﴿إِنْ لَيْسَ إِلَّا عَشْرًا﴾ ئیوہ تہ نہادہ (شہو و پوڑ لہ دونیادا)
 ماونہ توہوہ ﴿تَحَّىٰ أَعْلَمَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ ئیمہ چاک دہ زانین بہوہی ئہوان دہ لین ﴿إِذْ يَقُولُ آمَنَّا لَهُمْ طَرِيفَةً﴾ کاتی
 (ئہوہ بیان) کہ زہر تریانہ و نزیک تریانہ لہ راستیہوہ دہ لی ﴿إِنْ لَيْسَ إِلَّا يَوْمًا﴾ ئیوہ تہ نہادہ پوڑ ماونہ توہوہ
 ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) پر سیارت لی دہ کمن سہ بارہت بہ شاخہ کان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا﴾
 رَبِّي نَسْفًا ﴿تَوَشَّىٰ بِلَيٍِّ پُہرہوہ دگار لہ بیخیان دینی و وردو خاشیان دہ کات ئہمجا باپرو بلاویان دہ کاتہوہ ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾
 ئہمجا رینک و ساف بی ئاوو گزو گیاو دہ بیہلئتہوہ ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا﴾ نابینی تیدا
 ﴿عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ ہیج جوڑہ لاری و بہرزی و نزمیہک ﴿يَوْمَ يُذِ﴾ لہو پوڑدہ ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾ ہہموو
 دہ کہونہ شوین جار دہری (کو کر دنہوہ) ﴿لَا عِوَجَ لَهُ﴾ لارہ جلہوی نا کمن لہ فہرمانی ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾
 لہ ترسی خوای میہرہ بان ہہموو دہنگہ کان نرم دہبن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ چہ چہ نہ بی شتیک نابستی ﴿وَالرُّجُيَّةُ﴾
 ﴿يَوْمَ يُذِ﴾ ئا لہو پوڑدہ ﴿لَا تَسْمَعُ الشَّفَعَةَ﴾ تکا کردن سوودی نیہ ﴿إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرُّجُيَّةُ﴾ مہ گہر کہ سی خوای
 میہرہ بان رینگای بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ لہووتہ کہشی رازی بی ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) دہ زانی و ناگادارہ
 ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ بہ ہہموو ئہو شتانہی لہ پیشیانہوہ بہ (لہ قیامہ تدا چاوہ ریانہ) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وہ بہ ہہموو
 ئہو شتانہ لہ ہاشیانہوہ بہ (لہ دونیادا کر دوویانہ) ﴿وَلَا يُحِطُونَ بِهٖ عِلْمًا﴾ بہ لام ئہوان دہ بارہی خوا ہہموو
 شتیک نازانن ﴿وَعَتَّتِ الْوُجُوهُ﴾ ہہموو دہم و چاوہ کان (لہ پوڑی قیامہ تدا) مل کہ ج و فہرمانہ بردارن ﴿لِلْحَيِّ﴾
 ﴿الْقَيُّومِ﴾ بو (خوای) ہہمیشہ زیندو و راگری بوونہوہرہ ﴿وَقَدْ حَآبَ﴾ بینگومان زہرہ مہ مند بووہ ﴿مَنْ حَمَلَ﴾
 ﴿ظُلْمًا﴾ ئہوہی کہ باری سستہمی ہہلگرتبی ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ ئہوہش کردہوہ چاکہ کانی کرد بیت
 ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باوہ درایش بوو بیت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ ئہوہ نہلہ سستہم دہتر سی (لی بگری) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾
 نہلہ کہم کردنہوہی باداشتی (دہتر سی) ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ئابہو جوڑہ ﴿أَنْزَلْنَاهُ فُرْقَانًا عَرَبِيًّا﴾ قورنائیکی عہرہ بیمان
 دابہ زاندوہ ﴿وَصَرَ فَتَأْفِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ بہ چہند جوڑ و شیواز ہہر شہمان لہودا باسکر دوہ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾
 بو ئہوہی لہ خوا برسن و خویمان پاریزن (لہ تاوان) ﴿أَوْ يُحَدِّثْ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان بیت بہ ہوی بیدار کردنہوہ بیان
 لہ غہفلت و بی ناگابی (بہ ہوی قورنانہوہ) ﴿

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا
 آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَسَى وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَكِيَّةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾
 فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا
 مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى
 ﴿١١٨﴾ وَأَنْتَ لَا تَطْمَؤُنُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى ﴿١١٩﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ
 الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
 لَا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءٌ تَهُمَا وَطَفِقَا
 يَخْتَصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى
 ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَقَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا
 جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَا تَيْنَكُم مِّنِّي هُدَى
 فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ
 عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ وَمَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَد كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

﴿فَتَعَلَّى اللَّهُ﴾، تم مجا ہرزو بلندہ، تو خواہہ ﴿الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ کہ دہسہ لآت دارنکی (پادشاہہ کی) حق و راستہ
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ پہلہ مہ کہ لہ (خویندنی) قورٹاندا ﴿مِن قَبْلِ﴾ لہ پیش تہ وہی ﴿أَنْ يُقَضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾
 وہ حی کردنہ کہی بؤت تہ او بیت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وہ بلی تہی پەرورہ دگارم زانست و زانباریم زیاد
 بکہ ﴿﴾ ﴿وَلَقَدْ عَاهَدْنَا آلَ آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تئیمہ بیشتر بہیمان و بہ لیئمان لہ ٹادہم و ہر گرت
 (لہ درہ ختی قہ دہ غہ کراو نہ خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ بہ لآم کاری پئی نہ کرد (لہ بیری چو) ﴿وَلَوْ نَحَدَّاهُ، عَزَمَّا﴾ وہ تئیمہ
 لہ ودا لیبر انمان نہ دی (کہ بیہ ویت بی فہرمانی خودا بکات) ﴿﴾ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) تہو کاتہ بکہ
 بہ فریشتہ کانمان ووت: ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژدہ بہرن بؤ ٹادہم ﴿فَسَجَدُوا﴾ تہوانیش ہم مو سوژدہ بیان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ جگہ لہ شہیتان کہ سہر بیچی کرد (و سوژدہ ی نہ برد) ﴿فَقُلْنَا يَا آدَمُ﴾ تہمجا ووتمان تہی ٹادہم
 ﴿إِنَّ هَذَا﴾ بہ راستی تہم (ئیبلیسہ) ﴿عَدُوٌّ لَّكَ وَرَجِيمٌ﴾ دوزمنی تو و ہاوسرہ کہ تہ ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 کہ واتہ (ٹاگادارین) لہ بہ ہشت دہرتان نہ کات ﴿فَنَشَقَّقْ﴾ چونکہ دوو جاری ناخوشی و زہممت دہیت
 ﴿﴾ ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا﴾ بیگومان تو لہو (بہ ہشتہ) دا برسیت نابی ﴿وَلَا تَعْرَىٰ﴾ پرووت و قوت
 نابی ﴿﴾ ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا﴾ و بیگومان لہ ویدا تینووت نابیت ﴿وَلَا تَصْحَىٰ﴾ وہ ہتہاوی (خور) لیت
 نادات (ٹازارت پئی ناگہیہ نی) ﴿﴾ ﴿فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ تہمجا شہیتان نیازی خرابی خستہ دلہیہ وہ
 ﴿قَالَ﴾ ووتی ﴿يَتَّادَمُ﴾ تہی ٹادہم ﴿هَلْ أَدُلُّكَ﴾ ٹایا نیشانٹ بدہم ﴿عَلَى شَجَرَةٍ خَالِدَةٍ﴾ دہرہ ختی نہ مری
 (ہر کہس لی ی بخوات ہر گیز نامری) ﴿وَمُلْكٌ لَّيْلِي﴾ و مولک و دہسہ لآتی ہر دوایسی نہ بہت ﴿﴾
 ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا﴾ تہمجا ہر دوو کیان لہو (بہر و بوومی درہ ختہ) یان خوارد ﴿فَبَدَّتْ﴾ بہو ہویہ وہ (جل
 و بہر گیان دامالندراو) دہر کہوت ﴿لَهُمَا سَوْءٌ لَّهُمَا﴾ عہیب و عہورہ تیان ﴿وَطُفِقَا﴾ و دہسہ ستیان کرد
 ﴿يَخْضَعَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ رَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ بہ داہوشینی لہ شیان بہ گہ لای (درہ ختہ کانی) بہ ہشت ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ﴾
 و ہٹادہم سہر بیچی فہرمانی پەرورہ دگاری کرد ﴿فَعَوَّى﴾ تیر لہرینگی پراست لای دا ﴿﴾ ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾
 باشان پەرورہ دگاری ہر لیبژارد (بؤ پیغہ مہریتی) ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾ و تہوبہی لی قبول کردو
 رینمونوی کرد ﴿﴾ ﴿قَالَ أَهْطَأْمَنَّا﴾ (خوا) فہر مووی ہر دوو کتان برؤنہ خوارہ وہ لہوئی (لہ بہ ہشتہ)
 ﴿جَمِيعًا﴾ بہیہ کہ وہ ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نہوہ کانتان) دہبنہ دوزمنی بہ کتری ﴿فَاتَّيَابَاتِكُمْ رَبِّي هُدَىٰ﴾
 جا تہ گہر (بہ پیغہ مہراند) بہ یامتان بؤ ہات لہ لایہن منہوہ ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ﴾ تہوسا تہوہی شوینی
 رینمونوی من بکہوئی ﴿فَلَا يَضَلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ تہوہ (لہ دونیادا) گومر نابی و (لہرؤزی دوایشدا) تووشی
 ناخوشی و زہممت نابی ﴿﴾ ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وہ ہر کہسی پروو و ہر گیری ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ لہر بیازو یادی
 من ﴿فَأَن لَّهُ مَعِيشَةٌ ضَنْكًا﴾ تہوہ بیگومان تہوہ کہسہ گوزہر انیکی سہخت و تہنگی دہبیت (لہ گوردا)
 ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ و لہرؤزی دوایشدا حہشری دہ کہین ﴿أَعْمَى﴾ بہ کویری ﴿﴾ ﴿قَالَ رَبِّ﴾ دہلی تہی
 پەرورہ دگارم ﴿لِرَحْمَتِي أَعْمَى﴾ بؤچی بہ کویری حہشرت کردم ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ خو من (لہ دونیادا)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَذَلِكَ الْيَوْمِ تَنْسَى ﴿١٣٦﴾
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٣٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْجِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٣٨﴾
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٣٩﴾
 فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ
 تَرْضَى ﴿١٤٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٤١﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ
 بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَرِعَ عَلَيْهَا لَأَنْسَلُكَ رِزْقًا مِّنْ رِّزْقِكَ وَالْعَاقِبَةُ
 لِلتَّقْوَى ﴿١٤٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
 بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٤٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَا لَهُمْ بِعَذَابٍ
 مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
 آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَّذَلَ وَنُخْزَى ﴿١٤٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٤٥﴾

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (خوا) ده‌فهر موسی همر بهو شیوه‌ی ﴿أَتَشَاءُ إِنَّمَا فَتَسِيئَهَا﴾ نایه‌ته‌کانی ئیتمه‌ت بؤ هات و له‌بیری خۆت برده‌وه (و کویر بوویت له‌ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنصَبُ﴾ به‌هه‌مان شیوه‌تو‌ش نه‌مرو گویت بی نادریت و له‌بیر ده‌کرییت ﴿وَكَذَلِكَ نَجْرِي مِنَ الْمُتَرَقِّ﴾ وهه‌هر بهو جوړه‌توله‌ ده‌ستینن له‌وه‌ی زیاده‌رو‌ی کردییت ﴿وَلَوْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ و باوه‌ری نه‌هیتابی به‌نایه‌ته‌کانی په‌روردگاری ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرِ﴾ وه‌سزای روژی‌ دوابی ﴿أَشَدُّ وَأَلْبَنِي﴾ به‌تین‌ترو به‌رده‌وام‌تره (له‌سزای دونیا) ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ ده‌ی نایا (خوا) بؤ‌ی روون نه‌کردونه‌ته‌وه ﴿كَرَاهِكُمْ﴾ چه‌ندمان له‌ناو برد ﴿فَبَلَّغْهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له‌گه‌ل و نه‌وه‌ی چه‌رخه‌کانی پیش‌نه‌مان ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِكُمْ﴾ که‌(ثم‌ بی باوه‌رانه) ده‌گه‌رین و هات و چؤ‌ده‌که‌ن به‌جی و شویته‌کانی‌اندا ﴿إِنِّي ذَلِكُ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا) ﴿لَأَنْتَ لِأَوْلَىٰ أَلْحَنِ﴾ چه‌ند به‌لگه‌ و نیشانه‌ی هه‌یه‌ بؤ‌ئو که‌سانه‌ی که‌زیرن ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ﴾ نه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌لین و بریارنیک نه‌بوابه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روه‌ردگار‌ته‌وه‌ پیشتر دراه (بؤ‌ له‌ناو بر‌دنیا) ﴿لَكَانَ لِرَأْسِهَا﴾ بیگومان (له‌ناو بر‌دنی بی باوه‌ران) پیوست ده‌بوو ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ نه‌گه‌ر ماوه‌ی دیاری کراویش نه‌بوابه (که‌قیامه‌ته) ﴿فَأَصْرَعْتَ رَأْسَ مَا يَقُولُونَ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌ممه‌د) نارام‌بگر له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ده‌یلین ﴿وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به‌حه‌مدو سو‌باس و ستایشی په‌روه‌ردگار‌ته‌تسییحاتی خودا بکه ﴿فَبَلَّغْ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ له‌پیش هه‌لاتنی خور ﴿وَقِيلَ عُرُوبَهَا﴾ و له‌پیش ناوا بوونیدا ﴿وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ الْبُلْبُلَ فَسَبَّحَ﴾ و له‌هنده‌ی کات و ساته‌کانی شه‌ودا خوا به‌رسته و نوئز بکه ﴿وَأَطْرَافَ النَّهَارِ﴾ وه‌له‌سه‌ر‌تاو کوتابی روژدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ بؤ‌ئوه‌ی (پاداشتی بدریته‌وه) که‌پیی رازی بیت ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ﴾ تؤ‌چاوه‌کانت مه‌بره ﴿إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَابَهُ﴾ ئه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی داومانه ﴿أَزْوَاجًا مَّهُمَّتُمْ﴾ به‌تاقم و ده‌سته‌یه‌ک له‌وان (له‌بیباوه‌ران) ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (چونکه‌ئوه) زینت و جوانی ئه‌م ژبانی دونیایه ﴿لِنُنَبِّئَنَّ فِيهَا﴾ بؤ‌ئوه‌یه‌تاقیان بکه‌ینه‌وه‌ نیابدا ﴿وَرِزْقٌ رَّبِّكَ﴾ دنلیابه‌رزق و روژی په‌روه‌ردگار‌ته‌ (له‌دوا روژدا) ﴿حَبْرٌ وَآفِي﴾ چاک‌ترو به‌رده‌وام‌تره ﴿وَأَمْرًا هَلَّاكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) فه‌رمان بده‌به‌ئه‌ندامانی خیزانه‌که‌ت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ وَعَلَيْهَا﴾ به‌نوئز کردن، وه‌خویشت خو‌راگرو به‌رده‌وام‌به‌ له‌سه‌ر به‌جی هیتانی ﴿لَأَسْأَلَكَ رِزْقًا﴾ ئیمه‌ داوای روژیت لی‌ناکه‌ین ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾ به‌لکو ئیمه‌رزق و روژی تؤ‌ده‌ه‌ین ﴿وَأَلْعَلَّيْهُمُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ و سه‌ره‌نجامی چاک بؤ‌پاریزکاران و خواناسانه ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه‌ران) ووتیان ﴿لَوْلَا يَأْتِينَا﴾ (نه‌گه‌ر راسته‌ پیغه‌مبه‌ره) ده‌ی بؤ‌بؤ‌مان ناهیننی ﴿بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ به‌لگه‌و موعجزیه‌یه‌ک له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار‌یه‌وه ﴿أَوَلَمْ تَأْتِيهِمُ بَيِّنَةٌ﴾ نایا‌ئنه‌وان به‌لگه‌ی ناشکران بؤ‌نه‌هاتووه ﴿مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ که‌له‌په‌راوه‌ پیشووه‌کاندا هه‌بوو (وه‌که‌ته‌ورات و ئینجیل) ﴿وَلَوْلَا أَنَّا هَلَّاكُمْ﴾ نه‌گه‌ر ئیمه‌ئنه‌وانمان له‌ناو بر‌دایه ﴿بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ﴾ به‌سزایه‌ک پیش (ناردنی پیغه‌مبه‌ر) ﴿لَقَالُوا لَوْلَا رَبَّنَا﴾ بیگومان (له‌دوا روژدا) ده‌یان ووت ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بؤ‌چی (له‌دونیدا) پیغه‌مبه‌ر یکت بؤ‌نه‌ناردین ﴿فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ﴾ تاشویننی به‌رنامه‌و نایه‌ته‌کانی تؤ‌بکه‌وتینایه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ﴾ پیش‌ئوه‌ی سه‌رشو‌ر و ریسوا بیین ﴿فَلْ كُلُّ مُرْتَضٍ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) بلی: هه‌موو چاوه‌روانین (چ لایه‌کمان سه‌رده‌که‌وین) ﴿فَتَرَضُوا﴾ ده‌ئیه‌وش چاوه‌روان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وسا له‌نابنده‌دا ده‌زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الصُّرْطِ السَّوِيِّ﴾ چ که‌سیک‌خواه‌نی ریگای راسته ﴿وَمَنْ أَهْتَدَىٰ﴾ وه‌چ که‌سیک‌هیدایه‌تی‌خوا‌ی و ره‌رگرتووه ﴿

سورة الأنبياء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجزء ١٧
الجزء ٢٢

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ
 ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَاءَ وَأَنْتُمْ
 تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلِ
 أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ
 ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَا لَهُمْ جَسَدًا
 لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

سورہ قی ﴿الانبیاء﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوی بہ خوشندہی مہربان

﴿اَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لیپر سینه وهی خه لکی نزیک بوتہ وه ﴿وَهُمْ فِي عَقَابَةٍ﴾ بہ لام تہ وان
 له بی ناگیی و غه فله ندا ﴿مُعْرَضُونَ﴾ پشت تیکر و روو وهر گیرن (له نایینی خوا) ﴿۲﴾
 ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هہر په یامیکی تازه بان له په روه ردگار یانہ وه بو بیت (که قورنانه)
 ﴿اِلَّا اَسْمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَنُوْنَ﴾ تہ وان ده بیستن و گالتہی پی ده کهن ﴿۳﴾ ﴿لَا هِيَ اَقْلُوْبُهُمْ﴾ دلہ کانیان
 بی ناگیہ ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ زور بہ نہینی چہ یان ده کرد ﴿الَّذِي تَظَلَّمُوا﴾ تہ وانہی کہ سته میان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (دلین) نایا تہم (پتغہ مہر) ہش ہہر بہ شہر تیک نیبہ وه کئیوہ ﴿اَفَتَأْتُونَ
 السَّحَرَ﴾ دہی نایا تئیوہ دہر ون بہ دوی جادو ودا ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ له کاتی کدا تئیوہ دہ بینن (دہ زانن تہ وهی
 مو حہ مہد ﴿۴﴾ دہلی سیرہ) ﴿قَالَ﴾ (پتغہ مہر ﴿۵﴾) فہر مووی ﴿رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ﴾ په روه ردگار
 بہ ہہ موو قسہ یہک (چر بہ یہک) دہ زانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ﴾ له ناسمان بیت یا لہ زہوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ تہ وزانہ بیسہری زانایہ ﴿۶﴾ ﴿بَلْ قَالُوا﴾ تہ وانہ وو تیان : نہ خیر (تہ وهی مو حہ مہد
 ہتا و یہ تی نیگانیہ) بہ لکو ﴿اَضَعَتْ اَحْلَامِ﴾ چہ ند خہو بینینیکی تیکہ ل و پیکہ لی (مو حہ مہد
 خویہ تی) ﴿بَلْ اَفْتَرٰهٖ﴾ نا بہ لکو مو حہ مہد خوی تہم (قورنانه) ی ہل بہ ستوہ ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نابہ لکو تہو (مو حہ مہد) شاعیرہ ﴿فَلْيَأْتِنَا بَيٰبَةٍ﴾ دہ بانیشانہ و مو عجیزہ یہ کمان بو بینی ﴿كَمَا اُرْسِلَ
 الْاَوَّلُونَ﴾ وهک (تہو مو عجیزانہی) پتغہ مہرانی پیشووی پی نیر در ابوون ﴿۷﴾ ﴿مَاءَ اَمْنٍ﴾ پروایان
 نہ ہینا ﴿فَتَلَّهُمْ مِنْ قَرْبٍ اَهْلَكْتَهُمْ﴾ (خه لکی) ہیچ شار و گوندیک پیش تہمان کہ لہ ناومان بردوون
 ﴿اَفْهَرُ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا تہمان باوہر دینن؟ ﴿۸﴾ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا﴾ نہمان نار دوہ ﴿بِعَلِّكَ﴾ پیش تو (تہی
 مو حہ مہد ﴿۹﴾) ﴿الْاِرْجَالَ﴾ جگہ لہ پیوانتیک ﴿نُوحِيَ اِلَيْهِمْ﴾ کہ نیگا و سرووشمان بو کردوون
 ﴿فَسَتُّوْا اَهْلَ الدُّكْرِ﴾ دہی پرسیار بکہ لہ خاوهنی کتیبہ کانی (پیشوو لہ زانایانی گاوور و جوولہ کہ)
 ﴿اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ تہ گہر تئیوہ نازان ﴿۱۰﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا﴾ تئیمہ تہو پتغہ مہر انہمان نہ کردوتہ
 په یکہ رینک ﴿لَا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ﴾ کہ خواردن نہ خون ﴿وَمَا كَانُوا اَحْلٰیۤیۡنَ﴾ وه تہ وان ہہمیشہیی و نہ مر
 نہ بوون ﴿۱۱﴾ ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان بہ لیتیک کہ پیمان دابوون بہ جیمان ہینا ﴿فَأَجْرِيْهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ﴾
 جا تہ وانہ و ہہر کہ سبکمان دہویست (لہ باوہر داران) رزگارمان کردن ﴿وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ﴾
 وه زیادہ پرویانمان لہ ناو برد ﴿۱۲﴾ ﴿لَقَدْ اَرْسَلْنَا﴾ سویند بہ خوا نار دو مان تہ خواروہ ﴿اِلَيْكُمْ كِتٰبًا﴾
 کتیبیک بو تئیوہ ﴿فِيْهِ ذِكْرُكُمْ﴾ کہ سہر بہرزی و ناوبانگی تئیوہ تیدایہ ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دہی نایا بو
 بیر نا کہ نہوہ ﴿۱۳﴾

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
 آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾
 لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا بُولَئِينَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
 دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلْمِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِيبِينَ ﴿١٦﴾ لَوِ آرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ
 لَهُمْ آلًا تَخَذُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
 عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
 ﴿١٨﴾ وَلَهُ وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ ۗ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنْ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾
 لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُوهٗ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ آلَٰهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهٰنَكُمْ هٰذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِيَ وَذِكْرٌ
 مِّنْ قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ﴾ جنہندہا شارو گوندمان تیک شکاند (ولہ ناومان بردن) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ کہ (خہ لکہ کہی) ستمکار بیون ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ وہ پاش ٹہوان گہل و ناقمی ترمان (لہ جیبیان) بہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَحْسَبُوا﴾ بآستآ ﴿جا کاتیک (بی باوہران) ہہستیان کرد بہسزاو تولہ ی تیمہ ﴿إِذْ أَهْرُ﴾ دەست بہجی ٹہوان ﴿فَمَنَّا بَرَكُوتُ﴾ لہو شارانہ بہخیرایی رایان دە کرد ﴿لَا تَرْكُضُوا وَأَرْجُوا﴾ (فریشتہ کان بہ گالتہوہ بیان دلین) رامہ کہن و بگہ پرنہوہ ﴿إِلَّا مَا آتَرَفْتُمْ فِيهِ﴾ بؤلای ٹہو نازو نیعمہ تہانی کہ پوچوو بیون تییدا ﴿وَمَسْكُوكُمْ﴾ وہ (بگہ پرنہوہ) بؤسہر خانوو مالہ کانتان ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تُسْكُونُ﴾ بہلکو پرسیارتان لی بکرت (لہوہی بہسہرتان ہاتوہ) ﴿قَالُوا﴾ بئوئلکآ ﴿لہ گہن ہہ لہاتندا) دہیان ووت: ہاوار بؤ تیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیگومان تیمہ ستمکار بوین ﴿فَمَا زَالَتْ﴾ ئبتر بہرہوام ﴿بِقَلِّكَ دَعْوَتُهُ﴾ ٹہمہ ہاواریان بوو (ہاوار بؤ تیمہ) ﴿حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ ہہتا ہموویانمان دروینہ و خاموش کرد (ولہ ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ تیمہ دروستمان نہ کردوہ ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِینَ﴾ ٹاسمان و زوی و ٹہوہی لہ نیوانیاندا بہہ گالتہو بہی ہودہ ﴿لَوَآرِدَاتَا﴾ ٹہ گہر بمان وویستابہ ﴿أَن نَّخْذَلَهُمَا﴾ سہرقالی بؤ خوٹمان ہہ لبریزین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا نَخْذَلُكَ مِنْ لَدُنَّا إِن كُنتَ عَلِيمٌ﴾ لہ لایہن خوٹمانہو ہہ لمان دە بژارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہوہ بیتہ) بہلکو حق دەدہین بہسہر بہتال و ناحہ قدا ﴿فَيَذَمُّهُ﴾ بہہوہیوہ (بہتال) میٹکی دە بژی و تیکدہسکی ﴿إِذَا هُوَ رَاهِقٌ﴾ ٹہمجا دەست بہجی بہتال دەفہوتی و لہناو دەچیت ﴿وَلِكُلِّ أُولَى﴾ ہاوار (وسزای بہتین) بؤ ئیٹوہ ﴿مِمَّا نَصَّبُونَ﴾ لہبہر ٹہوہی کہ دەبلین و بریاری دەدہن بؤ خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَا مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بؤ خوا بہ ٹہوہی لہ ٹاسمانہ کان وزہویدابہ ﴿وَمَن عِنْدَهُ﴾ وہ ٹہو (فریشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ ہہر گیز لہ بہرستنی ٹہو خوٹیان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَحْخِرُونَ﴾ ہہر گیزیش ماندوو نابن ﴿لِيُسْخَرُونَ أَلْبَانًا وَالنَّهَارَ﴾ شہوو و رؤژ تہ سیبجات و ستایشی (خودا دە کہن) ﴿لَا يَفْتُرُونَ﴾ ماندوو نابن و سارد نابنہوہ ﴿أَمْ نَخْذَلُ﴾ ٹایا ٹہوانہ ہہ لیان بژاردوہ (و بریاریان داوہ) ﴿إِلَٰهَةً مِنَ الْأَرْضِ﴾ چہند بہرستراو و (خوا بہک) لہ زہوی دا (بؤ خوٹیان) ﴿هُمْ يُنْبِتُونَ﴾ (کہ دەسہ لاتی ٹہوہیان نیہ مردوو زیندوو بکہ نہوہ) و خوٹیان کؤدہ کرنہوہ و زیندوو دە کرنہوہ ﴿لَوْ كَانُوا فِيهَا أِلَٰهَةً﴾ ٹہ گہر لہ ہہردوو کیاندا (لہ ٹاسمان و زہویدا) چہند بہرستراوٹک ہہ بوابہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگہ لہ خوا ﴿لَقَسَدًا﴾ بیگومان (ٹاسمان و زہوی) ہہر دوو کاول ویران دە بیون ﴿فَسَخَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ﴾ دەی پاک و بیگہردی بؤ خوا ی بہرورد گاری عہرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ لہوہی بی باوہران رہوای دەدہن (بؤ خوا) ﴿لَا يُسْقَلُ﴾ (خوا) پرسیاری لی ناکرت (رہخنہی لی ناگیرت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ لہ ہہر کارٹک کہ دەہیکات ﴿وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ بہلکو ٹہوان (ٹادہ میزاد) پرسیاریان لی دە کرت ﴿أَمْ نَخْذَلُ﴾ ٹایا ٹہوانہ ہہ لیان بژاردوہ (و بریاریان داوہ) ﴿مِن دُونِ عِلْمِ الْإِلَٰهِ﴾ چہند بہرستراوٹک جگہ لہ خوا ﴿قُلْ هَٰؤُلَاءِ رِهْتِكُمْ﴾ (بیبان) بلی بہلگہتان بیتن (لہسہر ٹہوہی بریارتان داوہ) ﴿هَٰذَا ذِكْرٌ مِّنِّي﴾ ٹہمہ قسہی ٹہم قورٹانہیہ (خوا ناردوہی تہ) بؤ من ﴿وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِ﴾ وہ قسہی ٹہو (بہ بام و بہر اوانہ شہ) لہ پیش منہوہ ہاتوون (وہک تہورات و ئنجیل لہ ہیچیاندا بوونی چہند بہرستراوٹک بریار نہدراوہ) ﴿بَلْ أَعْتَبْتُمْ﴾ بہلام زوربہی زوریان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ لہبہر ٹہوہ ہشتی تیدہ کہن و پرووی لی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ
 بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
 بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
 ﴿٢٨﴾ * وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
 مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ
 رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
 آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِلْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخَلْدَ أَفَإِنَّ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وه‌ئیمه نه مان ناردووہ ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ پیش تو ﴿مِّن رُّسُولٍ﴾ هیچ پیغمبر نیک ﴿إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ﴾ مه گهر نیگمان بؤ ناردووہ ﴿أَنَّهُ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (به‌وی که) بیگومان جگه له من هیچ په‌رستراوئیکی راست نی‌یه ﴿فَاعْبُدُون﴾ که‌واته تنه‌ها من په‌رستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وه‌بی باوه‌ران) ووتیان ﴿أَتَخَذَ الْإِنْسَانُ وِدًّا﴾ خ‌وای میهره‌بان مندالی بؤ خ‌وی بریارداوه (که فریشته‌کانن) ﴿سَجِنَةً﴾ پاك و بیگه‌رده خ‌وا (له‌م شتانه) ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ به‌لكو ئه‌وانه (ئه‌و فریشتانه) به‌نده‌ی ریز گیراو (ی‌خ‌وان) ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ﴾ له‌خ‌وا پیش‌ناکون ﴿يَا قَوْمِ﴾ به‌قسه‌و ووته‌یان ﴿زُہْرُ بَآمِرٍ﴾ وه‌ئه‌وان به‌فهرمانی خ‌وا ﴿وَعَمَلُونَ﴾ کار ده‌کن ﴿عَمَلٌ﴾ (خ‌وا) ده‌زانیّت وئاگاداره ﴿مَابِيَةَ أَيَّدِيہُمْ﴾ به‌ئه‌وی له‌دوینیا له‌بهر ده‌ستیاندايه ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ وه به‌ئه‌وی له‌پ‌رؤزی دواییدا بؤیان ئاماده‌کراوه ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وه (فریشته‌کان) تکا‌ناکون ﴿إِلَّا لِمَن أَرَضَى﴾ تنه‌ها بؤ ئه‌و که‌سه نه‌بیّت (خ‌وا) رازی بیّت (تکای بؤ بکریت) ﴿وَهُمْ مِّن حَشِيئَةٍ﴾ وه‌ئه‌وان (فریشته‌کان) له‌ترس وه‌به‌تسی خ‌وا ﴿مُشْفِقُونَ﴾ زور ده‌ترسن ﴿وَمَن يَقُلْ مِنْہُمْ﴾ وه‌هر کام له‌وانه (له‌و فریشتانه) بلی ﴿إِنِّ إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِ﴾ بیگومان منیش په‌رستراوم جگه له‌خ‌وا ﴿فَدَلِّكَ جَزِيہُ جَهَنَّمَ﴾ ئه‌و به‌ (ئاگری) دوزخ توله‌ی لی ده‌سه‌نین ﴿كَذٰلِكَ﴾ هه‌ر به‌وجوره ﴿جَزِيَةُ الظَّالِمِينَ﴾ پاداشتی سته‌مکاران ده‌ده‌ینه‌وه (توله‌یان لی‌ده‌که‌بنه‌وه) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئایا نه‌یان دی (نه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه بی‌بروا بوون ﴿أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هه‌ردووکیان پیکه‌وه لکابوون (ویه‌ک پارچه‌بوون) ﴿فَفَتَقَهُمَا﴾ ئه‌مجا له‌یه‌که‌ترمان جیا‌کردنه‌وه ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ﴾ وه‌فهره‌ممان هیتا له‌ئاو ودروستمان کردووہ ﴿كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هه‌موو شتیکی زیندوو ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئه‌وانه هه‌ر باوه‌ر ناهیتن؟ ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌دروستمان کردووہ (ودامان ناوه) له‌زه‌ویدا ﴿رَوَاسِيَ﴾ چه‌ند شاخی دامه‌زراو ﴿أَن تَمِيدَ بِہُمْ﴾ بؤ ئه‌وه جووله‌جول نه‌کات به‌وانه‌ی (به‌سه‌ر پشتیوه‌ن) ﴿وَجَعَلْنَا فِيہَا﴾ وه‌سازاندومان له‌زه‌وی (یان له‌شاخه‌کان) دا ﴿وَجَاوِبًا سَلًا﴾ دؤل و رینگاوبانی زور ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تائه‌وان شاره‌زاین و پیوستی خ‌ویان دابین بکه‌ن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وه‌ئاسمانمان کردووہ ﴿سَفْعًا مَّحْفُوظًا﴾ به‌سه‌قفیکی (سه‌ریکی) پاریزراو ﴿وَهُمْ عَن آيَاتِہَا﴾ به‌لام ئه‌وانه سه‌باره‌ت به‌ئایه‌ته‌کانی ئاسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تیکه‌رو پرو وهرگیر بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌هر ئه‌و (خ‌وا) یه ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ﴾ که‌شه‌و و پ‌رؤزی دروست کردووہ ﴿وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ﴾ وه‌خ‌ور و مانگیش (ی‌دروست کردووہ) ﴿كُلٌّ﴾ هه‌ریه‌ک له‌وان ﴿فِي فَلَکٍ یَّسَّجُونَ﴾ له‌خ‌ولگه‌به‌کدا ده‌سورپنه‌وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بریارمان نه‌داوه ﴿لِلشَّمْسِ مِّن قَبْلِكَ﴾ بؤ هیچ که‌سیک له‌پیش تووه ﴿الْحَالِدِ﴾ مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی (نه‌مری) ﴿أَفَإِن مَّتَّ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر تو بمری ﴿فَهُوَ الْكَافِرُونَ﴾ (دوا مردنی تو) ئایا ئه‌وان ژبانیان به‌رده‌وام ده‌بی و نامرن؟ (نه‌خیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه‌موو که‌سیک ﴿ذٰقِةُ الْمَوْتِ﴾ مردن ده‌چیژیّت (وده‌مریت) ﴿وَنَبْلُوكَ﴾ وه‌ئیمه‌تا قایتان ده‌که‌ینه‌وه ﴿يٰۤاَسْرٰوَالْحَرٰوَالْحَرٰو﴾ به‌خرابه وناخوشی وه‌به‌چاکه و خوشی ﴿فِتْنَةً﴾ تاده‌که‌ویّت (چاک و خراب) ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا﴾ وه‌هه‌ر بؤ لای ئیمه ده‌گه‌رپنه‌وه ﴿

وَإِذْ آرَأَيْتَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ يَتَّخِذُونَكَ إِلهًا هُؤُلَاءَ أَمْهَدَ
 الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَاكُمُ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ
 كَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ خَلِقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ
 آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
 لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتُ
 بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْفُوكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمْ آلهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ
 وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

﴿وَادَارَهُ﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) کاتئی تو دہ بینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہرن ﴿إِنْ يَجِدُواكَ إِلَّا هُرًّا﴾ جگہ لہ گالتہو لاقرتی کردن بہ تو ہیچی تر ناکن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بہ سہر سامیہ کہ وہ دہ لئین) نا تہمہ تہو کہ سہیہ ﴿يَذْكُرُ الْهَيْكَلُ﴾ (بہ خرابی) باسی بتہ کانتان دہ کات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ﴾ لہ کاتیکدا خویمان بہ باسکردنی (قورنآن) وزیکری خوای میہرہ بان ﴿هُم كَفَرُونَ﴾ بی پروان ﴿حَلِقِ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) ئینسان وایہ لہ سہر پہلہ کردن بہدی ہیتر اوہ ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بہ زووی تو لہی خو متان نشان دہ دم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ کہ واتہ پہلہ مہ کہن ﴿وَيُؤْمِنُونَ﴾ وہ (بت پەرستان بہ گالتہو) دہ لئین ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ تہم بہ لئینی (تو لہیہ) کہی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر ئیوہ راستگون ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ گہر تہ وانہی کہ کافرن بیانزانیابہ (ج سزایہ کی سہخت لہ بہر دہ میانداہ) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتئی ناتوانن دوری بخہ نہوہ ﴿عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنِ ظُهُورِهِمْ﴾ بلیسہی ناگر لہ دم وچاو وپشتیان ﴿وَلَا هُمْ يَبْصُرُونَ﴾ و تہ وان یار مہ تی نادرین ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بہ لکو لہ نا کاودا تووشیان دیت ﴿فَتَهْتَبُهُمْ﴾ وسہر سامیان دہ کات (بہ شیشویہ ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نہ دہ توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بیگیڑ نہوہ (بہرگری بکہن) ﴿وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و تہ مو لہ تیشیان دہ دریت (تہو بہ بکہن) ﴿وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُوا﴾ سوئند بہ خوا بیگومان گالتہو لاقرتی کراوہ ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی پیش تو ش ﴿فَحَقَّ بِالَّذِينَ﴾ تہ مجا دوری تہ وانہی دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لہ وان کہ گالتہیان دہ کرد (بہ پیغہ مہرآن) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تہو سزایہی تہ وان گالتہیان پی دہ کرد ﴿قُلْ﴾ بلی (بہ گالتہ کہرآن) ﴿مَنْ يَكْلُوْكُمْ﴾ کی (دہ توائیت) ئیوہ پاریزیت ﴿بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بہ شہو و بہر وژ ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ لہ (سزای) خوای میہرہ بان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بہ لکو تہ وانہ ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بہر دہ وام پشت ہلئہ کہن لہ یاد وزیکری پەر و رد گاریان ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ناخو (تہو بی باوہرآنہ) چہند پەر ستر اوئیکیان ہہیہ ﴿تَمَنَعَهُمْ مِنْ دُونِنَا﴾ جگہ لہ ئیمہ ریگری (سزا) یان لی بکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (تہو پەر ستر اوانہ) ناتوانن ﴿نَضْرَأْ أَنفُسِهِمْ﴾ یار مہ تی خویمان بدن ﴿وَلَا هُمْ مَتَابِعُصْبُونَ﴾ وہ لہ لایہن ئیمہ شہوہ پہ نا نادرین ﴿بَلْ مَسَّعَاهُمْ آلِهَةٌ لِّآبَاءِهِمْ﴾ بہ لکو ئیمہ تہ وان و باو و باپیرانیانمان ژیاندو و بہ خوشی (ناز و نیعمہ تی دونیامان پیدا بون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تانہ مہ نی زوریان بہ سہر بر د ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دہی ثایا تہ وانہ (قورہیشیہ کان) سہر نچ نادہن ﴿أَنَّا أَنَّىٰ الْأَرْضِ﴾ کہ بیگومان ئیمہ (ورده ورده) دینہ خاک و ولاتی (تہ وان) ﴿تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لہ ہہ مو و لایہ کی یہوہ کہ می دہ کہ ینہوہ (بہر زگار کردن لہ لایہن مو سلمانانہوہ) ﴿أَفَهُمْ أَعْلَمُونَ﴾ دہی ثایا تہ وان زال و سہر کہ و توون (یائیمہ)؟ ﴿۱۱﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا
 مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
 الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا
 لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
 بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
 أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا
 بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾
 وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾



﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (تہی مو حہ مہ د ﷺ) بلی: بنگومان من تہ نہا ئیوہ بیدار دہ کہ مہ وہ (دہ تان ترسیتم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الضُّمُّ الدُّعَاءَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حہق) نایستن ﴿إِذَا مَا يَنْذِرُوت﴾ کاتیک کہ دہ ترسینرتین ﴿وَلَمَّا مَسَّتْهُمُ﴾ سویند بہ خوا تہ گہر دوو چاریان بیت ﴿نَفْحَةٌ﴾ کہ میک ﴿مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای پەرورد گارت ﴿يَقُولُونَ﴾ بنگومان تہوان دہ لئین ﴿يَوْتِلَا﴾ ہاوارو تیاچوون بو ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ (ہہ موومان) ستہ مکار بووین ﴿وَنَصَّحُ﴾ وہ ئیمہ دادہ نیسن ﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾ تہرازوہ کانی دادہ پەرورہی (کہ کردہ وہی بی دہ کیشرت) ﴿لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ لہرورزی قیامہ تدا ﴿فَلَا تَطْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ تہمجا ہیچ کہس کہ مترین ستہ می لی ناکریت ﴿وَإِنْ كَانَ مَقَالٌ﴾ با قورسی (کردہ وہ کہی) ﴿حَبَّةٍ مِّنْ حَرْدَلٍ﴾ بہ قہ دہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیت ﴿أَتَيْنَاهَا﴾ ئیمہ دہ بیہتین ﴿وَرَكْفِي بِتَاحْسِينٍ﴾ وہ بہ سہ کہ ئیمہ ژمیریاری (کردہ وہی بہ ندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہ گیا کہرہ وہی حہق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَصِيَابَةَ وَذَكَرًا﴾ وەرپوون کہرہ وہ و یاد خہرہ وشہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بو پاریز کاران و لہ خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ تہوانہی کہ دہ ترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ پەرورد گاریان بہ نادیاری و بہ نہانی ﴿وَهُمْ﴾ و تہوان (کہ سانیکن) ﴿مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لہرورزی دوایی زور دہ ترسن ﴿وَهَذَا﴾ و تہم (قورٹانہ) ﴿ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ﴾ یاد خہرہ وہ یہ کی بہ فہر و پیرورہ ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ نار دو مانہ تہ خوارہ وہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی نایا ئیوہ ﴿لَهُرْ مُنْكَرُونَ﴾ دانی پیدا نانین (باوہری بی ناکہن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِزْرًا﴾ بہ ئیراہیم رینموونی و شارہ زایی ﴿مِّنْ قَبْلُ﴾ لہ پیشدا ﴿وَكُنَّا بِهِمْ عَلِيمِينَ﴾ وہ ئیمہ لہ (شیاوی) تہو ناگادار بووین ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک ووتی ﴿لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ بہ باوکی و گہ لہ کہی ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي﴾ نا تہم پہ بکہر و بتانہ چین ﴿أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ئیوہ دہیان بہ رستن (بہ لایانہ وہ ماونہ تہ وہ)؟ ﴿قَالُوا﴾ (گہ لہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ باوو باپیرانمان دیوہ ﴿لَهَا عِبْدِينَ﴾ تہ مانہ بیان بہ رستوہ ﴿قَالَ﴾ (ئیراہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ راستی ئیوہ ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ خوٹان و باوو باپیرانتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومراییہ کی ناشکرادان ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ﴾ نایا راستی و حہقت بو ہیناوین ﴿أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ﴾ یا تو گالتمہ مان بی دہ کہیت ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ﴾ (ئیراہیم) ووتی (حہقم ہیناوہ) بہ لکو پەرورد گاری ئیوہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەرورد گاری ناسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہہر تہ ویش بہ دی ہیناون ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ﴾ وہ بنگومان من لہ سہر تہوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِّنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ شاہید و بہ ناگایانم ﴿وَتَوَلَّى﴾ سویند بہ خوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پیلان دادہ نیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ﴾ دواۓ تہ وہی پشتان تیکردن (بہ جیتان ہشتن) ﴿۷۶﴾

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
 ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ وَلَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾
 قَالُوا سَمِعْنَا فَتَى يَدْعُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتُوا
 بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أءَأَنْتَ
 فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
 هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا
 عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
 أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
 يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا احْرِقْوهُ وَأَنْصُرُوا آلهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 فَعَالِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ
 ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ
 وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

﴿فَجَعَلَهُمْ جَذَابًا﴾ ئەمجا ئیبراهیم هه‌موو بته‌کانی وورد کرد ﴿الْأَكْبَرِ اللَّهُ﴾ جگه له بته زله که‌یان نه‌بیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ به ئومیدی نه‌وه‌ی ﴿إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ بگه‌رینه‌وه بۆ‌لای ئەو (بۆ‌لای ئیبراهیم ئەو‌یش راستیان بپی‌بلی، به‌لکو با‌وه‌ر‌بینن) ﴿قَالُوا﴾ (بت په‌رستان) ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ ک‌ی ئە‌مه‌ی کرد‌وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌خوا‌کانمان (به‌ته‌کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ به‌راستی ئەو که‌سه ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌سته‌مکارانه (ده‌بی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چهند که‌سیک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قِيَّ﴾ گویمان له لایک بوو ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی ئەوانی (به‌ته‌کانی به‌خرابه) ده‌کرد ﴿يَقَالُ لَهُ وَإِبْرَاهِيمُ﴾ پ‌یی ده‌ل‌ین ئیبراهیم ﴿قَالُوا﴾ (کۆ‌مه‌ل‌ی له‌گه‌له‌که‌ی) ووتیان ﴿فَأَنزَأ بِهِ﴾ که‌واته‌ بیه‌یتن ﴿عَلَىٰ آعَيْنِ النَّاسِ﴾ له‌پ‌یش چاوی خه‌لک (بی‌وه‌ست‌ین) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ به‌لکو (ئه‌وانه‌ی ده‌یناسنه‌وه) شایه‌تی له‌سه‌ر بدن ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ ئایا تو ئە‌مه‌ت کرد‌وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به‌خوا‌کانمان (به‌ته‌کانمان) ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ئە‌هی ئیبراهیم ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ وَكَبُرُ هَذَا﴾ نه‌خ‌یر به‌لکو ئە‌م بته‌گه‌وره‌یان ئە‌وه‌ی کرد‌وه ﴿فَتَنَّهُمْ﴾ ده‌پ‌ر‌سیار له‌وانه (به‌ته‌شکاوه‌کان) بکه‌ن ﴿إِنْ كَانُوا يَظُنُّونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئە‌وانه‌ قسه‌ ده‌که‌ن ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ ئە‌مجا گه‌رانه‌وه بۆ‌لای یه‌ک‌تری (سه‌ریان کرد به‌یه‌ک‌دا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (له‌ناو‌خو‌یابنده‌ند‌یک‌یان) ووتیان ﴿إِن كُمْ﴾ به‌راستی ئی‌وه ﴿أَنْتَ الظَّالِمُونَ﴾ هه‌ر خو‌تان سته‌مکارن ﴿ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سه‌ر به‌ره‌و خو‌ار کرانه‌وه (گه‌رانه‌وه بۆ‌سه‌ر سه‌ختی و نه‌فامیه‌ که‌یان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به‌راستی تو‌ده‌ترانی ﴿مَا هَذَا بَشَرًا يَظُنُّونَ﴾ ئە‌و بتانه‌ قسه‌ ناکه‌ن (ئه‌هی ئیبراهیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿أَتَعْبُدُونَ﴾ ده‌ی ئی‌وه ده‌په‌رستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ جگه له‌خوا‌شتان‌یک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْعًا﴾ که‌هیچ قازانج و سوود‌یک‌تان پ‌ی ناگه‌یه‌نن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وه‌هیچ زیان‌یک‌یشان ل‌ی ناده‌ن ﴿أَفَلَا لَكُمْ﴾ تۆف بۆ‌ئی‌وه ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بۆ‌ئ‌وه بتانه‌ش که‌ ده‌په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا ژ‌یر نابن (بیر وه‌و‌شتان ناخه‌نه‌ کار) ﴿قَالُوا﴾ (هه‌ندی له‌بت په‌رستان) ووتیان ﴿حَرِّفُوهُ﴾ (ئیبراهیم) چاک بسوت‌ین ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَاتِكُمْ﴾ و‌یار‌مه‌تی خوا‌کاتان (به‌ته‌کاتان) بدن و سه‌ریان بخه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَالِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئی‌وه ئە‌و کاره‌ ده‌که‌ن ﴿قُلْنَا﴾ (که‌ئیبراهیم‌یان خسته‌ئاگه‌روه) ووتمان ﴿يَسْأَرُ﴾ ئە‌هی ئاگر ﴿كُنْ بِرَدَا وَسَلَامًا﴾ سارد به‌ره‌وه‌و بی‌زیانبه ﴿عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ له‌سه‌ر ئیبراهیم ﴿وَإِرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ ئە‌وان و‌یستیان پ‌یلان بگ‌یرن له‌ئیبراهیم (به‌سووتان له‌ناوی به‌رن) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ﴾ به‌لام ئی‌مه‌ ئە‌وانمان کرد‌ه ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زه‌ره‌مه‌ند‌ترین (دۆ‌راوتر‌ین) که‌س ﴿وَمَحْيَيْنَهُ وُلُوطًا﴾ وه‌ئیبراهیم و لووطمان پ‌زگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ‌ئ‌وه زه‌ویه (بۆ‌وولاتی شام) ﴿بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ که‌پیت و فه‌رمان ت‌ی خسته‌بوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وه‌به‌خشیمان به‌ئیبراهیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ ئیسه‌حاق و (به‌ئیسه‌حاق‌یش) یه‌عقوب، به‌زیاد (له‌داوا‌که‌ی ئیبراهیم که‌داوای مند‌ل‌یک‌ی کرد) ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا﴾ وه‌هه‌موو‌یابمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ به‌پ‌یاوی چاک ﴿

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ يَا مَرْنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
 الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
 عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
 الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
 فَاسْقِينِ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿٧٥﴾ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَجَّيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ
 إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾
 فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا
 مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
 فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ وَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَانَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وه‌ئو انمان کرد به پیشه‌وا ﴿يَهْدُونَ يَا مَرْيَمُ﴾ به فرمانی ئیمه رینمونی (خهلکیان) ده کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌ نیگامان کرد بو بیان ﴿فَعَلَّ الْخَيْرَاتِ﴾ به‌ئه‌نجامدانی کاری چاک ﴿وَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه‌ به‌ نویژ کردن ﴿وَأَيَّاءَ الزَّكَاةِ﴾ وه‌ زه‌کات دان ﴿وَكَانُوا لَنَا﴾ وه‌ ئه‌وان هه‌ر بو ئیمه ﴿عَبِيدِينَ﴾ عیباده‌تیان ده کرد ﴿وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به‌خشیمان به‌ لووط پیغه‌مبه‌رتی و زانیاری ﴿وَجَعَلْنَاهُ﴾ وه‌ بزگارمان کرد ﴿مِنَ الْقُرْبَى﴾ له‌ (ده‌ست خهلکی) وه‌و شارهی (سه‌دوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحِشَاتِ﴾ که (خهلکه‌کهی) کرده‌وی پیس و دزیویان ده‌کرد (نیربازیان ده‌کرد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ به‌راستی وه‌وانه ﴿قَوْمَ سَوَءٍ فَسَقِينَ﴾ گهلکی خرابی له‌ فرمان ده‌رچوو بوون ﴿وَأَذَلَّنَا فِي رَحْمَتِنَا﴾ وه‌ لووطمان خسته‌ناوره‌حمه‌ت و میهره‌بانی خو‌مانه‌وه‌ ﴿إِنَّهُمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به‌راستی لووط له‌ چاکه‌کاران بوو ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌ بیشتر نوح پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاواری (له‌ ئیمه) کرد ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ وه‌مجا ئیمه‌ش وه‌ لامانداپه‌وه‌ وه‌ده‌نگبه‌وه‌ هاتین ﴿فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ خو‌ی و (ئیماندارانی) خیزانه‌که‌یمان بزگار کرد ﴿مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ له‌ ته‌نگانه‌ زور گه‌وره‌که‌ (له‌ لافاو و خنکان) ﴿وَوَضَعْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وه‌ یارمه‌تیمان دا له‌ دزی وه‌ گله‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌ به‌لگه‌و ئیاه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌ درؤ دزانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ به‌راستی وه‌وانه ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوَءٍ﴾ گهلنک بوون رؤچوون له‌ خرابه‌دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ له‌به‌ر وه‌وه‌مه‌ویانمان خنکان (له‌ توفانه‌که‌دا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوود و سوله‌یمان بکه ﴿إِذْ يَخْتَصِمَانِ﴾ کاتی بریاریان ده‌ر کرد ﴿فِي الْحَرْثِ﴾ ده‌رباره‌ی وه‌و کشتو‌کاله‌ی ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَّةُ الْقَوْمِ﴾ که‌ به‌شه‌و ناژله‌ی که‌سانیک تییدا له‌وه‌ر ابوون (زیانیان لی‌دابوو) ﴿وَوَكَّلْنَا لَهُمُوهَ﴾ وه‌ ئیمه‌ بو‌ دادوهری بریاره‌که‌یان ﴿شَاهِدِينَ﴾ ناماده (ناگادار) بووین ﴿فَفَقَّهَمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ وه‌وسا ئیمه‌ وه‌و مان فیبری سوله‌یمان کرد (سوله‌یمان ووتی: ناژله‌ زیان خو‌ره‌که‌ بدریته‌ ده‌ست خاوه‌ن کشتو‌کاله‌که‌، که‌لک له‌شیر و به‌ره‌میان وه‌ر بگریت، وه‌ کشتو‌کاله‌که‌ش بدریته‌ ده‌ست خاوه‌ن ناژله‌که‌ به‌روبوومه‌که‌ی بخون و خزمه‌تی بکه‌ن تا وه‌ک پیش زیان لیکه‌وته‌که‌ی لی‌دیته‌وه‌، پاشان هه‌ریه‌ک له‌ناژله‌ل و کشتو‌کاله‌که‌ بگه‌رینرینه‌وه‌ بو‌ خاوه‌نه‌کانیان) ﴿وَكُلَّ آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وه‌ به‌هه‌ریه‌ک له‌و دووانه (داوود و سوله‌یمان) پیغه‌مبه‌رتی (ودادوهری) و زانستمان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وه‌ رامان هیتنا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ له‌گه‌ل داوودا ﴿الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَأَطَّيْرُ﴾ چیاکان و بالنده‌که‌ ته‌سبیحاتی خوابان ده‌کرد ﴿وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ وه‌ هه‌ر ئیمه‌ وه‌ومان کرد (بو‌ داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾ وه‌ داوودمان فیبری دروستکردنی بو‌شاک‌ی زری‌ی (جه‌نگی) کرد بو‌ئیه‌وه‌ ﴿لِيُخَصِّصَ لَهُمْ مِنْ بَاسِكِهِمْ﴾ تابتان پاریزیت له‌کاتی شه‌رو کوشتار تاندا ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ﴾ ده‌ی نایا ئیه‌وه‌ ﴿شَاكِرُونَ﴾ سوپاس گوزارن (بو‌خوا له‌سه‌ر هم‌نیعمه‌تانه‌) ﴿وَوَسَّيْنَا لَهُمُوهَ﴾ وه‌ (رامان هیتنا) بو‌ سوله‌یمان ﴿الرَّيْحَ عَاصِفَةً﴾ بای توند (ره‌شبا) ﴿بِحَجْرٍ بِأَمْرٍ﴾ به‌فه‌رمانی سوله‌یمان ده‌رؤشت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بو‌ئوه‌ وولات و زه‌وییه‌ی ﴿الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ که‌ پر پیست و به‌ره‌که‌تمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وه‌ ئیمه‌ ﴿يَكِلُ شَيْءًا﴾ به‌هه‌موو شتیک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ناگادار بووین ﴿



وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغُصُّونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ
 ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُم حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ * وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى
 رَبَّهُ وَآتَى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
 وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ
 ﴿٨٤﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ
 ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
 وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُصَيِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
 ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ وَزَوَّجَهُ وَإِنَّهُمْ لَكَانُوا لِيَسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٠﴾

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وہ ہندیٰ لہ شہیتانہ کان (مان رام ہینابوو) ﴿يَعُصُونَ لَهُ﴾ دہ چوونہ ژیری دہریا بق سولہ یمان (تا گہ و ہرو مرواری بق دہ رہینن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہوہ کاری تریشیان دہ کرد (بوی و ہ کوشک دروستکردن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ﴾ بہ راستی ٹیمہ ش چاودیر (وپاریزہری ٹہوان بووین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وہ (باسی) ٹہبوب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاوار ی لہ پەرودہرداری کرد (لہ دوا ی ناساغی ماوہ کی زور) ﴿أَنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسَّيْتُ الضُّرُّ﴾ زیان و نازار و نہ خوشی دووچارم بووہ ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ و توش میہرہ باترینی میہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ جا ٹیمہ ش ہاوار و نزا کہ یمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِهِ مِنْ ضَرْبٍ﴾ ٹہو زیان و نازار و نہ خوشیہی کہ ہہ بیووہ ﴿وَأَيَّتِنَا أَهْلَهُ﴾ وہ ہہ موو مال و مندالیمان پی بہ خشیہ وہ (کہ پیشتر مرد بوون) ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و ٹہوہ نندہی تریش لہ گہ لیاندا ﴿رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ ٹہوہرہ حمہ تیکی تایتہ بوولہ ٹیمہ وہ ﴿وَذَكَرَى لِلْعَالَمِينَ﴾ وہ بیر خہرہ وہ و ٹاموژگاری بوو بق خوا بہرستان ﴿وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) ٹیسماعیل و ٹیدریس و ذہ لکیفل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ ہہ موویان لہ ٹارام گران بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ﴾ وہ ٹیمہ ٹہوانمان خستہ ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو رہ حمہ تی خویمان (کہ بہہ شتہ) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بینگومان ٹہوانہ ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لہ چاکہ کہ کاران بوون ﴿وَذَا النُّونِ﴾ وہ (باسی) زہنون (یونس بکہ کہ پیغہ مہبری خہ لکی نہینہ وای بوو) ﴿إِذْ هَبَّ﴾ کاتیک رویشٹ ﴿مُغْضِبًا﴾ بہ تورہ پی (گہ لہ کہی بہ جی ہینشت) ﴿فَطَفَّ﴾ وای دہزانی ﴿أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ ٹیمہ تہنگانہی بہسہردا ناہینین و ہرو و اوازی لی دہہینین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای گہورہ تاقیکردوہ و فریدراہہ ناو دہریا و نہہہ نگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندا (تاریکی شہو و دہریا و ناو سکی نہہنگ) ہاوار ی کرد ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ٹہی خواہیہ) بہ راستی ہیچ بہرستراونکی بہہق و راستی نیہہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک ی و بیگہردی بق توہہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لہ ستہمکاران بووم (لہ بہر ٹہوہی ٹارام نہ گرت و وازم لہ گہ لہ کہم ہینا) ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہ ش نزا و ہاوار ی ٹہومان گیرا کرد ﴿وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَرَّةِ﴾ و لہ و غہم و خہفہ تہ رزگارمان کرد ﴿وَوَكَدَّاكَ﴾ ہہر بہو شٹیوہہ ﴿نُجِيِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ٹیماندارانیش رزگار دہ کہین ﴿وَوَكَدَّاكَ﴾ وہ (باسی) زہ کہریا (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاوار ی لہ پەرودہرداری کرد ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرودہرد گارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ بہ تہنہا مہمیلہرہ وہ (مندالیکم پی بہہ خشہ) ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ تو ﴿خَيْرَ الْوَارِثِينَ﴾ چاکترین میرا تگرانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہ ش دوعا ی ٹہومان وہ لام دایہ وہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ رِجْحَى﴾ و یہ حیامان پی بہ خشی ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ رُوحَهُ﴾ و خیزانہ کہ شیمان بق چاک کردوہ (لہ نزوکی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان ٹہوانہی (باسکران لہ پیغہ مہبران) ﴿يُسَلِّعُونَ﴾ پیش برکیان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (ٹہنجامدانی) ہہ موو خیر و چاکہ یہ کدا ﴿وَيَدْعُونَ﴾ و ہاواریان لہ ٹیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهْبًا﴾ بہ ٹومیدی (بہہ شت) و لہ ترسی (دوزہخ) ﴿وَوَكَدَّاكَ﴾ وہ ٹہوان ﴿لِنَاخِشِعِينَ﴾ ملکہچ بوون بق ٹیمہ (ودہ ترسن لیمان) ﴿

وَالَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
 وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
 أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلٌّ إِلَىٰ النَّارِ جِعُونَ ﴿٩٣﴾
 فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۙ فَلَا كُفْرَانَ
 لِسَعْيِهِ ۗ وَإِنَّا لَهُ وَكَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرِيَّةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ
 يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
 وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فِإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَيَتَوَلَّوْنَآ أَقْدَمًا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلَّ كُنَّا
 ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ
 هَؤُلَاءَ إِلَهًا مَّا وَرَدُوا هَؤُلَاءَ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾
 لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

﴿وَالَّتِي﴾ وه (باسی) ئه‌و ئافره‌ته (مهریه‌می کچی عیمران بکه) ﴿أَحْصَتَ فَرْجَهَا﴾ که‌داوینی خوی پاراست ﴿فَفَفَحْنَا فِيهَا﴾ ئه‌مجا فوومان پیدا کرد (به‌هوی جویره‌ئیله‌وه) ﴿مِنْ زُوجَاتِ﴾ له‌و روجه‌ی که‌هی خومان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا﴾ وه ئه‌و (مهریه‌م) و کوره‌ی که‌یمان کرد ﴿آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ به‌موعیزه‌یه‌ک بؤ جیهانیان ﴿إِنَّ هَذِهِ﴾ به‌راستی ئا ئه‌مه‌یه ﴿أُمَّتُكُمْ﴾ ئایینی ئیوه ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ که‌یه‌ک ئایینه (ئایینی هم‌وو پیغه‌مبه‌رانه) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و منیش په‌روه‌ردگار تانم ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که‌واته ته‌نھا من بپه‌رستن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ به‌لام خه‌لکی جیاوازیان که‌وته نیوان و سه‌ریچی پیغه‌مبه‌ر کانیان کرد، زوره‌یان بوون به‌چند کومه‌ل گروه‌یکه‌وه (هه‌ستان ده‌ستیان کرد به‌په‌رستی بت وه‌واو ئارزووی خو‌یان) ﴿كُلُّ﴾ (به‌لام) هم‌مویان ﴿إِلَّا تَارِجُوت﴾ ته‌نھا بؤ لای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ﴿فَمَنْ﴾ ئه‌مجا هه‌ر که‌س ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هه‌ر چهند) له‌کرده‌وه چاکه‌کان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (به‌و مهرجه‌ی) باو‌رداریش بیت ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيءٍ﴾ ئه‌وه (پادا‌ستی) کوششه‌که‌ی وون نایبت و به‌فیرو ناریوات ﴿وَأَنَّا لَهُ كَنُيُوت﴾ به‌راستی ئیمه‌ بؤ (کرده‌وه‌کانی) ئه‌و نووسه‌رین ﴿وَحَرَامٌ عَلَيَّ قَرْيَةً﴾ وه‌هه‌رامه‌ قه‌ده‌غیه‌و ناشیت بؤ خه‌لکی ئه‌و گوند و‌شارانه‌ی ﴿أَهْلَكْتُمَا﴾ که‌کاولمان کردن وله‌ناومان بردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرِجُوت﴾ که‌جاریکی تر بگه‌رینه‌وه (بؤ دونیا) ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (زیان دریزه‌ی ده‌بیت) تا ئه‌و کاته‌ی ﴿فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (به‌ره‌سته‌که‌ی) به‌ئجوج و مه‌ئجوج ده‌کرینه‌وه ﴿وَهُمْ﴾ ئه‌وانیش ﴿مِن كُلِّ حَدَبٍ﴾ له‌هه‌ممو به‌رزاییه‌که‌وه ﴿يَسْتَلُون﴾ به‌په‌له (وبه‌خیرایی) دینه‌ خواره‌وه ﴿وَأَقْرَبَ﴾ وه‌نزیک بؤ‌ته‌وه ﴿أَلْوَعْدِ الْحَقِّ﴾ به‌لینی راست (هاتنی قیامت) ﴿فَإِذَا﴾ جالنه‌ناکاودا ﴿هِيَ شَخْصَةٌ﴾ ئه‌بله‌ق و زه‌ق ده‌بی ﴿أَبْصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی ئه‌وانه‌ی بی بروا بوون ﴿يَتَوَلَّوْنَا﴾ (ده‌لین) هاوارو مهرگ بؤ ئیمه ﴿فَدَكَّنَا﴾ بینگومان ئیمه له‌دونیا دا ﴿فِي غَمَلَةٍ مِّنْ هَدَا﴾ له‌بئی ئاگیه‌ک (ی‌ته‌واو) دا بووین له‌ئمه‌ ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیمه‌ سته‌مکار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ به‌راستی ئیوه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و ئه‌وانه‌ش ده‌تانپه‌رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿حَصَبٌ جَهَنَّمَ﴾ (ده‌بنه) سوو‌ته‌مه‌نی (وه‌ه‌لگیر سینه‌ری) دوزه‌خ ﴿أَنَّهُمْ لَهَا وَاوْرِدُونَ﴾ ئیوه (و ئه‌وان) ده‌چنه‌ ناویبه‌وه ﴿لَوْ كَانَتْ هَتُولَاةً﴾ ئه‌گه‌ر ئا ئه‌وانه (بته‌کان) ﴿إِلَّا إِلَهَةٌ﴾ خوا بوونایه ﴿مَا وَرَدُوها﴾ نه‌ده‌چوونه‌ ناو ئه‌و (ئاگری دوزه‌خ) وه‌ه ﴿وَكُلُّ﴾ وه‌هه‌ممو (بت و بت په‌رستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیدا ده‌میننه‌وه ﴿لَهُمْ﴾ بؤ ئه‌و (دوزه‌خیانه) هه‌یه ﴿فِيهَا﴾ له‌دوزه‌خ دا ﴿زَفِيرٌ﴾ هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لکیشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ وه‌ئه‌وان له‌ویدا (له‌دوزه‌خدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نایستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مَنَا﴾ له‌لایه‌ن ئیمه‌وه په‌شتر بریار دراوه بویان ﴿أَلْسِنَةٍ﴾ که‌به‌خته‌وه‌رین (وچاکه‌ به‌یترینه‌رییان) ﴿أُولَئِكَ﴾ ئه‌وانه ﴿عَنهَا مُعَادُونَ﴾ له‌دوزه‌خ دوور ده‌خرینه‌وه ﴿

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
 خَلِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ
 كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
 عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ
 عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَهَلْ
 أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ
 وَإِنْ أَدْرِيٓ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ وَيَعْلَمُ
 الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي
 لَعَلَّهِ وَفِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ أَحْكُم
 بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (ئهوان) نایستن ﴿حَسِيصَهَا﴾ دهنگی (بلیسه و قرچه ی) ئاگری دوزخ ﴿وَهُمْ﴾
 وئهوان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ﴾ له ناو ئه و (نازو نیعمه ته) ی دلیان حه زی لیه تی ﴿خَالِدُونَ﴾
 به هه میسه بی و بی برانه وه ده میتنه وه ﴿لَا يَخْرُجُ عَنْهَا﴾ غه مباریان ناکات ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسه
 هه ره گه وره که (له قیامه تدا) ﴿وَتَلَقَّهَا أَلْمَلِكَةُ﴾ و فریشته کانیش بیئشو ازبان لی ده کهن (له بهر
 ده رگاکانی به هه شتدا) ﴿هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي﴾ (و پیمان ده لین) ئه مه ئه و روزه ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 که به لیتنان بی درابوو ﴿يَوْمَ﴾ (بینه وه بیریان) ئه و روزه ﴿تَطْوِي السَّمَاءَ﴾ که ئاسمانه کان ده بیچینه وه
 ﴿كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكُتُبِ﴾ وه ک پیچانه وه لول کردنی تو ماری کتیب و په ترو کیک ﴿كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وه ک یه کهم جار چۆن دروستمان کرد (به روت و قوتی) ﴿وَعِيدُهُ﴾ (باش مردنیش) ئه و
 (دروست کردنه) دوو باره ده که بینه وه ﴿وَعَدَّا عَلَيَّ﴾ ئه وه به لیتنیکه (جی به جی کردنی) له سه ر ئیمه به
 ﴿إِنَّا كُنَّا قَاعِلِينَ﴾ بیگومان ئیمه (ئه وه به لیتنه) به دی ده هیتین ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ سویند به خوا
 بیگومان ئیمه نوو سیو ومانه ﴿فِي الزُّبُورِ﴾ له زه بووردا ﴿مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ﴾ له دوا ی نوو سینی له (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ به راستی سه ر زه وی (به هه شت) ﴿بِرَبِّهَا﴾ ده بنه خاوه نی و به میراتی
 ده بیهن ﴿عِبَادِيَ الصَّالِحِينَ﴾ به نده چاک و پا که کانم ﴿إِن فِي هَذَا لَبَلَاغًا﴾ بیگومان له مه دا
 (له وه ی له م سوره ته دا باسکرا) به سه که په ند و ناموز گاری بیئ ﴿لِقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾ بو گه لی خوا
 په رستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وه (ئه ی موحه مه ده ﴿تُؤْمِنُ﴾ تو مان ته نها بو ئه وه
 ناردوو ه که ره حمه ت بیئ بو جیهانیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ﴾ بیگومان ته نها شتیک که نیگا
 کراوه بو من ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (ئه مه به) که به راستی په رستراوی ئیوه خوا ی تا ک و ته نها به
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه ملکه چ ده بن؟ ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ جا ئه گه ر روویان وه ره گیرا
 ﴿فَقُلْ عَادْتُمْ كُفْرَكُمْ﴾ ئه وه بلی هه مو و تانم ئاگادار کرد ﴿عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ به یه کسان ی ﴿وَإِن أَدْرِي﴾ و ناشزانم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ يَعِيدُ﴾ نزیکه یادوو ره (هاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ ئه وه هه ره شه ی لیئان ده کریت ﴿إِنَّهُ
 يَعْلَمُ﴾ به راستی خوا ده زانی ﴿الْجَهْرِمِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به ووته و قسه ی ئاشکرا ﴿وَعَلَّمَ مَاتَ كُنُومُونَ﴾ وه
 ده شزانیئ به و قسه ی ده یشارنه وه ﴿وَإِن أَدْرِي﴾ وه من نازانم (مؤله ت دانتان) ﴿لَعَلَّهُمْ فَتَنَةٌ لِّلكُمْ﴾
 له وانه به تاقیکر دنه وه بیئ بو ئیوه ﴿وَمَتَّعْنَا إِلَىٰ حِينٍ﴾ (به ویت) تاما و به یه ک (وازتان لی به نیئت) که رابویرن
 ﴿قُلْ﴾ (پیغه مبه ر ﴿فَهَرَمُوهُ﴾ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾ ئه ی په روه ردگارم به داد گه رانه بریار بده (له
 نیوان من و ئه م بی باو برانه دا) ﴿وَرَبُّنَا﴾ وه په روه ردگاری ئیمه ﴿الْحَمْرُ الْمُسْتَعَانُ﴾ میهرانی یار مه تی
 لی داوا کراوه ﴿عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾ له به رانه ر (ئه وه قسه نابه جیهانی) ئیوه ده یلین و هه لیده به ستن ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ
 ① يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
 كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَاهُم
 بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ② وَمِنَ النَّاسِ مَن
 يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ③
 كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ
 إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ④ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ
 مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ
 ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ
 لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
 نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ
 وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
 بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
 الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوی به خشنده میهره بان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۖ ئه‌ی خه‌لکینه ﴿آتَقُوا رَبَّكُمْ﴾ بترسن له (سزای) به‌روه‌ردگار تان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکه به‌راستی بوومه‌له‌رزه‌ی قیامت هه‌ستان ﴿شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ شتیکی زور گه‌وره‌یه، کاره‌ساتیکی سامناکه ﴿يَوْمَ تَرَوْهَا﴾ له‌و روزه‌دا ئیوه‌ئه‌و (بوومه‌له‌رزه) ده‌بینن ﴿تَذَهَّلْ﴾ بئ ناگا ده‌بی (له‌ترسی ئه‌و روزه) ﴿كُلُّ مُرْضَعَةٍ﴾ هه‌موو ئافره‌تیکی شیرده‌ر (کاتی کمه‌مکی له‌ده‌می منداله‌که‌یدایه) ﴿عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ له‌ئه‌و (منداله‌ی شیریی پی داوه) ﴿وَوَضِعُ﴾ وه‌فریی ده‌دات و له‌باری ده‌چیت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ هه‌موو دوو گیانیک (میینه‌یه‌کی سگ پر) ﴿حَمَلٍ حَمَلًا﴾ سکه‌ه‌ی (کوربه‌که‌ی) ﴿وَرَرَى النَّاسَ﴾ خه‌لکی ده‌بینی ﴿سُكْرَى﴾ (وه‌ک) سه‌ر خوشن ﴿وَمَاهُرٍ مُّسْكِرٍ﴾ به‌لام سه‌ر خوشیش نین ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ به‌لکو سزای سه‌خت و به‌تینی خوا (وای لی‌ی کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له‌مروفه‌کاندا که‌سی وا هه‌یه (نه‌ضری کوری حارث) ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجه‌له‌ده‌کات ده‌باره‌ی خوا (و سیفه‌ته‌کانی) ﴿يَغْتَابِ عَلِيمٌ﴾ به‌بی هه‌چ زانیاری و زانستیک ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وه‌شوینی هه‌موو شه‌یتانیکی سه‌ر که‌ش ده‌که‌ویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ له‌سه‌ری نوسراوه (بربار دراوه) ﴿أَنَّهُ مِّنْ تَوَلَّاهُ﴾ که‌بینگومان هه‌ر که‌سیک خوشی بویت (وشوینی بکه‌ویت) ﴿فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ﴾ ئه‌وه به‌راستی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وه‌رینمونی ده‌کات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بو‌سزای ناگری هه‌لگیر ساوی دوزه‌خ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ۖ ئه‌ی خه‌لکینه﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه ﴿فِي رَيْبٍ مِّنَ الْآبَعِثِ﴾ له‌گومانان ده‌باره‌ی زیندوو بوونه‌وه ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئه‌وسا (بزنان) به‌راستی ئیمه‌ ئیوه‌مان دروست کردوو ﴿مِّنْ تُرَابٍ﴾ له‌خاک (خول) ﴿تُرْمِنَ تُطْفَأُ﴾ پاشان (نه‌وه‌کان) له‌نوفه‌یه‌ک (دروست ده‌بن) ﴿ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ﴾ دواتر (ده‌بته) پارچه‌خوینیکی مه‌یو ﴿ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ﴾ دوا‌ی ئه‌وه (ده‌بته) پارچه‌گوشتیک ﴿مُّخَلَّفَةٍ وَعَظْمٍ مُّخَلَّفَةٍ﴾ شکل و شیوه‌کیشر او و شکل و شیوه‌نه‌کیشر او ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی روونی بکه‌ینه‌وه بو‌ئیوه ﴿وَيُقَرِّفِي الْأَرْحَامِ﴾ وه‌له‌مندالداندا ده‌به‌یلینه‌وه (رایده‌گرین) ﴿مَا نَشَاءُ﴾ ئه‌و (بیچو) هی بمانه‌ویت (له‌بار نه‌چیت) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاکاتیکی دیاری کراو ﴿ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (له‌سکی دایکتان) ده‌رتان ده‌هتین به‌ساوایی ﴿ثُمَّ لِيَتْلُوَ أَشْدُّكُمْ﴾ پاشان گه‌وره‌ده‌بن تاده‌گه‌نه‌ته‌واوی هه‌یزو تواناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّؤْتِي﴾ وه‌(له‌م ته‌مه‌نه‌دا) هه‌ندیکتان ده‌مرینریت ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِي﴾ وه‌هه‌ندیکتان ده‌گه‌یه‌نرینه ﴿إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ﴾ ئه‌و به‌ری پیری، بن‌که‌لکترینی ته‌من ﴿لِكَيْلَا يَعْلَمَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی نه‌زانی و له‌بیری نه‌می‌تیت ﴿مِنْ بَعْدِ عِلْمِ سَيِّئًا﴾ هه‌رچی که‌ده‌یزانی ﴿وَوَرَى الْأَرْضِ﴾ وه‌زه‌وی ده‌بینی (له‌زستاندا) ﴿هَامِدَةً﴾ خاموشه‌ووشک و بی‌گیایه ﴿فَإِذَا أَرْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا‌کاتیک بارانمان به‌سه‌ردا باراند ﴿أَهْرَتَتْ﴾ زه‌وی (روه‌کی لی‌ی ده‌رویت و) ده‌جولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زه‌وی هه‌ل ده‌دات (به‌رز ده‌بیت) ﴿وَأَبْتَتْ﴾ (زه‌وی) ده‌رویتنی ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يُّهْبِجُ﴾ له‌هه‌موو جو‌ره (گیا و گولیکی) جوان ﴿

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ وَاعَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
 وَلَا كِتَابٍ مُّنبِئٍ ﴿٨﴾ ثَانِي عَظِيمٍ ۚ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
 الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾ ذَلِكَ
 بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾ وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِنْ
 أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَلِكَ
 هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١١﴾ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ
 وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾ يَدْعُوا لَمَن
 ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ ۚ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ
 يُظُنُّ أَن لَّن يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ وَمَا يَعِظُ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ
 ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصَارَى
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ وَمَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ
 النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
 مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ * هَذَا فِي خَصْمَانِ
 اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
 مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ
 مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حديدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا
 أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾



﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئابهم شتیوه ئەو (قورئانه) مان ناردۆته خواره‌وه ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ كه ئایه‌ته كانی رۆن و ئاشكران ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ هه كه سێك خۆی بیه‌وێت هیدایه‌تی ده‌دات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی كه سانیك كه بر و ایان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و كه سانیك كه بوون به‌جوله‌كه ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و ئەستیره (یا فریشته) په‌رسته‌كان ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و گاووره‌كان (نه‌سرانیه‌كان) ﴿وَالْمُجُوسَ﴾ و ئاگر په‌رسته‌كان (زه‌رده‌ستی به‌كان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و ئەوانه‌ی هاو به‌شیان بۆ خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده‌دا له‌نیوانیاندا (جیا‌یان ده‌كاته‌وه له‌یه‌كه‌تر كۆمه‌لیك بۆ به‌هه‌شت و كۆمه‌لیكێ تریان بۆ دۆزه‌خ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌رۆژی دوا‌یدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ئاگاداره. ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُم مِّنَّا مَقَاتِلَ الْحَيَاتِ﴾ كه به‌راستی سوژده‌ بۆ خوا ده‌بات ﴿مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوه‌ی له‌ ئاسمانه‌كان و ئەوه‌ی له‌ زه‌ویدا‌یه ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ هه‌روه‌ها رۆژ و مانگ و ئەستیره‌كان ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَاللَّهُوَابُ﴾ و چیا‌كان و دره‌خت و گیان له‌به‌ران ﴿وَكثيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ زۆر نیکیش له‌خه‌لكی (هه‌موو ئەمانه‌ی باسکران بۆ خوا سوژده‌ ده‌بن) ﴿وَكثيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وه زۆر نیکیش سزای بۆ بریار درا (له‌سه‌ری چه‌سپا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وه هه‌ر كه سێك خوا بێ رێز و پرسی‌وای بكات ﴿فَمَا لَهُ مِن مَّكْرٍ﴾ ئەوه كه‌س ریزی لێ ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌ر شتیکی بویت ده‌بكات ﴿هَذَا نَحْنُ حَصَمَانُ﴾ ئەمانه دوو كۆمه‌لی دژ به‌یه‌كن ﴿أَخْضَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾ ده‌مه‌قالی و كێشه‌یا‌نه‌ ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگاریان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا ئەوانه‌ی كه بێ باوه‌ر بوون ﴿قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ﴾ له (رۆژی دوا‌یدا) پۆشاكیان بۆ ده‌بردریت (په‌ر به‌ه‌ریان) له‌ ئاگر ﴿يَصْبُ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ﴾ به‌سه‌ر یاندا ده‌رێنریت ﴿الْحَمِيمُ﴾ ئاوی زۆر گه‌رم ﴿يَضْمَعُ بِهِ﴾ ده‌توینرینه‌وه به‌و (ئاوه‌ گه‌رمه) ﴿مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ ئەوه‌ی له‌ ناو سك و بیسته‌كاندا‌یه ﴿وَاللَّهُمَّ مَقْمَعٌ مِّن حديدٍ﴾ بۆیان ئاماده‌یه‌ گورزی ئاسنی ﴿كَمَا أَرَادُوا﴾ هه‌ر كاتیك بیان هه‌وێت ﴿أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ كه بیته‌ ده‌روه‌ له‌وه (دۆزه‌خ) ﴿مِنَ عَذَابٍ﴾ له‌به‌ر زۆر نا‌ره‌حه‌تی ﴿أَعِيدُوا فِيهَا﴾ ده‌گێرینرینه‌وه بۆ ناوی ﴿وَدُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ وه (بیان ده‌ووتریت) بچێژن سزای سوتینه‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوانه‌ی كه باوه‌ریان هیتاوه و كه‌روه‌ه چا‌كه‌كانیان كه‌روه‌ه ده‌یانخاته ﴿جَنَّاتٍ﴾ به‌هه‌شتانیك ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روه‌به‌ره‌كان به‌زێریاندا ده‌رۆن ﴿يَحُلَّوْنَ فِيهَا﴾ (ئەوان) ده‌رازینرینه‌وه له‌و (به‌هه‌شتانه) دا ﴿مِنَ أَسَاوِرٍ مِّن ذَهَبٍ وَوَلُؤْلُؤًا﴾ به‌بازنی ئالتون و مرواری ﴿وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وه پۆشاكیان له‌به‌هه‌شتدا ئاووریشمه ﴿

وَهَدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ يُظَلِّمِ نَفْسَهُ مِن عَذَابِ أَلِيمٍ
 ﴿٢٥﴾ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ
 بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
 كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
 وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
 وَلِيُوفُوا نَذْرَهُمْ وَيُطِئُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾
 ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَعِنْدَ
 رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ
 فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٠﴾

﴿وَهُدُوا﴾ ئەو (بههشتیانه) رینمونی کراون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتە ی که راست و جوانه (ووتە ی لا اله الا الله) ﴿وَهُدُوا﴾ ههروهه رینمونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ بۆ رینگای (خوای) سوپاس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئەوانه ی بی باوه ر بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه رینگری (موسلمانان) ده که نه له رینگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه له (رۆشتن بۆ) مزگه وتی حه رام (بۆ که عبه) ﴿الَّذِي جَعَلْتَهُ﴾ که ئەو یمان داناوه (بۆ خوا په رستی) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ هه موو خه لکی یه کسانه ﴿الْعَظِيمِ فِيهِ وَالْبَادِ﴾ چ ئەوانه ی له ویدان یان له دوره وه بۆی دین ﴿وَمِنْ بَرِّدٍ فِيهِ﴾ وه هه ر کهس بیه ویت له وێ (له مزگه وتی حه رام) ﴿بِالْحَادِ يُظَلَّمُ﴾ مه یلی له هه ق لادان زولم و سته م بکات ﴿نَذْقُهُ﴾ پنی ده چیژین ﴿مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ سزای ئازادهر ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیریان بخره وه) کاتیک دیاریمان کرد بۆ ئیبراهیم (علیه السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جینگای که عبه ﴿أَنْ لَأَنْشُرَنَّكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ (پیمان ووت) هیچ شتیک مه که ره هاوبه شم ﴿وَوَظَّيَّرْنَا بِنَجْوَى﴾ و ماله کهم (مزگه وتی حه رام) پاک بکه ره وه ﴿لِلْعَاقِبِينَ﴾ بۆ ته واف که ران ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّجْعَ السُّجُودِ﴾ و بۆ نوێژ که ران (به پیوه) و کورنوش و سوژده به ران ﴿وَإِذْ فِي النَّاسِ﴾ وه جاریده به ناو خه لکیدا ﴿بِالْحَجِّ﴾ بۆ حه ج کردن ﴿يَأْتُونَكَ رِجَالًا﴾ دین بۆ لات (بۆ حه ج) به پیاده. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و به سوار هه موو ووشترینکی لاواز (له بهر ئەوه ی) ﴿بِأَيِّتٍ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ﴾ که له هه موو رینگابه کی دووره وه دین ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئاماده ی جو ره ها سوود و قازانجی خو یان بین ﴿وَيَذَكَّرُوا أَسْمَ اللَّهِ﴾ وه ناوی خوا بیه ن (کاتیک قوربانی سه ر ده برن) ﴿فِي آيَاتٍ مَعْلُومَاتٍ﴾ له رۆژانیک ی دیاری کراودا ﴿عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ له سه ر ئەو ئازده لانه ی خوا پنی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا له و (گوشتی قوربانیانه) بخون ﴿وَأَطِيعُوا أَلْبَاسَ الْقَعِيرِ﴾ وه بیده ن به نه داران و هه ژاران ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دوا ی (سه ر برینی قوربانی) چلک و پیسی (موو و نینوک) لابهن به خو یانه وه ﴿وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ﴾ وه نه زره کانیان جیه جی بکه ن ﴿وَلِيَطَّوَفُوا﴾ و ته واف (ی ئیفاضه) بکه ن ﴿بِأَيِّتِ الْعَتِيقِ﴾ به ده وری مالی دیرین و به ریزدا (به ده وری که عبه دا) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمه ی (پیشوو باسی حه ج بوو) ﴿وَمَنْ يُعْظَمِ﴾ جا هه ر کهس بیاریزیت و به گه وره ی بگریت ﴿حُرِّمَتْ﴾ سنووره کانی خوا ﴿فَهَوَّخِمْ لَهُ﴾ ئەوه بۆ خو ی چاکتره ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای په روه ردگاری ﴿وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ﴾ وه گوشتی ئازهل (مه ر، بز، مانگا، وشتر) بۆ ئیوه حه لال کراوه ﴿إِلَّا مَا يُشْتَلَى عَلَيْكُمْ﴾ جگه له وانه ی بۆتان باس ده کریت (وه ک مرداره وه بوو، یان بوغیری خودا سه ر برراو) ﴿فَأَجْتَبُوا﴾ که واته خو تمان دوور بخه نه وه ﴿الرَّحِصَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ له و پیسیه که بته کانه ﴿وَأَجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ ههروهه خو تان بیاریزن له قسه ی درۆو ناروه ا ﴿

حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ
 السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
 ﴿٢١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْمَ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٢٢﴾
 لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحَاهُهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ
 ﴿٢٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيُذَكَّرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ
 مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ ۖ الْأَنْعَمُ ۖ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ وَالْحُكْمُ لَهُ ۚ
 أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٢٤﴾ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ
 قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ
 وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢٥﴾ وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ
 اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۚ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وَجَبَتْ
 جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ ۚ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
 لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤَهَا
 وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
 اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۚ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٧﴾ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ
 عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٨﴾

﴿حَفَاءَ لِلَّهِ﴾ گہردن کہ چ بن بؤ خوا (خوتان لہ ہموو بیرو باوہ ریکی لار دوور بگرن) ﴿عَيْرَ مُسْرِكِينَ بِئِهِ﴾ ہاوبہش بریاردہر مہ بن بؤ خوا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا ہر کہس ہاوبہش بؤ خوا دابنیت ﴿فَكَانَ مَا﴾ ئەوہ وەك ئەوہ وایہ ﴿حَرَمِنَ السَّمَاءِ﴾ لہ ئاسمان کہ وتبیتہ خواروہ ﴿فَتَخَطَّفَهُ الظَّبْرُ﴾ ئەمجا بالندہ (لہ ہهوادا) بہ پہلہ بیفریتیت (ویارچہ پارچہ ہی بکات) ﴿أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ﴾ یا بایہ کی توند بیبات ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيحٍ﴾ بؤ جیگاہی کی زور دور (چؤلہ وانی) ﴿ذَلِكَ﴾ ئەمہ (کہ باسکرا نموونہ ی ہاوبہش دانان بوو بؤ خوا) ﴿وَمَنْ يُعْظَمِ شَعْبَةَ اللَّهِ﴾ وە ہەر کہس دروشمہ کانی (نایینی) خوا بہ گہورہ راگریت ﴿فَاتَّهَا﴾ جا بہ راستی ئەو کارہ ﴿مِنَ تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہ وہیہ (وتقواکارن) ﴿لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ﴾ بؤ ئیوہ لہو (نازہ لانہ) دا چہند سوود وەرگریتیک ہیہ (وہک سوار بوون، خواردنی شیریان) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (جگہ لہ مانہیش دہ توانن سوودیان لی ببینن بہ شیوہیک زبانیان پی نہ گات) تاکاتی دیاری کراو (بؤ سہر برینان) ﴿تُبْحِثُهَا﴾ کہ شوینی (سہر برینی) ئەوانہ ﴿إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ کاتیکہ دہ گنہ مالی دیرینی (کہ عبہ) ﴿وَالِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ وە بؤ ہموو ئوممہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسَكًا﴾ قوریانی کردنمان داناوہ ﴿لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ بؤ ئەوہ ی ناوی خوا بیہن ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (کاتی سہر برین) لہ سہر ئەو نازہ لانہ ی خوا پی داون ﴿فَاللَّهُ كَمِ إِلَٰهٍ وَاحِدٌ﴾ جا خوا ی ئیوہ بہر ستر اوئیکی تہ نہایہ ﴿قَلَّ وَأَسْمَأُ﴾ کہوانہ تہ نہا ملکہ چی ئەو بن ﴿وَبَشِّرِ الْمُخْتَبِينَ﴾ وە مژدہ بدہ بہ ملکہ چان و خو بہ کہم زانان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ لِلَّهِ﴾ ئەوانہ ی ہر کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان دہ ترسی (دہلہ رزیت) ﴿وَالضَّالِّينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾ وە نارام گرن لہ سہر ئەوہ ی تووشیان دہ بی (لہ ناخوشی) ﴿وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ﴾ وە بہ جی ہینہ رانی نوئزہ کانیانن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وە لہو رزق روزیہ ی بیمان داون دہ بہ خوشن ﴿وَالَّذِينَ﴾ ئەو ووشترہ گہورہ و قہلہ وانہ (دہ برین لہ بیت الحرام سہر دہ برین) ﴿جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعْبِ اللَّهِ﴾ ئیمہ کردومان تہ دروشمی خوا بؤ ئیوہ ﴿لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ بؤ ئیوہ لہ واندا خیر و چاکہ ہیہ ﴿فَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ کہوانہ (کاتی کردنیان بہ قوریانی) ناوی خوا یان لہ سہر بہینن ﴿صَوَافٍ﴾ لہ کاتیکدا لہ سہر سی پہل و ہستان و دہستی چہ بیان بہ سراوہ تہوہ (لہ بہر ئەوہ ی وشر بہ پیوہ سہر دہ بر دیت) ﴿فَإِذَا رَحَبَتْ جُوبُهَا﴾ جا کاتیک کہوتنہ سہر زوی بہ تہ نیشتا (کاتیک گیانیان دہر چو) ﴿فَكُلُّوا مِنْهَا﴾ ئەوہ لہ گؤشتہ کہیان بخون ﴿وَأَطْعَمُوا الْقَائِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ وە بیدہن بہ ہزاران و سوالکہران ﴿كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ﴾ ئا بہو جورہ ئەو مالانہ مان بؤ ئیوہ رامہیناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ئا سوپاس گوزارین بؤ خوا ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ﴾ ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا﴾ نہ گؤشتی ئەو (قوربانیانہ) نہ خونینان ﴿وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ﴾ بہ لام ئەوہ ی بہ خوا دہ گات تہ قوا و پاریز کاری ئیوہیہ ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ئا بہو جورہ ئەو مالانہ ی بؤ ئیوہ رامہیناوہ ﴿لِيُذَكِّرُوا لِلَّهِ﴾ بؤ ئەوہ ی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکن) ﴿عَلَىٰ مَا هَدَيْنَاكُمْ﴾ لہ سہر ئەوہ ی ریتمونوی کردوون (بؤ سہر ئاینی پیروزی ئیسلام) ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ﴾ وە مژدہ بدہ بہ چاکہ کاران ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ﴾ بہ راستی خوا بہر گری ویشتیوانی دہ کات ﴿عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ لہوانہ ی کہ بر وایان ہیناوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلَّ حِرَّانٍ كُفُورٍ﴾ ہموو خیانہ تکار و بی باوہر

أذن للذين يقاتلون بأنهم ظالموا وإن الله على نصرهم لقدير
 ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
 رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ
 صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ
 لُوطٍ ﴿٤٣﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
 ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْنٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ
 مُعْتَلَةٌ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

﴿أَذِّنْ﴾ ریگہ درا (بہ جنگ و جیہاد کردن) ﴿لِّلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ﴾ بہ تہو (موسلمانانہی) شہریان لہ گہ لدا
 دہ کریت ﴿يَأْتِيهِمْ طُغْمَاءٌ﴾ لہ بہر تہو ہی کہ بہ راستی ستمیان لی کر اوہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بیگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ نَهْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ بؤ سہر خستنیان بہ تواناہ ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ تہوانہ ہی کہ دہر کران ﴿مِن دِيَارِهِمْ
 يَغْرِبُونَ﴾ لہ مال و ولاتیان بہ ناہق ﴿إِلَّا أَن يَبُولُوا﴾ تہنہا (گونہایان تہو ہبو) کہ دہیان ووت
 ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ بہر و ہر دگارمان خواہہ ﴿وَلَوْلَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وہ تہ گہر خوا خہ لکی لہ ناو نہ ہر دایہ
 ﴿بَعْضُهُمْ بَعْضٌ﴾ ہہندیکیان بہ ہہندیکی تریان ﴿لَهَدَمَتْ﴾ بیگومان دہر و خیترا (ویران دہ کرا)
 ﴿صَوْمِعٌ﴾ دیر (خہ لو تہ نگہ) ﴿وَبَيْعٌ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوَاتٌ﴾ و کہ نیسہ ﴿وَمَسَدٌ﴾ مزگوتہ کان
 ﴿يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ کہ بادی خوا لہو (بہرستگایانہ) دا زور دہ کرا ﴿وَلَيْتَ نَصْرَ اللَّهِ مِنْ﴾ وہ
 بیگومان خوا یار مہ تی کہ سانیٹ تہ دات (وسہریان دہ خات) ﴿يَنْصُرُهُ﴾ کہ یار مہ تی (دینی) خوا
 دہدن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَقَوِيَ عَزِيزٌ﴾ بہ ہینز و بالادہ ست و بہ تواناہ ﴿الَّذِينَ إِنْ
 مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ تہوانہ ہی تہ گہر دہ سہ لاتمان پیدان لہ زہویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بہ چاکی نویژ
 بہ جی دہ ہینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات دہدن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فہرمان دہدن بہ چاکہ
 ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بہر گری دہ کمن لہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سہر تہ نجامی ہموو کارہ کان
 تہنہا بہ دست خواہہ ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ وہ تہ گہر (بی باوہران) توبہ دروزن دہ زانن و باوہرت ہی ناکن
 ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾ تہو ہہ بیگومان پیش تہوانیش (گہ لانی تر) باوہریان نہ کرد (بہ پیغہ مہرہ کانیان)
 ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ (وہک) گہلی نوح و عاد و سہموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾ وہ گہلی
 ئیراہیم و گہلی لوط ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ ہہر و ہا یارانی مہدین (ہوزی شوعہیب) ﴿وَكَذَّبَ
 مُوسَىٰ﴾ وہ موساش بہ دروزن دانرا ﴿فَأَمَلَيْتُ لِّلْكَافِرِينَ﴾ تہمجا (بؤ ماوہیہک) مؤلہ تی ہی باوہراندما
 ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمُ﴾ دواتر تؤلہم لی سہندن و گرتمن ﴿فَكَيْفَ كَان تَكْوِيرٌ﴾ جا چؤن ہبو بہ گڑا چوونی
 ئیمہ (لہوان) ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرَّبَهُ أَهْلَكَ نَهَا﴾ تہمجا چہندہا شار و دیہاتمان ویران کرد ﴿وَجِي
 ظَالِمَةٌ﴾ کہ (خہ لکہہی) ستمکار ہبون ﴿فَجِي خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ تہو (شارانہ دیواری خانوہ کانی)
 کہ و تبون بہ سہر سہر بانہ کانیندا ﴿وَبِئْسَ مَعْطَلَةٌ﴾ وہ چہندہا ہیر ہی خاوہن ہبون (لہ کار کہ و تبون)
 ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾ وہ چہندہا کوشکی بہررز و بلند (بی خاوہن ہبون) ﴿أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ دہی
 نایا تہوانہ بہ زہوی دا نہ گہراون ﴿فَتَكُون لَّهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلیان ہہیت ﴿يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ ہیری ہی بکہنہوہ
 (لہو ویران ہونہ) ﴿أَوَلَا إِذْ نَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیان ہہیت گوئی ہی بگرن (بؤ راستی) ﴿فَاتَّهَا
 لَا تَعَىٰ الْأَبْصَارُ﴾ لہ راستی دا چاوہ کان کویر نابن ﴿وَلَكِن تَعَى الْقُلُوبُ﴾ بہ لکو تہو دلانہ کویر دہبن
 ﴿الَّتِي فِي الْأُصْدُورِ﴾ کہ لہ سینہ کاندان ﴿۵﴾

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّن مِّن
 قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُرْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَأَلَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
 وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
 إِذَا تَمَتَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي
 الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ءَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ
 قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلِيَعْلَمَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
 فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ بِالْعَدَابِ﴾ وه‌ئه‌وان (قوره‌ی‌ش به‌گالته‌وه) به‌به‌له‌ داوای سزات لی ده‌که‌ن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ له‌کاتیکدا هه‌رگیز خوا بیچه‌وه‌انه‌ی به‌لینی خوی ناکات ﴿وَلَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بیگومان پوژتیک لای په‌روه‌ردگارت ﴿كَأَنَّ سَنَةً﴾ وه‌که‌هه‌زار سال وایه ﴿وَمَا تَعْدُونَ﴾ له‌و سالانه‌ی ئیوه‌ ده‌یژمیرن ﴿وَكَأَنَّ مِنَ قَرِيْبَةٍ أَمَلِيْتُ لَهَا﴾ وه‌(خه‌لکی) چه‌نده‌ها شار و گوند (هه‌بوون) مؤله‌تم دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ که‌سته‌مکار بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهَا﴾ له‌باشان توله‌م لی سه‌ندن (وله‌ناوم بردن) ﴿وَالْوَالِي الْمَصِيْرُ﴾ وه‌هه‌ر بولای من ده‌گه‌رینه‌وه ﴿فَلْيَأْتِيَهَا النَّاسُ﴾ بلی ئه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكَ﴾ بیگومان من بو ئیوه‌ته‌نها ﴿بَدِيْرٌ مُّبِيْرٌ﴾ ترستنه‌ریکی ئاشکرام ﴿فَالَّذِيْنَ آمَنُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌وه‌که‌سانه‌ی بر وایان هیناو ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌چاکه‌کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ﴾ لیخو شبوون و پوژزیه‌کی به‌نرخ و فراوانیان بو‌ئاماده‌یه ﴿وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْ آيَاتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی هه‌ولیان داوه بو‌(دزایه‌تی) ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿مُعْجِزِيْنَ﴾ ناتوانا وده‌سته‌پاچه‌ن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ﴾ ئه‌وانه‌ها و له‌ی دوزه‌خن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه‌ئیمه‌له‌پیش تو‌نه‌مان ناردووه ﴿مِنْ رَّسُوْلٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ هه‌یچ ره‌وانه‌کراو یان بیغه‌مبه‌ریک ﴿إِلَّا إِذَا تَمَخَّيْتُمْ﴾ مه‌گه‌ر هه‌ر کاتیک (په‌راوی خودای) خویندبیته‌وه‌بو‌گه‌له‌کی ﴿أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيْ أُمْنِيَّتِهِ﴾ شه‌یتان گومان و هه‌سوه‌سه‌ی ده‌خسته‌ناو خوینراوه‌که‌یه‌وه (تا خه‌لک باوه‌ری پی نه‌هینن) ﴿فَيَسْخُ اللَّهُ﴾ ئه‌مجا خوا لایده‌بات (بوچه‌لی ده‌کاته‌وه) ﴿مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ ئه‌وه‌ی شه‌یتان داویتی به‌گویی خه‌لکدا (له‌هه‌سوه‌سه‌ و دله‌راوکی و دوودلی) ﴿فَرِيْحٌ كَرِيْمٌ﴾ پاشان خوا ئایه‌ته‌کانی خوی ده‌چه‌سپینی ﴿وَاللَّهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردرسته ﴿يَجْعَلُ مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌و گومانانه‌ی شه‌یتان ده‌یخاته‌(دله‌کان خوا) ده‌یکاته ﴿فِيْ سَنَةِ الْذِيْنَ﴾ (هوی) تاقیکردنه‌وه‌بو‌ئه‌وانه‌ی ﴿فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةُ قُلُوْبُهُمْ﴾ نه‌خوشی له‌دلیندایه‌ی و (ئه‌وانه‌ی) دلین ره‌قه ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِيْنَ﴾ وه‌به‌راستی سه‌ته‌مکاران ﴿لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ﴾ له‌دزایه‌تی به‌کی زور دوور (له‌راستی) دان ﴿وَالْعَاةَ الْذِيْرَةَ﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌بزانن ئه‌و که‌سانه‌ی ﴿أُوْتُوا الْعِلْمَ﴾ که‌زانباریان پی‌دراوه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان ئه‌م (قورئان) ه‌راسته‌که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت ه‌وه‌﴿فِيْ قُلُوْبِهِمْ﴾ یه‌ه‌تا باوه‌ری پی‌بینن (بهرده‌وام بن له‌سه‌ری) ﴿فَتَخَيَّبَتْ لَهُ قُلُوْبُهُمْ﴾ وه‌دله‌کانیان ملکه‌ج و به‌ئارام بیی بو‌ئه‌و (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وه‌بیگومان خوا هی‌دایه‌تده‌ری ﴿الَّذِيْنَ آمَنُوا﴾ ئه‌و که‌سانه‌یه‌که‌ باوه‌ریان هیناو ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ﴾ بو‌سه‌ر ریگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا﴾ به‌رده‌وام ئه‌و که‌سانه‌ی بی باوه‌رن ﴿فِيْ مَرِيْئَتِهِ﴾ له‌گومانان دهرباره‌ی قورئان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه‌تا له‌ناکاودا پوژزی دوابی به‌خه‌یان ده‌گریت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا به‌خه‌یان ده‌گریت (ودیت بویان) ﴿عَدَابٌ يَوْمَ عَقَبِیْرٍ﴾ سزای پوژزیکه‌ نه‌زوک و بی‌خیر (که‌پوژزی قیامه‌ته) ﴿

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَخْضَعُونَ كُفْرًا فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا
 أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾ لِيَدْخُلَنَّهُمْ مَدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ * ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
 مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
 لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي
 النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾
 الْمُرْتَدَّانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
 مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾



﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ﴾ دہسہ لات و باشاہتہ ی لہو رُوژہ دا تہنہا بُو خواہہ ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوانیاندا دادوہری دہکات ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہ مچا تہو کہسانہ ی باوہرپان ہیناہو کردوہہ چاکہکانیان کردوہہ ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لہ بہہشتانی ہر نازو ناعمہت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہو کہسانہ ی ہن باوہر بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہتہکانی ٹیمہیان بہدرو دہزانی ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ بُو تہوانہ ہہیہ ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ سزای رپسواکہر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وہ تہو کہسانہ ی کوچیان کردوہہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہرپنگای خوادا ﴿ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان کوژران (شہید بوون) یان مردن ﴿لَيَرْزُقْنَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ ہنگومان خوا رزق وپروژہ کی چاکیان دہداتی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ ہنگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ چاکترینی رُوژی دہرانہ ﴿لَيَدْخُلْنَهُمْ مَدَنًا لَّا يَصُدُّونَهُ﴾ سوہند بہخوا، خوا تہوانہ دہخاتہ جیگاہہک کہہپی رازی دہبن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ وہ ہنگومان خوا زانای لہسہر خوہہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہمہ ی (باسمان کرد بوٹ) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وہ ہہر کہسیک تولہ ی خو ی بسینت (لہدہس درٹزی کہر) ﴿بِمِثْلِ مَا عُوبَ بِهِ﴾ بہوینہ ی تہو ستہمہ ی لہی کر اوہ ﴿ثُمَّ بُعِيَ عَلَيْهِ﴾ لہدوای تہوہ جاریکی تر دہست درٹزی بکریتہ سہر ﴿لَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ﴾ تہوہ ہنگومان خوا یارمہتی دہدات (سہری دہخات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوءٌ غَمُورٌ﴾ بہرپاستی خوا چاوپوشی کہری لیبور دہیہ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ تہم (سہر خستہنی خوا) لہبہر تہوہیہ بہرپاستی خوا ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ تہوہندہ بہدہسہ لاتہ) شہو دہباتہ ناو رُوژہوہ (کاتیک شہو درٹز تر بیت لہرورژ) ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وہرورژ دہباتہ ناو شہوہوہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وہ ہنگومان خوا بیسہری ہیناہہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہمہہ ﴿بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ لہبہر تہوہیہ بہرپاستی ہہر خوا ہق وراستہ ﴿وَإِنَّ مَا يَتَعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وہ ہنگومان تہوہ ی جگہ لہخوا ہاوار ی لہ دہکہن (ودہپہرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ہہر تہو بہتال و ناراستہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہہرپاستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ہہر خو ی بہرزو ہلندو گہورہیہ ﴿الَّذِينَ﴾ ٹاہا ناہینی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ﴾ کہ بہرپاستی خوا باراندوہتہی ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لہ ٹاسمانہوہ باران ﴿فَنُصِصَ الْأَرْضَ مَحْضَرَةً﴾ (بہہو ی تہو بارانہوہ) زہوی سہوز دہبیت (بہرہوہک) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ ہنگومان خوا ووردہینی ٹاگاہہ (بہ ہہموو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہہر بُو خواہہ تہوہ ی لہ ٹاسمانہکانہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و تہوہیشی لہ زہویدایہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہرپاستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾ ہہر خو ی ہن نیاز و دہولہمہندہ وشاہستہ ی سوپاسہ ﴿۱۶﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
 بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٧﴾
 وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ يُحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾
 أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ
 ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ
 عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
 بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ
 يَسْطُونُ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِيئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ
 ذَلِكُمُ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نابینی (نازانی) بہرہ راستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوه بوتان و خستویہ تہہ خزمہ تانہ وہ ہہ موو ٹہو شتانہ ی لہ زہ ویدایہ ﴿وَأَلْفَاكَ تَجْرِي﴾ وہ کہشتی (رام ہیناوه بوتان) و دہروات ﴿فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ بہناو دہریادا بہ فہرمانی ٹہو (بہ فہرمانی خوا) ﴿وَمُصِصِكَ السَّمَاءَ﴾ وہ ٹاسمانی راگیر کردوہ ﴿أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تانہ کہویت بہ سہر زہ ویدا ﴿إِلَّا بِإِذْنِي﴾ مہ گہر بہ فہرمانی ٹہو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرہ راستی خوا ﴿بِالْأَنبَاءِ لَرءٍ وَفَرَجٍ﴾ دلسوز و میہرہ بانہ بہرانبہر بہ خہ لکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾ وہ ٹہو (خوا) زاتیکہ کہ زبانی پی بہ خشییون (لہ سہرہ تہای دروس کردتاناہوہ) ﴿تُرِيْبِيَّتْ كُرْتُ حَيْكِمٌ﴾ دواتر دہ تانمریتت باشان زیندوونان دہ کاتہوہ ﴿إِنَّ الْأَنْسَانَ لَكَفُورٌ﴾ بینگومان خہ لکی زور ناسوپاس و سپلہن ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بؤ ہہ موو ٹوممہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسْكَ﴾ شہریعت و بہرنامہ یہ کمان داناوہ ﴿هُم تَالِيكُوهُ﴾ ٹہوان کاربان پی کردوہ ﴿فَلَا يَنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ﴾ کہواتہ نایت (خاوہن ٹایینہ کانی تر) لہ کاری ٹاییندا کیٹشہ و ٹاژاوہ لہ گہ لدا دروست کہن ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ وہ تو خہ لک بانگ بکہ بؤ لای بہرورد گارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ﴾ بینگومان تو لہ سہر ٹایینکی راستی ﴿وَإِنْ جَدَلُوكَ﴾ جائہ گہر دہمہ قالی و موجادہ لہ یان لہ گہ لدا کردیت ﴿فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ توش بلی خوا خوی چاک دہ زانی بہو کردہ وانہ ی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿اللَّهُ يَخْتَكِرُ بَيْنَكُمْ﴾ خوا دادوہری دہ کات لہ نیوانتاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پروژی دوایدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ لہو شتانہ ی کہ ٹیوہ ﴿فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ تیدا جیاوازن ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ﴾ نایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بہرہ راستی خوا دہ زانی ﴿مَافِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہہ موو ٹہو شتانہ ی لہ ٹاسمان و زہ ویدایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بینگومان ٹہوہ ی باسکرالہ کتیب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بہرہ راستی ٹہم (زانیاریہ ی باسکرالہ بہ لای خواوہ ٹاسانہ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ٹہوان جگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن ﴿لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ (خوا) ہیچ بہ لگہ یہ کی نہ نار دو تہ خواوہوہ لہ سہری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ بینگومان خوشیان ہیچ زانیاریان دہرہاری ٹہو (بہرستراوہ) نیہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بؤ ستمہ کاران نیہ ﴿مِنْ نَّصِيرٍ﴾ ہیچ یارمہ تی دہریک ﴿وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتی بخوینریتہوہ بویان ﴿آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نیشانہ روونہ کانی ٹیمہ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لہ دم و چاوی ٹہو کہ سانہ ی پی باوہرن دہبینی ﴿الْمُنْكَرُ﴾ پروگری و تورہ یی ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکہ بہ لامار (وہیرش) بہرن بؤ ٹہو کہ سانہ ی ﴿يَسْتَلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ کہ ٹایہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ سہر دا دہ خوینتیتہوہ ﴿قُلْ أَفَأَنْتُمْ﴾ (ٹہی موحمہ مد ﴿بَلَىٰ﴾ نایا ہہوالتان بدہمی ﴿بَشِّرْ مَنْ ذَلِكُمْ﴾ بہ خرابتر لہو (پروگری و تورہ ییہ ی) ٹیوہ چی یہ ﴿النَّارُ﴾ ٹاگری دوزہ خہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِي كَفَرُوا﴾ کہ خوا ی گہورہ بہ لینی داوہ بہو کہ سانہ ی کہ پی باوہرن ﴿وَيَسْأَلُ الْمَصِيرُ﴾ چ جیکہ و ٹاکامیکی خرابہ (کہ پی ی دہ گہن) ﴿﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ
وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ
الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ
لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾ يَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْدَحُونَ ﴿٧٧﴾ وَجَاهِدُوا فِي
اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ
فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمْ
الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

سورة الحج



﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خە لکینە ﴿صُرِبَ مِثْلُ فَأَسْتَمِعُوا اللَّهَ﴾ نمو ونە بە کە هینرا وە تە وە جا گو یی بۆ بگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بینگومان ئە و انە ی هاواریان لێ دە کەن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا ﴿أَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەر گیز ناتوانن میتشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ﴾ هەر چەند هەموو شیان بۆ ی
 کۆبسنە وە ﴿وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ سَيِّئًا﴾ وە ئە گەر میتشیش شتیکیان لێ بفرینێ ﴿لَا يَسْتَنقِذُوهُمْ﴾
 ناتوانن لێی بسیننە وە ﴿صَعَفَ الظَّالِمُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ داواکار و داوا لێ کراو لاواز و بێ دەسە لاتن ﴿وَ
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئە و انە بە و شیوہ پێویستە خوا بناسن نە یان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بینگومان خوا بە توانای بە دەسە لاتە ﴿اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا لە فریشتە کاندای
 نێردراو هەلدە بژیرت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەر وە هالە خە لکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بە راستی
 خوا بیسەری بینایە ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارە بە وە ی لە بەر دە میاندا یە
 (رووی داوہ) و بە وە ی لە دوایانە وە یە (دواتر روودە دات) ﴿وَالِي اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ و هەموو کارە کان
 هەر بۆ لای خوا دە گەر یتە وە ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئە و انە ی کە باوہ رتان هینا وە ﴿أَرْكَعُوا
 وَأَسْجَدُوا وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوژدە بەرن و بەر وەرد گارتان بەرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وە کاری چاک بکەن بۆ ئە وە ی رزگار بن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد
 و تیکۆشان بکەن لە پیناوی خوا دا بە و شیوہ یە ی شایستە و شیایو یە تی ﴿هُوَ أَجْتَبَاكُمْ﴾ ئە و (خوا)
 ئیوہ ی هە لبرژاردوہ (بۆ هە لگرتنی ئە م ئاینە) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وە لە ئایندا هیچ
 کاریکی قورس و گرانی لە سەر دانە ناو ن ﴿فَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُرْسِطُ﴾ ئە مە ئاینی ئیبراھیمی باوہ گە و رە تانە
 ﴿هُوَ سَمَنَّاكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا﴾ ئە و (خوا) پینشتر ئیوہ ی بە موسلمان ناو ناوہ وە لە م قورنآنە شدا
 ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پینغە مەر بیئت بە شاھید لە سەر ئیوہ ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وە ئیوہ ش
 بینە شاھید لە سەر خە لکی ﴿فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ﴾ کە و اتە بە چاکی نوێژە کانتان بکەن
 وزە کات بدەن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾ وە تە نھا پشست بە خوا ببەستن ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکە هەر ئە و پشتیوانانە
 ﴿فَعَنَمَ الْمَوْلَىٰ وَعَمَّ النَّصِيرُ﴾ ئای چەند پشتیوان و یار مە تی دەر تکی چاکە ﴿۷۵﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
 ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ
 ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾
 ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به‌پرستی با‌وہ‌رداران رزگار دہبن (سہ‌رہ‌کہون) ﴿۱﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 ﴿ثَوَّكَةً سَانِيَةً﴾ کہ‌لہ‌نوئزہ‌کانیاندا ﴿خَشِعُونَ﴾ له‌خواترسن (گہ‌ردن کہ‌چن بو‌خوا) ﴿۲﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 ﴿وَهُوَ وَهَانِي﴾ ﴿عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ له‌ستی بی‌هووہہ‌خویان دوور دہ‌گرن ﴿۳﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ ﴿وَهُوَ وَهَانِي﴾
 ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ کہ‌زہ‌کاتی (سامانیان) دہ‌رہ‌کہن ﴿۴﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ ﴿وَهُوَ وَهَانِي﴾ ﴿لِفُرُوجِهِمْ﴾
 ﴿حَفِظُونَ﴾ کہ‌باریزہ‌ری داوینیان (له‌شہ‌روال پیسی) ﴿۵﴾ ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ مه‌گہ‌ر بو‌خیزانی
 خویان ﴿۶﴾ ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو کہ‌نیزہ‌کیک کہ‌بووبن به‌خاوه‌نیان ﴿۷﴾ ﴿فَالَهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ ثہ‌وہ‌به‌پرستی
 ثہ‌وانہ سہ‌رہ‌نشست نا‌کرین ﴿۸﴾ ﴿فَتَعْنِ أَيْدِيَّ وَيَدَّيْكَ﴾ ثہ‌مجا ہہ‌ر کہ‌سی نیازی جگہ‌لہ‌و (دوو‌جوہ‌رہ
 ئافرہ‌تہ) بکات (و‌ئارہ‌زووی خوی تیربکات) ﴿۹﴾ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ثہ‌وسا ثہ‌وانہ دہ‌ست دریتزی
 کہ‌رن ﴿۱۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وہ‌ثہ‌وانہ‌ی کہ‌باریزہ‌ری سپارہ‌وہ‌به‌یمانہ‌کانیان ﴿۱۱﴾
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وہ‌ثہ‌وانہ‌ی کہ‌بہ‌ر دہ‌وامن له‌سہ‌رہ‌نوئزہ‌کانیان ﴿۱۲﴾ ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 ہہ‌ر ثہ‌وانہ‌ن میرات گران ﴿۱۳﴾ ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ ثہ‌وانہ‌ی کہ‌دہ‌بنہ‌خاوه‌نی فیرہ‌دوس و‌میراتگری
 (بہ‌ہہ‌شت) ﴿۱۴﴾ ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ثہ‌وان له‌بہ‌ہہ‌شتدا دہ‌میننہ‌وہ‌بہ‌ہہ‌میشہ‌یی ﴿۱۵﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ﴾
 سویند بہ‌خوا بہ‌پرستی مروفمان دروست کرد ﴿۱۶﴾ ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ﴾ له‌خولاسہ‌و پالفتہ‌یہ‌لقور ﴿۱۷﴾
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْسًا﴾ له‌پاشان ثہ‌ومان کرد بہ‌نوتفہ‌یہ‌ک ﴿۱۸﴾ ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له‌ئارامگاہہ‌کی قایم (مناللدانی
 دایک) دا ﴿۱۹﴾ ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ دواتر نوتفہ‌کہ‌مان کرد بہ‌خوینی مہ‌یو ﴿۲۰﴾ ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾
 ثہ‌مجا خوینہ‌مہ‌یوہ‌کہ‌شمان کرد بہ‌پارچہ‌گوشتیکی جووا و ﴿۲۱﴾ ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ ثہ‌مجا پارچہ
 گوشتہ‌کہ‌شمان کرد بہ‌ئیسقان ﴿۲۲﴾ ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ ثہ‌مجا بہ‌گوشت (بہ‌یکہ‌رہ) ئیسکہ‌کہ‌مان
 داپوشی ﴿۲۳﴾ ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان ثہ‌ومان کرد بہ‌دروست کراویکی تر ﴿۲۴﴾ ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا‌گہ‌ورہ
 و‌پیروزہ‌ثہ‌و‌خوابہ‌ی ﴿۲۵﴾ ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ کہ‌چاکترینی بہ‌دی ہینہ‌رانہ ﴿۲۶﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ﴾
 پاشان بہ‌پرستی ئیوہ‌لہ‌دوای ثہ‌وہ‌مہ‌موتان دہ‌مرن ﴿۲۷﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ فَوْقَ أَعْيُنِنَا لَقَائِمَةٌ﴾ له‌پاشان
 بیگومان ئیوہ‌لہ‌رورزی دوایدا زیندو دہ‌کرینہ‌وہ ﴿۲۸﴾ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند بہ‌خوا بہ‌پرستی
 له‌سہ‌ری ئیوہ‌وہ‌دروستمان کردوہ ﴿۲۹﴾ ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ حہ‌وت نہوم ئاسمان ﴿۳۰﴾ ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾
 وہ‌ئیمہ‌لہ‌دروست کراوہ‌کان بی‌ئاگانین ﴿۳۱﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ط وَإِنَّا عَلَيَّ
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَاوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
 تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِللَّاكِلِينَ ﴿٢٠﴾
 وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّسُقْيِكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَأَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ مَّا يَتَّبِعُهُ بِهٖ حَتَّىٰ حِينٍ
 ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ
 الْفُلْكَ يَا عَيْنِنَا وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وە لە ئاسمانەوہ بە ئەندازە (ی پتووست) بارانمان باراند ﴿فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا ئەو (ئاو)مان لە زەوی دا ھیلا یەوہ (راگرت) ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَیْ ذَهَابٍ بِهٖ﴾ وە بیگومان ئیمە بەسەر لە ناو بردنی ئەو (ئاو) دا. ﴿لَقَدْ رَوَّوْا﴾ بەتواناین ﴿فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهٖ﴾ ئەمجا بە ھوی ئەو (باران) وە بەدیمان ھیتاوە (رواندومانە) بۆتان ﴿جَنَّاتٍ مِّنْ تَحْتِهَا أَعْنَابٌ﴾ چەند باخی خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئێو ھەبە لەو باخانەدا میوہی زۆر ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە ھەندیکیان دەخۆن (بەشیوہی بژئوی وەك میوژ و خورما) ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْبَاءَ﴾ ھەر و ھا (رواندومانە) جۆرە دارێك (زەیتون) كە لە طوری سینا دەرویت ﴿تَبَّتْ يُالُدْهُنَّ مِنِّصَبِحِ اللَّيْلِ لَأَلَّيْنَ﴾ كە رۆن و پینخۆرێك دەگرت بۆ ئەوانە ی دەخۆن ﴿وَإِن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ﴾ وە بەراستی بۆ ئێو لە مالات و ئاژەلدا پەند ھەبە ﴿لَشُقِّبِكُمْ بِمَنَاقِبِ بَطُونِهَا﴾ پیتان دەنووشین ئەو (شیر) ھ ی لە ناو سکیاندا بە ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ﴾ وە بۆ ئێو لەو (ئاژە لانەدا) سوود و كەلكێکی زۆر ھەبە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ و لیشیان دەخۆن ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ لُحْمُونٌ﴾ وە لەسەر (بشتی ھەندی لە) ئەوان و لەسەر (بشتی) كەشتیەکانیش سوار دەگرتن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِہٖ﴾ سویند بەخوا بەراستی ئیمە نووحمان نارد بۆ لای ھۆزە کە ی ﴿فَقَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا لِلَّهِ﴾ جا پبسی ووتن ئە ی ھۆزە کە م خوا بپەرستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ ئێو جگە لەو پەرستراویکی ترتان نی یە ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دە ی ئایا خۆتان نا پاریزن ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَأْمُورُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِہٖ﴾ ئەو دەسە لانداری و ناودارانە ی كە بی باوەر بوون لە ھۆزە کە ی (نوح) ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەم (نوح) تەنھا كەسێكە وەك ئێو ﴿يُرِيدُ أَنْ يَبْتَغِيَ غَنًّا لَّكَ﴾ دەبەوێت خۆ ی بکاتە گەورە بەسەر تانەوہ ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ ئە گەر خوا بیویستایە (بپەغەمبەرێك بنیری) فریشتە ی دەناردە خواروہ ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئیمە شتی وامان نەبیستووہ ﴿فَبَدَّ أَبَايَا الْأَرَابِ﴾ لە باو و پاپیرە پتسووہ کانمانەوہ ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئەم (نوح) ھەر بیاویكە ﴿بِهِ جِنَّةٌ﴾ شیتی لە گەلدایە ﴿فَتَرَضَّوْا بِهٖ حَتَّىٰ حَبِطَ﴾ جا تاماوە یك چاوەروانی بکەن (بەلكو چاك بیتەوہ) ﴿فَقَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (نوح) ووتی ئە ی پەرورد گارم بارمەتیم بدە (سەرم بخە) ﴿يَمَّا كَذَبُونَ﴾ لەبەر ئەوہ ی باوہریم بی ناھینن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهٖ﴾ ئەمجا ئیمە نیگامان بۆ کرد ﴿أَن اصْبِرْ فَالْك﴾ كە كەشتیە کە دروست بکە ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا﴾ بە پیش چا و چاودیری و فەرمان و نیگای ئیمە (لەم ئایە تەدا باسی سیفتی -چا و، عین - هاتووہ بۆ خوی گەورە، برومان پیتەتی بەبی ھیچ لپچواندن و لیکدانەوہ یك، شیوہ کە ی نازاین وە تەنھا خوا خۆ ی دەزانیت) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرًا﴾ ئەمجا کاتی فرمانی ئیمە (بۆ لە ناو بردنی ئەوان) هات ﴿وَفَارَ التَّنُورُ﴾ و ئاو لە تەنورەوہ ھەلقولا (نیشانە ی دەسپێکردنی توفانە کە یە) ﴿فَأَسْأَلُ فِيهَا﴾ تۆش بیخەرە ناو کەشتی یە کەوہ (سواری کە) ﴿مِن كُلِّ زَوْجَيْنِ آسْتَيْنِ﴾ لە ھەموو جۆرە (ئاژە لێك) جوتیک (نیر ومی یەك) ﴿وَأَهْلِكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ھەر و ھا (سوار بکە ئەندامانی) خیزانە کە ت جگە لەوانە یان کە بریاری لە ناو چوونیان دراوہ (کە کورە کە ی و ھاوسەرە کە ی بوون) ﴿وَلَا تُخْطِبُنِي﴾ و قسە شم لە گەلدایە کە ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لە بارە ی ئەوانە ی کە ستمیان کردوہ (و باوہریان نەھینا) ﴿إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ چونکە بیگومان ئەوانە دەخکێرتن ﴿﴾

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بَجَّحَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَائِكَةُ لِمَنِ الْقَوْمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
مَاهَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ
مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَئِنِ اطَّعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخٰسِرُونَ ﴿٣٥﴾
* هِيَ هَاتَ هِيَ هَاتَ لِمَا تُوَعِدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
الَّذِينَ نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا
رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعْدَ اللَّقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾



﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ﴾ ﴿ثمہجا کاتی تو تو ۛو کہسانہی لہ گہلت دان سوارۃ کہشتی یہ کہ بوون
﴿فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ﴿ئی نوح﴾ بلی سوپاس بو خواہہ کی ۛو تو ﴿بِحَنَانٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ کہ ۛیمہی رزگار کرد
لہ دست گہلی زالمان ﴿﴿وَقُلْ رَبِّ انزلی منزلاً مبارکاً﴾ ۛو بلی ۛئی پورہ دگارم دامبہ زینہ (لہ کہشتی یہ کہ) لہ
جیگاہہ کی پیروز و بہ فہردا (کہ کیتی جوودی یہ لہ کوردستانی تور کیا) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ۛو تو (خواہہ)
چاکترینی دابہ زینہ رانی ﴿﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ ۛو ہرستی لہم (بہ سہرہاتہی نوح دا) پند و نیشانہی زور ہہ یہ
(بو کہسانی ژیر و ہوشمہند) ﴿وَإِن كَا الْمُبْتَلِينَ﴾ ۛو ہرستی ۛیمہ تاقیکہرہ وین (بو ہموو خہلک) ﴿فُرُشَاتَانَا مِنْ
بَعْدِهِمْ﴾ پاشان لہ دواۃ ۛو ہرستی ہیمان ہینا ﴿فَرَأَاهُ آخِرِينَ﴾ گہل و نہو یہ کی تر ﴿﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾
ۛو ہما لہ ناو ۛو ہاندا پیغمبر یکمان لہ خوۃان نارد ﴿أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پنی ووتن) تہنہا خوا پیرستن ﴿مَالِكُمْ مِنْ إِلَهِ
غَيْرِي﴾ جگہ لہو (خواہہ) پیرستراوئیکی تر تان نی یہ ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دہی نایا خوۃان نا پاریزن (لہ خوانا ترسن)
﴿﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ دہسہ لاتداران و ناودارانی (ہوود علیہ السلام) ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾
ۛو ہانہی کہ برویان نہ ہینا و بی باوہر بوون بہ دیداری پوزی دواۃی ﴿وَأَتَرْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
ۛو لہ ژیانۃ دونیادا ناز و نیعمہ تمان بی دابوون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (ووتیان) ۛمہ ہہر مرو فیکہ و ہک ۛیوہ
﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ لہوہی ۛیوہ دہ یخون (ۛو ہیش) دہ خوات ﴿وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ﴾ ۛو لہوہی ۛیوہ
دہ یخونہوہ (ۛو ہیش) دہ خواتہوہ ﴿﴿وَلَيْنَ أَطْعَمُنَّ بِشْرًا مِّثْلَكُمْ﴾ سویند بہ خوا ۛو گہر ۛیوہ گوۃر اہ لہی بہ شہرئیکی
ۛو ہک خوۃان بکہن ﴿إِن كُرِ إِذَا الْحَسِرُونَ﴾ بیگومان ۛو ۛو کاتہ ۛیوہ لہ زبان باران دہ بن ﴿﴿يَعِدُّكُمْ أَنْ كُرِ إِذَا مَسَّهُ﴾
نایا ۛو (ہوود علیہ السلام) بہ لین بہ ۛیوہ دہ دات کہ بہرستی کاتی مردن ﴿وَكُنْتُمْ رَبَّاءَ عِظَمًا﴾ ۛو بوون
بہ خاک و ۛیسک (ی رزیو) ﴿أَنْ كُرِ مُخْجُونَ﴾ بیگومان ۛیوہ (لہ گوۃر) دہر دہ ہینرین (زیندو دہ کرینہوہ) ﴿﴿
هَهَيَّاتَ هَهَيَّاتَ﴾ زور دوورہ، ۛہستہمہ ﴿لِمَا تُوَعْدُونَ﴾ ۛو بہ لینہی بہ ۛیوہ دراوہ (گوایہ زیندو دہ کرینہوہ)
﴿﴿إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژیان (یکی تر) نی یہ تہنہا ژیانۃ ۛمہ دونیا بہ مان نہ بی ﴿تَمُوتُ وَتَحْيَا﴾ دہ مرین
ۛو دہ ژین (نہوہ لہ دواۃ نہوہ) ﴿﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ ۛو ۛیمہ زیندو نا کرینہوہ ﴿﴿إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ۛو ۛوہ (کہ
دہ لہی پیغمبرم) تہنہا پیاویکہ ﴿﴿أَفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درو دہ کات بہ دہم خواوہ ﴿﴿وَمَا نَحْنُ لَهُ رَبُّؤْمِين﴾ ۛو ۛیمہ
ہہر گیز باوہری بی نا کہین ﴿﴿قَالَ رَبِّ اضْرِبْنِي﴾ (ہوود علیہ السلام) ووتی ۛئی پورہ دگارم یارمہ تیم بدہ
(و تو لہ یان لی بسہنہ) ﴿﴿يَمَّا كَذَّبُونَ﴾ بہوۃی ۛوہی کہ باوہرم بی ناہین ﴿﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فہر مووی
لہ ماوہ یہ کی زور کہمدا ﴿﴿يَصْبِحُنَّ نَدِيمَاتٍ﴾ بیگومان بہ شیمان دہ بنہوہ ﴿﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ﴾ ۛو ہما
شریخہ و دہنگیکی زو بہ ہیز (دای بہ سہرہاندا) ہہموویانی گرت کہ ہہ قیان بوو ﴿﴿فَجَعَلْنَاهُمْ عِتَاءً﴾ ۛو ۛو ہانمان
کرد بہ (وینہی) پوش و کہفی (سہر لافاو) ﴿﴿بَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ جا دووری (لہ رحمتہی خوا) بو گہلی
ستہمکاران ﴿﴿فُرُشَاتَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر لہ پاش ۛو ہان بہ دیمان ہینا ﴿﴿فُرُشَاتَانَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ چہند گہل
ۛو ۛو ہمتیکی تر ﴿﴿

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا
 تَتْرَآكُلُ مَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا
 وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لِبَشَرِينَ مِثْلَنَا
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
 ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَةَ نَسَبًا لِيُتَبَأَ بِهِنَّ إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي عَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّمَا نُطَمِّدُهُمْ
 بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا﴾ هیچ ئوممه‌تی له ماوه‌ی دیاری کراو (بۆ مردن) یان نه پیش ده‌کهنه ﴿وَمَا يَسْتَحْزِرُونَ﴾ نه دواش ده‌کهنه ﴿﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾ له پاشان پیغه‌مبه‌رانی خۆمان یه‌ک له‌دوای یه‌ک نارد ﴿كُلِّ مَاجَاءَ أُمَّةٍ رَّسُولُهَا﴾ هه‌ر کاتی ئوممه‌تیک له‌خۆیان پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ به‌اتایه ﴿كَذَّبُوهُ﴾ باوه‌ریان پی نه‌ده‌هینا ﴿فَاتَّبَعْتَهَا بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾ جا ئیمه‌ش ئه‌م ئوممه‌ته (بی باوه‌رانه‌مان) یه‌ک به‌ دوای یه‌کدا (له‌ناو برد) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ وه (باسی) ئه‌وانمان کرده‌ رووداو وچه‌ند به‌سه‌ره‌اتیک (که‌خه‌لکی له‌نیوان خۆیان باسی بکه‌ن) ﴿فَعَدَّ الْقَوْمَ لَأَيُّؤْمُونَ﴾ ئه‌مجا دووری (له‌ره‌حمی خوا) بۆ گه‌لی باوه‌ر ناهین ﴿﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ﴾ له‌پاشان موسا و هاروونی برامان نارد ﴿يَا أَيُّهَا سُلْطَانُ مُبِينٍ﴾ به‌نیشانه‌کانمان و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ به‌لام خۆیان به‌گه‌وره‌دانا (باوه‌ریان نه‌هینا) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ﴾ وه ئه‌وان گه‌لیکی ده‌سه‌لاتدار بوون به‌سه‌ر خه‌لکیدا ﴿﴿فَقَالُوا أَأُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا﴾ ئه‌مجا ووتیان ئایا ئیمه‌ به‌دوو که‌سی وه‌ک خۆمان باوه‌ر بینین. ﴿وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ له‌کاتیکدا گه‌له‌که‌یان (به‌نی ئیسرائیل) ئیمه‌ ده‌به‌رستن (گه‌ردن که‌چن بۆ ئیمه‌) ﴿﴿فَكَذَّبُوهُمَا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ باوه‌ریان پی نه‌هینان ﴿فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ﴾ ئه‌مانیش (وه‌ک گه‌لانی تر) له‌ناو بران ﴿﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه‌ ته‌وراتمان به‌خشیی به‌موسا ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا (به‌نی ئیسرائیل) رینمموون بین ﴿﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً﴾ هه‌روه‌ها عیسای کوپی مه‌ریه‌م و دایکیمان کرد به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌به‌ک ﴿﴿وَوَعَاوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رَيْفٍ﴾ وه‌ر دوو کیان (عیسا و دایکی) مان دانا له‌شویتنیکی بلند (بیت المقدس) ﴿ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ﴾ که‌خواه‌نی (هه‌موو هۆبه‌کی) چه‌سانه‌وه‌و کانیاه ﴿﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ ئه‌ی نیر راوانی خودا ﴿﴿كُلُّؤْمِنٍ الظَّالِمَاتِ﴾ له‌خۆراکی پاک (چه‌لال) بخۆن ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ وه‌ کرده‌وی چاک بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (چونکه‌) به‌راستی من به‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یکه‌ن ئاگادارم ﴿﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ﴾ وه‌بینگومان هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ ئاین و دینی ئیوه‌ (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ران ده‌ستی بیوه‌ بگرن) ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ که‌یه‌ک ئایین و به‌رنامه‌یه ﴿﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ فَاتَّقُون﴾ وه‌منیش په‌روردگار تانم که‌واته‌ خۆتان په‌ریزن (له‌توله‌م) ﴿﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا﴾ (شوینکه‌و توانیان) ئاینه‌که‌یان (که‌یه‌ک ئاین بوو) په‌رچه‌ په‌رچه‌ کرد له‌نیوان خۆیاندا به‌چه‌ند په‌رچه‌یه‌ک ﴿﴿كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قِرْحُون﴾ جا هه‌ر کۆمه‌ل و ده‌سته‌به‌کیان دلخۆشن به‌و (به‌شه‌ ئایینه‌ی) که‌هه‌یانه ﴿﴿فَدَرَّ هُرْفِي غَمْرِيهِمْ﴾ که‌وا بوو وازیان لی بیته‌ له‌و بی ئاگایی و گوپراییی به‌ی داپیوشیون ﴿﴿حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (بابزین) تاماوه‌یه‌ک ﴿﴿أَيُّسَبُونَ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ واده‌زانن ﴿﴿أَنَّمَا يُدِخِرُ بِهِ﴾ ئه‌وه‌ی بییان ده‌به‌خشین ﴿﴿مِن مَّالٍ وَبَيْنٍ﴾ له‌سامان و مندالان ﴿﴿سُبْحَانَ لَهْرِي فِي الْخَيْرَاتِ﴾ (به‌هۆی شیایانه‌وه‌) به‌له‌مان کردووه‌ بۆیان له‌خیر و خۆشیه‌کاندا ﴿﴿بَل لَّأَيُّشَعْرُونَ﴾ (نه‌خیر وانی یه‌) به‌لکو ئه‌وانه‌ هه‌ست ناکه‌ن (که‌ بۆ تا‌قی کردنه‌وه‌یانه‌) ﴿﴿إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ﴾ به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ترسی (سزای) په‌روه‌ردگاریان هه‌میشه‌ ده‌ترسن ﴿﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ نَوْمُونَ﴾ وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ به‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان باوه‌ر دینن ﴿﴿وَالَّذِينَ هُمْ يَرْجِهْهُ لَا تُشْرِكُونَ﴾ وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش که‌هاوبه‌ش بۆ په‌روه‌ردگاریان دانانین ﴿﴿

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجُونَ ﴿٦٥﴾
 أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَا تَكِلْفُ
 نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ﴿٦٧﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ
 هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿٦٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
 يَجْعَرُونَ ﴿٦٩﴾ لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تَنْصَرُونَ ﴿٧٠﴾ قَدْ كَانَتْ
 آيَاتِي تُتلىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِبُونَ ﴿٧١﴾
 مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَمِرَاتٍ تَهْجُرُونَ ﴿٧٢﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ
 جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٣﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ
 فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٧٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
 وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
 السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
 عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٨﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَالِكُونَ ﴿٧٩﴾

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتًا﴾ وہ ٹھو کہ سانسہ ی کہدہ یبہ خشن ٹھوہ ی (لہزہ کات و خیر دہ ی) بیہہ خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
 وَجِلَةٌ﴾ لہ کاتیکدا دلیان دہ ترسی (دہ لہ رزی) ﴿أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ لہ بہر ٹھوہ ی دلنیاں بۆ لای بہر و ہر دگاریان
 دہ گہرینہ وہ ﴿أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ﴾ ٹا ٹھوانہ (کہ خواہنی ٹھو سیفہ تانہ بون باسکران) بہلہ دہ کہن
 لہ ٹہنجامدانی چاکہ کاندہ ﴿وَهُمْ لَهَا سَاقُونَ﴾ وہ ٹھوان بۆ چاکہ کردن لہ پیشن ﴿وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
 وہ ٹیمہ ٹہرک ناخہینہ سہر ہیچ کہس بہ قہدہر توانای خوی نہ بی ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَّطُوقُ بِالْحَقِّ﴾ وہ کتیبیکمان
 لہ لایہ (کردہ وہ ی ہموو بہندہ کانی تیدایہ) کہ بہر است و دروستی دہدوی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وہ ہیچ ستہ مینک
 لہوان ناکری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لآم (بی پرویان) دلہ کانیان ﴿فِي عَمْرٍو مِّنْ هٰذَا﴾ لہ بی ٹاگایی و نہزانی دایہ لہم
 (کتیب و نامہ ی کردہ وہ) ﴿وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ﴾ وہ ٹھوان چہند کردہ وہ ی خرابی تریان ہہیہ جیاوازہ
 لہ کردہ وہ ی باوہر داران ﴿هُم لَهَا عَمِلُونَ﴾ کہ ٹھوان ہہمیشہ ٹہنجام دہریانن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَ﴾ ہہ تا ٹھو کاتہ ی
 ﴿أَلْحَدْنَا مُمْرِفِهِمْ بِالْعَذَابِ﴾ کہ سزا بہ سہر گہورہ خوش گوزہ رانہ کانیاندہ دینین (لہدو نیادا) ﴿إِذَا هُمْ يَخْرُجُونَ﴾
 لہ نا کاودا ٹھوان دہس دہ کہن بہ ہاوار و پارانہ وہ ﴿لَا يَخْرُجُوا إِلَيْهِمْ﴾ (بی یان دہوتری) ٹہ مرؤ ہاوار مہ کہن
 ﴿إِنَّكُمْ مِتَّانَا لَتَنْصُرُونَ﴾ بہر استی ٹیوہ لہ لایہن ٹیمہ وہ یار مہ تی نادرین ﴿فَدَكَاتَآءَ إِنِّي تُنَالِي عَلَيْكُمْ﴾ بیگومان
 (پیشتر) ٹاہتہ کانی من دہ خوئیرایہ وہ بہ سہر تاندہ ﴿فَكَفَّرَ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنَكُّصًا﴾ بہ لآم ٹیوہ بہدوای
 خو تاندہ پاشہ و پاش دہ گہرانہ وہ ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ لہ بہر امبہر ٹھو (قورٹانہ) دا خوٹان بہ گہورہ دہزانی
 ﴿سَمِرًا نَّهَجْرُونَ﴾ شہو گارتان دہبردہ سہر بہ گالتہ کردن و قسہ ی ناشرین ووتن (بہ ٹاہتہ کانی ٹیمہ) ﴿وَلَا
 أَقَامَ يَدْبَرُوا الْقَوْلَ﴾ دہی ٹایا ٹھوان (قورہیش) بیریان لہم قورٹانہ نہ کردوٹہ وہ ﴿أَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتیکیان
 بۆ ہاتو وہ ﴿مَا لِيَأْتِيَ أَبَاءَهُمُ الْأَوْلَادِ﴾ کہ بۆ باو و باپیرہ پیشینہ کانیان نہ ہاتو وہ ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ﴾
 یاپتغہ مہرہ کیان نہناسیو وہ ﴿هُم لَّهُ مُنْكَرُونَ﴾ بہو ہویوہ وہ ٹھوان دان بہ پتغہ مہرہ رایہ تہ کیدا نائین ﴿وَلَا
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یادہ لین ٹھو (پتغہ مہرہ) شیتہ ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نہ خیر وانی یہ) بہ لکو حق
 وراستی بۆ ہتیاون ﴿وَأَكْفَرُ لَهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ﴾ بہ لآم زور بہ یان بوغزینہری حق وراستین (رقیان لیہ تی)
 ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ ٹہ گہر حق وراستی شوین ہہوا و ٹارہزوی ٹھوان بکہوتایہ ﴿لَفَسَدَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ٹاسمانہ کان و زہوی و ہموو ٹھوانہ ی تیا یاندایہ دہ شیوان و تیک دہ جوون
 بہ سہر یہ کدا ﴿بَلْ آتَيْنَاهُمْ بَدْرًا﴾ بہ لکو ٹیمہ قورٹانیکمان بۆ ہتیاون کہ ہوی ی یادخستہ وہ (و سہر بہ رزی)
 یہ بۆ ٹھوان ﴿فَهَرَّ عَنْ دُرِّهِمْ مُعْضُونٌ﴾ بہ لآم ٹھوان لہ بیر خستہ وہ (و سہر بہ رزی) خو یان پشتیکہرن ﴿وَلَا
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَيْرًا﴾ یا داوای پارہ و خہرج لہوان دہ کہیت (لہ بہر انبہر بانگہوازہ کہت دا بۆیہ باوہر
 ناہینن) ﴿فَخَرَّحَ رَبُّكَ حَبْرًا﴾ ٹھو بہ خشش و رۆزی بہر و ہر دگارت چاکترہ (بۆ ٹوٹہ ی مو حہ مہد ﴿وَلَا
 وَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الرِّزْقِ﴾ وہ خوا چاکترینی رۆزی دہرانہ ﴿وَأَنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ﴾ وہ بہر استی توٹھوان بانگ دہ کہیت
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وہ بیگومان کہ سانی کہ باوہریان
 نیہ بہر رۆزی دوی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَتُنْكِرُونَ﴾ لہم رینگا راستہ لادہرن ﴿



* وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُوفُ فِي طُعَيْنِهِمْ
 يَوْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَضُرُّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
 الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا
 لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ
 إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ
 فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر په‌رحم به‌وان (بت په‌رستانی قوره‌بیش) بکه‌ین ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ صُرُّهُ﴾ وه‌ته‌و ناخوشی و به‌لایه‌ی له‌سه‌ریان بوو لایبه‌ین و هه‌لیگرین (که‌بریتی بوو له‌برستی بی‌وماوه‌ی حه‌وت سال) ﴿اللَّحْوَافِ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (نه‌ک بیر ناکه‌نه‌وه) بیگومان له‌سه‌ر که‌شی خو‌یان داروده‌چن و به‌سه‌ر گه‌ردانی ده‌میتنه‌وه ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَدَابِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌ ته‌وانمان تووشی سزا و نازار کرد (تا‌هوش بکه‌نه‌وه) ﴿فَمَا اسْتَكَاوُوا رَبَّهُمْ﴾ به‌لام ته‌وان (له‌به‌رانبه‌ر) په‌روه‌ردگار یاندا نه‌خو‌یان به‌که‌م زانی (ملکه‌چ بوون بوی) ﴿وَمَا يَنْصَرُّونَ﴾ وه‌نه‌هانا و نزیان (بوخوا) ده‌به‌ن له‌کاتی ناره‌حتی دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا﴾ (به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر حالی خو‌یان) تاکاتی دهر گایه‌کمان بۆ کردنه‌وه ﴿ذَاعَدَابٌ شَدِيدٌ﴾ که‌سه‌زابه‌کی زور سه‌ختی هه‌بوو ﴿إِذْ هُمْ فِيهِ مُبَسُوتُونَ﴾ ئیتر کتوپر له‌ویدا بی‌ ئومید بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه‌ته‌و (خوا) زاتیکه‌ دروستی کردوه بۆ ئیوه‌ گوی و چاوو دل ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی ته‌و ناکه‌ن زور که‌م نه‌بی ﴿رَبُّهُ الَّذِي دَرَأَ كُرْفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌و (خوا) زاتیکه‌ ئیوه‌ی (دروست کردوه و) بلاوی کردونه‌ته‌وه به‌زه‌ویدا ﴿وَالَّذِي تَحْتُرُونَ﴾ وه‌هه‌ر لای ته‌ویش کۆده‌کرینه‌وه (له‌روژی دوایدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وه‌ته‌و (خوا) زاتیکه‌ ده‌زینی و ده‌مرینی ﴿وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه‌جی‌او‌ازی شه‌وو روژی‌ش هه‌ربه‌ده‌ست ته‌وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالُوا﴾ (نه‌خیر بیر ناکه‌نه‌وه) به‌لکو ته‌وان هه‌ر ته‌وه‌یان ده‌ووت که‌ پیش‌وه‌کانیان ده‌یان ووت ﴿قَالُوا أَمْ دَامْنَا﴾ ده‌یان ووت ئایا کاتی که‌مردین ﴿وَكُنَّا ثُرَابًا وَّعِظْمًا﴾ و بووین به‌خۆل و ئیسکی (ریزوو) ﴿أَمْ نَأْتِ الْمَعْمُورَاتِ﴾ ئایا ئیمه (جاریکی تر) زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿لَقَدْ رُعدْنَا نَحْنُ وَاَبَاؤُنَا هَٰذَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان ته‌م به‌لینه‌ به‌ئیمه‌ و باوو باپیرانمان درابوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسْطُرٌ الْأَوَّلِينَ﴾ ته‌م (به‌لینانه) هیه‌چ نیه‌ جگه‌ له‌ته‌فسانه‌ی (سه‌ی پرو پوچی) پیش‌وه‌کان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئی زه‌وی و ته‌وه‌ی له‌ناویدا‌یه‌ هی کی‌یه‌؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌ شت ده‌زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده‌لین (هه‌مووی) هی خواجه ﴿قُلْ أَفَلَا تَدْعُرُونَ﴾ بلئی ده‌ی ئایا بییر ناکه‌نه‌وه ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلئی ته‌ی کی‌ په‌روه‌ردگاری حه‌وت ئاسمان ﴿وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و په‌روه‌ردگاری عه‌رشی گه‌وره‌به ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده‌لین (هه‌مووی) هی خواجه ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بلئی ده‌ی ئایا خو‌تان نپاریزن (له‌خوا ناترسن) ﴿قُلْ مَنْ يَدْعُو مَلَكَتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بلئی کی‌ فه‌رمان په‌وایی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته ﴿وَهُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَا يَجْرُ عَلَيْهِ﴾ وه‌به‌نای (هه‌موو لایه‌ک) ده‌دات و که‌س له‌و په‌نا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌ شت ده‌زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده‌لین (هه‌موو ته‌وانه) هی خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ بلئی که‌ه‌واته‌ ئیوه‌ چۆن سیح‌ر و جادووتان لی‌ کراوه (که‌ ئاینی خوا به‌ناحق ده‌زانن له‌گه‌ل دان ناتنان به‌هه‌موو راستی به‌کانیدا) ﴿٨٨﴾

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
 وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ
 وَعَلَىٰ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾
 عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
 إِمَاتِيَنِّي مَا يُوْعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾ ادْفَعْ بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُلْ رَبِّ
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
 يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا
 كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾
 فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ
 ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
 خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

﴿بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یہ) به لکو ٹیمہ راستیمان بؤ هیتان ﴿وَأَتَاهُمُ لَكَدْرُوت﴾ وه بینگومان نه وان دروزن ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیج رۆله یه کی بؤ خوی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وه هیج بهرستراویکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذَا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ (نه گهر بهرستراوی تری له گه لدا بوايه) نه و کاته ههر بهرستراویک چی دروست کردووه (بؤ خوی) ده برد ﴿وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وه هه نندیکیان زال ده بوون به سهر هه نندیکی تریاندا ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ خوا پاک و بینگهرده له وهی نه وان ده بلین ﴿عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هه موو نهیئی وئاشکر اکانه ﴿فَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه بهرزو بلنده له وهی که نه وان (بت بهرستان) ده یکه نه هاو به شی ﴿قُلْ رَبِّ إِمَائِرِي﴾ (نهی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ نهی پهروه ردگارم نه گهر هه نیشانم ده دیت ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ نهو سزایه ی که به وان به لین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي﴾ نهی پهروه ردگارم مه مخهره ﴿فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ریزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَأَنذِرْ أَن تُرِيكَ مَا وَعَدْتُمْ لِقَدْرُونَ﴾ وه به راستی ٹیمه به تواناین نهو به لینهی (سزای) به وانمان داوه نیشانته بدین ﴿أَدْفَعْ يَأْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شیوه بهرگری بکه له خراپه ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ٹیمه ئاگادارترین به وهی نه وان ده بلین (به خوت و تاینه که ت) ﴿قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بلنی نهی پهروه ردگارم به نا ده گرم به تو ﴿مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ له خه تهره و (پالنهرو) وه سه وهی شهیتانه کان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ وه به ناته پی ده گرم له وهی (شهیتانه کان) ناماده بن لام (سه رم لی بشیونین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (بی بر وایان وهک خویان ده میننه وه) هه تا کاتی مردن دیت بؤ ههر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ نهو سا ده لی نهی پهروه ردگارم بمگیره وه (بؤ دونیا) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ به لکو کرده وهی چاک بکه م (له بری نه وهی نه مکر دوه) لهو تمه نهی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خیر بینگومان نه مهی (که ده بلیت) تهنها قسه یه که نهو ده بلنی (نه گهر بگهریته وه بؤ دونیا هه روهک جار ان ده بیت) ﴿وَمَنْ وَّرَائِهِمْ بَرَزَخُ﴾ له و پیشیاننه وه بهرزه خیک (بهر به ستیک) هه یه ﴿إِلَىٰ بَوْمٍ يَبعُونَ﴾ تا نهو رۆزه ی زیندوو ده کر نیته وه ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه مجا کاتی فوو ده کری به شه پوردا ﴿فَلَا أَسْأَلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ لهو رۆزه دا هیج خرما یه تیهک نامیتی له نیوانیاندا ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ﴾ وه برسیاری یه کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ نه مجا ههر که سنی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وه نه واننه رزگارو سهر که وتوون ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه که سنی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه واننه که سانینکن ﴿خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ زبانیان له خویان داوه، خویان دۆراندووہ ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دۆزه خ دان بی برانه وه ﴿تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ (ئاگری دۆزه خ) دم و چاویان ده سوتیننی ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ وه موویان له ئاگری دۆزه خ دالیویان هه لقرچاوه و دانه کانیان دهر که وتووہ ﴿

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَكَفَّرتُ بِهَا تَكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
 رَبَّنَا عَلَبتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا
 أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِن عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَءُوا فِيهَا
 وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
 فَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
 سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾
 إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١١﴾ قَلَّ
 كَمَ لَيْسْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
 يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قَلَّ إِن لَّيْسْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَوْحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
 إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ءَ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

﴿أَلَمْ تَكُنْ إِتْيَىٰ يُثَلَّ عَلَيْهِ كُنْتُمْ﴾ (بیان دہ و تریٹ) ثایا ئایہ تہ کانی من لہ دونیادا بہ سہر تاندا نہ دہ خوینر ایہ وہ؟ ﴿فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ﴾ کہ چی ئیوہ بہ در و تان دہ زانی و ئیمانان ہی نہ دہ ہینا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (لہ وہ لامدا) دہ لئین ئی بہر وہ رد گاری ئیمہ ﴿عَلَيْتَ عَلَيْنَا لَأُنشِقَنَّاتَا﴾ بہ دی و خرابی خو مان زال بو بو بہ سہر ماندا ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وہ ئیمہ کہ سانیکی گو مر ابوین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئی بہر وہ دگار مان لہم (دوڑخہ) دہرمان بینہ ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِلُ قَوْمًا لَّهُمْ دَارُ الْآخِرَةِ﴾ جا نہ گہر جار یکی تر گہر ایہ نہ وہ (بو ہی باوہری) ئیوہ بہر راستی ئیمہ سہتہ مکارین ﴿قَالَ اسْتَغْوِئْهَا وَلَا تَكْفُرْ﴾ وہ (خوا) دہ فہر موی: بہر یسواپی بمیتنہ وہ لہ دوڑخہ خدا و ہیج قسہ بہ کم لہ گہ لدا مہ کہن (إخسأ: بو سہ گ بہ کاردی کاتی دہری دہ کہیت و پی دہ لئیت چغہ) ﴿إِنَّهٗ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي﴾ بینگو مان لہ دونیادا کو مہ لئیک لہ بہ نہ دہ کانی من ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَمَّا نَا﴾ دہیانووت ئی بہر وہ رد گار مان ئیمہ باوہر مان ہیئاوہ ﴿فَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ دہی لیمان خو شہ و رہممان ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ چونکہ تو چاکترینی میہرہ بانانی ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرًا﴾ کہ چی ئیوہ گالنتان بہوان دہ کرد ﴿حَتَّىٰ اسْتَوٰكُرْ نَكَرِي﴾ تا (ئو گالنتہ کردنتان بہ) ئو وان یادی منی لہ بیر بردنہ وہ ﴿وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَصْحٰكُوتُ﴾ وہ ئیوہ ہہ میسہ بہوان پندہ کہ نین ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ﴾ بینگو مان ئہ مرو پادا شتم داو نہ تہ وہ ﴿بِمَاصِرٍ وَّأُ﴾ بہ ہوی خو گریبانہ وہ ﴿أَنْتُمْ هُمْ أَفْلٰحُ يَوْمَ﴾ بہر راستی ہہر ئو وان سہر کہ وتوو ﴿قَالَ كَلِمَتٌ فِی الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (خوا) دہ فہر موی: چہند سال لہ سہر زہوی دا مانہ وہ؟ ﴿قَالُوا لَيْسَ آيَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (لہ وہ لامدا) دہ لئین روژیک یا کہ متر لہ روژیک مایہ نہ وہ ﴿فَتَلَّ الْمَآدِیْنَ﴾ لہو (فریشت) انہ پیر سہ کہ ژمیر بارن ﴿قَالَ إِنْ لَيْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فہر موی نہ ماونہ تہ وہ ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿لَوَ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئہ گہر بہر راستی ئیوہ دہ تانزانی؟ ﴿أَنْحَسِبْتُمْ أَنْتُمْ مَّا خَلَقْنَاكُمْ عَشَا﴾ ثایا ئیوہ گو مان تان و ابوہ کہ بینگو مان ئیوہ مان بہ ہی ہودہ دروست کردوہ ﴿وَأَنْتُمْ كَلِمَاتٌ لَا تُرْجَعُونَ﴾ وہ بینگو مان ئیوہ نا گہر پینہ وہ بو لای ئیمہ ﴿فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِکَ الْحَقِّ﴾ جا بہر زو بلندی بو خوی پاشای راست و رہوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیج بہر ستر اوٹک نی یہ جگہ لہو ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْکَرِیْمِ﴾ کہ بہر وہ رد گاری عہرشی بہر یزو بہر زہ ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ ہہر کہ س بہر سستی ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ بہر ستر اوٹکی تر لہ گہل خوادا ﴿لَا بُرْهٰنَ لَهُ بِیْهٖ﴾ کہ ہیج بہر لگہ بہ کی نہ ہی لہ سہر ئو (پہر ستنہ) ﴿فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهٖ﴾ ئیوہ بہر راستی لپیر سینہ وہی تہ نہا لای بہر وہ رد گاریتی ﴿إِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْکٰفِرُونَ﴾ بینگو مان کافران رزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ﴾ (ئہی مو حہ ممہد ﷺ) بلی ئی بہر وہ رد گارم لیم خو ش بہو رہممان ہی بکہ ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وہ تو (خواہیہ) چاکترینی میہرہ بانانی ﴿۱۱۱﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمَا بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ الْأَزْيَانِيَّةَ أَوْ الْمُشْرِكَةَ

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدُوا أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخِمْسَةَ أَنْ لَعَنَتِ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

﴿٧﴾ وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَلَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٨﴾ وَالْخِمْسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

﴿٩﴾ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾



﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندہ ی میہرہ بان

﴿سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا﴾ ئەمە سورەتیکە ئیتمە نار دو مانەتە خواروہە ﴿وَقَرَّضْنَاهَا﴾ و فەر زمان کردوہە (گوپراپەلی
 بریارەکانی) ﴿وَأَنْزَلْنَا فِيهَا﴾ وە لەو (سورەتە) دا هیناومانەتە خواروہە ﴿آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئایەتە پروونەکان
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەوہی ئیوہ بیر بکەنەوہ ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿فَأَجِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً
 جَلْدَةٍ﴾ ھەریە کینکیان سەد دار (شەلاق) یان لی بدن ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ﴾ وە بەزەیی ھاتنەوہ تان بییاندا (ژن
 و پیاوی زیناکەر) نەتان گری ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾ لە (جی بە جی کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ
 باوہر تان ھەبە ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بە خواو بەر قوژی دواپی ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا﴾ وە با ئامادە ی بینینی سزادانی ئەو
 دووانە بن ﴿طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلێک لەباوہر داران ﴿الَّذِينَ لَا يَتَّبِعُ الْجَاذِبَةَ إِلَّا أُنْهَىٰ عَنْهَا وَنَجَّىٰ وَنَجَّىٰ
 ناکات تەنھا ئافرەتی زیناکەر و ئافرەتی موشریک نەبی ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وە ئافرەتی زیناکەر
 مارە ی ناکات پایوی زیناکەر یا پایوی موشریک نەبی ﴿وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (مارە کردن و شوو کردن
 بەزیناکەر) ە یاساغ کراوہ لەسەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمَخْصُودَاتِ﴾ وە ئەوانە ی کە بوھتانی (زینا) دە کەن
 بۆ ئافرەتانی داوین پاک ﴿مُرْتَدًّا يُؤْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ لەپاشان چوار شایەت ناھیتن (لەسەر راستی بوھتانه کە یان)
 ﴿فَأَجِدُوا هُرَّتَيْنِ جَلْدَةٍ﴾ ئەو ھە شستا دار (شەلاق) یان لی بدن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ ئیتر ھەر گیز شایەتیان
 لی وەر مە گرن ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وە ئەوانە لەسنوور دەر جوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ جگە
 لەوانە ی کە دوا ی ئەو ھە تەو بە دە کەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کردو ھە یان چاک دە کەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەو سا
 بەراستی خوا لیخووش بووی بە بەزەیی یە ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ ئەو (پیاوانە ی) بوھتان بۆ خیزانە کانیان
 دە کەن ﴿وَلَوْ يَكُن لَهُنَّ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ وە بیجگە لەخویان ھێچ شایەتکیان نی یە ﴿فَشَهَدَهُنَّ بِحَبْرٍ﴾ ئەو ھە
 شایەتی دانی ھەریە ک لەوانە (بەم جۆرە یە) ﴿أَنْ يَشْهَدَنَّ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ کە چوار سویتند بە خوا بخوات
 کە بیگومان ئەو لەراستگۆیانە (کە دە لیت خیزانە کەم بینو ھە زینای کردو ھە) ﴿وَالْحَيْسَةُ أَنْ لَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾
 وە لەپینجەم جار دا بلی نەفرینی خوا لەسەر ئەو بی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئە گەر درۆزن بی ﴿وَيَذَرُاُ عَنْهَا الْعَذَابَ﴾
 ئەو ئافرەتە ش (کە تاوان بار کراو ھە لە لایەن میردە کە یەو ھە) سزای (زینای) لەسەر لادە بات ﴿أَنْ تَشْهَدَا نَبَعَ
 شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ بە ھەمە ی کە چوار سویتند بە خوا بخوات کە بیگومان میردە کە ی لەدرۆزنانە (درۆ
 دە کات) ﴿وَالْحَيْسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لەپینجەم جار دا (بلیت) خەشمی خوی لەسەر بی
 ئە گەر میردە کە ی لەراست گۆیان بیت ﴿وَلَوْ لَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئە گەر بە ھەر ھە بەزەیی خوا نەبوایە
 بەسەر تانەو ھە (ھەر کام لەو پیاو و ئافرەتە ی باسکران درۆزن بن خوا دەری دە خست و سزای دە دا لەدو نیادا)

﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وە بیگومان خوا گیرا کەری پەشیمانی و کار دروستە ﴿

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
 هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
 كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
 وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا
 جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ
 عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِذْ تَقَوَّيْتُمْ وَبِالْسِّنِّتِ كُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
 وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
 قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ
 ﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
 وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
 فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بیگومان کہ سانی کہ ٺہو بوھتانه بیان (بؤ عائشہ ی خیزانی بیغہ مہر ﷺ) ھہلبہ ست ﴿عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ دستہ یہک بوون لہ خوٹان (ومونافیقیشیان تیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ وامہ زانن ٺہو (بوھتانه) شہرو خراپہ بوٹان ﴿بَلْ هُوَ خَبْرٌ لَّكُم﴾ (وانی یہ) بہ لکو خیرو چاکہ یہ بوٹان ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ﴾ بؤھر یہک لہ وانہ ھہ یہ ﴿مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ لہ تاوان بہو ٺہ ندادہ ی ھہ ولی داوہ (لہو بوھتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وہ ٺہو کہ سہ بیان کہ بہ شی گہ ورہ ی بوھتانه کہ ی گر تہ ٺہ ستق (کہ عہ بدو لئالی کوری ٹوبہ ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (لہ پوڑی دوایدا) بو ٺہوہ سزای ھہرہ گہ ورہ ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ دہ بوا کاتی ٺہو بوھتانه تان بیست ﴿ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنَفْسِ هِرْحِيرًا﴾ پیواون وٹافرہ تانی ٹیماندار گومانی چاکیان بہ خویمان ببردایہ ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وہ بیان ووتایہ ٺہ مہ بوھتانیکی ٹاشکراو پروونہ ﴿وَلَوْلَا جَاءَهُ وَعَلَيْهِ بَازِعَةٌ شَهِدَاءٌ﴾ دہ بوچی ٺہو بوھتان کہ رانہ چوار شایہ تیان لہ سہری نہ ھینا ﴿فَإِذْ لَبَّيْنَاوُ بِاللَّهِ شَهِدَاءٌ﴾ ٺہ مجا ٺہ گہر شایہ تہ کانیان نہ ھینا ﴿فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ﴾ کہ واتہ ھہر ٺہ وانہ ن لای خوا دروزن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ وہ ٺہ گہر بہ ھرہ ورہ حمہ تی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیا و پوڑی دوایی دا ﴿لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ﴾ دوو چارتان دہ بوو لہ بہر پوچو و نتان لہو بوھتانه دا (بؤ عائشہ) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہ ورہ ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ﴾ کاتی ٺہم بوھتانه تان بہ دہ ماو دہم لہ یہ کترہ وہ و ہر دہ گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وہ بہ زامنتان شتیک دہ لئین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریتان دہ بارہ ی نہ بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ واتان دہ زانی شتیک سووک و ٹاسانہ ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ لہ کاتی کدا لای خوا زور گہ ورہ یہ ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بوچی کاتی ٺہ مہ تان بیست نہ تان ووت ﴿مَا كُونُ لَنَا﴾ بو ٹیمہ شیاونی یہ ﴿أَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا﴾ قسہ (بوھتانی) ی وا بہکین ﴿سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتٰنٌ عَظِيْمٌ﴾ پاك و بینگہ ردی بو توخوا بہ، ٺہ مہ بوھتانیکی زور گہ ورہ یہ ﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ٹاموژ گاریتان دہ کات ﴿أَنْ تَعُوذُوا بِالْمِثْلِ﴾ ابدآ کہ ھہر گیز نہ گہر ٺہ نہ بو و ٺہ ی ٺہوہ ی رووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ٺہ گہر ٺیوہ بروادارن ﴿وَيَسِّرُنَا اللَّهُ لِكُلِّ الْآيَاتِ﴾ وہ خوا ٺایہ تہ کانی خو ی بو ٺیوہ پروون دہ کاتہ وہ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کار دروستہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ بہ راستی ٺہ وانہ ی پیمان خو شہ ﴿أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلاوینہ وہ ﴿فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ لہ ناو خہ لکی ٹیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہ خیان بو ھہ یہ ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو پوڑی دوایی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ خوا دہ زانی و ٺیوہ نازانن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ﴾ ٺہ گہر بہ ھرہ و بہ زہ یی خوا نہ بویاہ بہ سہر تانہ وہ (دوو چاری سزا دہ بوون بہ ھوی ٺہو بوھتانه وہ کہ کرا بؤ عائشہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وہ بینگومان خوا بہ سوزی میہرہ بانہ ﴿

* يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَمَا زَكَّىٰ مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُزَكِّيٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلِ
 مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ
 لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ بِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ
 لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ
 أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
 وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهئى ئهوانهئى باوره تان هئناوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ به دوائى ههنگاوه كانئى شهئتان دامه رُون ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه ههر كه س شوئن ههنگاوه كانئى شهئتان بكه وئى ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونكه بهراستئى شهئتان فه رمان ده كات به كارى زور ناشئرن (زئنا) و خراپه ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئه گهر به هره وه مئهره بانئى خوا نه بوايه به سه رتانه وه ﴿مَا رَكَّ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ ههر گئز كه سئى له ئئوه بوخت و پاك نه ده بو وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ يَشَاءُ﴾ به لام خوا ههر كه سئى بوئى (شئابوئى) پاكئى ده كانه وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بئسه رئى زانائه ﴿وَلَا يَأْتَلُ﴾ باسوئند نه خون ﴿أُولُو الْأَفْضَالِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ ئهوانه تان كه خوا وهئى چاكه وسه روه ت و سامان ﴿أَنْ يُؤْتُوا﴾ كه ئارمه تئى نه ده ن ﴿أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به خزمان وه هزاران و كوچهران له بئناوئى خوا دا ﴿وَلَتَعْمُرُوا وَلَتَصِفُوا حُرًّا﴾ ده بالئى بوورده بن و چاوبوشئى بكه ن ﴿أَلَا الْحُجُوجُ أَنْ يَعْرِفَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئا ئا بئتان خو ش نئه خوا لئتان خو ش بئى ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا الئخوش بو و مئهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ بَيَّغَمُوا مَنِ ءَامَنُوا﴾ بئگومان ئهوانهئى ﴿يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْعَفْلَكَتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ بوه تانئى زئنا ده كه ن بو ئافره تانئى داوئن پاكئى بئى ئاگائى ئئمان دار ﴿لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه فرئئان لئكراره له دونئا و ئاخئره ت دا ﴿وَأَنَّهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بوئان ههئيه سزائى زور گه وه ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ رُوْزئك (دئى) شئابه تئى ئه دات له سه رئان ﴿أَلَيْسَتْهُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ﴾ زمانئان و ده ست و قاجه كانئان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به وكرده وانهئى كه كرده وئانه ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له و رُوْزه دا ﴿يُوقَفُهُمُ اللَّهُ وَيَنْهَهُمُ الْحَقَّ﴾ خوا باداشتئى ته وائى كار وكرده وئان بهراستئى و داد گه رانه وه ده دانه وه ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ وه ئه و كانه ده زانن بهراستئى ههر خوا هه قئى ئاشكراره و دئاره (بوخوئى و سئفات و كرده رئى) ﴿الْحَيِّثُكَتُ لِلْحَيِّثِينَ﴾ (واراسته) ئافره تانئى ناپاك بو بئوانئى ناپاك ﴿وَالْحَيِّثُونَ لِلْحَيِّثَاتِ﴾ وه بئباوه بئسه كان بو ئافره ته بئسه كان ﴿وَالظَّالِمَاتُ لِلظَّالِمِينَ﴾ وه ئافره ته پاكه كان بو بئباوه پاكه كان ﴿وَالظَّالِمُونَ لِلظَّالِمَاتِ﴾ وه بئباوه پاكه كان بو ئافره ته پاكه كان ﴿أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ﴾ ئه و پاكهانه به رئى كراون له و (تومه تانه)ئى ناپاكان ده بئئن ﴿لَهُمْ مَغْفَرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بو ئه و پاك و چاكانهئيه لئسو و ردن و رُوْزئى چاك و بئروز (به هه شت) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهئى ئه و كه سانهئى بروه اتان هئناوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ مه چنه هئچ مالئك جگه له ماله كانئى خو تان ﴿حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا﴾ هه تا پرس ده كه ن (به خواونه كانئان) ﴿وَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ وه (دوائى ئه وهئى موله ت دران) سه لام بكه ن له خوا وه ن ماله كه ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئه وه چاكرته بو تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بو ئه وهئى په ندو

ئامور ئگارى وه رگرن ﴿٧﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
أَرْوَاحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنْ اللَّهُ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
أَرْوَاجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ
أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنْ
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

﴿فَإِن لَّمْ يَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا﴾ ئە مجائە گەر کہستان نہدی تیایدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ ئەوہ مە چنە ژورەوہ بۆ ئەو مالاہ
 ﴿حَتَّىٰ يُؤَدَّيْنِ لَكُمْ﴾ هەتا مۆلەت نہدرین ﴿وَإِن قِيلَ لَكُمْ﴾ وە ئە گەر پیتان ووترا ﴿أَنْجِعُوا فَأَنْجِعُوا﴾
 بگەر پینەوہ ئەبئ بگەر پینەوہ ﴿هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ﴾ ئەوہ چاکتر و پاکترە بۆتان ﴿وَاللَّهُ جَامِعٌ لِلَّذِينَ عَلِمُوا﴾
 وە خوا زانایە بەهەموو ئەو کردەوانە ی دەیکەن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گوناھیکتان لەسەر نییە
 (گوناھبار نابن) ﴿أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ کہ بچنە ئەو مالاہی ﴿عِزْمَسْكَوٰتٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ﴾ کہسی تیدا
 نیشتە جئ نی یە و کەل و بەلی خۆتانی تیا بیت (وەک ئوتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وە خوا دەزانئ ﴿مَا تَبْدُونَ﴾
 وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿بەوہی ناشکرای دەکەن و بەوہیشی دەیشارنەوہ ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ (ئە ی موحمەد
 ﷺ) بئئ بە پیاوانی ئیماندار ﴿يَعْضُوا مِنْ أَيْدِيهِمْ﴾ چاوی خویان (لەسەیر کردنی نامە حرەم) داخەن
 و بپاریزن ﴿وَيَحْفَظُونَ أَرْجُلَهُنَّ﴾ وە عورە تیان (لە داوین پیسی) بپاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ﴾ ئەوہ چاکتر
 و پاکترە بۆ ئەوان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بیگو مان خوا ئاگایە بەهەموو کردەوہ یە ک دەیکەن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە بئئ بە ئافرەتانی ئیمانداریش ﴿بَعْضُضْنَ مِنْ أَيْدِيهِنَّ﴾ چاویان داخەن
 و بپاریزن (لەسەیر کردنی نامە حرەم) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَرْجُلَهُنَّ﴾ وە عورە تیان بپاریزن (لە داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وە جوانی خویان دەر نەخەن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگە لەوہی بەدەرەوہ یە و دیارە
 لە جوانی (وەک دەم و چاویان و دەستیان) ﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ خُجُومِهِنَّ﴾ وە با سەر پۆشە کانیان بدن
 بەسینگ و بەرۆکیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وە جوانی خویان دەر نەخەن (زیاد لەوہی دەر دەکەوئت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بۆ میردە کانیان نەبیت یا باوکیان ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا باوکی میردە کانیان
 ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کورپە کانیان یا کورپی میردە کانیان ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا برا کانیان
 یا کورپی برا کانیان ﴿أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ﴾ یا کورپی خوشکە کانیان ﴿أَوْ إِسَاءِهِنَّ﴾ یا ئافرەتانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا کەنیزە کە کانیان ﴿أَوِ الشَّعْبِ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا ئەو شوین کە و تەو
 پیاوانە ی کە بئ نیازن لە ئافرەت (وەک خزمەت کار و پیر و نەخۆش کە ئارەزوی ژن و میردایە تیان نییە)
 ﴿أَوْ أَطْفَالِ الذِّبْنِ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا ئەو مندالە کورپانە ی کە ئاگایان لە لەش (و عورەتی)
 ئافرەتان نەبیت (بائع نەبوون) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ ئافرەتان لە کاتی رۆشتن دا) قاپیان نەدەن
 بەزەو ی دا ﴿لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا دەنگی خەر خال و پاوانە کانیان بیت و) بزانیئت بەو
 جوانیە ی پیتان کە شار دو یانە تەوہ ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هەموو تان تەو بە کەن و بگەر پینەوہ بۆ لای خوا
 ﴿أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ﴾ ئە ی ئیمان دارە کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾ تا رزگار و سەر کە و توو بن ﴿﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ
 يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
 وَلَيْسَتَعَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
 وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
 عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأُوهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا تَكْرِهُوا
 فَتِيَّتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
 مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ * اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
 الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
 لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ أَمْ تَمَسَّهُ نَارٌ
 نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ
 وَيُذَكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ وَيُسَبِّحَ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾



﴿وَأَنذِرْكُمْ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ ژن مارہ بپرن بؤ بیوانی بی ژن و ژنانی بی میردیش بدن ہہ شوو (میرد) ﴿وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
 وَإِيمَانِكُمْ﴾ ہہروہا تہوانہ‌ی ئیمان دار و چاکن لہ کؤیلہ کان (ژنیان بؤ بیئن) و کہ نیزہ کہ کان (یش بدن ہہ شوو) ﴿إِن
 يَكُونُوا فِقْرًا﴾ تہ گہر تہوان ہہ ژارو کہم دەست بن ﴿يُعْظِمُهُ اللَّهُ مِنَ فَضْلِهِ﴾ خواہ بہ خشنده‌ی و بہرہ‌ی خؤی دہ ولہ مہندو
 بی نیازیان دہ کات ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عِلْمَهُ﴾ وہ خوا (بہمہرہ) فراوان و زانا و دانایہ ﴿وَلَيْسَتَعَفُفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا﴾ وہ
 دہ بی تہوانہ‌ی کہ تہوانای (تہر کی) ژن ہینانیان نہ پاکڑ خؤیان را گرن ﴿حَتَّىٰ يُعْطِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ہہ تا خوا بہ بہرہ (و
 رؤزی) خؤی بی نیازیان دہ کات ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ﴾ تہ و تہوانہ‌ی داوای نوسراو دہ کہن (بؤ کپرنہ وہ‌ی خؤیان)
 ﴿وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ لہ بہندہ و کہ نیزہ کہ کانتان ﴿فَكَاتِبُوهُمْ﴾ تہ و نوسراویان لہ گہ لدا بنوسن (بؤ کپرنہ وہ و نازاد
 بوونی خؤیان) ﴿إِن عَمَّرْتُمْ فِيهِمْ حَيْرًا﴾ تہ گہر خیرتان لہواندا بہدی دہ کرد (کہ بریتی یہ لہ تہوانای دانسی تہ و پارہ‌ی تہ بی
 بیدات بہ خواہنہ کہ‌ی بؤ نازاد بوونی) ﴿وَأَوْهَرَمِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾ وہ لہ و مالہ‌ی کہ خوا بہ ئیوہ‌ی داوہ پنیان بدن
 ﴿وَلَا تَكْرَهُوا قَتْلَهُمْ﴾ وہ کہ نیزہ کہ کانتان زور لی مہ کن (ناچاریان مہ کہن) ﴿عَلَىٰ الْيَحْيَىٰ﴾ لہ سہر زینا کردن ﴿إِن أَرَدَنَّا
 لَحْصَنًا﴾ تہ گہر تہیانوبست داوین پاک بن ﴿لَيَتَّبِعُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ تا مال و سامانی ژنیانی دونیاتان دەست کہ ویت
 ﴿وَمَنْ يَكْرِهْهُمْ﴾ جا ہہر کہس ناچاریان بکات (زوریان لی بکات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهَيْهِمْ﴾ تہ مجا بہراستی خوا
 داوای تہ و زور لی کردنہ بیان ﴿عَفْوًا رَحِيمًا﴾ لیبورودہ‌ی میہرہ بانہ (بہو کہ نیزہ کانہ کہ بہ زور زینان بی کراوہ) ﴿وَلَقَدْ
 أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ سویتد بہ خوا بہراستی ئیمہ نار دو مانہ تہ خواوہ و بؤ ئیوہ ﴿آيَاتٍ مُبِينَاتٍ﴾ چہند ثابہ تیکی پروون
 کہرہوہ ﴿وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ وہ چہند نموونہ و بہسہر ہانی تہو گہ لانہ‌ی لہ پیش ئیوہ وہ بوون ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾
 ہہروہا بہندو نامؤژ گاری بؤ پاریزکاران ولہ خوا ترسان ﴿اللَّهُ يُرَاكِبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا نور و پروناکی بہو
 پروونا کہرہوہ‌ی ناسمانہ کان و زہوی یہ ﴿مِثْلُ نُورٍ﴾ ویتہ‌ی پروونا کہرہوہ‌ی خوا ﴿كَيْشَكَّةٍ وَفِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ وہ ک
 ناقیق و ایہ چراہ کی تیدا بیت ﴿الْمِصْبَاحُ فِي رُجَاةٍ﴾ تہ و چراہش لہ ناو شوشہ بہ کدا بیت ﴿الرُّجَاةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾
 تہو شوشہ یہش و ہک تہستیرہ یہ کی گہش و پرشنگذار بیت ﴿لَوْ قُدِّمِنَ شَجَرٌ مِّمَّنْ كَرِيْمٌ رِزْوَانٌ﴾ (تہو چراہ) دائہ گیرسی
 بہ (رؤنی) درہ ختیکسی زہیتونی بہ فہرہ و بہرہ کہت ﴿لَأَشْرَقَتِهَا وَأَعْرَبَتِهَا﴾ کہ نہر پؤژہ لانی بی نہر پؤژ ناوایی بی (سسیہر
 نایگری نہ کاتی ہلہاتی خؤر نہ کاتی ناو بوونی) ﴿يَكَادُرُ بِئُهَا الضُّيُءُ﴾ (رؤنہ کہ‌ی تہو ہند پاک بیت) نزیکہ رؤنہ کہ‌ی
 داگیرسی ﴿وَلَوْ لَمْ تَسْسُدْنَا لَأَنَّا﴾ با ناگریشی بہر نہ کہوئی ﴿فَوَرَعَلَىٰ نُورٍ﴾ پرووناکی لہسہر پرووناکی (پرووناکی زہیت و
 پرووناکی ناگر) ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا ہہر کہسی بویت ریتمونوی دہ کات بؤ لای پرووناکی (ثایینی) خؤی
 ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾ وہ خوا چہندین نموونہ دہ ہینتہوہ بؤ خہ لکی ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا زانا و ناگادارہ
 بہہموو شتیک ﴿فِي يُبُوتِ أَرْدَنَ﴾ اللہ لہمز گہو تانیکدا خوا مۆلہتی داوہ ﴿أَن تَرَفَعَ﴾ کہ بہ گہورہ و پاک راگری (بہرزو
 بلند دروست کریت) ﴿وَوُذِّكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ﴾ زیکرو یادی خوا ی تیدا بکری ﴿يَسْبِغُ لَهَا فِيهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ﴾ لہو

(مز گہو تانہ) دا تہ سیاحتی خوا دہ کہن بہ بہ یانیان و ئیواراندا ﴿

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ
 وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
 لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا أَوْ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
 يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ ۖ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ ۖ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
 أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ ۖ
 سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ ۖ لَمْ يَكَدْ
 يَرِبْهَا ۗ وَمَنْ لَّمْ يُجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ وَمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ
 قَدَعَةٍ صَلَاتَهُ ۖ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ
 سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ ۗ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
 وَيَصْرِفُهُ ۗ وَعَنْ مَن يَشَاءُ يَكَادُ سُنَّابِقُهُ ۖ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

﴿رَجَالٌ لَا لَتَاهُمْ فِي حَرْبٍ وَلَا بَيْعٍ﴾ پیوانیک کہ بازرگانی و کرین و فروشتن بی ناگیان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ
 اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ لهیادی خواو نویژ کردن و زه کات دان ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا﴾ لهروژیک ده ترسن
 (روژی قیامت) ﴿تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ دل و چاوه کان تیایدا (ده گورین و) ثاووهوو ده بن ﴿وَيُزَيِّدُهُمْ
 ﴿لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشتیان بدانه وه به پاداشتی چاکترینی شه وهی کردویانه ﴿وَيَزِيدُهُمْ
 مِّن فَضْلِهِ﴾ وه (بیجگه له پاداشته که یان) له بهر هی خویره وه زیاده شیان ده داتی ﴿وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مَن يَشَاءُ﴾ وه خوا
 رزق و روژی (پاداشت) ددها به بهر که س بیهوی ﴿بِعَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی ژمار، بی سنور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وه شهوانه ی که بی پروان ﴿أَعْمَلُهُمْ كَسْرَابٍ﴾ کر دوه (چاکه) کانیان وه ک سهراینک وایه (سهراب تیشکینه کاتی
 زور گهر ما له بیاباندا وه ک ثاو دینه پیش چاو) ﴿بِقِيَعَةٍ﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بداته وه) ﴿تَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ
 مَاءً﴾ (که سیکه) زور تینوو به ثاوی ده زانی (له دووره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُهُ﴾ (به په له ده روات بوی) کاتی
 ده گاته لای ﴿لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ﴾ (له قیامت کافر) ده بینی خوا ناماده یه
 له لایدا ﴿تَوَفَّاهُ حِسَابَةً﴾ نه مجا خوا به تهواوی پاداشتی (کر دوه کانی) ده داتی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾
 وه خوا به په له و چه سپانه له لپیر سینه وه دا ﴿أَوْ كَلَّمَتْ فِي بَحْرِ لُجِّي﴾ یا (کر دوه ی بی پروایان) وه ک چند
 تاریکیه ک وایه له ناو ده ریایه کی قولدا ﴿بِعَشْنَةِ مَوْجٍ مِّنْ تَوَفَّاهُ مَوْجٌ﴾ که شه بؤل له سهر شه بؤل دایوشابنت
 ﴿مِّنْ تَوَفَّاهُ سَحَابٌ﴾ له سهر شو (شه بؤل) یشه وه هوریکه ره شی (باراناوی) بیت ﴿ظَلَمَتْ بَعْضَهَا تَوْفِقَ بَعْضٍ﴾
 تاریکیه کان نیستبته سهر به کتری ﴿إِذَا أَرَّجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرِنُهَا﴾ نه گهر دهستی ده رینتی نزدیکه دهستی خو ی
 نه بینت (له بهر تاریکی) ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا هر که س خوانووری (ثیمانی) بی نه به خشیی
 ﴿فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ﴾ شه وهی پروناکی بیت نیته ی ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه موو شهوانه ی له ناسمانه کان و زوی دان ته سبیحاتی خوا ده کهن ﴿وَالظَّالِمُ صَفَلَتِ
 هِرْوَهَا بِاللَّيْلِ﴾ کاتی بالیان کر دته وه (به ناسماندان ته سبیحاتی خوا ده کهن) ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾
 ههر به ک له مانه نویژ (دوعا) و ته سبیحاتی خو ی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ وه خوا به وهی ده یکه ن زانا
 و ناگاداره ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بو خوا به خواهه نیته ی ناسمانه کان و زوی ﴿وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾
 و گهرانه وه س ههر بولای خوا به ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُرْسِي سَحَابًا﴾ که خوا په له هوره کان
 ده بات (به ناسماندا) به هیواشی ﴿تُرْوَفُ لِيَفَيْتَهُ﴾ پاشان شو (په له هور) انه به یه وه ست ده کات به یه که وه
 ﴿تُرْوَفُ لَهُ زَكَاةً﴾ دواتر ده یان خاته سهر به کتری ﴿فَقَتَرَىٰ الْوَدْقَ﴾ نه مجا ده بینی دلپه باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ
 حِلِّهِ﴾ له نینو هه وه که وه دهباری ﴿وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِجَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ﴾ وه له ناسمانه وه له هه وه کان که وه ک
 کیون ته رزه ده بارینی ﴿فَيَصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه مجا تووشی زیان ده بی بهم (ته رزه یه) ههر که سنی خوا بیهویت
 ﴿وَيَصْرَفُهُ مَن يَشَاءُ﴾ وه لای ده دات له ههر که سنی که خو ی بیهوی ﴿يَكَادُ سَنَابِرَ قَوْمِهِ يَدْهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ نزدیکه
 پرووناکی و شهوقی چه خماخه (ی هه وه) که (بینای) چاوه کان بیات ﴿﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمْ آتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ ۗ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا
كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿٥٢﴾ ۞ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

﴿يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ ﴿خوآ شه وو روژ ده گوړیت (به کورت و دريژ کردنيان يا به روژ بوونه وو شه و داهانن)﴾ ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ ﴿به رآستی له مه دا﴾ ﴿لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ ﴿به نديک هه به بو خاوه ن ژيري يه کان﴾ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ﴾ ﴿وه خوا هه موو زينده وه ريکي له ناو دروست کردوه﴾ ﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ﴾ ﴿ئه مچا هه ندي له وانه له سهر سکی دهر وات﴾ ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ﴾ ﴿وه هه نديکي تريان له سهر دو و قاج دهر وات﴾ ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾ ﴿وه هه شيانه له سهر چوار پي دهر وات﴾ ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ ﴿خوآ هه رچي بوي دروستي ده کات﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿بينگومان خوآ ده سه لآني به سهر هه موو شتيکدا هه يه﴾ ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا﴾ ﴿سویند به خوا به رآستی ئيمه نار دو مانه ته خوآ ره وه﴾ ﴿آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ﴾ ﴿چهن دآيه تيکي روون که ره وه﴾ ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ ﴿وخواش ههر که سي بوي رينمووني ده کات﴾ ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ ﴿بو ريگاي رآست﴾ ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا﴾ ﴿وه ئه وانه ده لين برومان هيناوه﴾ ﴿بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾ ﴿به خواو به پيغه مبهرو گوپرايه ليمان کردوه﴾ ﴿فَمَنْ تَوَلَّىٰ فِرْقًا مِّنْهُمْ﴾ ﴿پاشان کو مه ليک له وان پشتي تي ده کهن﴾ ﴿فَمِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ﴿له پاش ئه وه ي﴾ ﴿وَوَتِيَانِ بَرَوَامَانَ هِنَاوَه﴾ ﴿وَمَا أَوْلَيْتُكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿وه ئه وانه (له رآستيدا) ئيماندار نين﴾ ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ ﴿وه کاتي بانگ بکرين﴾ ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ﴿بو لاي (شهر يعه تي) خواو پيغه مبهرو﴾ ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ ﴿بو ئه وه ي حو کم بکات له نيوانياندا﴾ ﴿إِذَا فِرْقًا مِّنْهُمْ مَّعْرُضُونَ﴾ ﴿به کسر کو مه ليک له وانه روو ورده گيرن﴾ ﴿وَأَن يَكُلُّ لَهَا لَحْمًا﴾ ﴿به لآم نه گهر (له حو کم دانه که دا) حقه که بو ئه وان بيت﴾ ﴿يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ﴾ ﴿دين بو لاي (حو کم که) به و په ري ملکه چي يه وه﴾ ﴿أَفَأَقُولُهُمْ كُفْرًا﴾ ﴿ايا دلآه کانيان نه خوشي تيدا يه﴾ ﴿أَمْ أَرْبَابًا﴾ ﴿يا له گو ماندا بوون﴾ ﴿أَمْ يَحْتَفُونَ أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ ﴿يان دهر سن خواو پيغه مبهرو که ي﴾ ﴿سَتَمِيَان لِي بَكْرَانِ﴾ ﴿بل اوليك هه اللآهون﴾ ﴿نه خير هيج له وانه ني يه﴾ ﴿به لکو ئه وانه ههر خويان سته مكارن﴾ ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿قسه ي ئيمانداران ته نها ئه مه يه﴾ ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ﴿کاتي بانگ بکرين بو لاي (به رنامه ي) خواو پيغه مبهرو که ي﴾ ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ ﴿بو ئه وه ي بريار بدات له نيوانياندا﴾ ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ ﴿که ده لين بيستان و گوپرايه لين﴾ ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿وه ههر ئه وانه ن رزگار بووان﴾ ﴿وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ﴿جا ههر که س گوپرايه لي خواو پيغه مبهرو که ي بکات﴾ ﴿وَيَحْيِشَ اللَّهُ وَيَتَّقَهُ﴾ ﴿وه له خواو بترسي و خوي له (سهر پيچي) خواو پاريزي﴾ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ﴿ئه وه به رآستي ههر ئه وانه سهر که وتوون﴾ ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ﴿دوو رووه کان) سوينديان ده خوآرد به خوا﴾ ﴿جَهْدًا أَيْمَانِهِمْ﴾ ﴿به ئه و په ري سويند خوآرد نيان﴾ ﴿لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ﴾ ﴿که ئه گهر فه رمانيان پي بد يه ت (به دهر چوون بو غه زا) بينگومان دهر ده جن﴾ ﴿فَلَا تَقْسَمُوا﴾ ﴿بلي: سويند مه خون﴾ ﴿طَاعَةً مَّعْرُوفَةً﴾ ﴿ملکه چي و گوپرايه لي ئيه زانراوه (قسه تان پيچه وانه ي کردار تانه)﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ﴿به رآستي خوا﴾ ﴿حَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿ناگاداره به و کرده وانه ي ده يکه ن﴾ ﴿٥٦﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ
 لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلِيَشَّسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 لَيَسْتَعِذَّنَّكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ
 ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ
 الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی فەرمانبەرداری خواو فەرمانبەرداری بیغەمبەر ﷺ بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا ئەگەر پشتیان هەلکرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ مَاجِدٌ﴾ ئەو ئەو (بیغەمبەر ﷺ) تەنها بەرپر سياره له‌وه‌ی دراوه بەسەریدا (که گەیاندن بەیامی خوايه) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِلْتُمْ﴾ وە ئیو هس بەرپرسن له‌وه‌ی دراوه بەسەرتاندا (که باوه‌ر هینانه) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ وە ئەگەر گوێر پرايه‌لی بیغەمبەر ﷺ بکەن، ئەو هیدایەت وەر دەگرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وە بیغەمبەر هیچی له‌سەرنی یە ﴿إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ بیجگه له‌گەیاندن پوون و ئاشکرا (ی بەیامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا بەلێتی داوه بەو کهسانەتان که باوه‌ر پریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە کردەوه‌ی چاکه کانیان کردووه ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ که بیگومان دەیانکاته جی نیشینی (خەلکی تر) له‌زه‌ویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هەر وه‌ک ئەوانی (ئیماندارانی) پێش ئەمانی کردە جی نشین ﴿وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وە ئاینه که یان بو‌ده چه‌سپینی ﴿الَّذِي أَرْضَى لَهُمْ﴾ ئەو (ئاینه‌ی) که خوا پێی رازی بووه بۆیان ﴿وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾ وە ترس و بیمیان بو‌ده گوێری بە ئاسایش و ئارامی ﴿يَعْبُدُونَنِي﴾ (له‌وکاته‌دا ئیتر) هەر من دەبەرسن و ﴿لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ هیچ هاو به‌شبه کم بو‌ بریار نادهن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وە هەر کهس بی بر وای دوو ئەوه (به‌دی هاتنی به‌لێنه‌کان) ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ئەو به‌راستی هەر ئەوانه‌ن ده‌ر چوو له‌ریگه‌ی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وە نوێر به‌جی بیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وە زه‌کات بدن ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گوێر پرايه‌لی بیغەمبەر ﷺ بکەن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا خوا ره‌حمتان پێ بکات ﴿لَا تَخْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو کهسانه‌ی بی باوه‌رن وانه‌زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌تۆله‌ی خوا رزگاریان ده‌بی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا أُوهُمْ النَّارُ﴾ و ئەوان جیگیان ناگره ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ ئای چ سه‌ر ئەنجامیکی به‌دو خرابه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو کهسانه‌ی باوه‌ر تان هیناوه ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ دِينَهُمْ﴾ وە گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ئەو کهسانه‌ی به‌نده‌ی ئیوه‌ن (به‌نده‌کانتان) ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الْخُلْفَاءَ﴾ هەر وه‌ها مندا له‌کانتان که هیشتا بالغ نه‌بوون ﴿تِلْكَ مَرَاتٍ﴾ له‌سێ کاندا (بو‌ چوونه ژوری نوستنی ژن و میرد) ﴿مَنْ قَبِلَ صَلَاةَ الْقَبْرِ﴾ له‌پێش نوێزی به‌یانی ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وە کاتی پۆشاکتان داده‌نن (لاده‌بن له‌به‌رتان دا) له‌کاتی نیوه‌رواندا ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ و له‌پاش نوێزی عیسا (خه‌وتنان) ﴿تِلْكَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ﴾ ئەم سێ کاته کاتی خۆده‌رخستنه بۆتان دروسته ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ دوا ئەم سێ کاته (بێ موله‌ت وەر گرتن) نه‌بو ئیوه‌و نه‌بو ئەوان هیچ گوناھیک نی (موله‌ت وەر نه‌گرن) ﴿ظَلُّونَ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) ئەوان زۆر به‌ده‌ورو به‌رتاندا دین (بو‌خزمه‌ت کردتان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ئیوه له‌گه‌ل یه‌ کتردا تیکه‌لن ﴿كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ﴾ ئابه‌و جو‌ره‌ خوار وونی ده‌کاته‌وه ﴿لَكُمْ الْآيَاتُ﴾ ئابه‌ته‌کانی بو‌ ئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا زانای کار دروسته ﴿﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِذُوا كَمَا
 اسْتَعَاذَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
 الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
 ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ
 لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا
 عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَخْوَالَكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 مَفَاتِحَهُ وَوَأَصْدِيْقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا
 عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ وہ کاتی کہ مندالہ کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَدْرِؤْا﴾ ئەوسا دەبی مۆلەت وەر بگرن ﴿كَمَا أَمَرْتَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ کو چۆن کہسانی بیئش ئەمان مۆلەتیان وەر دە گرت (له ھەموو کاتیگدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ئابەم جوۆرە خوا روونی دە کاتەوہ ﴿لَكُمْ ءَايَاتِهِ﴾ ئایەتە کانی بو ئیوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا زانای دانایە ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وە ئافەرە تانی پیرو لە کار کہ وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ ئەو ئافەرە تانە ی ئومیدی شو کر دنیان نە ماوہ ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ﴾ ھیج گوناھیکیان لە سەر نی یە ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ کہ (ھەندیک لە) پۆشا کہ کانیان لابەرن ﴿غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ بە لام زینەت و جوانیان دەر نە خەن ﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ﴾ خو ئە گەر لاینە بەن و پۆشتە بن ﴿حَيْرَ لَهِنَّ﴾ ئەوہ چاکترە بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بیسەری زانایە ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کو پیر گوناھی لە سەر نی یە ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شەل گوناھی لە سەر نی یە ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ھەر و ھە نا خۆش گوناھی لە سەر نی یە (ئەم جوۆرە کہ سانە گوناھ نی یە بویان نان خواردن لە گەل کہسانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى النَّفْسِ﴾ وە بو ئیوہ ش گوناھ نییە ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ کہ لە مالە کانی خو تان نان بخۆن (مالی مندال و خیزانە کانتان ھەر بە مالی خو تان دادە نری) ﴿أَوْ بُيُوتِ ءَابَائِكُمْ﴾ یا (نان بخۆن لە) مالی باو کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ یا مالی دایکانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ﴾ یا مالی برا کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالی خۆشکە کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ﴾ یا مالی مامە کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ﴾ یا مالە پورە کانتان (خوشکانی باوک) ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ﴾ یا مالی خالە کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا مالی پورە کانتان (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحِقَهُ﴾ یا ئەو مالانە ی کہ کلیلە کانیان بە ئیوہ یە ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا مالی برادەر و ھاو پیتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ھیج گوناھتان لە سەر نییە ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ بە کو مەل یا بە تە نیا نان بخۆن ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونە (ھەر مالیك لە) مالان ﴿فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہ سەلام لە یە کتر بکەن (لە وانە ی کہ وەك خو تان وان) ﴿بِحَيْثَ كُنْتُمْ إِعِنْدَ اللَّهِ﴾ بە سەلام کر دنیك لە لایەن خواوہ (ھاتوہ) ﴿مَبْرُكَةً طَيِّبَةً﴾ سە لامیکی جوان و چاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ئابەو شیوہ خوا روونی دە کاتەوہ ﴿لَكُمْ ءَايَاتٍ﴾ ئایەتە کانی بو ئیوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بە لکو ژیریتان بخەنە کار و بیرکە نەوہ ﴿١١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ
 عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ؕ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ
 لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ
 بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
 يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ
 أَمْرِهٖ أَنْ تُصِيبَهُمُ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾ أَلَا إِنَّ
 لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
 يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ؕ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

سورة الفرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعٰمِیْنَ نَذِيرًا
 ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ وَتَقْدِيرًا ﴿٢﴾



﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بهراستی ئیمانداران ته نهانها ئه وانهن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که بر وایان به خواو
 پیغه مبهره که هیئاوه ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وه ههر کاتیک له گهل ئه و (پیغه بمبهه) ﴿دَابِن﴾ ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾
 له کارینکی گرنگدا که کویان ده کاته وه (وهک غه زاو جومعه و جه زن) ﴿لَتُرِيدَهُنَّ حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنَهُ﴾ نارون
 به هیچ لایه کدا هه تا مؤلته له پیغه مبهه ﴿وهر نه گرن﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ﴾ بیگومان ئه وانهی
 مؤلته تی لی وهر دره گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئه وانه که سانیکن که بر وایان هه یه
 به خواو پیغه مبهره که هی ﴿فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ﴾ جا ههر کاتیی ئه وانه داوای مؤلته تیان لی کر دیت ﴿لِبَعْضِ
 شَأْنِهِمْ﴾ بۆ هه ندی ئیش و کاری تابه تی خوئیان ﴿فَإِذَنْ لَّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ﴾ ئه وه ههر کامیان خووت
 ویستت مؤلته تی بده ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وه داوای لیووردنیان بۆ بکه له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
 بهراستی خوا لیووردهی میهره بانه ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغه مبهه ﴿وَلَا
 لِهِنَاو خَوَاتِنِ دَامِه نِن﴾ ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وه بانگ کردنی خو تان له یه کتری (ده بیت
 به ریزه وه بانگ بکریت وه که ئهی پیغه مبهه یار رسول الله) ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ بهراستی خوا
 ده زانی و ناگاداره به وانهی ﴿يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ لَوَادًا﴾ له ئیوه (به بی مؤلته) له په نای خه لکی تره وه
 درده چن به دزیسه وه ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابر سن ئه وانهی ﴿يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾ که پیچه وانهی
 فرمانی پیغه مبهه ﴿ده کهن﴾ ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ که (له دونیادا) به لاو تافیکر دنه وه به کیان تووش بییت
 ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایه کی سهختیان تووش بیی (له دوا رۆژدا) ﴿إِلَّا أَنْ لِلَّهِ﴾ بیدار بنه وه
 بهراستی ته نهانها بۆ خوایه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وهی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿قَدَّيْقَمَا أَنْتُمْ
 عَلَيْهِ﴾ بیگومان خوا ناگاداره به ته وای ئه و شتانهی ئیوهی له سهرن، وه به و (کارانه ییشی که ده بکهن)
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ ئه و رۆژه ش که ده گهر تیرینه وه لای خوا ﴿فَيُنْتَهَرُ بِمَا عَمِلُوا﴾ ئه وسا ناگاداریان
 ده کاته وه به و کرده وانهی کر دوویانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شتیک ناگاداره ﴿

سورهتی ﴿النُّورِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گه وره و پیروژه ئه و زاتهی ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ که فورقان (قورئان) ی بۆ سه ر
 بهندهی خوئی نار دۆته خواره وه ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا ترستیهر بیت بۆ هه موو جیهانیان ﴿
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و زاتهی که ده سه لات و مولکی ئاسمانه کان و زه وی هی ئه وه
 ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ و هیچ مندالی بۆ خوئی بریار نه داوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ و کهس هاو به شی
 نییه له فرمانه ر وایی و مولک و داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه هه موو شتیک دروست کر دووه
 ﴿فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ وه ئه ندازهی بۆ دیاری کرد (له هه موو ر وویه که وه) به چاکی ﴿

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
 إِفْكٌ أُفْتَرِيهِ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا
 وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمَلَّى
 عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾
 وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
 الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا ﴿٧﴾
 أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ وِجْتَةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
 الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
 كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
 كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِيءَ إِلَهَةٍ﴾ بیجگہ له خوا چہند ہر ستر او یکیان بو خویمان بریار داوہ ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ کہ ہیچ شتیک دروست ناکہن ﴿وَهُمْ يُخْلُقُونَ﴾ بہ لکو خویشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ﴾ دہسہ لاتیان نی بہ بو خویمان ﴿صَرَخُوا وَلَا نَفَعَا﴾ نہ زبان نہ سوودو قازاج (بگہ بہ نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا﴾ ہر وہا مردن و زیان و زیندو بوونہ وہی خویمان بہ دہس نیہ ﴿وَقَالَ الَّذِي نَكَرُوا﴾ ئەوانہی کہ بی بروا بوون دہیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا آيَاتُكَ أَفَتَرْتَهُ﴾ بیگومان ئەم (قورتانہ) ہیچ نیہ جگہ له دروئیہ کی گہورہ کہ مو حہمہد ﷺ ہلی بہ ستوہ ﴿وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وہ کہسانی تر بو ئەو (ہہ لبہ ستہنہ) یار مہ تیبان داوہ ﴿فَقَدَجَاءَهُ وَظُلْمًا وَرُؤُوسًا﴾ ئەوہ بہ راستی ئەوانہ ستہم و بوہتانیکی گہورہ یان کردوہ ﴿وَقَالُوا أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ﴾ وہ (بی بروایان) دہیان ووت (ئەم قورتانہ) بہ سہرہات و داستانی پیتشوہ کانہ ﴿أَكْتَنَبَهَا﴾ (مو حہمہد ﷺ) داوای کردوہ بوئی بنوسن ﴿فَهِيَ تُنَادِي عَلَيْهِ﴾ ئەمجا دہ خویندریتہ وہ بہ سہریدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ بہ بیانیان و ئیواراندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (ئہی مو حہمہد ﷺ) بلی زاتی نار دویہ تی بہ خواروہ ﴿بِعَلِّمَ الْبَشَرِ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ہہموو نہیتی ئاسمانہ کان و زہوی دہزانیٔ ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ بہ راستی ئەو (خوا) لیووردہی میہرہ بانہ ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بی بروایان) دہیان ووت ئەمہ چوئن پیغمبہریکہ ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن دہخوات ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وہ بہ بازاردا دہروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا﴾ فریشتہ یہ ک نہ نیراوتہ خواروہ بو لای ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ زَيْبًا﴾ بو ئەوہی له گہ لیدا ترستہر بی ﴿أَوْ يُنْفَخَ إِلَيْهِ كَنزٌ﴾ یا گہنجینہ یہ کی (لہ ئاسمانہ وہ) بو فری بدرایہ ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببوابہ لینی بخواردایہ ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وہ ستہمکاران (بی بروایان) دہیان ووت (بہ ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوہ تہنہا شوین پیاوئیکی جادوو لیکراو کہ ووتون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ صَرَفُوا لَكَ الْأَمْثَلِ﴾ سہیر کہ چوئن نمونہی (پسوچ) بو تو دیننہ وہ ﴿فَضَلُّوا﴾ بہو ہویہ وہ گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوان ریگای حہق و راستی بدوزنہ وہ ﴿بَارِكْ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گہورہ و پسرورژہ ئەو زاتہی ئە گہر بیہوی (لہ دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاکتر لہ وہ (بی بروایان دہلین) بؤ ساز دہدات ﴿جَعَلَتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ باخاتیک کہ رو بارہ کان بہ زیریاندا دہروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وہ چہند کوشکت بو فہراہم دینی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ (راست ناکہن وانیہ) بہ لکو ئەوانہ باوہریان بہ پرورژی دوابی نیہ ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ﴾ وہ ئیمہ نامادہ مان کردوہ بو کہ سنی باوہری بہ پرورژی دوابی نہی ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری ہہ لگیر ساو ﴿۱۱﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾
 وَإِذَا أَلْقَا مِنَهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا
 ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾
 قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
 لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ
 كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا
 يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فِيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي
 هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ
 وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾
 فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
 وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يظَلِمِ مِنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

﴿إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتئ (تهم ناگره) له دوره وه ته وان ده بینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا وَرَفِيرًا﴾ نر که وناله ی گر و بلیسه ی ده بیسن (که نیشانه ی رق و قینی زوری ته لیان) ﴿وَإِذَا الْفُلُومُ مَكَانًا ضَعِيفًا﴾ وه کاتئ فرئ ده درینه جینگایه کی تنگ له دوره خدا ﴿مُفْرَيْنَ﴾ به جیوت کراوی ده ست و قاچ و ملیان له کؤت و زنجیر دا (یا له شیان به کؤت و زنجیر پیکه و به سراوه) ﴿دَعَا هَٰذَا لِكُتُبُوا﴾ له ویدا داوای تیاجوون و مردن ده کن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ بُورًا وَحَدًّا﴾ ته مرپ و داوای ته نیا مردنیک مه کن ﴿وَأَدْعُوا بُورًا كَثِيرًا﴾ به لکو داوای مردنی زور بکن ﴿قُلْ أَدْلَاكَ حَيْرٌ﴾ بلئ نایا ته مه چاکتره ﴿أَمَرَ حَتَّةُ الْخُلْدِ أَلْبَى وَعِدَّ الْمُتَّقُونَ﴾ یا ته و به هه شته هه میشه یه ی که به لئ در او به پاریز کاران وله خواترسان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا﴾ که پاداشت و سهر ته نجام و ناکامیانه ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و (به هه شته) دا هه رچیان بوی هه یه ﴿حَلَّالِينَ﴾ به هه میشه یی و بی برانه وه ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا﴾ ته وه به لئیکه له لایه ن پهروه دگار ته وه ته ولی ی بهرپر سیاره ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ﴾ وه له و روزه دا خوا ته و (بت په رست) انه کؤده کاته وه ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له گهل ته و په رستراوانه ی که په رسترونیان جگه له خوا ﴿فَيَقُولُ أَسْأَلُ﴾ ته مجا خوا (به په رستراوه کان) ده لئ نایا ئیوه ﴿أَضَلُّنَا عَبَادِي هُنَالِكَ﴾ ته و به ندانه ی متان گومرا کرد ﴿أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ یا خو بیان رینگای (راستیان) ونکرد و گومرا بوون ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په رستراوه کان) ده لئین پاک و بیگه ردی بو تو ﴿مَا كَانَ يَتَّبِعِي لَنَا﴾ بو ئیمه شایسته نه بووه ﴿أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِن أَوْلِيَاءَ﴾ که بیجگه له تو په رستراویک بو خو مان دا بنئین ﴿وَلَا لِكِنَّمَنَّا هُمْ وَآبَاءَهُمْ﴾ به لام نازو نیعمه نت دا به ته وان و باوو باپبرانیان ﴿حَتَّىٰ سَأَلْنَا الذِّكْرَ﴾ هه تا (وایان لیها ت) یادی تو بیان له بیر چوو ﴿وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا﴾ وه ته وانه کؤمه لئیکي تیاجووی بی خیر بوون ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَعُولُونَ﴾ (خوا به بت په رسته کان ده لئ) جا بیگومان په رستراوه کانتان ئیوه بیان به درق خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا﴾ ته مجا نه ده تونان (سزای خوا) له خو تان لاده ن نه ده تونان یارمه تی (خوا) به ده س بینن ﴿وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ﴾ وه هه ر که س له ئیوه سته م بکات (هاوه ل بو خوا دابنی) ﴿نُذِقْهُ عَذَابًا كَثِيرًا﴾ سزایه کی گه وره ی بی ده چه ژین ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمه پیش تو هه ر کام له پیغه مبه رانمان نارد بیت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ الْطَعَامَ﴾ بیگومان ته وان خوار دنیان خوار دووه ﴿وَيَسْأَلُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ به بازار دا روشتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه ئیمه هه ندیک له ئیوه مان کرده هوی تاقیکر دنه وه ی هه ندیکي ترتان ﴿أَنْصُرُونَ﴾ نایا خو ده گرن ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ وه پهروه دگار ت بنیایه (به هه موو شتیک) ﴿

* وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ
 أَوْ نُرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
 ﴿١١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
 حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿١٢﴾ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
 هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿١٣﴾ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمْ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
 تَنْزِيلًا ﴿١٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَعْضُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿١٧﴾ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ
 أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿١٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يَذْرَبُ
 إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ﴿٢٠﴾ وَكَذَلِكَ
 جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكُفَيْ بِرَبِّكَ هَادِيًا
 وَنَصِيرًا ﴿٢١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ﴿٢٢﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وه‌ئوانه‌ی که به‌هیوای دیداری ئیمه‌نین (له‌رؤزی دواپی دا) ده‌لین
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه‌وه‌ بؤ فریشته‌ناتیردریته‌ خواره‌وه‌ بؤ سه‌رمان ﴿أَوَرَىٰ رَبَّنَا﴾ یاخود
 به‌روه‌ردگارمان نابینن ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نه‌وانه‌ له‌ده‌رونی خویندا
 خویان به‌گه‌وره‌ ده‌زانی ﴿وَعَتَوْا عَنَّا عُبُورًا﴾ وه‌ سه‌ر که‌شیه‌کی گه‌وره‌یان کرد. ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 نه‌وره‌رؤزی فریشته‌کان ده‌بینن (کاتی مردن یا‌قیامه‌ت) ﴿لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له‌و روزه‌دا هیچ
 مژده‌یه‌ک بؤ‌تاوانباران نی‌یه‌ ﴿وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه‌ ده‌لین (به‌نامان بدن) به‌به‌نادانی پاریزراو ﴿
 وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ هاتین هه‌ر کرده‌ویه‌کیانکرده‌بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ هه‌موویمان وه‌کو
 تۆزی پرش و بلاولی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌هه‌شتی یه‌کان له‌و روزه‌دا ﴿خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا﴾
 له‌چاکترین جیگادان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه‌ له‌باشترین شوینی حه‌سانه‌وه‌(ی نیوه‌روان) دان ﴿يَوْمَ
 تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّ﴾ وه‌ روزه‌ی ئاسمان له‌ت ده‌بی له‌گه‌ل هه‌وریکی سپی (هه‌موو ئاسمان ده‌گرته‌وه‌)
 ﴿وَنُزُلِ الْمَلَائِكَةِ تَنْزِيلًا﴾ وه‌ فریشته‌کان دنیردرینه‌ خواره‌وه‌ کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل. ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ
 لِلرَّحْمَنِ﴾ له‌و روزه‌دا فه‌رمانه‌روایه‌تی ته‌نها بؤ‌خوای میهره‌بانه‌ ﴿وَكَانَ يَوْمَئِذٍ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نه‌و
 روزه‌ روزه‌یکی زور سه‌خته‌ له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران ﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ﴾ وه‌ روزه‌یکه‌ که‌سته‌مکار
 قه‌پ ده‌کات به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خویدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ وه‌ده‌لی خو‌زگه‌ ﴿أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا﴾
 له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ریگای راستم بگرتابه‌ته‌به‌ر ﴿يَبُولِقَىٰ﴾ ئای تیاچوون بؤ‌من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَخِذْ فَلَانًا
 حَلِيلًا﴾ خو‌زگه‌ فلان که‌سم نه‌کر دایه‌ به‌هاوه‌ل و خو‌شه‌ویستی خو‌م. ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 به‌راستی نه‌و (که‌سه‌ی کردم به‌هاوه‌ل) منی له‌قورئان و بئ‌ل کرد ﴿بَعْدَ إِجَابَتِي﴾ دوا نه‌وه‌ی قورئانم بی
 گه‌یشت (و باوه‌رم بی‌هینا) ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾ وه‌ شه‌یتان هه‌میشه‌ پشت تیکه‌رو پشت
 به‌رده‌ره‌ بؤ‌ناده‌میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ﴾ وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿وَوْتِي نَهَىٰ په‌روه‌ردگار ﴿إِنَّ قَوْمِي﴾
 به‌راستی قه‌ومه‌که‌م (قوره‌یش) ﴿أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نه‌م قورئانه‌یان و از لیهنه‌واوه‌ گویی بی
 ناده‌ن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ لُغِيٍّ﴾ ئابه‌و جو‌ره‌ (موحه‌مه‌د ﴿كَدْرَابَةٍ﴾ که‌دزابه‌تی تو ده‌کری) دامان
 ناوه‌ بؤ‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک ﴿عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ﴾ دوژمنیک له‌تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾
 به‌سه‌ په‌روه‌ردگارت ریتموونی که‌رو یارمه‌تی ده‌رت بی‌ی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی‌بروا
 بوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ بؤ‌چی (موحه‌مه‌د ﴿هه‌موو قورئانی به‌یه‌ک
 جار بؤ‌دانه‌به‌زئسراوه‌ ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه‌و جو‌ره‌ (دامانه‌زاندووه‌) ﴿لِنُنشِتَ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بؤ‌نه‌وه‌ی دلی تو
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿به‌و قورئانه‌ دامه‌زراو و به‌هیز بکه‌ین ﴿وَرَزَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ وه‌ (به‌و بؤ‌نه‌یه‌وه‌)

ئایه‌تانی خو‌مم بؤ‌ناردن به‌ره‌به‌ره‌ ﴿۳۶﴾

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا
 ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
 شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ
 وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٢٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا
 إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٢٦﴾
 وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا هُمُ اللَّتَائِسَ
 آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
 وَأَصْحَابَ الرَّيِّسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٢٨﴾ وَكُلًّا
 ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ أَنْوَأَعَلَى
 الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا
 بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ لِشُورَا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَّخِذُونَكَ
 إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِنْ كَادَ
 لَيُضِلَّنَا عَنْ هَاهُنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ أَرَأَيْتَ
 مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هەر نموونه و مه‌سه‌لنکت بۆ بیئن (له ره‌خنه و بی‌شنیاره‌نا به‌جیکانیان) ﴿الْإِجْتِنَاكَ يَالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ ئیمه وه‌لامه‌که‌ی‌مان بۆ تو هیناوه به‌راستی و جواترین پروون کردنه وه ﴿وَالَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمُ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ ئەو که‌سانه‌ی که به‌سه‌ر روخساریاندا ده‌برین (پراده‌کیشترین) بۆ دۆزه‌خ ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانه خرابترین جیگایان بۆ هه‌یه ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ وه‌رینگاشیان و ون کردوه (گومراتن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ته‌وراتمان دا به‌موسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ آخَاهُ هَارُونَ وَزِيْرًا﴾ وه‌هاروونی برایشیمان کرده یاریده‌ده‌ری ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبَا﴾ ئەمجا و وتمان هه‌ردووکتان بپروون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بۆ سه‌ر ئەو گه‌له‌ی که باوه‌ریان به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌نی به‌ و به‌درووی ده‌زانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْوِيرًا﴾ ئەوسا له‌ناومان بردن به‌ له‌ناو بردنیکی زور خراب ﴿وَقَوْمٌ نُوْحٌ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ﴾ گه‌لی نووحیش کاتی پیغه‌مبه‌ریان به‌ دروزانی ﴿أَعْرَفْنَاهُمْ﴾ (له‌ئای لافاودا) نو‌قمان کردن ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً﴾ وه‌کردمان به‌په‌ندو عیره‌ت بۆ خه‌لك ﴿وَأَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه‌ئاماده‌مان کردوه بۆ سه‌تمکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه‌خت ﴿وَعَادًا وَنُعْمَادًا وَأَصْحَابَ الرَّيْسِ﴾ و گه‌لی عادو سه‌مودو و خاوه‌نی چال و بیره‌کان ﴿وَقُرُونًا بَيِّنَاتٍ ذَٰلِكَ كِتَابٌ﴾ وه‌زور گه‌لی تر که له‌نیوانیان دا بوون (له‌ناومان بردن) ﴿وَكُلًّا صَبَّأْنَا لَهُ الْآمْتِنَ﴾ وه‌بۆ هه‌موویان چه‌ندین نموونه‌مان هیناوه (به‌لام بیریان نه‌کرده‌وه) ﴿وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْوِيرًا﴾ وه‌هه‌موویانمان له‌ناو بردن به‌ له‌ناو بردنیکی خراب ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئەوان (قوره‌یش) تپه‌ربوون به‌ئو شارهدا (سه‌دوم) ﴿الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطْرَ السَّوَاءِ﴾ که‌بارانی شه‌ر (به‌ردی به‌سه‌ردا بارینرابوو) ﴿أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا﴾ ئایا ئەوان ئەو (شاره‌به‌ردباران کراوه‌) یان نه‌بینوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتْرُجُونَ نُشُورًا﴾ (وانی به‌بینوویانه) به‌لکو ئەوان به‌ته‌مای زیندوو بوونه‌وه نین ﴿وَلِذَا رَأَوْكَ﴾ وه‌ئو موحه‌مه‌د ﴿كَانَتْ تَوْبِعِينَ﴾ ان‌ی‌ت‌دو‌ن‌ک‌ال‌اه‌زوا ﴿به‌س گالته‌ت بی‌ده‌کن﴾ ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ و (ده‌لین) ئائه‌مه‌یه‌خوا ناردو‌یه‌ته‌به‌پیغه‌مبه‌ر ﴿إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا﴾ (وه‌ده‌لین) نزیك بوو له‌به‌سه‌راوه‌کانمان لمان بدات ﴿لَوْلَا أَنْ صَبَّرْنَا عَلَيْهِمْ﴾ ئەگه‌ر له‌سه‌ر (به‌رستی) یان خوگر نه‌بوویناوه ﴿وَسَوْفَ يَعْمَلُونَ﴾ له‌داهاتوودا ده‌زانن ﴿حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کاتی سزای (خوا) ده‌بینن ﴿مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ کی (گومراته) رینگای وون کردوه ﴿أَنْزَيْتَ﴾ ئایا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾ ئەو که‌سه‌ی هه‌واو ئاره‌زووی خوئی کردۆته‌به‌سه‌راوی خوئی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ئایا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا﴾ ئەبته‌پاریزه‌ر بۆ ئەو (که‌شوینی ئاره‌زووی نه‌که‌ویت)؟ ﴿٣٦﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ
 الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ وَسَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾ وَهُوَ
 الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ
 مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمْ
 لِيَذَكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا نُنطِعُ الْكَافِرِينَ وَجْهَهُمْ
 بِهِ جَهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ * وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
 وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾



﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئایا واهزانی ﴿أَنْ أَكْتَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ زۆربه‌ی ئەوانه ده‌بیستن یا تیده‌گه
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانه هه‌ر وهك ئازهلن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ به‌لكو ئەوان گو‌مرا تیریشن ﴿۱۱﴾
 ﴿أَلَمْ تَرَىٰ رِبِّكَ﴾ ئایا نابینی په‌روه‌ر دگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ﴾ چۆن سییه‌ری درێژ‌کر دۆ‌ته‌وه (له‌بانگی
 به‌یانانه‌و تا‌خۆر هه‌لاتن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ رَسَاكًا﴾ ئە‌گه‌ر بیه‌یستایه‌ رای ده‌گرت به‌وه‌ستاوی
 (سییه‌ره‌ که‌ به‌رده‌وام ده‌بوو) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ﴾ له‌پاشان خۆرمان کرده ﴿عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ به‌لگه‌ له‌سه‌ر
 ئەو (سییه‌ره‌ چونه‌که ئە‌گه‌ر خۆر نه‌بیت سییه‌ر نانا‌سریت) ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ قَضَیْنَا إِلَیْنَا﴾ پاشان ئەو سییه‌ره
 بۆ‌لای خۆمان ده‌به‌ینه‌وه ﴿فَبَضَّا بَیْرًا﴾ به‌شینه‌یی و که‌مه‌که‌مه‌ نایه‌ئیلین ﴿۱۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِی﴾ ئەو (خوا)
 زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْإِلَهَ لِسَاءً﴾ که‌شه‌وی بۆ‌کردون به‌دابۆ‌شه‌ر (بۆ‌شاک) ﴿وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ وه‌خه‌وتنی
 بۆ‌کردوون به‌هۆی مت‌بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا﴾ وه‌رۆژی بۆ‌هه‌ستان (له‌خه‌و بۆ‌کارو‌رسق
 په‌یدا‌کردن) دانا‌وه ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِی﴾ وه‌ئەو (خوا) زاتیکه ﴿أَرْسَلَ الرِّیحَ﴾ با‌کان ده‌نیری ﴿بَشْرًا بَیِّنَ
 یَدَیْ رَحْمَتِهِ﴾ به‌مه‌ژده‌ده‌ر پێش‌ره‌حمه‌تی‌خۆی (باران‌بارین) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه
 باراندومانه ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ئاو‌یکی‌پاکۆ‌که‌ر (پاک‌و‌خا‌وین) ﴿۱۵﴾ ﴿لِنُحْیِیَ بِهِ بَلَدًا مَّيْمَنًا﴾ تازه‌وی
 مردووی‌پێ‌ده‌بو‌ژنینه‌وه ﴿وَلِنُسْقِیَهُ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ وه‌ئاو‌ی ده‌ده‌ن به‌و (بارانه) له‌وانه‌ی دروستمان
 کردوون ﴿أَعْمَاءً وَأَوْلَادًا﴾ ئازهل و‌خه‌لکانیکی‌زۆر ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا بَیْنَهُمْ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی ئیمه‌به‌چه‌ند جو‌ر ئەم (ئیشانه‌)مان گو‌پری له‌نیوانیاندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا‌بیرکه‌نه‌وه ﴿فَأَنبَأَ
 أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا أَكْثُورًا﴾ به‌لام زۆربه‌ی‌خه‌لك جگه‌له‌سه‌پله‌یی (بێ‌با‌وه‌ری) هه‌یجان نا‌و‌یت
 ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبعَثْنَا﴾ ئە‌گه‌ر به‌مان و‌یستایه‌ بی‌گومان ده‌مان نارد ﴿فِی كُلِّ قَرْیَةٍ نَذِیرًا﴾ له‌هه‌موو
 شارو‌شارو‌جکه‌به‌کدا ترسینه‌ریك ﴿۱۸﴾ ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِیْنَ﴾ که‌واته‌تۆ به‌گو‌تی بی‌با‌وه‌ران مه‌که
 ﴿وَجِهْدُهُمْ بِهِ جِهَادًا كَیْرًا﴾ به‌(به‌لگه‌کانی) ئەم قورئانه‌به‌ریه‌ره‌کانی‌یه‌کی‌گه‌وره‌بان له‌گه‌لدا‌بکه
 ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِی مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ﴾ ئەو (خوا) زاتیکه‌دوو‌ده‌ریا (ئاو) ی‌به‌ره‌لا‌کردووه‌له‌پال‌به‌کدا ﴿هٰذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ﴾ ئەمه‌یان شیرین و‌ساز‌گاره (ئاو‌ی‌رو‌بارو‌کانبا‌وه) ﴿وَهٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەوی‌تریان‌زۆر
 سو‌یر و‌تال و‌تفته (ئاو‌ی‌ده‌ریا‌کانه) ﴿وَجَعَلَ بَیْنَهُمَا بَرْخًا﴾ وه‌له‌نیوان‌ئەو‌دوو (ئاو) هدا‌به‌ره‌ستیکی
 دانا‌وه ﴿وَرَجَحَرًا حَیْجُورًا﴾ و‌به‌رگری‌که‌ریکی‌ئەستور (تائه‌و‌دوو‌ئاو‌ه‌تیکه‌ل‌به‌یه‌که‌نه‌بن) ﴿۲۰﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِی خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ئەو (خوا) زاتیکه‌له‌ئاو‌(ی‌مرو‌ف) ئاده‌میزادی‌دروست‌کردووه ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ ئەمه‌جان‌ئەو (ئاو‌ه‌ی‌کردۆ‌ته‌هۆی‌ره‌چه‌له‌ك (پشت‌که‌به‌ریگه‌ی‌نیری‌نه‌ده‌گه‌ن‌به‌مرو‌ف
 وه‌ك‌كو‌پ) و‌خزم (که‌به‌ریگه‌ی‌ئافره‌ت‌ده‌گه‌نه‌وه‌به‌مرو‌ف وه‌ك‌کچه‌زاو‌خوشکه‌زا) ﴿وَكَانَ رِبِّكَ
 قَدِيرًا﴾ وه‌په‌روه‌ر دگارت هه‌میشه‌به‌ده‌سه‌لات و‌توانایه ﴿۲۱﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەوانه‌جگه‌له‌خوا
 شتانیك‌ده‌په‌رستن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ که‌نه‌سوود‌نه‌زیان‌به‌وان‌نا‌گه‌یه‌نن ﴿وَكَانَ الْكَافِرَ عَلٰی رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ وه‌بێ‌برو‌ایان‌به‌رده‌وام‌دژی‌په‌روه‌ر دگاریان‌پشتیوانی‌یه‌کترین (بۆ‌تا‌وان و‌خرابه) ﴿۲۲﴾



وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
 بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ
 فَسَأَلْ بِهِ خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَّا سَجُدٌ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ تَبَارَكَ
 الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
 مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ
 أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
 ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا
 أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئیمه تۆمان ته‌نهابؤ ئه‌وه نار دووه ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ که مژده ده‌رو ترسینه‌ر بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی من له‌سه‌ر گه‌یانندی ئیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له‌ئیه‌وه داوا ناکه‌م ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به‌لام هه‌ر که‌س ویستی
 ریگه‌ی په‌روردگاری بگری (با بیگری) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ﴾ پشت بیه‌سته‌ه (خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که‌زاتیکه هه‌رگیز نامریت ﴿وَسَيَحْ يَحْمَدُهُ﴾ ته‌سییحات بکه‌ه به‌ستایشی
 ئه‌و ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عَمَدٍ ذُو أَعْيُنٍ﴾ به‌سه (بؤ تو) که‌خوئا ئاگاداره به‌گوناه‌ی به‌نده‌کانی ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئه‌و (خوایه‌ی) که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿وَمَا يَنبَهُمَا﴾
 وه‌ئه‌وش له‌نبوئانیا دایه‌ه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له‌پاشانیش به‌رز
 بوویه‌وه بؤ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (باوه‌رمان بییه‌تی به‌بی ئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی بزاین) ﴿الرَّحْمَنُ
 قَبَّلَ بِهِ حَبِيرًا﴾ ئه‌و خوای میهره‌بانه که‌واته‌ه پرسیار له‌زاتی بکه‌ه که‌به‌ه‌موو شت زاناو ئاگایه‌ه
 ﴿وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی به‌وان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژده بیه‌ن بؤخوای میهره‌بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده‌لین په‌رحمان کئیه (ئیمه‌ه نایاسین) ﴿أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ ئایا سوژده بیه‌ن بؤ ئه‌و (زاته‌ی)
 که‌تو فه‌رمانمان بی‌ده‌ده‌یت ﴿وَرَادَهُمْ نُفُورًا﴾ وه‌(به‌م داوای سوژده‌ه بردنه) دور که‌وته‌وه‌یان (له‌ریگای
 راست) زیاتر ده‌بیت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاك و بیگه‌رد و پیروژه‌ه ئه‌و (خوایه‌ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له‌ئاسماندا چه‌ند خولگه (بورج‌ی) دروست کردوه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناوه له‌ئاسماندا خو‌ریکی
 په‌رشنگدار ﴿وَقَمَرًا مُنِيرًا﴾ و مانگیکی رووناك که‌روه‌ه (بۆزه‌وی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌ئه‌و (خوایه‌) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ که‌شه‌وو رۆژی له‌جینی یه‌کتر داناه‌ه (به‌دوای یه‌کتر داین و شوینی
 یه‌کتر ده‌گر نه‌وه) ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَدَّكَرَ﴾ بؤ ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی بیر بکاته‌وه (له‌دروسکراوه‌کانی خوا)
 ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ یا بیه‌وی شوکرانه‌ه بژیتری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ به‌نده‌تایبه‌تی به‌کانی
 خوای میهره‌بان که‌سانیکن ﴿يَسْتَوُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ﴾ به‌ه‌بقارو نه‌رمی ده‌رۆن به‌سه‌ر زه‌وی دا (بی
 لوت به‌رزی و که‌شخه‌و فیز کردن) ﴿وَإِذَا حَاطَبْتَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ وه‌کاتی نه‌زان و نه‌فامه‌کان (به‌وته‌ی
 ناشیرن) له‌گه‌لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووته‌به‌ک ده‌لین پئیان گونا‌ه نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ﴾
 وه‌که‌سانیکن له‌شه‌وه‌دا بؤ په‌روه‌ر دگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ سوژده به‌رن و شه‌ه و نویره‌ه ده‌کن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه‌که‌سانیکن که‌ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ر دگارمان ﴿أَصْرَفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزه‌خمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ به‌راستی سزای ئه‌و (دۆزه‌خه) لانه‌چووی
 به‌رده‌وامه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ به‌راستی دۆزه‌خ جینگه‌و شوین مانه‌وه‌یه‌کی زور خراپه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَعُوا﴾ وه‌که‌سانیکن کاتی مال و سامان خه‌رج ده‌کن (بؤ خویمان و خیزانیا) ﴿لَمْ يَسْرَفُوا
 وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ نه‌زیاده‌ه رۆی و نه‌ره‌زیلی و ده‌ست نوقاوی (تیدا) ناکه‌ن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوْمًا﴾
 (به‌لکو) مام ناوه‌ندیه له‌و نیوانه‌دا ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
 الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ
 فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
 فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
 إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا
 بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ
 رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
 لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
 وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٧٥﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
 لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ وه که سائینکن که له گه‌ل خوادا نابه‌رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هیچ په‌رستراویکی تر ﴿وَلَا يَشْكُرُونَ﴾ و ناکورن ﴿الْنَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیچ که‌سی که خوا کوشتنی نه‌وی یاساغ (حرام) کر دووه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌هق و په‌وانه‌بی ﴿وَلَا يَزُورُونَ﴾ وه زیناو داوین پیسی ناکهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هر که‌س نه‌و تاوانانه بکات (که باسکران) ﴿يَأْتِقْ أَنَا مَا﴾ تووشی توله‌کی دیت ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بؤ چهند باره‌ده کر یته‌وه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌پرؤزی قیامه‌ندا ﴿وَيَحْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾ وه بی‌پرانه‌وه به‌بی‌پرئز و پرئسواوی له‌دو‌ر‌خ داده‌مینیته‌وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بیجگه‌له‌کی‌سی ته‌وبه‌ی کر دین و باوهری هیتابن ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ کارو کرده‌وی چاکیشی کر دیت ﴿فَأُولَئِكَ﴾ تا نه‌وانه ﴿يَبْدُلُ اللَّهُ سَعْيَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خراپه و تاوانه کانیان ده‌گوریت به‌چاکه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا هم‌میشه لیئورده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه هر که‌س ته‌وبه‌ی کر دو کرده‌وی چاکی کر د ﴿فَإِنَّهُ يُتَوَبُّ إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌راستی نه‌و که‌سه ده‌گه‌ر یته‌وه بؤ لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به‌گه‌رانه‌ویه‌کی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ وه (به‌نده‌کانی خوا) که سائینکن که‌شایه‌تی درؤ ناده‌ن ﴿وَلِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ﴾ و کاتی تیپه‌ر بن به‌لای شتی بی‌سووددا (نه‌نجام بدریت له‌لایه‌ن نه‌فامانه‌وه) ﴿مَرُّوا كَرَامًا﴾ تیپه‌ر ده‌کن به‌رئزه‌وه (پی‌گویندانه نه‌فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا﴾ وه که سائینکن کاتی نامورگاری بکرین ﴿بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ به‌نایه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گاریان ﴿لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا﴾ ناکه‌ون به‌سه‌ریاندا ﴿صُمًّا وَعُمَمًا نَأًا﴾ به‌که‌ری و کویری ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا﴾ وه که سائینکن که‌ده‌لین ته‌ی په‌روه‌رد گارمان بیه‌خشه پیمان ﴿مِنْ أَرْوَجٍ وَأَذْرٍ لَنَا﴾ له‌هاوسه‌ران و نه‌وه کانمان (مندالله کانمان) ﴿فُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ ته‌وه‌ی چاوانی پی‌گه‌ش بی‌هوی دلخوشی بیت ﴿وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ وه بمانکه به‌پیشه‌وای پارئز کاران و له‌خوا ترسان ﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه (که نه‌و سیفه‌تانه‌یان تیا به) ﴿يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ يَمَاصِبُوا﴾ پاداشت ده‌در یته‌وه به‌پله و کوشکی به‌رز له‌به‌ه‌شتدا به‌هوی ئارام گرتیان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حِجَّةً وَسَلَامًا﴾ وه له‌و شوبنه‌دا سلاو یان لی‌ده‌کری (له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه زور به‌گه‌رمی) ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ بی‌پرانه‌وه تیایدا ده‌مینته‌وه ﴿حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن جیگا و شوین و مانه‌وه‌یه‌کی جوان و خوشه ﴿قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلئ خه‌لکینه په‌روه‌رد گار گویتان پی‌نادات و هیچ با به‌خیکتان نی به‌لای ﴿لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ﴾ نه‌گه‌ر دو‌عا و نزاتان نه‌بی (له‌کاتی ته‌نگی و نار‌ه‌حه‌تیدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ که‌چی (زور به‌تان) تایینی خواتان به‌درؤ ده‌زانی (برواتان نه‌هیتا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جادلنیابن توله‌کی به‌خه‌تان ده‌گری و لیتان جیا نایته‌وه ﴿﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ❶ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ❷ لَعَلَّكَ بِرَأْيِكَ رَنَفًا ❸
 يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ❹ إِنَّ نَسْفَاتٍ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِنَّ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ❺ وَمَا يَا تِيهَمٌ مِنْ ذِكْرِ مَنْ رَحِمْنَا مِنْ مَحَدِّثٍ
 إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ❻ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ❼ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ❽ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ❾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ❿ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ آتِ الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ❶٠ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ❶١ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ❶٢ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 إِلَى هَارُونَ ❶٣ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ❶٤ قَالَ
 كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ❶٥ فَآتَا فِرْعَوْنَ
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ❶٦ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 ❶٧ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيدًا وَلِئْتَ فِينَا مِنْ عُمَرِكَ سِنِينَ
 ❶٨ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ❶٩

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿طَسَمَ﴾ به (طا، سین، میم) ده‌خوینترته‌وه خوا زاناتره به ماناکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌سیری سه‌ره‌تای سوره‌تای
 (البقره) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثم (سوره‌ته) له‌ئایه‌ته‌کانی قورئانی روونکهره‌ویه ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْشَوْنَ اللَّهَ﴾
 خه‌ریکه خۆت له‌ناو ده‌به‌ی (ده‌کوژی) به‌خه‌فه‌ت ﴿أَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان (خه‌لکی مه‌ککه) باوهر ناهیتین
 ﴿إِنْ نَشَأْ﴾ نه‌گهر بمانه‌ویت ﴿نُنزِّلْ عَلَيْهِمْ﴾ دینینه خواره‌وه بۆیان ﴿مِنَ السَّمَاءِ آيَةً﴾ نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌که له‌ئاسمانه‌وه
 ﴿فَطَلَّتْ أَخْفُفًا لَهَا خَطْمِينَ﴾ که‌به‌رده‌وام گهرد نیانی بۆ دانه‌وینن (ناچاریمان بکات باوهر بینن) ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ﴾ ههر
 بیت بۆیان ﴿مِنَ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ مُمَدِّدٍ﴾ به‌یامیکی تازه دابه‌زینراو (که‌قورئانه) له‌خوای میهربانه‌وه ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ مُّصْرَعُونَ﴾
 ئه‌وان به‌رده‌وام پشت تیکه‌رو روو وهر گپین لینی ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا﴾ جا بیگو مان ئه‌وانه به‌درۆیان زانی و باوهریان پی
 نه‌کرد (ئه‌وه‌ی نارده‌ومان) ﴿فَسَيَأْتِيهِمْ﴾ جا به‌زوویی بۆیان دیت ﴿أَنبَشُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْتَهُونَ﴾ هه‌واله‌کانی ئه‌وه‌ی ئه‌وان
 گالته‌و لاقرتیان پی ده‌کرد ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ﴾ ئایا سه‌سیری زه‌وی ناکه‌ن ﴿كَرَاهَاتٍ فِيهَا﴾ چه‌ندمان رواندووه تیایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾ له‌هه‌موو جوړیکی چاکی به‌که‌لک ﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌رواندنی ئه‌وه‌هه‌موو روو‌ودا
 به‌لگه‌ی گه‌وره‌هه‌به ﴿وَمَا كَانَ أَكْبَرُ لَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زۆر به‌یان بروادارنن و باوهر ناهیتن ﴿وَإِنَّا لَنَكُونُ﴾
 په‌روه‌دگارت ﴿لَهُوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ﴾ ته‌نها ئه‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌زه‌یی داره ﴿وَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (باس بکه) ئه‌و
 کاته‌ی په‌روه‌دگارت بانگی مووسای کرد ﴿أَنَّا نَتَّبِعُ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ که (به‌پیغه‌مبه‌ری) برۆ بۆ لای ئه‌و گه‌له‌سته‌مکاره
 ﴿قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ که‌گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ونه ﴿أَلَا يَتَّقُونَ﴾ ئایا ئه‌وان ناترسن (بی‌فرمانی خاوه‌کنه‌ن) ﴿قَالَ رَبِّ﴾
 (مووسا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌دگارم ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونُ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم بروام پی نه‌که‌ن ﴿وَضَيْقُ صَدْرِي﴾
 وه‌سینگم (دل‌م) ته‌نگ بی ﴿وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي﴾ وه‌(ده‌ترسم) به‌چاکی قسه‌م بۆ نه‌کری و زمانم به‌ر نه‌بی (له‌و گریه‌ی
 هه‌یه‌تسی) ﴿فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ﴾ که‌واته (خواه‌ه‌ جوهره‌ئیل) بنیره بۆ لای هاروون (و بیکه به‌پیغه‌مبه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیم
 بدات) ﴿وَأُحَدِّثْ إِلَىٰ يَوْمِ لَقَائِهِ﴾ وه‌ئه‌وان (گه‌لی فیرعه‌ون) تۆله‌ی تاوانیکیان له‌سه‌رمه ﴿فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ﴾ بۆیه ده‌ترسم
 که‌بمکوژن (له‌جیاتی ئه‌و کوژراوه) ﴿قَالَ كَلَّا﴾ (خوا) فه‌رمووی نه‌خیر (ئه‌وه‌ی باست کرد هیچی روونادات)
 ﴿فَأَذْهَبَا يَتَكَيَّمَا﴾ که‌واته هه‌ردوو کتان به‌موعجیزه‌کانمانه‌وه به‌رۆن (بۆ لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی) ﴿إِنَّا مَعَكُمْ﴾
 مُّسْتَمِعُونَ ﴿ثُمَّ لَه‌گه‌لشان گوی ده‌گرین ﴿فَأَتَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا﴾ ئه‌وسا به‌رۆنه لای فیرعه‌ون و هه‌ردوو کتان بلین
 ﴿إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی یتیمه پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌دگاری جیهانیانین ﴿أَن أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (نیراوین)
 که‌تۆ به‌نو ئیسرائیل (له‌ژیر ده‌سته‌یی خۆت) به‌ره‌لا که‌یت له‌گه‌ل یتیمه‌دا (به‌رۆین بۆ شام) ﴿قَالَ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی
 ﴿أَلَمْ تُرَبِّكُنِي فَمَا وَادَّكَ﴾ ئایا یتیمه پیمان نه‌گه‌یاندی له‌ناو (مالی) خو‌ماندا به‌مندالی ﴿وَلَبَّتْ فِیْنَا مِنْ عُمْرِكَ سِنَّينَ﴾ وه
 تۆ چه‌ند سالی‌ک له‌ته‌مه‌نت له‌ناو یتیمه‌دا نه‌مایته‌وه ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكَ الْآلِي فَعَلْتَ﴾ وه ئه‌و کرده‌وه (خرابه) شت کرد
 که‌کردت (که‌کوشتی قیبتی یه‌ک بوو) ﴿وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تۆ له‌وانه‌ی سه‌پله‌و ناشو کورن ﴿

قَالَ فَعَلْتَهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
 فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ
 تَمُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ
 ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
 ﴿٢٨﴾ قَالَ لَيْنٍ اتَّخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ
 ﴿٢٩﴾ قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾
 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ
 إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
 بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأِعْتِ فِي الْمَدَائِنِ
 حَاشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَا تَوْكُ يَا كُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ
 لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

﴿قَالَ فَعَلَّهَا﴾ (موسا) ووتی ئەو کارەم کرد (ئەو پیاووم کوشت) ﴿إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ کاتی کە من لەریزی نەزاناندا بووم ﴿فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا رام کردو هەلھاتم لەئێوە ﴿لَمَّا خَشَّكُمْ﴾ کاتی کە ترسام لیتان (تۆلەم لێ بسەنن) ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا﴾ ئەوسا پەرورددگارم حیکەمی (پێنەمبەرەتی) پێ بەخشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خستە ریزی پێنەمبەرانەو (کردمی بە پێنەمبەر) ﴿وَيَاكَ نِعْمَةً تَنْمُهَا عَلَيَّ﴾ وە ئەو (بەخێو کردنە) کە تۆ دەیکەیت بە منەت بەسەر مەو و ﴿أَنْ عِبَدْتَ نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ﴾ بەهۆی ئەو وە بوو کە تۆ نەوی ئیسرائیلت کردبوو و کۆیلە و ژێر دەستی خۆت (لە ترسا دایکی موسا موسای بەخێو نەکرد) ﴿قَالَ فَرَعُونَ وَمَارِبُ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەمجا) فیرەون ووتی پەرورددگاری جیهانیان کی بە ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری ئاسمانەکان و زەوی و هەرچی لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوە دلنیان ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ﴾ (فیرەون) ووتی بەوانە بە دەوری دا بوون (لەشونیکە و توانی) ﴿أَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ئایا گوێتان لێ بە (چی دەلی) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری ئێوە و پەرورددگاری باوک و باپیرە پیشوو و کاتنە ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (فیرەون) ووتی بەراستی ئەو پێنەمبەرە کە نیراوە بو ئێوە ﴿لَمَجْنُونٍ﴾ شیتە ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورددگاری رۆژەلات و رۆژ ئاویە و ئەو لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئەگەر ئێوە بیرکەنەو و ژیربن ﴿قَالَ لَنْ أَخَذَتِ الْهَاعِزِي﴾ (فیرەون) ووتی سونیدی ئەگەر پەرستراوی تر جگە لە من دابنیت ﴿لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ﴾ بنگومان دەتخەمە ریزی بەندکراوە کەنەو و زیندانیت دە کەم ﴿قَالَ أَوْلَوْ جُنُكُ بَشِيءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ئایا هەر زیندانیم دە کەیت ئەگەر شتیکی (موجیزە یەکی) روون و ئاشکرات بو بێنم (کەراستە پێنەمبەر) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرەون) ووتی دەی ئەو شتە بێنە (ببنوینە) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گوێانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُ مُجَا﴾ ئەمجا موسا گوچانە کە ی فرێدا ﴿فَإِذَا هِيَ تَنْجَبَانٌ مُّبِينٌ﴾ دەست بە جی بوو بە ئەژدیهایەکی دیار و ئاشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ وە دەستی دەرھیتا (لە بن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ بە کسەر دەستی سپی و پەرشنگدار بوو بو بێنەران ﴿قَالَ لِلْمَلَاحِظَةِ﴾ (فیرەون) ووتی بەو پیاووە گەورانە لە دەورە ی بوون ﴿إِنَّ هَذَا لَسَجْرٌ عَلِيمٌ﴾ بنگومان ئەمە جادووگەریکی زۆر زانیە ﴿قَالَ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾ دەپەوی دەر تان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحْرَةٍ﴾ لەوولات و خاکی خۆتان بە جادوووە کە ی ﴿فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ جافەرمانی چی دەدەن (لە دژی بیکەم) ﴿قَالُوا أُرْجِهْ وَارْحَا﴾ ووتیان جاری موسا و برا کە ی وازی لێ بێنە (دوایانخە) ﴿وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ سەربازە کانت کۆ بکەرەو و بیانیترە بو هەموو شارەکان ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهەموو جادووگەریکی زۆر زانت بوو بھینن ﴿فَجَمَعَ السَّحْرَةَ﴾ ئەمجا ئەو جادووگەرانی کۆ کرانەو و ﴿لَمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ لە کات و رۆژی دیاری کراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ﴾ و بەخەلکیش و ترا ئێوەش کۆدەبنەو؟ ﴿٢٤﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ
قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيْنَ لَنَا الْأَجْرُ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّقْمُونَ
﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا يَا مَرْيَمُ الْقَائِمَاتِ
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالِ إِنَّمَا أَنْتُم مُّسْمَوَاتٌ لَكُمْ أَنْتُمْ
لَكُمُ الْكَيْدُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لِأَضْيُرُّنَا
إِلَى رَبِّنَا مَنْ قَلْبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَن كُنَّا
أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ
مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَلْوَءَاءَ
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ
﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾



﴿لَعَلَّآ نَنْبِغَ السَّحْرَةَ﴾ تا شوین جادوو گهران بکهوین ﴿إِن كَانُوا هُرُ الْعَالِيَيْن﴾ نه گهر نهوان زال و سهرکه وتوو بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ﴾ نه مجا کاتی جادوو گهره کان هاتن ﴿قَالُوا لَفِرْعَوْنَ﴾ ووتیان به فیرعهون ﴿إِن لَنَا لَأَخْرَجُ﴾ تابا بهراستی پادااشتمان هه به ﴿إِن كَانُوا هُرُ الْعَالِيَيْن﴾ نه گهر ئیمه زال و سهرکه وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون) ووتی بهلی ﴿وَإِذْ كُنَّا إِذَا لَمِنَ الْمُفْرَيْن﴾ وه بینگومان ئیوه ئهو کانه له نزیکانی خووم ده بن ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾ مووسا به ساحیره کانی ووت ﴿الْقَوْمَ أَنَّهُمْ مُّكْفَرُونَ﴾ ببهاویژن ئه وهی ئیوه هاویژهریانن (له جادوو) ﴿قَالَ قَوْمًا أَحِبَّا لَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ﴾ نهوانیش گوریس و حهبل و دار دهسته کانیان فریدا ﴿وَقَالُوا بَعْرَةَ فِرْعَوْنَ﴾ وه ووتیان سویند به گوره یی فیرعهون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ﴾ بهراستی ههر ئیمه زال و سهرکه وتووین ﴿قَالَ قَوْمًا مَوْسَى﴾ نه مجا مووسا داردهسته که ی فریدا (بووه و به ماریکی گهره) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ جا کوت و پر ئه و (ماره گهره) هه چی جادوو یان کردبوو هه لی لوشی ﴿قَالَ قَوْمًا لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ نه مجا جادوو گهره کان خران (که وتن) به پرودا به سوژده برده وه (بو خوا) ﴿قَالَ قَوْمًا لَمَّا بَرَّ الْعَالِيَتِ﴾ ووتیان ئه و باوه رمان هیتا به پهره دگاری جیهانیا ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ که پهره و هر دگاری مووسا و هاروونه ﴿قَالَ آتَيْنَاهُم لَعْنَةً﴾ (فیرعهون) ووتی ئایا باوه رتان بی هیتا ﴿قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكَ﴾ پیش ئه وهی مؤله تان بدم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ بهراستی ئه و (مووسا) جادوو گهره گهره که تانه که فیری جادوو ی کردون ﴿فَلَسَوْفَ نَعْتَمُونَ﴾ جا بینگومان له مه و دوا ده زانن (چیتان لی ده کم) ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ بهراستی دهست و قاچتان راست و چهپ ده برم ﴿وَأَصْلَبَنَّهُمْ أَمْجِعِينَ﴾ وه بینگومان هه مووتان هه له ده واسم (به دارا) ﴿قَالُوا لِأَصْحَابِ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان هیچ زبانی نی یه (بو ئیمه ئه وهی تو ئه وهی بیکی) ﴿إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکه) بهراستی ئیمه گهرانه وه مان بؤ لای پهره و دگارانمانه ﴿إِنَّا نَطْمَعُ﴾ بهراستی ئیمه به ته ماین و ئومید ده کین ﴿أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا﴾ که پهره و دگارانمان له گوناها تاوانه کانمان بیوری ﴿أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه ئیمه یه که می باوه رداران بووین (له گه له که ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه حیمان نارد بؤ مووسا ﴿أَن أَسْرِ بِعَادِي﴾ که به شه وه بنده (باوه رداره) کانم بیه (و میصر به چی بیلن) ﴿إِن كُنْتُمْ مُّشْعَبُونَ﴾ بینگومان (فیرعهون و کومه له که ی) دواتان ده کهون ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ نه وسفا فیرعهون پایوانی کؤ که ره وهی نارد به شماره کاندان (بو کؤ کردنه وهی له شکر و هیز) ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ (فیرعهون ووتی) بهراستی ئه وانه (مووسا و شوین که وتوانی) کومه لیکی که می بی نرخن ﴿وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَاظُونَ﴾ وه بهراستی ئه وانه رقی ئیمه هه لده ستین (به وتارو کرداریان) ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَدْرُونَ﴾ وه بینگومان ئیمه کومه لیکیین بیدار و ناگادارین (به بیلانه کانیا) ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ نه مجا ئه وانه (فیرعهون و کومه له که ی) مان دهر کرد له باخات و کانیاوه کان ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ وه (دهران کردن) له وه موو گهنج و غه زنه و کؤشکه زور جوان و چاکانه ﴿كَذَلِكَ﴾ تا بهو جوړه (له ناومان بردن) ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِيٍّ إِسْرَائِيلَ﴾ نه وه کانی یه عقوب (جووله که) مان له جیگیان دانا ﴿فَأَتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ﴾ نه مجا (فیرعهون و له شکره که ی) کاتی خوور هه له اتان شوینیان که وتن ﴿

فَلَمَّا تَرَى الْجُمُعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَدْرَكُونَ ﴿٦١﴾
قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ
أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ
﴿٦٣﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ
﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ
﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيَةً ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ
يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا
بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي
إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ
يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

﴿فَلَمَّا تَرَاهُ الْجَمْعَانَ﴾ ئەمجا کاتی دوو کۆمەله‌که چاویان به‌یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾
 هاوه‌له‌کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمُدْرَكُونَ﴾ بینگومان ئیمه گیراوین، (بیمان ده‌گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه‌خیر بیتان ناگهن ﴿إِن مَّعِيَ رَبِّي سَيَهْدِين﴾ بینگومان من په‌روردگارم له‌گه‌له‌دلنیاپان
 رینگای (رزگار بوونم) نیشان ده‌دات ﴿قَالُوا حَيْثَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ ئەمجا سرووشمان کرد بو موسا
 ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به‌گو‌چانه‌که‌ت بده له‌ده‌ریاکه ﴿فَأَنفَقَ﴾ (نه‌ویش لیداو) جا‌ده‌ریاکه
 له‌ت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ که هه‌ر له‌تیکی وه‌ک شاخیکی زور‌گه‌وره‌ابوو ﴿وَأَرْزَلْنَا
 ثَمْرَ الْأَخْرَبِ﴾ وه‌ئه‌وانی تر (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) مان نریک کرده‌وه له‌وئی (له‌ده‌ریاکه) ﴿وَالْحَمِيمِ
 وَالْحَمِيمِ مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ﴾ جا موسا و هه‌موو ئەوانه‌ی له‌گه‌لی بوون رزگارمان کردن ﴿وَأَمَّا
 نُوحٌ فَهُوَ أَخْرَبًا الْأَخْرَبِ﴾ پاشان ئەوانی ترمان نو‌قم کرد (له‌ده‌ریادا) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (که باسکرا) به‌لگه‌به‌کی گه‌وره‌هه‌به (له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ آتِئُهُمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 به‌لام زور‌به‌یان باوه‌ریان نه‌هینا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار ت زال
 وبه‌به‌زه‌بی به ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ تِبْأً بَرَهِيمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بخوینه‌روه به‌سه‌ریاندا هه‌والی
 ئیبراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا قَوْمِي﴾ کاتی ووتی به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده‌په‌رستن
 ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده‌په‌رستین ﴿فَنُفِّلْ لَهَا عَافِيَةً﴾ ئەمجا به‌رده‌وام به‌ندایه‌تیاپان
 ده‌که‌ین ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئەوانه‌گو‌ییاپان لیتانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده‌که‌ن ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ﴾ یا ئایا ئەوان سوود یازیاتان پی ده‌گه‌به‌نه‌ن ﴿وَأَلَّا
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آيَةً نَا﴾ ووتیان (نه‌خیر هه‌چیاپان پی نا‌کری) به‌لکو ئیمه باوو باپیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ئابه‌و شیوه (ی ئیمه) یان کردووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ئایا ئیوه ده‌زانان
 چی ده‌په‌رستن ﴿أَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ ئیوه‌و باوو باپیره پی‌شوه‌کانتان ﴿فَأَنَّهُمْ عَدُوِّي﴾
 جا به‌راستی هه‌موو ئەوانه‌دوژمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِين﴾ که ئەو منی دروست کردووه پاشان هه‌ر ئەویش رینموونیم ده‌کات ﴿وَالَّذِي
 هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِين﴾ وه‌هه‌ر ئەو زاته‌خو‌راکم پیده‌دات و تیراوم ده‌کات ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ
 يَشْفِين﴾ وه‌کاتی نه‌خو‌ش بکه‌وم هه‌ر ئەو شیفام ده‌دات (چاکم ده‌کاته‌وه) ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ
 يُحْيِين﴾ وه‌زاتیکه که‌من ده‌مرینی و پاشان زیندوووم ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه‌(په‌روه‌ردگارم)
 زاتیکه به‌ته‌مام و ئومید ده‌که‌م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له‌روژی پاداشت دا (قیامه‌تدا) بیوری
 له‌هه‌له‌کانم و بیانسرپه‌ته‌وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ ئەی په‌روه‌ردگارم دانایم پی بیه‌خشه ﴿وَالْحَقِّي
 بِالصَّلَاتِ﴾ بمه‌ره‌ریزی پیاو‌چا‌کانه‌وه ﴿۳۶﴾

وَأَجْعَل لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
 النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
 يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
 سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ
 ﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيَنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
 أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبِكُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
 أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لِنَفِي
 ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ نَسَوِيَكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صِدْقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ
 أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَتْ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ
 قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١١٠﴾ * قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنَّا وَأَتَّبَعَكُمُ الْأَرْدَلُونَ ﴿١١١﴾

﴿وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس کردنم به چاکه له ناو گه له داهاتووه کاندای بی به خشه ﴿وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ﴾ و ه بم گیری له وهر گرانی به هشتی پر نازو نیعمت ﴿وَأَعِزَّنِي﴾ و ه باو کم خوش بیه ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّاغِينَ﴾ به راستی ئه و له گومر ایانه ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ و ه شه رمه زارو ریسوام مه که له پروژیکدا که (خهلکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ پروژی که مال و سامان و مندال و نه وه سوود ناگه یهنن ﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بیجگه له که سی بیته خرمه تی خوا به دلکی ساغ و پاک و خاوینه وه ﴿وَأَزَلْفَتْ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و ه (له پروژی دواییدا) به هشت نزیك ده خرینه وه بو پاریز کاران و له خواترسان ﴿وَبُرُزَّتِ السَّمَاءُ لِلْغَالِيِينَ﴾ دوزه خیش دهرده خریت (و ناشکرا ده کری) بو گومر ایان ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ه بیان دهرت ریت ﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ کوان ئه وانهی که ئیوه ده تان به رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿هَلْ يَنْظُرُونَكَ أَوْ يَنْتَصِرُونَ﴾ ئایا یارمه تیان دهن با یارمه تی خویان دهن ﴿فَكَيْفَ كُوفِيهَا هُوَ وَالْقَاوُونَ﴾ ئه مجا هه مو و ئه وانه (به رستراوان) و گومر ایان سه ر به رو خوار فری دهرینه دوزه خه وه ﴿وَجَحَدُوا بِتِلْكَ أَخْبَعُونَ﴾ هه روه ها هه مو و سه ر بازانی شه تیان ﴿قَالُوا أَوْ هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت به رستان) له کاتیکدا له دوزه خ دا شه ره قسه و نازاوه یانه (له گهل به رستراوه کانیاں دا) ده لین ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لِنَظُنُّكَ مُبِينٍ﴾ سویند به خوا ئیمه له گومر ایی به کی ناشکرا دا بووین ﴿إِذْ لَسُوْا بِكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک ئیوه مان دهرده ریزی به روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ﴾ که س ئیمه ی گومر انه کردتا و انباران نه بیت ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ و ه هیچ تکا کاری بو ئیمه نی به ﴿وَلَا صِدْقٍ جَمِيعٍ﴾ و ه هیچ هاوریه کی دلسوزمان نه ﴿فَلَوْ أَنَّ لِلَّذِكْرِ﴾ خوزگه جاریکی تر بگه رانیانه وه (بو دونیا) ﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه وسال به باوه رداران ده بووین ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةٍ﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) به ندو به لگه هه به ﴿وَمَا كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ مُمَيِّنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه ر به روه ردگارت زال و میهره بانه ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی نوح پیغه مبه رانیان به دروزن دانا (برویان بی نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ کاتی که نووحی برابان پی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا ناترسن له خوا (خوتان نابارینن) ﴿إِنِّي لَكُرْسُولُ آمِينٍ﴾ بیگومان من پیغه مبه ریکی ئه مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکهن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و ه من داوای هیچ کریمه کتان لی نا کهم له سه ر ئه و (رینمونی کردنه تان) ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکه) پاداشتی من نه نها له سه ر به روه ردگاری جیهانیانه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکهن ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُفَّكَ﴾ ووتیان ئایا (چون) باوه ر به تو بینین ﴿وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ﴾ له کاتیکدا ئه وانهی شوینت که ووتن به سترین که سن (هه زارو داماو

ونه فامن) ﴿﴾

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّ حِسَابَهُمْ لِلَّهِ عَلَىٰ رَبِّي
 لَوَ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
 ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَه يَدُنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ
 مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكَ الْمَشْحُونِ
 ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ
 عَادَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ هُوْدُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ
 آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾
 وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١٣١﴾
 وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَعْيُنِنَا وَبَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ حُتُوفٌ عُيُونٍ ﴿١٣٣﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣٤﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿١٣٥﴾

﴿قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كُنْتُمْ تَأْتِيهِمْ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم ئه‌وانه چی کرده‌ویه که ده‌کن
 ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عِلْرَ رَبِّي﴾ برسینه‌وه‌یان ته‌نها له‌سه‌ر به‌روه‌رد گارمه ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ ته‌گهر ئیوه هه‌ست
 بکه‌ن (بزائن) ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر که‌ری باوه‌رداران نیم ﴿إِن أَنَا إِلَّا لَذِيئْرٌ مُّبِينٌ﴾
 من ته‌نیا تر سینه‌ریکی پرون که‌روه‌م ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْحُجْ﴾ ووتیان ته‌ی نوح ته‌گهر کو‌تایی
 نه‌هیتی (له‌م کاری بانگه‌وازه‌ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بیگومان له‌به‌رداران کراوان ده‌بی ﴿وَلَقَدْ
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونُ﴾ (نوح) ووتی: ته‌ی به‌روه‌رد گارم بیگومان گه‌له‌که‌م به‌روایان پی‌ نه‌کردم
 ﴿فَأَفْتَحَ بَنِي وَيثَعْرَ فَتَحًا﴾ که‌واته له‌نیوان من و ته‌واندا حوکم بده به‌حوکم دانیکی به‌کجاری
 ﴿وَيَحْيَىٰ وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و ئه‌و باوردارانه‌ی له‌گه‌لمدان بزگار بکه ﴿فَأَخْبَرْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾
 ئیمه‌ش نوح و ته‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌لی بوو بزگارمان کردن (له‌خنکان) ﴿فِي الْفُلِّكَ الْشَّحُونُ﴾ له‌و
 که‌شتی به‌ی که‌پر کراو بوو (له‌مرووف و هه‌موو جوړه گیاندارینک) ﴿لَقَدْ أَعْرَضْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له‌پاشان
 له‌دوا (بزگار کردنی ئیمانداران) ته‌وانه‌ی که‌مانه‌وه نو‌قمان کردن (له‌ئاری توفانه‌که‌دا) ﴿وَلَقَدْ
 إِنِّي فِي ذَلِكَ لِآبَةٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به‌لام
 زوره‌بیان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به‌راستی هه‌ر به‌روه‌رد گارت زالی
 به‌به‌زیه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه‌لی عاد پیغه‌مبه‌رانی (خوا) یان به‌دروژن دانا (باوه‌ردان پی
 نه‌کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ﴾ کاتی هه‌ود (علیه‌السلام) ی برایان پی‌ی ووتن ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ ئایا
 خو‌تان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا) ﴿إِنِّي لِكُرْسُولٍ مُّبِينٌ﴾ بیگومان من پیغه‌مبه‌ریکی ته‌مینم بو ئیوه ﴿وَلَقَدْ
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گوی‌ رایه‌لی من بکه‌ن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
 وه من هیچ کرئیه‌ک له‌ئیوه داوانا که‌م له‌سه‌ر ته‌م (گه‌یاندنی بانگه‌وازه) ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 پاداشتی من ته‌نها لای به‌رورد گاری جیهانیانه ﴿أَتَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ ئایا ئیوه له‌هه‌موو
 شوئینیکی به‌رز (ی سه‌ره‌ریگا) بورجیک دوست ده‌که‌ن به‌بی هه‌وده ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصَابِعَ﴾ وه چه‌ند
 کوشک و قه‌لای به‌هیز (کار گه) دروست ده‌که‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْذُونَ﴾ به‌و ئومیده‌ی هه‌ر بمینه‌وه‌و
 نه‌مرن ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ وه هه‌ر کاتی ده‌ست بوه شینن ﴿بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ﴾ سته‌مکارانه ده‌س ده‌وه
 شینن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌واته (له‌سزای خوا) خو‌تان پباریزن و گوی‌ رایه‌لی من بکه‌ن ﴿وَأَتَّقُوا
 الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَآئِعْتُمْ﴾ وه له (سزای) ته‌و خوا به‌بترسن و خو‌تان پباریزن که‌خو‌تان ده‌زانن
 چی پی‌ به‌خشیون ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَعْيُنٍ وَبَيْنٍ﴾ ئاژه‌ل و مالات و مندال و ﴿وَجَحَّتِ وَعُيُونُ﴾ باخ و کانیای
 زوری پی‌ داون ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من دهر ترسم دوو چارتان پی‌ ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای
 روژئیکی زور گه‌وره‌ی (دژوارو پر له‌سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به‌هه‌ود علیه‌السلام) لای
 ئیمه‌یه‌که‌سانه ﴿أَوْ عَذَّبْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ ئاموژ گاری بکه‌یت یا ئاموژ گاری نه‌که‌یت ﴿وَلَقَدْ

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَهْلَكَنَّهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ
 قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَالَتَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٤﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُنَاءَ آمِنِينَ ﴿١٤٥﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٦﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَاهُنَا حُضَيْمٌ ﴿١٤٧﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿١٤٩﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٠﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٢﴾ مَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ
 هَذِهِ نَاقَةٌ ۖ لَهَا شَرِبٌ وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يُومِرُ عَظِيمٌ ﴿١٥٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 نَدِيمِينَ ﴿١٥٦﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
 أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٨﴾

﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا حَقُّ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەمە (ی تۆ هیناوتە) تەنھا درۆو دە لەسە ی پیشینانە ﴿وَمَا تَحْنُ بِمُعَدَّيْنَ﴾
 وە ئیمە سزا نادریین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ مَثَرَهُ﴾ ئیتر باوەریان بی نە هینا بۆیە ئیمەش لە ناومان بردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بینگومان لەوەدا (باسکرا) نیشانە ی گەورە هەبە ﴿وَمَا كَانَ أَكْزَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی هەر پەروردگارت
 بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلی سەموود پێنغەمبەرانیان بە درۆزن زانی ﴿وَإِنَّ
 إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلْحُوا﴾ کاتی صالح (علیه السلام) ی برابیان پئی ووتن ﴿الَاتَّقُوا﴾ ئایا (لەسزای خوا)
 خۆتان ناباریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بەراستی من پێنغەمبەریکی ئەمینم بۆتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
 دە ی لەخوا بترسن و گوی راپەلی من بکەن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و من هیچ کری و پاداشتیک
 لەسەر ئەم (پێنغەمبەرتی یە) لە ئیو دە داوا ناکەم ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کری و پاداشتی من تەنھا
 لای پەروردگاری جیهانیانە ﴿أَتُكْفَرُونَ فِي مَا هُنَّ آتَاؤُكُمْ﴾ (وادەزانن) وازتان لی دەهینری لەدو نیادا
 بەهیمنی (دەژین) ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ لەناو باخات و کانیای زۆردا ﴿وَرُزُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا
 هَضِيحٌ﴾ وە لەناو کشتو کالی زۆرو باخاتی دار خورمای میوە گەبیودا ﴿وَتَنجُوتٍ مِنْ الْجِبَالِ يَهُوتَا
 قَرِيحِينَ﴾ وە لەچیاکان دا خانوو دادەتاشن زۆر بەلێزانانە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کەواتە لە (سزای) خوا
 بترسن و گوی راپەلی من بکەن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وە گوی راپەلی زیادە پەوان مەکەن ﴿الَّذِينَ
 يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوانە ی خرابە کاری دەکەن لەزەوی دا ﴿وَلَا يُصَلِّحُونَ﴾ وە کردەوی چاک
 ناکەن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (بەصالح علیه السلام) تۆ تەنھا بەکیکی لە جادوو
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ تۆ تەنھا مروفئیکی وەک ئیمە ﴿فَأَنْتَ يَا آدَمُ أَنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 دە ی ئایەت و موعجیزە یە کمان بۆ بیئە ئەگەر لەراست گویانی ﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ﴾ (صالح علیه
 السلام) ووتی ئەم و شترە میننە (موعجیزە) یە ﴿لَهَا شَرَبٌ وَلَكُمْ شَرَبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ئاو خوار دنەو و پوژیک بۆ
 ئەو و پوژیکیش بۆ ئیو یە ﴿وَلَا تَمْسُوهَا يُسُوءَ﴾ دەستی بۆ مەبەن بە خرابە ﴿فِيَا حَذْرُكَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾
 ئەگینا سزای تۆلە ی پوژیکی گەورە تووشتان دیت ﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرْ حَتَّى تُنَادِيَنَّ﴾ کەچی ئەوان
 سەریان بری ئەوسا پەشیمان بوونەو (لەترسی تۆلە ی خوا) ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئەمجا سزای
 (خرابە کەیان) ئەوانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْزَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بەراستی لەمەدا (باسکرا)
 نیشانە یە کی گەورە هەبە بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بینگومان
 پەروردگارت زال و بەدەسەلات و بەبەزەبی یە ﴿۱۵۹﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
 ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا لِي ﴿١٦٣﴾ وَمَا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
 أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
 مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمَّا تَنْتَه يَلُوطُ
 لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾
 رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 مَطَرًا مُسَاءً مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
 رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا لِي ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ * أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا
 تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
 وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه‌لی لوط پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی لوطی بریان (علیه‌السلام) ووتی پیان‌ایا ئیوه له‌خوا ناترسن خو‌نا پاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌رئکی نه‌مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌واته له‌خوا بترسن و گوی رایه‌لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ پاداشتیک له‌سهر (پیغه‌مبه‌ر یتیکهم) له‌ئیوه داوا ناکهم ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌ردگای جیهانیانه. ﴿آتَاوُنَا الذِّكْرَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ئایا له‌ناو (هموو خه‌لکی) جیهانیاندا ئیوه نیر بازی ده‌که‌ن ﴿وَنَدْرُونَ﴾ وه واز دینن ﴿مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْزَاقٍ﴾ له‌و هاوسه‌رانه‌تان که‌په‌روه‌ردگارتان بوی دروست کردون ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیوه کومه‌لیکن ده‌رچوو له‌سنوری ئاره‌زوو ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَؤُوتَیْهِ يَلُوطٌ﴾ ووتیان: به‌راستی ئهی لوط نه‌گه‌ر واز نه‌هیتی (له‌م کاره‌ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ بیگومان له‌ده‌ر کراوان ده‌بیت (له‌م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّي لَعَمْرُكَ مِنَ الْقَالِينَ﴾ (لوط) ووتی بیگومان من زور قه‌لس و بیزارم له‌و کرده‌ه‌تان (نیربازی) ﴿رَبِّ بَنِي وَآهْلِ مِمَّا يَعْمَلُونَ﴾ ئهی په‌روه‌ردگارم خووم و مال و خیزانم رزگار بکه له (توله‌ی) ئه‌و کرده‌ه‌ی ئه‌وان ده‌یکه‌ن ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ مِنَ الْعَمِينَ﴾ نه‌مجا ئیمه‌ش لوط و هموو خیزانه‌که‌یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا عَجُوزًا مِنَ الْعَجْرِينَ﴾ بیجگه له‌پیره‌ زنی (خیزانی لوط) که له‌جیماوان (تیاچوان) بوو ﴿فَوَدَّعَا الْأَخْرَبِينَ﴾ پاشان ئه‌وانی ترمان له‌ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له‌برد) به‌سه‌ریاندا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ﴾ نه‌مجا ئی چ خراب بوو بارانی ترسیتراره‌کان ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا (باسکرا) په‌ندیکی گه‌وره‌ه‌یه ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به‌لام زوربه‌یان باوه‌ردار نه‌بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت زال و میهره‌بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ خاوه‌نی باخاته‌چرو پره‌کانیش پیغه‌مبه‌رانیان به‌دروژن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعه‌یب علیه‌السلام پی ووتن: ئایا خو‌نان ناپاریزن و له‌خوا ناترسن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به‌راستی من پیغه‌مبه‌رئکی نه‌مینم بو ئیوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که‌وابوو له‌خوا بترسن و گوئرایه‌لی من بکن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له‌ئیوه داوا ناکهم له‌سهر پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌م ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من ته‌نها لای په‌روه‌ردگای جیهانیانه ﴿أَوْفُوا الْكَيْلَ﴾ رینک و راست پیوانه بکن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ﴾ وه له‌زیان ده‌ران مه‌بن (له‌پیوانه‌دا ناته‌واو بیپتون) ﴿وَرَبُّوْا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ وه به‌ته‌راز و ویه‌کی راست و رینک کیشانه بکن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و که‌م و کوری مه‌که‌ن له‌شته‌کانی خه‌لکیدا (هیچ مافیکیان ژیر پی مه‌خن) ﴿وَلَا تَعْتَوُوا الْأَرْضَ مَفْسِدِينَ﴾ وه رومه‌چن له‌زه‌ویدا به‌خرابه‌کارتان ﴿۱۸۷﴾

وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولِينَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
 الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
 الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابَ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
 عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ
 أَنْ يَعْلَمَهُ وَعُلِّمُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ
 ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ
 الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
 هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ
 إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴿وَاتَّقُوا الَّذِي﴾ وه بترسن لهو زاتهی ﴿خَلَقَكُمْ وَلِجِلَّةِ الْأُولَى﴾ كه ئیوهو خه لکانی بیشویشی دروست کردوه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تو تنها له جادوو لی کراوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تو تنها مرو فیککی وهك ئیمهی ﴿وَإِنْ نَطَّلْنَاكَ لِمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بهراستی ئیمه واگومانت پی ده بین له دروزنان بیت ﴿فَأَسْفِطْ عَلَيْنَا كَسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دهی چند پارچه یه كه له ناسمان بخهره خواروه به سه رماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّيَ عَلَّمَهُ بِمَا عَمِلُوا﴾ (شوعهیب) ووتی پهروه دگارم چاك ده زانی به ههر کرده وه یه كه كه ده یكه ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا شوعه ییبا به دروزن زانی ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ بهو هو یه وه سزای پوژی سیهر (ی ههور) گرتی ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ بهراستی نهو سزایه سزای روژیکی زور گهوره بوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بیگومان له مهدا (باسکرا) بهلگه یه کی به هیز هیه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه بهراستی پهروه دگارت ههر نه وه زال و به به زهی ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و بهراستی نه م (قورئان) ه دابه زینراوی پهروه دگاری جیهانیانه ﴿يُنزِلُ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينُ﴾ جویره فیلی نه مین هینایه خواروه ﴿عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ بو سه ردلی تو بو نه وهی له تر سیته ران بی ﴿يَلِسَانَ عَرَبٍ مُّحِينٍ﴾ به زمانیکی عه ره بی روون و پاراو ﴿وَالَّذِي بَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ﴾ وه بهراستی (باسی قورئان) له کتیبی پیغه مبه ره بیشووه کاندا هیه ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ﴾ ئایا نه مه بهلگه یه کی روون نه بوو بویان (بو کافرانی قوره یش) ﴿أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ كه زانایانی به نی ئیسرا ئیل نهو (دهنگ و باسی قورئان) ه ده زانن ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه گهر ئیمه نهو (قورئانه) مان بنار دابه ته خواروه بو سه ره كه سیککی عه جه می ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا بیخویندایه ته وه به سه ره یاندا (به سه ره بی باوه رانی مه كه كه هدا) ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ﴾ باوه ریان پی نه ده هینا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا بهو جو ره نهو (قورئان) مان خستوه ته ناو دلی تاوانبارانه وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ كه چی ههر باوه ری پی ناهیتن ﴿حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هه تا سزای سه خت به چاوی خو یان ده بینن (جا باوه ر دینن) ﴿فَسَاءَ يَتَّخِذُهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ﴾ نه ویش له نا کاودا دیت بویان كه نه وان ههستی پی ناكه ن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ﴾ نه وسا نه لیتن ئا خو مؤله تمان پی ده دریت ﴿أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دهی ئایا نه وان به له ی سزای ئیمه یانه ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تو پیسم بلی نه گهر چند سالی به خوشی بیان ژنین ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ له پاشان نهو سزایه ی كه لئی تر سیترا بوون بیت بویان ﴿﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالٌ أَكْثَرٌ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا
 لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ
 الشَّيْطَانُ ﴿٣٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّهُمْ عَنِ
 السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٣٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ
 مِنَ الْمَعْدِيْبِينَ ﴿٣٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٣٤﴾ وَاحْفَظْ
 جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي
 بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٣٧﴾ الَّذِي
 يَرِنَاكَ حِيْنَ تَقُومُ ﴿٣٨﴾ وَتَقَلِّبَكَ فِي السَّجْدِيْنَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْعَلِيْمُ ﴿٤٠﴾ هَلْ أَنْبَيْكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٤١﴾ تَنْزِيلٌ عَلَىٰ
 كُلِّ آفَاكٍ أَثِيْمٍ ﴿٤٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٤٣﴾
 وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَهِيمُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا ظَلَمُوا أَوْ سَيِعَاءُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُوْدِيَانُ بَيْنَ نَاكِهِنِي﴾ ﴿مَا كَأُوْلَئِكَ عَمَلُونَ﴾ ﴿ثَو هَهُمُو وَخَوْشَى وَ رَابُوَارِدْنَهَى بَهُوَانِ
 دِرَابُو﴾ ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ ﴿هَيْج شَارُو گُونِدِيكَمَا ن لَهْنَاو نَهْرِدُووهُ﴾ ﴿إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ﴾ ﴿دَلْتِيَابَه
 تَرْسِيْتَه رَانِيكِي هَهُبُووهُ﴾ ﴿ذَكَرْنِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ ﴿بُوْ نَهْوَى بِيْر بَكَهْنَهْوَه، وَه نِيْمَه سْتَهْمَكَار نَهْبُووْبِيْن
 (لَهْسَزَادَانِيَانْدَا)﴾ ﴿وَمَا تَزَكَّ بِهَ الشَّيْطَانُ﴾ ﴿شَهْ يْتَانَه كَان نَهْو (قورْثَانَه) يَان نَهْهِيْتَانَهْوَه خَوَارَهْوَه﴾ ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ﴿نَهْ شِيَاوِي نَهْوَهْن وَنَهْدَهْ شْتَوَانن﴾ ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُوْلُونَ﴾ ﴿بَهْرَاسْتِي
 شَهْ يْتَانَه كَان لَهْ گُوِيْ گَرْتَن (ي هَهُوَالِي نَاسْمَان) بَهْرَ گَرِي كِرَاوَن﴾ ﴿فَلَا تَنْعَمْ مَعَ اللَّهِ إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ ﴿كَهْوَاتَه
 هَيْج بَهْرَسْتَرَاوِيكِي تَرْ نَهْ بَهْرَسْتِي لَهْ گَهْلْ خَوَادَا﴾ ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمَعْدِيْبِيْنَ﴾ ﴿نَهْ گِيْنَا لَهْ سَزَا دِرَاوَان دَهْبِي
 ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِيْنَ﴾ ﴿خَرْم وَ كَهْ سَهْ زُوْر نَزِيكَه كَانْت بْتَرْسِيْتَه﴾ ﴿وَإَخْفِضْ جَنَاحَكَ﴾ ﴿وَالْبَالِي
 بَهْزَهْبِي وَنَهْرَم وَنِيَانِيْت رَاخَه﴾ ﴿لِمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ﴿بُوْ نَهْو بَاوَهْرِدَارَانَهَى كَهْ شُوِيْنْت كَهْوَتُووْن
 ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ﴾ ﴿نَهْ مَجَا نَهْ گَهْر سَهْرِيْبِيْجِيَان كِرْدِي﴾ ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿نَهْو سَا بِيْيَان بَلِيْ:
 بَهْرَاسْتِي مَنْ بَهْرِيْم لَهْوَى نِيُوْه دَهْيَكَهْن﴾ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ﴾ ﴿وَه پَشْت بَهُو خَوَايَه بَهْ سَهْ سَهْ
 كَهْ زَالْ وَ بَهْ بَهْزَهْبِي يَه﴾ ﴿الَّذِي يَرِيكَ حِيْنَ تَقُوْمُ﴾ ﴿نَهْو (خَوَايَه) كَهْ دَهْ تَبِيْنِيْ كَاتِيْ بَهْ تَهْ نِيَا نُوِيْزْ دَهْ كَهْ كِيْ
 ﴿وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجِيْدِيْنَ﴾ ﴿وَه (دَهْبِيْنِيْ) نُوِيْزْ كِرْدَنْت لَهْنَاو نُوِيْزْ گَهْرَانْدَا (كَهْ پِيْش نُوِيْزِيَان بُوْ دَهْ كَهْ يْت)﴾ ﴿
 ﴿إِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ﴾ ﴿بَهْرَاسْتِي تَهْ نَهْنَا نَهْوَه بِيْسَهْرِي نَاگَادَار﴾ ﴿هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ﴾ ﴿هَهُوَالْتَان
 بَدَهْمِيْ شَهْ يْتَانَه كَان دَادَهْ بَهْزَهْ سَهْر كِيْ؟﴾ ﴿نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْرٍ﴾ ﴿دَادَهْ بَهْزَهْ سَهْر هَهُمُو (كَهْ سِيْكِي)
 زُوْر دَرُوْزِيْ زُوْر تَاوَانْبَار﴾ ﴿يُلْقُوْنَ السَّمْعَ وَأَكْتَهُمْ كَذِبُونَ﴾ ﴿بَاش گُوِيْ دَهْ گَرْن (بُوْ شَهْ يْتَانَه كَان)
 وَه زُوْر بَهْ يِيَان دَرُوْزَنْن (لَهْو هَهُوَالَانَهْدَا دَهْ يِدَهْن بَهْ خَهْلَكِيْ)﴾ ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوِرُونَ﴾ ﴿بِيْنْغَهْمَبَهْر
 ﷺ﴾ ﴿شَاعِيْر نِيْ يَه﴾ ﴿شَاعِيْرَه كَان تَهْ نَهْنَا گُوْمَرْ اَكَا ن شُوِيْنِيَان دَهْ كَهْوَن﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ﴾ ﴿ثَابَا نَابِيْنِي
 كَهْ نَهْوَانَه﴾ ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيْمُونَ﴾ ﴿بَهْ هَهُمُو دَوْلْ وَ شِيُوِيْ كِدَا بَهْ سَهْر لِيْشِيُوَاوِي دَهْرُوْن (شِيْعِر دَهْلِيْن)﴾ ﴿
 ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُوْلُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿وَه بَهْرَاسْتِي نَهْوَانَه شَتِيْ دَهْلِيْن كَهْ خُوِيَان نَايَكَهْن﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ﴿جِگَه لَهْوَانَهْ يِيَان بَرَوَايَان هِيْتَانَهْوَه كِرْدَهْوَه چَاكَه كَانِيَان كِرْدُووهُ﴾ ﴿وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا﴾ ﴿
 وَه يَادُو زِيْكِرِي خَوَايَان زُوْر كِرْدُووهُ﴾ ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ﴾ ﴿وَه تُوْلَهْ يِيَان سَهْ نَدُووَه لَهْ پَاش نَهْوَه
 سَهْ تَهْمِيَان لِيْ كِرَاوَه﴾ ﴿وَسَمِعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ﴿وَه نَهْوَانَهْ ي سَهْ تَهْمِيَان كِرْدُووَه لَهْ مَهْدُوَا دَهْ زَانن﴾ ﴿أَنِّي مُنْقَلِبٌ
 بِقَلْبُونُ﴾ ﴿كَهْ چُوْن گَهْرَانَهْوَه يَهْ كَهْ دَهْ گَهْرِيْتَهْوَه (بُوْ لَآيِ خَوَا دُوَايِ مَرْدَن)﴾ ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٥﴾ وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ
لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ﴿٦﴾ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنستُ نَارًا سَاءَتِ كُتُبُكُمْ
مِنْهَا خَبْرٌ أَوْ آتِيكُمْ بِشَهَابٍ مِمْسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾ فَمَا جَاءَهَا
نُورٌ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ يَمْوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ
فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوسَى لَا تَخَفْ
إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ
سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ
﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده‌خوینریته‌وه خوازاناتره به‌مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای
سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئەمه ئابەته‌کانی قورئان و کتیبی ئاشکرا به ﴿
هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) رینمونی و مژده‌دانه بۆ برواداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نوینر به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُرَّ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه ئەوانه‌ی بر وای
بته‌ویان به‌رۆزی دوا‌یی هه‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی باوهر ناهیتن به‌رۆزی
دوا‌یی ﴿يَتَنَالُهُمُ الْعَمَلُ﴾ کرده‌وه (خرابه) کانیا‌نمان رازاندووه‌ته‌وه بۆیان ﴿فَهُمْ يَعْصَمُونَ﴾ بۆیه ئەوان
به‌سه‌ر گه‌ردانی ده‌سورینته‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ ئەوانه که‌سانینکن سزای به‌دیان بۆ هه‌یه
﴿وَهُرَّ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ وه ئەوانه له‌رۆزی دوا‌یی دا زهره‌مه‌ندترین که‌سن ﴿وَإِنَّكَ لَتَلْقَى
الْقُرْآنَ﴾ به‌راستی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) قورئانت پیده‌دری (فیر ده‌کری ی) ﴿مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾
له‌لا به‌ن خوای کار دروستی زاناوه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ﴾ (بیریان خه‌روه) کاتی موسا به‌خیزانه‌که‌ی
ووت ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ نَارًا﴾ بیگومان من ئاگری به‌دیده‌که‌م ﴿سَتَأْتِكُمْ فِتْنَةٌ يَخْبَرُكُم﴾ (ئیه‌وه لی‌ره‌دا بن) من ده‌رۆم بۆ
لای ئەو ئاگره به‌زوی هه‌والتنکان بۆ دینم ﴿أَوَّاعًا يَشْعَبُ قَبَسَ لَعَلَّكُمْ﴾ یا گرو بزوسکی (له‌و ئاگره)
تان بۆ دینم تا ئیه‌وه ﴿تَضَلُّونَ﴾ خو‌تانی پی‌گه‌رم بکه‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا جَاءَ هَارُونَ﴾ ئەمجا کاتی (موسا علیه
السلام) که‌یشته لای ئاگره که‌بانگی لی‌کرا ﴿أَنْ بُرِكَ مِنْ فِي السَّمَاءِ وَمِنْ حَوْلِهَا﴾ که‌پیرۆز بووه ئەو که‌سه‌ی
له‌ناو ئاگره که‌ (رووناکی که) دایه‌وه ئەوه‌ش به‌ده‌وری دایه ﴿وَسَبَّحَنَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاك و بینگه‌رده
خوای به‌وه‌ردگاری جیهانیان ﴿يَمْسُحُ بِلَيْهِ وَأَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەی موسا به‌راستی ئەوه‌ی (بانگی
کردی) منم خوای به‌ده‌سه‌لاتی کار دروست ﴿وَإِلَىٰ عَصَاكَ﴾ ده‌گو‌چانه‌که‌ت فری‌ده (ئه‌ویش
فری‌دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ﴾ ئەمجا کاتی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جولتی ﴿وَأَلَىٰ مُذِرًا وَوَرَمًا﴾ (موسا)
هه‌له‌هات و ئاوری نه‌دایه‌وه. ﴿يَمْسُحُ لِأَخْفَ﴾ (خودا فه‌رموی) ئەی موسا مه‌ترسه ﴿إِنِّي لَأَيُّهَا لَدَىٰ
الْمُرْسَلُونَ﴾ بیگومان پی‌نغه‌مه‌بران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ بیجگه له‌که‌سی که‌سته‌می کردی
﴿فُرِيدَ لَهُ حُجَّتًا بَعْدَ سَوْءٍ﴾ پاشان خرابه‌که‌ی گو‌ریبی به‌چاکه ﴿فَإِنِّي عَنُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوه به‌راستی من لی‌بوره‌ی
به‌به‌زه‌یم ﴿وَإِذْ دَخَلَ بَدَا فِي حَبِيبِكَ﴾ وه ده‌ستت بکه به‌باخه‌لتدا ﴿فَخَرَجَ بِضَاءٍ مِنْ عَرِسَوْءٍ﴾ (که‌ده‌رت هیتا)
به‌سپیتی و پرشنگداری دیته ده‌روه به‌بی‌به‌له‌کی ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (ئمه‌دوو مو‌عجیزه‌یه)
له‌نو مو‌عجیزه بۆ فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گه‌لینکی له‌سنوور
ده‌رچوون ﴿فَلَمَّا جَاءَ نُهُمُ آيَاتِنَا مُبْصِرَةً﴾ ئەمجا کاتی مو‌عجیزه ئاشکرا و روونه‌کانی ئیمه‌یان بۆ هات
﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان ئەمه جادوویه‌کی ئاشکرا به ﴿

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
 وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ
 الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
 وَحِشْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
 يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأَيُّهَا
 النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
 أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدَىٰ هَدَىٰ أَمْ كَانَ
 مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ وَعَذَابًا شَدِيدًا أَوْلَا أَذْبَحَنَّهُ
 أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
 أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ ۗ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

﴿وَحَدِّوْا بِهَا﴾ ئەو موعجیزانه‌یان دان بیدا نه‌ده‌نا و ئینکاریان ده‌کرد ﴿وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ که‌چی له‌دلی خو‌یان دا به‌راستیان ده‌زانی ﴿ظَلَمَآءَ عُلُوًّا﴾ له‌به‌ر سه‌سته‌مکاری و خو‌به‌زل زانینیان (ئینکاریان ده‌کرد) ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سه‌ر نه‌نجامی خرابه‌کاران چو‌ن بو‌و ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سو‌یند به‌خو‌ا زانسته‌مان به‌ داوود و سوله‌یمان به‌خشی ﴿وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 هه‌ردوو کیان ووتیان: هه‌موو سو‌پاس و سه‌نا‌یه بو‌ ئەو خو‌ایه‌ی ﴿فَضَلَّنا عَلَی کَثِیْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾
 که‌ ریزی داوین به‌سه‌ر زو‌ر له‌ به‌نده‌ باو‌ه‌ر داره‌ کانیدا ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوُودَ﴾ وه‌ سوله‌یمان بو‌وه
 میراتگری داوود (له‌ پی‌غه‌مبه‌ریتی و پاشایه‌تی و زانیاری دا) ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سوله‌یمان) ووتی
 ئە‌ی خه‌لکینه ﴿عُلِمَتَا مَطَقَ الظَّيْرِ﴾ فیری زمانی بالنده‌کان کراوین ﴿وَأُوْتِیْنَا مِنْ كُلِّ شَیْءٍ﴾ وه‌ له‌ هه‌موو
 شتی‌کمان پی‌ دراوه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِیْنُ﴾ به‌راستی ئەمه (به‌ من دراوه) فه‌زل و چاکه‌یه‌کی
 ئاشکرایه ﴿وَحَسْبِرَ لِمَنْ جُنُودُهُ﴾ وه‌ کو‌ کرایه‌وه بو‌ سوله‌یمان هه‌موو سه‌ر بازه‌کانی ﴿مِنَ الْجِبِّ
 وَالْإِنْسِ وَالظَّيْرِ﴾ له‌ جنو‌که و ئاده‌می و بالنده‌کان ﴿فَهُمْ يُورَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (له‌ پیش و دوا‌که‌وتن)
 به‌رگیری ده‌کران (و به‌رزی ده‌روشتن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا تَوَّأْنَا﴾ هه‌تا کاتی گه‌شته ﴿عَلَىٰ وَإِلِیَّ النَّمْلِ﴾ سه‌ر شیوی
 می‌رووله (شو‌ینیک بو‌و می‌رووله‌ی زو‌ر بو‌و) ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ يَّأْتِيهَا النَّمْلُ﴾ می‌رووله‌یه‌ک ووتی: ئە‌ی
 می‌رووله‌کان ﴿أَدْخُلُوا مَسٰكِنُكُمْ﴾ برۆنه‌ ناو ماله‌کانی خو‌تان (کونه‌کانتان) ﴿لَا یُحِطُّ بِكُمْ سُلَيْمٰنٌ وَجُنُودُهُ﴾
 با سوله‌یمان و له‌شکره‌که‌ی نه‌تان پلی‌شیتن (له‌ ژیر پی‌یاندا) ﴿وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتی‌کدا ئەوان
 هه‌ست ناکن ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا﴾ ئەمجا (سوله‌یمان به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه) زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد
 له‌قه‌سه‌ی ئەو می‌روله ﴿وَقَالَ رَبِّ اؤْزِعْنِی﴾ ووتی ئە‌ی به‌روه‌ردگارم وام‌رابینه ﴿أَنْ أَشْکُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِیْ اَنْعَمْتَ
 عَلَیَّ وَعَلَىٰ وَاٰلِدَیَّ﴾ که‌ سو‌پاسی ئەو چاکه‌ و نیعمه‌ته‌تانه‌ت بکه‌م که‌ رشتووته به‌سه‌ر من و دایک باو‌کمدا
 ﴿وَأَنْ اَعْمَلَ صٰلِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه‌ (رام‌بینه) که‌ کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌ بکه‌م که‌ تو‌ پی‌ی رازی بی‌ت
 ﴿وَأَدْخِلْنِی بِرَحْمَتِكَ فِیْ عِبَادِكَ الصَّالِحِیْنَ﴾ وه‌ به‌به‌زه‌بی خو‌ت بمخه‌ره‌ ریزی به‌نده‌ چاکه‌ کانت ﴿وَتَقَدَّ
 الظَّيْرُ﴾ جا (سوله‌یمان) چاوی به‌بالنده‌کان دا گبیرا ﴿فَقَالَ مَا لِيَ لَا اَرٰی الْهٰدِیْدَ﴾ ووتی ئە‌وه چی‌یه‌ بو‌
 به‌بو‌و سلیمان‌ه‌ نابینم ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغٰیْبِیْنَ﴾ یا خو‌دله‌ ئاماده‌نه‌بو‌انه؟ (خوی‌ دزیوه‌ته‌وه) ﴿لَا اَعْدٰیَّتَهُ
 عَدَااَسَدِیْدًا﴾ سو‌یند به‌خو‌ا سه‌زایه‌کی به‌تینی ده‌دهم ﴿أَوْ لَأَدْجِبْنَهُ﴾ یا سه‌ری ده‌پریم ﴿أَوَلِیَّائِیَّتِیْ سُلْطٰنٍ
 مُّبِیْنٍ﴾ یا به‌لگه‌یه‌کی رو‌نم بو‌ دینیت (له‌سه‌ر ئاماده‌نه‌بو‌ونی). ﴿فَمَكَکَ غَیْرَ بَعِیْدٍ﴾ ئەمجا
 (په‌پوو) ماوه‌یه‌کی کورت مایه‌وه ﴿فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ﴾ جا (هاته‌وه و به‌سوله‌یمانی) ووت
 ئاگادار بو‌وم له‌ شتی‌ک که‌ تو‌ ئاگادار نیت لی ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَیْقَتِیْنَ﴾ له‌ (وولاتی) سه‌به‌ئه‌وه
 هه‌واییکی راسته‌قینه‌م بو‌ هیناوی ﴿۳۷﴾



إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
 عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
 فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ سَنَنْظُرُ
 أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
 فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُؤِ إِنِّي أَتِيْتُ إِلَى كِتَابِ كَرِيمٍ ﴿٢٩﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلِيُّ وَأُتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُؤِ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
 تَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ
 إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
 أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَازَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾
 وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمِ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾ به‌راستی من دیم نافر هتیک پادشای ئه‌وانه (به‌ناوی به‌لقیس) ﴿وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که‌ه‌موو شتیکی (پادشایه‌تی) پیّ دراوه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و ته‌ختیکی (پادشایه‌تی) زور گه‌وره‌ی هه‌یه ﴿وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا﴾ خوی و گه‌له‌که‌یم دی ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا سوژده بو رور ده‌به‌ن ﴿وَرَفَعْنَا لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ و شه‌یتان کرده‌وه (خرابه) کانیانی بو رازاندبونه‌وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ به‌و هو‌یه‌وه به‌رگری کردون له‌ریگه‌ی راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بو‌یه‌ئوان ریگای راست نادورنه‌وه ﴿الَّذِينَ لَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي﴾ بو‌ئه‌وه‌ی سوژده نه‌به‌ن بو‌ئه‌و خوایه‌ی ﴿يَخْرُجُ الْحَبَّةُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ئه‌وه‌ی شاراه بیت له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ده‌ری ده‌خات (ده‌ردینی) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئه‌وش ده‌ی شارنه‌وه و ئه‌وه‌ی ده‌ری ده‌خه‌ن ده‌ی زانی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوایه که‌هیچ به‌رستراویکی راست نی‌یه جگه له‌ئه‌و ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ به‌روه‌ردگاری عهرشی هه‌ره گه‌وره‌یه ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سوله‌یمان به‌به‌پوه‌که‌ی) ووت ئیمه لی‌کولینه‌وه ده‌که‌ین (سه‌یر ده‌که‌ین) ﴿أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (تا بزاین) راست ده‌که‌یت (له‌و هه‌واله‌دا) یا له‌دوروزانیت ﴿أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا﴾ ئه‌م نامه‌یه‌ی منیان بو‌ به‌ره ﴿فَأَلْفَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ و فری‌ی ده‌ بو‌یان پاشان دور که‌وه‌روه‌ه لیمان ﴿فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئه‌مجا سه‌رنج بده‌چ وه‌لامیک ده‌گه‌رینه‌وه ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا﴾ (به‌لقیس) ووتی ئه‌ی پیاو ماقول و سه‌رو‌که‌کان ﴿إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾ به‌راستی من نامه‌یه‌کی گرنگم بو‌هاویژراوه ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ که‌بیگومان له‌سوله‌یمانه‌وه (هاتوه). ﴿وَاللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌راستی ئه‌و (نامه ده‌ست پی‌ ده‌کات): به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان ﴿الَّذِينَ لَا تَعْلَمُونَ أَعْلَىٰ وَتُنْفِئُونَ مِثْلَ شِمَارٍ﴾ خوتان به‌گه‌وره مه‌زانن به‌سه‌رمداو به‌موسلمانی (گه‌ردن که‌چی) وهرن بو‌لام ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا﴾ (به‌لقیس) ووتی ئه‌ی سه‌رو‌ک وئه‌شرافه‌کان ﴿أَفْتُونِي فِي أَمْرِي﴾ ده‌باره‌ی ئه‌م کاره‌م رای خوتانم پی‌ بلین ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکه من هیچ بریاریک ناده‌م ﴿حَتَّىٰ تَشْهَدُونَ﴾ هه‌تا ئیوه ئاماده نه‌بن (و راپیژتان پی‌ نه‌که‌م) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا فُؤُوقَ﴾ ووتیان: ئیمه خاوه‌نی هیژین (چه‌ک و سه‌رباز) ﴿وَأُولُوا تَأْسِئِينَ شَدِيدٍ﴾ وه (له‌جه‌نگدا) خاوه‌نی تازایه‌تی‌ه‌کی زورین ﴿وَاللَّاتُ إِلَٰهَاتُ الْأُمَمِ الْأُولَىٰ﴾ وه فرمان و بریاریش به‌ده‌ستی تویه ﴿فَأَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ که‌واته سه‌رنج بده (بیربکه‌روه) چ فرمانیک ده‌ده‌یت ﴿قَالَ إِنَّ الْمَلُوكَ﴾ ووتی به‌راستی پادشایان ﴿إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً فَسَدُّوْهَا﴾ هه‌ر کاتی (به‌زور) چونه شاریکه‌وه خراب و ویرانی ده‌که‌ن ﴿وَجَعَلُوا أَعْرَآةً أَهْلَهَا آلُؤَلَّةٌ﴾ وه ده‌سه‌لات داره‌کانی ئه‌و (شاره) ریسواو سه‌رشور ده‌که‌ن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وه (کاتی زال بوون) هه‌ر به‌و جو‌ره ده‌که‌ن ﴿وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جا من دیاربه‌یه‌کی به‌نرخ و گه‌وره‌یان بو‌ده‌نیرم ﴿فَتَاطَّرَ بِمُرْسَلِ الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه‌مجا چاره‌وران ده‌که‌م که‌نیر دراوه‌کان به‌چی یه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه ﴿ر١٥﴾

فَمَا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِ فِرْعَانَ اتِّمَّ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا
ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
بِجُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾
قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيُّ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ
وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا
ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا
يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ءَ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكَرُوا هَا
عَرَشَهَا نَظَرُوا أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونِ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا
جَاءَتْ قِيلَ أَهكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ءَوُتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا
وَكَأَمْسَلِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن
قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ
إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

﴿فَأَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ﴾ ئەمجا کاتیک (نیراوه‌که) هاته لای سوله‌یمان ﴿قَالَ أَمِئدُونَ يَمَالٍ﴾ (سوله‌یمان) ووتی: ئیوه مال و سامان به‌من ده‌دهن؟! ﴿فَوَآءَ اتْنِءَ اللَّهِ﴾ دە‌ی ئە‌وه‌ی خوا به‌منی داوه ﴿خَبَرَ مِمَّا آتَاكَ﴾ چاکتره له‌وه‌ی داویه‌تی به‌ئیهه ﴿بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ به‌لکو ئیوه به‌دیاریه‌که‌تان دلخۆش ده‌بن ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ﴾ (به‌دیاریه‌که‌وه) بگه‌رێره‌وه بۆ لایان سویند به‌خوا بۆیان دئین ﴿بِحُجُودٍ لَّأَقِيلَ لَهُمْ يَهَا﴾ به‌له‌شکر ئیکه‌وه که‌توانای ڕوو به‌روو بوونه‌ویان نی‌یه له‌گه‌لیدا ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا آذَلَّةً﴾ وه سویند به‌خوا به‌زه‌له‌یلی و ژێره‌ده‌ستی له‌و لاته‌که‌یان ده‌ریان ده‌کین ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئە‌وان ڕیسواو سه‌رشوړن ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو﴾ (سوله‌یمان) ووتی ئە‌ی ده‌سته‌ی ڕیواوقول و ئە‌شرافه‌کان ﴿أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بَعْرَ شَيْءٍ﴾ کامتان ته‌خته (پادشایی‌یه) که‌یم بۆ دئین ﴿قِيلَ أَنْ يَأْتِيَنَّ مُسْلِمِينَ﴾ پێش ئە‌وه‌ی به‌ملکه‌چی بێن بۆلام ﴿قَالَ عَرِفْتُ مَنِ الْيَلْبُتِ﴾ جنۆ که‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌هیز له‌جنۆ که‌کان ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيكَ يَهْءَ﴾ من ئە‌وه (ته‌خته‌ییت) بۆ دئیم ﴿قِيلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ﴾ پێش ئە‌وه‌ی له‌جینگه‌ی خۆت هه‌ستیت ﴿وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِي أَمِينٌ﴾ وه بیگومان من به‌توانام به‌سه‌ر ئە‌وه (هینانه‌دا) وه‌سه‌پاکیشم ﴿قَالَ الَّذِي أَدْبَرَهُ عَظِيمٌ﴾ ئە‌وه‌ی زانستی له‌کتیبی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿أَنَا أَنَا بِيكَ يَهْءَ قِيلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ من بۆت دئیم پێش ئە‌وه‌ی چاوت بتر و کینیت ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُ﴾ (ته‌خته‌که‌ی هینا) جا کاتیک سوله‌یمان ته‌خته‌ته‌که‌ی (به‌لقیسی) لای خۆیدا بینی ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ووتی ئە‌مه‌له‌فه‌زلی به‌ره‌ر دگاره‌مه‌ویه ﴿يَلْبُوتِيءَ أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی تاقیم بکاته‌وه‌ ئایا شوکری (ئه‌م نعیمه‌ته‌) ده‌که‌م یان پێ‌نه‌زان و سه‌پله‌ده‌بم ﴿وَمَنْ شَكَرْنَا لِنُشْكِرْ لِنَفْسِهِءَ﴾ وه‌هر که‌سه‌ی سوپاسی خوا بکات ئە‌وه‌ بیگومان سوپاس بۆ خۆی ده‌کات (چونکه‌ سوپاکردنی خوا‌ی گه‌وره‌ نعیمه‌ته‌کانی پێ‌ زیاد ده‌بێت) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَيْحَ عَنِّي كَرْهٍ﴾ وه‌هر که‌سه‌ی ناسوپاسی بکات (زبانی بۆ خۆیه‌تی) چونکه‌ بیگومان به‌ره‌ر دگاره‌مه‌ند و بی‌نیازه ﴿قَالَ نَكِيءُ وَأُهَا عَرَشَهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی ته‌خته‌که‌ی بگورن ﴿تَنْظُرُ أَنَّهُ حَذِيءٌ﴾ سه‌رنج ده‌ین (بزانی) ده‌بناسیته‌وه (که‌ ته‌خته‌که‌ی خۆیه‌تی) ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ یان نابناسیته‌وه ﴿فَأَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ﴾ ئە‌مجا کاتیک (به‌لقیس) هات بێی ووتره‌ته‌خته‌که‌ی تو وه‌که‌ ئە‌مه‌ وابوو ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ (به‌لقیس) ووتی وه‌که‌ ئە‌وه‌ وایه (ئه‌لیسی ئە‌وه‌) ﴿وَأُوَيِّنَا الْعِلْمَ مِنْ قِبَلِهَا﴾ (سوله‌یمان) ووتی: پێش ئە‌م (به‌لقیسه‌) زانستانم پێ‌ درابوو ﴿وَكَمَا مُسْلِمِينَ﴾ وه‌ ئیسه‌ ملکه‌چ موسلمان بووین ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتُ تَعْبُدُنِ دُونَ اللَّهِ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ی بیجگه‌ له‌خوا دە‌ی په‌رست به‌گری کرد (له‌باوه‌ر هینان به‌خوا) ﴿إِنَّمَا كَانَتُ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ بیگومان ئە‌وه (به‌لقیس) له‌گه‌لی کافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترابه (به‌لقیس) بجۆره‌ ناو کۆشکه‌که‌وه ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾ ئە‌مجا کاتیک که‌بینی به‌ده‌ریای زانی ﴿وَكشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا﴾ وه‌هر دوو قاچی هه‌لکرد (بۆ ئە‌وه‌ی ته‌ر نه‌بێت) ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾ (سوله‌یمان) بێی ووت ئە‌وه‌ (تۆ به‌ ده‌ریای ده‌زانی) کۆشکیکه‌ له‌شوشه ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (به‌لقیس) ووتی ئە‌ی به‌ره‌ر دگاره‌م به‌راستی من سته‌مم له‌خۆم کردو ﴿وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌گه‌ل سوله‌یمان دا منیش ملکه‌چ بووم بۆ به‌ره‌ر دگاری جیهانیان ﴿

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
 فِإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَوْمَئِذٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ
 بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَدَّكُمْ
 تُرَحْمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِيرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ
 تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾
 قَالُوا اتَّقَاسْمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ
 مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا
 مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانظُرْ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا
 فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ طَآئِفٌ لِّقَوْمِهِ أَتَانُوا
 الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيُنْكُمُ اللَّاتُوتَ الرِّجَالَ
 شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ سویند به‌خوا ناردمان بۆ گه‌لی سه‌موود صالح پیغه‌مبه‌ری برابان (علیه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پئی ووتن) که‌خوا بیهرستن ﴿فَإِذَا هُمْ قَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ که‌چی ئەوان بوونه دوو کۆمه‌لی دژ به‌یه‌ک ﴿قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ووتی ئەی گه‌له‌که‌م بۆچی به‌له‌ده‌که‌ن ﴿بِالسَّيِّئَةِ قَبْلِ الْحَسَنَةِ﴾ (به‌هاتنی) سزاوله‌تۆله‌پیش (هاتنی) ره‌حمه‌ت و چاکه ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾ بۆچی (ناگه‌رینه‌وه) داوای لیخوشبوون ناکه‌ن له‌خوا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا ره‌حمتان پئی بکریت ﴿قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ ووتیان ئیمه‌ تووشی شومی و نه‌گه‌تی بووین به‌هوی توو ئەوانه‌ی له‌گه‌ل تو‌دان (باوه‌رداران) ﴿قَالَ طَبْرُکُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتی هوی ئەو نه‌گه‌تی به‌ی ئیوه‌ له‌لای خواجه (که‌بئی باوه‌ریتانه) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه‌خیر به‌لکو ئیوه‌ گه‌لیکن تا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ له‌و‌شاره (ی صالح) دا ﴿سَعَةَ رَهْطٍ یَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا یَصْلِحُونَ﴾ نو‌که‌س هه‌بوون له‌زه‌ویدا خرابه‌کاریان ده‌کرد به‌هیچ جور چاکه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿قَالُوا تَقَالَسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتیان (به‌یه‌کتری) سویند بخۆن به‌خوا ﴿لِنُبَيِّنَنَّهٗ وَأَهْلَهُ﴾ که‌به‌شه‌ودا هیرش ده‌که‌ینه‌سه‌ر مال و خیزانی (صالح و هه‌موویان له‌ناو‌ده‌به‌ین) ﴿ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لَوْلَیْهٖ﴾ له‌پاشان ده‌لین به‌که‌س و کاری (صالح) ﴿مَا شِئِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ ئیمه‌ ناگامان له‌کوشتن و تیاچوونی خیزانی ئەو‌نی به‌ ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ و بیگومان راستیش ده‌که‌ین ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ ئەوان پیلانی نه‌خشه‌یان دارشت به‌پیلاندانیکی خراب (بۆ کوشتنی صالح) ﴿وَمَكَرْنَا مَكْرًا﴾ ئیمه‌ش (له‌به‌رامبه‌ر پیلانی ئەواندا) پیلانمان گپرا (بۆ له‌ناو‌بردنیان) به‌پیلانگیرانیکی به‌هیز ﴿وَهُمْ لَا یَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئەوان هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿فَانظُرْ کَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَکْرِهِمْ﴾ ئەمجا سه‌رنج بده‌سه‌ر ئەنجامی پیلانی ئەوان چی‌لینها‌ت ﴿أَنَّا دَمَّرْنَا هَهُنَّ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چون ئیمه‌ ئەوان و گه‌له‌که‌یانمان هه‌موو پیکه‌وه‌ له‌ناو‌برد ﴿فَتِلْكَ یُؤْتِنُهُمْ﴾ ئەمجا ئەوه (جی) خانووه‌کانیانه ﴿حَاوِیَةً یَّمَاظِلْمُونَ﴾ چۆل و خالی به‌له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌میان کرد ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآیَةً﴾ به‌راستی له‌و‌به‌سه‌ره‌اته‌دا په‌ندو‌نامۆزگاری و به‌لگه‌هه‌یه ﴿لَقَوْمٍ یَعْلَمُونَ﴾ بۆ کۆمه‌لیک که‌ده‌زانن (چیمان به‌سه‌ر ئەوانه‌هیناوه) ﴿وَأَنْجِیْنَا الذِّیْنَ آمَنُوا وَكَأُوَّابُنْتُونَ﴾ وه‌ ئەو که‌سانه‌مان رزگار کرد که‌پروایان هینابوو و له‌خوا ده‌ترسان ﴿وَأَلُوَّابُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه‌ باسی لووط بکه‌کاتی ووتی به‌گه‌له‌که‌ی ﴿أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ﴾ ئایا ئیوه ئەو‌کاره‌ زۆر خراب و ناشیرینه‌ده‌که‌ن ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ که‌ئیه‌وه‌بینن و ده‌زانن (چهند پیس و ناشیرینه) ﴿أَبَیْکُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چون!! ئایا به‌راستی ئیوه‌ ده‌چنه‌لای پیاوان له‌جیاتی ئافره‌تان بۆ به‌جی هینانی ئاره‌زوو (ه‌کانتان)؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ دیاره‌ئیه‌ گه‌ل و کۆمه‌لیکی نه‌فام و نه‌زانن ﴿

* فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوْنَا أَل
 لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَقَدَّرْنَا هَا مِن الْغَايِبِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ
 ﴿٥٩﴾ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ
 تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَءَلَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
 أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ
 لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَءَلَّهُ مَعَ اللَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
 دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ
 أَءَلَّهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ أَءَلَّهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

﴿مَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ **﴿۴۴﴾** **﴿ثُمَّ جَاءَ وَهَ لَمَیْ گَه لَه کَه ی هِیچ نَه بُوو﴾** **﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾** **﴿جِگَه لَه وِی گَه وِی کَه وِی تِیَان﴾**
﴿أَخْرَجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِهِ﴾ **﴿لُوط و کَه سُوکَار و (شُوین کَه وِی تِوَانِی) لَه شَارَه کَه تَان دَه رَه کَن﴾**
﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ **﴿بَه رَاسِی تِه وَان کَه سَانِی کَن خُو یَان پَاک رَا دَه گَرَن (لَه م کَر دَه وِی تِی مَه)﴾**
﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ﴾ **﴿تِه مَجَا تِی مَه لُوط و خِی زَانَه کَه ی مَان رِز گَار کَر د جِگَه لَه هَا وِی سَه رَه کَه ی﴾**
﴿فَدَرَّزَهَا مِن الْعَذِيبِ﴾ **﴿کَه بَر یَار مَان دَا تِه و (هَا وِی سَه رَه کَه ی) لَه جِی مَان وَان بَی ت لَه سَرَا دَا﴾** **﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾** **﴿وَه بَارَانِی کِمَان (لَه بَه رَد) بَه سَه رِیَان دَا بَارَانِد﴾** **﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ﴾** **﴿نَی چ خِرَاب بُوو بَارَانِی تَر سِی تِر اَوَه کَان﴾** **﴿۴۵﴾** **﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾** **﴿تِه ی مَوْ حَه مَه د﴾** **﴿بَلَى هَم وِی سُو پَاس و سَتَای ش بُو خُوا﴾** **﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى﴾** **﴿وَه سَه لَام و دَر و د لَه سَه ر تِه و بَه نَدَانَه ی خُوا هَه لَی زَار دُون (بُو بَی غَه مَبَه رَا بَه نِی)﴾** **﴿۴۶﴾** **﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** **﴿نَیَا خُوا بَاش تِرَه یَا تِه و بَتَانَه ی دَه ی کَه نَه هَا وِی بَه شِی خُوا﴾** **﴿۴۷﴾** **﴿أَمَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾** **﴿نَیَا زَاتِی کَ کَه نَاسْمَانَه کَان و زَه وِی دَر و سَت کَر دَوَه﴾** **﴿وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾** **﴿لَه نَاسْمَانَه وَه بَارَانِی بُو بَارَانِدُون﴾** **﴿فَأَنبَتْنَا بِهِ حَبَابًا وَأَثَابَهُ أَصْنَانًا﴾** **﴿تِه مَجَا بَه و (بَارَانَه) چَه نَد بَا خِچَه یَه کِی خَا وَه ن جَوَانِی مَان رَوَانِد﴾** **﴿مَا كَانَ لَكُم أَنْ تُتِی شُوا شَجَرَهَا﴾** **﴿کَه تِی وَه نَه تَان دَه تَوَانِی دَرَه خَت و رَوَا وِی تِه و (بَا خِچَه) بَر وِی نِن﴾** **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** **﴿نَیَا هِیچ پَه ر سَتِر اَوِی تَر لَه گَه لَ خُوا دَا هَه یَه﴾** **﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾** **﴿نَه خِی ر نِ یَه﴾** **﴿بِه لَام تِه وَا نَه کَه لَی کِن لَادَه دَه ن لَه رِی گَای رَاسَت﴾** **﴿۴۸﴾** **﴿أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾** **﴿نَیَا زَاتِی کَه زَه وِی کَر دَه تَه جِی گَای نَارَامِی و نِی شَتَه جِی بُو وِن﴾** **﴿وَجَعَلَ ظِلَّهَا أَنْهَارًا﴾** **﴿وَه لَه نَا و (زَه وِی) دَا چَه نَد رَو بَارِی بَه دِی هِی تَا وَه﴾** **﴿وَجَعَلَ لَهَا رِی وِی﴾** **﴿وَه چَه نَد چِی آی گَه وِرَه ی بُو زَه وِی دَانَا وَه﴾** **﴿وَجَعَلَ بَی تِ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾** **﴿وَه لَه نِی وَان دَو و تَا وَا (شِی رِی ن و سُو ی ر) بَه رَه سَتِی دَانَا وَه (بُو تِه وِی تِی کَه لَ نَه بِن)﴾** **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** **﴿نَیَا هِیچ پَه ر سَتِر اَوِی تَر هَه یَه لَه گَه لَ خُوا دَا﴾** **﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾** **﴿نَه خِی ر نِ یَه بَه لَام زَوْر بَه یَان نَا زَانِن﴾** **﴿۴۹﴾** **﴿أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾** **﴿نَیَا زَاتِی کَه دَی تَ بَه هَا وِی رِی نَچَار و دَامَا وَه وَه کَاتِی کَ هَا وِی رِی لَی دَه کَات﴾** **﴿وَيَكْفِي السُّوء﴾** **﴿وَه نَا خُوشِی و بَه لَا کَان لَادَه بَات﴾** **﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾** **﴿وَه دَه تَان کَاتَه جِی شِی نِی گَه لَانِی تَرِی سَه رَه وِی﴾** **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** **﴿نَیَا پَه ر سَتِر اَوِی کِی تَر هَه یَه لَه گَه لَ خُوا دَا (نَه خِی ر نِیَه)﴾** **﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾** **﴿بَه لَام زَوْر کَه م بَی ر دَه کَه نَه وَه﴾** **﴿۵۰﴾** **﴿أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ﴾** **﴿نَیَا زَاتِی کَه رِی نَمُونِی تِی وَه دَه کَات (بَه نَه سَتِی رَه و شَتِی تَر) لَه تَارِی کِی یَه کَانِی و وِش کَانِی و دَه رِیَادَا (لَه شَه وَا)﴾** **﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَی تِ يَدِي رَحْمَتِهِ﴾** **﴿و زَاتِی کَ کَه (بَا) دَه نِی رِی تَ بَه مَوْر دَه دَه رِی تِش بَارَانِی رَه حَمَه تِی﴾** **﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ﴾** **﴿نَیَا هِیچ پَه ر سَتِر اَوِی کِی تَر هَه یَه لَه گَه لَ خُوا دَا﴾** **﴿تَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** **﴿خُوا بَه رِز و بَلِنْد تِرَه لَه وِی بَت پَه ر سَتَان دَه ی کَه نَه هَا وِی بَه شِی﴾** **﴿۵۱﴾**

أَمَّنْ يَبْدُوُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَءَلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
 لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي
 شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَءِذَا
 كُنَّا تُرَابًا وَّءِذَا بَابُونَ أَبْنَا أَلَمُ مَخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا
 نَحْنُ وَّءِذَا بَابُونَ مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
 ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
 أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
 رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَابِئَةٍ
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ
 يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ
 الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ
 إِذَا وُلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِيَ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۗ إِن
 تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ *وَإِذَا وَقَعَ
 الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
 النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
 فَوْجًا مِّمَّنْ يُكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ وَقَالَ
 أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَانًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ
 يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِن فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ
 دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
 صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ وَّحِيدٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

﴿وَالَّذِي هُوَ يُخَفِّضُ الْوُجُوهَ﴾ و به‌راستی ئەم (قورئانه) ریتمونوی میهره‌بانی یه بو ئیمانداران
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت دادوه‌ری ده‌کات له‌نیوانیان دا به‌برباری خو‌ی
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌خوا به‌ده‌سه‌لانی زانابه ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که‌وا بوو پشت هه‌ر به‌خوا به‌سته
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ناینیکی راست و پروونی ﴿إِنَّكَ لَأَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ به‌راستی تو
 ناتوانی (بانگه‌وازت) به‌مردووه‌کان بیستیتیت ﴿وَلَأَسْمِعُ الضَّمَّةَ الَّذِينَ﴾ وه‌ ناتوانی بانگه‌وازت به‌وانه‌ی
 که‌رن بژنه‌وینی ﴿إِذَا تَوَلَّوْا مَدْبِرِينَ﴾ کاتی پشت هه‌لده‌که‌ن و ده‌رون ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾
 وه‌ تو ناتوانی کویران رزگار که‌یت له‌گومراییه‌که‌یان (رینموونیان به‌که‌یت) ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾
 تو تنها (رینموونیت) به‌که‌سی ده‌ژنه‌وینی که‌بروا به‌ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌ دینی ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ چونکه
 ئەوانه هه‌میشه ملکه‌چن (بو هه‌ق) ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌ کاتی ئەو به‌ئینی (سزایه‌ی پیمان دراوه)
 به‌سه‌ریاندا هات ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ (که‌میک پیش رودانی قیامه‌ت) گیان له‌به‌رینک له‌زه‌وی
 ده‌رده هینین بویان ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ قسه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات ﴿أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَاقِفُونَ﴾ (ده‌لی) به‌راستی
 ئەم خه‌لکه‌ باوه‌ری راسته‌قینه‌یان نه‌هینا به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا﴾ (ئهی موحه‌مه‌د
 ﷺ) باسی) ئەو روزه‌ بکه‌ له‌هه‌موو میله‌تیک بۆلینکی زور کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿مَنْ يَكْذِبْ بِآيَاتِنَا﴾ له‌وانه‌ی
 ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درؤ ده‌زانی ﴿فَهُمْ يُرْجَوْنَ﴾ ئەمجا ئەوان (له‌پیش و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (به‌ریز
 ده‌رون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ هه‌تا کاتی دین (بو شوینی کۆکرده‌وه‌یان) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَوْ تَحِبُّوا إِلَيَّ﴾
 (خوا) ئەفه‌رموی ئایا ئیوه‌ ئایه‌ته‌کانی متنان به‌درؤ ده‌زانی (باوه‌رتان پی نه‌هینا) له‌کاتیکدا هه‌چ زاناریه‌کتان
 ده‌رباره‌یان نه‌بوو ﴿أَمَّا أَكْثَرُ فَعَمَلُونَ﴾ یان ئیوه‌ چیتان ده‌کرد (له‌دونیا) ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَنُّوا﴾
 وه‌ برباری (سزادانیان) به‌سه‌را ده‌سه‌بێ به‌هۆی سته‌مکاری یانه‌وه ﴿فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ ئەمجا ئەوان هه‌چ
 قسه‌ ناکه‌ن ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا (بی بروایان) نه‌یان زانیوه‌ نابین ﴿أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لَيْلِكَ نُفُوفِي﴾ ئیمه شه‌ومان
 سازاندووه‌ بو ئەوه‌ی ئەوان ئارامی تیا بگرن ﴿وَأَلْتَهَامُ مَبْصُرًا﴾ وه‌ رۆژمان رووناک کردووه (ئیش و کاری
 تیا ده‌که‌ن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا چه‌ند به‌لگه‌ و نیشانه‌هه‌یه‌ بو که‌سانی باوه‌ر دین
 (به‌خوا) ﴿وَيَوْمَ نَبْطِئُ فِي الصُّورِ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) باسی) ئەو روزه‌ بکه‌ فوو ده‌کرئ به‌شه‌پوردا
 ﴿فَفَرَّجَ مِّنَ السَّمَوَاتِ مَآءً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ جا هه‌رچی که‌س له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌ ده‌ترسی و راده‌چله‌کی
 (هه‌موو ده‌مرن) ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه‌ له‌و که‌سانه‌ی خوا بیه‌وی (به‌ئارام بن و نه‌مرن) ﴿وَكُلُّ أُمَّةٍ دَٰخِرِينَ﴾
 وه‌ هه‌موو به‌ملکه‌چی و سه‌ر شو‌ری دینه‌وه‌ لای خوا ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَمَادًا﴾ وه‌ ئەو کیوو چیا نه‌دینی
 واده‌زانی دامه‌زاون (له‌شوینی خو‌یان دا) ﴿وَيَهَى تَمْرٌ مِّنَ الْأَشْحَابِ﴾ (کاتی فوو کرا به‌شه‌پوردا) چیاکان وه‌کو
 رۆشتنی هه‌ور ده‌رون ﴿صُغِرَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ئەمه‌ دروست کراوی ئەو خوا به‌که‌هه‌موو شتیکی به‌و
 به‌ری رینک و پینکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی خوا ئاگاداره‌ به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک ئیوه

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ وَخَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾
 وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
 الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ أَنْ فَمَن أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
 وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

سورة القصص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُو عَلَيْكَ
 مِن نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
 طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کهس کردهوی چاکی کردبیت ﴿فَلَهُ حَرْمَلُهَا﴾ (له پوژی دواییدا) پاداشتی چاکتری لهو (کردهوه) ی بۆ ههیه ﴿وَهُمْ مَنْ فَرَّجَ يَوْمَئِذٍ أَمْرًا﴾ وه ئهوانه دلنیا له ترس و داچله کانی گهورهی ئه و پوژه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هەر کهس خراپه ی کردبیت ﴿فَكَفَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (لهو پوژه دا) به سه ر پو مهت و دهم و چاویاندا ده خرنه ناو ناگر (ی دوزخ) ﴿هَلْ نُجْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئایا سزاده درین جگه له وهی ده تانکرد ﴿إِنَّمَا أُوتِرْتُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی) بیگومان من فهرانم بی دراوه ﴿أَنْ أَعْبَدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ﴾ که ته نها په ر و ده ر دگاری ئه م شماره (مه که که) په رستم ﴿الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ ئه و (خوابه) ی (پرز شکاندی) ئه م شاره ی حه رام کردووه ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و هه موو شتیک ته نها هی ئه و (خوابه) ﴿وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فهرانم بی دراوه له مو سلمانان بم ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾ وه (فهرانم بی دراوه که) قورآن بخونیم (به سه ر خه لکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتَمَّ يَهْتَدِ لِنَفْسِهِ﴾ جا هه ر کهس هیدایه تی وه ر گرت ئه و بیگومان ته نها بۆ خوی هیدایه ت و ره ده گری (قازانجه که ی بۆ خویه تی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ر که سیش گو مراه بیت (زیانی بۆ خویه تی) ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ وه بلی: به راستی من ته نها یه کیکم له تر سیته ران ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه بلی هه موو سو باس بۆ خوابه ﴿سَبْرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ ئه و (خوابه) به زووی ئایه ت و نیشانه کانی نیشانی ئیوه داده ت ئیوه ش ده یاناسن (که ئایه تی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه په ر و ده ر دگارت بی ناگا نیبه له وه ی که ئیوه ده یکه ن ﴿

سورهتی ﴿الْقَصَصِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طَسَّ﴾ به (طا، سین، میم) ده خو ئیر ته وه خواز اناتره به مانا که ی بۆ زانیاری زیاتر سه بیری سه رتای سوره تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئه م (ئایه تانه) ئایه ته کانی قورئانی روون و ئاشکران ﴿تَسْأَلُوا عَلَيْكَ﴾ ده بخو ئیننه وه به سه ر تا (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿مِنْ نَبِيِّمُوسَىٰ وَفَرَعُونَ بِالْحَقِّ﴾ هه ندی له هه والی مووسا و فیره ون به راستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئه وان ه ی به روا دینن ﴿إِن فَرَعُونَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ به راستی فیره ون زال و (مله و پ و یاخی) بوو له زه وی (میصر) دا ﴿وَجَعَلْنَا هَاهُنَا شِيعًا﴾ وه خه لکه که ی (میصری) کرد به چه ند به ش و کو مه لیک ﴿يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾ کو مه لیکانی لاواز و ژیر ده سته ده کرد ﴿يُدْبِحُ أَثْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ کو رانی ئه وانی سه ر ده بری و ئافره تانیانی به زبندویی ده هیشته وه (ده یکر دنه خز مه تکار و که نیزه ک) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُتْسِدِّينَ﴾ به راستی ئه و (فیره ون) له خراپه کاران بوو ﴿وَرِيْدٌ أَنْ تَمَنَّ﴾ وه ئیمه ده مانه وی (به چا که ی خو مان) منه ت بنین ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضِعُّوْا فِي الْأَرْضِ﴾ به سه ر ئه وان ه ی که لاواز و ژیر ده ست کرا بوون له وولاتی (میصر) دا ﴿وَجَعَلَهُمْ آيَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ وه بیان که ی نه پیشه و او بیان که ی نه میرات به ران (ی که له پوری فیره ون و و شوین که وتوانی) ﴿

وَنُمَكِّن لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 مِنْهُمْ مَّا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
 أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
 وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
 فَالْتَقَطَهُ ءَآلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
 وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِیَ وَلَئِكَ لَا تَقْتُلُوهُ
 عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
 وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا
 أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ
 لِأَخْتِهِ ۖ قُصِّيهٖ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١١﴾ * وَحَرَّمَ نَاعِلِيهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
 عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ
 ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَتَعَلَّمَ
 أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ وَلَئِنَّا كَثْرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾



﴿وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ه دسه لآت داریان بکهین له و زویه دا ﴿وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودُهُمَا﴾
 و ه نیشانی فیرعهون و ه امان و له شگری ههردوو کیان بدهین ﴿مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ له (به نوئیسرا ائیلی
 یه کانه وه) ئه وهی خوئیان لی ده پاراست ﴿وَإَرْحَبْنَا إِلَىٰ آلِ مُوسَىٰ﴾ به دایکی موسامان را گه یاند
 (ئیلها مان بو کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِيَهُ﴾ که شیر بده به موسا ﴿فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ﴾ ئه مجا هه رکاتی ترست لی
 هه بوو ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ ئه و کاته بیخه ره رو بار (ی نیله) وه ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مه ترسه (لی ی)
 و خه فه تیش مه خو (بو ی) ﴿إِنَّا رَأَوْهُ إِلَيْكَ﴾ به راستی ئیمه ده یگیرینه وه بولات ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 وه ده یکهین به یه کی له پیغه مبه ران ﴿فَأَلْقَتْهُ وَاءِل فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی موسای خسته ناوی نیله وه)
 ئه مجا دارو دهسته ی فیرعهون (پیمان زانی و) هه لیان گرت وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا﴾ بو ئه وهی
 بی بی به دوزمن و هو ی خه فه ت بو یان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُودُهُمَا﴾ به راستی فیرعهون و ه امان
 و له شکر و سه ربازه کانیان ﴿كَأَنَّهُمْ خَطْبَاءُ﴾ تاوان بارو هه له بیون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان موسا بکوژن ئاسیه ی) ژنی فیرعهون و وتی ﴿فُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ﴾ مایه ی چاو
 و دل روشنی یه بو من و بو توش (فیرعهون) مه یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ به لکو سوودو که لکمان بی
 بگه یه نی ﴿أَوْ نَنجُوهُ وَلَدًا﴾ یا بیکهین به کوری خو مان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئه وان ههستیان
 نه ده کرد (ئهم منداله ئه بیته هو ی تیاچوونیان) ﴿وَاصْبِحْ فُؤَادُكَ أَمْرًا مُوسَىٰ قَدًّا﴾ جا دلی دایکی موسا
 خالی بوو (له هه موو شت جگه له منداله که ی) ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ نزیک بوو (نهیتی) ئه و
 منداله ئاشکر ابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَبَّطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾ ئه گهر دلیمان نه به ستایه ته وه (وه به هیزمان نه کردایه)
 ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو ئه وهی له بر و اداران بی ﴿وَقَالَتِ لَأُخْتِيهِ قُصِيَّةٌ﴾ (دایکی موسا)
 و وتی به خوشکه که ی (موسا) به شوئیندا بر و ﴿فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ﴾ ئه مجا له دوره وه موسای
 بینی و پی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئه وان (فیرعهون و کومه له که ی) ههستیان نه ده کرد ﴿
 وَحَرَمَتْ عَلَيْهِ الْمَرَاعِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه ئیمه پیشتر (شیری) شیر دهره کانمان حه رام کرد له موسا (مه مکی
 که سیانی نه ده مژی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ ئه مجا خوشکه که ی (موسا) و وتی پیمان ئایا
 مالیکتان نیشان دم ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾ که ئه و منداله بو ئیوه به ختیو بکن (و شیری بده نی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ رِضْحُونَ﴾ و دلسو ز بن بو ی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَتِهِ﴾ ئه مجا موسا مان گپرا به وه بولای دایکی
 ﴿كَتَبَرَعَيْنَهُمَا وَلَا تَحْزَنُ﴾ بو ئه وهی چاوی پی روون بیته وه و خه فه ت نه خوات ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ وه بو ئه وهی بزانیته که به لئینی خوا راست و هه قه ﴿وَلَا يَكُنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور
 به بیان نازان ﴿۱۲﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ، وَاسْتَوَىٰ، آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا، وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
 فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ، وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
 فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ، فَوَكَّزَهُ
 مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ، قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ، إِنَّهُ
 هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
 ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، فَإِذَا
 الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ، قَالَ لَهُ، وَمُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَوِيٌّ
 مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا، قَالَ
 يَمْوَسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ، إِنْ تُرِيدُ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ، وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ
 ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ، قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
 يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾
 فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ، قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآسَىٰ﴾ کاتنی موسا گه شسته ئه و په پری پینگه یشتنی له ش و ژیری تیز و ته و او بوو
 ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پیندا ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه ره به و شیوه به پاداشتی چا که کاران
 ده ده یینه وه ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) رُوشته ناو شار بئین ئه وهی خه لکی شار
 ناگایان لی بئ ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له و شار هدا دوو پیاوی دی له گه ل یه کتر شه پریان ده کرد
 ﴿هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۗ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ﴾ ئه مه یان له تایفه ی خوی بوو ئه وهی تریشیان له دووژمنانی بوو ﴿فَاسْتَعَاذَهُ
 الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۗ﴾ ئه مجا ئه وه یان که له تایفه ی خوی بوو داوای یارمه تی لی کرد ﴿عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ﴾
 له درژی ئه وهی که له (تاقمی) دووژمنه که ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۗ﴾ ئه مجا موسا ش بو کز یکی
 لیدا و ئه و (قیبتی به ی) کوشت ﴿قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (موسا) ووتی ئه م (کوشتنه) له کرده وهی
 شه یتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستی ئه و (شه یتان) دووژمنیکی گو مپرا که ری پروون و ناشکر ایه
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۗ﴾ ووتی ئه ی په روه ردگارم به راستی من سته م له خو م کرد ﴿فَاعْفُزْنِي فَغْفَرَ
 لَهُ ۗ﴾ ده ی لیم خو شبه جا ئه ویش (خودا) لی ی خو ش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان ته نها
 ئه و لیپور ده ی به به زبیبی یه ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَنَّمْتَ عَلَيَّ﴾ (موسا) ووتی ئه ی په روه ردگارم به هه تی چا که
 و نیعمه ت له سه رم (ئو هیز و توانایه یه که پینداوم) ﴿فَلَنْ أَكُونُ ظَاهِرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾ بر یاری بئ هه رگیز نه بم
 به پشتیوانی تا و انباران ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به هوی ئه و (کوشتنه) وه له شار دا به تر سه وه
 چا وه روانی ده کر (فیرعه ونیه کانی چ هه لو یستیکیان ده بی) ﴿فَإِذَا الَّذِي ائْتَمَرَ بِهِ بِالْأَمْسِ يَمْتَصِرُ ۗ﴾
 له نا کاودا ئه و (به نی ئیسرائیلی یه ی) دوینئ داوای یارمه تی کرد له و (موسا) له گه ل یه کیکی
 تر دا شه رپه تی) هانای بو موسا هینا فریاری که ویت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَنَوِي مُبِينٌ﴾ موسا به و
 (به نو ئیسرائیلی یه ی) ووت به راستی تو که سیک ی گو مپرای ناشکر ای ﴿قَلَّمَ أَنْ آرَادَ﴾ ئه مجا کاتنی
 که (موسا) ویستی ﴿أَنْ يَّطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا﴾ به توندی بدات له و پیاوه ی دووژمنی هه ردو و کیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ أَتَرِيدُ أَنْ نَقْتُلَ بِكَ﴾ ووتی ئه ی موسا ئایا ده ته وه ی بم کوزی ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ﴾
 هه روه کو دوینئ که سیکت کوشت ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ توه هه ر ده ته وه ی زور دارو
 مله ور بیت له زه وهی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾ وه ناته وه ی له پیاو چا کان (رینکخهران) بیت ﴿وَ
 جَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ﴾ ئه مجا پیاویک له و په ری شار هه به په له هات (بو لای موسا)
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ﴾ ووتی ئه ی موسا (ناگادار به) کار به ده ست و سه رگه وه ره کان ﴿يَأْتِجُونَ
 بِكَ لِيُقْتَلُوكَ﴾ کو بوونه ته وه له به ره ی تو وه (قسه ده که ن) بو ئه وه ی بتکوژن ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَكَ مِنَ النَّصِيحِينَ﴾
 که واته ده رچو له شار (بانه ت گرن) بیگومان من دل سوژتم ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ ئه ویش له شار
 ده رچوو به تر سه وه چا وه روانی ده کرد (بئنی بزائن و بیگرن) ﴿قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (موسا)
 ووتی ئه ی په روه ردگارم بزگارم بکه له م کو مئه له سته مکاره ﴿

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
 السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
 النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
 مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
 شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
 رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا
 تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ
 أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
 لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
 يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ
 ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِمَا نُنَادِي بِكُمْ عَلَىٰ أَنْ
 تَأْجُرَنِي ثَمَّ لِي حِجَابٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
 وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُلْقِيَ عَلَيْكَ سِتْرًا لِئِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
 الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ
 فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ له کاتیکدا به ره و شاری مه دیهن ده روشت ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي﴾ ووتی
 ئومید ده کهم بهر وره دگارم ریتمونیم بکات ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بؤرینگای راست و حقه ﴿وَلَمَّا
 وَرَدْنَا مَدْيَنَ﴾ وکاتی گه یشته سهر ئاوه کهی مه دیهن ﴿وَجَدَعَلِيَّهَ﴾ بینی له سهر ئه و ئاوه ﴿أُتِيَ
 مِنَ الْأَنْبِیَاءِ یَسْفُوتُ﴾ کومه لیک له خه لکی (ئاژله و مالات) ئاوه ده دن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه له نزیک ئه و (خه لک) انه وه دوو ئا فره تی بینی ﴿تَدُودَانَ﴾ بهر گری ده کهن له ئاژله که بیان (له وهی
 بیته سهر ئاوه که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئیوه مه به سستان چی یه؟ (ناهیلن ئاژله که تان
 ئا و بخوات) ﴿قَالَاتَا لَسْتُنِي﴾ ووتیان ئیمه (ئاژله که مان) ئا و ناده یمن ﴿حَتَّىٰ یُصَدِّرَا لِرَعَاهَا﴾ هه تا
 شوانه کان (ئاژله که نیان له سهر ئاوه که) نه گه رینه وه ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ وه با و کمان پیر نیکی
 گه وره وه به ته مه نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه مجا (مووسا) مه ره کانی بؤ ئاودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾ له پاشان
 (مووسا) چو بؤ ژیر سیبه ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جا ووتی ئه ی بهر وره دگارم ﴿إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَیَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾
 به راستی من هه ژارم (پنویستم هه یه) به هه ر خیر و پوزیه ک بؤم بنبری ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا﴾ نه مجا
 یه کیک له دوو کچه که هات بؤ لای مووسا ﴿تَمَشَّىٰ عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ﴾ به شهر مه وه ده روشت له ریتگادا
 ﴿قَالَتِ إِنَّ ابْنِي يَدْعُوكَ﴾ ووتی به راستی با و کم (شوعه یب) بانگت ده کات ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بؤ ئه وه ی پاداشتی ئه وه ت بداته وه که مه ره کانت بؤ ئیمه ئاودا (مووسا ش له گه لی روشت)
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَوَقَّضَ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نه مجا کاتی مووسا هات بؤ لای (با و کی کچه که) و به سهر هاته که ی بؤ
 گیر ایه وه ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ﴾ (شوعه یب علیه السلام) ووتی مه ترسه ﴿بِحُجْرَتِ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ رزگارت
 بووه له و گه له سته مکاره ﴿قَالَتِ إِحْدَاهُمَا تَبَّتْ أَسْتَجِرَّةُ﴾ یه کی له دوو (کچه به با و کی) ووت ئه ی
 باوه گیان به کری ی بگره (بؤ شوانی) ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنْ أَسْتَجَرْتَ﴾ چونکه به راستی چا کترین که سه که
 به کری بی بگری ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ به هیز و نه مینه (دهس و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه یب)
 ووتی به راستی من ده مه وی ﴿أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾ که یه کیک له م دوو کچه م له تو ماره کهم
 ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجْرًا﴾ به و مهر جه ی هه شت سال ره نجبه ریم بؤ بکه یث ﴿فَإِنْ أَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه مجا نه گه ره ده سالت ته وا و کرد ﴿فَمَنْ عِنْدَكَ﴾ ئه وه له (پیا وه تی) خو ته وه یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ﴾
 و من نامه وی قورسی بکه م له سهرت ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گه ر خوا بیه وی بیگو مان ده مینی
 ﴿مَنْ أَضَلَّ حَيْثُ﴾ له پیا و چا کان ده بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) ووتی ئه وه ی ووت
 پیم (بریار بیت) له نیوان من و تودا ﴿أَيُّمَا الْأَجَلَيْنِ قَصَيْتُ﴾ هه ر کام له و دوو ماوه (یا ۱۰ سال) یه م
 ته وا و کرد ﴿فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ نابی سته مم لی بگری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه خوا له سهر ئه وه ی
 که ده یلینن شایهت و چاودیره ﴿



* فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
 الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
 ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوَسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَتْهَا نَهَتْ رُكَّانَهَا
 جَانَ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوَسَىٰ أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ
 إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسَلْتُكَ يَدَاكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ
 بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ
 فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ
 كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
 فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَدِّبُونَ ﴿٣٤﴾
 قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
 يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ ﴿١﴾ ثُمَّ جَاءَ كَاتِبَكَ مُوسَىٰ مَا وَهَىٰ شِوَانِي بِهِ كَيْ تَهْوَا وَكَرَدَ ﴿٢﴾ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴿٣﴾
 له گه‌ل خیزانه که‌ی به‌شهو و پ‌وشتن (له مه‌دیه‌نه‌وه بو میصر) ﴿عَائِشَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ﴿٤﴾ له دوره‌وه لای
 راستی کیوی طور ناگرو وروناکی یه‌کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا ﴿٥﴾ (موسا) ووتی به‌خیزانه که‌ی تیوه
 (لیره‌دا) بمیننه‌وه ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا ﴿٦﴾ به‌راستی من ناگریکم به‌دی کرد (بینی) ﴿عَلَيْهَا تَبِكُمْ مِمَّا جَاءَ بِكُمْ
 به‌لکو هه‌والیکی (رینگاتان) بو بیتم لای ئه‌و (ناگره) ﴿وَأَجْزَلُ وَأَقْرَبُ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾
 یان چلو سکیکی ناگرتان بو بیتم به‌لکو خوتانی بی گهرم که‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ ﴿٨﴾ ئه‌مجا کاتی
 هاته‌نزیکی ئه‌و (ناگره) بانگی لی کرا ﴿مِنْ سَطْحِ الْأَوَادِ الْأَيْمَنِ ﴿٩﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿فِي
 الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ ﴿١٠﴾ له‌و پارچه‌زه‌وی یه‌به‌فه‌رو و پیروزه‌ی نزیک دره‌خته‌که‌وه ﴿أَن يَكُونَ ﴿١١﴾
 (بانگی لی کرا) که‌ئهی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢﴾ به‌راستی من خوابه‌کم به‌روهرد گاری
 جیهانیانم ﴿وَأَن أَلْقَىٰ عَصَاكَ ﴿١٣﴾ (وه بانگی کرا) که‌گوچانه‌که‌ت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهَيَّرَ كَأَنهَا جَانٌّ ﴿١٤﴾
 ئه‌مجا کاتی موسا ئه‌و (گوچانه‌ی بینی وه‌ک تیره‌مارده‌جولئی به‌په‌له ﴿وَأَنَّ مُدْبِرًا وَلَمْ يَعْقِبْ ﴿١٥﴾ پشتی
 تی کرد و راپیکرد و نه‌گه‌رایه‌وه‌سه‌ری ﴿يَكْمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ﴿١٦﴾ (خواه‌فه‌رموی) ئهی موسا وهره
 پیش و مه‌ترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿١٧﴾ به‌راستی تو له‌و که‌سه‌نه‌ی بی باک و بی ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذِكْرِ ﴿١٨﴾
 جیبک ﴿ده‌ستت بخهره‌ناو باخهل (و ژیر بالت) ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ ﴿١٩﴾ (کاتی ده‌ری دینی) دینه
 ده‌روه به‌سپیتی و تیشک ده‌داته‌وه بی ئه‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیت ﴿وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ﴿٢٠﴾
 ده‌ستت بلکینه به‌خوته‌وه (و بیخهره‌سه‌ردلت) بو (نه‌هیشنی) ترس و بیم ﴿فَلَا يَنْفَكُ بَرَهْدَانٍ مِنْ رَبِّكَ ﴿٢١﴾
 ئا ئه‌م دووانه (گوچانه‌که‌ت و ده‌ستت) دوو موعجیزه‌ن له‌لایه‌ن به‌روهرد گارته‌وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ﴿٢٢﴾
 وَمَلَأِيَّهُ ﴿٢٣﴾ (نیرراوه) بو فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ به‌راستی ئه‌وانه
 کومه‌لیکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا ﴿٢٥﴾ (موسا) ووتی ئهی به‌روهرد گارم
 بیگومان من یه‌کیکم له‌وان کوشتووه ﴿فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿٢٦﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ده‌ترسم که‌بم کوژن (له‌جیاتی
 ئه‌و کوزراوه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا ﴿٢٧﴾ وه‌هاروونی برام له‌من زمانی باراوتره ﴿فَأَرْسَلُهُ
 مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ﴿٢٨﴾ جا ئه‌وم له‌گه‌لدا بنیره‌پشتیوانم بیت ووته‌کانم به‌سه‌لمینی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿٢٩﴾
 به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌درؤزمن دابنن (باوهرم بی نه‌هینن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ ﴿٣٠﴾ (خوا)
 فه‌رموی بیگومان ئیمه‌به‌براکه‌ت تو به‌هیزت ده‌که‌بین ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا ﴿٣١﴾ وه‌ده‌سه‌لایتک
 به‌هه‌ردوو کتان ده‌ده‌ین ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّتِنَا ﴿٣٢﴾ ئه‌وسا به‌هوی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌وه‌ده‌ستیان
 به‌ئیوه‌ناگات ﴿أَسْمَاءُ مِنْ أَتْبَعِكُمْ مَا الْقَالِبُونَ ﴿٣٣﴾ ته‌نها ئیوه‌ (موسا و هاروون) و ئه‌وه‌ی شویتتان ده‌که‌وی

سه‌رده‌که‌وون ﴿٣٤﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٣٦﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ
 تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾
 وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي
 أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾
 وَأَسْتَكَرَ بَرَهُ وَجُنُودَهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا
 أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
 فِي الْيَمِّ فَأَنْظَرَ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
 بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ئەمجا کاتیک که موسا موعجیزه پروونه کانی ئیمه ی بۆ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى﴾ ئەوان ووتیان ئەمه (تۆ هیناوته موسا) ته نهنا جادوو به کی دهست هه له بته
 ﴿وَمَا سَجَعْنَا بِهِمْ ذَاتِ آبَائِنَا الْأُولَى﴾ ئیمه ئەمه مان نه بیستوو له باوو باپیره پیشوه کانمان ﴿۱۶﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَغْلَمُ﴾ موسا ووتی په روهرد گارم زاناتره ﴿يَمَنْ جَاءَهُ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بهو که سه ی
 که پرینموونی لای ئەوه وه هیناوه ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زاناتره) بهو که سه ی سه رنجام
 ودوا پرۆزی چاکی ده بیته ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ به پرستی ئەو (خوا) سه مکاران رزگار ناکات ﴿۱۷﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ﴾ فیرهون ووتی: ئەهی کار به دهست وده سه لاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ﴾
 غیری ﴿وا نازانم جگه له خووم هیچ په رستر او نیکی تر تان هه بی﴾ ﴿فَأَوَقَدْنَا يَهَنُ عَلَى الْأُطِينِ﴾ جا
 (بۆ زیاتر دلنیا بوون) ئەهی هامان کوره ی ئاگر تاوده و خستی سوره وه کراوی لی دروست بکه بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا﴾ ئەمجا (له وخشته) کۆشکیکی به رزم بۆ دروست بکه ﴿أَلَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَى﴾
 (به گالته وه ووتی) به لکو سه یری خوا که ی موسا بکه م و بیسنم ﴿وَأِنِّي لِأَطُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾
 و به پرستی وا ده زانم ئەو (موسا) له درۆزانه ﴿وَأَسْتَكَرَهُ وَجُودُهُ﴾ ئەو (فیرهون) و له شکرو
 سه ربازه کانی خویمان به زل زانی ﴿فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقَّ﴾ له وولات و زهوی (میصر) دا به ناره وا
 ﴿وَوَطَّنُوا أُنْهَمُ الْإِنْسَانَ لَا يُرْحَمُونَ﴾ وه گومانیان ابوو که زیندوو ناکرینه وه ناگه پرینرینه وه بۆ لای ئیمه ﴿۱۸﴾
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِي الْيَمِّ﴾ جا تۆ له مان له ئەو (فیرهون) و له شکرو سه ربازه کانی سه ندو
 تورمان دانه ناو ده رای سوره وه ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ ئەمجا سه رنج بده (ئهی
 موحه ممه ﴿۱۹﴾ سه ره نه نجامی سه مکاران چۆن بوو ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِ﴾
 ئەوانمان کرده پیشه وایانیک که (خه لک) بانگ ده که ن بۆ ئاگری دۆزه خ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 لای نصرون ﴿وه له پرۆزی دوا بيشدا یارمه تی نادرین ﴿۲۰﴾ ﴿وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذَا الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾ لهم
 دونیا به دا نه فرینمان نارد به دوا یان دا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ وه له پرۆزی قیامه تیشدا
 ئەوانه له بیزراو و دور خراوه کانن ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا بیگومان ته وراتمان
 به خشی به موسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ له پاش ئەوه ی خه لکی چه رخه پیشوه کانمان
 له ناو برد ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ تا به رچاو روونی و پرینموونی و ره حمه ت بی بۆ خه لکی
 ﴿لَعْنَاهُمْ يَدْعُرُونَ﴾ بۆ ئەوه ی ئەو خه لکه بیری که نه وه و نامۆزگاری وه رگرن ﴿۲۲﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَلَكِنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ
 الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
 رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
 لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ
 مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَيْفُورٍ
 ﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
 إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ
 أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ﴾ تو (ئی موحه‌مده ﷺ) له‌لای خور ئاواى (شاخی طور) نه‌بوویت
 ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ﴾ کاتیک که فەرمانی پیغه‌مبهرایه‌تمان دا به‌موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وه تو له‌ئاماده‌ بووانی (ئه‌و پرووداوه) نه‌بوویت ﴿وَلَا كُنَّا أَشْأَانًا فُرُوتًا﴾ به‌لام ئیمه‌ چند چین و
 سه‌رده‌ممان دروست کرد (له‌باش موسا) ﴿فَطَوَّلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرَ﴾ ئه‌مجا ماوه‌یه‌کی دوورو درئیزیان
 به‌سه‌ردا ئیبه‌ری ﴿وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه تو له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا نیشه‌تی جئ نه‌بوویت
 ﴿تَسْأَلُو عَلَيْهِمَ آيَاتِنَا﴾ که ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوئیتیه‌وه ﴿وَلَا كُنَّا كُنَّا مَرْسَلِينَ﴾ به‌لام هر
 ئیمه‌ بووین پیغه‌مبهرمان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وه تو لای کئوی طور نه‌بوویت
 کاتی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَا كُنْ رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ به‌لام ئه‌وه به‌زه‌یه‌یه‌ که له‌ په‌روه‌ردگار ته‌وه
 (به‌ئوی داوه) ﴿لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی گه‌لینک بترسینی که پیش تو هیچ
 ترسینه‌ریکیان بو‌ نه‌هاتوه‌وه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیرکه‌نه‌وه‌وه‌ په‌ند وهر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 نُصِيبَهُمْ﴾ وه‌ئه‌ گهر (پیش ناردنی پیغه‌مبهر) تووشیان ببوایه ﴿مُصِيبَةً يَمَّا أَقْدَمَتْ آيَاتِهِمْ﴾ به‌لایه‌ک
 به‌هوی ئه‌وه (خرابانه‌وه‌ی) که کردوویانه ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا ده‌یان ووت ئه‌ی
 په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ بو‌چی پیغه‌مبهریکت بو‌ نه‌ناردین ﴿فَتَنبَحِ آيَاتِكَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی شوین ئایه‌ته‌کانت
 بکه‌وتینایه ﴿وَنَكُوتَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له‌برواداران بووینایه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ ئه‌مجا
 کاتی راستیان بو‌هات له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿قَالُوا لَوْلَا آوَيْنَا﴾ ووتیان بو‌چی به‌وه (موحه‌مده ﷺ) نه‌دراوه
 ﴿مِثْلَ مَا آوَيْنَا مُوسَىٰ﴾ وینه‌ی ئه‌وه‌ی به‌موسا دراوه ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آوَيْنَا مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ ئایا ئه‌وان
 پیشتر بی‌ پروانه‌بوون به‌وه‌ی درابوو به‌موسا ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ ده‌یان ووت (قورئان و ته‌ورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری یه‌کتر ده‌کهن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِلِكْفُوتٍ﴾ وه ده‌یانووت بینگومان ئیمه
 بی‌ باوه‌رین به‌هه‌موویان (به‌قورئان و ته‌ورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئی موحه‌مده
 ﷺ) بلی‌ ده‌ی ئیوه کتیبیک له‌لایه‌ن خواوه‌بینن ﴿هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبَعُ﴾ که‌ئو (کتیبه) راست تر بیت
 له‌و دووانه (قورئان و ته‌ورات) من شوئینی ده‌که‌وم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گهر ئیوه راستگون ﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ ئه‌مجا ئه‌گهر به‌گوئیان نه‌کردی (وه له‌امیان نه‌داپته‌وه) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُدْعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئه‌وه بزانه‌ که‌ته‌نها شوین هه‌واو ئاره‌زوی خوئیان ده‌که‌ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وه کی‌ له‌و که‌سه‌ گومر اتره‌ که‌شوین ئاره‌زوی خوئ بکه‌وئیت ﴿يَعْبُدِ هُدَىٰ رَبِّكَ اللَّهُ﴾ بی‌ رینموونیی
 له‌لایه‌ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوا رینموونیی گه‌لی سته‌مکار

ناکات ﴿

* وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَى
 عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ
 مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعُوا
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا
 اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ
 عَلَيْكُمْ لَأَنْتُمْ لَنَا الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ
 وَلَئِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِالنَّاسِ الْبُحْثُورَ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٦﴾
 وَقَالُوا إِن نَّبَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِطُفَ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ
 نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثُمَّ تَرْتِكُنَا فِي سَبِيلِ رِزْقٍ
 مِمَّنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ
 قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ
 بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ
 مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارٍ سُلُوفًا لِيَتْلُوا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
 اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا
 فَهُوَ لَقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦٦﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ
 الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
 هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
 مَا كَانُوا إِلَّا يَانَعِبُدُونَ ﴿٦٨﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَامْتَسَجَبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ
 ﴿٦٩﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٠﴾
 فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٧١﴾ فَأَمَّا
 مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّيْنَا أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
 ﴿٧٢﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
 صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٥﴾

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِن شَيْءٍ﴾ و هه چی به ئیوه دراوه ﴿فَسَمِعَ الْحَيَوُّ الدُّنْيَا وَرَبَّتَهَا﴾ نه وه هی خوشی و رابوار دنی ژبانی نه م دنیا و جوانیه تی ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ حَبْرٌ وَأَنْقٌ﴾ وه نهو (باداشته) ی لای خوابه باشترو نه پراو هیه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی ئایا ژیر نابن ﴿أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّحَسَنًا﴾ ئایا که سی که به لیتمان بی داوه به به لیتی چاک ﴿فَهَوَّلَقِيهِ﴾ نهو که سه ده گات بهو (به لیته که به هه شته) ﴿كَمَن مَّتَّعْنَاهُ﴾ وه کو که سیک وایه خوشی و رابوار دنمان پیداوه ﴿مَتَّعَ الْحَيَوُّ الدُّنْيَا﴾ به خوشی و له زه تی ژبانی دنیا ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ له پاشان له رپوژی دواپی داله ناماده کراوان ده بی (بو سزادان) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) باسی نهو رپوژه بکه که (خوا) بانگی نهو (بت په رست) انه ده کات و (پیان) ده فهر موی ﴿أَيُّ شِرْكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ له کوین نهو هاو به شانیه که ئیوه به خه یالی خو تان به هاو به شی متان ده زانین ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نهوانه ی (سه رو که کانی گو مریبی) که بریاری سزادان به سه ریان داجه سپا ده لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه ی پهروه ردگار مان ئا نهوانه که ئیمه گو مرامان کردن ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا﴾ گو مرامان کردن ههروه کو خو مان گو مراما بووین ﴿تَبَّرْنَا إِيَّاكَ﴾ ئیمه بهری بووین (لهوانه بهری بوونه که مان) لای تو ده کهین ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبُونَ﴾ نهوانه ئیمه یان نه ده په رست ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ وه (پیان) دهوتری هاوار بکه له وبتانه ی که داتان نابوو به هاو به شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نهوانیش هاوار یان لی ده کهن به لام وه لامیان ناده نه وه ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ لهوکاته داسزا (ی دوزه خ) ده بینن ﴿لَوَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهِتَدُونَ﴾ (ئاوات ده خوازن که) خو ز که تنها ریگی ریاستیان بدایه ته بهر ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه رپوژی که (خوا) بانگیان ده کات و (پیان) ده فهر موی ﴿مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ چیتان وه لامی پیغه مبه ران دایه وه؟ ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه مجا لهو رپوژدها هه واله کانیان (به لگه کانیان) له بیر ده چیته وه ﴿فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ نهوسا پر سیاریش له یه کتری ناکه ن ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به لام نهو که سه ی گه پراو ته وه (له بی باوهری) و باوهری هیتاوه و کرده وه ی چاکی کردوه ﴿فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ نهوه بیگومان له رزگار بووان ده بی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه پهروه ردگارت (نه ی موحه ممه د ﷺ) نه وه ی بیهوی دروستی ده کات و هه لی ده بزتری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ (خه لکی) هه لئزاردنیان بو نیه (له کاری خوادا) ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگه رد و بهرز و بلنده له وه ی ده بکه نه هاو به شی ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ﴾ وه پهروه ردگارت ده زانی ﴿مَا تَكُنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به نه وه ی له سینگیان (دلیان) دا ده یشار نه وه به نه وه شی ناشکرای ده کهن ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نهو خوابه که هیهچ په رستراویکی راست نیه جگه لهو ﴿لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه موو سو پاس تنها بو خوا له دنیاو له رپوژی دوایشدا ﴿وَلَهُ الْكُفْرُ وَالْإِيْمَةُ تُرْجَعُونَ﴾ وه بریارو حوکم هه ر بو نه وه و هه موتان تنها بو لای نهو ده گه رنترینه وه (له رپوژی دوایدا) ﴿

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ
 ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ
 فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
 وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَعَلَّامٌ لَكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ * إِنْ قَدَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى
 فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ وَلَتَوَّأ
 بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ وَقَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
 وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾



﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئەوی موحه‌مه‌د ﷺ بییان) بلی‌ی هه‌والم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئِلَّهَ سَرْمَدًا﴾
 ئە‌گەر خوا‌ شه‌وتان بو‌ در‌یژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌ویت) ﴿إِلَّيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تا‌ ر‌وژی قیامه‌ت ﴿مَنْ إِلَهَ عِزِّ
 اللَّهِ﴾ چ‌ به‌ر ستر‌اویکی تر‌ جگه‌ له‌ خوا ﴿يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ﴾ ر‌ووناکی (ر‌وژ) تان بو‌ دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 ده‌ی ئایا ئیوه‌ نایستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (بییان) بلی‌ی پیم‌ بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الِئِلَّهَ سَرْمَدًا﴾
 ئە‌گەر خوا‌ ر‌وژ بکاته‌ هه‌میشه‌یی بو‌تان ﴿إِلَّيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تا‌ ر‌وژی قیامه‌ت ﴿مَنْ إِلَهَ عِزِّ اللَّهِ﴾ کئیبه
 به‌ر ستر‌اوی تر‌ بیجگه‌ له‌ خوا ﴿يَأْتِيكُم بِئِلَّيْلٍ تَسْكُوتُ فِيهَا﴾ که‌شه‌وتان بو‌ دینی ئارامی تیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تَصْبُرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌ نایستن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الِئِلَّهَ وَاللَّهَارَ﴾ له‌ به‌زه‌یی ئە‌و
 (خوایه) که‌شه‌و ر‌وژی بو‌ در‌وست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو‌ ئە‌وه‌ ئارام بگرن
 له‌ (شه‌و) داو بو‌ ئە‌وه‌ بگه‌رین به‌دوای ر‌وژی و به‌هه‌ری خوا‌دا (له‌ر‌وژدا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه‌ بو‌ ئە‌وه‌ی سوپاسی خوا‌ بکه‌ن (له‌سه‌ر ئە‌و نعیمه‌تانه‌ی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌ ر‌وژی‌ که‌ (خوا)
 بانگیان ده‌ کات ئە‌مجا (بییان) ده‌فه‌رموی ﴿إِنَّ شُرَكَاءِي الِئِلٰهِيْنَ﴾ له‌ کوین هاو‌به‌شه‌کانی من ئە‌وانه‌ی
 ﴿كُنتُمْ تَرَعُمُونَ﴾ که‌ ئیوه‌ به‌ هاو‌به‌شی متان داده‌نان ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه‌ له‌ ناو‌ هه‌موو
 ئوممه‌تیکدا شایه‌تیک ده‌هینین ﴿فَقُلْنَا هَآؤُلَآئِيزُكُرُكُمْ﴾ ئە‌مجا (به‌بت به‌رستان) ده‌لین به‌لگه‌تان بینن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّهُ الِحَقُّ لِلَّهِ﴾ ئە‌وسا ده‌زانن بیگومان هه‌ق و راستی تابه‌تی خوایه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَأْكَلُوا
 يَفَرُونَ﴾ ئە‌وه‌ی به‌درو‌ هه‌لیان به‌ستبوو (کردبوویان به‌به‌ر ستر‌اوی جگه‌ له‌ خوا) لییان گوم ده‌بی
 ﴿إِنْ قَرُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ بیگومان قاروون له‌ گه‌له‌ که‌ی موسا بوو (جووله‌ که‌ بوو) ﴿فَبَعَثَ
 عَلَيْهِ﴾ به‌لام ده‌ست در‌یژی و سته‌می لی‌ ده‌کردن ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الِكُنُوزِ﴾ ئە‌وه‌نده‌مان گه‌نج
 (ئالتون و زیوو) پیدا بوو ﴿مَا إِنَّ مَفَاحِيَهُ﴾ که‌بیگومان (هه‌لگرتنی) کلیله‌کانی (ئهو گه‌نج و قاسانه)
 ﴿لَتَنَزَّلْنَ بِالْعِصْبَةِ اُولَى الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت هه‌لده‌گیرا بو‌ کومه‌لیکی به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (ئیماندارانی) گه‌له‌که‌ی بییان ووت دل‌خوش مه‌به‌ (به‌و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بیگومان
 خوا‌ ئە‌و که‌سه‌انه‌ی خوش ناوی دل‌خوشن (و له‌خوبایی بوون به‌سه‌روه‌ت و سامانه‌وه) ﴿وَأَبْنَعَ
 فِيمَا أَتَىكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌ له‌و (گه‌نج و سامان)‌ه‌ی خوا‌ بی‌ داوی ئە‌و دونیای بی‌ به‌ده‌س بیته
 ﴿وَلَا تَسْرَبْ عَلَيْكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ به‌شی خویشته‌ له‌م دونیایه‌ له‌بیر نه‌چی ﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه‌ چاکه‌ بکه‌ (له‌ گه‌ل‌ خه‌لکدا) هه‌ر چ‌و‌نی خوا‌ چاکه‌ی له‌ گه‌ل‌ تو‌دا کردووہ ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الِأَرْضِ﴾
 وه‌ له‌سه‌ر زه‌وی دا به‌شوین خراپه‌دا مه‌ گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ خراپه‌کارانی
 خوش ناویت ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
 مِنْ قَبْلِهِ ۖ مِنْ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
 وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَدْرُونَ ۗ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَدَّكُم تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا وَلَا يُلَقَّهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ
 وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ وَمِنْ دُونَ
 اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهُ بِأَلْمَسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
 وَيَكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَاهَا
 لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا ۗ وَالْعِقَابُ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمِ عِنْدِي ﴾ (قاروون) ووتی بیگومان ئەم سامانەم پئدر اوە بەهۆی زانیاری بەکە وه که هەمه ﴿ أُولَئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ ﴾ ئایا (قاروون) نەزانیو هە بەراستی خوا ﴿ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ ﴾ لەچەر خەکانی پێش ئەمدا لەناوی بردوو هە ﴿ مَن هُوَ أَشَدُّ مِمَّنْهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا ﴾ کەسانی وا کە لەو (قاروون) بەهێزتر بوون کۆر و کۆمەلێشیان لەو زۆر تر بوو هە ﴿ وَلَا يُسْئَلُ عَنْ دُونِهِمُ الْمَجْرُمُونَ ﴾ (کاتیک سزای خوا هات) پرسیار ناکرئ لەتاوانەکانی ئەم تاوانبارانە ﴿ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ﴾ ئەمجا (قاروون) بەخۆ رازاندنەوه هاتەدەر بۆ ناو گەله کەمی ﴿ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾ ئەوانە ی زینانی دنیایان دەویست ووتیان ﴿ يَكَلِّمُنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونٌ ﴾ ئای خۆزگە ئەوهەندە ی بەقاروون دراوه ئیمەش بمان بوایه ﴿ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾ بەراستی ئەو (قاروون) خاوەنی بەش و بەختیکی گەوره یه ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ﴾ بەلام ئەو کەسانە ی (باوهردار بوون) و زانستیان پئی درابوو ووتیان ﴿ وَيَلْعَنُ قَوْمًا تُؤَابُ اللَّهُ خَيْرٌ ﴾ هاوار بۆ ئیوه پاداشتی خوا (لەرۆژی دوایدا) لەوه چاکتر هە ﴿ لَمَن آتَتْ وَعَجَلَ صَلِحًا ﴾ بۆ ئەو کەسانە ی برۆیان هیتاوه و کردو هە ی چاکیان کردوو هە ﴿ وَلَا يَلْمُهَا إِلَّا الَّذِينَ هَرُوتَ ﴾ وه کەس ئەو (ووتە ی زانیانە) وه رناگرئ جگە لەخۆراگران ﴿ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبَدَارَ الْأَرْضِ ﴾ ئەمجا ئەو (قاروون) و کۆشکە کەیمان برد بەناخی زهوی دا ﴿ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فَعْوَةٍ يَصُرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ ههچ دەستە یه کیشی نەبوو لەبەرانبهری (سزای) خوا دا یارمەتی بدات ﴿ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴾ وه لەو کەسانەش نەبوو بتوانئ خۆی رزگار بکات ﴿ وَأَصْحَابُ الَّذِينَ تَمَّوْا مَكَانَهُ رِيَالًا مِّسْ ﴾ وه ئەوانە ی دوینی ئاوتیان دەخواست لەشوین و پله ی ئەو (قاروون) دابن وایان لی هات ﴿ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ ﴾ دهیان ووت وای وا دیاره خوا ﴿ يَسْطُرُ الرَّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ﴾ رۆزی زۆر ده کات بۆ هەر کەس خۆی بیهوی له بەنده کانی کەمیش ده کاته وه (بۆ هەر کەس خۆی بیهوی) ﴿ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا ﴾ ئە گەر خوا منته ی نە کردایه بەسه رمان دا ﴿ لَخَسَفَ بِئَا ﴾ ئیمەشی دەبرد بەناخی زهوی دا ﴿ وَيُكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكٰفِرُونَ ﴾ ئای لەم بەسه رهاته سه ر سوپر هیتنره، بیگومان رزگار نابن ئەوانە ی شو کرانه بژیری چاکه ی خوانین (کافرن) ﴿ تِلْكَ الْأَمْثَالُ لِمَن يَخْتَرُ ﴾ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ ﴿ ئەو مالی دوا رۆژه (بهههشت) دهیده ین بهو کەسانه ی ﴿ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا ﴾ نەبه رزی و خو بەزل زانی یان دهوئت لەزهوی دا نەدهست درئژی و خرابه کاری ﴿ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ وه سه ر ئەنجامی چاک بۆ خو پارئزان هە ﴿ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا ﴾ هەر کەس کارئکی چاک بکات ئەوه (پاداشتی) چاکتر لهو ی بۆ هه یه ﴿ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ ﴾ هەر کەسئش خرابه بکات ﴿ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ﴾ ئەوه تۆله ناسه رنئ لهوانه ی خرابه کانیان کردوو هە ﴿ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ تهنها به ئەندازه ی ئەو کردو هوانه نەبئت که کردویانه ﴿

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
 أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
 تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
 اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ
 لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
 لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ
 جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾



﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بیگومان نهو (خوابه‌ی) که قورئانی بو تو ناردووه (پنویست کردووه) ﴿لَرَأُذُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ ده‌تگی‌رتسه‌وه بو مه‌ککه ﴿فَلَرَبِّيَ أَغْلَمُ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿بَلَىٰ﴾ به‌روه‌ردگارم زاناتره به‌و که‌سه‌ی ری‌نمونوی (ثابینی راستی) هیناوه ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه به‌و که‌سه‌ی له‌گوم‌رای یه‌کی روون و ناشکرادایه ﴿۵۵﴾ ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه تو ﴿ئهِیٰ مَوْحَمَهُدٍ﴾ به‌یوا نه‌بوویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که‌ئم (قورئانه) ت بو‌بئیردری ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ به‌لام ره‌حمه‌تیک بوو له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگاته‌وه (بو‌ت نیردرا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌واته‌هر گیز مه‌به‌به‌پشتیوان بو‌بی بروایان ﴿۵۶﴾ ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی بروایان) به‌رگریت نه‌که‌ن له‌(که‌یاندنی) ثابته‌کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ دوا ئه‌وه‌ی دابه‌زین‌راوه بو‌ت ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بانگی (خه‌لک) بکه بو‌لای به‌روه‌ردگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْرِكِينَ﴾ وه له‌ها‌وبه‌ش دانهران مه‌به ﴿۵۷﴾ ﴿وَلَا تَدْرُغْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوا‌دا هیچ په‌رستراویکی تر مه‌به‌رسته ﴿إِلَّا إِلَهَ الْأَهْلِ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست وبه‌هق نی به‌جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو ده‌چی جگه له‌رووی پیروزی نه‌و نه‌بیت (له‌م ثابته‌ته‌پیروزه‌دا جی‌گی‌ر کردنی سیفه‌تی (وجه - روو) بو‌خوا‌ی گه‌وره‌هاتووه، به‌لام به‌شویه‌ک که‌شایسته‌ی گه‌وره‌ی وت‌ه‌وا‌وی زاتی خوا‌بیت، به‌بی هیچ لی‌چواندن ولی‌کدانه‌وه‌یه‌ک، بروامان بیته‌تی و‌چونیه‌تیه‌که‌ی نازانین) ﴿لَهُ الْكُوفُورُ وَالْإِیۡمَةُ﴾ بریارو حوکم تابه‌تی خوا‌یه‌و ته‌نها بو‌لای ئه‌ویش ده‌گه‌رین‌ینه‌وه ﴿۵۸﴾

سوره‌تی ﴿الْعنكبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَنكبوت﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خو‌ن‌رتسه‌وه خوا‌ زاناتره به‌مانا‌که‌ی بو‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿أَحْسِبُ النَّاسَ أَنْ يُلَٰذِقُوا﴾ نایا خه‌لک وا ده‌زانن که‌ه‌وا‌زبان لی ده‌هین‌ری ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ ئه‌گه‌ر بلین بروامان هیناوه ﴿وَهُمْ لَا يُفَتَنُونَ﴾ ئبیر ئه‌وان تا‌قی نا‌کرینه‌وه ﴿۲﴾ ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سو‌یند به‌خوا‌ بیگومان که‌سانی پیش ئه‌وانمان تا‌قی کرده‌وه (ئه‌مانیش تا‌قی ده‌که‌ینه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئه‌مجا بیگومان خوا‌ نه‌و که‌سه‌انه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ﴾ دروزه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿۳﴾ ﴿أَمْ حَسِبُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ یا ئه‌وانه‌ی خرابه‌کان ده‌که‌ن وایان زانیووه ﴿أَنْ يَسْفُحُوا﴾ که‌له ده‌ستمان ده‌رده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ زور خرابه‌ی ئه‌و بریاره‌ی ده‌یده‌ن ﴿۴﴾ ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ ههر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری خوا‌ (با به‌ندایه‌تی خوا‌ بکات) ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی خوا‌ ههر دیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ته‌نها خوا‌یه بیسه‌ری زانو ئا‌گادار ﴿۵﴾ ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ وه ههر که‌س جهاد بکاوتی بکوشی ئه‌وه ته‌نها بو‌خوی تی ده‌کوشی ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْعٰلَمِيْنَ﴾ به‌راستی خوا‌ له‌هه‌موو جیهانیان بی‌نیاز و ده‌وله‌مهنده ﴿۷﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾
 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
 ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ
 إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
 ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ
 ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
 وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَكَمِيلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِّن
 شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
 أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
 ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ٹہ وانہی باوہریان ہیناوه کردہوہ چاکہ کانیان کردوہہ ﴿لَنْ نُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بیگومان خرابہ کانیان دہسپرنہوہ لییان ﴿وَلَنْ نُجْزِيََنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہباشتر لہوہی کہ کردویانہ پاداشتیان دہدہینہوہ ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وہ فرمانمان داوہ بہئادہمی کہ چاکہ لہ گہل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ وہ ٹہ گہر (دایک و باوکت) ہہولیان لہ گہل دای بو ٹہوہی کہ ہاوبہشہم بو بریار بدہی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ ہیچ زانیاریہکت نی بہ دہربارہی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ٹہوہ بہ گوئیان مہ کہ ﴿إِلَّا مَرَجِعُكُمْ﴾ تہنہا بو لای منہ گہرانہوہتان (لہدوا روژدا) ﴿فَأَنْتُمْ كَرِيمَاتٌ كَثِيرَةٌ تَعْمَلُونَ﴾ ٹہوسا ہہوالتان دہدہمی بہو کردہوانہی دہتانکرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ٹہوہ کہسانہی باوہریان ہیناوه کردہوہی چاکہیان کردوہہ ﴿لَنْ نُدْخِلَنَّكَ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان دہیان خہینہ ریزی پیاو چاکانہوہ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ ہہندی لہخہلکی دہلین باوہرمان بہخوا ہیناوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ٹہمجا کاتی سزا بدری لہپیناوی خوادا (لہلایہن کافرانہوہ) ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خہلکی وہکو نازارو سزای خوا دادہنی ﴿وَلَيْنَ جَاءَ تَضَرُّعٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ وہ ٹہ گہر لہلایہن پہروہردگار تہوہ سہر کہوتنیک بیت ﴿يَقُولُونَ خُذْنَا مَعَكَ﴾ دلنباہہ ٹہوانہ دہلین بیگومان ٹیمہ لہ گہل ٹیوہدا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ ثَايَا خُورَانَاوَا نَاكَادَار تَر نِيہ﴾ ہہمافی صُورُ الْعَالَمِينَ ﴿بہوہی لہدل و دہرونی ہہموو کہس دایہ ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بی خوا چاک دہزانی ٹہوانہی باوہریان ہیناوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنْفِقِينَ﴾ وہچاک دہزانی دووروانیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہوانہی بن بروابوون ووتیان بہوانہی ٹیمان دار بوون ﴿أَتَعْبُرُونَ سُبُلَنَا﴾ شوین رینگا و ریبازی ٹیمہ بکہون ﴿وَلَنْ نُحْمِلَ حَطِيئَتَكُمْ﴾ تاوانہ کانتان بہ ٹہستوی ٹیمہ ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِيلِينَ مِنْ حَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ ٹہوانہ (بی بروایان) ہیچیک لہتاوان و گوناہی ٹہوان (باوہرداران) ہہلناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بہراستی ٹہوانہ دروزن ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سویند بہخوا (ببیاوہران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خوئیان ہہلدہگرن ﴿وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ وہباری گرانی (خہلکانی) تریش لہ گہل باری گرانی خوئیان دا (ہہلدہگرن) ﴿وَلَيْسَ لَنْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ بہراستی لہروژی قیامت دا پرساریان لی دہکری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْتُرُونَ﴾ لہو درو و دہلہسانہی لہدونیا دا ہہلیان دہبہست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویند بہخوا نوو حمان نارد بو لای گہلہ کہی (بہ پیغہمبہری) ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ٹہمجا ٹہویش مایہوہ لہناویان دا ٹوسد و پہنجا سال (ہہزار سال پہنجا کہم) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ لہٹاکامدا لافاو و زریان لہناوی بردن لہکاتیگدا ٹہوان ستمکار بوون ﴿

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَشْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا
فَقَدْ كَذَبَ أُمَّمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
أُولَئِكَ يَسْأَوْنَ مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

﴿فَأَيُّهَا وَاصْحَبَ السَّفِينَةِ﴾ ئەمجا ئەو (نوح) و کەسانیک لە کەشتییە کەدا بوون پزگارمان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وە ئەو (کەشتی یە) مان کرد بە نیشایە کە بۆ جیهانیان ﴿وَإِذْ هَمَّ بِذُنُوبِهِمْ أَنَادُوا
 لِقَوْمِهِمْ﴾ وە (ئەو موحمەد ﷺ) باسی ئیبراھیم بکە کاتی بە گەلە کە ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ
 خَوَافِيهِمْ﴾ ئەو بەرستن ولی ی بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەو چاکترە بۆ ئیوہ ئە گەر
 ئیوہ بزانی ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَثْنًا﴾ بە راستی ئیوہ لە جیاتی خوا بتانیک دە بەرستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا﴾ وە ئیوہ درۆیە کی گەورە هەل دە بەستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بە راستی
 ئەوانە ی کە ئیوہ دەیان بەرستن بیجگە لە خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و پزوی ئیوہ
 بدەن ﴿فَاتَّبِعُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ کە واتە داوای رزق و پزوی لە خوا بکەن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾
 وە ئەو بەرستن و هەر سوپاسی ئەویش بکە ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ تەنھا بۆ لای ئەو دە گەر پترینە وە
 (لە قیامەتدا) ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾ وە ئە گەر ئیوہ باوەر نە هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ ئەو
 ئوممەتانی پیش ئیوہش باوەریان (بە پیغەمبەرە کانیان) نە هیتا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وە پیغەمبەر تەنھا پراگە یانندی ئاشکرا و روونی لە سەرە ﴿أَوْ لِيُرَوَّا﴾ ئایا ئەوانە سەر نجان نە داو
 ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ کە چۆن خوا دروستکراوان بە دی دە هیتت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ لە پاش
 (نە مان) دە یهینتتە وە ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان ئەو (زیندوو کردنە وە) بۆ خوا ئاسانە ﴿
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئەو موحمەد ﷺ) بلی برون بگەرین بە زەوی دا ﴿فَناظروا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سەر نج بدەن کە چۆن دروستکراو کانی لە سەرە تاو بە دی هیتا وە ﴿رُؤِيَ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ لە پاشان
 هەر خوا بە دی هیتانی دوا پزویش بە دی دینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بە راستی خوا بە توانایە
 بە سەر هەموو شتیکدا ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای هەر کە سیک دە دات کە بیەوی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وە پەحمیش دە کات بە هەر کە سی کە بیەوی ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وە تەنھا بۆ لای خوا
 دە گەر پترینە وە ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وە ئیوہ ناتوانن لە دەست خوا دەر بازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْأَفْ
 السَّمَاءِ﴾ نە لە زەوی دا و نە لە ئاسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وە بۆ ئیوہ نی یە جگە لە خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و یارمەتی دەر نیک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وە ئەوانە ی کە
 بە نیشانە کانی خواو دیداری باوەریان نی یە ﴿أُولَئِكَ يَسْأَلُ مَن رَّحِمَتِي﴾ ئائەوانە لە بە زەبی من (خوا)
 نائومید دە بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە ئەوانە سزای بە سۆ و سەختیان بۆ هەیه ﴿

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿٢٤﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ * فَأَمَنَ لَهُ وُلُوطٌ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْنُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيَّنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّنَابِعَدَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾



﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ * ئەمجا وه لآمی گه له که‌ی ئەو (ئییراهیم) تهنه‌ها ئەوه بوو که ووتیان
 ﴿أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ * (ئییراهیم) بکوژن یا بیسوتینن ﴿فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ * خواش ئەوی پزگار
 کرد له و ئاگره ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ * بینگومان لهو (پزگار کردنی ئییراهیم) دا ﴿لَايَتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ * چهند
 نیشانه و به‌لگه هه‌یه بۆ که سانی باوهر ده‌هینن ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ * وه (ئییراهیم)
 ووتی بینگومان ئەوه‌ی ئیوه هه‌ئان بژاردوو له جیاتی خوا بتانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ *
 له‌به‌ر خو‌شه‌ویستی نیوانتان له‌ژیانی دونیا (ده‌یانپه‌رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾ *
 له‌پاشان له‌پوژی دوایی دا هه‌ندیکتان بیزاری دهره‌به‌رن له‌هه‌ندیکی ترتان (دان نانین به‌یه‌کتی دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ * وه نه‌فرین له‌یه‌کتی ده‌که‌ن ﴿وَمَا أَوْلَاكُمْ النَّارُ﴾ * جیگاشتان ئاگری
 دۆزخه ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ﴾ * وه هه‌یج یارمه‌تی دهریکیشان نی به ﴿فَقَامَنَّ لَهُ لُوطٌ﴾ *
 ئەمجا لووط باوهری بهو (ئییراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَيْثٍ﴾ * وه (ئییراهیم) ووتی بینگومان
 من کوچ ده‌که‌م بۆ لای په‌روه‌ردگارم (له‌بابله‌وه بۆ شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ * به‌راستی
 تهنه‌ها ئەو زالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ * وه به‌خشیمان به ئەو
 (ئییراهیم) ئیسحاق (ی کوری) و یه‌عقوب (ی کوره‌زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ *
 وه پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبمان پریاردا له‌نه‌وه‌کانی (ئییراهیم) دا ﴿وَأَنبَأْتَهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ * وه له‌دونیا دا
 پادا‌شتمان دایه‌وه ﴿وَاللَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ * وه به‌راستی ئەو له‌پوژی دوایشدا له‌پیاو چاکانه
 ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ * (باسی) لووطیش بکه کانی به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنِّي لَأَتُوتُ الْفَلْحَشَةَ﴾ *
 بینگومان ئیوه کاریکی ناشیرین و قیزه‌ون ده‌که‌ن (که نیربازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ *
 له‌جیهاندا که‌س پیش ئیوه ئەو کاره‌ی نه‌کردوو ﴿أَيُّكُمْ لَأَتُوتُ الرِّجَالَ﴾ * ئیوه نیربازی ده‌که‌ن
 ﴿وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ﴾ * وه پریگه‌ده‌گرن (له‌پێواران) ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ * وه له‌نادی و شوینی
 کو‌بو‌نه‌وه‌تاندا هه‌موو خراپه‌یه‌که‌ ده‌که‌ن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ * که‌چی وه لآمی گه‌له‌که‌ی تهنه‌ها
 ئەوه بوو که ووتیان (به‌لووط) ﴿أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ﴾ * سزای خوامان بۆ بیته ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ *
 ئە‌گه‌ر تۆ له‌راست گۆیانی ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ * (لووط) ووتی ئەه‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم بده
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْمَفْسِدِينَ﴾ * به‌سه‌ر ئەو گه‌له‌ خراپه‌کاره‌دا ﴿

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
 أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٢١﴾
 قَالَ إِن فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
 وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا
 أَن جَاءَتْ رُسُلَنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
 وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا
 أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٢٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
 ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 ﴿٢٥﴾ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
 ﴿٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثْمِينَ ﴿٢٧﴾ وَعَادَا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
 مِّنْ مَّسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
 فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٨﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانئ ئیمه مژدهی (به خشینی ئیسماعیل) یان دا به ئیبراهیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا هُمَلَکُمْ أَهْلٌ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ووتیان بیگومان ئیمه له ناوبه ری دانیشتوانی ئه م شارهین (سه دوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا کَانُوا ظَالِمِینَ﴾ به راستی دانیشتوانه که ی سته مکار بوون ﴿قَالَ إِنِّ فِیْهَا لَطَوَّاءٌ﴾ (ئیبراهیم) ووتی بیگومان لوط له و (شاره) دایه ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِیْهَا﴾ ووتیان ئیمه چاک ده زانین کئی لیه ﴿لَسَجِیَّتَهُ وَأَهْلَهُ وَالْآمْرَ أُنْتُمْ﴾ سویند به خوا ئیمه لوط و ئه ندامانی خیزانه که ی رزگار ده که بین جگه ژنه که ی ﴿کَانتَ مِنَ الْغَیْرِینَ﴾ که له جیماوان (تیاجووان) ده بیست ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کانئ نیراوه کانمان هاتن بۆ لای لوط ﴿سَوَّءَ بِهِمْ وَصَافَ بِهِمْ ذُرِّیًّا﴾ بیان تیکچوو و زور دل ته نگ و نارحمت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَحْفَظْ وَلَا تَحْرَظْ﴾ ووتیان مه تر سه خه م مه خو (چونکه) ﴿إِنَّمَا تَجُوعُ وَأَهْلُکَ إِلَّا أَمْرًا تَنْکُ﴾ بیگومان ئیمه تو و خیزانه که ت رزگار ده که بین جگه له ژنه که ت نه بیست ﴿کَانتَ مِنَ الْغَیْرِینَ﴾ که ئه و له جیماوان (تیاجووان) ده بیست ﴿إِنَّمَا مَنزِلُوتٌ عَلَیْ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ به راستی ئیمه ده بارینین به سه ر دانیشتوانی ئه م شاره دا ﴿رَجَزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه ک له ئاسمانه وه ﴿بِمَا کَانُوا یَفْسُقُونَ﴾ له بهر ئه وه ی له سنوو رو فه رمانی (خوا) ده رچوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِثْعَطَبًا بَیِّنَةً﴾ سویند به خوا بیگومان له و شاره (ویران کراوه دا) نیشانه و په ندیکی دیارمان به جی هیشت ﴿لَقَوْمٍ یَعْقِلُونَ﴾ بۆ گهل و کۆمه لئ که ژیرین ﴿وَإِلَیْ مَدِیْنَتِ أَهْلِهِمْ شُعْبًا﴾ وه بۆ خه لکی مه دیه نیش شو عه یی براینمان (نارد) ﴿فَقَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئه ی گله که م خوا به رستن ﴿وَأَرْجُوا یَوْمَ الْآخِرِ﴾ و به هیواو ئومئیدی پوژی دوایی بن ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِی الْأَرْضِ مُمْسِدِینَ﴾ وه خراپه کاری پوچوو مه بن له زه وی دا ﴿فَکَذَّبُوهُ فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْعَةُ﴾ به لام ئه وان باوه ریان پی نه هیتا ئه وسا بوومه له رزه به تینه که گرتنی (لینی دان) ﴿فَأَصْحَابُ حِوَارِهِمْ جَحِشِینَ﴾ به هوی ئه وه وه له خانوه کانئ خویندا ئه ژنویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا﴾ وه گه لی عاد و سه موودیشمان (له ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَّیَّتْ لَکُمْ مِّنْ مَّسْکِنِهِمْ﴾ به راستی (ئه وله ناو بردنه) روون بووه ته وه بۆتان له شوینه واره (ویرانه) کانیا نه وه ﴿وَرِیِّتَ لَهُمُ الشَّجَلْنَ أَعْمَاهُمْ﴾ شه یتان کرده وه خراپه کانیا نی بۆ رازاند بوونه وه ﴿فَصَدَّھُمْ عَنِ السَّبِیلِ وَکَانُوا مُسْتَبْصِرِینَ﴾ به هوی ئه وه وه بهر گری کردن له ریگای راست له کاتیکدا ئه وان توانای بیر کردنه وه یان هه بوو (ژیر بوون) ﴿

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٢٩﴾
 فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ^ط فَمِنْهُمْ مَن أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَن أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَن خَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَن أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
 وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
 اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ وَتِلْكَ
 الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ
 ﴿٣٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾ أَتُلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ^ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَقُرُونٌ وَفَرَعُونَ وَهَمَلٌ﴾ ہر وہا قاروون و فیرعون و هامانیسمان (لہناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی موسا ہات بو ناویان بہ چند موعجزیہ کہ وہ ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بہ لام ئەوان خویمان بہ گورہ زانی لہ زویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَاقِيْنَ﴾ نہ شیانتوانی لہ دەستمان دەرچن ﴿۲۱﴾ ﴿فَكَلَّمْنَا نَادِيَهُ﴾ ئەوسا ئیمہ ہر بہک لہ وانمان بہ تاوانی خوئی سزادا (لہناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا ہندیکیان باہکی بہ ہیزمان نارده سہریان بہ وردہ بہردہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وہ ہندیکی تریان پیاہہ لشاخانیك و دہنگیکی گورہ لہناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وہ ہندیکیشیانمان بہ ناخی زوی دا بردہ خوارہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا﴾ وہ ہندیکی ترمان لہوان لہ دەریادا نوقم کرد ﴿وَمَا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلَمَهُمْ﴾ خواستہمی لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویمان ستہ میان لہ خویمان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینہی کہ سانئ کہ بیجگہ لہ خوا پەرستراوانیک بو خویمان دادہ نین ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ وہ کو جالجالو کہ وایہ کہ مالیکی (بو خوئی) پہ خساندوہ ﴿وَإِنْ أَوْهَرَ الْبُيُوتِ لَبِثَ الْعَنكَبُوتُ﴾ کہ بہ راستی لاوازترین مال مالی جالجالو کہ یہ ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئە گہ بزاسن ﴿۲۲﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بیگومان خوا دہ زانی ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئەوان لہ جیاتی خواچی دہ پەرستن و هاواری لی دہ کہن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ہر ئەو (خوایہ) زالی بہ دەسہ لاتی کار دروست ﴿۲۳﴾ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ئەو وینہو نموونانہ بو خہ لکی دینینہ وہ ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ تہنہا زانایان لہ وانہ تیدہ گہن ﴿۲۴﴾ ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانہ کان و زوی بہ حق و راستی دروست کردوہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ راستی لہ و ہدا بہ لگہ ہمیہ بو بر واداران ﴿۲۵﴾ ﴿أَنْتَلِمَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بیخوینہرہ وہ ئەو قورئانہی کہ وہ حی کراوہ بوت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وہ نویتز بکہ ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بیگومان نویتز بہر گری (نویتز گہر) دہ کات لہ کاری ناشیرین و ناپہسہند (خرابہ) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وہ زیکر و یادی خوا گہ ورتہ (لہہموو شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش دہ زانیت بہ ہر کاریک کہ ئیوہ دہیکہن ﴿۲۶﴾

* وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
 ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمْ
 الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا
 يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ
 قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَأَرْتَابَ
 الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَةٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
 أُوْتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
 شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 بِالْبَطْلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾

﴿وَلَا تُجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ دمه‌قالی و موجدله مه‌که‌ن له‌گه‌ل‌خاوه‌نی کتیبه‌ناسمانیه‌کاندا
 ﴿إِلَّا يَأْتِيهِمْ أَحْسَنُ﴾ به‌جوانترین شیوه‌نه‌بیت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه‌له‌وانه‌یان‌که
 سته‌میان‌کرد (له‌ئیوه) ﴿وَقُولُوا ءَأَمَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه (به‌خاوه‌ن کتیبه‌کان) بلین‌باوه‌رمان‌هیناوه
 به‌وه‌ی‌نیر‌دراوته‌خواره‌وه‌بوئیمه ﴿وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (به‌وه‌ش) نیر‌دراوته‌خواره‌وه‌بوئیمه
 ﴿وَالْهَذَا وَالْهَؤُلَاءِ وَجَدُوهُمْ﴾ وه‌خوای‌ئیمه‌و‌خوای‌ئیوه‌یه‌کیکه ﴿وَمَنْ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌ئیمه‌بوئیمه
 (خوا) گه‌ردن‌که‌چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ک (بیعه‌مبه‌رانی‌پیشوو) قورئانمان
 بو‌تو (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) نارده‌خواره‌وه ﴿وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ جائه‌وه‌که‌سانه‌ی‌که
 کتیبمان‌پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر‌به‌وه (قورئانه) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌له‌مانه‌ش (بت‌په‌رسته‌کانی‌عه‌ره‌ب) که‌سانی‌بر‌وای‌پی‌ده‌هینینن ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾
 ته‌نهابی‌باوه‌رانی (رؤ‌چوو) دان‌ناینن‌به‌ئایه‌ته‌کانی‌ئیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾
 وه‌تو (ئه‌ی‌موحه‌مه‌د ﷺ) پیش‌ئهم (قورئانه) هیچ‌کتیبیکت‌نه‌ده‌خوینده‌وه ﴿وَلَا تَخْطُهُ رِيَمِينَ﴾
 وه‌به‌ده‌ستی‌راست‌نه‌توسیووہ ﴿إِذَا لَازَتْكَ الْمُبْتَلُونَ﴾ (ئه‌گه‌ر‌وابوایه) ئه‌وکاته‌ناراسته‌کان
 (بی‌بروایان) ده‌که‌وته‌گومانه‌وه ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ (نه‌خیر‌وانیبه‌گومان‌ده‌به‌ن) به‌لکو‌قورئان
 نیشانه‌کانی‌ئاشکران ﴿فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ له‌دل‌و‌ده‌رونی‌که‌سانیکدا‌به‌که‌زانستیان‌بی
 دراوه (له‌لایه‌ن‌خاوه) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ته‌نیا‌سته‌مکاران‌دان‌ناینن‌به‌نیشانه‌کانی
 ئیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ووتیان‌ئه‌وه‌بو‌چهند‌موعجیزه‌و‌به‌لگه‌یه‌ک
 دانابه‌زینری‌بو‌سه‌ری (موحه‌مه‌د ﷺ) له‌لایه‌ن‌په‌روه‌ر‌دگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلی
 (پیمان‌هینانه‌خواره‌وه‌ی) موعجیزه‌کان‌ته‌نیا‌له‌لایه‌ن‌خاوه‌یه ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌به‌راستی
 من‌ته‌نهابه‌ترسینه‌ریکی‌ئاشکران ﴿أُولَئِكَ فِيهِمْ ءَايَاتٌ بَلَىٰ بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ ئایا‌بو‌ئه‌وان‌به‌س‌نیبه ﴿أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ لِتُبَيِّنَ لِشَعْلِهِمْ﴾ که‌ئیمه‌قورئانمان‌ناردوته‌خواره‌وه‌بو‌سه‌ر‌تو، ده‌خوینریته‌وه‌به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌له‌م‌قورئانه‌دا‌به‌زه‌یی‌و‌په‌ند‌و‌ئاموژگاری
 هه‌یه‌بو‌باوه‌رداران ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَلَىٰ﴾ بلی (پیمان) خوا‌به‌سه ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا﴾ بو‌شایه‌تی
 دان‌له‌نیاون‌من‌و‌ئیوه‌دا ﴿بَعَثْنَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی‌له‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌ویدا‌به‌ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌که‌سانی‌که‌باوه‌ریان‌هیناوه‌به‌به‌تال‌و‌بی‌باوه‌ربوون‌به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نهابه‌وانه‌ن‌زه‌ره‌مه‌ندان ﴿﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
 مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ دُقُّوهُمَا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٥٥﴾ يِعْبَادِىَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ أَرْضِى وَسِعَةٌ فَيَأْتِى فَأَعْبُدُونِ
 ﴿٥٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَايِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرًّا فَتَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾ وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِن
 سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرِ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ
 مِّن نَّزْلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

﴿وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له داوای (هینانی) سزات لى ده‌کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾
 نه‌گهر ماوه‌ی دیاری کراو نه‌بوایه (بو سزادانی نه‌وانه) بیگومان سزاکه‌یان بو ده‌هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه به‌راستی له‌ناکاودا نه‌و سزایه‌یان بو دی که نه‌وان هه‌ستی بی ناکهن ﴿يَسْتَعِجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به په‌له له تو داوای (هینانی) سزاده‌کهن ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به‌راستی دوزه‌خ
 ده‌وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَعْشَهُمُ الْعَذَابُ﴾ له‌روژیکدا سزا دایان ده‌پوشی ﴿مِنْ قَوْفِهِمْ وَمِنْ
 تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ له‌لای سه‌ریانه‌وه وه له ژیر پیانه‌وه ﴿وَيَقُولُ دُوًّا مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده‌فه‌رموی:
 بچیژن توله‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که له دونیادا ده‌تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی به‌نده‌کانم که
 باوه‌رتان هیناوه ﴿إِن أَرْضِي وَسِعَةٌ﴾ بیگومان زه‌وی من یان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَاعِدُونَ﴾ که‌واته ههر
 من به‌رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه‌موو که‌س مردن ده‌چیژی و ده‌مری
 پاشان بو‌لای تیمه ده‌گه‌ری‌نرینه‌وه ﴿وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه که‌سانی که باوه‌ریان
 هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿لَنُيَوِّزَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به‌خواله کوشکه به‌رزه‌کانی
 به‌هشتدا نیشته‌جیان ده‌که‌ین ﴿بِحَبْرَةٍ مِّنَ أَلْفِ نَجْرٍ﴾ که‌رووباره‌کان به‌ژیریناندا دین و ده‌چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ بی برانه‌وه تیايد ده‌می‌ننه‌وه ئای چهن‌د چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿
 الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه‌وانه‌ی دانیان به‌خویاندا گرت و ته‌نها پشتیان به‌په‌روه‌دگاریان
 به‌ست ﴿وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رَزْقَهَا﴾ زور گیان له‌به‌ر (زینده‌وه‌ر) هه‌یه‌ه‌روزی خوی هه‌لناگری
 و کوی ناکاته‌وه (بو داهاتو) ﴿اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ خوا‌روزی نه‌و (گیان له‌به‌رانه‌و) و تپوه‌یش ده‌دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه‌وه بیسه‌ری زانا ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّن خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به‌خواله‌گه‌ر په‌رسیار له‌و (بی باوه‌رانه) بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و‌روژ و مانگی رامه‌یناوه و خسته‌ویه‌تیه خزمه‌تیانه‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يُؤْفِكُونَ﴾
 بیگومان ده‌لین خوا‌ده‌ی که‌واته چۆن (له به‌رستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا‌روزی فراوان ده‌کات بو ههر که‌س له به‌نده‌کان که‌بیه‌وی یا بو‌ی که‌م ده‌کات
 ﴿إِنَّا اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا‌به‌ه‌موو شتیک زانایه ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم﴾ وه نه‌گه‌ر په‌رسیاران لی
 بکه‌یت ﴿مَن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ نه‌مجا
 به‌و بارانه‌ه‌وی مردووی بی زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده‌لین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هه‌موو سوپاس ههر بو‌خوایه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان

ژیریان به‌کار ناهین ﴿١٦﴾

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمُوعَلَبٌ﴾ و ه ژبانی ئەم دویایه تهنه رابواردنیکی بی هوده و یاری (منالانه)
 ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾ و ه به راستی مالی قیامت هه ره هویه ژبانی (راسته قینه) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾
 ئە گه ره ئەوان بیان زانیایه ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ﴾ ئەمجا کاتی ئەو (بی باوه رانه) سوار که شتی ده بن ﴿دَعَوْا
 إِلَهُهُمُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (و ترسان له نو قم بوون) تهنه هاوار له خوا ده کهن به دل سوژی و گه ر دن که چه وه
 ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چی کاتی خوا بز گاریان ده کات و ده گه نه وه و وشکانی ﴿إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾
 کتوپر ئەوان هاو به ش بو خوا داده نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَيَسْمَعُوا﴾ (وازیان لی بهینه) با دان
 نه نین به وهی ئیمه پیمان دان، وه له زهت بیهن له ژبان ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا له مه و لا ده زانن (ئه نه جانی
 ئەو کرده و خرابانه یان چی ده بی) ﴿أُولَئِكَ سِوَا نَبِيَّانِ زَانِيَةٍ وَسَهْرَنْجِيَانِ نَه دَاوَه﴾ ﴿أَنَّا جَعَلْنَا
 حَمَامًا أُمَّمًا﴾ که ئیمه (شاری مه ککه) مان کردو ته جیگایه کی ریز گیرای بی ترس و پهر ئاسا شیش
 ﴿وَيَتَخَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ له کاتی کدا له ده ور و به ری ئەواندا خه لک ده فرینریت ﴿أَفَيَا بَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ﴾
 ده ی ئایا باوهر به به تال ده هینن ﴿وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ وه سپله و بی نه زانن به رامهر نعیمه ته کانی خوی
 گه وره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ آفَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی له و که سه سه مکار تره که درو به دم خوا وه هله ده به ستی
 ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ یا باوهر نه هینی به ئایینی راست کاتی بوی هات ﴿الْبَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾
 ئایا جیگای مانه وه بو بی بر و یان له دوزه خدا نیه ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا فِتْنًا﴾ وه که سانی که له بیتاو
 ره زامه ندی ئیمه داتکوشانیان کردوه ﴿لِنَهْدِيَهُمْ سُبُلَنَا﴾ به راستی رینمو نیان ده که بن بو ریگا
 چاکه کانی خومان ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له گه ل چاکه کاراندا به ﴿۱۱﴾

سورתי ﴿الرُّومُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْم﴾ به (ئه لیف، لام، میم) ده خوینریته وه خوازاناتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سهیری
 سه ره تای سورته ی (البقرة) بکه ﴿عَلَيْتِ الرُّومُ﴾ روم شکیتران و ژیر که وتن (فارس زال بوو
 به سه ریاندا) ﴿فِي أَدْنَى الْأَرْضِ﴾ له نزیک ترین خاکیان (له مه ککه وه یاله ولاتی فارسه وه)
 ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ﴾ وه رومه کان دوا ی تیشکانیان ﴿سَيَعْلَبُونَ﴾ له داهاتوودا سه ره ده که ون
 (به سه ره فارسه کاندا) ﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ له ماوه ی چنده سالی کدا (له تیوان ۳ تا ۹ سالدا)
 ﴿لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ﴾ هه موو کاروبار تهنه به ده ست خوی به له پیش (سه ره که وتن)
 وله دوا (سه ره که وتیش) ﴿وَيَوْمَ يُدْفَعُ الْكُفْرُوتُ﴾ وه له و روزه ی (رومه کان سه ره ده که ون)
 ئیمانداران دلخوش ده بن (چونکه رومه کان خاوه ن نامه ی ئاسمانی بوون) ﴿يَنْصُرَ اللَّهُ﴾
 به سه ره خستنی خوا (بو رومه کان) ﴿يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هه ره که سی بویت سه ره یده خات
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ره ئه وزالی بالاده ستی میهره بانه ﴿۱۲﴾

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ
 غٰفِلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا
 مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا
 عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ
 عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَعَاؤُ السُّوْأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
 بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ
 شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِينَ
 ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَّهُ ﴿١٠﴾ ئەو بە لێنی خوا به (که رۆمه‌کان سه‌ربخات) خوايش پینچه‌وانه‌ی به‌لێنی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌ی خه‌لك نازانن ﴿يَعْمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ ته‌نها رواله‌تی ئەم ژبانی دونیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ به‌لام بێ ناگان له‌ رۆژی
 دوایی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ ئایا ئەوانه‌ له‌ ده‌روونی خۆیاندا بیران نه‌کردۆته‌وه‌ ﴿مَخْلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که خوا ئاسمانه‌کان و زوی و ئەوه‌ی له‌ نیوانیاندا به‌ دروستی نه‌کردوه‌
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌هه‌ق و راستی نه‌بیت، وه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَلَا تَكْفِرُ مِنَ النَّاسِ﴾
 بینگومان زۆر نیک له‌ خه‌لك ﴿بَلِقَائِهِمْ لَكَفْرُونَ﴾ باوه‌ریان نیه‌ به‌ خزمه‌ت په‌روه‌ر دگاریان بگن
 (له‌ دوا‌رۆژدا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا ئەوان به‌سه‌ر زه‌ویدانه‌ گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی بێن سهرته‌نجام ئەو (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌ پێش ئەمان چۆن بووه‌ ﴿كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُ قُوَّةً﴾ که زۆر به‌هیزتر بوون له‌ ئەمان (له‌ خه‌لكی مه‌كکه) ﴿وَأَنظُرُوا إِلَى الْأَرْضِ﴾ و زه‌ویان
 کیلا (بۆ كشت و كال) ﴿وَعَمَرُوا هَاهُنَا وَأَمْرُهُمْ هَاهُنَا﴾ و ئاوه‌دانیان کرده‌وه‌ زیاتر له‌مان ﴿وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه‌ بېغه‌مبه‌رانیان بۆ هات به‌ موعجیزه‌ روه‌نه‌ کانه‌وه‌ ﴿فَمَا كَانُوا يَنْظُرُونَ﴾
 بۆ به‌ خوا سه‌تمی لێ نه‌کردون (که له‌ ناوی بر دوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لام خویان
 سه‌تمیان له‌ خویان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آمَنُوا السُّوْأَى﴾ پاشان چاره‌نووسی ئەوانه‌ی كه‌تاوان
 و خراپه‌یان کرد سه‌خترین سزایه‌ (كه‌دۆزه‌خه‌) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له‌ به‌ر ئەوه‌ی باورپان نه‌هینا
 به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ وه‌میشه‌ گالته‌یان پێ ده‌کرد ﴿اللَّهُ يَبْدُؤُا الْحَقَّ﴾ خوا
 له‌سه‌ره‌تاوه‌ (ئاده‌می) دروستکرد ﴿تُرْبِعِدُّهُ﴾ وه‌ له‌ پاش (مردنیش) دروستی ده‌کاته‌وه‌ ﴿تُرْأِيهِ تَرْجِعُونَ﴾
 پاشان بۆ لای ئەو (خوا) ده‌گه‌رینه‌وه‌ ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ وه‌ ئەو رۆژه‌ی قیامه‌ت هه‌لده‌سی
 ﴿يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تاوانباران غه‌مبار و ناو می‌ده‌بن ﴿وَلَوْ يَكُن لَّهُمْ مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ﴾ بینگومان له‌
 ناو په‌رستراوه‌کانیاندا تها کارانیک نیه‌ بۆ ئەوان ﴿وَكَانُوا يُشْرِكُوا بِهِمُ كُفْرِينَ﴾ و ئەوان بێ باوه‌ر
 ده‌بن به‌ په‌رستراوه‌کانیان (که کردبوونیان به‌ هاوبه‌شی خوا) ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ ئەو رۆژه‌ی
 که قیامه‌ت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ﴾ (خه‌لك) له‌و رۆژدا جیا ده‌بنه‌وه‌ له‌یه‌ که‌تر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەمجا که‌سانی که‌باوه‌ریان هیناوه‌ کرده‌وه‌ چا که‌کانیان کردوه‌ ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ ئەوان له‌ به‌هه‌شتدا دلخۆش ده‌کرین ﴿١١﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
 فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسَبِّحْ لِلَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
 ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
 تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّوْنِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لام نه‌وانه‌ی بنی‌باوهر بسوون و دانیان نه‌دهنا ﴿بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ﴾
 به‌نیشانه‌کانی ئیمه و گه‌یشتن به‌رؤزی دواپی ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ئا نه‌وانه له سزای (دؤزخ)
 دا ئاماده ده‌کرین ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ﴾ ئه‌مجا پاک و بیگه‌ردی خوا بلین ﴿عِینَ تُسْمُونَ وَحِینَ تُصِیحُونَ﴾ کاتی
 تیواره‌تان لی دیت، وه کاتی به‌یانتان لی ده‌بیته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس ههر
 بؤ خویبه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه (پاکی و بیگه‌ردی خوا بلین) له‌شه‌ودا
 و کاتی نیوه‌رؤتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له‌مردوو
 ده‌ر دینی و مردوو له‌زیندوو ده‌ر دینی ﴿وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه له‌پاش
 مردن و وشک بوونی ﴿وَكَذَٰلِكَ نُخْرِجُونَ﴾ وه ههر به‌وجوره ئیوه‌ش ده‌رده‌هیتربین (له‌گوره‌کانتان) ﴿وَإِذْ
 وَمِنْ آيَاتِنَا أَنْ خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ له‌نیشانه‌کانی ئه‌و (خویبه) که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوه
 ﴿ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ له‌پاش (ماویه‌ک) کتوپر ئیوه‌ئاده‌مین و بلا‌بوونه‌ته‌وه له‌زه‌ویدا ﴿وَإِذْ
 وَمِنْ آيَاتِنَا أَنْ خَلَقْنَاكُمْ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی ئه‌وه (نیشانه‌کانی خویبه) که بؤی دروست کردوون
 ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾ له‌(ره‌گه‌زی) خو‌تان هاوسه‌رانیك بؤ ئه‌وه‌ی ئارام بگرن له‌لایان
 دا ﴿وَجَعَلْ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خو‌شه‌ویستی و به‌زه‌بی خسته‌وته نیواتان ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ که‌سانی که‌بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَإِذْ آيَاتِنَا
 خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) ئه‌وه دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 ﴿وَإِخْتَلَفَ الْأَلْسِنُ وَالْوَلُوجُ﴾ و جیاوازی زمانتان و ره‌گه‌زتان ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی
 له‌وه‌دا (باسکرا) به‌لگه‌ی زؤر هه‌یه بؤ زانایان ﴿وَإِذْ آيَاتِنَا مَتَّامُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه له‌نیشانه‌کانی
 ئه‌وه، خه‌وتنتان به‌شه‌و و رورژدا ﴿وَأَبْعَاؤُكُمْ مِنْ فَضَائِحٍ﴾ وه‌ه‌ولدانتان (له‌رورژدا) بؤ به‌هره
 وه‌رگرتن له‌به‌خششی (رؤزی) خوا ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و
 نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ کومه‌لی بیستن ﴿وَإِذْ آيَاتِنَا يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ له‌نیشانه‌کانی
 (خویبه) که‌ه‌وره‌بروسکه‌تان نیشان ده‌دات بؤ ترسان و ئومید (ترسان له‌ه‌وره‌بروسکه و ئومیدی
 بارانبارین) ﴿وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له‌ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی ﴿فِيحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که
 زه‌وی دوا‌ی مردنی به‌هوی ئه‌و بارانه‌وه‌ده‌بوژنیته‌وه ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه و نیشانه‌هه‌یه بؤ ئه‌وانه‌ی ژیریان به‌کار ده‌هیتن ﴿

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لُهُ قَنِتُونَ ﴿٣٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
 يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا
 مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ
 شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
 يَعْقِلُونَ ﴿٣٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٩﴾ فَأَقْرَءْ
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا
 لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٤١﴾ مِنَ الَّذِينَ قَرُّوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٤٢﴾



﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه له نیشانه کانی ئه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که ئاسمان و زهوی به فهرمانی ئه وه استاون ﴿إِذَا دَاعَاكَ دَعْوَةٌ مِنَ الْأَرْضِ﴾ باشان کاتی (له رۆژی دواییدا) له زهوی یه وه بانگنان ده که ن ﴿إِذَا نَشَرْتَ خُرُوجُونَ﴾ یه کسه ر ئیوه (له گۆره کانتان) دینه دهر وه ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه وه ی له ئاسمانه کان و زهویدا یه تنها هی خواهی ﴿كُلُّ لَهٗ قَلْبُونَ﴾ هه موویان هه ر بۆ ئه وه (خوا) گه ردن که چن ﴿هُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ ئه وه (خوا) زاتیکه به دی هینانی دهس بیکر دووه ﴿تُرْغِبُهُمْ﴾ له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هه ر بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو لای خوا ئاسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هه ر بۆ ئه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو بلند له ئاسمانه کان و زهویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ر ئه وه زالی کار دروست ﴿صَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نموونه یه کتان له خودی خوتاندا بۆ ده هیتته وه ﴿هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ﴾ ئایا له بنده کانتان دا هاویه شانیک هه یه بۆ ئیوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ له ورۆزی و سامانه ی به ئیوه مان دا بسو به جور ی ئیوه وه به ندانه تیایدا یه کسان بن ﴿تَخَافُوهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له وان دهر سن (حسابیان بۆ بکه ن) وه کو ترستان له کهسانی وه ک خوتان ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ لَكَ الْآيَاتِ﴾ ئا به و جور ه نیشانه کان ر وون ده که ینه وه (به در یژی باسی ده که ین) ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ کهسانی ژیریان به کار ده هینن ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ (وازیان لی بینه) به لکو ئه وانه ی سته میان کرد شوین ئاره زووی خویان که وتن ﴿بِعَيْرِ عَالِمٍ﴾ بی شاره زایی و نه زانانه ﴿وَمَنْ يَهْدِي مِّنْ أَضَلِّ اللَّهُ﴾ ئه مجا کی (ده توانی) رینمونی که سی بکات که خوا گو مرای کرد بی ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ له کاتیکدا بۆ ئه وان هیچ یار مه تی دهر یتک نیه ﴿فَأَنْفَرَوْا وَجَهًا لِلَّذِينَ حَنِفُوا﴾ که واته رووی خوت ریتک بکه ره ئینی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (شوین ئینی) یه کتا به رستی بکه وه، ئه و ئاینه ی که خوی گه وه (له سه ره تا وه) فتره تی پاکی مرؤفی له سه ر دروست کرد وه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ئاین و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جور گۆرانی بۆ نی یه ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ الْقِيَمُ﴾ ئه وه (ئاینه ی باسکرا) هه ر ئه وه ئاینی ریتک و راسته ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆربه ی ئاده می نازانن ﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به تۆبه کاریه وه شوین ئاین بکه ون، وه بۆ لای خوا بگه ریتته وه وه هه ر له ویش بترسن، وه به چاکی نو یژه کانتان ئه نجام بدن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاویه ش دانهران مه بن ﴿مِنَ الَّذِينَ قَرَّبُوا دِيْنَهُمْ﴾ له وانه ی که ئاینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَانُوا شَيْعًا﴾ و بوون به چنه د کۆمه ل و ده سته یه که وه ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرْحُونَ﴾ هه ر کۆمه لیکیان به و (ئاینه ی) خویان دلخوشن ﴿

وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ
 مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ
 سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا آذَقْنَا
 النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ لِيَمَّا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ
 إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ
 حَقَّهُ وَوَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ
 وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤٢﴾ وَمَاءَ آتَيْنَاهُمْ مِنْ رَبِّنا
 لِيَرْبُؤُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَاءَ آتَيْنَاهُمْ مِنْ
 زَكَاةٍ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٣﴾
 اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ كُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٥﴾

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ وہ ہر کاتئی زبان (وگرانی و بی بارانی) بکہویٰ لہ خہلکی (ہاوبہش دانہر بؤ خوا) ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ ہاوار بؤ ہر و ہر دگار یان دہ بن و بؤ لای ٹہ و دہ گہر ینہوہ ﴿ثُمَّ إِذَا آذَانَهُمْ رَمَتْهُ رَحْمَةٌ﴾ پاشان کاتئی لہ لایہن خو یہ وہ ہر ہمت و ژیانی خو شیان بی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ کتو پر دہ ستہ یہ ک لہ وان ﴿يَرْبَعُونَ نِجْرًا﴾ ہاوبہش بؤ ہر و ہر دگار یان دادہ نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لییان گہری) با سہلہ و بی نہ زان بن ودان نہ نین بہو چاکانہی کہ ٹیمہ پیمان داوون ﴿فَتَسْتَعْرَأُونَ﴾ جا بار ابویرن ولہ زہت و ہر گرن لہ ژیان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ٹہ مجا لہ مہ و دوا دہ زانن (چیتان بہ سہر دیت) ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾ ٹایا بہ لگہ بہ کمان بؤ نار دوون ﴿فَهُوَ يَنْكَلِمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يَسْخَرُونَ﴾ کہ دہر بارہی ٹہوہی ٹہوان کر دیوانہ تہ ہاوبہشی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ وہ کاتئی رہ ہمت و چاکہ بہ ک بہ خہلک بدہین ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پی دلخوش دہ بن ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾ وہ ٹہ گہر زیانیکیان تووش بیٹ ﴿بِمَا كَانَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ بہ ہوی کردہوہی خرابیانہ وہ ﴿إِذَا هُمْ يَقْطُرُونَ﴾ کتو پر بی ہیوا دہ بن (لہ بہ زہی خوا) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ٹایا ٹہوانہ نہ یان زانیوہ کہ بہ راستی خوا ﴿يَسْبِطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان یان کہم دہ کات بؤ ہر کہس کہ بیہ ویت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان لہوہدا (باسکرا) چہ ندین بہ لگہ ہہ بہ بؤ ٹہوانہی باوہر دہینن ﴿فَاتَّذَرْنَا لَهُمْ حَقَّهُ﴾ کہواتہ خزم مافی خوئی بی بدہ ﴿وَالْمُسْكِينِ وَالْمَنْ سَبِيلُ﴾ ہر و ہا ہہ ژار و ریوارانی کہم دہ ست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ ٹہوہ بؤ کہ سائیک رہ زامہندی خویان دہوی چاکترہ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و ہر ٹہوانہن پزگار بووان ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ رَبِّكَ﴾ ٹہوہی بہ ناوی سوود داواتانہ (بہ خہلکی) ﴿لِيَرْبُؤُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ بؤ ٹہوہی زیاد بی لہ مال و سامانی ٹہو خہلکانہدا (زیاتر لہوہ داواتانہ پیمان بتان دہنہوہ) ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ ٹہوہ لای خوا ہیچ زیاد ناکات (پاداشتی نیہ) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ زَكَاةٍ﴾ وہ ہر زہ کات و خیریک کہ داواتانہ و ﴿تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مہ بہستان تہنہا رہ زامہندی خوا بووہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾ ٹائہوانہ (پاداشتیان) چہند جارہ دہ کہینہوہ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتیکہ ٹیوہی بہدی ہیناوہ لہ پاشان رۆزی پی داون ﴿فَرْمِيئُمْكُمْ تُرْمِيئُكُمْ﴾ دواتر دہ تان مرینئی لہ پاشان زیندووتان دہ کاتہوہ ﴿كَلَّ مِنَ شُرَكَائِكُمْ مَن﴾ ٹایا ہیچ یہ ک لہو ہاوبہ شانہی بؤ خواتان دائنہا ہہیہ ﴿يَفْعَلُ مِنْ دَلَالِكَرٍ مِّنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتی لہوانہ (ی خوا) بکات ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و بہرزی بؤ خوا لہوہی ٹہوان دہیکہ نہ ہاوبہشی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خرابہ (بہ لا و شیوان و دہرد) لہوشکانی (زہوی) و دہر یادا دہر کہوٹوہہ ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ بہ ہوی ٹہو خرابانہی خہلکی کر دیوانہ ﴿لِيَذِبْنَهُمْ بِعَضِّ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بؤ ٹہوہی (تولہی) ہہندی لہو (خرابانہی) کر دیوانہ پیمان بچہرئی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بؤ ٹہوہی بگہر ینہوہ (لہ خرابہ کاری) ﴿

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ، مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
 مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْأَنْهَارُ بِأَمْرِهِ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ، وَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا، وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 خِلَالِهِ، فَإِذَا أَصَابَ بِهِ، مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ، لَمُبْلِسِينَ
 ﴿٤٩﴾ فَانظُرْ إِلَى آثِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿بَلَىٰ بِهِ زه‌ويدا بگه‌رین﴾ ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾
 ئەمجا سه‌رنج بده سه‌رئه‌نجامی ئەوانه‌ی له‌پیش (ئیه‌وه) بوون چۆن بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ﴾
 كه زۆر به‌یان هاویه‌ش دانهر بوون بۆ خوا ﴿فَأَقْصِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ﴾ كه واته رووی خۆت بكه‌ره
 ئایینی رێك و راست ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ بَوْمٌ﴾ له‌پیش ئەوه روژی بیست ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن
 خواوه كه گیرانه‌وه‌ی بۆ نییه ﴿يَوْمَ يَصْدَعُ نُونٌ﴾ له‌و روژدا خه‌لكی جیا‌ئه‌بنه‌وه له‌به‌كه‌تر ﴿مَنْ كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ هه‌ر كه‌س بێ باوه‌ر بووبێ ئەوه (تۆ له‌ی) بێ باوه‌ری یه‌كه‌ی له‌سه‌ره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 هه‌ر كه‌سه‌یش كرده‌وه‌ی چاكی كر دبیست ﴿فَلَا نَفْسِيهِمْ يَهْتَدُونَ﴾ ئەوه شوین بۆ خویان (له‌به‌هه‌شتدا)
 ناماده ده‌كه‌ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ئەوه‌ی كه‌سانێ كه باورپان هیناوه‌و كرده‌وه‌ی
 چاكیان كرده‌وه‌ پادا‌شتیان بداته‌وه ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ له‌میه‌ره‌بانێ و چاكه‌ی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به‌راستی ئەو (خوا) بێ باوه‌رانی خۆش ناوی ﴿وَمِن آيَاتِهِ﴾ وه‌ له‌نیشانه‌كانی ئەو (خوایه)
 ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه‌ چه‌ند بایه‌کی مژده‌ده‌ر (به‌بارینی باران) ده‌نیری ﴿وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بۆ ئەوه
 هه‌ندی له‌ (بارانی) به‌زه‌یی خۆیتان بێ بچه‌ژی ﴿وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی كه‌شتیه‌كان به‌فه‌رمانی
 خوا (به‌و بایه) به‌رون و بگه‌رین ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِن فَضْلِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی به‌دوای روژی ئەو (خوا) دا بگه‌رین
 (له‌ده‌ریادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا شوكرانه‌ بژیری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا
 به‌راستی پیش تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ناردومانه ﴿رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ﴾ پینگه‌مبه‌رانتك بۆ لای گه‌له‌كانیان
 ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئەمجا مو‌عجیزه‌ و به‌لگه‌ روونه‌كانیان بۆ هینان (به‌لام باوه‌ریان نه‌هینا)
 ﴿فَاتَّقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أُجْرَمُوا﴾ ئەمجا تۆ له‌مان سه‌ند له‌وانه‌یان تاوانیان كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه‌ یارمه‌تیدانی باوه‌رداران و سه‌رخستیان هه‌ق و مافیكه‌ له‌سه‌رمان ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلَ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیکه ئەو بایانه‌ ده‌نیریت ﴿فَتَنبِئُ سَحَابًا﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌وره‌كان بجه‌لێتن (بگه‌رینن) ﴿فَيَسْطُرُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ئەمجا ئەو (هه‌وره‌خوا) چۆن بیه‌وی بلاوی ده‌كانه‌وه به‌ئاسماندا ﴿وَيَجْعَلُهُ رِيسْفًا﴾ وه
 ئەو (هه‌وره) ده‌كانه‌ پارچه‌یه‌ك (و‌خویان ده‌كانه‌وه له‌سه‌ر یه‌كه‌تر) ﴿فَتَرَى الْأُودُقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَابِهِ﴾ ئەمجا
 ده‌بینی قه‌تره‌ قه‌تره‌ی باران له‌ نیوانی هه‌وره‌كه‌وه ده‌باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ئەمجا
 كاتی (خوا) ئەو بارانه‌ ببارینی بۆ (وولات و‌زه‌وی) هه‌ر كام له‌به‌نده‌كانی كه‌بیه‌وی ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَشِيرُونَ﴾
 كتوپر دل‌خۆش و‌شادمان ده‌بن (به‌و بارانه) ﴿وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِ﴾ ئە‌گه‌ر چی پیش
 ئەوه‌ی باران به‌سه‌ریاندا بباری ﴿لَمُتْلِسِينَ﴾ بێ هیوا و‌ناو‌مید بوون ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثارِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 ئەمجا سه‌یری ئاسه‌واری بارانی خوا بکه‌ (وه‌ك كشتو‌كال و‌گژو‌گیا و‌درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا﴾ چۆن زه‌وی زیندوو ده‌كانه‌وه‌ دوا‌ی مردن و‌ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُنْحَى الْمَوْتِ﴾ به‌راستی
 هه‌ر ئەو خوایه‌ زیندوو كه‌ره‌وه‌ی مردووانیشه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هه‌ره‌ ئه‌ویش به‌ده‌سه‌لانه
 به‌سه‌ر هه‌موو شتێكدا ﴿﴾



وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِجَالًا بِحَافِرَاتِهِمْ لِيَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ وَمُصَفِّرَاتٍ لَظُلُومًا مِنْ بَعْدِهِمْ لِيَنْظُرُوا
 ٥١ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّهَّاءَ إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ٥٢ وَمَا أَنْتَ بِبَهْدِ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَّاتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا
 مِنْ يَوْمٍ مَنْ بَيَّاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ٥٣ * اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
 ٥٤ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُبْدِيَ لِي
 سَاعَةً كَذَاكَ كَأَنَّا يُؤْفِكُونَ ٥٥ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ
 فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَالْكِتَابُ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٥٦ فَيَوْمَئِذٍ
 لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مُعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ٥٧ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
 وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
 مُبْطِلُونَ ٥٨ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
 ٥٩ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠

﴿وَلَمَّا أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سوئند به خوا نه گهر بایه کی توندی (زه مهند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفًا﴾ جا نه و
 (هه و ره یا کشتو کاله که بان) ده بینن به زهر د بووی ﴿أَنظَلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له باش نه و (زیانه)
 هه ر ناشو کری ده که ن ﴿فَاتَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه به راستی تو (تهی موحه ممد ﴿صَلَّى﴾ ناتوانی
 به مردووان (کافران) بیستیتیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الضُّعْفَ الدَّاعَةَ﴾ و ناتوانی بانگه و ازت به که پران (کافران)
 بیستینی ﴿إِذَا وَاوَأْمُرِينَ﴾ کاتی رو و ورده گپرن لیت به پشت تیکردنه وه ﴿وَمَا أَنْتَ بِبَدِ الْعُمَى عَنِ
 صَلَّاتِهِ﴾ وه تو رینموونسی که ری نابینایان نیت (رزگاریان کهیت) له گو مپایی یان ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو ته نها به که سانی ده شنه وینتی که به نیشانه کانی نیمه باوه ده هیتن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 چونکه نه وانه گهر دن که چن (بو بانگ و فهرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خوا زاتیکه
 ئیوهی دروست کردوه له لاوازی (لاوازی نوتفه و بیچوو مندالی شیره خور...) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوی لاوازی به هیزی کردون (بوون به لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَ
 لَه دوی به هیز کردنتان لاواز و پیرتان ده کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه چی بویت دروستی ده کات
 ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه هه ره نه وه زانای به ده سه لات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه روژی قیامت
 هه لده سی ﴿يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تا و انباران سوئند ده خون (له دونیادا یا له به رزخ دا) ﴿مَا لِيْثُوَاعِبْرٍ
 سَاعَةً﴾ ته نها ساتیک ماونه ته وه (له دونیادا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ هه ره بو وینه ته وان له دونیادا
 لادران له راستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه که سانی که زانیاری و ئیمانیا پی دراوه و ووتیان
 ﴿لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سوئند به خوا به راستی ئیوه له (به زره خدا به پی بریاری) نو سراوی
 خوا هه تا روژی زیندو بوونوه و ماونه ته وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نه مجا نه مه روژی زیندو بوونوه ویه
 ﴿وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ به لام ئیوه نه تان ده زانی (راسته و دپته دی) ﴿فِيَوْمٍ سَيُجْزَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 مَعَذِرَتُهُمْ﴾ جاله و روژدها که ساتیک که سته میان کردوه، به هانه و بیانو و هینانه وه سو و دیان بی ناگه یه نیت
 ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وه ته وان داوایان لی نا کری خوا له خویان رازی بکه ن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ
 سوئند به خوا به راستی هینا و مانه ته وه بو خه لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له م قورئانه دا له
 هه مو و جو ره نمونه و باسیک ﴿وَلَمَّا جِئْتَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ نه مجا به راستی نه گهر نیشانه یه کیان بو بینی
 ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا بن نه و بی پروایانه ده لینن ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾ ئیوه هه ر ناراست
 و به تالن (نه مه سیجره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ نا به و جو ره خوا مو ر ده نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به سه ر دلی نه وانه ی که بی ناگا و نه زانن ﴿فَأَصْرَبْنَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا دان به خودا بگره بینگومان
 به لیتی خوا راسته ﴿وَلَا يَسْتَخْفِكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ تا وه کو نه وانه ی بی باوه رن له (نایینی) راست لات
 نه دن و بیزارت نه که ن ﴿۱۰﴾

سورة لقمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَمْ ۙ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝١ هُدًى وَرَحْمَةً
 لِّلْمُحْسِنِينَ ۝٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝٣ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٤ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
 لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝٥ وَإِذْ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا
 كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٦
 إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝٧
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٨ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَن تَمِيدَ
 بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَأْنَا
 فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝٩ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا
 خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝١٠

سوره‌تی ﴿لُقْمَانَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَرَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم)، ده‌خوینرته‌وه‌ خوازاناتره به‌ ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئەم ئایه‌تانه له‌ئایه‌ته‌کانی
 قورئانی پرله‌ حکمه‌ت و دانایی یه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هوی) رینموونی و به‌زه‌یین بۆ
 چاکه‌کاران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نویرت به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌ری پته‌ویان به‌رۆزی دواپی هه‌یه ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ئەوانه
 له‌سه‌ر رینموونین له‌لایه‌ن به‌روه‌ر دگاریانه‌وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه‌هه‌ر ئەوان رزگارن ﴿
 وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ هه‌ندى له‌خه‌لکی هه‌یه‌ قسه‌ و باسی بیه‌وده ده‌کری (وه‌ک ئەفسانه
 و‌گۆرائی و موسیقا) ﴿يُضِلُّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ يَعْزِيزُ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌نه‌زانی خه‌لک له‌رینگای خوا گومرا بکات
 ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ وه‌رینگای خوا ده‌کاته‌ جینگای گالته‌و لاقرتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەوانه‌ سزای
 ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿وَإِذْ نَادَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾ وه‌هه‌ر کاتی ئایه‌ته‌کانی تیمه‌ی به‌سه‌ردا به‌خوینرته‌وه
 ﴿وَلَّى مُسْتَكْبِرًا﴾ روو وهرده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره‌ زانینکه‌وه ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا﴾
 هه‌روه‌ک نه‌بیستین، یا هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو گوینچه‌کیدا که‌ری بیی ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده‌ی بده‌ری به‌سزابه‌کی سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 بیگومان ئەوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌ و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئەنجام داوه‌ ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ الْعِجْرِ﴾ بۆ ئەوانه
 به‌هه‌شتانی پرنازونیعمه‌ت هه‌یه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌میننه‌وه‌ تیدا ئەوه
 به‌لینیکی راسته‌ له‌خواوه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌هه‌ر ئەو زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی یه ﴿حَقَّ
 السَّمَوَاتِ يَعْزِيزُ عَمَدَتْرُوتَهَا﴾ (خوا) ئاسمانه‌کانی دروست کردوه‌ به‌بی هیچ کۆله‌که‌وه‌ ئەستوونیک که‌ ئیوه
 بیینن ﴿وَأَلْفَىٰ فِي الْأَرْضِ رُوبَىٰ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر داکوتاوی داناوه‌ ﴿أَن يَمِيدَ بَكَ﴾ بۆ
 ئەوه‌ی نه‌تانله‌رزینی و نه‌جولنی له‌ژیرتاندا ﴿وَبِتَّ فِيهَا مَن كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له‌هه‌موو جووره‌زنده‌وه‌رینکی تیدا
 بلاو کردۆته‌وه‌ ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه‌ بارانمان باراندوه‌ ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾
 به‌هوی ئەو (بارانه‌وه‌) له‌زه‌ویدا هه‌موو جووره‌رووه‌ کینکی به‌که‌لک و جوانمان رواندوه‌ ﴿
 هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ ئەمه (باسکرا) دروست کراوی خوايه‌ ﴿فَأَرْوِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشانم
 بده‌ن ئەو (بت و به‌ستر اوانه‌) ی بیجگه‌ له‌خودان چیمان دروست کردوه‌ ﴿بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
 (هیچیان دروست نه‌کردوه‌) به‌لکو سته‌مکاران له‌گومراپی یه‌کی ئاشکرادان ﴿

وَقَدْءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا
 يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٣﴾ وَإِذْ قَالَ
 لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ وَيُبْنِي لَاتُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ
 لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
 وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَلِّهُ ۗ وَفِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
 إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
 لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
 وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ يُبْنِي إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ
 بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾ يُبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۗ إِنَّ ذَلِكَ
 مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
 مَرَحًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ
 وَأَعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۗ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی دانای و حکمہ تماندا بہ لوقمان ﴿إِنْ أَشْكُرَ لِي﴾
 (وپیمان ووت) سویاسی خوا بکہ ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا ہر کہس شو کرانہ بڑیری
 خوا بکات ئەوہ بیگومان شو کرانہ بڑیری (بوقازانج و سوودی) خوی دہ کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 حَمِيدٌ﴾ ہر کہ سیش ناسویاسی کردبی (زیانی بہ خوا نہ گہ باندوہ) ئەوہ بیگومان خوا بی نیازی
 سویاس کراوہ ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) باسی ئەو کاتہ بکہ
 کہ لوقمان بہ کورہ کہی ووت کہ ناموژگاری دہ کرد ﴿يَبْنِي لَأَشْرِكَ بِإِلَهِكَ﴾ (ووتی) ئەی کورہ
 شیرینہ کہم ہاوبہش بوقوا دامہنی ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ چونکہ بہ راستی ہاوبہش دانان بوقوا
 ستہ میکی زور گہورہ بہ ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ وہ فہرمانمان داوہ بہ ئادہمی (بہ چاکی ہلس
 و کہوت کردن لہ گہل) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْتًا عَلَى وَهْنٍ﴾ دایکی ہلی ئە گری بہ دوو گیانی
 (بیی لاواز دہبی) لاوازی لہدوای لاوازی ﴿وَفَضَّلَهُ فِي عَمَلَيْنِ﴾ و برینہ وہی لہ شیر لہ (دوا تہ مہنی)
 دوو سالیہ وہ ﴿إِنْ أَشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾ (وہ فہرمانمان بہ ئادہمی دا) کہ سو پاسگوزاری من (خوا)
 و باوک و دایکت بکہ ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ تہنہا بوقلای منہ گہرانہ وہ تان ﴿وَإِنْ جَهَدَكَ عَلَى أَنْ تَشْرِكَ بِي﴾
 وہ تہ گہر (باوک و دایکت) ئەو پہری ہہولیان دا لہ گہلت بوقلای شتی بکہیت بہ ہاوبہشی
 من ﴿مَالِيسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ کہہیج زانیاری یہکت پنی نی بہ ئەوہ گوپرایہ لییان مہ کہ
 ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدِّينِ أَعْرُوفًا﴾ بہ لام لہدو نیادا زور بہ چاکی ہاوپریہتی و ہلسو کہوتیان لہ گہلدا
 بکہ ﴿وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ آتَابَ إِلِيَّ﴾ وشوین ریازی کہ سیک بکہوہ کہ بہ دلسو زی گہراوہ تہوہ بوقلای من
 ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (لہدوا پوژدا) گہرانہ وہ تان تہنہا بوقلای منہ ﴿فَأَنبَأَكَ بِمَا كُنْتَ تَعْمَلُونَ﴾ تہمجا
 ہہوالتان دہدہمی بہو کردہ وانہی کہ کردوتانہ ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) ئەی کورہ شیرینہ کہم
 ﴿إِنَّمَا إِنْ نَأَى عَنْ عِبَادَةِ اللَّهِ مِنْ ذَرْدٍ﴾ بہ راستی ئەو (چاکہ و تاوانہ) ئە گہر کیشی تو وہ خہر تہ لہ بہ کیش بیت
 ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ لہناو بہردیکدا یان لہناو ئاسمانہ کان یان لہ زہوی دا بیت
 ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (لہ قیامہت دا) دہ بہینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بہ راستی خوا ووردیبین و ئاگادارہ
 ﴿يَبْنِي أَمْرَ الصَّلَاةِ﴾ ئەی کورہ شیرینہ کہم نویش بہ جی بینہ ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾
 و فہرمان بکہ بہ چاکہ و ریگری بکہ لہ خرابہ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ﴾ ہوگر و بہ ئارام بہ لہ سہر ہر بہ لاو
 ناخوشی یہک تو وشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بیگومان ئەوہ لہو کارہ گہورانہ یہ کہ خوا پیوستی
 کردوہ ﴿وَلَا تَصْعَقْكَ لَتَاتِيسُ﴾ روو لہ خہلک و ہرمہ گپہرہ ﴿وَلَا تَشْرِي فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ و بہ کہ شخہ
 و فیزوہ مہر پو بہ زہویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکہ بہ راستی خوا ہیج خوبہزل زانیکی
 شانازی کہ ریخوش ناوی ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ﴾ وہ لہر و شتندا مام ناوہندی بہ (نہ ہیواش بہ نہ پہلہ)
 ﴿وَأَعْطُصْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (لہ قسہ کردندا) دہنگت نزم بکہرہوہ ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ بہ راستی
 ناخوش ترینی دہنگہ کان دہنگی (سہرہی) گویند ریژہ ﴿

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ وَظَاهَرَهُ بِبَاطِنَةٍ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ
 الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ * وَمَنْ يُسَلِّمْ
 وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾
 وَلَيْنَ سَاءَ لَتْهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ لِلَّهِ مَافِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ أَنَّ مَافِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
 مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾ مَا خَلَقَكُمْ
 وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ﴾ نایا نه‌تان زانیوه که به‌راستی خوا پارامی هیناوه بۆتان ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 ئەوه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و ئەوه‌ی له‌زه‌وی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ و ه نیعمه‌ته‌کانی رشتوو به‌سه‌ر تاندا
 ﴿ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ چ دیار و ئاشکرا و چ په‌نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌ئاده‌می
 موجداه‌له و ده‌مه‌قالتی ده‌کات له‌باره‌ی خواوه ﴿بِعَدْوٍ عَلَيْهِمْ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ به‌بێ هیچ زانیاریه‌ك یان
 ریتموونیه‌ك یان کتیبیکی پروون و ئاشکرا ﴿وَلَا ذَاقِلَ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی پێیان بوتری ﴿أَتَعْبُوهَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾
 شوین ئەو (ئایینه) بکه‌ون خوانار دوویه‌تی یه‌خواره‌وه ﴿قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ ده‌لێن نه‌خیر
 به‌لکو ئیمه‌ شوین ئەو (ئایینه) ده‌که‌وبین که باو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 ئە‌گه‌ر چی شه‌بتان بانگیان بکات ﴿إِلَّا عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ بۆ‌سزای ئاگری هه‌لگیر ساوی دۆزه‌خ ﴿وَمَن يُضَلِّهِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه‌ر که‌سیک به‌راستی رووبکاته‌خوا (ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ئەو بیئت) ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و چاکه‌کار بیئت (له‌گوفتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَسْكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەوه‌ بینگومان
 ده‌ستی گرتوو به‌به‌هیزترین ده‌سته‌گیره‌وه (که‌یه‌کخوا به‌رستی و ئاینی پیروزی ئیسلامه‌) ﴿وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾
 وه‌سه‌ره‌نجامی هه‌موو کاریک ته‌نها بۆ‌لای خوایه ﴿وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س بی‌پروا بوو بابی‌پروایی یه‌که‌ی خه‌فه‌تبارت نه‌کات ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نها بۆ‌لای ئیمه‌یه ﴿فَنَنْتَعِمُهُنَّ بِمَا عَمِلْنَ﴾ ئەمجا هه‌والیان ده‌ده‌ینی به‌وه‌ی کردوویانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی له‌ناو ده‌کاندایه‌ناگاداره ﴿وَمَتَّعْنَاهُمُ قَلِيلًا﴾ که‌می ناز
 و نیعمه‌تیان پێ‌ده‌ده‌ین (له‌دو‌نیادا) ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ﴾ له‌پاشان ناچار یان ده‌که‌ین که
 برونه‌ناو سزای سه‌خته‌وه ﴿وَلِئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا ئە‌گه‌ر برسیاریان
 لێ‌بکه‌یت کێ‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلُوبُ الْحَمْدِ لِلَّهِ﴾ بینگومان ده‌لێن: خوا
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: سوپاس بۆ‌خوا (که‌دان به‌و‌راستی یه‌دا‌ده‌نین) ﴿بَلْ أَكْرَهُمُ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام زۆر به‌یان نازانن ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوایه ئەوه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوا به‌بێ‌نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾ بینگومان ئە‌گه‌ر هه‌ر چی دره‌خت له‌زه‌وی دایه‌قه‌لم و پینووس بیئت ﴿وَالْبَحْرُ مُمَدَّدٌ﴾
 هه‌موو دره‌یای زه‌وی بیته‌مره‌که‌ب ﴿مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ سه‌وت دره‌یای تر دوا‌ی ئەوه‌ی
 (باسکرا) بیئت به‌مره‌که‌ب ﴿مَا تَقَدَّتْ كَلِمَتُ اللَّهِ﴾ ووته و زانراوه‌کانی خوا دوا‌یی نایه‌ن و ته‌واو نابن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْزُبُكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه‌مووتان (له‌سه‌ره‌تاوه) و زیندوو کردنه‌وته‌تان ﴿إِلَّا كَنَفْسٍ وَجِدَةً﴾ وه‌ك (دروست کردن و
 زیندو کردنه‌وه‌ی) ته‌نها که‌سیک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینه‌یه ﴿۱۸﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيكُمْ مِنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ
 كَالظَّلِيلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
 ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
 عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا ۚ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
 وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأُرَبِّبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾ اللَّهُ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ
 أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعْرِجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾ ذَلِكَ
 عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي أَحْسَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۗ وَوَدَّ أَنْ يُدَبَّرَ الْأَنْسَانَ مِنَ طِينٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ ۖ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن
 رُّوحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾ قُلْ يَتَوَفَّاكُم
 مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾



وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
 ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ
 الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
 ﴿١٣﴾ فذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
 عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ
 جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
 لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَالَهُمْ
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا
 وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾



﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُوتِ﴾ * ئە گەر دەبینی کاتیک (له قیامەت دا) تاوانباران ﴿نَاكُؤُنَ وَسِيْرَةً عِنْدَ رَبِّهْمُ﴾ *
 له حوزوری پەروردگار یاندا (له خەجالەتی دا) سەریان داخستووہ ﴿رَبَّنَا ابْصِرْنَا وَاسْمِعْنَا﴾ (دەلین)
 ئە ی پەروردگاری ئیمە (ئەوہی بەلئیت پین دابووین) دیمان و بیستمان ﴿فَأَرْجِعْنَا عَمَلًا صَالِحًا﴾ دە ی
 بمانگێرەوہ (بۆ دونیاتا) کردەوہی چاک بەکین ﴿إِنَّا مُوقِنُونَ﴾ بەراستی ئیمە دنیاین (له قیامەت)
 ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَاكَ لَنْفَسٍ مُّهْدِيًّا﴾ * ئە گەر بمانوویستایە رینموونیمان بەهەموو کەسی دەدا
 ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ بەلام بەلئینی من چەسپاو و جیگیر بووہ ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ کە بیگومان دۆزەخ
 پر دەکەم ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ * له جنۆکە و ئادەمی بەتیکرا ﴿فَدُفِعُوا بِمَا كَسَبْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ *
 کەواتە (سزای دۆزەخ) بچەژن، چونکە گەیشتن بەم رۆژەتان لەبیر کرد بوو ﴿إِنَّا لَنَسِيْتَكُمُ﴾ *
 بەراستی ئیمەش ئیوہمان لەبیرخۆمان بردەوہ ﴿وَدُفِعُوا عَذَابَ الْخَالِدِ﴾ * و سزای بەردەوام بچیزن ﴿يَمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ * بەهۆی ئەوہی دەتانکرد (له دونیادا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ * تەنہا کەسانی باوہر
 بەئایەتەکانی ئیمە دەهینن ﴿إِذَا دُكِرُوا بِهَا خُرُوجًا كَبَدًا﴾ * هەر کاتی بەو (ئایەتانە) ئامۆزگاری بکړین
 ئەکەون بەرودا بەسوزدە بردنەوہ ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهْمُ﴾ * و بەپاکی ستایشی پەروردگاریان دەکەن
 ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ * و خۆیان بەگەرە دانانن ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ * تەنیشیان دوور
 ئەکەوێتەوہ لەجینگای خەوتنیان (واتە: لەخەوہەلدەسن بۆشەو نوێژ کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ *
 هاوار و نزالەبەروردگاریان دەکەن بەترس و هیواوہ ﴿وَمِمَّا زَكَّيْتُمْ يَسْفُحُونَ﴾ * ولەپوژی و سامانە ی
 پیمان داوون دەبەخشن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ * ئەمجا هیچ کەس نازانی ﴿مِمَّا أَخْفَىٰ لَهُمْ مِّن قُرْآنٍ مِّنْ جَى
 شَارَاوہتەوہ بۆیان لە (بەهەشت دا کە هۆی) گەشبوونی چاوہ کانن ﴿جَزَاءً يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ * ئەم
 پاداشتە (دەدریتنەوہ) بەهۆی ئەو کردەوانە ی کە کردیانہ ﴿أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا﴾ * دە ی ئایا کەسێ
 ئیماندار بووبی ﴿كَمَن كَانَ فَاسِقًا﴾ * وەک کەسێکە دەرچووبی لە ئیمان (وفاسق بووبیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ *
 هەرگیز چونیک نین ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ * جا ئەوانە ی کە باوہریان هیناوە و کردەوہ
 چاکەکانیان کردوہ ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ * ئەوہ بەهەشتانیک ی پر ریزو خوشیان بۆ هەبە ﴿يَمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ * بەهۆی ئەو کردەوانەوہ ی کە دەیان کرد ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ * وە ئەوانە ی کە فاسق بوون
 ﴿فَمَا لَهُمُ النَّارُ﴾ * ئەوہ جینگابان ناگرہ ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ * هەر کاتی بیانەوی لە دۆزەخ
 دەرچن ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ * دووبارە دەیانگێرەنەوہ ناو دۆزەخ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُفِعُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ * و پێیان دەوتری
 بچەژن سزای ئەو ناگرہ ی ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ * کە ئیوہ باوہرتان پین نەدە کرد ﴿

وَلَنذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ
 أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
 هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا
 لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينَهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ
 ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ
 بِهِ زُرْعَاتًا كُلُّ مَنَّهُ أُنْعَمُ لَهُمْ وَانْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ
 ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾

﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ﴾ وه به‌راستی ئی‌مه سزای دونیا یان بی ده‌چی‌زین ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾
 جگه‌له سزای هه‌ره گه‌وره (ی دوزخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌رینه‌وه (بو لای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کی سته‌مکار تره له وه که‌سه‌ی به‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گاری نامورژ گاری
 بکریت ﴿فَوَاعِظْ عَنْهَا﴾ دوا نه‌وه روو وه‌ر گپ‌ریت وپشتی تی بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾
 به‌راستی ئی‌مه توله‌ سینه‌رین له تاوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی
 ئی‌مه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ﴾ ئەمجا گومانت نه‌بی‌ت (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ)
 له‌گه‌یشتنت به‌مووسا (یان گومانت نه‌بی‌ت له‌گه‌یشتنی ته‌ورات به‌مووسا) ﴿وَجَعَلْنَا هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾
 وه ئی‌مه نه‌وه (ته‌وراته) مان کرد به‌رینموونی که‌ری به‌نو ئیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه
 له‌ناو نه‌واندا بی‌شه‌وه‌ایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ رینموونی (خه‌لک) یان ده‌کرد به‌فرمانی ئی‌مه
 ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَوَكَّلُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ کاتی خو‌یان گرت و به‌ئایه‌ته‌کانی ئی‌مه دلنیا بوون (باوه‌ری
 به‌ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان په‌روه‌رد گارت بریار دهدات له‌نیوان (به‌نده‌کانی
 دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی قیامه‌ندا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیندا جیاواز بوون
 ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ ئایا (رینگای راست) روون نه‌بوته‌وه بو‌یان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ﴾
 که ئی‌مه پیش نه‌مان زور گهل و نه‌ته‌وه‌مان له‌ناو بردووه ﴿يَسْتَسْئِلُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ ئەمان (بی باوه‌رانی
 مه‌ککه) به‌شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی نه‌واندا هاتوو چۆ ده‌که‌ن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾
 به‌راستی له (تیاچوونی) نه‌واندا چهند به‌لگه‌ی گه‌وره هه‌یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه (نه‌وه
 راستیانه) نایستن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا نابین و نازانن ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که ئی‌مه ناو
 ده‌نیرین بۆزه‌وی ووشکی بی رووه‌ک ﴿فَنُخْرِجْ بِهِ زَرْعًا﴾ ئەمجا به‌هوی نه‌وه (ئاوه‌وه) کشتو کال و
 گز و گیا ده‌روینن ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که‌نازه‌لیان لینی ده‌له‌وه‌ری و خو‌شیا لینی ده‌خون
 ﴿أَفَلَا يَبْصُرُونَ﴾ ده‌ی ئایا نه‌وانه نابینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه‌رانی مه‌ککه به‌موسلمانان)
 ده‌لین نه‌م حوکم و بریار دانی قیامه‌ته، که‌ی ده‌بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگه‌ر ئی‌وه راستگون ﴿﴿
 ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَيْمَانُهُمْ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی روژی بریار دانی قیامه‌ت
 باوه‌ر هینان سوود ناگه‌یه‌نی‌ت به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون له‌دونیا دا ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ و مؤله‌تیشیا
 بی نادری ﴿﴿ فَوَاعِظْ عَنْهَا﴾ جا (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) روویان لینی وه‌ر گپ‌ره و گو‌ییا مه‌ده‌ری
 ﴿وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ﴾ وه تو چاوه‌روانی بکه بینگومان نه‌وانیش چاوه‌روانن ﴿﴿





بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾ وَتَوَكَّلْ
 عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ
 قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ
 مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ
 بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾
 أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
 فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ ۖ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا
 أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ
 ۖ وَأَزْوَاجُهُ وَأُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ ۖ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ
 أَوْلِيَّائِكُمْ مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ ئەہی بیغہ مہبر ﷺ ﴿بہ ردهوام﴾ له خوا بترسہ ﴿وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بہ گوی کافران و دووروه کان مه کہہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا زانای کار بہ جیہہ ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ وہ شوین ئەوہ بکہوہ کہ له بہر وەر دگار تہوہ وەحیت بو کر اوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ حَيِيرًا﴾ بہ راستی خوا بہوہی کہ دەیکەن ناگادارہ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت ہەر بہ خوا بہستہ ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وہ خوا بہسہ پاریزەر بیت ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خوا دای نہناوہ بو ہیچ بیاویک ﴿تَادِهِ مِيبَهُ﴾ ﴿مِن قَلْبَيْنِ فِي حَوْفِهِ﴾ دوو دل له ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ أَلْسِنًا﴾ وہ (خوا) ئەو ہاوسہ رانہ تانی نہ کردو تہ ﴿ظَاهِرُونَ وَمَنْهَنَ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ دایکتان کہ (ظہار) یان له گہل دە کہن (بیان دەلین ئیوہ وەک پشتی دایکمان وان بو ئیمہ) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَ كُرْبَانَ﴾ باو کیانہوہ بانگیان بکہن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەوہ راسترہ بہ لای خواوہ ﴿فَإِن لَّرْتَعَاوَنَ أَسْبَاطَهُمْ﴾ ئەمجا ئە گہر باو کیان نہ ناسن (تابہ ناویانہوہ بانگیان بکہن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ ئەوانہ برای تاپنی و دوست و خو شہوستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ ہیچ گوناہیکتان لەسەر نی یہ لەو (بانگ کردنہدا) کہ بہ نہ زانین گو تبتیان (پیش ہاتنی ئەم ئایہ تہ) ﴿وَلَكِن مَّا تَعَدَّتْ قُلُوبُكُمْ﴾ بہ لام (گوناہبار دەبن) ئە گہر بہ دل و بہ دەس ئەنقہست بیکہن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وہ خوا لیسور دەی میہرہ بانہ ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَمْسِهِمْ﴾ بیغہ مہبر ﷺ له خودی بر واداران بو خویان لە پیشترہ ﴿وَأَرْوَجُهُ وَأَمَّهَاتُهُمْ﴾ خیزانہ کانیشی دایکی باوہر دارانن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و ئەوانہی (بہ نہسہب) خزمی یہ کترن (ئە گہر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له قورٹانی خودا بو یہ کتری له پیشترن (میرات له یہ کتر بہرن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له ئیمانداران و کوچہران (کہ خزم نین) ﴿إِلَّا أَن تَفْعَلُوا لِكُلِّ أُولِيكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مہ گہر خوتان چاکہ یہک (بہ خشین یا وەستیتی) بو دوست و خو شہوستانان بکہن ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ ئەو بر پارہ له قورٹان (یان له لوح

المحفوظ دا) نوسراوہ ﴿

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمَنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾
 لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
 ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
 جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
 وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَرُزِلُوا
 زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ
 مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
 إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
 لَأَتَوْهَا وَمَا تَلْبَثُوا فِيهَا إِلَّا سِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
 اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ ﴿۱﴾﴾ (ئہی موحمہ مد ﷺ بیریان بخہرہ وہ) کاتی کہ پھیمانمان وەر گرت
 له پیغہ مہبران ﴿وَمِنْكَ وَمَنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ﴿۲﴾﴾ ہہرہ ہا له تو ولہ نوح ولہ ئبرہیم و
 له موسا ولہ عیسا کوری مریم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿۳﴾﴾ وہ له ہہ موویان پھیمانی بہ ہیز وبتہ ومان
 وەر گرت ﴿لَيْسَلَّ الصَّالِفِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ﴿۴﴾﴾ بؤ ئہوی (خوا) برسار له راست گویمان بکات دہ بارہی
 راستیمان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۵﴾﴾ و سزای پرتیش و نازاریشی نامادہ کردوہ بؤ بی باوہران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿۶﴾﴾
 کاتی ئہو کہ سانہی کہ باوہرتان ہیناوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ﴿۷﴾﴾ بیر له چاکہ و نیعمہ تی
 خوا بکہ نہوہ بہ سہر تانہوہ ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ ﴿۸﴾﴾ کاتی له شکر نیکی زورتان بؤ ہات (له جہنگی خہندہ قدا)
 ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا ﴿۹﴾﴾ ئہ مجا ئیمہ بابہ کی بہ ہیزمان بؤ ناردن ﴿وَجُنُودًا لَّا تَرَوُهَا ﴿۱۰﴾﴾ ولہ شکر ی (فریشتہ ش)
 کہ ئیوہ نہ تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۱۱﴾﴾ و ہ خوا بہوہی ئیوہ دہیکہن بینایہ ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ ﴿۱۲﴾﴾
 مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ ﴿۱۳﴾﴾ کاتی (بی باوہران) ہیرشیان بؤ ہینان له سہروو تانہوہ ولہ خوار تانہوہ
 (چوار دہوری مہدینہ بیان گرت) ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ ﴿۱۴﴾﴾ وہ چاوہ کان ئہ بلہ ق بون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
 الْحَنَاجِرَ ﴿۱۵﴾﴾ و دلہ کان (له ترسا) گہ شتہ بونہ گہروو ﴿وَتَطَوَّنَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿۱۶﴾﴾ و گومانی جور بہ جور تان
 بہ خوا دہبرد ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾﴾ لهویدا ئیمانداران تافی کرانہوہ ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿۱۸﴾﴾ وہ
 راوہ شیران بہ راوہ شاندنکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ﴿۱۹﴾﴾ (بیر بکہ نہوہ) کاتیک
 دوو پروہ کان وئہوانہی له دلیندا نہ خوشی ہہبوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿۲۰﴾﴾ خوا
 پیغہ مہبرہ کہی بیجگہ له تہ فرہدان ہیچ بہ لیتیکیان پی نہ داین ﴿وَلَا قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ ﴿۲۱﴾﴾ وہ کاتی
 دہستہ بہ لہو (دو پرووانہ) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ﴿۲۲﴾﴾ ئہی دانیشتوانی مہدینہ ئیرہ
 جی مانہ و تان نی بہ دہی بگہر تہوہ ﴿وَيَسْتَعِذُّ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّجِي ﴿۲۳﴾﴾ وہ کومہ لی تر له وان مؤلہ تی گہر انہوہ
 له پیغہ مہبر ﷺ دہ خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنِّي نُنَاجِرُكُمْ ﴿۲۴﴾﴾ دہیان ووت: خانوہ کانمان بی پاریزہر و پروت
 و کہ لیتناویہ ﴿وَمَا هِيَ بَعُورَةٌ ﴿۲۵﴾﴾ له کاتیکدا واش نہبوو (کہ دہیان ووت) ﴿إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿۲۶﴾﴾ ئہوان تہنہا
 مہبہستیان ہلہاتن بوو (له جہاد کردن) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ آقْطَارِهَا ﴿۲۷﴾﴾ وہ ئہ گہر ہیرش بہنیراہی تہ
 سہریان له ہہموو لایہ کی (مہدینہ) وہ ﴿ثُمَّ سِيلُوا الْقَيْسَةَ لِاتْوَعَا ﴿۲۸﴾﴾ ئہ مجا داوای کافر بوون و جہنگ
 کردنیان لی بکرایہ (دژ بہ تو ئہی موحمہ مد ﷺ) داوا کہیان بہ جی دہینا (و بہ گویمان دہ کردن)
 ﴿وَمَا تَلَبَّوْا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿۲۹﴾﴾ وہ ئہم داوایان دوانہ دہخست ماوہ بہ کی کہم نہ بیت ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا
 اللَّهَ مِنْ قَبْلُ ﴿۳۰﴾﴾ بیگومان ئہوانہ له پیش ئہم (پرداوه) پھیمانیان بہ خوا دابوو ﴿لَا يُؤْلُونَ إِلَّا دُبُرًا ﴿۳۱﴾﴾ کہ (له
 غہزادا) پشت ہلناکہن و راناکہن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿۳۲﴾﴾ وہ پھیمانی درا بہ خوا (خواہنہ کہی)
 لپیرسراو دہبی ﴿۳۳﴾﴾



قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا
 لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ
 إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
 لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً
 عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ
 كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
 بِاللِّسَانِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
 اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ
 الْأَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ
 بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
 مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾
 وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (تہی مو حہ مہ مد ﷺ بہ دو و ر و و ہ کان) بلیٰ ہلہاتن سو و دتآن بیٰ ناگہ یہ نی ﴿لَنْ فَرَّتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ تہ گہر لہ مردن یا کوشتن ہلہیین (خوتان بدزنہ وہ) ﴿وَإِذْ أَلَمْتُمْ بِالْأَقْيَلِكُمْ﴾ جا لہ و کاتہ دا بہ ہرہ و خو شی ژیا تان بیٰ نادریٰ ما و یہ کی کہم نہ بیٰ ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلیٰ کیہ تہ و کہ سہ ی تہ و ہ لہ خوا دہ پاریزی؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بَعْضُكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بَعْضُكُمْ رَحْمَةً﴾ تہ گہر خوا زیان و خرابہ یان بہ زہیبی و رہ حمہ تی بو تہ و ہ بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگہ لہ خوا بو تہ وان نیہ ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ہیچ ہشتیوان و یار مہ تی دہ ریک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ﴾ بیگومان خوا دہ زانی بہ و کہ سانہ تان کہ ناستہ نگ دروست دہ کات لہ ریگہ ی (موسلمانان بو جیہاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِنَّمَا﴾ کہ بہ برادہرہ کانیان دہ لئین: و ہرن بولای تئیمہ (و خویان دہ زہیبہ و ہ لہ جیہاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ تہ وانہ نایہن بو جہنگ و غہ زا زور بہ کہ می نہ بیت ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾ لہ ناستی تہ و ہ دا (تہی موسلمانان تہ وانہ) چرو و کن ﴿فَإِذَا جَاءَ الْحَوْفُ﴾ تہ مجا کاتیک (بہ ہوی جہنگہ و ہ) ترس و بیم پہیدا بیت ﴿رَأَيْتَهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ﴾ دہ یان بینی بہ جو ری سہ یرت دہ کہن (لہ ترسی جہنگ) ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاویان بہم لا و لادا دہ سو ری ﴿كَأَنَّهُمْ يُنْفِثُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ بہ وینہ ی کہ سیک لہ سہرہ مہر گدا بیہوشی بہ سہردا بیت ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْحَوْفُ﴾ بہ لام کاتی ترسہ کہ روشت و نہما ﴿سَلَفُكُمْ بِالْأَيْسَةِ جَدَادُكُمْ﴾ بہ زمانی تیژ زما تان لی در یژ دہ کہن (وہ دا وای غہ نیمہ تان لی دہ کہن) ﴿أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ﴾ کہ چی چرو و ک و رژدن لہ سہر مال و غہ نیمہ ت ﴿أَوَلَيْكَ لَمَ يُؤْمِنُوا﴾ تائہ وانہ باوہریان نہ ہینا بوو ﴿فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ بوہ خوا کردہ و یانی بو چہ ل کردنہ وہ ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ و ہ تہ مہ بہ لای خواوہ (کاریکی) ناسانہ ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ ایان دہ زانی کو مہ لہ کان (لہ شکر یان ہینا بوو) نہ روشتون ﴿وَإِنِّيَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ و ہ تہ گہر تہ و کو مہ لانہ بگہر پینہ وہ (بو سہر مہ دینہ) ﴿يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي الْأَحْزَابِ﴾ ناواتیان دہ خواست کہ لہ ناو (مہ دینہ) عہرہ بہ دہشتہ کیہ کان بہ دوور بوونایہ (لہ ترسی جہنگ) ﴿يَسْتَأْذِنُ عَنْ آبَائِكُمْ﴾ لہ دوورہ و ہ پرسیار یان لہ ہہ و الی تہ و ہ بکر دایہ ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ و ہ تہ گہر لہ ناو تہ و ہ دا بوونایہ ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جہنگیان نہدہ کرد زور بہ کہ می نہ بیٰ ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہ پیغہ مہبری خوا دا ﷺ بو تہ و ہ ہہیہ ﴿أَسْوَدَ حَسَنَةً﴾ سہر مہ شقی و پیشہ وایہ تی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بو کہ سیک بہ ہیوای خواو (پادا شتی) روژی دوایی یہ ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ و ہ زور یادی خوا دہ کات ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ و ہ کاتی تئیمانداران تہ و کو مہ لانہ یان دی (لہ شکر یان ہینا بوو بو سہر مہ دینہ) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان تہ مہ تہ و بہ لئینہ یہ خوا و پیغہ مہرہ کہی بہ تئیمہ یان دا بوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغہ مہرہ کہی راستیان فہر موو ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (ہانتی تہ و ہ موو ہیزہ ی کوفر) باوہر داران تہ نہا تئیمان و ملکہہ چیان بیٰ زیادی کرد ﴿

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ
 قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٤٣﴾ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٤٤﴾ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٤٥﴾ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُواهُمْ مِّنْ
 أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَّاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
 فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٤٦﴾ وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ
 وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٤٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُمْ تُرِيدْنَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
 سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٨﴾ وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ
 الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾
 يٰ نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفْ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٥٠﴾

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له ناو باوه پاران دا پیاوئیک هه ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له گهل
 نه و په یمانه ی که دابویان به خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه مجا هه ندیکیان نه زرو به لیتی خو ی به جی هیناو
 (شه هید بو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ بَنَىٰ ظَنًّا﴾ هه ندیکیشیان چاوه پوانن (وهیشتا له ژیاندان) ﴿وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلاً﴾ هیچ
 گورانیکیان (له به لیتی خو یان دا) نه کردوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بوئه وه ی (خوا) پاداشتی
 راست گویان بداته وه به هو ی راستی به که یانه وه ﴿وَبِعَذَابِ الْمُتَّقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه سزای دوو پرووه کان
 بدات نه گهر بیهو یت ﴿أَوْ يُتَوَّبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته و به یان لی گیرا کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان
 خوالیورده ی میهره بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِ﴾ وه خوا کافره کانی (قوره یش که له شکر یان
 هینابوو بو سهر مه دینه) گهرانده وه به رق و مهراقه وه (بو ولاتی خو یان) ﴿لَوَيْتَ الْوَاحِدَ﴾ هیچ خیر و
 ناواتیکیان (له ناو بردنی ئیمانداران) دهست نه که وت ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوا ئیمان دارانی
 له جهنگ پاراست (به هو ی بای توند و فریشته وه کافرانی پرژو بلا و کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ وه خوا
 هه همیشه به هیزی به دهسه لانه ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به نی قوره یزه) که پشتگیری
 نه وان (قوره یش و غه طفان) یان کرد خوای گه و ره هینانیه خواره وه ﴿مِنْ صِيَاحِهِمْ﴾ له قه لا کانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه ترسی خسته ناو دلپانه وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه لیکیان ده کورن
 ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ وه کومه لیک ی تریان به دلیل ده گرن ﴿وَأُورِثُكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوای
 تیاچوونی نه وان خوا) زهوی و خانوو سامانی نه وانی دا به ئیوه ﴿وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْرُهَا﴾ ههروه ها زهوی
 یه کیش که پستان پیانه نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شینکدا به توانایه ﴿
 ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلًا لَّا رُوحُكَ﴾ نه ی پیغه مبهر ﴿بِهِ﴾ به خیزانه کانت بل ی ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾
 نه گهر ئیوه ژیبانی دنیا و رازاوه ی نه وتان دهوی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمَمِعْكَ﴾ ده ی هه مووتان و هرن موته تان
 پین بدهم (موته پاره و شتومه کیکه ده درپته نافرته ته لاق دراو) ﴿وَأَسْرَحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ وه ته لاق تان
 بدهم به ته لاق دانیکی چاک و بن زسان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه نه گهر ئیوه
 خواو پیغه مبهره که ی و پاداشتی رور ی دوایی تان دهوی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أََعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمُ﴾ نه وه بیگومان
 خوا ناماده ی کردوه بو چاکه کاران له ئیوه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ﴾ نه ی
 خیزانه کانی پیغه مبهر ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِحَسَنَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ هه کام له ئیوه گونا هیک ی گه و ره بکات
 ﴿يُضَعَفْ لَهَا الْعَدَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو دوو به رابه ره ده کرپته وه به دوو قاتی (خه لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه هم کارهش بو خوا ئاسانه ﴿

* وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٢١﴾ يَدْنَسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٢٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٢٣﴾ وَأذْكَرَنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٢٤﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ لَللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (ئه‌ی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ) هەر کام له ئیوه له‌سه‌ر گویرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت ﴿وَعَمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده‌وی چاکیش بکات ﴿وُزَّهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ﴾ دوو جار پاداشتی پی‌ده‌دین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا﴾ وه رۆزیه‌کی چاک و خوشمان بۆ ناماده کردوو (له‌به‌ه‌شت دا) ﴿يَكْسِبُهَا النَّبِيُّ﴾ ئه‌ی ژنانی پیغمبر ﷺ ﴿لَسْتَ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیوه وه‌ک هیچ یه‌ک له‌ئافره‌تانی دیکه‌نین ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ ئه‌گه‌ر خۆتان بپاریزن و له‌خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعَنَّ بِالْقَوْلِ﴾ که‌واته به‌خه‌مه‌وه نازه‌وه قسه‌مه‌که‌ن (وه‌ک ئافره‌تانی ره‌وشت نزم) ﴿فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ نه‌وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌دلی نه‌خۆشه (ده‌رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (که‌واته) قسه‌ی چاک و به‌جی بکه‌ن ﴿وَقَرَنَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ وه له‌ماله‌کانی خۆتاندا بمینه‌وه ﴿وَلَا تَبَرَّحْنَ بُرُجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ وه زینه‌ت و جوانی خۆتان ده‌رمه‌خه‌ن (له‌ناو خه‌لکی نامه‌حه‌رده‌دا) وه‌کو خۆده‌ر خستنی ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌فامی یه‌که‌م (پیش ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾ نوێژ بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ده‌به‌ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئه‌ی ئال و به‌یتی (پیغمبر ﷺ) هەر جوړه‌پیس‌ی و گوناھیک له‌ئیوه دووربخاته‌وه ﴿وَيُطَهِّرَ تَطْهِيرًا﴾ و پاک و خاوینتان بکاته‌وه به‌ته‌واوی ﴿وَأَذْكَرْتَ مَا يُشَلِّقُ فِي مَيْمُونَتِكَ﴾ وه بیربکه‌نه‌وه له‌وه‌ی ده‌خوینریت له‌ماله‌کاتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له‌ئایه‌ته‌کانی خواو دانایی (فه‌رموده‌کانی پیغمبر ﷺ) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به‌راستی خوا ووردینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ به‌راستی پیاوه‌موسلمانه‌کان و ئافره‌ته‌موسلمانه‌کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه‌باوه‌رداره‌کان و ئافره‌ته‌باوه‌رداره‌کان ﴿وَالْقَاتِلِينَ وَالْقَاتِلَاتِ﴾ و پیاوانی هه‌میشه‌گویرایه‌ل و ئافره‌تانی هه‌میشه‌گویرایه‌ل ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه‌راست گوکان و ئافره‌ته‌راست گوکان ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی خوگر و به‌ئارام ﴿وَالْحَنُوفِ وَالْحَنُوفِ وَالْحَنُوفِ﴾ وه پیاوانی له‌خوا ترس و ژنانی له‌خوا ترس ﴿وَالْمُنْصَدِّقِينَ وَالْمُنْصَدِّقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی به‌خشنده ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوان و ئافره‌تانی رۆزوه‌وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاوان و ئافره‌تانی داوین پاک ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاوانی که‌زۆر یادی خوا ده‌که‌ن و ئافره‌تانی که‌زۆر یادی خوا ده‌که‌ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده‌ی کردوو بۆ هه‌موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لینخۆشبوون و پاداشتی گه‌وره ﴿٢٥﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
 لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ^{٣٦} وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 مُبِينًا ^{٣٦} وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ
 مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ^{٣٧} فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ
 مِنْهَا وَطَرَازَ وَجَنَّكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
 أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
^{٣٧} مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ وَسُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا ^{٣٨} الَّذِينَ
 يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ
 بِاللَّهِ حَسِيبًا ^{٣٩} مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن
 رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ^{٤٠} وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ^{٤٠}
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ^{٤١} وَسَبِّحُوهُ
 بُكْرَةً وَأَصِيلًا ^{٤٢} هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
 لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ^{٤٣}

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ﴾ بۆ هیچ بی‌اوه‌ی ئافره‌تیکی باوه‌ر دار نییه ﴿إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بریاری هه‌ر کاریکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمْ لِحَافَةٌ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (بۆیان نی‌یه) که‌سه‌ر پشک بن له‌کاره‌که‌یاندا ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌س سه‌ر پیچی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ صَلَّ صَلًّا مُمِيتًا﴾ ئە‌وه‌به‌راستی گو‌مرا بو‌وه به‌گو‌مرا بو‌نیکی ئاشکرا ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکه‌روه) کاتیگ ده‌توت به‌که‌سیگ (زه‌یدی کوری حاریته) که‌خوا نیعمه‌تی به‌سه‌ردا رشتبوو، تۆیش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌ده‌کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ رَجْلَكَ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خو‌ت را‌گه‌و به‌یه‌ئه‌وه ﴿وَأَتَىٰ اللَّهَ﴾ وه‌له‌خوا بترسه ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خو‌ندا شتیگ ده‌شاریته‌وه که‌خوا ئاشکرای ده‌کات ﴿وَتُخْفِي النَّاسَ وَاللَّهُ أَحْوَجُ أَنْ تَخْشَهُ﴾ وه‌له‌(قه‌سی) خه‌لگ ده‌ترسی له‌کاتیگدا خوا شیاوتره‌که‌لی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ ئە‌مجا کاتی زه‌ید پئوسی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و ته‌لا‌قیدا ﴿رَوَّجْتَهَا﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی‌ما ره‌کردیت ﴿لِيَكُنْ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بۆ ئە‌وه‌ی هیچ نا‌ره‌حه‌تی (وتاوانی) نه‌بی‌ت له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجٍ أُذْعِبْنَهُمْ﴾ له‌(ما‌ره‌کردنی) ژنانی به‌کوپ‌کراوه‌کانی‌اندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پئوسی‌تان پیمان نه‌ماو ته‌لا‌قیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه‌فه‌رمانی خوا (به‌ما‌ره‌کردنی زه‌ینه‌ب بو‌ت) دراوه و براوه‌یه ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ نا‌ره‌حه‌تی (تاوان) یگ له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ نیه ﴿فِيمَا فَضَّلَ اللَّهُ لَهُ﴾ له‌(ما‌ره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خوا بریاری داوه‌بۆی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ باوو سونه‌ت و ریگی (دانراوی) خوا‌یه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبه‌رانی له‌مه‌و پیشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ وه‌فه‌رمانی خواش بریاریکی براوه‌یه (وده‌بی‌ت جی به‌جی بکری‌ت) ﴿الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ﴾ که‌سانی که‌به‌یامه‌کانی خوا راده‌گه‌یه‌نن ﴿وَيَخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه‌له‌(خوا) ده‌ترسن و بیجگه‌له‌خوا له‌که‌سی تر نا‌ترسن ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌که‌چاودیر و لی‌ر سه‌روه‌ه‌بی‌ت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ مو‌حه‌مه‌د ﷺ باوکی هیچ یه‌که‌له‌بیاوه‌کانتان نیه (نه‌زه‌یدی کوری حاریته و نه‌هیچ که‌سیگ تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو ئە‌وه‌نیرداری خواو کو‌تا هه‌مینی پیغه‌مبه‌رانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه‌خوا به‌هه‌موو شتیگ زانایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌هی ئە‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زۆر یادی خوا بکه‌ن ﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیواراندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ ئە‌وه‌زاتی‌که‌به‌زه‌یی خو‌ی ده‌رژینی به‌سه‌رتاندا ﴿وَمَلَكِكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لی‌بور دنتان بو‌ده‌که‌ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌ه‌یه‌وه (خوا) له‌تاریکی به‌کانه‌وه‌ده‌رتان دینی به‌ره‌و نو‌ور و پرو‌وناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه‌خوا به‌به‌زه‌یه‌به‌ئیمانداران ﴿

مَحِيَّتَهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
 إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
 مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تَطْعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ
 وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
 فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
 يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ
 وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
 مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
 خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
 عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا
 يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

﴿يَحْيِيَهُمْ يَوْمَ يَقُولُ اللَّهُ رَبُّكُمْ أَنَّمَا جِئْتُمْ بِهِمْ بَعْثًا أُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ ﴿١٤﴾ ﴿وَإِنَّمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾
سه لامة ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بو ناماده کردوون ﴿١٥﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾
ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینگومان ئی‌مه تۆمان ناردووه (بو خه‌لکی) ﴿شَهِدَا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شایه‌ت
و مژده‌ده‌ر ترستی‌هر ﴿١٦﴾ ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ و به‌بان‌گخواز بو (ریگه‌ی) خوا به‌فه‌رمانی ئه‌و
﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ و چرایه‌کی رووناک که‌ره‌وه ﴿١٧﴾ ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ﴾ وه مژده‌بده به‌ئیمانداران
که‌بینگومان بو ئه‌وان هه‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَرِيمًا﴾ به‌هره‌و به‌خششیکی گه‌وره له‌لایه‌ن خواوه ﴿١٨﴾
﴿وَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَالمُنٰفِقِينَ﴾ گوئیرایه‌لی کافران و دوو رووان مه‌که ﴿وَعَزَّ أَذْنَهُمْ﴾ گوئی مه‌ده به‌نازار
دانی ئه‌وان (بو تۆ) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت هه‌ر به‌خوا بیه‌سته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به‌سه
که‌پشتیوان بیت ﴿١٩﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿إِذْ أَنْكَرْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی
نافره‌تانی ئیمانداران ماره‌کرد ﴿ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له‌باشان له‌پیش ئه‌وه‌ی بچنه‌لایان
ته‌لاقتان دان ﴿فَمَا لَكُمُ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَذَابٍ لَعْنَدُونَهَا﴾ ئه‌وه له‌سه‌ریان نیبه بو ئیوه هیچ عیدده‌یه‌ک هه‌لز می‌رن
﴿فَتَتَعَوَّنَ وَسَرَ حُورٌ﴾ که‌واته موعه‌بان (پوشاک و نوین بو دلخوشیان) بده‌نی و ته‌لایان بده‌ن
﴿سَرَّاحًا جَمِيلًا﴾ به‌ته‌لاقدانیکی جوان و رینک و پینک ﴿٢٠﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر
ﷺ بینگومان ئی‌مه چه‌لالمان کرد بو تۆ ﴿أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ﴾ ئه‌و هاوسه‌رانه‌ت که‌ماره‌بیت
پئی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَمَا آفَأَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌و که‌نیزه‌کانه‌ی که‌خوا ده‌ستی تۆی
خستن (به‌هۆی زال بوونت به‌سه‌ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ﴾ و (بۆمان چه‌لال کردویت)
کچانی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ﴾ و کچانی خالت و
کچانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌کوچیان کرد له‌گه‌لت ﴿وَأَمْرًا﴾
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ هه‌روه‌ها نافرته‌تیکی ئیماندار ئه‌گه‌ر خوئی بیه‌خشی به‌پیغه‌مبه‌ر (به‌بئی ماره‌یی)
﴿إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ویستی ماره‌ی بکات ﴿خَالِصَةً لَّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
(ئه‌مه‌بان) ته‌نیا بو تۆ دروسته به‌جیا له‌ئیماندارانی تر ﴿فَدَعَلْنَا مَا قَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به‌راستی ئی‌مه
ده‌زانین چیمان پیویست کردووه له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده‌رباره‌ی
هاوسه‌رکانیان و که‌نیزه‌که‌کانیان ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچ له‌لات زه‌حمه‌ت
و گران نه‌بئی (که‌شتانیکت به‌جیا له‌موسلمانان بو دروسته) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا
لیبوره‌ی میهره‌بانه ﴿٢١﴾

* تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ أَبْغَيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَءَ عَيْنُهُنَّ
 وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَاءِ آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
 النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
 إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ إِنَّهُ وَلَٰكِنْ
 إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ
 لِحَدِيثٍ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَىٰ النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيءُ مِنْكُمْ
 وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِيءُ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ
 مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ
 وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُجَهُ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾
 إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ خَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

﴿ تُرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ مِنهُمْ ﴾ (ئهی موحه‌مهد ﷺ) (سهره‌ی) هه‌ریه کیك له‌خیزانه کانت و ویست دوا‌ی بخه
 ﴿ وَتُؤْتَىٰ إِلَيْكَ مَن نَّشَاءُ ﴾ و هه‌ر یه‌کی له‌وانت و ویست (بیتسی بخه‌و) بیهیته بو لای خوت ﴿ وَمَن أَتَعَيْتَ
 وَمَن عَزَلْتَ ﴾ و هه‌ر کامت بویت (بیته لات) له‌وانه‌ی به‌ر که‌نارت کر دوون له‌وه‌و پیش ﴿ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكَ ﴾
 هیچ گونا‌هیکت له‌سه‌ر نییه ﴿ ذَلِكَ أَذِّنُكَ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ ﴾ (سه‌ریشک کر دنه) نزیک‌تره که‌چا‌وو
 دل‌یانی پی‌گه‌ش بیته‌وه ﴿ وَلَا يَحْزَنَ ﴾ و خه‌ف‌هت نه‌خون ﴿ وَرَضَّيْنِ بِمَاءِ أُنْتَبِهْنَّ كُفَّهْنَ ﴾ و هه‌مو‌ویان
 رازی بن به‌وه‌ی که‌بیت دا‌وون ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ﴾ وه‌خوا ده‌زانی به‌وه‌ی که‌له‌دل‌تاندایه
 ﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴾ وه‌خوا زانای له‌سه‌ر خویه ﴿ لَا لِحِيلَ لَكَ الْيَسَاءُ مِنْ بَعْدُ ﴾ دوا‌ی نه‌مانه
 (که‌ها‌وسه‌رتن) هیچ‌ثافره‌تیکت بو‌حه‌لال نییه ﴿ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بَهُنَّ مِنْ أَنْزِلِجٍ ﴾ و ناشتوانی بیان
 گو‌ری به‌ها‌وسه‌رانی تر ﴿ وَلَوْ أَعَجَبَكَ حُسْنُهُنَّ ﴾ هه‌ر چه‌نده به‌جوان‌یان سه‌رسام بیت (رینک و پیکیان
 سه‌رنجت رابکیتسی) ﴿ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌نیزه‌ک بیته‌خوا‌وه‌نی ﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَّعِيبًا ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا‌چا‌ودیره ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئهی نه‌وانه‌ی با‌وه‌رتان
 هیتا‌وه ﴿ لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ ﴾ مه‌چه‌ن ژو‌روه‌ه بو‌ماله‌کانی بیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿ إِلَّا أَنْ يُدْعَا لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ ﴾
 مه‌گه‌ر رینگه‌تان پی‌بدری بو‌نان خوار دنیك ﴿ غَيْرَ نَظِيرٍ لِّإِنَّهُ ﴾ بی‌ئوه‌ی چا‌وه‌روانی پینگه‌یشتنی
 بکه‌ن ﴿ وَلَا كُنْ إِذَا دُعِيَ فَادْخُلُوا ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بانگ کران (بو‌نان خوار دن) نه‌وسا‌برونه ژو‌روه‌ه
 ﴿ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا ﴾ نه‌مجا‌ئه‌گه‌ر خوار دنه که‌تان خوار د بلا‌وه‌ی لی‌بکه‌ن ﴿ وَلَا مُسْتَقْسِمِينَ لِحَدِيثٍ ﴾
 وه‌مه‌میننه‌وه بو‌قسه‌کر دن ﴿ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ ﴾ چونکه‌به‌راستی نه‌و (مانه‌وه‌تان) نازاری بیغه‌مبه‌ر
 ﴿ ﷺ ﴾ ده‌دات ﴿ فَيَسْتَحْيَ مِنْكُمْ ﴾ نه‌ویش شه‌رم ده‌کات لی‌تان (که‌بی‌ده‌نگه) ﴿ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ﴾
 به‌لام خواله (ووتنی) هه‌ق شه‌رم ناکات ﴿ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا ﴾ وه‌هه‌ر کاتی دا‌وای شتیکی نا‌والم‌تان
 کر دل (ها‌وسه‌ره‌کانی بیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿ فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ﴾ نه‌وه له‌پشتی په‌رده‌وه لی‌یان دا‌وا‌که‌ن
 ﴿ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ أَظْهَرُ لِقَائِكُمْ وَقُلُوبِكُمْ ﴾ نه‌وه (شبه‌وه دا‌وا کر دنه) تان خا‌وین تره بو‌دلی ئی‌وه‌ه و نه‌وانیش
 ﴿ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ﴾ به‌هیچ شبه‌ویه بو‌ئی‌وه دروست نی‌یه نازاری (دلی) بیغه‌مبه‌ری
 خوا‌بدن ﴿ وَلَا أَنْ تَتَّكُمُوا أَرْوَاحَهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ أَبَدًا ﴾ وه‌هه‌ر گیز نابی‌خیزانه‌کانی پاش خوی‌ماره‌بکه‌ن
 ﴿ إِنْ ذَلِكُمْ ﴾ به‌راستی نه‌و (نا‌زاردانی دل و ماره‌کر دنه) تان ﴿ كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴾ به‌لای خوا‌وه
 (گونا‌هیکی) زور‌گه‌وره‌یه ﴿ إِنْ بُدُوا شَيْئًا ﴾ نه‌گه‌ر هه‌ر شتیک‌نا‌شکرا بکه‌ن (بیلین) ﴿ أَوْ خُفُّوهُ ﴾
 یا بیشار‌نه‌وه (له‌دل‌تاندایه) ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا‌زانایه به‌هه‌موو شتیک ﴿ ﷻ ﴾

لأَجْنَحَ عَلَيْهِنَّ فِيءِ آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
 أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُنَّ ۖ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
 ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
 مُّهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ
 مَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَلْأَزْوَاجِ كَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
 يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ *لَيْنَ لَمَّا يَنْتَهِ الْمُنْفِقُونَ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
 لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ
 أَيَّمَا تَقْفُوا أَخْذُوا وَقْتِلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾



﴿لَا جَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ گونا‌هیکیان له‌سه‌ر نییه ﴿فِيءَ آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ﴾ (نه‌گه‌ری حیجاب‌بن) لای باوکیان و کورانیان و برکانیان ﴿وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخْوَانِهِمْ﴾ و برزاکانیان و خوشکه‌زاکانیان ﴿وَلَا نِسَاءَهُمْ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ أِيْمَنُھُنَّ﴾ و لای ئافره‌تانی هاودینیان و لای غولام و که‌نیزانی خویمان ﴿وَأَتَقَبِرَاتِ اللّٰهِ﴾ و له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به‌راستی خوا چاودیترو ئاگاداره به‌سه‌ر هموو شتی‌کدا ﴿إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ رُصُّوْنَ عَلَىٰ النَّبِيِّ﴾ به‌راستی خوا و فریشته‌کانی سه‌لاوات دده‌ن له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوهرتان هیناوه ﴿صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ئیوه‌ش سه‌لاوات و سه‌لامی زوری له‌سه‌ر بدن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ﴾ به‌راستی که‌سانی که‌ئازاری خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی دده‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ خوا نه‌فرینی لی کردون له‌دونیا و له‌دواپوژدا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ و سه‌زای ریسواکه‌ری بو ئاماده کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ و له‌که‌سانی که‌ئازاری پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار ئه‌ده‌ن ﴿بِغَيْرِ مَا كَسَبُوْا﴾ بن ئه‌وه‌ی هیچ تاوانیکیان کردبیت ﴿فَقَدْ أَحْصٰوْا بُهْتَانًا وَاِنَّمَا تُحِيسٰ﴾ ئه‌وه به‌راستی ئه‌وانه بوهتان و تاوانیکی ئاشکرابان گرتوته ئه‌ستو ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لَّا رُوْحِكَ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی به‌هاوسه‌رانت ﴿وَبَنَاتِكَ وَاِنَّمَا الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ و به‌که‌چانت و به‌ئافره‌تانی برواداران ﴿يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيْنٍ﴾ با عابا و بالاپوشه‌کانیان بدن به‌سه‌ر خویناندا (خویمان و جوانیانی پی داپوشن) ﴿ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يُعْرِفَ﴾ ئه‌وه نزیکتره بناسرین (به‌داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذِيْنَ﴾ تا به‌هویوه‌ه ئازار نه‌درین ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ و له‌خوا لینه‌خوشبوی میهره‌بانه ﴿لٰن لِرَبِّنَآهُ الْمُنْفِقُوْنَ﴾ به‌راستی ئه‌گه‌ر کۆتایی نه‌هینن دوو پرووان ﴿وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و له‌که‌سانی که‌له‌دیاندانده‌خوشی هه‌یه ﴿وَالْمَرْجُوفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ﴾ و پروپاگه‌نده‌چیسه‌کان له‌مه‌دینه‌دا ﴿لِنُعْرِبَكَ بِهِمْ﴾ ئیمه‌ تو هان ده‌ده‌ین (به‌جه‌نگ کردن) له‌دزبان ﴿ثُمَّ لَآيْجَاوُرُوْنَكَ فِيْهَا اِلَّا قَلِيْلًا﴾ پاشان ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی (له‌مه‌دینه‌دا) در اوسیت نابن (دوره‌ه کرین) ﴿مَلْعُوْنِيْنَ اِنَّمَا تُقْفَلُوْا﴾ (ئه‌وانه) نه‌فرین لیکراون له‌هر کوی به‌ر دستت که‌وتن ﴿اُخْذُوْا وَقْتِلُوْا قَتِيْلًا﴾ به‌دیل ده‌گیرین و به‌کوشتن ده‌کوژرین ﴿سُنَّةَ اللّٰهِ﴾ خوا (ئه‌وه‌ی کردوه) به‌سوننه‌ت و باو ﴿فِي الدِّيْنِ حَلٰوٰىمِن قَبْلُ﴾ له‌ناو که‌سانی که‌به‌یشت‌ر بوون ﴿وَلَنْ نَّجْدِلْسُنَّةَ اللّٰهِ بَدِيْلًا﴾ هر گیز باوو سونه‌تی خوا گۆرانی بو نییه ﴿

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا ۗ أَبَدًا ۗ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنسَانُ ۗ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنٰفِقِينَ
وَالْمُنٰفِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (ئەي موحه‌مه‌د ﷺ) خەلك پرسیارت لى ده‌كه‌ن دەر‌بارە‌ی (بەر‌بابوونی) رۆژى دواىي ﴿قُلْ إِنَّمَا عَمْدَاءُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلى زانىنى (بەر‌با بوونی) ئەو رۆژه‌ تەنها لای خوايه ﴿وَمَا يَذُرُكَ﴾ تۆ‌جوزانىت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له‌وانه‌يه رۆژى دواىي نزيك بىت (به‌لام خەلك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ﴾ بە‌راستى خوا‌نه‌فرىنى له‌بى‌باوه‌ران ك‌ردوه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و‌ئاگرى هە‌لگىرساوى بۆ‌ئاماده ك‌ردون ﴿خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ به‌هه‌مىشه‌يى تىيدا ده‌مىننه‌وه ﴿لَا يَجِدُونَ وَليًا وَلَا نَصِيرًا﴾ هىچ پشستىوان و يارى ده‌دەريكيان نيه ﴿يَوْمَ تَقُفُّ أوجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رۆژى كه‌ده‌م وچاويان له‌ئاگرى دۆزه‌خدا ئەم ديوو ئەو ديوو ده‌كرىت ﴿يَقُولُونَ يَا ليتَنَا﴾ ده‌لين: خوۆزگه و كاشكاي وه‌ده‌لى: ئەي بە‌روه‌رد گارمان ﴿إِنَّا أَطَقْنَا سَادَ تَنَا وَكِرَاهَنَا﴾ بە‌راستى تىمه‌به‌گوئى سه‌ران و گه‌وره‌كانمان ك‌رد ﴿فَأَصَلُّوا السَّبِيلَا﴾ ئىتر له‌رېنگاي راست گوم‌رايان ك‌ردىن ﴿رَبِّتَاءَ أَنهَمْ ضَعُفَيْنِ مِنَ الْعَدَابِ﴾ ئەي پە‌روه‌رد گارمان دوو بە‌راهەر سزايان بده ﴿وَأَلعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ و بە‌ر نه‌فرىنى گه‌وره‌ى خوۆتيان بخه‌يت ﴿يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەي ئەوانه‌ى باوه‌رتان هىتاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى﴾ وه‌ك ئەو كه‌سه‌انه‌مه‌بن كه‌مووسايان نازاردا (تۆمه‌تيان بۆ‌ك‌رد) ﴿فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ جا‌خوا مووساي پاك ك‌رده‌وه له‌وه‌ى ده‌يان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ (مووسا) لای خوا رېزو پله وپايه‌ى هه‌بوو ﴿يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەي ئەوانه‌ى باوه‌رتان هىتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن و پارىزكار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ وقسه‌ى راست و دروست بكه‌ن ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ ك‌رده‌وه‌كاتتان چاك ده‌كات ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وله‌تاوانه‌كاتتان خوۆش ده‌بى ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هەر كه‌س گوئىرايه‌لى خوا وپىغه‌مبه‌ره‌كه‌ى بكات ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ئەوه بە‌راستى سه‌ر كه‌وتىنكى گه‌وره‌ى به‌ده‌ست هىتاوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بىنگومان تىمه‌سپارده‌مان نىشانى ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ئاسمانه‌كان و زه‌وى و چىكان دا(هە‌لگرتى ئەمانه‌تى دىنداريمان پىشنىار ك‌رد بۆ‌يان) ﴿فَأَيُّنَ أَن يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ به‌لام هىچيان رازى نه‌بوون كه‌هە‌لگىرن و ترسان له‌و (ئەمانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ كه‌چى ئاده‌مى ئەو(سپارده‌ى) هە‌لگرت ﴿إِنَّهٗ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ بە‌راستى ئەو (ئاده‌مى) زۆر سته‌مكار و نه‌زانه ﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ بۆ‌ئوه‌ى خوا سزاي پياوان و ئافره‌تانى دوو روو بدات ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ وه (سزاي) پياوان و ئافره‌تانى هاوه‌ل دانەريش (بدات) ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌پياوان و ئافره‌تانى ئيماندار ته‌وبه‌ وه‌رگريت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوا لىبوره‌ى ميه‌ره‌بانه ﴿٧٣﴾

سورة سبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
 الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّمَّزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

سوره‌تی ﴿سَبَأًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه‌موو سوپاس و ستایش بو خوایه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌ر چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌نیا مولکی ته‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ﴾ وه له‌دوار و ژیشدا ستایش هه‌ر بو ته‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَدِيدُ﴾ وه ته‌وه (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لی‌ده‌رده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی دیته‌خواره‌وه له‌ئاسمان ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ و چی بو سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه خوا میهره‌بانی لیئورده‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بئ باوه‌ران ووتیان: ﴿لَأَنزِلْنَا السَّاعَةَ﴾ ر‌وژی دواییمان (به‌سه‌ردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأَنزِلَنَّكُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (وانیه) سویتند به‌په‌روه‌ردگارم ته‌وه (قیامه‌ته) تان بو دی ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ﴾ (خوا) زانای هه‌موو به‌نه‌هانه‌کانه ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم نابی ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسای گه‌ردیله‌یه‌که له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾ وه بجوکترو گه‌وره‌تر له‌وه نییه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئیلا له‌کتیبنکی ئاشکرا و پووندایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو ته‌وه‌ی پاداشتی ته‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌وه کرده‌وه‌ی چاکیان کرده‌وه‌ بداته‌وه ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو ته‌وانه‌هه‌یه لیئوردنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پاداشت و ر‌وژی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيْنَا﴾ وه که‌سانیک که‌هه‌ول‌ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌نه‌کری ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته‌پاچه‌ن و هیچیان پی‌ناکریت ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ﴾ بو ته‌وانه‌یه‌سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَرَبِّي الَّذِينَ أَوْفُوا الْعَهْدَ﴾ ته‌وانه‌زانایاریان پی‌دراوه‌ده‌زانن ﴿الَّذِينَ أَنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ﴾ ته‌وه‌ی له‌په‌روه‌ردگار ته‌وه‌بوت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نه‌ها ته‌وه‌راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ و ر‌ینمونی (خه‌لک) ده‌کات بو‌ریگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ده‌یانووت ﴿هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ ئایا پیاویکتان نیشان بده‌ین ﴿يَتَّبِعُكُمْ إِذَا مَرَّكُمْ كُلُّ مُمْرَقٍ﴾ که‌هه‌والتان پی‌ده‌دات کاتیک (مردن) به‌ته‌واوی ر‌زین و پاره‌پاره‌بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌سه‌ر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه ﴿



أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْصِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ نَسُقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ * وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا فُضِّلَا
 بِجِبَالٍ أَوْبَى مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّالَةَ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ أَعْمَلْ
 سَبِغَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِيمَنَّ الرِّيحُ عُدُوهُمَا شَهْرٌ وَرَوْحَهَا شَهْرٌ
 وَأَسْلَنَالَهُ وَعَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
 يَعْمَلُونَ لَهُ وَمَا يُشَاءُ مِنْ تَحْرِيْبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
 أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كِتَابًا﴾ ثایا ئەو (پنڤه‌مبه‌ر ﷺ) به‌ده‌م خواوه‌ درۆ ده‌کات ﴿أَمْ بِهِ حِنَّةٌ﴾ یا شیتنه ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئەوانه‌ی بئ باوه‌رن به‌دوا رۆژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گوم‌راییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی ثایا سه‌رنج ناده‌ن ﴿إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی له‌به‌رده‌م و له‌پشتیانه‌وه‌یه ﴿مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿إِن تَشَاءُ نَحْنُ بِهِنَّ مِنَ الْأَرْضِ﴾ ئە‌گه‌ر به‌مانه‌وی ده‌یان به‌ین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمُ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ر یاندا ﴿كَسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ چهند پارچه‌یه‌ك له‌ئاسمان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بۆ هه‌ر به‌نده‌یه‌ك روو له‌خوا بیست ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا نَفْضَلُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه‌ فه‌زل و به‌ه‌ریه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشیبوو ﴿يَجْعَلُ أُولَئِكَ مَعَهُ وَالطَّيْرُ﴾ ئە‌ی چیا و بالنده‌كان له‌گه‌ل داوود زی‌کرو ته‌سیحاتی خوا بکه‌ن ﴿وَأَن تَأْتِيَهُمُ الْجِنَّةُ﴾ وه‌ ئاسنمان بۆ نه‌رم کردبوو ﴿أَن أَعْمَلَ سَيِّئَاتٍ﴾ (فه‌رمانمان بئ کرد) فه‌لغان وزرنی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدَّرْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ و له‌چینی زری‌دا بائه‌ندازه‌یی ئە‌لقه‌كان وه‌ك یه‌ك بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کرده‌وه‌ی چاك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن بینام ﴿وَرِيسَالِيَمَنَ الرِّيحِ﴾ وه‌بۆ سوله‌ی‌مان (با، هه‌وا) مان‌رام هیتنا ﴿عُدُوْهُمَا شَهْرٌ﴾ به‌بیانان تانیوه‌رۆ (با) به‌ئه‌ندازه‌ی مانگیك رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّاحُهُمَا شَهْرٌ﴾ وه‌ (نیوه‌روان تا) ئیوارانیش به‌ئه‌ندازه‌ی مانگیك رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْأَلُكَ عَيْنَ الْفُطْرِ﴾ وه‌ مسمان بۆ تونده‌وه‌ه‌ك کانیو (ده‌رۆی) ﴿وَمِنَ الْجِبِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ه‌ندی له‌جنۆ که‌کانمان رام هیتنا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِأَذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری ﴿وَمَن يَرْغَبْ مِّنْهُ عَن أَمْرِنَا﴾ و ئە‌گه‌ر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی ئیمه‌ لا‌بدا ﴿ثِقَةٌ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ئاگری هه‌لگر‌اوی بئ ده‌چیژین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌ی‌مان) هه‌رچی بوو بیستایه‌بۆیان دروست ده‌کرد ﴿مِن تَحْرِيبٍ وَتَمَكِيلٍ﴾ له‌په‌رستگا و په‌یکه‌رو ﴿وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ﴾ چهن‌دین قایی (نان خواردن) وه‌ك چه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقُدُورٍ رَّاسِيَّتٍ﴾ چهند قازان و مه‌نجه‌لی دامه‌زراو (نه‌ده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا﴾ ئە‌ی ئالی داوود شوکرانه‌ بزیری خوا بکه‌ن ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بۆ خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا فَضَّيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ ئە‌مجا کاتیک سوله‌ی‌مانمان مراند ﴿مَّا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ﴾ ه‌یچ شتیک مردنی سوله‌ی‌مانی نیشان (جنۆ که‌کان) نه‌دا ﴿إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾ بیجگه‌ له‌خۆره‌و مۆریانه‌ی زه‌وی ﴿تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾ که‌ داره‌سته‌که‌ی (سوله‌ی‌مان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌ی‌مان خۆی دابوو به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ ئە‌مجا کاتی (سوله‌ی‌مان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ﴾ بۆ جنۆ که‌کان روون بو‌یه‌وه ﴿أَن لَّوْكَأَنُورًا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ﴾ که‌ ئە‌گه‌ر غه‌یبیان بزانیایه ﴿مَا لَيْسُوا فِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ له‌و سزا ریسوا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه ﴿١٥﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ الَّذِي بَدَعَهُ طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ
﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورُ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكَتْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرًا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَرَاقِنَهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَوْمئِذٍ بِالْآخِرَةِ مِمَّن هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ
وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِّن شَرِكٍ وَمَالُهُمْ مِّنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيفٍ فِي مَسْكِهِمْ آيَةٌ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بۆ خه‌لکی سه‌به‌ه له‌و شوینی ژبانه‌یاباندا نیشانه‌یك (له‌سه‌ده‌سه‌لانی خوا) هه‌بوو ﴿جَنَّاتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخات لای راست و لای چه‌پی (شوینه‌که‌یانه‌وه) هه‌بوو ﴿كُلُوا مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ﴾ (پییان و ترا) له‌روزی په‌روه‌ردگار تان بخون ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ و سوپاسی ئه‌و بکه‌ن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ﴾ و لاتیکی پاك و خوش و په‌روه‌ردگاریکی لیپورده‌یان هه‌یه) ﴿فَاعْرُضُوا﴾ ئه‌مجا پرویان و هر گبیرا ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ به‌و هه‌یه‌وه لافاوی و یترانکارمان بۆ ناردن ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ حِجَّتَيْهِمْ جَنَّاتٍ﴾ دوو باخاتی (چاکی به‌روو بووم دار) ئه‌وانمان گۆری به‌دوو باخاتی ﴿ذَوَاتِ أَكُلِ حَمَاطٍ وَأَقْلٍ﴾ (خراپی) خاوه‌ن به‌ریکی تفت و تال و دار گه‌ز ﴿وَشِئٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ و که‌میک له‌داری نه‌بگ (تاوگ، سیدر) ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِ﴾ ئا به‌و جووره‌توله‌مان لی سهندن به‌هۆی نا سوپاسییانه‌وه ﴿وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكٰفِرُ﴾ و ئایا جگه له‌وانه‌ی زور سپه‌ن توله‌له‌که‌سه‌ئه‌سینین؟! ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾ وه‌له‌نیوان (رینگای) ئه‌وان و ئه‌و شارانه‌ی پیتو به‌ره‌که‌تمان تی خستوون (له‌شام) سازاندبوومان ﴿فَرَى ظَهْرَهُ﴾ چه‌ند شاروچکه و دیهاتی نزیك وله‌یه‌که‌وه‌دیار ﴿وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّبْرَ﴾ و ریگه‌ی نزیکمان بۆ روشتن له‌نیوان (ئه‌و دیهاتانه‌) دا دانابوو ﴿سَبْرًا فِيهَا لِيَالِي وَأَبَاءٍ آمِنِينَ﴾ (وتمان پییان) چه‌ند شه‌وو روژ به‌و (رینگایانه‌) دا برۆن به‌ئارامی و بی ترس ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا﴾ که‌چی (خه‌لکی سه‌به‌ه) ووتیان ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ماوه‌ی (ریگه‌ی) سه‌فه‌ره‌کانمان دور بخه‌ره‌وه ﴿وَوَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ وسته‌میان له‌خویان کرد ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ ئیمه‌ش کردمان به‌داستانی له‌ناو خه‌لکدا بیگبیرنه‌وه ﴿وَمَرَقْتَهُمْ كُلَّ مَضْرَقٍ﴾ پرژ و بلاومان کردن (به‌ولاناندا) به‌و به‌ری پرژو بلاو کردن ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌و به‌سه‌رهاته‌دا ﴿لَايَتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ چه‌ند نیشانه‌هه‌یه‌بۆ هه‌موو زور خوگری شوکرانه‌بژیر ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ طَبْعُهُ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی شه‌یتان گومانی خوی له‌واندا به‌دی هینا ﴿فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بویه ئیمانداران نه‌بیست هه‌موویان شوینی شه‌یتان که‌وتن ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطٰنٍ﴾ وه‌شه‌یتان هیچ ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر ئیمانداران دا نه‌بوو ﴿إِلَّا لِيَعْلَمَنَ يَوْمَئِذٍ﴾ یالآخیره‌ ﴿تَنهٰا بۆ ئه‌وه‌ی بزائرت کئی باوه‌ری به‌روزی دوایی هه‌یه ﴿مَمَّنْ هُوَ مَهْمَا فِي شَاكٍ﴾ وه‌کئی له‌وان دهر‌باره‌ی (دواروژ) له‌گوماندایه‌ ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگار (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌سه‌ره‌موو شتی‌کدا چاودیره‌ ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ وَذُنُوبُهُمْ أَلَمَّا لَمْ يُدْعُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌هاوار بکه‌ن له‌وانه‌ی که‌بیجگه‌له‌خوا به‌په‌رستراوتان ده‌زانین ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به‌قه‌ده‌ره‌ه‌ره‌وردیله‌یه‌کیان به‌ده‌سه‌ت نیه‌ ﴿فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ئاسمانه‌کان و نه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهٰمٰا مِنْ شِرْكٍ﴾ وه‌ئو په‌رستراوانه‌هاوبه‌شی (خوا) نه‌بوون (له‌دروست کردنی) ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّنْ ظٰهِرٍ﴾ و هیچ یه‌که‌له‌وان یارمه‌تی ده‌ری خوا نه‌بوون ﴿



وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ وَحَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن
 قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
 وَإِنَّا أَوْيَاتِكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ
 لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾
 قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْدِمُونَ
 ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
 بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَدْنَىٰ لَهُ﴾ مه گهر بو که سئی ئه و (خوا) ریگه بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه تا کاتی ترس و بیم له دلی (تکا کاران) لاده بری (به هوی ریگه پیدانی شه فاعلت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به یه کتر) ده لئین: پهروه ردگارتان چی بریاریکی فهرموو ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده لئین: ووته راسته که ی فهرموو (که ریگه دانه به تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه ته نها (خوا) به رزو بلندو گه ووره یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی روزیتان ده دات له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا (پوزیمان ده دات) ﴿وَإِنَّا أَوْأَيُّكُمْ﴾ بیگومان ئیمه یا ئیوه (یه کیگمان) ﴿أَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له سه ر پینم و نین یان له گو مراهی کی ناشکر اداین ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا﴾ (بلی) پر سیارتان لی نا کری له تاوانی که ئیمه کردو و مانه ﴿وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا نَعْمُونَ﴾ ئیمه ش پر سیارمان لی نا کری له وه ی ئیوه ده بکه ن ﴿قُلْ يَجْعَلُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ بلی پهروه ردگارمان ئیمه و ئیوه کؤده کاته وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له پاشان بریار ده دات له نیوانا ماندا به هه ق و راستی ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه ر ئه وه دادوهری زانا ﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده ی نیشانم دهن ئه و هاوبه شانیه بر دو بو و تاننه ریزی خوا وه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانیه به لکوزاتی خوا یه ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی دروست کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ وه ئیمه تو مان نه نار دوه بو هه موو ئاده می به مژده در و ترسینه ر نه بیت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به ی ئاده می نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ وه ده لئین ئه م به لئینی (پوژی دوا یی) ه که ی دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ هه گهر ئیوه راست گون ﴿قُلْ لَكُمْ وَعْدُ يَوْمِ﴾ بلی به لئینی ئیوه پوژی که ﴿لَا تَسْتَعْجِلُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه ساتیک دوا ده که ون لئینی و نه پیشیش ده که ون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه وانیه بی باوه ر بوون و تیان ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ ئیمه هه ر گیز باوه ر ناهنبن به م قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بِيَدِ يَدَيْهِ﴾ و به و کتبیانه ش پیش ئه م (قورئانه) هاتوون ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوز گه دت دی کاتی ئه و سه مکارانه ﴿مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده گیرین له به ر دم (دادگای) پهروه ردگار یاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه و تاوان ئا راسته ی یه کتر ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ لاوازو ژیرده سه کراوان ده لئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به وانیه خویان به گه و ره ده زانی (ده سه لاتداره کان) ﴿لَوْلَا أَنشُرَ لَكُمْ مُمْمِنِينَ﴾ هه گهر ئیوه نه بو و نایه بیگومان ئیمه باوه ر دار ده بووین ﴿۱۱﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْحُنُ صَدَدًا نَكْمًا
 عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذَا
 تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاٰدَادًا وَاَسْرُوْا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَاوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَعْمَالَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا
 هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
 مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالِ مَتْرُفُوْهَا اِنَّا بِمَا اَرْسَلْتُمْ بِهٖهٗ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٤﴾
 وَقَالُوْا اِنْحُنْ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٢٥﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ
 عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُوْلٰئِكَ لَهُمْ جَزَاؤُهُ
 الْوٰضِعُ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ ءَامِنُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ
 يَسْعَوْنَ فِيْ ءَايٰتِنَا مُّعٰجِزِيْنَ اُوْلٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٢٨﴾
 قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ
 وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ ﴿٢٩﴾

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی خو‌یان به‌گه‌وره‌ داه‌نا ده‌لین ﴿لَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا﴾ به‌وانه‌ی ژیرده‌سته
و لاواز کرابوون ﴿اَنْحَنَّا صَدَدًا نَكُوْا عَنِ الْهُدٰى﴾ نایا ئیمه‌ به‌ر گریمان کردن له‌رینمونی ﴿بَعْدَ اِذْ جَاءَ كُرْ
دوای ئه‌وه‌ بو‌تان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِيْنَ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو خو‌تان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِيْنَ
اسْتَضَعُّوْا﴾ ژیر ده‌سته‌و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا﴾ به‌وانه‌ی خو‌به‌زل زان بوون
﴿بَلْ مَكْرٌ اَلَيْلٍ وَالتَّهَارِ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو پیلانی (ئیه) به‌شهو و به‌رؤز (چه‌واشه‌ی کردین)
﴿اِذْ تَأْمُرُوْنَ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ﴾ کاتیک فهرماتان بی‌ ده‌دین که بی‌ پروا بین به‌خوا ﴿وَيَجْعَلْ لَهُ وَاٰدَاۗءُ﴾ وه‌ وینه
وهاوبه‌شانی بو‌دابنیین ﴿وَاَسْرُوْا اَلْتَّدَاۗمَةَ﴾ هم‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لَمَّا رَاۗءِ الْعَذَابَ﴾ کاتیک
که‌سزای دؤزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْاَعْمٰلَ فِيْۤ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ وه‌ زنجیرو ته‌وقمان کرده‌گردنی
بیباوه‌ران ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ نایا تو‌له‌یان لی‌ ته‌سه‌نریت جگه‌له‌سزای ئه‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمَا
اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ﴾ وه‌ له‌هیچ شاریکدا پیغه‌مبه‌ری ترسینه‌رمان نه‌ناردووه ﴿اِلَّا قَالُ مُرْهُوْاۗ
مه‌گه‌ر خاوه‌ن نازو نیعمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌مه‌نده‌کانی) ووتوویانه ﴿اِنَّا بَاۡسِلُوْاۤ اَرْسَلْنٰمُ بِهٖۤ اَكْفُرُوْا﴾ به‌راستی
ئیمه‌باوه‌رمان نی‌یه‌به‌و (ثابنه‌ی) ئیه‌وی پی‌ نیردراون ﴿وَقَالُوا لَوْ اَنَّ كُنَّا اَمْۤوَالًا وَّاَوْلَادًا﴾ وه‌
ووتیان ئیمه‌سامان و مندالمان زؤرت‌ره (له‌ئیه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ﴾ وه‌ ئیمه‌ف‌ت سزانداریین
﴿قُلْ اِنَّ رَبِّيْ﴾ بلی‌ به‌راستی په‌روه‌ر‌دگ‌ارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات
وده‌یگر‌ته‌وه‌بو‌ه‌هر‌ک‌سی‌بی‌ه‌وی ﴿وَلٰكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْمَلُوْنَ﴾ به‌لام زؤر‌به‌ی‌خ‌ه‌لك‌ناز‌ان‌ن ﴿وَمَا
اَمْۤوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالٰتِيْ﴾ وه‌سامان و مندالتان شتیک‌نین ﴿تَقْرَبُوْا عِنْدَنَا لَعْنٌ﴾ لای ئیمه‌پله‌و پایه‌تان
نزیك‌بکه‌نه‌وه ﴿اِلَّا مَنۢ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ری هینایی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبی
﴿فَاُوْلٰئِكَ لَهُمْ جَزَاۗءُ الْوَعْدِ﴾ بو‌ئه‌وانه‌پاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هه‌یه ﴿بِمَا عَمِلُوْا﴾ به‌هوی ئه‌و چا‌کانه‌ی
که‌کردویانه ﴿وَهُمْ فِي الْعُرْفِ اٰۤامُوْتُ﴾ ئه‌وان له‌کؤشکه‌به‌رزه‌کانی (به‌ه‌شتدا) له‌ئاسایش دان ﴿وَالَّذِيْنَ
يَسْمَعُوْنَ فِيۤ اٰيٰتِنَا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی هه‌ولی پو‌چهل‌کردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه‌ده‌ده‌ن ﴿مُعْجِزِيْنَ﴾
ده‌سته‌با‌چه‌ن و هی‌چیان پی‌ناکری ﴿اُوْلٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحَضَّرُوْنَ﴾ ئه‌وانه‌له‌سزای دؤزه‌خدا‌ئاماده‌کراو
ده‌بن ﴿قُلْ اِنَّ رَبِّيْ﴾ بلی‌ بی‌گومان په‌روه‌ر‌دگ‌ارم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی
هه‌ر‌کام‌له‌به‌نده‌کانی بی‌ه‌وی فراوان‌یان‌که‌می‌ده‌کات‌بوی ﴿وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْۡءٍ﴾ وه‌ئیه‌هه‌ر‌شتیک
بی‌خشن (له‌پیتا‌و‌خوادا) ﴿فَهُوَ يُخْلِیْهُۥ﴾ ئه‌وه‌خوا‌جی‌گی‌پرده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ خَبِيْرُ الرَّقِيْبِ﴾ وه‌ئو
(خوا) چاک‌ترینی رۆزی‌ده‌رانه ﴿۲۱﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا لِي أَيَّاكُمْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
 يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
 بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا أَوْ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَيْهِمْ إِيْتَانًا بَيْنَتْ
 قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ
 وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَكٌ مِفْتَرِيٌّ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٤﴾ وَمَاءَ اتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ
 يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٥﴾ وَكَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مَعَشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا
 رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٦﴾ * قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةِ اللَّهِ أَنْ
 تَقُولُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادِي ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ وَمَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
 جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾ قُلْ
 مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَ الْغُيُوبِ ﴿٤٩﴾



﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رُوژنیک (خوا) هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ باشان به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رموی ﴿أَهْلُوا لَآئِيَا كَذٰلِكَ يُعْجِدُونَ﴾ ئایا‌ئه‌وانه (له‌دونیا) ئیوه‌یان ده‌به‌رست ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین پاك و بینگه‌ردی بو‌نو ﴿اَنْتَ وَاٰتِنَا مِنْ دُوْنِهِمْ﴾ ته‌نیا تو گه‌وره ویشتیوانی ئیمه‌ی نه‌ک‌ئه‌وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْاِلٰهَ﴾ به‌لکو‌ئه‌وان جنۆ که‌یان ده‌به‌رست ﴿اَكْفُرْتُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زۆر به‌یان باوه‌ریان به‌وان (جنۆ که) هه‌بوو ﴿قَالِیَوْمَ لَا یَمْلِكُ بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ نَّفَعًا وَّلَا ضَرًّا﴾ ته‌مجا‌ئه‌مرف ناتوانن هیچ سوودو زیانیک به‌یه‌کتری بگه‌یه‌نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِیْنَ ظَلَمُوْا﴾ وه به‌سته‌مکاران ده‌لین: ﴿ذُوْا عَذَابٍ اَلْتَارِ﴾ سزای ئاگری دۆزخ به‌هژن ﴿الَّتِیْ کُتِبَ بِهَا تَاکِیْدٌ لِّذٰلِکَ﴾ ته‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان بی‌نه‌بوو ﴿وَاِذَا نَسِیَ عَلَیْهَا﴾ کاتی بخویرتته‌وه به‌سه‌ریاناندا ﴿ءَاٰتِنَا نَبِیِّنَا﴾ نیشانه‌روونه‌کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لین: ته‌مه (پنغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ نیه جگه له‌پیاویک ﴿یُرِیْدَانِ یَصْذَکُّ﴾ ده‌یه‌وی ریگریتان بکات ﴿عَمَّا کَانَ یَعْبُدُ اٰبَاؤَهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو باپیرانتان ده‌یان به‌رست ﴿وَقَالُوا مَا هٰذَا اِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لین: ته‌مه (قورئان) شتیک نیه ﴿اِلَّا اِنَّا کَفَرْنَا﴾ بیجگه له‌درویه‌کی هه‌لبه‌ستراو به‌ناوی خواهه ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لَیْسَ لَنَا نَجٰةٌ هُمْ﴾ وه بیباوه‌ران به‌راستی به (قورئان) یان ده‌ووت که‌بو‌یان هاتبوو ﴿اِنْ هٰذَا اِلَّا اِسْحٰرٌ مُّبِیْنٌ﴾ ته‌مه ته‌نها جادوویه‌کی ئاشکرایه ﴿وَمَاۤ اَنْتَ اِلَّا نَبِیٌّ مِّمَّنْ کُنْتُۤ اَنْتُمْ یَدْرُسُوْنَهَا﴾ (خو ئیمه) پی‌شتر چه‌ند کتیبیکمان بی‌نه‌دابوون که‌بیانخویننه‌وه ﴿وَمَاۤ اَرْسَلْنَا اِلَیْهِمْ﴾ و بو‌مان نه‌ناردبوون ﴿فَبَلَکَ مِنْ نَّذِیْرِ﴾ پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌ر ﴿وَكَذٰلِكَ اَلَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که‌سانی پیش ته‌مان (قوره‌یشیه‌کان) باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ریانان نه‌هینا ﴿وَمَا بَلَّغُوْا مَعْشَرَۤ اٰتِیْنَهُمْ مَّآءَۤ اٰتِیْنَهُمْ﴾ ته‌مان (قوره‌یش) نه‌گه‌یشتبوونه ده‌به‌کی ته‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿فَاَكْفُرُوْا سُلٰی﴾ ته‌مجا‌ئه‌وان باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌رانی من نه‌هینا ﴿فَاَکِیْفَ کَانَ نَکِیْرٍ﴾ جا چۆن بوو تو‌له‌سه‌ندنی ئیمه (له‌وان) ﴿قُلْ اِنَّمَاۤ اَعْظَمُکُمْ بِوَحْدَةٍ﴾ بلئی من ته‌نیا به‌یه‌ک شت ئاموژگاریتان ده‌که‌م ﴿اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنً وَّفَرَادًی﴾ که‌دوو دوو، یه‌ک یه‌ک، له‌به‌ر خوا هه‌لسن (وگو‌پراه‌لی فه‌رمانه‌کانی بن) ﴿لَمَّا تَتَفَكَّرْکُمْ رَاۤمًا یَصٰحِیْکُمْ مِنْ جَنَّةٍ﴾ پاشان بیر بکه‌نه‌وه هاو‌ریکه‌تان (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) شیت نیه ﴿اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِیْرٌ لَّکُمْ﴾ ته‌وه (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ته‌نیا ترسینه‌ره بو ئیوه ﴿بَیْنَ یَدَیْ عَذَابٍ سَدِیْدٍ﴾ له‌پیش هاتنی سزای سه‌ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا سَاَلْتُکُمْ مِنْۢ اَجْرٍ فِهٰوْکُمْ﴾ بلئی هه‌رکری و باداشتیکم لی داوا کردوون ته‌وه بو‌خۆتان ﴿اِنْ اَجْرِیۤ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ﴾ پاداشتی من ته‌نها له‌سه‌ر خواهه ﴿وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ﴾ وه ته‌وه (خوا) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ئاگاداره ﴿قُلْ اِنَّ رَبِّیۡ یَقْدِرُ بِالْحَقِّ﴾ بلئی به‌راستی په‌روه‌ر دگارم به‌توندی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌تالدا) ﴿عَلَّمَ الْعٰیُوْبَ﴾ (خوا) زانایه به‌نه‌یتی و شاراهه‌کان ﴿۱۵﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
 فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ وَ
 سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَافُونَ وَأُخَذُوا مِنْ
 مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا أَمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ
 مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ
 بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ
 كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

سورة فاطر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَةِ رُسُلًا أُولِي
 أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
 يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآنِي تَوْفِكُونَ ﴿٣﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بَلَىٰ (ثایینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْعُ الْبِطْلُ وَمَا يُعِدُّ﴾ و به‌تال (نه‌ما) و دروست ناییته‌و دووباره ناگه‌ریته‌وه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ﴾ بَلَىٰ نه‌گه‌ر من گو‌مرابم ﴿فَلَيْتَمَّا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ نه‌وه زیانه‌که‌ی ته‌نیا بۆ خو‌مه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر رینمو ونبم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ نه‌وه به‌هو‌ی نه‌و (قورئانه) وه‌یه‌ که‌په‌ره‌ر دگارم بۆی نار دووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌رو نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَكْتَ أَذْفَرَعُو﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نه‌گه‌ر ده‌بینی کاتی (بی باوه‌ران) زور ده‌ترسن ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ نه‌مجا به‌هیچ جو‌ری رزگار بوونیان نییه ﴿وَأَخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه‌ له‌شویتنیکی نزیک (دوره‌خه‌وه) ده‌برین بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا لَأَمْتَابُهُ﴾ له‌و کاته‌دا ده‌لین باوه‌رمان هیتا به‌و (قورئانه) ﴿وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چو‌ن (باوه‌ریان) ده‌ست ده‌که‌هو‌ی له‌شویتنیکی دووره‌وه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان له‌دونیا‌دا بی باوه‌ر بوون بیی ﴿وَيَقْدِفُونَ بِالْأَنفِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه‌ به‌نه‌زانی قسه‌یان له‌به‌نه‌هانیه‌کان ده‌کرد له‌شویتنیکی دوره‌وه (که‌دونیا‌به). ﴿وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ به‌ر به‌ست ده‌خریته‌ نیوان نه‌وان و نه‌وه‌ی ئاره‌زوی ده‌که‌ن (که‌به‌روا هیتان و ته‌ویه کردنه) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر وه‌کو به‌هاوشیوه‌کانیان کرا له‌پیش نه‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به‌راستی نه‌وان له‌گومانیکی دوو دل‌ که‌ردان ﴿﴾

سوره‌تی ﴿فَاطِيَةٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿الْمُدَّثِّرُ﴾ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿هه‌موو ستایش بۆ خوایه‌ که‌به‌دی هیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَةِ رُسُلًا﴾ فریشته‌کانی کردوو به‌نیروا و انیک ﴿أُولَئِكَ أَجْنَحُهٗ مَشْيًى وَثُلُكٌ وَرِيعٌ﴾ خاوه‌نی (چه‌ند جو‌ره) بَالِنَ : دووان و سیان و چوار ﴿تَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هه‌ر چی بیه‌وی له‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانایه ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا هه‌ر ره‌حمه‌ت و چا‌که‌یه‌ک بۆ خه‌لک به‌ره‌لا بکات و بیکاته‌وه ﴿فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ ئیتر شتیک نیه‌ ریگری لی بکات و بیگریته‌وه ﴿وَمَا يَمْسِكُ﴾ وه‌خوا هه‌ر به‌هره‌یه‌ک بگریته‌وه ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئیتر له‌پاش گرتنه‌وه‌ی خوا به‌ره‌لا که‌ر و نیره‌ری بۆ نییه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌لکینه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرکه‌وه له‌به‌هره‌ی خوا به‌سه‌ر تانه‌وه ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ ئایا بیجگه‌ له‌خوا دروست که‌ریکی تر هه‌یه ﴿يَرْزُقُهُمِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌رۆزیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراویکی راست نییه‌ بیجگه‌ له‌خوا ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی چو‌ن وا‌روو وه‌رده‌ گپرن (له‌یه‌ که‌خوا په‌رستی) ﴿﴾

وَإِنْ يَكْذِبُونَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
 عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِن
 اللَّهُ يَضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
 حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتَثِيرُ مَحَابِبًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مِّيَّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَن كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ
 ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمَا تَحْمِلُ مَن أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مَن مُّعَمَّرٍ
 وَلَا يُنْقِصُ مَن عُمِرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

﴿وَإِنْ يَكَذِّبُونَكَ﴾ ته‌گه‌ر باوهرپان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَدَكَدَيْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ چونکه به‌راستی پیغه‌مه‌رانی پیش توش باوهرپان بی نه‌هینرا ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ همه‌موو کارو باره‌کان ته‌نها بۆ لای خوا ده‌گه‌رپته‌وه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَقًّا﴾ نه‌ی خه‌لکینه بیگومان به‌لینی خوا راسته ﴿فَلَا تَعْرِكُ الْحَبِيَّةُ الدُّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با ژبانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا يَعْزُكَ بِاللَّهِ الْعُرُورُ﴾ وه باشه‌یتان به‌به‌زه‌بی و لی‌سورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌راستی شه‌بتان دوژمنی ئیوه‌به ﴿فَأَخِذُوا عَدُوَّكُمْ﴾ ده‌ی که‌واته ئیوه‌ش به‌دوژمنی خو‌تانی دابننن ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ﴾ بیگومان نه‌و (شه‌بتان) تا‌قم و کو‌مه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه‌ها وه‌لائی ناگری هه‌لگیر ساوی (دۆزه‌خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون سزای به‌تینیان بۆ هه‌به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی باوهرپان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی‌سوردن و پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ هه‌به ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾ ده‌ی ئایا که‌سه‌ی که‌کرده‌وه‌ی خرابی خو‌ی بۆ جوان کراوه ﴿فَرَّاهُ حَسَنًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی (وه‌ک که‌سیکه‌ پیوه‌ری چاکه‌و خرابه‌ی ئابین بیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه هه‌ر که‌سیکی بوی رینمونی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فه‌ت خواردن له‌به‌ر (ئیمان نه‌هینانی) نه‌وان خو‌ت مه‌فه‌وتینه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَتُ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌ته‌وان ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَإِلَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلَ الرِّيحُ﴾ خوا زاتیکه (با،ه‌ه‌وا) کانی نار دووه ﴿فَتَنْثِرُ سَحَابًا﴾ بۆ نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌ریتی (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَّيْتٍ﴾ نه‌مجا نه‌و (هه‌ورانه) ده‌نرین بۆ سه‌ر و لاتیکی مردوو ﴿فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ بَدْمُونَهَا﴾ جا (بارانی لی‌ ده‌باری و) زه‌وی پتی زیندوو ده‌که‌ینه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ نُشَوِّرُ﴾ زیندوو کرده‌وه‌ی (مردو و انیش له‌قیامه‌تدا) هه‌ر به‌و شیوه‌به ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْآخِرَةَ﴾ هه‌ر که‌سه‌ی گه‌وره‌بی و سه‌ره‌رزنی ده‌وی (له‌خوای بوی) ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی همه‌موو گه‌وره‌بی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خواجه ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الطَّيِّبُ﴾ و وته‌ی پاک و چاک ته‌نها بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌ره‌ده‌که‌وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه (ووته‌ی پاکو) کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کاته‌وه (بۆ لای خو‌ی) ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السُّيُوتِ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌پیلانه خرابه‌کان ده‌گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه‌کی توندو به‌تینیان بۆ هه‌به ﴿وَمَكَرُوا لَكَ هَوِيبُورٌ﴾ و فیل و پیلانی نه‌وانه له‌ناو ده‌چی ﴿وَإِلَى اللَّهِ حَلْفُكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ خوا (باوکی) ئیوه‌ی له‌خاک دروست کرده‌وه ﴿ثُمَّ مِنْ ظُلْمَةٍ﴾ له‌پاشان (نه‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کردوونی به‌چه‌ند جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا عَلْمَهُ﴾ وه هه‌یج مینه‌به‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان نابی و سکه‌که‌ی دانانی (نایبیت) مه‌گه‌ر به‌ناگاداری خوا نه‌بیت ﴿وَمَا يَعْمُرُ مِنْ مُعْتَمِرٍ﴾ وه هه‌یج نه‌مه‌ن دریز کرایی ته‌مه‌نی دریز ناگری ﴿وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه له‌ته‌مه‌نی که‌م ناگری مه‌گه‌ر له‌کتیبتیک (لوح المحفوظ) دا‌نوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌م کاره بۆ خوا ئاسانه ﴿

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَابِغٌ شَرَابُهُ، وَهَذَا
 مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلَّ تَأْكُلُونَ لِحَمَاطٍ يَأْتِي وَتَسْتَخْرِجُونَ
 حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
 وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
 لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
 تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
 ﴿١٤﴾ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
 وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
 تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلٍهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾



﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ ئەو دوو (جۆره) دەریا وەك یەك نین ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّزَاتٌ﴾ ئەمەیان سازگار و شیرینه
 ﴿سَابِغٌ شَرَابُهُ﴾ و خواردنەوێ ئاسانە و خۆشە ﴿وَهَذَا مَلْحٌ مُّجَاحٌ﴾ ئەوێ تریان سوێرو تال و تفتە
 ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ و لەهەردووکیان گوشتی تەپرو تازە دەخۆن ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حَيَّةً
 تَلْبَسُونَهَا﴾ و خشلی (مرواری و سەدەف و دور لە دەریا) دەرنەهینن و دەپۆشن، و خۆتانێ پێ
 دەپازیننەوہ ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرٌ﴾ و کەشتی یەکان دەبینی ئاوە کە لەت دەکەن (کاتی بەناویدا
 دەپۆن) ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەوێ هەندێ رزق و پۆزی خوا پەیدا بکەن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وە تا ستایشی خوا بکەن (لەسەر بەهەرەکانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شەو دەکات بەناو
 پۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ و پۆژ دەکات بەناو شەودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خۆرو مانگی
 رام هیناوە ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هەریە کە بیان (لە خولگەێ خۆیدا) تائە و ماوہبەێ بۆ
 دیاری کراوہ دەگەریت و دەسوپیتەوہ ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەوہیە خواێ پەرورەدگاری ئێوہ
 ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ پادشایەتی تەنہا بۆ ئەوہ ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و ئەوانەێ ئێوہ ھاواریان لێ
 دەکەن بێجگە لە خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوەنی توێکلە سپیکەێ ناوکی خورمایش نین ﴿إِنْ
 تَدْعُوهُمْ﴾ (بئەکان) ئەگەر نزاو ھاواریان لێ بکەن ﴿لَا يَسْمَعُونَ دَعْوَهُمْ﴾ ھاوارە کە تان نابیستن
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و ئەگەر بیسی وە لامتان نادەنەوہ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ﴾
 و لە پۆژی قیامەتیشدا بێ باوہر دەبن بە ھاوہبەش دانانە کە تان (و بە درۆتان دەخەنەوہ)
 ﴿وَلَا يُنصِتُكَ مِثْلُ خَيْرٍ﴾ وە دلنباہە کەس وەك (خواێ) ناگادار ناگادارت ناکات (لەسەر ئەنجامتان) ﴿وَلَا
 يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَسْمَاءُ الْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ﴾ ئەێ خەلکینە ھەر ئێوہ ھەژاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾
 وە تەنیا خواہیە بێ نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ ئەگەر (خوا) بیەوێ لە ناوتان
 دەبات ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وە خەلکیکی تری تازە دەهینیت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وە ئەمەش
 بۆ خوا کاریکی گران نیہ ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ ھیچ گوناھاریک گوناھێ کە سیکی تر
 ھەلناگریت ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلِهَا﴾ وە ئەگەر بارگرانی (گوناھاری) بانگی کەسی تر بکات بۆ
 ھەلگریتی (بارە گوناھە کەێ) ﴿لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ ھیچ لەو (بارە گوناھە) ھەلناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ ھەر چەندە (داوایی کراوہ کە) خزمیشی بیٔ ﴿إِنَّمَا تُذِرُ الَّذِينَ﴾ بەراستی تو (ئەێ موحمەد
 ﷺ) تەنہا ئەوانە بیدار دەکەیتەوہ ﴿يَحْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ کە بە پەنھانی لە پەرورەدگاریان دەترسن
 ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێژەکانیان بەریکی بەجێ دەهینن ﴿وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ﴾ وە ھەر
 کەس خۆی پاک راگری (لە تاوان) ئەوہ بەراستی (سوودی) خۆ پاک راگریتە کەێ ھەر بۆ خۆیەتی
 ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گەرانیوہش تەنہا بۆ لای خواہ ﴿۱۸﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ
 ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا
 الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي
 الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
 وَنَذِيرًا وَإِن مِّن أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ
 فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ
 جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾
 وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ وَكَذَلِكَ
 إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُم
 أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کویرو بینا به کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك يه کن) ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا الخُرُورُ﴾ و نه سییه و خوره تاو (وهك يه کن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانبهرن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستی به ههر کهس که بیه ویت ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (تهی موحه ممد ﷺ) به یامه کهت) بیستی به وانهی له گوره کاندان (مردوون) ﴿إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ تو تنها ترسیته ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بیگومان نیمه تو مان به (ثاینی) راسته وه ناردووه مژده دهر و ترسیتهر بیت ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ ههر گهل و ئومه تیک (پیغه مبه ریکی) ترسیتهری تیدا هاتووه ﴿وَإِنْ يَكْفُرْكَ﴾ وه ته گهر باوهرت پی نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ته وه بیگومان له پیش ته وانشه وه کهسانیک باوهریان نه هیتنا (به پیغه مبه ره کانیان) ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیان هاتنه لایان به مو عجزه کان ﴿وَالْبُزُرِ وَالْكَتَبِ الْمُنِيرِ﴾ و به راوو کتیه پروون که ره وه کانه وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشان ته وانه یان بی باوهر بوون قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو تو له سه ندنی نیمه (له وان) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ثایانه ندی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ﴾ که به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندووه، ته مجا به و بارانه هه موو جووره میوه به کمان رواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ که شیوه و ره نگه کانیان جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ که ره رنگیان سپی و سوره (سپی و سوره کانیش) جیاوازن ﴿وَعَرَابِيبٌ سُودٌ﴾ و هه شیانه ره شیکی توخه ﴿وَمِنَ النَّبَاتِ وَالْأَشْجَارِ﴾ وه له ئادمی و زینده وهر و ئازهل و مالایشدا ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ﴾ رهنگی جوړاو جوړه به به وینهی جیاوازی میوه هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به راستی له ناو به نده کانی خودا، تنها زانایان (وهك پئویست) له خوا ده ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بیگومان خوا زالی بالادهستی لیورده به ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ به راستی ته وانهی که کتییی خوا ده خوینسه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به چاکی نوژیان به جی هیناوه ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له وهی که پیمان داون به نهنتی و ئاشکرا ده به خشن ﴿يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ﴾ چاوه پروانی بازار گانیه کن ههر گیز زهره ر ناکات ﴿لِيُؤْتِيَهُمُ اجْرَهُمْ﴾ بو ته وهی (خوا) به تیر و ته ووی پاداشتیان بداته وه ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه له فهزل و به هرهی خوی زیاتریشیان بی بدات ﴿إِنَّهُ وَعَفُوٌّ سُكُورٌ﴾ به راستی خوا لیوردهی سوپاس وهر گره ﴿۳۷﴾

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ
 الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ
 مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾
 وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
 شَكُورٌ ﴿٢٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفَ عَنْهُمْ مِنْ
 عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٢٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ
 فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
 أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ
 فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٨﴾

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه نه‌وه‌ی له قورئاندا نیگامان کرده بو تو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه ره نه‌وه راسته و پشتیوانی کتیبه‌کانی پیش خو‌یه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادار و بینایه ﴿تُرَاوَرْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان نه‌م قورئانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌ناو به‌بنده‌کانماندا هه‌ل‌مان بژاردن ﴿فَمَنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان سته‌مکارن له‌خودی خو‌یان ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ وه‌ندیکیان مام ناو‌ه‌ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِ انبَأَهُ اللَّهُ﴾ وه‌ندیکی‌تریان به‌فهرمانی خواپیشکه‌وتوون به‌هوی چاکه‌کانیا نه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه‌م (قورئان پیدانه) له‌خو‌یدا به‌هره‌به‌کی گه‌وره‌یه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه‌وانه ده‌چنه‌ناو به‌هه‌شتانیک که جی‌گای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يُحْتَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له‌ویدا به‌بازنی‌تالونی و مرواری ده‌رازی‌ترینه‌وه ﴿وَلِيَأْسُوهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وپوشا کیشیان تییدا ناو‌ریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه نه‌وان ده‌لین: هه‌موو سوپاس بو نه‌و خوا به ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که‌خه‌فه‌تی لا‌بردین و نه‌به‌یشت ﴿إِن رَّبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی په‌روردگارمان لیورده‌ی شایسته‌ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحْلَقْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نه‌و (خوا به) که به‌چاکه‌و به‌هره‌ی خو‌ی نیسته‌جینی کردین له‌مالی هه‌میشه‌یی (به‌هه‌شت دا) ﴿لَا يَمَسُّنَّ فِيهَا نَجَسٌ﴾ له‌ویدا نه‌هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده‌بی ﴿وَلَا يَمَسُّنَّ فِيهَا الْغُوبُ﴾ ونه‌هیچ نهرک و زه‌حمه‌تی‌کمان دوو چار ده‌بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزه‌خ بو نه‌وانه‌یه بی باوهر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَومُوا﴾ بریاری مردن نادری به‌سه‌ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌سزای (دوزه‌خ) یان لی سووک ناگری ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ نا به‌و جوهره‌توله‌نه‌سه‌نین له‌هه‌موو بی باوهریک ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا﴾ وه نه‌وانه له‌دوزه‌خدا هه‌وار ده‌که‌ن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا لِنَعْمَلَ صَالِحًا﴾ (ده‌لین) نه‌ی په‌روردگارمان (له‌دوزه‌خ) ده‌رمان به‌یته تا کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له‌وه‌ی ده‌مان کرد (له‌دونیا دا) ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ﴾ (وه‌لام ده‌درینه‌وه) نایا ته‌مه‌نمان درین نه‌کردن ﴿مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ﴾ نه‌وه‌ندی نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بیر بکاته‌وه تیایدا بیر بکاته‌وه ﴿وَصَلَّىٰ كَرِهُوا النَّزِيلَ﴾ وه ترسیته‌رتان بو نه‌هات ﴿فَدُوفُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ده‌ی (نه‌و سزا) بچه‌ژن چونکه هه‌یج یاریده‌ده‌ریک بو (بی باوهره) سته‌مکاره‌کان نییه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا به‌نه‌یتی ناسمانه‌کان وزه‌وی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان خوا به‌نه‌یتی دلان ناگاداره ﴿﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَاهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ * إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ وَكَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾



هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ ﴿ هەر ئه و زاته ئیوه‌ی کرده جینشین (ی پیشوان) له زه ویدا ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ ئه و سا هەر که س بی باوهر بی ئه وه (توله‌ی) بی باوهر بیه که‌ی هەر بو خویه‌تی ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوهری کافران هیچان بو زیاد ناکات لای په‌روهر دگاریان ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگه له خه شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوهری کافران هیچان بو زیاد ناکات بیجگه له زه ره مهندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه مه‌ده ﴿بَلَىٰ هَهُوَ الْمَبْدُونِ﴾ ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ دَعَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئه و هاو به شانه‌ی له جیانی خوا ده تا په‌رستن (هاوارتان لی ده کردن) ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بدن له زه ویدا چیان دروست کردوه؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له به‌دی هینانی ئاسمانه کاندا به شداری (خوا) یان کردوه؟ ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا﴾ یا کتیبیکمان پی داوون ﴿فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِّنْهُ﴾ جا به لگه یان له و کتیه‌دا هه‌یه (که‌به کان هاو به‌شی خوان) ﴿بَلْ لِيُذِطَّ الْأَعْمُوتُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَغْوَرًا﴾ (نه خیز وانیه) به لکو سته مکاران هیچ به لیتیک به به کتری نادهن جگه له فریودان و (هه‌لخه له تاندن) نه بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا ئاسمانه کان و زه‌وی را گیر ده کات ﴿أَنْ تَرَوْا﴾ بو ئه‌وی له رپه‌ه‌وی خویان لانه‌دهن ﴿وَلَيْنَ زَالَتَا﴾ به راستی ئه‌گه‌ر له رپه‌ه‌وی (خویان) لا بدن ﴿إِنْ أَمْسَكْتُمَا مِنْ آخِرٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ کی هه‌یه جگه خوا رایان بگریت ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بیگومان ئه‌و (خوا) له سه‌ر خو و لیور ده‌یه ﴿وَأَفْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ (بت په‌رستان) به سویندی هه‌ره‌گه‌وره یان سویندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿لِيُنْجَا جَاهُ نَذِيرٍ﴾ (ده‌یان ووت) ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی تر سینه‌ریان بو بیت ﴿لِيَكُونَ أُمَّةٌ مِنْ أَحَدٍ الْأُمَمِ﴾ به راستی ئه‌وان له هه‌ر یه‌ک له ئوممه‌تانی تر پرینموون تر ده‌بن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ ئه‌مجا کاتی پیغه‌مبه‌ری تر سینه‌ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ زیاتر دوور که‌وته‌وه (له‌ریگه‌ی راست) ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌به‌ر خو به‌زل زانی له زه ویدا ﴿وَمَكَرَ السَّيِّئِ﴾ و فیل و بیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ وه فیل و بیلانی خراب ته‌نیا زیان به‌خواونه که‌ی ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سِتًّا الْآوَّلِينَ﴾ ده‌ی که‌واته ئه‌وان جگه له چاره‌نوو سی پیشینان چاوه‌روانی شتیکی تر ده‌که‌ن؟ ﴿فَلَنْ نَجْدِلَسْتَبَّ اللَّهُ تَبْدِيلًا﴾ چونکه باوی خوا هه‌ر گیز گورانی بو نییه ﴿وَلَنْ نَجْدِلَسْتَبَّ اللَّهُ تَحْوِيلًا﴾ و باوی خوا لادانی بو نییه ﴿أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئایا ئه‌وان به‌زه ویدا نه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ناسه‌یر بکه‌ن سه‌ر ئه‌نجم‌گه‌لانی پیش خویان چوون بسووه ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ ئه‌ه‌وان له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ناتوانی له‌ده‌ستی خوا ده‌رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌ئاسمانه کان و نه‌له‌زه ویدا ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به‌راستی خوا زانا و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا
 مِنْ دَابَّةٍ وَلَا كِنَّ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فِإِذَا
 جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

سورة يس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَس ١ وَالْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَىٰ
 صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لِتُنذِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَىٰ
 الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ
 مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ بِبَشَرِهِ بِمَغْفِرَةٍ
 وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ إِنَّا نَحْنُ مُحْيِ الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
 وَءَأْتَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه نه گهر خوا قار بگری له خه لکی (توله یان لی بسه نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له بهر نه و (خراپانه ی) کردویانه ﴿مَاتَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیانداریکی به سهر زه و به وه نه ده هیشت ﴿وَلَا يَكُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به لام (خوا) مؤله تی نه وان ده دات تا ماوه ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه مجا کاتی ماوه که یان (کوتایی) هات (ده یان مرینی) ﴿قَالَ اللَّهُ كَانَ بِعَادِهِ بَصِيرًا﴾ جا بیگومان خوا به بنده کانی ناگادارو بینایه ﴿١٥﴾

سوره قی ﴿يَسْرًا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿يَسْ﴾ به (یا، سین) ده خوینریته وه خوا زاناره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سه یری سه ره تایی سوره تی (البقرة) بکه ﴿١﴾ ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سویند به قورئانی پر له دانایی ﴿٢﴾ ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به راستی تو (نه ی موحه ممد ﴿٣﴾ له پیغه مبه رانی خوی ﴿٤﴾ ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له سهر ریبازی راستی ﴿٥﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه زینراوه له لابه ن خوی زالی بالادهستی میهره بانه وه. ﴿٦﴾ ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ بو نه وه ی گه لی بترستی (له سزا) که باوو باپیرانیان نه تر سیترا بون ﴿٧﴾ ﴿فَهُمْ عَاقِلُونَ﴾ بویه نه وان بی ناگا بوون ﴿٨﴾ ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی به لیتی خوا چه سپاوه هاته دی له سهر زور به یان ﴿٩﴾ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه نه وان باوه ر ناهین ﴿١٠﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَظِهِمُ عَٰغْلًا﴾ (وه که سانی وان که) ته و قمان کردیته گهر دنیان ﴿١١﴾ ﴿فَهِيَ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ﴾ جائه و (ته و قانه) تا چه نا که یان هاتبی (گهر دنیانی به ته و او ی گرتیته وه) ﴿١٢﴾ ﴿فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾ نه مجا سه ریان بهرز کرابیته وه (نه توانن بو خوارو نه م لا و لا بیجولینن) ﴿١٣﴾ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه بهر به ستمان له به رده م و پشتیانه وه داناه ﴿١٤﴾ ﴿فَأَعَشَيْنَاهُمُ لَبِئْسَ رُؤْيُ﴾ په رده شمان داوه به سهر چاویان دا بویه نه وان (راستی) ناینن ﴿١٥﴾ ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ وه بو نه وان به کسانه چ بیان تر سیتیت یان نه یان تر سیتیت ﴿١٦﴾ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوه ر ناهین ﴿١٧﴾ ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته نها که سیک ده تر سیتی که شوین قورئان ده که ویت ﴿١٨﴾ ﴿وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾ له به نه نایشدا له خوی میهره بان ده تر سن ﴿١٩﴾ ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ به هوی (نه و شوین که وتن و تر سانه وه) مژده ی بده ری به لیخوشبوونی (گونا هه کانی) و پاداشتی چاکی (به هه شت) ﴿٢٠﴾ ﴿إِنَّا نَحْنُ الْمُوقِنَ﴾ به راستی هه ر تیمه مردووان زیندوو ده که ینه وه ﴿٢١﴾ ﴿وَنَكُوبًا مَّا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ و هه رچی پیشتر کردویانه و شوینه واری پاش خوشیان ده نوسین ﴿٢٢﴾ ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وه هه موو شتی کمان له په راویکی روون و ناشرکرا دا ژماردوو و نووسیوه که (لوح المحفوظ) ه ﴿٢٣﴾

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
 ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
 إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
 وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا
 رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطِيرِنَا بِكُمْ لَيْنَ لَمَّا تَنَتُّهُوا الزَّجْمَنَّاكُمْ
 وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ
 ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
 رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا
 مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ
 الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً
 إِنْ يُرِدِنِ الرَّحْمَنُ بَصِيرًا لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَامَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

﴿وَاطْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (ئەوی مو حەممەد ﷺ) نموونەیان بۆ بیئەرەو بەخەلکی شاری (أنطاكية) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتێ که پیغەمبەرانیان بۆ هات ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾ کاتێ دوو (پیغەمبەر) مان نارد بۆ ناویان باوەریان پێتە کردن ﴿فَعَزَّزْنَا ثَلَاثًا﴾ ئەمجا بە (ناردنی پیغەمبەری) سێهەم بەهیزمان کردن (وپیستمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ جا (هەموویان) ووتیان بینگومان ئێمە نیردراوین بۆ سەر ئێوە ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ (خەلکە که) ووتیان ئێوە هەر ئادەمیە کی وەک ئێمەن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهرەبان هیچ شتیکی (لەنیگا) نەناردۆتە خوارەووە ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ ئێوە تەنەها درۆزن و درۆ دەکەن ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَنَا لِكُلِّ مَرْسَلٍ﴾ (پیغەمبەرە کان) ووتیان بەرۆردگار مان دەزانێ بەراستی ئێمە (بە پیغەمبەری) نیردراوین بۆ سەر ئێوە ﴿وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلْغَ الْمُبِينُ﴾ و ئێمە تەنەها گەیانندی (ئاینە که) مان لەسەرە بەروونی ﴿قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُ بِكَ﴾ (خەلکە که) ووتیان بینگومان ئێمە بەهۆی ئێوەوە دوو چاری شوومی و بەدبەختی بووین ﴿إِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ﴾ سویند بەخوا ئەگەر واز نەهێنن (لەو کارەتان) بەرد بارانتان دەکەین ﴿وَلَنَمَسَّنَّكُم مِّنَ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ و بەراستی لەلایەن ئێمەوە دوو چاری سزایە کی پر ئێش و ئازار دەبن ﴿قَالُوا طَئِيفٌ مِّنْكُمْ أَيْنَ دُكْرْتُمْ﴾ (پیغەمبەرە کان) ووتیان شوومی ئێوە بەخۆتانەویە چونکە ئێوە ئەگەر ئامۆزگاری بکړین (هەست بەشوومی دەکەن) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ﴾ (نەخیر وانیه) بەلکو ئێوە گەلێکی لەسنوور دەرچوون ﴿وَجَاءَ مِنَ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ يَّسْعَى﴾ و لەو پەری شارە کهو و پیاویک بەپەلە هات ﴿قَالَ يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتی ئەی گەلە کم شوین ئەم پیغەمبەرەانە بکەون ﴿اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا﴾ شوین کەسانێ بکەون داوای هیچ کرێ و پاداشتیکتان لێ ناکن ﴿وَهُر مُهْتَدُونَ﴾ کەخۆشتان رێنموونی کراون ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وە من بۆچی زانی نەپەرستم کە منی بەدی هیناوە ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وە هەر بۆ لای ئەو دەگەڕێنەووە ﴿إِنَّا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ ئایا بێجگە لەو (خوا) بەرستراوینک بۆ خۆم پر یار بدم ﴿إِن يُرِيدَنَّ الرَّحْمَنُ يَصْرِي﴾ ئەگەر خوای میهرەبان زبانی بۆ من بوی ﴿لَأَنْتَعَنَ عَنِّي شَقَعُهُمْ سَيْفًا﴾ تکای ئەوان هیچ سوودێک بە من ناگەیهنێ ﴿وَلَا يُقْدُونَ﴾ و (لەسزای خوا) بزگارم ناکن ﴿إِنِّي إِذْ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بینگومان من (ئەگەر هاو بەش دابنیم) ئەو کاتە لەگومراییه کی زۆر ناشکرادام ﴿إِنِّي ءَأَمْتُ بِرَبِّكَ فَاسْمَعُونَ﴾ بەراستی من باوەرێم هینا بەپەرورددگارتان و دە ئێوەش گویتان لیبی ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (ئەم پیاو هیان شه هید کرد) پێی ووترا: پرۆرە بەههشتهووە ﴿قَالَ يَكَلِّتَ قَوْمِي يَعْأُمُونَ﴾ (ئەو پیاو هس) ووتی خۆزگە گەلە کم بیانزانیایه ﴿يَمَاعَفَرَلِي رَبِّي﴾ بە ئەو هی که پەرورددگارم لیم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ وەبردمیه ریزی ریز گیراوانهوه ﴿﴾

* وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ
 ﴿٢٩﴾ يَحْسَرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
 أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَءَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
 فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ
 وَأَعْنَابٍ وَفَجْرَانًا فِيهَا مِنْ الْعُيُونِ ﴿٣٤﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
 وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَانَ الَّذِي
 خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَءَايَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسُدُّ مِنْهُ النُّهَارَ
 فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
 ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
 الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و له دواى ئه و نه مان نارده خوار وه بو سه ر گه له كه ی ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ه یچ له شك ر ىك له تا سما نه وه ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ و ئی مه دابه زینه ر نه بووین ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ (هوى تیاچوونیا ن) ته نیا شریخه یه كى به هیز بوو ﴿فَإِذَا هُمْ حَمِيدُونَ﴾ جا كتوپر ئه وانه هه موو جو له یان نه ما و مردن ﴿يَحْسِرَةَ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ئای په شیمانى و داخى سه خت بو ئه و به ندانه ی (كه بى باوه رن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ هه ر پیغه مبه ر ىكیا ن بو به اتایه ته نیا گالته یان پى ده كرد (و ه یچ تر) ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ آيَا نِي أَنْ يَأْمُرُوا بِالْعَدْلِ وَالْإِيمَانِ لِيَنْصُرُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له پیتش ئه و اندا چه ند گه لى (تاوانبار) مان له ناو بردو وه ﴿أَنْتَهُمُ الْيَهُودُ لَا يُرْجُونَ﴾ كه بیگو مان ناگه رینه وه بو لای ئه مان ﴿وَإِنْ كُلُّ لُطَّا جِمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ هه ر هه موو (له ناو براوان) كو ده كریته وه لای ئی مه (و له قیامه ت دا) ئاماده ده كرین ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ مِائْتَةٌ﴾ وه نیشانه و به لگه به ك بو ئه وان، ئه م زه ویه مردو وه به ﴿أَحْيَيْنَاهَا﴾ كه زیندو و مان كرده وه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ و دانه و ئله مان لى ده رهینا (لى رواند) كه لى ده خون ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفِيهَا زُرُوعٌ وَفِيهَا رِجَالٌ مُدَبِّرُونَ﴾ باخ له خورما و تریمان به دى هینا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چه ند كانی و مان تیا دا هه لئو لا ندوه ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ بو ئه وه ی له به ر بو و مه كانى بخون كه ده ستى ئه وان به ره مى نه هینا وه ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده ی ئایا سوپاسى خوا نا كه ن ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ باك و بیگه رده زاتىك كه هه موو جو و ته كانى (نیر و مى) دروست كردو وه ﴿مِمَّا تَنْبُتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له وه ی كه زه وى ده پیر وینى و له (ئاده مى) خو یان ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ و له و شتانه ش كه نایزان ﴿وَأَيُّ آيَةٍ لَهُمْ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ مِائْتَةٌ﴾ شه ویش به لگه و نیشانه یه بو ئه وان كه ئی مه ر و زى لى ده رده هینین ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ﴾ ئه مجا له نا كا و دا تاریكى هه موویان ده گریته وه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ خو ریش به ره و بنكه ی خو ی (له گه ر اندابه و) ده روا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئه وه بریار دراوى (خوای) زالى بالاده ستى زانایه ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ﴾ وه بو مانگیش چه ند قوناغیكمان دانا وه ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيرِ﴾ (دواى ته واو كردنى قوناغه كانى) هه تا وه كو به لى دار خو رما ی كو نى (وشك بووى) لى دیت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خو ر بو ی نیسه (ناتوانى) بگات به مانگ ﴿وَلَا الْيَلْبُتُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و شه ویش ناتوانى پیتشكه وى له روژ ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و هه ر یه كه یان (خو رو مانگ) له خو لگه به كدا مه له ده كه ن و ده سو رینه وه ﴿

وَءَايَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا
 لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَاءُ نَغْرِقْهُمْ فَلَاصِرِيحٌ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 ﴿٤٥﴾ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
 مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطِعِم مِّن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ
 أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
 يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا أَيَوْتِلُنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ
 الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظَاهَرُ
 نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

﴿وَأَيُّهَا لَهُمْ﴾ و به لگه‌یه کی ناشکرای تر بوئه وان ته مه‌یه ﴿أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَسْحُونِ﴾ که بیگومان
 ئیمه نه‌وه کانی ئه‌وانمان له که‌شتی پرکراو (له خو‌یان و که‌ل و په‌لیان) دا هه‌لگرتوو ه ﴿وَحَلَقْنَا لَهُمْ
 مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ و به وینه‌ی که‌شتی شتانیکی تریشمان بو دروست کردوون که سواری بن ﴿وَأَن
 وَإِن نَّشَأْنُ فَحَنُمْ﴾ و هه‌لگه‌ر بمانه‌وی نو قمیان ده‌که‌ین ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ﴾ جا هیچ که‌س نایه‌ت
 به‌هاواریانه‌وه و پرزگاریش نا کرین (له نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مه‌گه‌ر به‌زه‌یی
 ئیمه (پرزگاریان بکات) و تا کاتی دیار کراو بیان ژنبین ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ و هه‌لگه‌ر کاتی بیان بو تریت
 ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خو‌تان پیاریژن (له و سزای که) له به‌رده‌متان دایه و له‌وه‌ش له‌پشتانه‌وه‌یه
 (له روژی دوا‌یی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَزْحَمُونَ﴾ تا ره‌حمتان پی بکری ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 و هه‌لگه‌و نایه‌تیکیان له نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَأَنَّهُمْ غُرَابٌ سَاذِلُونَ﴾ ئه‌وان هه‌ر
 روو و هه‌رده‌گیرن له‌و (نایه‌تانه) ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ و هه‌لگه‌ر کاتی بیان بو تری له‌وه‌ی
 خوا پی داوون به‌خشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ده‌لین به‌وانه‌ی ئیمانیان
 هیتنا بوو ﴿أَنْظِعُمْ مِّنْ لَّدُنَّا اللَّهُ أَنْظِعَهُ﴾ نایا خواردن بده‌ین به‌که‌سی ته‌گه‌ر خوا بیوویستایه‌ خواردنی
 پی ده‌دا ﴿إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئیوه ته‌نهما له‌گو مراییه کی ناشکر ادان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ و هه‌ده‌لین ئه‌م به‌لینه‌که‌ی دیت ته‌گه‌ر ئیوه راست گون ﴿مَا يَبْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 ته‌مانه‌ چاوهر وانی هیچ نا‌که‌ن مه‌گه‌ر شریخه و ده‌نگیکی به‌هیز (فوو کردن به‌که‌ره‌نادا) بیانگریت
 ﴿وَهُمْ يَخِضُّونَ﴾ له‌کاتی‌کدا له‌نیو خو‌یانداده‌مه‌ قالی ده‌که‌ن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ ئه‌وسا ناتوانن هیچ وه‌سیتی‌ک بکه‌ن یان بگه‌رینه‌وه لای که‌س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وه (جاری تر) فوو ده‌کری به‌که‌ره‌نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان کتوپر له‌گو ره‌ره‌کان
 دینه‌ده‌روهو ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ به‌په‌له‌ده‌رون بو لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن
 مَّرْقَدِنَا﴾ ده‌لین ئه‌ی هاوار بو ئیمه کی زیندووی کردینه‌وه له‌گو ره‌ره‌کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه‌مه‌ئو به‌لینه‌یه‌خوا‌ی میهره‌بان پی ی داین و پیغه‌مبه‌ره‌کان راستیان کرد ﴿إِن كَانَتْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ ته‌نهما شریخه و ده‌نگیکی گه‌وره‌دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ئیتر کتوپر
 هه‌موویان (به‌کو مه‌ل) لای ئیمه‌ ناماده‌کراون ﴿فَأَيُّومَ لَا نُظَلِّمُ تَقْسًا مِنَّا﴾ ئه‌مروش هیچ جو ره
 سته‌میک له‌که‌س نا‌کری ﴿وَلَا نُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و هه‌لگه‌ له‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد پادا‌شت
 و سزانا درینه‌وه ﴿۵۱﴾



إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
 وَلَهُمْ مَائِدَ عُنُونٌ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَأَمَّا زُورُ
 الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدِ إِلَيْكُمْ بِبَنِي آدَمَ
 أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن
 أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ
 جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾
 الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ
 فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
 عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾
 وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
 وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
 ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به راستی به هشتی یه کان نه مرو ﴿فِي شُغُلٍ فَكَاهُونَ﴾ له خوشی و شادیدا
 سهرقالن ﴿هُرُوا زَوْجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَّكِنُونَ﴾ خویان و هاوسره کانین له سییره کاندا
 له سهر تهخت (ی رازوه) پالیان داوه ته وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَاللَّهُمَّ مَا يَدْعُونَ﴾ له و (به هه شته) دا
 بزبان ناماده یه میوه هات و ههر چی داوا بکن ﴿سَلَّمُوا لِمَنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه لام (یان لی ده کریت)
 به و ته یه که له لایه ن پهروه دگاری میهره بانه وه ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ﴾ نیوه ش نه ی تاوانباران
 نه مرو جیا بینه وه (له تیمانداران) ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰٓأَدَمُ﴾ نه ی نه وه کانی ناده م نایا وه سیتم
 بو نه کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّجْنَطَ﴾ که شهیتان نه په رستن ﴿إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه به راستی
 شهیتان دور منی ناشکرای نیوه یه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه (نایا وه سیتم بو نه کردن)
 که من په رستن نه مه ریگیای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا﴾ سویند به خوا بیگومان
 (شهیتان) خه لکیکی زوری له نیوه گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا بو ژیر نه بوون ﴿وَلَقَدْ
 هَدَاهُ جَهَنَّمَ الْيَوْمَ الَّذِي كُنْتُمْ تُعَدُّونَ﴾ نه مه نه وه دوزه خه یه که به لیتتان پی درابوو ﴿أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه مرو پر ونه ناوی یه وه به هو ی بی باوه ر بوون تانه وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه مرو
 مؤر ده نین به سهر ده میاندا ﴿وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ﴾ و ده ستیان قسه مان له گه لدا ده که ن ﴿وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاجیان شایه تی دده ن به وه ی که کرد یانه ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه نه گهر بمانه وی پروناکی جاویان ناهیلین (کویریان ده که یین) ﴿فَأَسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَإِنَّ بَصِيرُونَ﴾ نه وس
 ده یانه وی به ره و ریگیای راست پیشبر کی بکن جا چون ده بین ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ﴾
 خو نه گهر بمانه وی له شوینی خویندا شیوه ی ناده مییان ده گورین (ده یان که یین به شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هو ی نه و (گورینه وه) نه یان ده توانی نه بر ون و نه بگه ریته وه ﴿وَمَنْ
 نُعْرَضْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه ته منی ههر که س دریز که یین لاشه ی لاواز و نانه وان
 ده که یین ده ی نایا ژیر نابن ﴿وَمَا عَظَمْتُهُ الشَّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ نیمه نه و (موحه ممه د) مان فیری
 شیعر نه کردوه، و شیعر و تن شیای نه و نی به ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾ و نه وه ی (موحه ممه د)
 ده یلی په ند و ناموزگاری و قورنایی رونکه ره وه ی (راستی یه) ﴿يُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بو نه وه ی
 نه وانه ی (دل) زیندوون بیان تر سینتی ﴿وَبِحَقِّ الْقَوْلِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾ و به لیتی (سزا) بسه پینیت به سهر
 بی باوه راندا ﴿٧٧﴾

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
 مَالِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْفَعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوْلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
 مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ وَقَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
 فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

﴿أُولَئِكَ رَأَوْا﴾ ثابا نه‌بان دی (نه‌بان زانبوه) ﴿أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيْنَا أَنْعَمًا﴾ که بیگومان نیمه نازده‌لمان بؤ نه‌وان دروست کردووه ﴿هُمْ لَهُمَا مَلَكُونَ﴾ نه‌مجانئ‌ه‌وان خاوه‌نیانن ﴿وَدَلَّلْنَا لَهُمُ﴾ وه رامان هیناون بؤیان ﴿فِي نَهَارِكُمْ وَبِئْمَانِيَا كُنُوتٍ﴾ نه‌مجان سوارئ هه‌ندیکیان ده‌بن و (گوشتی) هه‌ندیکیشیان ده‌خون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وه زور سوودیان لی‌ ده‌بینن وشتئ خواردنه‌وه‌شیان لی‌ وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده‌ئ ثابا سوپاسئ خوا ناکه‌ن ﴿وَإِنَّا لَنَرُّوهُمُ﴾ به‌وه‌یوایه‌ئ یارمه‌ئ بیجگه‌له‌خوا چهنده‌په‌رستراویکیان بؤ خویان داناوه ﴿لَعَلَّهُمْ يُبْصِرُونَ﴾ به‌وه‌یوایه‌ئ یارمه‌ئ بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (نه‌وه‌په‌رستراوانه‌) ناتوانن یارمه‌تیان بده‌ن ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ به‌لام نه‌مان سه‌ربازی ناماده‌ن، له‌خزمه‌تیاندان (وملکه‌چی نه‌وه‌بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جا قسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيُونَ﴾ چونکه‌به‌راستی نه‌وه‌ئ ده‌ئ شارنه‌وه‌وه‌ئ ده‌ئ ناشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أُولَئِكَ رَأَوْا الْإِنْسَانَ﴾ ثابا ناده‌ئ نه‌یزانبوه ﴿أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْقَةٍ﴾ که نه‌ومان له‌نوتفه‌یه‌ک دروست کردووه ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی یه‌کسه‌ر ده‌بیته‌دورژمنیکی سه‌رسه‌ختئ دبار (ده‌مقالئ) که‌ریکی ناشکرایه‌) ﴿وَصَرََبْنَا مَثَلًا وَلَسِي خَلْقَهُ﴾ وه‌نمونه‌مان بؤ دینیتسه‌وه‌وه‌به‌دیه‌تانی خوی له‌بیر چوته‌وه‌ ﴿قَالَ مَنْ بِيحِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (نه‌وه‌بی برواجه‌) ده‌ئ کی‌ئیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه‌له‌کاتیکدا که‌رزیون ﴿فَلْيُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (ئه‌ئ موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نه‌و زانه‌زیندوویمان ده‌کاته‌وه‌که‌له‌به‌که‌م جاروه‌به‌دی هیناون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌ئ ده‌وه‌موو دروست کراویک زانا و ناگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زانئ که‌له‌دره‌ختئ سه‌وز ناگری بؤ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنشَرْتَهُمْ تَوَفَّدُونَ﴾ بئتر ئیوه‌ناگری بی‌ده‌که‌نه‌وه ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ثابا زانئ که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیناوه ﴿بِقَدْرِ عَلَيَّ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانئ وینه‌بان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانئ و هه‌ر نه‌ویش دروست که‌ری زانابه‌ ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری نه‌وه‌ (خوا) نه‌مه‌یه‌هه‌ر کانتئ بیه‌وی شتیک به‌دی به‌ئیتت ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ بی‌ده‌لی: به‌، ده‌ست به‌جئ (نه‌وه‌شته‌) ده‌بیت ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدِينَهُ مَلَكُوتٌ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و بیگه‌رده‌نه‌وه‌خوایه‌ئ که‌مولکایه‌تی هه‌موو شتیک به‌ده‌ست نه‌وه‌ ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ و بؤ لای نه‌ویش ده‌گه‌رئترینه‌وه‌ ﴿۸۳﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًا ۝۱ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝۳ إِنَّ
إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
المَشْرِقِ ۝۵ إِنَّا زَيْنَتْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بَرِيَّةٍ الْكُوكَبِ ۝۶ وَحِفْظًا
مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى المَلِإِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝۸ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝۹ إِلَّا مَنْ خِطَفَ
المُخِطَفَةَ فَاتَّبَعَهُ، وَشَهَابٌ نَّاقِبٌ ۝۱۰ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمَ أشَدُّ خَلْقًا أَمْ
مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۝۱۱ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
۝۱۲ وَإِذْ ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝۱۳ وَإِذْ أَرْأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝۱۴
وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۱۵ أءَ ذَا مِمَّنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا
أءَ نَا لِمَبْعُوثُونَ ۝۱۶ أَوءَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝۱۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ
۝۱۸ فإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝۱۹ وَقَالُوا أَيَوَّىٰلَنَا
هَذَا أَيَوْمَ الدِّينِ ۝۲۰ هَذَا أَيَوْمُ الفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذِّبُونَ ۝۲۱
* أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝۲۲ مِنْ دُونِ
اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الجَحِيمِ ۝۲۳ وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝۲۴



﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندی میهره بان

﴿وَالصَّلَاتِ صَمًا﴾ سویند بهو فریشتانه ریز بوون (له کاتی عیباده تدا) ﴿فَأَلْجَرِجَرَاتِ زَجْرًا﴾ وه سویند به وانه که ده خورن به سهر هه وره کاندای ﴿فَأَتَلَّتْ ذِكْرًا﴾ وه سویند به خوینته رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به راستی بهر سترای ئیوه تاک و ته نهاییه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ بهر وهر دگاری ئاسمانه کان و زهوی و نه وهی له نیوانیاندایه ﴿وَرَبِّ الْمَشْرِقِ﴾ و بهر وهر دگاری خور هه لاته کان ﴿إِنَّا رَبَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِنَتِةِ الْكُوكَبِ﴾ بیگومان ئیمه ئاسمانی دونیامان به جوانی نه ستره کان راز اندو ته وه ﴿وَحَفَظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ﴾ وه له هه موو شه یتائیکی سهر کهش پاراستو مانه ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ ناتوانن گوی بگرن بوئو فریشتانهی له بهر زترین پله دان ﴿وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وه (نه گهر بچن گوی بگرن) له هه موو لایه کی (ئاسمانه وه) ناگر باران ده کریئن ﴿دُخْرًا وَأَلْهُهُنَّ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ﴾ راو دهر نین زور به توندی و (له قیامه تدا) سزایان بهر ده وامه و سه خته ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ﴾ (شه یتانه کان ناتوانن گوی بگرن) مه گهر به کیکیان به دزیه وه هه وائیک (له فریشته یه ک بیستی و) به پله به فریستی ﴿فَأَتَمَعَهُ رِشَابٌ ثَائِبٌ﴾ بزسیکی گر دار و سویتنهری شوین ده که ویت (وهی سویتنی) ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَهْرَأْسُدُّ حَلَقًا﴾ نه مجا (ئی موحه ممه د) بیرسه له وانهی (که بیبا وهرن) ئایا نه وان دروستکراویکی گه وهر تر و گرن گتر و به هیز ترن؟ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ یان نه و شتانهی تر که دروستمان کردووه (له ئاسمان و خور و زهوی و ...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ به راستی ئیمه نه وان (ئاده می) مان دروست کرد له قوریکلی لینجی جبر ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ به لام (سهیره) تو سهرت سور ماوه (چون باوهر ناهین) که چی نه وان گالته ده کهن (به تو که ده لیت زیندوو بوونه وه یه) ﴿وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وه کاتی ئاموژگاری بکرین ئاموژگاری وهر ناگرن ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ﴾ وه کاتی موعجزیه یه که بینن ده بیکه نه گالته جار ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ وه ده لئین هم (قورئانه) هیچ نیبه جگه له جادوویه کی ئاشکرا ﴿أَيُّ دَامَتَا وَكَانَ تَرَابًا وَعَظْمًا﴾ (ده لئین) ئایا ئیمه که مردین و بووین به خول و ئیسکی رزیو ﴿أَيُّ نَالِ السَّبْعُونَ﴾ ئایا ئیمه زیندوو ده کریینه وه؟! ﴿أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ له گهل باوو باپرانی پیشینانمان ﴿فَلْ نَعْرُوهُمْ وَأَنْتَ دَاخِرُونَ﴾ (ئی موحه ممه د) بلی: بلی (هه مووتان زیندوو ده کریینه وه) و لهو کانه دا ئیوه زهلیل و سهر شورن ﴿فَالْمَاهِي جَزَاءُ وَجِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکه نهو (زیندوو بوونه وه یه) ههر یه که ده نگه ئیتر ده ست به چی زیندوون و دهر وانن ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقُدُ مَا كُنَّا مِنْكُمْ بَشِيرًا﴾ وه ده لئین: وای بو خوئمان نه مه رهوژی توله سه سندن و پاداشته ﴿هَذَا نَوْمٌ الْقَصِيلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكذَّبُونَ﴾ (بیسان دهوتری) نه مه نهو رهوژی بریاردانه یه که باوه رتان پنی نه بوو ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْوَاهُ جَهَنَّمَ﴾ (خوا به فریشته کان ده فهر موی) نه وانهی سته میان کرد کویان بکه نه وه له گهل هاوریکانیان (هاو وینه کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ له گهل نه وانهش ده یان په رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿فَأَقْدَهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ نه مجا ریگای دوزه خیان نشان دن ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ يَسْتُؤْنُونَ﴾ وه نه وانه راوه ستین بیگومان بر سیاریان لی ده کری ﴿

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ آلِيَوْمٍ مُّسْتَسَامُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ
 عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾
 قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
 بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾
 فَأَعْوَبْنَاكُمْ أَنَا كَنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَ مِيدٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ
 ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ آيَاتُكَ رِكَوَاءُ الْهَتِنَا
 لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّا كُمْ
 لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا نُجِزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 ﴿٣٩﴾ الْإِعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾
 فَوَاكِهِ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ
 ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بِيَخْصَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ
 ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

﴿مَالِكٌ لَا تَنصُرُونَ﴾ (بیان دہوتری) ئوہو چیتانہ یارمہ تی یہ کتر نادہن ﴿۱۵﴾ ﴿بَلْ هُوَ الْيَوْمَ مُسْتَسِيمٌ﴾ (نہ خیر یارمہ تی یہ کتر نادہن) بہ لکو ئوہوان ہموو (بہندہو بہرستراوہ کانیان) لہو رُوژہدا گہردن کہ چن بُو خوا ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسْتَأْذِنُونَ﴾ و (لہو رُوژہدا) رُوو دہ کہنہ یہ کتر و پرسیار لہ یہ کتر دہ کہن ﴿۱۷﴾ ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومر اکراوہ کان بہ گومر اکرہ کان) دہ لئین بہ راستی ئیوہ بوون لہ لای راستہوہ ہاتنہ لامان (نہ تان ہیشت شوینی کہوین) ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (گومر اکرہ کان) دہ لئین (نہ خیر راست ناکہن) بہ لکو ئیوہ خوٹان ئیمان دار نہ بوون ﴿۱۹﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وہ ئیمہ ہیچ دہسہ لا ئیکمان بہسہر ئیوہدا نہ بوو ﴿۲۰﴾ ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ﴾ بہ لکو خوٹان گہ لیککی لہ خوا یاخی بوون ﴿۲۱﴾ ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَأَبْغُؤُنَّ﴾ ئوہو تہ بریاری پەرورہ دگارمان (بہسزا دانمان) سہ پا بہسہرماندا، کہ بہ راستی دہبئی بیچہ ژین ﴿۲۲﴾ ﴿فَأَعْوَبْتُمْ كَمَا أَتَا كَانُوعِينَ﴾ بہ لئی ئیمہ ئیوہمان گومر اکرد چونکہ بہ راستی خوٹان گومر ابوون ﴿۲۳﴾ ﴿فَأَنهٗنَّ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا بہ راستی ہموویان (گومر اکراو و گومر اکار) لہو رُوژہدا لہسزادا ہاوبہشن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّا كَذٰلِكَ نَفَعُ الْيٰلُغٰرِيْنَ﴾ بیگومان ئیمہ تاواناران بہو جوڑہ لئی دہ کہین ﴿۲۵﴾ ﴿إِنَّهٗنَّ كَانُوْا اِذَا قِيلَ لَهُنَّ﴾ بہ راستی ہەر کاتی بہوانہ بوترایہ ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ﴾ ہیچ بہرستراوینکی راست نیسہ بیجگہ لہ خوا، خوئیان بہ گہورہ دہزانی (و ملکہ چی نہدہ بوون) ﴿۲۶﴾ ﴿وَيَقُولُوْنَ اٰيٰتِنَا تَارِكُوْا الْهَيْبَتِ﴾ وہ دہیان ووت: ئایا ئیمہ بہرستراوہ کانمان واز لئی بہتین؟ ﴿۲۷﴾ ﴿لِشَاعِرٍ رَّحُوْنٍ﴾ لہ بہر شاعیر ئیکی شیت ﴿۲۸﴾ ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ (نہ خیر وانیسہ) بہ لکو ئوہو (پیغہمبہرہ) ہہقی ہیناوہو باوہری بہ پیغہمبہرانی پیشو و ہہیہ ﴿۲۹﴾ ﴿اِنَّكُمْ لَدٰىغُوْا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ﴾ بہ راستی ئیوہ سزای سہخت دہ چہژن ﴿۳۰﴾ ﴿وَمَا تُحِوْنِ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ و ئیوہ تہنہا تو لہی ئوہو (خرابانہ) تان لئی ئہسہنری کہ کردوتانہ ﴿۳۱﴾ ﴿اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُحْصِيْنَ﴾ بہ لام بہندہ باک و ہہ لُبژاردہ کانی خوا ﴿۳۲﴾ ﴿اُوْلٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ﴾ ئوہوانہن رزق و رُوژی دیار کراویان بُو ہہیہ ﴿۳۳﴾ ﴿فُوْكَدٌ وَهَمٌّ وَكُرْهُوْنَ﴾ کہمیوہ ہاتی جوڑا و جوڑہ، وہ ئوہوان ریز لیگیراون ﴿۳۴﴾ ﴿فِي جَنَّتِ الْغَبِيْرِ﴾ لہ بہ ہشتانی پرناز و نیعمہ تدا ﴿۳۵﴾ ﴿عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ﴾ لہسہر تہخت و کورسی یہ رازاوہ کان بہرامبہر یہ کتر دانیشتون ﴿۳۶﴾ ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكٰٓسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ﴾ بہسہریاندا دہسورینہوہ بہ بہر داخی پرن لہ شہرابی باک و خاوین لہ رُووبارہ رُوشتوہ کانی بہہشت ﴿۳۷﴾ ﴿بِضَآءٍ لَّذُوْا لَشْرٰٓبِيْنَ﴾ سپہ لہ رپہنگدا، زور بہ لہز تہ بُو ئوہوانہی دہیخوئہوہ (کہ ہیچ زیانیک بہ لاشہو ژیری مروٹ ناگہ پهنیت) ﴿۳۸﴾ ﴿لَا فِيْهَا عَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنرَفُوْنَ﴾ (ئوہو شہرابہ) نہ میٹکیان تیک دہدات نہسہر خوٹیان دہ کات ﴿۳۹﴾ ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرٰتُ الظَّرْفِ عِيْنٍ﴾ وہ ئافرہ تانی چاو جوان و گہورہیان لایہ، کہ جگہ لہ میردہ کانیان سہیری کہس ناکہن ﴿۴۰﴾ ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُوْنٌ﴾ وہ کوہیلکہی ناوہیلانہن (یان ئہ لئی مرواری ناو سہدہ فن) ﴿۴۱﴾ ﴿فَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسْتَأْذِنُونَ﴾ ئہمجا رُوو دہ کہنہ یہ ک و پرسیار لہ یہ کتر دہ کہن ﴿۴۲﴾ ﴿قَالَ قَابِلٌ مِّنْهٗنَّ﴾

إِنِّي كَان لِي قَرِيْنٌ ﴿۴۳﴾ یہ کی لہوان دہلی: من (لہ دنیا) ہاوہ لئیکم ہہبوو ﴿۴۴﴾

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا ءَأَنَّا
لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ
الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدَّتْ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾ أَمْ أَنْحُنُ بِمِيَّتَيْنِ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا
الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةٌ
الزَّقُومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعَهَا كَأَنَّه رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ
﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَا كُفُونَ مِنْهَا فَمَا كُفُونَ مِنْهَا ابْطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
عَلَيْهَا شُوبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِآلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧٣﴾
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

﴿يَقُولُ أَتَيْتُكُمْ بِبُرْهَانٍ بَيِّنٍ وَهِيَ سَمْعُكُمْ وَمَا تَسْمَعُونَ﴾ (دهی ووت: نایا به‌راستی تو له‌وانه‌ی باوهرت هه‌یه (به‌زیندوو بوونه‌وه؟!))
 ﴿لَا دَأْمًا وَكُنَّا ثَائِلًا وَاعْظَمًا﴾ نایا کاتی مردین و بووین به‌خاک و ئیسقانی رزیوو ﴿أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا
 به‌راستی ئیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و) سزاده‌درتین ﴿قَالَ هَلْ أُنتُمْ مُطَّلِعُونَ﴾ (بیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی
 نایا ئیوه ته‌ماشاشا (ی دوزخ) ناکه‌ن ﴿فَأَطَاعَ فِرْعَاوْنُ فِي سَوَاءِ الْحَجْرِ﴾ (بیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی
 له‌ناوه‌راستی دوزخ‌خدا‌ئو (هاورپی) بینی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لِتَزِدَّ بِنِي وَوَتِي وَوَتِي وَوَتِي﴾
 بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا رِجْمَةُ رَبِّي لَكُنْتَ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر میهره‌بانی په‌روه‌ردگارم
 فریام نه‌که‌واتیه، منیش له‌ئاماده‌کراوان (ی ناو دوزخ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتِحُ بِمَيْمَتِينَ﴾ ده‌ی نایا ئیمه
 نامرین؟! ﴿إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى﴾ جگه‌له‌مردنه‌که‌ی یه‌که‌م (ی دونیا) مان ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾
 وه‌ئیمه سزاده‌درتین؟! ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ﴾ به‌راستی ئه‌مه‌یه‌سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لِيُثَلَّ
 هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ باتیکوشه‌ران بو‌باشه‌روزی‌روژیکی و اتیکوشن ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ لِّزُلَّامٍ شَجَرَةٍ
 الْأَرْقُومِ﴾ نایا ئو (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) ریزگرتن و میوان داریه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی ژه‌فته‌مووت
 ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ بیگومان ئیمه ئو (داره) مان کرده‌هوی تا‌قی کرده‌وه‌ی سته‌مکاران
 (که له‌دونیا‌دا گالته‌یان پی‌ده‌کرد) ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْحَجِيرِ﴾ به‌راستی ئو (ژه‌فته‌مووته)
 دره‌ختیکه له‌بیخی دوزخ‌دا ده‌رویت ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّ رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ﴾ به‌روبوومه‌که‌ی هه‌روه‌ک
 سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل‌چلاوی یه) ﴿فَأَنهَارًا كَأَنَّ مَنَافِقَ مِنْهَا جُودًا﴾
 (دوزخ‌خیانه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَالظُّلُومُ مِنْهَا الظُّلُومُ﴾ و سکیان له (به‌ری) ئو دره‌خته‌پر ده‌که‌ن
 ﴿وَأَنَّ لَهُمْ عَلَيْهِمُ النَّوَابِقُ مِنْ حَمِيمٍ﴾ له‌پاشان به‌راستی ئاوکی لیلی زور گه‌رمی به‌سه‌ردا‌ده‌خونه‌وه
 ﴿ثُمَّ إِنْ مَرَّجَعَهُمْ لِإِلَى الْحَجِيرِ﴾ بیگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزخ‌ه ﴿إِنَّهُمْ الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾
 صالین به‌راستی ئه‌وان باو و باپیرانی خو‌یانیان به‌گومرای بی بی ﴿فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾
 ئه‌وان هانده‌دران بو شونین که‌وتنیان (له‌گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ﴾ سویند به‌خوا
 بیگومان پیش ئو (گومرایانه‌ی قوره‌یش) زوربه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کان گومرای بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 فِيهِمْ مُّذْرِبِينَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیمه له‌ناو خو‌یاندا (پیغه‌مبه‌رانی) ترسینه‌رمان بو ناردن ﴿فَإِظْطَرَّكُمْ
 حَقُّكَ عَلَىٰ عَقِبَةِ الْمُذْرِبِينَ﴾ ئه‌مجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) سه‌رنج بده سه‌ره‌ئه‌نجامی
 ترسینه‌راوه‌کان چو‌ن بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ﴾ بیجگه‌له‌بنده‌هه‌لبزیراوه‌کانی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمُجِيبُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نوح (علیه‌السلام) هاواری لی‌کردین
 ئه‌مجا ئیمه‌ش زور چاک وه‌لامی (هاواره‌که‌ی) ئه‌ومان دایه‌وه ﴿وَرَحْمَتَهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خو‌ی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌ر زگار کرد ﴿۶۱﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ
 عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِيْنَ ﴿٨٢﴾ * وَإِنْ مِنْ
 شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
 لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَفِيكَاءَ آلِهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ
 ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَى الْإِلَهَاتِهِمْ
 فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
 بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَحْتُمُونَ
 ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاؤُا لِرُبِّنَا فَأَلْقُوهُ
 فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَّهْدِينِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئِي
 إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَكْتَابَتِ
 أَعْمَلُ مَا تَأْمُرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ و نه تنها نه‌وه کانی ئەومان (له‌سه‌ر زه‌وی) هیشته‌وه ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾
 وه باس و ناو بانگی (باشی) ئەومان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کاندا هیشته‌وه (که ئەمه‌یه) ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي
 الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سه‌ر نوح له‌ لایه‌ن هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾
 به‌راستی ئیمه‌ ئا به‌و شیوه‌ پاداشتی چاکه‌ کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگو مان
 ئەو له‌ بنده‌ باوه‌داره‌ کانی ئیمه‌ بوو ﴿لَقَدْ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ له‌ پاشان ئەوانی تر (دوژمنان) مان
 نو‌قم کرد ﴿وَلَمَّا نَسَبْنَا وَنَبَّيْنَاهُ لِأَسْرِهِ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌ به‌یره‌وان و شوینکه‌وتوانی نووح بوو
 (له‌ بنه‌ماکانی ناییندا) ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ وَقَالَ سَلِيمٌ﴾ کاتی به‌ دلئیکی ساغه‌وه به‌ره‌و به‌رووردگاری
 هات ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتی که به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت چی ده‌به‌رستن ﴿أَسْئَلُكُمْ
 الْإِيفَاءَ لِلَّهِ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ ئایا بیجگه‌ له‌ خوا به‌رستراوئیکی درو و هه‌لبه‌ستراوتان ده‌وی (بیبه‌رستن)
 ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ يَرْبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئاخو گومانان چونه‌ به‌رانبه‌ر به‌ به‌رووردگاری جیهانیان؟ ﴿فَنظَرَ نَظْرًا
 فِي السُّجُومِ﴾ ئەمجا سه‌یرئیکی ئەستیره‌ کانی کرد ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایه‌م بو
 جه‌ژنه‌که‌تان له‌ ده‌ره‌وی شار) ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ ئەوانیش پشتیان تی کرد و روشتن (بو‌ده‌ره‌وی
 شار بو‌ جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿فَرَّغَ إِلَى اللَّهِ فَجَاءَ الْآتَا كُونَ﴾ جا (ئیبراهیم) به‌ نه‌ئیی روشت بو‌ لای
 به‌رستراوه‌ کانیان (به‌ گائته‌وه) پی ووتن ئەوه بو‌ شت ناخون ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ ئەوه چیتانه‌ قسه
 ناکه‌ن ﴿فَرَّغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْأَيْمِينَ﴾ ئەمجا به‌ده‌ستی راستی (به‌ ته‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد
 وردی کردن جگه‌ بته‌ گه‌وره‌که‌یان) ﴿فَأَقْبُوا إِلَيْهِ زُرُوفًا﴾ (گه‌له‌که‌ی زانیان) یه‌کسه‌ر به‌ په‌له‌ به‌ره‌و
 ئیبراهیم هاتن ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْجُحُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئایا ئیوه‌ بتانیک ده‌به‌رستن که‌ خو‌تان
 ده‌یتاشن و دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌ کاتیکدا خوا به‌دیه‌ئینه‌ری خو‌تان و ئەو
 بتانه‌شه‌ دروستان کردون ﴿قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌رزی بو‌ دروست
 بکه‌ن (پری که‌ن له‌ ناگر) و فری‌ی بدنه‌ ناو ناگره‌که‌وه ﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾
 وویستیان (بیکوژن) به‌ پیلان به‌لام ئیمه‌ ئەوانمان ژیر خست ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَاهِدِينَ﴾
 (ئیبراهیم) ووتی من ده‌روم بو‌ لای به‌رووردگارم، دلنایم رینموونیم ده‌کات ﴿رَبِّ رَبِّ لِي مِنَ الصَّاحِقِينَ﴾
 ئەه‌ی به‌رووردگارم منالئیکی چاکم پی‌ بیه‌خشه‌ ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَلَمٍ خَلِيمٍ﴾ ئیمه‌ش مرژده‌ی کورئیکی
 له‌سه‌رخۆمان پیدا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کاتی ئەو (کورپه‌ گه‌وره‌ بو‌وتا) گه‌شته‌ ئەوه‌ی ئیش
 و کار بکات له‌ گه‌ل (ئیبراهیم) دا ﴿قَالَ بِنَحْيِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِي الْمَنَامُ إِنِّي أَدْبَحُكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ئەه‌ی کورپه‌
 خو‌شه‌ویسته‌که‌م به‌راستی من له‌خه‌ودا بینیم که‌ سه‌رت ده‌پریم ﴿فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَى﴾ جا سه‌رنج بدنه‌ ده‌لئیت
 چی و رات چی یه‌؟ ﴿قَالَ يَا أَبَتِ أَفَعَلِ مَا تُؤْمُرُ﴾ (کورپه‌که‌ = ئیسماعیل) ووتی بابه‌ گیان ئەوه‌ی فه‌رمانت
 پی‌ دراوه‌ بیکه‌ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنیا به‌ ده‌مینی به‌ وویستی خوا‌له‌ خو‌گران

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١١٣﴾ وَتَدَيْنَهُ أَن يَأْبُرَهِيمُ ﴿١١٤﴾
 قَدْ صَدَّقَت الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ
 هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْأَمِينُ ﴿١١٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾ وَتَرَكْنَا
 عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّهُ وَمَنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ
 بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ
 وَمَنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالَمٌ لِّنَفْسِهِ مَبِينٌ ﴿١٢٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا
 عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ
 الْعَظِيمِ ﴿١٢٥﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٢٦﴾ وَآتَيْنَاهُمَا
 الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١٢٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
 ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ
 وَهَارُونَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُمَا
 مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٣٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ
 الْخَالِقِينَ ﴿١٣٥﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿١٣٦﴾

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَاجِدِينَ﴾ ته مجا کاتی ههردو کیان ملکه‌ج بوون (بو فرمانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی بهرودا خسته‌سه‌ر زه‌وی ﴿وَوَدَّيْتَهُ أَنْ يَبْرَهُمْ﴾ ئیمه‌ش بانگمان کرد نه‌ی ئیبراهیم
 ﴿فَدَصَّدَقَتِ الرُّبِّيَّةُ﴾ بیگومان خه‌وه که‌ت به‌جی هینا ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه
 ثاب‌ه و شیوه پاداشتی چاکه کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَلَاءُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان ته‌مه تاقی کردنه‌وه‌ی
 ئاشکرابوو ﴿وَوَدَّيْتَهُ بِذَنبِ عَظِيمٍ﴾ وه به‌رانیکی گه‌وره‌مان کرده قوربانی نه‌و (ئیسماعیل) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیممان له‌ناو گه‌لانی داهاتوودا هیشته‌وه ﴿وَسَلَّمْهُ عَلَىٰ إِبرَاهِيمَ﴾ دروود و سه‌لام له‌سه‌ر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به‌و شیوه
 پاداشتی چاکه کاران ده‌دینه‌وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی نه‌و له‌به‌نده ئیمان داره‌کانی
 ئیمه‌یه ﴿وَبَشِّرْهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ مژده‌ی ئیسحاقمان پیندا (که ده‌بیته) پیغه‌مبه‌ریک
 له‌چاکه کاران ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جا فه‌ر و به‌ره که‌تمان رشت به‌سه‌ر ئیبراهیم و ئیسحاق
 دا ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ وه نه‌وه‌ی ههردو کیان کارچاک و سته‌مکار له‌ده‌رونی
 خوی به‌ئاشکرا هه‌بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان منه‌تمان نا به‌سه‌ر
 موسا و هاروون دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ ههردو کیان و گه‌له که‌یانیانمان له‌ته‌نگانه
 گه‌وره که‌رزگار کرد ﴿وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكُونُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ﴾ وه یارمه‌تیمان دان، بویه هه‌ر نه‌وان سه‌ر که‌وتن
 (به‌سه‌ر فیرعه‌ون و کومه‌له که‌یدا) ﴿وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه کتیبی پرونکه‌ره‌وه‌مان دا
 به‌هه‌ردو کیان (به‌موسا و هاروون) ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه رینمونی هه‌ردو کیانمان
 کرد بو‌رینگای راست ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناوبانگی چاکی هه‌ردو کیانمان له‌ناو
 گه‌له‌باشینه‌کاندا هیشته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه‌لام له‌سه‌ر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ئا به‌و جو‌ره پاداشتی کارچاکان ده‌دینه‌وه ﴿وَأَنَّ الْيَاسِينَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی ئیلیاس (پیغه‌مبه‌ریک بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَسْتَفُونَ﴾ کاتی
 به‌گه‌له‌که‌ی ووت نه‌وه له‌خواناترسن (خوتان ناپاریزن) ﴿أَنْدَعُونَ بَعْلًا وَاذْرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بتی)
 به‌عل ده‌به‌رستن و واز دینن له‌(به‌رستنی) چاکترینی دروستکه‌ره و به‌دیه‌نه‌ران (که‌خوای گه‌وره‌یه) ﴿أَلَمْ يَكُنْ رَبُّكَ رَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ که‌خوای په‌روه‌ر دگاری ئیوه و باوو باپیره پیشینه‌کانتانه ﴿

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾ إِنَّا
 كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٣٢﴾ وَإِنَّ لَوْطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ
 ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَايِبِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّا لَمَتَّمُونَ عَلَيْهِمُ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾ وَإِنَّا
 يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾
 فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ
 ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ * فَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ وَأَنْبَتْنَا
 عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
 زَيْدُونَ ﴿١٤٧﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ
 الرَّبُّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا
 وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾ وَوَلَدَ
 اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾



﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چی باوهریان نه‌هینا به‌ئیلیاس که‌وابوو بینگومان نه‌وان ناماده‌ده‌کرین (له‌دوزه‌خ‌دا) ﴿۱۳۶﴾ ﴿الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُتَخَلِّصِينَ﴾ جگه‌به‌نده‌ه‌لبزیراوه‌کانی‌خوآ ﴿۱۳۷﴾ ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌باسی‌چاکی‌ئهو (ئیلیاس) مان‌له‌ناو‌گه‌له‌باشینه‌کان‌دا‌هیشته‌وه ﴿۱۳۸﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَبْسُوقُ﴾ سه‌لام‌له‌سهر‌ئیلیاس‌بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس ههر‌یه‌که‌سه) ﴿۱۳۹﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی‌ئیمه‌ئا‌به‌و‌شیوه‌پاداشتی‌چا‌که‌کاران‌ده‌دینه‌وه ﴿۱۴۰﴾ ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان‌ئهو (ئیلیاس) له‌به‌نده‌باوه‌رداره‌کانی‌ئیمه‌یه ﴿۱۴۱﴾ ﴿وَإِنْ لَوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی‌لووط (پیغه‌مبه‌ریک‌بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿۱۴۲﴾ ﴿إِذْ جَعَلْنَا وَالِدَهُ أَجْمَعِينَ﴾ کاتیک‌خوی و هم‌مو که‌سه‌کانی و شوین که‌وتو‌وانیمان‌پرزگار‌کرد ﴿۱۴۳﴾ ﴿الْأَعْرُوفَ فِي الْغَابِرِينَ﴾ بینجگه‌له‌پیره‌ژنیک (خیزانی‌لووط) که‌له‌تیا‌چوو‌ه‌کان‌بوو ﴿۱۴۴﴾ ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان‌ئهو‌انی‌ترمان‌له‌ناو‌برد ﴿۱۴۵﴾ ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ﴾ به‌راستی‌ئیه (ئهی‌قوره‌پیشیه‌کان) به‌به‌یاناندا (به‌پوژ) ده‌پون‌به‌سهر (شوینه‌واره‌کاناندا) ﴿۱۴۶﴾ ﴿وَبِالْبَيْتِ الْأَقْلَامِ تَعْقِلُونَ﴾ و به‌شه‌ودا‌ئایا‌ئیر‌زیر‌نابن ﴿۱۴۷﴾ ﴿وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌به‌راستی‌یونس (پیغه‌مبه‌ریک‌بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿۱۴۸﴾ ﴿إِذْ أُنقِذَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ کاتی‌رای‌کرد‌بو‌لای‌که‌شتیه‌کی‌پر (له‌خه‌لک) ﴿۱۴۹﴾ ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نه‌مجا (ئهو‌که‌شتیه‌له‌به‌ر‌ئهو‌هی‌باری‌قوورس‌بوو، له‌ترسی‌نوقم‌نه‌بوونی، خه‌لکه‌که‌ی‌که‌له‌ناویدا‌بوون، قورعه‌کیشیان‌کرد‌بو‌ئهو‌هی‌ئهو‌که‌سه‌ی‌ده‌ر‌چوو‌بیخه‌نه‌ناو‌ده‌ریا‌که‌وه‌وباری‌که‌شته‌یه‌که‌سو‌و‌کتر‌بیت) قورعه‌یان‌کرد (یونس) ئهو‌که‌سه‌بوو له‌قورعه‌که‌سه‌ر‌نه‌که‌وت ﴿۱۵۰﴾ ﴿فَالْقَمَرَ الْكُوفُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (خراپه‌ده‌ریا‌که‌وه) نه‌مجا‌نه‌ه‌نگیک‌قوتی‌دا‌ئویش‌شایانی‌سه‌ر‌ز‌نشست‌بوو ﴿۱۵۱﴾ ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ خو‌ئه‌گه‌ر‌به‌راستی‌ئهو‌له‌یاد‌کارانی (خوآ) نه‌بوایه ﴿۱۵۲﴾ ﴿لَلَّتْ فِي ظَنَبِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ هه‌تا‌پوژی‌زیندوو‌بوونه‌وه‌له‌ناو‌سکی‌ئهو (نه‌ه‌ه‌نگه‌دا) ده‌مایه‌وه ﴿۱۵۳﴾ ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به‌هوی‌ئهو‌وه‌فریمان‌دایه‌زه‌ویه‌کی‌پووت (بی‌دار‌و‌دره‌خت) و نه‌خوشیش‌بوو ﴿۱۵۴﴾ ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ وه‌پووه‌کیکی‌کوله‌که‌مان‌به‌سهر‌یدار‌پرواند ﴿۱۵۵﴾ ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ ئه‌وسا‌به‌پیغه‌مبه‌ریتی‌ناردمان‌بو‌لای‌سه‌ده‌زار‌که‌س‌یا‌زیاتر ﴿۱۵۶﴾ ﴿فَتَأَمَّلُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ گه‌له‌که‌ش‌باوه‌ریان‌هینا‌و‌به‌وه‌ویه‌وه‌به‌هر‌مه‌ندمان‌کردن‌له‌ژبان‌تا‌ما‌ویه‌ک ﴿۱۵۷﴾ ﴿فَأَسْتَفْتِيَهُمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُؤْسُ﴾ نه‌مجا (ئهی‌مو‌حه‌مه‌د ﷺ) پرس‌یاران‌لی‌بکه‌ئایا‌کچان‌بو‌په‌روه‌رد‌گاری‌تویه‌و‌کوپانیش‌هی‌ئهو‌انه؟ ﴿۱۵۸﴾ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یان‌ئهو‌ان‌به‌دیاره‌وه‌بوون‌که‌ئیمه‌فریشته‌کانمان‌به‌مینه‌دروست‌کرد ﴿۱۵۹﴾ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْئِكُمْ لَيَقُولُونَ﴾ بیدار‌بن‌به‌راستی‌ئهو‌ان‌له‌ده‌س‌هه‌لبه‌سی‌خویانه‌وه‌ده‌لین ﴿۱۶۰﴾ ﴿وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوآ‌مندالی‌بو‌وه‌و‌بینگومان‌ئهو‌انه‌دروزنن ﴿۱۶۱﴾ ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتَ عَلَى الْبَنِينَ﴾ ئایا (خوآ) کچانی‌هه‌لبزاردوو‌ه (بو‌خوی) به‌سهر‌کوران‌دا ﴿۱۶۲﴾

﴿مَالِكٌ كَيْفَ تُحْكُمُونَ﴾ چیتانه چون بریاری وا ده‌دهن ﴿۱﴾ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ئایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿۲﴾ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی روونتان (له‌م باره‌یه‌وه) هه‌یه ﴿۳﴾ ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ لِيَوْمِ كَسْفٍ﴾ ده‌ی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیتن نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿۴﴾ ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجًّا﴾ وه‌ئو وه‌ئو (بی باوهرانه) له‌نیوان خواو جنو‌که‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه ﴿۵﴾ ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ أَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان جنو‌که‌کان ده‌بان زانی که به‌راستی نه‌وان ناماده ده‌کرین (له‌روژی دواییدا) ﴿۶﴾ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاك و بیگه‌رده خوا له‌وه‌ی نه‌و (بی باوهرانه) ده‌یلین ﴿۷﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (هه‌مو یان سزا ده‌درین) بیجگه به‌نده خاوین کراوه‌کانی خوا ﴿۸﴾ ﴿فَالِكُفْرُ وَمَا عَدُوٌّ﴾ نه‌مجا به‌راستی ئیوه وه‌ئو (بتانه) یش که ده‌یه‌رستن ﴿۹﴾ ﴿مَا أَنزَلْنَا عَلَيْهِ بُرْهَانَ﴾ ئیوه ناتوان له‌به‌رانبه‌ری خوا دا گو‌مراکه‌ری (که‌س) بن ﴿۱۰﴾ ﴿إِلَّا مَن هُوَ صَالِحٌ﴾ بیجگه نه‌و که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَمَا مَاءٌ إِلَّا لَهٗ مَقَادِرٌ مَّعْلُومَةٌ﴾ (فریشته‌کان ده‌یلین) هیچ کام له‌ئیمه نیبه مه‌گه‌ر پله و شویتیکی دیاری کراوی خوی هه‌یه ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ وه‌ به‌راستی ئیمه هه‌موومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عیاده‌ت و به‌جی هیتانی فرمانی خوا) ﴿۱۳﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ﴾ وه‌ بیگومان ئیمه‌ین هه‌میشه ته‌سبیحات وزیر و یادی نه‌و ده‌که‌ین ﴿۱۴﴾ ﴿وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ﴾ بیگومان هه‌ر چه‌نده بت به‌رستان ده‌یانوت ﴿۱۵﴾ ﴿لَئِن كُنَّا إِذْ ذُكِّرْنَا لِأُولَئِكَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر کتیبیک (ی ناسمانی وه‌ک کتیبی) پیشینانمان هه‌بوایه ﴿۱۶﴾ ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌راستی ئیمه له‌به‌نده پاك و خاویته‌کانی خوا ده‌بووین ﴿۱۷﴾ ﴿فَكَفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا (که کتیبیان بو‌هات) باوهریان بی نه‌هیتا، جابه‌زوویی ده‌زانن (سه‌ر نه‌نجامی بی بر‌واییه‌که‌یان چون ده‌بی) ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا الْعِبَادَ إِذْ نَاذَرْنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند به‌خواو بیگومان پیشتر بریارمان داوه بو به‌نده نیر‌دراوه‌کانمان ﴿۱۹﴾ ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ که بیگومان هه‌ر نه‌وان سه‌ر ده‌خرین ﴿۲۰﴾ ﴿وَإِن جُنَدًا لَهُمُ الْعَالَمُونَ﴾ دیاریشه هه‌ر سه‌ربازانی ئیمه سه‌رده‌که‌وون ﴿۲۱﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ هٰذَا جِبْرِيٓلُ﴾ توش وازبان لی به‌یتنه تا‌ئو و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو له‌ناو‌بردنیان) ﴿۲۲﴾ ﴿وَرَأٰی صُرٰٓطَهُمْ فَسَوَفَ يُبْصِرُونَ﴾ وه‌ بیان بینه (سه‌ر‌نجامیان چون ده‌بیت) له‌مه‌ولا نه‌وانیش ده‌بینن (جیان به‌سه‌ر دیت) ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَعِدَابًا يٰۤاِسْتَعْجِلُونَ﴾ جا‌ئایا به‌به‌له داوای سزای ئیمه ده‌که‌ن ﴿۲۴﴾ ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِسَاطِحِهِ﴾ هه‌ر کاتی سزای ئیمه هاته‌خواره‌وه بو ناو‌ماله‌کانیان ﴿۲۵﴾ ﴿فَسَاءَ صٰٓحَ الْمُنٰذِرِينَ﴾ نه‌وسا تر‌سیتراوان چ روژنکی خراب و ته‌نگیان ده‌بی ﴿۲۶﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ هٰذَا جِبْرِيٓلُ﴾ وه‌ وازبان لی به‌یتنه هه‌تائه‌و ماوه‌ی (دیاری کراوه بو‌یان) ﴿۲۷﴾ ﴿وَرَأٰی صُرٰٓطَهُمْ فَسَوَفَ يُبْصِرُونَ﴾ وه‌ بیننه نه‌مجا له‌مه‌ولا نه‌وانیش ده‌بینن ﴿۲۸﴾ ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ به‌روه‌ردگارت پاك و بیگه‌رده، به‌روه‌ردگاری بالآ ده‌ست له‌وه‌ی بی باوهران ده‌یلین (ده‌رباره‌ی) ﴿۲۹﴾ ﴿وَسَلَّمَ عَلَی الْمُرْسَلِينَ﴾ سلاو و درویش بو‌گشت پیغه‌مبه‌ران ﴿۳۰﴾ ﴿وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشیش بو‌خوای ﴿۳۱﴾ ﴿رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ به‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان ﴿۳۲﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ إِنِ ذِي الذِّكْرِ ① بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ②
 كَرِهْنَا مَنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَاوَلَاتِ حَيْنٍ مَنَاصٍ ③ وَعَجِبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ④
 أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ ⑤ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ
 مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا أَعْيَاءَ الْهَيْكِمِ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑥
 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ⑦ أَمْ نَزَلِ
 عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ
 ⑧ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑨ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑩ جُنْدٌ
 مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
 وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ⑫ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ⑬ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ
 فَحَقَّ عِقَابٌ ⑭ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحِدَةً مَا لَهَا
 مِنْ فَوَاقٍ ⑮ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑯

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿صَّ﴾ به (صاد) ده‌خوئیرتیره‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یر سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي نُنزِّلُ﴾ سویند به قورناتی خاوه‌ن پرز و په‌ند و ناموزگاری ﴿بَلِّغْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَعِقَابٍ﴾ به لأم نه‌وانه‌ی
 بی باوه‌رن بۆ چوون، له خو‌به‌گه‌وره زانین و دژایه‌تیدا (به‌رانهر ئیسلام و شوین که‌وتوانی) ﴿كَلِّمُوا الَّذِينَ قَالُوا آمَنُوا
 وَكَلِّمُوا الَّذِينَ قَالُوا آمَنُوا وَكَلِّمُوا الَّذِينَ قَالُوا آمَنُوا وَكَلِّمُوا الَّذِينَ قَالُوا آمَنُوا﴾ له‌ناو برد ﴿فَأَدِّ وَأُولَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ﴾ نه‌مجا هاواریان کرد له
 حالیکدا کاتی بزگار بوون نه‌مابو ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ﴾ سه‌ریان سوپرده‌ماکه ترسینه‌ریکیان له خو‌یان بۆ
 هاتووه ﴿وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ وه بی باوه‌ران ده‌یان ووت نه‌م (پیغه‌مبه‌ره) جادوو گه‌ریکی زور دروزه ﴿
 أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ نایا نه‌و (پیغه‌مبه‌ره) همه‌وو خواکانی کرده‌ته به‌ک خوا ﴿إِنَّ هَذَا لَلْفِتْنَةِ عَجَابٌ﴾ به‌راستی نه‌مه
 (که‌یه‌ک خوا بی) شتیکی زور سه‌رسوپه‌تیره ﴿وَإِنَّمَا أَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ وه گه‌وره کانی (قوره‌یش له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر
 قسه‌یان کرد و هه‌لسان) به‌په‌له‌ده‌ر چوون ﴿أَنْ أَمْشُوا وَأَضْرِبُوا عَلَىٰ الْهَيْكَلِ﴾ (به‌خه‌لکیان ووت) برۆن و خو‌گر بن
 له‌سه‌ر (به‌رستی) خواکانتان ﴿إِنَّ هَذَا لَلْفِتْنَةِ عَجَابٌ﴾ به‌راستی نه‌مه (ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ده‌یلی) شتیکه له‌تیوه داوا کراوه
 (هه‌تا بیته‌گه‌وره‌ی همه‌وو عه‌ره‌ب) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْآيَةِ الْأُخْرَىٰ﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌کۆتا ئاییندا (که‌نه‌سانی به)
 ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خَيْالٌ﴾ نه‌مه‌ته‌نها شتیکی هه‌له‌سه‌تراوه ﴿أَنْ نُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا﴾ نایا چۆن وه‌حی له‌ناو همه‌موومان
 دا بۆ نه‌و (موحه‌ممه‌د ﷺ) دابه‌زینراوه ﴿بَلِّغْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو نه‌وانه‌له‌گو ماندان له
 قورنانه‌که‌ی من ﴿كَلِّمْنَا بَدِئًا وَفُوعًا﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نه‌وانه‌هیشتا سزای منیان نه‌چه‌شتووه (بۆیه باوه‌ر ناهینن) ﴿
 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾ یا خه‌زینه‌کانی به‌زه‌یی به‌روردگاری زالی بالاده‌ستی به‌خشنده‌ت لای نه‌وانه؟ ﴿
 أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ یا ده‌سه‌لات و باشایی ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیواناندا به‌هی نه‌وانه
 ﴿فَلْيَرْفَعُوا آيَاتِ الْآسَابِ﴾ (نه‌گه‌ر وایه) ده‌با به‌رز بینه‌وه له‌ناو هۆکاره‌کانی به‌رز بوونه‌ودا (تا ده‌گه‌نه‌عه‌رش نه‌مجا
 وه‌حی دابه‌زینن بۆ هه‌ر که‌سی خو‌یان ده‌یان‌ه‌وئت) ﴿حُدِّثُوا هَذَا مَهْرُومًا مِنَ الْأَخْرَابِ﴾ (بی بروایانی قوره‌یش)
 له‌شکر و کۆمه‌لیکی بی نرخن له‌و کۆمه‌لانه‌ی (دژی پیغه‌مبه‌رانن به‌زوویی) ده‌شکترین و سه‌ر شوپ‌ده‌بن ﴿
 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ﴾ پیش نه‌وان گه‌لی نووح و عاد و فیره‌ونی خاوه‌ن منخه‌کان باوه‌ریان
 (به‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هینا ﴿وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ﴾ وه (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لووط و خاوه‌ن باخه‌چرو
 په‌ره‌کان ﴿أُولَئِكَ الْأَخْرَابُ﴾ نه‌وانه‌تاقم و کۆمه‌لانیکی بوون ﴿إِنْ كُلُّ الْأَكْثَرِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ لَعِنُوا لَإِنْ هُمْ لَمْ يَدْعُوا
 بِهِمْ بِأَسْمَاءِ الْأَشْيَافِ الْأَسْمَاءِ وَحَقِّ عِقَابٍ﴾ هه‌ر همه‌موویان
 باوه‌ریان به‌پیغه‌مبه‌ران نه‌هینا بۆیه سزای منیان به‌سه‌را چه‌سپا (وله‌ناو چوون) ﴿وَمَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَحَدَّةَ
 نَمَانٍ تَهْتِكُ الْأُذُنَ وَرُفُوفًا مَعْدِنَةً﴾ نه‌مانه‌ته‌نها چاوه‌روانی ده‌نگیکی زور گه‌وره ده‌که‌ن ﴿مَالِ الْهَائِمِ فَوَاقٍ﴾ نه‌و ده‌نگه (فوو کردن به‌که‌ره‌نادا) که‌مترین ماوه
 دوا خستنی نیسه ﴿وَقَالُوا لَوْ رَتَّبْنَا لِلْإِنْسَانِ إِذْ فَطَرْتَاهُ تَقْبَلًا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (به‌گالته‌پیکردنیکه‌وه) وه ووتیان: نه‌ی به‌روردگاران
 پیش رۆزی لی پرسینه‌وه به‌شه‌که‌مان (له‌سزایان پاداشت) بی‌بده ﴿



أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٧﴾ إِنَّا
 سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ وَيَسْبِخْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ
 مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ وَأَوَّابٌ ﴿١٩﴾ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ رِوَاءَ آتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
 وَفَضَّلْنَا الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ * وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَضْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا
 الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَحْفَظُ
 خَصْمَانِ بَغْيٍ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً
 وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ
 لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمَتِكَ إِلَى تِعَاجِهِ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ الْخَطَاءِ لَيَبْغِي
 بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ
 مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾
 فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾
 يٰدَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ
 وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَأْتِيكَ﴾ (ئە‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) دان به خوئدا بگه‌ره له‌سه‌ر ئە‌و قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادًا دَاوُدَ الَّذِي إِتَيْنَاهُ آوَابًا﴾ بیری به‌نده‌مان (داوود) ی‌خاوه‌ن هیز و توانا بکه‌ره‌وه بیگو‌مان ئە‌و هه‌میشه گه‌راوه بوو بۆ‌لای خوا ﴿وَإِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی ئیمه چیاکانمان رام هینا بوو ته‌سبیحاتی خویان ده‌کرد له‌گه‌ل ئە‌و (داوود) ﴿يَا لَعْنَتِي وَالْإِشْرَاقِ﴾ به‌ئیسواران و به‌یاناندا ﴿وَالظَّيْرِ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ﴾ وه‌ بالنده‌کان که له‌ده‌وری ئە‌و (داوود) کۆده‌کرانه‌وه هه‌موو (بۆ ته‌سیحات) بۆ‌لای ئە‌و ده‌گه‌رانه‌و (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکه‌ن) ﴿وَسَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾ وه‌ پاشایه‌تیه‌که‌ی ئە‌ومان به‌هیز کرد ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾ دانایی و گو‌فتاری جیاکه‌ره‌وه‌مان پێ به‌خشی ﴿وَهَلْ أُنْتَكِبُوا الْخَاصِمِ إِذْ سَوْرُوا الْمِحْرَابَ﴾ وه‌ ئایا هه‌والی داوا چیه‌ کانت پێ گه‌شستوه‌ه کاتی به‌دیواری خه‌له‌و‌ه‌نگه‌که‌دا سه‌ر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَرَغَ مِنْهُمْ﴾ له‌ نا‌کاودا چوونه‌ ژووره‌وه بۆ‌لای داوود ئە‌ویش دا‌چله‌کا و ترسا لێیان ﴿قَالُوا لَا تَحْتَفِضْهُمْ﴾ ووتیان: مه‌ترسه (ئیمه) دوو داوا چین ﴿بَعِي بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ یه‌کی‌مان سته‌می له‌وی تر کردوه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ﴾ جا له‌ نیوانماندا به‌هه‌ق و‌راستی بریار بده‌وله‌راستی لاهمه‌ده (له‌ بریاره‌ که‌تدا) ﴿وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الْضُرْطِ﴾ وه‌ رینمو‌و‌نیمان بکه‌ بۆ‌ رینگای راست ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْفَةً﴾ (یه‌کیان ووتی) بیگو‌مان ئە‌مه‌برامه‌، نه‌وه‌دونو سه‌ر مه‌ری هه‌یه ﴿وَلِي نَجْفَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ و‌منیش یه‌ک مه‌رم هه‌یه ﴿فَقَالَ أَهْلِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ که‌چی ده‌لێت ئە‌و مه‌ره‌ش بده‌من (بیسپیره‌ به‌من) و‌له‌کاتی قسه‌کردندا زاله‌به‌سه‌رمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ﴾ (ئهم‌جا داوود علیه‌السلام به‌بێ ئە‌وه‌ی گوی له‌براکه‌ی تریان بگرت و به‌به‌له‌ئهم‌حو‌که‌می دا) ووتی: سوئنده‌خوا به‌راستی سته‌می لیکردوی که‌ داوات لێده‌کات تا‌قه‌مه‌ره‌که‌ت بخاته‌ناو مه‌ره‌کانی خو‌یه‌وه ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ رَاقِنَ الْخَطَاةَ لَنَبِيِّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و بیگو‌مان زۆر له‌شه‌ریک و‌هاوبه‌شان سته‌م له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بیجگه‌ له‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ و‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه، ئە‌وانه‌ش زۆر که‌من ﴿وَوَصَّ دَاوُدَ أَنْمَا قَتَلْتَهُ دَاوُدَ زَانِيًا﴾ که‌ ئیمه‌ ته‌نها تا‌قیمان کرده‌ته‌وه ﴿فَأَسْتَغْفِرَ رَبَّهُ، وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ بۆ‌یه‌ داوای لی‌بوردنی کرد له‌ په‌روه‌ر دگاری و‌که‌وت به‌ رو‌ودا به‌ سوژده‌ بردنه‌وه و‌تۆبه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌بێ گو‌نگرتن له‌که‌سی به‌رامبه‌ر حو‌کم‌بدات و به‌له‌ش بکات له‌بریار دانا) ﴿فَغَفَرَ نَالَهُ ذَلِكَ﴾ ئیمه‌ش له‌وه‌له‌ی ئە‌و خۆش‌بووین ﴿وَإِنْ لَهُ عُنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ﴾ به‌راستی ئە‌و (داوود) پله‌ و‌پایه‌ی به‌رزو‌و‌نیکه‌ له‌ ئیمه‌وه‌ و‌داو‌پ‌و‌ژیک‌ی چاکی‌شی هه‌یه ﴿يَدَاوُدَ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌ی داوود بیگو‌مان ئیمه‌ تو‌مان کرد به‌جینشینی (په‌غه‌مبه‌رانی پێش‌خۆت) له‌ زه‌ویدا ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌وا‌بوو تو‌ش له‌ نیوان خه‌له‌کدا به‌راستی فه‌رمانه‌روایی بکه‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوین هه‌وا و‌ئاره‌زو‌و‌مه‌که‌وه‌ باله‌رینگای خ‌والات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بیگو‌مان ئە‌وانه‌ی له‌رینگای خوا لاده‌هن و‌گو‌مرا‌ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا سَأَوْا قَوْمَ الْجِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیان بۆ‌هه‌یه‌ چونکه‌ رو‌ژی لی‌رسینه‌وه‌بان له‌بیر کردبوو ﴿

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ
 ﴿٤٨﴾ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
 الْأَلْبَابِ ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ ءَوَّابٌ
 ﴿٥٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصَّافِيَتِ الْجِيَادِ ﴿٥١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
 حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٥٢﴾ رُدُّوهُمَا عَلَيَّ
 فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٥٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ
 وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٥٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ
 لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٥٥﴾
 فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٥٦﴾ وَالشَّيْطِينَ
 كُلَّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٨﴾ هَذَا
 عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٥٩﴾ وَإِنَّ لَهُ وَعِنْدَنَا لِنُفْيَ وَحُسْنَ
 مَتَابٍ ﴿٦٠﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ
 بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٦١﴾ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٦٢﴾

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ ۱ یممه ناسمان و زهوی و شهوی له نیوانیاندایه به‌بیهوده دروستمان نه کردوه ﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۲ شهوه گومانی شهوه که‌سانه‌یه که بی باوهر بوون ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ﴾ ۳ ساهاوار بو شهوانه‌ی که بی باوهر بوون به‌ئاگری دوزخ ﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۴ ئایا شهوانه‌ی باوهر بیان هیتاوه و کرده‌وه چاکه کانیان کردوه ﴿كُلَّمْ قَدَسِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ۵ له‌گه‌ل خرابه‌کاران له زه‌ویدا وه‌ک به‌کیان دانئین (له‌دوا روژدا، نه‌خیر وانی‌یه) ﴿أَمْ جَعَلَ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ ۶ یان پاریز‌کاران وله‌خواترسان وه‌ک به‌د کرداران لی ده‌که‌بین ﴿كَيْتَابَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكًا﴾ ۷ (شه‌م قورئانه) کئی‌یک‌ی پیروزه ناروومانه‌ته‌خواره‌وه بو تو ﴿لِيَذَّبَ رُءُوسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۸ (سوله‌یمان) به‌نده‌یه‌کی چاک بوو، بیگومان شه‌و زور روو له‌خوابوو ﴿إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَنَقِ الصَّفِيحَتَ الْجَبَّارَةَ﴾ ۹ (سوله‌یمان) به‌نده‌یه‌کی ده‌کرد (هه‌تا له‌چاوو گوم بوون ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾ ۱۰ (ووتی) جارئکی تر شه‌وه شه‌سپانه‌م بو بگیز شه‌وه ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ ۱۱ شه‌مجا ده‌ستی هیتا به‌ده‌ست و قاچ و گهردن و یالی (شه‌وه شه‌سپانه‌دا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ ۱۲ سوئند به‌خوابه‌راستی سوله‌یمانمان تا‌قی کرده‌وه ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا﴾ ۱۳ و لاشه‌ی (له‌ته‌کورئ) کمان فرئدا به‌سه‌ر ته‌خته‌که‌یدا (چونکه پیشتر سوئندی خواردبوو، که به‌سه‌ر ته‌واوی خیزانه‌کانیدا شه‌سورئته‌وه و کو شه‌بیته‌وه له‌گه‌لیاندا، وه‌ریه‌که‌شیان کورئکی بیئت وله‌پیتا‌و خوادا جیهاد‌بکن به‌بی شه‌وه‌ی (ان شاء الله) بکات له‌دوا‌ییدا له‌ههر هه‌موو خیزانه‌کانی ته‌نها کورئکی نو‌قسانی ناته‌واوی بوو، خوا‌ی گه‌وره‌ش به‌مه‌تاقیر‌ده‌وه) ﴿فَرَأَى الْأَنْبَاءَ﴾ ۱۴ باشان ته‌وبه‌ی کرد و گه‌را‌یه‌وه بو لای خوا ﴿فَأَلْرَبُّ أَغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا﴾ ۱۵ (سوله‌یمان) ووتی شه‌ی په‌روه‌رد گارم لیم خوشبه و ده‌سه‌لات و پاشایه‌تیکم پی به‌خشه ﴿لَا يَنْبَغِي لِأَخِيٍّ مِنْ بَعْدِي﴾ ۱۶ که‌دوا‌ی من ده‌س نه‌دا بو که‌سی تر ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ۱۷ بیگومان ته‌نها تو‌ی به‌خشنده‌ی (هه‌موو شتیکی) ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾ ۱۸ (دوا‌ی نزا‌که‌ی) (با) مان بو رام هیتا و خستمانه خزمه‌تیه‌وه ﴿تَجْرِي بِأَمْرِ رَجُلَةٍ حَيْثُ أَصَابَ﴾ ۱۹ به‌فرمانی شه‌وه به‌نهرمی ده‌رویی بو ههر جی‌گایه‌ک بیوستایه ﴿وَالشَّيْطَانِ كُلِّ نَفْسٍ وَعَوَاصٍ﴾ ۲۰ وه‌هه‌موو (جنو‌که‌و) شه‌بتانه‌کانمان بو رام هیتا بوو که‌بینا‌سازو مه‌له‌وانی ژیر ده‌ریا بوون ﴿وَأَخْرَجْنَا مُقْرِنِينَ فِي الْأَضْغَادِ﴾ ۲۱ وه‌هه‌ندیکی تریان (که‌سه‌ریچی سوله‌یمانان کردبوو رامان هیتان بو‌ی) به‌پنکه‌وه به‌ستراوی له‌کو‌ت زنجیردا ﴿هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ۲۲ شه‌مه‌ی (که‌باسکرا) به‌خششی یممه‌یه (بو تو)، شه‌مجا به‌ویستی خوت بیه‌خشه، یان بیگروه‌وه و مه‌یه‌خشه‌به‌بین پرسینه‌وه (لیت) ﴿وَأَن لَّهٗ عِندَنَا الرِّقِيُّ وَحَسَنَ مَّآبٍ﴾ ۲۳ وه‌به‌راستی شه‌وه (سوله‌یمان) پله‌ی به‌رزی هه‌یه لای یممه‌وه سه‌ر شه‌نجامی چاک هه‌یه ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ ۲۴ وه‌(شه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) باسی به‌نده‌ی یممه‌وه یوب بکه‌کاتیک هاواری له‌په‌روه‌رد گاری کرد ﴿أَلَيْ مَسِّ السَّيْطَانِ يَصْبُ وَعَدَابٍ﴾ ۲۵ (ووتی) به‌راستی شه‌بتان تووشی زه‌حمه‌ت و نار‌حه‌تی و نازاری کردووم ﴿أَرَأَيْتَ بَرِّحًا كَذَّبًا مَعْتَسِلًا بِرَدْوَسٍ﴾ ۲۶ (پنی‌ی و‌ترا) پی‌ت بده به‌زه‌ویدا شه‌وه کانیو‌یکی سارده بو خوشتن و خوارنده‌وه (پنی‌ی‌دا به‌زه‌ویدا و ئاو هه‌لقولی وله‌و ئاوه‌خوی شت و ئاوی خوارده‌وه وله‌نه‌خوشیبه‌که‌یشی چاک بوویه‌وه) ﴿

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ
 ﴿٤٣﴾ وَخَذِبِيدِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِءَ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ
 الْعَبْدُ إِنَّهُ وَأَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى
 الْأَيْدِي وَالْأَبْصِرِ ﴿٤٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾
 وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٧﴾ وَادْكُرْ إسمَاعِيلَ
 وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾ هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّا لَمُتَّقِينَ
 لِحُسْنِ مَعَابٍ ﴿٤٩﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥٠﴾ مُتَّكِينَ
 فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطَّرْفِ أَثْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَذَا
 لِرِزْقِنَا مَا لَهُ وَمِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾ هَذَا وَإِنَّا لِلطَّالِعِينَ لَشَرٌّ مَعَابٍ
 ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَسُّنَّ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هَذَا فليدوقوه حَمِيمٌ
 وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾ وَءَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَاحٌ ﴿٥٨﴾ هَذَا فَوْجٌ
 مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
 بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَسُّنَّ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِّدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾



﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِهْلَافًا وَمِثْلَهُ مَعَهُمْ﴾ و ه ژن و مناله کانی و نه وندهی تریشمان له گه لیان دا به (ئه یوب) به خشی
 ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذُكْرَىٰ لِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ به رحم و میهره بانی له لایهن خو مانه وه (بو ئه یوب) وه بو به ند و ناموز گاری بو
 خاوه نانی زیری و بیرو هوش ﴿وَإِذْ يَبْدُكَ صَغِيرًا فَأَضْرَبَ بِنَهْءِهِ وَلَا تَحْتُتُ﴾ (بیمان ووت) چه پکی شو ل (داری زور
 باریک) به دهسته وه بگروه و پنی بده (له خیزانت یه ک جار) و سوینده کهت مه شکینه (که له خیزانت خوارد بوو
 سه داری لی بدهی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ ضَالًّا﴾ به راستی ئیمه ئه و (ئه یوب) مان به خو گری بینی ﴿يَعْمُرُ الْعِبَادَ إِنَّهُ أُولَىٰ﴾
 چ بنده یه کی چاک بوو به راستی ئه و زور گو تریسه ل و روو له خوا بوو ﴿وَإِذْ ذُرِّيَّتُهُ نَادَوْهُ وَإِسْحَاقُ وَيَعْقُوبُ﴾
 وه باسی بنده کانی ئیمه بکه ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب ﴿أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ که خاوه نی هیژو توانا
 و بینی بوون ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُم بِخَالِصَةٍ ذُكِّرَى النَّارِ﴾ به راستی له بهر ئه وهی همه شیه رژی دویان له بیرد ابوو
 ئیمه (به بنده ی تابه تی خو مان) هه لمان بژاردن ﴿وَإِنَّمَا عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُضْطَلِّينَ الْأَخْيَارِ﴾ وه به راستی ئه وانه
 (هر سیانیان) لای ئیمه له به ند هه لئیر در او ه چاکه کانن ﴿وَإِذْ كَرِهَ اللَّهُ لِسَعْيِكَ وَاللَيْسَ وَدَّ الْكَيْفِ﴾ وه باسی
 (بنده کانی ئیمه) ئیسماعیل و ئه لیه سه ع و ذو لکیفل بکه ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ که هه موویان له چاکه کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرٌ لِّمَنْ لَّمْ يَلْمِ الْيَمِينَ لِحَسَنٍ مَّعَابٍ﴾ ئه م (باسی پیغه مبه رانه) باس و ناوبانگی چاکیانه له دونیادا و بیگومان
 پاریز کاران سه رته نجامیکی چاکیان هیه ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ مَّقْتَحَةً لِّهَذَا الْيَوْمِ﴾ (که بریتی یه له) به هه شتانی
 جینگای مانه وهی هه میسه یی، که ده ر گاکانی کراوته وه بو یان ﴿مَتَّكِبِينَ فِيهَا﴾ له ویندا (له سه ر کورسی
 رازاوه) پالیان داوه ته وه ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِغَدَاكِهِمْ كَبِيرًا وَشَرَابٍ﴾ تیندا داوای میوه هاتی زور و جو ره ها خواردنه وه
 ده که ن ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْفُرْفُرِ﴾ و خو ریانی ها و ته مه نیان لایه (خیزانیانن) که چاویان بریو ته
 میرده کانیان ﴿هَذَا مَا تَدْعُونَ لِيَوْمٍ لِّسَابٍ﴾ ئه مه ئه و (نازو و نیعمه تانه) یه که به لیتنان پی درا بوو بو رژی
 لئیر سینه وه (ی قیامت) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَهُ مِن تَقَادٍ﴾ به راستی ئه مه رزق و رژی ئیمه یه هر گیز ته و او
 بوونی بو نیسه ﴿هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَّعَابٍ﴾ ئا ئه مه (باداشتی پاریز کارانه) و بیگومان سه ر که شانیش
 خرابترین باشه رژیان هیه ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَمِنْ أَلْمَادُ﴾ دوزه خه که ده چنه ناویه وه، ئای چ جینگایه کی
 به دو خرابه ﴿هَذَا أَقْيَدُ وَهُوَ حَمِيمٌ وَسَقَاؤُ﴾ ئه مه و ئاوی له کول و کیم و زو و خواو، ده با بیچه ژن ﴿
 وَآخِرُ مَن سَخَّرَ لَهُ آزُوجٌ﴾ وه چنه د جو ری تر سزایان هیه له و شئیوه ﴿هَذَا فَوْحٌ مُّقْتَحَمٌ مَّعَكُمْ﴾
 (به گو مراهه ره کان دهوتری) ئه مه کو مه لیکه له گه ل ئیوه دا دینه دوزه خ ﴿لَا مَرْجَأَ لَهُمْ﴾ (گو مراهه ره کانیش
 ده لئین) به خیر نه یه ن ﴿إِنَّمَا صَلُّوا النَّارَ﴾ بیگومان ئه وانه ده چنه ناو ناگری دوزه خ ﴿قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا لَمَرَجَّبَاكَو﴾
 ئه وان (به گو مراهه ره کان) ده لئین به لکو ئیوه به خیر نه یه ن ﴿أَنَّهُ قَدَّمَ مُمْسُو لَنَا﴾ ئیوه (له دونیا گو مر اتان کر دین)
 و ئه م سزاتان پیش هینا بو مان ﴿فِيئْسَ الْقَرَارُ﴾ ئای چ جینگاو منه زلیکی خرابه ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾
 ده لئین: ئه ی پهروه دگار مان هر کس (هو ی) پیش هینانی ئه م سزایه بوو بو ئیمه ﴿فَرِيذَةٌ عَذَابِ صُغْفَى النَّارِ﴾
 ئه وه سزای ئه و که سه له دوزه خدا چنه د قات بکه ره وه ﴿

وَقَالُوا مَا لَنَا لَنْزِيلِ رَبِّكَ لَا نَجِدُ فِيهِ مِنْ الْأَنْشَارِ ﴿٦٣﴾ أَتَخَذَنَّهُمْ
 سِحْرِيًّا أَمْ أَزَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
 النَّارِ ﴿٦٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبْوٌ
 عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى
 إِذِي أَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
 رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ﴿٧١﴾ فَاذْ سَوْيْتَهُ وَنَفَخْتُ
 فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ
 أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
 يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ
 ﴿٧٦﴾ قَالَ فَأخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
 ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فِعِزَّتِكَ
 لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَرِي رِجَالًا﴾ وه (گومر اکه ره کان) ده لَين نَه وه چيمانه بُوچ پياوانتيك نابينين ﴿كَانَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ﴾ كه ئيمه له خراپه ركارانمان ده ژماردن ﴿أَتَعَذَّبْنَاهُمْ لِيَسْحَرَنَا﴾ ئايا نه وانهن كه گالته مان پي ده كردن؟ ﴿أَمْ رَأَعَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ يا (ليزن به لام) چاوه كان لَيان كه لا بوهه (و نايان بينن) ﴿إِنَّا نَذَلِك لَحِقَّ لِقَاءَهُمْ أَهْلُ النَّارِ﴾ بيگومان نه وه (كه باسكرا) نازاوه وه شه ره قسه ي دوزه خيانه، و راسته (و ديته دي) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ﴾ (ئهي موحه ممه ده ﷺ) بلي من ته نها ترسيته ريكم ﴿وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَحِيدُ الْقَهَّارُ﴾ و هيچ په رستراويكي راست نييه بيچگه له خواي ته نهاي به ده سه لات ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په روه ردگاري ناسمانه كان و زهوي و نه وه ي له نيوانياندايه ﴿الْعَزِيزُ الْفَطْرُ﴾ زالي بالاده ستي ليئوره ديه ﴿قُلْ هُوَ تَبَوُّوا عَظِيمٌ﴾ (ئهي موحه ممه ده ﷺ) بلي نه وه هه واليكي زور گه وره يه ﴿أَنبِئْ عَنْهُمْ مُعْرُضُونَ﴾ كه ئيه گوي ي پي نادهن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِلَّا عَمَلٌ﴾ (بلي نه گه روه جيم بونه هاتايه) من هيچ ناگام له كومه لي هره بلند (فريشته كان) نه بوهه ﴿إِذِيخْتَصِمُونَ﴾ كاتي ده مه قاليان ده كرد (ده رباره ي نادمه) ﴿إِن يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ نيگا بو من ناكرت ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنذِيرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جگه له وه نه بيت كه من ته نها ترسيته ريكي روونكه ره وه م ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ نهو كاته ي (ده مه قالي يان بو) په روه ردگارت به فريشته كاني فرممو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ به راستي من مرقيقك له قور دروست ده كه م ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي﴾ نه مجا كاتي شيوه كه بم ريك خست و فوم پيدا كردو گيانم كرد به به ريداله گيانيك كه خو م دروستم كر دووه ﴿فَقَعُوا لَهُ رَسَدِينَ﴾ نه وسا هه مو به سوژده بردن بوي بكه ون به پرودا ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافريشته كان ههر هه مو يان سوژده يان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾ بيچگه له شه يتان كه خوي به گوره دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بي باوه ران بوو ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ﴾ (خوا) فرموي ئهي ئيبليس ﴿مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيدِي﴾ چي شتيك ريگري كردي (له وه ي) كه سوژده به بيت بو كه سي كه به هه ردو وده ستي خو م دروستم كر دووه ﴿أَسْتَكْبَرْتَ أَهْكَتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ ئايا خوت به گه وره زاني، ياخو له به رزو بلنده كاني ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ (شه يتان) ووتى من له (نادمه) چاكرم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ چونكه منت له ناگر دروست كر دووه، به لام نهوت له قوردره ستر كر دووه ﴿قَالَ فَخُذْ مِنْهَا فَاثْبَتْ رِجْلَكَ﴾ (خوا) فرموي كه واته لهو (به هه شته) ده رچو و پرو، چونكه بيگومان تو ده ركاوي له ره حمه تي من ﴿وَإِن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ اللَّيْنِ﴾ وه به راستي نه فريني منت له سه رب تاروژي (پادا شت و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شه يتان) ووتى ئهي په روه ردگارم ده ي مؤله تم بده (نه مرم) تاروژي (مردوان) زيندو ده كر ئنه وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خوا) فرموي: ده ي به راستي توله مؤله ت دراواني ﴿إِنِّي يَوْمَ أَلْقَيْتُ الْمَغْلُوبَ﴾ تاروژي كاتي ديارى كراو ﴿قَالَ فِعْرَتُكَ لِأَعْوَابِهِمْ أَجْمَعِينَ﴾ (شه يتان) ووتى نه مجا سويند به عيزه ت ههر هه مو يان گومرا ده كه م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُحْصِينَ﴾ نه وان يان نه بن كه به نده ي باك و هه لبار ده ي تون ﴿﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
 ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

سورة الزمزم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا
 لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ
 بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
 كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٤﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ
 مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
 ﴿٥﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى
 النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ﴿٦﴾
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٧﴾

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلٌ﴾ (خوآ) فەر مووی: من حەق م هەر حە قیش دە لیم ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بە راستی دوزخ پەر دە کەم لە تو و ئەوانی (لە ئادەمیان) شوینت دە کەون بە تیکرا ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئە ی مو حە مەد) بلی من هیچ کری و پاداشتیک لە سەر گە یاندنی ئەم نایینە لە ئیو داواناکەم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكْفِرِينَ﴾ و من لەو کەسانە ش نیم کە درۆ هەلبە ستم و زۆر لە خو م بکەم ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەم (قورئانە) تەنها پەند و ئامۆژ گاریبە بۆ هەموو جیهانیان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ بَأْسَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ بە راستی پاش ماو هیە ک لە هەوالی ئەو (قورئانە) دە زانن ﴿

سوره قی ﴿البُرُجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بە خشن دە ی میهرە بان

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانە هینراو تە خواریو ه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لە لایەن خوای بالادەستی کار بە جی و ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ بیگومان ئیمە بە حەق و راستی قورئانمان بۆ تو هینا و تە خواریو ه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ کەواتە خوا پەرستە و بە تەنها هەر بۆ ئەو ملکەچ بە ﴿إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیدار بە ئایینی (گەردن کە چی) پاک و خاوین هەر بۆ خوا یه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وە کەسانی جگە لەو (خوآ) چەند پەرستراویکیان بۆ خوایان داناو ه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (دە لین) تەنها لە بەر ئەو دەیان پەرستین نزیکمان بکە ئەو لە خوآ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ بَيْنَهُمْ﴾ بیگومان خوا پریر دەدات لە ئیوانیاندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لەو شتانەدا کە ئەوان تیا یا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ بە راستی خوا رینموونی کە سنی ناکات کە درۆ زنی زۆر بی باو هه ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ ئە گەر خوا بیوویستایە مندالیک بۆ خو ی پریر بدات ﴿لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ئەو لە ناو دروست کراو ه کانیدا کامە ی بوویستایە هەلی دە بژارد ﴿سُبْحٰنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بیگەر دە هەر ئەو خوای تەنهای زال و بە دە سە لات ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوآ) ئاسمانە کان و زەوی بە هەق دروست کردوو ه ﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شەو دە هینتی بە سەر رۆژدا ﴿وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و رۆژ دە هینتی بە سەر شەو دا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خو ر و مانگی رام هینا و ه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هەریە کە یان (لە خو لگە ی خویدا) تائەو ماو هیە ی بۆ دیاری کراو ه دە گەر یت و دە سو ریتە و ه ﴿إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفْوَ﴾ بیدار بە هەر ئەو (خوآ) زالی لی بو رده یه ﴿

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
 مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
 الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦١﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
 اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧٧﴾
 * وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ وَنِعْمَةً
 مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
 ﴿٨٠﴾ أَمَّنْ هُوَ قَوْلُ إِيَّانَاءِ آلِ بِلَالٍ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
 وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩١﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
 وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠١﴾

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) ئیوهی له تا که که سینک (ئادهم) دروست کردوه ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا رِجَالًا وَنِسَاءً﴾
 باشان لهو (کهسه) هاوسره کهی (حهوای) بهدی هیناوه ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ وه بو
 ئیوه ههشت جووتی (نیر و می) له نازله به دی هیناوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ئیوه دروست
 ده کات له ناو سکی دایکتاندا ﴿حَلَقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقِكُمْ﴾ به بهدی هینانی یه که له دوای یه که ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾
 له ناو سئی تاریکی (ناو سک، مندالان، په ردهی کور په له) دا ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رُبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ئا هوه
 په روه ردگاری ئیوه به که دهسه لات و پاشایی هه ر مولکی هوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنِ نَّصَرْتُمْ﴾ هیچ
 په رستراویکی راست جگه له زاتی هوه نیسه، که واته ئیوه چون له نایینی راست لاده درین ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾
 نه گهر ئیوه بی باوه برین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ﴾ ئه وه بیگومان خوا بی نیازه له ئیوه
 ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و رازی نیسه به بی باوه بری بو بنده کانی ﴿وَأَن تَشْكُرُوا وَرِضْوَانَهُ لَكُمُ﴾ وه نه گهر
 سوپاسی خوا بکه (و گهر دن که چ بن) به وه لیتان رازی ده بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ
 گونا هباریک گونا هی که سیک تر هه لنا گریست ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه رانه وه تان
 هه ر بو لای په روه ردگارتانه ﴿فَبِئْسَ كُفْرًا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه وسه هه و التان ده داتی به وهی که ده تان
 کرد ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَدِئُ السُّدُورِ﴾ به راستی خوا ئا گاداره به نهیسی دلان ﴿وَإِذْ آمَسْنَا السَّمْنَٰتِ﴾
 وه کاتی ئاده می زینتکی لی بکه وی ﴿دَعَارِبَهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ده گه رپته وه بو لای په روه ردگاری
 وهاواری لی ده کات ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾ پاشان نه گهر له لاین خو به وه به هره و نیعمه تیکی دایه
 ﴿لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ يُشْكِرُ﴾ ئه وهی له بیر ده چیت که له پیشتر اهاواری له په روه ردگاری ده کرد
 ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ شَيْءٍ مِّنْهُ مِزَانًا﴾ وهاو تایی بو خوا دادنه ی ﴿يُخْلِصُكَ مِنْ غَمٍّ﴾ بو هوهی (خه لک) له رینگای هوه
 گومراکات ﴿فَلَمْ تَتَّعِبْكَ لِقَائِهَا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ به هه ر هه وه) بلئی : به بی باوه ریکهت که مینک
 له زهت و هر گره له زیان ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَصْحَابِ النَّارِ﴾ چونکه به راستی تو له هاوه لانی ئا گری دوزه خی ﴿وَإِنَّمَا هِيَ دُونَ جَهَنَّمَ﴾
 ﴿وَقَائِمًا﴾ له کاته کانی شه ودا به سوژده بردن و راوه ستان (له شه و نویتژدا) ﴿يَحْذَرُ الْأَكْحَرَ وَيَتَّوَمَّ لِرَبِّهِ﴾
 که له (سزای) دوا روزه دترسیت و به هیوای به زهیی په روه ردگاریه تی ﴿فَلَمْ يَهْلِكْ يَوْمَ الَّذِينَ الْآيَاتُ﴾
 (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلئی ئایا هه وانه ی ده زانن یه کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له گه ل هه وانه ی که
 نازانن ﴿إِنَّمَا يَذْكُرُوا آلَاءَ الْبَرِّ﴾ به راستی ته نها خاوه نانی زیری ئاموز گاری وهرده گرن ﴿فَلْيَعْبَادُوا﴾
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلئی به وه بنده نام که باوه ریان هیناوه ﴿أَتَشْكُرُونَ﴾ له (سزای)
 په روه ردگارتان خو بباریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ که سانی له م دونیا به دا چا که بیان
 کردوه، پاداشتی چاکیان بو هه به ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ﴾ وه زهوی خوا فراوانه ﴿إِنَّمَا يُوفِي الصَّادِقِينَ أَجْرَهُمْ﴾
 بغير حساب ﴿به راستی ته نها ئارامگران به بی حساب و ژماردن پاداشتیان دهرپته وه﴾

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
 أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 ﴿١٣﴾ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدْ وَأَمَّا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ
 قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ
 وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ وَيَعْبَادُونَ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾
 وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الضَّلْعَاتِ أَنْ يَعْبُدُواَهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
 وَأُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَى ﴿١٨﴾
 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ ﴿١٩﴾
 لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُوفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرُوفٌ مَّبْنِيَةٌ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ
 يَجْعَلُهُ حُطَلًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئهی موحهمه دﻋﻮﺓ) ﴿بَلِّغْ بِهَا بَرَاسِطِي مِنْ فَرَاسِطِي مَنْ فَرَاسِطِي﴾ ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
 که خوا بهرستم به دلسوزی بوی ملکه چ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ و فەرمانم پی در اوه
 که یه کهم که سی موسلمانان (ی ئوممه تم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (ئهی موحهمه دﻋﻮﺓ) ﴿بَلِّغْ بِهَا بَرَاسِطِي﴾
 من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گەر سهر پیچی بهر وهر دگارم بکهم ﴿عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ له سزای رورزیکی
 گه وره (قیامت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ ﴿بَلِّغْ مَنْ هُوَ مِنْ هَرِّ خَوَادِهِ بِرَسْمٍ بِهَ پَاكِي وَ تَه نِيَا هَر بُو
 ئه و ملکه چم ﴿فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (به بی با وهران بلی) ئیوه ش جگه له خوا چیتان وویست
 بی بهرستن ﴿قُلْ إِنِّي أَخْلَصْتُ لِلدِّينِ﴾ بلی بیگومان زهر مه ندان که سانینکن ﴿خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيهِمْ﴾
 که خویان و کهس و کاریان له ده دست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی قیامتدا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾
 بیدار بن، ههر ئه و زهر مه ندی ئاشکرا و دیار ﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ﴾ بؤ ئه وان هه یه له لای
 سه ریانه وه چند ته به قی (وهك هه وری رهش) له ئاگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ و له زیریشیانه وه چند ته به قی
 هه یه ﴿ذَلِكَ خُوفٌ لِلَّهِ بِهِ عِبَادُهُ﴾ ئه و (سزایه) خوا بهنده کانی خوی پی ده ترستی ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونَ﴾
 ئهی بهنده کانم خوتان بیاریزن (له سزای من) ﴿وَالَّذِينَ أَحْتَبَوْا أَطْلُوعًا وَآخَرًا﴾ و هه گه راونه ته وه بؤ لای
 له بهرستی بت (و هه موو بهر ستر اوئیکی تر) خویان پاراستوه ﴿وَأَتَابُوا إِلَى اللَّهِ﴾ و هه گه راونه ته وه بؤ لای
 خوا ﴿لَهُمُ اللَّشَرُ فَاسْتَرْعَبُوا﴾ مژده ی گه وره ته نیا بؤ ئه وان هه یه، که واته مژده بده به بهنده کانم ﴿وَالَّذِينَ
 يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾ ئه وان هه یه گوی ده گرن بؤ قسه و گو فتار ﴿فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ئه مجا شوین چاکترینی
 ئه و (قسانه) ده که ون ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ئه وان هه یه که سانینکن خودا ریتنمونی کردون ﴿وَأُولَئِكَ
 هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ههر ئه وان هه یه خاوه نانی ژیری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كِتَابُ الْعَذَابِ﴾ جا ئایا
 که سینک به لینی سزای به سهر دا چه سپایت (بوی بریار درای بیت) ﴿أَفَأَنْتَ تُتَّقِدُنَ فِي النَّارِ﴾ ده ی ئایا
 تو (ده توانی) که سی رزگار بکه یست که له ناو ئاگری دوزه خدایه؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا زِينَةً
 مِنْ دُونِهَا﴾ له بهر وهر دگاریان تر ساون و خویان (له سزای) پاراستوه ﴿لَهُمْ عَرْشٌ مِّنْ فَوْقِهَا عَرْشٌ مَّبْنِيَةٌ﴾
 (له به هه شتا) بؤ ئه وان هه یه کوشک و ته لاری چند نهوم هه یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روبروی ناو
 به ژیریندا دهر وات ﴿وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ أَلْعِيَادَ﴾ (ئهمه) به لینی خوا به و خواش به لینی خوی ده باته
 سهر ﴿الَّذِينَ تَرَى اللَّهَ﴾ ئایا نه تبینی که خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ئاسمانه وه بارانی ده بارینی (بؤ سهر
 زهوی) ﴿فَسَلَكَهُ رِيْسِيْعٌ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه مجا ئه و بارانه ده بات به ناو زه ویدا کانیاهه کانی لی ده ردینی ﴿فَرُّ
 يَجْرُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهٗ﴾ له پاشان کشتو کال و گز و گیا و گولی پی ده روئینی که رهنگه کانیان جیا وازه
 ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرَكُهٗ مَصْفَرًا﴾ پاشان ده بیینی ووشک ده بی و زرد هه لده گه ری ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَمًا﴾ دواتر
 ده یکات به پووشی ورد و خاش ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بهر راستی له مه دا (که باسکرا)
 ئامور گاری و بهند هه یه بؤ ئه وان هه یه خاوه ن ژیرین ﴿

أَمْ مَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَوَيْلٌ
 لِلْقَلْبِيسَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَيْكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾
 اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَدِّهَا مَثَانِي تَقَشَعُ مِنْهُ
 جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهُ يَهْدِي بِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ
 يُضَلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَمْ مَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ
 ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ
 الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
 هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْءَانَا عَرَبِيًّا
 غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ
 مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ وَاللَّسَانَ﴾ دهی ئایا که سنی خوا سینهی گوشاد کردوه بو ئیسلام ﴿فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ و ئه و له سهر ریبازی رووناکسی په روه رد گاریه تی (وه که سیکه دلی ره ق بوو بیست له ئاست ئیسلام) ﴿قَوْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ فُلُوهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له ناوچوون بو ئه وانهی دلیان ره قه له ئاست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئائه وانه له گو مراییه کی ئاشکرادان ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فرمایشتی نار دوته خواره وه ﴿كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّتَانِي﴾ قورئانیکه (که ئایه ته کانی) له به کچووی دووبات کراوه ن ﴿تَنْشَعْرُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ئه و که سانهی له په روه رد گاریان ده تر سن پیستیان ته زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ تَلِيَهُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پیستیان و دلیان نهرم ده بی به یادی (قورئانی) خودا ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ﴾ ئه و (قورئانه) رینمونی خواهه ﴿يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ به و (قورئانه) رینمونی ههر که سنی ده کات که بیهوی ﴿وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گو مرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن هَادٍ﴾ ئه وه رینمونی که ریک بو ئه و نییه ﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ يُوَجِّهْهُ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ دهی ئایا که سیک به دم و چاوی خوی بیاریزیت له سزای سهختی رژی دواپی (وه که سیک وایه که له به هشت دابیت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ به سته مکاران ده گو تری ﴿دُفُّوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچه ژن سزای ئه و (کرده وانهی) له دنیا ده تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ئه وانهی پیش ئه مان (پیش قوره شیشه کان) بوون با وهریان نه هینا به پیغه مبه ره کانیان ﴿فَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ﴾ به و هوی وه سزا (ی خوا) یان بو هات ﴿مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه که ههستیان بی نه کرد ﴿فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ﴾ ئه مجا خوا پی چه شتن ﴿الْحَزْنَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له ژبانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ﴾ وه بیگومان سزای رژی دواپی گه وره تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئه گهر ئه وانه بزانتن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویتند به خوا به راستی له م قورئانه دا هینا ومانه ته وه بو خه لکی ﴿مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ هه موو جو ره نمونه یه ک ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په ندو ئاموز گاری وهر گرن ﴿فَرَعْنَا عَنَّا يَا غَٰبِرِي عَوَّجٍ﴾ (ئه و قورئانه) قورئانیکه عه ره بی به هیچ خواری و لاری به کی تیا نییه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو ئه وهی (له سزا) خو بیاریزن و بینه له خواترس ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ خوا نمونه ی هینا ومانه ته وه به پیاو یکی (به ندن) ﴿فِيهِ شُرَكَاءٌ مُّتَشَابِهُونَ﴾ هی چند که سیکه ئازا و هیا نه له سهر ئه و (به ندن) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا رَّجُلٍ﴾ وه پیاو یکی که ته نیا به ندن پیاو یکیه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَان مَثَلًا﴾ ئایا ئه م دوو که سه وه ک یه کن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هه موو سو پاس ته نها بو خواهه به لام زور به بیان نازانتن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (ئهی موحه مه د ﴿صَلِّ﴾) به راستی تو ده مری و ئه وانیش ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پاشان بیگومان ئیوه له رژی دوا پیدا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ تُخْتَصِمُونَ﴾ لای په روه رد گارتان داوا چی ده بن دژی به کتری ﴿﴾

* فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
 إِذْ جَاءَهُ وَهُوَ آيِسٌ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي
 جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
 لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
 بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
 عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
 فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
 ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَاقَوْمِ
 أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾، نه‌مجا کی ستم کارتره ﴿مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾، له‌وکه‌سه‌ی که‌درو به‌ناوی خواوه ده‌کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾، وه‌باوه‌ری به‌راستی قورئان نی‌یه ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾، که‌بوی هاتووه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾، نایا له‌دوزه‌خ دا جیگه‌یه‌ک نی‌یه بو‌بی پروایان ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ﴾، وه‌ئو
 که‌سه‌ی قورئانی هیئاوه (واته پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾، باوه‌ریشی بی‌یه‌تی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُشْفِقُونَ﴾
 هه‌ر ئه‌وانن له‌خواترسان و باریز‌کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، بو‌یان هه‌یه (له‌به‌ه‌شت
 دا) ئه‌وه‌ی بیانه‌ویت لای په‌روه‌دگار یان ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، ئه‌وه‌یه پادا‌شتی چاکه‌کاران ﴿رَبِّ
 لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾، تاخوالیان بس‌رپته‌وه ﴿أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، خرابترین (کرده‌وه‌به‌ک) که‌کردوویانه
 ﴿وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾، وه‌پادا‌شتیان بداته‌وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به‌(پادا‌شتی) چاکترین
 ئه‌و کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نایا خوا‌بو‌بنده‌ی خوی (پیغه‌مبه‌ر ﷺ)
 به‌س نی‌یه (که‌پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُحْذَرُونَ﴾، (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ئه‌و بیئاوه‌رانه ده‌ترسین
 ﴿يَأْتِيَنَّهُمْ مِنَ دُونِهِ﴾، به‌وانه‌ی جگه‌له‌خوان (واته ده‌ترسین به‌خوا‌کانیان که‌زیانت بی‌ده‌گه‌یه‌نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾، وه‌هه‌ر که‌س که‌خوا‌گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾، ئیتر هیج که‌س ناتوانیت
 بیت به‌رینمونی‌کری و هیدایه‌تی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾، وه‌هه‌ر که‌س که‌خوا‌رینمونی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾، ئه‌وه‌هیج گومراکه‌ریکی بو‌نی‌یه ﴿الَّذِينَ يَعْزِيذُ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾، نایا خوا‌زاللی
 بالاده‌ستی توله‌سین نییه؟ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾، سو‌یند به‌خوا‌ئه‌گه‌ر برسیاریان لی‌بکه‌یت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، کی‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، بیگومان ده‌لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾، بلی: ده‌ی بییم بلین ﴿مَاتَدْعُونَ﴾، ئه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، جگه‌له‌خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾، ئه‌گه‌ر خوا‌وو‌یستی زیانیکم بی‌بگه‌یه‌نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾، نایا ئه‌و
 (په‌رستره‌وانه) ده‌توانن ئازارو‌زیانی ئه‌وم لی‌لاده‌ن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾، یا‌ئه‌گه‌ر وو‌یستی نیعمه‌ت
 و به‌هره‌یه‌کم بی‌بدات ﴿هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾، نایا ئه‌وانه ده‌توانن به‌هره‌و میهره‌بانی ئه‌وم لی
 بگرنه‌وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بلی: من هه‌ر خوام به‌سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾، خو‌سپیران ته‌نھا پشت
 به‌و ده‌به‌ستن ﴿قُلْ يَقُولُ﴾، بلی ئه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ﴾، ئیوه له‌سه‌ر ریبازو شیوازی
 خوتان کاربکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾، منیش (له‌سه‌ر ریبازی خوم) کارده‌که‌م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ئه‌مجا به‌م
 زو‌وانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ﴾، کی‌ (له‌م دونیادا) سزایه‌کی بو‌دیت که‌رپسوا‌ی ده‌کات
 ﴿وَيُحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، وه‌سزایه‌کی بی‌برانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا دی ﴿

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
 يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ
 أَوْلَوْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ
 لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِتْنَةً لَهُمْ مِنْ سَوْءِ الْعَذَابِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ بہرہ راستی تہم قورئانہ مان بؤ سہر تؤ ناردؤتہ خواریہ وہ ﴿لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بؤ
 ہہموو خہلکی بہہق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا ہہر کہ سہی ہیدایہت و ہر گریت ﴿فَلْيَنْفَسْهُ﴾ تہ وہ
 قازانجی ہہر بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ہہر کہ سیش لاری و گومرا بیت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِمَا﴾ تہ وہ
 بہرہ راستی زبانی گومرا بوونہ کہی ہہر بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وہ تہی پیغہ مہر ﷺ
 تؤ کار سپیرراو و چاودیر نیت بہ سہر بانہ وہ (تاہر و ہینسن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانہ کان
 دہ کی شہی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ لہ کاتی مردنیان دا ﴿وَأَلَّتْ لَمْ تَمُتْ﴾ وہ تہ وہی نہ مرد بیت ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ لہ کاتی
 خہوت نیدا ﴿فَيُمْسِكُ الْآلِيَّ﴾ تہ مجائہ و (گیانانہ) رادہ گری ﴿فَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ ہر یاری مردنی دا وہ
 ﴿وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى﴾ وہ تہ وانی تر بہرہ لادہ کات (کہدہ بی زیندو و ہمیتن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاما وہیہ کی
 دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ بہرہ راستی لہ مہ دا چہند بہ لگہ ہہیہ ﴿لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ تہ و
 کہ سانہی بیردہ کہ نہ وہ ﴿أَمْ أَلْحَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخو جگہ لہ خوا تکا کارانیکیان بؤ
 خویمان داناوہ ﴿قُلْ أُولَئِكَ أُولُوا﴾ بلئی گہر چی تہ وانہ ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نہ ہہیچ شتیکیان بہدہستہ
 ﴿وَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وہ نہ تیش دہ گہن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلئی: نکا ہہمووی ہہر بؤ خواہیہ
 ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ٹاسمانہ کان و زہوی ہہر بؤ تہ وہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان
 ہہر بؤ لای تہ وہ گہر پرنرنہ وہ ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وہ کاتیک یادی خوا بکری بہ تاك و تہ نیا
 ﴿أَسْمَاءَاتٍ فُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکدہ چیت وہ بیزار دہ بی دلئی کہ سانئی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ کہ باوہ پریان نیہ
 بہرؤژی دواہی ﴿وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ چی کاتیک ناوی ہہر ستر اوانی بیجگہ لہ خوا بیریت
 ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ یہ کہ سہر شادو و پوو خوش دہ بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلئی: تہی خواہیہ ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ بہدہیتنہری ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نہیتنی و ٹاشکر اکان
 ﴿أَنْتَ تَخْتَصِمُونَ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ ہہر تؤ دادوہری دہ کہیت لہ نیوان بہندہ کانتدا ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ﴾ لہ وہی تہ وان
 تیایدا ﴿يَخْتَلِفُونَ﴾ جیاوازیون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہرہ راستی تہ گہر ہی تہ و کہ سانہ بوایہ
 سستہ میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہموو تہ وہی لہ سہر زہویدایہ ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ تہ وہندہی تری شہی
 لہ گہ لدا بیت ﴿لَا فَتَدْوَاهِي﴾ لہ بریتی خویمان دا دہ باندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بؤ رزگار بوونیان لہ سزای
 خراہی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رؤژی قیامت ﴿وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ لہ لایہن خواوہ بؤیان دہر کہوت
 ﴿مَا لَمْ يَكُنْ يُؤْتَى حَسْبُونٌ﴾ شتی وا کہ تہ وان بیربان لی نہ کردوہ تہ وہو گومانیان بؤی نہ چوہہ ﴿

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
 نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا
 أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٥٢﴾ * قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
 مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْمُوا لَهُ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ
 مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ
 عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾



﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ وہ بوشیان دہر کہوت چی خراہ بیان کردوہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْرِءُونَ﴾ ئەو سزای ئەوان گالته بیان پی دە کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ ئەمجا کاتی ئادەمی زیانکی لی کہوت ﴿دَعَانَا﴾ هاوارمان بو دیننی ﴿ثُمَّ إِذَا حَوْلَتْ لِعَمَةٍ مِنَّا﴾ لەباشان ہەر کاتی بہ ہرہ ونیعمہ تیکمان پیدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ دەلی: بہراستی ئەم بہ ہرہ ونیعمہ تہم پندراوہ ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ بہ ہوی لیزانی وزانستی خۆمہوہ ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی یہ) بہ لکو ئەوہ ئەزمون و تاقی کردنہوہیہ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَعْمُرُونَ﴾ بہ لآم زور بہ بیان نازانن ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ بیگومان ئەم قسہیہ کہسانی پیش ئەمانیش کردیان ﴿فَمَا أَعْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ بہ لآم هیچ سوودی پی نہ گہ یاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئەوہی ئەوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ ئەمجا دوو چاریان بوو (تۆلہی) ئەو خراپانہی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن قَدَمَاءِ﴾ ئەو کہسانہیان ستہ میان کرد (بیباوہرانی مہ ککہ) ﴿سَيَصِيبُهُمُ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ لەمہو باش دوو چاری (تۆلہی) کردہوہ خراپہ کاریان دہبن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئەمانہ (لہ دەستی خوا) دہرباز نابن ﴿أُولَٰئِكَ يَعْمَلُونَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ئایا نہ یانزانہوہ کہ بیگومان خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان دہ کات ودہیشیگریتہوہ لەہەر کہ سینک کہ بیہویت ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان لەوہدا بہ لگہ ونیشانہی زور ہن بو ئەو کہسانہی باوہر دینن ﴿قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی: ئەی بہندہ کانم ئەی ئەوانہی کہ خۆتان زور گوناہبار کردوہ ﴿لَا تَقْسُطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناٹومید مہ بن لەمیہربانی و بہزہیی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ بَغِضُ الرِّبِّ جَمِيعًا﴾ چونکہ بیگومان خوا لەہہموو گوناہہ کان خوش دہبیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بہراستی ہەر ئەوہ لی بوردہی بہ بہزہیی یہ ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾ (بہو مہر جہی کہ) بگہرپنہوہ بۆلای بہرورہر دگارتان ﴿وَأَسْأَلُوكَ اللَّهُ﴾ و گہردن کہ چی ئەو بن ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ بہر لەوہی سزاتان بو بیت ﴿ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ پاشان یارمہتی نادرین (لہ لایہن هیچ کہ سینکہوہ) ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وہ شوین چاکترین شتی بکہون کہ نیردراوہتہ خواریوہ بۆتان ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ لہ بہرورہر دگارتانہوہ ﴿مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ بہر لەوہی لەناکاودا سزاتان بو بیت ﴿وَأَن تَلَّاتَشْعُرُونَ﴾ کہ تۆہو ہەر ہستی پی نہ کہن ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ﴾ نہ کا ئەوسا کہ سی بلی ﴿يَحْسُرُنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ﴾ ئەی مہخابن لەسہر ئەوہی کہ متہر خہمیم کرد ﴿فِي حَبْلِ اللَّهِ﴾ لہ کارکردن بہوہی خودا فہرمانی پینکردبوو ﴿وَإِن كُنْتُمْ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ و بہراستی من لەو گالتہ چیبانہ بووم (کہ گالتہ بیان بہ ناینہ کہی دە کرد) ﴿﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾ أَوْ تَقُولَ
 حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٥٨﴾ بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ
 مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوعَلَى
 اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ
 ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ وَكَيْلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ وَمَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ
 أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرِيَّ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ
 أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ
 لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ
 اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ؕ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

﴿أَوْ تَقُولُ لَو أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه گهر خوا ریتموونی بگردمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقَرِبِينَ﴾ نه وه بیگومان له پاریز کاران وله خواتر سان ده بووم ﴿۵۷﴾ ﴿أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ یان کاتیک سزا که‌ی ده بینیت بلیت ﴿لَو أَنَّ لِي كَرْهٌ﴾ خوز گه جار یکی تر بگه رامایه ته وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وسا له چاکه کاران ده بووم ﴿۵۸﴾ ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَكَآئِي﴾ (راست ناکه‌یت) خو بیگومان به لگه و نایه ته کانی منت بوهات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لآم باوه رت پی نه هینا و خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له بی باوه ران بویت ﴿۵۹﴾ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی دواپی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده بینی نه وانه‌ی درویان بو خوا هه لده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾ پرویان ره شه ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا شویتیک نی به بو خو به گه وره زانان؟ ﴿۶۰﴾ ﴿وَيَسْئَلُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه نه وانه‌ی خو یان پاراست (له کوفرو تاوان) خوارز گاریان ده کات ﴿بِمَعَاذِنِهِمُ﴾ چونکه ریگه‌ی رز گاریان گرتبه به ر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نه تو ووشی ناخوشی ده بن ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَنُونَ﴾ وه نه خه مه ده خون ﴿۶۱﴾ ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به‌ی هینه‌ری هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ههر نه ویش پاریزه‌ری هه موو شتیکه ﴿۶۲﴾ ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلله کانی ناسمانه کان و زه‌وی به ده‌ست خوا به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَيْدِيهِمْ﴾ وه نه وانه‌ی به به لگه و نیشانه کانی خوا بی باوه رن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ههر نه وانه زه ره مهند ﴿۶۳﴾ ﴿فَلْيُغْفِرِ اللَّهُ تَأْمُرُونَ أَعْبُدُ﴾ (نه‌ی موحه مه مد ﴿۶۴﴾) بلی: ده‌ی نایا ئیوه داوام لی ده که ن من بیجگه له خوا شتیکی تر بپه رستم ﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه فام و نه زانان ﴿۶۵﴾ ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ سویند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبه رانی بیس توش ﴿لَئِن أَشْرَكْتَ لَا يَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ نه گهر هاوبه‌ش بو خوا دابنیت به راستی کرده‌ت هه لده وه شتیته وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بیگومان له زه ره مهندان ده بیت ﴿۶۶﴾ ﴿بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ﴾ (وا مه که) به لکو ته‌نھا خوا بپه رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿۶۷﴾ ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خویان نه ناسیوه (به گه وره یان نه زانی) به و جوره‌ی شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی دواپی دا هه موو زه‌وی له چنگی نه ودا به (به ده‌ست خوا به) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانیش به ده‌ستی راستی نه و پیچراونه ته وه (له م نایه ته‌دا جیگیر کردن سیفه‌تی ده‌ستی راست بو خودا هاتوه ئیمه باوه رمان پیه‌تی، به بی هیچ لیچواندن ولیکدانه وه یه که و شیوه که‌ی نازانین، ته‌نھا خودا ده‌یزانیت) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده‌یکه نه هاوبه‌شی ﴿۶۸﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ
 بِالْطَّبِيعِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
 وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
 فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
 يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 هَذَا قَالُوا أَبْلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
 الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
 زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
 سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ
 نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۗ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

﴿وَفُتِحَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فووکرا بہ کہرہ نادا (بہ شہہ پپوردا) ﴿فَصَبَقَ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
 یہ کسہر ہہ موو ئہ وانہی لہ ئاسمانہ کان و زویدان دہ مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر کہ سانئ خوا
 بیہ ویت (نہ مرن) ﴿فَتُفْتَحُ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جارئکی تر فوو دہ کرئ بہ کہرہ نادا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ﴾
 جالہ پر ہہ موو راست دہ بنہ وہ ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاوہ پروان دہ کہن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾
 وہ زہوی لہو رورژہا بہ نورئ پہر وہ رد گاری رووناک دہ بیتہ وہ ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ ونامہی کردہ وہ
 لہ بہر دہ میان دادہ نرئت ﴿وَجَاءَ بِالْبَلِيغِينَ وَالشَّهَادَةَ﴾ و پیغہ مہبران و شاہیدی (سہر گہ لہ کان)
 دہ ہینرین ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ﴾ لہ و نیوانیاندا بہ ہق دادوہری دہ کرئ ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ و ئہ وان
 ستہ میان لی ناکرئ ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وہ (لہو رورژہا) ہہ موو کہ سیئ چی کردوہ
 بہ تیر و تہ واوی پاداشت دہ درتہ وہ ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ﴾ وہ خوا خوشی ئا گادارہ (بہ بی شایہت و نامہی
 کردہ وہ کان) ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ بہو کردہ وانہی کہ دہ یکہن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہوسا ئہ وانہی
 بیباوہر بوون راپیچ دہ کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بؤ دوزخ کومہل کومہل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾
 تاکاتی دینہ (نزیکئ) دوزخ ﴿فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ دہر گاکانی دہ کرینہ وہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَ بَنِيهَا﴾
 وہ دہر گاوانہ کانی دوزخ (بہ لو مہ کر دینکہ وہ) بہ وان دہ لین ﴿الَّذِينَ آتَيْنَهُمْ كُفْرًا سُلَّ مِّنْكَ﴾ ئایا پیغہ مہبران
 لہ خوتان بؤ نہ ہات ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْكَ آيَاتِكَ رَتِّكَ﴾ کہ ئایہ تہ کانی پہر وہ رد گارتان بہ سہردا بخویننہ وہ
 ﴿وَيُنذِرُونَكَ﴾ وہ بناتر سینن ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ لہ گہ شتتتان بہ م رورژہ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ دہ لین: بہ لی
 (ہاتن ئا گاداریان کر دین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ بہ لام بریاری سزا دراوہ ﴿عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾
 بہ سہر (نیمہی) بیباوہر ان دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ بیان دہ وترئ: لہ دہر گاکانی دوزخہ وہ
 بچنہ ژووروہہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہ میشہی لہ ویندا بمیننہ وہ ﴿فِي مَشْأَى الْمُنْتَكِرِينَ﴾ ئای چ خرابہ
 جینگہ و مہ نزلگای خو بہ زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وہ کہ سانئ (کہ خواناس
 بوون) و لہ پہر وہ رد گاریان دہ ترسان پؤل پؤل دہ برین بؤ بہ ہہ شت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکاتی دینہ
 (نزیکئ) بہ ہہ شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و دہر گاکانی دہ کرینہ وہ ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَ بَنِيهَا﴾ وہ دہر گاوانہ کانی
 بہ وان دہ لین ﴿سَلَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ سہ لامتان لی بیت ﴿طِبِّئُمْ﴾ ئیوہ پاک و خاوین بوون (لہ تاوان لہ دونیادا)
 ﴿فَادْخُلُوا خَالِدِينَ﴾ کہ واتہ برؤنہ ناو بہ ہہ شت بہ ہہ میشہی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 (ئہ وانیش) دہ لین: سوپاس بؤ ئہو خواہی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُّهُ﴾ ہہر بہ لینئکی بہ نیمہ دا راست بوو
 ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وہ زہوی (بہ ہہ شتی) بہ میرات پی داین ﴿نَسَبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ لہ ہہر
 شوئینئکی بہ ہہ شتدا بمانہ ویت نیشتہ جئ دہ بین ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ ئای چہند چاکہ پاداشتی
 چاکہ کاران ﴿۶۱﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

سورة غافر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾



﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ و ه فریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سیباحت ده‌کن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوه‌ری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له‌کوتایی دا) ده‌وتوتیت هم‌مو و سوپاس هر
 بؤ خواجه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿٧٥﴾

سوره‌تی ﴿غَافِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمِّ﴾ به (ح، میم) ده‌خوینریته‌وه و خوا به‌واتای ئه‌م پیتانه زانتره، سه‌رنجی سه‌ره‌تای
 سوره‌تی (البقرة) بده‌دباره‌ی و اتا‌که‌یان ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئه‌م قورئانه هیتراوته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوی بالاده‌ستی داناوه ﴿عَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیبوره‌دی تاوان و ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾
 وه‌رگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) توله‌ی سه‌خت و به‌تینه
 ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾ وه‌ خاوه‌ن فزل و به‌هره و چا‌که‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیج‌گه له‌و هیچ په‌رستراویکی به‌ه‌ف
 و راست نی‌یه ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هم‌موان هر بؤ‌لای ئه‌وه ﴿مَا يَجِدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیاوه‌ران نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلِبُهُمْ فِي الْإِلْدَادِ﴾ هاتوچؤ و گه‌رانیان به‌وولآتدا (بؤ بازرگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پئش ئه‌وان گه‌لی نووح باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌نوح) ﴿وَالْآخَرَاتِ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ده‌سته و ناقمه‌کانی دوا‌ی ئه‌وانیش (باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ وه‌موو گه‌لینک
 وویستووه‌تی (نیازی کردوه) ﴿بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ که‌ بیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکوزن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَجَدُوا أَبًا عَدُوًّا﴾ وه‌ده‌مه‌قالییان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی
 راستی بی‌لا‌به‌رن و نه‌به‌یلن ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ﴾ ئبتر (فار و تووره‌بی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چؤن
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ ئابه‌و جوړه‌ بریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بیگومان ئه‌وان
 دوزه‌خین ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئه‌و فریشته‌نه‌ی هه‌لگری عه‌رشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئه‌وانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سیباحت ده‌کن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 وه‌ باوه‌رپان به‌وه‌به ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ داوا‌ی لیبوردن ده‌کن بؤ ئه‌وانه‌ی ئیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَتُكَ عَلَمَاءُ﴾ (ده‌لین:) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت هم‌مو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿فَاعِظْ لِّلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خو‌ش ببه له‌وانه‌ی توبه‌یان کردوه ﴿وَأَتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 ریگای تو که‌وتوون ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه‌ بیانپاریزه له‌سزای دوزه‌خ ﴿٧٦﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ، وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا
أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ
إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ
وَحَدَّهُ، كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ، تَوَمَّنُوا قَالِ كُمْ اللَّهُ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ فَادْعُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾ رَفِيعُ
الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَدْرُونَ لَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ ئە‌ی پەرور د‌گاران ب‌شپ‌شان‌یک‌ی هه‌م‌یشه‌ی ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾
 که‌ به‌ئ‌یت پ‌ی د‌ابوون ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ ئە‌و که‌ سانه‌ش چاکه‌ کار بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا الَّذِينَ أَوْجَعْتُمْ لَهُمْ آيَاتِنَا﴾
 له‌باوو ب‌ب‌یران و هاوسه‌ران و رۆ‌له‌کان‌یان (نه‌وه‌کان‌یان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر تو
 زالی کار دروستی ﴿وَقِيَهُمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌ ب‌یان‌پ‌ر‌یزه‌ له‌ (تۆ‌له‌ی) تاوانه‌کان ﴿وَمَنْ تَقَى السَّيِّئَاتِ﴾
 یۆ‌م‌ید ﴿چونکه‌ هه‌ر که‌ س‌یک له‌ (تۆ‌له‌ی) خرابه‌و تاوان ب‌پ‌ر‌یزی له‌و رۆ‌ژه‌دا ﴿فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾ ئە‌وه
 ب‌ی‌گومان ره‌حمت پ‌ی کردووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌ هه‌ر ئە‌وه‌به‌ سه‌رکه‌وتنی زۆ‌ر گه‌وره
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَادُونَ﴾ به‌راستی که‌سان‌ی ب‌ی باوه‌ر بوون (له‌باشه‌پ‌رۆ‌ژدا) بانگ ده‌کر‌ین
 ﴿لَمَقَّتْ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقَّتِ كُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ که‌ به‌راستی تو‌ره‌ی و خه‌شمی خوا (له‌دون‌یادا) گه‌وره‌تر بوو
 له‌رق و تو‌ره‌ب‌یتان له‌خۆ‌تان (له‌قیامه‌دا) ﴿إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ کات‌یک بانگ ده‌کران بۆ
 باوه‌ر ه‌یتان به‌لام باوه‌رتان نه‌ده‌یتا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَتُكْفِرُونَ﴾ ده‌ئ‌ین ئە‌ی پ‌ه‌روه‌ر د‌گاران تو‌دوو
 جارت مراندووت‌ین ﴿وَأَخْيَرْتَنَا أَفَتُكْفِرُونَ﴾ وه‌ دوو جار‌یش ژ‌بانت به‌به‌ردا کردوون ﴿فَاعْتَرَفْتُمُوبِينَ﴾
 جا دانمان نا به‌تاوانه‌کانمان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی ئ‌ایا ر‌ینگ‌ایه‌ک هه‌یه‌ بۆ‌ ده‌رباز بوون
 ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ ئە‌م سزایه‌تان له‌به‌ر ئە‌وه‌به‌ که‌ به‌راستی هه‌ر کات‌ی
 خوا به‌تا‌ک و ته‌ن‌ی‌ای ب‌ه‌ر سترایه‌ ئ‌یوه‌ ب‌ی باوه‌ر ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تُؤْمِنُونَ﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر هاو‌به‌شی بۆ
 د‌اب‌ن‌رایه‌ باوه‌رتان ده‌ه‌یتا (به‌و هاو‌به‌ش دانانه‌) ﴿فَأَلْحِكُمْ اللَّهُ الْعِلْمَ الْكَبِيرَ﴾ ب‌ر‌یاردان هه‌ر بۆ‌ خ‌و‌ای
 ب‌ل‌ندو به‌رزو گه‌وره‌به‌ ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئە‌و زات‌یکه‌ ن‌یشانه‌کان‌ی خۆ‌یتان ن‌یشان ده‌دات
 ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌ له‌ناسمانه‌وه‌ ر‌زق و رۆ‌زیتان بۆ‌ ده‌ن‌یر‌ته‌ خ‌واره‌وه‌ ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾
 که‌س ب‌یرناکاته‌وه‌ (پ‌ه‌ند و ه‌رناگر‌ی) ﴿إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مه‌گه‌ر که‌ س‌یک روو له‌خ‌واب‌ی ﴿فَادْعُوا﴾
 الله‌ م‌خ‌ل‌ص‌ین له‌ ال‌د‌ین ﴿که‌واته‌ له‌خوا ب‌پ‌ر‌ینه‌وه‌و به‌پ‌اک‌یی و د‌لسۆ‌زی و بۆ‌ی گه‌ردن که‌چ بن
 ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ ب‌ی باوه‌ر‌ان‌یش پ‌یان ناخۆ‌ش ب‌ی ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾
 (خوا) پ‌له‌و پایه‌ زۆ‌ر به‌رزی خ‌اوه‌ن عه‌رشی مه‌زنه‌ ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمان‌ی خۆ‌ی وه‌ح‌ی
 ده‌ن‌یر‌ی ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ‌ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که‌ ب‌یه‌وی ﴿لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ تا (خه‌لک)
 ب‌ترس‌یت‌ی له‌ رۆ‌زی به‌یه‌ک‌تر گه‌یشتن ﴿يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤُونَ﴾ رۆ‌زی که‌ هه‌موو (له‌ گۆ‌ره‌کان‌یان د‌ینه‌ ده‌رو)
 ئ‌اشکرا ده‌بن ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ ه‌یچ ش‌ت‌ب‌کیان له‌خوا پ‌ه‌نه‌ان نا‌ب‌یت ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا
 ده‌فه‌رمو‌وی:) ئە‌م‌رۆ‌ پ‌ادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ‌ ک‌ییسه‌ (وه‌لام نادر‌یته‌وه‌) ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (خۆ‌ی
 وه‌لام ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رمو‌ویت) هه‌ر بۆ‌ خ‌و‌ای تا‌ک و ته‌ن‌هایه‌ که‌ به‌سه‌ر هه‌موو ش‌ت‌دا زاله‌ ﴿

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ
 يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ * أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ
 فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾



﴿الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه‌مرو هه‌موو کهس پاداشت یان سزا ده‌درته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی
 نه‌وه‌ی کر دوویه‌تی ﴿لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ﴾ نه‌مرو سته‌م کر دن نی به (له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی
 لپیرسینه‌وه‌ی خوا به‌به‌له‌و خیرایه ﴿وَإَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﴿صَلِّ﴾) نه‌وان له‌روژه
 نزیکه‌که (قیامت) بترسینه ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له‌و کاته‌ی دلّه‌کان (له‌ترسا) گه‌شتو‌نه‌ته‌گه‌روو
 ﴿كَظْمِئِينَ﴾ هه‌موو پیش ده‌خونه‌وه ﴿مَالِ الظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيرٍ﴾ سته‌مکاران نه‌هیچ دوستیکیان هه‌به ﴿وَلَا
 شَفِيعَ يُطَاعُ﴾ وه‌نه‌تکا‌کارینک به‌گوئی بکریت ﴿يَعَذَّبُ حَايَةَ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیانه‌تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ هه‌رچی دلان ده‌بشارنه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا به‌هه‌ق وراستی دادوهری
 ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا هاواریان لی ده‌که‌ن (ده‌یانپه‌رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ بَشَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌رخوا
 بیسه‌ری بینایه ﴿أُولُو يَسِيرٍ وَأَفِي الْأَرْضِ﴾ ئایا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿يَنْظُرُوا﴾ تا بینن (بزائن)
 ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی که‌بیش نه‌مان بوون چون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مَهْمُورًا﴾ نه‌وانه‌له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَأَنشَأُوا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شوینه‌واریان له‌زه‌ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هوی تاوانه‌کانیانه‌وه‌گرتنی وتوله‌ی لی سه‌ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له (سزای) خوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 لَهُمْ نُفُوسٌ وَمَا يَكْفُرُوا﴾ که‌چی باوه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌راستی خوا به‌هیزی ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینی به‌تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان مووسامان نارد به‌چهند موعجیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی
 روونه‌وه (به‌ته‌وراته‌وه) ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ﴾ بو لای فیرعه‌ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ هه‌موو ووتیان: جادوو گهریکی دروزه‌نه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه‌مجا کاتی مووسا (ثایینی) راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه بو‌هینان ﴿قَالُوا أَقْتُلُوا آبَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل نه‌و (مووسا) باوه‌ریان هیناوه بکوژن ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه‌ژنه‌کانیان به‌زیندوویی به‌یلنه‌وه (بو‌کاره‌کری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ﴾ به‌لام فیلی
 بی باوه‌ران هه‌ر مایه‌ی سه‌ر لی شیوانه (هه‌رگیز سه‌رناگرت) ﴿

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ
 بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
 يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ
 جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ
 كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمَ لَكُمْ
 الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ
 إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
 إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادِ
 وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
 وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُنْزَلُ الْمُدَبِّرِينَ
 مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي﴾ وه فیرعهون ووتی: لیم گهرین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ باموسا بکوزم ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ نهوسا بائه وهانا بؤپهروه ردگاری بهری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بهراستی من دهرسم که تاینه که نان بگوریت ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ یان لهزه ویدا تازاوه وخرابه کاری بنیتوه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ﴾ وه موسا ووتی: بهراستی من په ناده گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكَ﴾ به پهروه ردگاری خوم و پهروه ردگاری تیوهش ﴿مَنْ كَلَّمَكَ﴾ لهه موو خو بهزل زانیک ﴿لَأَيُّونُ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ که باوهری بهرؤزی لی پرسینه وه نی یه ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ﴾ وه پایونکی باوهردار ووتی: ﴿مَنْ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ له کهس و کاری فیرعهون بوو ﴿يَكْفُرُ بِآيَاتِنَا﴾ که باوهره کهی شار دبووه ﴿انْقَتَلُونَ رَجُلًا﴾ ئایا (چون) پایونیک ده کوزن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له بهر نه وهی ده لی: خوا پهروه ردگار مه ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که بهراستی چهند بهلگه و موعجیزه ی روونی له پهروه ردگار تانه وه بؤ هیتان ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو نه گهر دروزن بی (که ده لی پیغه مبهرم) نه وه (تاوانی) درو کهی به نه ستوی خو به تی ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو نه گهر راستگو بی ﴿يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ هندی لهو (سزایه ی) به لینی بی داوون تووشتان ده بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بیگومان خوا رینمونی که سی ناکات که زیاده رو و دروزن بیت ﴿يَقُولُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ﴾ (موسا ووتی) : نهی گه له کهم فهران په وایی نه مرو هی تیوهیه ﴿ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ و به ده سولات و زالن له سهر زه ویدا ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ دهی کی یارمه تیمان ددات نه گهر سزای خوامان بؤ بیت ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾ فیرعهون ووتی: چی خوم به چاکی ده بینم ههر نه وه تان نیشانه ددهم ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وه نه نیا بؤرینگی راست رینمونی تان ده کهم ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ﴾ وه نهو (پیاوهی) باوهری هیتا بوو ووتی: نهی گه له کهم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی من له وه دهرسم به سهرتان بی ﴿مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ وینهی (سزای) نهو و پوزهی به سهر کومه لان و گه لانی پیتشو هات ﴿مِثْلَ دَابِ قَوْسٍ مَرْمُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه که نهو (سزایه ی) هات به سهر گه لی نوح و عاد و سه موود و ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نهو هانش له دوا ی نه وان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ وه خوازولم وسته می ناوی بؤ به ننده کانی ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وه نهی گه له کهم بهراستی من ترسی پوزی هاوارو بانگ له به کتری کردنم هیه لیتان (نهو و پوزهی که هم موو کهس هاوار وداوای یارمه تی له یه کتری ده کهن) ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ نهو و پوزهی پشت هه لده کهن و هه لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په ناگه یه که بؤ تیوه نی له (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر که سی خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَادٍ﴾ نه وه هیچ رینمونی که ریکی بؤ نی یه ﴿

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ
 مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
 أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
 السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا
 وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ ۚ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ
 وَمَا كِيدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ
 يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ
 إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
 دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
 وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَ كُرْتُوسُفُ مِنْ قَبْلِ يَالَيْتَنِي﴾ سویتد بہ خوا بینگومان پیشتر یوسف پیغمبر تان بؤہات بہ بلگہ پرونہ کانہ وہ ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَاكٍ﴾ کہ چی ئیوہ ہر لہ گوماندا بوون ﴿مِمَّا جَاءَ كُمْ بِهِ﴾ لہو بہ بلگانہ ی بؤی ہینابوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتی (یوسف) وہ فاتی کرد ﴿قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتتان ئیتر دوای ئہو خوا ہیج پیغمبر نیکی تر نانیرئ ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ ثَابَهُ وَجَوْرَهُ﴾ خوا گومرای دہ کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُزْتَابٌ﴾ ئہو کہ سہی زیادہ رؤی دوو دلہ ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئہوانہ ی دہر بارہ ی نشانہ کانی خوا دہہ قالی دہ کہن ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ آتَاهُمْ﴾ بہین ئہوہی بہ بلگہ بہ کیان بؤہاتی ﴿كَرُمَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ئہو دہہہ قالہ یان) ہوی تورہی بہ لای خوا ی گہورہ ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ لای ئہوانہش باوہریان ہیناوہ ﴿كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ﴾ ثابہ و جؤرہ خوا مؤردہنی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ بہ سہر دلی ہہموو خو بہ زل زانیکی زؤرداردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَكُنَّ فِرْعَوْنِ وَوَتِي نَئِي هَامَانَ﴾ ابن لی صرحا ﴿كُوشِكِيكِي بَهْرَزْمِ بؤ دَرُوسْتِ بَكِه﴾ اعلیٰ ابلع الاسبب ﴿بِهَلْكَو بگہمہ ئہو رینگابانہ ﴿اسْتَبَتِ السَّمَوَاتِ﴾ کہ رینگا کانی (بہرز بوونہ وہن بؤ) ئاسمانہ کان ﴿فَأَطَاعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ بؤ ئہوہی (لہوئیوہ) سہیری خوا کہی موسا بکہم ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾ وہ بہراستی من وا گومان دہہم ئہو (موسا) درؤزنہ ﴿وَكَذَلِكَ رُبُّنَا لِفِرْعَوْنَ﴾ ثابہ و جؤرہ رازنیراہہ وہ بؤ فیرعون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ کردہوہی خراپی ﴿وَصَدَّعِنَا السَّبِيلَ﴾ وہ (بہ ہویہوہ) رینگری کرا لہرینگای راست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وہ ہر فیل و پلانیکی فیرعون ہہبوو بہ فیرؤ چو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ئہو (بیاوہی) باوہری (بہ موسا) ہینا بوو ووتی ﴿يَقُولُوا أَتَمُوعُنَّ﴾ ئہی گہلہ کہم شوین من بکہون ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ رینگای راستان نشان دہہم ﴿يَقُولُوا إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾ ئہی گہلہ کہم بہراستی ژبانی ئہم دونیایہ رابوار دنیکی کہمہ ﴿وَآيَاتِ الْآخِرَةِ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وہ بہراستی ہر باشہرؤژ جتی حسانہوہی ہہمیشہیی یہ ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ ہر کہ سیک کاری خراہی کردبی ﴿فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا أَمَلًا﴾ ہر بہ ئہندازہی خراہہ کہی سزا دہدرئ ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ ہر کہ سیش چاکہی کرد بیت ﴿مِنْ ذَكَرِ أَوْلَانِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ثافرہت بیت یان پیاو (بہو مہر جہی) باوہردار بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا ئہوانہ دہ چنہ بہہشتہوہ ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا بَغَيْرِ حِسَابٍ﴾ لہویدا بہین ژمارہ و حساب رزق و رؤزیان بین دہدرئ ﴿

* وَيَقَوْمٍ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا

تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

﴿٤٣﴾ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَدَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا

وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ

عَلَيْهَا عُدْوًا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ

فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ

فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ

تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَلْنَا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ

الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لُفِيهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ قَدْحَمَكُم

بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ

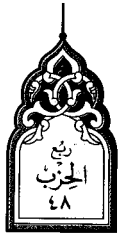
أَدْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَقُولُ مَا لِيَ أُدْعَىٰ إِلَىٰ التَّجْوِزِ﴾ و ہئی گہ لہ کہم ٹہوہ چی بہ من بانگتان دہ کہم بؤ رزگار بوون
 ﴿وَتَدْعُونِي إِلَىٰ النَّارِ﴾ کہ چی ٹیوہ من بانگ دہ کہن بؤ ناگری دوزخ ﴿١١﴾ ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 دہ کہن بؤ ٹہوہی بن باوہ ربم بہ خوا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ شتی بکہمہ ہاوبہ شی خوا کہ ہیچ
 زانیاری یہ کم لی ی نیہ ﴿وَأَنَا أُدْعُوكُمْ إِلَىٰ الْعَزِيزِ الْعَقْبَرِ﴾ لہ کاتیکدا من بانگتان دہ کہم بؤ لای خوی
 بہدہسہ لانی لیورده ﴿١٢﴾ ﴿لَا حَرَمَ أَمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ راستہ و گومانی تیدانی یہ ٹہوہی ٹیوہ منی بؤ بانگ
 دہ کہن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نیہ نہ لہ دنیا و نہ لہ دوار پوژدا
 ﴿وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وہ بہ راستی گہرانہ وہمان ہہر بؤ لای خواہہ ﴿وَأَنْتَ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بیگومان زیادہ پویمان ہاوہ لانی ناگری دوزخن ﴿١٣﴾ ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جا لہ مہودوا
 ٹہوہی من پیمان دہ لیم بیرتان دہ کہویتہوہ ﴿وَأَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وہ من کاری خوم بہ خوا دہ سپیرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ بہ راستی خوا بینایہ بہ بنده کانی ﴿١٤﴾ ﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّا مَكُرُوا﴾ جا خوا ٹہو
 (پیاوہ ٹیماندارہ) ی پاراست لہ زبانی ٹہو فرو فیلانہی دہیان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾
 وہ سزای سہخت ہات و دارودہستہی فیرعہونی گرتہوہ ﴿١٥﴾ ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 بہ بیانیان و ٹیواران (فیرعہون و دہست و پیوہندہ کہی) دہ برینہ دیاری ناگری دوزخ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ پوژتیکیش قیامت ہلدہسیت ﴿أَذْخَلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فہرمان دہدری)
 دارودہستہی فیرعہون بخنہ سہخترین سزاوہ ﴿١٦﴾ ﴿وَلَا يَتَحَفَّضُونَ فِي النَّارِ﴾ وہ کاتیک
 (دوزخ خیہ کان) لہ ناو ناگرہ کہدا دہمہ قالی دہ کہن ﴿فَيَقُولُ الضُّعْفُورُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لاوازہ کان
 بہوانہی خو بہزل زان بوون دہلین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمُ تَبَعًا﴾ بہ راستی ٹیمہ شوین کہو تووی ٹیوہ بووین
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا﴾ دہی ٹایا ٹیوہ لہ جیاتی ٹیمہ لہ ہستو دہ گرن ﴿فَصَيَّبَ مِنَ النَّارِ﴾ بہ شیک لہم
 ناگرہ ﴿١٧﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ٹہوانہی خو بہزل زان و زوردار بوون دہلین: ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾
 بہ راستی ہموومان لہ ناگرداین ﴿إِنَّ اللَّهَ فَدَحَكَرَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بیگومان خوا لہ نیوان بہندہ کانیدا
 دادوہری کردو (و حوکمی تہواو بوو) ﴿١٨﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وہ ٹہوانہی
 لہ ناگری دوزخ خدان بہدہر گاوانہ کانی دوزخ دہلین ﴿أَذْهَبْنَا رَبَّكَ﴾ داوا لہ پەرورہ دگارتان بکہن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمَ مَآئِنَ الْعَذَابِ﴾ تہنہا یہک پوژ سزیمان لہ سہر سووک بکات ﴿١٩﴾

قَالُوا أَوْلَمَ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ
 قَالُوا فَاذْعُوْا وَمَا ذَعُوْا اِلَّا كَفِرِيْنَ اِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝٥١
 اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ۝٥٢ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ
 وَلَهُمُ الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝٥٣ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسٰى
 الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ الْكِتٰبَ ۝٥٤ هُدٰى
 وَذِكْرٰى لِاُولٰٓئِ الَّذِيْنَ اَلْبَسُوْا الْاَلْبٰبَ ۝٥٥ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
 حَقٌّ وَاَسْتَغْفِرْ لِدُنْيٰكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ
 وَالْاِبْكَرِ ۝٥٦ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ ءَايٰتِ اللّٰهِ
 بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ
 مَا هُمْ بِبٰلِغِيْهِ فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ
 الْبَصِيْرُ ۝٥٧ لَخَلَقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ
 خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٥٨
 وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا
 الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمَسِيْءُ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٥٩

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمْ رَسُولُكُمْ﴾ نایا بیغنه مبه‌ره کان نه هاتن بؤلاتان؟ ﴿يَأْتِيَنَّكُمْ﴾ به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَى﴾ ده‌لین: به‌لین (هینا بوویان) ﴿قَالُوا فَاذْعُوا﴾ بییان ده‌لین ده‌ی خوتان بپارینه‌وه ﴿وَمَا ذَعَوْا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بیگومان بارانه‌وه‌ی بی باوه‌ران و ون ده‌بی و بی سووده ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی ئیمه بیغنه مبه‌رانمان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه سه‌ره‌که‌وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌له‌و روزه‌ی (قیامت) که شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سنه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذرتُهُمْ﴾ روزه‌یکه بیانوو و پا‌کانه‌کردنی بی باوه‌ران هیچ سوودیان بن ناگه‌یه‌نیت ﴿وَأَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَأَلَهُمُ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا ن لی‌کراوه‌و خراپ‌ترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیلمان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) رینموونیی و به‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بؤ‌خواه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه‌مجا (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگومان به‌لینیی خوا هه‌قه‌و دیته‌دی ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ﴾ وه‌داوای لیبورنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌سیب‌حات بکه به‌ستایشی به‌روه‌ردگارت ﴿بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ﴾ به‌ئیواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ﴾ به‌راستی ته‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌ قالی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِي ءَابِتِ اللَّهِ﴾ ده‌رباره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ﴾ به‌بی‌ته‌وه‌ی به‌لگه‌به‌کیان بؤ‌هاتبیت ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ هیچ له‌دلیناندا نی‌یه‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌بیت ﴿مَاهُمْ بِبَلِيغِيَّةٍ﴾ هه‌رگیز نه‌وان به (مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ که‌واته په‌نا به‌خوا بگره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر ته‌و بیسه‌ری بینایه ﴿لَخَلْقُ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هینانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هینانی خه‌لکی ﴿وَلَا كِنَّ أَكْبَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردووم ته‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌نابینا و بینا‌یه‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه‌چا‌که‌کانیان کردووه ﴿وَلَا الْمُسِيءُ﴾ له‌گه‌ل به‌دکاران وه‌که‌یه‌ک نین ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۵۸﴾

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَّارْيَبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ أَلْيَلٍ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِّ تُوَفَّكُونَ ﴿٦٢﴾
 كَذَلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾
 اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
 وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ * قُلْ إِنِّي
 نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
 الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾



﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيَّتُهُ﴾ به راستی رۆزی دواپی دیت ﴿لَأَرِيَبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدا نی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 اَکَرَّ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿ به لَام زۆر بهی خه لکی باوهر ناکهن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي﴾ وه
 په روه ردگارتان فرموو به تی: لیم بارینه وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان ده ده مه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ﴾
 عَنْ عِبَادَتِي ﴿ به راستی نه وانهی خو به گوره ده زانن که بمپه رستن ﴿سَيَذُلُّونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ بینگومان
 به سهر شورپی ده چنه دۆزه خه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ خوا نه و زاته به شه وی دانا وه بو ئیوه
 ﴿لَتَسْكُتُنَّ فِيهِ﴾ تا نارامی تیدا بگرن ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ وه رۆزیشی روناك کردوته وه (بو ژبان په یدا
 كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ به راستی خوا خواهن چاکه و میهره بانی به به سهر خه لکه وه
 ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به لَام زۆر بهی نادهمی سوپاس گوزار نین ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾
 نه مه به خوای په روه ردگاری ئیوه ﴿خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ دروستکر و داهینه ری هم موو شستیکه
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی به هق و راست نیبه جگه له نه و ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا﴾ دهی که واته
 چون لانه دهن له راستی ﴿كَذَلِكَ يُفَقِّهُ﴾ تا بهم جوړه لانه درین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يُفَايِكُوا اللَّهَ يَجْحَدُونَ﴾
 نه وانهی که دان نانین به به لگه و نیشانه کانی خودا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا زاتیکه
 که زه وی بو کردونه ته نیشته چی (و تارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه تاسمانیشی بو کردون به سهر بان
 ﴿وَصُورَكُمْ فَأَخْسَنَ صُورَكُمْ﴾ و به جوانترین شیوه ئیوهی دروست کردوه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ﴾
 الطَّيِّبَاتِ ﴿ له و شتانه یش که حه لال و پاکن رۆزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه مه به خوای
 په روه ردگاری ئیوه ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به رزی و پیروزی بو خوای په روه ردگاری
 جیهانیان ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر زیندوه وه هیچ په رستراویکی به هق و راست نیبه جگه
 له نه و ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که واته خوا بپه رستن به دلسوژی و ته نها بو نه و ملکه چ بن
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بو خوای په روه ردگاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي﴾
 نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ ﴿ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: به راستی من ریگری کراوم له په رستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾
 مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴿ نه وانهی ئیوه ده میان په رستن جگه له خوا ﴿لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي﴾ دواى نه وهی به لگه ی
 روونم بو هاتووه له په روه ردگار مه وه ﴿وَأَمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ﴾ وه فهرانم پی کراوه که گهردن که چ بم
 ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بو په روه ردگاری جیهانیان ﴿

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا سُيُوحًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِيهِ وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ وَكُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصِرُّونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ آيَنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُن نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى الْأُمْتَكِرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّتَكُ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ﴾ ئەو خۆایه‌یه که ئیوه‌ی له‌خاک دروست کردوه ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ له‌پاشان له‌دلوپنیک ئاو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان له‌پارچه خونی‌نیک ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾ له‌پاشان به‌مندالی (ساوایی) ده‌تان هیئتیه‌ دهر (له‌سکی دایک) ﴿ثُمَّ لَتَبْلُوُنَّ أَشْدَّكُمْ﴾ له‌پاشان تاده‌گه‌نه‌ تینی هیزو لاوبیتان ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُجُوْنًا﴾ له‌پاشان تاپیر ده‌بن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَىٰ مِنْ قَبْلِ﴾ وه‌هه‌ندیکتان پینش پیربوون ده‌مرینین ﴿وَلَتَبْلُوُنَّ أَجْلًا مُّسَمًّى﴾ هه‌تا ده‌گه‌نه‌ ئەو کاته‌ی که بو‌تان دیاری کراوه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی پیریکه‌نه‌وه ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خۆایه‌یه که ده‌ژینیی و ده‌مرینیی ﴿فَإِذَا فُتِنَ الْقَوْمَ﴾ جا هه‌ر کاتیک (بیه‌ویت) بریارنیک بدات ﴿فَالْتَمِمْ قَوْلَ لُرُكُنٍ فَيَكُونُ﴾ ته‌نهای پئی ده‌فهر موویت بیه، ده‌ست به‌جیی ده‌بیی ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَاجِدُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئایا سه‌رنجی ئەوانه‌ت نه‌داوه‌ سه‌باره‌ت به‌به‌لگه‌ و نیشانه‌ کانی خوادهمه‌ قالی و موجداه‌ له‌ ده‌که‌ن (به‌بئی هیچ زانیاریه‌ک) ﴿أَنْ يَبْصُرُونَ﴾ چۆن له‌رپیی (راست) لاده‌درین ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانه‌ی باوه‌ریان به‌قورئان نه‌هینا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا﴾ وه‌ به‌و (په‌راوانه‌ی) به‌پینغه‌مبه‌ره‌کانماندا ناردومانه ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ئەوه‌ له‌مه‌و پاش (سه‌ره‌نجامی خویان) ده‌زانن ﴿إِذْ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْتَقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ﴾ کاتی زنجیرو ته‌وقیان له‌گه‌ردندایه ﴿يُسْحَبُونَ﴾ پئی ی راده‌کیتشرین ﴿فِي الْحَمِيمِ﴾ له‌ناو ئاوی زور گه‌رمدا ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ پاشان له‌دوزه‌خدا ده‌سوتینین ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ له‌پاشان پیین ده‌وتریت: ﴿أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ له‌کوین ئەو هاو‌به‌شانه‌ی بو‌خواتان داده‌نان ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌ له‌خوا ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ ده‌لین: وون بوون لیمان ﴿بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ (وانی یه) به‌لکو ئیمه‌ له‌دوینا (بیجگه‌ له‌خو) شتیکمان نه‌ده‌په‌رست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئابه‌م جو‌ره‌خوایی باوه‌ریان له‌رینگه‌ لاده‌دات ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئەمه‌تان له‌به‌ر ئەوه‌یه که ئیوه ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌نا‌ه‌وا شادی و که‌یفتان ده‌کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ وه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئیوه‌ فیزو که‌شخه‌تان ده‌کرد له‌زه‌ویدا ﴿ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌ی له‌ده‌ر گاکانی دوزه‌خه‌وه‌ پرۆنه‌ ژووره‌وه‌ تیایدا ده‌مینه‌وه‌ به‌هه‌میشه‌یی و ئیجگاری ﴿فَيَسْ مَتَوَىٰ الْمَتَكِرِينَ﴾ ئای چه‌ند خراپه‌ شونی خۆ به‌زل زانان ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ده‌ی که‌واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌راگر به‌ بیگومان به‌لینیی خوا راسته ﴿فَمَا مَرِيتَكَ بَعْضَ الَّذِي وَعَدَهُ﴾ جاییان هه‌ندیك له‌و به‌لینانه‌ی پیین ده‌ده‌ین نیشانته‌ ده‌ده‌ین ﴿أَوْتَوْفَيْتَكَ﴾ یان تو ده‌مرینین (به‌لینه‌کان نابینی) ﴿فَالْيَتَائِرِ حُفُونَ﴾ ئەوسا هه‌مووتان هه‌ر بۆلای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه ﴿﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِعَايَةٍ إِلَّا بِيَاذِنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
 لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
 وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
 الْفَلَاحِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ
 تُكْفِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
 قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ
 الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا
 بَأْسَنَا قَالُوا أُمَّتًا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَوَكَّفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ
 اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بهر له‌تو پیغه‌مبه‌رانیکیمان ناردووه ﴿مِّنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به‌سهرهاتی هه‌ندیکیانمان بوباس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وهه‌ندیکیانمان بوباس نه‌کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ﴾ وهه‌یچ پیغه‌مبه‌ریک ناتوانی موعجیزه‌یه‌ک به‌ییت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ئیزی خوانه‌بیته ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ جاکاتی فهرمانی خواهات (به‌سزادانیان) ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾ به‌هه‌ق دادوهری ده‌کریته (له‌نیواناندا) ﴿وَخَسِرَ هَٰذَا كَٱلْمُبْطِلُونَ﴾ وهه‌له‌ویدا ناراستان زهره‌رمه‌ند ده‌بن ﴿۱۸﴾ ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾ خواهو زاته‌یه‌ ئازهل و مالانی بویئیه‌ به‌دی هیناوه ﴿لِيَرْكَبُوا مَعَهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بویئیه‌وی سواری هه‌ندیکیان بن و (گوشتی) هه‌ندیکیشیان بخون ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَكْرَمُ فِيهَا مَتَاعٌ﴾ وهه‌له‌و (ئازهلانه) دا چهند سوودو که‌لک بویئیه‌ هه‌یه ﴿وَلِيَتَّبِعُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُورِكُمْ﴾ وهه‌تابه‌هوی ئه‌وانه‌وه‌ بگه‌نه‌ پئویستی یه‌ک که‌له‌دل و ده‌رونتان دایه ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وهه‌له‌سهر پشٹی ئه‌و (ولاخانه) وه‌سهر که‌شٹی ئیوه‌ سوار ده‌کرین ﴿۲۰﴾ ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خواهو زور نیشانه‌ی خویشان نیشان ده‌دات ﴿فَإِنَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ جاییوه‌ ئینکاری کام له‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌ کانی خواهه‌ که‌ن؟! ﴿۲۱﴾ ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ ده‌ی ئایا به‌زه‌ویدا نه‌ گه‌راون تا بینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی که‌سانیک که‌ له‌ پیش ئه‌وان بوون چوون بووه ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً﴾ که‌له‌مان زور ترو به‌هیزتریش بوون ﴿وَهُمْ أَثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ وهه‌ شوینه‌ واریشیان له‌زه‌ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا آعَنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وه‌ی کرد بوویان (له‌دونیا‌دا) سوودی پی‌ نه‌گه‌یانندن ﴿۲۲﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جاکاتی پیغه‌مبه‌ره‌ کانیان به‌به‌لگه‌ روونه‌ کانه‌وه‌ هاتنه‌ لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾ دلخوش بوون به‌و زانینه‌ی هه‌یان بوو ﴿وَخَافَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌و (سزایه‌ی ئه‌وان) گالته‌یان پی‌ ده‌کرد چوار ده‌وری دان (وهاته‌دی) ﴿۲۳﴾ ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ ئه‌مجا کاتیک سزای به‌تینی ئیمه‌یان بینی ﴿قَالُوا يَا مَنَّا يَا لِلَّهِ وَحْدَهُ﴾ ووتیان: باوه‌رمان به‌خوای تاك و تنه‌ها هینا ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وهه‌ پی‌ باوه‌رین به‌و شتانه‌ی کردبو ومانه‌ هاوبه‌شی خوا ﴿۲۴﴾ ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ﴾ جاباوه‌ر هینانه‌ که‌یان هه‌یچ سوودی نه‌بوو بوویان ﴿لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ له‌کاتیک‌دا سزای ئیمه‌یان دی ﴿سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدَّحَتْ فِي عِبَادِهِ﴾ باوو سونته‌تی خواهه‌ر و ابووه‌ پیشت‌ر له‌گه‌ل بنده‌ کانی دا ﴿وَخَسِرَ هَٰذَا كَٱلْكٰفِرُونَ﴾ وهه‌له‌ویدا پی‌ باوه‌ران زهره‌رمه‌ند بوون ﴿۲۵﴾

سورة فصلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ١ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ وَ
قُرْءَانٌ أَعْرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ٤ وَقَالُوا أَتُؤَلِّقُونا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ
٥ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْمِ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ٦ الَّذِينَ
لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٧ إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٨ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ
لَّكُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ وَاثِدًا
ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٩ وَجَعَلَ فِيهَا رِوْاسٍ مِّن فَوْقِهَا
وَبَدْرِك فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
لِلسَّائِلِينَ ١٠ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ
لَهَا وَاللَّأَرْضِ أَتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١١



سوره‌قی ﴿فُضِّلَتْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خونبرته‌وه خوا زان‌اتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) ش بکه
 ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له لایهن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان‌وه نیر دراو‌ته خوار‌وه ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ
 يَعْلَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بؤ‌گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زاسن ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مژده‌ده‌رو
 ترسینه‌ره ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ فهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌چی زوربه‌یان گوی‌ی بی‌ناده‌ن و بؤیه (قورئان) نابیستن
 ﴿وَقَالُوا فَلَوْ مَا فِي آيَاتِهِ﴾ ده‌لین دلّه کانمان له‌ناو چه‌ند به‌رده‌یه کدایه (تی ناگه‌ین) ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾
 له‌ئه‌وه‌ی توئی‌مه‌ی بؤ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آيَاتِنَا وَقُرْآنِهِ﴾ وه له‌گویه‌ه کانماندا گران‌ی و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِنَ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ وه له‌نیوان ئی‌مه‌وه تو‌دا به‌رده‌یه که‌هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ که‌واته تو‌کاری
 خو‌ت بکه‌ و بیگومان ئی‌مه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌ین ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلنی: به‌راستی
 من مرو‌فیکم وه‌ک ئیوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بؤ‌ده‌ کریت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ﴾
 که‌به‌راستی به‌رستراوی ئیوه‌خوایه‌کی تا‌ک و ته‌نیایه ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا﴾ که‌واته بارو‌وتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بی‌ت (له‌به‌رسته‌ه کاتاندا) و داوای لی‌وردنی لی‌ بکه‌ن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُصْرِكِينَ﴾
 وه‌سزاو له‌ناو‌چوون بؤ‌هاوبه‌ش دانه‌رانه ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوهریشیان به‌رؤزی دوابی‌نی یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌وانه‌ی باوهریشان هینا‌وه‌ه کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 برانه‌وه‌یان بؤ‌هه‌یه ﴿قُلْ آيَاتِكُمْ كُفْرُؤُنَّ بِالَّذِي﴾ بلنی: ناخو‌به‌راستی ئیوه‌باوهرتان به‌وزاته‌نی یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو پرؤژدا دروست کرده‌وه ﴿وَيَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا﴾ وه‌هاوبه‌شانی بؤ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر ئه‌وه به‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّن تَوَفَّاهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زوری دانا‌وه ﴿وَوَسَّكَ فِيهَا﴾ وه‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستوه ﴿وَوَدَّرَ فِيهَا فُجُورَهَا﴾
 وه‌بؤیوی (هه‌موو گیانداریکی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ له‌ماوه‌ی چوار پرؤژدا ﴿سَوَاءٌ
 لِّلسَّالِفِينَ﴾ به‌یه‌کسانی بؤ‌گشت داواکه‌ران ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ئاسمانی کرد که‌پیشتر دو‌که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ آتِنَا﴾ ته‌مجا
 به‌ئاسمان و به‌زه‌وی فه‌رموو: وهرن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌وویستی خو‌تان یان به‌ناچاری (بیته‌ژیر فه‌رمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دوو کیان ووتیان به‌وویستی خو‌مان هاتین ﴿﴾

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مَنَاوَةٌ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿١٧﴾ وَبَجَّجْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا فِي شُكٍّ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ
إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

﴿فَقَضَاهُنَّ سَمْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ئەوسا حەوت ئاسمانی لەدوو پڕۆژدا دروست کرد (که‌واته‌ خوای گه‌وره‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کانی به‌شەش رۆژ دروستکرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌هەر ئاسمانه‌ی فه‌رمان (کار) ی خۆی بۆنارد ﴿وَرَبَّنَا السَّمَاءَ الَّتِي بِنَايْنَاهُ مَصْلِيحٌ وَحَفَظًا﴾ وه‌ئاسمانی دونیامان به‌ئەستیره‌ دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه‌، وپاریزراوه‌ (له‌گویی گرتنی شه‌یتانه‌کان) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەوه‌ برپاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لآته‌ ﴿إِنِّ فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جا‌ئه‌گه‌ر رپویان وه‌ر گبیرا ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ ئەوه‌ بلی به‌هه‌وره‌ تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌تاترسیتیم ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ی (گه‌لی) عادوسه‌موود ﴿إِنْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ﴾ کاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌ پشتیانوه‌ (له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (بیان ووتن) که‌جگه‌ له‌خوا نه‌په‌رستن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طِينًا﴾ ئەگه‌ر په‌روه‌ر دگارمان بیویستایه‌ فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌ خواروه‌ (بۆمان) ﴿فَأَنبَأْنَا أَنبَأًا لَّيْسَ بِهِ كُفْرًا﴾ بویه‌ به‌راستی ئیمه‌ به‌وه‌ی ئیوه‌ی پی نیراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿إِنَّمَا عَادُوا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ ئەمجا (گه‌لی) عاد به‌ناپه‌وا خویمان به‌گه‌وره‌ زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾ وه‌ ووتیان: کی له‌ئیمه‌ به‌هیز تره‌ ﴿أَوْلَىٰ بِنُورِنَا﴾ ئایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ بیگومان ئەوه‌ خوایه‌ی که‌ئه‌وانی دروست کردوه‌ له‌ئه‌وان به‌هیز تره‌ ﴿وَكَأَنُؤُا بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم جُرْحُومٌ﴾ وه‌ ئەوان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّجَالَ صَفَرًا﴾ ئەوسا ئیمه‌ بایه‌کی زۆر به‌هیزی ساردمان بۆناردن ﴿فِي آيَاتِهِ لِحَاثَاتٍ﴾ له‌رۆژئینکی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بۆئوه‌ی سزای ئابرو به‌ریان پی بچه‌ژین ﴿فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَحْزَنٌ﴾ بیگومان سزای پاشه‌ رۆژیان ئابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره‌ ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ وه‌ ئەوان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هۆزی) سه‌موودمان پینموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِ الْهَدْيِ﴾ به‌لام ئەوان زیاتر چه‌زبان له‌کویری وگومرایی کرد تاشاره‌زایی و پینموونی ﴿فَأَخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جا بویه‌ هه‌وره‌ بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لیبی دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئەوه‌ (خرابانه‌وه‌) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ ئەوه‌ که‌سه‌نه‌شمان رزگار کرد که‌باوه‌ردارو پاریزگار وله‌خواترس بوون ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾ وه‌ رۆژئیک هه‌موو دوژمنانی خوا به‌روه‌ ئاگری دۆزه‌خ کووده‌ کرینه‌وه‌ ﴿فَهُمْ يُرْعَوُونَ﴾ جا ئەوان (له‌ پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (تا هه‌موو بیکه‌وه‌ به‌ریز بپرون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَتْهَا﴾ تا کاتی ده‌گه‌نه‌ لای ئاگری دۆزه‌خ ﴿شَهِدَتْ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیان ﴿سَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَتْهُمْ وَجَلَدَتْهُمْ﴾ گوی و چاو و پینستی له‌شیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه‌ (له‌دونیادا) ﴿

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي
 أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
 وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ
 وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
 ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا
 فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ * وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ
 مَا يَلِيْنَ أَيْدِيَهُمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ
 خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِ بِهِ
 لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنْذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا
 وَلَنْجَنِّيَنَّهُمْ أَصْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
 ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾



﴿وَقَالُوا لَجُودُوهُمْ﴾ و ه به پیسته کانیان ده لئین: ﴿لِرَشْهَدَتُو عَلَيَاتَا﴾ بوجی شایه تیبیان دا له در زمان
 ﴿قَالُوا أَنْظَقْنَا اللَّهَ الَّذِي﴾ ده لئین: ئەو خوا به ئیمه‌ی هینا و ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ که هه مو و شتیکی
 هینا و ته زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر ئەویش به که م جار ئیوه‌ی دروست کرد وه
 ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هه ر بۆ لای ئەویش ده که بر ئیرینه وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْزُونَ﴾ وه ئیوه خوئان
 نه ده شارده وه (نه ده پاراست له گونا ه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيَكُمُ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له شایه تی دانی گوی
 و چاو و بیستی له شتان له در تان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به لکو و ا گو مانتان ده برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 که خوا نازانی به زوریک له و کارانه‌ی که ده بیکه ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ ئا ه وه گو مانتان
 بوو که ده تان برد به په روه رد گارتان ﴿أَرَدْتُمْ﴾ ئیوه‌ی هه لئیرا (له ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چوونه ریزی زیانباران و خه سار و مه ندانه وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ ئەمجا ئە گه ر ئارام بگرن ﴿فَالنَّارُ مَثْوًى
 لَهُمْ﴾ ئەوانه ئاگر شوینی مانه وه یانه ﴿وَإِنْ يَسْتَعِزُّوا﴾ وه ئە گه ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکهن ﴿فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾ ئەوه خوا هه ر گیز رازی نابین (خوش نابین لییان) ﴿وَقِيصَّتْ لَهُمْ قُرْبَاءُ﴾
 وه چهند دۆست (و هاو ده م) مان له دونیا بۆ دانان ﴿فَرِيئُوا لَهُمْ مَائِنُ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ که خرا به کردنی
 دونیا و (بئ بروایی) رۆزی دوا بی بۆ رازاننده وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به لئینی (سزادانیان) به سه ردا درا
 ﴿فَاتَّمَمَ قَدْحَتُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (پیزی) ئەوه گه لانه‌ی رابوردن پیش ئەمان ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به راستی زه ره ر مه ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی باوهران (به به کتریان) ده ووت گوی مه گرن بۆ ئەم قورئانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه قسه‌ی
 پر و بوچی تیکه ل بکهن به لکو سه ر که ون (به سه ریدا) ﴿فَلَنْذِيقًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به خوا
 بیگومان ئەوانه‌ی بیباوهر بوون بیان ده چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزابه کی سه خت ﴿وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ أَصْوَابًا الَّتِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ وه تو له بیان لی ده سه نین (به تو له‌ی) خراپترینی تاوانی که ده بیان کرد ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارِ﴾ ئەوه‌ی (باسکرا) سزای دوژمنانی خوا به که ئاگری دۆزه خه ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾ مالی هه میشه‌ی
 ئەوان له و ئاگره دایه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ ئەوه سزابه (ده درتین) چونکه دانیان نه ده نا
 به نیشانه کانی ئیمه‌دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه‌ی بی باوهرن ده لئین ﴿رَبَّنَا آرِنَا الَّذِي أَصَلْنَا﴾
 ئەه‌ی په روه رد گارمان ئەوه دوانه مان نیشان بدهن که گو مریان کردین ﴿مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿يَجْعَلُهُمَّتْ حَتَّى أَفْدَامِنَا﴾ تا بیان خه‌ینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونُوا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ئا له ژیری ژیره‌وه‌ی
 دۆزه خ بن ﴿۱۵﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
 الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
 فِيهَا مَا تَدَعُونَ ﴿٣١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
 قَوْلًا مِمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
 وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا
 إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
 إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
 رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾



﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌پرستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا به‌روردگارمانه و ﴿ثُمَّ أَسْتَقِمُوا﴾ له‌پاشان
 رینک و راست (له‌سه‌ر نایین) به‌رده‌وام بیون ﴿تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کان پؤل پؤل
 دینه لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (بیان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و
 خه‌فته‌ مه‌خون ﴿وَأَنْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ وه‌ مژده‌ بی‌ لیتان نه‌و به‌هسته‌ی که‌به‌لیتتان پی
 درابوو ﴿يَخْنُقُوا أُولِيَاءُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ نیمه‌له‌ژیانی دنیا و له‌رؤزی دواییدا پشتیوانی
 ئیوه‌ین ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌هسته‌دا) هه‌رچی‌ حه‌زی لی‌ بکه‌ن بۆتان ناماده‌به
 ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ وه‌ هه‌رچی‌ داوا بکه‌ن له‌ویدا له‌خزمه‌تاندایه ﴿يُنزَلُ مِنْ غَمْرٍ رَحِيمٍ﴾
 ریزلیتان و میوانداریه له‌لایه‌ن خوی لی‌بوره‌ی میهره‌بانه‌وه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کئی
 ووته‌ی چاکترو به‌جیتره له‌وه‌که‌سه‌ی (خه‌لک) بۆلای خوا بانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ کاری چاکه‌ ده‌کات و ده‌لی بیگومان من له‌کۆمه‌لی گه‌ردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه و خراپه‌ چوون به‌ک‌نین ﴿أَدْفَعُ بِأَلْيِّهِ أَحْسَنُ﴾ به‌چاکترین
 شیوه‌ وه‌لامی (خراپه) بده‌روه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سیک که‌ له‌نیوان تو و نه‌ودا
 دوزمنایه‌تی هه‌به‌ ﴿كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ وه‌ک دوستیکی دل‌سۆز و گیانی به‌گیانی لی‌ دیت (ته‌مه‌ش
 ده‌ره‌نجامی ره‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وی جوانه) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به‌م‌ئاسته
 ناگات که‌سانیک نه‌بیته که‌ خوراده‌گرن و به‌ئارمن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ بی‌ناگات
 مه‌گه‌ر که‌سیک‌ خاوه‌نی به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ بیت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَنْزِعْنَكَ مِنَ السَّيِّئِينَ نَزْعٌ﴾
 وه‌ نه‌گه‌ر له‌شه‌بتانه‌وه‌ تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادرست بوویت ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه‌ به‌نا بگه‌ره
 به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه‌ به‌پرستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَلْبَالُ وَالنَّهَارُ
 وَاللَّيْلُ وَالسَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) خوایه‌ شه‌وو پۆزوو خۆرو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوژده‌ مه‌به‌ن نه‌بو خۆرو نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سوژده‌ به‌رن
 بو نه‌و خوایه‌ی نه‌وانی به‌دی هیناوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ ته‌نها نه‌و ده‌به‌رستن ﴿يُرَى
 ﴿فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا﴾ جا نه‌گه‌ر خویان به‌گه‌وره‌ زانی (من به‌رستن) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌ی
 نه‌وانه‌ی لای به‌روردگارتن (فریشته‌کان) ﴿يَسْجُدُونَ لَهُ بِالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ به‌شه‌و و
 به‌رؤژ عیاده‌تی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابن ﴿۳۵﴾

وَمَنْ عَائِيَّتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 أَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُدْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ
 يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آيَاتِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ
 وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبٌ عَزِيزٌ ﴿٢٨﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٢٩﴾ مَا يَقُولُكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ
 لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ
 ﴿٣٠﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
 وَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُفْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
 يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٣٢﴾ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٣٣﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له نیشانه کانی (دهسه لاتی) خوابه که زهوی ده بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ که چی کاتیک بارانمان باراند به سه ریدا ﴿أَهْرَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ (به رواندنی روهک)
 ده که ویته جولوه و ده بوژیته وه (به رز ده بیته وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتَى﴾ بیگومان نه وهی (زهوی
 ووشک) ده بوژیته وه زیندوو که روهوی مردوو ه کانیسه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی نهو (خوا) به سه ر
 هممو و شتیکدا به توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بیگومان نه وانهی له نایه ته کانی ئیمه لاده دن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له ئیمه شاراو ه نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبْرٌ﴾ دهی ئایا که سی ده خریته ناو ناگره وه چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِيَّ آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ یان نهو که سهی له رورزی قیامت دا بی ترس دیت ﴿أَتَعْمَلُوا مِثْلَهُمْ﴾ هه رچیتان
 وویست (هزنان لی کرد) بیکن ﴿إِنَّهُمْ يَمَاتَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به وهی ده یکن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَجَانِبَةٌ﴾ به راستی نه وانهی که قورئانیا ن بؤ هات و باوه ریان پی نه هینا (سزایان دده دین)
 ﴿وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَبِيدٌ﴾ که به راستی کتینیکی زور به رزو جیگه ی ریزه ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ﴾ به تال و ناراستی روی
 تی ناکات ﴿مَنْ يَنْ يَدَّ يَدًا وَيَلْمِ أَخِيَّهُ﴾ نه له ئیستا و نه له دووا رورژدا (نه به لی که مکردن نه به لی زیاد کردن)
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه نیر دراو ته خواره وه له لایه ن (خوای) کار دروستی ستایش کرا وه ﴿وَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتیک به تو ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدَقِيلُ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه گه ر نه وهی به پیغه مبه رانی
 به رله تو و تراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَعْفُورٌ﴾ به راستی به روه ردگارت خاوه ن لیورونه (بؤ ئیمانداران)
 ﴿وَدُوٌّ عِقَابٍ أَلِيمٌ﴾ وه خاوه ن تولهی سه خته (بؤ بی باوه ران) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا﴾ نه گه ر نه م
 قورئانه مان به زمانیکی تر جگه له عه ره بی بنار دایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ بی باوه ران ده یان ووت بؤ چی
 نایه ته کانی به رونی شینه کراونه ته وه ﴿أَعْجَبِي وَعَرَبِي﴾ (چون ده بی) قورئانی عه جه می و پیغه مبه ری
 عه ره بی ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَبُشْرًا﴾ (نهی موحه مده) بلی: قورئان بؤ که سانی باوه ریان پی هینا وه
 ریتیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانٌ﴾ وه نه وانهی باوه ری پی نایه ن له گوئیاندا گرانی و
 که ری هه یه (له بیستی حه ق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه روه ها له ئاست نهو
 قورئانه دا کویرن، نه وانه له شوینیکی زور دوره وه بانگ ده کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند
 به خوا به راستی ته وراتمان دا به موموسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به لام جیاوازی تیدا کرا (له لایه ن جووله که کانه وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه گه ر بیشتر بریار نه درایه له لایه ن به روه ردگارت وه (که سزایان
 دووا بخریت) ﴿لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیا نندا دادوه ری ده کرا (به سزا دانیان له دونیا) ﴿وَإِنَّهُمْ لَبِئْسَ لِقَاءُ
 رَبِّهِمْ﴾ وه به راستی نه وان له دوو دلی و به دگومانی دان ده رباره ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سی کاری چاکه بکات (قازانجه که ی) بؤ خو یه تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه ر که سیش
 خرا به بکات (زیانه که ی) بؤ خو یه تی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه به روه ردگارت ستم له بهنده کانی

* إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
 شُرَكَاءِى قَالُوا أَدْذَنَّا مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾
 لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَعْوَسُ
 فَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
 لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
 رَبِّىَ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنَنذِيقُنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
 أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
 ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ
 مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَأُرِيهِمْ آيَاتِنَا
 فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
 أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
 فِي مَرِيضَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعَةَ﴾ زانینی رۆژی دوابی ته نیا بؤلای خواده گهر پرنر پته وه ﴿وَمَا تَحْجُجُّ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
 وه ههر بهر بو بومیک که له پیست و قه باغه که ی دپته دهر وه ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾ و ههر مینه بهک ئاوس
 ده بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه که ی) داده نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ ئه وه (خوا) ئاگای لی یه ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
 وه رۆژی خوا (هاوبهش پهیدا که ران) بانگ ده کات ﴿أَيْنَ شُرَكَائِي﴾ هاوبه شاننی (که داتان نابوو
 بو) من له کوین ﴿قَالُوا أَإِذَا نَكَحْتُمُ النِّسَاءَ فَتُكْفَنْنَ﴾ ده لین پیمان راگه یانندی ﴿مَا مَاءٌ مِنْ شَهِيدٍ﴾ کس له ئیمه شایه ت نین
 (تو هاوبه شت هه بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه وون بوولییان ﴿مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه وانهی پیشتر
 ده یانپه رستن ﴿وَطَوَّأُوا مَالَهُمْ مِنْ مَحْصَبٍ﴾ وه زانیا ن که هیچ په نایه کیان نی یه ﴿لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ﴾
 ئاده می ماندو نابنی ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾ له داوا کردنی خیر و خوشی ﴿وَإِنْ مَسَّ الشَّرُّ﴾ وه ئه گهر ناخوشی
 بهک دوو چاری بیی ﴿فَيَعُوسُ فَوُطُو﴾ ئه وه بی هیوا و نا تو مید ده بیی ﴿وَلَيْنَ أَذْقَنَّهُ﴾ وه ئه گهر پیمان
 به خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ مپهره بانی بهک له لایه ن خو مانه وه ﴿مِنْ بَعْدِ صَرَافَةِ مَسَّتِهِ﴾ له پاش زیانیک لی
 که وتوو ﴿لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ ده لیت: ئه مه هی خو مه ﴿وَمَا أَطْنُ السَّاعَةَ قَابِئَةً﴾ وه گومان نابم رۆژی
 دوابی بهر با بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه ئه گهر گهر پرندرامه وه بؤلای بهر وره دگارم (زیندوو بونه وه
 هه بوو) ﴿إِن لِي عِنْدَهُ لِلْحَسَنِ﴾ بیگومان لای خوا (پاداشتی) زور چاکم هه یه ﴿فَلَنَنْبِتَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا سویند به خوا هه و ال ده ده ین به وانهی بی با وه بوون ﴿بِمَاعْمَلُوا﴾ به وه ی کردوو یانه (له دنیا)
 ﴿وَلَنُدَبِقَهُنَّ﴾ وه سویند به خودا بیان ده چه ژین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه کی به هیز و به تین ﴿
 وَإِذَا التَّمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کاتی چاکه و خوشیمان رشت به سه ر ئاده می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ روو
 وهره گپری و به خو به زل زانینه وه دوور ده که ویتته وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الشَّرُّ﴾ به لام کاتی ناخوشی تووش
 بیت ﴿فَدُودُ عَاةٍ عَرِيضٍ﴾ ئه وه نزاو هاواری زور ده کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلنی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ﴾ ئه گهر (قورئان) له لایه ن خوا وه بوو ﴿شُرَكَاءَ قَرْنُمُ بِهِ﴾ پاشان ئیوهش با وه رتان بی نه کرد
 ﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومر اتره ﴿مَنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له وه که سه ی که له دژایه تی یه کی دوور له راستیدا
 بیت ﴿سَفَرِهِمْ﴾ آیتنا که له وه دووا به لگه کانی خو مانیا ن نشان ده ده ین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له ناسوی
 دنیا (له بونه وه ردا) ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له خودی خو یاندا ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ﴾ هه تا بویان روون
 بیتته وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیگومان ئه م (قورئانه) راسته ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ﴾ ئایا بهر وره دگارت بهس نییه
 ﴿أَنَّهُ وَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که به راستی ئاگاداره به سه ر هه موو شتی کدا ﴿أَلَا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ﴾
 ئاگادار به به راستی ئه وانه له دوو دلیدان ﴿مَنْ لَقَاءَ رَبَّهُمْ﴾ له دیدار و گه شتن به بهر وره دگاریان
 ﴿أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ئاگادار به به راستی (زانست وزانباری) خوا ده وری هه موو شتیکی

سورة الشورى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ① عَسَقَ ② كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ④ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ ⑤ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ⑦ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ⑧ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ
 يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑨ أَمْ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَأَلَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑩ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ⑪

سوره‌قی ﴿الشُّورَى﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده‌خوینریته‌وه ﴿عَسَق﴾ به (عهین، سین، قاف) ده‌خوینریته‌وه خوا
 زاناتره به مانا‌که‌ی بوق زانیاری زیاترو و اتا‌که‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿
 كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ﴾ تا به و جوړه خودانیا‌که‌ده‌کات بوق تو ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بوق ته و (پیغه‌مبه‌رانه‌ی)
 پیش توش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالاده‌ستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 بوق‌خوایه ههرچی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههرچی له زهوی دابه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 وه ته و (خوا) بلند و گوره‌یه ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَنَّ﴾ نزیکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌بین
 ﴿مِنْ قَوْعِنَ﴾ له سه‌رویه‌وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ﴾ وه فریشته‌کان به‌پاکی یادو سوپاسی
 په‌روه‌دگاریان ده‌کهن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای لیسوردن ده‌کهن ﴿لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بوق ته‌وانه‌ی
 له‌زه‌ویدان ﴿إِلَّا إِنْ اللَّهُ هُوَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که بیگومان ته‌نھا خوا لیسورده‌ی میهره‌بان
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه ته‌وانه‌ی جگه له‌خوا دؤستانیکیان بوق‌خویان هه‌لبزاردوه
 ﴿اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ناگادار و چاودیره به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْكِلٍ﴾ وه تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د
 ﴿پاریزه‌ر و چاودیره نیت به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههره‌وه‌ها نیگامان کردوه بوق
 ﴿قَوْلًا نَاعَرَبْنَا﴾ قورئانیک (به‌زمانی) عهره‌بی ﴿لَتُنذِرُنَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بوق ته‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه
 و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَتُنذِرُونَ الْجَمْعَ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌رؤژیی کؤ‌کردنه‌وه
 ﴿لَأَرْبَبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿فَوَيْقُ فِي الْجَنَّةِ﴾ کؤمه‌لنیک له به‌ه‌شتدان ﴿وَفَوَيْقُ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
 کؤمه‌لنیک له‌ئاگریی بلنسه‌داردان ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه ته‌گهر خوابیو‌یستایه ﴿لَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌یکردن
 به‌به‌که‌نه‌ته‌وه (باوه‌داریان بی‌باوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنْ إِبْرَاهِيمَ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به‌لام ههر که‌سیکی بویت ده‌بخاته‌ناو
 میهره‌بانی خوویه‌وه ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌ریکیان
 نی‌یه ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ نایانه‌وان جگه له‌خوا پشتیوان و دؤستانیکیان بوق‌خویان هه‌لبزاردوه؟
 ﴿قَالَتْ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دؤسته ﴿وَهُوَ فِي الْمَوَدَّةِ﴾ وه ته‌نھا ته‌و مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته‌وه‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه ههر شتیک که تیدا جیا‌واز بوون ﴿فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ ته‌وه برپاره‌که‌ی بوق‌لای خوا ده‌گه‌ریته‌وه
 ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي﴾ ته‌وه خوایه په‌روه‌دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْ﴾ ته‌نھا پشتم به‌و به‌ستوه و ﴿وَالَيْهِ
 أُتِيبُ﴾ وه ههر بوق‌لای ته‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿



فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ * شَرَعَ
 لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا
 وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ
 وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
 يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
 مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا
 الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١٤﴾ فَلِذَلِكَ
 فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَقُلْ
 ءَأَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
 اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ لَاحِجَّةَ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) به‌دهیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویی یه ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بۆی به‌دی هی‌ناون هاوسه‌ران له‌خودی خو‌تان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌ئازده‌لیشدا جوونی
 (دروستکردوه) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هه‌یج
 شتی‌ک به‌ویته‌ی خوانی یه (نه‌له‌زات و نه‌له‌سیفات و نه‌له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه‌ئه‌وه
 بیسه‌ری بینایه ﴿لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ‌ئه‌وه (کلیده‌کانی) ده‌سه‌لاتداریی ئاسمانه‌کان
 و زه‌وی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگریته‌وه له‌هه‌ر که‌سی که
 به‌ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا ئاگاداره به‌هه‌موو شتی‌ک ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ نه‌و
 ئایینه‌ی بۆ‌داناوون ﴿مَا وَصَىٰ بِهِ نُوحًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه‌وه‌ش
 نیگامان کردوه بۆ‌تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾ نه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌ئبراهیم
 و موسا و عیسا ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ که‌له‌سه‌ر نه‌و ئایینه‌بن به‌رینک و راستی و جیاوازی تیدا
 مه‌که‌ن ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ نه‌وه‌ی
 نه‌وانی بۆ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿أَلَمْ يَجْعَلِ الْيَهُودَ مِنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ‌(موسلمان
 بوون) لای خو‌ی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه‌رینمونی که‌سینک ده‌کات بۆ‌لای خو‌ی بگه‌ریته‌وه ﴿وَمَا تَفَرَّقُوا﴾
 وه‌جیاوازه‌بوون ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌باش نه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ‌هات ﴿بِعِلْمِ بَنِيهِمْ﴾ به‌هو‌ی دزابه‌تی و هه‌سوودی نیوانیانه‌وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر
 فه‌رمانیک بیشتتر له‌په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ده‌ر نه‌چوایه ﴿إِلَّا الْآجَلُ مُسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌بی‌بژین)
 ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌وه‌به‌ربرار له‌نیوانیاندا ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورُوا إِلَيْكَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ وه‌
 به‌راستی نه‌وانه‌ی له‌دوای نه‌وان نامه‌یان بی‌درا ﴿لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لینی ﴿فَإِنَّ ذَلِكَ فَاذَعٌ﴾ که‌واته‌تو بۆ‌ئه‌وه بانگه‌وازبکه و ﴿وَاسْتَفْرَقَ كَمَا أُمِرْتُ﴾ راست و پراوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ت به‌و جو‌ره‌ی فه‌رمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه‌شوین ئاره‌زووه‌کانی
 نه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ ءَأَمِنْتُ﴾ وه‌بلی باوه‌رم هه‌تاوه ﴿يَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِن كِتَابٍ﴾ به‌هه‌ر نامه‌یه‌ک
 که‌خوا نار دویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾ وه‌فه‌رمانم پی‌دراوه که‌داد په‌روه‌ربم له
 نیوانتاندا ﴿أَلَمْ يَكُنْ رَبُّكَ﴾ خوا په‌روه‌ردگاری ئیمه و ئیوه‌شه ﴿لَمَّا أَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وی
 خو‌مان بۆ‌خو‌مانه و ﴿وَلَمْ أَعْمَلْكُمْ﴾ (پاداشتی) کرده‌وی ئیوه‌ش بۆ‌خو‌تانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کرا‌ین) ﴿أَلَمْ يَجْمَعْ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌رۆزی دوابی‌دا)
 کو‌مان ده‌کاته‌وه ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ‌لای نه‌وه ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ وَحُجَّتْ لَهُمْ
 دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 الْآيَاتِ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ
 مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌مه‌ده‌می ده‌کن له‌باره‌ی خواوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ له‌دوای نه‌وه‌ی (خه‌لکی بانگه‌وازی) نه‌ویان وه‌لام دابه‌وه (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ به‌لگه‌کانیان بوچ و به‌تاله‌لای په‌روهر دگاریان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَصَبٌ﴾ وه‌خه‌شم و رقی خویان له‌سه‌ره ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ وه‌سزای زور سه‌ختیان بو‌هه‌به ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خواته‌و زاته‌یه‌که‌نم قورئانه‌ی به‌راستی ناردووه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ وه‌ته‌رازووی ناردووه (بو‌جیا‌کردنه‌وه‌ی‌حق و به‌تال) ﴿وَمَا يُدْرِكُ﴾ وه‌تو‌چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ له‌وانه‌یه‌هاتنی رپوژی دوابی زور نزیك بیت ﴿يَسْتَعِجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی‌نیبه‌له‌ی هاتنی ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی‌هه‌یه‌ده‌ترسن لئی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وه‌ده‌زانن رپوژی دوابی راسته ﴿الْآيَاتِ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیداربن به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌گومانیان هه‌یه‌له‌رپوژی دوابی ﴿لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ نه‌وه‌به‌راستی له‌گومراییه‌کی زور دوور له‌راستی دان ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوادلسوزه‌به‌بنده‌کانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که‌سی بویت رزق و رپوژی ده‌دات ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وه‌ههر نه‌وه‌به‌هنزو بالاده‌سه‌ت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ ههر که‌س به‌ره‌می دوا رپوژی بویت ﴿نَزَدَلَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ ئیمه‌به‌ره‌مه‌که‌ی بو‌زیاد ده‌که‌ین ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ههر که‌سیک به‌ره‌می دونیای بویت ﴿فُوَيْتَهُ مِنْهَا﴾ هه‌ندی له‌دونیای پی‌ده‌ده‌بن ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به‌لام له‌رپوژی دوابی دا‌هیچ به‌شیکی نی‌یه ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو نه‌و (بیباوه‌رانه) ها‌وبه‌شائینکیان هه‌یه ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ئاینکیان بو‌دانا‌ون ﴿مَا لَهُمْ بِأَنْ يَهْتَدُوا﴾ که‌خوارپنگه‌ی پی‌نه‌داوه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وه‌نه‌گه‌ر بریاری یه‌کجاری ده‌رنه‌چوايه ﴿لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوانیان دا‌بریار ده‌درا (به‌له‌ناوبردنیان) ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی بو‌سته‌م کاران سزای سه‌ختی‌تازار ده‌ره‌به‌یه ﴿كَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تو‌سته‌م‌کاران ده‌بینی زور ده‌ترسن له‌تا‌و نه‌وه‌ی کردویانه ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ بینگومان نه‌و سزایه‌ههر دوو‌چاریان ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هینا‌وه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ له‌نا‌وباخ و باخاتی به‌هه‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌لایه‌ن په‌روهر دگاریانه‌وه ههر‌چیسان بویت بو‌یان ئاماده‌یه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نه‌وه‌یه‌چاکه‌و به‌خششی زور‌گه‌وره ﴿۱۱﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ
أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَأِ اللَّهُ يُخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ
الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ * وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَٰكِن يُنزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ
الَّذِي يُنزِلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قُطِّعُوا وَيُنشِرُ رَحْمَتَهُ ؕ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ
﴿٢٨﴾ وَمَن ءَايَاتِهِ خَلِقُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ
وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذْ يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ
 فَيُظِلِّن رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 ﴿٣٣﴾ أَوْ يُوقِنُ هُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
 يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حِصِّينِ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَمَعُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
 غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
 الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
 وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
 بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ
 الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى
 الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجُمُودُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾ وه له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانیک وه ک شاخه کان له
 ده ریادا ده رۆن ﴿إِنْ يَشَاءُ يُسَكِّنِ الرِّيحَ﴾ ته گهر خوابه یوی (با = هه وا) راده گریت ﴿فَيَطْلَنُّ رَوَاكِدَ عَالِي طَهْرَةٍ﴾
 ئیتر که شتیه کان به سهر پشتی ده ریاکه وه ده وهستن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی ئه وهی (که باس
 کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هیهه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بۆ هه مو و ئارام گریکی سو پاسگوزار ﴿أَوْ يُوقِنَنَّ يَمَّا كَسَبُوا﴾ یان به هوی کرده وه کانیا نه وه نو قیمان ده کات ﴿وَعِظْفٌ عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زور نیکیش
 (له گونا هیان) چا بوؤسی ده کات ﴿وَعَلَّمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ئه وانهی که ده مه قالی ده که ن
 ده بارهی به لگه کانی ئیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ حِصْحٍ﴾ هیچ به نایه کیان نییه ﴿فَمَا أُوَيْسِتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه ر شتیکتان بئ به خشر اوه ﴿فَتَمَحَّجِوْهُ الدُّنْيَا﴾ ئه وه ته نهها خوشی ژبانی ئه م دونیا به ﴿وَمَاعِنْدَ اللَّهِ حَيْرٌ
 وَأَذَى﴾ وه ئه وهی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ ئه وانهی با وه ریان هینا وه ﴿وَعَلَى
 رَبِّهِمْ تَوَكُّونَ﴾ وه ته نهها پشت به په ره و رد گاریان ده بهستن ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ كِبَرًا لِلْآيَةِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ وه
 ئه وانهی له گونا هه گه وه ره کان و خرا به زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَإِذَا مَا عَصَبُوا﴾ وه کاتی
 رق و قینان هه لسیت ﴿هُمْ يَغْفُرُونَ﴾ ئه وان لی ده بوورن ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه ئه وانهی که
 گو ئرایه لی په ره و رد گاریان کرد وهه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نو ئیزه کانیا ن به چاکی ئه نجام دا وه ﴿وَأَمَرُوهُمُ سُورَى
 بَيْتِهِمْ﴾ وه کار و باری نیوانیا ن به پرس و مه شور ته ﴿وَمَمَّارِقًا يُفَفُونَ﴾ وه له ورۆزی یه ی پیمان دا وون
 ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه ئه وانهی کاتی ده ست در ژبان لی ده کریت ﴿هُم يَتَصَدَّقُونَ﴾
 تۆله ی خو یان ده ستین (و سه ر دانا خه ن) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾ وه تۆله ی هه ر خرا به یه ک
 خرا به یه که به وینه ی خو یی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سئ بیوری و ناشتی بکات ﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 ئه وه پاداشتی ئه وه له لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خوش ناوی ﴿وَلَمَنْ
 أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظِلْمِهِ﴾ وه هه ر که س تۆله به سنی له پاش ئه وهی سته می لی کرا وه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾
 ئا ئه وانه هیچ تا وان و گونا هیکیان له سه ر نیه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تا وان و گونا هه ر
 له سه ر ئه وه که سانه یه که سته م له خه لکی ده که ن ﴿وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بَعِيرَ الْحَقِّ﴾ وه به ناهه ق خرا به کاری
 ده که ن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئه وانه سزای زور سه ختیان بۆ هیهه ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾
 وه هه ر که س خو گرو لی بو رده بی ﴿إِنْ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ به راستی ئه مه له کاره پر با یه خ و
 په سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س خوا گو مرایسی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وَكِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئه وه
 پاش ئه وه هیچ دۆست و یار مه تی ده ریکی نی یه ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِيَّائِنَا مِنَ الْقَوْلِ سَبِيلٌ﴾ ده لین نایا ریگایه که هیه به بگه ریینه وه بۆ
 دنیا ﴿﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنِ اعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَّ بِهَا وَإِن تَصَّبَّهُمْ سَيِّئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنثًا
 وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا
 وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ وَعَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
 لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ وَعَلَىٰ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾



﴿وَتَرْكُهُمْ يَعْرُضُونَ عَلَيْهَا﴾ وه ده‌بان بینی بیشانی دوزخ ده‌درین ﴿خَشَعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ﴾ به‌مل که‌چی و زه‌لیلی و داماوی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفِ حَافِيٍّ﴾ به‌گوشه‌ی چا‌و به‌دزی‌وه ده‌روانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌با‌وه‌ریان هیتا‌وه ده‌لین ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ به‌راستی زیان‌باره‌کان‌ئه‌وانه‌ن که‌خویان و که‌س و کاریان له‌روژی هه‌ستانه‌وه‌دا له‌ده‌س داوه ﴿أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقْتَرٍ﴾ بیدار‌بن به‌راستی سته‌مکاران له‌سزایه‌کی هه‌میشه‌بی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءٍ﴾ وه‌ئه‌وانه‌هیچ پشتیوانیکیان نی‌به ﴿يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که‌یارمه‌تیا‌ن بده‌ن بی‌جگه‌له‌خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک‌خوا گوم‌رابی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ئه‌وه‌هیچ ری‌نگه‌یه‌کی رزگار بوونی بو‌نی‌یه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گو‌ترایه‌ل بن بو‌په‌روه‌ردگار‌تان ﴿فَإِنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَنَا يَوْمٌ﴾ پیش ئه‌وه‌ی روژنیک‌بیست ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌لایه‌ن خوا‌وه‌که‌گه‌رانه‌وه‌بی بو‌نی‌یه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾ ئه‌وه‌روژه‌هیچ په‌نا‌گایه‌کتان‌نا‌بیست ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ وه‌هیچ ئینکاریه‌کتان‌پی‌نا‌کریت ﴿فَإِنَّ أَعْرَضُوا﴾ جائه‌گه‌ر‌پوویان‌وه‌ر‌گن‌پرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ ئه‌وه‌ئیمه‌تومان‌به‌باریزه‌ر و‌چا‌ودیزه‌ناره‌دو‌وه‌بو‌سه‌ریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ تو‌ته‌نهارا‌گه‌یا‌ندت له‌سه‌ره ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وه‌به‌راستی کاتی‌ئیمه‌له‌لایه‌ن‌خو‌مانه‌وه‌به‌هه‌ره‌و‌نیعمه‌تیک‌به‌که‌سیک‌بچه‌ژین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پی‌دل‌خوش‌ده‌بی ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌نا‌خوشیه‌کیان‌تو‌وش‌بیست ﴿بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ﴾ به‌هوی‌کرده‌وه‌ی‌خویانه‌وه ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ ئه‌وه‌به‌راستی‌تاده‌می‌پی‌نه‌زان‌و‌سه‌ل‌یه ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر‌بو‌خوا‌یه‌مولک‌و‌پاشایه‌تی‌ئاسمانه‌کان‌زه‌وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه‌ر‌چی‌به‌و‌یت‌به‌دی‌ده‌هینیت ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتَابًا﴾ بو‌هه‌ر‌که‌سیک‌به‌و‌یت‌کچی‌پی‌ده‌به‌خشیت ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّورُ﴾ وه‌بو‌هه‌ر‌که‌سیش‌به‌و‌یت‌کوری‌پی‌ده‌به‌خشیت ﴿أَوْ يُرْوِجَهُمْ ذُكْرًا وَانثًا﴾ یان‌کور‌و‌کچی‌به‌یه‌که‌وه‌پی‌ده‌به‌خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مِنْ بَشَرًا عَاقِمًا﴾ وه‌هه‌ر‌که‌سینکی‌سی‌بو‌یت‌نه‌زو‌کی‌ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی‌خوا‌زانابی‌ده‌سه‌لا‌نداره ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ﴾ بو‌هیچ‌که‌س‌نه‌بو‌وه‌که‌خوا‌قسه‌ی‌له‌گه‌لدا‌بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ به‌وه‌حی‌نه‌بیست ﴿أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾ یان‌له‌پشت‌په‌رده‌وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ یان‌نیرا‌ویک‌بنیریت ﴿فِيُوحِي بآذَانِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و‌به‌فه‌رمانی‌خوی‌ئه‌وه‌ی‌که‌به‌و‌یت‌وه‌حی‌بو‌ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكْمٍ﴾ به‌راستی‌خوا‌بلندی‌کار‌دروسته ﴿

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
 وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
 وَإِنَّكَ لَنَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
 مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

سورة الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣﴾ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
 لَعَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
 أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي
 الْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ﴿٧﴾ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿٨﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
 خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

﴿وَكذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا﴾ هەر بهو شیوه (که وه‌حی پی دیت) قورئانمان بو تو نارد (ئی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿مَنْ أَمْرًا﴾ به فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ که تو نه‌تده‌زانی کتیب و ایمان چی به ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام ئیمه‌ئه‌وه‌مان کرده‌رووناکی یه‌ک ﴿تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ﴾ رینمونی هەر که‌سیکی پی ده‌که‌ین که‌بمانه‌ویت ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ وه‌به‌راستی تو (خه‌لک) رینمونی ده‌که‌یت بو رینگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ رینگای ئه‌وه‌خوایه‌ی ﴿لَهُ رَمَقِيَ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هەر چی له‌ئاسمانه‌کان و هەر چی له‌زه‌ویدایه‌هی ئه‌وه‌﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیداربن هه‌موو کاره‌کان هەر بولای خوا ده‌که‌رپته‌وه‌ ﴿۲۷﴾

سوره‌ی ﴿الزُّخُرُفِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینرپته‌وه‌خو‌ازانتره‌به‌واتاکه‌یی بو‌زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م په‌راوه‌روون که‌روه‌یه ﴿۲﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ نُورًا نَاعْرَبُهَا﴾ به‌راستی ئیمه‌قورئانمان به‌عه‌ره‌بی داناوه‌﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی تی بگه‌ن ﴿۳﴾ ﴿وَإِنَّهُ رُفُءٌ أَمْرٌ﴾ له‌که‌یت به‌راستی ئه‌م قورئانه‌له‌تابلویسی پاریزراودایه‌لای ئیمه‌(له‌لوح‌المحفوظ‌دا) ﴿لَعَلَّيْ حَكِيمٌ﴾ که‌زور بلنده‌وپره‌له‌دانایی ﴿۴﴾ ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ ده‌ی ئایا ئیمه‌ئه‌م قورئانه‌تان لی دوور بخه‌ینه‌وه‌﴿أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌که‌لیکی زیاده‌روون ﴿۵﴾ ﴿وَكُرْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وه‌زور پیغه‌مبه‌رمان له‌که‌له‌پیشوه‌کان ناردوه‌ ﴿۶﴾ ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ﴾ وه‌هەر پیغه‌مبه‌رکیان بو‌هاتبی ﴿إِلَّا كَاؤَابَهُ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئه‌وان هەر گالته‌یان پی کردوه‌ ﴿۷﴾ ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ جا‌که‌سانی که‌له‌مان به‌هینتر بوون له‌ناومان بردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾ وه‌به‌سه‌رچوو سه‌رگوزشته‌یی پیشینان ﴿۸﴾ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌ئه‌که‌ر پرساریان لی بکه‌یت کی ئاسمانه‌کان و زوی به‌دی هیناوه‌؟ ﴿لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو‌مان ده‌لین خوی زالی بالاده‌ستی زانا‌دروستی کردون ﴿۹﴾ ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ئه‌وه‌خوایه‌ی زوی کردوه‌به‌لانکه‌بو‌تان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وه‌چه‌ند رینگایه‌کی تیدا‌دروست کردوه‌بو‌تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بگه‌ن به‌مه‌به‌سته‌کانتان ﴿۱۰﴾

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَلْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
 كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
 لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾ لَيْسَتُوا عَلَى ظُهُورِهِ
 ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
 الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
 لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لَكَفُورٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفًا كُمْ
 بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا ابْتِشَرَّ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
 ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يَدْعُوا فِي
 الْحَلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
 الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ
 شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
 مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ آتَيْنَاهُمْ
 كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا
 وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ و ہ تہ و خواہی کہ لہ تاسمانہ و ہ بہ تہ ندازہ بارانی بؤ باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ جا و لا تیکی ووشک و مردوی پی زیندو و ہ کہ ینہ و ہ ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ ثابہ و
 جو ر ہ تئو ہش زیندو و ہ کہ ر ینہ و ہ ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ و ہ تہ و خواہی کہ ہ ہ مو و جو و تہ کانی
 بہ دی ہینا و ہ ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلُكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ و ہ کہ شتی و ولاخی بؤ فہ راہم ہینا و ن کہ سواریان
 دہ بن ﴿لَسْتُمْ بَعْدَ أَهْلِ طُحُورِهِ﴾ بؤ تہ و ہ ی سوار ی پشتیان بن ﴿فَرُّوْا تَذَكُّرًا نِّعْمَةً رَبِّكُمْ﴾ لہ پاشان بیر لہ بہ ہرہ
 و نیعمہ تی بہرہ و ردگار تان بکہ نہ و ہ ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا
 هٰذَا﴾ و ہ بلین پاک و بینگہ ردی بؤ تہ و (خواہی) کہ تہ مہ ی بؤ رام ہینا وین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ کہ
 پیشتر تیمہ تو انامان بہ سہریدا نہ بوو ﴿وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ و ہ بہ راستی تیمہ بؤ لای بہرہ و ردگار مان
 دہ گہر ینہ و ہ ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ و ہ بینگومان لہ نا و بہ ندہ کانی خوا دا ہہ ندیتک (مندالیان)
 بؤ بہرہ و ردگار دانا ﴿إِنَّ الْأَسِنَّ لَكُمْ فُورٌ مُّبِينٌ﴾ و ہ بہ راستی مرو ف (ی کافر) پی نہ زان و سپلہ ی ٹاشکراہہ ﴿وَلَا
 تَصِفْهُمْ كَمَا يَصِفُكَ بَنَاتٍ﴾ ٹایا لہ نا و دروست کرا و ہ کانی کچانی بؤ خوی ہہ لبرژار دہ ﴿وَأَصْفَكَ
 بِالْبَيْنِ﴾ و ہ کورانی تاییہ ت کردو و ہ تئو و ہ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ﴾ و ہ کاتی مزڈہ بہ یہ کی
 لہ و ان بدری ﴿بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ بہ و ہ ی بہ نمو نہ بؤ خوا ی دادہ نیت (واتہ) تہ گہر پی
 بووتریت کچتان بووہ ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی رہش ہہ لدہ گہری و پیش
 دہ خواتہ و ہ ﴿أَوْ مَن يَنْشُرُ فِي الْحَلِيَةِ﴾ ٹایا تہ و (کچہ) ی لہ نا و ٹالتون و خشلا بہ خییو کرابی
 و ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ لہ کاتی دہ مہ قالیدا ناتوانی مہ بہستی خوی دہر بیریت (بؤ خوا ی
 بریار دہ دن) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمٰنِ إِنثًا﴾ و ہ تہ و فریشتانہ ی کہ بہ ندہ ی خوا ی
 بہ خشنندن بہ مینہ یان دادہ نان ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ٹایا تہ و ان بہ دیاری دروستکر دنیا نہ و ہ بوون
 ﴿سَتَكْبُكُ شَهِدَتْهُمْ وَيُسْمِعُونَ﴾ بینگومان تہ و شایہ تیانہ یان دہ نو سرتیت و برساریان لی دہ کری ﴿وَلَقَالُوا
 لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ و ہ دلین تہ گہر خوا بیوویستایہ تیمہ تہ و (فریشتانہ مان) نہ دہ بہرست
 ﴿مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ ہیچ زانیاری یہ کیان نی یہ لہ و بارہ یہ و ہ ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ تہ و انہ
 ہہ ردرو دہ کہن ﴿أَمْ أَلَمَّا يَلِئْهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ﴾ و ہ ٹایا لہ پیش قورٹان بہرتو کی کمان پی داون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کہ تہ و ان دہستیان پیوہ گرتبی ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آجَاءً نَّاعِلِيَّ أُمَّةٍ﴾
 (نہ خیر وانی) بہ لکو دہ یانوت بہ راستی تیمہ باو و باپیر انمان لہ سہر ٹاینیک دیو و ہ (لہ سہریت بہرستی)
 ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ﴾ و ہ بینگومان تیمہ ش بہرہ و ی ری بازی تہ و انین ﴿

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
 * قُلْ أُولَٰئِكَ جَعَلْتُمْ بَأْهَادِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ ءَابَاءَكُمْ
 قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرُ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
 إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
 مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
 وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾ أَهَمْ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لِنَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
 أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ هه‌روه‌ها پئیش تو هیج پیغه‌مبه‌ریکمان نه‌نار دووه‌له‌هیج شارنکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهُمْ﴾ مه‌گه‌ر خو‌ش‌گوزه‌رانه‌کان (ده‌وله‌مه‌نده‌کان) ی ووتویانه ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَهُمْ عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾
 به‌راستی ئیمه باوو باپیرانی خو‌مان له‌سه‌ر ئابینیک دیووہ ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه
 له‌سه‌ر ئاینی ئه‌وان ده‌رؤین ﴿قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكَ بِأَهْدَىٰ﴾ ووتی ئه‌گه‌ر چی من (ئاینی) راستریشم
 بو‌هیتابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَهُمْ﴾ له‌وه‌ی که باوو باپیرتان دیووہ له‌سه‌ری ﴿قَالُوا إِنَّا يَمَّا آزَسَلْتُمْ بِهِ
 كُفْرُونَ﴾ ووتیان بیگو‌مان ئیمه بی باوه‌رین به‌و (ئاینه‌ی) به‌ئیوه‌دا نیراوه ﴿فَأَنْتَقَمْتُمُ مِنْهُمْ﴾ بؤیه
 توله‌مان لی سهندن ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ جا سه‌یر که سه‌رئه‌نجامی درؤزنان چون بوو ﴿وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ وه‌کاتیک ئیراھیم به‌باوکی وگه‌له‌کی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بیگو‌مان
 من به‌ریم له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌بهرستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگه‌له‌و زانه‌ی که دروستی کردوم ﴿فَأَنَّهُ
 سَبِّحِينَ﴾ چونکه هه‌ر ئه‌ویش رینمو و نیم ده‌کات ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ ئه‌و (به‌کخوابه‌رستی)
 له‌ناو نه‌وه‌کانیدا به‌جی هیشت ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه‌ریته‌وه (سه‌ری) ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾
 به‌لکو من ئه‌وانه و باو و باپیرانیانم له‌خو‌ش‌گوزه‌رانیدا هیشته‌وه ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه‌تا ئه‌و کاته‌ی
 قورئانیان بو‌هات ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری ئاشکرا ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتی قورئانیان
 بو‌هات ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ﴾ ووتیان ئه‌مه جادووہ ﴿وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه باوه‌ری بی‌ناکه‌ین ﴿وَقَالُوا
 لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه‌ووتیان بو‌چی ئه‌م قورئانه‌نه‌نیراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رِجْلِ مِنَ الْفَرَسَيْنِ عَظِيمٍ﴾
 بو‌پیاویکی گه‌وره‌ی (ناو‌دارو‌دارا) له‌م دوو‌شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿أَمْ هُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ﴾ ئایا
 ئه‌وان ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگارت دابه‌ش ده‌که‌ن ﴿لَنْ قَسَمْنَا بِبَنِيهِمْ﴾ له‌کاتیکدا ئیمه له‌نیوانیاندا دابه‌شمان
 کردووہ ﴿مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هؤی گوزه‌رانیان له‌ژیانی ئه‌م دونیابه‌دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وه‌هه‌ندیکیانمان چه‌ندپله‌به‌ر زکر دؤته‌وه‌به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾
 تاهه‌ندیکیان ئیش به‌هه‌ندیکی تریان بکه‌ن وله‌خزمه‌تی به‌کتر دابن ﴿وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ وه
 به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت (بو‌تو) له‌وه‌چاکتره‌که ئه‌وان کؤی ده‌که‌نه‌وه ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو‌ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌نه‌بوایه‌که خه‌لکی یه‌ک ئوممه‌تی بی باوه‌ر بو‌ونایه ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالرَّحْمَنِ﴾ وامان ده‌کرد هه‌ر که‌س بی باوه‌ر بوایه به‌خوای میهره‌بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ﴾ سه‌قفی
 خانووہ‌کانیان له‌زیوو بوایه ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهِمْ يَنْظُرُونَ﴾ هه‌روه‌ها پله‌کان که‌پئی داسه‌ر ده‌که‌ون (بو‌مان
 ده‌کردن به‌زیوو) ﴿۲۲﴾

وَلَبِئُوتِهِمْ أَتُونًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ
 كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ، شَيْطَانًا
 فَهُوَ لَهُ وَقَرِينٌ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
 أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَتَّخِذَ الْوَادِيَيْنِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
 إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٢٩﴾ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ
 الْأَصْمَاءَ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَمَا مَا
 نَذَهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
 وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٣﴾ وَإِنَّهُ، لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
 وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَسَعَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
 أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلهًا يَعْجُدُونَ، وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ، فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣٦﴾

﴿وَلِيُمَوِّتَهُمْ أَبْنَاءَهُمْ﴾ وهدر گای زورمان بؤ خانووه کانیان داده‌نا ﴿وَسُرَّرَ عَلَيْهِمْ عَلَيْكَ كُوتٌ﴾ وه کورسی و قه‌نه‌فه‌ی زور تاله‌سه‌ری دانیشن وپال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق وپرازانده‌وه‌ی مالی دنیا (له‌ئالتون و زیوو) (خوای گه‌وره واز ده‌هیتت له‌و بیباوه‌رانه که له‌زه‌ت له‌مال و سامان و خوئشی دنیا وهر بگرن، به‌لام پاشه‌روژ هه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَلَا كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جا هه‌موو ئه‌وانه چهند ساتیکه له‌به‌هره‌وه خوئشی زبانی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) رۆزی دوابی لای په‌روه‌ر دگارت بؤ پاریز کاران وله‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ عَجْرًا﴾ وه هه‌ر که‌س پشت له‌یادی خوا هه‌لکات ﴿فَقَبَضَ لَهُ سَيْطَانًا﴾ شه‌یتانیکی بؤ ئاماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که هه‌میشه له‌گه‌لی بیت ولی جیا نه‌بیته‌وه ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه بینگومان ئه‌وانه (شه‌یتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده‌زانی که بینگومان هه‌ر ئه‌وانن که هیدایه‌تدر اوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُنَّ﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دیته‌وه لامان ﴿قَالَ كَلَيْتَ بَنِي وَبَنِيكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ ده‌لی خۆز که نیوانی من وتو به‌قه‌ده‌ر نیوان خۆره‌لات و خۆرئاوا بوابه ﴿فَيَسَّ الْقَرْيَةَ﴾ نای ج هاوری به‌کی خراب بویت ﴿وَلَنْ يَفْعَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ (ئهم خۆز که) هه‌چ سوو دیکتان پیناگه‌یه‌نیت چونکه سه‌ه‌متان کرد ﴿أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بینگومان ئیوه له‌سزایی سه‌خت داهاوبه‌شن ﴿أَفَأَنْتُمْ تُسْمِعُ الْأُصَمَّ﴾ ده‌ی نایا تو (ئهی موحه‌مه‌ده‌س) ده‌توانی به‌که‌ر بشنه‌وینی ﴿أَوْتَهْدِي الْأَعْمَى﴾ یان کویر رینمونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وه ئه‌و که‌سه‌ی که له‌گومرایی به‌کی ئاشکرادا بیت ﴿فَمَا مَآذَاهُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر تو بمرنین ﴿بَلْ كَانُوا مِنْهُمْ مُنْتَفِعِينَ﴾ ئه‌وه بینگومان ئیمه هه‌ر توله له‌وان ده‌سیتین ﴿أَوَلَيْدَاكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان ئه‌و هه‌ر شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌هین ﴿فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾ چونکه به‌راستی ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْمَسْنَا بِأَلْفِ أَوْجٍ إِلَيْكَ﴾ که‌واته ده‌ست بگه‌ر به‌و قورئانه‌وه‌ی بؤت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ریبازیکی راستیت ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾ وه بینگومان ئهم قورئانه‌وه‌ی ناوداری به‌بؤ خۆت و بؤ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ نَسْأَلُكَ﴾ له‌داهاتووشدا پرسبارتان لی ده‌کریت ﴿وَسَأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ تو پرسبار بکه له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوو مانن ﴿أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ نایا بیجگه له‌خوای میه‌ره‌بان بریارمان داوه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعْجَبُونَ﴾ په‌رستر اوایتک که به‌رسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی مووسامان به‌به‌لگه‌که‌کانه‌وه‌ی نارد ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بؤلای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ووتی به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ر دگاری جیهانیانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ی بؤ هینان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا يَصْحَكُونَ﴾ که‌چی ئه‌وان به‌به‌لگه‌کان پیده‌که‌نین ﴿٧٧﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا
 عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
 وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْجَاءَ
 مَعَهُ الْمَلَأَتْكُمْ مُقْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
 فَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا
 انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ * وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا
 إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا يَا أَلِهُنَا خَيْرٌ أَمْ
 هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ
 إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٩﴾
 وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾



﴿ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ ﴾ وه هیج به لگه به کمان نیشان نه داون ﴿ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتَيْهَا ﴾ مه گهر نه و به لگه به
گه وره تر بوو له ها و تا که هی ﴿ وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ ﴾ وه تووشی به لاو سزمان کردن (چونکه باوهریان نه هیتنا)
﴿ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ بو نه وهی بگه پرینه وه (له بی باوهریی) ﴿ وَقَالُوا إِنَّا بِنَاءِ السَّاحِرِ ﴾ ووتیان (به موسا)
ئی جادوو باز ﴿ أَدْعُ لَسَارِبَكَ يَمَاعِدَ عِنْدَكَ ﴾ داوامان بو بکه له په روره دگارت نه وهی به لیتی پی داوی
(به دی بهیتیت) ﴿ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴾ نه موسا به راستی ئیمه باوهرده هیتین ﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ ﴾
جا کاتی به لاو سزا که مان له سه ریان لابر د ﴿ إِذْ أَهْرَبَتْ كُتُونَ ﴾ کتوپر په یمانه که بیان هه لده وه شانده وه ﴿
﴿ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ﴾ وه فیرعهون جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ ﴾ ووتی نهی
گه له که م ئایا پادشایی میصر هی من نی یه ؟ ﴿ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ﴾ وه (ئایا) ئهم روو بارانه
به ژیر (کوشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴾ دهی ئایا ئیوه نابیین ؟ ﴿ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ
مَهِينٌ ﴾ به لکو من باشرم لهو (موسا) که لاواز و بی ریزه ﴿ وَلَا يَكْفُرُونَ ﴾ وه ناتوانی به چاکی قسه
بکات (زمانی ته واونی یه) ﴿ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ سُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ ﴾ ده بوچی بازنی ئالتونی پی نه دراوه ؟
(نه گهر راست ده کات) ﴿ أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِبِينَ ﴾ یان فریشتهی (شایه تی ده ری) له گه لدا
نه ها تو وه ﴿ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فُطَاطِعُهُ ﴾ جا به م قسانه گه له که هی هه لخه له تان و نه وانیش گویر ایه لیان
کرد ﴿ إِنَّهُمْ كَانُوا ﴾ بینگومان نه وان هه میشه ﴿ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴾ گه لیکلی له سنوور ده رچوو بوون ﴿
﴿ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾ جا کاتی رقیان هه لساندین توله مان لی سهندن ﴿ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَحْمَعِينَ ﴾
نه مجا هه موسا یانمان له ده ریا داخنکاند ﴿ وَجَعَلْنَا هُمُ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴾ وکر دمان به په ند و نمونه
وئامور گاری بو که سانی دوا ی خو یان ﴿ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا ﴾ وه کاتی عیسای کوری مه ریهم
به نمونه هیترا یه وه ﴿ إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴾ ده سته جی گه له که ت ده یکه نه ها وارو قیره ی خوشی
(واده زنان قسه ی نه وان به سه ر قسه ی پیغه مبه ردا ﷺ سه ر که وتو وه) ﴿ وَقَالُوا أَلَيْسَ خَيْرًا مِّنْ هُوَ
وه ده لئین ئایا په ر ستر اوه کانی ئیمه باشره یان عیسا ﴿ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ﴾ نه وانه نمونه ی عیسیان
ته نها بو ده مبارزی وده مه ده می بو ده هیترا یه وه ﴿ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه وانه گه لیکلی
زور ده مه قالی که رن ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ ﴾ عیسا هیج نی یه جگه له به نده یه ک که نیعمه تی
خومان رشتوو به سه ر یدا ﴿ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ وه کر دو مانه به نمونه بو نه وه ی ئیسرائیل ﴿
﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً ﴾ نه گهر بمانو یستایه له جیاتی ئیوه فریشته مان داده نا ﴿ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُوتَ ﴾
له زه ویدا ده بوونه جی نشینی ئیوه ﴿

وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصِدَّ تَكُومُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ وَلَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
 ﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
 وَلَا بَيِّنٍ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
 ﴿٦٤﴾ فَأَخْتَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يِعْبَادِ لَا خَوْفٌ
 عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَخْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا
 وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُخْبَرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ
 وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

﴿وَإِنَّهُ لَعَالمٌ لِّلسَّاعَةِ﴾ وه بېگومان (دابه زینی عیسا بو سهر زهوی) یه کیکه له نیشانه کانی قیامت ﴿فَلَا تَمَتَّرَنَّ بِهَا﴾ کهواته دهر باره ی قیامت هیچ گومانتان نه بی راسته ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وه شوینی من بکهون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئه مه رینگای راسته ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وه باشه یتان رینگریتان نه کات له رینمونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به راستی ئه و (شه یتان) دوزمنیکی ناشکرای ئیوه یه ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وه کاتی عیسا به لگه پروونه کانی هینا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ ووتی (به نه وه ی ئیسرائیل) بېگومان به پیغه مبرایه تی هاتووم بو ناوتان ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ بو ئه وه ی پروونی بکه مه وه بو تان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه ندی له و شتانه ی جیاوازن تیبدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده ی له خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گویرایه لیم بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ﴾ به راستی خوا په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیوه شه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کهواته هه ر ئه و په رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه ر ئه مه رینگای راسته ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا کومه له کان جیاواز بوون له نیوان خو یاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو له ناوچوون بو ئه وانه ی سسته میان کرد ﴿مَنْ عَذَابٌ يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ﴾ له سزای سه ختی روژی به تازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه له روژی دوی چاوه پروانی چی ده کهن ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمُ بَغْتَةً﴾ که کتوپر بیت بو یان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئه وان هه ست ناکهن ﴿الْأَخْلَاءَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ دوست و خو شه ویسته کان له و روژدها دوزمنی به کترن ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگه له پاریز کاران و له خوا تر اسان نه بیت ﴿يَعْبَادِ لَأَخَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (پبیان ده وتریت) ئه ی بهنده کانم ئه مر و هیچ مه تر سیه کتان له سه ر نی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ خه فه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئه وانه ی باوه ر یان به ئایه ته کانی ئیمه هیناوه ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه میشه گه ردن که چ بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له و روژدها پبیان ده لئین) بچنه به هه شته وه ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیوه و هاوسه ره کانتان ﴿تُحْبَرُونَ﴾ (ریز ده گیرین و) دل خو ش ده کرین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ﴾ به سینی و په رداخی ئالتونی (خواردن و خوار دنه وه) ده گپرن به سه ر یاندا ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾ وه له وه به هه شته دا هه یه ئه وه ی دل حزی لی بکات ﴿وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاو له ززه ت له بینی بیات ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه ئیوه به هه تا هه تایی ده میتنه وه تیایدا ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ئه وه ئه و به هه شته یه که بو ئیوه ماوه ته وه (پیتان دراوه) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به هوی ئه و کرده وانه وه ی که ده تانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بو ئیوه هه یه تیبدا میوه هاتی زور ﴿مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که لیان ده خون ﴿٧٢﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ
 فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَنَّمْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
 وَنَادَوْا أَيْمَانَكُمْ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
 جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرْتُمْ لِحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى
 وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
 الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ
 إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا
 مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِبْرَاهِيمَ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ﴾ به‌راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له‌سزای دۆزه‌خدا به‌همیشه‌یی ده‌میننه‌وه ﴿لَا يَفْقَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان له‌سهر سووك ناکریت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ﴾ وه‌ئوان له‌ناو‌ئو سزایه‌دا بی‌ئومیدن ﴿وَمَا ظَنَّمَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هیچ‌سته‌می‌کمان‌لی‌نه‌کردون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لکو‌ههر‌خویان‌سته‌مکار‌بوون ﴿وَنَادُوا بِمَلَائِكِهِمْ﴾ وه‌هاوار‌ده‌که‌ن‌ئهی‌مالیک (سهر‌به‌رشتیاری‌دۆزه‌خ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمُ تَرَائِكُكُمْ﴾ با‌په‌روه‌دگارت‌بمان‌مرنیت (تارز‌گاریین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَلَائِكَةُ﴾ (ئو‌ویش‌پاش‌ماوه‌یه‌کی‌زۆر‌وه‌لامیان‌ده‌داته‌وه) ده‌لیت : بیگومان‌ئوه‌ده‌میننه‌وه‌تیایدا ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند‌به‌خوا‌به‌راستی (ثایینی) هه‌قمان‌بو‌هیتاون ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ به‌لام‌زۆر‌به‌تان‌راستیان‌پیناخۆشه ﴿أَمْ أَمْرًا مَّآءًا﴾ به‌لکو‌ئه‌وانه‌بو‌پیلان‌و‌قیلیان (له‌پینغه‌مبه‌ر) لییران ﴿فَأَنَّا مَبْرُؤُونَ﴾ بو‌یه‌به‌راستی‌ئیمه‌ش (بو‌توله‌لی‌سه‌ندیان) لییران ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سُرُورَهُمْ وَنَحْوَهُمْ﴾ ناخۆ‌وا‌ده‌زانن‌ئیمه‌نه‌یتی‌و‌چه‌کانیان‌نایبستین ﴿بَلَىٰ﴾ به‌لی‌ده‌بیبستین ﴿وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْفُورُونَ﴾ فریشته‌کانیشمان‌که‌له‌لایانن‌و‌ناماده‌ی (ئو‌و‌پیلان‌و‌قیلانه‌یان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی‌ئو‌که‌ر‌به‌روه‌دگار‌کوری‌بو‌ایه ﴿فَأَنَّا أَوْلُ الْعَبِيدِ﴾ ئه‌وه‌من‌یه‌که‌مین‌که‌س‌بووم‌ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ باک‌و‌بیگه‌ردی‌بو‌په‌روه‌دگاری‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و‌په‌روه‌دگاری‌عه‌رش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له‌و (قسه‌نار‌پیکانه‌ی‌که‌ئوان‌بو‌خوای‌هه‌لده‌به‌ستن) ﴿فَدَرَّحْمُهُمْ وَوَجَعُوا وَيُغَبُّوْنَ﴾ جالییان‌گه‌ری‌با‌سه‌ر‌گه‌رمی‌په‌روپوچی‌بن‌و‌گالته‌بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ هه‌تاده‌گه‌ن‌به‌روزی‌خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌به‌لینیان‌پن‌دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه‌ئو (خوایه) زاتیکه‌په‌رستراوه‌له‌ئاسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه‌په‌رستراوه‌له‌زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌ئو‌ویش‌کار‌دروستی‌زانابه ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وه‌پاک‌و‌به‌فه‌روه‌گه‌وره‌یه‌ئو‌و‌خوایه‌ی‌که‌خاوه‌نی‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌یه ﴿وَمَا يَدَّبَهُمَا﴾ وه‌هه‌رچی‌له‌نیوانیاندا‌یه ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وه‌زانینی (هاتنی) روژی‌دوایی‌ته‌نها‌لای‌ئوه‌وه ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه‌هه‌ر‌بو‌لای‌ئو‌ده‌گه‌رینه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ﴾ وه‌ئوانه‌ی‌بیجگه‌له‌خوای‌ده‌په‌رستریین (وهاواریان‌لی‌ده‌کریت) ناتوانن‌تکا‌بکه‌ن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌گه‌ر‌که‌سانیک‌شایه‌تیبان‌به‌هه‌ق‌دابی ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌هه‌قیان‌زانپوه‌و‌ئاگاداری‌بوون ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ئو‌که‌ر‌پرسیاریان‌لی‌بکه‌یت‌کی‌دروستی‌کردون ﴿يَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بیگومان‌ده‌لین‌خوای‌﴿فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ ده‌ی‌چۆن‌ئوان‌له‌هه‌ق‌و‌راستی‌لا‌ده‌دن ﴿وَقِيلَ يٰرَبِّ﴾ وه‌ (پینغه‌مبه‌ر) شکانی‌کردو (ووتی‌ئهی‌په‌روه‌دگار ﴿إِن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌ئوانه‌گه‌لیکن‌باوه‌ر‌ناهیئن ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای‌گه‌وره‌فه‌رمووی: ئهی‌موحه‌مه‌ده) توش‌وازیان‌لی‌به‌یته‌و‌گوئیان‌پن‌مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ و‌پیان‌بلی (سه‌لام) ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌مه‌و‌پاش‌ده‌زانن (چی‌یان‌به‌سه‌ردیت) ﴿

سورة الدخان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مَبْرُكَةٍ
 إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿٤﴾ أَمْرًا
 مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
 وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمْ فِي شَكِّ يَلْعَبُونَ ﴿٩﴾
 فَأَرْقَبُ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشَى النَّاسَ
 هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ
 ﴿١٢﴾ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
 إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ
 ﴿١٦﴾ * وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ
 ﴿١٧﴾ أَنْ أَدْوَأْ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنَّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾



سورته‌ی ﴿الدُّخَانُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌ی‌خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (ح، میم) ده‌خوینریت‌ه‌و‌ه‌خو‌ازان‌تره‌به‌واتاکه‌یی‌بو‌زانیاری‌زیاتر‌سه‌یری‌سه‌ره‌تای‌سورته‌ی (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به‌م‌قورنانه‌روون‌که‌روه‌یه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ﴾ به‌راستی‌ئی‌مه‌قورنانه‌مان‌له‌شه‌ویکی‌پیرو‌زدا‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بیگومان‌ئی‌مه‌تر‌سینه‌رین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ له‌و (شه‌وه‌پیرو‌زه‌)دا‌هه‌مو‌و‌کار‌و‌باریکی‌شیاو‌له‌یه‌ك‌جیاده‌کریت‌ه‌وه ﴿أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا﴾ فرمان‌یکه‌له‌لایه‌ن‌ئی‌مه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی‌ئی‌مه‌پیغه‌مبه‌ران‌ده‌نیرین ﴿وَرَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ که‌په‌حمه‌تیکه‌له‌لایه‌ن‌په‌روه‌رد‌گار‌ته‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان‌هه‌ر‌خو‌ا‌بیسره‌ی‌زانایه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌رد‌گاری‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌وه‌هه‌ر‌چی‌له‌نیو‌انیاندا‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ته‌گه‌ر‌ئی‌وه‌ئی‌مانداری‌راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ‌په‌ر‌سترا‌ویکی‌به‌هه‌ق‌و‌راست‌نی‌یه‌جگه‌له‌خو‌ا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خو‌ا) ده‌ژین‌ی‌و‌ده‌مرین‌ی ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ په‌روه‌رد‌گاری‌ئی‌وه‌په‌روه‌رد‌گاری‌با‌و‌و‌بابیره‌پیشوه‌کاتانه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به‌لام‌ته‌وان‌له‌دوو‌دلی‌و‌گوماندا‌گه‌مه‌و‌گالته‌ده‌که‌ن ﴿فَأَنْزَلْنَا﴾ جا‌چا‌وه‌روان‌به ﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ پوژیک‌که‌ئاسمان‌دو‌که‌لینکی‌ئاشکرای‌لی‌پیدا‌ده‌بی ﴿يَغشى النَّاسَ﴾ هه‌مو‌و‌ئاده‌می‌داده‌گری ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (ده‌لین) ته‌مه‌به‌لایه‌کی‌سه‌خته ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ نه‌ی‌په‌روه‌رد‌گار‌مان‌ته‌م‌سزایه‌مان‌له‌سه‌ر‌لا‌به ﴿إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی‌ئی‌مه‌با‌وه‌ردارین ﴿أَنِّي لَأَهْلُ الْأَكْرَبِيِّ﴾ چو‌ن‌ته‌می‌خوارده‌بن‌و‌ئاموژ‌گاری‌وه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ﴾ که‌به‌راستی‌پیغه‌مبه‌ریکی‌روون‌و‌ئاشکرایان‌بو‌هاتووه ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عُنُقَهُ﴾ له‌پاشان‌گوئیان‌بی‌نه‌داو ﴿وَقَالُوا مَعْزُمَةٌ مُّجْتَوٍ﴾ وه‌ووتیان: فی‌ر‌کرا‌ویکی‌شیته ﴿إِنَّا كَانُوا لَشِقْوَى الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾ بیگومان‌بو‌ما‌وه‌یه‌کی‌که‌م‌ته‌م‌به‌لایه‌لا‌ده‌بین ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ بیگومان‌ئی‌وه‌ده‌گه‌رینه‌وه (بو‌بی‌با‌وه‌ری) ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ روژیک‌دیت‌به‌لاماریکی‌به‌هیز‌و‌هه‌ره‌گه‌وره‌یان‌بو‌ده‌بین ﴿إِنَّا مُتَّقِمُونَ﴾ به‌راستی‌ئی‌مه‌توله‌ده‌سه‌نین (له‌کافران‌له‌جه‌نگی‌به‌دردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند‌به‌خو‌ا‌به‌راستی‌له‌پیش‌ته‌مان‌گه‌لی‌فیرعه‌ونمان‌تاقی‌کرده‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ وپیغه‌مبه‌ریکی‌به‌ر‌یزبان‌بو‌هات ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾ (پنی‌ووتن) که‌به‌نده‌کانی‌خو‌ا (به‌نو‌ئیسرائیل) به‌من‌بسپرن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه‌به‌راستی‌من‌پیغه‌مبه‌ریکی‌ته‌مین‌و‌با‌وه‌ر‌پیکراوم‌بو‌ناو‌ئی‌وه ﴿

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١١﴾ وَإِنِّي عُدْتُ
 بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونَ ﴿١٣﴾
 فَدَعَا رَبَّهُ وَأَنْ هَلُولَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَسْرِعِ بَعَادِي لِئَلَّا يَأْتِيَكُمْ
 مُتَّبِعُونَ ﴿١٥﴾ وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ هَوًّا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿١٦﴾ كَمْ
 تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْونِ ﴿١٧﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٨﴾ وَنَعْمَةٍ
 كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿١٩﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿٢٠﴾ فَمَا
 بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ
 نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٢٢﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
 الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾
 إِنَّ هَلُولَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ ﴿٢٧﴾ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ أَهْمَ
 خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبَعِّعُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
 مُجْرِمِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنِ
 ﴿٣٠﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

﴿وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوټان به به زو گه و ره مه زانن له به رام به ر خوادا ﴿إِنَّ آيَاتِكُمْ يُسْأَلُنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 بیگومان من به لگه و نیشان به کی ناشکرام بو هیناون ﴿وَأَلَيْكَ عُدَّتْ أَرْبَابِي وَرَبِّكَ﴾ و ه بیگومان من
 په ناده گرم به په روه رد گاری خوټ و په روه رد گاری ټیوه له وهی ﴿أَن تَرْجُمُونَ﴾ که ټیوه به رد بار انم بکه ن
 ﴿وَأَن لَّمْ تَوْمُوا لِي فَأَعْرِضُون﴾ و ه نه گه ر باوه ږم پینا هینن نه وه و ازم لی بهینن (و خراپه م ده باره مه که ن)
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا هاواری له په روه رد گاری کرد (و وتی) ﴿أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به پراستی نه مانه
 گه لیکسی تاوانبارن ﴿فَأَسْرِعِي بَدِي لَيْلًا﴾ نه وسا (بیسی و وترا) به نده کانم به شه و به ره ﴿إِن كُرِهُمُ مُّتَّبِعُونَ﴾
 چونکه به پراستی (فیر عهون و کو مه له که ی) دو اتان ده که وون ﴿وَأَتْرُكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾ و ه ده ریا که (ده ریا ی
 سوور) به ئارامی و ناوه لا به جی بهیلنه ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ﴾ بیگومان نه وانه سه رباز انیکی خنکیتراو
 ده بن (تیدا) ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾ چه نده هایان به جی هیشت ﴿مِن جَنَّتٍ وَعَيْبُونَ﴾ له باخت و کانیاو ﴿وَمَنْ
 وَرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ و کشتو کال و جی و مه ئوای چاک و خوش ﴿وَنَعَمَ كَأُورِ فِيهَا فَكِهِينَ﴾ و ه ناز
 و نیعمه تی زور که نه وان تیایدا ده ژبان و رایان ده بوارد ﴿كَذَٰلِكَ وَأُورِثَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه ر به م جوړه
 نه و (خوشی به) مان دا به گه لیکسی تر ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا نه ئاسمان و نه زهوی نه گریان
 بویان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و مؤله تیشیان بی نه درا ﴿وَلَقَدْ خَجَلْنَا بِنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند به خوا به پراستی
 نه وهی ئیسرا ئیلیمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له سزای ریسوا که ر ﴿مِن فِرْعَوْنَ﴾ له فیر عهون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان فیر عهون خوټه زل زانیکی له سنوور ده ر چوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُمْ﴾ سویند به خوا به پراستی نه وهی ئیسرا ئیلیمان هه لئزارد ﴿عَلَىٰ عَادٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ر خه لکی
 (سه رده می خوټیان) دا به پیی ی زانیا ری (خومان) ﴿وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْأَيْتِ﴾ و ه مو عجزه و به لگه ی
 زورمان پیدان ﴿مَافِيهِ بَلَاغٌ مُّبِينٌ﴾ که بو تا قی که ر دنه وهی ږوون و ناشکرا به س بیت ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ﴾
 به پراستی ئانه وانه ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ ده لین ﴿إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هه ر بوټه به که م جار ده مرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ﴾ ئیتر زیندو و نا کر ټینه وه ﴿فَأَنزِلْنَا قَابَ قَوْسًا﴾ ده ی باوو با پیرانمان (زیندو و بکه نه وه) بیان
 هیننه وه (بو دنیا) ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر ټیوه راست ده که ن ﴿أَهْمُ حَيْرٌ﴾ ئایا نه وانه چا کترن
 ﴿أَمْ قَوْمٌ تُنَبِّئُ﴾ یان گه لی توبه ع (ی پادشایی به مهن) ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه ی له پینشیا نه وه بوون
 ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾ هه موویانمان له ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ﴾ چونکه بیگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ و ه درو ستمان نه کردو و ه ئاسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ نه وهی له
 نیوانیا ندا به ﴿لَعِينٍ﴾ به پینهو ده و گالته ﴿وَمَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه ر دوو کیانمان به دی نه هینا وه به هه ق
 و پراستی نه بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْفَرْنَاهُمْ لَأَيْعَابُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان ﴿﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى
 عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ
 الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلِي
 الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ
 صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
 ﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ﴿٥٢﴾ يَكْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
 كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
 فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
 الْمَوْتَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلَّامِنَ
 رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ
 لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ﴾ بینگومان رُوژی جیا کردنه وه (ی حهق و به تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کراویسی هموویانه ﴿يَوْمَ لَا يَنْبَغِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا﴾ رُوژنیکه هیچ دُوستی ناتوانی که مترین سوود
 بگه یهنی به دُوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه یارمه تیش نادرین ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾ مه گهر
 که سی خواره حمی بی بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی ته نها خوارالی بالادهستی میهره بانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزُّرْقُمِ﴾ بینگومان دره حتی ژه قنه موت ﴿طَعَامُ الْأَثِيرِ﴾ خُوراکي که سانی تاوانباره
 (کافره) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وه کوخلته‌ی رُون زهیتوون ﴿يَغْلِي فِي الْبُطُونِ﴾ له ناو سکه کاندا ده کولیت ﴿كَفَىٰ
 الْحَمِيمِ﴾ ههر وه کو کولانی ئاوی زور گرم ﴿حُدُوءُ فَاعْتَلُوهُ﴾ (ته و کافره) بیگرن و
 به توندی رای کیشن ﴿إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ تا (ده بیه نه) ناوه راستی دوزه خ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بیپرژن به سهر سهریدا ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ هه ندی له ئاگر و ئاوی زور گرم ﴿ذُقْ﴾
 (پیی دووتریت) بیچیژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (به گالته پیکر دینکه وه پیی دهوتریت) چونکه
 به راستی تو به دهسه لات و به ریز بوویت (له دونیادا) ﴿إِنْ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بینگومان ته مه
 ته و سزایه یه که ئیوه گومانان لینی هه بوو ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي مَقَابِلِ الْأَمِينِ﴾ به راستی پاریز کاران
 وله خواترسان له شوینیکی بیوهی و ئارام دان ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له ناو باخات و نزیك کانیاودان
 ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ له ئاوریشمی ناسک و تهستور ده پوشن ﴿مَتَقَلَّبَاتٍ﴾
 روبه رویی یه کتری داده نیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ جُورِينَ﴾ ههروه ها کیژانی چا و گه و ره و جوان
 ده که بینه هاوسه ریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ له و به هه شته دا هه مو و جو ره میوه یه که داوا ده که ن
 ﴿ءَامِنِينَ﴾ به ئاسووده بی و بیوهی ﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له به هه شته دا هه رگیز مردن
 ناچه ژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ﴾ جگه له مردنی یه که م جار (که له دونیادا بوو) ﴿وَوَقَّهْمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه (خوا) له سزای دوزه خ پاراستوونی ﴿فَضَلَّ مِنْ رَبِّكَ﴾ ته مه به خششه له لایه ن پهروه ردگار ته وه
 ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئا ته وه بیه سهر که وتنی زور گه و ره ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْكَبُهَا لِسَانُكَ﴾ جا به راستی
 ته م قورئانه مان له سهر زمانی تو ئاسان کردوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو ته وه ی بیرکه نه وه ﴿فَأَرْتَبَ
 إِنَّهُمْ مُّرْتَبُونَ﴾ ئیر تو چاوه روان به، بینگومان ته وائیش چاواروان ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَأَخْتَلَفُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَاهُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُوْمِنُونَ ٦ وَيَلُّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ٧ يَسْمَعُ آيَاتِ
اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
٨ وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ٩ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ١٠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١ هَذَا
هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٍ ١٢
* اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفَلَكَ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ ١٣ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٤ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٥



﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوینریتسه‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی ، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورته‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ هینانه خواره‌وه‌ی ئەم قورئانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایهن خوی بالآده‌ستی کار دروسته‌وه‌یه ﴿إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿لَأَنبَأَنَّ الْوُمُودَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿رُوفِيَ خَلْقِكُمْ﴾ چه‌له‌دروست کردنی خوئان دا ﴿وَمَا يَبْتَغِيَنَّ دَأْبَهُ﴾ وه‌ئو گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿ءَايَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی باوه‌ری بته‌ویان هه‌یه ﴿وَإِخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه‌له‌جیاوازی شه‌و و پوژدا ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خواله‌ئاسمانه‌وه‌ده‌بیارینیت (که‌هوی رزق و پوژی یه) ﴿تَأْخِيَابِهِمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که‌به‌هوی‌وه‌زه‌وی زیندووده‌کاته‌وه‌(وده‌بووژیتته‌وه) ﴿وَصَرِيفَ الرِّيحِ﴾ وه‌له‌گوپانی بایه‌کاندا ﴿ءَايَاتِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گهن ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ ئانه‌مانه‌به‌لگه‌کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده‌بخوینینه‌وه‌بۆت به‌راستی و دروستی ﴿فِي آيَاتِ حَيْثُ﴾ جا به‌چی قسه‌و گوفتاریک ﴿بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ دوی خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هینن ﴿وَيَذُلُّ لِكُلِّ آيَةٍ أُتِيَ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هه‌موو دروژنیک‌ی گونا‌هبار ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا ده‌بیسیتیت ﴿سَمِعًا عَلَيْهِ﴾ و بۆی ده‌خوینریتسه‌وه ﴿ثُمَّ يُصْرَفُ مُسْتَكْرَبًا﴾ له‌باشان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌چونکه‌خۆبه‌زل زانه ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾ ئەلنی هه‌ر نه‌ی بیستووه ﴿فَشَرَّهٗ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی بی‌بده‌به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَإِذْ أَعْرَبْنَا مِنَ آيَاتِنَا سَمْعًا﴾ وه‌هه‌ر کاتی شتیک له‌به‌لگه‌کانمان ئاگادار بیت ﴿أَنخَذَهُمْ هَارُونَ﴾ به‌گالته‌ی ده‌گری ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەوانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ له‌پیشانه‌وه‌ئاگری دۆزه‌خه‌﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ هه‌یج سوو‌دیکیان بی‌ناگه‌یه‌نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ ئەوه‌ی له‌(دو‌نیا) دا کردوویانه‌﴿وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ وه‌ئو پشتیوانانه‌ی جگه‌له‌خواه‌لیان بژاردون (سوودی نی‌یه) ﴿وَأَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَذَا هُدًى﴾ ئەم قورئانه‌هوی رینموونی یه‌﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَصَابِتْ رَيْبُهُمْ﴾ وه‌ئوانه‌ی بی‌باوه‌رن به‌ثابت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ نَّجْمٍ أَلِيمٍ﴾ بۆ ئەوانه‌هه‌یه‌سزایه‌کی پر ئازاری سه‌خت ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ﴾ خوا ئەو زاته‌یه‌ده‌ریای بۆ رام هیناون ﴿لِيَجْزِيَ أَلْفَاكُ فِيهِ يَأْمُرُهُ﴾ تا به‌فه‌رمانی خوا که‌شتی تیا‌یدا بگه‌ری ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌تا له‌هه‌ندیک به‌خششی خوا به‌هره‌م‌ن‌د بین ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه‌بۆ ئەوه‌ی سوپاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ السَّمَوَاتِ وَمَاءَ الْأَرْضِ﴾ وه‌ئوه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه بۆ ئیوه‌ی ژیربار کردووه‌(وخستویه‌تیه‌خزمه‌تانه‌وه) ﴿جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ هه‌مووی له‌لایهن خواوه‌یه ﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بینگومان له‌و شتانه‌دا چه‌ند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک‌بیر بکه‌نه‌وه ﴿۱۳﴾

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالتُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْضٌ بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
 يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 ﴿١٧﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 ﴿١٩﴾ هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾
 أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ جَعَلْنَاهُمْ كَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی بہو کہ سانہی بروایان ہیناوه ﴿يَعْرِفُوا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پؤشی بکن
 لهو کہ سانہی هیوایان بہ پاداشت و سزای خوانہ ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا كِاسِبُونَ﴾ بؤ ئه وهی پاداشتی
 خه لکانی بداتہ وه بہ گویره ی ئه وهی کردوویانہ ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ ہەر کہ سنی چاکہ ی کرد
 ئه وه (قازانجہ کہ ی) بؤ خوہ تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ وه ہەر کہ سنی خرابہ ی کرد ئه وه (زیانہ کہ ی)
 بؤ خوہ تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بؤ لای بہر و مرد گارتان ده گہر ینر ینہ وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان بہ نہ وهی ئیسرا ئیلمان بہ خشی ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ بہ پیام
 و حوکمرانی و پیغہ مبرایہ تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رۆزیمان دان له شتہ حال ل و پاکہ کان
 ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وه ریزمان دان بہ سہر جیہانیاندا ﴿وَوَاعَدْنَاهُمْ مَبِيتَ مِنَ الْأَمْرِ﴾ وه بہ لگہ
 ر و ونہ کانمان پیدان له بارہی شہریعہ تہ وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جیاواز نہ بوون
 له نیو خویندا دوی ئه وه نہ بیت زانستیان بؤ هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ له بہر دوزمنایہ تی و حسادہ تی نیوان
 خویمان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بیگومان بہر و مرد گارت له رۆژی ہہ ستانہ وه دا له نیواندا
 دادوہری ده کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لهو شتانہ ی جیاوازیان تیدا ده کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ
 شَرِيعَةٍ﴾ له پاشان تۆمان خستہ سہر شہریعہ تیک ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له بارہی ئایینہ وه ﴿فَاتَّعَهَا﴾ توش
 شوینی بکہ وه ﴿وَلَاتَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین ہہ واو ئارہ زووی ئه وانہ مہ کہ وه کہ نازانن
 ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَأْمُرُوا بِعَنْكَ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بیگومان ئه وانہ له لایہن خوا وه ہیچ سوودیکت پی ناگہ یہ نن
 ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وه بہ راستی ستم کاران ہہ ندیکیان دؤست و پشتیوانی ہہ ندیکیان
 ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾ وه خوا دؤست و پشتیوانی پاریزکاران ولہ خوا ترسانہ ﴿هَذَا بَصِيرَتِ لِلنَّاسِ﴾ ئہم
 قورئانہ بیناییہ وهوی چاورشنی یہ بؤ مہر دومان ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْفُونَ﴾ وه رینمونوی و میہرہ بانہ
 بؤ گہ لیک کہ باوہری پتہ ویان ہہ یہ ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾ نایا ئه وانہ ی کہ خرابہ کانیان
 کردو وه وا گومان دہ بن ﴿أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمہ ئه وانہ وه کو کہ سانیک دادہ نین
 کہ بروایان ہیناوه و چاکہ کانیان کردو وه ﴿سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وه کو یہ ک بیت زینیان و مردنیان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ نای چہند خراب دادوہری ده کهن ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 وه خوا ئاسمانہ کان و زوی بہ ہق و راستی دروست کردو وه ﴿وَلِكُلِّ جَزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ﴾ بؤ ئه وه ی
 ہہ مو کہ سینک پاداشت بدریتہ وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ بہ گویره ی ئه و کار و کردہ وانہ ی کہ کردو وہ تی
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه ئه وان ہیچ ستم میان لی ناکریت ﴿۳۳﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
 وَقَلْبِهِ ۖ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
 إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ
 عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَوْنَا أَبَاءَنَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ خَيْرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾
 وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَاتِي تَتلىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا
 قُلْتُمْ مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۖ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینوته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾ نهو کهسه‌ی هه‌واو ناره‌زوی خوی کردوته په‌رسترای
 خوی ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَلَىٰ عَمْرٍ﴾ خواش به‌زانی‌ی گومرای کرد ﴿وَحَمَّرَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾ وه موری ناوه به‌سه‌ر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً﴾ وه په‌رده‌ی داوه به‌سه‌ر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له‌خوا کس‌ی رینمونی‌ی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوچی بیر ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ﴾ وه ووتیان
 هیچ‌نیه ﴿إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ جگه له‌ژیانی دونیامان ﴿ثَمُوتٌ وَنَحْيَا﴾ وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا إِلَهُكُمَا إِلَّا اللَّهُ﴾
 وه جگه له‌رؤزگار هیچ‌شتی یمه له‌ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه نه‌وانه به‌و قسانه هیچ‌زانیاریان
 نی‌یه ﴿إِنَّ هُمْ إِلَّا يَطْمَئِنُّونَ﴾ تنه‌ها گومان ده‌به‌ن ﴿وَإِذْ أَنْتَ لِإِلَهِهِ﴾ وه کاتیک بخوینرینه‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿ءَا إِلَهُنَا يَنْتَصِرُ﴾ به‌لگه روونه‌کانمان ﴿مَا كَانَ حُجَّتْهُمُ﴾ هیچ‌به‌لگه‌یه کیان‌یه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا آيَاتًا﴾ جگه
 نه‌وه که ده‌لین باووباپیرانمان زیندوبکه‌نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه راست ده‌کهن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّبُكُمْ﴾ بل‌ی: خوا زیندووتان ده‌کاته‌وه ﴿رُبُّيُئْسُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مرینیت ﴿رُبُّجَمْعُكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ له‌رؤزی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ‌گومانی تیدا‌نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردوومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بو‌خوایه مولکداریتی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نه‌و رؤزه‌ی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿وَيَوْمَ يُخَسِّرُ الْمُطْمَئِنِّونَ﴾ له‌و
 رؤزه‌دا به‌تال‌خوازه‌کان خه‌سارومه‌ندن ﴿وَنَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةً﴾ هه‌موو گه‌لی‌ده‌بینی کومه‌ل کومه‌ل
 که‌وتوون به‌سه‌ر نه‌ژنودا ﴿كُلَّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا﴾ بانگ ده‌کری بؤلای په‌راوه‌که‌ی
 ﴿الْيَوْمِ يُخْزَوْنَ﴾ نه‌مرو سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌تانکرد
 ﴿هَذَا كِتَابُنَا﴾ نه‌مه په‌راوه‌که‌مانه ﴿يَطِّقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی له‌سه‌رتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
 بِهِرَاسْتِي یمه‌وه‌ک خوی نویسمانه‌نه‌وه (وینهمان گرتوه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که نیوه ده‌تانکرد ﴿
 فَأَمَّا الْذُرِّيَّةَ امْنُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَيَدْخُلُهُم رُحْمُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه په‌روه‌ردگاریان ده‌یانخاته‌ناو میهره‌بانی خویه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْمُ
 الْمُبِينُ﴾ نا نه‌ویه سه‌رکه‌وتنی ناشکرا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی‌برابوون ﴿أَقَمْتُمْ كُنْءَ لِي تَتْلَىٰ
 عَلَيْهِ﴾ (بیان ده‌لین) ناخو به‌لگه‌کانی یمه‌تان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوینراییه‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ که‌چی خوتان
 به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ وه نیوه گه‌لیکی تاوانبار بوون ﴿وَإِذَا قِيلَ﴾ وه هه‌ر کاتی
 بوون‌رایه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگومان به‌لینسی خواراسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَارِيبَ فِيهَا﴾ وه رؤزی دوی هیچ
 گومانی تیدا‌نیه ﴿فَلَمَّ مَا نَدَّرِي مَا السَّاعَةُ﴾ ده‌تان ووت نازانین رؤزی دوی چی‌یه ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾ یمه
 تنه‌یا گومان ده‌به‌ین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُستَبِقِينَ﴾ وه یمه دلنابین ﴿

وَبَدَّاهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ﴿٣٢﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
 وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا
 وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾
 وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

سورة الأحقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
 السَّمَوَاتِ أَتُنَبِّئُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّن عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
 لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾

﴿وَبَدَأَهُمْ﴾ وہ درہدہ کہویت بویان ﴿سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ ئەو خرابانہی کہ کردویانہ ﴿وَصَاقِبَهُمْ﴾ وہ دوریان دہدا ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تۆلہی ئەوہی گالتہیان پی دە کرد ﴿قِيلَ الْيَوْمَ نَسُودُ﴾ پیمان دەووتری ئەمرو لەبیرتان دە کہین ﴿كَمَا نَسِيتُ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ہەر چۆنی ئیوہ ئەم رۆژەتان لەبیر چوو بوو ﴿وَمَا وَكَلْنَا النَّارَ﴾ وہ جیگای مانوہی ئیوہ دۆزەخہ ﴿وَمَا كُنَّا مِنْ نَاصِرِينَ﴾ وھیچ یارمەتی دەریکتان نی یه ﴿ذَلِكُمْ يَذُكَّرُ﴾ ئەمە لەبەر ئەوہیہ بیگومان ئیوہ ﴿أَلَمْ تَرَ آيَاتَ اللَّهِ هُوَ وَالْأَنْدَادُ﴾ بەلگە کانی خواتان بە گالتە دانا بوو ﴿وَعَزَّزْنَا لَئِيَّائِكُمُ﴾ وہ زبانی دنیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا﴾ جا ئەمرو لەو دۆزەخەدا دەرناھیترین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وہ ڕینگە نادرین داوای لیئوردنیش بکەن ﴿قُلْ لِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ جا ھەموو سوپاس و ستایش بۆ خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ بەروەردگاری ئاسمانەکان و زەوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و بەروەردگاری جیھانیان ﴿وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ﴾ وہ دەسەلات و گەورە تی تەنھا بۆ ئەوہ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لەھەموو ئاسمانەکان و زەویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وہ ھەر ئەو زال و بالادەست و دانا و کار سازە ﴿

سورہ قی (الأحقاف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندە ی میھربان

﴿حَم﴾ بە (حا، میم) دەخوینریتەوہ خوازانترە بە ماناکە ی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای سورەتی (البقرة) بکە ﴿تَنْزِيلِ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانە ھیتراو تەخواروہ ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لە لایەن خوای زالی بالادەستی کار بە جیوہ ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانەکان و زەوی و ئەوہی لە نیوانیاندا یە دروستمان نە کردوہ ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مە گەر بە ھەق و راستی و بۆ کاتیکی دیاری کراو نە بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کہ چسی ئەوانە ی بنی باوەر بوون ﴿عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ لەوہی کہ پی ی ترسیترابوون ڕوو و ەردە گیرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حەممەد ﷺ) بلسی پینم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو شتانە ی ئیوہ دەیانپەرستن جگە لە خوا ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بدەن لە زەویدا چیان دروست کردوہ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان لە (دروست کردنی) ئاسمانەکاندا بەشداریان کردوہ ﴿أَتُونِي بِكِتَابٍ﴾ دە ی پەراوینکم بۆ بەیتن ﴿مِن قَبْلِ هَذَا﴾ لە پیش ئەم (قورئانە ھاتبی) ﴿أَوْ أَنْزِلْ مِن عِلْمٍ﴾ یان زانیاریەك کہ لە پینشووان بە جی مایبت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر ئیوہ راست گون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گومراترە ﴿مَنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ﴾ لەو کہ سە ی کہ ھاوار لە غەبری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ﴾ کہ وہ لامی نادانەوہ ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رۆژی دواپی ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ﴾ وہ ئەو (ھاوار لیکراو)انە لە ھاواری ئەوان ﴿عَظْلُونَ﴾ بی ئاگان ﴿

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
 تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
 سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
 لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
 وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مَنِ الرَّسُولِ
 وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
 وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَأُسْتُكْبَرْتُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
 فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمَنْ قَبْلَهُ كَتَبَ مُوسَىٰ
 إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
 اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ﴾ کاتیکیش خه لک کؤده کرینه وه (له قیامت) دا ﴿كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾ بهر ستر اوه کان ده بنه دوژ منیان ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ وه (بهر ستر اوه کان) بهر ستر تنه که یان باوهر ناکهن ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنبَغُونَ﴾ کاتیکیش نایه ته روونه کانی ئیمه یان به سهر دا بخوئیریتسه وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانهی بی باوهر بوون ده لئین ﴿لَلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بهو قورئانه ی بو یان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه مه جادوویه کی ئاشکرا و دیاره ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ یان ده لئین (موحه مه د ﷺ) خو ی ئه م قورئانه ی هه لبه ستووه ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه مه د ﷺ) بلئی ئه گهر خو م هه لم به ستبی (خوا سزای به تینم ده دات) ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُفْتَرِينَ﴾ ئه وسا ئیوهش له بهر انبه ر خو ادا بو من هیچتان له ده ست نایه ت ﴿هُوَ أَعْلَمُ﴾ خوا چا ک ده زانی ﴿بِمَا تُضَيِّقُونَ فِيهِ﴾ بهو تو انجانهی ده ی دن له قورئان ﴿كَلِمَةً بِهٖ شَهِدْنَا﴾ ئه و خوا یه به سه که شایه ت بیت ﴿بَنِي وَبَنَاتِكُمْ﴾ له نیوان من و ئیوه دا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ههر ئه وه لیئورده ی میهره بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعِيَ الرُّسُلِ﴾ بلئی من یه که م پیغه مبه ر نیم (نیر رابم) ﴿وَمَا أَدْرِ﴾ ناشزانم ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكُفِّرُ﴾ چی به سهر من و ئیوهش ده هئیرئ ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَا تُوْحَىٰ إِلَيْكُمْ﴾ تنه نا بهر یه و ی ئه وه ده که م که وه چی ده کریت بوم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وه من تنه نا تر سینه رکی ئاشکرام و بهس ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئهی موحه مه د ﷺ) بلئی پیم بلئین ﴿إِنْ كَانُوا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئه گهر (ئهم قورئانه) له لایهن خوا وه بی ﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ ئیوهش باوهر تان پی نه هیتابی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه که سیک له نه وه ی ئیسرا ئیل شایه تی دابیت ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ له سهر وینه ی (ئه وه ی واله) قورئاندا هه یه ﴿فَقَامَنَ وَأَنْتَ كَذِبٌ﴾ جا باوهر ی هیتابیت، که چی ئیوه خو تان به گهره زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان خوارینمو ونیی گه لی سته مکاران ناکات ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه وانهی بی باوهر ن ده لئین ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده ر باره ی ئه وانهی باوهر یان هینا وه ﴿لَوْ كَان خَيْرًا﴾ ئه گهر (ئیسلام و باوهر هینان) چا ک بوایه ﴿مَا سَفَقْنَا إِلَيْهِ﴾ ئه وانه پیش ئیمه نه ده که وتن بو ئه و (باوهر هینانه) ﴿وَإِذْ لَوْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکه خو یان بهو (قورئانه) رینموون نه بوون ﴿فَسَفَقُوا﴾ جا دو اتر ده لئین ﴿هَذَا أَفْكَ قَدِيمٌ﴾ ئه مه دهس هه لبه سیکی کؤنه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه له پیش ئه م (قورئانه) دا ﴿كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ تهوراتی مووسا پیشه و ا و ره حمه ت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ ئه م قورئانهش (کتیبه کانی پیش خو ی) بهر است داده نیت ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾ که به زمانی عه ره بی یه ﴿لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاسته مکاران بتر سینی ﴿وَلِيُنشِرَ لِلْمُحْسِنِينَ﴾ وه بو چا که کاران مژده بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بهر استی ئه وانهی که ده لئین بهر وره دگار مان (الله) یه ﴿ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا﴾ پاشان بهر ده وام بوون (له سهر باوهر که یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئه وه نه ترسیان له سهره و نه خه فه تیش ده خو ن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئه وانه ها وه لانی به هه شتن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه بی تیدا ده میتنه وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له پاداشتی ئه و کرده وانهی که ده یان کرد (له دونیادا) ﴿۱۱﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَوَفَصَّلُهُ وَثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَوَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ
 إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ
 عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ
 لَوْلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَكْفِرَانِ اللَّهَ وَبِكَاءٍ مِنْ إِنْ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ
 مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
 فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ
 ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا أُولَٰئِكَ فِيهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ
 ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ أُذْهِبَتْ طَبِيبَتُهُمْ فِي حَيَاتِهِمْ
 الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعَتْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كَانْتُمْ
 تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كَانْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و ه یتیمه نامورث‌گاری ناده‌میی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ به چاکه کردن له گهل دایک و باو کی دا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ زَكْرًا﴾ دایکی به نارِحه‌تی و نازاره‌وه هه‌لی گرتووه ﴿وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾ وه به‌نازار و نارِحه‌تیش بوویه‌تی ﴿وَحَمَلُهُ وَفَضْلُهُ، تَلَوْنُونَ سَهْرًا﴾ ماوه‌ی دوو گیان بوون (ی دایک) پی به‌وه و له شیر برینه‌وه‌ی سی مانگه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تا ده‌گاته تافی لای (پی گه‌یشتوی لاشه‌یی و ژیری) ﴿وَرَبَّاعٍ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده‌گاته چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ ده‌لی نه‌ی به‌روه‌ردگار رام بهینه ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شوکرانه بر ژیری نه‌وه به‌هره و نیعمه‌نانه‌ت بکه‌م ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که پرشتوته به‌سهر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه (رام بهینه) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌م که تو پی رازی بیت ﴿وَأَصْلِحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ نه‌وه کانیشم چاک و صالح بکه ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بیگومان بولای تو گه‌راومه‌ته‌وه ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه به‌راستی من له‌موسولمانی گهر دن که چم ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه که سانیکن ﴿تَتَّقِلُّ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ که یتیمه کرده‌وه چاکه کانیان لی وه‌رده‌گرین ﴿وَتَتَجَاوَزَعْنَ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه چاوپوشی ده‌که‌بن له خرابه‌کانیان ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ له ریزی به‌هه‌شتیان‌دان ﴿وَعَدَّ الصَّدَقَ الَّذِي﴾ نه‌مه نه‌وه به‌لیته راسته‌یه ﴿كَأَنَّهُ أُودِعُوا﴾ که به‌لیتینان پی درابو له‌دونیا دا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ﴾ نه‌وه که‌سه‌ش که به‌باوک و دایکی بلیت ﴿أَفِ لَكُمْ﴾ توف له‌دهس ئیوه ﴿أَتُعَذِّبُنِي أَنْ أَخْرَجَ﴾ نایا هه‌ره‌شهم لی ده‌که‌ن که (زیندوو ده‌کریمه‌وه و له‌گور) دیمه‌ده‌روهه ﴿وَفَدَخَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ له‌کاتی‌کدا چهند چین خه‌لک پیش من رویشتون (و زیندوو نه‌بوونه‌ته‌وه) ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾ وه (دایکی و باو کی) هه‌ردوو کیان هانا بو‌خوا ده‌به‌ن ﴿وَيْلِكَ أَمِنْ﴾ (ده‌لین) هاوار بو‌تو باوه‌ره‌بهینه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگومان به‌لیتی خوا راسته ﴿فَيَقُولُ﴾ که‌چی نه‌وه‌لی ﴿مَاهَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه‌ته‌نها نه‌فسانه‌ی پیشینانه و هیچی تر ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه نه‌وه‌که‌سه‌نهن ﴿حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بریار (ی خوا) یان به‌سهر دا چه‌سبا ﴿فِي أُمَّمٍ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌ریزی نه‌وه‌توممه‌تانه‌دا که پیش نه‌مان رابوردوون ﴿مَنْ أَلَيْنَ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو‌که‌و ناده‌میی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه خو‌یان زهره‌رمه‌ندن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ وه بو‌هه‌ریه‌ک له‌وانه پله و پایه‌هه‌یه به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَاهُمْ﴾ تا خوا پادا‌شت و سزای کرده‌وه‌کانیان به‌ته‌واوی بداته‌وه ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وه نه‌وان هیچ سته‌میان لی نا‌کریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وه (بیریان بخه‌روه) نه‌وه‌روژه‌ی ﴿يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوه‌رن به‌رانبه‌ر دوزخ راده‌گیرین ﴿أَذْهَبَهُمْ طَبِيبٌ كُمْ﴾ (بیان ده‌وه‌تریت) هه‌رچی خوشیتان بوو به‌سهر تان برد ﴿فِي حَيَاتِهِمْ﴾ له‌ژیانی دونیا‌ناندا ﴿وَأَسْتَمَعْتُمْ يَهَا﴾ وه‌له‌زه‌تتان لی برد و (راتان بوارد) ﴿فَالْيَوْمَ نَخْرُنُ﴾ بویه نه‌مه‌وه‌توله‌تان لی ده‌سه‌نری ﴿عَذَابَ الْهُونِ﴾ به‌سه‌زایه‌کی ریسوا‌که‌ر ﴿يَمَّا كُنْتُمْ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ئیوه ﴿تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به‌ناهق خو‌تان به‌زل ده‌زانی له‌زه‌وی دا ﴿وَيَمَّا كُنْتُمْ تَمْسُكُونَ﴾ وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌فه‌رمانی خوا ده‌رده‌چوو بوون ﴿۱۵﴾



* وَأَذْكُرْ أَخَاعَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا عَنْ ءِالِهَتِنَا فَأْتِنَا
 بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا
 رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمِطِرُنَا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۗ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَٰكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي مَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ
 اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾
 فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءِالِهَةً
 بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

﴿وَأَذْكُرَ الْأَعَادِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) باسی (ہوودی) برای گہلی عاد بکہ ﴿إِذْ أَنْذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ کاتی گہلہ کہی ترساند لہ (وولاتی) ئەحقاف ﴿وَقَدَحَلَّتِ الْأَنْدُرُ﴾ بنگومان پیغہ مہبرانی زور رابوردوون ﴿وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ لہ پیش و دوی ئەویشہوہ ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتویانہ) جگہ لہ خواہیچی تر نہ بہرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ بنگومان من دەترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يُوعِظُ بِهِ﴾ لہ سزای رۆژنیکی گہورہ بوئیئوہ (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کہی) ووتیان ﴿أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ﴾ ئایا تو (ئہی ہوود) ہاتوویت ہتا لامان بدہیت ﴿عَنْ آلهَتِنَا﴾ لہ (بہرستنی) بہرستراوہ کانمان ﴿فَأَنتَا﴾ دەی بۆمان بہیتہ ﴿بِمَا تَعْبُدُونَ﴾ ئەو (سزا) ی بہ لیتت پی داوون ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئە گہر لہ راست گوینت ﴿قَالَ إِنَّمَا أَلِيعِمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ہوود) ووتی بنگومان زانیاری (ئہو سزا) لای خواہیوہ بہس ﴿وَأُيَعِّدُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ وەمن ئەنہا ئەوہی پی نیردراوم پیتان رادہ گہ بہنم ﴿وَلِكَيْ أُرِيدَ﴾ بہ لام من دەبینم ئیوہ ﴿قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ گہلیکی نہزان و نہفامن ﴿قَالُوا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾ جا کاتی ئەو (سزایہ) یان بینی پہلہ ہووریک بوو ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ بہرہو شیوہ کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْمَئِنَّا﴾ ووتیان ئەمہ ہووریکہ بارانی پیئہ بۆمان ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾ (ہوود ووتی نہخیر) بہ لکو ئەوہ ئەو (سزایہ) یہ بہ بہلہ داوانان دەکرد ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ باہ کی بہ ہیزہ سزای سہختی پیئہ ﴿تَدْمُرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ بہ فہرمانی بہروردگاری ہموو شتیک دہروخینی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ ئیتر وایان بہ سہرہات ﴿لَا يُرَى إِلَّا مَسْكَنُهُمْ﴾ تہنہا شوینی خانوہ کانیان دہبیرا ﴿كَذَلِكَ﴾ ہہر بہو جوورہ ﴿تَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای ہوزی تاونباران دہدہین ﴿وَلَقَدْ مَكَتَ فِي مَا آتَاكَ مِنْ كَبْرِ فِيهِ﴾ سوئند بہ خوا ئەوہی بہوان (گہلی عاد) مان دابوو (لہ سامان و دہسہلات) بہ ئیوہمان نہدابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً﴾ وہ گوئی و چاوو دلمان پیدابوون ﴿فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ﴾ بہ لام سوود و کہلکی پی نہ گہ یاندن ﴿سَمْعَهُمْ وَلَا أَبْصَارَهُمْ وَلَا أَفْئِدَتَهُمْ﴾ نہ گوئی و نہ چاوو نہ دلان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا يَحْجَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ چونکہ ئەوان باوہریان بہ نیشانہ کانی خوا نہبوو ﴿وَخَافَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ سَاهِبِينَ﴾ ئەو سزای گالته یان پی دەکرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وہ بنگومان لہ ناومان برد ﴿مَا حَوْلَ كَرْمِ الْفُرَّى﴾ (دانیشتووانی) ئەو شار و دیتہاتانہی کہ بہدہوور بہرتان دابوون ﴿وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ﴾ وہ بہلگہو نیشانہی جوړاو جوړمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (لہ بی باوہری) بگہرینہوہ ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دەی بوچی یارمہتی نہدان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ ئەوانہی جگہ لہ خوا بو نزیك بوونہوہ لہ خوا کردبوونیانہ بہرستراوی (خویان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نہک یارمہتیاں نہدان) بہ لکو گو میش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ ئەوہ بوو (بہرہمی بہرستراوہ) درۆکیان و ئەو درۆیانہی ہہلیان

دہبہستن ﴿٨﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ إِذْ قُرِئَ وَإِن فَلَامًا
 حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ
 ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ
 مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
 ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ، يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن
 ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ
 فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِبْ عَنْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
 إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
 أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
 وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَبَلِّغْ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ وَه (بیریان خہرہ وہ) کاتیک چہند جنو کہ بہ کمان نار دبو لات ﴿يَسْتَعْمُونَ
 الْقُرْآنَ﴾ تا گویٰ لہ قورٹان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتیک ٹامادہی گویٰ گرتن لہ قورٹان بوون ﴿قَالُوا
 أَنْصُبُوا﴾ ووتیان (بہ یہ کتری) بی دہنگ بن (و گویٰ بگرن) ﴿فَلَمَّا فُضِّي﴾ جا کہ (قورٹان خویند نہ کہ)
 تہ او بوو ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ ہہ موویان گہ رانہ وہ بو لای قہوم و ہوزہ کہیان بہ تر سینہر ﴿
 قَالُوا لَوْ نَعْلَمُونَ﴾ ووتیان ٹہی ہوزو قہومہ کہ مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ بہ راستی ٹیمہ گویٰ بیستی کتیبیک
 بوون ﴿أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ کہ لہ پاش موسا نیر دراو تہ خواروہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بہ راوہ کانی
 پیش خوٰی بہ راست دادہنی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خہلک) رینمونوی دہ کات بو ہہ ق و
 ریبازی راستی ﴿يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ٹہی قہومہ کہ مان وہ لامی بانگخوازی خوا (مو حہ ممہ د﴿
 بدہنہ وہ ﴿وَوَاعُوا لِلْآيَاتِ﴾ و ساوہری ہی بینن ﴿يَخْفَرُ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ (خوا) لہ تاوانہ کانتان خوش دہ ہی
 و دہ سپریتہ وہ ﴿وَيُخْرِجُكُمْ مِّنْ عَذَابِ آلِيمٍ﴾ وہ لہ سزای سہخت دہ تان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ﴾
 ہہر کہ سیش وہ لامی بانگخوازی خوا (کہ مو حہ ممہ دہ ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ٹہو
 بہ ہیچ جوریک ناتوانی لہ زہوی دالہ دہست خوا دہر چی و خوٰی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءٌ﴾
 وہ جگہ لہ خوا یار مہ تیدہر و پشتیوانیکی نی یہ ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ٹا ٹہوانہ لہ گو مرای یہ کی
 ٹاشکر ادان ﴿أُولَئِكَ يَرْوُونَ﴾ ٹایا ٹہوانہ نہ بیان زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ راستی
 ٹہو خوا یہی ٹاسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ خَلْقَهُنَّ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْفِيَ الْمَوْتُ﴾ وہ
 لہ دروست کردنیاندا ناتوانا و دہستہ پاچہ نہ بووہ، وہ بہ توانایہ مردو وانیش زیندو و بکاتہ وہ ﴿بَلَىٰ﴾ بہ لئی
 ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ توانایہ ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾
 وہ رورٹیک بی باوہ ران بہر انہر دوزخ رادہ گیرین ﴿الَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (بیان دہ لئین) ٹایا ٹہ مہ راست نی یہ
 ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ دہ لئین: بہ لئی سویند بہ بہر و دگار مان راستہ ﴿قَالَ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) دہ فہر موئی:
 دہی ٹہو سزایہ بچہرٹن ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکہ ٹیوہ باوہ رتان ہی نہ دہ کرد ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہ واتہ
 خوٰگر بہ (ٹہی مو حہ ممہ دہ ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ ہہر وہ کو بیغہ مہرانی خوٰراگری
 بہ ہیتر دانیان بہ خوٰدا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وہ بہ لہ مہ کہ بو (سزادان) یان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾
 ٹہو رورٹہی کہ (سزای) بہ لئین پیدراو یان دہ بینن وا دہ زانن ﴿لَوْ يَسْتَوُونَ إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ تہنہا ساتیک
 لہ رورٹ لہ دونیادا مانو تہ وہ ﴿بَلَّغْ﴾ (ٹہم قورٹانہ) ٹا گاداری یہ ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ﴾ جا ٹایا کہس لہ ناو
 دہ چیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگہ لہ گہلی لہ سنوور دہر چو و نہ بیت ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝١ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَرَعَنَّهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بِالْهَمِّ ۝٢ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۝٣ فَإِذَا الْقِيَمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ
إِذَا أَتَخَنَّمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَابَعُهُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أُوزَارَهَا ذَلِكَ طُورُ نِسَاءِ اللَّهِ لَا تَنْصَرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ
بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٤ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بِالْهَمِّ ۝٥ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝٦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝٧ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَتَعَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝٨ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝٩ * أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ طُورًا لِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝١٠ ذَلِكَ
بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝١١



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهر بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو كەسانە‌ی بێ باوەر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه پڼگری (خه‌لك) یان كړد له پڼبازی خوا ﴿أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ (خوا) كړد وه كانیان بو چهل ده كاته وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانه‌ش باوه‌ر بان هیتا وه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و كړد وه چا كه كانیان كړد ﴿وَمَا آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْكَ﴾ باوه‌ر پشیان هیتا به و (قورئانه) ی كه نیرد او ته خواره وه بو موحه‌مه‌د ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته‌نھا ئەویش راسته وه له لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه وه هاتو وه ﴿كَفَرَتْهُمْ سَبَاتِنَهُمْ﴾ خوا له گونا‌هه كانیان خو‌ش بو وه ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ دل و هوشیانی پڼك و چاك كړد وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌یه به‌راستی ئەوانه‌ی بێ باوه‌ر بوون ﴿اتَّبَعُوا الْبَطِلَ﴾ شوین به‌تال و په‌رو بووچ كه‌وتن ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بیگومان ئەوانه‌ش ئیمانیان هیتا بوو ﴿اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین ئەو هه‌قه كه‌وتبوون كه له لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه وه هاتو وه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه‌و شینوه ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾ خوا نموونه‌ی (كړدوه‌ی) خو‌یانیان بو ده‌هینته‌وه ﴿فَإِذَا الْقِيَمَةُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمجا ئە‌ه‌گه‌ر (له‌هه‌نگدا) كه‌شتن به‌وانه‌ی بێ باوه‌ر ن ﴿فَضْرَبَ الرِّجَابَ﴾ ئەوه‌ه‌ده‌ن له‌هه‌ردنیان و بیانكوژن ﴿حَتَّىٰ إِذَا الْخُشُوعُ﴾ هه‌تا كاتی كوشتاری زو‌ریان لی‌ ده‌كه‌ن ﴿فَسُدُّوا أَلْوَابَهُمْ﴾ ئەمجا (دب‌له‌كانیان) قایم به‌سته‌نوه ﴿وَإِنَّمَا مَنَعَهُمْ﴾ جا دواتر یان به‌منه‌ت و چا كه (به‌ره‌لایان كه‌ن) ﴿وَمَا يَفِدَاءُ﴾ یان به‌فیدیه و بریتی ﴿حَتَّىٰ ضَعَّفَ لُحْيُ أَوْرَاهَا﴾ هه‌تا جه‌نگ چه‌كه‌كان (به‌بێ باوه‌ر) داده‌نی (یان تا جه‌نگ كو‌تایی دیت به‌نه‌مانی بت به‌رستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَسَاءَ اللَّهُ﴾ فه‌رمان ئەوه‌یه ئە‌ه‌گه‌ر خوا بیو‌یستایه ﴿لَا تَصْرَمْتَهُمْ﴾ خو‌ی تو‌له‌ی لی‌ ده‌سه‌ندن ﴿وَلَكِنْ لِيَبْأُولَئِكَ رِجَالٌ﴾ به‌لام (فه‌رمانی پیدان به‌جه‌نگ) تا به‌یه‌كتری تاقتان بكاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو كه‌سانه‌ش له‌پڼتاو پڼبازی خوا دا كوژران ﴿فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئەوه‌ه‌ه‌ر گیز (پادا‌شتی) كړد وه كانیان وون ناكات ﴿سَيَسْأَلُهُمْ﴾ بیگومان پڼنمو‌نیان ده‌كات ﴿وَيُضِلُّهُمْ بَالَهُمْ﴾ و دل و بیران پاك ساف ده‌كات ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةُ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ وه‌ده‌یانه‌خاته ئەوه‌به‌ه‌شته‌ی بو‌ی باس كړدون ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئەو كه‌سانه‌ی باوه‌ر بان هیتا وه ﴿إِن تَصْرَوُا لِلَّهِ﴾ ئە‌ه‌گه‌ر ئیوه‌یارمتمی (تایینی) خوا بدن ﴿يَضْرِبُ﴾ خواش ئیوه‌زال و سه‌ر كه‌وتوو ده‌كات (به‌سه‌ر كا‌فران دا) ﴿وَوَيْتَتْ أَقْدَامَهُمْ﴾ وه‌پڼه‌كانتان جیگړه‌ده‌كات (له‌هه‌نگدا خو‌را‌گرتان ده‌كات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانه‌ش كه‌ه‌ی بې باوه‌ر بوون ﴿فَتَعَسَىٰ لَهُمْ﴾ ئەوه‌ه‌ه‌گه‌تی و سه‌ر شو‌ری به‌شیانه ﴿وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ وه (خوا) كړد وه كانیان بووچ و بې‌مایه‌ده‌كات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەو تو‌له‌یان له‌به‌ر ئەوه‌یه كه‌بیگومان ئەوانه ﴿كَرَهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ﴾ رقیان له‌و قورئانه بوو كه‌خوا ناردو‌یوه‌تبه‌خواره وه ﴿فَأَحْطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بو‌یه خواش كړد وه كانیانی پووچ كړدنه وه ﴿فَأَلَّ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ تاخو ئەوانه‌به‌زه‌وی دانه‌ه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا‌بڼښن ﴿كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانه‌ی پڼش خو‌یان سه‌ره‌نجامیان چو‌ن بووه ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا له‌ناوی بردن ﴿وَلَا يَكْفُرِينَ آمَنَّا﴾ (ده‌ی بیگومان بن) بو بې باوه‌ر پڼش سه‌ره‌نجامی ئاوا هه‌یه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ چو‌نكه‌بیگومان خوا ﴿مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌شتیوانی ئەوانه‌یه كه‌باوه‌ر بان هیتا وه ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ وه‌بیگومان بې باوه‌ر پڼش ﴿لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ ه‌یچ به‌شتیوانی‌کیان

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ
 وَالنَّارُ مَشْوَى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
 الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَ هُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ
 رَبِّهِ كَمَنْ زِينَ لَهُ وَسُوءُ عَمَلِهِ وَأَتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
 وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ
 طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
 مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا
 خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفَاءً أُولَئِكَ
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا
 زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
 أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
 ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِذَنْبِكَ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُوكُمْ ﴿١٩﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَصَلُّوا الصَّلَاةَ حَنَّتِ﴾ نه وانه ی باوه ریان هیناوه و کرده وی باشیان کرده ده یانخاته باخاتی به هه شسته وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان به ژیر یاندا دهر وات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ش بن باوه پروون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ (له دونیادا) راده بویرن و ﴿وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ وه كه نازه ل ده خون و ده له وه پرین ﴿وَالنَّارُ مَوْتَى لَهُمْ﴾ وه دوزخ شونی مانه ویا نه ﴿وَكَانَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه لکی) زور شار هه بوون ﴿بِهِ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ که به هیز تر بوون ﴿مَنْ قَرَّبَتْكَ النَّارُ أَخْرَجَكَ﴾ له و (خه لکی) مه که که به که تو یان دهر کرد ﴿أَهْلَكَ كَفْرًا﴾ له ناومان بردن ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نه بوو ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ نا خو نه و که سه ی به لگه ی پروونی له په روه ردگاریه وه بو هاتبی (که قورئانه) ﴿كَنْزٍ لَكُمْ رَسُولُهُ عَلَيْهِ﴾ وه كه نه و کهس وایه که کرداری خرابی بو جوان کرابی و رازینر ابیته وه ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوین هه و او ناره زووی خو یان که وتبن ﴿مِثْلَ الْجَنَّةِ الَّتِي﴾ شیوه ی نایابی نه و به هه شته وایه ﴿وَعِدَّ الْمُتَّقُونَ﴾ که به لین دراوه به پاریز کاران و خواناسان ﴿بِهَا أَنْهَارٌ﴾ چنده ها پروباری تیدایه ﴿فَمِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ له ناوی سازگاری تام و بو ن نه گوراو ﴿وَأَنْهَارٌ﴾ وه چنده ها پروبار وه چنده ها پروبار ﴿مِنْ لَبَنٍ لَبِغَيْرِ طَعْمَةٍ﴾ له شیر که نامی نه گوراوه ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ﴾ وه چنده ها پروباری له شه رابی نایابی ﴿لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ به له زهت و خوش بو بنوشانی ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ وه چنده پروباری تیدایه له هه نگویی بالفته ﴿وَأَنْهَارٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه له وی هه موو جو ره میوه هاتیکیان بو ناماده یه ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له گه ل لیور دن له په روه ردگاریانه وه ﴿كَمْ هُوَ خَيْرٌ مِنَ النَّارِ﴾ نایا نه و به هه شتیانه) وه کو که ساتیک وان که له ناگری دوزخ دابن به هه میسه یی ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ ناوی کولاو کولیان دهر خوارد بدری که ریخوله کانسان پارچه پارچه بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (ته ی موحه ممهد ﷺ) هه ندی له وانه گویت لیده گرن ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ به لآم کاتیک لای تو دهر ده چن ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَلَمْ يَكُنْ﴾ ده لین به وانه ی زانیاریان بی دراوه (له ها وه لان) ﴿مَا ذَا قَالَهُ أَبْعَا﴾ نه وه نیسته موحه ممهد ﷺ) ووتی چی؟ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه نه و که سانه ن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا مووری ناوه به سه رد لیاندا ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه شوین هه و او ناره زووی خو یان که وتوون ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا﴾ نه و که سانه ی هیدایه تیان و هر گرتووه ﴿زَادَهُمْ هُدًى﴾ (خوا) شماره زانیان زیاده کات ﴿وَوَاعَدَهُمْ نَجْوَاهُمْ﴾ وه ته قواو پاریزکاری و خواناسیان بی ده به خشی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده ی نایا نه و (نایا کانه) چاوه روانی چی ده که بن ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگه له قیامت ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ که کتوبر یه خیان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده ی بیگومان هه ندی له نیشانه کانی هاتو ته دی ﴿فَأَنْزَلْنَاهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ کاتی (پوژی دوایی) یه خیان بگریت تیر که ی بیرده که نه وه ﴿فَاعَلِمْنَا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ که واته دلنیا به و بزانه ببنجگه له (الله) هیچ په رسترو نیکی به هق و راست نی یه ﴿وَأَسْتَعِظِرُّ لَدُنْكَ﴾ وه داوی لیور دن بکه (له خوا) بو گوناھی خوت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بو (گوناھی) پیوان و نافر هانی نیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ و بیگومان خوا ده زانی ﴿مُتَقَلِّبِكُم مِّنْ مَّوْجِكُمْ﴾ به جم و جولتان (له روژدا) و نارام گرتنتان (له شه ودا) ﴿۱۱﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
 مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُم
 طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ
 لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿٢١﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ
 اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْءَانَ
 أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
 مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ
 لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
 سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾
 فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ وَجُوهَهُمْ
 وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە ی باوەریان هیناوە دەلین ﴿لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سورەتیک (لە قورٹان) نانیر دریتە خوارەوہ؟ (دەر بارە ی جەنگ و جیہاد) ﴿فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾ کەچی کاتیک سورەتیک ی روون و دامەزراو نیرابیتە خوارەوہ و تیایدا باسی جەنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ دەبینی ئەو کەسانە ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ کە لە دلێاندا نەخۆشی (دوو رووی) هەبە ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ تەماشای تۆ دەکەن ﴿نَظَرَ الْعَيْنِ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وە ک تەماشای کردنی کەسێک کە لە ترسی مردن لە هۆشی خۆی چوو بیت ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان وا چاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ فەرمان بەردار بوونایە و قسە ی جوان و چاکیان بگردایە ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هەر کاتیکیش فەرمانی (جەنگ) درا (جی بە جی ی ناگەن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خو ئە گەر لە گەل خوا راستیان بگردایە ﴿لَيَكُنَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوہ با شتر بوو بۆیان ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا ئایا ئێوہ بە تەمان (ئە ی ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئە گەر پشت هەلکەن (لە ئیسلام و جیہاد) ﴿أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ لە زەویدا ئازاوە و خراپە بەرپابکەن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَعْنَاقَكُمْ﴾ وە هەر چی بە یوہندی خزمایەتی بە بیچرینن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئا ئەوانە ئەو کەسانەن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ کە خوانە فرینی لی کردوون ﴿فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ وە کەری کردوون و چاویانی کویر کردووە ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ﴾ ئاخو ئەوانە وورد نابنەوہ لە قورٹان (وتی ناگەن)! ﴿أَمَرَ عَلَى قُلُوبِ أَقْفَالِهَا﴾ (وانی یە) بە لکو دلێان قوفلی لی دراوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئەو کەسانە ی ﴿أَزْدًا وَعِزًّا نَدَبَرَهُمُ﴾ پاشە و پاش گەرانەوہ لە ئایینە کەیان ﴿مَنْ بَعْدَ مَا نَبَّأَتِ لَّهُمُ الْهُدَى﴾ لە پاش ئەوہ ی هەقیان بۆ روون بوو یوہوہ ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شەیتان خراپە کانیانی بۆ جوان و رازاوە کردبوون ﴿وَأَمَلَى لَهُمْ﴾ وە بە هیوا و ئومید فریوی دابوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکە ئەوان دەیان ووت ﴿لَلَّذِينَ﴾ کە هوما نزل اللہ ﴿بەو کەسانە ی کەرقیان بوو لەو قورٹانە ی خوا نارد بووی ﴿سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئیمە لە مەولا لە هەندی کاردا گویرایە لیتان دە کەین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وە خوا بە نەینە کانیان دەزانن ﴿ذَكَيفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئاخو چۆن بی (حالی ئەو ناپاکانە) کاتیک فریشتەکان گیانیان دە کیشن و ﴿بَصُرُوتٌ وَجُوهُهُمْ وَأَذْبَتَهُمْ﴾ لە روخسار و پاشیان دەدەن ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (جۆرە گیان کیشانە) ﴿بِأَنَّهُمْ أَنْجَعُوا مَا أَسْحَطَ اللَّهُ﴾ لە بەر ئەوہ یە کە بیگومان ئەوانە شوین شتانن کە وتبوون کە خوی توپە کرد بوو ﴿وَكِهِمُ أَرْضُونَ﴾ رەزامەندی خواشیان بین ناخۆش بوو ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بۆیە خواش کردەوہ کانیانی پوو جەل کردەوہ ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ ئایا وا دەزانن ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ ئەوانە ی کە نەخۆشی (ناپاک) لە دلێان دایە ﴿أَنْ لَّنْ يَخْرُجَ اللَّهُ أَصْعَدَهُمْ﴾ کە خوا هەر گیزرق و کینەیان دەر ناخات و ئاشکرای ناکات ﴿﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَ هُمُ فَاعْرِفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
 الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَاصْطَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ
 مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنَ يُضْرَبُوا وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا سَيَحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ
 ﴿٣٢﴾ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْطَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ ثُمَّ مَا تَوَّأَوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾ فَلَا تَهِنُوا
 وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ
 أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تَوَّأَمْتُمْ وَتَتَّقُوا
 يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا
 فَيُحْفَفْكُمْ تَبَخَّلُوا وَبُخْرَجَ أَصْغَادَكُمْ ﴿٣٧﴾ هَٰأَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ
 تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
 فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
 تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾



﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ نہ گہر بمانویستایہ ﴿لَأَرْسَلْنَاكَ﴾ نہوانہ مان نیشان دہادیت (کہ دوپروون) ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ نہوسا ہہر بہ شیوہ و دیمہ نیاندا دہتناسین ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ وہ بینگومان بہ شیوازی قسہ شیاندا دہیانناسیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ دلنیا بن خوا بہ ہہموو کردہ وہ کانتان دہزانت ﴿وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ﴾ سویند بہ خوا تاقیتان دہ کہینہ وہ ﴿حَتَّىٰ نَعْلَمَ﴾ تا دہری بخہین و دیاریں ﴿الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ﴾ موحاہیدان و خور اگرانتان ﴿وَتَبْلُوَنَ الْأَخْبَارَ﴾ وہ تا ہہوالتان چی یہ ناشکرای کہین ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان کہسانئ کہ بی باوہربوون ﴿وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہرینگری (خہلک) یان دہ کردلہ ربیازی خوا ﴿وَسَأَفْوَأَ الرَّسُولَ﴾ ذرایہ تی پیغہ مہریشیان دہ کرد ﴿مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ پاش نہوہی ہق و راستیان بؤروون بؤتہ وہ ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ ہیچ زیانیک بہ خوا ناگہینن ﴿وَسَيَحْطِطُ أَعْمَالُهُمْ﴾ وہ بہ زووی (خوا پیلان) و کردہ وہ کانیاں پووجہل دہ کاتہ وہ ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نہی نہو کہسانہی کہ باوہرتان ہینا وہ ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فہر مانبہردار و گو تریاہ لی خوا و پیغہ مہربن ﴿وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ کردہ وہ (چاکہ) کانتان ہہلمہ وہ شیننہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نہوانہی کہ بی باوہربوون ﴿وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہرینگری (خہلک) یان دہ کردلہ ربیازی خوا ﴿ثُمَّ مَا نُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان بہ بی باوہری مردن ﴿فَلَنْ يَعْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نہوہ ہر گیز خوا لیاں خو ش نایبت ﴿فَلَا تَهْتَفُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْوِ﴾ جا (باوہرداران) لاوازو سست مہبن و داوای ناشتی (وشہر و ہستان) مہ کہن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْمَلُونَ﴾ چونکہ ہہر ئیوہ زال و بہ ہیزترن ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (بار مہنی) خواش لہ گہل ئیوہ دایہ ﴿وَلَنْ يَتْرُكَ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ (پاداشتی) کردہ وہ کانتان کم ناکاتہ وہ ﴿إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ بینگومان ژیاںی دنیا تہنہا ﴿لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ گالتہ و گہبیکہ (ودہریتہ وہ) ﴿وَإِنْ تُمْنُوا وَتَسْقُوا﴾ خوئہ گہر باوہر بہینن ولہ خوا ترس بن ﴿يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خو تان بی دہدات ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾ وہ داوای بہ خشینی ہہموو داریی و مالتان لی ناکات ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا﴾ نہ گہر (خوا) داوای بہ خشینی ہہموو سامانتان لی بکات ﴿فِي حِفْظِكُمْ﴾ زوریش داکو کی بکات لیتان ﴿تَبَحَلُوا﴾ ئیوہ چروو کی و رہزلی دہ کہن ﴿وَيُخْرِجُ أَصْعَدَكُمْ﴾ ورق و کینہی دہروونتان دہردہ خات ﴿هَآئِنْتُمْ هَآؤُلَاءُ﴾ بیدار بن ئیوہ نہو کہسانہن ﴿تُدْعُونَ﴾ کہ بانگ دہ کرین ﴿لَتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تالہ پیناوی خوا مال بیہ خشن ﴿فَمَنْكُم مَّن يَبْخَلْ﴾ کہ چی ہہندیکتان رڑدہی دہ کہن ﴿وَمَن يَبْخَلْ﴾ ہہر کہ سیش رڑدہی و رہزلی بکات ﴿فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِ﴾ نہوہ بینگومان تہنہا رڑدی لہ (دڑی) خوئی دہ کات ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ﴾ چونکہ خوا (دہولہ مندہ) و بی نیازہ ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ ہہر ئیوہن ہہزار و بی نہوا ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا﴾ جا نہ گہر ئیوہ پشت ہہلکہن (لہ ناینہ کہتان) ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا عَيْرَكُمْ﴾ (خوای گہورہ) ئیوہ دہ گو ریت بہ کہسانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ پاشان (نہوان) وہ کو ئیوہ نابن (راستگون لہ گہل بہرورہ دگار یاندا) ﴿

سورة الفتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
 وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
 الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
 بِاللَّهِ ظَنِّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا
 أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۗ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

سوره‌ی ﴿الْفَتْحِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهربان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بیگو‌مان ئیمه‌ سه‌ر که‌وتنیکی ناشکر‌امان پی‌ دایت (که‌رینکه‌وتنی حوده‌یبیه) ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا‌ خوا‌ خو‌ش بییت ﴿مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ له‌ گونا‌ه‌ کانی ر‌ابور‌دو‌ داهاتو‌ت ﴿وَيَسِّرَ لَكَ أَمْرَكَ﴾ وه‌ نیعمه‌تی خوی به‌ته‌واوی بر‌زیت به‌سه‌رت‌دا ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه‌رینگی ر‌استت نشان بدات (به‌رده‌وامت کات) ﴿وَيُضِرُّكَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا‌سه‌رت بخات ﴿نَصْرًا عَزِيمًا﴾ به‌سه‌ر که‌وتنیکی بالاده‌ستانه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوا‌زاتیکه‌ ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ ئارامی دابه‌زاندو‌وه‌ته‌ ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو‌دلی ئیمانداران ﴿لِيُزَادُوا بِيْمَانًا﴾ تائیمانان زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌ گهل ئه‌و ئیمان‌هی که‌ه‌یانه‌ ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها‌هی خوا‌یه‌ سه‌ر‌بازانی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌ه‌میشه‌ خوا‌زانی کار‌دروسته‌ ﴿لِيُجِزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا‌ پی‌اوان و ئافره‌تانی با‌وه‌ردار بیاته‌ ﴿جَنَّتِ تَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌ه‌شتانیک که‌ ر‌وباره‌کان به‌زیر‌ی‌اندا‌ ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌ه‌میشه‌یی تی‌ایدا‌ ده‌می‌ننه‌وه‌ ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه‌تا‌ له‌ گونا‌ه‌ کانیان خو‌ش بییت ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه‌ ئه‌م (به‌لینته‌) لای خوا‌ ﴿قُوْرًا عَظِيمًا﴾ سه‌ر که‌وتنیکی گه‌وره‌یه‌ ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُتَّفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾ و تا‌ سه‌زای بدات پی‌اوان و ئافره‌تانی (دو‌و‌ر‌و) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَتِ﴾ پی‌اوان و ئافره‌تانی ها‌وبه‌ش په‌یدا‌که‌ری ﴿الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السُّوءِ﴾ گو‌مان به‌رانی خراب‌ ده‌ر‌بار‌هی خوا‌ ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوءِ﴾ ئه‌و خرابه‌ (له‌ناو‌ چو‌ونه‌ی چا‌وه‌روانی ده‌که‌ن بو‌ ئیمانداران) ه‌ه‌ر به‌سه‌ر خو‌ی‌اندا‌ دیت ﴿وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌خوا‌ خه‌شمی لی‌ گرتو‌ون و ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نه‌فرینی لی‌ کر‌دو‌ون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دۆزه‌خی بو‌ ئاماده‌ کر‌دو‌ون ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای چ سه‌ر‌ئه‌نجامیکی خرابه‌ ﴿وَلِلَّهِ جُودٌ﴾ ته‌نها‌هی خوا‌یه‌ سه‌ر‌بازانی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا‌ه‌میشه‌ بالاده‌ستی کار‌به‌جی‌یه‌ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌ر‌استی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو‌مان نار‌دو‌وه‌ ﴿شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شابه‌ت و مژده‌ده‌ر و تر‌سی‌نه‌ر ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بو‌ ئه‌وه‌ی با‌وه‌ر به‌ خوا‌و پی‌غه‌مه‌ره‌که‌ی به‌ینن ﴿وَتَعَزَّزُوا وَتُوَفَّرُوا﴾ وه‌ پشتیوانی لی‌ بکه‌ن و ر‌یزی لی‌ بگرن ﴿وَلَسَّ حُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وه‌ ته‌سبیحاتی خوا‌ بکه‌ن به‌ به‌یانیان و ئیوار‌اندا‌ ﴿

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
 أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّ فِتْمَامَيْنَكَ عَلَى نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَى
 بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَتِهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ
 لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا
 فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنَةِ ۗ هُمْ مَالِئِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ
 مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ
 نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ
 يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي
 قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا
 انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمٍ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ
 أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
 فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ﴾ بہ راستی تہو کہ سانہی پیمانہ دہدن بہ تو (تہی مو حہ مہد ﷺ) ﴿إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾ بیگومان تہوانہ پیمانہ بہ خوا دہدن ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ دستہی خوا الہ سہر دستہی تہوانہ وہیہ (لہم تہاہ تہہ پیروزہ دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفہ تی دستہی تو خودا ہاتوہہ تہم شہ ہر و امان پنیہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن ولہ بہ کدانہ وہیہ ک، و ہشیوہ کہی نازنین تہنہا خودا خوئی دہیزانیت) ﴿فَمَنْ نَكَتْ﴾ جا ہہر کہ س پیمانہ کہی شکاند ﴿فَاتَّامَيْنَاكَ عَلَىٰ نَفْسِكَ﴾ تہوہ بیگومان تہو پیمانہ شکاندنہ تہنہا (زبانہی) بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ﴾ ہہر کہ سیش و ہفا بکات ﴿بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ بہو پیمانہی کہ داویتی بہ خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ تہوہ بہ راستی خوا باداستی گورہی دہداتی ﴿سَيَقُولُ لَكَ﴾ بیگومان بیت دلین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ تہو عہر بہ دہشتہ کیانہی کہ لہ غہزا جی مابوون ﴿شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مہ شغولیان کردین (نہیان ہیشٹ بین بؤ غہزا) ﴿فَأَسْتَغْفِرُونَ﴾ لہ بہر تہوہ داوای لی خوشبو و نمان بؤ بکہ ﴿يَقُولُونَ يَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ تہوہی بہزمانیان دہلین لہ دلیناندانی بہ (وباوہریان پی نہی) ﴿قُلْ مَنْ بَلَىٰ جَا كَيْ﴾ بلمک لکہر من اللہ شینا ﴿لہ بہرانبہر خوا دا ہیچی بہ دہستہ بوتان ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ تہ گہر خوا زینانکی بوتان بویت ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بوتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیہ کہ دہلین) بہ لکو خوا ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ ناگادارہ بہ ہہر چہیہ کہ دہیکن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ بہ لکو وا گومانان دہبرد کہ ﴿لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیغہ مہر و ئیمانداران ہہر گیز ناگہرینہوہ بؤ ناو کہس و کاری خویمان (و شہید دہبن) ﴿وَرِئِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ تہو گومانہ لہ دلناندانہ رازینرابوویہوہ ﴿وَوَظَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ﴾ وہ گومانی خرابان دہبرد ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ و بہ راستی ئیوہ گہ لیکن لہ ناو دہچن ﴿وَمَنْ لَّوِيْمُن﴾ و ہہر کہس باوہری نہہینا بی ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مہرہ کہی ﴿فَإِنَّا أَعْتَدْنَا﴾ تہوہ بہ راستی تہمہ نامادہ مان کردوہ ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بؤ تہو بی باوہرانہ ناگرینکی ہہ لگیر ساو ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی تہنہا مولکی خواہی ﴿يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ لہ ہہر کہس کہ بیہویت خوش دہبیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہہر کہ سیش دہدات کہ بیہویت (لہ تاوانباران) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوْرًا رَحِيْمًا﴾ وہ خوا لیبور دہی مہرہ بانہ ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بیگومان بہ جیماوان لہ غہزا دہلین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ ہہر کاتیک (لہ مہ دینہ) دہر چوون ﴿إِلَىٰ مَعَايِمَ لِتَأْخُذُوا﴾ بؤ گرتنی دہسکہو تہ کان (غہ نیمہ ت) ﴿ذُرُوبًا نَتَّبِعُكُمْ﴾ لیمان گہرین باشویتان بکہوین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ دہیانہ وی ووتہی خوا (کہ دہسکہو تہ کانی خہ بیہر بؤ بہ شدارانہی حودہ بیہیہ) بگورن ﴿قُلْ لَنْ تَبْعُونَا﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) بلی ہہر گیز نابیت شوینمان کہون ﴿كَذٰلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾ چونکہ پیشتہر خوا دہر بارہ تان ہہر وای فہر مووہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ تہمجا دواتر دہلین ﴿بَلْ تَحْسُدُونَنَا﴾ (وانی بہ) بہ لکو حہ سوودی بہ تہمہ دہبن ﴿بَلْ كَاوُوا﴾ (وانی بہ) بہ لکو تہوان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيْلًا﴾ زور کہم

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَامُونَ^{١٦} فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٧} لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا^{١٨} * لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي
 قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا^{١٩} وَمَغَانِمَ
 كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^{٢٠} وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
 مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُوهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
 النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا^{٢١} وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
 وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا^{٢٢} وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَوْلُوا الْأَدْبُرُ ثُمَّ لَا يُجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا^{٢٣} سُنَّةَ
 اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا^{٢٤}

﴿قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ﴾ بلیٰ به جیماوان له غه‌زا ﴿مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ له عهره به ده‌شته کی یه کان ﴿سَمْعُونَ﴾ له مه و لا بانگ ده کرین ﴿إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَنَّ شَدِيدِ﴾ بو (جہنگ له گه‌ل) گه‌لینکی زور به هیزی جه‌نگا و هر ﴿فَتَتَّبِعُونَهُمْ أَوْ يَسْأَلُونَ﴾ (ده‌بی) جه‌نگیان له گه‌ل بکه‌ن یان خویمان موسلمان بین ﴿فَإِنْ تُطِيعُوا﴾ جائه‌گه‌ر گویرابه‌ل بن ﴿يُؤْتِكُمُ اللَّهُ﴾ خوا پییان ده‌دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زورباش ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته‌گه‌ر سهر پیچی بکه‌ن ﴿كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ﴾ هه‌روه‌ك له‌وه‌و پیش سهر پیچتان کرد (له حوده‌بییه‌دا) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾ بو کویر گونا نه‌ییه (به‌شدار ی جهیاد نه‌کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بو شه‌لش گونا نه‌ییه ﴿وَلَا عَلَى الْمُرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه‌روه‌ها بو نه‌خوشیش گونا نه‌ییه ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هه‌ر که‌س گویرابه‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ ده‌بیاته به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رو باره‌کان به‌ژیر یاندا دین و ده‌چن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ هه‌ر که‌س پیش سهر پیچی بکات ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سه‌ختی ده‌دات ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بیگومان خوا رازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌و ئیماندارانه‌ی ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ﴾ که‌ه پیمانان پندایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا (له حوده‌بییه) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا نا‌گادار بوو به‌وه‌ی له‌دلیاندا به ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه‌دنیایی و نارامی بو ناردن ﴿وَأَثَبْتَهُمْ فَتَاحًا قَرِيبًا﴾ وه پاداشتی دانه‌وه به‌سه‌ر که‌وتنیکی نریک (که‌نازاد کردنی خه‌یبه‌ر بوو) ﴿وَمَعَانِهِمْ كَيْدَهُمْ يَأْخُذُونَ﴾ وه غه‌نیمه‌تی زور که‌به‌ده‌ستی ده‌هینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هم‌میشه زالی بالاده‌ستی کار به‌جی یه ﴿وَعَذَّبُوا اللَّهَ﴾ خوا به‌لینی بی‌داوون ﴿مَعَانِهِمْ كَيْدَهُمْ﴾ که‌غه‌نیمه‌تی زور ﴿تَأْخُذُونَ﴾ (له بی باوهران) ده‌گرن ﴿فَعَجَّلَ لَكُم هَذِهِ﴾ بویه‌ئهم (غه‌نیمه‌ته‌ی خه‌یبه‌ری) بو پیش خستن ﴿وَكَلَّمَ آيَاتِي النَّاسِ عَنكُمْ﴾ وه ده‌ستی خه‌لکی (مه‌که‌کی) لی‌تان کوتا کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَاتٍ﴾ تا (ئهم رووداوه) بی‌ته به‌لگه‌یبه‌ك ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو باوهر داران ﴿وَيَهْدِيكُمْ﴾ وه‌تا رینمو و نیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگای راست ﴿وَأُخْرَىٰ لَتَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ وه چنده‌ها (غه‌نیمه‌تی) تر هه‌یه که‌هیشتا ده‌سه‌لاتان نی یه به‌سه‌ری دا ﴿فَدَّحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾ بیگومان خوا نا‌گای له‌هه‌مو و یانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه خوا هم‌میشه ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به‌سه‌ر هه‌مو و شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَلَوْ قَاتَلَ كُفَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کافر جه‌نگیان له‌دژتان بکر دایه ﴿لَوَلَوْ الْأَذْبُرُ﴾ بیگومان (تیک ده‌شکان و) هه‌لده‌هاتن ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوت﴾ پاشان ده‌ستیان نه‌ده‌که‌وت ﴿وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ دوست و پشتیوانیک ﴿سُبَّحَانَ اللَّهِ﴾ ته‌وه‌یاسا و باوی خویبه ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ که‌بیگومان پیشتیش هه‌رو ابووه ﴿وَلَنْ نَّجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ قه‌ت نابینیت باو و یاسای خوا هیچ گویرانیکی به‌سه‌ردا بیت ﴿

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾
 هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا كُرْهُ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ، وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ
 مُؤْمِنَاتٌ لَمَّا تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فَوَصَّيْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً
 بَغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خواتہ وزاتہ یہ ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكَ﴾ کہ دہستی تہوانی (کافران) لہ تئوہ کؤتا کرد ﴿وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾ دہستی تئوہ شی لہوان (کؤتا کرد بہر نیکہ وتنی خودہ بیبہ) ﴿بِظَنِّ مَكَّةَ﴾ لہ ناو جہر گہی مہ ککہدا ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہ باش تہوہی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ تئوہی بہ سہر تہواندا زال کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وہ خوا بہ ہہر چی تئوہ دہیکن بینایہ ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہہر تہوان (مہ ککہیہ کان) بوون کافر بوون ﴿وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہ پریگری تئوہیان کرد (لہ زیارہتی) مز گہوتی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿وَالْهَدَىٰ مَعَكُوفًا﴾ وہ (نہ یانہیشت) قوربانیہ وسستیر اوہ کان (لہ خودہ بیبہدا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّةً﴾ بگاتہ شوینی سہر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّامِعَاتُ﴾ (خواتالی دہ کردن بہ سہر مہ ککہدا لہو سالہدا) تہ گہر بیاو و نافر تانی ئیماندار نہ بوایہ (لہ ناو کافرانی مہ ککہدا) ﴿لَتَعْلَمُوهُمْ﴾ کہ تئوہ نہ تان دہناسین ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾ پیتان پیدادہ نان (دہ تان کوشتن) ﴿فَصَصِّبْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً﴾ جابہ ہویانہ وہ توشی تاوان دہ بوون ﴿بِعَدْرِ عَدْرِ﴾ بی تہوہی بزائن ﴿لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاتہ بہر بہ زہیی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ تہو کہ سہی کہ خوی دہیہوی ﴿لَتُؤْتِيَهُنَّ اللَّهُ﴾ بہ لام تہ گہر (ئیمانداران و کافران لہ مہ ککہدا) لہیہ کتر جیابوونایہ تہوہ ﴿لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی باوہرہ کانیا نمان سزادہدا ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزادانیکی سہخت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک تہوانہی بی باوہرن دہمار گیریان خستہ دلپانہوہ ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ کہ دہمار گیری نہ فامی یہ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلنیایی و نارامی خوی ناردہ خواروہ ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پیغہ مہر ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ﴾ وہ باوہر دانی پابند کرد بہووشہی (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) وہ ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾ وہ تہوان بہووشہیہ شیاو تر بوون و خواوہنی بوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وہ خوا بہ ہہمو و شتیگادار و زانایہ ﴿لَقَدْ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولُهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ﴾ خواتہ و خوہی کہ پیغہ مہرہ کہی دیبوی بہ راستی گیرا و ہینایہ دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ کہ (ووتبوی) دلنیابن دہ چنہ ناموز گہوتی حہرام (کہ عہی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بہوویستی خوا ﴿أَمِينِينَ﴾ بہ نارامی و بی ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَهُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سہر تان ناشیوہ یان کورتان کرد تہوہ ﴿لَا تَخَافُوتُمْ﴾ (لہ دوزمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جائہوہی (خوا) دہیزانی تئوہ نہ تان دہزانی (کہ خیر لہر نیکہ وتن دایہ) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ (چونہ مہ ککہ) پریاری داوہ ﴿فَتَحَاقَبْتُمْ﴾ سہر کہوتنیکی نریک (بو تئوہیہ کہر نیکہ وتنی خودہ بیبہیہ) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خواتہ وزاتہیہ کہ پیغہ مہرہ کہی ناردوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ بہریتموننی و نایینی راستہوہ ﴿يُظَاهِرُهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ﴾ تا بہ سہر ہہمو وریباز نکدا زالی بکات ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ تہنہا خوا بہ سہ کہ شاہید بیت لہ سہر تہمہ ﴿

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
 تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
 فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
 الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَكَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
 عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٩﴾

سورة الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا
 أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ
 اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾



﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحمہمد ﷺ پیغہمبہری خواہہ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ ئەو (باوہردار)انہش کہلہ گہلیدان
 ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ بہرامبہر بی باوہران توندو تیژن و ﴿رَحِمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾ لہنیوان خویناندا بہ بہزہیین ﴿تَرَاهُمْ
 زُكَاةً سَاجِدًا﴾ دہیان بینی (ہہمیشہ) لہ کورنوش و سورژدہ بردندان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و پہزامہندی خودا دہ کەن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہیان لہ ناو چاوانیاندا دیارہ ﴿مِنْ أُنْزُرِ
 السُّجُودِ﴾ بہہوی زور سورژدہ بردن (یانہوہ) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائئو (ہاوہلہ بہر یزانہ) ئەوہ
 نمونہ و صیفہتیان بوو لہ تہوراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وہ نمونہ و صیفہتیان لہ ئینجیلشدا
 ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ شَطْرَهُ﴾ وەك رپوہك و كشتوكالینك وایہ چہ کەرہی دہر کرد بیئت (سہوز بووبی)
 ﴿فَتَأْتِرُهُمْ فَاسْتَغَاظَتْ﴾ ئەمجا چہ کەرہ کەہی بہہیز کرد بی و قاییم بوو بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُرْقَةٍ﴾ جالہسہر
 لاسکی خووی رینك وہستابی ﴿يُعَجِّبُ الزُّرَّاعَ﴾ (ئہوہندہ جوان بی) جوتیارہ کانی سہرسام کرد بی
 ﴿لِيُعْظِيَهُمُ الْكُفَّارَ﴾ تا بہ (زور بوونی) ہہوہ لانی داخ و مہراق بدا بہ کافران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بہلینتی
 داوہ ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ بہوانہیان کہ باوہریان ہیناوہ و کردہوہی چاکہیان کردوہ
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ بہ لیبوردن و پاداشتی گہورہ (کہ بہہشتہ) ﴿۱۵﴾

سورہتی ﴿الْحَجْرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندهی میہرہبان
 ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہسانہی کہباوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَقْدِرُوا﴾ پشش مہ کەون (لہ ہیچ
 کاروبریاریکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ لہخواو پیغہمبہرہ کەہی ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ و لہخوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا بیسہری زانایہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہسانہی
 باوہرتان ہیناوہ ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دہنگتان بہرز مہ کەنہوہ ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہسہر دہنگی
 پیغہمبہردا ﷺ ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وہ بہدہنگی بہرز قسہی لہ گہل مہ کەن ﴿كَيْفَ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ
 وَهَكَذَا دَنُوكُمْ وَهَكَذَا دَنُوكُمْ﴾ نہوہ کور کردوہ کانتان بہتال بیستہوہ
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان ہہستی پی نہ کەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەوانہی ﴿يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ﴾
 دہنگیان نرم دہ کەنہوہ ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لہ خزمہتی پیغہمبہردا ﷺ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ ئەو کہسانہن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلینان زاخا داوہ وپاکی کردوہتہوہ ﴿لِلنَّبِيِّ﴾ بو تہقوا وخواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہورہیان بو ہہیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئەو
 کہسانہی ﴿يَبَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ لہ دہرہوہی زورہکان بانگت دہ کەن (ئہی موحمہمد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور بہیان نہ فامن و تی ناگەن ﴿۱۶﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن
 تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِيبُكُمْ عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾
 وَأَعْمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
 إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
 فَضَلَّآ مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَآئِفَتَانِ
 مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ آقَتَتُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا إِن بَغْتِ إِحْدَاهُمَا
 عَلَى الْأُخْرَى فَقَتِلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَقَى إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَآتَتْ
 فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرَكُم مِّن قَوْمٍ
 عَسَى أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَسَى أَن يَكُنَّ خَيْرًا
 مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّقَبِ بِيَسْسِ الْأَسْمَى
 الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خوقئه گهر چاوه‌روانیان بگردایه ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تاده‌رِوشتیته دهره‌وه بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نه‌وه چاکتر بوو بویان ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه‌خوالیئورده‌ی میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رِتان هیتاوه ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ﴾ نه‌گهر گونا‌هکاری هه‌والیئکی گرنگی هیتا بو‌تان ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ نه‌وه لی‌ی بکولنه‌وه (تاروون بیته‌وه) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نه‌وه‌ک زیان بگه‌یه‌نن ﴿قَوْلًا يَجْتَلِيهِ﴾ به‌خه‌لکیک به‌نه‌زانین ﴿فَتَصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ نه‌وسا په‌شیمان بن‌له‌وکاری که کردو‌تانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که بیگومان پیغه‌مبه‌ری خواله ناوتاندا‌یه ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ نه‌گهر به‌گویی ئیوه‌ی بگردایه ﴿فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأُمَمِ﴾ له‌زوریک له‌کاره‌کاندا ﴿لَعَسَ﴾ تووشی نار‌ه‌حته‌ی ده‌بوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به‌لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾ ئیمانی لاتان خو‌شه‌ویست کردووه ﴿وَوَزَّيَنَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه‌له‌دلناندا (شیرین و) رازاوه‌ی کردووه ﴿وَوَكَّرَ إِلَيْكُمْ﴾ وه‌بیزراوو ناشرینی کردووه له‌لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾ بی‌باوه‌ری و تاوان و سه‌رپیچی فرمانی خوا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾ ههر نه‌وانه‌ن شار‌ه‌زاو له‌سه‌ر ریازی راستن ﴿فَضَلَّكُمُ اللَّهُ وَبَعَثَ﴾ نه‌وه (به‌خشش و نیعمه‌تیکه له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانابه ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گهر دوو کومه‌ل له‌ئیمانداران ﴿أَقْتَتَلُوا﴾ دژ به‌به‌کتر جه‌نگیان کرد ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه‌وه له‌نیوانیاندا ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا﴾ نه‌مجا نه‌گهر کومه‌لیکیان ده‌ست درئی‌ی و سه‌ر که‌شی کرد ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بو سه‌ر کومه‌لیکی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَدْبَةَ﴾ نه‌وه ئیوه (نه‌ی موسولمانان) دژی نه‌وه‌یان بجه‌نگن ده‌ست درئی‌ی ده‌کات ﴿حَتَّى تَقَى﴾ تاده‌گهر پسته‌وه ﴿إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ بو فرمانی خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی) ﴿فَإِنَّ قَاءَهُنَّ﴾ نه‌مجا نه‌گهر گه‌رایه‌وه ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ نه‌وسا له‌نیوانیاندا ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿بِالْعَدْلِ وَالْقِسْطِ﴾ به‌داد‌گه‌رانه و راست و داد‌په‌روه‌ر بن (له‌نیوانیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ داد‌په‌روه‌رانی خو‌ش ده‌وی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بیگومان ته‌نجا باوه‌رِداران برای به‌کترن ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخْيَرِكُمْ﴾ که‌واته له‌نیوان دوو براتاندا (نازاوه هه‌بوو) ناشته‌وایی بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تاره‌حمتان پی‌بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌باوه‌رِتان هیتاوه ﴿لَا يَسْخَرُونَ قَوْمًا قَوْمًا﴾ باهیچ کومه‌له‌پاویک گالته نه‌که‌ن به‌کومه‌لیکی تریان ﴿عَسَى أَنْ يَكُونُوا﴾ ره‌نگه گالته پی‌کراوه‌کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ له‌گالته‌که‌ره‌کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا يَسَاءَنَّ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ وه‌ژنانیک گالته نه‌که‌ن به‌ژنانیکی تر ﴿عَسَى أَنْ يَكُنَّ﴾ ره‌نگه‌تاه‌ره‌ته گالته‌پیکراوه‌کان ﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾ له‌تاه‌ره‌ته گالته‌که‌ره‌کان باشترین (لای خوا‌ی گه‌وره) ﴿وَلَا تَكْفُرُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ تانه وته‌شه‌ر له‌به‌کتری مه‌ده‌ن (له‌نیو خو‌تاندا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا لِبَالٍ الْاَلْقَابِ﴾ ناوو ناتوره له‌به‌کتری مه‌نین ﴿بِئْسَ الْأَسْمَاءُ الْفُسُوقُ﴾ ئای چه‌ند خرابه‌ ناو بردنی که گونا‌هه (به‌موسلمان بلیت کافر، یان داوین بیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوه‌رِ هیتان ﴿وَمَنْ لَزِيْبٌ﴾ جا نه‌وه‌ی په‌شیمان نه‌بیته‌وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه‌وه نه‌وانه ههر خو‌یان سه‌مکارن ﴿

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
 إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
 يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
 شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَدَّرُ إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ * قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمُؤْمِنُوا وَلَكِن
 قُلُوا أَسْمَانًا وَلَمَّا يَدْحُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
 وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَعْمَلُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمُنُونَ
 عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ
 عَلَيْكُمْ أَن هَدَاكُمْ لِلْإِيْمَنِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾



﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو كەسانەى باوەرمان هیتاوە ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ خۆتان لە زۆر نیک لە گومانە كان بپاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِتْمٌ﴾ چونكە بەراستی هەندیک لە گومانە كان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ سیخوری مەكەن (بەدوای نائەواوی بە كتر دە مە گەڕین) ﴿وَلَا يَغْتَابَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ لەباشملە بە خراپە باسی بە كتری مەكەن ﴿أَلَيْسَ لَكُم مَّا فِي آيَاتِنَا مِن دَلِيلٍ﴾ ئایا كام لە ئیوہ پئی ی خۆشە ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ كە گوشتی برا (ئایینی بە كەى) بخوات؟ ﴿مَيْتًا﴾ بە مردووی ﴿فَكَرَهُمُوهُ﴾ بیگومان قیزتان لئى دیتەووە و پیتان ناخۆشە ﴿وَأَتَوْا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بیگومان خواتەو بە گیرا كەرى بە بەزەبى بە ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئەى خەلكینە ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بیگومان ئیمە دروستمان كردوون ﴿مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَى﴾ لە نیر و مئى بەك ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وە كردومانن ﴿شُعوبًا وَقَبَائِلَ﴾ بە چەند گەل و هۆز نیکەوہ ﴿تَعَارَفُوا﴾ تايە كتری بناسن ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بەراستی بەرێز تر پیتان لای خوا ﴿أَقْدَرُكُمْ﴾ ئەو كەسە تانە زیاتر لە خودا دەرستیت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بیگومان خواتانای ئاگادارە ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ عەر بە دەشتە كیە كان و وتیان باوەرمان هیتاوە ﴿قُلْ لَّزُومُوا﴾ (ئەى مو حەممەد ﷺ) بلى باوەرمان نە هیتاوە ﴿وَلَكِن قُولُوا أَسْمَأْتَنَا﴾ بەلكو بلىن موسلمان بووین (بەسەر زارە كى) ﴿وَلَمَّا بَدَحْنَا لَإِبْرَاهِيمَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ چونكە هیتا باوەر نە چووتە ناو دلە كاتانەوہ ﴿وَإِنْ طُغِيَ أُولَئِكَ فِرْسَانًا لِّسَانًا﴾ خۆ ئە گەر گویرا بەلى خوا و پیغەمبەرە كەى بن ﴿لَا يَلِيكُم مِّنْ أَعْمَلِكُمْ شَيْءٌ﴾ هیچ لە (باداشتى) كردووە كاتان كەم ناكاتەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستی خوا الیوردەى میهرەبانە ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الْأَبْرَارُ﴾ بیگومان ئیماندارانى راستە قینە ئەوانەن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ كە باوەر پان هیتاوە بە خوا و پیغەمبەرە كەى ﴿ثُمَّ لَازِمُوا﴾ پاشان دوو دل نە بوون (لە ئیمانە كەیاندا) ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ وە بە مال و گیانیان تیکۆشانیان كردووە ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پیتا و ریبازى خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئەوانەن راستگوینان ﴿قُلْ أَتَعْمَلُونَ اللَّهَ﴾ (ئەى مو حەممەد ﷺ) بلى ئایا ئیوہ خوا ئاگادار دەكەن ﴿بِذُنُوبِكُمْ﴾ لە ئایینە كەتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ لە كاتێكدا خوا ئاگادارە و دەزانى ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بە هەر چى لە ئاسمانە كان و زەوى دایە ﴿وَاللَّهُ يَكُلُّ شَيْءًا عَلَيْهِمْ﴾ وە خوا بە هەموو شتێك زانایە ﴿يَمْتُونُ عَلَيْكُمْ﴾ ئەو كەسانە منەت دەكەن بەسەر تودا (ئەى مو حەممەد ﷺ) ﴿أَنْ أَسْلَمُوا﴾ كە موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَنِ اسْمِكُمْ﴾ تۆش بلى منەتى موسلمان بوونى خۆتان بەسەر مندا مەكەن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ بەلكو خوا منەت دەكات بەسەر ئیوهدا ﴿أَنْ هَدَّكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ كە رینمونی كردوون بۆ باوەر هیتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر ئیوہ راستگوون (كە ئیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بەراستی خوا دەزانى ﴿غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نەهتیی ئاسمانە كان و زەوى ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَّمَانَعَمَلَاتٍ﴾ وە خوا بینایە بە هەر كردووە بەكە كە ئیوہ دەبیکەن ﴿﴾

سورة القافات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ١ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ
فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢ أَمْ دَامِنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ
رَجْعٌ بَعِيدٌ ٣ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
حَفِیْظٌ ٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْحٍ ٥
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ٦ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِیْجٍ ٧ تَبَصَّرَةٌ وَذَكَرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ٨ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ٩ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ١٠ رِزْقًا
لِّلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ١٣ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبَعِّعُ كُلُّ كَذَّبِ الرَّسُلِ فَحَقَّ وَعِيدِ
١٤ أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٥

سوره‌تی ﴿ق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خوندرتته‌وه، مانا‌که‌ی ته‌نها خوا ده‌یزانی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَاللَّهُ إِنْ أَلْمَجِدُ﴾ سویند به‌قورئانی به‌رزو به‌ریز (تو نیر در اوی خوی ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿وَاللَّهُ﴾ ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ به‌لام (بن باوه‌ران) سه‌ریان سوپ‌ماوه ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُّذَرُّهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پیغه‌مه‌ریکی ترسینه‌ریان بۆ هاتوه له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكٰفِرُونَ﴾ جابن باوه‌ران ده‌یان ووت ﴿هٰذَا نَحْنُ بِعَبِيدِ اللَّهِ﴾ ئەمه شتیکی سه‌یره ﴿أَوَدَا مِتْنَا﴾ نایا کاتی مریدین و ﴿وَكُنَّا رَأٰیًا﴾ بووین به‌خۆل (چۆن زیندو ده‌بینه‌وه) ﴿ذٰلِكَ رَجَعْتُ بِعَبْدٍ﴾ ئەوه گه‌رانه‌وه‌یه‌کی دووره و نابن ﴿فَدَعَلِمْنَا﴾ بینگومان نیمه ده‌زانین ﴿مَا تَقْضُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زه‌وی چهندی له‌لاشه‌یان ده‌خوات (هیچیمان لی وون نابن) ﴿وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حٰفِیظٌ﴾ په‌راویکیشمان لایه‌که‌ پاریزه‌ری هه‌موو شتیکه ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ﴾ (زیندو بوونه‌وه دوورنی به) به‌لکو ئەوان باوه‌ریان به‌قورئان نه‌کرد ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بۆیان هات ﴿فَهَرَفُوا بِأَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ بۆیه ئەوان له‌ناو کارتیکی تیکه‌ل و بیکه‌لدان ﴿أَفَاَنْظُرُ وَآلِی السَّمٰوٰتِ فَهَمُّهُ﴾ ده‌ی نایا سه‌رنجی ئەو ئاسمانه‌یان نه‌اده که له‌سه‌ریانه‌وه‌یه ﴿كَيْفَ بَيِّنٰهَا وَرَبِّهَا﴾ چۆن دروستمان کردوه و پازاندومانه‌تسه‌وه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ﴾ وه‌هیچ درزو که‌لیتیکی تیندانی به ﴿وَالْاَرْضُ مَدَدًا نَّهَا﴾ زه‌ویشمان پراختسوهه ﴿وَالْفِتْنٰتِ فِیْهَا رَویٰی﴾ چهنده‌ها شاخی دامه‌رزومان تیدا داناوه ﴿وَأَبْشٰرِهَا﴾ پرواندومانه تیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ رَویٰجٍ یَّهْجُ﴾ هه‌موو جوړ پروه‌کیکی جوان ﴿بَصْرَةً وَذَکْرٰی﴾ تابه‌ر چاوپروونی و په‌ندو بیرخه‌روه بیت ﴿لِکُلِّ عِبْدٍ مُّنِیْبٍ﴾ بۆ هه‌موو بنده‌یه‌کی ته‌وبه‌کارو گه‌راوه بۆ لای خوا ﴿وَرَزَلْنَا مِنَ السَّمٰوٰتِ﴾ وه‌له‌ئاسمانه‌وه باراندومانه ﴿مَاءً مُّبٰرَكًا﴾ بارانیکی به‌بیت و فه‌ر ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهٖ﴾ جابه‌و بارانه‌ پرواندومانه ﴿جَحَّتْ وَحَبَّ الْحَصِیْدُ﴾ باخات و دانه‌ویله‌ی (ی ئەو کشتو کالانه‌ی) که‌دروتنه‌ ده‌کرین ﴿وَالنَّخْلُ بَاسِقٰتٍ﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِیْدٌ﴾ به‌هیشووی تیک په‌ستراوه‌وه ﴿رَزَقًا لِلْعِبَادِ﴾ (تایته) پزق و رۆزی بۆ بنده‌کان ﴿وَاحْیٰتًا بِهٖ بَدَءَ مِیْنًا﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌ زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بوژینینه‌وه ﴿كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ﴾ زیندو کردنه‌وه (ی مردوانیش) هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿كَذَّبَتْ قَبَلَهُمْ﴾ پینش ئەمانیش باوه‌ریان نه‌هینا (به‌پیغه‌مه‌ره‌کانیان) ﴿قَوْمٌ رَّوْجٌ وَأَصْحٰبُ الرَّیْسِ وَتَمُوْدُ﴾ گه‌لی نووح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی) سه‌موود ﴿وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَآخٰن لُوطٍ﴾ وه‌گه‌لی عادو فیرعون و گه‌لی لوطیش ﴿وَأَصْحٰبُ الْاَبْکٰهٖ وَقَوْمٌ نُّعَ﴾ هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخاته‌چرو پره‌کان و گه‌لی توبه‌عیش ﴿كُلُّ کَذَّبَ الرَّسُلَ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا به‌پیغه‌مه‌ره‌کانیان ﴿حَقِّ وَعِیْدٍ﴾ بۆیه هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دزیان) هاته‌دی ﴿أَفَعِیْبًا بِالْحَقِّ الْاَوَّلُ﴾ جانا یا نیمه له‌دروستکردنی به‌که‌م جاردا ده‌سته‌وسان بووین (تانه‌توانین زیندووتان بکه‌ینه‌وه)؟! ﴿بَلْ هُمْ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو ئەوان ﴿فِی لَبْسٍ مِّنْ حَلٰقٍ جَدِیْدٍ﴾ له‌گو‌ماندان له‌دروست بوونه‌وه‌یه‌کی سه‌ر له‌نوی ﴿

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُمَّا تَوْسُوسٌ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذِ تَلَقَى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
 قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
 عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ * قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتَهُ
 وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَأُزُلِفَتِ
 الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
 ﴿٣٢﴾ مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به‌خوابه ناده‌میمان به‌دی هیناوه و ﴿وَتَعَاوَنُوا نَوْسًا بِهِ نَسَفُهُ﴾ چاک ناگادارین به‌و خه‌یال و خه‌ته‌رانه‌ی دین به‌دل و دهر و ونیدا ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ وئیمه له‌وه‌وه نریکترین (واته‌خوا‌ی گه‌وره عیلم و زانینی ته‌واوی هه‌یه به‌ه‌موو جمو‌جولیکی ناده‌میزاد) ﴿مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ له‌شاده‌ماری دلی ﴿إِذْ تَلَقَى الْمُتَلَقِينَ﴾ کاتیک ئه‌و دوو فریشته (کرداری) تو‌مار ده‌کهن ﴿عَنِ الِّیَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ که له‌لای راست و لای چه‌په‌وه دانیشتون ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ﴾ ههر ووته‌یه که له‌ده‌می دهر چی ﴿إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ چاو‌دیریکی به‌سه‌روه‌یه (و ده‌نوسی) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ نار‌حه‌تی و بی‌هوشی مردن دیت له‌گه‌ل راسته‌کاندا ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَجِيدُ﴾ (بیتی ده‌وتری) ئه‌مه ئه‌و (مردنه) یه‌که خوت لی‌ده‌پاراست و لاده‌دا ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ ئه‌مجا فوو ده‌کری به (شه‌پور) که‌ر‌ه‌نادا ﴿ذَلِكَ نَوْمُ الْوَعِيدِ﴾ ئه‌وه رُوژی (به‌دی هاتنی) هه‌ره‌شه‌کانه ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا﴾ له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا دیت (بو‌مه‌حشهر) ﴿سَابِقٌ وَالْمُهَيَّبُ﴾ دوو فریشته، یه‌کیکیان پیش خوی داوه، ئه‌وی دیکه‌شیان شاهیدی له‌سه‌ر ئه‌دات، (له‌ته‌واوی ئه‌و کارور کرده‌وانه‌ی که کردونی له‌دونیا‌دا) ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا﴾ (بیتی ده‌وتریت) سویند به‌خوا به‌راستی تو له‌مه‌بن ناگا بو‌ویت له‌دونیا‌دا ﴿فَكَفَفْنَا عَنِكَ غِظَاءَكَ﴾ جا ئیمه به‌رده (ی قیامت) مان له‌سه‌ر لادابی ﴿فَضْرُكَ الْيَبُودِ حَبِيدٌ﴾ جا ئه‌مرو (که قیامت‌ه) چاوت تیزه و چاک ده‌بینی ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ﴾ وه ئه‌و (فریشته شاهیده‌ی) له‌گه‌لیدا به‌ده‌لنت ﴿هَذَا مَا الَّذِي وَعَدْتُ﴾ ئه‌مه (نامه‌ی کرده‌وه‌کانه) ناماده‌به و لای منه ﴿الَّذِي فِي جَهَنَّمَ﴾ (خوا ده‌فهرموی به‌دوو فریشته‌که) فری‌ی بدنه‌ناو دوزه‌خه‌وه ﴿كُلُّ فَخَّارٍ عَيْنِدٍ﴾ هه‌موو کافر یکی سه‌ر که‌شی ﴿مَتَاعِ الْخَيْرِ﴾ ریگری که‌ر له‌چاکه ﴿مُعْتَدٍ مُرِيبٍ﴾ ده‌ست دریز که‌ری گومان‌اوی ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی که‌به‌رستراوی تری له‌گه‌ل خوادا داناوه ﴿فَأَلْفَيْهِ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ جا ههر دوو کتان (ئه‌ی فریشته‌کان) فری‌ی بدنه‌سزای سه‌خته‌وه ﴿قَالَ قَرِينُهُ﴾ ئه‌و (شه‌یتانه‌ی له‌دونیا‌دا) له‌گه‌لیدا بو‌ده‌لنی ﴿رَبِّمَا مَا أَطَعْتُهُ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم من ئه‌وم سه‌ر که‌ش نه‌کرد ﴿وَلَا كُنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ به‌لکو خوی له‌گوماری یه‌کی دوور له‌راستیدا بوو ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّي﴾ (خوا ده‌فهرموی) له‌لای مندا ده‌مه‌قالتی و مشتومر مه‌کهن ﴿وَقَدْ فَدَمْتُ الْيَكْرِمَ بِالْوَعِيدِ﴾ چونکه بینگومان پیشتر هه‌ره‌شه‌م (له‌م باره‌یه‌وه) نار دووه بو‌تان ﴿مَا يَسْتَلُ الْقَوْلُ لَدُنِّي﴾ به‌لینی من هه‌ر گیز گورانی به‌سه‌ردا نایه‌ت ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ وه من هیچ جو‌ره سته‌میک له‌به‌نده‌کانم ناکه‌م ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ رُوژیک ده‌بیت به‌دوزه‌خ ده‌لینن ﴿هَلْ أَتَمَلَّكَتْ﴾ ئایا پر بو‌ویت؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ دوزه‌خیش ده‌لنی ئایا که‌سی تر هه‌به (بیهینن)؟ ﴿وَأَرْزَقْتِ الْجِنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌هه‌شتیش (له‌و روزه‌دا) نریک کراوه‌ته‌وه بو‌ پاریز کاران و له‌خواترسان ﴿عَبْرَعِيدٍ﴾ دوور نی به (لیان) ﴿هَذَا مَا نُوعِدُونَ﴾ (بیان ده‌وتری) ئه‌مه ئه‌و (به‌هه‌شته‌یه) که به‌لیتان بی‌دراوو ﴿لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ﴾ به‌هه‌موو روو له‌خوا‌یه‌کی خو‌پاریز ﴿مَنْ حَتَّى الرَّحْمَنِ بِالْعَتِيبِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌خوا‌ی میهره‌بان ترس‌ابن له‌به‌نه‌اندا (و خوی له‌گونه‌ه پاراست بیت) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ وه به‌دلنکی روو له‌خوا‌وه گه‌ر‌ابته‌وه (بو‌لامان) ﴿أَذْخَلُوهُمَا سُلَيْمًا﴾ (بیان ده‌وتریت) هه‌مووتان پر‌ونه ناو به‌هه‌شته‌وه، دلنیا و بی‌ترس بن (له‌سزاو ناخوشی) ﴿ذَلِكَ نَوْمُ الْخُلُودِ﴾ ئه‌م روزه‌رُوژی هه‌میشه‌یی و نه‌مری به ﴿لَهُمَا مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾ له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌ر چیان بو‌یت بو‌یان ناماده‌یه ﴿وَلَدَيْتَا مَرِيدٍ﴾ وه له‌وه زیاتریشان هه‌یه (که بینینی خوا‌ی گه‌وره‌یه) ﴿

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
 فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَن
 كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
 مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
 وَادْبُرَ النُّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَانٍ قَرِيبٍ
 ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
 عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
 وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

سُورَةُ الدَّارِ الْاٰثِنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّرِيَّتِ ذُرُورًا ﴿١﴾ فَأَلْحَمْلِكَ وَقِرًا ﴿٢﴾ فَأَلْجَدِيَّتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
 فَأَلْمَقْسِمَتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾

﴿وَكُرْهُمُ أَهْلًا كَمَا قَبْلَهُمْ مِّن قَبْلٍ﴾ و ہ پیش ئمان گہل و چینی زورمان لہناوبرد ﴿هُرَّأَشِدُّ مِنْهُمْ بَطَشًا﴾ کہئہوان
 لہمانیش بہہیزتر بوون ﴿فَتَقَبَّوْا فِي اللَّيْلِ﴾ خو شاران و وولاتانیاں پشکنیوہ و گہراوون ﴿هَلْ مِّن مَّحِيصٍ﴾
 ئایا ہیچ پہنا گایہک ہہبوو (بویان لہمردن) ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَذِكْرَىٰ﴾ بیگومان لہم (باسہدا)
 پہندو ناموژگاری ہہیہ ﴿لَمَن كَانَتْ لَهُ قَلْبٌ﴾ بو کہسیک خاوہن دلئیکی (زیندو بیت یان ژیری)
 ﴿أَو أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوشَهِيدٌ﴾ یاگوئی بگری (بو قورٹان) و بیریشی لہ لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند
 بہخوا بیگومان دروستمان کردوہ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانہکان و زہوی و ہہرچی لہ
 نیوانیاندایہ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لہ شہش رورژدا ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ عُقُوبٍ﴾ و ہ ہیچ ماندو بوونیکمان تووش
 نہبوو ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَفُوؤُوتُ﴾ کہواتہ (ئہی موحمہمد ﴿صَلَّى﴾) خو گربہ بہرامبہرئہو (قسہ نابہجی
 یانہ) کہدہیلین ﴿وَسَيَحِبُّكَ رَبُّكَ﴾ بہستایشی پہرور دگارت تہسیبجات بکہ ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾
 پیش ہہلہاتنی خوور و ﴿وَقَبْلَ الْعُرُوبِ﴾ پیش ئاوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبَّحَهُ﴾ و ہ لہ بہشیک
 لہشہودا ستایشی پہرور دگارت بکہ ﴿وَأَذْبَرَ السُّجُودِ﴾ و ہ لہباش نوئزہ کانیش ﴿وَاسْتَمِعَ يَوْمَ﴾ و ہ
 گوئی بگرہ لہرورژیکدا ﴿يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دہریک لہسویتئیکی نزیکہوہ بانگ دہکات ﴿إِنَّ
 يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ رورژی کہ نہعرہتہیک (دہنگیکی گہورہی ترسناک) بہراستی دہبیستن
 ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ ئہو رورژہ رورژی ہاتنہدہرہوہیہ (لہ گورہکان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ بیگومان
 ہہر ئیمہین دہرتین و دہشمرتین ﴿وَالْيَتَا الْمُصِيرُ﴾ گہرانہوہش ہہر بولای ئیمہیہ ﴿يَوْمَ تَشْقُقُ
 الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ رورژیک دیت زہوی لہئاست ئہوانہ (ی مردوون) قلیش دہبات ﴿سِرَاعًا﴾ بہپہلہ (دیتہ
 دہرہوہ) ﴿ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيَّاسِيرٌ﴾ ئہو کوکر دنہوہ بہلای ئیمہوہ ئاسانہ ﴿تَحْنُ أَعْلَامُهُمْ يَتُولُونَ﴾ بیگومان
 ئیمہ ئاگادارین بہوہی کہدہیلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تو دہسہلات بہسہریانانی یہ ﴿فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ
 مَنْ﴾ کہواہیہ تو بہم قورٹانہ ناموژگاری ئہو کہسہ بکہ ﴿بِحَافٍ وَعِيدٍ﴾ کہ لہہرہشہی من دہترسی ﴿

سورہ قی ﴿الذَّارِيَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوی بہخشندهی میہربان

﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرَّوًا﴾ سویند بہو بایانہی کہ زور شت پرژو بلاودہ کہنہوہ بہ بلاوکردنہوہ ﴿
 فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو ہہورانہی کہ ہہلگری بارانن ﴿فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا﴾ ئہمجا سویند
 بہو کہشتیانہی کہ بہئاسانی دہگہرین (لہ ناو دہریادا) ﴿فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا﴾ ئہمجا سویند بہو
 فریشتانہی کار دابہشکہرن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ لَصَادِقٍ﴾ بیگومان ہہر بہلئینی کہ بیتان دہدری راستہ ﴿
 وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ﴾ و ہ بہراستی (رورژی) پاداشت و تولہ پوودہدات ﴿

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۗ إِنَّكُمْ لِنِ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۙ ۝۸ يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ
 أَفَكَ ۙ ۝۹ قَبْلَ الْخَرَّصُونَ ۙ ۝۱۰ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۙ ۝۱۱ يَسْأَلُونَ
 آيَانَ يَوْمِ الدِّينِ ۙ ۝۱۲ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۙ ۝۱۳ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ
 هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۙ ۝۱۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
 ۙ ۝۱۵ آخِذِينَ مَاءً مَّاتَهُمْ رَبُّهُمْ بِهِ تَهْتَمُّ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۙ ۝۱۶
 كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۙ ۝۱۷ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۙ ۝۱۸
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ ۝۱۹ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
 لِلْمُوقِنِينَ ۙ ۝۲۰ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۙ ۝۲۱ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُوعَدُونَ ۙ ۝۲۲ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 تَنْطِقُونَ ۙ ۝۲۳ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۙ ۝۲۴ إِذْ
 دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۙ ۝۲۵ فَرَاغَ إِلَى
 أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ ۙ ۝۲۶ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَتَأْكُلُونَ
 ۙ ۝۲۷ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۙ ۝۲۸ قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرِهُ بِعَلَمِ عَلَيْهِ ۙ ۝۲۹
 فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَاقَةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
 ۙ ۝۳۰ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۙ ۝۳۱

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُكِ﴾ و هسویند به ناسمانی خاوهن ریځگای زور (خاوهن جوانی و رینک و پینکی) ﴿إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾ بیگومان ټیوه له قسه و گوفتاری جیاوازدان ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْأُفْكِ﴾ ټه و کهسه لاده دریت له ټیمان که لادراوه (چونکه خوی گومراهه) ﴿فَقُلْ الْحَرِصُونَ﴾ دهک به کوشت چن ټه و دروزنانه (و نه فرینان لی بی) ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ټه وانه کهسانینکن ﴿فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾ له گیزاوی نه زانیدا بی ټاگان (له هه موو شت) ﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الْآزْمِ﴾ (به گالته وه) ده پرسن که ی روزی دوا بی دیت ﴿يَوْمَ هُمْ﴾ روزینک (سزا ده درین) که ټه وان ﴿عَلَى النَّارِ يُقْتَنُونَ﴾ به ناگری دوزخ ده سوتینرین ﴿ذُؤُوفٍ فَتَنَتْكُمْ﴾ (بیان ده ووتریت) سزا که تان بچه ژن ﴿هَذَا الَّذِي﴾ ټه مه ټه و (سزایه) ﴿كُتِبَ بِهِ تَسْتَعْجَلُونَ﴾ (به گالته وه) به په له داواتان ده کرد ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان پاریز کاران و له خواتر سان ﴿فِي حَتِّبٍ وَعُيُونٍ﴾ وان له باخات و کنهاری سه رچه شمه ی ره واندا ﴿أَخْيِرِينَ مَاءَ الْآخِرِ رُحْمًا﴾ ټه وه ی خوا بی داوون وه ری ده گرن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مَحْسِنِينَ﴾ (چونکه) بیگومان ټه وان له وه و پیش چا که کار بوون ﴿كَانُوا أَقْبِلًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ ټه وانه که مینک له شه ودا ﴿مَا يَهْجَعُونَ﴾ ده خه و تن (ټه وی تری شه و نو ټیزیان ده کرد) ﴿وَيَا لَأَسْحَارٍ هُمْ يَسْتَعْمِرُونَ﴾ وه له به ره بیاناندا داوای لیخو شبوونیان ده کرد ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو (هه ژاری) داوا که رو داوانه که ره مافی خو یان هه بوو ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ وه له زه ویدا به لگه و نیشانه هیه بو باوه پرداران ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وه له خودی خو شتاند (به لگه ی زور هیه) ﴿أَفَلَا بُصِرُونَ﴾ ده ی نایا بو وورد نابنه وه و سه رنج نادهن ﴿وَفِي السَّمَاءِ رُزُقُهُمْ وَمَا تَوَدُّونَ﴾ وه رزق و روزی ټیوه و ټه و به ټینانه ی پیتان ده دری له ناسمانه ﴿تَوَرَّتِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا سویند به په وه ره دگاری ناسمان و زه وی ﴿إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بیگومان ټه وه (ی باسکرا) هه ق و راسته ﴿مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَطْفُونَ﴾ به وینه ی ټه و قسانه ی خو تان ده ی که ن ﴿هَلْ أَنْتُمْ﴾ نایا پیت گه شتوه ﴿حَدِيثٌ صَافٍ إِتْرَاهِمَ الْمُكْرَمِينَ﴾ به سه رهاتی میوانه ری زداره کانی ټیبراهیم ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی چوونه لای ټیبراهیم و ﴿فَقَالُوا سَلَّمًا قَالَ سَلَّمَ﴾ ووتیان سلاو (ټه ویش) ووتی سلاو له خو تان ﴿قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ﴾ (ټیوه) که سانینکی نه ناسراوون ﴿فَرَّغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چوو بو لای خیزانه که ی ﴿فَجَاءَ بِعِجْلِ سَمِينٍ﴾ ټه مجا گویره که یه کی قله وه ی (به برزای بو یان) هیتا ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾ وه نریکی کرده وه لییان (به لام نه یان خوارد) ﴿قَالَ أَتَأْكُلُونَ﴾ ووتی ټه وه ناخون؟ ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ټه و سالیان تر سا ﴿قَالُوا لَاحْتَفَ﴾ ووتیان مه تر سه (ټیبه نیردراوی خواین) ﴿وَيَسَّرَ لَهُ بِعَلْمِ عَلِيمٍ﴾ وه مز گیتیان بی دا به کورینکی دانا (که ټیسه قه) ﴿فَأَقْبَلَتِ أَمْرَانَهُ فِي صَرْوَةٍ﴾ جازنه که ی قریوه یه کی کرد و هات ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾ وه دای به روومه تی خویدا (وهک باووی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَجْرُؤُ عَقِيمٌ﴾ وه ووتی پیره ژنینکی نه زوک (چون مندالی ده بی) ﴿قَالُوا أَمْ كَلِمَاتُكَ قَالَ رَبُّنَا﴾ (فریشته کان) ووتیان به ره و ره دگارت وای فهرمووه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان هه ره خوا کار به جی ی زانایه ﴿

* قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
 مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
 لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ فَمَا وَجَدْنَا
 فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أُرْسِلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
 مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَحَرًا أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ
 فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَلِيحَ
 الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾
 وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُم تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
 فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ
 وَمَا كَانُوا مُتَّصِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
 فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
 فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾
 وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكَ أَيُّهَا الْمُرْسُؤُنُ﴾ (ئیراهیم) ووتی: چیتان پی سپی‌دراوه ئه‌ی نیراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بیگومان ئیمه نیراوپن بۆ سه‌ر گه‌لی تاوانباران ﴿لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَحَاشَةً مِّنْ
 طِينٍ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی بیارنننن به سه‌ریاندا به‌رد له گلی سوره‌وه کراوی ﴿سُمُوهُمَّ عِنْدَ رَبِّكَ الْمُسْرِفِينَ﴾
 نیشانه کراو له لایه‌ن به‌روه‌ردگار ته‌وه بۆ له سنوور دهرچوان ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌مجا
 ههرچی بوو له‌و (شاره‌ی لوط) داله بر‌واداران دهرمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وه نامندی تییدا بیجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (ئه‌ویش مالی لوط بوو) ﴿وَتَرَكَآ فِيهَا
 آيَةً﴾ وه‌بند و نیشانه‌یه کمان تییدا به‌جی هیشت ﴿لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی که له سزای
 به تازار دهرسن ﴿وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هه‌روه‌ها له‌به‌سه‌ر هاتی مووسادا (چهند به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه)
 کاتی که ناردمان ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ يَسْأَلُن مِثْلَ﴾ بۆ لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی روون و ئاشکراوه ﴿فَقَوْلَ
 رَبِّكِهِ﴾ فیرعه‌ونیش روی وهر گپرا و سه‌رپیچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه که‌یه‌وه ﴿وَقَالَ سِحْرٌ وَأَسْحَابٌ﴾ وه
 ووتی: (مووسا) جادوو گه‌ره یان شیته ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ﴾ ئیمه‌ش خوی و له‌شکره که‌یمان گرت
 ﴿فَبَدَّلْنَاهُ فِي آيَةِ﴾ و فریمان دانه ناو دهریاوه ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ که ئه‌و شیایوی لومه کردن بوو ﴿وَفِي
 عَادٍ﴾ وه له‌گه‌لی عاددا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ کاتی که ناردمانه سه‌ریان ﴿الْبَحِّجَ الْعَقِيمَ﴾
 بای (گهرمی توندی) بی خیر ﴿مَا تَذُرُ مِّنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ﴾ به‌سه‌ر ههر شتیکدا بر‌ویشتایه وازی لی
 نه‌ده‌هینا ﴿الْأَجْعَلَةَ كَالرَّمِيمِ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی ته‌کرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (به‌ند
 وئاموزگاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که بیان ووترا ﴿تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت
 ﴿فَعَتَوْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ جا ئه‌وان سه‌ر که‌شیان کرد له‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاریان ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ الصَّحْقَةَ﴾
 ئه‌مجا هه‌وره بروسکه لییدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا ئه‌وان (تیاجوونی خویانان) به‌چاو ده‌بینی
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِّنْ قِيَامٍ﴾ ئیر نه‌یان توانی هه‌سته‌وه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ وه سه‌ر که‌وتویش نه‌بوون
 ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نوو‌حیش له‌پیش ئه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمًا فَسِقِين﴾ که به‌راستی
 گه‌لیکی به‌دکارو له‌سنوور دهرچوو بوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَهُمَا يَبْتَئِذُ﴾ و ئاسمانمان به‌هیزو توانایه‌کی
 گه‌وره دروست کردووه ﴿وَأَنَّا لَمُوسَىٰ﴾ وه ئیمه به‌راستی فراوانکه‌ری (ئاسمانین) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا﴾ وه زه‌ویمان راخستووه ﴿فَنَعَمَ الْهَدُودُ﴾ ئای چ‌راخه‌ریکی چاکین ئیمه ﴿وَمِن
 كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جووتیک (نیر و من) مان دروست کردووه.
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی بیربکه‌نه‌وه و به‌ندی لی وهر بگرن ﴿فَقِرْ إِلَى اللَّهِ﴾ ئه‌مجا به‌به‌له به‌ره‌و
 لای خوا برؤن ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌ریکی ئاشکراو روونم بۆ
 ئیوه ﴿وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوادا به‌سترای تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مُّبِينٍ﴾
 به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه ترسینه‌ریکی ئاشکراو روونم بۆ ئیوه ﴿

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾
 أَتَوَصَّوْا بِهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ
 بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْنَا لِلذَّكَرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا خَلَقْتُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
 أَنْ يُطْعَمُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾
 فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْبِجُونَ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

سورة الطور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَنشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ﴾ هەر بهم شیویه هیچ پیغهمبه‌ریک نه‌هاتوووه بۆ لای ئوممه‌تانی پیش ئەمان ﴿إِلَّا قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ مه‌گەر ووتووینانه (به‌و پیغهمبه‌ره) جادوو‌گه‌ره یان شیته ﴿أَتَوْاصُوا بِبَيْتِهِ﴾ ئایا (ئەمان و ئەوان) راسپارده‌یان بۆیه‌کتری کردوو؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو ئەمان گه‌لیکی سه‌ره‌کش و یاخیین ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ تو (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) ر‌وویان لی‌وه‌ر گیره ﴿فَمَا آتَىٰ بِمَلُومٍ﴾ چونکه تو لۆمه‌کر اونیت ﴿وَذَكَرَ﴾ وه‌ئاموژ‌گاریان بکه‌و بیریان ب‌خه‌ره‌وه ﴿فَإِنِ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه به‌راستی ئاموژ‌گاری (ئه‌گه‌ر سوودی بۆ بی‌بروایان نه‌بی) سوود ئە‌گه‌یه‌نی به‌بروادران ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ وه‌من جنۆ‌که و ئاده‌میزادم ته‌نها بۆ ئە‌وه‌ دروست کردوو ه‌به‌به‌ندایه‌تی من بکه‌ن ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِن رِّزْقٍ﴾ من هیچ رۆزیه‌کم ناوی لییان. ﴿وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعَمُونَ﴾ ناشمه‌وی خواردم‌بدنه‌نی ﴿إِنِ اللَّهُ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ به‌راستی ته‌نها خوا‌خۆی رۆزی ده‌ره ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ که‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی زۆر به‌هیزه ﴿فَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ ئە‌مجا بینگومان بۆ ئە‌وانه‌ی سه‌تمیان کردوو، سزای زۆرمان بۆ ئاماده‌کردوون ﴿مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾ هه‌روه‌ک چۆن بۆ هاوه‌ل و هاو‌بیره‌کانیان ئاماده‌مان‌کردوو ﴿فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ﴾ ده‌ی با‌ئیر به‌له‌نه‌که‌ن (له‌داوا‌کردنی سزا) ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا‌هاوار بۆ ئە‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ﴿مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ له‌و رۆزه‌ی که‌هه‌ره‌شه‌یان بی‌لین‌کراوه ﴿

سوره‌تی ﴿الطُّور﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿وَاطُّور﴾ سویند به‌کیوی طوور (به‌و کیوه‌ی مووسا له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل خوا‌ی گه‌وره کرد) ﴿وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ﴾ وه‌به‌کتیپی نووسراو (مه‌به‌ست پی‌ی قورئانه) ﴿فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ﴾ له‌چه‌ند په‌ر په‌یه‌کی بلا‌وکراوه (قورئان نووسراوه‌ته‌وه له‌چه‌ند په‌ر په‌یه‌کدا) ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ وه‌سویند به‌و خانه‌ی ئاوه‌دانه (بیت‌المعمور: جی‌گایه‌که له‌ئاسمان، فریشته‌کان هه‌میشه‌به‌ده‌ووریدا دین و ده‌چن، به‌وانه‌وه ئاوه‌دانه) ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ وه‌سویند به‌بانی بلند‌کراو (ئاسمانی دونیا) ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وه‌سویند به‌ده‌ریای پر‌کراو (له‌ئایان ئاگری داگیرساو) ﴿إِن عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بینگومان سزای په‌روه‌ر‌دگارت (بۆ بی‌بروایان) ده‌بی ﴿مَالَهُم مِّن دَافِعٍ﴾ هیچ به‌ر‌گری که‌ری نی‌یه ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ رۆزیک که‌ئاسمان زۆر توند ده‌که‌و‌یتته‌ جو‌له‌ و هاتو‌چۆ ﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾ وه‌چیاکان (له‌جی‌ی خو‌یان) ده‌جو‌لین و توند ده‌رۆن ﴿قَوْلِ يَوْمِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ که‌واته له‌و رۆزه‌دا هاوار بۆ بی‌باوه‌ران ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾ ئە‌وانه‌ی که‌له‌کاری نار‌ه‌وادا رۆده‌چن و هه‌میشه‌گالته‌ و گه‌پ ده‌که‌ن ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعْوًا﴾ رۆزی پالیان پی‌وه‌ده‌نری به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ چۆن پال پی‌وه‌ناتی‌ک ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (پیمان ده‌ووتریت) ئە‌مه‌ئهو ئاگره‌یه‌که‌ئیه‌به‌درو‌تان ده‌زانی ﴿

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَأَصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَاءٍ أَمْيَأَتْهُمْ رَبُّهُمْ
 وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
 بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا
 كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾
 يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ ﴿٢٣﴾ * وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
 غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ
 ﴿٢٦﴾ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا
 مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
 الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾



﴿أَفَسِحْرُهُذَا﴾ نایا ئەم ئاگره جادووه ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ﴾ یان ئیوه نابین ﴿أَصَابَتْهَا﴾ بچه ناویه وه ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾ ئەمجا ئارام بگرن یا نهیگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ یه کسانه بوئان ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان هه تو له‌ی ئەو کرده‌وانه‌ی ده‌تان کرد لیئان ده‌سه‌نرئته‌وه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعِجْرٍ﴾ به راستی پاریز کاران له‌خوا ترسان له‌ناو باخات و نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شدان ﴿فَلْيَكْفِهِمْ يَمَّا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ﴾ چیژ ئەبه‌ن له‌و شتانه‌ی به‌روه‌رد گاریان پی‌به‌خشییون ﴿وَوَقَّهْمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه به‌روه‌رد گاریان پاراستوونی له‌سزای دۆزه‌خ ﴿كُلُوا وَأَشْرَبُوا﴾ (بییان ده‌ووترئت) بخون و بخونه‌وه ﴿هَنِيئًا يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نوشی گیاتان بیت به‌هوی ئەو چا‌کانه‌ی له‌دونیا دا ده‌تان کرد ﴿مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾ پالیان داوه‌ته‌وه له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی ریز کراو ﴿وَرَوَّحْتُهُمْ بَحُورٍ عَذِيبٍ﴾ وه حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئەوانه‌ی بر وایان هیناوه ﴿وَأَتَّبَعْتُهُمُ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ﴾ وه نه‌وه‌کانیشیان دوايان که‌وتوون به‌ئیمان‌ه‌وه ﴿الْحَقَّ ابْتِغَاءً لِّوَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نین بییان (له‌پله‌ی به‌هه‌شتدا) ﴿وَمَا آتَاهُمُ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هیچ له‌کرده‌وی (باوکه) کانیان که‌م ناکه‌ینه‌وه ﴿كُلُّ أَمْرٍ يَمَّا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ هه‌ر که‌سه بارمته‌ی کرده‌وه‌کانی خو‌یه‌تی ﴿وَأَمَّا ذُرِّيَّتَهُمْ فَيَكْفَاهُمْ يَوْمَ الْحَجْمِ﴾ وه به‌رده‌وام هه‌موو جو‌ره‌میوه و گوشتیکیان پی‌ده‌ده‌ن ﴿مِمَّا بَشَرْتَهُمْ﴾ له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن ﴿يَنْتَرِعُونَ فِيهَا كَأَنَّهُمْ﴾ له‌و (به‌هه‌شته) دا به‌رداخ‌ی شه‌راب له‌یه‌کتری وه‌رده‌گرن ﴿لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْسِيمٌ﴾ نه‌قه‌سی پر و پوچی تیدابه‌و نه‌گونه‌ه‌کردن ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُلْمَانُ أَنَّهُمْ﴾ ده‌گه‌رین به‌سه‌ریاندا کورانی نه‌وجه‌وانی ئیسک سووکی خو‌یان و خزمه‌تیان ده‌که‌ن ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلُوا مَكْرُوءٌ﴾ وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌فن (له‌جوانی وپاکی دا) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌هه‌شتیه‌کان رو و ده‌که‌نه‌یه‌کتری و ﴿يَتَسَاءَلُونَ﴾ پرسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَقْبَلُ فِي أَهْلِنَا مُتَشَفِّعِينَ﴾ ئەلین: به‌راستی ئیمه‌بیشت له‌ناو که‌س و کارماندا ده‌ترساین (له‌سزای دۆزه‌خ) ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا﴾ ئەوه‌ته‌خوا منه‌تی نابه‌سه‌رماندا ﴿وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ وه له‌سزای دۆزه‌خ پاراستینی ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌مه‌و پیش‌خوامان ده‌به‌رست و هاوارمان لی‌ده‌کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی ئەو چا‌که‌کار یکی میهره‌بانه ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) یادیان خه‌روه‌وه ﴿فَمَا آتَيْتَ بِعَمَلِ رَبِّكَ بَيِّنَاتٍ وَلَا مَجْزُونَ﴾ چونکه‌تو به‌هوی نیعمه‌ته‌کانی به‌روه‌رد گارت‌ه‌وه نه‌فالعجبت و نه‌ششیتیت ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾ نه‌ه به‌لکو ده‌لین (موحه‌مه‌د ﷺ) شاعیره ﴿نَرَبُّنَا بِهِ رَبُّ الْمُنُونِ﴾ چاو‌ه‌روانی مردنی ده‌که‌ین ﴿قُلْ تَرَبُّوا﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: چاو‌ه‌روان بن ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ﴾ بیگومان منیش له‌گه‌لتاندا له‌چاو‌ه‌روانانم ﴿

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ
 بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 ﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ
 أَمْ هُمُ الْمُضِيِّطُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُمٌّ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبُنُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَشْقُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ
 فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمُ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقُوا
 يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحَلُّهُمُ بِهَذَا﴾ ناخو فام و ژیریان فہرمانیان پی ئەدا بہم قسانہ ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نہ خیر) بہ لکو ئەمانہ گہ لیککی سہر کہش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا دەلین قورئان (موحہ مہد ﴿س﴾) خوئی ہہ لیبہ ستوہ؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نہ خیر و انیبہ) بہ لکو بروا ناہین ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ﴾ دەئی با ئەوان (بی باوہرہ کان) نمو و نہیہ کی وەك قورئان بہینن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئە گہر راست ئە کەن، (کہ ہہ لیبہ ستر اوئی مرو فہ) ﴿أَمْ خَلْقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ ئایا ئەوان (بی خالقیک) لہ خو یانہ وە دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یان خو یان (خالق) و دروستکەری خو یانن؟ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئەئی ئایا ئەوان ئاسمانہ کان و زو یان دروست کردوہ ﴿بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (نہ خیر و انی یہ) بہ لکو دلنیانین و گومانمان ہہیہ ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكَ﴾ ئەئی ئایا گہ نجینہ کانی بہر و ردگاری تو لای ئەوانہ؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ﴾ یان ئایا ہەر ئەوان دەسە لاندار و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْمَعُونَ فِيهِ﴾ یان بہ یزہیہ کیان ہہیہ (پیتیدا سہر بہ کەون بو ئاسمان و) گوئی بگرن تیتدا (لہ ہہ والی ئاسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ جا (ئە گہر راست ئە کەن) با گوئی گرہ کہ یان بہ لگہ بہ کی روون بیتیت ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكِنَّ الْبَنُونَ﴾ یان ئایا کچان بو خواہو کوران بو ئیوہیہ؟ ﴿أَمْ تَسْتَأْجِرُنَّ﴾ یان ئایا تو (ئەئی موحہ مہد ﴿س﴾) داوای کری و پاداشتیانین لی دە کەیت؟ ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾ ئەوانیش لہ بہر بژاردنی باریان گرانہ؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا ئایا زانیاری غہ بییان لایہ؟ ﴿نَهْمُ يَكْفُرُونَ﴾ کہ (لہ بہری) بنو سنوہ ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ ئەئی ئایا ئە یانہ وئی فیل بکہن؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ دەئی ہہری باوہران فیل لی کراوون ﴿أَمْ لَهُمُ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ ئەئی ئایا بہر ستر اوئیکیان ہہیہ بیتجگہ لہ خوا؟ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک لہ ہہ مو و ہا وہ شینک کہ بوئی بریار دەدەن ﴿وَإِنَّ بَرَاءَ لِكٰفِرِيْنَ السَّمٰوٰتِ سَافِطًا﴾ وە ئە گہر بار چہبەك لہ ئاسمان بیینن بکہ ویتہ خواریوہ ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ ئەلین: (ئەمہ) ہہ وریکی بہ سہریہ کدا کہ و تووہ (بارانمان بو دەبارینتی) ﴿فَدَّرَهُمْ حَتَّىٰ يَلْقٰوُا﴾ دەئی لیان گہری تاتووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ روژی خو یان دەبن کہ تیایدالہ ناو دە چن ﴿يَوْمَ لَا يَنْغِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْءٌ﴾ روژی کہ فیلہ کانیان ہیچ سوو دیکیان پی ناگہیہنی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وە ہیچ سہر کہ و توو و سہر فراز نابن ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہ راستی ئەوانہی ستہ میان کردوہ (لہ خو یان و بی بروا بوون) بو یان ہہیہ ﴿عَذَابًا أَدْوٰنَ ذَلِكَ﴾ سزایہ ک پیش سزای روژی دوایی ﴿وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ یان نایزان ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوہروانی بریاری بہر و ردگارت بہ ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکہ بیتگومان تو لہ پیش چاو و چاودیری ئیمہ دایت (لہم ئایہ تەدا جینگیر کردن و باسکردنی سیفہ تی چاو بو خودا ہاتووہ ئیمہ بروامان پیہتی بہی ہیچ لیچواندن و لی کدانہ و ہیہ ک، و ہشیوہ کہی نازانین تہ نہا خودا دەیزانیت) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ہەر کاتی (لہ خەو) ہہ ستایت تہ سببجات بکہ بہ ستایشی بہر و ردگارت ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وە بیہر ستہ و ستایشی بکہ لہ بہ شینک لہ شەودا ﴿وَإِذْ بَرَأَ النَّجْمَ﴾ وە کاتیک ئە ستیرہ کان وون دەبن (و پست ہہ لئدہ کەن) ﴿۱۸﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والتَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
 الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ وَشَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٥﴾
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٦﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١١﴾ أَفَتَمُرُّونَهُ عَلَىٰ مَائِرِيَّ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ
 نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿١٥﴾
 إِذِغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَأَىٰ
 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿١٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّكَّ وَالْعُرْزَىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنُوءَ
 الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ الْكُومُ الذِّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
 ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ
 الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ * وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
 شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ ﴿٢﴾ سویند به‌ئستییره کاتی ئاوا ده‌بئی ﴿١﴾ ﴿مَا صَلَ صَاحِبُهُ﴾ ﴿٣﴾ هاورپیکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿وَمَا يَطْوَعْنَ أَهْلَهُ﴾ ﴿٤﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿٥﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ ﴿٦﴾ ههرچی ده‌یلئی
 (قورئانه‌و) نیگاده‌کریت بوی ﴿٧﴾ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ ﴿٨﴾ (جوبره‌یلئی) زور به‌توانا فیری کردوه ﴿٩﴾
 ﴿دَوْمَرٍ﴾ ﴿١٠﴾ خاوه‌نی بیرو هوشی به‌هیزه ﴿١١﴾ ﴿فَأَسْوَأَ﴾ ﴿١٢﴾ جا له‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوئی راوه‌ستاره
 ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ ﴿١٣﴾ که به‌ئاسوئی هه‌ره به‌رزی ئاسمانه‌وه بوو ﴿١٤﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ ﴿١٥﴾ پاشان نزیک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿١٦﴾) و ئه‌مجا هاته خواره‌وه ﴿١٧﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ ﴿١٨﴾ تا به‌ئندازه‌ی دوو
 که‌وان یان که‌متر (ی ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌ددا ﴿١٩﴾) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ ﴿٢٠﴾ ئه‌مجا (خوا)
 نیگای کرد بو به‌نده‌ی خوئی، ئای چ نیگایه‌ک بوو ﴿٢١﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ ﴿٢٢﴾ ئه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿بِئْسَ بَاوِرَانٌ﴾ ﴿٢٣﴾ به‌چاوی سه‌ر بینئی دلئی (بروای بی کردو) به‌ دروئی نه‌زانی ﴿٢٤﴾ ﴿أَفْتَمَرُوكَ عَلَىٰ مَارِئٍ﴾ ﴿٢٥﴾ جا ئایا
 (بی باوه‌ران) ئیوه ده‌مه‌قالئی ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که به‌چاوی خوئی ده‌ی بینئی ﴿٢٦﴾
 ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ﴿٢٧﴾ سویند به‌خوا بینگومان جارئکی تر جوبره‌یلئی بینوه ﴿٢٨﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ ﴿٢٩﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿٣٠﴾ ﴿عِنْدَ حَاجَةِ الْمَأْوَىٰ﴾ ﴿٣١﴾ که لای ئه‌وه‌یه به‌هشتی نیشته‌جئی بوون ﴿٣٢﴾
 ﴿إِذْ بَغَىٰ السَّيِّدَةُ مَا يَغْتَنِي﴾ ﴿٣٣﴾ ئه‌و کاته‌ی (پتیه‌هه‌ر ﴿٣٤﴾) ئه‌و شته‌گرنگ و سه‌ر سوپه‌نه‌ره‌ی بینئی که سیدره‌ی
 دابوشی چوئن دابوشینیک ﴿٣٥﴾ ﴿مَنْعَ الْبَصَرِ وَمَا طَعَىٰ﴾ ﴿٣٦﴾ چاوی ئه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿٣٧﴾) به‌ملاولادانه‌یده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست تی نه‌ده‌به‌ری) ﴿٣٨﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ ﴿٣٩﴾ سویند به‌خوا بینگومان بینئی ﴿٤٠﴾ ﴿مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ ﴿٤١﴾ که‌وره‌ترین
 به‌لگه‌ و نیشانه‌ی په‌روه‌دگاری ﴿٤٢﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّكَّ وَالْعُرْوَىٰ﴾ ﴿٤٣﴾ ده‌ی پیس بلین ئایا لات و عوززا (که
 دووبتن) ﴿٤٤﴾ ﴿وَمِنَ الْجَالِ الْآخِرَىٰ﴾ ﴿٤٥﴾ وه بتی سیتیم که مه‌ناته (ئایا هیجیان بی ده‌کری) ﴿٤٦﴾ ﴿الْكُذَّكَرُ وَلَهُ
 الْأُنثَىٰ﴾ ﴿٤٧﴾ ئایا راسته‌ئیه کوران بو خوتان و کچان بو خودا به‌ره‌وا و چاک ده‌زنان؟ ﴿٤٨﴾ ﴿تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
 ضِيزَىٰ﴾ ﴿٤٩﴾ ئه‌گه‌ر و ابئی دابه‌شکردئیکی نادرست ده‌بئی ﴿٥٠﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ ﴿٥١﴾ ئه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانئیکی پوتن که ئیوه و باو و باپیرانتان لیتان ناون (به‌بی ناوه‌رؤک) ﴿٥٢﴾ ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ يَهَا مِنْ سُلْطٰنٍ﴾ ﴿٥٣﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رستراوی ئه‌وان نه‌ناردوه‌ته خواره‌وه ﴿٥٤﴾ ﴿إِنْ يَدْعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَىٰ الْأَنْفُسُ﴾ ﴿٥٥﴾
 ته‌نها شوئیی گومان و ئه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خوئیان حزئی لی یه‌تی. ﴿٥٦﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾ ﴿٥٧﴾
 له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار یانه‌وه هیدایه‌ت یان بو هاتوه ﴿٥٨﴾ ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ﴾ ﴿٥٩﴾ ئایا
 مرؤف ئاره‌زووی ههرچی کرد بوی دیته‌دی (نه‌خیر) ﴿٦٠﴾ ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ ﴿٦١﴾ چونکه هه‌ر خویاه
 خاوه‌نی دنیا و دوارؤزه ﴿٦٢﴾ ﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ﴿٦٣﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته‌که له‌ئاسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ ﴿٦٤﴾ تکا و شه‌فاعه‌ت یان هیچ سوودی نی یه ﴿٦٥﴾ ﴿إِلَّا مَن بَعْدَٰن بَأَدَانَ﴾ ﴿٦٦﴾ مه‌گه‌ر دوا
 ئه‌وه‌ی که خوا مؤله‌ت بدات ﴿٦٧﴾ ﴿لَمِنَ نِّسَاءٍ وَرَضَىٰ﴾ ﴿٦٨﴾ بو هه‌ر که‌سینک که خوئی بیه‌وی و رازی بیت بینئی ﴿٦٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونُ أَلْمَلِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ﴿٢٧﴾
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
 الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
 الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
 بِالْحَسَنَى ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَحْتَبُونَ كِبْرَ الْأَيْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
 إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ اتَّقَى ﴿٣٢﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
 ﴿٣٤﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَى ﴿٣٦﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴿٣٧﴾ أَلَّا تَرَى زُرَّارًا أُخْرَى
 ﴿٣٨﴾ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى
 ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾ وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ﴿٤٢﴾
 وَأَنَّ هُوَ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَى ﴿٤٣﴾ وَأَنَّ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نه‌وانه‌ی که باوهر به رژی دویسی ناهیتن ﴿لَيْسُوا مِنَ الْمَلَكَةِ تَسْمِيَةِ الْأَنْفِيِّ﴾ فریشته‌کان به کچی (خوا) ناو ده‌بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیاره کیان ده‌رباره‌ی نی به ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ته‌نھا دوا‌ی گومان ده‌کھون ﴿وَأَنْ الظَّنَّ﴾ وه به‌راستی گومان ﴿لَا يَغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ هیچ سوو‌دیکی نی به له‌زانینی هق و راستی دا ﴿فَاعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده‌ی که‌واته توش واز به‌یتنه له‌و که‌سه پشت ده‌کاته قورئان و یادی ئیمه ﴿وَلَوْ رُدُّوا إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه بیجگه ژیانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئه‌مه ئه‌وپه‌ری زانیاری و تیگه‌یشتیانه له‌زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ اعْلَمُ مِنْ ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارت چا‌ک ده‌زانی به‌وه‌ی له‌ریبازه‌ی که‌ی گومرا بووه ﴿وَهُوَ اعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى﴾ وه چا‌ک ده‌زانی به‌وه‌ی که‌رینوین بووه ﴿وَلِيَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا‌خاونه‌یتی هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اسْتَوُوا بَعْمَالُوا﴾ تا‌سزای ئه‌وانه‌ بدات که‌ خراپه‌یان کردوه به‌ پتی کرده‌وه‌کانیان ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی ئه‌وانه‌ بداته‌وه‌ که‌چا‌که‌یان کردوه به‌چا‌که‌تر (له‌وه‌ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ له‌گونا‌هی گه‌وره‌و کرده‌وه‌ی دزیو‌خویان ده‌پارین ﴿إِلَّا اللَّمَمَ﴾ جگه‌ تا‌وانی بچو‌وک نه‌بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر دگارت لی‌بوردنی فرا‌وانه ﴿هُوَ اعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ ئه‌و له‌هه‌مو‌و که‌س به‌حالی ئیوه‌ زاناره‌ له‌کاتیکدا که‌ له‌زه‌وی دروستی کردن ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ أَحْتَجُّ فِي بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ وه کاتیک که‌ ئیوه‌ کوربه‌له‌ن وله‌سکی دایکتان‌دان ﴿فَلَا تَزُكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌واته‌ خوتان به‌چا‌ک و پا‌ک دامه‌نین ﴿هُوَ اعْلَمُ بِمَنْ أَتَى﴾ خوا‌زاناتره‌ به‌و که‌سه‌ی زیاتر له‌خواترسه ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ جا‌نایا دیت ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پشتی هه‌لکرد (له‌با‌وه‌ر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾ (له‌وه‌ی بریاری دابوو) که‌میکی به‌خشی و ئه‌وه‌ی تری گرتوه‌و ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ ئایا (ئه‌و که‌سه) زانیاری به‌نهانی لایه‌و ﴿فَهَوَّيْتُ﴾ و به‌چا‌و ده‌بینی ﴿أَمْ لَمْ يُدَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ یان ئایا نا‌گادار نه‌کرا‌بو‌و به‌وه‌ی که‌ له‌په‌را‌وه‌کانی مو‌وسادا بو‌و ﴿وَإِنْ رَأَيْتَ الرَّجُلَ الْذِي رَفَى﴾ (وه به‌وه‌ی که‌ له‌په‌را‌وی ئیرا‌هیمدا بو‌و) ئه‌و ئیرا‌هیمه‌ی که‌ به‌یمانی خوی به‌چا‌کی به‌جی هیتنا ﴿الَّذِينَ زُرُوا زُرَّةً وَزُرَّ الْأُخْرَى﴾ (له‌و په‌را‌وه‌ندا هاتو‌وه) که‌ هیچ تا‌وانباریک گونا‌هی تا‌وانباریکی تر هه‌لنا‌گری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بیگومان ئاده‌می جگه‌ له‌کوششی خوی‌خوا‌ونه‌ی هیچی تر نی به (له‌دوا‌ر ژودا) ﴿وَأَنْ سَعَى سَوْفَ يُرَى﴾ و بیگومان هه‌ول کوششه‌که‌ی له‌داهاتوو (له‌قیامت) دا ده‌بینی‌ته‌وه ﴿ثُمَّ يُجْزَى الْجُرَّاءَ الْأَوْفَى﴾ پاشان پاداشت ده‌دری‌ته‌وه‌ به‌تیر و ته‌وا‌وی ﴿وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ وه به‌راستی هه‌مو‌و کاریک سه‌ره‌نجامه‌که‌ی هه‌ر بؤ لای په‌روه‌ر دگارت ده‌گه‌ری‌ته‌وه ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَصْحَابُكَ وَأَنْبُكُ﴾ وه بیگومان هه‌ر ئه‌ویش به‌نده‌کان ده‌خاته‌گریان و پیکه‌نین ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾ وه بیگومان هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌یانمرینی و زیندو‌وشیان ده‌کاته‌وه ﴿

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ
 ﴿٤٦﴾ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾ وَأَنَّهُ
 هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾ وَثَمُودَ فَمَا
 أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ
 ﴿٥٢﴾ وَالْمُوتِفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾ فَغَشَّهَا مَا عَشَىٰ ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ
 رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ﴿٥٦﴾ أَرَفَتِ الْأَرْفَةَ
 ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ
 تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ
 ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

سورة القمير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَبَّتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ﴿١﴾ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا
 سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ
 النَّذُرَ ﴿٥﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ﴿٦﴾



﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الْأَكْثَرِ وَالْأُنثَى﴾ و به پرستی هر نه‌وه که جوتی نیر و می دروست کردوه ﴿مِن نُّطْقَةٍ إِذْ أَنْمَتِ﴾ له نوتفه‌یه کاتیک دهر ژیتیرته مندالدانه‌وه ﴿وَأَن عَلَيْهِ الشَّأْنُ الْآخِرَى﴾ وه به پرستی هر له‌سهر خوابه دروست کردنه‌وه‌ی له‌رؤزی دوا پیدا ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَافَى﴾ وه بیگومان هر نه‌وشه که خه‌لکی ده‌وله‌مند و هه‌ژار ده‌کات ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾ وه به پرستی هر نه‌وه به‌روردگاری نه‌ستیره‌ی شیعرا (شیعرا: نه‌ستیره‌یه‌ک بوو خه‌ل‌کاتیک له‌سهرده‌می نه‌فامیدا ده‌یانپه‌رست) ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه بیگومان هر نه‌وه خوابه‌گه‌لی عادی به‌که‌می له‌ناو برد ﴿وَتَمُودَ أَفْأَمَى﴾ گه‌لی سه‌موودیشی له‌ناو برد و که‌سی نه‌هیشتن ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نووحیشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَ أَظْلَمَ﴾ که به پرستی نه‌وان سته‌م کارترو ﴿وَإِطْعَى﴾ سهر که‌ش تربوون ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى﴾ وه گونده سهر و ژیر کر اوه کانی (به‌زه‌ویدا) برده‌خواره‌وه (که گونده‌کانی گه‌لی لووط بوون) ﴿فَقَشَّهَا مَا تَشَتَّى﴾ نه‌مجا نه‌وه گوندانه‌ی داپوشی (به‌جوره‌ها سزای سه‌خت) چون داپوشینیک ﴿فِي آيَةِ الْآيَاتِ﴾ له‌کام نازو نیعمه‌ته‌کانی به‌روردگارت ﴿تَتَمَارَى﴾ دوو دلایت ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَى﴾ نه‌م (پنیغه‌مبه‌ره) ترسینه‌رنیکه له (پنیغه‌مبه‌ره) ترسینه‌ره‌کانی پیشوو ﴿أَرَأَيْتَ الْأَرَفَةَ﴾ رؤزی دواپی زور نزیک بووه‌ته‌وه ﴿لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه له‌خوای گه‌وره که‌س نی‌یه ناشکرای بکات (و بزائیت که‌ی دیت) ﴿أَفَمِن هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ﴾ جا نایا له‌م قورئانه‌سهرتان سور ده‌مینیت؟! ﴿وَلَمْ يَحْكُمْ وَلَا يَتَّبِعُونَ﴾ وه پنده‌که‌نن و ناگرین! ﴿وَأَنَّهُمْ سُمِدُونَ﴾ وه تیوه‌سهر گهرم و بی‌ناگان ﴿فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوهُ﴾ ده‌ی سوژده‌به‌رن بو‌خوا و به‌رستشی بکه‌ن ﴿

سوره‌ی (القیامه)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ رؤزی دواپی نزیک بوویه‌وه ﴿وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له‌ت بوو ﴿وَأَن يَرَوُا آيَةً﴾ وه نه‌گه‌ر بی‌برویان موعجزیه‌یه‌ک بینن ﴿بِعُرْسُوا﴾ پشت هه‌لده‌که‌ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ وه ده‌لین نه‌مه جادوویه‌کی به‌رده‌وامه (و موحه‌مه‌د لیان ده‌کات) ﴿وَكَذَّبُوا وَتَعْوَأَ أَهْوَاهُمْ﴾ وه نه‌وه (بت په‌رستانه) باوهریان نه‌هیتاو شوین هه‌وا و تاره‌زووی خویمان که‌وتن ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو کاریک سهر نه‌جامیکی هه‌یه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ﴾ بیگومان هه‌والی زور (له‌ناو بردنی یاخیبانیان) پی‌گه‌یشتوو (له‌قورئاندا) ﴿مَا فِيهِ مُرْدَجْرٌ﴾ که بیانگیر‌یته‌وه (له‌بت په‌رستی) ﴿حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ﴾ (قورئان) هه‌مووی حیکمه‌تیکتی ته‌واوه ﴿فَمَا تَعْنِ الْأَنْذُرُ﴾ به‌لام ترساندننی ترسینه‌ران (بو‌گه‌لی بی‌بروا) سوودی نی‌یه ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ نه‌مجا تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿رَوِيَان لَسِي وَرَجِرْ خَيْتِه﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ﴾ (چاوه‌روانی) نه‌وه رؤزه‌بکه که‌جار دهرنیک بانگی خه‌لکی ده‌کات ﴿إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾ بو‌شتیکی زور ناخوش (که‌رؤزی حه‌شره) ﴿



خُشِعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ * كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
 رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ
 ﴿١١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾
 وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوٰجٍ وَّدُسْرٍ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ
 كٰفِرٌ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾
 كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
 صٰرِصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ
 مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٢﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٣﴾ فَقَالُوا أَبَشْرًا
 مِّمَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلٰلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَيْقَى الذِّكْرِ عَلَيْهِ
 مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِنَ الْكذَابِ الْأَشْرِ
 ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوهُ النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

﴿ شُعَبًا أَنْصَرُهُ ﴾ (بئی باوهران) به کزو چاو شوړی یه وه ﴿ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ ﴾ له گوره کانیان دپنه دهره وه
 ﴿ كَذَّبَتْ جَارًا مُتَشَبِّرًا ﴾ وه کوللهی پهرش و بلاون ﴿ ۱ ﴾ ﴿ مُتَّعِينًا إِلَىٰ النَّارِ ﴾ خیرا دوی جار دهره که
 ده که ون ﴿ يَقُولُ الْكَافِرُونَ ﴾ بئی باوهران ده لئین ﴿ هَذَا يَوْمُ عَسِيرٍ ﴾ ئەمرقو روژنکی زور دروار و سهخته ﴿ ۲ ﴾
 ﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا ﴾ پیش ئەمان گه لی نوح بئی باوهر بوون، جابه ندهی ئیمه (نوح) یان به دروزن دانا
 ﴿ وَقَالُوا مَجْجُونٌ ﴾ وه ووتیان (نوح) شیته ﴿ وَازْدَجَرَ ﴾ وه هره شه یان لی کرد و ریگری کرا له بانگه وازه که ی
 ﴿ فَدَعَا رَبَّهُ ﴾ جا (نوح) هاواری کرده پهر و ردگاری و ﴿ أَنِي مَعْلُوبٌ ﴾ (ووتی) به راستی من شکستم
 خوار دووه (بئی دهسه لاتم) ﴿ فَانصُرْ ﴾ دهی تو یارمه تیمم بله ﴿ ۳ ﴾ ﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ ﴾ ئیمه ش هه موو
 دهر گای ئاسمانمان کرده وه ﴿ بِنَاءٍ مُّثَمَّرٍ ﴾ به ئاوی بارانی به لیترمه ﴿ ۴ ﴾ ﴿ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا ﴾ وه کانیای
 زورمان له زه ویدا هه لقولاند ﴿ فَالتقى الماء على أمرٍ ﴾ جائای ئاسمان و زهوی به بهک گه شتن به و ئەندازه ی
 ﴿ قَدْقُدِيرٍ ﴾ که بریاری له سهر درابوو ﴿ ۵ ﴾ ﴿ وَحَمَلَهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَرْجِ ﴾ وه نوحمان (له گه ل شوین که و توانی)
 هه لگرت له سهر که شتییه که که به چهنند پارچه ته خته و ﴿ وَدُسِّرَ ﴾ بزمار (دروست کرابوو) ﴿ ۶ ﴾
 ﴿ نَجْرِي بِأَعْيُنِنَا ﴾ له پیش چاوو چاودیری ئیمه دهر ویشت (نمان هیشت نوقم بیئت) (لهم نایه ته دا
 جینگیر کردنی صیفه تی [عین = چاو] بو خوی گه وره هاتووه، به لام به شیوه یه که که شایسته ی
 گه وری و ته وای زاتی خوا بیئت، به بئی هیچ لیچواندن و لیکن دانه ویه که، وه بر و امان بیته تی و
 چو نیه تیه که ی نازانین، ته نها خوا دهریزانیت) ﴿ جَزَاءَ لِمَن كَانَ كَفِرًا ﴾ ئەمه پاداشته بو ئەو که سه ی باوهری بئی
 نه کرا (که نووچه) ﴿ ۷ ﴾ ﴿ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً ﴾ بینگومان ئەو رو و داوه مان هیشته وه تابیته به نندیک. ﴿ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴾
 جا ئایا که سیک هه یه به نند وهر گری؟ ﴿ ۸ ﴾ ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذْرٍ ﴾ دهی ئایا سزاو تر ساندنم چوون بوو؟ ﴿ ۹ ﴾
 ﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه قورئانمان ئاسان کردووه بو ئاموزگاری لی وهر گرتن
 ﴿ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴾ جا ئایا که سیک هه یه به نندی لی وهر بگریت؟ ﴿ ۱۰ ﴾ ﴿ كَذَّبَتْ عَادٌ ﴾ گه لی عادیش پیغه مبه ره که بیان
 به درق زانی ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذْرٍ ﴾ جائایا سزاو تر ساندنم چوون بوو؟ ﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا ﴾
 بینگومان ئیمه بایه کی توندی ساردمان ناره سهر یان ﴿ فِي يَوْمٍ نَّخِسَ مُسْتَبِرًا ﴾ له روژنکی شوومی سه ختدا به
 به رده وامی ﴿ ۱۲ ﴾ ﴿ تَبْرُجُ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ عَجَارٌ مَّخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴾ خه لکی (له زهوی) هه لئه گرت وه که بنه دار خورمای له بیخ
 هه لکه ندرای (لیگردن) ﴿ ۱۳ ﴾ ﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذْرٍ ﴾ جا ئایا سزاو هه ره شه ی ئیمه چوون بوو (له بئی باوهران)؟
 ﴿ ۱۴ ﴾ ﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ ﴾ به راستی قورئانمان ئاسان کردووه بو ئاموزگاری لی وهر گرتن ﴿ فَهَلْ مِنْ
 مُّذَكِّرٍ ﴾ جا ئایا که سیک هه یه به نندی لی وهر بگریت؟ ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَوَافِئُرِهِ ﴾ گه لی سه موود باوهر یان به
 پیغه مبه ره که یان هه ئینا (که صالح پیغه مبه ریان بوو علیه السلام) ﴿ ۱۶ ﴾ ﴿ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّثْلًا وَحِدًا إِنَّا نَبْغُهُ ﴾ جا ووتیان:
 چوون ئیمه دوی تاکه که سیک بکه وین له خویمان ﴿ إِنَّا إِذًا لَأَنفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴾ ئە گهر دوی تو بکه وین ئەو سا
 ئیمه له گومرایی و شکست دابن ﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ أَنفِي الذِّكْرِ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ﴾ ئایا له ناو هه مو وماندا نیگا هه ر بو ئەو کراوه
 به ته نیا؟ ﴿ بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴾ (نه خیر) به لکو ئەو (صالح) پایونکی زور دروزنی خود به سه ند و لوت به رزه ﴿ ۱۸ ﴾
 ﴿ سَمِعَ لَمُونُ عِدَاؤِنَا الْأَنْبَاءَ ﴾ سبه ی دهران که کی زور دروزنی خود به سه نده ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ ﴾
 ئیمه حوشتره که دهنیرین بو تاقی کردنه و یان ﴿ فَأَرْتَبَهُمْ وَاصْطَلَبُوا ﴾ جا (نه ی صالح) چاوهر وانی سهر
 نه نجامیان بکه و دان به خودا بگره ﴿ ۲۰ ﴾

وَنَبَّهَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضِرٌ ﴿٢٨﴾ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
 فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا
 كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ
 ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِيهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي
 وَنُذْرِي ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾ فَذُوقُوا
 عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٤٠﴾
 وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْهَا فَاخَذْنَا مِنْهُمُ
 أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَهْمُ الرَّجْمِ
 وَيُؤْتُونَ الدُّبْرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾
 إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى
 وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

﴿وَيَنْهَرُ الْآلَمَاءَ فَتَمُتُنَّ بِدَعْوِهِمْ﴾ وہ ہوا لیان پی بدہ کہ تاوہ کہ لہ نیوانی (حوشترہ کہو تہو) اندا بہش کراوہ
 ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُّخْتَصَرٌ﴾ ہہرہہ کہیان لہ نؤرہ ئاوی خؤیدا حازربئی ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾ ﴿گہلہ کہی لہم کارہ
 بیزار بوون) جا بانگی ہاوپئی (خرابہ) کہیان کرد (قوداری کورپی سالیف) ﴿فَتَعَاطَى فَعَقَرَ﴾ تہویش
 دەستی دایہ شمشیر و (حوشترہ کہی) سہر بری ﴿سُورِ﴾ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٌ﴾ جا تؤلہو ترساندنی من
 چؤن بؤ بؤیان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِنَّ صَبِيحَةَ وَجْدَةٍ﴾ بیگومان ئیمہ دەنگیکی گہورہی ترسانکمان بؤ
 ناردن ﴿فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحَطَّرِ﴾ ہہموو (مردن و تہفروتونا بوون) بہوینہی پووشی ژیر پی ی ئازول ﴿سُورِ﴾
 ﴿وَلَقَدْ بَيَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی قورنانمان ئاسان کردوہ بؤ ئامؤژگاری لی و ہرگرن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سیک ہہیہ بہندی لی و ہر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ﴾ گہلی لووط
 باوہریان نہہیتا بہ پیغہمبہرہ کہیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ بہ راستی ئیمہش ناردمانہ سہریان
 باہہ کی بہہیز بہورده زرخہوہ (ولہ ناوی بردن) ﴿إِلَّا آءَالَ لُوطٍ﴾ جگہ لہ کہس و کاری لووط نہہیت
 ﴿تَجَنَّبَهُمْ بِسَحَرٍ﴾ کہ لہ بہرہ بہ باندا رزگارمان کردن ﴿نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ بہ بہزیسی و پرحمہتی خویمان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ ہہر بہو وشوہ پاداشتی سوپاسگوزاران دەدہہینہوہ ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾ بہ راستی (لووط)
 گہلہ کہی ترساند لہ تؤلہی سہختی ئیمہ ﴿فَتَمَارَوْا بِالَّذُرِّ﴾ بہ لآم تہوان گومانیان ہہبوو لہو ترساندندہ و ہر وایان
 بی نہبوو ﴿وَلَقَدْ رَدُوهُ عَنْ صَيْفِيهِ﴾ سویند بہ خوا بیگومان (گہلی لووط) داواوی میوانہ کانیان لینکرد ﴿فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا ئیمہش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرٌ﴾ دە بچہژن سزا و سہرہنجامی ہہر ہشہ کانم ﴿سُورِ﴾
 ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ﴾ سویند بہ خوا بیگومان ہیرشی بردہ سہریان لہ بہرہ بہ باندا سزایہ کی بہردہوام
 ﴿سُورِ﴾ ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرٌ﴾ دەہی بچہژن سزا و سہرہنجامی ہہر ہشہ کانم ﴿وَلَقَدْ بَيَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی ئیمہ قورنانمان ئاسان کردوہ بؤ خویندندہوہ و ئامؤژگاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سیک ہہیہ بہندی
 لی و ہر بگریت؟ ﴿سُورِ﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ آلُ فِرْعَوْنَ النَّذُرُ﴾ بیگومان ترسینہران (موسا و ہاروون) ہاتن بؤ سہر فیرعہون
 و دەست و پیوہندہ کہی ﴿سُورِ﴾ ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾ باوہریان بہ ہہر ہہموو نیشانہ کانئ ئیمہ نہ کردو بہ درؤیان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ﴾ جا ئیمہش تؤلہمان لی سہندن بہ تؤلہ سہندنی کہ سیکئی زالی بہ توانا ﴿سُورِ﴾
 ﴿أَكْفَأُكُمْ كُفْرًا مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ ئایا کافرہ کانئ ئیوہ (ئہی خہلکی مہککہ) باشترن لہم گہلانہی (کہ باسکران)
 ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الْآيَاتِ﴾ یان ئیوہ (ئہماننامہتان) ہہیہ لہ کتیبہ ئاسمانی یہ کاند (و دلنیاں کہ سزانا درین) ﴿سُورِ﴾
 ﴿أَمْ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ فَمَنْ كُنْتُمْ تُحْسِنُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ یان دلین ئیمہ کؤمہلکی سہر کہو تووین و نابہزین ﴿سُورِ﴾ ﴿سَبَّحْتَ رَبَّ الْجَمْعِ
 وَيُؤْمِنُونَ بِالذِّكْرِ﴾ بیگومان کؤمہلہ کہیان دەشکیتروئ و ہلددین ﴿سُورِ﴾ ﴿بَلِ السَّاعَةِ مَوَدَّةٌ﴾ بہلکو بہلنیاں روژی
 دواہی یہ ﴿وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾ وہ (سزای) تہو روژہ زور سہخت تر و نال ترہ ﴿سُورِ﴾ ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾
 بہ راستی تاوانبارہ کان لہ گوہرایی و شیبئی دان ﴿سُورِ﴾ ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ﴾ تہو روژہی کہ لہ ناگری
 دؤزہ خدا بہ سہر روخساریاندا رادہ کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (بیان دلین) بچہژن ئازاری دؤزہخ ﴿سُورِ﴾
 ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلْقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بیگومان ئیمہ ہہموو شتیکنمان بہئہندازہ دروست کردوہ ﴿سُورِ﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ
 ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

سورة الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿٢﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مَحْسَبَانِ ﴿٥﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾
 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾
 وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ وَالْأَرْضَ
 وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ﴿١٠﴾ فِيهَا فَلَكَهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾
 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿١٣﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ
 مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٦﴾ رَبُّ
 الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿١٨﴾

﴿وَمَا أُمْرًا إِلَّا وَاحِدَةٌ﴾ و ه فهرمانی نئمته نه‌نهایه‌ک جار ه ﴿كَلِمَةٍ بِالْبَصَرِ﴾ وه‌ک چاوتروکاندنیک (وايه له‌خیراییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعًا﴾ سویند به‌خوابیگومان زور له‌کسانی بی‌باوهری وه‌ک ئیوه‌مان له‌ناوبردوه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ﴾ جانیایه‌کسینک هه‌یه‌به‌ندی لی وه‌بگریت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الْزُبُرِ﴾ وه‌ههر چیه‌کیان کردوه له‌نامه‌ی کرده‌وه‌کانیاندايه ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾ وه‌وورد درشتی (کرده‌وه‌کانیان) هه‌موو نوسراوه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾ بیگومان پاریزکاران وله‌خواترسان وان له‌باخات و پروباره‌کانی (به‌هشتدا) ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ له‌جینگایه‌کی خوش و به‌سه‌ندان ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی به‌توانان ﴿

سوره‌تی ﴿التَّجْوِیْدِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به‌خشنده (ئه‌و خویایه‌یه) ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ که قورئانی فیر (ی موحه‌مه‌د ﴿وَنَادَى مِيزَادٌ كَرْدٌ، بَه‌ئاسانکردنی خویندنه‌وه و له‌به‌رکردن و تیگه‌یشتنی مانا و واتا‌کانی) ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده‌می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ وه‌فیری گفنوگوی کرد ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ﴾ رۆژو مانگ به‌حسابیکی زور وورد دین و ده‌چن ﴿وَالْجَبَّ وَالشَّجَرَ يَسْجُدَانِ﴾ ئه‌ستیره وگژو گیاو دره‌خست (بو‌خوا) سوژده‌ده‌بن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ وه‌ئاسمانی بلندو به‌رزکردوه‌ته‌وه و ته‌رازو (ی‌عه‌داله‌تی) داناوه ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (وه‌فهرمانی داوه) که ههرگیز زیاده‌رۆی له‌ته‌رازودانه‌کهن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ وه‌کیشانه‌تان رینک بکیشن ﴿وَلَا تَحْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له‌ته‌رازودا کم و کووری مه‌کهن (سووک مه‌یکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ وه‌زه‌وی بو‌خه‌لکی راختووه ﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَدَاكٌ مُّكْتَمٌ﴾ نیدایه‌میوه‌هات و دارخورمای خاوه‌ن پورک ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ وه‌دانه‌ویله‌ی خاوه‌ن کاوپه‌ل و پودار و په‌یحانه ﴿فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر‌ناکهن؟ ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده‌می دروست کرد ﴿مِنْ صَلْبٍ كَالْفَخَّارِ﴾ له‌قورینکی ووشکه‌وه‌بووی وه‌ک سواله‌ت ﴿وَحَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾ وه‌جنۆکه‌ی دروست کرد له‌بلیسه‌ی ئاگریکی بی‌دووکهل ﴿فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ جا به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر‌ناکهن؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) په‌روه‌ردگاری ههر دوورپۆژه‌ه‌لات و په‌روه‌ردگاری ههر دوورپۆژئاوایه ﴿فَبِأَيِّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ أَكْفَرْتُمْ﴾ ده‌ی به‌کام له‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان باوه‌ر‌ناکهن ﴿

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢١﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ
 رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
 فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى وَجْهُ
 رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٢٨﴾
 يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَلْمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ
 أَنْ تَفْذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَفْذُونَ
 إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
 شَوْاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذَّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
 ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ
 ذَنْبِهِ إِسٌّ وَلَا جَانٌ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ﴿٤٠﴾
 يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو دہریای بہرہ لآ کردووہ کہدہ گہن بہیہک ﴿۱﴾ ﴿بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا يَبْغِيَانِ﴾
 لہنیوانیاندہ بہرہستیک ہہیہ تیکہلی یہ کتر نابن ﴿۲﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہرورد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۳﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ لہو دوودہریاہہ مرواری و مہرجان
 دہردہ چن (دروست دہبن) ﴿۴﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان باوہر
 ناکہن؟ ﴿۵﴾ ﴿وَالْجَبَّارُ الْمُنشَقُّ فِي الْبَحْرِ كَالْأَخْطَرِ﴾ وہ بو خواہیہ ٹہو کہشتی یہ گہورہ دروستکراوانہی کہ
 وہک شاخن لہ دہریادا دہ گہرین ﴿۶﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان
 بہرؤ دہزانن؟ ﴿۷﴾ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ ہہرچی دروستکراو لہ سہر زویدا ہہیہ نامیتنی و تبادہ چنی ﴿۸﴾
 ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ وہ ہہر پروی پیروزی بہرورد گارت دہ میتنی (لہم ٹاہ تہ دا جینگیر کردنی سیفہ تی
 [وجہ = رو] باؤ خوای گہورہ ہاتووہ، بہ لآم بہ شینوہیہ کہ ک شایستہی گہورہیی و تہو اوای زانی خواہیت،
 بہ بی ہہیچ لیچواندن و لیکدانہ وہیہک، وہ ہر و امان بیہ تی و چونیہ تیہ کہی نازانین، تہنہا خواہدہ بزانتی).
 ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ کہ خواہن شکوی ہر زدارہ ﴿۹﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہرورد گارتان بہرؤ دہزانن؟ ﴿۱۰﴾ ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٹہوہی لہ ناسمانہ کان و زہوی
 دایہ (ہہموو) داوا (پیوستیان) لہ خواہدہ کہن ﴿۱۱﴾ ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ہہموو پروزی خوا لہ (تہ نہ نجام
 گہیاندنی) کاریکی (گشتی بوونہ و ہر) دایہ (یہک دہرینیت، یہک لہ دایک دہ بیت، یہ کیکی سہر دہ خات
 ویہ کیکی تر دہ شکینیت ... ہتہد...) ﴿۱۲﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہرورد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۱۳﴾ ﴿سَنَسْفَعُ لَكَوَأْتِيَهُ الثَّقَلَانِ﴾ لہ مہو لا مو حاسہ بہ تان دہ کہین ٹہی گروی
 ٹادہمی و جنؤ کہ ﴿۱۴﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان باوہر ناکہن ﴿۱۵﴾
 ﴿يَمْعَشِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ﴾ ٹہی کومہ لی جنؤ کہو ٹادہمی ﴿۱۶﴾ ﴿إِنْ أَسْتَفْتُهُمْ أَنْ تَفْعُدُوا﴾ ٹہ گہر توانیتان دہر چن
 ﴿مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ بہ شہ کانی ناسمانہ کان و زہوی ﴿۱۷﴾ ﴿فَأَنْفَعِدُوا﴾ ٹہوہ ہرؤن دہر چن.
 ﴿لَا تَفْعُدُونَ إِلَّا لِلْبَاطِلِ﴾ ناشتوانن مہ گہر بہ دہسہ لایتیک نہ بیت ﴿۱۸﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ
 نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۱۹﴾ ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا﴾ بوٹان دہ نیری ﴿شُؤَاظٍ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ﴾
 ہلینسہی ناگر و مسی تواوہ (یادوو کہلی ناگر) ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾ ٹہوسا یار مہ تی بہ کتر تان پی نادریت
 ﴿۲۰﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۲۱﴾ ﴿فَإِذَا اسْتَفْتِ
 السَّمَاءَ﴾ ٹہمجا کاتیک ناسمان لہت لہت بوو ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾ وہک گولی سوور یان پونی
 ہہ لقرچاوی لیہات ﴿۲۲﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان باوہر
 ناکہن؟ ﴿۲۳﴾ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ ٹہمجا لہو پروژہ دا ہر سیار ناکریت لہ تاوانی ﴿إِنْسٍ وَلَا جَانٍ﴾
 ہہیچ ٹادہمی و جنؤ کہیہک (چونکہ ہہموو کہس لہو پروژہ دا بہ رویدا دہناسریتہوہ کہ تاوانبارہ یان
 چاکہ کار) ﴿۲۴﴾ ﴿فِي أَيِّ آءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہرورد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۲۵﴾
 ﴿بِعَرَفِ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ﴾ خرابہ کاران بہر و خسار یاندہ دہناسریتہوہ ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ﴾ ٹہمجا
 راٹہ کیشرین بہمووی پیشی سہریان و بہ قاجیان (بوٹا و دوزخ) ﴿۲۶﴾

فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا
 الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يُطوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءِ انِ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ
 رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ
 ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتِ أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
 ﴿٥٤﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَلْصِرَاتُ الْطَّرْفِ
 لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥٧﴾ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمَنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا
 تُكذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ
 ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٧﴾
 فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ ءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿١١﴾ ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئەمه ئەو دۆزه خه به که تاو انباران به درو یان ده زانی ﴿١٢﴾ ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ﴾ هاتو چۆ ئە کهن له نیوان ئەو (دۆزه خه) و ئاوی زور گهرمدا ﴿١٣﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿١٤﴾ ﴿وَلَمَنْ حَافٍ مَقَامَ رَبِّهِ ءَ﴾ وه بۆ ئەو که سهی له وه ستانی بهردهم په روه رد گاری بترسیت هه به ﴿جَحَّتَانِ﴾ دوو باخی (خوش) ﴿١٥﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿١٦﴾ ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (دوو باخه که) خاوهنی میوه و دره ختی زورن ﴿١٧﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ دهی به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان بی باوه رن؟ ﴿١٨﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ تیاندا هه به دوو رووبار و کانیوی ره وان ﴿١٩﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٠﴾ ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحَانٌ﴾ هه به له ناویاندا له ههر میوه به ک دوو جوړ ﴿٢١﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٢﴾ ﴿مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ﴾ پالیان داوه ته وه له سهه ر جوړه فه رشیک ﴿طَائِفَاتٍ مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾ که به ره کانیان له ئاوری شمی ئەستوره ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾ وه میوه لی کردنه وهی ئەو دوو باخه نزیکه دهسته ﴿٢٣﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٤﴾ ﴿فِيهِنَّ قَصْرَاتٌ أَلْطَرَفِ﴾ له و باخانه دا هه ن خوړیانتیک که ته نهها چاویان بریو ته میرده کانیان ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ مِنْ إِسِّ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانًا﴾ پیش ئەوان دهستی ئاده می و جنو که بیان لی نه که وتووه ﴿٢٥﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٦﴾ ﴿كَأَنَّهُنَّ آلِيَا فُوتٌ وَالْمَرْجَانُ﴾ ئەو (خوړی یانه) وه ک یاقووت و مرجان وان ﴿٢٧﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٢٨﴾ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ ئایا پاداشتی چاکه ههر چاکه نی به؟ ﴿٢٩﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٣٠﴾ ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾ وه بیجگه له و دوو باخه ی (که باسکران) دوو باخی تر هه ن ﴿٣١﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٣٢﴾ ﴿مُدَّهَامَتَانِ﴾ دوو باخی ئەوه نده سهوزن (له سه و زیداره ش ده نیونن) ﴿٣٣﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿٣٤﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ له و دوو (باخه) دا دوو کانی هه لئو لاویان تیدایه ﴿٣٥﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان باوه ر ناکهن ﴿٣٦﴾ ﴿فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ﴾ له و دوو (باخه) دا له هه موو جوړه) میوه و دار خوړماو هه ناریکیان تیدایه ﴿٣٧﴾ ﴿قِيَائِءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی په روه رد گارتان به درو ده زانن ﴿٣٨﴾

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنٌ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
 ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ
 آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ
 وَعَبَقَرِيٍّ حَسَنِ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾
 تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

سورة الواقعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
 ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ
 هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
 مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّادِقُونَ السَّادِقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ
 ﴿١٤﴾ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾



﴿ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَانٌ ﴾ تییاندا هیه نافرمانی ئاکار چاکی پوالت جوان ﴿۶۷﴾ ﴿ فَيَأْتِيءَ الْآءَ رَيْكَمَا ﴾ ﴿۶۸﴾ ﴿ حَوْرٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴾ ﴿۶۹﴾ حوریانیک له ناو حیوت و چادره کاندا دهرناچن و دوور ناکه ونه وه (هه همیشه چاوه پرسی هاوسره کانین) ﴿۷۰﴾ ﴿ فَيَأْتِيءَ الْآءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پوره ردگارتان باوهر ناکه ن؟ ﴿۷۱﴾ ﴿ لَمْ يَطْمِئُنْهُنَّ أُنْسٌ فَأَلْهُمُ وَلَا جَانٌ ﴾ پیش ئه وان نه دهستی ئاده می و نه دهستی جنوکه بیان لی نه که وتووه ﴿۷۲﴾ ﴿ فَيَأْتِيءَ الْآءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پوره ردگارتان باوهر ناکه ن؟ ﴿۷۳﴾ ﴿ مُتَّكِبِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حَسَانٍ ﴾ پال دهده نه وه به پستی سه وزباوی رازاوه و فشری زور جوانی نایابه وه ﴿۷۴﴾ ﴿ فَيَأْتِيءَ الْآءَ رَيْكَمَا تُكْذِبَانِ ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پوره ردگارتان باوهر ناکه ن؟ ﴿۷۵﴾ ﴿ تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴾ پیروزه ناوی پوره ردگاری خاوه ن گوره می و به خشش ﴿۷۶﴾

سوره تی ﴿الواقعة﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوی به خشنده می میهره بان

﴿ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴾ کاتیک که پروداوی گوره می (قیامت) پرویدا ﴿۱﴾ ﴿ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كاذِبَةٌ ﴾ له پرودانیدا هیچ دروو گومانیک نی به ﴿۲﴾ ﴿ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴾ نزم که ره وه می (که سانیکه و) به رز که ره وه میه (بو که سانیکی تر) ﴿۳﴾ ﴿ إِذَا جَبَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴾ کاتیک که زه می هینرایه جولان به جولانیک می توند ﴿۴﴾ ﴿ وَبَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴾ وه شاخه کان زور وورد کران به وورد کردن ﴿۵﴾ ﴿ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴾ وه بوون به ته پوتوزی پرش و بلاو ﴿۶﴾ ﴿ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴾ وه ئیوه ده بنه سی کومه ل (له دواروژدا) ﴿۷﴾ ﴿ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴾ ئه مجا یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿۸﴾ ﴿ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴾ وه یارانی لای چه پ، کام یارانی لای چه پ؟ ﴿۹﴾ ﴿ وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ ﴾ وه پیشه که وتوه کان ههر خویانن پیش که وتوو ﴿۱۰﴾ ﴿ أُولَئِكَ الْمَقَرُّونَ ﴾ ئه وانن نریکانی (باره گای خوا) ﴿۱۱﴾ ﴿ فِي جَهَنَّمَ النَّعِيمِ ﴾ له به هشتانی پر نازو نیعمه تدان ﴿۱۲﴾ ﴿ ثَلَاثَةٌ مِنْ الْأُولَئِينَ ﴾ کومه لیک می زورن له (که لانی) پیشینان ﴿۱۳﴾ ﴿ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴾ وه که میکن له پاشینان (له ئومه تی موحه مه د ﴿۱۴﴾) ﴿ عَلَى سُرُرٍ مَوْصُوعَةٍ ﴾ له سه رقه نه فه و کورسی چنرا و به ئالتون ﴿۱۵﴾ ﴿ مُتَّكِبِينَ عَلَيْهِا مُتَّقِلِينَ ﴾ پال ئه ده نه وه له سه ری به رامبر به به کتری ﴿۱۶﴾

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ
﴿١٨﴾ لَا يَصُدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهَاتِمَاتٍ خَيْرُونَ
﴿٢٠﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ
الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا
وَلَا تَأْتِيهِمَ آيَاتٌ إِلَّا قِيلَ سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٥﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهَاتِمَاتٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ
﴿٣٣﴾ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ أَجْبَارًا
﴿٣٦﴾ عُرْبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولِينَ ﴿٣٩﴾
وَتِلْكَ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّن يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا
يُبْصِرُونَ عَلَى الْحَنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَّابًا أُنَّا الْأُولُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ
الْأُولِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازه لاوی هم‌میشه‌یی به‌سهری‌اندا ده‌گه‌رین ﴿٧﴾ ﴿يَأْكُوبُ وَيُبَارِكُ وَيُقَاسِمُ﴾ به‌په‌رداخ و سوراچی و گلاسی پر له‌شهرابی سه‌رچاوه‌ی ره‌وان ﴿٨﴾ ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ﴾ نه‌سهریان پی‌ی ده‌شیت و نه‌سه‌رخوش نه‌بن پی‌ی ﴿٩﴾ ﴿وَفَلَكِهِم مِّمَّا يَخَرُونَ﴾ میوه‌هاتیش که‌خویان هه‌لی بزیرن ﴿١٠﴾ ﴿وَلَحْمَ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وه‌گوشتی هه‌ر بالنده‌به‌ک که‌هزی لی‌بکه‌ن ﴿١١﴾ ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ وه‌خوریانی چاوه‌ش و چاوه‌له‌ک ﴿١٢﴾ ﴿كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ وه‌ک مرواری ناوه‌سه‌ده‌ف وان ﴿١٣﴾ ﴿جَزَاءً يَمَآكَاؤُا يُعْمَلُونَ﴾ (نه‌م‌نیعمه‌تانه) له‌پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌دابه‌که‌نه‌نجامیان نه‌دا ﴿١٤﴾ ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا﴾ نابیستن له‌و به‌هه‌شانه‌دا نه‌قسه‌ی بیته‌وده، وه‌نه‌تاوانبار کردن ﴿١٥﴾ ﴿إِلَّا قِيلَ سَلَامًا سَلَامًا﴾ جگه له‌ووته‌ی سلاوه‌سه‌لام کردن (له‌یه‌کتری) ﴿١٦﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الِیْمَنِ مِمَّا أَصْحَابُ الِیْمَنِ﴾ وه‌یارانی لای راست کام یارانی لای راست ﴿١٧﴾ ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ له‌زیر سیه‌ری دارتاوگی بی‌درکدان ﴿١٨﴾ ﴿وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ﴾ وداری مؤزی هونراو به‌هیشووه مؤز ﴿١٩﴾ ﴿وَوَطْلٍ مَّتَدُودٍ﴾ و سیه‌ری به‌رده‌وام ﴿٢٠﴾ ﴿وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾ وه‌ئاوی تافگه‌یی و ئاوی ره‌وان ﴿٢١﴾ ﴿وَفَلَكِهِم كِبْرُورٍ﴾ وه‌میوه‌هاتی زور ﴿٢٢﴾ ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ که هه‌رگیز ته‌واو نابی و قه‌ده‌غه‌ش ناگری ﴿٢٣﴾ ﴿وَفُورٍ مَّرْفُوعَةٍ﴾ هه‌روه‌ها راخه‌ری به‌رز زبلندی تیدابه ﴿٢٤﴾ ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ یمه‌خوریه‌کانی به‌هه‌شتمان دروست کرده‌وه به‌دروست کردنیکی زور جوان ﴿٢٥﴾ ﴿فَجَعَلْنَهُمْ أَجْمَالًا﴾ وه‌گیراومانن به‌خوریانی هم‌میشه‌کچ (واته: هه‌رچه‌نده‌هاوسه‌رکانیان بچنه‌لایان خوای گه‌وره‌بویان ده‌کاته‌وه‌به‌کچ) ﴿٢٦﴾ ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ هاوسه‌ره‌کانیان زور خوش ده‌ویت و هاوته‌مه‌نیانن ﴿٢٧﴾ ﴿لِأَصْحَابِ الِیْمَنِ﴾ (نه‌مانه‌هه‌موو) بو‌یارانی لای راستن ﴿٢٨﴾ ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (یارانی لای راست) کومه‌لیکی زورن له‌(گه‌لانی) پیشیوو ﴿٢٩﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وه‌هاورپییانی لای چه‌ب کام هاورپییانی لای چه‌ب؟ ﴿٣٠﴾ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيمٍ﴾ له‌ناو گری دوزخ و ئاوی له‌کول دان ﴿٣١﴾ ﴿وَوَطْلٍ مِّنْ يَّحْمُورٍ﴾ وه له‌سیه‌ری چره‌دوو که‌لی ره‌ش دان ﴿٣٢﴾ ﴿لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ نه‌فیتکه‌و نه‌که‌لکیشی هه‌یه ﴿٣٣﴾ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلُ ذَٰلِكَ مُّزْفِرِينَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌مانه‌پیشتر خوشگوزه‌ران بوون ﴿٣٤﴾ ﴿وَكَاؤُا يُبْرُونَ عَلَى الْحِنْتِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر گونا‌هه‌گه‌وره‌که‌(هاوه‌ل دانان بو‌خوا) ﴿٣٥﴾ ﴿وَكَاؤُا يُثْلُونَ﴾ وه‌ده‌یانووت ﴿أَيَّدَامِتًا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظَامًا﴾ نایا نه‌گه‌ر مردین و بووین به‌خول و تیسکی رزیو ﴿أَيَّنَا لَمَبْعُودُونَ﴾ نایا یمه‌زیندوو نه‌کرینه‌وه ﴿٣٦﴾ ﴿أَوَّابًا وَأَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ یاخود باوو باپیرانمان (زیندوو نه‌کرینه‌وه) ﴿٣٧﴾ ﴿فَلِإِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده‌سلاطین) بلی ییگومان هه‌موو پیشینان و پاشینان ﴿٣٨﴾ ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ نَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کوده‌کرینه‌وه و پاپیج ده‌کرین بو‌کاتی رژی دیاری کراو ﴿٣٩﴾

ثُمَّ إِنكُمْ آيَهَا الضَّالُّونَ الْمُكذِبُونَ ﴿٥١﴾ لَا كَلِمَ مِن شَجَرٍ مِّن رَّقُومٍ ﴿٥٢﴾
 فَمَا تَوَنَّ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ
 شَرِبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾ هَذَا نُزِّلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
 تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ
 الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
 عَلَىٰ أَن يُبَدَّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
 عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
 ﴿٦٣﴾ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا مَّا فُظِلْتُمْ تَفَكَّهُوتَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَعْرُومَتَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ
 مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ
 مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَا فَلَوْلَا
 تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ
 شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا
 لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ * فَلَا أُقْسِمُ
 بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلْنَاهَا الْغَاطَّةَ وَالْمُكْرَبُونَ﴾ پاشان ئیوه ئه‌ی گومرایانی بی باوره‌ران ﴿لَا كُفُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ﴾
 بیگومان له (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌موت (ده‌خون) ﴿فَمَا لَوْ أَنَّ مِنَ الْبَطُونِ﴾ جا وورگی خوتانی
 لی پرده‌که‌ن ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ ته‌مجا ئاوی کولآوی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه ﴿فَشَدِيدُونَ
 سُرَّتِ الْهَيْمِ﴾ ده‌ی خونه‌وه وه‌کو خواردنه‌وه‌ی (حوشترانی) تینوو ﴿هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ته‌مه
 میوانداری ته‌وانه له پوزی قیامه‌تدا ﴿إِنَّمَا حَقَّقْتُمْ فُلُوقًا لَتَصَدَّقُونَ﴾ ئیمه دروستمان کردون ئه‌ی
 بو‌بروا ناکه‌ن (به‌زیندوو بو‌ونه‌وه) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾ جا پیم بلین ته‌و ئاوه‌ی که ده‌پریژنه‌و
 مندالدانه‌وه؟ ﴿أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ؟﴾ ئایا ئیوه دروستی ده‌که‌ن؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الْخَلْقُونَ﴾ یان ئیمه‌ین به‌دی
 هینه‌ریس؟ ﴿إِنَّمَا قَدَّرْنَا نَبَاتِكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ ئیمه له‌ناوتاندا مردنمان دانآوه، وه‌که‌س
 پیش ده‌سه‌لانی ئیمه ناکه‌وی ﴿عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ امْتَلَاكُ﴾ (به‌ده‌سه‌لآتین) که له‌جیاتی ئیوه نه‌وه‌ی
 تر به‌یتین ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه دروستان بکه‌ینه‌وه به‌شیویه‌ک که‌هیچی لی نازانن
 ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیوه له‌به‌دی هیتانی یه‌که‌می ناگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیتر بو‌بیر ناکه‌نه‌وه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ جا پیم بلین ته‌و تو‌وه‌ی که‌ده‌یچین
 ﴿أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ؟﴾ ئایا ئیوه ده‌پریوتن؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الذَّرْعُونَ﴾ یانیمه‌ین ده‌پریوتین؟ ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حَطَلًا﴾ ته‌گهر بمان ویستایه‌وه (رواوه) مان ده‌گیرا به‌پوش و‌کا ﴿فَطَلَّئْتُمْ تَقْلَهُوتَ﴾ ته‌مجا ده‌ستان
 ده‌کرد به‌قسه‌ی بی که‌لک ﴿إِنَّا الْمَعْرُوتَ﴾ (ده‌تانووت) به‌راستی زهره‌رلیکه‌وتوو ئیمه‌ین ﴿بَلْ نَحْنُ
 مَحْرُومُونَ﴾ به‌لکو ئیمه له‌رزق و‌پوزی بی به‌شین ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پیم
 بلین ته‌و ئاوه‌ی که‌ده‌یخونه‌وه ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ﴾ ئایا ئیوه له‌هه‌وره‌کانه‌وه ده‌یارینن
 ﴿أَمْ خَلْقُ الْمُرُوتِ﴾ یانیمه‌ده‌ی بارینن ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حِجَابًا﴾ ته‌گهر بمان ویستایه‌ده‌مانکرده‌ئاویکی زور
 سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئیتر بو‌سوپاسی خواناکه‌ن ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین ته‌و ئاگره‌ی
 که‌دایده‌گیر سینن ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا﴾ ئایا ئیوه داره‌که‌یتان به‌دی هیتاوه؟ ﴿أَمْ خَلْقُ الْمَشُوتِ﴾
 یانیمه به‌دی هینه‌ریسی؟ ﴿إِنَّمَا جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا﴾ ئیمه ته‌و (ئاگره) مان کردوو به‌هوی یادخه‌روه
 (ی‌ئاگری دوزه‌خ) ﴿وَمَتَّعْنَا الْمُتَّقِينَ﴾ وه (کردو مانه‌ته) هوی که‌لک لی وه‌رگرتن بو‌گه‌شتیاران ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که‌واته یاد و‌ته‌سیحاتی به‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ی خوت به‌پاکی بکه
 ﴿فَلَا أَمْسِرُ بِمَوْجِ الْجُودِ﴾ جا سویند بیت به‌شوینی (هه‌له‌اتن و‌ئاوابونی) ته‌ستیره‌کان ﴿وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ به‌راستی ته‌م سوینده ته‌گهر بزائن سویندیکي زور گه‌وره‌یه ﴿

إِنَّهُ لَقَرَّءٌ أَنْ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
 الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
 إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
 ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
 الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
 الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزُلٌ مِّن حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَاحِمٍ
 ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

سورة الحديد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ
 الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

﴿إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ﴾ که بیگومان نه مه قورناتیکی گه وره و بهر تیزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له ناو کتیبیکی شار او دایه (که لوح المحفوظه) ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه کان که س دهستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر در او ته خوار وه له لایه ن بهر و رد گاری جیهانیانه وه ﴿أَفِيهِذَا الْحَدِيثُ أَنْتُمْ مُدْهُونُ﴾ دهی نایا ئیوه بهم قورنانه باوهر ناکهن ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾ وه له جیاتی سوپاسگوزاری له سه ر روزیتان ﴿أَلَمْ تَكُنْ تُكذِّبُونَ﴾ ئیوه باوهر ناهینن ﴿فَلَوْلَا إِذْ بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ﴾ دهی بوچی کاتی گیان (ی نه خوشه که تان) ده گاته گهرووی ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ وه ئیوه له و کاته دا ته ماشا ده کهن ﴿وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له و کاته دا (فریشته کانمان) له ئیوه نزیکترن له و (که سهی له سه ره مه ر گدایه) ﴿وَلَكِنْ لَا تَبْصِرُونَ﴾ به لام ئیوه (فریشته کانی) ئیمه نابینن ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَمَّيْرِ مَدِينٍ﴾ دهی بوچی نه گهر ئیوه (زیندوو ناکرینه وه) پادا شت نادرینه وه؟ ﴿تَتَجَوَّعُونَهَا لَكُمُ صَدِيقِينَ﴾ ر و حی (مرد وه که تان) بگیر نه وه نه گهر راست ده کهن ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ نه مجا نه گهر نه و (که سهی له گیانه لادایه) له نزیکان بی (له خوا) ﴿فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ﴾ نه وه حه سانه وه و بونی خوش و به هه شتی پر له ناز و نیعمه تی بو هه به ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه نه گهر له ها وه لانی دهستی راست بی ﴿فَسَلِّتُمْ لَهُ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ نه وه سه لامه تی و بی زبانی بو تو (چونکه) تو له یارانی دهستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به لام نه گهر له بی باوهرانی گومرا بیت ﴿فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ نه وه (شویتی) میوانداریه که هی ئیجگار گهر مه ﴿وَصَلِيلَةٌ حَمِيمٍ﴾ وه چوونه ناو دوزه خه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به راستی نه وهی (که له م سوره ته دا باسکرا) حه ق و بیگومانه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که و ابو به پاکی یاد و ته سیباحتی بهر و رد گاری گه و ره ی خوت بکه ﴿﴾

سوره فی ﴿التَّائِبِينَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه به ته سیباحتی خوا ده کهن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه ر نه وه به لادهستی کار به جی ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بو نه وه ده سه لات و خاوه نیه تی ناسمانه کان و زه وی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده ژینی ده مریتی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه وه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه به ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هه ر نه وه به که مینه (پیش هه موو شتیک هه بو وه) وه هه ر نه وه دوا هه مینیشه و (پاشی هه موو شتیک ده مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه دیار و ناشکرایه (بو خاوه ن هوش و فامه کان به به لگه کانی) وه به نهان و شار او هیه (له چاوی به ننده کان و زانایه به ناشکرا و نه پنیه کان) ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه وه به هه موو شتیک ناگاداره ﴿﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
﴿٥﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾
وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلَ أَوْلِيَاءِكِ اعْظَمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا
وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَن ذَا
الَّذِي يَقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَهُوَ لَهُ وَأَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) ئەو زاتە‌یه‌ که ئاسمانە‌کان و زەوی دروست کردووه
 ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لە شەش رۆژدا ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بەرزبویه‌وه سەر عەرش و قەراری
 گرت (باوەرمان پێه‌تی بەو شیۆه‌ی شیایوی خوا بیست، وە‌چۆنێه‌تیه‌ که‌ی نازانین، تە‌نها خوا
 خۆی دە‌زانیت) ﴿يَعْلَمُ مَا لَيْفٌ فِي الْأَرْضِ﴾ دە‌زانیت چی دە‌چیتە‌ ناوی زەوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وە‌چی
 لێ دێتە‌ دەرە‌وه ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وە‌چی لە‌ ئاسمانە‌وه‌ دێتە‌ خوار ﴿وَمَا يَرْجُحُ فِيهَا﴾ وە‌چی بۆ
 سەر دە‌که‌وی ﴿وَهُمْ مَعَكُمْ أَلَنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وە‌ لە‌هەر کۆی بن خوا له‌ گە‌لتانە‌ (بە‌زانیاری و ئاگاداری)
 ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وە‌خوا بینایه‌ به‌هەرچی که‌ دە‌یکە‌ن ﴿لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 خواوە‌نداریتی ئاسمانە‌کان و زەوی هەر بۆ ئە‌وه‌ ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وە‌ هە‌موو کارێک هەر بۆ
 لای خوا دە‌گە‌ڕێنرێتە‌وه‌ ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شە‌و دە‌بات بە‌ناو رۆژدا (له‌هاوین و پایزدا)
 ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وە‌ رۆژ دە‌بات بە‌ناو شە‌ودا (له‌ زستان و بە‌هاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وە
 ئە‌و (خوا) ئاگاداره‌ به‌نیازی ناو دلان ﴿إِنَّمَا يُنَادِي اللَّهُ بِرُسُلِهِ﴾ باوە‌ر به‌ینن به‌خوا و پیغه‌مبەرە‌ که‌ی
 ﴿وَأَنفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْفِينَ فِيهِ﴾ و‌بیه‌خشن له‌و مال و سامانه‌ی که‌ خوا ئیوه‌ی کردووه‌ به‌ چی نشینی
 پێشیان تیایدا ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَأَنفَقُوا﴾ ئە‌مجا ئە‌وانه‌تان که‌ باوە‌ری هێناوه‌ و داریی یان به‌خشیوه‌وه
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ پاداشتی گە‌وره‌یان بۆ هه‌یه‌ ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئە‌وه‌ چیتانە‌ بۆ باوە‌ر به‌خوا
 ناهینن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ که‌ پیغه‌مبەر بانگتان دە‌کات ﴿لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ که‌ باوە‌ر به‌ پرۆه‌ردگارتان
 به‌ینن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَهُمْ﴾ له‌ کاتی‌کدا که‌ بی گومان خوا په‌یمانی (باوە‌ر هێنانی) لێ وەرگرتوون
 ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە‌گەر ئیوه‌ باوە‌ردارن ﴿هُوَ الَّذِي يُنزلُ عَلَى عِبْدِهِ﴾ خوا ئە‌و زاتە‌یه‌ ده‌بێنرێت بۆ به‌نده‌ی
 خۆی (که‌ موحه‌مە‌د ﷺ) ﴿إِنَّ آيَاتِ بَيْنَتِ﴾ بە‌لگه‌ و نایه‌تانیکی روون و ئاشکرا ﴿لِيُخَرِّجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ﴾ تا له‌ تاریکستانی (گومرایی و بیباوه‌ری) دەر‌تان به‌یئت بۆ ناو رووناکی (ئیمان و ئیسلام)
 ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وە‌ به‌راستی خوا به‌رامبەر ئیوه‌ به‌سۆز و میهره‌بانە‌ ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُقِفُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ ئە‌وه‌ چیتانە‌ که‌وا هیچ نابه‌خشن له‌ رێی خوادا ﴿وَاللَّهُ مِيرَاةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ کاتی‌کدا میراتی
 ئاسمانە‌کان و زەوی بۆ خوا دە‌میئتە‌وه‌ ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ﴾ یه‌ کسان نین ئە‌وانه‌تان ﴿مَنْ أَنفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلٌ﴾ که‌ له‌ پیش گرتنی (مه‌که‌که‌) دالمالیان به‌خشیووه‌ جه‌نگاون (له‌ گە‌ل ئە‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی فه‌ت‌حی مه‌که‌که‌
 ئە‌و کارانه‌ بکه‌ن) ﴿أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً﴾ ئە‌وانه‌ پله‌و پایه‌یان زۆر گە‌وره‌تره‌ ﴿مَنْ الَّذِينَ أَنفَعُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾
 له‌وانه‌ی که‌ له‌ دوا‌ی (گرتنی مه‌که‌که‌) مالیان به‌خشیووه‌ و جه‌نگاون ﴿وَكَلَّا وَعَدَدُ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾ وە‌ به‌هەر
 دوولا خوا به‌لینی به‌هه‌شتی داوه‌ ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وە‌خوا ئاگاداره‌ به‌وه‌ی که‌ دە‌یکە‌ن ﴿
 مَنْ ذَا الَّذِي يقرِضُ اللَّهَ﴾ کێ یه‌ ئە‌و که‌سه‌ی قەر‌ز دە‌دات به‌خوا ﴿قرضاً حسناً﴾ به‌قەر‌زیکی چاک
 (مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه‌ مال بیه‌خشیت له‌ پێناو خوا) ﴿فِيضِعْفَهُ لَهُ﴾ تا خواش چە‌ند به‌رامبەر بیداته‌وه‌
 ﴿وَلَهُ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ وە‌ پاداشتی زۆر چاکی بۆ هه‌یه‌ ﴿

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبأيْمَانِهِمْ بِشَرِّكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْظِرُوا نَافِقَتَيْسَ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ أَرْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَوَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ الْمَنَّانُ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى
وَلَكِنَّكُمْ فَتِنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ
حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤَخَذُ مِنْكُمْ
فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَىٰكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ * أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ أَعْمُوا أَنْ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ
وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَعُ لَهُمْ أَجْرَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿١٨﴾



﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له روزی کدا که تو پیاوان و نافر ه تانی ئیماندار ده بنیت ﴿بَسَعَىٰ لُوْهُم بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَاَيْمَانِهِمْ﴾ که پرووناکی (باوه پریان) له پیشیا نه وه و له لای راستیا نه وه دهر وات ﴿بُشِّرْكَ الْيَوْمَ﴾ (بیان ده لئین) مژده ی تئوه نه مرو ﴿جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به هه شتانی که پروو باری زور به ژیریا ندا دهر وات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تئیدا ده میننه وه به هه میسه یی ﴿ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هه ره ئه وه به سه ره که وتنی گه وه ره ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ له روز ده پیاوان و نافر ه تانی دو وروو ده لئین ﴿لَئِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ به وانه ی که باوه پریان بوون ﴿اَنْظُرْ وَاَنْتَقِيسَ مِنْ زُورِكَ﴾ سه یریکمان بکه ن تا له پروونا کیتان تروسکیک وهر گرین ﴿قِيلَ اَرْجِعُوْا وِرَآءَ كُمْ﴾ بیان ده وتریت بگه ریته وه بو داوه ی خوتان ﴿فَاَلْتَسُوْا نُوْرًا﴾ وه داوای پرووناکی بکه ن بو خوتان ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرًا﴾ یه کسه ره شوو رایه ک ده کیشری له نیوانیا ندا ﴿لَهُ بَابٌ﴾ که دهر گایه کی تئیدیه ﴿بَاطِنُهُ فِيْهِ الرَّحْمَةُ﴾ پرووی ناوه وه ی ره حمه تی تئیدیه ﴿وَظَهْرُهُ مِنْ فِیْهِ الْعَذَابُ﴾ دهر وه پیشی پرووی له سزایه ﴿يُنَادُوْهُمْ﴾ (دوو پرووان ئیمانداران) بانگ ده کهن و ده لئین ﴿اَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ﴾ ئایا تئمه له گه ل تئوه نه بوین (له نویژ و پروژوودا) ﴿قَالُوْا بَلَىٰ﴾ ئیمانداران ده لئین: به لئنی له گه لماندا بوون ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَمَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ﴾ به لام تئوه خوتان خه له تاند (دوو پروو پیلان گتیر بوون) ﴿وَتَرَبَّصُّوْا رَاٰرَبَّكُمْ﴾ وه چاوه پروانی (نه ماننی باوه پریان تان) ده کرد و دوودل بوون ﴿وَعَزَّزْنَا لِمَآئِنٍ﴾ وه هیواو ئاوات فریووی دان ﴿حَتّٰی جَاءَ اَمْرُ اللّٰهِ﴾ تا فه رمانی خواهات (و مردن) ﴿وَعَزَّزْنَا لِلّٰهِ الْعَزُوْرُ﴾ وه شه بیتان فریوی دان به لئنی بورده یی خوی گه وه ره ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ نه مرو هیچ بریتیه ک وهر ناگیرت نه له تئوه ﴿وَلَا مِنَ الدِّیْنِ كَفْرًا﴾ وه نه له بی باوه پریان بو زرگار بوون تان ﴿مَآوَاكُمْ النَّارُ﴾ جیگاتان ناگری دوزه خه ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾ نهو ناگره شیوا تانه ﴿وَبَلَّسَ الْمَصْبُوْرُ﴾ ئای چهند سه ره نه نجامیکی خرابه ﴿اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ئایا کاتی نه وه نه هاتوه بو پروو ادران ﴿اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ﴾ که دلین راجله کیت و ملکه چ بی بو یادوزیکری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ وه بو ئه و قورئانه ی که نار دویه تیه خواره وه؟ ﴿وَلَا يَكُوْنُوْنَ كَالَّذِيْنَ﴾ وه ک نه وه که سانه (جووله که و گاوور) نه بن ﴿اَوْ وَاَلَّا يَكْتُبُ مِنْ قَبْلُ﴾ که له مه و پیش کتیبی ئاسمانیان پندرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ﴾ وه ماویه کی دووروو دریزیان به سه ردا تئیه ری ﴿فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ﴾ نه مجا دلین ره ق بوو ﴿وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُوْنَ﴾ وه زور به بیان یاخی و له سنورده چوو بوون ﴿اَعْمَاوَاْنَ اَللّٰهُ حِجْبِ الْاَرْضِ﴾ بیگومان بزنان که خوا زوی زیندوو ده کاته وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوی مردنی ﴿فَدَبِيْرًا لِّكُلِّ الْاٰيَاتِ﴾ بیگومان نیشانه و به لگه کانمان بو پروون کر دونه توه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُوْنَ﴾ تاییر بکه نه وه ﴿اِنَّ الْمَصْدِقِيْنَ وَالْمَصْدِقَاتِ﴾ بیگومان پیاوان و زنانی خیر خواز ﴿وَأَرْضُوْا اَللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نه وانه ش قهرز ددهن به خوا به قهرزنیکی چاک (بارمه تی هه ژاران ددهن) ﴿يُضَاعَفْ لَهُمْ﴾ چهند به رامبر ده یاندریته وه ﴿وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ﴾ وه بو ئه وان هه یه پاداشتی زور چاک ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ ۖ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ
 الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ
 مُمْصِرًا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطْمًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ
 مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَعَةٌ الْغُرُوْرِ ﴿٢٠﴾
 سَابِقُوْا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ ذَٰلِكَ فَضْلُ
 اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ
 مِّن مُّصِيْبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن
 قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا
 تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ
 لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٤﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی باوهرپ‌ریان ه‌یناوه به‌خ‌وا و به‌پ‌ینغه‌مبه‌رانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
 ه‌ئ‌ه‌وانه‌ خ‌ویانن ر‌است گ‌ویان ﴿وَالشُّهَدَاءَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و ه‌شه‌ه‌یدان له‌لای په‌روه‌ردگار یان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَتُورُهُمْ﴾ خ‌اوه‌ن پ‌اداشت و نور و ر‌ووناک‌ی خ‌ویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی که‌ب‌ی
 باوهرپ‌بون و به‌لگه و ن‌یشانه‌کان‌ی ت‌یمه‌یان به‌درؤ زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ه‌ئ‌ه‌وانه‌هاوه‌لی ناگری
 د‌وزه‌خن ﴿۱۱﴾ ﴿اعْمَلُوا إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و ه‌ بزانتن که‌ب‌ینگومان ز‌یانی د‌ونیا ته‌نها ﴿لِمْبٍ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ﴾ گ‌الته
 و گ‌مه و ر‌ازاندنه‌وه و ﴿وَتَقَارُؤُ بَيْنَهُمْ وَكَأَشْرَفٍ الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خ‌وه‌له‌ک‌یشانه له‌نیوانتاندان و لاف ل‌یدانه
 به‌دارایی و مندالی ز‌وره‌وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ ه‌ک باران‌یک وایه ﴿عَجَبَ الْكُفَّارِ نَبَاتُهُ﴾ که‌ح‌اسلاته‌که‌ی
 جووت‌یاران دل‌خ‌وش ب‌کات ﴿ثُمَّ يَهِيحُ فَتَرَهُ مُضْمَرًا﴾ پ‌اشان ووشک ب‌یی و به‌زه‌ردی ب‌ی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له‌پ‌اشان ب‌یته به‌پ‌ووش و به‌لاش ﴿وَفِي الْأَخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له‌ر‌وزی د‌وایشدا
 سزای توند و سه‌خت (ه‌ه‌به‌ب‌ؤ د‌ونیا په‌رستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و ه‌لی ب‌وردن و ر‌ه‌زامه‌ندی
 ه‌ه‌به‌له‌لایه‌ن خ‌اوه‌ (ب‌ؤ خ‌وا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ﴾ و ه‌ ز‌یانی د‌ونیا ه‌یچ نی به
 جگه له‌ر‌اب‌و‌اردن‌یک‌ی خ‌ه‌له‌ت‌ینهر نه‌ب‌یت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که‌واته) پ‌یشبرکی ب‌که‌ن
 ب‌ؤ (ده‌ست خ‌ستنی) ل‌یخ‌وش‌بون له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و ه‌ ب‌ؤ به‌ه‌شت‌یک که
 پ‌انتایی به‌که‌ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌و‌ینسه‌ی پ‌انتایی ن‌اسمان و ز‌وی به‌ ﴿أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 ئ‌اماده‌ک‌راوه ب‌ؤ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی باوهرپ‌ریان ه‌یناوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به‌خ‌وا و پ‌ینغه‌مبه‌رانی ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 ه‌ئ‌ه‌و (پ‌اداشته) به‌خ‌شش‌یک‌ی خ‌وایی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌ه‌هر که‌س که‌خ‌وی ب‌ه‌و‌یت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ه‌خ‌وا خ‌اوه‌نی به‌خ‌شش‌ی گ‌ه‌وره‌به‌ ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ ه‌یچ ز‌یان و
 به‌لایه‌ک ر‌وی نه‌داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه‌له‌زه‌وی و نه‌له‌خ‌ودی خ‌وتاندا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾
 ئ‌یللاله (لوح‌الم‌حفوظ) دانوس‌راوه ﴿مِن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا﴾ پ‌یش ه‌وه‌ی به‌دی به‌نین ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ ب‌ینگومان ه‌ئ‌ه‌و ب‌ؤ خ‌وا ز‌ور ن‌اسانه ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا﴾ تاخ‌ه‌فت نه‌خ‌ون ﴿عَلَىٰ مَا قَاتَلْتُمْ﴾
 ب‌ؤ ه‌وه‌ی له‌ده‌ستتان چ‌ووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و ه‌دل‌خ‌وش و مه‌غرور نه‌بن ﴿بِمَاءِ أَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی که
 ب‌یی داوون ﴿وَاللَّهُ لَیُحِبُّ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و ه‌خ‌وا ه‌یچ خ‌و به‌زل ز‌ان‌یک‌ی شانازی که‌ری خ‌وش
 ناو‌یت ﴿۱۲﴾ ﴿الَّذِينَ يَخْتَلُونَ﴾ ه‌ئ‌ه‌وانه‌ی چ‌روکی و ر‌ه‌زلی ده‌که‌ن (له‌مال به‌خ‌شین له‌پ‌یناوه‌خ‌وادا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَحْلِ﴾ و ه‌فه‌رمان به‌خ‌ه‌ل‌ک‌یش ده‌که‌ن ر‌ه‌زلی و چ‌روک بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و ه‌هر
 که‌س پ‌شت ه‌ه‌ل‌کات ه‌ئ‌ه‌و ب‌ینگومان خ‌وا ﴿هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ه‌هر خ‌وی ب‌ی نیازی سوپ‌اسک‌راوه ﴿۱۳﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
أَبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ
فَمَارَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا
تَمْشُونَ بِهِ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لِّئَلَّا يَعْلَمَ
أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویند به‌خوابه راستی ئیمه پیغه‌مبه‌رانی خو مانمان نار دووه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لگه و موعجیزه‌ی پرو نه‌وه ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتیبی (ناسمانی) و ته رازوی دادمان له‌گه‌لدا ناردن ﴿لِيُقِيمُوا لِلنَّاسِ بِالْقِسْطِ﴾ بؤ نه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد‌گه‌ری ره‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خو‌یانداندا) ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه‌ناسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزیک‌ی به‌تینی توندی تیدابه بؤ‌جه‌نگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه سوو‌دیک‌ی زوریشی هه‌یه بؤ‌خه‌لکی (له‌به‌ر کاهیتانی له‌ه‌موو جو‌ره پیشه‌سازیه خزمه‌ت‌گوزاریه‌کاندا) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا‌خوا ده‌ری بخات ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که‌سی یارمه‌تی (ثابنی) خواو پیغه‌مبه‌رانی ده‌دات که به‌نه‌نایشه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بیگومان خوا به‌هیزو ده‌سه‌لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به‌خوا بیگومان نوح و ئیبراهیم مان ره‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّمُوتَ وَالْكُتُبَ﴾ وه له‌ناو وه‌چه‌کانیشی‌انداندا پیغه‌مبه‌ریتی و کتیبی ناسمانیمان دانا ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان رینموونیان وه‌ر‌گرت ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان یاخی و کافر‌بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له پاشان به‌شویتن نه‌واندا دیسان پیغه‌مبه‌رانی خو مانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دواتر عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌ممان نارد ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ وه‌ئینجیل‌مان پی‌به‌خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له‌دلی نه‌واندا که‌شویتنی که‌وتن ﴿رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ سو‌وز و به‌زه‌ییمان دروست کرد ﴿وَرَهَبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا﴾ وه گوشه‌گیری یه‌ک که خو‌یان دایان هیتا‌بوو ﴿مَا كُنَّا نَبْنَاهُ عَلَيْهِمْ﴾ که ئیمه نه‌وه‌مان له‌سه‌ر پیویست نه‌کر‌دبوون ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به‌لام خو‌یان دایان هیتا‌بوو ره‌زامه‌ندی خوا ﴿فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا﴾ که‌چی وه‌ک پیویست باریز‌گاری نه‌وه گوشه‌گیریه‌یان نه‌کرد ﴿فَقَاتِلْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ﴾ ئیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هیتا‌بوو ﴿أَجْرَهُمْ﴾ پاداشتی خو‌یان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان له‌سنوور ده‌ر‌چوون ﴿يَنَاقِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی نه‌وه که‌سه‌انه‌ی باوه‌رتان هیتا‌وه ﴿أَتَقُوا اللَّهَ وَءَامَنُوا بِرُسُولِهِ﴾ له‌خوا بترسن و باوه‌ر‌به‌یتن به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كَمَا فِي مَن رَّحِمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له‌ره‌حمه‌ت و به‌خششی خو‌ی پی‌ده‌به‌خشی ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ فِرْقٍ﴾ وه رووناکیه‌کتان ده‌داتی ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ که رینموونی و‌رپی راستی پی‌ده‌ر‌که‌ن ﴿وَيَخْفِزْ لِكُلِّ﴾ وه لیتان خو‌ش ده‌بیست ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه‌خو‌الی خو‌ش‌بووی میهره‌بانه ﴿لِتَأْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ تا‌خاوه‌ن به‌راوه ناسمانیه‌کان بزانتن ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده‌سه‌لاتیان نی‌به‌سه‌سه‌ر هه‌چیک‌له‌به‌خششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه هه‌ر‌چی به‌خشش هه‌یه به‌ده‌ست‌خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌سینک که‌خو‌ی بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌نی به‌خششی زور‌گه‌وره‌یه ﴿۱۹﴾

سورة المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
 وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ
 مِنْكُمْ مِّن نِّسَائِهِمْ مَّا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
 وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
 لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَ كُمْ تُوَعُّظُونَ
 بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ
 مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ
 مَسْكِينًا ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 كِبُؤًا كَمَا كَبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
 وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

سوره‌قی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿فَدَسَمَعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي جُنِدَكَ فِي زَوْجِهَا﴾ ووت‌هی ئه‌و ژنه‌ی که له‌باره‌ی می‌رده‌که‌یه‌وه گف‌تو‌گویی له‌گه‌له‌ئه‌کردی ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌سکالای خوی بؤ‌لای خوا ئه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَخَاوَرُكُمْ﴾ وه‌خوا‌گویی له‌ووتوویژی هه‌ردووکتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بی‌نایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ ئه‌وانه‌تان که‌ظهارده‌که‌ن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌له‌ئنه‌کانی‌اندا (پیان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَا هُنَّ أَفْهَتُهُمْ﴾ ئه‌وانه‌دایکی ئه‌وان نین ﴿إِنْ أَمَّهَتْهُمُ﴾ دایکی ئه‌وان ﴿إِلَّا الَّذِي وَلَدَتْهُمُ﴾ هه‌رئه‌و ژنانه‌که‌ئه‌وانیان لی‌بووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مُضْكَرَاتٍ مِّنَ الْقَوْلِ﴾ وه‌بینگومان ئه‌وانه‌گوفتاریکی خرابی نابه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَزُورًا﴾ ودرؤ‌ده‌که‌ن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ وه‌به‌راستی خوالی خو‌ش بووی لی‌بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی‌ظهارده‌که‌ن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌له‌هاوسه‌ره‌کانیان ﴿فَمُ يَعُودُونَ﴾ له‌پاشان به‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌یانه‌ویت بچنه‌لایان) ﴿لَمَّا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی‌که‌ه‌ووتویانه (واته‌خیراته‌لاقیان ناده‌ن) ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ ئه‌وه‌پییسته‌به‌نده‌یه‌ک‌تازاد بکه‌ن ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا﴾ له‌پیش ئه‌وه‌ی‌به‌یه‌ک‌بگه‌ن (و بچنه‌لایان) ﴿ذَلِكَ تَوْعُظُونَ بِهِ﴾ ئه‌م‌که‌فاره‌ته‌ی (که‌له‌سه‌رتان پیوسته‌کراوه) ئاموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا‌شاره‌زا وئاگاداره‌به‌وه‌ی‌که‌ده‌بکه‌ن ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ریه‌کیک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ ئه‌وه‌با‌دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ک‌به‌رؤ‌زوو بیت ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا﴾ پیش ئه‌وه‌ی بچنه‌لای‌یه‌ک ﴿فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ﴾ ئه‌گه‌ریه‌کیک نه‌یتوانی (دوو مانگ به‌رؤ‌زوو بیت) ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾ ئه‌وه‌بانانی شه‌ست هه‌ژار بدات ﴿ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ئه‌و (که‌فاره‌تانه‌که‌له‌سه‌رتان پیوسته‌کراوه) بؤ‌ئه‌ویه‌با‌وه‌ر بکه‌ن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (مل‌که‌چی فه‌رمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌سنووری خوان ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بؤ‌بی‌با‌وه‌ران هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان ئه‌وانه‌ی‌دزایه‌تی و سه‌ری‌بچی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿كَيْتُا﴾ ریسوا و سه‌رشؤ‌ر ده‌کرین ﴿كَمَا كَيْتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر وه‌ک ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مان ریسوا و سه‌رشؤ‌ر کران ﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (چؤ‌ن ناهه‌رمانی ده‌که‌ن) له‌کاتی‌کدا دنیان که‌ئیمه‌به‌لگه‌ی‌روونمان ناردؤ‌ته‌خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه‌بؤ‌بی‌با‌وه‌ران سزای ریسوا که‌ره‌یه ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌رؤ‌ژی‌کدا که‌خوا هه‌موویان تیکرا زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَذَنَّهُمْ بِمَاعْمَلُوا﴾ پاشان هه‌والیان پی‌ده‌دات به‌وه‌ی‌که‌کردویانه ﴿أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسَوْءٌ﴾ که‌خوا (هه‌مووی) ژماردوو وه (به‌لام) خو‌بان له‌بیربان چووه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ئاگاداره ﴿١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
 نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا
 عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَهَوْا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّجُونَ بِالْآثِمِ
 وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ
 جَهَنَّمُ يَصَلُونَهَا فِيئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَّجِسُوا بِالْآثِمِ وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ
 وَتَتَّجِسُوا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا
 النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ
 شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا وَيَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

﴿الزَّوْرَ﴾ نایا نه‌ت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ بَعَثَ فِي الَّتِي هِيَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده‌زانی چی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له‌زه‌ویی دابه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چه‌ی هیج سنی که‌سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ﴾ که خوا چواره‌میان نه‌بیت ﴿وَلَا حَسَمَةٍ﴾ وه چه‌ی هیج بیتج که‌سینک نی یه ﴿إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ که نه‌و شه‌شه‌میان نه‌بیت ﴿وَلَا آذَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْرَهٍ﴾ وه نه‌که‌متر له‌و ژماره نه‌زورتر نی یه ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مه‌گهر خویان له‌گه‌لدابه (به‌زانیاری و ناگاداری) ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ له‌هر جی‌گایه‌کدا بن ﴿ثُمَّ يُبَيِّنُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ پاشان له‌پوژی دو‌اییدا ناگاداریان ده‌کاته‌وه به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ه‌مو و شتیک ناگادار و زانیه ﴿ي﴾ ﴿الزَّوْرَ﴾ نایا سه‌رنجت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى﴾ له‌ئه‌وانی که‌قه‌ده‌غه‌کران له‌چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده‌گه‌رینه‌وه ﴿لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی لیان قه‌ده‌غه‌کرا بوو ﴿وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ﴾ وه له‌گه‌ل یه‌کتریدا به‌چه‌ئه‌دوین ده‌رباره‌ی گونا‌هو تاوان و ده‌ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و بی‌فرمانی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ﴿وَإِذْ اجْتَأَىٰ وَكَرَّ حَيْوَتَهُ﴾ وه کاتی بین بو لات سه‌لامت لی ده‌که‌ن ﴿بِمَا لَمْ يُحِثِّكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به‌شیوه‌یه‌ک که‌خوا به‌و جو‌ره سه‌لامی لی نه‌کر دویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ﴾ وه له‌دلی خو‌یاندا ده‌لین: (نه‌گهر پیغه‌مبه‌ره) ﴿لَوْلَا يَعِدُنا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ بو‌چی خوا سزیمان نادات به‌ه‌وی نه‌و قسانه‌ی که‌پی‌ی ده‌لین ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْطَوْنَهَا فَيَنسُ الْمَصِيرُ﴾ نه‌وانه دو‌زه‌خیان به‌سه‌که (بیگومان) ده‌چنه‌ناویه‌وه که‌جی‌گایه‌کی زور خراپه ﴿ي﴾ ﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌برواتان هیتاوه ﴿إِذْ تَنْجِيئُهُ﴾ که‌چه‌تان کرد ﴿فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ وَالْعَادُونَ﴾ به‌چه‌باسی گونا‌هو ده‌ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و سه‌رپیچی پیغه‌مبه‌ر مه‌که‌ن ﴿وَتَتَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ وه باسی چاکه و پاریزکاری و له‌خواترسان بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له‌خوا بترسن (و‌خوتان پاریزن له‌سزای نه‌و خویبه‌ی) ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ که‌ه‌ر لای نه‌و کۆده‌کرینه‌وه ﴿ي﴾ ﴿إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بیگومان چه‌ته‌نه‌ل له‌شه‌یتانه‌ویه ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا نه‌وانه‌ی که‌برویان هیتاوه دلته‌نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضَرْبِ آهَمٍ شَيْئًا﴾ له‌کاتیکدا هیج زانیان بین ناگه‌یه‌نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر به‌فرمانی خوا نه‌بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده‌با) ئیماندارانیش ته‌نه‌ل پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿ي﴾ ﴿بِأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌رتان هیتاوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پشیان ووترا ﴿تَفْسَحُوا فَيَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌کۆر و دانیشته‌کاندا جیگه‌بکه‌نه‌وه (و‌فراوانی بکه‌ن) ﴿فَأَفْسَحُوا فَيَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئیوه‌ش فراوانی بکه‌ن خواش گوسادی به‌ئیه‌وه‌ده‌دات ﴿وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانْشُرُوا﴾ وه کاتیک پشیان ووترا هه‌ستن ، ئیوه‌ش هه‌ستن ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پله و پایه‌ی نه‌و که‌سانه‌ به‌رز ده‌کاته‌وه له‌ئیه‌وه که‌برویان هیتاوه ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ وه نه‌وانه‌ی که‌زانستیان پی‌ی به‌خشراوه به‌چند پله‌یه‌ک (پله‌یان به‌رز ده‌کاته‌وه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن ﴿ي﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذْ جِئْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُوَابِقِينَ يَدَىٰ بُحُورِكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ ءَأَسْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَىٰ بُحُورِكُمْ صَدَقَاتٍ فَاذَلُمْتُمْ تَعْلَمُونَ
 وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾ * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا
 قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَاهُمْ
 عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ لَّن نَّغْنِي عَنْهُمْ ءَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ
 شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ
 اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۗ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 عَلَىٰ شَيْءٍ ءَالَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾ أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ
 فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ
 ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾



﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمى ئەو كەسانەى كە باوەر تان هیتاوە ﴿إِذْ أَنْجَيْتُمُ الرَّسُولَ﴾ هەر كاتى (ویستان) قسه‌ی پهنه‌نایى له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بکه‌ن ﴿فَقَدْ مَوَّابِينَ يَدَىٰ جُنُوكُمْ صَدَقَةٌ﴾ ئەوه پێش چه‌ كرده‌ كه تان خیرى ك بکه‌ن ﴿ذَلِكَ حَبْرٌ لِّكُورٍ وَأَطْهَرُ﴾ ئەمه بو خوتان چا كتر و با كتره ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا﴾ ئەمجا ئە گهر هیچ تان نه‌بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوه بیگومان خوا لیخوش بوو میهره‌بانه ﴿وَإِنْ أَشْفَقْتُمْ﴾ ئایا ده‌ترسان (له‌هه‌زارى) ﴿أَنْ تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَىٰ جُنُوكُمْ صَدَقَاتٍ﴾ پێش چه‌ كرده‌ كه تان خیرى ك بکه‌ن ﴿فَإِذْ لَمْ تَقْعَلُوا﴾ ئەمجا ئە گهر خیره‌ كه تان نه‌ كرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته‌ وه‌بى لى گبیرا كردن ﴿فَأَقِمْ وَ الصَّلَاةَ وَآتِ الزَّكَاةَ﴾ ئەوسا نوێژ بکه‌ن و زه‌كات بدهن ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌ گوێرایه‌ لى خواو پیغه‌مبه‌ره‌ كه‌ى بکه‌ن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌ خوا شاره‌زایه‌ به‌ وه‌ى كه‌ ده‌یكه‌ن ﴿الَّذِينَ إِلَىٰ الَّذِينَ﴾ ئایا بو سه‌ره‌نجى ك نادەى له‌ ئەوانه‌ى ﴿تَوَلَّوْا﴾ كه‌ دوستانه‌تى ئە كه‌ن ﴿تَوَمَّأَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له‌ گه‌ل هوزى ك (ى جووله‌ كه‌) كه‌ خوا غه‌زبه‌ى لیگه‌ر توون ﴿مَاهِرٌ مِّنْكُمْ وَلَا مَنَّهُمْ﴾ ئەوان نه‌ له‌ ئیوه‌ن و نه‌ له‌ ئەوانیشن ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَىٰ الْكَذِبِ﴾ وه‌ سوینده‌ ده‌خون به‌ درۆ ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ له‌ كاتى كدا خویان ده‌زانن (درۆ ده‌ كه‌ن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا سزای درۆارى بو‌ ئاماده‌ كرده‌وون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌ راستى ئە وه‌ى ئەوان ده‌یانكرد كاریكى ناپه‌سه‌ند بوو ﴿وَإِذْ أَخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حُنَّةً﴾ (دوو رووه‌ كان) سوینده‌ كانیان كرده‌بووه قه‌لغانى (درۆ و خرابه‌ كانیان) ﴿فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ ریگه‌رى (خه‌لك) یان كرد له‌ ریازى خوا ﴿فَالَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەمجا بو‌ ئەوان هه‌یه‌ سزای ریسواكه‌ر ﴿لَنْ نُّغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هیچ سوودى كى نى به‌ بۆیان ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانه‌ یار و هاوده‌مى ئاگه‌ر ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیدا ده‌مینه‌وه‌ به‌ هه‌میشه‌بى ﴿يَوْمَ يَرَىٰ يَعْزُبُ عَنْهُمْ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌ روژی كدا كه‌ خوا هه‌موویان زیندوو ده‌ كاته‌ وه‌ ﴿وَيَحْلِفُونَ لَهُ﴾ ئەوسا سویندى بو‌ ده‌خون ﴿كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ هه‌ر چۆنى سویندیان ده‌ خوارد بو‌ ئیوه‌ (له‌ دونیادا) ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه‌ واده‌زانن شتى كیان به‌ ده‌سته‌ وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با بزانش به‌ راستى هه‌ر ئەوانن درۆزن ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان به‌ سه‌ریاندا زال بووه (به‌ جوړى ك) ﴿فَأَسْهَرَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ﴾ كه‌ یادى خواى له‌ بیره‌ بردوونه‌ ته‌ وه‌ ﴿أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ ئەوانه‌ كوومه‌ل و ده‌سته‌ى شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ با بزانش كه‌ به‌ راستى هه‌ر كوومه‌ل و ده‌سته‌ى شه‌یتان زه‌ره‌ مه‌ندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌ راستى ئەوانه‌ى كه‌ دوژمنایه‌تى خواو پیغه‌مبه‌رى خوا ده‌ كه‌ن ﴿وَأُولَٰئِكَ فِي الْأَلْبَابِ﴾ ئەوانه‌ له‌ ریسوا ترینى خه‌لكن ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا نووسیه‌ وه‌تى ﴿لَا غَلْبَانَ أَنَا وَرُسُلِي﴾ كه‌ بیگومان من و پیغه‌مبه‌ر انم سه‌رده‌ كه‌ وه‌ین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌ راستى خوا به‌ هیژ و به‌ توانای بالاده‌سته ﴿

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
 أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
 بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
 اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ ﴿٣﴾

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که‌سانیک نابینیت که باوه‌ریان هه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌خوای به‌پروژی دوابی ﴿يُؤَادُونَ﴾ که‌دوستایه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌گه‌ل‌ئه‌وانه‌ی دزایه‌تی خوا و بیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن (واته : نابیت باوه‌رداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوه‌ران بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا إِبْنَاءَ آبَاءِهِمْ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئه‌و دوزمانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کور و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئه‌وانه‌خوا باوه‌ری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ به‌هیژی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یانخاته‌به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه‌ئای زور دهروات به‌رئیر دره‌خته‌کانیاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تئیدا ده‌مینه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لی یان رازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه‌وانیش له‌خوا رازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی خودان ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ناگادار بن که‌ته‌نها کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی خودا رزگار و سه‌رفرازن ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿التَّجْوِيزُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها‌ئه‌و زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوه‌رانی خاوه‌ن کتیبی ده‌رکرد ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خو‌یان ﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ بویه‌که‌م کو‌بوونه‌وه ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (ئه‌ی موسولمانینه) که (له‌قه‌لاکانیان) ده‌ر بچن ﴿وَوَطَّنُوا أُنْفُسَهُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَا نَعْتُهُمْ خُصُوفُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که‌قه‌لاکانیان ده‌یانباریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنطَهُهُمُ اللَّهُ﴾ بویه‌(سزای) خویان بؤهات ﴿مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ له‌شوینیکه‌وه که‌گومانیان بؤی نه‌ده‌جوو ﴿وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ﴾ وه‌خوا ترسیکی خسته‌ناو دلاینه‌وه ﴿يَخْرَبُونَ نُبُوهُمْ﴾ که‌خانوه‌کانی خو‌یانیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خو‌یان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَأَعْتَبُوا يَوْمَئِذٍ الْآبْصَارَ﴾ ئه‌مجا په‌ند وهر گرن ئه‌ی خاوه‌ن بیرو هوشان ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ﴾ ئه‌گه‌ر خوا ده‌ر به‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر ئه‌و جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبَهُمُ فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له‌دونیادا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌پروژی دوایشدا بؤ ئه‌وان هه‌یه ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای ناگری دوزه‌خ ﴿۱۲﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ هَاقِيَةً عَلَى
 أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَلْسِقِينَ ﴿٥﴾ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٦﴾ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ
 دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
 وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 ﴿٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
 حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەم سزایه به هوی ئەوهوه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درایه تی خوا و پیغه مبهریان کرد
 ﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾ وه هەر که سیک درایه تی خوا بکات ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ئەوه به راستی خوا تو له
 سینتی به تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾ ئەوهی بریتان له دارخورما ﴿أَوْ تَرَكَتُمْوهَا﴾ یا لینی گهران
 ﴿قَائِمَةً عَلَى أَصُولِهَا﴾ به وه ستاوی له سهر بنه کانیان بمیننه وه ﴿فَيَاذَنْ لِلَّهِ﴾ ئەوه به فهرمانی خوا بووه
 ﴿وَالْيَحْزَىٰ لِلْقَاسِيْنَ﴾ وه بۆ سهر شۆر کردنی له سنوور دهر چووان بوو (مه به ست پی جوله که کانه)
 ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ﴾ ئەو (دهستکه وتانه) که خوا سه ندیه وه (بئ جهنگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾
 بۆ پیغه مبه ره که ی له مالی (به نی نه ضیر) ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ ئیوه بۆ به ده ست هینانی
 (ئەو مال و سامانه ی جوله که) هیچ ئەسپ و حوشتریکیان تا ونه داوه و (نه جهنگاون) ﴿وَلَكِنَّ﴾
 اللَّهُ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ﴾ به لکو خوا پیغه مبه رانی زال ده کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به سهر هەر که سدا که بیه ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتی کدا به ده سه لاته ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ ئەوهی خوا
 ده ست پیغه مبه ری خست (به بئ جهنگ) ﴿مِنَ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له (سهر وه ت و سامانی) گوند نشینه کانی
 جوله که ﴿فَلِلَّهِ وَالرُّسُولِ﴾ ئەوه بۆ خوا و بۆ پیغه مبه ره ﷺ (واته له بهر زه وه ندی گشتی موسلماناندا خه رج
 ده کریت) ﴿وَلِلَّذِي الْقُرَىٰ وَآلِيَتِهَا﴾ وه بۆ خزمانی (پیغه مبه ر ﷺ) و هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾
 وه بۆ هه زاران و ریبوارانی کهم دهسته ﴿كَلَّا لَيَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ نا (ئەو مال و سامانه)
 ته نها له ناو ده وله مه نده کاتاندا ده ست به دهستی پی نه کریت و بهس ﴿وَمَا أَتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
 وه ئەوهی پیغه مبه ر ﷺ پی ی دان و هر بیگرن ﴿وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَاتَّبِعُوا﴾ وه ئەوهی لیتانی قه ده غه کرد وازی
 لی بهین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خوی گه وه سزای سه خته ﴿
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (ئەو ده سه که وه ته ی له به نی نه ضیر گیرا) بۆ نه دارانی کۆچکه رانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾
 ئەوانه ی که دهر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له مال و سامانیان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه زل و به هره ی خوا و رزامه ندی ئەویان ده ویت ﴿وَيَتَضَرَّوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یارمه تی (ثایینی) خوا
 و پیغه مبه ری خوا ده دن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئەوانن راستگو یان ﴿وَالَّذِينَ نَبَّوْا وَالدَّارُ وَالْأَيْمَنُ مِنْ﴾
 قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانه (یاریده دهره کان) که له مال و شوینی خویان بوون (له شاری مه دینه) و باوه ریان هینا
 پیش (کۆچکردنی برا موهاجره کانیان) ﴿يُجِبُونَ مِّنْ هَاجِرٍ إِلَيْهِمْ﴾ ئەوهی کۆچ بکات بۆ لایان خو شیان
 ده وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ وه شک نابهن له دل و دهر وونی خویاندا هیچ جو ره
 چه سوودی و به خلیهک له بهر ئەوهی به شی کۆچکه ران درا و (به شی ئەوان نه درا له و مال و سامانه ی
 که گیرا له جوله که کان) ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ وه فه زلی ئەوان ئەدهن به سهر فه زلی خویاندا
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ حَصَاصَةٌ﴾ نه گهر چی خو شیان زور پیوستان پیی بیت ﴿وَمَنْ يَبُوءْ شِحْنًا نَفْسِهِ﴾ وه ئەو
 که سه ی خوی له رژی و به خیلی دهر وونی بیاریزیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به راستی) هەر
 ئەوانن سهر فه راز و سه ره که وتوو ﴿



وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
 وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
 ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
 وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَّيْنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ
 أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحْصَنَةٍ
 أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
 وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
 كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
 مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
 هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
 الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
 الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
 اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
 ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ
 الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سہرئہ نجامی ہر دو دو کیان ٹہوہ یہ ﴿أَتَهْمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا﴾ کہ بیگو مان
ہر دو و لا لہ دوزہ خدا ٹہ بن بہہ می شہی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وہ ٹہ مہ یہ سزای ستہ مکاران ﴿
﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ ٹہی ٹہوانہی کہ باوہر تان ہیناوہ لہ خواہ ترسن ﴿وَلَنَنْظُرَنَّ نَفْسًا﴾ وہ ہہ موو
کہ سیک با سہر نچ بدات ﴿مَا قَدَّمْتَ لَعْدًا﴾ (بزانی) چی پیش خوی ناردوہ بو باشہر پوڑی (لہ کار و کردہ وہی
چاکہ) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خواہ ترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بہر راستی خواہ اشارہ زایہ بہ وہی
کہ دہیکن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وک ٹہوانہ مہ بن کہ خوابان لہ بیر خویان بردوہ ﴿فَأَنسَهُمْ
أَنفُسَهُمْ﴾ جا خواہ ٹہوانی لہ بیر خویان بردوہ تہوہ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ہہر ٹہوانن دہر چوان لہ
فرمانی خواہ ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزہ خیان و بہہ شتیان وک یہ ک و بہ کسان
نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِرُونَ﴾ بہہ شتیان پزگار و سہر کہ تون ﴿وَأَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ﴾ ٹہ گہر ٹہم
قورٹانہ مان دابہ زانداہہ ﴿عَلَىٰ حَبَلٍ﴾ بو سہر کیونک ﴿لَرَأَيْتَهُ خَشَعًا مُّصَدَّعًا﴾ (وہ تہیگہ شتایہ لہ وہی کہ
تہیدا ہاتوہ) دہ تہینی بہ ملکہ چی ولت لہ ت بووی ﴿مِنَ حَشِيَّةِ اللَّهِ﴾ لہ ترسی خواہ ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ﴾ ٹہم
چورہ نموونانہ ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ دہیان ہیننہوہ بو خہ لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو ٹہ وہی بیر بکہ نہوہ ﴿
﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خواہ ہر ٹہو زاتہ یہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیچ بہر ستر اوئیکی راست نی یہ بیجگہ ٹہو
﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای ہہ موو نہیتی و ٹاشکراکانہ ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ ہہر ٹہوہ بہ خشندهی
میہرہ بان ﴿﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ ٹہوہ ٹہو خواہ یہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ کہ بیجگہ لہو بہر ستر اوئیکی
راست نیہہ ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ﴾ پاشا و پاک و بیگہرد ﴿السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ﴾ وٹاشتی دہر و، دلنیا کہرہو
﴿الْمُهَيَّبِ﴾ چاودیر و پاریزگار ﴿الْعَزِيزِ﴾ وزال و بالادہسہت و ﴿الْجَبَّارِ﴾ خواہن شکو
﴿الْمُتَكَبِّرِ﴾ و شایستہی ہہ موو گہورہیی یہ کہہ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ﴾ پاکی و بیگہردی بو خواہہ
﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ لہو ہاوبہ شانہی کہ بوئی دائہ نری ﴿﴿هُوَ اللَّهُ﴾ ہہر ٹہوہ خواہ ﴿الْخَلِيقِ﴾ بہ دہیننہر
و ﴿الْبَارِئِ﴾ دہیتہرو ﴿الْمُصَوِّرِ﴾ و وینہ کیشہ ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ہہر بو ٹہوہ ہہ موو ناوئیکی ہہرہ
چوان و پاک ﴿سُبْحٰنَ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ہہر چی لہ ٹاسمانہ کان و زہوی دایہ ستایشی ٹہو دہ کہن
﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ہہر ٹہوہ زال و بالادہستی کار بہ چی ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَأَيَّاكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
وَأَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١ إِنْ
يَتَّقَوْكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْلَا يُكْفَرُونَ ۝٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣ قَدْ كَانَتْ
لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمْ إِنَّا
بُرءَاءُ أَوْ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۝٤ الْإِقْوَلُ
إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝٥
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٦ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ته و که‌سه‌انه‌ی که‌باوهر‌تان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ دوزمنانی
 من و خوتان مه‌که‌ن به‌دوستی خوتان ﴿تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دوستایه‌تی خوتانیان بو بنیرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دلنیاشن ته‌وان بی باوهرن ﴿بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به‌و ثاینه راسته‌ی که‌بوتان هاتووه
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَيَأْتِكُمْ﴾ پیغه‌مبهر ﷺ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (له‌بهرئه‌وه‌ی) که
 باوهر‌تان هه‌یه به‌خوای په‌روه‌ردگار‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا‌ته‌گهر دهر‌چوون له‌وولانی خوتان
 ﴿جِهْدًا فِي سَبِيلِي﴾ بو تیکوشان و جه‌نگ کردن له‌رئی مندا ﴿وَأَتِيْعَةً مَّرْصَاتِي﴾ وه‌بو به‌ده‌سته‌تینانی
 خو‌شنوودی من (دوستایه‌تی ته‌وان مه‌که‌ن) ﴿تَسْرُبُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌یتی (باوهر‌دارانیان) پی‌ده‌لین
 به‌دوستایه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من ته‌زانم ﴿بِمَا أَحْقَبْتُمْ وَمَا أَعَلَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شار‌دانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ناشکر‌اتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌ههر که‌سینک له‌ئیه‌وه‌ دوستایه‌تیاں بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ته‌وه‌ بینگومان ری‌ی راستی وون کردووه ﴿إِنْ يَشْفُقُوا﴾ ته‌گهر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا كَالَّذِينَ أَقْدَمُوا﴾ ته‌بن
 به‌دورمنی ئیوه‌ه ﴿وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژ ته‌که‌ن بوتان ﴿أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوْءِ﴾ ده‌ستیاں و زمانیاں
 به‌خرابی ﴿وَوَدَّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ئاواته‌خوازان که‌ئیه‌وه‌ بی باوهر بوونایه ﴿لَنْ تَنْفَعَكُم أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾
 نه‌خزمانتان و نه‌منالانتان سوودتان پی‌ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْضَلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌روژی دوایدا (خوای
 ئیوه‌ه و خزمه‌کانتان) له‌یه‌که‌جیاده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوای بیاپه‌ به‌وه‌ی که‌ده‌یه‌که‌ن ﴿
 فَذَكَرْنَا لَكُمْ﴾ به‌راستی بو ئیوه‌هه‌یه ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ره‌مه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهیم و ته‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خو‌یانیان ووت ﴿إِنَّا بَرُّهُ وَأُوْمِنُكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌وه‌ه ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌و شتانه‌ش که‌ده‌یاں په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خوای ﴿كَهَنَانِكُمْ﴾ ئیمه‌باوهر‌مان نی‌یه‌به‌(ثاینی) ئیوه‌ه ﴿وَيَدَّابِينَنَا وَيَبْنِكُمْ﴾ وه‌په‌یدا‌بوو له‌نیوان
 ئیمه‌وه‌ئیه‌وه‌دا ﴿الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا﴾ دوزمنایه‌تی و کینه‌بو هه‌میشه‌یی ﴿حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ تا‌کاتیک
 که‌بروا به‌خوای تا‌ک و ته‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأبيه﴾ جگه‌له‌و قسه‌یه‌ی ئیه‌راهیم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ﴾ بینگومان داوای لیخوشبوونت بو ته‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هپچم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رانبهر خوادا بو تو ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان ته‌نها پشتمان
 به‌توبه‌ستووه ﴿وَإِلَيْكَ أُنْتَبَأُ﴾ وه‌ههر بو لای تو‌گه‌راوینه‌ته‌وه‌ه ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نه‌جامیش ههر
 بو لای توبه‌ه ﴿رَبَّنَا لا تَجْعَلْنَا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگار‌نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گو‌مرا‌بی
 ته‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خوشبه‌ئیه‌ی په‌روه‌ردگار‌مان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی ههر توبت زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی ﴿٥﴾



لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
 وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ * عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
 ﴿٧﴾ لَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
 مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
 ﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَيْكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن
 دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجِرَاتٍ
 فَامْتَحِنُوهُنَّ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا
 تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ لَهُنَّ وَلَا هُمْ يُجَالُونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ
 مَا أَنفَقُوا وَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفِرِ وَسْءَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقْتُمْ
 ذَلِكُمْ حَكْمٌ مِنَ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
 شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
 أَرْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقْتُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ ءَٰمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سوئند به‌خوابیگومان بۆ ئیوه هه‌یه له‌ئیبراهیم و بروداره‌کاندا ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌ر مه‌شقیکی جوان ﴿لَمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بۆ که‌سیک که‌ ئومئید و هیوای بیی به‌خواب و به‌رۆزی دواى ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ وه‌هر که‌سیک پشت هه‌لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ ئه‌وه به‌راستی هه‌ر خواجه بی نیازو دوه‌له‌مه‌ندو ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً﴾ دلنیا بن‌خوابی گه‌وره دۆستایه‌تی و خۆشه‌ویستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و ئه‌وانه‌ی دۆژمنایه‌تیان له‌گه‌ل کردوون (به‌ئیمان هیتانی زۆربه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوابه‌توانایه ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوابی خۆشبو‌ی میهره‌بانه ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ خواریتان لی ناگریت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ﴿لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ﴾ که‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌م دینه ﴿وَلَمْ يُجِنِّكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنَ الَّذِينَ﴾ له‌جیگا و شوئین و خاك و وولاتی خۆتان ﴿أَنْ تَبْرُوهُمْ﴾ که‌چاکیان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گه‌ربن له‌گه‌ل یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ﴾ به‌راستی خوابه‌وانه‌ی خۆش ئه‌وی که‌داد گه‌رن ﴿إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ﴾ بیگومان خوابیگریتان لی ده‌کات ته‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌ جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر دین (وباوه‌ره‌که‌تان) ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوئین و خاك و وولاتی خۆتان ﴿وَوَظَّهَرُوا عَلَىٰ الْإِحْرَاقِكُمْ﴾ وه‌یارمه‌تیان داوه له‌سه‌ر ده‌ر کردنتان ﴿أَنْ تَوَلَّوهُمْ﴾ (رئگریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دۆستایه‌تیان له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌دۆستیان دابئین ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ﴾ وه‌هر که‌سیک دۆستایه‌تیان بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا ئه‌وانه خویان سته‌مکارن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رپان هیتاوه، ﴿إِذْ أَجَاؤُا الْمُؤْمِنَاتِ﴾ ئه‌گه‌ر ئا فره‌تانی ئیماندار هاتن بۆ لاناں ﴿مُهَجَّرَاتٍ﴾ به‌کۆچ که‌ری ﴿فَأَمَّتْ جُنُوهُنَّ﴾ تاقیان بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَمْنَعُنَّ﴾ خوابه‌باوه‌ری ئه‌وان زاناره ﴿فَإِنَّ عَمَلَهُنَّ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر زانیتان ئه‌و (ئا فره‌تانه) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوه‌ردارن ﴿فَلَا تَرْجُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ ئه‌وه مه‌یانگه‌رنه‌وه بۆ لای (میره‌ده) بی پرواکیان ﴿لَا هُنَّ حُلٌّ لَهُمْ﴾ نه‌ئو ئا فره‌تانه حه‌لالن بۆ ئه‌و میره‌ده بی باوه‌رانه ﴿وَلَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ وه‌نه‌ئو میره‌دانه‌ش بۆ ئه‌و ئا فره‌تانه حه‌لالن ﴿وَأَنزَلَهُمْ مَا أَفْقُوا﴾ وه‌ئه‌وه‌ی (میره‌ده‌کیان) خه‌رجیان کردوه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هه‌چ گونا هه‌یکتان له‌سه‌ر نی‌یه ﴿أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ که‌ئهم ئا فره‌تانه ماره‌ بکه‌ن ﴿إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ ئه‌گه‌ر ماره‌بیه‌کیان بده‌نی ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌ کافره (بت به‌رسته‌کان) لای خۆتان رانه‌گرن (ئه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌ککه‌به‌بی باوه‌ری ماونه‌ته‌وه) ﴿وَسَلَّوْا مَا أَفْقُوا﴾ ئیوه داوای ئه‌وه بکه‌نه‌وه که‌خه‌رجتان کردوه (بۆ ژنه‌ کافره‌کانتان که‌ئسته‌چوونه‌ته‌لای کافران) ﴿وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَفْقُوا﴾ ئه‌وانیش با داوای ئه‌وه بکه‌ن که‌خه‌رجیان کردوه (بۆ ژنه‌ موسولمان بوه‌کیان که‌هاتونه‌ته‌لای ئیوه) ﴿ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ ئه‌مه‌فه‌رمانی خوابه‌﴿يُخْرِكُ بَيْنَكُمْ﴾ بریار ئه‌دا له‌نیوانیاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوابی زانای کاره‌جی‌یه ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ ئه‌گه‌ر له‌ده‌ستان چو ﴿شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ﴾ به‌کێک له‌خه‌زانه‌کانتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بۆ لای بی باوه‌ران ﴿فَفَاقِبْتُمْ﴾ ئیوه‌ش توله‌تان لی سه‌ندن (و غه‌نیمه‌تان گرت) ﴿فَقَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ﴾ ئه‌مجا (له‌و غه‌نیمه‌ته‌) بده‌ن به‌وانه‌ی که‌ ژنه‌کیان رۆشتوه ﴿مِثْلَ مَا أَفْقُوا﴾ به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه‌ی که‌خه‌رجیان کردوه ﴿وَأَقْفُوا اللَّهَ﴾ وه‌بترسن له‌و خوابه‌ی ﴿الَّذِي أَنشَأَ بِهِ مَوْلَاهُ﴾ که‌ئیوه‌برواتان بی هیتاوه ﴿

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ
 شَيْعًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِبَنَّكَ فِي
 مَعْرُوفٍ فَبَاعِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ
 يَدْسُوا مِنْ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٣﴾

سورة الصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ ۖ صَفَّاهُ كَأَنَّهُمْ
 بُيُوتٌ مَرْمُوسَةٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَا قَوْمِ لِمَ
 تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعَلَّمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا
 أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِذْ أَمَّاكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتێک ئافه‌هانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿يَبَايَعُكَ﴾ که په‌یمانێ له‌ گه‌ل بیه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هه‌یج شتێک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَسْرِفْنَ وَلَا يَزْنِينَ﴾ وه‌ دزیی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وه‌ مندالانی
 خۆیان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ﴾ هه‌یج جو‌ره بوه‌تانیک هه‌له‌نه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پێ یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وه‌ بێ فه‌رمانیت نه‌که‌ن له‌هه‌یج کارێکی چاکه‌دا
 ﴿فَبَايَعَهُنَّ﴾ تۆش په‌یمانیان له‌ گه‌ل بیه‌سته ﴿وَأَسْتَعْفِفْنَ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وه‌ له‌خوا داوای لێ خۆشبوونیان
 بۆیکه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لێ خۆشبووی میه‌ره‌بانه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وه
 که‌سانه‌ی که‌ باوه‌ر تان هه‌تاوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانێک که‌خوا غه‌زه‌بی لێ گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌ دۆست و پش‌تیوانی خۆتان ﴿قَدْ كَسَبُوا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئە‌وان بێ هیوا بوون له‌ (پادا‌شتی)
 رۆژی دوا‌یی ﴿كَمَا بَيَسَ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چۆن بێ بر وایان بێ هیوان ﴿مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌ مردووی ناو
 گۆرستان (که‌ زیندوو بیسته‌وه) ﴿۝﴾

سوره‌قی ﴿الصف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و له‌ زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ زالی بالاده‌ستی کار به‌جێ یه ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی
 که‌ بر و اتان هه‌تاوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی ئە‌وه‌ی ئە‌یلین ئە‌نجامی ناده‌ن ﴿كَمْ مَقَامًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زۆر مایه‌ی رق و تو‌ره‌یی یه‌ لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌ قسه‌یه‌ک بلێن کرده‌وه‌ی
 پێ نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانێکی خۆش ده‌وی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 که‌ به‌یه‌ک ریز ده‌جه‌نگن له‌ پێی خوادا ﴿كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرصُومٌ﴾ وه‌ک کۆشکێکی قایمی چه‌سپووی
 دامه‌زراو ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتێک که‌ موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي﴾ ئە‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی ئازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌ کاتێکدا به‌دلتیاییه‌وه‌ ده‌زانن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌ من نیردراوی خ‌وام بۆلای ئێوه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتێک لایان داله‌هه‌ق
 ﴿زَاغَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ﴾ خ‌واش دلی وه‌ر گێران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ﴾ وه‌ خوا رینمونی گه‌لی
 له‌رێ ده‌رچوو ناکات ﴿۝﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا
 بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
 اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
 الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
 عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَى
 تِجَارَةٍ تُحِبُّونَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾
 يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ
 طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ
 مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا
 أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ
 قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَكَفَرْتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

﴿وَأَقَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیربکه‌روه) کاتیک که عیسای کوری مہریم ووتی ﴿بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي﴾ ئەی بہنو ئیسرائیل (نہوہ کانی یه‌عقوب) بینگومان من ﴿رَسُولَ اللَّهِ الْبُرْ﴾ نیردرای خوام بۆ لای ئیوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ ئەو تہوراتی کہ لە پیش مندا ہاتوہ بہرستی دائنیم ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ﴾ وہ مژدہ تان بی دەدہم بہ پیغہ مہرینک ﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي﴾ کہ لەدوای من دی و ﴿أَسْمُهُ أَهْمَدُ﴾ ناوی ئەحمەدہ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ئەمجا کاتیک کہ ئەو (پیغہ مہرہ) یان بۆ ہات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا﴾ بہ چہند نیشانہی پروون و ئاشکرا وہ ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئەمہ جادوویہ کی ئاشکراہ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن﴾ جاکئ لەو کہ سہستہ مکارترہ ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ کہ دروہ لیبہستیت بہدہم خواوہ ﴿وَهُوَ دَعَى إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ لە کاتیکدا کہ بۆ ئیسلام بانگ دە کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وہ خواوہ ریتنمونی گہلی ستہم کار ناکات ﴿يُرِيدُونَ يُلِغُوا آلِهَةَ اللَّهِ﴾ دەیانہوئ پروونکی دینی خواوہ بکوزننہوہ ﴿بِأَقْوَاهِمَ﴾ بہ (فوی) دە میان ﴿وَاللَّهُ مُتَمُّ نُورِهِ﴾ وہ خواوہ پروونکی خوئی تہواو دە کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با بی باوہ رانیش پی یان ناخوش بی ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا ئەو زاتہ کہ پیغہ مہری خوئی نار دووہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَبِالْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بہ ریتنمونی و ئاینیکی راست و دروستہوہ، ہتا بہ سہر ہموو ئاینیکدا سہری بخت ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہر چہندہ ہاوبہش بہیدا کەرانش پی یان ناخوش بی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەو کہ سانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿هَلْ أُلْكُوكُمْ عَلَىٰ بَخَرٍ﴾ ئایا بازرگانہ کتان نیشان بدہم ﴿سَجِيْرًا﴾ کہ رزگارتان بکات ﴿مِنْ عَذَابِ الْبَرِّ﴾ لە سزایہ کی پر لە تازار ﴿تَوْمُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازرگانہ کەش ئەمہیہ) باوہ ر بہین بہ خواوہ پیغہ مہرہ کہی ﴿وَيُجَاهِدُونَ﴾ وہ تیکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە ری ی خواوہ ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ بہ سامان و گیانی خو تان ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەمہ تان باشترہ بۆ خو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە گہر ئیوہ بزانتن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ (تہوسا خوا) لە گوناهہ کاتان خوش دە بی ﴿وَيَدْخُلْكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وہ (لہ روژی دوایدا) دە تان خاتہ باخاتیکہ وہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جو گہی ئاوی زور بہ ژیریندا دەروات ﴿وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ﴾ (وہ دە تان خاتہ) خانوو کوشکی زور پاک و خوشہوہ ﴿فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ لە بہہ شتانی جینگای مانہوہی ہہ میسہیی دان ﴿ذَلِكَ الْقَوْسُ الْعَظِيمُ﴾ ئەمہیہ سہر کہ ووتی گہورہ ﴿وَأُخْرَىٰ جُودَتْهَا﴾ وہ شتیکی تر کہ حہزی لی دە کەن ﴿نَضْرًا مِنَ اللَّهِ﴾ کہ یار مہتی دانہ لە خواوہ ﴿وَفَتْحٍ قَرِيبٍ﴾ وہ رزگار کردنیکی نزیک (وئاز کردنی شاری مہ ککہ یہ) ﴿وَنَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ (بہ مہ) مژدہ بدہ بہ ئیمانداران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿كُونُوا أَصْرًا لِلَّهِ﴾ بسن بہ یار مہتی دہرانی (ئاینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ہہروہ ک عیسای کوری مہریم ووتی ﴿لِلْحَوَارِيِّنَ﴾ بہ ہاوری تاییہ تہہ کانی خوئی ﴿مَنْ أَضْرَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ کی یار مہتی دہری منہ بۆ لای خوا ﴿قَالَ الْوَارِثُونَ﴾ ہاوری تکانی ووتیان ﴿نَحْنُ أَصْرًا لِلَّهِ﴾ ئیمہ یار مہتی دہرانی (دینی) خواہن ﴿فَقَامَتِ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئەمجا دەستہ یہ ک لە بہنو ئیسرائیل باوہ ریان ہینا ﴿وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ﴾ وہ دەستہ یہ کیشیان بی باوہ ر بوون ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیمہش پشتیوانی ئەوانہ مان کرد کہ باوہ ریان ہینا ﴿عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾ لە بہرانبہر دوژمنہ کانیاندا ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ بۆیہ سہر کہ ووتن و زال بوون بہ سہریناندا ﴿

سورة الجمعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝۱ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۳ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝۴ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
۝۵ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۶ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝۷ قُلْ
إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۸

سوره‌تی ﴿الْجُمُعَةُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسِّخِرُ اللَّهُ﴾ ته‌سبباحتی خواد ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌وی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ته‌وی له زه‌وی دایه ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ﴾ (ته‌و خوایه‌ی) که پشایه‌کی پاک و بی‌گه‌ردی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی‌یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوائه و زاتیه ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که نار دوویه‌تی له ناو نه‌خوینده‌واراندا (عه‌ره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌رئک له خوایان ﴿تَلَوْنَ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینتیه‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ پاکیان ده‌کاته ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه قورئان و فهر مووده‌ی (پرسوود) یان فی‌رده‌کات ﴿وَأَن كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ هر چه‌ند ته‌وان له پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له گومراییه‌کی ناشکر ادا بوون ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ﴾ وه (ره‌وانه‌شی کردووه‌بو) که لانی تری جگه له‌وان ﴿لَمَّا لَبَّحُوا بِرَأْسِهِمْ﴾ که هیشتا پی‌یان نه‌گه‌یشتوون (و موسولمان نه‌بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ته‌وه به‌هره‌به‌کی خوایی‌یه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ته‌یدا به‌هر که‌سیک (ه‌خوی) بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه‌نی فه‌زل و به‌هره و به‌خششی گه‌وره‌یه ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نمونه‌ی به‌سه‌ره‌انی ته‌وانه‌ی ﴿حُمِلُوا التَّوْرَةَ﴾ که ته‌ورائیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ له پاشان هه‌لیان نه‌گرت (ره‌فتاریان پی‌نه‌کرد) ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ﴾ وه‌ک گوی درئی‌یکه ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که کتیبکی زوری هه‌لگرتبی (سوودی لی‌نابینی) ﴿يَسَسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چه‌ند خرابه‌نمونه‌ی ته‌و گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که نیشانه‌کانی خوایان به‌دروزانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خواری‌نمونه‌ی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿ص﴾) بلی‌ته‌ی ته‌وانه‌ی که له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِن رَّعِمْتُمْ﴾ ته‌گه‌ر پیتان وایه ﴿أَن كُرِّأُولِيَاءِ اللَّهِ﴾ که به‌راستی ئیوه‌دوستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگه له‌خه‌لکی‌تر ﴿فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ﴾ که‌وا بوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا تَسْتَمْتُوا أَبَدًا﴾ وه ته‌وانه‌هر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ﴾ له‌به‌ر ته‌و (گوناهانی) که به‌ده‌ستی خوایان پیشیان خستووه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ئاگاداره به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِنَّا لَمَوْتٌ أَلَدِي﴾ بلی‌به‌راستی ته‌و مردنه‌ی که ﴿تَفْرُوتَ مِنْهُ﴾ لی‌ی راده‌که‌ن ﴿فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾ بیگومان پیتان ده‌گات و تووشتان ده‌بی ﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌ر تیرینه‌وه ﴿إِلَّا عَلَى الْعَذِيبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوای زانا به‌ناشکراو نه‌تیه‌کان ﴿فَيَسْتَكْمَرُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والتان پی‌ده‌دات ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾
وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قَلَّ مَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

سورة المنافقون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ
لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾ اتَّخَذُوا
أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ * وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ^ط كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدٌ ^ط يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که با وه‌رتان هیتاوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که بانگ‌درا بۆ نوئژ
 ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌رۆژی هه‌ینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌په‌له‌ برۆن بۆ یادی خوا (و نوئژی هه‌ینی)
 و ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌کرین و فروشتن به‌یتن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئاته‌وه بۆ ئیوه چاکتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 ئه‌گه‌ر بزاسن و تی بگن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که نوئژی هه‌ینی ته‌واوبوو ﴿فَأَنْتَشِرُوا
 فِي الْأَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَأَنْتَعَمُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ وه‌ داوای رزق و پرۆزی خوا بگن
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌ زۆر یادی خوا بگن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی رزگارو سه‌ر فه‌راز بین ﴿
 وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا﴾ هه‌ر کاریک‌ی بازرگانی یان هه‌ر کاریک‌ی بیهوده بینن ﴿انْفَضُّوا إِلَيْهَا﴾ بلاوه‌ی لی
 ئه‌که‌ن بۆلای ئه‌و بازرگانی به ﴿وَتَرَكُوا قَائِمًا﴾ وه‌ تو به‌جی دیتلن به‌ راوه‌ستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ت)
 ﴿فَلَمَّا عِنْدَ اللَّهِ خَبَرٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئه‌وه‌ی لای خوايه چاکتره ﴿مَنْ اللَّهُ وَمَنْ أَلَّحِقُوا
 لَهُ شَيْءٌ بِنِ هُوَدِهِ وَبِازْرَگَانِي﴾ وخوا باشتیرینی رۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌قی ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که دو‌پوران بینه‌ لات ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَهُنَّ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ده‌ین
 که به‌راستی تو پیغه‌مه‌ری خوايت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ وه‌ دياره خوايش ده‌زانی که تو ره‌وانه‌که‌راوی
 ئه‌وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که بینگومان دو‌پوران درۆزن ﴿
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ سوینده (درو) کانی خویان کرد به‌قه‌لغان (بۆ خویان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ئه‌مجا ریگری (خه‌لک) یان ده‌کرد له‌ری‌ی خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وان کاریک‌ی
 خراپان ده‌کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ ئه‌وه‌ی (که وه‌وترا) له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که به‌راستی ئه‌وان باوه‌ریان
 هیتاوه ﴿مُرُّوا كَثْرًا﴾ له‌باشان بی باوه‌رپوون ﴿فَطُغِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ئه‌مجا مۆر نرا به‌سه‌ر دلیندا ﴿فَهَرَّ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر ئه‌وان هه‌یج تی ناگن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان بینیت ﴿تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾
 له‌ش و قه‌لافه‌تیا ن سه‌ر سامت ده‌کات ﴿وَإِنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ بگن گوی له‌قسه‌که‌یان
 ده‌گریت ﴿كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْتَدَّةٌ﴾ (دوو‌پروان) هه‌روه‌که‌ داری هه‌ل‌سپێر دراوان ﴿يَخْسَبُونَ﴾ وا گومان
 ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هاوار و قه‌ره‌یه‌که‌ بۆ سه‌ر ئه‌وانه ﴿هُرُّ الْعَدُوِّ﴾ هه‌ر ئه‌وانن دو‌ژمن
 ﴿فَأَحْزَنَهُمْ﴾ که‌واته‌ خۆتیا ن لی پارێزه ﴿فَاتَّلَاهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیان‌کوژی (یان خوا له‌ناویان به‌ریت)
 ﴿أَنْ يَبُوءُوا كُفْرًا﴾ چۆن وه‌رده‌گیرین (له‌حه‌ق) ﴿

وَإِذ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارُءٌ وَسَهُمٌ
 وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
 أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَاللَّهُ
 خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
 ﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
 مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
 الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
 إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
 يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

﴿وَإِذْ أَقْبَلَ لَهُمْ ﴿۱﴾ كَاتِبِكِ بَنِي يان بووتریت ﴿عَالُوا لِيَسْتَغْفِرَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ وهرن بؤ لای پیغه مبهری خوا
تا داوای لیخوشبو و ننان بؤ بکات ﴿لَوْ أُرَاءُ وَسَهْمٌ﴾ (سه‌رینچی ده‌کهن) سه‌ریان با دده‌ن ﴿وَرَأَيْتَهُمْ
يَصُدُّونَ ﴿۲﴾ وَه ده‌یان بینیت پرو وهر نه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره
ده‌زانش ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ﴿۳﴾ بؤ نه‌وان یه‌کسانه ﴿أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبو و ننان بؤ بک‌ه‌ت
﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبو و ننان بؤ نه‌ک‌ه‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هر گیز خوالی یان
خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا ریتموونی گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿۴﴾
﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ ﴿۵﴾ نِه‌وان نه‌و که‌سانه‌ن که ده‌لین: ﴿لَا تَنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن
به‌نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه مبه‌ردان ﴿حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾ تابلاوه‌ی لی بکن (و نه‌م دینه بفه‌وتیت)
﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا هرچی گه‌نجینه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویی هه‌یه هه‌مووی
هی خواجه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَقَفَهُونَ﴾ به‌لام دوو پروه‌کان نازانش ﴿۶﴾ ﴿يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى
الْمَدِينَةِ﴾ (دووروه‌کان) ده‌لین سویندبی نه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بؤ مه‌دینه ﴿أَلَيْحِرَجَّ النَّاعِرُ مِنْهَا الْأَذَلُّ﴾
بیگومان ده‌سه‌ل‌انداز و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پیی خو‌یان بو) لات و بی ریزه‌کان له مه‌دینه
ده‌رده‌کهن (مه‌به‌ست پیی پرواداران بو) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوای گه‌وره‌ش
به‌ریه‌رچیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت): ریز و گه‌وره‌یی ته‌نها بؤ خوا و بؤ پیغه مبه‌ری خوا و باوه‌ردارانه
﴿وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دووروه‌وان نازانش ﴿۷﴾ ﴿بَيَّأَتْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان
هیناوه ﴿لَا تِلْكَ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندالانتان بی ناگاتان نه‌کهن له‌یادی خوا
﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هر که‌سینک و ابکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نا نه‌وانه خو‌یان خه‌سار و مه‌ندن
﴿۸﴾ ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی رزق و رۆزیمان داوون ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ ﴿۹﴾
پیش نه‌وه‌ی مردن یه‌خه به‌یه‌کیتان بگری ﴿فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي ﴿۱۰﴾ نه‌وسا بلیت: خواجه خوزگه
مردنی منت دو‌باخستایه ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بؤ ماوه‌یه‌کی نزیک ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مال‌م به‌خشسایه
﴿وَإَكْنُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه له‌چاکه‌کاران بوومایه ﴿۱۱﴾ ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ هر گیز خوا هیچ که‌سینک
دواناخات (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا
شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿۱۲﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ
مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ وَكَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى
اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى
وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابِنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبباحتی خواد ده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو‌هی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌ ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لاتی ته‌واو بو ئەوه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه هه‌رچی ستایش هه‌یه هه‌مووی بو ئەوه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ئەوه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوائه‌و زاته‌یه که تی‌وه‌ی دروست کردوه ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ ئەمجا هه‌ندی‌کتان بی باوه‌رو ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ هه‌ندیکی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به‌هه‌ر شتی‌ک که ئەنجامی ده‌دن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شی‌وه‌شدا وینه‌ی کی‌شاون ﴿وَاللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ وه سه‌ر ئەنجامیش هه‌ر بۆ‌لای ئەوه (که‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دابه‌ خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلُونَ﴾ وه شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه به‌وه‌یشی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه خوا زانایه به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌روندایه ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا﴾ ئایا پی‌تان نه‌که‌یشتووه هه‌والی ئەوانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که بی باوه‌ر بوون له‌مه‌و پیش ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ بۆ‌یه چه‌شتیان توله‌ی کاری خو‌یان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بۆ ئەوان هه‌یه سه‌زای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئەوه (سه‌زایه) بی‌گومان به‌هوی ئەوه وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْيِيهِمْ رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ‌هات به‌به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَقَالُوا الْبَشَرُ لَيْسَ بِبَشَرٍ﴾ که چی ده‌یان ووت چۆن ئە‌ب‌ی‌ئادهمی یه‌که له‌ خو‌مان ری‌نموونیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ ئەمجا بی‌بروا بوون و رو‌ویان وه‌رگی‌را ﴿وَأَسْتَفْتَى اللَّهَ﴾ وه خواش بی‌نیازی نو‌اند (له‌ باوه‌ر هینانیان) ﴿وَاللَّهُ عَنِّي جَمِيدٌ﴾ وه خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿رَضِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌ران و ایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَنْ يَنْصُرُوا﴾ که (له‌ رۆزی دوایی‌دا) زیندوو ناکرینه‌وه ﴿قُلْ لَيْلٌ﴾ ئەهی موحه‌مه‌د ﷺ پی‌یان بلی: به‌لی ﴿وَرَبِّيَ لَشَاعِرٌ﴾ سو‌یند به‌ په‌روه‌ر دگارم بی‌گومان زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿فَلْيُرْسِلُوا لِي بِعَائِلَتِي﴾ دل‌نیابن پاشان هه‌وال‌تان پی‌ن ده‌دریت به‌وه‌ی که کردو‌تانه ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه ئەمه بو‌ خوا (زور) ئاسانه ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته باوه‌ر به‌پین به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَاللُّورُ الَّذِي أَنْزَلْنَا﴾ به‌و رووناکی یه‌ی دامان به‌زاندووه (که‌قورئانه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ئاگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پاداشتان ده‌داته‌وه) له‌رۆژی‌کدا که کۆتان ده‌کاته‌وه بو‌ رۆزی کۆکردنه‌وه ﴿ذَلِكَ يَوْمَ التَّغَابُنِ﴾ ئەوه‌رۆژه رۆزی زیانباری یه ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه هه‌ر که‌سێک بر‌وا به‌پینیت به‌خوا ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده‌وی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا چاوپۆشی ده‌کات له‌گونا‌هه‌کانی وه‌یانسرتنه‌وه ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو‌گه ئاوی زور به‌زیر‌یانسدا ده‌روات ﴿حَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیی‌دا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئەوه‌یه بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمِنْ أَرْوَجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
 لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ
 شَحْحَ نَفْسِهِ فَإُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِنْ تَقَرَّبُوا
 اللَّهُ قَرَّبًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە‌ی كە بێ باوەر بوون و نیشانە و بەلگە كانی ئیتمەیان بە دور زوانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە هاو‌ەلی ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیی‌دا دە‌میتنە‌وه بە‌هە‌میشە‌یی ﴿وَبئس
 المصير﴾ وە سەر ئە‌نجامی‌کی زۆر خرابە ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هیچ نا‌رە‌حه‌تی یەك تووشی
 (خەلك) نایبیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مە‌گەر بە‌فەرمانی خوا نە‌بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هەر كە سینك باوە‌ر
 بهیتمت بە‌خوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ خوا‌ری نموونی دلی دە‌كات ﴿وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە‌هە‌موو
 شت ئا‌گاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گو‌ی‌رایە‌لی خوا و گو‌ی‌رایە‌لی پی‌غە‌مبەر بکەن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئە‌وسا ئە‌گەر پشتان تێ کرد ﴿فَأَنتُمْ عَلَىٰ رَسُولِنَا﴾ جا ئە‌وه‌ی لە‌سەر پی‌غە‌مبە‌ری ئیتمە‌یه
 ﴿أَتَبْلُغُ الْمُبِينُ﴾ تە‌نها گە‌باندنی روون و ئاشکرای (ئاینە‌کە‌یه‌تی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زاتینکە كە جگە‌ لە‌و هیچ بە‌رستراویکی راست نی‌یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ دە‌ی
 با باوە‌ر داران تە‌نها پشت بە‌خوا بی‌هستن ﴿يَتَّخِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانە‌ی پ‌رواتان هیتا‌وه
 ﴿إِنَّ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عِدُوَّكُمْ﴾ بە‌راستی هە‌ندیک لە‌ژنان و مندالە‌ کانتان دو‌ژمنی
 ئی‌وه‌ی (بە‌وه‌ی دە‌یانە‌و‌یت ریگ‌رتان بکەن لە‌ریگە‌ی خودا و پە‌شیمانان بکەن‌وه لە‌ئاینە‌کە‌تان)
 ﴿فَأَحْزَرُوهُمْ﴾ جا خۆ‌تانیان لی پ‌اریزن (و ئا‌گاداریان بن، بە‌گو‌ییان نە‌کەن) ﴿وَإِنْ تَعَفَّوْا﴾ وە ئە‌گەر
 (لییان) بی‌ورن ﴿وَرَضَّخَوْا﴾ وە از بهینن (لییان) ﴿وَتَعَفَّرُوا﴾ وە (لییان) خۆش بین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ ئە‌وه بی‌گومان خواش لی خۆش بووی می‌ه‌رە‌بانە ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ﴾
 بی‌گومان سەر‌وه‌ت و سامان و مال و مندالتان هۆی تا‌قی کردنە‌وه‌تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 لە‌کاتینک‌دا خوا پاداشتی زۆر گە‌وره‌ی لە‌لایە ﴿فَأَتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ کە‌وا بوو لە‌خوا بترسن
 و بە‌ندایە‌تی ئە‌و بکەن ئە‌وه‌نده‌ی کە‌ ده‌توانن ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وە گو‌ی‌رایە‌ل و مل‌کە‌چی بن ﴿وَإِنْفَعُوا
 خَيْرًا لِّنَفْسِكُمْ﴾ وە مال بی‌ه‌خشن کە‌ بو‌ خۆ‌تان چاک‌ترە ﴿وَمَنْ يُوقِ شَحْ نَفْسِهِ﴾ وە ئە‌وه‌ی پ‌اریزرا‌و بی
 لە‌چ‌رووکی نە‌فسی خۆی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هەر ئە‌وانن سەر‌کە‌وتوو‌رز گار ﴿إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئە‌گەر قە‌رز بده‌ن بە‌خوا بە‌قە‌رزینکی چاک (واتە بی‌ه‌خشن لە‌پینا‌و خوا) ﴿يَضَعْفُهُ
 لَكُمْ﴾ چە‌ند بە‌رانبە‌ری دە‌کاتە‌وه‌ بو‌تان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وە لیتان خۆش دە‌ی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وە خوا سو‌پاس‌گوزاری لە‌سەر‌خۆ و بە‌ئارامه ﴿عَلَيْهِ الْعَيْبُ وَالشَّهَادَةُ﴾ (ئە‌و زاتە‌ پ‌ەر‌وه‌رد‌گاریکی)
 زانا و ئا‌گاداره بە‌ شتە‌ پە‌نه‌ان و ئاشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالادە‌ستی کار بە‌جی یە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ
 وَأْتُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
 يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
 فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ①
 فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 وَأَشْهِدُوا ذَوْيَ عَدْلِ مِّنْكُمْ وَاقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ لِيُوعَظَ
 بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ
 مَخْرَجًا ② وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ
 قَدْرًا ③ وَالَّتِي يَبِيسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِّسَائِكُمْ إِنْ
 أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْنَ وَأُولَاتُ
 الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
 يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ④ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ
 وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿تَوَّابًا﴾ (تو و توممه‌ته‌که‌ت) ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هه‌ر کاتیک و یستان ژنه‌کانتان ته‌لاق بدهن ﴿فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ با‌ته‌لاقیان بدهن له‌کاتی عیده‌یاندا (ئه‌و کاته‌ی له‌حه‌یز پاک بو‌ونه‌ته‌وه‌و له‌گه‌لیان دروست نه‌بوون) ﴿وَأَحْضُوا أَلْعَدَّةَ﴾ وه‌عیده‌ی (ژنه‌کانتان) به‌ووردی بژمیرن ﴿وَأَنْتُمْ أَللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ وه‌له‌خوا بترسن که‌په‌روه‌ردگار تانه ﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ﴾ ئه‌و ژنانه‌ده‌رمه‌که‌ن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ له‌ماله‌کاتی خو‌یان (تاعیده‌یان ته‌واو‌ده‌بی) ﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ ئافرته‌انیش با‌ده‌رنه‌چن (له‌ماله‌کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه‌گه‌ر کاریک‌ی خرابی ئاشکرا بکه‌ن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌سنوره‌کاتی خودان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌سیک له‌سنوره‌کاتی خوده‌ر بیجیت ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئه‌وه‌ بیگومان سته‌می له‌خوی کردوه‌ه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو‌چووزانی له‌وانه‌یه‌خوا پیشی به‌نیت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌کار و بارو‌دو‌خیک‌ی تر (وژن و پیاوه‌که‌بکه‌ونه‌وه‌یه‌کتر و ئاشتیان بیته‌وه) ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلَ﴾ ئه‌مجاکه‌گه‌یشته‌کاتی خو‌یان (پاش ته‌لاقیک‌یان دوو‌ته‌لاق) ﴿فَأَمْسَكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ ئه‌وسا‌یان بیان‌هیلته‌وه‌به‌باشی (بیان‌ه‌نه‌وه‌بو‌لای خو‌تان به‌شیوه‌یه‌کی چاک) ﴿أَوْ قَارُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ لیان‌جیا‌بینه‌وه‌به‌باشی ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ وه‌دوو‌شاهدی داد‌په‌روه‌ر بگرن له‌خو‌تان ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ که‌له‌به‌ر‌خوا‌ئه‌و‌شاهدیه‌بدهن ﴿ذَلِكَ﴾ ئه‌وانه‌ی (باسکران به‌ندیکن) ﴿يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ﴾ که‌ئامور‌گاری ئه‌وانه‌ی بی‌ده‌کری که‌با‌وه‌ریان هه‌بی ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خوا و‌رؤزی دوا‌یی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه‌هه‌ر که‌سی‌خوا‌ناس بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوده‌رووی لی‌ده‌کاته‌وه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه‌رزق و‌رؤزی ده‌دات له‌لایه‌که‌وه‌که‌به‌خه‌یالی‌دا‌نه‌هاتوه‌ه و‌بیری لی‌نه‌کردوه‌ته‌وه ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه‌هه‌که‌سی‌پشت به‌خوا‌به‌ستی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ئه‌وه‌خو‌ای به‌سه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرٍ﴾ به‌راستی‌خوا‌کار و‌فه‌رمانی‌خوی به‌ئه‌نجام‌ده‌گه‌یه‌نی ﴿فَدَجَّلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَقْدَرًا﴾ بیگومان‌خوا‌بو‌هه‌موو‌شتیک‌ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری‌کرا‌وی‌دانا‌وه ﴿وَالَّذِي يَخِشُ مِنَ الْمَحِيضِ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌بی‌هیوا‌ده‌بن له‌که‌وته‌نه‌حه‌یزه‌وه ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ له‌ژنانتان ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ ئه‌گه‌ر (ده‌باره‌ی‌زانی‌عیده‌یان) دوو‌دل‌بوون‌ئه‌وا عیده‌یان‌سی‌مانگه ﴿وَالَّذِي لَمْ يَحْضَنْ﴾ وه‌(هه‌روا) ئه‌وانه‌ش‌که‌(له‌به‌ر‌مندالی) هیشتا‌حه‌یزیان پی‌دا‌نه‌هاتوه‌ه (عیده‌یان‌هه‌ر‌سی‌مانگه) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾ وه‌ژنانی‌سک‌په‌ر (دوو‌گیان) ﴿أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ﴾ عیده‌یان‌ئه‌وه‌کاته‌یه‌که‌سکه‌کیان‌دابنین ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ هه‌ر که‌سیک له‌خوا‌بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا‌کاری‌بو‌ئاسان‌ده‌کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ئه‌وه‌ی (که‌باسکرا) فه‌رمانی‌خوا‌یه ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ﴾ که‌بوی‌ناردونه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک‌خوا‌ناس و‌له‌خوا‌ترس‌بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا‌هه‌کاتی‌بو‌داته‌پوشی‌و ئه‌یانسر‌بته‌وه ﴿وَيُعْظِمَ لَهُ أَجْرًا﴾ باداشتی‌گه‌وره‌ی‌ده‌داته‌وه ﴿

أَسْكُوهُنَّ مِمَّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
 أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتِمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَاَسَرْتُمْ فَمِشْرُوعٌ لَهُ وَالْأُخْرَىٰ ٦ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
 قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
 مَاءً آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧ وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدَّ بِهَا عَذَابًا
 نُكْرًا ٨ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ٩ أَعَدَّ اللَّهُ
 لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ
 اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١٠ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
 بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ وَرِزْقًا ١١ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
 وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ١٢

﴿سَكُونَنَّ﴾ (زنانی ته لاق دراو) دابنن و نیسته‌جیان بکن ﴿مَنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ﴾ له‌و شوینه‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیسته‌جی دهن ﴿مَنْ وَجِدَكُمْ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تَصْبِرُوهُنَّ﴾ وه زبانیان پی‌ی مه‌گه‌یهنن ﴿لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان پی‌ی هه‌لچنن ﴿وَلَنْ كُنَّ أُولِي حِمْلٍ﴾ وه نه‌گهر دوو‌گیان بیون ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ نه‌وه خهر جیان بکیشن ﴿حَتَّىٰ يَصْعَنَ حَمْلُهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌یان دانه‌نین ﴿فَإِنْ أَزْغَنَ لَكُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گهر شیریان دا به منداله‌که‌تان ﴿فَأَتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ نه‌وا بیوه‌ش کری‌ی‌یان بدنی ﴿وَأَنْصَرُوا بَيْنَكُمْ بَعْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا راویژ بکن به‌چاکی (دهر باره‌ی منداله‌که) ﴿وَلَنْ تَعَاوَرَهُنَّ﴾ وه نه‌گهر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌ کریکه‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهُنَّ أَرْضًا﴾ نه‌وه با نافر ه‌تیکی تر شیریی بداتی ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾ بادوله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه بدات ﴿وَمَنْ فِدْرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه ههر که‌سیک که‌م ده‌ست وه‌ژار بوو ﴿فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داو‌یه‌تیه نه‌فه‌قه بدات ﴿لَا يَكُلِفُ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مِمَّا آتَاهَا﴾ مه‌گهر به‌ پی‌ی نه‌وه نه‌بیت که‌بی‌ی داوه (له‌ توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بیگومان خواوای ته‌نگانه‌ی ئاسانی دینیت ﴿وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ ﴿رُزْقَ لَهَا﴾ زور له‌ گوندنشین و شارنشینه‌کان سه‌رینچی‌یان کرد ﴿عَنْ أَمْرِيهَا وَرُسُلَيْهَا﴾ له‌ فرمانی په‌رو دگار و پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَبْهَأْ﴾ نیمه‌ش پرسینه‌وه‌مان له‌ گهل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيدًا﴾ به‌ پرسینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت ﴿وَعَدَّ نَهَا عَدَابًا نَّكَرًا﴾ وه سزمان دان به‌سزایه‌کی دژوار ﴿فَلَقَات وَبَالَ أَمْرِيهَا﴾ نیتر ناکامی کرده‌وی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾ وه سه‌ره‌نه‌جی‌ی کاریان بوو به‌زبانباری و خه‌سار و مه‌ندی ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا ئاماده‌ی کردوه بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَأَتَتْهُمُ اللَّهُ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿بِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نه‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی خاوه‌ن ژیری و بیبر و هوشن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بیگومان خوا قورئانی بو‌دابه‌زاندون ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ (هه‌روه‌ک بوی ناردون) پیغه‌مبه‌رئیک که‌ده‌خو‌نینتیه‌وه بو‌تان ﴿آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾ ئایه‌ته‌کانی خوا که‌روون که‌روه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا دهر به‌نیت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده‌وی چاکیان کردوه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکستانی (بی‌دینی) بو‌رووناک‌ی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ﴾ وه ههر که‌سیک باوه‌ر به‌نیت به‌خوای گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کار و کرده‌وی چاک نه‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه خوای گه‌وره ده‌بخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ ئاوی زور دهر و ا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بیگومان خوا (له‌وی) روزی‌ی چاکی بو‌ئاماده‌کردوه ﴿اللَّهُ الْبَدِيُّ﴾ خوا زانیکه ﴿حَقَّقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حه‌وت ئاسمانی دروست کردوه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ وه به‌وینه‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کردوه ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِبَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی خوا له‌نیواناندا داده‌ب‌زیت ﴿لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزائن که‌خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ره‌ه‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیک‌ی داوه (واته: تا‌گاداری هه‌موو بو‌ونه‌وره) ﴿۱﴾

سورة التحريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكَ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذَا أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا
 نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا
 نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ③ إِنْ
 تَوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ
 هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ
 ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاحًا خَيْرًا مِنْكَ
 مُسَلِّمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَتٍ تَبِيتَ عَيْدَاتٍ سَخِيحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ
 وَأَبْكَارًا ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
 لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا جُزُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦



سورته‌ی التَّحْرِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) له گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کۆبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوه‌دارانیش به‌مه‌ی زانی، پیغمبه‌ریش (ﷺ) به‌حفصه‌ی فهرموو: ئەوه ماریه‌م له‌خۆم حه‌رام کرد به‌و مه‌رجه‌ی ئەم نه‌هینه‌ی لای که‌س نه‌درکینیت، حه‌فصه‌ش روشت لای عایشه‌ نه‌هینه‌که‌ی درکاندا، به‌م هۆیه‌وه ئەم سورته‌هاته خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئەه‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ﴿لِمَنْ حُرِّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتیک له‌خۆت حه‌رام ده‌که‌یت که‌خوا بۆی حه‌لال کردیت (مه‌به‌ست پئی خاتوو ماریه‌بوو) ﴿تَبَتَّغَىٰ مَرْصَاتَ آزْوَاجِكَ﴾ تو‌په‌زامه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ له‌کاتیکدا خوا لیخۆشبووی میهربانه ﴿قَدْ قَرَضَ اللَّهُ لَكَ﴾ بینگومان خوا دایناوه بۆتان ﴿مِجْلَةَ أَيْمَنِكَ﴾ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌کانتان ﴿وَاللَّهُ مَوْلَانَا﴾ خوا کارساز و دۆستی ئیویه ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ئوه‌ زانی کاردرسته ﴿وَإِذَا سَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتیک که‌ پیغمبه‌ر (ﷺ) به‌نه‌نی ﴿إِلَىٰ بَعْضِ آزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی درکاندا ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا که‌ئوه (ژنه) قسه‌که‌ی کرد (بۆ هه‌وینکه‌ی) ﴿وَاطَّهَّرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبه‌ری (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ﴾ (پیغمبه‌ر (ﷺ)) هه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بپه‌ده‌نگ بوو له ﴿بَعْضِ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهَا﴾ ئەمجا که‌ پئی ی ووت (ژنه‌که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا﴾ کئی ئەمه‌ی پئی گه‌باندى ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فهرمووی خوای زانی ناگادار پئی ی گه‌باندم ﴿إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ﴾ (ئهی حه‌فصه‌و عایشه) ئەگه‌ر هه‌ردووکتان ته‌وبه‌بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه بۆلای خودا (جی ی خۆبه‌تی) ﴿فَقَدَّصَعَتْ فُلُوكُمَا﴾ چونکه به‌راستی دلشان لایدا (له‌حق و راستی) ﴿وَإِنْ تَطَّهَّرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر بشتی به‌کتر بگرن له‌دژی پیغمبه‌ر (ﷺ) (سه‌رکه‌وتوو نابن) ﴿فَاتَّ اللَّهُ هُوَ مَوْلَانَا﴾ چونکه بینگومان پشگیری ئەوه‌خواو ﴿رَجَبِيلٌ وَصَلِحٌ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌چاکه‌کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دواي ئەوان فریشته‌کانیش بشتیوانی ئەون ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ﴾ دلنیا بن ئەگه‌ر ئیوه ته‌لاق بدات به‌روه‌ردگاری ﴿أَنْ يُبَدِّلَهُ، أَرْوَاحًا خَيْرًا مِّمَّنْ﴾ له‌بری ئیوه ژنانیکی باشت له‌ئیوه‌ی ده‌داتی ﴿مُسَمِّتٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ موسلمانانی، پروادارانێ ﴿قَلَّتِ تَبَيَّنَ﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عَلِدَاتٍ سَخِرَتِ﴾ خواپه‌رستانی، روژووگران ﴿تَبَيَّنَتْ وَأَنْكَرًا﴾ له‌بیوه‌ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿فَوَالنَّفْسِ الْكُفْرَانَا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان بیارتزن له‌ئاگریک ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجَارَةُ﴾ که‌سووته‌مه‌نی به‌که‌ی ئاده‌می و به‌رده ﴿عَلَيْهَا مَلَكَةٌ غَلَّظَتْ شِدَادًا﴾ سه‌رپه‌رشتی ئەو (ئاگری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زهر و توندو تیزی وان ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ﴾ که‌نافه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌فه‌رمانیا بن پئی ئەدات ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌چ فه‌رمانیکیان پئی بدری ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەه‌ی ئەوانه‌ی که‌بن باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئەم‌پو (که‌روژی دواپه‌) عوزر و بیانووه‌مه‌ینه‌وه ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ چونکه بینگومان پاداشت ده‌درینه‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَتَمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
لِلَّذِينَ كَفَرُوا أُمَّرَاتِ نُوحٍ وَأُمَّرَاتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
عَبْدَيْنِ مِنْ عَبَادِنَا صَلَاحَيْنِ فَاخْتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أُمَّرَاتِ فِرْعَوْنَ إِذْ
قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ
عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ ﴿١٢﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كه باوەرتان هیناوه ﴿تُوبُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بگه‌پێنه‌وه بۆ لای خۆى گه‌وره
 ﴿تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ى كێ ئیجگاری (و‌راست و دروست، كه‌ جارێكى تر نه‌گه‌رێنه‌وه سه‌ر
 ئەو گونا‌هه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تا په‌روه‌ردگارتان له‌ گونا‌هه‌كانتان خۆش بێن
 ﴿وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ﴾ وه‌ بتان خاته‌ ناو باخاتیكه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ كه‌ ده‌روا به‌ژیریاندا
 جو‌گه‌ ناوى زۆر ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ له‌په‌رۆژیکدا كه‌ خۆى گه‌وره، پێغه‌مبه‌ر
 ﷺ و كه‌سانى كه‌ باوه‌ریان هیناوه له‌گه‌لیدا سه‌رشۆریان ناكات ﴿لَوْ هُمْ بَسَعَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ رووناكى
 (ئیمان)یان ده‌روات له‌پێشيانه‌وه‌و ﴿وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ له‌لای راستیان‌ه‌وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمُ لَنَا نُورًا﴾
 ده‌لێن ئەى په‌روه‌ردگارمان رووناكى به‌كه‌مان بۆ زیادو ته‌واوبكه‌ ﴿وَأَعْفِرْنَا﴾ وه‌لیمان خۆش بیه
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستى هه‌ر تۆیت به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌دا ده‌سه‌لاتداری ﴿يَأْتِيهَا
 النَّبِيُّ﴾ ئەى پێغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه له‌گه‌ل بى باوه‌ران و دوو روواندا
 ﴿وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و تیزبه له‌گه‌لیاندا ﴿وَمَا أُولَٰئِهِمْ جَهَنَّمُ﴾ وه‌جێیان دۆزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 كه‌ سه‌ره‌نه‌جامیكى زۆر خرابه ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُّوحٌ وَأَمْرَاتٌ لُوطٌ﴾ خوا بو‌بێن
 باوه‌ران ژنى نوح و ژنى لوطى به‌نمونه هیناوه‌وه ﴿كَانَتَا تَحْتِ عَبْدِيْنِ﴾ كه‌ له‌ژیر (نیکاحی) دوو
 به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده چا‌كه‌كانى ئیمه ﴿فَاتَّاهَمَا﴾ ئەمجا خیانه‌تیان له‌گه‌ل‌کردن
 (مه‌به‌ست پێى بى باوه‌ر بوون پێیان) ﴿فَلَمَّا بَغْيَا عَهْمَا مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ كه‌چى (مێرده‌كانیان) نه‌یان‌توانى
 شتی‌ك له‌سزای خویان لێ دووربخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ﴾ وه‌پێیان ووترا كه‌ په‌رۆنه‌ ناوئاگره‌وه
 ﴿مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ له‌گه‌ل ئەوانه‌ى كه‌ ده‌رۆنه‌ ناویه‌وه ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (هه‌روا) خوانمونه‌به‌كه‌ى
 تری هیناوه‌وه ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بۆ ئەوانه‌ى كه‌ به‌روایان هیناوه ﴿أَمْرَاتٌ فِرْعَوْنَ﴾ (به) ژنى فیرعه‌ون
 ﴿إِذْ قَالَتْ كَاتِبُكَ كَه‌وَتى ﴿رَبِّ ائْتِنِ لى﴾ په‌روه‌ردگارم بۆم دروست بكه ﴿عِنْدَكَ بَيْتًا فِى الْجَنَّةِ﴾
 لای خۆت مالێك له‌ به‌هه‌شتدا ﴿وَجَنَّتِ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ وه‌ رزگارم بكه له‌ فیرعه‌ون و كرده‌وه‌كانى
 ﴿وَجَنَّتِ مِنَ الْقَوْرِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ر رزگارم بكه له‌ گه‌لى سه‌ته‌مكاران ﴿وَمَرِيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ وه‌ (به)
 مه‌ریه‌مى كچى عیمران (نمونه ده‌هینیتسه‌وه) ﴿الَّتِى أَحْصَتْ فَرْجَهَا﴾ ئەوه‌ى كه‌ داوینى خۆى پاك
 راگرت ﴿فَفَحَّخْنَا فِيهِ﴾ ئەوسا ئیمه فوومان پیاكرد ﴿مِنْ زَوْجَاتٍ﴾ له‌په‌رۆجێك كه‌ خۆمان دروستمان
 كرده‌وه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾ وه‌ باوه‌رى هینا بو‌به‌ ووته‌كانى په‌روه‌ردگارى خۆى
 و كتیبه‌كانى ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَدِیْنِ﴾ وه‌ له‌ریزى گوپرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداراندا بوو ﴿۱۷﴾

سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدُهُ الْمَلَكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
 الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَاتَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ
 تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
 يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
 الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَبْسُ الْمَصِيرُ
 ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّرُ
 مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
 قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسَحَقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

سوره‌ی ﴿الملک﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَبَرُّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلَكُ﴾ گه‌وره و پیروزه‌ه‌و زاته‌ی که‌هه‌رچی ده‌سه‌لآت و پاشایی هه‌یه به‌ده‌ست‌ه‌و
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ه‌و ده‌سه‌لآتاره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ ه‌و
 زاته‌ی که‌مردن و ژیان‌ی داهیتاوه و دروست‌کردوه ﴿لِيُبْلُوَكُمْ﴾ تا‌تاقیتان بکانه‌وه ﴿إِنَّكُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾
 که‌کرده‌وی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌هه‌ر ه‌وه‌ه‌و به‌لآ ده‌ست و لی‌خوشبوو ﴿
 الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ه‌و زاته‌ی که‌حه‌وت ناسمانی دروست کردوه به‌ک له‌سه‌ر به‌ک ﴿مَاتَرَى﴾
 تو‌نابینیت (ه‌ی‌ه‌ما‌شاکه‌ر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾ له‌دروست کراوه‌کانی خوی میهره‌باندا ﴿مِنَ تَفَوُّتٍ﴾ هیچ
 نارپکی به‌ک ﴿فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو‌بگیره و ورد‌به‌روه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ﴾ نایا هیچ‌ناته‌واو به‌ک
 ده‌بینیت ﴿فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دو‌باره چاو‌بگیره ﴿كَرَّتَيْنِ﴾ به‌ک له‌دوای به‌ک ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا﴾
 چاووت‌به‌ریسوی و نائومیدی ده‌گه‌رپته‌وه بو‌لای خوت ﴿وَهُوَ حَسِيدٌ﴾ وه‌ه‌و (چاو‌هت) ماندوه
 و تاقه‌تی چوه ﴿وَلَقَدْ رَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مُصْطَبِحًا﴾ سوتندبیت‌بینگومان ناسمانی دونیامان رازاندوه‌ته‌وه
 به‌چرای زور (ی‌ه‌ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا جُزْأًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وه‌گپراومانن به‌رجمی شه‌یتانه‌کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه بو‌ه‌وان (له‌قیامه‌تدا) سزای ناگری هه‌لگیرساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه‌بو‌ه‌وانه‌ی که‌بی‌بروان به‌به‌روه‌رگاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ مِنَ النَّارِ﴾ سزای دوزه‌خ
 ناماده‌به، که‌مه‌نزل‌گایه‌کی زور‌خرابه ﴿إِنَّا أَلْفَاؤُفِهَا﴾ کاتیک که‌فری‌درانه‌ناوی به‌وه
 ﴿سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا﴾ له‌و دوزه‌خ‌ه‌وه‌لووره‌نر که‌به‌ک ده‌بیستن ﴿وَهِيَ تَفُورٌ﴾ وه‌ه‌و ه‌وکولی و جوش
 ده‌خوات ﴿كَذَٰلِكَ دَخَلُوا مِنَ الْعِظِّ﴾ نزیکه (دوزه‌خ) له‌رقانا‌پاره‌پاره‌بیی ﴿كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ﴾ هه‌ر
 کاتی ده‌سته‌به‌ک فری‌بدرپته‌ناوی‌ه‌وه ﴿سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ ده‌ر‌گاوانه‌کانی دوزه‌خ‌پرسیاریان لی‌ده‌که‌ن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ نایا پیغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌رتان بو‌نه‌هاتوه (له‌دونیادا) ﴿فَأَلْفَاؤُا كِلَافًا فَجَاءَ نَذِيرٌ﴾ ده‌لین
 به‌لی‌بو‌مان‌هاتوه ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ به‌لام‌به‌درؤمان‌ده‌زانی، و ده‌مان‌ووت (بیی) ﴿مَآزِلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا‌هیچی‌نه‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿إِنَّا نُنزِّلُ الْإِنْفِ فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه‌به‌س له‌گومراییه‌کی گه‌وره‌دان ﴿
 وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه‌ده‌لین‌ه‌گه‌ر‌قسه‌ی (پیغه‌مبه‌ران) مان‌بیستابه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان‌تی‌بگه‌شتینابه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ه‌م‌ر‌وله‌ها‌وه‌لانی دوزه‌خ‌نه‌ده‌بووین ﴿فَأَعْرَضُوا بِأَنبِئِهِمْ﴾ ه‌وسائتیره‌ناچاری
 دان‌به‌گوناهه‌کانی‌اندا‌ده‌نین ﴿فَسَحَقْنَا الْأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ که‌وا‌بوو‌دووری له‌میهره‌بانی خوا‌بو‌ها‌وه‌لانی
 دوزه‌خ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بینگومان‌ه‌وانه‌ی له‌به‌نه‌نایداله‌خوی‌خویان‌ده‌ترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی‌خوش‌بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بو‌ه‌یه ﴿۱۴﴾

وَأَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ وَأَجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ
 ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾
 ءَأَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾
 أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ
 كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرِ ﴿١٨﴾
 أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَقَتْ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا
 الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ
 يَنْصُرُكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا
 الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ وَبَلَ لَجُوفٍ فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمَّنْ
 يَمْشِي مَكْبَأً عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ
 بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا
 فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٤٨﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
 ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٥٠﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ
 لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ
 وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَبْيَاسِكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنْ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
 عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطَّعِ الْمُكَذِّبِينَ
 ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَدَّهَنُ فِدَّهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَمِّينٍ
 ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾
 عَتَلَّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ
 آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾ سَنَسِفُهُ ۖ عَلَى الْخُرُطُومِ ﴿١٦﴾



﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی بروایان ئەو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیك خو‌یانه‌وه ﴿سَبَّعَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 تال ده‌بی پرووخساری ئەوانه‌ی که‌بی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ﴾ وه (بی‌یان) ده‌ووتری:
 ئەمه‌یه ئەو (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾
 ئە‌گەر خوا من و ئەو (موسولمانانه) ی که له‌گه‌لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحْمَةً﴾ یا میهره‌بانیمان
 له‌گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجِرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی‌ی په‌نای بی بروایان ده‌دات له‌سزای سه‌خت
 ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّتَابُهُ﴾ بلی: ههر ئەوه‌خوا‌ی به‌خشنده‌که بروامان بی‌هیناوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾
 وه ههر به‌و پشتمان به‌ستووه ﴿فَسْتَغاثُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ جا له‌مه‌ولا ده‌زانن که کی‌ی له‌گومرایی
 په‌کی‌ی ئاشکرادایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پی‌م بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ ئە‌گەر ئاو (ی‌خواردنه‌وه)
 تان رو‌بچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ده‌ی کی‌ی (بی‌جگه‌له‌خوا) ئاوی زولالتان بو
 ده‌هیتی ﴿٣٠﴾

سوره‌تی ﴿الْقَائِنِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ت﴾ به (نون) ده‌خو‌ینرته‌وه، خوا به‌مانا‌که‌ی زاناتره‌بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْقَوْمَ مَا يَسْطُرُونَ﴾ سو‌یند به‌پتووس و به‌و دیرانه‌ی ده‌ینوسن ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بِجَحُونٍ﴾ تۆ له‌سایه‌یی به‌خششی خواوه‌شیت نیت ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بی‌گومان
 پاداشتی نه‌برانه‌وه هه‌یه بو تۆ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌راستی تۆ له‌سه‌ر ره‌وشت و خو‌یه‌کی
 ئیجگار به‌رزو‌گه‌وره‌یت ﴿فَسُبُّوا رَبَّكُمْ فَمَا تَنْبُرُونَ﴾ جا به‌م زو‌وانه‌تۆش و ئەوانیش ده‌بینن ﴿
 يَا أَيُّهَا الْمَقْتُولُونَ﴾ که کامتان شیتن ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بی‌گومان په‌روه‌رد‌گاری
 تۆ له‌هه‌موو که‌س زاناتره‌به‌و که‌سه‌ی که‌ری‌ی راستی‌خوا‌ی وون کردبی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾
 وه ئەو زاناتره‌به‌و که‌سانه‌ی که‌ری‌ی راستیان گرتبی ﴿فَلَا تَطْعَمُ الْمُكْدِبِينَ﴾ گو‌پرا‌یه‌لی ئەوانه
 مه‌به‌که‌ قسه‌کانت به‌درو ده‌زانن ﴿وَدُّوا أَلْوَدَّهِنَّ﴾ حه‌زیان ده‌کرد که تۆ نه‌رمی نیشان به‌دیت
 ﴿يَكْدَهُنَّ﴾ ئەوسا ئەوانیش نه‌رمی (به‌رانه‌رت) ده‌نوینن ﴿وَلَا تَطْعَمُ كُلَّ حَلَاٰفٍ﴾ گو‌پرا‌یه‌لی مه‌که
 بو‌هیج سو‌یند خو‌ری‌کی ﴿مَهِينٍ﴾ په‌ست و ریسوا (ی‌دروزن). ﴿هَمَّازٍ مَّسْنُونٍ﴾ پیتک
 گری‌هاتو‌و‌چۆ‌که‌ر بو‌قسه‌هینان و بردن ﴿مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ﴾ زۆر ریگری‌که‌ر له‌چاکه‌ ﴿مُعْتَدٍ
 أَثِيمٍ﴾ سه‌تمکاری گونا‌ه‌کار ﴿عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيٌّ﴾ دل‌ره‌قی که‌لله‌شه‌ق دوا‌ی ئەوه‌ش زول ﴿
 أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيٍّ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌خوا‌ه‌نی‌داری‌ی و کوری‌زۆره‌(هه‌موو ئەم‌سیفه‌تانه‌ه‌ک زانیان
 ده‌لین مه‌به‌ست بی‌ی وه‌لیدی کوری‌موغیره‌یه) ﴿إِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَٰلِيهِ أَيْتَانَا قَالٌ﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی
 به‌سه‌ردا بخو‌ینرته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (ئه‌مانه) ئەفسانه‌ی پیشینان ﴿سَسْمُهُ عَلَىٰ الْأَرْطَمِ﴾
 به‌م زو‌وانه‌سه‌ری‌لووتی داخ ده‌که‌ین ﴿١١﴾

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا
 يَسْتَشْنُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ
 كَالِالصَّرِيرِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ اغْدُوا عَلَيَّ حَرِّثُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٢٣﴾ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ
 مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدَوْا عَلَيَّ حَرِّدِ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ
 ﴿٢٦﴾ بَلْ لَحْنٌ مِّحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تَسْبِيحُونَ
 ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 يَتَلَوَّمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا لَوْلَا يَدِينَا إِنَّا كُنَّا طَائِعِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا
 خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾
 أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ
 كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ آيْمُنُ عَلَيْنَا
 بِلِقَاةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَأَهُمْ آيَهُمْ بِذَلِكَ
 زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَمَا تَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ
 يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

﴿إِنَّا بَنَوْهُمْ﴾ ۱۱ یمه تاقیمان کردنهوه ﴿كَمَا بَلَّوْنَا أَحْسَبَ الْجَنَّةِ﴾ ۱۲ ههروهك لهمهو پیش خاوهنانی نهو باخه مان تاقی کردهوه ﴿إِذَا قَسَمُوا﴾ ۱۳ که (له شهودا) سویندیان خوارد ﴿لِيَصْرُمَنَّا مَصْرِيحِينَ﴾ ۱۴ که لهدهمی بهرهبه یاندا (بهروبوومه که‌ی) برنن (تا هه ژاران نهزائن) ﴿وَلَا اسْتَنْوُونَ﴾ ۱۵ هیچی (بو هه ژاران) لی دهر نه کهن ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ۱۶ نه مجا به لایهك له لایه ن پهروه ردگار تهوه سورابه وه به سهه باخه کهدا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ ۱۷ له کاتیکدا که نهوان خهوتبون ﴿فَأَصْبَحَتْ كَاصْرِيرٍ﴾ ۱۸ نهوسا وهك باخیکی رنراوی لی هات ﴿فَتَنَادَى مُصْرِيحِينَ﴾ ۱۹ له شه به قدا (براکان) بانگی به کتری یان کرد ﴿أَنِ اعْبُدُوا عَلٰی حَرْوِكُمْ﴾ ۲۰ (ووتیان) : که ههستن بچن بو سهه باخه که تان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۲۱ نه گهر نه تانهوی بیرنن ﴿فَاطْلِقُوا﴾ ۲۲ نه مجا کهوتنه ری ﴿وَهُمْ يَخْفَتُونَ﴾ ۲۳ وه نهوان به چریه به به کتریان نهووت ﴿أَن لَّا يَدْخُلَهَا أَيُّوْمًا عَلَيْكُمْ مَّسْكِينٌ﴾ ۲۴ نه مرؤ هیچ هه ژاریك نه بهت به سهه رتاندا له ناو باخه کهدا ﴿وَعَدُوا عَلٰی حَرْوِّ قَدْرِينَ﴾ ۲۵ ده مهو به بیان رۆشتن لایان وابوو که ده توائن بی به شیان بکهن ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا كَلَّتِ﴾ ۲۶ باخه که یان دیسی (به سو توائی) ووتیان ﴿إِنَّا لَصَّالُونَ﴾ ۲۷ یمه رینگامان وون کردووه (نه مه باخه که‌ی یمه نی یه) ﴿بَلْ نَحْنُ مُخْرَمُونَ﴾ ۲۸ نهه به لکو بهش بر او کراوینن ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾ ۲۹ برا ناوه نجی یه که یان (له ژیریدا) ووتی ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ﴾ ۳۰ مه گهر پیم نهووتن؟ ﴿وَلَا تَسْبَحُونَّ﴾ ۳۱ بو چی یادو سوپاسی خوا نا کهن ﴿قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا﴾ ۳۲ هه موو ووتیان: پاك و بیگهردی بو پهروه ردگار مانه (ستهه له کهس ناکات) بیگومان یمه خو مان ﴿ظَالِمِينَ﴾ ۳۳ ستهه کارینن ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾ ۳۴ نه مجا روویان کرده به کتریی ﴿يَتَلَوْنَهُ﴾ ۳۵ به سهه رزه نشت کردن ﴿قَالُوا يَا بُولٰٓئِيْنَا إِنَّا كَا ظٰلِمِيْنَ﴾ ۳۶ ووتیان: وای بو خو مان به راستی له خوا یاخی بووین ﴿عَسَىٰ رَبِّنَا أَن يَّبْدِلَنَا حٰزِبًا مَّهْمًا﴾ ۳۷ ئومیده وارین که خواله جیاتی نهو باخه باشترمان بداتی ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ﴾ ۳۸ به راستی یمه هیوامان ههه به پهروه ردگاری خو مانه ﴿كَذٰلِكَ الْعَذَابُ﴾ ۳۹ ئاوايه سزا (ی خواله جیهاندا) ﴿وَلَعَذَابُ الْآٰخِرَةِ اَکْبَرُ﴾ ۴۰ وه سزای رۆزی دوایی گه لی گه وره تره ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ۴۱ خو زگه بیان زانیایه ﴿إِنَّا لَمُنْتَقِنُ﴾ ۴۲ بیگومان بو له خواتر سان ههیه ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ حَتَّىٰ التَّعِيْمِ﴾ ۴۳ لای پهروه ردگاریان باخاتی پر له ناز و نیعمهت ﴿وَأَفْجَعَلِ الْمُؤْمِنِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ﴾ ۴۴ چون یمه موسولمان و بهدکاران وهك یهك لی ده که یسن؟ ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ ۴۵ نهوه چیتانه چون بر یاریك دهدهن ﴿أَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُونَ﴾ ۴۶ نه خیر ئایا کتیبکی (ناسمانی) تان ههیه نه مهی تیدا ده خوینتهوه ﴿إِن لَّكُمْ فِيْهِ لَمَآخِزٌ لَّوْنٌ﴾ ۴۷ وه لهو کتیبه دا ریتان پی دراوه چیتان بویت نهوه هه لبرترین بو خو تان؟ ﴿أَمْ لَكُمْ اٰٰمُرٌ عَلَيْنَا بِلَغَةٍ﴾ ۴۸ یان پهیمانی به هیزتان ههیه له گه لمان ﴿إِلٰی يَوْمِ الْقِيٰمَةِ﴾ ۴۹ تارۆزی دوایی ﴿إِن لَّكُمْ لَمَآخِزٌ كَثُوْرٌ﴾ ۵۰ که هه رجی ئیوه بر یار بدن بتاندریتی ﴿سَلٰمٌ﴾ ۵۱ برسه لیان (بزانه) ﴿أَلَيْسَ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ﴾ ۵۲ کامیان زامنی ئهه کارهه ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ﴾ ۵۳ ئاخو هاو بیریان ههیه (لهه قسه یه دا) ﴿فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ﴾ ۵۴ دهبا هاو بیره کانیان بهینن ﴿إِن كَانُوْا صٰدِقِيْنَ﴾ ۵۵ نه گهر راست ده کهن ﴿يَوْمَ يَكْتُفُ عَن سَاقٍ﴾ ۵۶ له رۆزیکدا (که قیامهت و ناربه حه تیه کانیتهی) خوی گه وره لاقی پیرۆزی دهه ده خات (وهك له فهره موده‌ی ئیمامی بوخاری و موسلیمدا هاتووه، باوهرمان پیته تی بهی هیچ لیچواندن ولیکدانه وهیهك، وه یمه ش چونتیته که‌ی نازاینن) ﴿وَيَذَعُوْنَ اِلٰی السُّجُوْدِ﴾ ۵۷ (به تهوسه وه) بانگ ده کرین بو سوژده بردن (بو خوی گه وره) ﴿فَلَا يَسْطِیْعُوْنَ﴾ ۵۸ (که چی) ناتوانن (سوژده بهن) ﴿۵۸﴾

خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهْقَهُمْ ذُلًّا وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ
 سَامُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
 مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ
 أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ
 ﴿٤٧﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ إِذْ نَادَى
 وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَبَدَّ بِالْعَرَاءِ
 وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَجَعَلَهُ مِنْ الصَّالِحِينَ
 ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا
 الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سورة القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ
 بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكَوْا بِاطْغَايَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلَكَوْا بِرِيحٍ
 صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى
 الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾



﴿حَشِيعَةً ابْصَرُهُمْ﴾ چاویان شوپرو ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ ریسوایی دایان ده گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَىٰ﴾
 بہراستی جاران کہ بانگ ده کران بو ﴿السُّجُودِ وَهُمْ سَامُونَ﴾ سوژدهو (نہیان دہ برد) کہ ساغیش
 بیون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَدِّبُ بِهِذِهِ الْحَدِيثِ﴾ وازم لی بہیتنہ بو ئوانہی کہ ئم قورٹانہ بہ درؤ دہ زانن
 ﴿سَدَسْتَدْرَجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَأْتُونَ﴾ بہرہ بہرہ کیشیان دہ کہم بہ رہنگیک کہ پی نہ زانن ﴿وَأَقْبَلِ لَهُمْ﴾
 وہ مؤلہ تیان دہ دم ﴿إِنْ كِيدِي مَتِينٌ﴾ بہراستی پیلانی من تو کمہ و بہ ہیژہ (لہ بہرانبہر پیلانی ئواندا)
 ﴿أَمْ تَسْتَأْجُرُهُمْ أَجْرًا﴾ تاخو تو لہ بی پروایان داوای کری (ی کوششی پیغہ مہریتی) یان لی دہ کہیت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُمْقَلُونَ﴾ ئوانیش لہ بزاردن قہرزرداری گران بارن ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا رووپہرہی
 غہ بیبان لہ لایہ ﴿فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ وہ ئوان لہ بہری دہ نو ستنہوہ ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ئہی موحمہ مد
 ﴿يَعْلَمُ﴾) دان بہ خوٹا بگرہ و چاوپہروانی فہرمانی بہرورہ دگارت بکہ ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ﴾ وہ ک
 ہاوری ی نہہنگہ کہ مہبہ (کہ یونس پیغہ مہرہ علیہ السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک کہ
 بانگی (خودای) کرد، ئہو توورہ بوو (لہ بی پروایی گہ لہ کہی) ﴿أَوَلَا أَنْ تَدْرِكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
 ئہ گہر میہرہ بانیبہ کہ لہ لایہن بہرورہ دگاریہوہ فریای نہ کہ وتایہ ﴿لِيَذِبَ بِالْعُرَىٰ وَهُوَ مَدْمُومٌ﴾ فری دہ درایہ
 دہشتیکی رووتہن وہ ئہو بہ دناو دہ بوو ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ ئہمجا بہرورہ دگاری ہلی بزار دہوہ
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ کردی (بہ یہ کیک) لہ چاکہ کاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہراستی
 نزیک بوو بی پروا کان ﴿أَيُّ لِقْوِكَ أَبْصَرُهُمْ﴾ ہلٹ خلیسکیتن بہ چاو (ی بیس) یان ﴿لَتَأْسِفُوا لِدُكْرٍ﴾
 لہ کاتیکدا کہ قورٹان دہ بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وہ دہیان ووت: بہراستی ئم (پیغہ مہرہ) شیتہ
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا دُكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئم قورٹانہ ہر ٹاموژگاری یہ بوہ موو جیہانیان ﴿﴾

سورہ قی الحاقی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بہناوی خوی بہخشندهی میہرہ بان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ ہانتی رپوزی دوابی (ہمق وراستہ) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چی بیت ئہو رپوزہ (ہمق وراستہ)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ نو چووزانیت ئہو رپوزہ چی بہ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ﴾ گہلی سہ موود
 وعاد ئہو رپوزہ بان بہ درؤ زانی (کہ دلہ کان دادہ خور بیٹی) ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ ئہمجا
 (گہلی) سہ موود لہ ناوبران بہ نہعرہ تہ یہ کی زور گہورہ ﴿وَأَمَّا عَادٌ﴾ وہ (گہلی) عادیس
 ﴿فَأَهْلِكُوا لِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ﴾ لہ ناوبران بہ بایہ کی سہختی ساردی بہ تینی بہ گرمہ ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا)
 زالی کرد بہ سہریناندا ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾ حہوت شہو و ہشت رپوز بہ بی ووجان (لہناوی
 بردن) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ ئہو گہلہت دہ بینی لہو ماوہ ہدا بی گیان کہ وتبون ﴿كَأَنَّهُمْ أَحْمَارٌ تَحْتَ حَاوِيَةٍ﴾
 وہ ک قہدی داری خورمای گہندہ (ناورزاو) ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ آفَاتَةٍ﴾ ئایا کہس دہ بینیت لہ وان کہ
 مایتہوہ؟ ﴿﴾

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَطِئَةِ ﴿١﴾ فَعَصَا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ
 ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أذُنٌ وَعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ
 نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ
 ﴿١٦﴾ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ
 ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ
 بِيَمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْلُ مَا كُنْتُ أَفْعَلُ وَأَنَا لَكَ يَاسِينَ ﴿١٩﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيَةَ
 ﴿٢٠﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هُنَا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
 كِتَابَهُ ۖ بِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ ﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْر مَا حِسَابِيَةَ
 ﴿٢٦﴾ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ
 ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ وَفَعُولُهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلَّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا
 سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾
 وَلَا يَحِضُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

﴿وَجَاءَ وَقُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ، وَالْمَاءُ تَفَكُّبٌ﴾ (هەر به‌و پ‌ر‌ه‌نگ‌ه) فیر‌عه‌ون و گ‌ه‌ل‌انی پ‌ی‌ش‌ ته‌و له‌ گ‌ه‌ل (دان‌ی‌ش‌ت‌وان‌ی
 دی‌ها‌ته) سه‌ره‌و ژ‌ی‌ر‌ب‌و‌وه‌ ک‌ان‌ ها‌تن ﴿بِالْمَاطِطَةِ﴾ به‌ گ‌ونا‌ه‌و خ‌را‌به‌وه ﴿فَعَصَّوْا رُسُلَ رَبِّهِمْ﴾ وه‌ ب‌ی
 فه‌ر‌مان‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری په‌ره‌و‌د‌گ‌اری‌ان‌ ک‌رد ﴿فَأَخَذَهُمُ آخِذَةً رَّابِيَةً﴾ ته‌وسا‌ گ‌رت‌نی‌ به‌ گ‌رت‌نی‌کی‌ ژ‌ور‌ سه‌خت
 ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكِ فِي الْجَارِيَةِ﴾ به‌را‌ستی‌ ئ‌ی‌مه‌ ک‌ات‌یک‌ که‌ ئ‌ا‌و (ی‌ ت‌وف‌ان) سه‌ر‌که‌وت (با‌پ‌یره‌ ک‌انی)
 ئ‌ی‌وه‌مان‌ ه‌ه‌ل‌گ‌رت‌ له‌ که‌ش‌ت‌یدا‌ ئ‌ه‌ی‌ ب‌ی‌ بر‌و‌ای‌انی‌ مه‌ک‌که‌ ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذَكَّرَةً﴾ ت‌ائ‌م‌ ک‌رده‌ویه
 ب‌که‌ی‌نه‌ ب‌یره‌ی‌نه‌ره‌وه‌ ب‌و‌ ئ‌ی‌وه‌ ﴿وَوَعَّاهَا أَذُنٌ وَعِیَّةٌ﴾ وه‌ ت‌اله‌ گ‌ویی‌ ب‌گ‌رت‌ گ‌و‌ی‌گر‌نی‌کی‌ ت‌ی‌گ‌ه‌ب‌ی‌شت‌وو ﴿فَإِنَّا
 نُنْفِخُ فِي الصُّورِ نَفْحَةً وَاحِدَةً﴾ ته‌م‌ج‌ا‌ ک‌ات‌یک‌ ف‌وو‌ ک‌را‌به‌ که‌ر‌ن‌ادا‌ به‌ ت‌اق‌ه‌ ف‌وو‌ ک‌رد‌نی‌ک‌ ﴿وَرَحَلْنَا الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ﴾
 وه‌ ز‌ه‌وی‌ و شا‌خ‌ه‌ک‌ان‌ ه‌ه‌ل‌گ‌یر‌ان‌ ﴿فَذَكَادَكَّهُ وَاحِدَةً﴾ به‌ ج‌اری‌ک‌ در‌ان‌ به‌به‌ک‌دا (وته‌خت‌ ک‌ران)
 ﴿فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ته‌و‌ ر‌ؤ‌زه‌ ر‌و‌ود‌ا‌وی‌ گ‌ه‌وره‌ ر‌و‌ود‌ه‌دات ﴿وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وه‌ ئ‌اس‌مان
 له‌ت‌ ده‌ب‌ی‌ ﴿فِيهِ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ وه‌ ته‌و‌ له‌و‌ ر‌ؤ‌زه‌دا‌ س‌س‌ت‌ و (ب‌ی‌ که‌له‌که) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهِمْ﴾ وه‌
 فر‌ی‌شته‌ک‌ان‌ له‌ که‌ناری‌ ئ‌اس‌مان‌دان‌ ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ﴾ وه‌ له‌و‌ ر‌ؤ‌زه‌دا‌ ه‌ه‌شت‌ (فر‌ی‌شته‌ی
 به‌ه‌ی‌ز) ع‌ه‌ر‌شی‌ په‌ره‌و‌د‌گ‌ارت‌ به‌بان‌ سه‌ری‌انه‌وه‌ ه‌ه‌ل‌ ده‌گ‌رن‌ ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾ له‌و‌ ر‌ؤ‌زه‌دا‌ (له‌
 به‌ر‌ده‌می‌ خ‌وادا) ه‌ه‌مو‌وت‌ان‌ ن‌ی‌شان‌ ده‌در‌ین‌ ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ الْخَافِيَةُ﴾ ه‌ی‌ج‌ (ک‌رده‌ویه‌کی‌) په‌ن‌ه‌ان‌یت‌ان‌ به‌ن‌ه‌ی‌نی‌
 نام‌ی‌نی‌ته‌وه‌ ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ته‌وسا‌ ته‌و‌ که‌سه‌ی‌ که‌ نام‌ه‌ی‌ (ک‌رده‌وه‌ی‌) در‌ابه‌ ده‌ستی‌ را‌ستی
 ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَوْلَوْا مِنِّي﴾ ده‌لی‌: ها‌ نام‌ه‌ک‌م‌ ب‌گ‌رن‌ و ب‌ی‌خ‌و‌ن‌ن‌نه‌وه‌ ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِي﴾ ب‌ی‌گ‌ومان
 من‌ خ‌و‌م‌ ده‌مزانی‌ که‌ ت‌و‌وش‌ی‌ ته‌م‌ ل‌ی‌یر‌س‌ی‌نه‌وه‌یه‌ ده‌ب‌م‌ ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ﴾ ته‌و‌ که‌سه‌ له‌ ژ‌ی‌ان‌ی‌کی‌
 په‌سه‌ندا‌ ده‌ب‌ی‌ ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له‌ به‌ه‌ه‌ش‌تی‌کی‌ به‌ر‌ز‌دا‌ ﴿فَطُورُهَا ذَانِبَةٌ﴾ که‌ می‌وه‌ی‌ نز‌یک‌ه‌ ده‌سته
 ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾ (ب‌ی‌ ی‌ان‌ ده‌و‌وت‌ر‌یت‌) ب‌خ‌و‌ن‌ و ب‌خ‌و‌ن‌ه‌وه‌، ن‌وش‌تان‌ ب‌ی‌ ﴿بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْفَالِئَةِ﴾
 به‌ه‌و‌ی‌ ته‌و‌ چ‌اک‌انه‌وه‌ که‌ له‌ ر‌ؤ‌زانی‌ ر‌ا‌بر‌د‌و‌ودا‌ ک‌رد‌و‌وت‌انه‌ ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ﴾ به‌لام
 ته‌و‌ که‌سه‌ی‌ که‌ نام‌ه‌ در‌ابه‌ ده‌ستی‌ چه‌ب‌ی‌ ده‌لی‌: ﴿بَلْبَلْتَنِي لَأُوْتِيَ كِتَابِيَةَ﴾ خ‌و‌ز‌گ‌ه‌ ه‌ه‌ر‌ نام‌ه‌ نه‌در‌ابه‌ته‌ی‌ ﴿
 ﴿وَلَوْ أَدْرَاكُمْ حِسَابِيَةَ﴾ وه‌ نه‌م‌ ز‌ان‌ی‌اه‌ چی‌ به‌ (سه‌ر‌ته‌ن‌ج‌ام‌ی‌) ل‌ی‌یر‌س‌ی‌نه‌وه‌م‌ ﴿بَلْبَلْتَنِي كَأَنِّي الْفَاطِيَةُ﴾ خ‌و‌ز‌گ‌ه‌
 مر‌د‌نه‌ک‌ه‌م‌ به‌ک‌ج‌اری‌ بو‌وا‌یه‌ ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي﴾ سا‌مان‌ه‌ک‌م‌ ه‌ی‌ج‌ ق‌از‌ان‌ج‌ی‌کی‌ پ‌ی‌ نه‌گ‌ه‌ی‌ان‌دم‌ ﴿
 ﴿هَآءِكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ له‌ده‌س‌تم‌ چ‌وو‌ ده‌سه‌ل‌انه‌ک‌م‌ ﴿حُدُودُهُمْ مُّغْرَبَةٌ﴾ (ته‌م‌ج‌ا‌ به‌ چ‌او‌د‌ی‌ر‌انی‌ د‌ؤ‌ز‌خ‌
 ده‌و‌وت‌ر‌یت‌) ب‌ی‌گ‌رن‌ ز‌نج‌یر‌ ب‌که‌نه‌ ده‌س‌ت‌ و گ‌ه‌رد‌نی‌ ﴿قُرْآنُ الْجِجِيمِ صَلْوَةٌ﴾ له‌ پ‌اش‌ان‌ ب‌ی‌ه‌ن‌ ب‌و‌
 د‌ؤ‌ز‌خ‌ (ب‌ی‌سو‌ت‌ین‌ له‌ د‌ؤ‌ز‌ه‌خ‌دا) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ ته‌م‌ج‌ا‌ به‌ ز‌نج‌یر‌ی‌کی‌
 ح‌ه‌ف‌تا‌ گ‌ه‌ز‌ی‌ ب‌ی‌ به‌س‌ته‌وه‌ ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چ‌ون‌که‌) ب‌ی‌گ‌ومان‌ ته‌و‌ بر‌و‌ای‌ به‌ خ‌و‌ای‌
 گ‌ه‌وره‌ نه‌ده‌ک‌رد‌. ﴿وَلَا يَخْضَعُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه‌ ه‌انی‌ که‌سی‌ نه‌ده‌دا‌ ب‌و‌ خ‌و‌ر‌ا‌ک‌ د‌ان‌ به‌ ه‌ه‌ ژ‌اران
 ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنًا حَمِيمٌ﴾ ته‌م‌ر‌و‌ ته‌و‌ی‌ش‌ ل‌ی‌ره‌ نه‌ د‌ل‌س‌و‌ز‌ی‌کی‌ ه‌ه‌یه‌ (یار‌مه‌ته‌ی‌ ب‌دات) ﴿

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أَقْسَمُ
 بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ
 بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَوْمَنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾
 تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾
 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ
 مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا
 لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾
 وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

سورة المعارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾
 مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
 فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَزَلَهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ
 كَالْمُهْلِ ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشَلِينَ﴾ و نه خوار دنئی (بیخوات) جگه له کیم وزوو خاوی جه سته‌ی دۆزه خبییه کان نه بی ﴿۳۳﴾
 ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَلَطُونَ﴾ که (کهس) نایخوات گونا هباران نه بیئت ﴿۳۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ جا سویند به بو
 شتانه‌ی که ده بیان بینن ﴿۳۵﴾ ﴿وَمَا لَا تَبْصِرُونَ﴾ وه به وهش که نایان بینن ﴿۳۶﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان
 ئەم قورئانه فەر مووده‌ی ره وانه کراوئیکی به‌رپرزو گه وره به (له خواوه بوئان دینئی) ﴿۳۷﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
 شَاعِرٍ﴾ وه ئەم (قورئانه) قسه‌ی شاعیر نی یه ﴿فَلَيْدَا مَا تُؤْمِنُونَ﴾ زور کهم بر او ده هینن (به قورئان)
 ﴿۳۸﴾ ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ﴾ وه قسه‌ی فالچی و زیوانیش نی یه ﴿فَلَيْدَا مَا تَذَكَّرُونَ﴾ زور کهم بیر ده که نه وه ﴿۳۹﴾
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانه) نیرا وه ته خوار وه له بهر وره دگاری جیهانیانه وه ﴿۴۰﴾ ﴿وَلَوْ نَقُولُ
 عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئە گهر (موحه ممه‌د ﷺ) به دەم ئیمه وه هه‌ندی (ووته‌ی) هه‌لبه‌ستایه ﴿۴۱﴾ ﴿لَا خِذْنَا
 مِنْهُ بَأْسًا﴾ بیگومان ئیمه به ده سته‌ی خوئان توله مان لی ده‌سند ﴿۴۲﴾ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ له پاشان
 ره گی دلیمان ده‌بری ﴿۴۳﴾ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ وه کهس له ئیوه نه‌یده توانی بهر گری لی بکات
 ﴿۴۴﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِلْمُذَّبِحِينَ﴾ وه بیگومان ئەم قورئانه ئاموژگاری و به‌نده بو پاریز کاران وله خواتر سان
 ﴿۴۵﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ وه بیگومان ئیمه ده‌زانیس که هه‌ندی کتان قورئان به درو ده‌زانیس ﴿۴۶﴾
 ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه بیگومان ئەم قورئانه هوی به‌شیمانی بی پروایانه ﴿۴۷﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾
 وه به‌راستی قورئان راست و درووست و دلنیا به‌خشه ﴿۴۸﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که واته: (ئە‌ی
 موحه ممه‌د ﷺ) توش هه‌میشه یادی به‌روه‌ردگاری گه وره‌ی خوئ بکه ﴿۴۹﴾

سوره‌تی ﴿الْمَعَارِجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خاوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَأَل سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داوا کارئیک داوا‌ی سزایه کی (خوایی) کرد که (ئوه سزایه) هه‌ر روو
 ده‌دات ﴿۱﴾ ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بو بی پروایان نی یه هیچ پال بیوه‌نه‌رئیک (که بیان پاریزیت) ﴿۲﴾
 ﴿مَنْ أَلَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ له (سزای) خاوی خاوه‌ن پله و پایه‌ی زور به‌رز ﴿۳﴾ ﴿تَنْجُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ﴾
 فریشته و جبریل سه‌ر ده‌که‌ون بو لای خوا ﴿۴﴾ ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له رۆژئیکدا که
 ئەندازه‌ی په‌نجا هه‌زار ساله ﴿۵﴾ ﴿فَأَصْبَحَ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ که و ابو خوئ رابگره (ئە‌ی موحه ممه‌د ﷺ)
 به‌خو‌ر اگرتئیکی چاک و جوان ﴿۶﴾ ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به‌راستی ئەو بی پروایانه ئەو رۆژه به‌دوور
 ده‌بینن ﴿۷﴾ ﴿وَرَبُّهُ قَرِيبٌ﴾ ئیمه‌ش زور به‌نزیکی ده‌بینن ﴿۸﴾ ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ﴾ ئەو رۆژه‌ی
 که ئاسمان وه‌ک مسی تواوه (یان خلتە‌ی زه‌یتی) لی دی ﴿۹﴾ ﴿وَتَكُونُ أَسْفَالُ السَّمَاوَاتِ﴾ کئیه کانیش وه‌ک
 خوری شیکراوه‌یان لی دی ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمْرًا حِمْرًا﴾ وه هیچ که‌سیک ناپرسیته وه له هیچ که‌سیکی
 خو‌شه‌ویستی خو‌ی ﴿۱۱﴾



يُبْصَرُونَ وَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾
وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّبُهَا ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ يَنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْتَ الظَّنَّى ﴿١٥﴾ نَزَّاعَةٌ لِلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ
وَتَوَلَّى ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزَّوَعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ
عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ
وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنَ عَذَابِ
رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُنِنُوا ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِفِرْوَجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٢٩﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾ فَمَنْ أَسْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣١﴾
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾
فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
عِزِينَ ﴿٣٧﴾ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً نَّعِيمًا ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ
مِّمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾

﴿بَصُرٌ مِّنْهُمُ﴾ که نیشانی به‌کتری ده‌درین ﴿يَوْمَ الْمَجْزُمُ﴾ تاوانبار تاوات ده‌خوازی ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ﴾ که (قوربانی) بدایه له‌بری پزگار بوونی خوی له‌سزای نه‌و روزه ﴿بِئْتِهِ﴾ به‌کوره‌کانی ﴿وَصَلَّحْتَهُ وَأَخِيهٖ﴾ به‌ژن و به‌براکانی ﴿وَفَصَّلَتْهُ الَّتِي تُوْبُهُ﴾ به‌هوزه‌که‌شبه‌وه که به‌نیان ده‌دا ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نُّمِجُّهٖ﴾ وه به‌هرچی که‌س له‌سه‌ر زه‌وی یه (هه‌مووی بدایه و) له‌باشان هر خوی پزگاری بیی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْمَىٰ﴾ نه‌خیر (وانی یه) به‌پرستی ناگری دوزخ به‌بلیسه‌یه ﴿تَرَاعَا لَلشَّوٰی﴾ دامالینه‌ری پیستی سه‌ره ﴿ذَعُوْا مِّنْ ذِبْرٍ وَّتَوَلَّىٰ﴾ (نه‌و ناگره) بانگی که‌سینک ده‌کات که پستی هه‌لکردبی له‌خواو رووی وه‌رگیرابی ﴿وَجَمْعٌ فَاوْصَىٰ﴾ وه‌سامانی کو‌کردیته‌وه وه‌لی‌گری ﴿إِنَّ الْأَسْسَنَ حَقٌّ هُوَ﴾ بیگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنوکینی ته‌نگه‌تیلکه ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جُرُوعًا﴾ که‌ناخوشی یه‌کی توش بیی هاوارو ناله ده‌ست بی‌ده‌کات ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ که‌سامانیش رووی تی‌بکات نه‌ی گریته‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿إِلَّا الْمَصَلِينَ﴾ جگه‌نویژ‌گه‌ران نه‌بیت ﴿الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ نه‌وانه که‌به‌رده‌وامن له‌سه‌ر نویژه‌کانیان ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا لَعَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌به‌شیکی دباری کراوه‌دارایاندا هه‌یه ﴿لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بو‌ه‌ژاری داوا‌کهر و بی‌نه‌وای داوانه‌کهر ﴿وَالَّذِينَ بَصَدُّوا نَوْمَ الَّذِينَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان به‌روژی پاداشت هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ يُشْفِقُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌له‌سزای په‌روه‌ر‌دگاری خو‌یان ده‌ترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ چونکه‌به‌پرستی سزای په‌روه‌ر‌دگاری نه‌وان که‌س لی‌ی دلتیا نیه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌ناگاداری داوینی خو‌یان ده‌کن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ له‌گه‌ل‌زنانی خو‌یان نه‌بیت ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یا‌که‌نیزه‌کیک که‌بووبن به‌خواه‌نیان ﴿فَأَنَّهُمْ غَيْرُ مَمْلُومِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌لومه‌کراونین ﴿فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نه‌مجا‌هر که‌سینک دوا‌ی شتی تر‌بکه‌وی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ نه‌و که‌سانه‌نه‌وانه که‌ده‌ست در‌یژ‌کهرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌چاو‌دیری سپاره‌وه‌په‌یمانی خو‌یان ده‌کن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌شایه‌تی خو‌یان به‌ته‌واوی ده‌دن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌پاریز‌گاری نویژ‌یان ده‌کن ﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ نه‌وانه (که‌باس کران) ریز‌ده‌گیرین له‌باخاتی به‌ه‌شتدا ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كُنَّا مُهْتَطِعِينَ﴾ ده‌ی چی‌یانه‌نه‌و بی‌بروایانه (که‌تو‌ده‌ر‌نه‌که‌ویت نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿بِئْتِهِ﴾ به‌په‌له‌دین بولات ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَرِيْنٌ﴾ له‌لای‌راست و چه‌پته‌وه ده‌سته‌ده‌سته‌ده‌بن ﴿أَيُّطْعَمُ كُلُّ أَمْرٍ مِّنْهُ﴾ نایا هه‌موو به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿أَن يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ که‌بخریته‌به‌ه‌شتی پر له‌نازو نيعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا تَعْلَمُونَ﴾ وان‌ی‌یه: (وه‌ک به‌ته‌مان) به‌پرستی ئیمه‌درووستمان کردوون له‌وه‌ی که‌ده‌یزانن ﴿فَلَا أَقْسُرُ رَبَّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا‌سویند به‌په‌روه‌ر‌دگاری روزه‌لاه‌ته‌کان و روزه‌ئاواکان ﴿إِنَّا لَقَدِرُونَ﴾ بیگومان ئیمه‌به‌ده‌سه‌لاتین ﴿

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ
 يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ
 يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾
 خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفُهُمْ ذَلَّةً ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سورة نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
 فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ فِي
 آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
 ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ وَوْلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُومًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَنَا يَا إِلَهَتَكُمُ وَلَا تَذَرْنَا وَدَاوِلَا سُوعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُونَا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

﴿رَبِّ السَّمَاءِ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ (ئه‌مجا گهر و ابکهن) بارانی خوهرم و لیزمه‌تان بۆ ده‌بارینتی ﴿وَيُخَوِّدُكُمْ﴾ ﴿بِأَمْوَالٍ وَيَنِينَ﴾ و سامان و کورپی زورتان پی‌ده‌به‌خشیی ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ﴾ و باخ و باخاتی زورتان پی‌ده‌دات ﴿وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ و جوگه ئاوی زورتان ده‌دانتی ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ئه‌وه چیتانه ناترسن له شکوو گه‌وره‌یی خوا؟ ﴿وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا﴾ له کاتیکدا که دروستی کردوون به‌چهند قوناغیک ﴿أَلَمْ تَرَ أَيْسَرَ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئایا نابیینن که خوا چۆن حه‌وت ئاسمانی دروست کردووه نه‌هۆم له‌سه‌ر نه‌هۆم ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا﴾ و مانگی گپراوه له ناویاندا به‌رووناک ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ وه روژیسی گپراوه به‌چرا ﴿وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ وه خوا ئیوه‌ی پرواندووه له زه‌وی به‌روواندن ﴿ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا﴾ له‌باشان ده‌تان باته‌وه ناوی ﴿وَيُخَوِّدُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ وه ده‌رتان ده‌هینیه‌وه (لی‌ی) به‌ده‌ره‌ئیان ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا﴾ خوا زه‌وی بۆ راخستوون ﴿لَتَسْلُكُنَّ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾ تاها تو جو بکهن به‌رینگه کراوه کانیدا ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهٗ عَصَوْنِي﴾ نووح ووتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم بینگومان گه‌له‌که‌م بی‌فرمانیان کردم ﴿وَأَتَّبَعُوا لِرَبِّدِّهٖ مَالَهُ وَوَلَدَهُ﴾ وه شوین که‌سانی که‌وتن که‌مان و مندالی قازانجی پی‌نه‌گه‌یاندوه ﴿الْأَخْسَارًا﴾ زیان نه‌بی ﴿وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وه بیلان و فریو فیللی زور گه‌وره‌یان کرد ﴿وَقَالُوا لَا تَنْدَرُنَّ إِلَهِتَكُمْ﴾ وه ووتیان ده‌ست هه‌ل نه‌گرن له بت و خواکانتان ﴿وَلَا تَنْدَرُنَّ وَاذًا لِسُوءِ أَوْلَیَعُوتٍ وَيَعُوقُ وَنَسْرًا﴾ وه ده‌ست هه‌ل نه‌گرن له (په‌رستنی) وه‌د و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر (ئه‌مانه کو‌مه‌له‌پیاو چاکیک بوون، جا کاتیک مردن، شه‌یتان هات ووتی به‌شوینکه‌و توانیان که‌چهند په‌یکه‌ریکیان بۆ بتاشن تاوه‌کو هه‌میشه له‌به‌ر چاوتان بن، جا پاش ماوه‌یه‌ک که‌به‌سه‌ر چوو شه‌یتان هات به‌خه‌لکی ووت ئه‌وه‌وه‌په‌یکه‌رانه‌په‌رستن، چونکه باوباپیرانتان ئه‌وه‌په‌یکه‌رانه‌یان په‌رستووه، ئیوه‌ش له‌سه‌ر ریازی ئه‌وان بن) ﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا﴾ وه په‌راستی ئه‌وانه زور (خه‌لک) یان گو‌مرا کرد ﴿وَلَا تَرِدُ الظُّلُمَاتِ الْاِضْلَآءَ﴾ (خوایه) ئه‌م سته‌م کارانه له‌گو‌مراپی زیاتر هیچی تریان بۆ زور مه‌که ﴿مِمَّا خَطَبْتُمْ أَغْرَفُوا﴾ به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه‌به‌زریان خنکیتان ﴿فَأَدْخَلُوا نَارًا﴾ ئه‌مجا خرانه‌ئاگره‌وه ﴿فَلَمَّا جَدُوا أَلْهَمَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ ئیتر بیجگه له‌خوا هیچ یارمه‌تی ده‌ریکیان ده‌ست نه‌که‌وت ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْدَرْ عَلٰی الْأَرْضِ﴾ نووح فه‌رمووی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار مه‌یه‌ئیه‌له‌سه‌ر زه‌وی ﴿مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا﴾ هیچ که‌سیک له‌بی‌بروایان ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾ (چونکه) بینگومان ئه‌گه‌ر تو وازیان لی‌به‌ئیت، به‌نده‌کانی تو گو‌مرا ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجْرًا كَفَّارًا﴾ وه هه‌ر مندالی تاوانباری سو‌یاس نه‌که‌ر ده‌خه‌نه‌وه ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَوَلَدِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم خو‌ش بیه له‌خو‌م و باو‌کم و دای‌کم ﴿وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا﴾ وه له‌وه‌که‌سه‌که‌دینه‌مالم به‌برواداری یه‌وه ﴿وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه له‌هه‌موو پیاوان و ژنانی ئیماندار ﴿وَلَا تَرِدُ الظُّلُمَاتِ الْاِضْلَآءَ﴾ وه به‌شی سته‌مکاران زیاد مه‌که‌تیاچوون و له‌ناوچوون نه‌بی ﴿

سورة الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِي إِلَىٰ أَنَّهُ أُسْمِعَ نَفْرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا
عَجَبًا ① يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ②
وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ③ وَأَنَّهُ كَانَ
يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ④ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسَ
وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑤ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑥ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ⑦ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا فِيهَا مَلِكًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ⑧ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن
يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا ⑨ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ⑩ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ
وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ⑪ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ وَهَرَبًا ⑫ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ
ءَامَنَّا بِهِ ⑬ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ آلِهِ وَلَا مَنَّا وَلَا يَخَافُ

سوره‌تی ﴿الجین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نیگام بو کرا ﴿أَنَّهُ أَسْمَعَ نَفَرٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ که بیگومان چهند که سیک له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌وم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ ئەمجا ووتیان: به‌راستی ئیمه قورئانیک سهر سورہینهرمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ رینمونیسی ده‌کات بو رینگای راست ﴿فَأَمَّا بَابِعْدَ﴾ ئیمه‌ش باوهرمان پی کرد ﴿وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ وه هرگیز کهس ناکه‌ین به‌هاو به‌شی به‌روهردگارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدًّا رَبًّا﴾ وه به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌یی به‌روهردگارمان - له شتی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه‌رو مندالیک ی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا﴾ بیگومان گیل ونه‌فامه که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه ئیمه پیمان وابوو که ئاده‌می و جنو که ههرگیز درو ناکه‌ن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ﴾ به‌راستی پیاوانیک له ئاده‌می ﴿يَعُودُونَ رِجَالًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ په‌نایان ده‌برده‌به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَادَوْهُمُ هَرَفًا﴾ که‌چی زورتر ماندوو یان ده‌کردن ﴿وَأَنَّهُمْ طَطَّوْا﴾ وه ئاده‌می گومانیان بردووه ﴿كَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه‌روه‌ک ئیوه - ئهی جنو که - گومانان بردووه ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ که ئیتر خوا هیچ پیغه‌مه‌رینک نانیری ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که کان ووتیان: ئیمه ده‌گه‌راین به‌شوین ده‌نگ و باسی ئاسماندا ﴿فَوَجَدْنَا مُلَأْتَ مِن جَسَدٍ شَدِيدًا وَشُهُبًا﴾ که‌چی دیمان پرکراوه له پاسه‌وانی به‌هیز و تیری ئه‌ستیره‌کان ﴿وَأَنَّا كَانُوا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلشَّمْعِ﴾ وه بیگومان ئیمه جاران داده‌نیشتن له چهند شوینیک له ئاسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ﴾ به‌لام ههر که سیک له ئیستا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُهُ رَبِّهَا أَبْصَدًا﴾ تیریک ئه‌ستیره ده‌بینی له بو‌سه‌ی دایه ﴿وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشْرَأُ يَدِي مَن فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ئایا خرابی ویستراوه بو‌ئه‌وانه‌ی که له سهر زه‌وین؟ ﴿أَمْ آرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ یان به‌روهردگاریان رینمونیسی ویستووه بو‌یان؟ ﴿وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه هه‌ندی‌کمان چاکیین ﴿وَمَا تَدُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندی‌کمان له‌وه که‌متر ﴿كَمَا ظَرَفَقْدَا﴾ ئیمه جاران خاوه‌نی ریبازی زور بووین ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَعُجِرَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئیمه دلنیا بووین که ههرگیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌رچین له زه‌وی دا ﴿وَلَنْ نُعْجِرَهُ هَرَبًا﴾ وه به‌هله‌هاتنیش له ده‌ستی خوا رزگار نابین ﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ﴾ به‌راستی ئیمه کاتی رینمونیسی (قورئان) مان بیست باوهرمان پی هینا ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ﴾ ئەمجا ههر که سیک بر‌وای هینا به‌به‌روهردگاری خوی ئیتر ناترسی ﴿يَحْسَا وَلَا رَهْفًا﴾ نه‌له که‌می (پاداشت) و نه‌له زوری (توله) ﴿١٥﴾

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
 تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾
 وَالْوَالِدَاتُ عَلَىٰ الصَّرِيحَةِ لِأَسْقَيْنَهُنَّ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لِنَفْسِنَهُنَّ
 فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ
 الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
 يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ
 بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي
 لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَإِن لَّهُ نَارِجَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَائِدَةً فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِن أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تَدْعُونَ
 أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
 أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَّبِّهِ أَنَّهُ وَسَلَّكَ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ
 رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

﴿وَأَنَّمَا الْمُشْرِكُونَ وَمِمَّا أَلْفِطُونَ﴾ و ه بیگو مان ئیمه هه ندیکمان موسولمانیین و هه ندیکمان سته مکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ ئەمجا ئەوانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرُورٌ شَدِيدٌ﴾ ئەوه ئەوانه ریگای راستیان
 دوزیوه ته وه ﴿وَأَمَّا أَلْفِطُونَ﴾ به لام ئەوانه‌ی له ریگای راست لایانداهه (سته مکاره کان)
 ﴿فَكَانُوا لِحُجَّتِهِ حَطَبًا﴾ ده بنه سووته مه‌نی دوزخ ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُغْفَرْنَ لَهُنَّ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (ئه مجا خوی
 گه‌وره ده فهر مویت): ئە گهر ئەوان (مرؤف و جنوکه) به رده‌وام بوونایه له سه‌ر ریگای راست
 ﴿لَا مَقِيَّةَ لَهُمْ مَا عَدَاكَ﴾ ئاوی زورمان پی ئەنوشین (نیعمه‌تی زورمان ده‌دانی) ﴿لَتَقْتُلُنَّهُنَّ﴾ هه‌تا
 تاقیان کهینه وه نیایدا ﴿وَمَنْ يُضِرَّ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه ههر که سینک روو وه رگپری له یادی په‌روه‌ردگاری
 خوی ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا بَعْدَ إِذْ عَذَّبْتَهُ﴾ ده‌بخانه ناو سزای دژاره وه ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ﴾ بیگو مان مژگه‌وته کان
 بو په‌رستنی خودان به‌ته‌نه‌ها جگه له‌ئو که‌سی تری تیدا نه‌په‌رسترت ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که‌واته
 له‌گه‌ل خودا هاوار له که‌سی تر مه‌کن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به‌نده‌ی خوا (موحه‌مه‌د
 ﷺ) کاتیک که هه‌ستا له خوا بپاریته وه (و بی په‌رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ (بی بروا کانی مه‌ککه)
 نزیک بوو دابارن به سه‌ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ههر خوی خوم ده‌په‌رستم.
 ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناکه‌م به هاو به‌شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رِشْدًا﴾ بلی: به‌راستی من
 نه‌زیان و نه‌رینمو و نیی ئیوم به‌ده‌ست نی به ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: بیگو مان که‌سینک
 نیه که من بپاریزی له (سزای) خوا ﴿وَأَنَّ أَحَدًا مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بیجگه له‌و په‌ناگه‌یه‌ک شک نابه‌م ﴿
 إِلَّا الْبَلَاغَ مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ (وه هیچم به‌ده‌ست نی به) راگه‌یاندن نه‌بی له خوا وه گه‌یاندنی په‌یامانی ئەو
 نه‌بی ﴿وَمَنْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که‌سی بی فهرمانی خوا و پیغه‌مبه‌ری بکات ﴿فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ﴾ ئەوه
 بیگو مان ناگری دوزخ بو ئەوه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیدا ده‌مینتبه وه به‌هه‌میشه‌بی ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَأْوَعَدُونَ﴾
 تا به‌چاوی خویان ده‌بینن ئەو سزایانه‌ی که به‌لئینان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾
 ئەمجا ئەو کاته ده‌زانن، که کی یار مه‌تی ده‌ری که‌متره و ژماره‌ی که‌مه ﴿قُلْ إِن أَدْرَىٰ﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا وَعَدُون﴾ ئاخو نزیکه ئەو روژی دواییه‌ی که به‌لئیتان پی دراوه ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رِزْقًا مَدًّا﴾
 یان په‌روه‌ردگارم ماوه‌یه‌کی دووری بو داناوه ﴿عَلَيْهِ الْغَيْبُ﴾ ههر خویبه‌ زانا به نه‌نیه‌کان
 ﴿فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که‌س ناگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌یتی خودا ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾
 مه‌گهر پیغه‌مبه‌ریکی که لئی رازی بی ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَنْصُرُ الْخَلْفَاءَ رِشْدًا﴾ جا بیگو مان خوا
 له‌به‌رده‌می و پشتیه وه پاسه‌وان (له فریشته) ده‌نیرت ﴿يَعْلَمُ أَنَّ قَدَّابِلَعُورٍ سَلَّتْ رِيحَهُمْ﴾ تا بزانی که
 په‌یامی خویان گه‌یاندوه وه ﴿وَإِحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به‌وه‌ی که لایانه ﴿وَأَحْصَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وه هه‌موو شتیکی (له‌سه‌ریان) ژماردوه وه هه‌لژماردن ﴿

سورة المزمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمَزْمَلُ ① قُرْ أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ② نِصْفَهُ وَأَوَانِقْصَ مِنْهُ قَلِيلًا
 ③ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 ثَقِيلًا ⑤ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑥ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧
 رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨ وَأَصْبِرْ
 عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑩ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
 أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ⑪ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَجِيمًا ⑫
 وَطَعَامًا إِذْ غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑬ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
 وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَهِيلًا ⑭ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا
 عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑮ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
 فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ⑯ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا
 يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ⑰ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا
 ⑱ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⑲

سوره‌ی ﴿الْمَزْمَلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿يَا أَيُّهَا الرَّزِقُ﴾ نهی‌ی تو که سستی که خوت دابو شیوه ﴿﴿وَالَّذِي لَا يَأْتِيكَ﴾ شهِو هه‌سته (شهِو نوئز
 بکه) مه‌گه‌ر که میکی نه‌بیست ﴿﴿يَصْفَهُ وَأَافِضْ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ نیوه‌ی یا که می‌له نیوه‌ی که م بکه‌روه ﴿﴿
 ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾ یا که می‌لیسی زیاد بکه ﴿﴿وَرَزَقْنَاكَ أَنْ تَتَبَّلَا﴾ له‌سه‌رخو قورئان بخوئنه‌روه و (به‌رینک
 وپینکی) ده‌وری بکه‌روه ﴿﴿إِنَّا سَأَلْنَاكَ عَلَيْكَ قَالَ تَقِيلاً﴾ بیگومان ئیمه له‌مه‌ولا بؤت ده‌نیرینه
 خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿﴿إِن تَأْتِيكَ الْبَلَّ﴾ به‌راستی هه‌ستانی شه‌و
 دوا‌ی خه‌و (بؤ خوا‌به‌رستی) ﴿﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأً﴾ قورستره و گرانتره له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی رُوژ
 و به‌هیزتره بؤ دل) ﴿﴿وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ دروستره له‌رووی ووتنه‌وه ﴿﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعَ طَوِيلًا﴾ به‌راستی
 تو له‌رُوژدا له‌هاتوو چؤ کردنیکی زوردا‌یت ﴿﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ هه‌میشه یادی به‌روه‌ردگارت بکه
 ﴿﴿وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَتَبَّلًا﴾ وه‌خوت یه‌کلا که‌روه به‌یه‌کلابی کردنه‌وه یه‌کی ته‌واو ﴿﴿رَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ﴾
 نه‌و خوای رُوژه‌لات و رُوژتاوایه ﴿﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رسترایکی به‌راستی نی یه‌ته‌نها نه‌و نبی
 ﴿﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ که‌وا‌بوو بیکه به‌پارنزه‌ر و پشتیوانی خوت ﴿﴿وَأَصِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌خوتدا
 بگره له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی که ده‌بیلین ﴿﴿وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَبِيلًا﴾ وه‌وازیان لی به‌ینه‌و لیان گه‌ری به‌واز
 لیه‌تینانیکی جوان ﴿﴿وَدَرْزِي وَالْمَكْدِينِ أُولِي النَّعْمَةِ﴾ واز به‌ینه له‌من و نه‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که
 نایینی من به‌درو ده‌زانن ﴿﴿وَمَهَلْهُمْ قَبِيلًا﴾ وه‌که‌میک مؤله‌تبان بده ﴿﴿إِنَّ لَدَيْنَا أُنْكَالًا﴾ بیگومان لای
 ئیمه هه‌یه کؤت و زنجیری قورس و گران ﴿﴿وَحَجِجًا﴾ وه‌ئاگری هه‌ل گیرساو ﴿﴿وَطَعَامًا ذَا عَصَا﴾
 وه‌خواردنی گه‌رو گیر ﴿﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ هه‌روه‌ها سزای پر له‌داخ و ده‌رد ﴿﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾
 له‌رُوژیکدا که زه‌وی و چیاکان دینه له‌رزه ﴿﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَغِيَابِ مِهْيَلًا﴾ وه‌کیوه‌کان ده‌بن به‌گردؤلکه
 له‌لمی هه‌لرزاو ﴿﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكَ﴾ بیگومان ئیمه پیغه‌مبه‌ریکمان بؤ ناردن که
 شایه‌ته له‌سه‌رتان ﴿﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ریکمان نارد بؤ لای فیرعه‌ون ﴿﴿
 ﴿فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون سه‌رپیچی نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی کرد ﴿﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبِيًا﴾ ئیمه‌ش
 تو له‌مان لی سه‌ند به‌توله سه‌ندنیکی سه‌خت ﴿﴿فَكَيْفَ تَتَوَعَّنُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر بی بروایی
 بکه‌ن چؤن خوتان ده‌پارنزن ﴿﴿يَوْمًا يُجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌رُوژیکدا که (به‌ترس و سامی خوی)
 مندالان پیر ده‌کات ﴿﴿السَّمَاءُ مُفْطِرُ يَوْمٍ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختنی) نه‌و رُوژه‌وه
 ﴿﴿كَانَ وَعْدَهُ مَفْعُولًا﴾ به‌لینتی خوا دینه دی ﴿﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ به‌راستی ئهم ئایه‌تانه‌ی پیشوو به‌ند
 و ئاموژگارین ﴿﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک که بیه‌وی رینگا ده‌گری بؤ لای
 به‌روه‌ردگاری ﴿﴿﴾

* إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ إِنَّ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ
 وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَءَاخِرُونَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ مِّجْدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ بِرَحْمَةِ اللَّهِ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

سورة المدثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَشِيبَاكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
 وَالرِّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَمُنَّ تَسْتَكْبِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾ فَإِذَا نَقَرَ
 فِي النَّاقُورِ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾
 ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ، مَا لَمْ مَدُدْ لَهُ ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ
 شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ، تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ،
 كَانَ لِأَيْتَانَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَاءَ رَهَقُهُ، صَعُودًا ﴿١٧﴾ إِنَّهُ، فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیگومان پهروه ردگاری تو دهر زانی (ئی موحه ممد ﷺ) که تو ههل دهسیت (بو شهو نو یژ کردن) شتیک که متر ﴿مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَضَعْفَهُ وَثُلُثَهُ﴾ له دووبهش له سئی بهشی شهوو نیوهی یان سئی یه کی ﴿وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه دهسته یه که له گهلان ﴿وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه خوا نه ندازهی شهوو و روژ دیاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ نَحْضُرَهُ﴾ (خوا) زانی که ئیوه ناتوانن نه ندازهی شهوو نو یژ رابگرن ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾ له بهرئوه لیئان خو ش بوو ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَوْنَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ دهی نه وهندهی بو تان ده لوی و ئاسانه لاتان قورئان بخو یئن ودهوری بکه نه وه ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ﴾ (خوا) دهر زانی که له مه و لا که سانیکتان نه خو ش ده بیئ ﴿وَأَخْرَجُوا بِصُرُوفٍ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانیکتی تر تان دهر و ن به سه ر زه ویدا ﴿يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شو یئن روژی و نیعمه تی خوا دا ده گهر یئن ﴿وَأَخْرَجُوا يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیکتی تر تان ده جه ننگن له ریگی خوا دا ﴿فَأَقْرَعُوا مَا تَسْرَوْنَ﴾ نه مجا بخو یئنه وه له قورئان نه وهندهی که بو تان ده لوی و لاتان ئاسانه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نو یژ بکه ن و زه کات بدن ﴿وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرَابًا حَسَنًا﴾ وه قهر ز بدن به خوا به قهر زیکی چاک (مه به ست نه وه به خیر و خیرات و سه ده قه بکه ن له ری خوا دا) ﴿وَمَا تَقْدِرُوا إِلَّا أَنْفُسِكُمْ مِنْ خَلْقٍ﴾ همر چاکه یه که پیش بخه ن بو خوتان ﴿لَعَلَّكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دهستان ده که و یئنه وه ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ نه وه یشی لای خوابه چاکتر و گه ورتره له رووی پاداشته وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه داوای لیخو ش بوون بکه ن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخو شو یه کی میهره بانه ﴿﴾

﴿ الْمَدَائِرِ ﴾ سوره تی

﴿يَسْأَلُ اللَّهَ الْمَدَائِرَ﴾ به ناوی خوا ی به خشندهی میهره بان ﴿بَنَائِبِ الْمَدَائِرِ﴾ ئهی نه وه که سه ی که خوت پیچا و ته وه ﴿وَمَا يَذَرُ﴾ ههسته (خه لکی) بیدار که ره وه ﴿وَرَبِّكَ فَكَبَّرَ﴾ وه پهروه ردگارت به گه وره بگره ﴿وَرَبِّكَ فَكَبَّرَ﴾ وه پو شاکت به پاک رابگره ﴿وَالرُّجُزَ فَأَهْجُرَ﴾ به رده و ام به له واز هیتان له بت په رستی و گونا ه ﴿وَلَا تَمُنَّ بِمَن تَكْتُمُونَ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزایت ﴿وَرَبِّكَ فَكَبَّرَ﴾ وه له بهر پهروه ردگارت خوت رابگره ﴿فَإِذَا نَقَرْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ همر کاتیک که فو کرا به که ره نادا ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ﴾ نه وه روژه روژیکی سهخت و گرانه ﴿عَلَى الْكُفْرِينَ عَسِيرٍ﴾ له سه ر کافران سووک و ئاسان نی یه ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيدًا﴾ واز له من و نه وه که سه بیئنه که دروستم کرد وه به ته نها ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَدْرُوكًا﴾ وه دارایی زور و زه به ندم بی داوه ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کورانی ئاماده و به رده ست ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وه هو ی ژبانم بو راخستوه به چو ن راخستنیك ﴿فَرِيضَةً أَنْ أَرِيدَ﴾ دوا ی نه مانه ش هیشتا به ته مایه زیاتری بده می ﴿كَلِمَاتٍ﴾ که له ره قه ﴿سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا﴾ به م زووانه سزای سهختی پی ده چه ژم ﴿إِنَّهُ فَكَّرُ وَقَدَّرَ﴾ (چونکه) بیری کرده وه و هلی سه نگاند (قسه که ی خوی) ﴿﴾

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنَّ هَذَا
 إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٢٧﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾ لَوْحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا
 أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا أُمَّلَكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا
 لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
 وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى
 لِّلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا وَالْقَمَرَ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا دَبَّرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا
 لِأَحَدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ
 ﴿٣٧﴾ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ
 يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ
 مِنْ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
 الْحَاطِئِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٤٧﴾

﴿فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَرَ﴾ ده‌ك به كوشت چى چونی هه‌ل سه‌نگاند ﴿۱﴾ ﴿فَقُلْ كَيْفَ قَدَرَ﴾ دووباره به كوشت چى چونی ليكد او ته‌وه ﴿۲﴾ ﴿تَنْظُرُ﴾ له باشان ته‌ماشايه‌كى كرد ﴿۳﴾ ﴿تُعَسِّسُ وَتَسْرُ﴾ نه‌وسا ناوچه‌وانى گرزو پرووى ترش كرد ﴿۴﴾ ﴿تُؤَادِرُ وَتُؤَسِّكِرُ﴾ نه‌مجا به فيزيكه‌وه پشتى هه‌لكرد ﴿۵﴾ ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا إِسْحَارٌ يُؤْتَرُ﴾ جا ووتى ئەم قورئانه هيجى تر نى به جادوويه‌ك نه‌بى كه وه‌ر گير اوه ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلَ الْبَشَرِ﴾ ئەم قورئانه هه‌ر گوفتارى مرؤفه ﴿۷﴾ ﴿سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ﴾ (ئه‌وه كه‌سه) زوو ده‌بخمه‌ه دؤزه‌خه‌وه ﴿۸﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانيت كه دؤزه‌خ چى به ؟ ﴿۹﴾ ﴿لَا تَنبِقُ وَلَا تَنذُرُ﴾ (ئاگر يكه) هيج ناهيلئته‌وه و واز ناهيتى ﴿۱۰﴾ ﴿لَوْحَةٌ لِّلْبَشَرِ﴾ (به به‌كه‌م هالاو) پيست ره‌ش ده‌كاته‌وه و ده‌بيرزئى ﴿۱۱﴾ ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نوزده فريسته نه‌وه‌تان به سه‌ريه‌وه ﴿۱۲﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا﴾ هه‌ر فريسته‌مان كردووه به كار به‌ده‌ستى دؤزه‌خ ﴿۱۳﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَا عَذَابَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ى نه‌و فريستانه‌مان نه‌گير اوه مه‌گه‌ر بو تاقى كردنه‌وه‌ى نه‌وانه‌ى بى باوه‌رن ﴿۱۴﴾ ﴿لَيْسَتَيْنِ إِلَّا دِينَ أَوْ ثَوًّا لِّلْكَتَبِ﴾ تا نه‌وانه‌ى كتيبان بيدراوه دنيا بن ﴿۱۵﴾ ﴿وَيَذَرُكَ الَّذِينَ آمَنُوا الْيَمِينَا﴾ وه بر واداره‌كان بروا كه‌يان زياد بكات ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه هيجيان دوو دل نه‌بن نه‌وانه‌ى كتيبان بيدراوه ﴿۱۷﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ئيماندارانيش ﴿۱۸﴾ ﴿وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه تا بلين نه‌وانه‌ى كه نه‌خوشى (ناپاكى) يان له دلایه ﴿۱۹﴾ ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه بى پرواكان ﴿۲۰﴾ ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چى مه‌به‌سته به‌م ژماره‌به كه له غه‌ربيدا وه‌ك مه‌سه‌ل وایه ﴿۲۱﴾ ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ﴾ ئابه‌و جوړه‌خوائه‌وه كه‌سه‌ى كه بيه‌وى گو مرای ده‌كات ﴿۲۲﴾ ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وه نه‌وه كه‌سه‌ى كه بيه‌وى رى نموونى ده‌كات ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وه كه‌س ژماره‌ى له شكر و سه‌ربازانى په‌روه‌ر دگارى تو نازانيت جگه‌خوى نه‌بيت ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ﴾ وه ئەم نايه‌تانه هه‌ر نامؤزگارى و په‌ندن بو ئاده‌مى ﴿۲۵﴾ ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ نه‌ه (وانى به) سويند به مانگ ﴿۲۶﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ﴾ وه سويند به‌شه‌وه كه پشت هه‌ل ده‌كات و ده‌روا ﴿۲۷﴾ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرَ﴾ وه سويند به به‌ره‌به‌يان كه روون ده‌بيتته‌وه ﴿۲۸﴾ ﴿إِنَّهَا إِلَّا حَذَى الْكَبِيرِ﴾ بى گومان سه‌قه‌ر (دؤزه‌خ) يه‌كيكه له‌شته سامناكه‌گه‌وره‌كان ﴿۲۹﴾ ﴿نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ﴾ ترسيته‌ره بو هه‌موو خه‌لكى ﴿۳۰﴾ ﴿لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ﴾ بو نه‌وه كه‌سه‌تان كه ده‌يه‌وى ﴿۳۱﴾ ﴿أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پيش بكه‌ويت (له چاكه‌دا) يادواكه‌وى ﴿۳۲﴾ ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ هه‌موو كه‌سبك بارمته‌ى كارو كرده‌وى خويه‌تى ﴿۳۳﴾ ﴿إِلَّا الْأَصْحَابَ الْيَمِينِ﴾ جگه‌هاوه‌لانى ده‌ستى راست (چاكه‌كاران) نه‌بيت ﴿۳۴﴾ ﴿فِي حَتِّكَ يَسَاءَ لَوْنٌ﴾ كه له باخاتى به‌هه‌شتدا پرسيار له يه‌كترى ده‌كه‌ن ﴿۳۵﴾ ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له (حالى) تاوان باران ﴿۳۶﴾ ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (هه‌ر له به‌هه‌شتى يه‌كان وه لأم نه‌داته‌وه كه ديومانن و پيمان و وتوون) چى ئيوه‌ى خستووه‌ته دؤزه‌خه‌وه ﴿۳۷﴾ ﴿قَالُوا لَوْلَا نُنَّاكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ﴾ نه‌وانيش وتيان: ئيمه له نويژ گه‌ران نه‌بووين ﴿۳۸﴾ ﴿وَلَوْلَا نُنَّاكَ لَطَعْمُ الْمَسْكِينِ﴾ وه خوړا كمان نه‌ده‌دا به هه‌ژاران ﴿۳۹﴾ ﴿وَكَيْتَا خُوْصٌ مَّعَ الْخَالِصِينَ﴾ وه رؤ ده‌چووين له گه‌ل نه‌وانه‌ى كه رؤ ده‌چوون (له قسه‌ى خراپه‌وه بى شه‌رعى دا) ﴿۴۰﴾ ﴿وَكَيْتَا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ﴾ وه باوه‌رمان به رؤزى دوايى نه‌بوو ﴿۴۱﴾ ﴿حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينُ﴾ تا مردن يه‌خه‌ى پيگرتين ﴿۴۲﴾

فَاتَّفَعَهُمْ شَفْعَةَ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكْرَةِ مُعْرِضِينَ
 ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُرْمُ مَسْتَنْفِرَةٍ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
 كُلُّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوْتَىٰ صُحُفًا مِّنْشَرَّةٍ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

سورة القيامة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَيَحْسَبُ
 الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾ بَلْ
 يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾ فإِذَا بَرِقَ
 الْبَصَرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ
 يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُوءُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُدْبِرُوا
 الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾
 وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا
 جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ فإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾



﴿فَاتَفَعَلُهُمْ سَفَعَهُ الشَّفَعِينَ﴾ ئیتر تکای تکا کاران هیچ قازانجکیان بی ناگه یه نیت ﴿۵۸﴾ ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ ئەوه چپانه پرو وهرده گیزن له نامۆزگاری قورئان ﴿۵۹﴾ ﴿كَانَهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ﴾ ئەلئی کهره کتوی سل کهرن ﴿۶۰﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ له شیر ، (یان له دهست کۆملی تیر هاویژ) هه لهاتون ﴿۶۱﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً﴾ به لکو هه موو یه کینک له وان ئەیه وی چهنده ها نامه ی کراوه ی بو بنیردی (له خواوه که پر واه موحه مه د ﷺ بیتی) ﴿۶۲﴾ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْجَاوُنَا لَخَافَتْنَا الْآخِرَةَ﴾ با چاوه پروانی ئەوه نهن به لکو هه ناترسن له پروژی دوایی ﴿۶۳﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾ با په شیمان بنه وه به راستی قورئان په ندو و نامۆزگاریه ﴿۶۴﴾ ﴿فَسَاءَ ذَكَرُهُ﴾ ئەمجا هه که سیک بیه ویت با په ندی لی وهر بگریت ﴿۶۵﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ نامۆزگاری قورئان وهر ناگرن ﴿۶۶﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیه ویت ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى﴾ خوا شیاوی لی ترسانه ﴿وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ﴾ وه شیاوی لی خوشبوونه ﴿۶۷﴾

سوره قی (القیامة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند ده خۆم به پروژی قیامت ﴿۱﴾ ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِاللَّبَاسِ الْإِثْمَةِ﴾ وه سویند ده خۆم به نه فسی لۆمه کهر (له سهه خراپه) ﴿۲﴾ ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْعَلَ عَظَامُهُ﴾ ئایا مروف واده زانی که ئیسقانه (پزیوه کانی) کۆناکه ینه وه ﴿۳﴾ ﴿بَلْ قَدِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ﴾ به لی : به توانین له سهه ریک خسته وه ی (نه فشی) سهه په نجه کانی ﴿۴﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ﴾ به لکو ئینسان ده یه وی تا له ژبان دایه هه تاوان و خراپه بکات ﴿۵﴾ ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ده پرسنی : که ی پروژی دوایی دی ؟ ﴿۶﴾ ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾ کاتی : که چاوه ئەبله ق بوو ؟ ﴿۷﴾ ﴿وَحَسَبَ الْفُجْرُ﴾ وه مانگ گبراو تاریک بوو ﴿۸﴾ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه پروژ و مانگ کۆ کرانه وه ﴿۹﴾ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ وَمَا أَوَّاهُ﴾ ئەه پروژ وه مروف ده لیت : له کویوه هه لیبین له (سزای خوا) ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا لَوْ رَزَخْتَهُ﴾ نه خیر هیچ به ناگه به ک نی یه ﴿۱۱﴾ ﴿إِلَى رَبِّكَ وَمَا أَمْسَقَتُّ﴾ له و پروژ ده ئارامگا هه لای په روه رگاری تویه ﴿۱۲﴾ ﴿يَبْتَئِنُّ الْإِنْسَانُ وَمَا يَوْتَرُ﴾ له و پروژ ده ئاده می هه والی پیده دریت له وه ی که پیشی خستوه و دوای خستوه (له چاکه و خراپه) ﴿۱۳﴾ ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ به لکو ئاده می ناگاداره به حالی خوی ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَوْ أَلْفَى مَعَادِيرَهُ﴾ با پرو بیانوی زوریش به یته وه ﴿۱۵﴾ ﴿لَاخْرُوكَ بِهِ لِسَانُكَ﴾ زمانت مه جولینه (به خویندنه وه ی قورئان له کاتی دابه زینی وه حیددا) ﴿لِتَعَجَّلَ بِهِ﴾ تا په له ی تیا بکه یه ت ﴿۱۶﴾ ﴿إِنْ عَلَيَّ تَابِعُهُمْ فُؤَادُهُ﴾ به راستی (وه که به لیبمان داوه) بیگومان له سهه ئیمه یه کۆکرده وه ی له سنگت داو خویندنه وه ی ﴿۱۷﴾ ﴿فَإِذَا فُتِنَهُ﴾ ئەمجا کاتی که قورئانمان بو خویندته وه (به هوی جبریل وه) ﴿فَاتَّبَعَ فُؤَادُهُ﴾ توش شوین خویندنه وه ی ئەو بکه وه ﴿۱۸﴾ ﴿فَإِنْ عَلَيَّ تَابِعَانَهُ﴾ له پاشان دلنیا به روون کرده وه شی له سهه ئیمه یه ﴿۱۹﴾

كَلَّابٌ لَّيَّسٌ مُّجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ
 ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا
 فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ
 ﴿٢٨﴾ وَاتَّكَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا
 صَدَقَ وَلَا وُصِّلَىٰ ﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾ ثُمَّ زَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَسِطِي
 ﴿٣٣﴾ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ
 أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِّن مَّنِي يَمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ
 عَاقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
 وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

سورة الإنسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ إِنَّا خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا
 هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا
 وَأَعْلَاقًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

﴿كَلَّا لَبِئْسَ لِحُجُوتِ الْعَاجِلَةِ﴾ (زیندوو کردنه‌وه هه‌ر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه هه‌ر دونیاتان خو‌ش ده‌ویت ﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌رۆزی دوا‌یی ناده‌ن! ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ زۆر پو‌خسار له‌و پۆژده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌رد‌گاریان ده‌که‌ن ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ وه‌ زۆر پو‌و‌خساریش له‌و پۆژده‌دا گرزو تال‌ن ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فَاقرَةٌ﴾ ده‌زانن که‌ سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ نه‌خیر (ئاو‌ناچیته‌سه‌ر بو‌تان، جا‌به‌شیمان ببنه‌وه!) چو‌نکه‌ کاتیک که‌ گیان گه‌یشته‌گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾ ئە‌وسا (هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی که‌ به‌ده‌و‌رییدان) ده‌لین: که‌سی‌ک نیه‌ چاره‌سه‌ری بکات و فریای بکه‌ویت؟ ﴿وَمَنْ أَنَّىٰ أَفْرَاقٍ﴾ (ئو‌ که‌سه‌ی گیانی ده‌کیش‌ریت) دل‌نیایه‌ ئە‌وه (ی تو‌وشی بو‌وه‌ مردن و) جیا‌بو‌ونه‌ویه ﴿وَأَلْتَفَتِ الْأَسَاقُ بِالسَّاقِ﴾ وه‌ قاچ و لو‌ولاقی به‌یه‌ک‌دا ئالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ راپنچ‌کردن له‌و پۆژده‌دا بو‌لای په‌روه‌رد‌گارته ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا وُصِّلَ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هی‌ناو نه‌نو‌یژی کرد ﴿وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درۆ ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿فَرُذِّهِبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ بِسَاطِئٍ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخه‌و فیزه‌وه‌ گه‌ر‌ایه‌وه‌ بو‌لای مال و مندالی ﴿أُولَٰئِكَ فَاوَلَىٰ﴾ تیا‌چوون بو‌تو، (ئهی‌ ئاده‌می بی‌بروا) ئە‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَاوَلَىٰ﴾ دو‌وباره‌ تیا‌چوون بو‌تو، ئە‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُترَكَ سُدًى﴾ ئایا مرو‌ف‌وا داده‌نیت که‌ هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و‌پشت گوی ده‌خ‌ری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ نُطْقَةً مِّنْ مَّتَىٰ يُمَتَّىٰ﴾ ئایا دل‌و‌به‌ ئاو‌یک نه‌بو‌و له‌تو‌و که‌ ده‌رژین‌را (یه‌ مندال‌دانه‌وه‌) ﴿أَلَمْ يَكُنْ عَاقَةً فَخَلَقَ فَسَوَىٰ﴾ له‌پاشان بو‌و به‌ پارچه‌ خو‌یتیک، ئە‌مجا دروستی کرد و ریکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوَجَيْنِ﴾ ئە‌مجا له‌و تو‌وه‌ دو‌و جو‌ری دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می ﴿أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدْرٍ عَلَىٰ أَن يَحْيَىٰ الْمَوْتِ﴾ ئایا ئە‌و زاته‌ توانای نی‌یه‌ به‌سه‌ر ئە‌وه‌دا که‌ مردو‌وان زیندوو بکاته‌وه

سوره‌ی ﴿الْإِنشَاء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی مه‌ره‌بان

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ﴾ بی‌گومان به‌سه‌ر ئاده‌می دا‌تیپه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ ما‌وه‌به‌کی زۆر له‌ پۆژ‌گار ﴿لَوْ يَكُنْ شَيْئًا مَّقْدُورًا﴾ که‌ شتیکی وانه‌بو‌و نا‌و‌بیری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ ئاده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُطْقَةٍ مِّنْ سَاجٍ﴾ له‌ دل‌و‌پیک ئا‌وی تیکه‌ل له‌گه‌لی تو‌خم ﴿تَبْتَلِيهِ﴾ نا‌تاقی بکه‌ینه‌وه ﴿فَجَعَلْتَهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئە‌مجا ژنه‌وا‌و وینا‌مان کرد (چا‌و‌و‌گو‌یمان پی‌ه‌خشی) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بی‌گومان ئی‌مه‌ رینمو‌ونیمان کرد بو‌راسته‌ری، ﴿إِنَّمَا شَاكَرَ وَإِنَّمَا كَفُورًا﴾ جا‌یان سو‌پاس‌گو‌زاره‌، وه‌ یان نا‌سو‌پاس و سه‌له ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئی‌مه‌ ئاماده‌مان کردو‌وه بو‌بی‌ بروایان ﴿سَلْسَلًا وَأَغْلَاقًا سَعِيرًا﴾ زنجی‌رو ته‌وقی زۆر (که‌ ده‌کر‌یته‌گه‌ردنیان) و نا‌گری هه‌ل‌گی‌رسا‌و ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي شَرِّ مَوَاقٍ﴾ بی‌گومان چا‌که‌ کاران له‌ په‌رداخ‌یک‌دا (شه‌راب) ده‌خو‌نه‌وه‌ که‌ ئاو‌یته‌که‌ی له‌ سه‌ر‌چا‌وه‌ی کافوره‌ویه

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْآثَرِ وَيَخَافُونَ
 يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينَا
 وَيَتِيمَا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
 ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
 الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا وَاجْتَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾
 مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
 وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أَطْفُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِدَانِيَةٍ
 مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
 وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
 ﴿١٨﴾ وَيُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّحَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا
 ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمْرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ
 خُضْرٌ وَسَبْرٌ مَّحْلُوظٌ أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
 طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
 نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
 مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾



﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادَ اللَّهِ﴾ که کانی به که (له بهه شتدا) بهنده کانی خوالی ی ده خونوه ﴿يَمْجِرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ (لههر شویتیکدا بیانوی) هه لیده قولین و فواره ده کات ﴿يُفُونَ بِالَّذِينَ﴾ و هه فابه نزر ده کهن ﴿وَيَحَاوُونَ يَوْمًا كَانَتْ سِرُّهُ مُمْسِتًا﴾ و هه له پوژنیکش ده ترسن که بهدی و سهختی به که ی هه مووان ده گریته وه ﴿وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسَكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ و هه خوار دن ئه دن به هه ژاران و هه تیوان و دیله کان هه چنده خویان چه زیشیان لئی بیت ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ (ده لئین) به راستی ئیمه ته نها له بهر ره زامه ندی خوا خوار دنتان ده ده بینی ﴿لَا تَزِدُ مِنْكُمْ﴾ چاوه روانی ناکه یین له ئیوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه پاداشت و نه سوپاس ﴿إِنَّا لَنَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا﴾ به راستی ئیمه له سزای پهروه دگار مان ده ترسین له روژنکی ترش و تال و دژوار دا ﴿وَقَفَّهٗمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ﴾ جاخوا پاراستنی له بهدی ئه و پوژوه ﴿وَلَقَفَّهٗمُ نَصْرَةَ وَسْرُورًا﴾ و هه رووی گهش و شادومانی بی به خوشین ﴿وَحَرَّهٗمُ بِمَصَادِرِ الْأَعْنَٰةِ وَحَرِيْرًا﴾ و هه پاداشتی دانه وه به هوی خوراگر تینان (له سهه چاکه و دوور که و تنه وه له خراپه) به بهه هشت و (پوشاکی) ئاوریشم ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَىٰ الْأَرْبَابِ﴾ پالی تیا ده ده نه وه له سهه تهخت و قه نه فه ی زور ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا﴾ نابینن تیندا نه گه رمی روژ ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ و هه سهه رما (واته هه وایه کی زور خوشی هه به) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ و هه سیبه ری درهختانی بهه هشت به سهه ریه و یه ﴿وَذَلَّلْتُ قُلُوبَهُمْ لِنَدْوَايَا﴾ و هه هیشوی میوه کانی نزیکه ده ست و ئاسان کراوه ﴿وَوَطَّأْتُ عَلَيْهِمُ بَابِنِيَّةٍ مِنْ فَضِيَّةٍ﴾ ده گه رین به سهه ریاندابه قاپی زیویین ﴿وَأَكْرَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ و په رداخی شووشه وه ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فَضِيَّةٍ﴾ شووشه له زیوو ﴿فَقَرُّوْهُمَا تَقْدِيرًا﴾ به نه ندازه ی پیویست تاماده کراون ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرْآجِحًا زَجْجِيلًا﴾ له بهه هشتدا شهه رایبان له په رداخی کدا پی ده نوشری که زه نجه بیللی تیکه لاوه ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا﴾ (که ئه ویش) کانی به که له بهه هشت دا ناوده بری به سهه لسه بیل ﴿وَيُطَوَّفُونَ فِيهَا عَلَيْهِمْ لِوَالِدَانِ مُخَلَّدُونَ﴾ ده گه رین به سهه ریاندانه و جه وانانی هه میشه لاو و پوخوش و پاک ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ کاتیک بیان بینیت ﴿حَسْبُهُمْ لَوْلَا أَمْسُورًا﴾ واده زانیت دانه ی مرواری پرژو بلاوون ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ و هه کاتیک برانیت له ویندا ﴿رَأَيْتَ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ ناز و نیعمه ت و ده سهه لاتیکی گه و ره ده بینیت ﴿عَلَيْهِمْ شِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ﴾ له بهه ریاندابه بهرگی نهرم و نولی سهه وزکار و پوشاکی ئاوریشمین ﴿وَحُلُوفٌ أَسْوَدٌ مِنْ فَضِيَّةٍ﴾ و هه رازینراونه ته وه به بازنی زیوو ﴿وَسَقَفُهُمْ رُحْمٌ أَرْبَابُهُمْ وَبُاطُونَ﴾ و هه پهروه دگاریان شهه رابی پاک و ته میزی بی نوشین ﴿إِن هٰذَا كَانَ لَكُ جَزَاءً﴾ (بیبان ده وتریت) تم بهه هشته پاداشتی ئیوه به ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾ و هه موو کوششیکتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا لَنَحْنُ نُزِّلْنَا عَلَيْكَ الْفُرْقَانَ تَبْيِيحًا﴾ بیگومان ئیمه قورئانمان بو ناردیته خواری به ناردنی (بهش بهش) ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ که واته چاوه روانی فرمانی خوا بکه ﴿وَلَا تَطْعَمْ مِنْهُمَ إِثْمًا أَوْ كَفُورًا﴾ و هه فرمانبه رداری هیچ گوناها بار و بی باوه ربك مه که ﴿وَأَذْكُرْ لِسَمْعِ رَبِّكَ﴾ و هه زیکر و یادی پهروه دگارت بکه ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانین و تیواراندا ﴿

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٦٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٦٧﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَشَدَدْنَا أَمْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٦٨﴾ إِنَّ
هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٦٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٧٠﴾ يَدْخُلُ
مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧١﴾

سورة المرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
فَالْفِرْقَاتِ فِرْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُؤَقَّتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عُدْرًا أَوْ ذُرًّا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ فَإِذَا التُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُفَّتَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٢﴾
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ﴾ و له شهوا سوژدهی بۆ بهره (نویژ بکه) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وه ستایشی خوا بکه له بهشیکی زۆر له شهودا ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَجُنُودَ الْعَاجِلَةِ﴾ بیگومان ئەم بی بروایانه دونیای بی به قایان خوش دهوی ﴿وَيَذُرُونَ وراءَهُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه پشت گوینی دهخهن رۆژیکی قورس و گران (که قیامته ته) ﴿تَخَنُّنًا خَلَقْتَهُمْ وَشَدَدًا أَسْرَهُمْ﴾ ئیمه ئەوانمان دروست کرد و جو مگه کانیانمان قایم پیکه وه بهستوه ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ وه کاتیک بمانه ویت دهیان گۆرین به کهسانی تری وه ک خویمان چۆن گۆرینیک ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ ئەم سوره ته نامۆژگاری و په نده ﴿فَمَنْ شَاءَ﴾ ئەمجا ههر که سینک بیه ویت ﴿اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا ده گرته بهر بۆ لای پهروهردگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئیسوه ههز ناکهن (له گرتنی ئەو ری یه) مه گهر کاتیک که خوا بیهوی (وه به زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا دانای دروست کرداره ﴿يَدْخُلُ مِنَ نِشَآءٍ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئه وهی (خوا) بیهوی ده یخاته ناو میهره بانای خو به وه ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وه نامادهی کردوه بۆ سته مکاران سزای سهخت ﴿

﴿ السُّرَّتَاتِ ﴾ سوره قی

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی بهخشندهی میهره بان ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ سویند به بای پهوانه کراوی، یه که له دوا ی یه که ﴿فَالْعَصْفِ عَصْفًا﴾ وه بهو (با) توندانهش هه له ده کهن به هه لکردنیکسی قایم ﴿وَالذِّكْرِ نَشْرًا﴾ وه بهو بایانهی که ههور ده بهن و بلاوی ده که نه وه ﴿فَالْفِرْقَاتِ فِرْقًا﴾ سویندیش بهو (فریستانه) ی به چاکی حهق له ناحهق جیا ده که نه وه ﴿فَالْمُفِقَاتِ ذِكْرًا﴾ ئەمجا سویند بهو (فریستانه) ش په یامی (خوا به پیغه مبهه ران) ده که یه نن ﴿عُدْرًا أَوْنَدْرًا﴾ بۆ (نهیلانی) به هانه (ولیحوشبو و نیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ لَوَاقِعٌ﴾ به راستی ئەوهی که به لیبتان بی دراوه (له هاتنی رۆژی دوا یی) دیته دی ﴿فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ﴾ ئەمجا کاتیک که ئەستیره کان تاریک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُجِّتْ﴾ وه ده میک که ئاسمان که لیتی تی بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِّتْ﴾ وه کاتیک کیوه کان له بیخ هیتران و تهخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنزِلَتْ﴾ وه ساتیک که کات وشوینی دیار کراو دائرا بۆ پیغه مبهه ران له گه له ئومه ته که نیاندا ﴿لَأَيُّ يَوْمٍ أَجَلَتْ﴾ بۆ چ رۆژی دوا خراوه؟ ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ بۆ رۆژی جیا کردنه وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ تۆ چوزوانیست رۆژی جیا کردنه وه چی یه؟ ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و رۆژده دا ﴿أَلَمْ نُهَبِكِ الْآيَاتِ﴾ نایا گه لانی بیسیانمان له ناو نه برد ﴿ثُمَّ نَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ﴾ له پاشان گه لانی دوا ی ئەوانمان وه که ئەوان لی نه کرد ﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِجْرِمِينَ﴾ ههر بهو جو رهش ده که یه به گونا هباران ﴿وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و رۆژده دا ﴿

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
 مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
 أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتَا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَّ
 شِمَخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
 أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ
 شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
 كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ رُجْمَةٌ صَفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ
 الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كَيْدٌ فَاكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوْكَاهُ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا
 بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلُوكَ
 يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ كُنتُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلُوكَ
 يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
 وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

﴿الَّذِينَ خَلَقُوا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ئایا ئیوه‌مان دروست نه‌کردوه له‌ئاویکی بی‌نرخ؟ ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
 نه‌مجا خستمانه‌جیگایه‌کی پته‌وه‌وه ﴿إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تاماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدْرُونَ﴾ نه‌مجا به‌ئه‌ندازه‌گیریه‌کی رینک وینک دروستمان کرد، ئای (ئیمه) چ‌ئه‌ندازه‌گیریکی
 ته‌واو وچاکین ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْأَرْضَ كَنَانًا﴾
 ئایا ئیمه‌زه‌ویمان نه‌کردوته‌کو‌کره‌وه ﴿أَخِيَاءَ وَأَوْلِيَاءَ﴾ بۆ‌زیندوووان و مردوووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رِزْقًا سَمِيحًا﴾ وه‌له‌ناویدا شاخانی به‌رزئی له‌نگهر داکوتاومان داناوه ﴿وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾
 وه‌ئاوی شیرینمان بی‌نوشین ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (بهم‌بی‌بروایانه‌ده‌وتریت) وای بۆ بی‌بروایان
 له‌و‌رژه‌دا ﴿أَنظِفُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ برۆن بۆ‌لای‌ئه‌و‌دۆزه‌خه‌ی‌که‌به‌درۆتان‌ده‌زانی ﴿وَأَنظِفُوا إِلَىٰ ظِلِّ
 ذِي تِلْكَ الشَّعْبِ﴾ برۆن بۆ‌لای‌سیه‌ری‌دو‌که‌لیکی‌سی‌به‌ش. ﴿لَا ظِلِّيلَ وَلَا يَغْنَبُ فَرَأَىٰ
 نَه سِيَّهَرِيكِي فَيَنْكَبُ وَنَه شَتِيكِي له‌گری (دۆزه‌خ) به‌گری بکات ﴿إِنهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْفَصْرِ﴾
 به‌راستی دۆزه‌خ‌پزیسکی وه‌ك‌كۆشك‌ده‌هاوژیژی ﴿كَأَنَّهُ جَمَلٌ صُفْرٌ﴾ (به‌رودوا‌ده‌رۆن) ئه‌لی
 ی‌کاروانی‌حوشتری‌زه‌ردن ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿هَذَا يَوْمُ لَا
 يَنْطِقُونَ﴾ نه‌مرو‌رۆژیکه‌ (بی‌باوه‌ران) ناتوانن‌قسه‌ی‌تیدا‌بکه‌ن ﴿وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ وه‌مۆله‌ت
 نادرین‌که‌بروویانو‌و‌به‌ئینه‌وه ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿هَذَا يَوْمُ
 الْفَصْلِ﴾ نه‌مرو‌رۆژی‌بریاردانه‌ (جیا‌کردنه‌وه‌یه) ﴿جَمَعْتَكُمْ وَالْأَوْلِيَاءَ﴾ ئیوه‌و‌پیشینانمان‌کو‌کرده‌ته‌وه
 ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا﴾ سا‌ئه‌گهر‌فیل و پیلانیتکتان‌هه‌یه‌ئه‌نجامی‌بدن ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعِشُونَ﴾ بینگومان‌پاریزکاران‌وله‌خواترسان
 له‌سیه‌رو (قه‌راغی) کانی‌وی‌زۆران ﴿وَفَوْكَ مِمَّا يَشْتَبُونَ﴾ وه‌له‌ناو‌میوه‌هاتی‌کدان‌که‌حه‌زی‌لی
 ده‌که‌ن ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (پیان‌ده‌لین) بخۆن و بخۆنه‌وه‌نوشتان‌بی‌به‌هۆی‌ئه‌وه‌ی
 که‌ده‌تان‌کرد ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بینگومان‌ئیمه‌ئاوا‌پاداشتی‌چا‌که‌کاران‌ده‌ده‌ینه‌وه
 ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا﴾ (ئه‌ی‌کافران)
 بخۆن و به‌هره‌مند‌بین‌ماوه‌یه‌کی‌که‌م (له‌دونیا‌دا) ﴿إِنَّا كَجُرْمُومٍ﴾ به‌راستی‌ئیه‌و‌ن‌تاوانباران ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمُ الرِّجْزَ﴾ وه‌کاتیک‌بی‌یان
 بوتری (له‌خوا‌بترسن‌و) کپ‌نوش‌به‌رن ﴿لَا يَرْتَدُّوا عَلَيْنَ﴾ کپ‌نوش‌نا‌به‌ن ﴿وَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی‌بروایان له‌و‌رژه‌دا ﴿فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ رُؤْمُونٌ﴾ (ئه‌گهر‌ئه‌وان‌باوه‌ر‌به‌قورئان‌نه‌که‌ن) ئیتر
 به‌چ‌فه‌رمووده‌یه‌کی‌تر‌بروا‌ده‌هین‌دو‌ای‌قورئان؟ ﴿

سورة النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبِيَّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
 كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْمُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
 وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
 ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا
 فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
 الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ
 أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُفْخُ فِي الصُّورِ
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَسُيِّرَتِ
 الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِلطَّاغِينَ
 مَعَابًا ﴿٢٢﴾ لِبَشِيرٍ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
 ﴿٢٤﴾ إِلَّا الْحَمِيمَ وَعَسَاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا
 لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

سورہ فی النبا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئہوہ لہ چی پرسبار لہ یہ کتری دہ کہن (ئہو بی بروایانہ) ﴿عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ﴾ لہو
 دہنگ و باسہ گہورہ یہ پرسبار دہ کہن؟! ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ کہ ئہوان تیبدا جیاوازن ﴿وَلَا
 يَكْفُرُونَ﴾ نہہ با بہ شیمان بنہوہ، لہمہولا تی دہ گہن ﴿وَلَا يَسْتَعْمُونَ﴾ دووبارہ (دہ لیم) نہہ
 لہمہولا تی دہ گہن ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ناخو زہویمان بو پانہ خستون؟ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾
 وہ کتوہ کانمان نہ گیراوہ بہ میخ؟! ﴿وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وہ تیوہمان دروست نہ کردوہ بہ جوت
 ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ وہ نوستمان نہ کردوہ بہ ہوی حسانہوہ تان ﴿وَجَعَلْنَا أَيْلًا بُرُوجًا﴾
 وہ شہومان نہ گیراوہ بہ کالا (دہ پو شہر) ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وہ پو زمان نہ گیراوہ بہ کاتی زیان
 (وہ لہ سوران و پیداکردنی زیوار) ﴿وَبَيْنَا أَفْقًا سَبْعًا شَدَادًا﴾ وہ حہوت ئاسمانی بہ ہیزمان
 دروست نہ کردوہ لہ سہر تانہوہ؟ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ وہ دروستمان نہ کردوہ چرایہ کی
 درہوشاوہ (کہ پو ژہ) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً نَّجًّا﴾ وہ ئاوی لیزمہ و بہ خو پمان نہ نار دوتہ خواریہ
 لہ ہہورہ گوشراوہ کانہوہ ﴿لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا بی ی پروینین دانہ و نیلہ و گژو گیاو ﴿لِنُحْيِيَ
 الْبَلَّاحَ﴾ باخاتی ہر و چہ ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ بہ راستی پوژی جیا کردنہوہ (ی چاک
 و خراب) کاتیکی بو دیاری کراوہ ﴿يَوْمَ يُفْخِجُ فِي الْأُصُورِ فَنُتَوَّنُ أَفْوَاجًا﴾ ئہو پو ژہی کہ فو دہ کری
 بہ کہر نادائہ مجاہول پو ل دین ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وہ ئاسمان (لہ ہہمو لایہ کہوہ) کرایہوہ
 بوو بہدہرگا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وہ کتوہ کان خرانہ ری و بوون بہ (تراویلکہ = سہراب)
 ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ بہ راستی دوزخ پریز گای بی بروایانہ (ودہ میکہ چاوپروایانہ) ﴿لِنُظَلِّغَنَ
 مَعَابًا﴾ وہ جی گہرانہوہی باخیانہ ﴿لِيَبَيِّنَ فِيهَا أَحْقَابًا﴾ تیبدا دہ میتنہوہ ہزاران سال
 (ماوہ کی زور) ﴿لَا يَدُورُ فِيهَا بَرْدٌ وَلَا شَرَابٌ﴾ تیبدا نا چہ ژن نہ ساردی و فیتکی و نہ خواریہوہ
 ﴿إِلَّا جَحِيمًا وَسَعَاً﴾ ئاوی لہ کول و کیم و زوخا و نہ بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش دہ در پتہوہ
 بہ پی ی کردہوہ بیان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکہ بیگومان ئہوان بہ تہمای لی پرسینہوہ
 نہ بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا﴾ وہ تہ تہ کانی تیمہ بیان بہ درو دہ زانی چون بہ درو زانینیک ﴿وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ أَنْ يَحْصِيْنَهُ كِتَابًا﴾ لہ کاتیکیا ہہموو شتیکمان ژماردوہ (لہ سہریان) بہ نوسین ﴿فَدُرُّوْا
 فَدُرُّوْا﴾ ئہمجا بچہ ژن (سزای خو تان) ﴿فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ ہیچ تان بو زیاد ناکہین
 سزائہ بیت ﴿٣٠﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأَسَاءَ
 دِهَانًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ﴿٣٥﴾ أَجْرًا مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً
 حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَن أِذْنُ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن
 شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٣٩﴾ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
 الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

سورة النبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالتَّرِيعَاتِ غَرَقًا ﴿١﴾ وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
 فَالسَّبِقَاتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
 تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ﴿٩﴾
 يَقُولُونَ أَيْنَ النَّامِرُ وَدُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَيْنَ ذَاكَ عَظَمَانِخْرَةٌ ﴿١١﴾ قَالُوا
 تِلْكَ إِذْكَرَةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّيْلِ إِذْ أُوذِيَ الْمُؤْمِنِينَ سِطْرًا ﴿١٦﴾

﴿إِن لَّمْ تَقِينَ مَقَارًا﴾ بیگو مان جیگای پیروز و بهر مه مندی هه به بوزباریز کاران وله خواترسان ﴿﴿حَدَائِقِ وَأَعْنَابًا﴾﴾ باخات و همسو و جزره تری یهك ﴿﴿وَوَاعِبَاتٍ أَزْرَابًا﴾﴾ وه كچانی تازه مهك كردوی هاوته مهن ﴿﴿وَكَأْسَادٍ هَاقًا﴾﴾ وه بهرداخی پر (له شهراب) ﴿﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا﴾﴾ قسه ی بیهووده و دروی تیندانا بیستن ﴿﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَظَاءً حَسَابًا﴾﴾ (پاداش ده درینه وه به) پاداشتیکی ته او له لایه ن پهروه ردگاری ته وه ﴿﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾﴾ پهروه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نیوانی ته وانه خواهه کی به خشنده و میهره بانه و ﴿﴿لَا يَلْبِغُونَ مِنْهُ حُطْبًا﴾﴾ كهس توانای تكا كردن و (قسه كردنی) نی یه ﴿﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾﴾ له رورینكدا كه جیبریل و فریشته بهر ییز ده وهستن ﴿﴿لَا يَتَكَاَمُونَ إِلَّا مَن أَمَّنْ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾﴾ كه سیان قسه ناكه ن مه گه ره ته وه كه خوار ی بدات و قسه ی بهر ی و جی بكات ﴿﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾﴾ ته و روزه راست و بیگو مانه ﴿﴿فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا﴾﴾ ته مجا هه كه سینك و ویستی ریگای گه رانه وه ده گری بولای پهروه ردگاری خوی ﴿﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قُرْآنًا﴾﴾ بیگو مان یتمه یتو مان ناگادار كرد له سزایه کی نزیک ﴿﴿يَوْمَ يُنظَرُ الْأَمْرُ مَادَّ مَتَّ يَدَاهُ﴾﴾ له رورینکی وادا كه مرؤف ده بینی (پاداشی) ته و کرده وانه ی كه پیشه کی به دهستی خوی نارد وونی ﴿﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ يَكْتُمُونَ آيَاتِنَا﴾﴾ وه بی پروا (له و روزه دا) ده لی: خوزگه گل بوومایه (نهك مرؤف) ﴿﴿﴾

سوره قی ﴿﴿النَّبَاتَاتِ﴾﴾

﴿﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿﴿وَاللَّزَّازَاتِ عَرْفًا﴾﴾ سویند به و فریشتانه ی كه گیانی كافران (له لهشیان) به سهختی ده رده هیتن ﴿﴿وَاللَّشَّاطَاتِ نَسْطًا﴾﴾ وه به و فریشتانه ی كه گیانی باوهرداران به ناسانی ده ردیتن ﴿﴿وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی كه خیرا فرمانی خوا جی به جی ده كه ن ﴿﴿فَالسَّيِّغَاتِ سَفًّا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی كه پیش پر کی ده كه ن (له به جی هینانی فرماندا) ﴿﴿فَالْمَدْبِرَاتِ آثَرًا﴾﴾ وه سویند به و فریشتانه ی كه ته گیری كاروبار ده كه ن (واته سویند به مانه ته وه ی به لیستان پیدراوه دپته دی) ﴿﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّجِجَةُ﴾﴾ رورینكه بومه له رزه زهوی ده له رزینی ﴿﴿تَتَّبِعُهَا الرِّادَةُ﴾﴾ بومه له رزه یه کی تریشی به وادایدا دپت، مردووان زیندوو ده بنه وه ﴿﴿قُلُوبٌ وَمِمَّا رَحِمَهُ﴾﴾ زور دل له و روزه دا ده له رزی ﴿﴿أَبْصُرْ هَاخِشَعَةً﴾﴾ چاویان سه ره و ریزه ده بی ﴿﴿يَقُولُونَ﴾﴾ (ته مرؤف به گالته وه) ده لین ﴿﴿أَنَّا نَأْتِرُ دُونَ فِي الْحَاوِرِ﴾﴾ ناخو یتمه (له پاش مردن) ده گه ریترینه وه بو زبانی پیشوو؟ ﴿﴿أَلَمْ نَكُنْ عَظْمًا حَرَجًا﴾﴾ نایا كه بووین به ئیسقانی رزیبو (چون زیندوو ده بینه وه) ﴿﴿قَالُوا﴾﴾ ووتیان ﴿﴿تَاكُ إِذَا كُرْتُمْ خَاسِرَةٌ﴾﴾ ناته وه ته گه ره وایی گه رانه وه یه کی به زیانه ﴿﴿فَالْمَاهِي رَجْرَجَةً وَوَجْدَةً﴾﴾ بیگو مان ته و زیندوو بوونه وه یه هه ره كه نه عره ته یه ﴿﴿فَادَاهُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾﴾ ئیتر كتوبر وان له ده شتیکی سپی كاكی به كاكیدا ﴿﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾﴾ نایا داستانی مووسات پی گه یشتوو ﴿﴿إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْأُولَىٰ أَلْمَسْتَسْطَوَى﴾﴾ كاتیک كه پهروه ردگاری بانگی كرد له شیوی پیروزی طووا وه ﴿﴿﴾

أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ
 إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَى ﴿٢١﴾ ثُمَّ
 أَدْبَرَ يَسْعَى ﴿٢٢﴾ فَخَشِرْنَا دِئِيقَهُ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَارِكُمْ الْأَعْلَى ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ
 اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٢٦﴾
 ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ﴿٢٨﴾
 وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضَمْحَهَا ﴿٢٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾
 أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾ مَتَعَالَمَكُمُ
 وَلَا تَعْلَمُكُمْ ﴿٣٣﴾ فَاذْجَبَتْ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
 مَا سَعَى ﴿٣٥﴾ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَعَاشَرَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ
 مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ﴿٤١﴾
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ
 ذِكْرِهَا ﴿٤٣﴾ إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَنِ يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾
 كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٤٦﴾

﴿ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴾ (پہلی ووت) برقو بولای فیرعون (چونکہ) بہ راستی یاخیی بووہ ﴿ ۱۷ ﴾
 ﴿ قُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَنَا رَبُّكَ ﴾ وہ بی بی بلی: ثابا دہ تہوی باک بیستہ وہ (لہ گوناہ) ﴿ ۱۸ ﴾ ﴿ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَحْسَبُنِي ﴾
 وہ ریت نیشاندم بول (ناسینی) پەروردگار تالینی بترسیت ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ ذَارِبُ الْأَيَّةِ الْكُبْرَى ﴾ ئەمجا
 نیشانہ ہەرہ گہورہ کہی نیشان دا (گوجان لہ گہل دہستہ سپیہ کہی) ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴾ کہچی
 بہ دروی زانی و سہر پیچی کرد ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ ثُمَّ أَدْبَرَ سَعَىٰ ﴾ لہ پاشان پشتی ہل کرد و روی بہ پہلہ ﴿ ۲۲ ﴾
 ﴿ فَخَسِرَ فَيَادِي ﴾ ئەمجا (جادو و گہرانی) کور دہوہ و بانگی کردن ﴿ ۲۳ ﴾ ﴿ فَقَالَ أَنَارُ مَكْرُ الْأَعْمَىٰ ﴾ پاشان
 ووتی: من پەروردگاری ہەرہ گہورہ تانم ﴿ ۲۴ ﴾ ﴿ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْرُوعِ وَالْأُولَىٰ ﴾ ئەمجا خوا
 گرفتاری کرد بہ سزای ہر دو و جیہان ﴿ ۲۵ ﴾ ﴿ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً ﴾ بہ راستی لہم داستانہ دا بہند ہہیہ
 ﴿ لِمَن يَحْسَبُنِي ﴾ بوقہ سینک لہ خوا بترسی ﴿ ۲۶ ﴾ ﴿ إِنَّنِي أَشَدُّ خَلْقًا أَمَّ السَّمَاءِ بَنِينَ ﴾ ثابا دروست کردنی ئیوہ گرانترہ
 یان ناسمان ؟ وہ دروستیشی کرد ﴿ ۲۷ ﴾ ﴿ رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَوَّيْنَهَا ﴾ بالای بہرز کردہوہ و ریچی خست ﴿ ۲۸ ﴾
 ﴿ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا ﴾ وہ شہوی ئہوی تاریک کرد و ﴿ وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا ﴾ دہری خست (پووناکی) رۆزی ﴿ ۲۹ ﴾
 ﴿ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ﴾ لہ پاشان زہوی راخت ﴿ ۳۰ ﴾ ﴿ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴾ ئاو و لہوہ و رگای لی
 دہرہینا ﴿ ۳۱ ﴾ ﴿ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴾ وہ شاخہ کانی پتہ و دامہ زرانند ﴿ ۳۲ ﴾ ﴿ مَتَّعَالِكُمْ وَلَا تَعْجَبْ ﴾ بوقہ ہہرہ مہندی
 وژیانی خوتان و نازہ لتان ﴿ ۳۳ ﴾ ﴿ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ﴾ ئەمجا کاتیک کہ پروداوی گہورہ ہات (کہ
 رۆزی دوابی بہ) ﴿ ۳۴ ﴾ ﴿ يَوْمَ يَنذُرُكَ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ ﴾ ئہو رۆزہی کہ مرؤف کردہوی خوی تیدا بہرہ کہ ویتہوہ
 ﴿ ۳۵ ﴾ ﴿ وَبُرِّزَتِ الْحَجِيزَةُ لِمَنْ يَرَىٰ ﴾ وہ دوزخ پیشاندر ا بوقہ کہ سینک کہ پروانی ﴿ ۳۶ ﴾ ﴿ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴾
 (لہو رۆزہ دا چاکہ و خرابہ بہ پی ی کردہوہ دابہش دہ کری) ئەمجا ئہو کہ سہی سہر کہش بوو بیت
 ﴿ ۳۷ ﴾ ﴿ وَءَاثَرَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ﴾ وہ ژبانی دونیای ہل بزار دبی ﴿ ۳۸ ﴾ ﴿ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴾ ئہوہ بی گومان دوزخ
 جیگاہی تی ﴿ ۳۹ ﴾ ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ ﴾ وہ ئہو کہ سہی کہ ترسایت لہ و ہستانی بہردم پەروردگاری
 بولیبہر سینہوہ ﴿ وَذَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴾ وہ بہر گری نہفسی خوی کردبی لہ ئارہ زووی خرابہ ﴿ ۴۰ ﴾
 ﴿ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴾ ئہوہ بی گومان بہ ہشت جیگاہی تی ﴿ ۴۱ ﴾ ﴿ يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ ﴾ (ئہو بیباوہ رانہ
 بہ گالتہ و لاقرتبہوہ) پرسارت لی دہ کہن دہر بارہی رۆزی دوابی ﴿ أَبَانَ مَرْسَهَا ﴾ کہی دہ بیت و کہی
 دیت ﴿ ۴۲ ﴾ ﴿ فَمِمَّا تَدْكُرُهَا ﴾ تو چیت داوہ لہ بیر لیکر دنہوہی (تو چون لہم بارہوہ دہویتی) ؟ ﴿ ۴۳ ﴾
 ﴿ إِلَىٰ رَبِّكَ مُتَّهَاتًا ﴾ زانینی ئہوہ ہر لای پەروردگار تہ ﴿ ۴۴ ﴾ ﴿ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ حِشْرَانِ ﴾ بیگومان تو ہر
 ترسینہری کہ سینکیت کہلہو رۆزہ بترسی ﴿ ۴۵ ﴾ ﴿ كَأَنَّهُمْ قَوْمٌ يَّرَوْنَهَا ﴾ بی پروا کان کہ ئہو رۆزہ دہینن و ا
 دہزانن ﴿ لَمْ يَلْمِشُوا إِلَّا عَيْشِيَةً أَوْ صُحْحَهَا ﴾ کہ نہماونہ تہوہ ئیوارہ یہک یا چیشتنہنگاوتیک نہبی لہ دونیادا ﴿ ۴۶ ﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝١ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝٢ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ ويزَكَّى ۝٣
 أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝٤ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۝٥ فَأَن ت لَهُ وَصَدَى
 ۝٦ وَمَا عَلَيْكَ الْأَيُّكِي ۝٧ وَأَمَّا مَنِ جَاءَهُ كَيْسَعَى ۝٨ وَهُوَ يَخْشَى ۝٩
 فَأَن ت عَنْهُ تَلَهَّى ۝١٠ كَلَّا إِنهَا تَذَكَّرُ ۝١١ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝١٢ فِي صُحُفٍ
 مُّكْرَمَةٍ ۝١٣ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٤ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٥ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٦
 قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَهُ ۝١٧ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٨ مِنْ نُّطْفَةٍ
 خَلَقَهُ وَفَقَدَرَهُ ۝١٩ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝٢٠ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢١ ثُمَّ إِذَا
 شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٢ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ ۝٢٣ فَلَيَنْظُرَ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝٢٤
 أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَابًا ۝٢٥ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَاقًا ۝٢٦ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا
 حَبًّا ۝٢٧ وَعَنْبًا وَقَضْبًا ۝٢٨ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝٣٠ وَفَاكِهَةً
 وَأَبًّا ۝٣١ مَتَّعَالِكُمْ وَلَا نَعْمَكُمُ ۝٣٢ فَاذْجَاءتِ الصَّاحَّةُ ۝٣٣ يَوْمَ يَفِرُّ
 الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝٣٤ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ ۝٣٥ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝٣٦ لِكُلِّ
 أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝٣٧ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ۝٣٨
 ضَاخِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝٣٩ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (بیغہ مہر ﷺ) پرووی گرژ کرد و ہشتی ہلکرد ﴿۱﴾ ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ کہ کویریک (عبدوللای کویری نوم مہ کتوم) ہاتہ لای ﴿۲﴾ ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَنُّ﴾ تو چوزانیت؟ بہ لکو ٹہو (کویرہ) بیہوی پاک بیٹہ وہ ﴿۳﴾ ﴿أَوِ يَدْرِفْتَغًا ذَرْوًا لِّلْكُرِيِّ﴾ بان بیری بکہو پتہ وہ (ٹہوہی کہ لہ بییری چوتہ وہ) ٹہمجا ٹہو بیر کردنہ وہیہ سوودی بی بگہیہ نیت ﴿۴﴾ ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَبَ﴾ کہ چی ٹہوی کہ خوی بی نیاز دہ زانی (مہ بہ ست پی بت بہرستہ کانی قورہیشہ) ﴿۵﴾ ﴿فَأَنْتَ لَهُ صَدِّقٌ﴾ تو پرووی تی دہ کہیت ﴿۶﴾ ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزِنَنَّ﴾ وہ ہیج لہ سہر تونی یہ کہ ٹہو بی بروایہ خوی پاک نہ کاتہ وہ ﴿۷﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ بہ لآم ٹہو کہ سہی کہ بہ ہلہ دی بولات ﴿۸﴾ ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ وہ لہ خوا دہ ترسی ﴿۹﴾ ﴿فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى﴾ تو خونی لی ہلہ دہ کہیت ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ﴾ وامہ کہ! بی گومان ٹہو رینمونوی یانہ (ی کہ بوت ہاتوہ) بیدار کہرہ وہ (ی ٹادہمی) بہ ﴿۱۱﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ ٹہمجا ٹہو کہ سہی بیہوی یادی خوا دہ کات ﴿۱۲﴾ ﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾ (کہ ٹہو رینمونوی یانہش نوسراونہ تہ وہ) لہ چہند بہرہیہ کی بہ ریز و بیروزدا ﴿۱۳﴾ ﴿مَرْوَعَةٍ مَّطَهَّرَةٍ﴾ پایہ بلندی پاک ﴿۱۴﴾ ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ کہ بہدہست نوٹنہرانی ﴿۱۵﴾ ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ بہ ریزی خیر خواہن ﴿۱۶﴾ ﴿قُلِّلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾ بہ کوشٹ چی (خراہترین نہ فرینی لی بی) ٹادہمی، چہند ہی نزان و سپلہیہ ﴿۱۷﴾ ﴿مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بیرنا کاتہ وہ بزانی کہ) خوا لہ چی دروستی کردوہ؟ ﴿۱۸﴾ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ لہ دلونیک ٹاو دروستی کردوہ و ریکی خستوہ ﴿۱۹﴾ ﴿ثُمَّ أَسَّيَلْ يَسْرَهُ﴾ لہ پاشان رینگای (چاک و خرابی) بو ٹاسان کردوہ ﴿۲۰﴾ ﴿ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ ٹہمجا دہ میمرینی و دہ بخاتہ گوڑوہ ﴿۲۱﴾ ﴿ثُمَّ إِذَا نَسَّآ أَنشَرَهُ﴾ لہ پاشان کاتی کہ وویستی زیندووی دہ کاتہ وہ ﴿۲۲﴾ ﴿كَلَّا لَمَّا ابْتِضَ مَا أَمَرَهُ﴾ بہ راستی ٹہوہی کہ خوا فرمانی ہی داوہ ہیشتا (ٹادہمی) بہ چی ی نہ ہیناوہ ﴿۲۳﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ دہبا مروٹ سہیری خوار دہ مہنیہ کہی بکات ﴿۲۴﴾ ﴿أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ بہ راستی ٹیمہ لہ ہورہ وہ بارانمان دارژاند چون دارژاندنیک ﴿۲۵﴾ ﴿ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفَاقًا﴾ لہ پاشان زہویمان لہت لہت کرد (بہ گیا) چون لہت کردنیک ﴿۲۶﴾ ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾ ٹہمجا پرواندمان لہ ناویدنا دہنوٹلہ ﴿۲۷﴾ ﴿وَعَبَّأْنَا وَقْصَبًا﴾ و تری و سہوزہ ﴿۲۸﴾ ﴿وَرَزَقْنَا وَنَخْلًا﴾ وزہیتون و دار خورما ﴿۲۹﴾ ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾ و باخاتی چروپرو ﴿۳۰﴾ ﴿وَفَلَکَهَا وَأَنْبَا﴾ میوہ و لہوہر ﴿۳۱﴾ ﴿مَتَاعًا لِّذُرٍّ وَلَعْمًا﴾ بو ژبانی خوتان و نازہ ننان ﴿۳۲﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاحَةُ﴾ کاتیک کہ شاخہ و شریخہ (ی روژی دوایی) ہات ﴿۳۳﴾ ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ ٹہو روڑہی کہ مروٹ رادہ کات لہ برای ﴿۳۴﴾ ﴿وَأُمَّهُ وَآبِيهِ﴾ وہ لہ دایکی و باوکی ﴿۳۵﴾ ﴿وَصَحْبَتِهِ وَوَلِيِّهِ﴾ وہ لہ ژنی و کوڑہ کانی ﴿۳۶﴾ ﴿لِكُلِّ أُمَّرِيٍّ مِّمَّهْرٍ يَوْمَئِذٍ شَانٌ يُغْنِيهِ﴾ ہہموویہ کیک لہوان لہو روڑہدا کاریکی وای ہہیہ کہ سہر کہسی تری نہ پەرژئی ﴿۳۷﴾ ﴿وَجُوهٌ يُّوَمِّدُ مُسْفِرَةً﴾ زور روخسار لہو روڑہدا گہش و جوانن ﴿۳۸﴾ ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ دہم بہ پیکہ نین و شادمانن ﴿۳۹﴾ ﴿وَجُوهٌ يُّوَمِّدُ عَلَيْهَا عَادَةً﴾ وہ زور روخسار لہو روڑہدا، تہ پوتوزیان بہ سہرہ وہیہ ﴿۴۰﴾

تَرَهَقَهَا فَاتَرَةً ﴿٤١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ

سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا

الْمَوءُ وَدَةُ سُيِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ

أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتَ ﴿١٤﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَنَسِ ﴿١٥﴾

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ

ثَمَّ آمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ

﴿٢٣﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿٢٥﴾

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ

يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

﴿تَرَهْقَهَا قَارَةٌ﴾ له دماویدا رپش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ ئەوانه ئەوانه که بی باوهر و گوناھکار و تاوانبار ﴿۱۵﴾

سورہ قی التکویر ﴿﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿إِذَا السَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ کاتیک که روز پیچرایه وه (روناکی نهما) ﴿۱﴾ ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾ وه دهمنیک که ئەستیره کان هه ل وهرین و کهوتنه خواره وه (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وه کاتیک که کیوه کان خرا نه ری (واته له شوینی خویان خزیندران) ﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾ وه کاتیک که وشتره ئاوسه کان وازیان لی هینرا ﴿۴﴾ ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾ وه کاتیک که جانه وهران کوزرانه وه ﴿۵﴾ ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾ وه دهمنیک که ده ریاکان هه لگیر سیران (تیکه ل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَإِذَا الْبُحُورُ رُجِّرَتْ﴾ وه ساتیک که هه موو گیانیک جووتکرایه وه (له گه ل لاشه دا) ﴿۷﴾ ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ﴾ وه کاتیک پرسیار کرا له کچانی زینده به چال ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ که به چ گوناھیک کوزران ﴿۹﴾ ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُتِرَتْ﴾ وه کاتیک که نامه (ی کرده وه) بلا و کرایه وه (و دابه شکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾ وه دهمنیک که ئاسمان دامالینراو پیچرایه وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُعِرَتْ﴾ وه کاتیک که دوزخ هه لگیر سیرا ﴿۱۲﴾ ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ﴾ وه ساتیک که به هشت نزیک خرایه وه ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾ ئەوکاته هه موو که سیک ده زانی که چی ئاماده کرد وه (بو خوی له چاکه و خرابه) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالْحَبْسِ﴾ سویند به (ئەستیره گه ر و کانه ی) ده گه رینه وه ﴿۱۵﴾ ﴿الْجُورِ الْكَبِيرِ﴾ بهو ئەستیرانه ی که په نا ده گرن و دیار نامین ﴿۱۶﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ﴾ وه به شه وه که تاریک ده بیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وه به به یانی که هه ناسه ده دات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان ئەه و قورٹانه گوفتاری ره وانه کراویکی پایه به رزه (که فریشته ی وه حیه) ﴿۱۹﴾ ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به هیزه، لای خاوه نی عه رش (لای خوی گه و ره)، و خاوه نی پله و پایه یه ﴿۲۰﴾ ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ قسه ره وایه له ناو فریشته دا و ده ست پا که ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ هاو ریکه تان (که موحه ممه ده ﷺ) شیت نی به (وه ک تیوه ده لین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ سویند به خوا بیگومان (فریشته ی وه حی) دیبوه له ئاسوی رووندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ وه ئەه و رژد و چرووک نیه له گه یاندنی وه حی و په یامه که یدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾ وه ئەه و (قورٹانه) قسه ی شه ی تانی ده ر کرا وه له به زه یی خوانی به (وه ک تیوه ده لین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ﴾ ئەه وه بو کوی ده رو ن ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ئەه و قورٹانه ته نها ئاموز گاری به بو هه موو جیهانیان ﴿۲۷﴾ ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيرَ﴾ بو ئەه که سانه ی که بیانه وی به ری ی راست دا بر رو ن له تیوه ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ﴾ تیوه ئاره زوو (ی ری ی راست) ناکه ن ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ مه گه ر کاتیک که په روه دگاری هه مووان به ویت وه ناچارتان بکات پی ی ﴿۲۹﴾

سورة الانفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝١ وَإِذَا الْكُوكُوبُ أُنْفُثِرَتْ ۝٢ وَإِذَا الْبِحَارُ
 فُجِّرَتْ ۝٣ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝٤ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
 وَأَخَّرَتْ ۝٥ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي
 خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨
 كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝٩ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا
 كَاتِبِينَ ۝١١ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝١٢ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝١٣ وَإِنَّ
 الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝١٤ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝١٥ وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ
 ۝١٦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝١٧ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ
 ۝١٨ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝١٩ وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ۝٢٠

سورة المطففين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝١ الَّذِينَ إِذَا كَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝٢
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝٣ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝٤



سوره قی ﴿الانفطار﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خوشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتیک که ناسمان لهت بوو ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ﴾ وه ده مینک که نه سئیره کان (که وتنه خواره وه) به پهرش و بلاوی ﴿وَإِذَا الْحِجَارُ فُجِّرَتْ﴾ وه ساتیک که ده ریاکان تیکه ل کران ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾ وه ساتیک که گوره کان ژیره و زورور کران واته (مردو وه کان هاتنه دهر وه) ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ نه و کاته هه موو که سینک ده زانیت که چی له پیشه وه نارد وه (چیسی) دوا خسته وه (بو خوی) ﴿يَتَأَيَّأُ الْإِنْسَانُ﴾ نه ی ئینسان ﴿مَا عَزَّكَ بِرَبِّكَ الْكَبِيرِ﴾ چی توی خه له ناند وه به پهروه ردگاری به ریز و گوره ت (والئی یاخی بوویت) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ نه و (پهروه ردگار) هی که دروستی کردویت و ﴿فَسَوِّكَ فَعَدَلَكَ﴾ ریکی خستویت و جیای کردویت وه (له گیان له به رانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له هه ر وینه به کدا که خوی ویستی به کی خستویت ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ﴾ وانی به (که تی ی گه یشتویت) به لکو (پروزی) پاداشت به درو ده زانن ﴿وَإِن عَلَيكُمُ لِحَافَتَيْنِ﴾ بیگومان چه نند چاودیر یکتان به سه ره وه به ﴿كِرَامًا كَتِيبَيْنِ﴾ که به ریزو نووسه رن ﴿يَعْمُونَ مَاتَفَعُلُونَ﴾ هه ر چی بکه ن دهیزانن ﴿إِن الْأَبْرَارَ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنْكُمْ بَرَكَةً زَاهِيَةً﴾ به راستی چا که کاران له ناو نازو نیعمه تدان ﴿وَإِن الْفَجْرَ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ سَحَابًا مَّوَسَّسًا﴾ بیگومان به دکاران له دوزه خان ﴿يَضَاهَوْنَ سَائِرَ الْاَلْدِينِ﴾ له پروزی پاداشتدا ده چه ن ناویه وه ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ وه نه وان لی ی دهرناجن ﴿وَمَا آذَرْنَاكَ مَأْيُومَ الْاَلْدِينِ﴾ تو چووزانیت که پروزی پاداشت چی به ﴿ثُمَّ مَّا آذَرْنَاكَ مَأْيُومَ الْاَلْدِينِ﴾ دووباره چووزانیت پروزی پاداشت چی به ﴿يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾ پروزیکه که هیچ کهس هیچی به دهست نی به بو هیچ کهس ﴿وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ وه فه رمان له و پروزه دا هه ر بو خوایه ﴿١﴾

سوره قی ﴿المطففين﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خوشنده ی میهره بان

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ هاوار بو ته رازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا نُورًا عَلَي النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ نه وانه ی که کاتیک پیوانه بکه ن (بو خویان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته و او ی وه ری ده گرن ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّوْهُمُ أَوْ نَزَّهُمُ يَنْزِرُون﴾ به لام کاتیک بو یان پیوانه یان کیشانه بکه ن که میان ده دهنی ﴿الْأَبْطُلُ الْأُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ نایا نه وانه نازانن که بیگومان زیندو ده کرینه وه؟! ﴿١﴾

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ
 الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾
 وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ
 بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ
 ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
 يَوْمَئِذٍ لَّمَّ حَاجُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا
 الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يُشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّحْتَمٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُ
 مِسْكٌَ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِمَّا جَاهُ مِنْ
 تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أُجْرِمُوا كَانُوا
 مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا
 إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾

﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له رُوژئکی گه وره دا ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ رُوژئک که خه لک له به رده م
 په روه ردگاری جیهانیان دا ده وهستن ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو ده فته ریکی په سستی ره شدایه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ﴾ تو چوزانیت
 نه وه ده فته ره چی یه ﴿كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾ ده فته ریکی نوسراوه ﴿وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكِيدِينَ﴾ هاوار له و
 رُوژدها بُو بی برویان ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِوَمِ الْعَيْنِ﴾ نه وانه ی که بروا ناکن به رُوژی پاداشت دانه وه ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَكْلُ مُعْتَدِئِيْمٌ﴾ کهس نه و رُوژه به درو نازانیت مه گهر هه موو ستمه کارئکی گونا هبار ﴿وَإِذَا تَنَادَى عَلَيْهِ إِيتَانَا﴾ ههر کاتیک که نایه ته کانی ئیمه ی بُو بخوئیرتته وه ﴿قَالَ اسْتَطِيرَ الْأَوْيَانُ﴾ ده لی (ته مانه)
 نه فسانه ی پیشینانن ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانسی یه ﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به لکو ژهنگی
 نه و (خراپانه ی) که ده یانکرد په رده ی هیتاوه به سه ر دلیندا ﴿كَلَّا أَنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه وان له و رُوژدها، بی به شن له بیننی په روه رد گاریان ﴿ثُمَّ أَنَّهُمْ لَمَّا لَوَّ الْجَحِيرِ﴾ له پاشان
 بیگومان نه وان ده چنه دوزه خه وه ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ نه مجا بی یان ده ووتریت نه مه
 نه وه یه که برواتان بی نه ده کرد ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عَلَيِّنَ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو ده فته ریکی به رزدا یه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيُّونَ﴾ تو چوزانیت نه وه ده فته ره به رزه چی یه؟ ﴿كِتَابٌ
 مَّرْقُومٌ﴾ ده فته ریکی نوسراو (ی نه مننده به فهره) ﴿بِشَهَادَةِ الْمُقْرُونِ﴾ نزیکانی خودا ده بینن ﴿وَإِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بیگومان چاکه کاران له نازو نیعمه تدان ﴿عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ﴾ له سه ر
 تهخت و باره گاو ه سهیر ده کن ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له رو خسار یاندا
 جوانی و گه شاو ه بی خوشگوزه رانی ﴿يُسْتَوْنَ مِنْ زَجْوٍ حَتْمٍ﴾ شه رابی پاکسی سه ر به مؤریان بی
 ده دری بیخونه وه ﴿خَتْمُهُمْ مَسْكٌ﴾ که دوا قومی بونی میسکه ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتٍ مِنَ الْمُنْتَفِسُونَ﴾ بُو
 نه وه با پیشبرکی بکن پیشبرکی کاران ﴿وَمِنْ أَرْجَاهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ نیکه ل کرو له ناوی ته سنیمه ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ﴾ کانی یه که که نزیک کراوه کان لی ی ده خونه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا
 بیگومان نه وانه ی که به دکار بوون ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَصْحَكُونَ﴾ بی ده که نین به وانه ی که برویان هیتا بوو
 ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بروشتنایه چاویان لی داده گرتن ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکش بگه رانایه ته وه بُو لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) وه ده گه رانه وه ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ قَالُوا إِن هَذَا لَشَأْءٌ لَصَالُوتٌ﴾ وه کاتیکش بیانینینایه
 نه یانوت: نه مانه گومران ﴿وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَفَظِينَ﴾ له کاتیکدا که (نه وان) به چاودیر نه نیراوان
 بُو سه ر موسلمانان کان (تا نه م قسه یه بکن)

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٢٤﴾ عَلَى
الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ نُؤِيبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

سورة الانشقاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَامْلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ
كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ
بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ الْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾
﴿٢٣﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٤﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾



﴿قَالِیَوْمَ الذِّیْنَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ یَضْحَكُونَ﴾ ﴿۱﴾ ئەمڕۆ (كە رۆژی دوایی یە) ئەوانەى كە بر وادار بوون بە بى بر واکان بى دەكەنن ﴿عَلَى الْأَرْضِ بَنُظُرُونَ﴾ ﴿۲﴾ لەسەر قەنەفەو كورسیەو سەیر دەكەن ﴿هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا یَفْعَلُونَ﴾ ﴿۳﴾ (تا بزائن) تۆلەى ئەو بى بر وایانە دراوەتەو، لەسەر ئەو كردهوانەى كە دەیان كرد (لە دونیادا)؟ ﴿۴﴾

سورہ قی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشنەدى مپهههان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ كاتیک كە ئاسمان لەت بوو ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ ﴿۱﴾ وه ملكه چى كرد بو پەر وەر دگارى و دەبى ههرواش بىت ﴿وَلِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ ﴿۲﴾ و ساتیک كە زهوى پراكتیشر او پانكرابه وه (پراخرا) ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ ﴿۳﴾ وه ئەو هی تییدا بو و فریى داو هیچی له ناودانه ما ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ ﴿۴﴾ وه ملكه چى كرد بو پەر وەر دگارى و دەبى ههرواش بىت ﴿بِأَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ئەى ئینسان ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلِّقِيهِ﴾ تۆ بیگومان تیکۆ شه ریبیت به ره وه پەر وەر دگارت به تیکۆ شان! ئەوسا بى ی ده گهیت ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرِسْمٍ﴾ ئەمجا ئەو كە سه ی كە نامه ی (كرده وه ی) درایه ده ستى پراستى ﴿فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا سَعِيرًا﴾ ئەوسا پرسینه وه یه كى سووك و ئاسانى له گه ل ده كرى ﴿وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ وه به دلخۆشى ده گه رپته وه بو لای كەس و كاری ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾ وه ئەو كە سه ی نامه ی له پشت وه درایه ده ستى ﴿فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا﴾ ئەو به زوى داوای مردنى خوى ده كات ﴿وَيَصَلَّىٰ سَعِيرًا﴾ وه ده چپته دوزه خه وه ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونكه) بیگومان ئەو له ناو كەس و كاری دا دلخۆش بووه ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن نَّحْمُرَهُ﴾ وه ئەو وای گومان ده بر د، كە هه رگیز ناگه رپته وه (لای خوا) ﴿لَنْ يَنْزِلَ إِلَيْهِ رَبُّكَ لَنْ يَكُنَ لَهُ وَكِيلٌ﴾ نه خیر وانى یه! چونكه به پراستى پەر وەر دگارى ئەو ناگادار بووه بهو ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالشَّقِيقِ﴾ سویتند به سوورى كە نارى ئاسمان ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ وه به شه وو ئەو شتانه ی كە كویان ده كانه وه ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ وه به مانگ كاتیک كە پر ده بیته وه ﴿لَنْ تَرَكُنَّ تَرْجَمًا﴾ (ئیه وه) تى ئە پەرن له حالیکه وه بو حالیکى تر ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئیتر بو چی بر و نا هینن؟ ﴿وَلِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا یَسْمَعُونَ﴾ وه كاتیک كە قورئان یان بو بخوینرپته وه سوژده نابەن (مل كە چی ناكەن) ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ﴾ به لام ئەوانه ی كە بى بر و ان به دروى ئەزانن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ وه خوا چاك ناگادار و زانایه به وه ی كە له دلى ده گرن ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ كە واته مژده یان بده رى به سزای سه ختى (قیامهت) ﴿۱﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ﴿١﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴿٢﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

﴿٣﴾ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ﴿٤﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ﴿٥﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا

فُعُودٌ ﴿٦﴾ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾ وَمَا نَقَمُوا

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ

فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ يُتُوبُوا فَ لَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿١١﴾ إِنَّ بَطْشَ

رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿١٤﴾

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

﴿١٧﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ مِنْ

وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ﴿٢١﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لام ئه وانهی که بروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان کردووه
﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بؤ ئه وان هیه پاداشتی بی برانه وه ﴿﴾

سوره فی ﴿الْبُرُوجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خوشندهی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سوئند به ئاسمانی خاوه ن بورجه كان ﴿﴾ ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودِ﴾ وه به و پروژی که
به لئینی پئدراوه ﴿﴾ ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وه به هموو بینه رو بینراونک (یا شایهت و شایهتی له سه ر
دراو یا پروژی هینی و پروژی عه رفه) ﴿﴾ ﴿فَقُلْ أَصْحَابُ الْأَحْزَابِ﴾ به کوشت چن خاوه ن چاله كان (له
غه مه كان) ﴿﴾ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُجُوْدِ﴾ ئه و ئاگره ی خاوه ن سوو ته مه نی (و بلیسه به) ﴿﴾ ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾
کاتیک که ئه وان دانیشتبوون به ده وری (ئاگره که) دا ﴿﴾ ﴿وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه ئه وان
سهیری ئه وه یان ده کرد که ده یان کرد به بر واداره كان ﴿﴾ ﴿وَمَا تَقْصُومُوا مِنْهُمْ ءِلاَ﴾ وه ئه م سزایه ش
هه ر له بهر ئه وه ده دران ﴿﴾ ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ که بروایان هینا بوو به خوی به ده سه لاتی
سو پاسکراو ﴿﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و خودایه ی که مولکی ئاسمانه كان و زه ویی بؤ ئه وه
﴿﴾ ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا ئاگاداره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
به راستی ئه وانهی که نازاری پیاو و زنه بر واداره کانیان داو ﴿﴾ ﴿فَرْتَضَوْا﴾ له پاشان په شیمان نه بوونه وه
﴿﴾ ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ ئه وه بؤ ئه وان هیه سزای دوزه خ، وه سزای (ئاگری) سو تینه ر
﴿﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان ئه وانهی بروایان هینا و کرده وه چاکه کانیان کرد
﴿﴾ ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بؤ ئه وان هیه به هشتانیک که جوگه ئاوی زور ده روات به ژیر یاندا
﴿﴾ ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئا ئه وه به سه ر که وتنی گه وره ﴿﴾ ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ به راستی ده ست وه شانندی
به روه رد گاری تو زور سه خته ﴿﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ يَبْدِئُ وَيَعِيدُ﴾ بیگومان هه ر ئه وه که له سه ره تا وه (مروف)
دروست ده کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده کاته وه ﴿﴾ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوْدُ﴾ وه هه ر ئه وه لیخو شبووی
میهره بان ﴿﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ﴾ خاوه نی عه رش و به رزو پایه دار ﴿﴾ ﴿فَعَالٌ لِمَآ بُرِيدُ﴾ هه ر چه کی
بیه ویت ده یکات ﴿﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُوْدِ﴾ ئایا پیت گه یشتووه باس و به سه رهاتی له شکره کانی ﴿﴾
﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ﴾ فیرعه ون و سه موود ﴿﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ به لکو ئه وانهی که بی بروا بوون
هه میشه له به درق زانینی (قورئان) دان ﴿﴾ ﴿وَالَّذِينَ مِنْ وَرَائِهِمْ مُجْرِبُ﴾ وه خواش (به ده سه لات و زانینی)
له پشتیانه وه ده وری داون ﴿﴾ ﴿بَلِ الْهُوفَاءِ نَجِيدٌ﴾ به لکو ئه وه (ی که به دروی ده زانن) قورئانیک کی گه وره و
به ریزه ﴿﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ﴾ له له و حیک کی پاریزراو دایه (که پتی ده وتریت لوح المحفوظ) ﴿﴾

سورة الطارق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ① وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ② النَّجْمُ الثَّاقِبُ ③
 إِنَّ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ④ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑤
 خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ⑥ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ⑦ إِنَّهُ وَعَلَى
 رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ⑧ يَوْمَ بُدِيَ السَّرَائِرُ ⑨ فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ⑩
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑪ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑫ إِنَّهُ
 لَقَوْلٌ فَضْلٌ ⑬ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ⑭ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑮
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ⑯ فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُويْدًا ⑰

سورة الأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ① الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ② وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ③
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④ فَجَعَلَهُ شَعَثًا أَحْوَى ⑤ سَنُقَرِّئُكَ
 فَلَا تَنْسَى ⑥ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ⑦ وَنُيَسِّرُكَ
 لِلْيُسْرَى ⑧ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨ سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَى ⑩

سوره‌تی ﴿الطارق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به‌ئاسمان و ئه‌وه‌ی که له‌شه‌وا درده‌که‌وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو‌چوزانیت دره‌که‌وتووی شه‌و‌چی‌یه؟ ﴿النَّجْمِ الثَّاقِبِ﴾ ئه‌ستیره‌ی دره‌خشان‌ی تاریکی کون که‌ره ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به‌مانه) که‌س‌نی‌یه که‌چاودیریکی به‌سه‌روه‌ه‌نهبی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده‌ی با‌مروؤف سه‌رنج‌بدات که‌له‌چی‌دروست‌کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست‌کراوه له‌ئاویکی فریدراو (هه‌لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که‌درده‌چی‌له‌ناوه‌ندی‌پشت (ی‌پیاو) و‌دانه‌ی (په‌راسووی) سنگی (زن) وه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به‌پراستی‌خوا به‌ده‌سه‌لانه له‌سه‌ر‌زیندوو‌کردنه‌وه‌ی ﴿يَوْمَ تَبْيَأُ السَّرَائِرُ﴾ له‌روژتیکا که‌هه‌ر‌چی‌نه‌یتی‌هه‌یه‌ئاشکرا ده‌کری ﴿فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ ئه‌و نه‌هیزیک شک‌ده‌بات و نه‌پشتیوانیک ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به‌ئاسمانی‌خاوه‌ن‌باران ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه‌به‌زه‌وی‌خاوه‌ن‌دروز‌قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ بینگومان‌ئهم (قورئانه‌م) و‌ته‌ی‌پراست و‌جیا‌که‌روه‌یه ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ﴾ وه‌گالته‌نی‌یه ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان‌بی‌برواکان (پیلان‌ده‌گیرن) و‌فیل‌ده‌کن‌چون‌فیل‌کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه‌منیش‌پیلان‌ده‌گیرم (ونه‌خشه‌ده‌کیشم له‌به‌رامبه‌ر‌پیلانی‌ئه‌واندا) چون‌پیلان‌ونه‌خشه‌کیشانیک ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌مجا (توش‌ئهی‌پتغه‌مبه‌ر) مؤله‌تی‌بی‌برواکان‌بده ﴿أَفَهَلْهُمْ رُؤِيدًا﴾ منیش‌که‌میک‌لییان‌ده‌ه‌ستم (باشان‌ده‌بینیت‌چیان‌به‌سه‌ر‌ده‌هینم‌به‌سزادانایان)

سوره‌تی ﴿الأعلى﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته‌سبیحاتی‌په‌روه‌دگاری‌هه‌ره‌بلندت‌بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾ ئه‌وه‌ی (هه‌موو‌شتیکی) دروست‌کردوو‌ه‌ریک‌و‌پیکی‌کردوو‌ه ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌نه‌خشه‌ی‌کیشاوه (بو‌هه‌موو‌شتیک) ئه‌مجا‌شاره‌زای‌کردوو‌ه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه‌ئه‌وه‌ی که‌له‌وه‌ری‌ده‌ره‌هیناوه ﴿فَجَعَلَهُ عِئَابًا لِّأُولَىٰ﴾ ئه‌مجا‌ده‌یکات‌به‌پوشی‌په‌ش‌داگه‌راو ﴿سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنسَىٰ﴾ (ئهی‌موحه‌مه‌د) قورئانت) به‌سه‌ردا‌ده‌خوینینه‌وه‌هه‌ر‌گیز‌بیرت‌ناچیته‌وه ﴿إِلَّا مَآثًا لِلَّهِ﴾ مه‌گه‌ر‌ئه‌وه‌ی که‌خوا‌بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِعِلْمِ الْغَيْبِ وَمَا يَخْفَىٰ﴾ بینگومان‌ئهو‌به‌هه‌موو‌شتیکی‌ئاشکراو‌په‌نه‌ان‌ئاگاداره ﴿وَنُذِيقُكَ الْيُسْرَىٰ﴾ وه‌یارمه‌تیت‌ده‌ده‌بین‌بو‌ری‌ئاسان ﴿فَلَذِكْرَانَ نَضَعُ الْذِكْرَىٰ﴾ ئه‌مجا‌توش‌هه‌رده‌م‌ئاموژگاری‌بکه‌ئه‌گه‌ر‌سوودی‌گه‌یاند ﴿سَيَذَكُّرُنَّ يَخْفَىٰ﴾ بینگومان‌ئه‌وه‌ی له‌خوا‌بترسی‌په‌ندی‌لی‌وه‌رده‌گری

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾ الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكُبْرَى ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿١٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿١٥﴾
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ إِنَّ
 هَذَا الْفَى الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٨﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ﴿١٩﴾

سورة الغاشية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ
 نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً ﴿٤﴾ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ
 لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌُ
 يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ
 فِيهَا الْغِيَّةَ ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ
 مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ
 إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى
 الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾
 فَذَكَرْنَا تَمَّا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾

﴿وَيَجْنَبُهَا الْأَشْقَى﴾ وہ ٹھہری زور خرابیش بی خوی لی دور دہ خاتہ وہ ﴿الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 ٹھہری دہ چیتہ ناو ناگری ہرہ گہورہ وہ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لہ پاشان نہ دہ مرئی تییدا
 (تارزگاری بیت) وہ نہ دہ ڈی (تییدا بہ ٹاسای) ﴿فَقَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو ٹھہری کہ
 خوی پاک راگرت ﴿وَذَكَرْنَا رَبَّهٖ فَصَلَّى﴾ وناوی پھورہ دگاری خوی دہ بات و کہوتہ نویژ کردن
 (وپارایہ وہ) ﴿مَلَّ تُؤْمِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو ٹیوہ ژیناںی دنیا ہلہدہ بڑیرن ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾
 کہچی (ژیناںی) دوا رپوژ باشترو پایہ دارترہ ﴿إِنَّ هَذَا لَلْفِي الضُّحْفِ الْأُولَى﴾ بی گومان ٹھہری
 (کہ باسکرا) لہ نامہ ہی پیشوہ کاندایہ ﴿صُحُفٍ إِتْرَهَبٍ وَمُوسَى﴾ نامہ کانی ٹیبرایم و موسا ﴿

سورہ قی ﴿الغاشیہ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ٹایا ہوالی رپوژی دواپی (رپوژی داپوشہرت) بیگہشتوہ ﴿وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ
 خَشَعَةٌ﴾ زور دہم و چاو لہو رپوژہدا ترسناک و ریسواو شہرمہزارن ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ہہولہدہریکی
 رہنجہرپون ﴿تَصَلَّى نَارًا أَحَامِيَةً﴾ دہچنہ ناو ناگری ہرہ گہرمہوہ ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ﴾ ناو
 دہدرین لہسہرچاوی کول بہ کول و زور گہرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ خوراکیان ہر درکی
 حوشر خوار (ی ناگرینہ) ﴿لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يُعْنَى مِنْ جُوعٍ﴾ نہ قہلہوی دہکات و نہ برسیتی لا دہبات ﴿
 وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ﴾ زور رپوچسار لہو رپوژہدا پاراوہ (جوان و گہشن) ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾ رازین
 لہ کوششی خویان ﴿فِي حَتَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان لہ بہہشتی بہرزو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ قسہی ہیچ
 وپوچی تییدا نایستن ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ تییدایہتی سہرچاوی رہوان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مَّرُوعَةٌ﴾ تییدایہتی
 زور قہنہفہ و تہختی بہرز ﴿وَأَصْوَابٌ مَوْسُوعَةٌ﴾ وہ پہرداخی دانراو ﴿وَمَنَارٌ مَّصْنُوعَةٌ﴾ وہ پستی
 ریزکراو ﴿وَرِزْقٌ مَّبْنُوعٌ﴾ وہ قالی رپاخوا لہ ہہموو لایہ کہوہ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دہی
 بووردنابنہوہ لہ حوشر کہ چون دروست کراوہ ﴿وَأَلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ٹاسمان کہ چون
 بہرز کراوہتوہ ﴿وَأَلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چون داکوتراون و دامہزیرنراون؟ ﴿
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چون رپاخواہ ﴿فَذَكَرْنَا مَا أَنْتَ مُدَكِّرٌ﴾ کہو ابوو
 ٹاموژگاری بکہ، توہر ٹاموژگاری کاریت ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ توہسہلآت دار نیت
 بہسہریاندا ﴿

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

سورة الفجر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ
 جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَعَوْا فِي
 الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
 عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَدَأَهُ
 رَبُّهُ، فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَدَأَهُ
 فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ
 الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَخْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ
 الثَّرَاتِ أَكْلًا لَمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبَّ جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا
 دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾

﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ بہ لَام تہو کہ سہی کہ پشٹ ہہ لکاوی بی بروایت ﴿يَعَذِبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ تہوہ خوا سزای دہدات بہ سزای زور گہورہ ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِلَهُكُمْ﴾ بیگومان ہہر بولای تئیمہ یہ گہرانہ وہیان ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ لہ پاشان بہ راستی لہ سہر تئیمہ یہ لی پرسینہ وہیان ﴿

سورہتی ﴿ الفجر ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سوئند بہ بہرہ بیان ﴿وَلَيْلٍ عُشْرِ﴾ وہ بہ دہ شہوی سہرہ تای مانگ (ی ذی الحجۃ) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وہ بہ تاک و جوت ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُّ﴾ وہ بہ شہو گار کاتیک کہ تی دہ بہریت ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ﴾ ثایا تہ مانہی کہ سوئندیان پی خورا شایستہی سوئند پی خواردن نبین لای کہ سانی تیگہ یشتو ﴿الَّذِي تَرَىٰ فِي كَيْفٍ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ثایا نابینیت کہ پەرورد گاری تو چی کرد بہ گہلی عاد ﴿إِذِمْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ وہ بہ ہوزی ثیرہ؟ خواہنی پایہ (و دہ سہ لات) ﴿الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾ کہ وینہ بیان دروست نہ کرابو لہ ہہ موو وولاتدا ﴿وَتُؤْمِنُ بِاللَّيْلِ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾ وہ (چی کرد) بہ گہلی سہ موو دہ وانہی کہ (شاخی) بہردیان دہ تاشی لہ شیوو دوولہ کاندہ ﴿وَقُرْعَانَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ وہ فیرعہ ونی خواہن سنگی زور (وہ کہ تہ ہرامہ کان، کہ وہ کہ سنگ چوون بہ زہویدا) ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ﴾ تہ وانہی کہ باخی بوون لہ وولاتدا ﴿فَأَكْفَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ وہ زوربان خرابہ تیدا کرد ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ تہ مجا پەرورد گاری تو دایگرتن بہ قامچی سزا ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ بہ راستی پەرورد گاری تو لہ کہ مینی سہم کاراندایہ ﴿وَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذًا مَا أَبْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾ جا کاتیک کہ خوائادہمی ناقی کردہوہ ﴿فَأَكْفَرَهُ، وَنَعَّمَهُ﴾ وریزی گرت و نازو نیعمہ تی بہ سہر دہرشت ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْفَرٌ﴾ تہوہ دہ لی پەرورد گارم ریزی گرتووم ﴿وَأَمَّا إِذًا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وہ تہ گہر ناقی کردہوہ و ریزی کہم پیدا ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانٌ﴾ تہوسا دہ لی پەرورد گارم ریسوای کردووم ﴿كَأَنَّ﴾ نہء وانی یہ (کہ تئوہ بیر لی دہ کہ نہوہ) ﴿بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْبَيْتِمْ﴾ بہ لکو تئوہ ریزی ہہ تیوان ناگرن ﴿وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وہ ہانی یہ کتری نادہن لہ سہر خواردہ مہنی دان (وہ بختو کردنی) ہہزاران ﴿وَتَأْكُلُونَ التُّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾ (بہ لکو سہرہ رای تہ مہش بہشہ) میراتی (بہ شداران) ہہ مووی (بہ ہہ لپہ) دہ خون ﴿وَتَحْبُونَ الْعَمَالَ حَبًّا حَمًّا﴾ وہ مال و سامانتان خوش دہویت بہ خوش ویستنیکی زور ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نابی و ابکہن! کاتیک کہ زہوی بہ توندی دراہیہ کدا و پارہ پارہ کرا ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (لہ ریزی دوا پیدا) پەرورد گارت دیت (بولیپرسینہ وہی خہ لکی، ہاتنیک شیوای زاتی خوی بیت، برومان پینہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن و لینکدانہ وہیہ ک، وہ چونیہ تیہ کہی نازانین، تہنہا خودا خوی دہ زانیت) وہ فریشتہ کانیش بول بول دین ﴿

وَجِئْنَا بِيَوْمَيْهِمْ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى
 لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ
 لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾
 فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّاتِي ﴿٣٠﴾

سورة البلد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ
 ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ
 أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأٌ ﴿٦﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ
 ﴿٧﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ
 النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
 فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
 ﴿١٥﴾ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾



﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بُرْهَانَ﴾ و ه لہو رپوڑہدا دوزخ دہینریت (بو ساحی مہ حشر) ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْأَنْسَانُ﴾ لہو رپوڑہدا ئنسان (کردہوی خوئی) بیر ده که ویتہ وه ﴿وَأَنَّ لَهُ الذِّكْرَى﴾ به لام ئہو بیر که و تنہ وه یه چ سو و دیک بہو ده گہ بہ نیت؟ ﴿يَقُولُ يَلْبِئْتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (نہ مجا بہ داخہ وه) دہ لی خوڑ گہ لہ دونیادا کاری چاکہم پیش بخستایہ بو ئہم ژیانہم ﴿يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ ئہ مجا لہو رپوڑہدا کہس سزای کہس نادات وه کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾ وه کہس کہلہ پچہی کہس ناکات وه کو کہلہ پچہ کردنی خوا (بو بی باوہران) ﴿يَنَابِئُهَا النَّفْسُ الْمُظْمِئَةُ﴾ (لہو رپوڑہدا بہ خوا پهرست دہو وتریت) ئہی نہ فسی بہ ئارام ﴿أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً﴾ بگہ رپرہ وه بو لای پهر و ردگاری خوٹ بہ رہ زامہندی و لی رازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ ئہ مجا بچوڑہ ناو بہ بندہ چاکہ کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و بچوڑہ ناو بہ ہشتی منہ وه ﴿

سوره قی ﴿البَلَد﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی متہربان

﴿لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ سویند بہم شارہ (کہ مہ ککہیہ) ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ وه تو لہو شارہدا نیستہ جتی (کہ نازاردانی توی تیدا پرپار دراوہ) ﴿وَوَالِدٍ وَمَوْلَى﴾ وه سویند بہ باوک (باوکہ ئادہم) وئہ وهی کہ لئی کہ تو توتہ وه ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئادہ میمان دروست کردوہ ہہ میشہ لہ رنج و کیشہ و نارہ حہ تیدایہ ﴿أَلَيْسَ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس دہسہ لاتی بہسہ ریدانی یہ ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَآلِبُدَا﴾ (بہ فیزہ وه) دہ لی مالی زورم لہ ناو داوہو بہ خشبوہ ﴿أَلَيْسَ أَنْ لَرَبِّهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس نہ دیدوہ ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ ئایا دوو چاومان نہ داوہ تی ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ وه زمانیک و دوو لیومان پی نہ داوہ؟ ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ وه ری ی چاک و خراپمان نیشان نہ داوہ ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾ کہ چی ہیتستا (زوریک لہ خہ لکی) بہ لاماری پلہی سہختی نہ داوہ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیت پلہی سہخت کامہیہ ﴿فَكَرِهْتَهُ﴾ نازاد کردنی کویلہ بہ ﴿أَوَلَمْ نَطْعَمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجِعٍ﴾ و ناندانہ لہ رپوڑی گرانی و برسیتی دا ﴿يَلْبَسِمَاذًا مَفْرَبَةً﴾ بہ ہہ تیوی خزم ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ یا بہ ہہ زاری خاکہ سہر (کہفتہ کار) ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سہرہ رای ئہ مانہش لہو کہسانہ بی کہ بروایان ہتبابی ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾ وه ئاموژگاری یہ کتریان کردبی بہ ئارامگرتن ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ و ئاموژگاری یہ کتریان کردبی بہ ہزہی و میہربانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ئہوانہ ہاوہ لانی دہستی راستن ﴿

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْجَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

سورة الشمس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَدَّهَا
 ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَدَهَا ﴿٥﴾ وَالْأَرْضَ
 وَمَا طَحَّهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
 وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْنَاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْنَاهَا
 ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ﴿١١﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ
 رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَادَمَدَمَ
 عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّيْنَاهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ﴿١٥﴾

سورة الليل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ﴿١﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ﴿٢﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣﴾
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾
 فَسَنِيسِرُّهُ لِلْيَسْرَى ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ يُخَلِّ وَأَسْتَغْنَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَقْصَمِ﴾ و هه‌ئوانه‌ی که بی پروا بوون به موعجزه‌و نیشانه‌کانی ئیمه‌ئوانه‌هاوه‌لانی ده‌ستی چه‌بن ﴿عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٌ﴾ دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو ﴿

سوره‌تی ﴿الشَّمْسُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ سویند به‌خور و پرووناکیه‌کی ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾ و ه سویند به‌مانگ که‌دوا به‌دوای
 ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ و ه سویند به‌روژ کاتی که‌خور دهرده‌خات ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّهَا﴾ و ه
 سویند به‌شه‌و که‌خور داده‌پوشی ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَدَهَا﴾ و ه سویند به‌ئاسمان و به‌وی دروستی کردوه ﴿
 وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَنَهَا﴾ و ه سویند به‌زه‌وی و ه‌وی رای خستوه ﴿وَالنَّفْسَ وَمَا سَوَّاهَا﴾ و ه سویند به‌نه‌فسی
 ناده‌می و ه‌و زاته‌یشی که‌رینک و پینک به‌دیه‌یناوه ﴿فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ ه‌مجا رینگای چه‌وت
 و خراب و چاک و خواهرستیشی پیشاندا ﴿فَدَأخَلَ مِنْ رُكْبَتِهَا﴾ (سویند به‌همو و ه‌وانه) به‌راستی
 رزگاری بوو ه‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی خوی پاك کرده‌وه ﴿وَفَدَّحَابَ مِنْ دَسَنَاهَا﴾ بیگومان نا ئومید بوو
 ه‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی خوی (به‌گونه) وون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَعُونِهَا﴾ بروای نه‌ینا ه‌وزی
 سه‌موود به‌ه‌وی سهرکه‌شی یانه‌وه ﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک که‌خرابترینیان ه‌ستایه‌وه (بو‌سهربرینی
 حوشتره‌که) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ ه‌مجا پیغه‌مبه‌ره‌کی خوا (صالح علیه‌السلام) بی‌ی
 وون: واز به‌ینن له‌م حوشتری خوابه‌و توره‌ئاوه‌کی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ که‌چی بروایان بی‌نه‌کردو
 حوشتره‌که‌یان سهربری ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَّوْهَا﴾ ه‌مجا په‌روه‌دگاری ه‌وان سزای رشت
 به‌سهریاندا به‌ه‌وی گونا‌ه‌کانیانه‌وه‌و ته‌ختی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ و (خوا) ناترسی له‌پاشه‌روژی ه‌م
 (توله‌لی سندنه‌یان) ﴿

سوره‌تی ﴿الذِّكْرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّيْ﴾ سویند به‌شه‌و کاتیک (زه‌وی) داده‌پوشی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى﴾ و ه به‌روژ کاتی که‌رووناک
 ده‌بته‌وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَى﴾ و ه به‌و زاته‌ی که‌نیرومی‌ی دروست کردوه ﴿إِنْ سَعَى كُفْرًا فَعَلَىٰ﴾ به‌راستی
 ه‌ول و کوششی ئیوه جو‌راو جو‌ره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾ ه‌مجا ه‌و که‌سه‌ی (مال) بیه‌خشی و له‌خوا
 بترسیت و پاریز کاربیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ﴾ و ه بروای بی‌به‌وی زورچاکه (لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿
 فَسَبِّحْهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ ه‌و بیگومان یارمته‌ی ده‌ده‌ین بو‌ری‌ی ئاسان (که‌چاکه‌یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ كَفَرَ فَعَلَىٰ﴾ و ه ه‌و
 که‌سه‌ی رژی بکات (له‌مال به‌خشین) و خوی بی‌نیاز بزانی (له‌پاداشتی په‌روه‌دگاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ﴾
 و ه بروای نه‌بی به‌چاکه (که‌لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿

فَسَنِيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى ۝۱۱ وَمَا يَعْْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝۱۲ إِنَّ عَلَيْنَا
 لِّلْهُدَى ۝۱۳ وَإِنَّا لَنَالِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝۱۴ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَأْطَى ۝۱۵
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْآسَفَى ۝۱۶ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۷ وَسِيْجَنَبُهَا
 الْأَتْقَى ۝۱۸ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۹ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ
 تُجْزَى ۝۲۰ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۱ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝۲۲

سورة الضحى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝۳
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى ۝۵ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝۷
 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝۹
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱

سورة الشرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝۱ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝۲



﴿فَسَيَلِمُكَ الْيَوْمَ الْعُرَى﴾ ؕ ئەوہ بیگومان ری ی سہختی بو ئاسان دە کہین. ﴿وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ ؕ وہ سەرۆت و سامانە کہی قازانجی پی ناگەینەنی کاتیک کہ تیا دەچی ﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى﴾ ؕ بەراستی لەسەر ئیمەیه رینمونی ﴿وَإِن لَّنَا الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾ ؕ وہ ھەردوو جیھان ھی ئیمەیه ﴿فَأَنْذَرْتُكَ نَارًا تَأْتَطَّى﴾ ؕ من ئیوہ ترساند بە ئاگریکی بلیسەدار (کہ دۆزەخە) ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾ ؕ کہس ناچیتە ناو دۆزەخەوہ خراپترین کہس نہ بیت ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ؕ ئەو کہسە ی کہ بروای نہ بی و پشتی ھەل کردبی (لە ئایینی راست) ﴿وَسَيَجْزِيهَا الْآتَى﴾ ؕ وہ لی ی دوور دەخریتەوہ پاریز کارتیرین کہس ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ؕ ئەوہ ی مالی خو ی دەبەخش ی تا (دل و دەرونی) پاك بیئەوہ ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى﴾ ؕ لە کاتیکدا کہس چاکەیه کی وای بەسەریەوہ نی یە کہ پاداشت بدریئەوہ ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾ ؕ تەنھما مەبەستی رەزامەندی پەروەردگاری بەرزو بلندە ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ ؕ سویند بەخو (ئەو کہسە ی وایبیت) لەمەولا رازی دەبی (بە پاداشتی دوا رۆژ) ﴿﴾

سورہ قی (الضحیٰ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ؕ بەناوی خوای بەخشنەدی میھەبان

﴿وَالضُّحَى﴾ ؕ سویند بە چیشتەنگاو ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ ؕ وہ سویند بەشەو کاتیک کہ ئارام دەگری (بزرنگیتەوہ) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ ؕ پەروەردگارت وازی لی نہ ھیتاویت و لیت دلگیر نہ بوہ (ئە ی موھومەد ﷺ) ﴿وَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾ ؕ وہ (پاداشتی) دوا رۆژ بو تو چاکترە لە دنیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ؕ سویند بەخو لەمەولا پەروەردگارت ئەو نەندەت پی دەبەخش ی کہ رازی بیت ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ؕ ئایا تو ی نہدی بە ھەتیوو ی و ھەواندیتەوہ ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ ؕ وہ تو ی نہدی بەسەر لی شیواوی و رینمونی کردیت ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ ؕ وہ ئایا تو ی نہدی بە ھەژاری و دەولەمەندی کردیت ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ ؕ کہواتە (توش) ھەتیوو مەچەوسینەر ھوہ ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ ؕ وہ ھەلمەشاخی بە پرسیار کہر (ھەژارو سووالکەر) دا ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ؕ وہ نیعمەت و بەخششی پەروەردگارت دەربخە (بەیار مەتیدانی ھەژاران) ﴿﴾

سورہ قی (الشرح)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ؕ بەناوی خوای بەخشنەدی میھەبان

﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ؕ ئایا سنگمان بو ئاسوودەو گوشارد نہ کردیت ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ ؕ وہ دامان گرت لیت ئەو بارە گرانی ﴿﴾

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ ۝٤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٧ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَب ۝٨

سورة التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ۝١ وَطُورِ سِينِينَ ۝٢ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝٣
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٦
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ۝٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝٨

سورة العلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ
 وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ
 مَا لَمْ يَكُن لَّهُ يَلْمِزُ ۝٥ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَن لِيْقَىٰ ۝٦ أَن رَّاهُ اسْتَعْجَىٰ
 ۝٧ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ۝٨ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ۝٩ عَبْدًا
 إِذَا صَلَّىٰ ۝١٠ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ۝١١ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ۝١٢

﴿الَّذِي أَنْفَضَ ظَهْرَكَ﴾ کہ پشتی زور قورس کردبویت ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وہ ناوو ناویانگتمان
 بؤ بہرز کردیته وہ ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بہراستی له گہل ہہموو تہنگانہ یہ کدا خوشی و ئاسانی
 دیت ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بیگومان له گہل ہہموو تہنگانہ یہ کدا خوشی و ئاسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ ئەمجا کہ له کاریک بوویته وہ، خوت ماندوو بکہ (بہ کاریکی تری چاکہ وہ) ﴿وَالْيَزِيدُ فَاغْرَبْ﴾ وہ ہہر له پەرور دگارت بپاریرہ وہ (بؤ کارہ کانت) ﴿

سورہ قی ﴿التین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہخشندهی میہرہ بان

﴿وَالتین وَالتیون﴾ سویند بہ ہہنجیرو زیتون ﴿وَطور سینین﴾ وہ سویند بہ طووری سینا ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمین﴾ وہ بہم شاری نارام و بی ترسہ (کہ مہ ککہ یہ) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْویر﴾
 سویند بہ خوا بہراستی مرو فمان دروست کرد له جوانترین شیوہ دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلین﴾ له
 پاشان (ئہ گہر بی باوہر بی) دہیکہ بن بہ بہست ترینی ہہموو بہستیک ﴿إِلَّا الذین ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 جگہ له وانہی کہ بروایان ہینا وہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ ﴿فَالہُمْ أَجْرٌ غَیرِ مَمْنُون﴾ بؤ ئەوان ہہ بہ
 باداشتی نہ براوہ ﴿فَمَا یُکَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَإدین﴾ جا ئیتر چی بی باوہر ت دہ کات بہ رُوژی دوابی ﴿أَیَسَ اللَّهُ بِأَحْکَرِ الْآحْکَمین﴾ ئایا خوا فہرمان رہ واترینی ہہموو فہرمان رہ واکان نیہ ؟ ﴿

سورہ قی ﴿العلق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہخشندهی میہرہ بان

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذی خَلَقَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بخوینہ بہ ناوی پەرور دگارتہ وہ کہ ہہموو
 شتیکی دروست کردوہ ﴿خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مرو فی دروست کردوہ له خوینیکی بہستوو ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَکْرَمُ﴾ بخوینہ، پەرور دگاری تو (له ہہموو کہس) بہخشنده ترہ ﴿الَّذی عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 ئەوہی کہ (مرو فی) فیر (ی نووسین) کردوہ بہ قہلہم ﴿عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَیْزَعَلَّمُ﴾ مرو فی شارہزا کردوہ
 بہو شتانہی کہ نہی دہزانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَیْطَعُ﴾ نا (وانیہ) بہراستی مرو ف یاخی دہبیت ﴿أَن رَّآهُ اسْتَعْتَصَمَ﴾ کہ خوئی بیینی وادوہلہ مند بووہ ﴿إِن إِلَى رَبِّكَ الرَّجْعُ﴾ بیگومان ہہر بؤ لای
 پەرور دگاری تو یہ گہر انہ وہ ﴿أَرَأیتَ الَّذی یبغی﴾ ئایا بنیت ئەو کہسہی کہ جلہ وگیری ئە کات
 ﴿عَبَدَ إِذْ اصْبَلَ﴾ له بہندہیکہ کہ نوپڑ بکات ؟ ﴿أَرَأیتَ إِنْ کانَ عَلی الْهُدَى﴾ ئایا پیم بلی ئە گہر (ئہو
 کہسہ) له سہر رپی راست بووایہ ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْتَقوی﴾ یان فہرمانی بدایہ بہ پاریز کاری ولہ خوداترسان
 (باشتر نہ بوو) ﴿



أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۖ ﴿١١﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۖ ﴿١٢﴾ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ
لَنَسْفَعْنَا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ ﴿١٧﴾
سَدِّعُ الزَّيْنِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۙ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا
بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَّلَعِ الْفَجْرَ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُولٌ مِّنْ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ
قِيَمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أَمْرٌ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ثایا بینیت ته گهر بروای (به ثاینی راست) نه بیّت و پشتی لی هه لکات (برزگاری ده‌بی) ﴿۱۳﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ثایا نه‌ی زانیوه که خوا ده‌ی بینی ﴿۱۴﴾ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ وانییه (که بی‌ری لی ده کاته‌وه) به راستی ته گهر واز نه‌هینتی رای ده کی‌شین (به قزی) پیشه‌سه‌ری ﴿۱۵﴾ ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾ پیشه‌سه‌ریکی دروژنی به هه‌له‌دا چوو ﴿۱۶﴾ ﴿فَلْيَدْعُ نَارِيَهُ﴾ ته مجا با‌ئه و بانگی هاو‌ریکانی خوی بکات ﴿۱۷﴾ ﴿سَدِّعَ الزَّيْبَانِيَةَ﴾ ئیمه‌ش بانگی فریشته‌ی زهر به ده‌ست ده‌که‌ین ﴿۱۸﴾ ﴿كَأَلَّا لَاطْفَعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ نه‌خیر، به‌گویی (ته و که‌سانه) مه‌که، وه کو‌رپ‌نوش به‌رهو (له‌خوا) نزیك بکه‌وه‌روه ﴿۱۹﴾

سوره‌قی ﴿الْقَلَدَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بیگو مان ئیمه قورئانمان نارده خواره‌وه له‌شه‌وی به‌فه‌رو به‌ریزدا ﴿۱﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شه‌وی به‌فه‌رو ری‌ز چی به ﴿۲﴾ ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ سَهْرٍ﴾ شه‌وی به‌فه‌رو ری‌ز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿۳﴾ ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ لهو شه‌وه‌دا فریشته و جیبریلیش له ناویاندا دینه خواره‌وه ﴿۴﴾ ﴿يَا ذِينَ الرَّهْمِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ﴾ به‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاربان له‌هه‌موو کاروباریکدا ﴿۵﴾ ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾ ته و شه‌وه (کاتی) هیمنی و ناشتی ده‌بی تا هه‌لاتنی سپیده‌ی به‌یان ﴿۶﴾

سوره‌قی ﴿الْبَيْنَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَا يَكُنُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وانه‌ی که بی بروا بوون ﴿۱﴾ ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌خاوه‌ن نامه و ﴿۲﴾ ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت به‌رستان ﴿۳﴾ ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيْنَةُ﴾ ده‌ستیان هه‌لنه‌گرت (له‌و بی بروایی یه) تانیشانه رو‌ونه‌که‌یان بو هات ﴿۴﴾ ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً﴾ (که ته‌ویش) پیغه‌مبه‌ریکه له خواوه چه‌ند په‌ره‌یه‌کی پاکیان (به‌سه‌ردا) ده‌خوئیتسه‌وه ﴿۵﴾ ﴿فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ﴾ که تییاندا‌یه چه‌ند نوسراو (سوره‌ت) یکی به‌نرخ ﴿۶﴾ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانه‌بو‌ونه‌وه ته‌وانه‌ی که په‌یامیان بو هاتبوو ﴿۷﴾ ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيْنَةُ﴾ دوای ته‌وه نه‌بی که نیشانه رو‌ونه‌که‌یان بو هات (که پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه) ﴿۸﴾ ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا) که فه‌رمانیان پی‌نه‌درا بو‌وه‌مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که په‌رستشی خوا بکه‌ن ﴿۹﴾ ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ به‌دل‌سو‌زی ملکه‌چی بو‌بکه‌ن و خو‌یان به‌دوور بگرن له‌هه‌موو بیرو باو‌ه‌ریکی خوارو خییج ﴿۱۰﴾ ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَرَأُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نوئیز بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿۱۱﴾ ﴿وَذَالِكِ دِينُ الْقِسْمَةِ﴾ وه ته‌مه‌یه‌ ثاینی راست ﴿۱۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ① إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ② جَزَاءُ هُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ③

سورة الزلزلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ① وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② وَقَالَ
 الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ④ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
 ⑤ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑥ فَمَنْ يَعْمَلْ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑦ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑧

سورة العاديات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ① فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ② فَالْمُغِيرَاتِ
 صُبْحًا ③ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ④ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑤

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی که بی بروابون له‌خواه‌ن په‌یام و بت په‌رسته‌کان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له‌ناگری دوزه‌خدان، تییدا ده‌میئننه‌وه به‌همیشه‌یی ﴿أُولَئِكَ هُمُ شُرَكَاءُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئا‌نه‌وانه خرابترینی هم‌موو دروست کراویکن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که بروایان هیناو کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ حَبِيبُ الْبَرِيَّةِ﴾ ئا‌نه‌وانه چاکترینی هم‌موو دروستکراویکن ﴿جَزَاءُ هُوَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَاءُ عَدْنٍ﴾ پاداشتی نه‌وان لای په‌روه‌ردگاریان به‌هشتانیکه جی‌ی دانیشن و مانه‌وه‌ی همیشه‌یی به‌﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رووباره‌کان به‌زیربانداده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ﴾ تییدا ده‌میئننه‌وه به‌همیشه‌یی، خوایش لیان‌پازی بووه ﴿وَرِضْوَانًا عَنَّا﴾ وه‌نه‌وانیش له‌خوا‌پازی بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ﴾ ئه‌مه بو‌که‌سینکه که‌له‌خوا‌بترسی ﴿

سوره‌قی ﴿الزَّلْزَلَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ کاتیک زه‌وی هاته‌له‌رزه به‌له‌رزینی خوی ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ وه‌زه‌وی هه‌رجی شتی قورس و گرانی (ناوی) هه‌یه هم‌مووی فری‌دایه‌ده‌روه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ وه‌مروث له‌و‌رژه‌ده‌لی: نه‌وه‌زه‌وی چی‌به‌تی؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ له‌و‌رژه‌ده‌(زه‌وی) ده‌نگ و باسی خوی ده‌گیرته‌وه ﴿إِنَّا نَرَبَّكَ أُخْبِئْنَا﴾ که‌په‌روه‌ردگاری تو (وای) وه‌چی بو‌کرده ﴿يَوْمَئِذٍ يَصُدُّ النَّاسُ أُنْفُسَتَانًا﴾ له‌و‌رژه‌ده‌خه‌لکی ده‌رده‌چن به‌په‌راگنده و به‌شوی ﴿لَبِئْسَ أَعْمَالُهُمْ﴾ تا(پاداشتی) کرده‌وه‌ی خویان‌نیشان‌بدری ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ئه‌مجا هه‌ر که‌سیک به‌نه‌ندازه‌ی هه‌ره ووردیله‌یه‌ک چاکه‌ی کردبی‌ده‌بینیته‌وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک به‌نه‌ندازه‌ی هه‌ره ووردیله‌یه‌ک خرابه‌ی کردبی‌ده‌ی بینیته‌وه ﴿

سوره‌قی ﴿الْعَلَقَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهر‌بان

﴿وَالْعَلِدَاتِ صُبْحًا﴾ سویند به‌ئه‌سپانی تا‌وده‌ر (که‌ده‌پرمین) چون‌پرمه‌یه‌ک (له‌کاتی غه‌زا‌کردندا) ﴿فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا﴾ وه‌سویند به‌ئاگر هه‌لگیر‌سینه‌ران له‌به‌رد به‌نالی سمیان ﴿فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا﴾ وه‌سویند به‌(ئه‌سپانی) هیرش به‌ران له‌به‌یاناندا ﴿فَأَثَرُنَّ بِعَنْقَعًا﴾ که‌به‌وه‌ته‌پ و توز‌ه‌له‌لده‌ستین ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ وه‌به‌وه‌ته‌پ و توز‌ه‌وه، خویان‌ده‌که‌ن به‌ناوه‌راستی کومه‌لی دوز‌مندا ﴿



إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ * أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهِ فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَ ذَٰلِكَ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سورة القارعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾

سورة التكاثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَكُنْ مِنَ التَّكَاثُرِ ﴿١﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْمُونَ عَمَّ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرُونَ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لَتَسْعَلُنَّ يَوْمَ ذَٰلِكَ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

﴿إِنَّ الْأِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بہ راستی مروّف بوّ پەروردگاری نا سوپاسہ ﴿وَلَوْلَا عَلٰی ذٰلِكَ لَشٰهِدٌ﴾ وہ بیگومان حقّی لہ سہر ئەم ناسوپاسی بہ شایہ تہ ﴿وَلَوْلَا لِحَبِّ الْحَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ وہ بہ راستی مروّف بوّ خو شہ ویستی مالی دونیا زور بہ گیرہ ﴿اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِی الْقُبُورِ﴾ دەی ئایا نازانی کاتیک کہ مردووی ناو گورہ کان زیندوو کرانہ وہ (ہیترانہ دەرہ وہ) ﴿وَرَحِصَلْ مَا فِی الصُّدُورِ﴾ وہ ناشکرا بوو ہەرچی رازی ناو دلانہ ﴿اِنَّ رَبَّهُمْ بِہُمْ یَوْمٍ لَّخَبِيرٌ﴾ بیگومان پەروردگاریان لہو رورژہ دا ناگادارہ بہ کردہ وہ یان ﴿﴾

سورہتی ﴿ الْقَارِعَةُ ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الْقَارِعَةُ﴾ رورژی دا چلہ کیتہر (ناوہ بوّ رورژی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ناخو چون بیّ ئەو رورژہ؟ ﴿وَمَا اَدْرٰکُ مَا الْقَارِعَةُ﴾ توّ چوزانیست ئەو رورژہ چی بہ ﴿یَوْمَ یَكُوْنُ النَّاسُ کَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ﴾ رورژیکہ خہلکی وہک بہ پولہی بہ راگہ نندہ بلاو دہ بنہ وہ ﴿وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ کَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾ وہ شاخہ کان وہک خوری شیکراویان لیّ دیت ﴿فَاَمَّا مَنْ ثَقَلَتْ مَوٰزِیْنُهُ﴾ ئەمجا ئەوہی کیشی (چاکہ کانی) قورس و گران بیّ ﴿فَہُو فِی عِشَّةٍ رَّا صِیْبَةٍ﴾ ئەوہ ئەو کہ سہ لہ گوزہ رانیکی بہ سہ ندا ئە بیّ ﴿وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوٰزِیْنُهُ﴾ وہ ئەوہی کیشی (چاکہ کانی) سووک بیّ ﴿فَاَمُّهُ هَاوِیَةٌ﴾ ئەوہ جیّ ی ئەو (ہاویہ) یہ ﴿وَمَا اَدْرٰکُ مَا ہِیَ﴾ توّ چوزانیست (ہاویہ) چی یہ ﴿نَارٌ حَامِیَةٌ﴾ ناگریکی ہہ لگیر ساوہ ﴿﴾

سورہتی ﴿ التَّكْوِيْنِ ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشندهی میہرہ بان

﴿التَّكْوِيْنِ﴾ ئیوہی بیّ ناگا کردوہ شانازیتان بہ زوربی سہر وہت و سامانہ وہ ﴿حَتّٰی زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ تا دہ مرن و دہ چن بوّ گورستان ﴿كَلَّا سَوْفَ نَعْمُوْنَ﴾ وامہ کەن ! لہ مہ ولا دہ زانن ﴿نَمَّ كَلَّا سَوْفَ نَعْمُوْنَ﴾ دووبارہ وامہ کەن لہ مہ ولا دہ زانن ﴿كَلَّا لَوْ نَعْمُوْنَ عَلٰی الْیَقِيْنِ﴾ وانی یہ (وہ کو خوتان دہیزانن) ئە گہر (ئہ نجامی خوتان) بزانیایہ بہ دلتیایی یہ وہ (وابیّ ناگا نہ ئە بوون) ﴿لَتَرُوْنَ الْجَحِيْمَ﴾ سویند بہ خوا بیگومان دوزخ دہ بینن ﴿لَتَرُوْنَهَا عَیْنَ الْیَقِيْنِ﴾ دووبارہ سویند بہ خوا دلتیا بن بہ چاوی راستہ قینہ دەی بینن ﴿لَتَلَسْتَعْلَنَ یَوْمَئِذٍ عَنِ الْعَبْرِ﴾ لہ پاشان سویند بہ خوا لہو رورژہ دا (لہ سہر ہہ موو ناز و نیعمہ تیک کہ خوا پیّ دابوون لہ دونیادا) لیپر سینہ وہ تان لہ گہ لدا دہ کریت ﴿﴾

سورة العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ① إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُورٍ ② إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ③

سورة الهزلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ① الَّذِي جَمَعَ مَا لَوْعَدَدَهُ ② وَيَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ③ كَلَّا لَيُنْبَذَت فِي الْحُطْمَةِ ④ وَمَا أَدْرَبَكُمْ مَا لِحُطْمَتِهِ ⑤ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑥ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ⑦ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑧ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑨

سورة الفيل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ① أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ② وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ③ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ④ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑤

سوره قی ﴿العصر﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به ناوی خوی به خشندهی میهربان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سویند به کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ بیگومان هه موو خه لکی له زیاندان ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جگه له وانهی که بر وایان هیتابیت و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کرده وه چاکه کانیان کردیبت ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾ وه ناموژ گاریی یه کترین کردی به نایینی راست (وده ست پیوه گرتنی و کار کردن به فرمانه کانی خودا) ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّدَقِ﴾ وه ناموژ گاریی یه کترین کردیبت به نارامگرتن (له سهر به رستن و به نده ابه تی خودا) ﴿

سوره قی ﴿الهمزة﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به ناوی خوی به خشندهی میهربان

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ سزاو له ناو چوون بؤ هه موو ننگ گریکی به دگؤ (عیبب گریکی تانه دهر) ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ نه وهی که هه رمال و سامان کؤ ده کاته وه وه ده یژ میری ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ واده زانی که ماله که ی هه ر ده به یلیته وه ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَتِ فِي السُّمُومَةِ﴾ نه خیر وانی یه، بیگومان فری دهر یته ناو ناگریکی تیکشکینه ره وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا السُّمُومَةُ﴾ تو چووزانیت نه و ناگره چی یه ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ ناگریکی تاو دراوی خوی یه ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئَةِ﴾ که دی به سهر دلاندا (هوروژم ده بانه سهر دلان) ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ بیگومان نه و ناگره داخراوه له سهریان (وده ر چوونیان نی یه) ﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) له ناو چهند کؤتیکی راکشاودا (به ستر او نه ته وه به چهند ستونیککی به رزو بلنده وه) ﴿

سوره قی ﴿الفیل﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به ناوی خوی به خشندهی میهربان

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ نایا نه ت بینی که به روره دگارت چی کرد به خاوهن فیله کان (به نه بره هه وله شکره که ی که وویستی که عه به ی بیروز بر وختینیت)؟ ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ﴾ نایا فر و فیله که یانی بو چهل نه کرده وه ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وه نار دبه سهریان بالندهی زور پؤل پؤل ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ به رد بارانیا ده کردن به وورده زیخی گلین ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ سهر نه نجام (له شکره که ی نه بره هه ی) وه ک کای خوراو لی کرد ﴿

سورة قريش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَيْلَافِ قُرَيْشٍ ①
إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
② فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ③
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ④

سورة الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدينِ ①
فَذلكَ الَّذِي يَدْعُ
الْيَتِيمَ ② وَلَا يُخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ③
فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّينَ ④ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ
⑤ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑥ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑦

سورة الكوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ①
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ ②
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ③

سوره قی ﴿قُرَيْشٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿لِإِيْلَافِ قُرَيْشٍ﴾ (لهشکری نه برهه ی له ناو برد و تهفر و تونای کردن) له بهر هوگری قوره یش
 ﴿وَلِإِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ هوگریان به هاتوو چوی زستانان (بو یه مه ن) و هاوینان
 (بو شام) واته (تالی یان تیک نه چی) ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ دهی با (قوره یش له به رامبه ر
 ئەم هه مووه ناز و نیعمه ته دا) خاوه نی ئەم ماله (که عبه ی پیروز) به رستن ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن
 جُوعٍ﴾ ئەو زاته ی که له برسیتیه کی یه کجار توند (رزگاری کردن و) خواردنی پیبه خشین
 ﴿وَأَمَّنَّهُم مِّنْ خَوْفٍ﴾ وه دلنای کردن له ترس و بیمیکی گهوره و (پاراستنی) ﴿

سوره قی ﴿الْمَاعُونِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿أَرْءَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ﴾ نایا دیت ئەو که سه ی که بروای به ئابین نی یه؟ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
 الْيَتِيمَ﴾ ئەوه که سیکه که بال به هه تیوه وه ده نی ﴿وَلَا يَخْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانی خه لکی
 نادات بو خوارده مه نی دان به هه ژاران ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ئەمجا وای بو نو یژ که ران ﴿
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ئەوانه ی که له نو یژه که یان بی ناگان ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾
 ئەوانه ی که رووپامای ده که ن ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ وه یارمه تی خه لک ناده ن (هه موو چا که یه ک
 ده گرنه وه له خه لکی) ﴿

سوره قی ﴿الْكَوْثَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْكَوْثَرِ﴾ بیگو مان ئیمه پیمان به خشیت خیری زور گهوره و به فهر له دونیا و دوار و ژدا
 (لهو خیره گه و رانه یش رووباری که وسه ره له به هه شندا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾ دهی که واته
 نو یژ بکه بو په روه ردگارت وه قوربانی سه ر بیره ﴿إِنْ شَأْنُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ بیگو مان هه ر ناحه زت
 دوا براوه (ئهی موحه مه د ﴿

سورة الكافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سورة النصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سورة المسد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذَا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

سوره قی ﴿الْكَافِرُونَ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (ئهی موحه ممد ﷺ) بلی: ئهی بی برواینه ﴿۲﴾ ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من
ئهو (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده پهرستن ﴿۳﴾ ﴿وَلَا أَنشُرْ عَبْدُونَ مَّا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوهش ئهو (خوایه) ناپه رستن
که من دهی به رستم ﴿۴﴾ ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ وه من ئهو خوا پهرستی به ناکم که ئیوه ده یکن ﴿۵﴾
﴿وَلَا أَنشُرْ عَبْدُونَ مَّا عَبَدُوا﴾ وه ئیوهش ئهو خوا پهرستی به ناکن که من ده یکنم ﴿۶﴾ ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
ئایینی خوتان بو خوتان و ئایینی خوم بو خوم ﴿۷﴾

سوره قی ﴿الْبَصُرَاتُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یارم تی و کومه کی خواهات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه ل سهر که وتن
﴿شَارَى مَهْ كَكَ إِزَادَ كِرَا﴾ ﴿۲﴾ ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیبی که
پؤل پؤل دینه ناو ئایینی خواوه ﴿۳﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ ئهوسا به سوپاس وستایشی
په روه دگارت ته سبباحتی ئهو بکه وداوای لیخوشبوونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه
بینگومان ئهو زور گیرا کهری به شیمانی به ﴿۴﴾

سوره قی ﴿الْمَسَدُ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهربان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له ناوچی هه ردوو دهستی ئه بوله هه ب وه له ناویش چوو ﴿۲﴾
﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه گه یاند دارایی به که بی و ئه وهی که کردی (له دوژمنایه تی
پیغه مبه ر ﷺ) ﴿۳﴾ ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بینگومان له مه ولا ده چیه ناو ناگری بلیسه دار ﴿۴﴾
﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که یشی، که هه لگری دارو درک بوو (بو نازاردانی پیغه مبه ر ﷺ)
﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه میشه گوریسینکی بادراو (له په لی خورمایبی ناگرین) واله
گه ردیندا ﴿۵﴾

سورة الإخلاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ①
 اللَّهُ الصَّمَدُ ②
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

سورة الفلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ①
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ②
 وَمِنْ شَرِّ إِذَا وَقَبَ ③
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سورة الناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ①
 مَلِكِ النَّاسِ ②
 إِلَهِ النَّاسِ ③
 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④
 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤
 مِنَ الْغَيْبِ وَالنَّاسِ ⑥

سوره قی (الإخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: هه‌ر ئه‌و (الله) یه‌ خوی تاك و ته‌نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 ئه‌و خوی‌ه‌ی بی‌ نیاز و جی‌ ی نیاز و ئومیده‌ ﴿لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ﴾ که‌سی لی‌ نه‌بووه‌ له‌ که‌س نه‌بووه‌ ﴿
 وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه‌ هه‌ر گیز هیچ که‌س هاوشیوه‌ و هاوتای ئه‌و نی‌ یه‌ ﴿﴾

سوره قی (الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: په‌نا ده‌ گرم به‌ دروست که‌ری بوونه‌وه‌ر
 (به‌په‌روه‌ردگاری به‌ره‌به‌یان) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له‌ زیانی ئه‌وه‌ی که‌ دروستی کردوه‌ه
 ﴿وَمِنْ شَرِّ عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه‌ له‌ زیانی تاریکی کاتیک که‌ دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه‌ له‌ زیان و خرابه‌ی (جادوو‌گه‌ران) که‌ په‌ت و ده‌زوو‌ گری‌ ده‌دن و فووی پیدا ده‌که‌ن ﴿
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه‌ له‌ زیانی به‌خیل و حه‌سوود کاتیک که‌ حه‌سوودی ده‌بات ﴿﴾

سوره قی (الناس)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: په‌نا ده‌ گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌لکی
 ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ به‌پادشای خه‌لکی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ به‌په‌رستراوی خه‌لکی ﴿
 وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له‌ زیان و شه‌ری و هه‌سووه‌سه‌ په‌یدا که‌ر (که‌ کاتیک ناوی خودابیریت) خوی
 په‌نه‌ان ده‌کات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ وه‌سووه‌سه‌ ئه‌خاته‌ دل‌ی خه‌لکیه‌وه‌ه ﴿
 وَمِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له‌ جنوکه‌ و له‌ ئاده‌میزاد ﴿﴾

فَهْرَسْتِ وَأَوْرُوْكَى سُوْرَهٗ تَهْ كَانْ لَهْ كَهْلْ بَهْ يَانَ وِرُوْنْ كِرْدَنْهَوِى

په رست وناوهر وکى سووره ته کان له گهل به يان وروونکر دنه وى
مه ککى و مه دهنى تيناندا

سوره قى	ژماره كهى	لاپه ره	پروونكر دنه وه
الفاتحة	۱	۱	مه ككى يه
البقرة	۲	۲	مه دهنى يه
آل عمران	۳	۵۰	مه دهنى يه
النساء	۴	۷۷	مه دهنى يه
المائدة	۵	۱۰۶	مه دهنى يه
الأنعام	۶	۱۲۸	مه ككى يه
الأعراف	۷	۱۵۱	مه ككى يه
الأنفال	۸	۱۷۷	مه دهنى يه
التوبة	۹	۱۸۷	مه دهنى يه
يونس	۱۰	۲۰۸	مه ككى يه
هود	۱۱	۲۲۱	مه ككى يه
يوسف	۱۲	۲۳۵	مه ككى يه
الرعد	۱۳	۲۴۹	مه دهنى يه
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مه ككى يه
الحجر	۱۵	۲۶۲	مه ككى يه
النحل	۱۶	۲۶۷	مه ككى يه
الإسراء	۱۷	۲۸۲	مه ككى يه
الكهف	۱۸	۲۹۳	مه ككى يه
مريم	۱۹	۳۰۵	مه ككى يه
طه	۲۰	۳۱۲	مه ككى يه
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مه ككى يه
الحج	۲۲	۳۳۲	مه دهنى يه
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	مه ككى يه
النور	۲۴	۳۵۰	مه دهنى يه
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مه ككى يه
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مه ككى يه
النمل	۲۷	۳۷۷	مه ككى يه

سورہ ق	ژماره كهى	لاپهړه	رېوونكر د نه وه
القصص	۲۸	۳۸۵	مه ككى به
العنكبوت	۲۹	۳۹۶	مه ككى به
الروم	۳۰	۴۰۴	مه ككى به
لقمان	۳۱	۴۱۱	مه ككى به
السجدة	۳۲	۴۱۵	مه ككى به
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مه ده نى به
سبأ	۳۴	۴۲۸	مه ككى به
فاطر	۳۵	۴۳۴	مه ككى به
يس	۳۶	۴۴۰	مه ككى به
الصفافات	۳۷	۴۴۶	مه ككى به
ص	۳۸	۴۵۳	مه ككى به
الزمر	۳۹	۴۵۸	مه ككى به
غافر	۴۰	۴۶۷	مه ككى به
فضلت	۴۱	۴۷۷	مه ككى به
الشورى	۴۲	۴۸۳	مه ككى به
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مه ككى به
الدخان	۴۴	۴۹۶	مه ككى به
الجاثية	۴۵	۴۹۹	مه ككى به
الأحقاف	۴۶	۵۰۲	مه ككى به
محمد	۴۷	۵۰۷	مه ككى به
الفتح	۴۸	۵۱۱	مه ده نى به
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مه ده نى به
ق	۵۰	۵۱۸	مه ككى به
الذاريات	۵۱	۵۲۰	مه ككى به
الطور	۵۲	۵۲۳	مه ككى به
النجم	۵۳	۵۲۶	مه ككى به
القمر	۵۴	۵۲۸	مه ككى به
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مه ده نى به
الواقعة	۵۶	۵۳۴	مه ككى به

سوره	ژماره كهي	لاپهړه	پوونكر دنه وه
الحديد	۵۷	۵۳۷	مه دهني يه
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مه دهني يه
الحشر	۵۹	۵۴۵	مه دهني يه
المتحنه	۶۰	۵۴۹	مه دهني يه
الصف	۶۱	۵۵۱	مه دهني يه
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مه دهني يه
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مه دهني يه
التغابن	۶۴	۵۵۶	مه دهني يه
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مه دهني يه
التحریم	۶۶	۵۶۰	مه دهني يه
الملک	۶۷	۵۶۲	مه ککي يه
القلم	۶۸	۵۶۴	مه ککي يه
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مه ککي يه
المعارج	۷۰	۵۶۸	مه ککي يه
نوح	۷۱	۵۷۰	مه ککي يه
الجن	۷۲	۵۷۲	مه ککي يه
المزمل	۷۳	۵۷۴	مه ککي يه
المدثر	۷۴	۵۷۵	مه ککي يه
القيامة	۷۵	۵۷۷	مه ککي يه
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مه دهني يه
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مه ککي يه
النبأ	۷۸	۵۸۲	مه ککي يه
النازعات	۷۹	۵۸۳	مه ککي يه
عبس	۸۰	۵۸۵	مه ککي يه
التكوير	۸۱	۵۸۶	مه ککي يه
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مه ککي يه
المطففين	۸۳	۵۸۷	مه ککي يه
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مه ککي يه
البروج	۸۵	۵۹۰	مه ککي يه

سورہ	ژماره كہى	لاپہرہ	پوونكر دنه وه
الطارق	۸۶	۵۹۱	مه ككى يه
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مه ككى يه
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مه ككى يه
الفجر	۸۹	۵۹۳	مه ككى يه
البلد	۹۰	۵۹۴	مه ككى يه
الشمس	۹۱	۵۹۵	مه ككى يه
الليل	۹۲	۵۹۵	مه ككى يه
الضحى	۹۳	۵۹۶	مه ككى يه
الشرح	۹۴	۵۹۶	مه ككى يه
التين	۹۵	۵۹۷	مه ككى يه
العلق	۹۶	۵۹۷	مه ككى يه
القدر	۹۷	۵۹۸	مه ككى يه
البينة	۹۸	۵۹۸	مهدهنى يه
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مهدهنى يه
العاديات	۱۰۰	۵۹۹	مه ككى يه
القارعة	۱۰۱	۶۰۰	مه ككى يه
التكاثر	۱۰۲	۶۰۰	مه ككى يه
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مه ككى يه
الهمزة	۱۰۴	۶۰۱	مه ككى يه
الفيل	۱۰۵	۶۰۱	مه ككى يه
قريش	۱۰۶	۶۰۲	مه ككى يه
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مه ككى يه
الكوثر	۱۰۸	۶۰۲	مه ككى يه
الكافرون	۱۰۹	۶۰۳	مه ككى يه
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مهدهنى يه
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مه ككى يه
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مه ككى يه
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مه ككى يه
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مه ككى يه

إِنَّ وَدَادَةَ الشُّؤْنِ لِلْإِسْلَامِ مِثْرٌ وَالْأَوْقَافُ وَالِدَ عَجْوَةٍ وَالْإِدْرَاشُ إِشْرَافٌ

في المملكة العربية السعودية

المشرفة على مجمع الملك فهد

لطباعة المصحف الشريف في المدينة المنورة

إذيسرها أن يصدر المجمع هذه الطبعة من القرآن الكريم

وترجمة معانيه إلى اللغة الكردية

تسأل الله أن ينفع به الناس

وأن يجزي

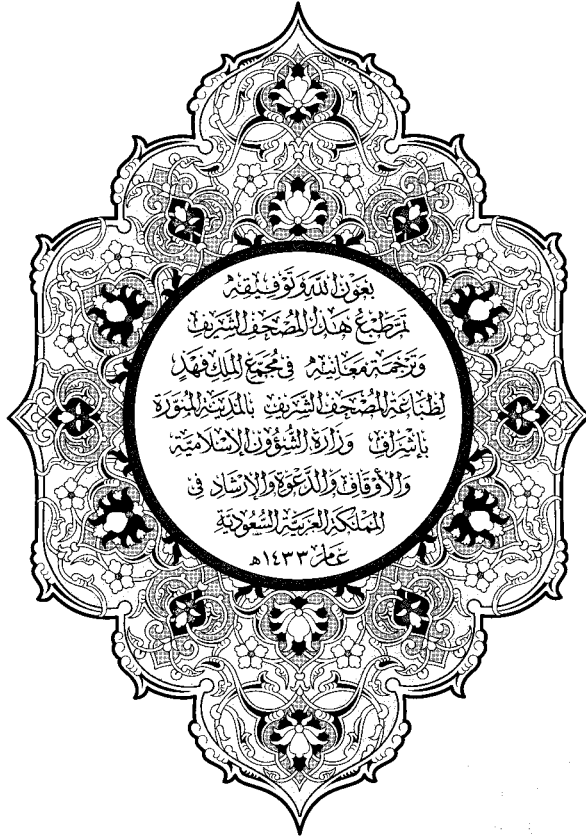
خادم الحرمين الشريفين الملك عبد الله بن عبدالعزيز آل سعود

أحسن الجزاء على جهوده العظيمة في نشر كتاب الله الكريم

والله ولي التوفيق

وهزارهتی کاروباری ئیسلامی وئەوقاف و بانگه‌واز و ئیرشاد
له شانشینى عه‌ره‌بستاني سعودیه
که سه‌ره‌رشتیاری کۆمه‌لگه‌ی مه‌لیک فه‌ده
بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز له مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره
خۆی به‌خۆش‌حال ده‌زانیت که کۆمه‌لگه‌که‌هه‌لبسیت به‌ده‌رکرن
وبلاوکردنه‌وه‌ی ئەم چاپه‌ی قورئانی پیرۆز له‌گه‌ل وه‌رگیرانی
ماناکانی بۆ زمانێ کوردی
داواکارین له‌خوای گه‌وره‌که‌خه‌لکی لێی سوودمه‌ند ببن و پاداشتی
به‌خیری (خادم الحرمین الشریفین) مه‌لیک عبدالله کورپی عبدالعزیز
ئالی سعود به‌جوانترین و چاکترین شیوه‌بداته‌وه، له‌سه‌ره‌هول
وتیکۆشانی گه‌وره‌ی له‌بلاوکردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و که‌لامی
به‌رزی په‌روه‌ردگار

هه‌ر خوای گه‌وره‌بشتیوان و یارمه‌تیده‌ره



بِعَوْنِ اللَّهِ تَوَفَّقْنَا
بِطَبِّعِ هَذَا الصَّحْفَ الشَّرِيفَ
وَرَحْمَةً مِمَّا نَبْرُؤُكُمْ فِي مَجْمَعِ الْمَلِكِ مُحَمَّدِ
طَهْرَانَ الصَّحْفِ الشَّرِيفِ بِالْمَدِينَةِ النَّوْرَةِ
بِأَمْرِ الْوَلِيِّ وَالْأَمِيرِ وَالْإِمَامِ
وَالْأَقْرَبِ وَالْمَدِينَةِ وَالْإِمَامِ فِي
الْمَدِينَةِ الْعَرَبِيَّةِ الشَّرِيفَةِ
سنة ١٤٣٣ هـ

حَقْوَةُ الطَّبْعِ مَحْفُوظَةٌ
بِطَبِّعِ الْمَلِكِ مُحَمَّدِ طَهْرَانَ الصَّحْفِ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة

www.QuranComplex.gov.sa

contact@QuranComplex.gov.sa



بەيارمەت

ويشتيوانى خواى گهوره

چاپکردنى ئەم قورئانە پىرۆزە

لە گەل وەر گىرائى ماناكانى لە كۆمەلگەى

مەلىك فەهد بۆ چاپکردنى قورئانى پىرۆز

كەوهزارەت كاروبارى ئىسلامى و ئەوقاف

وبانگەواز و ئىرشاد لەشانشىنى عەرەبىستانى

سعودىيە سەرپەرشتى دەكات

لەسالى ١٤٣٣ كۆچى

تەواو بوو

ماق چاپکردنى پارىزراوه
بۆ كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۆ چاپکردنى قورئانى پىرۆز

سندوقى بۆستى ٦٢٦٢ مەدىنەى مئەووەره

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

٢) مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية . / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف . - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص ؛ ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٢-١٠-١٠٩٥-٨٠٣-٦٠٣-٩٧٨

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ.العنوان
ديوي ٤٩١٥٩، ٢٢١ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٢-١٠-١٠٩٥-٨٠٣-٦٠٣-٩٧٨



القرآن الكريم

وَرَجَمَهُ مَعَانِيهِ إِلَى
اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

وَقَفَّ يَدَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَلِيٍّ
وَأَبِي جَرَّودَ بَيْتَهُ